بايبل

د

قرآن

په رڼا کې

Ketabton.com

حکمتيار

(c) ketabton.com: The Digital Library

بايبل
د
قرآن
په رڼا کې

آيا بايبل همغه کتاب دی چې پر عيسی عليه السلام نازل شوی؟!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

عنوان | صفحه

مقدمه ---------- ۱
د بایبل لنډه معرفي ---------- ۷
عهد قدیم ---------- ۱۷
پیدا ښت ---------- ۱۷
د نړۍ د ملتونو انشعاب ---------- ۵۷
له ابرام سره د خدای ژمنه ---------- ۲۳
هاجر او اسمعیل ---------- ۲۶
د اسحاق د تولد وعده ---------- ۲۸
د سدوم د ښار ورانېدا ---------- ۷۳
لوط او لوڼې ئې ---------- ۷۹
ابراهیم او ابیملك ---------- ۸۰
د ابراهیم امتحان ---------- ۸۸
اسحاق او ربکا ---------- ۹۲
د ابراهیم وفاتېدا ---------- ۹۳
د اسمعیل اعقاب ---------- ۹۴
عیسو او یعقوب ---------- ۹۵
اسحاق او ابیملك ---------- ۹۸
یعقوب له عیسو نه برکت ترلاسه کوي ---------- ۱۰۰
د یعقوب خوب په بیت ئیل کې ---------- ۱۰۴
یعقوب فدان ارام ته رسي ---------- ۱۰۸
د یعقوب زامن ---------- ۱۱۲
په فني ئیل کې د یعقوب غېږې!! ---------- ۱۲۰
یعقوب له عیسو سره مخامخ کېږي ---------- ۱۲۲

بایبل د قرآن په رڼا کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دینه رسوایي ---------- ۱۲۳
یعقوب بیت ئیل ته ځي ---------- ۱۲۵
د یوسف خوبونه ---------- ۱۲۶
یوسف او د فوطیفار مېرمن ---------- ۱۴۳
یوسف د بندیانو خوبونه تعبیروي ---------- ۱۵۹
د فرعون خوبونه ---------- ۱۷۲
د یوسف وروڼه مصر ته ځي ---------- ۱۸۴
خروج ---------- ۲۳۳
په مصر کې د بني اسرائیلو مریيتوب ---------- ۲۳۶
موسی او هارون د فرعون په دربار کې ---------- ۲۶۲
د هارون عصا ---------- ۲۷۰
د فصح عید ---------- ۲۷۴
د فرعون د مشر زوی مړینه ---------- ۲۸۱
د فصح د عید مقررات ---------- ۲۸۸
د موسی سرود ---------- ۲۹۴
من او سلوی ---------- ۲۹۴
له ډبرې اوبه! ---------- ۲۹۹
له عمالقیانو سره نښته ---------- ۳۰۰
بني اسرائیل په سینا کې ---------- ۳۰۱
لس فرمانونه ---------- ۳۰۳
اووم کال او اوومه ورځ ---------- ۳۱۷
درې عیدونه ---------- ۳۱۷
د خدای وعدې ---------- ۳۱۸
د عهد تثبیت ---------- ۳۱۹
د معبد لپاره هدیې ---------- ۳۲۰
د سپېڅلې ډوډۍ مېز ---------- ۳۲۱

بایبل د قرآن په رڼا کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځومره سره او سپین زر او نور فلزات په معبد مصرف شول؟ ---------------- ۳۴۲
لاویان -- ۳۴۵
حرام او حلال شیان--- ۳۴۷
حیض او نفاس-- ۳۵۵
د کفارې روژه -- ۳۵۶
زنا او کرکجن کارونه -- ۳۵۷
مختلف قوانین --- ۳۵۹
اعداد--- ۳۶۱
د نذر مقررات-- ۳۶۳
د کنعان د سیمې څېړنه --- ۳۶۵
وتې (ځونډې) -- ۳۶۷
د طهارت اوبه --- ۳۷۱
مسي مار --- ۳۷۱
د سیحون او عوج ماتې --- ۳۷۲
له مدیانیانو نه انتقام--- ۳۷۵
تثنیه -- ۳۷۷
د حوریب د پرېښودو حکم -- ۳۷۷
د ازدواج احکام-- ۳۷۸
یوشع --- ۳۸۳
یوشع اریحا ته جاسوسان لېږي --- ۳۸۳
د عخان ګناه --- ۳۸۶
د عای ښار فتح -- ۳۸۷
لمر له حرکته ودرېږي -- ۳۸۸
قاضیان-- ۳۹۳
د کنعانیانو له پاتې شونو سره جنګ -- ۳۹۴
شمجر -- ۳۹۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

جدعون -- ۳۹۵
روت--- ۴۰۲
لومړی او دوهم سموئیل --- ۴۰۷
د سموئیل زیږېدا --- ۴۰۷
فلسطینیان د عهد صندوق ترلاسه کوي-------------------------------------- ۴۰۸
خدای شائول رد کړ-- ۴۱۴
داؤد د پاچا په توګه انتخاب شو --- ۴۱۵
داؤد او بتشبع -- ۴۲۱
د داؤد سرود -- ۴۲۷
داؤد جنګیالي شماري --- ۴۲۸
لومړي پاچایان -- ۴۳۱
دوهم پاچایان-- ۴۳۹
د لومړیو ورځو تاریخ -- ۴۴۷
دوهم تاریخ --- ۴۵۱
عزرا --- ۴۵۷
نحمیا-- ۴۵۸
استر--- ۴۵۹
ایوب -- ۴۶۱
د ایوب د ایمان آزموینه-- ۴۶۲
مزامیر--- ۵۰۳
امثال -- ۵۰۸
جامعه (ټولنه) -- ۵۱۳
د سلیمان غزلونه-- ۵۲۶
اشعیا--- ۵۳۳
ارمیا -- ۵۴۳
حزقیال نبي -- ۵۴۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

دانیال ---------- ۵۲۳
هوشع ---------- ۵۷۵
یوئیل ---------- ۵۷۷
عاموس ---------- ۵۷۹
عوبدیا ---------- ۵۸۱
یونس ---------- ۵۸۳
میکاه ---------- ۵۹۳
له بیت لحم نه د یوه پېشوا د ظهور وعده ---------- ۵۹۴
ناحوم ---------- ۶۰۴
حبقوق ---------- ۶۰۵
صفنیا ---------- ۶۰۲
حجي ---------- ۶۰۸
زکریا ---------- ۶۰۹
ملاکي ---------- ۶۱۵
تتمه ---------- ۶۱۹
عهد جدید ---------- ۶۲۳
د مَرقُس او متٰی انجیلونه ---------- ۶۲۷
د عیسی تولد ---------- ۶۲۹
منجمان د عیسی په لټه کې ---------- ۶۳۱
مصر ته تېښته ---------- ۶۳۷
د یحیی پیغمبر ظهور ---------- ۶۳۷
د عیسی آزمېښت ---------- ۶۳۹
د غونډۍ د سر موعظه ---------- ۶۴۱
د تورات احکام ---------- ۶۴۳
د روژې په اړه پوښتنه ---------- ۶۴۹
دوولس شاګردان ---------- ۶۴۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یحیی پوښتنه-- ۲۵۲
د یهودانو علماء د معجزې غوښتنه کوي------------------------------------ ۲۵۲
د هیرودیس مضطرب وجدان --- ۲۵۴
په عیسی باندې د کنعاني ښځې ایمان------------------------------------- ۲۵۵
په ریاکارۍ سره ځان دیندار ښودل-- ۲۶۰
په آخري زمانې کې به زه بیا راستون شم------------------------------------ ۲۶۱
په دنیا کې د عیسی د ژوند وروستۍ ورځې ------------------------------- ۲۶۳
د لوقا انجیل --- ۲۷۱
د عیسی مسیح قصه-- ۲۷۱
د عیسی تولد --- ۲۷۴
د عیسی اجداد -- ۲۷۶
عیسی خپل خدمات پیل کړل -- ۲۷۷
د روژې په اړه پوښتنه--- ۲۷۸
د عیسی پیغام یحیی ته -- ۲۷۹
یوه بد لمنه مېرمن وبخښل شوه --- ۲۸۰
د خدای د کلام اغېز -- ۲۸۲
د خدای تر ټولو ستر حکم-- ۲۸۸
د خدای کلام ته د غوږ نیولو اهمیت --- ۲۸۹
عیسی د دعا کولو ترتیب شاګردانو ته ښیي ---------------------------------- ۲۸۹
د خدای د ملکوت په اړه یو مثال--- ۲۹۲
د عیسی د متابعت بیه-- ۲۹۳
خدای د ورك شوو په لټه کې--- ۲۹۳
د عیسی ځینې نورې خبرې-- ۲۹۶
د عیسی وینا د قیامت په اړه-- ۲۹۷
باید په جدیت سره دعا وکړئ --- ۲۹۷
عیسی له ماشومانو سره محبت کوي--------------------------------------- ۲۹۹

بایبل د قرآن په رڼا کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيات ثروت خطر -- ۶۹۹
عيسی د خپل مرګ او بياژوندون وړاندوينه کوي--------------------------- ۷۰۰
اورشليم ته د عيسی ننوتل--- ۷۰۲
د ظالمو مليارانو قصه-- ۷۰۲
د رسولانو اعمال--- ۷۱۱
د مسيح پيام اروپا ته رسېږي -- ۷۲۲
د يوحنا انجيل-- ۷۲۹
مسيح زمونږ دنيا ته راغی -- ۷۲۹
د يوې بدلمنې ښځې محاکمه -- ۷۵۰
مکاشفه -- ۷۶۷
بې محبته کليسا ته د مسيح پيغام -- ۷۶۸
ځوربدلې کليسا ته د مسيح پيغام -- ۷۷۰
د پرغامه کليسا ته د مسيح پيغام--- ۷۷۰
د طياتيرا کليسا ته پيغام-- ۷۷۱
د مسيح پيغام د سارد بې روح کليسا ته ---------------------------------- ۷۷۲
د فيلادلفيه مثالي کليسا ته د مسيح پيغام -------------------------------- ۷۷۲
د لائوديکيه کليسا ته د مسيح پيغام-- ۷۷۳
آسماني رؤيا --- ۷۷۴
د يوحنا ليکونه --- ۷۸۸
لومړی ليک -- ۷۸۸
د يوحنا دوهم ليک --- ۷۹۱
د يوحنا درېيم ليک--- ۷۹۲
د يعقوب ليک--- ۷۹۳
د پطرس ليکونه -- ۷۹۹
لومړی ليک -- ۷۹۹
د پطرس دوهم ليک--- ۸۰۲

بايبل د قرآن په رڼا کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یهودا لیك -- ۸۰۵
د پولس لیکونه-- ۸۰۷
لومړی لیك د قرنتس مسیحیانو ته--- ۸۰۷
د پولس لومړی لیك د تسالونیکي مسیحیانو ته--------------------------- ۸۲۵
د مؤمنانو وضعیت له مرگه وروسته ------------------------------------- ۸۲۵
د پولس لومړی لیك تیموتائوس ته--- ۸۲۷
د پولس دوهم خط د قرنتیس مسیحیانو ته ------------------------------- ۸۲۹
د پولس دوهم لیك د تسالونیکي مسیحیانو ته --------------------------- ۸۳۲
د پولس دوهم لیك تیموتائوس ته -- ۸۳۴
د پولس لیك د کولسي مسیحیانو ته-- ۸۳۲
مسیح څوك وو او څه ئې وکړل؟--- ۸۳۲
د اَفَسُس مسیحیانو ته د پولس لیك --- ۸۴۴
د غلاطیه مسیحیانو ته د پولس لیك --- ۸۴۵
یهودي توکمه مسیحي عبرانیانو ته لیك--------------------------------------- ۸۴۷
د ملك صادق لوړوالی پر ابراهیم--- ۸۵۱
خنوخ -- ۸۵۲
د پولس لیك فولیمون ته-- ۸۵۲
د پولس لیك فلیپي مسیحیانو ته --- ۸۵۳
د پولس لیك د روم مسیحیانو ته--- ۸۵۵
د آدم گناه او د عیسی مسیح بخښنه -- ۸۵۸
د خدای واقعي قوم --- ۸۵۹
د مسیحیانو وظیفه د دولت په وړاندې --- ۸۲۴
د پولس لیك تیطوس ته--- ۸۲۷
تتمه -- ۸۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

مقدمه

د صلیبي ځواکونو په لاس د اسلامي خلافت له زواله وروسته، غرب ته پر ټولې نړۍ د برلاسۍ موقع په لاس ورغله، دوی اسلامي خلافت ټوټې ټوټې کړ او په وړو وړو ملکونو ئې وویشو، پاچایان، جنرالان او بې دینه واکمنان ئې پرې مسلط کړل، د دې مستعمراتو د فوځ جوړښت، سیاسي نظام او تعلیمي نصاب ئې داسې جوړ کړ چې له یوې خوا د دوی ګټې تأمین کړي او له بلې خوا اسلام ته د مسلمانانو د بیا ورګرځېدو او د اسلامي خلافت د احیاء مخه ونیسي، خو غرب له فکري خلا سره مخامخ وو، د مسیحیت مسخه شوی دین د دې جوګه نه وو چې د غرب د نوي نسل پوښتنو او غوښتنو ته ځواب ووایي څه دا چې محکوم ولسونه ئې منلو ته چمتو کړي، لا ډېره موده نه وه تېره شوې چې غرب د الحاد او دین دښمنۍ له څپانده طوفان سره مخامخ شو، د غرب ځوان نسل د انجیل، کلیسا او پاپ وینا د حقیقت او علم خلاف موندله، د انساني ژوند له تنظیمه عاجز او د انسان پوښتنو ته له ځواب ویلو معذور. له دې دین نه د بغاوت بهیر پیل شو، په بېلو بېلو پړاوونو کې ئې بېل بېل رنګونه غوره کړل، په پای کې د بغاوت دې بهیر د کمونیزم بڼه خپله کړه، چې دا هم د غرب له سیاسي، اقتصادي او اجتماعي جوړښت نه بغاوت وو او هم له دیني جوړښته او له انجیل، پاپ او کلیسا سره د مخالفت تونده څپه. د کمونیزم له ظهوره وروسته فکري مبارزه په دریو جبهو ووېشل شوه: له یوې خوا د غرب او د غرب په غېږ کې د زېږېدلي کمونیزم ترمنځ، له بلې خوا د کمونیزم او اسلام ترمنځ او په درېیمې جبهې کې د غرب او اسلام ترمنځ، اسلامي امت په سیاسي محاذ کې د صلیبي ځواکونو په وړاندې ماتې خوړلې وه خو د فاتح ځواک

(c) ketabton.com: The Digital Library

دین او مذهب له دې عاجز وو چې اسلام ته ماتې ورکړي شي، کمونیزم داسې پړاو ته ورسېدو چې غرب ئې له مقابلې عاجز شو، هم په سیاسي او نظامي محاذ کې او هم په فکري محاذ کې، ټوله شرقي اروپا، د روسیې او چین په څېر دوه ستر ملکونه، چې نفوس ئې د امریکا او اروپا څو برابره دی، د جنوبي امریکا ګڼ شمېر ملکونه، ټوله مرکزي آسیا او د مصر، سوډان، عراق، سوریې او یمن په څېر اسلامي هېوادونه د کمونیزم لاس ته ورغلل. خو په اسلامي هېوادونو د کمونیزم سلطه همغسې وه لکه د غرب سلطه، چې یوازې نظامي، سیاسي او اقتصادي وه او له دې عاجز وو چې اسلام ته ماتې ورکړي شي. کمونیزم د اسلام په وړاندې ماتې وخوړه، د کمونیزم ستره اډه، شوروي اتحاد په افغانستان کې د ماتې په وجه په زوال محکومه شوه او د کمونیزم ټغر ټول شو. خو اسلامي امت په داسې دریځ کې نه وو چې له دې سترې بریا هغه ګټه ترلاسه کړي چې ورسره مناسب وه، برعکس د شوروي اتحاد له ماتې نه امریکا ته دا مجال په لاس ورغی چې د نړۍ د یوازني زبرځواک په توګه تبارز وکړي. او په دې سره مسیحیت د یوه فاتح ځواک د مذهب بڼه غوره کړه، نن مسیحیت په داسې موقعیت کې دی چې د امریکا، انګلستان، ایټالیا، استرالیا او کاناډا په څېر ګڼ شمېر هېوادونه ئې په واک کې دي، هغه ملکونه ورسره دي چې په اقتصادي، سیاسي او نظامي لحاظ د نړۍ په لوړې برخې یا مخامخ او یا په غیرمستقیمه توګه حکومت کوي، امکانات ئې پراخ، لاس ئې آزاد او د کار مجال ورته برابر، مسیحیت ته د خلکو د راړولو لپاره هومره پراخ امکانات په واک کې لري چې د نړۍ په تاریخ کې نه مسیحیت او نه کوم بل دین ته په لاس ورغلي، خو سره له دې، ناکام دی او له دې عاجز چې د دې دین د منونکو دائره پراخه کړي، دا خو پرېږده حتی له دې عاجز دی چې له مسیحیت نه د خلکو د اوښتو مخه ونیسي، په غربي هېوادونو کې هر کال په سلګونو کلیساګانې تړل کېږي او پاتې ئې هم داسې چې د ګوتو په شمېر عمر خوړلي ئې لیدو ته زړه ښه کوي. دا په داسې حال کې چې واتیکان نږدې شپږ لکه مبلغین استخدام کړي، پراخ تبلیغاتي وسایل لري، د اجتماعي خدماتو تر پردې لاندې مسیحیت ته د خلکو د ترغیب لپاره ئې په زرګونو مراکز پرانستلي، د واتیکان د ادعا له مخې دوی په اته

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوېښت اسلامي هېوادو کې د خپلې خوښې داسې واکمنان مسلط کړي چې د دوی په امر هر څه کولو ته چمتو دي. او دا په داسې حال کې چې اسلام يتيم دی، پر اسلامي ملکونو ظالم، جابر، منافق او د پرديو په لاس مسلط شوي واکمنان حکومت کوي، د اسلام په لوري د بلنې هر خوځښت تر نورو د مخه د همدغو چارواکو په لاس ځپل کېږي، پر افغانستان او عراق د صليبي ځواکونو ګډ بريد او له دوی سره د اسلامي هېوادو د حکومتونو څرګندې او پټې ملګرتيا وښوده چې اسلامي امت څومره مظلوم او اسلام څومره يوازې دی؟؟!!

په افغانستان کې د شوروي اتحاد ماتې او نن په عراق او افغانستان کې اسلامي مقاومت او د هغه له ځپلو نه د غربي ځواکونو عجز او ناتواني اسلامي امت راويښ کړ، غرب د اسلامي امت له راويښېدو وېرېدلی، دا ويښتيا د خپلو استعماري ګټو لپاره ستر ګواښ ګڼي، اسلام ته د ځوان نسل د پراخ راتګ، په غربي نړۍ کې له محرف مسيحيت، پانګه وال اقتصادي نظام، بې هدفي او بې فرهنګي نه د صالح وګړو ژوره کرکه او د اسلام په لوري د دوی ورځ په ورځ پراخه رجوع؛ غربي استعمارګران سخت وېرولي، د مقابلې لپاره ئې ملاتړلې، پر افغانستان او عراق د دوی وحشيانه بريد او دلته په پاتې کېدو د دوی د ټينګار اصلي وجه او موخه همدا ده. خو إن شاء الله دوی به په دې صليبي جنګ کې همداسې له ماتې سره مخامخ کېږي لکه چې شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو. افغان مجاهدين او عراقي سرتيري به دوی ته هم د کمونيزم په څېر ماتې ورکوي.

صليبي ځواکونه په افغانستان او عراق کې يوازې د جنګ په سنګرونو کې د اسلام او مسلمانانو مقابله نه کوي، په نورو برخو کې هم پراخې هلې ځلې لري، يوازې په افغانستان کې ئې دوه نيم زره انجيوګانې (غير دولتي مؤسسې) جوړې کړې او نږدې يو لك مامورين ئې په کې استخدام کړي چې دا ټول مسيحيت ته د افغانانو په اړولو او د اخلاقي فساد په خورلو لګيا دي. دوی له تايلند، چين، جنوبي کوريا او ګڼ شمېر نورو هېوادونو په زرهاوو بد لمنې نجونې افغانستان ته راوستې، په هوټلونو کې ئې ځای په ځای کړې او د اخلاقي فساد خورولو دنده ئې ورکړه، يوازې د جنوبي کوريا له هېواده ئې نږدې دوه زره کسان په همدې موخه خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سياحت په نامه راولېږل، په باميان کې په خاصه توګه او د شمال په ځينو ولاياتو کې ئې کار پيل کړ، خبره ئې رسوايي ته ورسېده، خلکو د دوی په فعاليتونو اعتراض وکړ او حکومت ته ئې وويل چې دوی مسيحيت ته د افغانانو د اړولو هڅې کوي، بايد له هېواده وشړل شي، حکومت مجبور شو او د دوی د ايستلو اعلان ئې وکړ!!

د عبدالرحمن پنجشيري ارتداد، ځرګند اعتراف، نيونه، د بش، بلير، پاپ او نورو فوري عکس العمل او له څه ځنډه پرته د ده ژر خوشې کېدا او ايټاليا ته تګ؛ د اسلام او مسلمانانو په ضد د غرب د خطرناکو توطئو ابعاد ښه بربنډ کړل، دا د يوې شرمناکې توطئې يوه کړۍ وه، دا ډرامه د دې لپاره جوړه شوې وه چې مرتد شوو افغاني مسيحيانو ته وښيي چې افغانستان اوس ستاسو د ملګرو په واک کې دی، حکومت او چارواکي ئې ستاسو هم مسلکه او ستاسو په خدمت کې دي، څوك مو د ارتداد په جرم نه نيولی شي او نه محاکمه کولی، دوی ته ويل شوي وو چې په افغانستان کې زيات شمېر کسان مخصوصاً د انجيوګانو پرسونل او د حکومت لوړ پوړې چارواکي مسيحيت ته اوښتي، خو له وېرې خپل ارتداد نه شي اعلانولی، د ايټاليې استخباراتو دا پرېکړه وکړه چې عبدالرحمن پنجشيری دې ته تيار کړي چې خپل ارتداد بربنډ کړي، د کورنۍ غړي ئې اړوند اداري ته اطلاع ورکړي، ونيولی شي، په محکمه کې په خپل ارتداد اعتراف وکړي، د محکمې بهير ځرګند شي، ټول خلك ترې خبر شي، خو د امريکا، انګلستان، ايټاليا، کاناډا، استراليا او نور حکومتونه فوراً او جدي عکس العمل وښيي، د فوري خوشې کولو غوښتنه وکړي، خلاص شي او په ايټاليا کې پناه ورکړی شي، تر څو په دې سره د هغو کسانو وېره ختمه شي چې خپل ارتداد نه شي اعلانولی. دا په حقيقت کې د مسيحيت په لوري د خلکو د تشويقولو لپاره يوه کرکجنه توطئه وه.

دغه حالت ته په پام سره د دې ضرورت وو چې د مسيحيت په حقيقت د خلکو د پوهاوي لپاره انجيل ته يوه کره کتنه وشي، له قرآن سره مقايسه کړی شي، خلك په دې پوه شي چې بايبل څه ويلي؟ او قرآن څه ځواب ورکړی؟ دا حقيقت ورته جوت شي چې مسيحيت ته اوښتي او له اسلامه مرتد شوي کسان په دې خاطر مسيحيت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته نه دي اوښتې چې انجيل ئې لوستلى او هغه ئې يو داسې كتاب موندلى چې تر قرآن غوره په نظر ورغلى، د انجيل استدلال ئې مضبوط او بلنه ئې اغېزمنه او لارښوونې ئې د انسان د نېك مرغىٔ ضامن موندلې او په هغه كې ئې د خپلو ټولو پوښتنو ځواب ترلاسه كړى!!!

مخكې له دې چې زه بايبل ولولم، ګمان مې كاوو چې دا به همغه مقدس آسماني كتاب وي چې د الله تعالى له لوري پر عيسى عليه السلام نازل شوى، خو الله تعالى په دې خاطر منسوخ كړ او پر ځاى ئې قرآن راولېږو چې دين پلورونكو مسيحي علماوو په هغه كې تحريف وكړ، ځينې برخې ئې بدلې، ځينې ئې حذف او ځينې ئې غلط تعبير او تفسير كړې، ګمان مې دا وو چې ښايي معمولي تغيرات به په كې راغلي وي او ډېرې برخې به ئې له لاس وهنو او تحريفه خوندي پاتې وي، د همدې لپاره مې فكر كاوو چې هغو درنو مفسرينو كومه لويه اشتباه نه ده كړې چې د قرآن د تفسير په دوران كې ئې په دې كتاب استناد كړى يا ئې ځينې قصې ترې رانقل كړې، خو كله چې ما په بايبل كې تحقيق پيل كړ؛ راته جوته شوه چې ما سخته اشتباه كړې وه، نه دا انجيل همغه مقدس آسماني كتاب دى او نه په دې كتاب استناد كول صحيح دى، په دې كتاب كې چې كوم څه ډېر لږ موندلى شو نو هغه؛ الهي كلام ته ورته جملات دي، ما په دې طمعې او هيلې بايبل پرانېزو او د هغه مطالعه مې پيل كړه چې په تورات او انجيل كې د يهودانو او مسيحيانو له لوري شوي تحريفونه به د قرآن په رڼا كې په ګوته كړم، هره پاڼه مې په همدې طمعې اړولې چې كه په مخكنىٔ كې مې الهي كلام تر سترګو نه شو، ښايي په دې پاڼې كې به ئې ومومم او كه په دې كتاب او رسالې كې مې ونه ليدو په نورو كې به ئې وګورم، خو ما بايبل پاى ته ورساوو پرته له دې چې زما آرمان ترسره شي، باور وكړئ ما په ټول بايبل كې د الله تعالى د مبارك كلام دومره څه هم ونه موندل لكه يوازې په آيت الكرسي او يا د فاتحې د سورې په اوو آيتونو كې چې راغلي. بايبل په اصل كې د بې بنسټه رواياتو داسې مجموعه ده چې له عيسى عليه السلام نه ډېر وروسته د بېلابېلو ليكوالانو په لاس ليكل شوي، زياتې برخې ئې د بني اسرائيلو د قوم د شجرې، نسب او تاريخ په اړه بحث كوي، يوه لويه برخه ئې د داسې قصو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجموعه ده چې د هر هوښيار او عاقل انسان له نظره مسخره او خيالي ناولونو ته ورته برېښي، يوه برخه ئې داسې وړاند وينې دي چې تر اوسه ئې هېڅ يوه سمه او صحيح ونه ختله، ډېره لږه برخه ئې احکام دي چې په دې کې هم تر هر څه زيات د بني اسرائيلو د معبد د څرنګوالي او د قربانۍ د وړاندې کولو طريقې ښودل شوې. ما ته د تحقيق په دوران کې ثابته شوه چې قرآن کريم د دې کتاب نږدې په سلو کې د پنځه نوي برخو ترديد او د پنځو تصحيح کوي.

په بايبل د نقد په اړه تر دې د مخه هم ډېر کتابونه ليکل شوي، مخصوصاً په عربي او اردو کې، هر کتاب د نقد لپاره ځانګړې طريقه غوره کړې، خو ما چې کومه طريقه غوره کړې هغه له لوستونکي سره مرسته کوي چې له يوې خوا د بايبل يوه مشرح خلاصه ولولي او له بلې خوا د اعتراض وړ ټول موارد ورته جوت شي، ما لومړی د بايبل د هرې برخې خلاصه په پوره امانت او تفصيل سره وړاندې کړې، بيا مې تر نقد او کره کتنې لاندې نيولې، په نورو کتابونو کې دا طريقه نه ده کارول شوې، يوازې د اعتراض وړ برخې بېلې بېلې ځېرل شوې، د دغو کتابونو لوستونکي دې ته اړ کېږي چې بايبل هم خپلې مخې ته کېږدي او ولټوي چې تر نقد لاندې برخه چېرې راغلې، په کومه صيغه او په کوم ارتباط!! زمونږ نقد ئې له دې مشکل څخه ژغوري. په دې ليکنې کې ما د دې هڅه هم کړې چې د بايبل اکثر برخې د قرآن د آيتونو په څنګ کې کېږدم، توپير ئې له الهي کلام سره په ګوته کړم او د درنو لوستونکو قضاوت ته ئې وړاندې کړم.

ما د دې کتاب په ليکلو باندې نږدې نه مياشتې تېرې کړې، تر لسو نه زياتو علماوو او پوهانو ورونو په خپلو مشورو او ملاحظاتو سره زما مرسته کوله، د تحقيق په دوران کې مې دغه کتابونه يا بشپړ يا په اجمالي توګه مطالعه کړي: الموسوعة الميسرة، اظهارالحق، الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح، عسيائيت، صليب ټوټ ګيا، عيسائيت کيا هے، حوار مع زميلي المسيحي.... له ځينو نه مې په مناسبو برخو کې استفاده کړې، د شيخ احمد ديدات او ډاکټر ذاکر نايك ځينې ويناوې مې هم اورېدلې دي، الله تعالی دې دغو ليکوالانو، دعاتو او زما مشاورينو او مرستندويانو ته اجر ورکړي. که ما په دغو کتابونو کې کوم يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کافي موندلی وی حتماً مې د هغه په ژباړې اکتفاء کوله او د نوي کتاب په لیکلو مې دومره وخت نه ضایع کولو، خو ما په بایبل باندې د یوه داسې جامع او مفصل بحث او نقد ضرورت احساس کړ چې هم د بایبل ټول اساسي مطالب د لوستونکو مخې ته کېږدي او هم ئې د انتقاد او اعتراض وړ ټولې برخې، په دغو کتابونو کې یا خو بحث اجمالي او مختصر دی، یا یوازې د بایبل تناقضات په ګوته شوي او په همدې اکتفا شوې، یا ئې بحث موضوعي دی او د ځانګړو قضایاوو په اړه د بایبل غلطو ویناوو ته ګوته نیول شوې، له دې کتابونو نه یوازې هغه څوك استفاده کولی شي چې یا ئې بایبل تر دې د مخه په دقت سره لوستلی وي او یا د مطالعې په دوران کې هغه خپلې مخې ته کېږدي، خو (بایبل د قرآن په رڼا کې) داسې لیکل شوی چې هم د بایبل ټول اساسي مطالب د لوستونکو مخې ته ږدي او هم هغه جدي اعتراضات چې عقل، علم او واقعي الهي دین ئې په دغو مطالبو لري، په دې کتاب کې به تاسو د قرآن په رڼا کې د بایبل اصلي څېره وګورئ، یوه داسې مقایسه چې د قرآن او بایبل تر منځ ژور توپیرونه ستاسو مخې ته ږدي.

ما د تحقیق او نقد په دوران کې د بایبل له هغو دریو نسخو استفاده کړې چې د بایبل د یوې مشهورې او معتبرې نشراتي ادارې لخوا په فارسي، عربي او انګریزي کې ترجمه او نشر شوې، دا مرکز د نړۍ په مختلفو ژبو د بایبل د ترجمې او نشر تر څنګ، ګڼ شمېر تلویزیوني شبکې، راډیوګانې او انټرنیټي صفحې هم لري، د نړۍ په نږدې دریو سوو ژبو ئې بایبل ترجمه او نشر کړی، د بایبل ډېرې قصې ئې په کارتوني بڼې کې هم تیارې او نشر کړې او هره ورځ ئې د دغو شبکو له لارې نندارې ته ږدي. دا باید علاوه کړم چې په دغو دریو نسخو کې هم ډېر ځلې اختلافات ترسترګو کېږي، په داسې حال کې چې ژباړه او خپرېدا ئې د یوه مرکز له لوري ترسره شوې، د دغو نسخو تر منځ د اختلاف په صورت کې ما اکثراً د فارسي نسخې وینا د نقد لپاره غوره کړې.

د بایبل لنډه معرفي:

مخکې له دې چې د بایبل متن ته د مشرح او تفصیلي بحث لپاره داخل شم، په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختصار سره لاندې مطالب ستاسو مخې ته ږدم:

• که تاسو بايبل ته په دې نيت رجوع وکړئ چې پوه شئ د الله تعالى په هکله ئې څه ويلي، هغه ئې څنګه معرفي کړى، مواصفات ئې کوم او د شته والي دلايل ئې څه، نو څه به ترلاسه نه کړئ او د خپلو پوښتنو واضح او سم ځواب به په لاس درنه شي، نه يوازې دا چې تش لاس به ترې پورته کېږئ بلکې ډېرې نوې پوښتنې به درسره پيدا کېږي، په بايبل کې به الله تعالى داسې وموموئ چې د کمزوري انسان په څېر دى، انسان ئې د ځان په شکل کې پيدا کړى، يوازې د بنې اسرائيلو خداى دى، له دوى سره دى ، په دوى کې اوسېږي، دوى ئې خپل قوم دى، دوى ئې زامن دي!! کله کله د انسان په شکل کې راظاهر شوى، د بني اسرائيلو پيغمبرانو ته ئې ځان ښودلى، له يعقوب عليه السلام د بنې اسرائيلو له جد سره ئې غېږې نيولې دي خو په دې نه دى توانېدلى چې هغه راڅملوي!! عادت ئې د ماشومانو په څېر دى، په وړوکي شي خوشحاله کېږي او په وړوکي شي خفه کېږي. د دوى خداى کله په ډېرې وړې خبرې سخت غصه شي او سخته جزا ورکوي حتى د ګناهګار تر اووم نسله نه بخښي او کله په ډېر کم او بې اهميته کار ډېر خوشحاله شي او د عامل تر اووم نسل پورې نېکه بدله ورکوي. يوازې ګناهګار نه مؤاخذه کوي بلکې اولاد ئې هم مجازات کوي. د سر د وېښتانو په خريلو سره سخت ناراضه کېږي او په پرېښودو سره ئې ډېر راضي کېږي!! کله چې داؤد عليه السلام د بني اسرائيلو د ځلميانو د شمېرلو امر وکړ، په دې سره الله هومره پرې غصه شو چې ورته وئې ويل: له دغو درېو سترو عذابونو څخه يو غوره کړه: وچ کالي، وبا او د دښمن غلبه، ده وبا غوره کړه!!!

د بايبل خداى بني اسرائيلو ته امر کوي چې نور قومونه ووژنئ، په هيچا ئې رحم مه کوئ، ښځې، ماشومان او نارينه ئې له تيغه تېر کړئ، کورونه ئې وران او څاروي ئې ووژنئ او فصلونو ته ئې اور واچوئ.

خداى د خلکو په شتمنيو او محصولاتو کې خاصه برخه لري، خو د خداى دا برخه کاهنانو (مذهبي مشرانو) ته رسېږي، قرباني او صدقه به کاهن ته سپارل کېږي، کاهن له بل هر کاره معاف دى، يوازې د معبد خدمت به کوي، خداى د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنده دعا د کاهن له لارې اورې او قبلوی ئې، د کاهن راضي کول د خدای راضي کول دي او د ده ناراضه کول د خدای ناراضه کول دي.

کاهنان په هرې خبرې کې له خدای نه مخامخ هدایت ترلاسه کوي، ښه او بد سم او ګناهګار په قرعه معلوموي، د هرې جګړې له شروع کولو مخکې ترې پوښتنه کوي چې دا جګړه وکړي که نه، خدای په خپله له دوی سره په جګړې کې برخه اخلي، دوی هغه وخت باید جګړه پیل کړي چې د خدای د ګامونو غږ واوري.

د خدای په وړاندې رقص او سرود چنګ و نای وهل د عبادت په ضمن کې راځي.

• که تاسو وغواړئ چې بایبل په دې نیت ولولئ چې پوه شئ پیغمبران ئې څنګه معرفي کړي، ځانګړتیاوې ئې کومې، مأموریت ئې څه، قوم ته ئې څه ویلي، له کوم پیغام سره لېږل شوي، ولې الله تعالی د استاځو په توګه غوره کړي، د دوی امتیاز له نورو خلکو په څه کې وو، په ولس کې چا د دوی ملګرتیا کړې، چا ئې مخالفت ته ملا تړلې...؟!! نو د دې پوښتنو واضح ځواب نه شئ موندلی، د مثال په توګه ابراهیم علیه السلام به په بایبل کې یو عادي انسان ومومئ، د تارح ځوی، د بني اسرائیلو جد، یو مهاجر، ... نه ئې قوم ته څه پیغام او لارښوونه درلوده، نه ئې په خپلې ټولنې د مسلط سیاسي، اجتماعي او دیني نظام مقابله کړې، څو ځلې ئې خدای لیدلی او یو ځلې ئې خدای ته ډوډۍ هم ورکړې!! خو که تاسو د قرآن په هېنداري کې د ابراهیم علیه السلام شخصیت ته نظر وکړئ نو هغه به داسې یو عظیم شخصیت ومومئ چې سر ئې له آسمان سره لګېږي، داسې شخصیت چې پیغمبر علیه السلام به د ده په هکله ویل: زمونږ سردار او سالار ابراهیم علیه السلام دی، د ده وینا، د ده دعوت، د ده شخصیت، د ده مبارزه، د ده استدلال، همت، صبر .. به هومره اوچت په نظر درشي چې له ځنډه پرته به د ده په عظمت اعتراف وکړئ!!

په بایبل کې پیغمبران او انبیاء داسې معرفي شوي: نه د اوسېدو خاص ځای لري او نه خلکو ته د ویلو لپاره کوم پیغام او لارښوونه. کار ئې یوازې دا دی چې پاچایانو ته ووایي: دې جنګ ته ولاړ شه او دې ته مه ځه، په دې کې بریا ترلاسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي او په دې کې له ماتې سره مخامخ کېږي. دې قوم او دې کورنۍ ته برکت ورکوي او پر هغې بلې کورنۍ او کس د الله لعنت وروي. خلك له دوی نه د غيب خبرې پوښتي او دوی ځواب ورکوي. په غرونو او لوړو او اکثراً د خلکو له نظره پټ ګرځي. پاچايان تدهين کوي، په سر ئې د زيتون مبارك غوړي وراچوي او په همدې سره هغه ته پاچائي ورپه برخه کېږي. پر دوی وحي هغه وخت نازلېږي چې ساز او سرود غږېږي او دوی د وجد او مستۍ په حالت کې وي، د غيب خبرې په دې حالت کې دوی ته معلومېږي. بايبل د حزقيال په کتاب کې د انبياوو په اړه يوه په زړه پورې وينا لري چې د دوی د انبياوو څرنګوالی په ګوته کوي، ليکي: دوی د ګدړو په څېر ورانو ويجاړو ځايونو کې اوسېږي، دروغجنې وړاندوينې کوي، د خلکو لپاره د خير خبره، لارښوونه او واضح پيغام نه لري، د خلکو له ژوند سره ئې هيڅ کار نه وي، هيڅ ويجاړ حصار د دوی په لاس نه رغول کېږي، د پاچايانو د سر دعا کوي، د خلکو د غولولو لپاره د پاچايانو سر په زيتون غوړوي او دا د خدای له لوري د ده د انتخاب نښه ګڼي!!!

- په بايبل کې د قيامت، بياژوندون، حساب و کتاب، مکافات او مجازات، جنت او دوزخ په اړه څه نه دي ويل شوي، په داسې حال کې چې د قرآن يوه لويه برخه دې مبحث ته مختص شوې، په کومې موضوع چې په قرآن کې تر نورو زيات بحث شوی، د اثبات لپاره ئې زيات دلايل وړاندې شوي او د ټولو پيغمبرانو عليهم السلام د دعوت اساسي برخه ګڼل شوې همدا د قيامت او بياژوندون موضوع ده، ډېره عجيبه ده چې بايبل د تورات او انجيل او د موسی عليه السلام، عيسی عليه السلام او د دوی د ټولو پيغمبرانو د دعوت دا مهمه برخه حذف کړې او په هيڅ ځای کې ئې معمولي يادونه هم نه کوي!!
- په بايبل کې د شيطان او پېريانو په اړه هم څه نه مومو، له جنت نه د آدم عليه السلام ايستل د شيطان په ځای د مار کار ګڼي، نه د انسان بد کارونه شيطاني وسوسو ته منسوبوي او نه هغه د انسان د خطرناك دښمن په توګه معرفي کوي، په داسې حال کې چې قرآن د انسان او فرشتې ترڅنګ د پېريانو يادونه کوي، د انسان په څېر ئې بااختياره مخلوق ګڼي چې ښه او بد، کافر او مؤمن لري!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د بایبل په مذهب کې ښځه نجس مخلوق ده، په هغه ځای کې ئې او سېدل ناروا دي چې مقدس شیان لکه د عهد صندوق پکې وي!!
- له غیر یهودي سره نکاح کول ناروا او د الله د غضب باعث ګڼل کېږي.
- د بایبل یوه لویه برخه قصې دي، خو دا قصې داسې دي لکه د ژمي په اوږدو شپو کې وړو وړو لمسیانو ته د بوډۍ انا قصې، هومره مسخره او د خندا وړ چې د هر عاقل انسان خندا پرې راځي، هیڅ هوښیار انسان به دا ونه مني چې دا قصې د الله تعالی د کتاب برخه کېدی شي، حتی دا به ونه وایي چې دا قصې کوم هوښیار انسان لیکلې دي.
- د بایبل بله لویه برخه د بېلابېلو قومونو په شجرو بحث کوي، د دې بحث په ترڅ کې به تاسو وګورئ چې د بایبل له نظره د ځمکې او آسمان له پیدا ښېنته او د آدم علیه السلام له پیدا ښېنته تر نن پورې نږدې شپږ زره کاله تېر شوي چې که د هر نسل لپاره یوه پېړۍ مختصه کړو نو اوسنۍ پېړۍ د شپېتم پوښت ده، له آدم علیه السلام نه تر نوح علیه السلام پورې لس پوښته، له نوح علیه السلام نه تر ابراهیم علیه السلام پورې لس پوښته، له ابراهیم علیه السلام نه تر عیسی علیه السلام پورې نږدې شل نسله او د عیسی علیه السلام له میلاده تر نن پورې شل پوښته!! دا په داسې حال کې چې د غرب د انسایکلوپیډیا (دائرة المعارف) له مخې د لمر عمر نږدې څلور ملیارده او شپږ سوه ملیونه کاله دی او همدا دائرة المعارف وایي چې د نیل په دواړو خواوو کې داسې آثار ترلاسه شوي چې ښیي له نن نه اوه زره کاله مخکې په دې سیمې کې انسانان د زراعت په کار بوخت وو، د زراعت وسایل ئې جوړ کړي او د ځمکو د خړوبولو لپاره ئې ویالې ایستلې وې!! او لیکي چې په فرانسه کې د کیندنو په ترڅ کې په غار کې داسې منظره موندل شوې چې له نن نه څوارلس زره کاله مخکې انځور شوې!! له دې معلومولی شئ چې انسان به څه وخت او د بایبل له وینا نه څو زره کاله مخکې پیدا شوی وي؟!! مخکې غربي څېړونکو ویل چې انسان پنځه ویشت زره کاله مخکې ګاڼه جوړه کړې او کارولې، په ۲۰۰۲ میلادي کال کې داسې ننبې په لاس ورغلې چې ښیي انسان نوي زره کاله مخکې ګاڼه جوړه کړې خو دا ګاڼه ئې د مېوو له زړو جوړه کړې وه، همدا راز ادعا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي چې د انسان لومړني اجداد نږدې درې سوه زره کاله مخکې پیدا شوي!! دغو غربیانو ته وایو: تاسو څنګه هغه بایبل منئ چې د آسمانونو او ځمکې عمر شپږ زره شپږ کاله او شپږ ورځې بولي؟!! آیا د بایبل د لرې غورځولو لپاره د هغه دغه غلطه او بې بنسټه ادعا کافي نه ده؟!!

• د عالم د پیدا ښت په اړه د بایبل وینا هومره بې بنسټه او غیرعلمي ده چې هر باشعوره انسان پرې پوهېدی شي، دا غلطه وینا په ډېر صراحت سره ښیي چې دا کتاب نه الهي کتاب دی او نه د کوم عالم او پوه انسان په لاس لیکل شوی کتاب!!

• بایبل په ټولو انسانانو کې بني اسرائیل غوره قوم او د الله تعالی نازولي زامن ګڼي، داسې چې جنت د دوی لپاره پیدا شوی او دوی د جنت لپاره، نورو قومونو ته د دوزخ د خس او خاشاك په سترګه ګوري او په بني اسرائیلو کې د لاوي قبیله چې د موسی علیه السلام قبیله ده ستانه ګڼي، دا قبیله به د معبد له خدمته پرته بل کار نه کوي، مصارف به ئې د معبد له عوایدو تأمینېږي!!

• بایبل به داسې ومومئ چې ټول بحثونه ئې د اسرائیلیانو او د دوی شاوخوا مېشت قومونو په محور څرخېږي، بحثونه ئې له فلسطین، مصر، سوریې، بابل او آشور نه بهر نه وځي، نه د نړۍ د نورو قومونو په اړه څه وایي او نه د نورو ملکونو نومونه اخلي، د انبیاوو وړاندوینې ئې په همدې قومونو او ملکونو پورې اختصاص لري، د خدای له لوري د عذاب یا بخښنې او رحمت پرېکړې یوازې په همدې قومونو پورې مختص دي، خدای د اسرائیلیانو مل او د دوی د دښمنانو دښمن دی، د پیغمبرانو مأموریت ئې دا دی چې له خدای نه اسرائیلیانو ته د بریا او برلاسي غوښتنه وکړي او د دوی پر دښمنانو د عذاب نازلېدو دعا وکړي، که خدای پر اسرائیلیانو غصه شي او د عذاب پرېکړه وکړي دوی ئې مخنیوی کوي او که په نورو قومونو د پېرزوینې پرېکړه کوي دوی اعتراض کوي او مخه ئې نیسي!! له بایبل نه به دا انتباه واخلئ چې په نړۍ کې نه له دغو قومونو پرته بل قوم شته او نه بل ملك، خدای ټول عالم ته شا کړې او په دغې تنګې سیمې کې اوسېږي، له آسمانه په داسې حال کې راکوز شوی چې تخت ئې څلور څلور سرې فرشتې پر اوږو وړې او په هغه کور کې مېشت شوی چې سلیمان په اورشلیم کې ورته جوړ کړ!! خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې په مقابل کې د قرآن لومړی آیت داسې دی: الحمد لله رب العالمین: ستاینه هغه الله لره ده چې د عالمونو رب دی (نه د یوه خاص قوم رب او نه د یوې ځانګړې سیمې، د ټول عالم او عالمیانو رب دی)

- په بایبل کې به کافي ډېر تناقضات وګورئ، دلته یوه خبره، څو صفحې وروسته همدا خبره په بلې بڼې کې او د مخکنۍ کاملاً خلاف راغلې، د مثال په توګه دوه ځلې ئې دا خبره ابراهیم علیه السلام ته منسوب کړې چې د سفر په دوران کې ئې خپله مېرمن د خور په نامه معرفي کړه او د پاچا عسکرو ترې بوتله، یو ځل وایي چې له ابراهیم علیه السلام سره دا معامله په مصر کې او د مصر د فرعون لخوا شوې، خو څو پاڼې وروسته لیکي چې دا پېښه د فلسطین په جرار نومي ښار کې واقع شوې او دا کار د فلسطین د پاچا ابیملك له لوري شوی، هلته لیکي چې په دې وخت کې ابراهیم پنځه نوي کلن وو!! او دلته لیکي چې په دې وخت کې ابراهیم پنځه اویا کلن وو!! او لږ وروسته همدا پېښه اسحاق علیه السلام ته منسوبوي او وایي چې له ده سره دا معامله د ابیملك له لوري شوې!!
- په بایبل کې به ډېر قبیح تکرار په نظر درشي، هومره چې که په مکرره توګه راغلي مطالب حذف کړو نو د کتاب حجم به د اوس په پرتله تر نیمائي راکم شي، د مثال په توګه د تثنیې د کتاب ټول مطالب په مخکنیو کتابونو کې راغلي او د همدې کتاب د لومړۍ برخې مطالب په وروستۍ برخې کې بیا تکرار شوي.
- بایبل به له خرافي، جعلي او درواغجنو قصو ډك ومومئ، داسې قصې لکه چې وایي: سامسون د خره د ژامې په هډوکي سره زر فلسطینیان ووژل!! سامسون په داسې حال کې د یوه معبد دوه ستنې د لاس په زور ونړولې چې په سترګو ړوند وو، لاس او پښې ئې تړلې وې، د دواړو ستنو تر منځ ودرول شوی وو، په دغو ستنو داسې چت ولاړ وو چې درې زره کسان ترې لاندې راغونډ شوي وو، ده دواړو ستنو ته زور ورکړ، ونړېدې، چت راپرېوت او ټول خلك د ده په شمول ترې لاندې شول!!
- یو څه چې په بایبل کې به زیات په نظر درشي، نو هغه شمېرې او ارقام دي، په دې شمېرو کې به په خاصه توګه وګورئ چې د اوو په عدد ډېر ترکیز شوی اووه، اووه سوه، اووه ورځې، اووه اونۍ، اووه میاشتې، اووه کلونه، اوه سړي، اووه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځې، اووه لونې، اووه زامن، همداسې اووه اووه، کله کله ئې اووه په دوو ضرب کړي او څوارلس څوارلس ئې ترې جوړ کړي او کله په لسو، سلو او زرو ضرب کړي او اویا، اووه سوه، اووه زره او اویا زره ئې ترې جوړ کړي، که د بایبل په شمېرو کې غور وکړئ په واضح توګه به درته معلومه شي چې دا هسې په تیاره کې په پټو سترګو کاڼې ویشتل دي، هیڅ وزن او اعتبار نه لري، د قرآن په وینا رجماً بالغیب دي، له همدغو بې بنسټه ارقامو هم معلومولی شئ چې دا کتاب د یوه ناول لیکونکي لخوا قصه خوښو ته لیکل شوی!!

- بایبل دوه برخې لري، (عهد قدیم) او (عهد جدید)، لومړۍ برخه ئې اوس له نه دېرشو کتابونو جوړه شوې، او دوهمه برخه ئې له اووه ویشتو، لومړۍ برخې ته هم مسیحیان د سپېڅلي کتاب د مهمې برخې په سترګه ګوري او هم یهودان، د دوی له نظره دا د تورات او زبور مجموعه ده، هیڅوك په یقین سره څه نه شي ویلی چې دا کتاب کله او د چا په لاس په دې بڼې کې ترتیب شوی، د بایبل لیکونکی هم په دې هکله یقیني خبره نه شي کولی چې دا کتابونه چا لیکلي، ده ته هم د دغو کتابونو لیکوالان معلوم نه دي، که څه هم د بایبل لیکونکي هڅه کړې چې د ځینو کتابونو لیکوالان په ګوته کړي خو په دې صیغه چې وایي: دا کتاب به احتمالاً فلان کس لیکلی وي!! تاسو به د دغو کتابونو په سرلیکونو کې ولولئ چې وایي: ښایي دا به سلیمان لیکلی وي، ښایي دا به عزرا لیکلی وي... د عهد قدیم د کتابونو او اسفارو د شمېر په اړه ټول مسیحیان او یهودان متفق نه دي، د کاتولیکیانو عهد قدیم تر پروتستانتیانو اووه اسفاره زیات لري، دوهمه برخه ئې یوازې مسیحیانو ته مختص ده، دې ته د انجیل او د هغه د شرحې په سترګه ګوري، خو دا انجیل یو نه بلکې د ځینو له نظره څلور دي: انجیل متّٰی، لوقا، یوحنا او مرقس او د ځینو له نظره پنځه دي او برناپا هم پرې علاوه کوي، د دغو انجیلونو تر منځ کله شدید اختلاف او کله توافق ترسترګو کېږي، له الفاظو او د الفاظو له ترکیب نه ئې په وضاحت سره معلومېږي چې دا د بېلابېلو لیکوالانو په لاس لیکل شوي انجیلونه دي، د انجیلونو تر څنګ به، د عیسی علیه السلام حواریونو او شاګردانو ته منسوب څه رسالې وګورئ، کله چې دا رسالې او لیکونه له انجیلونو سره مقایسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوئ نو متوجه به شئ چې نه دا د کوم انجیل شرح او تفسیر دی او نه په خپله د کوم انجیل یوه برخه، بس یو چا بل ته لیك لیږلی او د بایبل لیکونکي هغه په بایبل کې شامل کړی، په دې کې ډېر لیکونه پولس ته منسوب شوي.

• دې ته په پام سره چې قرآن واضح او روښانه تاریخ لري، دا معلومه ده چې کومه برخه ئې کله او چېرې نازله شوې، چا چا له پیغمبر علیه السلام نه اورېدلی او لیکلی او چا چا حفظ کړی، بیا د چا په لاس او په کوم وخت کې له لیکل شوو نسخو، د حافظانو په موجودیت کې یوه نسخه جوړه شوې او په همدې نسخې د ټولو صحابه وو اتفاق شوی او په نړۍ کې خور شوی او الله تعالی د هغه داسې حفاظت کړی چې نن او د پیغمبر علیه السلام له رحلت نه څوارلس پېړۍ وروسته، چې څوك د نړۍ په یوې لرې سیمې کې خلکو ته لمونځ ورکوي او د لمانځه په دوران کې کوم لفظ ترې هېر شي، یا ئې ترتیب ترې بدل شي، یا ئې اعراب سم ونه وايي نو مقتدیان فتحه ورکړي او خپلې اشتباه ته ئې متوجه کړي!! هغه خلك چې بایبل ئې نه دی لوستلی داسې ګمان کوي چې ښایي تورات او انجیل به هم قرآن ته ورته تاریخ ولري، خو خبره نه یوازې داسې نه ده بلکې کاملاً د دې عکس ده، بایبل نه د اصلي تورات او انجیل مجموعه ده او نه ئې شرح او تفسیر، په بایبل کې چې کوم کتابونه راغونډ شوي حتی د شمېر په هکله ئې هم د بایبل منونکي متفق نه دي، که څه هم د دې اختلاف د ختمولو لپاره څو ځلې په بایبل کې تصرف شوی، مشهور مذهبي مشران ئې راغونډ شوي، په دې ئې توافق کړی چې ځینې کتابونه ترې حذف کړی او هغه جعلي وګڼي، خو وروسته بیا بلې ډلې بېرته پرې علاوه کړي، کله چې د بایبل یو کتاب لولئ نو په هغه کې به ډېر تناقضات په نظر درشي او چې بیا دا له نورو سره مقایسه کوئ نو هم به ئې په مطالبو کې شدید تناقض او اختلاف وګورئ او هم ئې په الفاظو او د الفاظو په ترکیب کې. په دې اوسنۍ بڼې او ترتیب کې د بایبل د چاپ او خورېدو تاریخ هم ډېر پخوانی نه دی، که څه هم په یقین سره په دې اړه څه ویل ګران دي، د بایبل منونکي هم په دې هکله له څه ویلو عاجز دي، خو په دې باندې تر لسو پېړیو لږ موده تېرېږي، د موسی علیه السلام له زمانې بیا تر دغه وخته چې بایبل د یوه کتاب بڼه غوره کوله، په تورات او انجیل

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه تېر شوي، ځومره برخې ئې خوندي پاتې شوې، ځومره تغير او تحريف په کې راغلی، ځومره برخې ئې حذف شوې او څه څه پرې علاوه شوي، دې پوښتنو ته د تاريخ له مخې هيڅوك ځواب نه شي ويلی، خو په خپله د بايبل له مطالعې نه هر هوښيار او منصف لوستونکی دا قضاوت کولی شي چې بايبل د داسې ګڼ شمېر نوم ورکو ليکوالانو د ليکنو مجموعه ده چې نه د موضوعاتو په هکله په خپلو کې توافق لري او نه ئې د ليکنو اسلوب او د استدلال انداز يوه بل ته ورته، يوه غوښتې د شعر په ژبه خبرې وکړي، بل د متلونو په ژبه، بل په فلسفي استدلال سره، بل د قصو او ناولونو په بڼې کې، بل د تاريخ ليکونکي او د شجرو مرتب کونکي په توګه خپل مطلب بيان کړی.

• په بايبل کې له تحقيق نه وروسته زه دې نتيجې ته رسېدلی يم چې ښايي په ټولې نړۍ کې به بل داسې مذهبي کتاب پيدا نه شي چې په تناقضاتو، بې بنسټه او بېهوده خبرو او دروغجنو جعلي قصو کې له بايبل سره سيالي وکړی شي، زه دې ته حيران يم چې هغه انسان به څنګه بايبل د يوه سپېڅلې کتاب په توګه مني چې عقل ولري او په سر کې ئې ماغزه وي!!

سبحان الله و بحمده، سبحان الله العظيم

حکمتيار

(c) ketabton.com: The Digital Library

عهد قدیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیدا ښت

دا د بایبل د لومړي کتاب نوم دی، د عالم د پیدا ښت په اړه بحث کوي، له غیرعلمي بحثونو ئې په ډاګه معلومېږي چې دا کتاب د داسې چا په لاس لیکل شوی چې د پیدا ښت د څرنګوالي په اړه د ده معلومات ډېر ناقص او په افسانو ولاړ وو.

د بایبل د پیدا ښت د کتاب په پیل کې د عالم د پیدا ښت په اړه داسې لولو: (په سر کې کله چې خدای ځمکه او آسمان پیدا کړل، ځمکه تشه او بې شکله وه، د خدای روح د تورو بخاراتو پر سر خوځېده، خدای وفرمایل: (رڼا دې شي، نو رڼا شوه، خدای رڼائي خوښه کړه او له تیارې ئې بېله کړه، ده روښنایي د ورځې په نامه او تیاره د شپې په نامه ونوموله، شپه تېره او سبا شوه او دا لومړۍ ورځ وه!!)

د بایبل په دې وینا کې څو خبرې د غور وړ دي:

- دا خوشې او بې معنا خبره ده چې ځمکه تشه او بې شکله وه!! له دې جملې نه هیڅوك څه مطلب نه شي اخیستی، له هر چا سره دا پوښتنه راولاړېږي چې ځمکه څنګه او له څه تشه وه؟ هر شته شی شکل لري، ځمکه څنګه بې شکله وه؟
- د بایبل له دې لومړۍ جملې هم او له اکثرو نورو جملو هم په ډاګه معلومېږي چې دا کتاب د الله تعالی کلام نه بلکې د یوه انسان کلام دی، داسې نه دي ویل شوي چې (کله ما ځمکه او آسمان پیدا کړل) بلکې ویل شوي چې کله خدای ځمکه او آسمان پیدا کړل... رڼا ئې خوښه شوه...) د دې خبرې معنا دا ده چې دا د الله تعالی په اړه د یوه انسان کلام دی، تاسو به د بایبل په هیڅ ځای کې ونه ګورئ چې الله تعالی د متکلم په صیغه خبرې کړې وي. خو د دې په مقابل کې قرآن داسې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ټولې ویناوې ئې د الله تعالی له لوري پیغمبر علیه السلام ته د خطاب بڼه لري، الله تعالی په خپله د متکلم په صیغه د قرآن مخاطبینو ته خطاب کوي.

• دلته د عالم د پیدا ښت د بېلابېلو مرحلو لپاره همدا زمونږ شپه او ورځ معیار ګڼل شوی، یعنې د لومړۍ ورځې په لومړیو دولسو ساعتونو کې الله تعالی رڼا راپیدا کړه، دا رڼا ئې په لومړي ځل ولیده او خوښه ئې شوه او د ورځې په نامه ئې یاده کړه!! که تاسو د بایبل دا خبره د یوه ساینس پوه او هغه څېړونکې په وړاندې کېږدئ چې د عالم د پیدا ښت په اړه څېړنې کوي نو تاسو ته به ووایي:

۱.دا هسې یوه خوشې، زړه او بې بنسټه قصه ده، هیڅ علمي ارزښت نه لري.

۲.د عالم د پیدا ښت بېلې بېلې مرحلې په ساعتونو او ورځو نه بلکې په سلهاوو ملیونو کلونو اندازه کولی شو.

۳.رڼا او روښنائي له اجسامو نه بېل مخلوق نه دی چې په مستقله توګه پیدا شوې وي، رڼا همغه وخت پیدا شوې چې د لمر په څېر روښانه او ځلېدونکې ستوري راپیدا شول، ځمکه هم په سر کې روښانه او ځلېدونکې وه، وروسته وروسته او ورو ورو سړه او تیاره شوه، خپله رڼا ئې له لاسه ورکړه او له لمره ئې رڼا او روښنایي اخیستل پیل کړل.

۴.د ځمکې پر سر شپه او ورځ هغه وخت راپیدا شوې چې ځمکې خپله اصلي رڼا او ځلا له لاسه ورکړه او تیاره شوه!!

• د ورځې او شپې نومونه انسانانو په خپله وضع کړي، په هر ځای او هر قوم کې ئې بېل بېل نومونه دي، څوك ئې ورځ، څوك یوم، څوك روز، څوك ئې دday په نامه یادوي، که دا نوم د الله تعالی له لوري ایښودل شوی وی نو په ټولو ژبو کې به سره ورته وو. د بایبل له لیکونکي پوښتنه کوو چې الله تعالی ورځ په کوم نامه یاده کړې وه، دا نوم عبري وو، عربي وو، انګلیسي، چینائي که جاپاني وو؟!!

• د بایبل د پیدا ښت باب چې چا لیکلی په دې وینا سره ئې هڅه کړې چې د خدای د هغې سرګردانې روح لپاره د اوسېدو مناسب ځای جوړ کړي چې د تیارو بخاراتو پر سر خوځېده، په دې سره ئې غوښتلي د مسیحیانو د دې عقیدې لپاره کوم بنسټ جوړ کړي چې خدای پر ځمکه او د بني اسرائیلو په منځ کې اوسېږي، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کائناتو د پیدا ښېنت په لومړۍ ورځ ئې د ځمکې پر سر ځان ته مناسب ځای جوړ کړ او سرګردانه روح ئې له تورو بخاراتو راکوزه شوه!!

د بایبل د دې غلطې وینا په مقابل کې قرآن څو خبرې لري:

- ځمکه او آسمان سره جوخت او یو وو، په یوه وخت او د یوې چاودنې په ترځ کې سره بېل شول.
- الله تعالی آسمانونه او ځمکه په شپږو ورځو کې پیدا کړي خو دا شپږ ورځې زمونږ د معیارونو مطابق شپږ ورځې نه دي چې دوه اویا ساعته کېږي، بلکې د الله تعالی له عظمت سره مناسب شپږ مرحلې دي، قرآن مونږ ته وایي چې دا ورځ کله د زرو او کله د پنځوسو زرو کلونو معادل وخت لپاره کارول شوې او دا ځکه چې د انسانانو لپاره د وخت معیار ورځ وه او الله تعالی همدا لفظ کارولی خو دا د داسې اوږدې مودې لپاره چې یوه طبیعي مرحله احتوا کوي. له دې نه په واضح توګه معلومېږي چې د اصلي انجیل الفاظ به حتماً داسې وو لکه د قرآن الفاظ، هلته به هم د ورځ لفظ د یوې طبیعي مرحلې د بیانولو لپاره کارول شوی وي، په حقیقي او متداولې معنا نه بلکې په مجازي معنا، خو د بایبل لیکونکي اشتباه کړې او دا لفظ ئې په متداولې معنا اخیستی او له دې ئې همغه د ځمکې د سر ورځ جوړه کړې.

د پیدا ښېنت د باب شپږمه او اوومه فقره وایي:

(بیا خدای وفرمایل: د بخاراتو کتلې دې سره بېلې شي، تر څو پورته آسمان او لاندې بحر جوړ شي!! نو خدای د بخاراتو کتلې د ځمکې له اوبو نه بېلې کړې او آسمان ئې ترې جوړ کړ، شپه تېره او سحر شو او دا دوهمه ورځ وه!!)

که دې وینا ته لږ ځیر شئ نو څو حقایق به ستاسو مخې ته راشي:

- دلته د آسمان او اوبو بنسټ یو ګڼل شوی او ویل شوي چې بخارات سره بېل شول له یوې برخې ئې آسمان جوړ شو او له بلې د ځمکې د سر اوبه!! او دا د آسمان په اړه د یوه داسې ناپوه انسان انګېرنه کېدی شي چې د آسمان او اوبو د رنګ ورته والي ته په پام سره ئې ګمان کړی چې کېدی شي د دې دواړو بنسټ او بنیاد یو وي او دواړه له بخاراتو جوړ شوي وي، هغه په دې نه پوهېدو چې دا آسمان زمونږ د ځمکې په څېر په ملیاردونو ملیاردونو ستوري او اجرام په خپلې غېږ کې لري، څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زمونږ پر سر د يوې شنې پردې په څېر په نظر راځي دا آسمان نه دی، بلکې زمونږ پر ځمکې راتاو د اوبو بخارات دي چې يوازې څو کيلو متره د ځمکې له سره واټن لري، له دې پردې آخوا بې انتهاء فضاء ده خو نه ئې رنګ شين دی او نه اوبو او بخاراتو ته ورته!!

- د آسمان د پيدا ښت په اړه د دې غير علمي او عاميانه نظر په مقابل کې د قرآن وينا څومره دقيقه او علمي ده چې وايي: په سر کې آسمان او ځمکه سره يو وو او د يوې زورورې چاودنې په ترڅ کې سره بېل شوي او دا هغه خبره ده چې د يوو پښتمې پېړۍ کائنات څېړونکي او ساينس پوهان ئې کوي.

د بايبل له نهمې تر ديارلسمې فقرې پورې دا مطالب راغلي:

(بيا خدای وفرمايل: د آسمان لاندې اوبه دې په يو ځای کې راغونډې شي تر څو وچه پيدا شي، همداسې وشول، خدای وچه د ځمکې په نامه او د اوبو ډنډ ئې د بحر په نامه ياد کړل او دا ئې خوښ شول، بيا ئې وفرمايل: ډول ډول نباتات او دانه لرونکي بوټي او مېوه لرونکې ونې دې په ځمکې کې راوټوکېږي او هر يو دې خپل خپل نوع پيدا کوي. همداسې وشول او خدای پرې خوښ شو، شپه تېره شوه او سحر شو او دا درېيمه ورځ وه)

څوک چې د طبيعت په اړه ډېر سطحي او بسيط معلومات هم ولري دا خبرې بې بنسټه او غلطې ګڼي، په څو دلايلو:

- له ورپسې ۱۴ او ۱۵ جملې معلومېږي چې د بايبل ليکونکی په دې عقيده دی چې لومړی اوبه، بوټي او ونې پيدا شوي او بيا لمر او سپوږمۍ؛ خو دا خبره نه عقل مني او نه علمي تحقيقات، عقل او مشاهده وايي چې د لمر له وړانګو او تودوخې پرته نه بوټي راټوکېږي او نه ونې، که لمر نه وي نو د ځمکې پر سر به هيڅ ژوی راپيدا نه شي، دا لمر دی چې ځمکې ته د ژوو د پيداښت او د بقا دوه ضروري شيان، رڼا او تودوخه ورکوي، که ومنو چې لمر سپوږمۍ وروسته پيدا شوي نو هغه بوټي او ونې څنګه راپيدا شوي، رڼا او تودوخه ئې له کومه ترلاسه کوله؟!! علمي تحقيقات وايي چې ځمکه، لمر او سپوږمۍ په يو وخت کې پيدا شوي او د دوی له پيدا ښته يوه ورځ وروسته نه بلکې په مليونهاوو کلونه وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځمکې پر سر د ژوندون شرایط برابر شول. د بايبل ليکوال هم له دې پلوه غلطي کړې چې د بوټو او ونو پیدا ښت ئې د لمر او سپوږمۍ له پیدا ښته مخکې ګڼلي او هم له دې پلوه چې د لمر او سپوږمۍ پیدا ښت ئې له ځمکې سره په یو وخت نه دی ګڼلی!!

په څوارلسمې او پنځلسمې فقرې کې داسې لیکي:

(بیا خدای وفرمایل: په آسمان کې دې ځلانده اجسام وي چې ځمکه روښانه او ورځ له شپې بېله کړي او ورځې، فصلونه او کلونه رامنځ ته کړي او همداسې وشول، نو خدای دوه سترې رڼاوې پیدا کړې ترڅو ځمکې ته خپلې وړانګې ولېږي، لویه رڼائي ئې پر ورځې د حکومت لپاره او وړه رڼائي ئې پر شپې د حکومت لپاره، ده همداراز ستوري راپیدا کړل، خدای دا ستوري په آسمان کې ځای په ځای کړل تر څو ځمکه روښانه کړي، پر شپې او ورځې حکومت وکړي او رڼا او تیاره سره بېل کړي، خدای په دې خوښ شو، شپه تېره او سحر شو او دا څلورمه ورځ وه!!)

د دې وینا له ډېرو برخو معلومېږي چې دا د یوه کم علمه او د طبیعت له اسرارو د بې خبره انسان وینا ده، په څو دلایلو:

- سپوږمۍ د نورو ځلاندو ستورو په پرتله یو ډېر وړوکی ستوری دی، دې ته د لوی او ځلانده جسم نوم ورکول یوه ستره غلطي ده، په دې خاطر مونږ ته ستره برېښي چې مونږ ته تر ټولو نورو ستورو رانږدې ده، سپوږمۍ ځلانده جسم نه دی، رڼا ئې خپله نه ده، هغه برخه ئې مونږ ته روښانه برېښي چې د لمر رڼا پرې لګېږي، که تاسو دا خبره یوه عالم ته وکړئ چې سپوږمۍ یو ستر او ځلانده جسم دی نو په دې خبرې به وخاندي او دا به یوه ستره غلطي او عامیانه انګېرنه وګڼي.
- د بايبل ليکوال په دې نه پوهېدو چې لمر نه یوازې تر ټولو ستر او ځلانده جسم نه دی بلکې د دې لمر په څېر په آسمان کې په ملیاردونو ځلانده او تر دې ستر ستر اجرام شته، چې هم ئې رڼا ترې زیاته ده او هم ئې تودوخه، خو په دې خاطر چې لمر تر هغوی مونږ ته رانږدې دی نو ځکه ئې د یوازنې ستر او ځلانده جرم په توګه انګېرو، که تاسو د بايبل دا خبره کوم ساینس پوه ته وکړئ نو پر هغې به تمسخر کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د بایبل دا خبره هم بې معنا خبره ده چه لمر پر ورځې، سپوږمۍ پر شپې او ستوري پر دواړو حکومت کوي، دا نه معقوله خبره ده او نه کومه خاصه معنا افاده کوي، نه دوی حکومت کولی شي او نه شپه او ورځ داسې شیان دي چې حکومت پرې کېدی شي.

د پیدایښت د باب له ۲۰ تر ۲۳ جملې پورې داسې دي:

(بیا خدای وفرمایل: اوبه دې له ژوو ډکې شي او مرغان دې د آسمان له پاسه الوتنې پیل کړي، بیا خدای په اوبو کې ژوند کوونکي ستر ستر حیوانات او ژوي او ډول ډول مرغان پیدا کړل، خدای په دې هم خوښ شو او برکت ئې ورپه برخه کړ او وئې فرمایل: د بحر ژوي دې زیات او اوبه دې ډکې کړي او مرغان دې هم د ځمکې پر سر زیات شي، شپه تېره شوه سحر شو او دا پنځمه ورځ وه.)

په دې جملو کې څو د اعتراض ټکي په نظر راځي:

- د ژوو د پیدایښت په اړه دا رأیه سمه او دقیقه نه ده چې لومړی ډول ډول بوټي او ونې پیدا شوې او بیا په اوبو کې ژوند کوونکي حیوانات، دقیقه رأیه دا ده چې لومړی د اوبو ژوي او بیا د وچې ژوي پیدا شوي.
- د مرغانو په اړه دا ویل چې د آسمان د پاسه دې الوتنې پیل کړي، صحیح او دقیقه وینا نه ده، ځکه دوی د آسمان د پاسه الوتنې نه کوي، زمونږ د سر د پاسه او د ځمکې او آسمان ترمنځ الوتنې کوي. ممکن نه ده چې یو کلام دې د الله تعالی له لوري وي او په هغه کې دې داسې ټکیو ته پاملرنه نه وي شوې.

۲۴ او ۲۵ جملې ئې داسې دي:

(بیا خدای وفرمایل: ځمکه دې ډول ډول اهلي او وحشي حیوانات او خزندې راپیدا کړي، همداسې وشول او خدای ډول ډول اهلي او وحشي حیوانات او خزندې راپیدا کړل او له خپله کاره خوښ شو)

که دغو جملو ته لږ ځیر شئ نو دوه د اعتراض وړ خبرې به ستاسو مخې ته راشي:

- د بحث انداز داسې دی لکه له دوو خدایانو چې بحث کېږي، یو خدای فرمان ورکوي او بل خدای هغه ترسره کوي، ستر خدای وایي: ځمکه دې ډول ډول اهلي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

وحشي حيوانات او خزندې راپیدا کړي او بل خدای همدا کار کوي او لومړی خدای پرې خوشحالېږي!!

- په سر کې ویل شوي چې ځمکه دې ډول ډول اهلي او وحشي حيوانات او خزندې راپیدا کړي، خو وروسته ویل شوي چې خدای دوی راپیدا کړل.

په یوه بلیغ کلام کې نه بې ځایه تکرار وي او نه تناقض، پورتنی مطلب که یو ادیب انسان ولیکي نو په لنډو الفاظو سره به لیکي: الله تعالی وغوښتل چې ځمکه دې ډول ډول اهلي او وحشي حیوانات او خزندې راپیدا کړي او همداسې وشول، دا په هغه صورت کې چې وغواړي د دوی پیداښت ځمکې ته منسوب کړي خو که وغواړي د دوی پیداښت الله تعالی ته منسوب کړي نو لیکي به: الله تعالی وغوښتل چې په ځمکې کې ډول ډول اهلي او وحشي حیوانات او خزندې راپیدا کړي، همداسې ئې وکړل. په دې وینا کې نه ابهام شته او نه لوستونکی په شك او شبهه کې اچوي، خو د بایبل وینا هم مبهمه ده او هم لوستونکی په شك کې اچوي چې دلته یو خدای مطرح دی که دوه، د ژوو پیدا کول د ځمکې کار دی که د الله تعالی؟!!

له ۲۲ تر ۳۱ جملې پورې داسې دي:

(بالآخره خدای وفرمایل: انسان به د ځان په څېر جوړوم، تر څو د ځمکې پر حیواناتو، د اوبو پر کبانو او د آسمان پر مرغانو حکومت وکړي)، (نو خدای انسان خپل ځان ته ورته پیدا کړ، هغه انسان د نارینه او ښځې په بڼه کې پیدا کړ او برکت ئې ورپه برخه کړ او وئې فرمایل: د اولاد خاوند او زیات شئ او ځمکه ډکه کړئ، پرې مسلط شئ، د سمندر پر کبانو، د آسمان پر مرغانو او پر ټولو حیواناتو حکومت وکړئ، (ټول دانه لرونکي بوټي او ټولې مېوه لرونکې ونې مې ستاسو د خوراك لپاره درکړل او ټول شنه واښه مې حیواناتو، مرغانو او خزنده وو ته وبخښل)

په دې جملو کې څو داسې سترې غلطې خبرې ګورو چې د الله تعالی له کلامه او له حقیقته په فرسخونو فرسخونو واټن لري:

- نه خدای د انسان په څېر کېدی شي او نه انسان د خدای په څېر، هغه خدای

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د انسان په څېر وي حقیقي خدای نه بلکې د انسان د ذهن زېږنده خدای دی، دا یوازې بایبل نه دی چې وایي خدای د انسان په څېر دی، د نوح علیه السلام له قومه بیا تر نن پورې ټولو جاهلو قومونو د انسان مجسمه جوړه کړې او هغې ته ئې د خدای نوم ورکړی، د هندوانو او بودایانو خدایان هم د انسانانو مجسمې دي، هغوی هم له خدایه داسې یو انځور په خپل ذهن کې جوړ کړی چې انسان ته ورته دی، د ځمکې او آسمانونو خالق خدای نه په شکل، صورت او هیئت کې انسان یا بل مخلوق ته ورته کېدی شي او نه په خپلو صفاتو او افعالو کې، قرآن د الله تعالی په اړه د مسیحیانو او یهودانو دا غلطه انګېرنه په ډېر قاطعیت او صراحت سره ردوي او فرمایي چې الله تعالی د دې عالم هیڅ څه ته ورته نه دی او په دې ټول پراخ عالم کې هېڅ داسې څه نه شته چې الله تعالی ته ورته وي:

لَیْس کَمِثْلِهِ شیءٌ وَ هُوَ السمیعُ البَصیرُ* الشوری: ۱۱

د ده مثال ته ورته څه نه شته او دی لیدونکی اورېدونکی دی.

یعني الله تعالی هغه خبرې اوري چې جاهل وګړي ئې د ده په هکله کوي او دی له خپل مخلوق سره تشبیه کوي او ټول مخلوقات د ده تر نظر لاندې دي او ګوري چې هیڅ څه ده ته ورته نه دي.

- دا خبره بې معنا ده چې انسان د اوبو پر کبانو، د آسمان پر مرغانو او پر ټولو حیواناتو حکومت کوي، حکومت کول خو دې ته وایي چې حاکم امر کوي او محکوم د ده امر پر ځای کوي، نه حیوانات زمونږ تر امر لاندې دي، نه کبان او نه مرغان، اکثر ئې له مونږ وېرېږي او تښتي، د دې وینا بر عکس د قرآن وینا څومره دقیقه ده چې فرمایي:

¼çJèÏ ÑãØæ ÷7ŎÑ&r ÇÚ ŐŔ$'Î $Br ÑºqªJ¡¡ 9$'Î $B Nã9 •¤ ™ ©$Tb& (r•? Ó9&

ÞÏB 5= »ÓÏ Ÿwr “ Ýd Ÿwr Ðùè Îöî « $ † Î ãÏ‰»gã `B Ä $Z9$`Br æZÛ$/r Zç§ »ß

ÇËÈ لقمان: ۲۰

Ɵӧ)ĵ ĻM»ƒy š• ï⁰Œ ’Î bĵ ņžB $Ÿ‹Ïd ÇÚ öŖ $’Î $Br ÏN⁰q»J¡¡ 9$’Î $B /ä9 •ŗ ™r

ÇÌÈ šc rã©ÿGƒ الجاثية: ۱۳

په دې آيتونو کې د حکومت کولو پر ځای د تسخير لفظ کارول شوی، او وايي: د ځمکې او آسمان هر څه مو ستاسو لپاره مسخر کړي، يعني ستاسو د خدمت لپاره مو ګمارلي، شپه ورځ لګيا دي تاسو ته ګټه رسوي، د دوی شته والی ستاسو د شته والي ضامن دی، که دوی نه وي ستاسو ژوند له ګواښ سره مخامخ کېږي. مونږ پر لمر او سپوږمۍ حکومت نه کوو، خو دواړه زمونږ په خدمت کې لګيا دي، زمونږ ځمکې ته رڼا او تودوخه راکوي. په دې اړه به د اصلي انجيل وينا حتماً د قرآن دغو آيتونو ته ورته وه خو د بايبل ليکونکي په ناسمو الفاظو غلطه تعبير کړې.

• دا دواړه خبرې هم ناقصې او غلطې دي او هم د واقع خلاف چې ((ټول دانه لرونکي بوټي او ټولې مېوه لرونکې ونې مې ستاسو (انسانانو) د خوراك لپاره درکړي او ټول شنه واښه مې حيواناتو، مرغانو او خزنده وو ته وبخښل)، دا ځکه چې نه هغه يوازې د انسانانو د خوراك لپاره دي او نه دا يوازې د حيواناتو، مرغانو او خزنده وو لپاره، مونږ له دانه لرونکو بوټو نه پرته ډېر بوټي خورو او دوی پر وښو سربېره دانه او مېوه خوري، په مرغانو کې ډېر داسې دي چې يوازې دانه خوري او واښه نه شي خوړی او په حيواناتو کې ډېر داسې چې د وښو پر ځای غوښه خوري. د بايبل دا تقسيم نه مونږ مراعاتوو او نه دوی، دا تقسيم د واقع خلاف دی، کوم هوښيار او پوه انسان به دا غلطه او د واقع خلاف وينا د الله تعالی د کتاب وينا وګڼي؟

د پيدايښت د باب د لومړي فصل وروستۍ جمله دا ده:

(په دې وخت کې خدای ټول هغه څه له نظره تېر کړل چې ده پيدا کړي وو، د پيدايښت کار ئې ډېر په زړه پورې او عالي ومونده، شپه تېره شوه سحر شو او دا شپږمه ورځ وه)

د پيدايښت د باب دوهم فصل په دې مسخره خبرې پيل کېږي:

(په دې ترتيب آسمانونه، ځمکه او څه چې په دوی کې دي تکميل شول، د اوومې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځې په رارسېدو سره خدای د پیدا ښت کار تمام کړ او له کاره ئې لاس واخیست، خدای اوومې ورځې ته برکت ورپه برخه کړ او هغه ئې مقدسه وبلله، دا ځکه چې دا هغه ورځ وه چې خدای د پیدا ښت د کار له بشپړولو وروسته آرام وکړ.

په دې توګه آسمانونه او ځمکه پیدا شول)!!

په دې خبرو هر باشعوره انسان څو جدي اعتراضات کولی شي:

• بایبل په دې وینا سره له خدایه داسې څوك جوړ کړی چې په خپل ټول عمر کې ئې شپږ ورځې کار کړی، په همدغو شپږو ورځو کې ئې د پیدا ښت کار بشپړ کړی او د اوومې ورځې په رارسېدو سره له خپله کاره فارغ شوی، د ځمکې او آسمانونو ټول کارونه ئې خپلې مخې ته پرېښي او ده د خپلې ستړیا رفع کولو لپاره آرام کړی، بایبل دا هم نه وایي چې دا آرام یوازې د همدغې ورځې دولس ساعته وو که تر ننه دوام لري، د بیان له الفاظو خو داسې معلومېږي چې د خدای کار په شپږو ورځو کې بشپړ شوی، له کاره ئې لاس اخیستی، داسې کوم کار نه دی پاتې چې د بایبل خدای ئې د کولو لپاره راپورته شي او خپله رخصتي پای ته ورسوي!!

• دوی خدای په انسان قیاس کړی، لکه څنګه چې انسان د خپلې ستړیا رفع کولو لپاره په اونۍ کې یوې ورځې رخصتۍ ته ضرورت لري همداراز د بایبل خدای هم باید انسان ته ورته وي، شپږ ورځې ئې کار کړی او اوومه ورځ آرام!! آیا کوم عقلمند انسان به هغه څوك د خدای په حیث ومني چې ستړی کېږي او آرام ته ضرورت لري؟!

• مونږ خو عملاً ګورو چې د پیدا ښت لړۍ په مسلسل او پر له پسې توګه روانه ده، یوه شېبه په کې توقف نه راځي، د دې هستۍ هرې خوا ته چې مخ اړوو، ګورو چې هر څه له هیڅ نه پیل شي، ورو ورو ستر شي، د کمال په لوري وده ورکړی شي، د خپلې ارتقاء او کمال آخری پوړي ته ورسولی شي، یو ضروري او لازم کار ورباندې ترسره شي، یو ضرورت ورباندې رفع کړی شي، یوه تشه او خلا ورباندې ډکه کړی شي، بیایې زوال پیل شي، په زړښت او مرګ محکوم شي او ځای ئې بل ته تش کړی شي، زوړ او کمزوری ختم شي او ځوان او ځواکمن ته خپل ځای پرېږدي، دا کار هره شېبه، هرې خوا ته تکرارېږي، د دې مظاهرو تر شا خو مونږ ته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالق او پیدا کوونکي ذات د مسلسل تصرف، ربوبیت او پالنې نښې او آثار په نظر راځي، د بایبل پلویان دې مونږ ته ووایي چې دا کارونه څوك کوي؟ په خپله ترسره کېږي، که ئې الله تعالی ترسره کوي؟

تاسو د بایبل دا کچه وینا د قرآن له دې وینا سره مقایسه کړئ چې د الله تعالی په اړه فرمایي:

ÇîÈ bÜ© 'Î qèd Pöÿ @ä ÇÚ öF$ Ñ q»K¡¡ 9$' Î ` B ¼ã&é ó„ الرحمن:۲۹

د آسمانونو او ځمکې هر څه ده ته خپلې غوښتنې وړاندې کوي (له ده نه د خپلو غوښتنو ترسره کېدل غواړي)، دی هره ورځ په یوه کار کې لګیا دی (یعني هغه هره شېبه په چارو کې د تصرف په حالت کې دی)

الله تعالی د ځمکې او آسمانونو د ټولو مخلوقاتو اړتیاوو ته په خپله ځواب وایي، دی ئې ضرورتونه رفع کوي او اړتیاوي ئې پوره کوي. د دې عالم هر کار، هره شېبه، په خپله مالك الملك خدای ترسره کوي،الله تعالی داسې نه دی چې د دنیا کارونه ئې خپلې مخې ته پرېښي وي او دی هیڅ تصرف پکې نه کوي، بلکې هر کار، که ستر وي او که ووړ، د ده په اراده، إذن، حکم، قدرت او مخامخ تصرف سره ترسره کېږي، هغه یوه شیبه هم د عالم د چارو له ادارې، پالنې او ساتنې څخه نه غافله کېږي،

همدا راز په البقرة:۲۵۵ کې فرمایي:

ÇîÎÈ ÞŠÅèø9$# íèŠu qèdr $KßàÿÏm ¼çnßqä÷ tûr Ú öF$ Ñ q»J¡¡ 9$ qç¡Å™ä ì Å™r

(د قدرت او واکمنۍ) کرسۍ ئې پر آسمانونو او ځمکې حاوي ده او د دوی دواړو (ځمکې او آسمان) ساتنه ئې نه ستومانه کوي او هغه ستر لوړ ذات دی.

Ą é£ù$' ?ã 3* qGÏ?$§ÎèÔ$ƒ÷ þGÅ 'Î Ú öF$ Ñ q»J¡¡ 9$,={ "‰Ï$! $ÒÒ/' žc Ĵ

ã Ŵ& ÿÿíÍÐ'Î ÑN°•¤ ¡ ä Pqä Z9$ •J)$# § ð± 9$ $ZŸÌm ¼çnçÖ/ '$K]9$ Ÿ@ø‹©$ÓÅ óĝ

(c) ketabton.com: The Digital Library

يقيناً چې ستاسو رب هغه ذات دی چې آسمانونه او ځمکه ئې په شپږو ورځو کې پیدا کړل، بیا ئې پر عرش استوی وکړه، شپه پر ورځ راکاږي (پرې پټوي ئې)، داسې چې په تلوار ئې لټوي او لمر، سپوږمۍ او ستوري ئې امر ته منقاد دي، په دې پوه شه چې هم (خلقت یعني پیدابښت) ده لره دی او هم (امر یعني چارې سمبالول)، د عالمونو پالونکی الله، برکتناك دی.

بايبل وايي چې الله تعالى له شپږو ورځو کار وروسته ستومانه شو او په اوومه ورځ ئې آرام وکړ، خو قرآن د بايبل د دې غلطې خبرې په ځواب کې فرمايي چې الله تعالى د آسمانونو او ځمکې له پيدا کولو وروسته د چارو واګې په خپل لاس کې ونيولې، د ټول کائنات د سلطنت پر عرش ئې استوى وکړه، هغه هم خالق دى او هم ټولواك، لکه څنګه چې د مخلوقاتو پيدابښت د ده ځانګړتيا ده همداراز واکمني او د عالم د چارو سمبالول د ده کار دی، شپه او ورځ د ده په امر ځي راځي، لمر، سپوږمۍ او ستورې دی اداره کوي، الله تعالى هم خالق دی او هم پالونکی او ساتونکی.

ګورئ چې قرآن دا عالم داسې معرفي کوي چې د الله تعالى ملك دی، دی ئې واکمن دی، هر څه د ده په امر او حکم ترسره کېږي، که لمر راخېژي او لوېږي، که وريځې په آسمان کې خوځي، باران او واوره ترې ورېږي، که ونه او بوټی له ځمکې راټوکېږي او دانه او مېوه ورکوي، که ژوي پيدا کېږي، ستر کېږي او مري، هر څه او هرکار الله تعالى کوي، د ده په امر او توفيق ترسره کېږي. د بايبل دا خبره له بنسټه ردوي چې الله تعالى د عالم له پيدابښته وروسته د نوې پيدابښت لړۍ متوقف کړه، ستومانه شو او آرام ئې وکړ!! ګورئ چې د الله تعالى په اړه د بايبل وينا څومره ناقصه او د واقع خلاف ده او د قرآن وينا څومره جامع او د حقيقت مطابق، آيا يو عقلمند انسان به هغه خدای ومني چې ستومانه کېږي او آرام کولو ته اړ کېږي او د خپل ملك چارې او واګې خپلې مخې ته پرېږدي؟!!

د دې فصل له پنځمې تر پنځلسمې پورې فقرې داسې دي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

(کله چې خدای ځمکه او آسمان پیدا کړل، هیڅ بوټی او وابنه د ځمکې پر سر نه وو شنه شوي، دا ځکه چې نه خدای باران ورولی وو او نه کوم انسان وو چې په ځمکې کې څه وکري، خو اوبه له ځمکې راخوټېدې او ټولې وچې ئې خړوبولې!! دغه وخت خدای آدم له خاورې جوړ کړ او بیا ئې د ده په پزه کې د ژوند روح پو کړه او ده ته ئې ژوندون ورپه برخه کړ او له آدمه یو ژوندی موجود جوړ شو! له دې وروسته خدای په عدن کې چې په ختیځې سیمې کې پروت دی یو باغ پیدا کړ او هغه آدم ئې په کې ځای په ځای کړ چې مخکې ئې پیدا کړی وو!! خدای ډول ډول ښاېسته ونې په دې باغ کې راپیدا کړې تر څو خوندورې مېوې ورکړي، ده د باغ په منځ کې "د حیات ونه: او همداراز "د ښه او بد د پېژندو ونه) پیدا کړه، د عدن له سیمې د باغ په لوري یو سیند وبهېدو تر څو ئې خړوبه کړي، بیا دا رود په څلورو وړو رودونو تقسیم شو، لومړی رود ئې "فیشون" دی چې د خویله له سیمې تېرېږي او هلته خالص سره زر، مرغلري او د جزع ډبرې موندل کېږي، دوهم ئې (جیحون) دی چې د کوش له سیمې تېرېږي، درېیم ئې (دجله) دی چې د آشور ختیځ ته رومې او څلورم ئې (فرات) دی!! خدای آدم د عدن په باغ کې پرېښود تر څو هلته کار وکړي او د باغ ساتنه او پالنه وکړي او ده ته ئې وویل: د دې باغ د ټولو ونو مېوې خوره پرته د یوې ونې "د ښه او بد د پېژندا ونه" دا ځکه چې که دا مېوه وخورې مطمئن اوسه چې حتماً مرې!!

راشئ دا جملې لږ په دقت سره له نظره تېرې کړو او وګورو چې دا څومره بې معنا، مبهمې، د حقیقت خلاف او افسانې ته ورته خبرې دي!!

- مونږ هره شېبه په خپلو سترګو ګورو چې الله تعالی ژوندي مخلوقات څنګه پیدا کوي، څنګه ئې له مړې خاورې جوړوي، څنګه روح په کې پو کوي او ژوندی مخلوق ترې جوړوي، آیا دغه څه چې مونږ ئې په خپلو سترګو ګورو له هغه څه سره مطابقت لري چې بایبل ئې د آدم علیه السلام د پیداېښت په اړه وایي؟! آیا د ژوندیو شیانو په پیداکولو کې د الله تعالی سنت همداسې دی چې لومړی د یوه شي مجسمه جوړوي، بیا ئې په پزه کې روح ور پو کوي او ژوندی مخلوق ترې جوړوي؟! آیا د بایبل لیکونکي او منونکي همداسې پیدا شوي؟! که دوی داسې نه وي پیدا

شوي نو د دوی جد آدم علیه السلام به ولې داسې پیدا شوی وي؟! الله تعالی خو انسانان، حیوانات او بوټي داسې پیدا کوي چې په سر کې وړوکې نطفه وي، ورو ورو ستره شي او یو بشپړ ژوندی مخلوق ترې جوړ شي، څنګه ومنو چې لومړی الله تعالی د ټولو ژوو مجسمې جوړې کړې بیا ئې د دوی په پزو کې روح پو کړې او ژوند ئې ورپه برخه کړی!! دا انګېرنه خو نه له انساني عقل سره اړخ لګوي او نه په پیدا ښېنت کې د الله تعالی له مشهود او نه بدلېدونکي سنت سره.

- د پیدا ښېنت د باب په لومړي فصل کې ویل شوي چې د آدم علیه السلام له خلقته مخکې ټول نور ژوي د بوټو او ونو په شمول پیدا شوي وو، خو دلته ویل شوي چې د ده د پیدا ښېنت په وخت کې د ځمکې پر سر هیڅ وابنه او بوټي نه ول، د ده له پیدا ښېنته وروسته خدای په عدن کې یو باغ پیدا کړ!! دا صریح تناقض دی.
- د بایبل له دې وینا معلومېږي چې آدم علیه السلام د ځمکې پر سر یوه باغ کې ځای په ځای شوی، خو د دې تر څنګ وایي چې په دې باغ کې خدای د نورو ونو تر څنګ او د باغ په منځنۍ برخې کې د (حیات ونه) او د (ښه او بد پېژندا ونه) هم پیدا کړه!! خو نه د ځمکې پر سر په ونو کې د حیات ونه شته او نه د ښه او بد پېژندا په نامه کومه ونه!! د بایبل لیکوال او پلویان دې ووایي چې دا دوه ونې چېرې دي؟ تاسو کومې ونې په دې نامه پېژنئ؟ د نړۍ په هیڅ ګوټ کې داسې ونې نه شته!! د حیات ونه، د معرفت ونه، د حیات اوبه او دې ته ورته نورې خبرې بې بنسټه او د خیال په عالم کې جوړې شوې خبرې دي، انسان داسې پیدا شوی چې خامخا به مري، الله تعالی داسې اوبه او مېوه نه ده پیدا کړې چې د هغې په خوړو سره انسان دایمي او ابدي ژوند ترلاسه کړي، د انسان معرفت اکتسابي دی، ورو ورو زیاتېږي، د تعلیم، تعلم، زده کړې او تجربې په نتیجه کې ئې د معرفت او د ښه او بد د پېژندا سطحه لوړېږي، الله تعالی داسې مېوه نه ده پیدا کړې چې د هغې په خوراك سره انسان ته د ښه او بد د پېژندو معرفت ورپه برخه شي!! د بایبل د دې وینا په خلاف، د قرآن په هغو آیتونو کې چې تر ټولو د مخه پر پیغمبر علیه السلام نازل شوي او په همدې آیتونو د قرآن د نزول لړۍ پیل شوې داسې راغلي:

ÇÌÈ Ã•øF{$ 7 Ÿ‘r ÎûÏ%$Ç‌ÌÈ @ã ôÏB `»|¡SM}$,={ ÇÌÈ ,={ “Ï%©!$ 7ÎŸ/ ÉÓ©$Î] ÎûÏ%$

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱- ولوله په نوم د خپل رب، هغه چې پیدا ئې کړ. ۲- انسان ئې له ځوړندو پیدا کړ.
۳- ولوله چې رب دې ډېر کریم دی. ۴- آ چې په قلم ئې پوهه ورکړه. ۵- انسان ته ئې
ورزده کړل څه چې نه پرې پوهېدو.

په دې مبارکو آیتونو کې څو مطالب خاصه توجه غواړي:

- د الله تعالی له لوري وحي د اقرأ (ولوله) په امر پیل شوې او دا ښیي چې د اسلام له نظره د (لوست) مقام او منزلت څومره لوړ دی او څومره اهمیت لري، دا د الله تعالی لومړی امر دی، په دغه امر سره ئې د وحي لړۍ پیل کړې.
- دا د الله تعالی د کرم او پېرزوینې څرګنده نښه ښودل شوې چې انسان د یوه (ځوړند توکي) له حالته هغه ځای ته رسوي چې (کامل انسان) ترې جوړ شي، لیك او لوست ورښیي، انسان یوازینی مخلوق دی چې کولی شي د (لوستلو) له لارې د بل په خبره پوه شي او د (لیکلو) له لارې خپل معلومات خوندي کړي او خپل پیغام نورو ته ورسوي او په دې سره د خپل سلف له قیمتي تجاربو ګټه واخلي، د معلوماتو د ضایع کېدو مخه ونیسي او راتلونکي نسل ته ئې انتقال کړي، له انسانه پرته دا وړتیا او امتیاز په هیڅ ذیروح کې نه ګورو، الله تعالی په انسان کې دا استعداد او وړتیا ایښې ده چې له (قلم) نه د تعلیم او تعلم وسیله جوړه کړي، له دې اړخه ئې انسان ته پر ټولو نورو مخلوقاتو فضیلت ورکړی.
- په (قرائت)، (علم) او (قلم) سره هم انسان ته پر نورو مخلوقاتو فضیلت ورکړی شوی او هم په خپله د انسانانو تر منځ یوه ته پر بل فضیلت.
- (قلم) د زده کړې او پوهې ډېره اغېزمنه وسیله ده، په دې سره انسان د دې مجال ترلاسه کوي چې په ډېرو هغو حقایقو پوه شي چې له بلې لارې پرې پوهېدل ورته ممکن نه وو
- لکه څنګه چې دلته د (علم بالقلم) الفاظ په دې معنا دي چې انسان ته له قلم نه د استفادې استعداد ورکړی شوی، الله تعالی د هغه په فطرت کې دا ملکه ایښې چې قلم جوړ کړي، خپل ما في الضمیر ولیکي او نورو ته ئې انتقال کړي او له دې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زده کړې او تعليم او تعلم وسيله جوړه کړي، همدا راز په نورو آيتونو کې دې ته ورته راغلي الفاظ لکه (علمه البيان) او (علم آدم الاسماء کلها) هم هغو استعدادونو ته اشاره کوي چې انسان ته ورکړې شوي، انسان ته د (بيان) ملکه ورکړې شوې، کولی شي خپل (مافي‌الضمير) اظهار کړي او له کلماتو او الفاظو نه په استفادې سره خپل قصد، هدف، نظر او پيغام تشريح او توضيح کړي، هغه ته د هر څه د پېژندو او په هر څه د يوه مناسب نوم ايښودو استعداد ورکړې شوی، هغه کولی شي خپله پوهه د نومونو په قالب کې ترتيب، تنظيم او حفظ کړي او نورو ته ئې انتقال کړي. دا د انسان يوه ځانګړتيا ده، دا صفت په نورو مخلوقاتو کې نه شته، په دې سره الله تعالی انسان ته پر ټولو مخلوقاتو فضيلت او شرف ورکړی

- په اصل کې انسان (بې علمه) دی، په تدريج سره زده کړه کوي او علم ترلاسه کوي. د انسان د پوهې او علم تفاوت د نورو ژوو له شعور او پوهې سره په دې کې دی چې نور ژوي ثابت او محدود علم لري، له مخکې د دوی په خټه او دماغ کې ايښودل شوی، په فطري او الهامي توګه ورته تفهيم شوې چې څنګه ژوند وکړي، کوم کوم کارونه وکړي، څه وخوري او د څه له خوراکه ډډه وکړي، څنګه مفيد او مضر سره بېل کړي، خو انسان کولی شي چې تر هغه څه زيات هم زده کړي چې په فطري او الهامي توګه ورښودل شوي او په ضمير کې ئې ايښودل شوي. دی کولی شي زده کړه وکړي، د خپلې پوهې سطحه لوړه کړي، اسرار کشف کړي او پټ حقايق ځان ته معلوم کړي، په (لوستلو)، (ليکلو) او له (قلم) نه په استفادې سره د خپلې حافظې ظرفيت لوړ او پراخ کړي او په هغه څه هم پوه شي چې نور پرې پوهېدلي او دی ترې غافل وو او له پېژندو ئې عاجز. که انسان ته له (قلم) نه د استفادې استعداد نه وی ورکړې شوی او په ليك او لوست نه پوهېدی نو د هر چا علم او پوهه به له ده سره پاتې کېده، نه به په دې توانېدو چې د نورو له پوهې او تجربو ګټه واخلي او نه به ئې خپل تجارب او علم نورو ته انتقالولی شو.

تاسو د قرآن دا علمي، دقيقه او په حقيقت او واقعيت ولاړه وينا د بايبل له دغې بې بنسټې ادعا سره مقايسه کړئ چې وايي: انسان د معرفت د ونې مېوه وخوړه، سترګې ئې پرانستې شوې، د ځان او خپل ماحول په حال پوه شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بایبل دلته ویلي چې لومړی آدم علیه السلام ته د عدن په سیمې کې یو باغ جوړ کړی شو، بیا د دې باغ د خړوبولو لپاره د همدې عدن له سیمې یو دومره ستر سیند جاری کړی شو چې د دجلې او فرات په څېر څلور رودونه ترې جلا شوي وو، خو دا باغ دومره ووړ وو چې آدم علیه السلام یوازې په هغه کې کار کاوو او د هغه ساتنه به ئې کوله!! او دا ستر سیند له هغه وروسته د عدن له سیمې په بهېدو شو چې خدای دا باغ تیار پیدا کړی او جوړ کړی وو!! دا ټولې خبرې هم د عقل خلاف دي او هم د واقع خلاف، معمول خو دا ده چې لومړی په یوې سیمې کې اوبه پیدا کېږي بیا په کې بوټې او ونې، خو بایبل د دې عکس خبره کوي!! نه د دې څلورو رودونو سرچینه یوه ده، نه له یوه سینده سره جلا شوي، نه د دجلې او فرات شاوخوا کې داسې بل ستر رود شته چې دجله او فرات ترې بېل شوي وي، د بایبل دا خبره ډېره عجیبه ده چې وایي دجله او فرات له یوه ستر سینده بېل شوي، حال دا چې دجله او فرات په سر کې نه بلکې په پای کې سره یو ځای شوي، ښایي د بایبل لیکونکي ته چا ویلي وو چې دا دواړه رودونه په فلانۍ سیمې کې سره یو ځای دي او بر سره بېل، ده ګمان کړی چې له بره سره یو ځای دي او په پای کې سره بېل!! که دا رودونه له جنوب شرقه د شمال غرب په لوري بهېدی نو بیا د بایبل خبره سمه وه، خو خبره برعکس ده، دا رودونه د عراق له شمال غربه د جنوب شرق په لوري بهېږي او د خلیج خولې ته نږدې سره یوځای کېږي، د بایبل دا خبره هم نامعقوله ده چې د یوه کس تر څارنې او ساتنې لاندې یو ووړ باغ دې په دومره ستر سیند خړوبه شي، که د دجلې او فرات ترڅنګ د فیشون او جیحون په نامه رودونه هم وی، چې نه شته او په نقشه کې هم نه ترسترګو کېږي، نو داسې څلور رودونه خو دومره ستر ملك ته اوبه ورکولی شي چې ټول عراق او ایران احتوا کړي، الله تعالی به څنګه داسې ستر رود د آدم علیه السلام تر څارنې لاندې د یوه واړه باغ د خړوبولو لپاره پیدا کوي؟!! او که له جیحون نه مراد د آمو دریا وي چې سر چینه ئې د پامیر له لوړو ده او د دجلې او فرات له سرچینو نږدې پنځه زره کیلو متره فاصله لري، نو بیا خو به د بایبل د لیکونکي هغه د عدن باغ هومره ستر وي چې یوه څنډه ئې په افغانستان، تاجکستان او اوزبکستان کې او بله ئې په عراق کې!! او که جیحون کوم داسې رود

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي چې له کوش نه تېرېږي نو کوش اوس د ایران مربوطه سیمه ده!! دا خبره هم صحیح نه ده چې د سیند سرچینه او د باغ موقعیت دې یوه سیمه (عدن) وي، معمولاً خو د سیند سرچینه له هغو ځمکو ډېره لرې وي چې خړوبوي ئې.

• د بایبل له منونکو پوښتنه کوو: آدم علیه السلام ته د کومې مېوې د نه خوړلو توصیه شوې وه او ګوابنل شوی وو چې که دا مېوه وخوري حتماً مري؟ د حیات د ونې که د معرفت د ونې؟ بایبل دلته په دې هکله څه نه وایي خو ډېر وروسته د دې وضاحت کوي، طبیعي ده چې دا د حیات د ونې مېوه نه شي کېدی دا ځکه چې هغه خو په مرګ نه بلکې په دائمي ژوند منتج کېږي!! او د دوهمې خبرې معنا خو دا ده چې که ته د معرفت ترلاسه کولو هڅه وکړې او (د ښه او بد پېژندو د ونې) مېوه وخورې نو هرو مرو مرې، یعني په پټو سترګو ژوند کوه، د معرفت د ونې مېوه مه خوره، دا مېوه ستا د مرګ باعث کېږي!! په دې هکله څو پوښتنې لرو:

١. آدم علیه السلام خو دا مېوه وخوړه، ولې مړ نه شو؟ ولې د بایبل د خدای خبره غلطه وخته؟ هغه خو ورته ویلي وو چې که دا مېوه وخورې مطمئن اوسه چې حتماً مرې!!

٢. د انسان د مرګ یو ستر عامل خو د بایبل د خبرې برعکس د ده عدم معرفت دی، هغه که له بیمارۍ مري وجه ئې دا ده چې د دې بیمارۍ د علاج دوا نه پېژني، هغه که د کوم دښمن په لاس مغلوبېږي او په قتل رسېږي سبب ئې دا دی چې معرفت ئې ناقص دی، د دښمن د پرځولو او د ده له شره د ځان ژغورلو په چل او چم نه پوهېږي، معرفت خو د ده د ژوند د اوږدوالي باعث دی نه د مرګ باعث، الله تعالی به څنګه ده ته وایي چې د معرفت د ونې مېوه ستا د مرګ باعث کېږي؟!!

د دې فصل له ١٨تر ٢۴ پورې جملې دا دي:

(خدای وفرمایل: مناسبه نه ده چې آدم یوازې وي، باید ده ته کوم مناسب یار او ملګری پیدا کړم، نو دغه وخت خدای ټول هغه حیوانات او مرغان د آدم خوا ته راوړل چې له خاورو ئې جوړ کړي وو، ترڅو وګوري چې آدم به څه څه نومونه پرې ږدي، په دې توګه ټول حیوانات او مرغان ونومول شول، نو آدم ټول حیوانات او مرغان ونومول، خو د ده لپاره مناسب یار ونه موندل شو، دغه وخت خدای آدم ویده

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړ، د ده یوه پښتۍ ئې راوایسته او د هغې تش ځای ئې په غوښې ډك کړ او له دې پښتۍ ئې یوه ښځه جوړه او د آدم خوا ته ئې راوسته، آدم وویل: دا زما د هډوکو یو هډوکی او زما د غوښې یوه غوښه ده، نوم دې (نسا) وي ځکه چې له (انسان) نه اخیستل شوې)، (په همدې وجه ده چې انسان له خپل مور پلار نه بېلېږي او له خپلې مېرمنې سره جوخت کېږي او له دې وروسته دواړه سره یو کېږي)!!

په دې څو لنډو جملو کې څو عجیبې او د خندا وړ خبرې ګورو:

- دا وینا داسې ده لکه چې څوك ووایي: خدای خپلې اشتباه ته متوجه شو چې آدم ئې یوازې پیدا کړی او دا مناسب کار نه وو اوس غواړي دا اشتباه جبران کړي او ده ته کومه جوړه او ملګرې راپیدا کړي.
- دا ملګرې باید دی په خپله او د حیواناتو او مرغانو له منځه غوره کړي، نو ځکه ئې ټول حیوانات او مرغان د ده خوا ته راوستل، ده د ځان لپاره کوم مناسب (یار) په دوی کې ونه موندو، هیڅ یو ئې د ملګرتیا لپاره غوره نه کړ، صرف دا کار ئې وکړ چې په هر یوه ئې یو نوم کېښود او په دې توګه د ټولو شیانو لپاره همغه وخت او د آدم علیه السلام له لوري نومونه غوره شول!!
- نو کله چې آدم علیه السلام له حیواناتو او مرغانو څخه کوم (یار) ځان ته غوره نه کړ، الله تعالی د دې لپاره خوب پرې راوست چې یوه پښتۍ ئې ترې راوباسي، پرته له دې چې درد احساس کړي او له هغې څخه ده ته یو (یار او ملګرې) جوړه کړي، آدم علیه السلام په ژور خوب ویده وو چې پښتۍ ئې ترې وایستی شوه، تش ځای ئې په غوښې ډك کړی شو، له پښتۍ ئې یوه ښځه جوړه کړی شوه، د آدم علیه السلام له راویښېدو مخکې د ده خوا ته حاضره کړی شوه، کله چې هغه له خوبه راویښ شو په خپلې خوا کې ئې ومونده او فوراً ئې وویل: دا زما د هډوکو یو هډوکی او زما د غوښې یوه غوښه ده، نوم دې (نسا) وي ځکه چې له (انسان) نه اخیستل شوې)!! ډېره ډېره عجیبه ده چې یو هوښیار او عقلمند انسان داسې خبرې په خوله راوړي یا ئې له بله واوري او وئې مني!! آیا داسې ناپرتې او خوشې خبرې د الله تعالی کتاب ته منسوبول لویه بې باکي او جسارت نه دی؟!! مګر الله تعالی خپل مخلوقات دغسې پیدا کوي لکه بایبل چې وایي؟ مګر دا هره شبهه چې الله تعالی

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیوانات او د دوی جوړې پیدا کوي دغسې ئې پیدا کوي لکه بایبل چې ادعا کوي؟ آیا کوم عاقل انسان به دا خبره ومني چې د ژوو د جوړه جوړه پیدا کولو په اړه د الله تعالی سنت همداسې دی لکه په بایبل کې چې لیکل شوي؟ آیا سمه ده چې ووایو: لومړی د ټولو حیواناتو نارینه پیدا شوي بیا ئې له پښتیو د دوی ښځینه پیدا شوې؟! د بایبل له منونکو پوښتنه کوو: آدم علیه السلام څنګه پوه شو چې دا زما د هډوکو یو هډوکی او زما د غوښې یوه غوښه ده؟ د بایبل د ادعا په اساس خو دی ویده وو او په دې هم نه دی پوه شوی چې د جراحي عملیات پرې ترسره شوي او یوه پښتۍ ترې ایستل شوې!! چا تاسو ته ویلي او څنګه به دا خبره ثابتوئ چې د آدم علیه السلام ژبه عبري یا عربي وه او پر خپلې ملګرې ئې د نسا نوم ایښی؟!! که د بایبل له ادعا سره سم په ټولو شیانو باندې نومونه د آدم علیه السلام له لوري ایښودل شوي وي ولې دا نومونه په ټولو انساني ژبو کې سره ورته نه دي؟ ستاسو په لور، زوی، خور، مور او پلار چا نومونه ایښي؟ په موټر، کمپیوټر، سیکل، تلویزیون، راډیو او ... دا نومونه آدم علیه السلام ایښي که د ده اولاد؟

- دا خبره له مخکنیو سره څه ارتباط لري چې بایبل ویلي: (په همدې وجه ده چې انسان له مور او پلاره بېلېږي او له خپلې مېرمنې سره جوخت کېږي او له دې وروسته دواړه سره یو کېږي)!! مونږ خو د مخکنیو جملو په هیڅ ځای او هیڅ لفظ کې داسې څه نه وینو چې له مور او پلاره د انسان بېلېدا او له خپلې مېرمنې سره یو ځای کېدا توجیه کړي!! دا بې ربطه خبرې ښیي چې د بایبل لیکوال له ادبي لحاظه هم ډېرې ستونزې درلودې.

د بایبل په درېیم فصل کې، د انسان سقوط تر عنوان لاندې په لومړیو ۱۹ جملو کې دا مطالب لولو:

- مار تر ټولو هغو حیواناتو ډېر زیرک وو چې خدای پیدا کړي وو، یوه ورځ مار د ښځې خوا ته راغی او هغې ته ئې وویل: آیا رښتیا ده چې خدای تاسو د باغ د ټولو ونو د مېوو له خوړلو منع کړي یئ؟ ښځې په ځواب کې ورته وویل: مونږ ته اجازه راکړی شوې چې د ټولو ونو مېوه وخورو پرته د یوې ونې چې د باغ په منځ کې ده، خدای امر کړی چې د دې ونې مېوه ونه خورو او حتی لاس ورنه وړو که نه نو مرو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مار ورته وویل: "مطمئن اوسه چې نه مرئ، بلکې خدای ښه پوهېږي چې کله تاسو دا مېوه وخورئ سترګې مو پرانستل کېږي، د خدای په څېر کېږئ او ښه له بده بېلولی شئ"، هغه ونه ښځې ته ښایسته وبرېښېده او له ځان سره ئې فکر وکړ چې "کېدی شي د دې ښایسته ونې مېوه خوندوره وي او پوهه مې په برخه کړي، نو د دې ونې مېوې ئې راوشکولې، وئې خوړلې او خپل خاوند ته ئې هم ورکړې او هغه هم وخوړلې" په همدې سره د دوی دواړو سترګې پرانستلې شوې، په خپلې بربنډتیا پوه شول، نو د انځر له پاڼو ئې د ځان پټولو جامه جوړه کړه، د همدې ورځې په مازدیګر کې، آدم علیه السلام او ښځې ئې د خدای غږ واورېدو چې په باغ کې ګرځېدو، نو په ونو کې پټ شول، خدای آدم ته غږ کړ: اې آدمه! چېرې یې، ولې پټېږې؟ آدم ځواب ورکړ: ستا غږ مې په باغ کې واورېدو، ووېرېدم، دا ځکه چې لوڅ وم، نو ځکه پټ شوم، خدای وفرمایل: چا درته وویل چې لوڅ یې؟ آیا د هغې ونې مېوه دې خوړلې ده چې ترې منع کړی مې وې؟ آدم ځواب ورکړ: دغې ښځې چې زما ملګرې دې ګرځولې، ما ته ئې دا مېوه راکړه او ما هم وخوړه، دلته نو خدای له ښځې وپوښتل: دا څه کار وو چې تا وکړ؟ ښځې وویل: مار وغولولم!! نو خدای مار ته وویل: د دغه کار د کولو په سبب به د ځمکې تر ټولو وحشي او اهلي حیواناتو زیات ملعون وې، تر څو چې ژوندی وې په خپلې سینې به خوځې، خاورې به خورې، ستا او د ښځې او ستا د نسل او د ښځې د نسل تر منځ به تلپاتې دښمني اچوم، د ښځې نسل به ستا سر ځپي او ته به د ده پنډۍ چیچې، دغه وخت خدای ښځې ته وفرمایل: ستا د زېږولو د وخت درد به درته زیات کړم، ته به په درد او کړاوو سره خپل اولاد زېږوې، د خپل مېړه مشتاقه به وې او هغه به پرتا برلاسی وي، بیا خدای آدم ته وفرمایل: له دې کبله چې د خپلې ښځې خبره دې ومنله او د هغې ونې مېوه دې وخوړله چې درته ویلي مې وو مېوه ئې مه خوره، ځمکه به تر لعنت لاندې راشي او ته به په خپل ټول عمر کې په زحمت او کړاو سره خپل معاش ترې ترلاسه کوې، له ځمکې به اغزي او خاشاك درته راټوکېږي او د بېدیا بوټي به خورې، د عمر تر پایه به د تندي په خولو سره ډوډۍ خورې او په پای کې به همغې خاورې ته بېرته ورګرځې چې ترې واخیستی شوې، دا ځکه چې ته له خاورو جوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی یې او خاورو ته به بېرته ورګرځې، آدم خپله ښځه حوی (یعني ژوندون) ونوموله، ځکه چې دا باید د ټولو ژوندیو مور شي!!!

په دې برخې کې دومره بېهوده او د خندا وړ خبرې دي چې انسان ورته حیران شي، نه پوهېږو مسیحیان څنګه دا خبرې د الله تعالی له لوري او د یوه مقدس آسماني کتاب خبرې ګڼي!! لاندې څو خبرو ته ئې متوجه شئ:

- وایي مار تر ټولو حیواناتو زیات زیرك دی، حال دا چې د مار زیرکتیا تر ډېرو ډېرو حیواناتو لږ ده.
- وایي مار د ښځې د غولولو لپاره باغ ته ورغی!! نه پوهېږو د مار ئې د ښځې له غولولو سره څه؟ کوم عاقل انسان به دا خبره ومني چې مار کولی شي ښځه وغولوي!!
- وایي: مار ښځې ته وویل: خدای تاسو ته حقیقت نه دی ویلی، دا سمه نه ده چې د دې مېوې په خوړلو سره تاسو مرئ، حقیقت دا دی چې د دې مېوې په خوړلو سره تاسو په ښه او بد پوهېږئ، خدای په دې خاطر نه غواړي چې تاسو دا مېوه وخورئ چې په دې سره تاسو د خدای په څېر معرفت ترلاسه کوئ او په ښه او بد پوهېږئ او د ده رقیبان درنه جوړېږي، هغه نه غواړي چې رقیب ولري!! د همدې لپاره ئې تاسو د دغې مېوې له خوړلو منع کړي یئ!! بایبل وایي چې د مار خبره سمه وخته او د خدای خبره ناسمه او د حقیقت خلاف، دوی دواړو دا مېوه وخوړه، مړه نه شول، برعکس په ښه او بد پوه شول!!
- بایبل په دې بحث سره ښځه د ګناه اصلي عامل او باعث معرفي کوي، د ګناه پیل د دې لخوا شوی، د ځمکې پر سر لومړی ګناه د دې له لوري وه، نارینه هم د دې په لاس ګناه ته هڅول شوی! او دا د حقیقت او واقع کاملاً خلاف خبره ده، د ګناه په کولو کې د ښځې جسارت تر نارینه ډېر لږ دی، په نارینه وو کې د مجرمانو شمېر تل تر ښځو زیات وي، ښځه غالباً د نارینه تقلید کوي، په هغه پسې اقتدا کوي، د ښځو جوړښت داسې دی چې تر نارینه ئې ښېګړو ته تمایل زیات وي، قوي عاطفه ئې د بدو په ځای ښو ته هڅوي، تل ګورو چې نارینه د ګناه لپاره په ښځو پسې ورځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جنت کې د ممنوعه مېوې په اړه به د اصلي انجيل وينا حتماً هغسې وي چې په قرآن کې راغلې، قرآن دا موضوع د يوې ډېرې ژورې علمي موضوع په حيث څېړلې او يوه ستر علمي حقيقت ته ئې اشاره کړې او هغه دا چې د عالم په ټولو ژوو کې يوازې انسان داسې پيدا شوی چې مجبور دی د مفيد او مضر خوراك په هکله له بله معلومات ترلاسه کړي، نور ژوي داسې پيدا شوي چې د پيدا ښت له لومړيو شېبو په دې پوهېږي چې کوم څه وخوري او کوم څه نه، په دماغ کې ئې د مضر او ګټور بوټي او دانې د تشخيص استعداد اېښودل شوی، د دغه استعداد په مرسته د پيدا ښت له لومړۍ ورځې سم او ناسم خوراك معلوموولی شي، د آهو بچی، وری، سېرلی، وزګوری، سخوندر، جونګی او ټول نور ژوي او بچيان ئې هغه بوټي نه په خوله کوي چې ورته مضر وي، خو د انسان بچی ډېره، خاوره، سکروټه او هر څه په خوله کوي، تر اوږدې مودې ئې بايد مور سمبال کړي او د تاواني شيانو له خوړلو ئې وساتي، قرآن په جنت کې د آدم عليه السلام د ځای په ځای کېدو او د ممنوعه شجرې په يادولو سره دغې اساسي او مهمې خبرې ته اشاره کړې، خو د بايبل ليکوال له دې نه يوه خندونکې بې بنسټه قصه جوړه کړې!!

دا ډېره ډېره مسخره خبره ده چې د دغې مېوې له خوړلو مخکې دوی خپل بربنډتوب نه احساساوو او له خوړلو وروسته پوه شول چې بربنډ دي!! او دا ځکه چې مخکې بې معرفته ول او د معرفت د مېوې له خوړلو وروسته ئې سترګې پرانستلې شوې او خپل لوڅوالی ئې احساس کړ!! حقيقت د دې خبرې کاملاً عکس او دا دی چې: الله تعالی د ځمکې په سر هر ژوي ته داسې لباس ورکړی چې هم ښايسته دی، هم ئې په ځان برابر دی، نه ګنډل غواړي او نه اوبدل، نه زړېږي او نه شړېږي، هم ئې په ژمي کې له يخنۍ ساتي او هم په دوبي کې له تودوخې. د ځينو لباس خو دومره ښايسته دی چې که د نړۍ ټول انسانان راغونډ شي نو نه په دې ظرافت، لطافت، ښايست او رنګ کې داسې لباس اوبدلی شي او نه ئې ګنډلی. په ټولو ژوو کې يوازې انسان هغه مخلوق دی چې بربنډ دی، د نورو په څېر جامه نه لري، دې ته اړ دی چې ځان ته به جامه جوړوي، د ژمي لپاره بېله او د دوبي لپاره بېله، د قرآن له وينا معلومېږي چې انسان په سر کې داسې نه وو، وروسته بربنډ شوی، له لوڅېدو مخکې ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې جامه وه چې هيڅكله به نه بربنډ كېدو، تل ئې دی پټ ساتو، نه د جامو اوبدلو ته اړ وو او نه ګنډلو ته، له دې جامو نه د يوې اشتباه په نتيجه كې محروم شو، د ممنوعه شجرې مېوه ئې وخوړه او په دې سره هغه جامه ترې وايستې شوه او بربنډ شو، لومړی ئې د ونو له پاڼو ځان ته جامه جوړه كړه او وروسته ئې نورې جامې، ځينې ئې يوازې د ځان پټولو لپاره، ځينې ئې د ښايست او سينګار لپاره او ځينې ئې د تقوی لباس، سنګين، باوقاره له ګناه نه مانع لباس. د بايبل ليكونكي د آدم عليه السلام بربنډېدا هغسې توجيه كړې، له سره لوڅ ول، خو نه پرې پوهېدل، د معرفت د مېوې په خوړلو سره پرې پوه شول!! په مسلمانانو كې د بايبل تر اغېز لاندې راغلي خلك د آدم عليه السلام له لومړني لباس نه داسې تعبير لري چې ګواكې دا به له وړيو، وربښمو، سنډو او يا مالوچو نه اوبدل شوې كومه جامه وه، چې د ده په قد قامت برابره ګنډل شوې وه، حال دا چې اوبدلې او ګنډل شوې جامه بني آدم جوړه كړې، الله چې كومه جامه وركوې هغه اوبدل او ګنډل نه غواړي. دوی نه د قرآن الفاظو ته پام كړی او نه هغه څه ته چې هره شبېه ئې په خپلو سترګو ګوري، يوې خوا ته په مليونهاوو هغه ژوي ګوري چې په ښايسته الهي جامو پټ دي او بلې خوا ته يوازې بني آدم چې له دې جامې محروم او دې ته اړ شوی چې له وړيو، وربښمو، سنډو، نيلون او يا مالوچو نه ځان ته جامه جوړه كړي، قرآن په دې سره يو ستر علمي حقيقت بيان كړی خو د اسرائيلي رواياتو په دام كې پرېوتو كسانو له دې نه افسانه جوړه كړې.

- له كومې ورځې چې انسان له لومړنۍ الهي جامې محروم شوی او په خپل لاس د جامو جوړولو ته اړ شوی، نو همدا جامه د انسانانو ترمنځ د تفريق، تبعيض او يو په بل د لويي او تېري وسيله ګرځېدلې، نه ګورئ چې په دغه جامه كې څومره ظلمونه كېږي، په عسكري او پوليسي جامو كې هره ورځ څومره بې ګناه انسانان ځورول كېږي، څومره شريف انسانان د خړو جامو په سبب تحقير كېږي، څومره ذليل انسانان په فاخره جامو كې تر نورو ځان لوړ ګڼي، نه ګورئ چې يوه له خپلې جامې د ګيدړې پوستكې جوړ كړی خلك پرې غولوي، بل له جامو نه د پسه په څېر بې آزاره بربښي خو په سينه كې ئې د لېوه زړه او هغه بل به په خپلو جامو سره ځان

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ښيي چې زمرې دې خو تر ګيدړ به زيات بې زړه او جبون وي. الله تعالى انسان ته د جامو جوړول ورښودلي، د دې لپاره چې ځان له تودوخې او يخنۍ پرې وژغوري او د هغه لباس ئې په درېو ډولونو وېشلى: د ځان پټولو لباس، د ښايست لباس او د تقوى لباس، خو انسان له خپلې جامې نه يا د غولولو وسيله جوړه کړې، يا د ظلم او تېري وسيله، يا يو په بل د لويي او تکبر ذريعه!!

- قرآن د آدم عليه السلام د غولولو او له جنت نه د ده د ايستلو کار شيطان ته منسوبوي، شيطان همغه څوك دى چې د آدم عليه السلام اولاد (انسان) ګناه ته هڅوي، دا نن چې مونږ يو څوك احساسوو چې په زړه مو چونډۍ لګوي، ګناه ته مو هڅوي، ګناه او حرام راته ښايسته کوي، زمونږ د (ارتقاء) او (دوام) باعث ئې ګڼي، همغه چې مونږ ئې په سترګو نه ګورو خو هره شېبه ئې اغېز احساسوو، زمونږ جد ته همدا دوکه مار مخلوق او همدا وسوسه اچوونکى په همدې توګه ورغلى، همداسې ئې ورته ويلي: که دا مېوه وخورئ (په جنت کې تل پاتې کېدا) او (معنوي ارتقاء) به مو په برخه شي، قرآن په دې اړه همغه خبره کړې چې هر انسان ئې هره شېبه په خپل ژوند کې احساسوي، خو بايبل خوشې او بېهوده خبره کوي او دا وسوسه د مار له لوري ګڼي!!
- د بايبل دا خبره تر ټولو حيرانوونکې ده چې وايي: د همدې ورځې په مازديګر کې، آدم عليه السلام او ښځې ئې د خداى غږ واورېدو چې په باغ کې ګرځېدو، نو په ونو کې پټ شول، خداى آدم ته غږ کړ: اې آدمه! چېرې يې، ولې پټېږې؟ آدم ځواب ورکړ: ستا غږ مې په باغ کې واورېدو، ووېرېدم، دا ځکه چې لوڅ وم، نو ځکه پټ شوم، خداى وفرمايل: چا درته وويل چې لوڅ يې؟ آيا د هغې ونې مېوه دې خوړلې ده چې ترې منع کړى مې وې؟ آدم ځواب ورکړ: دغې ښځې چې زما ملګرې دې ګرځولې، ما ته ئې دا مېوه راکړه او ما هم وخوړه، دلته نو خداى له ښځې وپوښتل: دا څه کار وو چې تا وکړ؟ ښځې وويل: مار وغولولم!!

دلته څو خبرې د پام وړ دي:

- بايبل الله تعالى داسې معرفي کوي: په يوه وړوکي باغ کې ګرځي، د ګامونو غږ ئې آدم عليه السلام واورېدو، ترې پټ شو، خداى نه پوهېدو چې آدم چېرې دى،

(c) ketabton.com: The Digital Library

غږ ئې ورته وکړ: اې آدمه چېرې یې؟ له دې هم خبر نه وو چې دوی دواړو هغه ممنوعه مېوه خوړلې ده!!! له آدم علیه السلام نه پوښتنه کوي: څنګه پوه شوې چې لوڅ یې؟ آیا هغه مېوه مو خوړلې چې ترې منع کړي مې وئ؟!! له دې هم نه وو خبر چې ښځې دا کار کړی!! او له دې هم چې مار غولولې وه!!

- په دې سزا هم لږ غور وکړئ چې مار ته د دغه غولولو په وجه ورکړی شوه: تل دې په سینه خوځېږي، خاورې دې خوراك شه!! پوښتنه کوو: آیا مار له دې د مخه په سینه نه په پښو خوځېدو؟ دا نور ډېر حیوانات او خزندې چې په سینه خوځېږي هغوی ته د کومې ګناه سزا ورکړی شوې؟! دا څومره نامعقوله او غلطه خبره ده چې د مار خوراك خاوره ده!! هیڅ مار خاوره نه خوري، د مار خوراك خاوره نه بلکې د مرغانو، موږکانو او چنګښو په څېر حیوانات دي!!

ښځې ته چې کومه سزا ورکړی شوې په دې هم لږ غور وکړئ: د زېږولو د وخت درد دې زیات شه!! د خاوند د اشتیاق په اور وسوځې، هغه دې پر تا برلاسی وي!! پوښتنه کوو: دغو بې شمېره حیواناتو ته چې د اولاد زېږولو په وخت کې همداسې د درد احساس کوي، د کومې ګناه سزا ورکول کېږي؟! د مېړه اشتیاق خپلې مېرمنې ته زیات دی که د مېرمنې خپل مېړه ته؟ مګر دا اشتیاق سزا ده؟ په ټولو ژوو کې دا اشتیاق شته، دوی ته د کومې ګناه په وجه دا د اشتیاق سزا ورکړی شوې؟ دا اشتیاق خو سزا نه بلکې د الله تعالی یوه لویه پیرزوینه ده، د انسان او حیوان د نسل د دوام یوه ستره وسیله ده، تاسو ولې دې اشتیاق ته د سزا په سترګه ګورئ؟ قرآن خو د ښځې او مېړه ترمنځ دا الفت، مینه او اشتیاق د الهي رحمت او پیرزوینې یوه ستره بېلګه ګڼي!! آیا دا سمه ده چې د نارینه سلطه او برلاسی پر خپلې مېرمنې ښځې ته سزا وګڼو؟! دا برلاسی یوه طبیعي مسئله ده، په اکثرو حیواناتو کې هم د دې شاهد یو، داسې چې نارینه د ښځې ساتنه او څارنه کوي، ترې دفاع کوي، بل ئې خوا ته نه پرېږدي، اداره کوي ئې، ... دا برلاسي نه یوازې ښځې ته سزا نه شو ګڼلی بلکې د ښځې لپاره یوه ستره الهي پېرزوینه ده، چرګ له خپلو چرګو دومره دفاع کوي چې پرې زخمي زخمي شي، همداسې بې شمېره نور مرغان او حیوانات، هیڅ عاقل انسان به د بایبل دا وینا د منلو وړ ونه ګڼي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ۲۰ تر ۲۴ پورې د دې فصل جملې داسې دي:

(خدای د حیوان له پوسته لباس جوړ کړ او آدم او مېرمنې ته ئې ورواغوست، بیا خدای وفرمایل: اوس چې آدم زمونږ په څېر شوی او ښه او بد پېژني، باید پرې ئې نږدو چې د "حیات د ونې" مېوه هم وخوري او تر ابده ژوندی وي، نو خدای دی د عدن له باغه وایست، تر څو ولاړ شي او په هغې ځمکې کې کار وکړي چې له خاورې ئې جوړ شوی، په دې توګه ده آدم د عدن له باغه وایست او د عدن د باغ په شرقي برخې کې ئې د اور په داسې سرو تورو سمبال فرشتې وګمارلې چې هرې خوا ته څرخي، ترڅو د حیات د ونې لاره خوندي وساتي!!)

د دې کرښو د مطالبو په اړه څو پوښتنې راولاړېږي:

- مخلوقاتو ته د لباس په ورکولو کې د الله تعالی سنت داسې نه دی چې د کوم درزي په څېر چا ته لباس جوړ کړي او ورواﺋې غوندي، د بایبل لیکوال په دې نه پوهېږي چې د الله تعالی له لوري د لباس ورکولو معنا څه ده!! الله تعالی ټولو حیواناتو، ونو او بوټو ته مناسب مناسب لباس ورکړي، چې هم ئې له یخنۍ ساتي، هم له ګرمۍ او هم له حشراتو او مکروبونو، آدم علیه السلام ته هم د نورو په څېر مناسب لباس ورکړی شوی وو، خو د ممنوعه مېوې په خوړلو سره له هغه لباسه محروم شو، لومړی ئې په پاڼو ځان پټ کړ، بیا د حیواناتو په پوستکي او وروسته وروسته د ده اولاد له وړیو او تاره اوبدل شوې جامې ځان ته جوړې کړې.
- د بایبل لیکوال کله د عدن باغ په ځمکې کې ګڼي او کله ئې له ځمکې بهر، مخکې ئې ویلي وو چې دا د ځمکې شرقي لوري ته واقع دی، خو دلته وایي چې آدم د عدن له باغه وایستی شو او هغې ځمکې ته ولېږلی شو چې ترې جوړ شوی!!
- دی خدای داسې معرفي کوي چې نه غواړي د ده په مخلوقاتو کې داسې څوک وي چې په ښه او بد پوهېږي، غوښتل ئې چې آدم علیه السلام د معرفت د ونې مېوه ونه خوري، خو د ده د ارادې خلاف آدم علیه السلام د هغې مېوې په خوړلو موفق شو!! اوس نو دا تدابیر سنجوي چې څنګه د دې مخه ونیسي چې آدم علیه السلام د حیات د ونې مېوه هم ونه خوري او د ده لپاره یو تلپاتې حریف او رقیب نه شي!! نو ځکه ئې له یوې خوا آدم علیه السلام د عدن له باغه وایست او له بلې خوا ئې دغې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونې ته د رسېدو په لار کې داسې فرشتې وګمارلې چې په تورو سمبال وي او دا تورې هم د اور تورې چې هرې خوا ته څرخي او نه پرېږدي څوك ترې تېر شي!! پوښتنه کوو: که دا باغ آسمان کې وي طبيعي ده چې له آسمانه د آدم له راکوزېدو وروسته هغه باغ ته د ده ننوتل ممکن نه وو، نو په سرو تورو سمبال فرشتې د څه لپاره ګمارل کېدې؟ او که دا په ځمکې کې وو نو مونږ ته ووايئ چې چېرې دی اوس خو له داسې پهره دارانو تېرېدل آسانه شوي، که آدم علیه السلام نه شو تېرېدی اولاد ئې اوس کولی شي د حيات ونې ته د رسېدو لپاره په هليکوپترو سره هلته ځان ورسوي. که عادي خلك دا کار نه شي کولی پاپ ته خو ډېره آسانه ده!!

له دغو بېهوده او چټي خبرو نه هر څوك په دې پوهېدی شي چې د بايبل ليکوال څوك او د څنګه شخصيت خاوند دی او د الله تعالی په اړه د ده انګېرنې څومره بې بنسټه دي!!

قرآن د بايبل د دغو غلطو خبرو د ترديد او تصحيح لپاره فرمايي چې الله تعالی آدم علیه السلام د داسې مخلوق په څېر پيدا کړ چې معرفت ئې تر فرشتو ډېر لوړ وو، په هر څه د پوهېدو توان او استعداد ئې ورکړ، په هغه څه ئې د پوهېدو توفيق ورکړ چې فرشتې پرې نه پوهېدې او د همدې معرفت او پوهې په سبب ئې د ځمکې خلافت ده ته وسپارو، د معرفت په وجه ئې دی رټلی نه دی، د ځان رقيب او حريف ئې نه دی ګڼلی بلکې د ځمکې خلافت ئې ورسپارلی او فرشتو ته ئې امر کړی چې ده ته سجده وکړي، بايبل وايي چې فرشتې په سرو تورو د آدم مقابله کوي او قرآن وايي چې فرشتو آدم علیه السلام ته سجده وکړه او الله تعالی د ځمکې او آسمان هر څه آدم علیه السلام ته مسخر کړل.

د بايبل څلورم فصل په داسې مسخره بحثونو مشتمل دی چې جمله جمله ئې د خندا وړ او د حقيقت خلاف ده!!

لومړۍ څلور جملې ئې دا مطالب بيانوي: حوی حامله شوه، زوی ئې وزېږاوو او نوم ئې پرې قائن کېښود، بيا ئې بل زوی پيدا شو چې هابيل ئې ونوماوو، هابيل شپني کوله او قائن بزګري، څه موده وروسته قائن د خپلې ځمکې له حاصلاتو يوه هديه خدای ته وړاندې کړه، هابيل هم د خپلې رمې څو هغه څاروي ذبح کړل چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلو مېندو لومړني بچيان ول او د غوښې تر ټولو غوره برخه ئې خداى ته وړاندې کړه، خداى هابيل او د ده هديه قبوله او قائن او د ده هديه ئې قبوله نه کړه، قائن غصه شو او له ډېرې غصې ئې سر ټيټ واچاوو ، يوه ورځ قائن له خپل ورور هابيل نه وغوښتل چې له ده سره بېديا ته ولاړ شي، کله چې په صحرا کې ول ناڅاپي قائن پر خپل ورور بريد وکړ او هغه ئې وواژو، بيا خداى ترې پوښتنه وکړه چې هابيل چېرې دى؟ قائن خداى ته ځواب ورکړ: زه څه پوهېږم چې هغه چېرې دى، زه خو ئې څارونکى نه يم؟!! خداى وفرمايل: آيا دا کار د کولو وو چې تا وکړ؟ ستا د ورور وينه ما ته چيغې وهي، ته نور ملعون يې او له دغې ځمکې چې ستا د ورور په وينو سره شوې رټل کېږې، نور به ځمکه هغه حاصل نه درکوي چې بايد درکړې ئې وى، قائن ووېل: دا سزا خو زما له زغمه اوچته ده، له دې وروسته چې هر څوك ما ويني وژني به مې، خداى وفرمايل: داسې نه ده، هيڅوك دې نه شي وژلى، که چا ووژلې سزا به ئې ستا د سزا اووه برابره وي، بيا خداى قائن په داسې نښې سره نښانمند کړ چې که څوك ئې وګوري وئې نه وژني!! بيا ليکي چې قائن د عدن ختيځ ته د يوه ښار په جوړولو لګيا شواو د خپل زوى خنوع نوم ئې پرې کېښود!! بيا وايي چې د ده په اووم نسل کې د يابال په نامه يوه لمسي ئې په کېږديو کې ژوند کول او شپني رايج کړه او د ده ورور د لومړي ځل لپاره موسيقي اختراع کړه او چنګ او نى ئې جوړ کړل او د دوى ناسکه ورور توبل د قائن لمسي مسي او سپنيز آلات جوړ کړل!! لمك د دوى پلار خپلو مېرمنو ته ووېل: ما يو ځوان وژلى، که څوك د هغه په بدل کې ما ووژني، سزا به ئې اووه اويا برابره وي!!

په دې خيالي او له ځانه جوړې کړې جعلي قصې کې څو برخې د يادولو وړ او په دې ارزي چې نقد شي:

- د آدم عليه السلام د اولاد شمېر به د ده تر اووم اتم نسله پورې ښايي دومره هم نه وو چې يو وړوکى کلى ترې جوړ شي، د قرآن او اصلي انجيل دا وينا ډېره دقيقه ده چې د دوى د اوسېدا ځاى جنت (باغ) او خوراك ئې مېوه وه، تر ډېرې اوږدې مودې بايد د ده اولاد په مېوو اکتفا کړې وي، په دې مودې کې نه دوى زراعت ته مخه کړې او نه ئې حيوانات اهلي کړي، علمي تحقيقات او څېړنې ښيي چې انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر وروسته او له نن نه يوازې څو زره کاله مخکې زراعت ته مخه کړې او حيوانات ئې اهلي کړي او دا هم د مجبوريت په وجه او په دې خاطر چې شمېر ئې زيات شوی، يوازې ئې په مېوو اکتفا نه شوی کولی او دې ته اړ شوي چې د خوراك نوي نوي توکي او نوې نوې منابع ولټوي. د بايبل دا وينا کاملاً غيرعلمي او بې بنسټه ده چې د آدم عليه السلام زوی يا د ده اووم اتم نسل زراعت پيل کړی، په کېږديو کې ژوند ئې پيل کړی او له اوسپنې او مسو ئې آلات جوړ کړي، علمي تحقيقات ښيي چې انسان مس او اوسپنه له نن نه څو زره کاله مخکې کشف او له هغوی ئې د ساده وسايلو جوړولو لپاره استفاده پيل کړه، په ابتداء کې يوازې د ښکار لپاره او ډېر وروسته د ځمکې کيندلو او بيا د قطع کولو او رېبلو لپاره، علمي څېړنې او تحقيقات دا هم ښيي چې انسان په سر کې په طبيعي سوړو او غارونو کې اوسېدو، بيا ئې د لوړو ډډې تراشلې او ځان ته ئې د اوسېدو غارونه جوړ کړي، په خېمو کې ژوند او يا د ځمکې پر سر کور جوړول ډېر ډېر وروسته او له نن نه څو زره کاله مخکې پيل شوي، د آدم عليه السلام د زوی قائن په اړه دا ويل چې هغه د ښار په جوړولو بوخت شو ډېره مسخره خبره ده، هېڅ عاقل انسان به په داسې غلطې خبرې د خولې پرانستلو جسارت ونه کړي!!

• د بايبل ليکونکي هڅه کړې چې د اصلي انجيل او د هر الهي کتاب هغه لارښوونه او صريح حکم نفي کړي چې د قتل عادلانه سزا قصاص او د قاتل وژل ګڼي، دی ليکي چې خدای، قائن (قاتل) په داسې توګه نښانمند کړ چې څوك ئې ونه وژني او دا پرېکړه ئې وکړه چې که څوك دا قاتل ووژني سزا به ئې د ده اووه برابره وي او د دې قاتل په اووم نسل کې لمسی وايي: ما قتل کړی، خو که څوك ما ووژني سزا به ئې اووه اويا برابره وي!! پوښتنه کوو: د بايبل له نظره د قاتل سزا څه ده؟ له مخکې بيانه خو معلومېږي چې سزا ئې لعنت او تبعيد دی، نو تاسو ووايئ چې د دې قاتل د قاتل سزا اووه برابره ټاکل شوې د دې معنا څه ده؟ اووه ځله لعنت او اووه ځله تبعيد؟ او ولې بايد د دې قاتل سزا د لومړني په پرتله اووه برابره زياته وي؟ که څوك زما زوی ووژني او زه انتقام ترې واخلم او هغه ووژنم زما سزا به ولې د هغه قاتل اووه برابره وي؟ په کوم دليل او کوم انساني معيار سره دا ظالمانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فیصله توجیه کولی شو؟

د دې فصل وروستۍ ۲۲ جمله داسې ده:

کله چې شیث (د آدم علیه السلام زوی) ستر شو خدای یو زوی ورکړ چې نوم ئې انوش وو، د همدې انوش په وخت کې خلکو د خدای عبادت پیل کړ!!

د دې غلطۍ وینا معنا دا ده چې له دې د مخه د انوش سلف، د آدم علیه السلام په شمول، د خدای عبادت نه کاوو!! پوښتنه کوو چې د دې خبرې معنا څه ده؟ ولې ئې د خدای عبادت نه کاوو؟ آیا خدای ئې نه پېژندو؟ د عبادت په کولو نه پوهېدل؟ که له خدایه پرته ئې د بل چا عبادت کاوو؟ که بایبل په دې عقیده وي چې آدم علیه السلام پیغمبر نه وو او حتی د خدای عبادت ئې هم نه کاوو، نو بیا له هغه سره د الله تعالی مسلسل لیدل او خبرې کول څنګه توجیه کوي؟

د پیدا ښت بل فصل (له آدمه تر نوح پورې) نومول شوی، تر دې عنوان لاندې، ګڼ شمېر نومونه اخیستل شوي او د هر یوه عمر په ګوته شوی، لکه دا چې آدم ۱۳۰ کلن وو چې شیث پیدا شو، بیا ئې ۸۰۰ کاله ژوند وکړ او په ۹۳۰ کلنۍ کې وفات شو، شیث ۱۳۵ کلن وو چې زوی ئې انوش پیدا شو، د انوش له زېږېدو وروسته ئې ۸۰۷ کاله ژوند وکړ او په ۹۱۲ کلنۍ وفات شو، همداسې د قینان، مهلل ئیل، یارد، خنوخ، متوشالح، لمك او نوح نومونه اخلي او عمرونه ئې بیانوي او لیکي چې نوح په ۵۰۰ کلنۍ کې د دریو زامنو سام، حام او یافث خاوند شو!!که پوښتنه وشي چې دا تاریخونه له دومره دقت سره مو له کومې مرجع ترلاسه کړي؟ د تاریخ په کوم کتاب کې مو لوستي او که د الله تعالی له لوري په نازل شوي کوم کتاب کې؟ له هغه وخته خو نه کوم لیکلی تاریخ شته او نه د الهي کتاب کومه پاڼه!! محال ده چې د الله تعالی له لوري لېږل شوی کتاب دې په داسې غیر ضروري خبرو بحث وکړي؟ د بایبل د ادعا له مخې له آدم علیه السلام نه تر نوح علیه السلام پورې ۱۰ نسله او له نوح علیه السلام نه تر ابراهیم علیه السلام پورې هم لس نسله تېر شوي او د دې معنا دا ده چې ګواکې له آدم علیه السلام نه تر ابراهیم علیه السلام پورې شل نسله یعنې نږدې دوه زره کاله تېر شوي!! او که له ابراهیم علیه السلام نه تر نن پورې نږدې څلور زره کاله وګڼو نو باید د بایبل د ادعا له مخې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځمکې پر سر د انسان له پيدا ښتنه تر نن پورې نږدې شپږ زره کاله تېر شوي وي!! خو راشئ وګورو چې علمي تحقيقات او څېړنې په دې هکله څه وايي؟! تحقيقات خو ښيي چې د نړۍ په ګوټ ګوټ کې، د بايبل د عدن له سيمې نه په زرهاو ميله لرې، له نن نه نږدې لس زره کاله مخکې نه يوازې انسانان د ځمکې پر سر اوسېدل بلکې مدني ژوند ئې پيل کړی، د دې مدني ژوند ډېر آثار ترلاسه شوي، د بايبل د حساب له مخې خو بايد د نوح عليه السلام تر طوفانه د ځمکې پر سر دومره انسانان اوسېدل چې شمېر ئې د يوه کلي په اندازه وو او دا کلی به د فرات او دجلې خوا ته د عدن باغ په شا وخوا کې وو، د نوح عليه السلام له طوفانه وروسته تر ابراهيم عليه السلام پورې به هم د انسانانو شمېر همدومره وو!! نو پوښتنه کوو چې له دې نېټې ډېر د مخه په چين، اندونيزيا او افريقا کې د انسانانو د ژوند، هغه هم مدني ژوند، لپاره بايبل څه توجيه وړاندې کولی شي؟! دا د آدم عليه السلام له نسله نه وو که د بايبل ليکوال د تاريخ په ليکلو کې ستونزه درلوده؟

قرآن نه د محمد عليه السلام عمر په ګوته کړی او نه د کوم بل پيغمبر يا تر بحث لاندې شخصيت، نه ئې د ده پلار، نيکه، مور، لونړ، لمسيانو نوم اخيستی او نه ئې دا ويلي چې قبيله ئې څه نومېده او شجره څه وه؟ دا ځکه چې دا مسايل د يوه لارښود الهي کتاب د بحث موضوع نه شي کېدی او په دې نه ارزي چې يو داعي پرې ځان مصروف کړي، د مسيحيانو يو مشهور شخصيت پولس خپل يوه شاګرد ته ليکي: دا خلك پرېږده چې په خوشو قصو مشغول او په بېهوده شجرو باندې بحثونه کوي او په خپلو کې په جدل او شخړو بوخت دي، پولس دا قصې خوشې او بېهوده ګڼي او په شجرو باندې بحثونه د وقت ضياع. قرآن يوازې د نوح عليه السلام په هکله دومره ويلي چې ۹۵۰ کاله ئې په دعوت او مبارزه کې تېر کړل خو د دومره اوږدې مبارزې په نتيجه کې يوازې دومره کسانو پرې ايمان راووړ چې په ډکې کشتۍ کې ځای شول، دا هم د ده د عمر په ګوته کولو لپاره نه بلکې د دې لپاره چې مؤمنانو ته لارښوونه وکړي چې که مبارزه اوږده شوه نو خپله حوصله مه بايلئ، ستاسو جد ۹۵۰ کاله مبارزه وکړه، نه ستړی شو او نه ناامېده!! د الله تعالی کتاب خو د تاريخ کتاب نه دی چې د شخصيتونو عمرونه او د دوی شجرې بيان

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي!! د بایبل لویه برخه شجرو ته مختص شوې او د دې هڅه شوې چې د بني اسرائیلو د دولسو قبیلو تاریخ او شجره په ډېر تفصیل سره بیان کړي، د بایبل له دې بحثونو په ډېر وضاحت سره معلومېږي چې دا هغه انجیل نه دی چې پر عیسی علیه السلام نازل شوی، د الله تعالی له لوري هر نازل شوی کتاب باید د قرآن په څېر په لارښوونو او احکامو شامل وي نه په قصو او د دې او هغې قبیلې د شجرې په بیانولو!!

ورپسې (د نوح طوفان) تر عنوان لاندې په څو داسې ګډو وډو، بې ربطه او بې معنا جملو بحث پیل کوي چې د بایبل له لیکواله پرته ئې هیڅوك په معنا نه پوهېږي او ښایي په خپله لیکوال هم نه پوهېدو چې څه لیکي:

(په دې وخت کې چې د ځمکې پر سر د انسانانو شمېر په زیاتېدو وو، د خدای زامن د انسانانو د ښایسته لوڼو مجذوب شول (پرې مین شول) او هره یوه ئې چې خوښه شوه خپله مېرمن ئې کړه، په دې وخت کې خدای وفرمایل: زما روح به د تل لپاره په انسانانو کې نه پاتې کېږي، ځکه هغه فاني کېدونکی او نفساني مخلوق دی، نو یو سل شل کاله فرصت ورکوم، ترڅو ځان اصلاح کړي"، نو کله چې د خدای زامنو د انسانانو له لوڼو سره نږدیکت وکړ، د دیوانو په څېر دنګ دنګ سړي ترې پیدا شول، دا د مخکنۍ زمانې نومیالي او معروف باتوران دي، کله چې خدای ولیدل چې انسانان په ګناهونو کې غرق دي او تل د بدو کارونو په لوري درومي د انسانانو په پیدا کولو پښېمانه او ناراضه شو.)

په دې اړه څو عرایض لرم:

- داسې معلومېږي چې د بایبل لیکوال غوښتل د هغو افسانوي شخصیتونو د پیدا ښت د څرنګوالي لپاره یوه توجیه جوړه کړي چې د بوډیو په نکلونو کې یاد شوي، د دیوانو په څېر ستر ستر او دنګ دنګ چې پیل به ئې په یوې ګوتې پورته کاوو او د بحر له تله به ئې نهنګ په لاس راایستو، دا دی بایبل دې پوښتنې ته ځواب ورکوي چې دا دیوانو ته ورته معروف شخصیتونه څنګه پیدا شول؛ د خدای زامنو د انسانانو ښایسته ښایسته لوڼې خپلې مېرمنې کړې، د دوی له نږدېکته دا معروف پهلوانان پیدا شول. ډېره عجیبه ده چې کوم انسان د داسې خبرې کولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

جسارت کوي او تر دې هم ډېره د حيرانتيا خبره دا ده چې کوم انسان داسې خوشې او مسخره خبره مني.

- د بايبل ځينو مفسرينو بې ځايه هڅه کړې چې دا الفاظ توجيه کړي او د خداى له زامنو نه د شيث صالح زامن جوړ کړي، په حاشيه کې ئې ليکي: (ښايي د خداى له زامنو نه مراد د شيث خداى پالونکي زامن وي، دا ځکه چې د خداى د زامنو اطلاق په خداى پالونکو انسانانو هم کېږي، خو ځينې نور مفسرين په دې باور دي چې له دې نه مراد هغه فرشتې دي چې د خداى له امره ئې سرغړونه وکړه) خو هر څوك پوهېږي چې دا خوشې خبرې او بې ځايه هڅه ده، د بايبل ليکوال په ډېر صراحت سره ويلي چې دا د خداى زامن وو نه انسانان وو او نه هم فرشتې، وايي د خداى زامنو د انسانانو لوڼې نکاح کړې، د دوی له وصلته نوی نسل پيدا شو، جسد ئې ديوانو ته ورته خو روح ئې د خداى روح!! خو خداى وفرمايل: زما روح به د تل لپاره په انسانانو کې نه پاتې کېږي، دا ځکه چې انسان فاني او نفساني دی، يعني د انسانانو دا خدائي نسل د تل لپاره دوام نه کوي، د خداى روح به د تل لپاره په انسانانو کې نه پاتې کېږي!! د همدې لپاره اوس هغه ديوانو ته ورته مخکني انسانان نه شته، که څوك پوښتنه کوي چې اوس ولې داسې ديو صفته او ديو هيکله انسانان نه شته، د بايبل ليکوال ورته لنډ او آسانه ځواب ورکړی!! خداى ويلي وو چې زما روح به د تل لپاره په انسانانو کې نه پاتې کېږي!!
- نه پوهېږو د دې جملې (نو يو سل شل کاله فرصت ورکوم، ترڅو ځان اصلاح کړي) له مخکنيو سره څه ارتباط دی؟!! مونږ ته ووايه: د بايبل خداى د خپلو زامنو په کوم کار غصه شوی، د انسانانو د لوڼو په نکاح کولو که د ديو هيکله انسانانو په پيدا کېدو؟ او ولې پوره يو سل شل کاله فرصت؟
- تاسو ګورئ چې د بايبل خداى په دې نه پوهېدو، هغه انسان چې دی ئې پيدا کوي څنګه مخلوق به وي، ښه کارونه به کوي که بد، ګناه ته به ئې ميلان زيات وي که نېکو کارونو ته؟ خو کله چې خداى وليدل چې انسانان په ګناهونو کې غرق دي او تل د بدو کارونو په لوري درومي، د انسانانو په پيدا کولو پښېمانه او ناراضه شو. د بايبل جاهل او ظالم ليکونکی د دې پروا هم نه لري چې د الله تعالى په هکله

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې غلطې خبرې وليکې!! بايبل د دې عنوان په اوومې جملې کې داسې ليکي: نو خدای وفرمایل:زه هغه انسان د ځمکې له سره محوه کوم چې پيدا مې کړ، حتی حيوانات، مرغان او خزندې هم له منځه وړم، دا ځکه چې د دوی په پيداکولو متأسف يم!!

ورپسې د نوح عليه السلام د طوفان په اړه بحث کوي خو د بحث په ترځ کې به وګورئ چې جملې ئې بې ربطه او غلطې او د واقع خلاف او په داسې توګه لکه کومه بوډۍ چې د ژمي په شپو کې خپلو وړو وړو لمسيانو ته يوه خيالي کيسه کوي. لکه چې په ۱۲ او ۱۳ فقرو کې ليکي: کله چې خدای د انسان فساد او شرارت وليدو نوح ته ئې وويل: تصميم مې نيولی چې دا خلك هلاك کړم، ځکه چې ځمکه ئې له شرارته ډکه کړې، زه به دوی له ځمکې سره يو ځای له منځه وړم!! د بايبل له منونکو پوښتنه کوو: خدای خو ځمکه له منځه نه ده وړې، يوازې د وچې څه حيوانات ئې له منځه وړي، الله تعالی به څنګه داسې خبره کوي چې حقيقت ونه لري او عملي نه شي، يا خو د بايبل ليکوال د اصلي انجيل د مطلب په سم او دقيق بيانولو کې ستونزه لري، د دې په ځای چې ووايي: دا خلك او د ځمکې پر وچې حيوانات له منځه وړم، غلط الفاظ کاروي او ليکي دا خلك سره له ځمکې له منځه وړم!! او يا خو ئې دا هر څه له خپله ځانه ليکلي او دې ته ئې هم پام نه دی شوی چې دا خبره سمه نه ده!!

ورپسې د نوح عليه السلام د کشتۍ طول، عرض او لوړوالی په ډېر دقت سره ۳۰۰، ۵۰ او ۳۰ ذراع ګڼي او ليکي چې کړکۍ ئې چېرې او دروازه ئې چېرې وه!! او ادعا کوي چې دا درې پوړې کشتۍ وه!! معلومه نه ده چې د بايبل ليکوال دا ارقام له کومه ترلاسه کړي؟ او که لږ ځير شو نو ښايي داسې کشتۍ له نوح عليه السلام نه څو زره کاله وروسته جوړه شوې وي!!

په اووم فصل کې ليکي: بيا خدای نوح ته وفرمايل: ته او کورنۍ دې کشتۍ ته ننوځئ، دا ځکه چې د دې دور په ټولو خلکو کې مې يوازې ته رښتونی او صالح وموندې!! پوښتنه کوو: که د هغه دور په ټولو خلکو کې يوازې نوح عليه السلام رښتونی او صالح انسان وو او د همدې لپاره الله تعالی وژغورو نو زامن او کورنۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې د څه لپاره وژغورل شول؟ آیا هغوی د نوح علیه السلام په خاطر وژغورلی شول، که داسې وي نو دا خو له عدالت او انصافه ډېره لرې خبره ده، مونږ خو هر هغه قاضي ظالم او بې انصافه ګڼو چې د یوه په خاطر بل معاف یا مجازات کړي، مجرم د صالح دوست په خاطر معاف کړي او صالح د مجرم دوست په خاطر مجازات کړي، له عادل الله تعالی نه خو داسې بې انصافي او غیرعادلانه قضاوت ډېر ډېر لرې دی، مونږ ته خو قرآن ویلي چې د نوح علیه السلام مېرمن او زوی هم د غرق شوو په ډله کې ول، دا ځکه چې د ده په څېر صالح نه ول، او که دوی هم د ژغورلو وړ او نېك انسانان ول بیا نو د بایبل لیکوال غلط شوی چې لیکي: خدای نوح ته وویل ته او کورنی دې کشتۍ ته ننوځئ دا ځکه چې د دې دور په ټولو خلکو کې مې یوازې ته ربښتونی او صالح وموندې!!

بیا لیکي چې خدای نوح ته وفرمایل: اووه جوړې هغه څاروي چې غوښه ئې حلاله ده، اووه جوړې مرغان او یوه جوړه د نورو حیواناتو درسره واخله، ترڅو له طوفانه وروسته د دوی نسل د ځمکې پر سر پاتې شي، خو په ۲۰ فقرې کې لیکي: له کشتۍ راکوځېدو سره سم نوح د خدای لپاره د قربانۍ ځای جوړ کړ او د هر حلال حیوان او مرغه ئې یو یو هلته ذبح کړل او خدای د نوح په دې کار ډېر خوښ شو، پوښتنه راولاړېږي: چې یو یو ئې نر یا ښځه ذبح شول نو بیا ئې نسل څنګه دوام وکړ، دا قرباني خو باید لږ تر لږه یو کال وروسته شوې وی او نوح علیه السلام تر هغه صبر کړی وی چې دغو حیواناتو او مرغانو بچیان زېږولي وی!! په ۱۴ او ۱۵ فقرې کې د مخکنۍ ادعا برعکس لیکي: د هر ډول وحشي او اهلي حیواناتو، مرغانو او خزنده وو یوه یوه جوړه هم له دوی سره ول، په دې سره د بایبل لیکوال خپله مخکنۍ وینا ردوي، هلته د خدای امر داسې ګڼي: اووه جوړې هغه څاروي چې غوښه ئې حلاله ده، اووه جوړې مرغان او یوه جوړه د نورو حیواناتو درسره واخله، دلته د هغې خبرې خلاف وایي: د هر ډول وحشي او اهلي حیواناتو، مرغانو او خزنده وو یوه یوه جوړه هم له دوی سره ول، که داسې وي نو دا مخکې د اووه اووه جوړو او یوې جوړې یادول د څه لپاره وو؟

بیا لیکي: او کشتۍ ته د دوی له ننوتو وروسته خدای د کشتۍ دروازه په دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسې بنده کړه، ۴۰ شپې ورځې باران ووربډو، کشتۍ اوبو په سر واخیسته او وخوځېده، دومره باران ووربډو چې اوبه د جګو جګو غرونو تر څوکو هم اووه ګزه واوښتې، د ځمکې د سر ټول ژوي هلاك شول، یوازې د دې کشتۍ سورلۍ وژغورل شوې، ۱۵۰ ورځې همداسې ځمکه تر اوبو لاندې وه، ۱۵۰ ورځې وروسته کشتۍ د ارارات د غرونو پر سر تم شوه، درې میاشتې وروسته د غرونو څوکې څرګندې شوې او بیا څلوېښت ورځې وروسته نوح د کشتۍ کړکۍ پرانیسته او یو کارغه ئې بهر خوشې کړ، خو کارغه بېرته کشتۍ ته راستون نه شو، بیا ئې یوه کوتره پرېښوده، تر څو وګوري چې آیا د کښېناستو لپاره کومه وچه ځمکه پیدا کېږي، خو کوترې کوم ځای پیدا نه کړ، دا ځکه چې لا اوبه د ځمکې پر سر وې، نوح اووه ورځې نور صبر وکړ، بیا ئې همغه کوتره خوشې کړه، دا ځل د لمر لوېډو په وخت کې په داسې حال کې د نوح خوا ته راستنه شوه چې په مښوکې کې ئې د زیتون شنه پاڼه وه، له دې نه نوح پوه شو چې د ځمکې د اکثرو برخو اوبه ناستې دي، یوه اونۍ وروسته نوح بیا همغه کوتره پرېښوده، خو دا ځل هغه بېرته راستنه نه شوه!! د کوترې د خوشې کولو نه یوه میاشت وروسته نوح د کشتۍ سر لوڅ کړ، بهر ئې وکتل او وئې لیدل چې د ځمکې سطحه وچه شوې، اته اونۍ نورې هم تېرې شوې او بلآخره ټوله ځمکه وچه شوه، دا وخت خدای نوح ته وویل: اوس د دې وخت رارسېدلی چې ټول له کشتۍ ووځئ!!)

څوك چې په دې خبرو لږ هم غور وکړي په آسانۍ ورته جوته کېږي چې ټولې بې بنسټه او له ځانه جوړې شوې خبرې دي، په دې کې لاندې څو خبرو ته ستاسو پام رااړوم:

- که هغه وخت څلوېښت ورځې باران ورېدلی وي، نو د ځمکې د بیا وچېدو لپاره حد اکثر څلوېښت ورځې په کار وي خو د بایبل لیکوونکی وایي چې نوح علیه السلام نږدې دیارلس میاشتې وروسته د ځمکې سطحه وچه ومونده.!!
- که دا کشتۍ د ارارات د غرونو په سر تم شوې وي نو هغه ځای باید په لومړۍ اونۍ کې کاملاً وچ شوی وي، نوح علیه السلام دا دیارلس میاشتې د څه لپاره په کشتۍ کې داسې ایسار وو چې شاوخوا ته د کتلو لپاره ئې د کشتۍ له کړکۍ نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بهر هم ونه کتل او له کارغه او کوترۍ ئې کار اخیست چې وګوري چېرې وچه ځمکه شته که نه؟!! مګر د یوه جګ غره په سر ناست انسان ته د دې ضرورت وي چې د مرغانو په واسطه وچه ځمکه معلومه کړي؟ له جګه ځایه خو هم اوبه معلومېږي او هم وچه ځمکه!!

- بایبل وايي چې نوح له کشتۍ نه له راکوځېدو سره سم د هر ډول ځاروي څخه یو یو د قربانۍ لپاره ذبح کړ، حال دا چې ده ته ویل شوي وو چې د دغو ځارویو یوه یوه جوړه د دې لپاره په کشتۍ کې درسره واخله چې نسل ئې دوام وکړي خو ده په همغه لومړۍ ورځ د دغو جوړو یو یو ذبح کړ!! د بایبل لیکوال دې ووایي چې په دغو خبرو کې کومه یوه رښتیا ده؟ د دغو حیواناتو نسل څنګه دوام وکړ؟ دا ځاروي ئې په کشتۍ کې د ذبح کولو لپاره له ځان سره اخیستي وو که د نسل د دوام لپاره؟!

بیا لیکي: په دغې قربانۍ باندې خدای ډېر خوښ شو او له ځانه سره ئې وویل: زه به بیا د انسان په خاطر چې له ماشومتوبه ئې زړه د ګناه په لوري متمایل وي ځمکه لعنت نه کړم او بیا به داسې ټول ژوي له منځه نه وړم!! بایبل مخکې ویلي وو چې الله تعالی د انسان په پیدا کولو پښېمانه شو او دلته ئې ویلي چې د دې طوفان په رالېږلو پښېمانه شو!! دا ځکه چې د انسان د ګناهونو لپاره ئې ولې پر ځمکې لعنت ولېږو او د ځمکې د سر ټول ژوي ئې له منځه یووړل، له دې وروسته به تر قیامته پورې داسې کار بیا نه تکراروي!! او دا ځکه چې د انسان ګناه یو طبیعي کار دی له ماشومتوبه د ګناه په لوري متمایل وي!! د الله تعالی په هکله دا خبره یوازې یو کافر او بې ایمانه انسان کولی شي او د انسان په هکله دا خبره یوازې هغه په ګناهونو کې تر ستوني غرق ګناهګار انسان کولی شي چې د ګناه لپاره توجیهات لټوي او هڅه ئې دا وي چې ثابته کړي د انسان ګناه کول یوه طبیعي مسئله ده، ګناه له ماشومتوبه ورسره ملګرې وي!! یو با ایمانه انسان به څنګه دا خبره کوي چې نعوذبالله خدای اشتباه کوي، په خپلو کړو پښېمانه کېږي!!

قرآن هم په ځای ځای کې د نوح علیه السلام د قصې ځینې برخې رااخلي، خو نه د یوې تاریخې پېښې د بیانولو په منظور بلکې د پند او وعظ په موخه او په ډېرې اغیزمنې بڼې کې او هلته چې غواړي د یوه مطلب د اثبات لپاره د یوې تاریخي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښېلګې وړاندې کول مفيد او مؤثر وي. کله چې غواړي دعوتګرانو او مبارزينو ته ووايي: داسې نه چې د خپلې مبارزې په اوږدېدو سره ستړې يا مأيوس شئ او مبارزه نيمګړې پرېږدئ، ستاسو جد نوح عليه السلام نه نيم سوه کاله مبارزه وکړه خو نه ستومانه شو او نه مأيوس او نه ئې له مبارزې لاس واخيست، کله چې غواړي مخاطبينو ته دا خبره وکړي چې د الله تعالى معامله له هر انسان سره د ده د ايمان او عمل له مخې وي نه د ده د نسب له مخې، نو ورته وايي: دا دی د نوح عليه السلام مېرمن او زوی د خپل عمل په وجه له نورو سره يو ځای غرق شول، له نوح عليه السلام سره د دوی خپلوي ونه ژغورل، کله چې غواړي د حق د لارې مجاهدينو ته ډاډ او اطمئنان ورکړي چې الله تعالى به باطل ځواکونه حتماً له ماتې او زوال سره مخامخ کوي که څه هم شمېر ئې زيات او ټوله نړۍ پرې ډکه وي او حق پالونکې به حتماً ژغوري او پر باطل پالونکو به حتماً بريا ورپه برخه کوي که څه هم شمېر ئې لږ وي، نو د نوح عليه السلام قصه ئې د يوې تاريخي ښېلګې په توګه مخې ته ږدي.

بايبل تر دې عنوان لاندې (له نوح سره د خدای ژمنه) د ډېرو بې ربطه او رکيکو جملو په ترڅ کې ليکي: بيا خدای نوح او د ده زامنو ته وويل: زه له تاسو سره او ستاسو له راتلونکو نسلونو سره او حتى له ټولو حيواناتو، مرغانو او خزنده وو سره ژمنه کوم چې له دې وروسته به هيڅکله ژوي په طوفان سره هلاك نه کړم او ځمکه به هم بيا د طوفان په واسطه نه ويجاړوم، له تاسو سره زما د دې عهد نښه دا ده چې: خپل قوس قزح (د بوډۍ ټال، هغه ليندۍ ته ورته رنګينې ګارې چې د باران په وخت په آسمان کې راڅرګندې شي) په ورېځو کې ږدم او دا به زما د هغې ژمنې نښه وي چې له نړۍ سره مې کړې، کله چې ورېځې د ځمکې پر سر خورې کړم او قوس قزح راڅرګند شي، هغه وخت به ما ته خپله هغه ژمنه رايادېږي چې له تاسو او نورو ژوو سره مې کړې، نو ځکه به بيا نړۍ په طوفان سره له منځه نه ځي!!

دا د بايبل يوه بله لويه بې باکي او جسارت دی چې د الله تعالى په شأن کې ئې کوي او وايي چې نعوذبالله د خدای حافظه ضعيفه ده، په ورېځو کې ئې خپله رنګينه ليندۍ ايښې ده تر څو د ورېځو خورېدو په وخت کې راڅرګنده شي او خدای ته خپله هغه ژمنه ورپه ياد کړي چې له نوح عليه السلام او د ده له زامنو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې کړې وه، که دا نښه نه وی نو کېدی شو یو ځل بیا ئې په طوفان سره دا ځمکه او ټول ژوي له منځه وړي وی!! د بایبل له منونکو پوښتنه کوو: الله تعالی خو له دغې ژمنې وروسته هم ډېر ډېر ځلې په طوفانونو سره ډېر انسانان او نور ژوي له منځه وړي، کله کله خو ئې شمېر لکونو ته رسېدلی، بایبل خو د الله تعالی له قوله داسې لیکي: ژمنه کوم چې له دې وروسته به هیڅکله ژوي په طوفان سره هلاك نه کړم!! د بایبل لیکنه ناقصه او غلطه ده که په دې وخت کې نعوذبالله خدای خپله ژمنه هېره کړې او یا قوس قزح نه دی ځرګند شوی؟!!

د همدې عنوان په ۲۰او ۲۱ فقرې کې داسې لیکي: نوح د کرهنې په کار بوخت شو، د انګورو باغ ئې جوړ کړ، یوه ورځ چې ډېر شراب ئې څښلي وو د مستۍ په حالت کې په خپلې خېمې کې لوڅ څملاست، حام (د ده زوی او د کنعان پلار) دی په دې حالت کې ولیدو، بهر ولاړ او خپلو ورونو ته ئې حال ووایو، سام او یافث د دې خبرې په اورېدو سره یو څادر په خپلو اوږو واچاوو او په داسې حال کې د پلار په لوري وخوځېدل چې شا ئې د پلار خوا ته وه تر څو هغه بربنډ ونه ګوري، بیا ئې څادر پرې وغوړاوو، کله چې نوح په سد شو او پوه شو چې حام څه کار کړی نو وئې ویل: په کنعان دې لعنت وي، د خپلو ورونو د بنده بنده دې وي، خدای دې سام ته برکت ورپه برخه کړي او کنعان دې د ده غلام او مریی وي، خدای دې یافث ته برکت ورکړي او د سام د نېك مرغۍ شریك دې وي او کنعان دې د ده غلام وي!!)

دلته څو خبرې د پام وړ دي:

- بایبل یوازې د نوح علیه السلام په اړه نه بلکې د اکثرو پیغمبرانو علیهم السلام په هکله همداسې خرابه او کچه ژبه کاروي او په شراب څښلو او نورو ناوړه کارونو ئې متهموي، حال دا چې هیڅ پیغمبر او حتی هیڅ شریف او هوښیار انسان د شرابو څښلو شوق نه کوي.
- د حام د دومره وړې ګناه په وجه ولې باید د ده زوی او اولاد د لعنت وړ وګرځي، کوم انصاف او عدالت دا خبره صحیح ګڼي چې د پلار په جرم زوی د الهي لعنت مستحق شي؟!!
- د بایبل لیکوال هڅه کړې چې د بني اسرائیلو جد سام په داسې څېرې کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

انځور کړي چې نوح علیه السلام برکت ورپه برخه کړی او د دوی رقیب قوم کنعانیان د لعنت وړ، له برکته محروم او د دوی غلامان معرفي کړي!! تاسو به د بایبل په ځای ځای کې وګورئ چې دغه احساس خپل ځان ښیي او په یوې بلې بڼې کې راڅرګندېږي.

- د دې غلطۍ انګېرنې په مقابل کې قرآن فرمایي چې خلك برابر دي، ټول ښه پیدا شوي، هیڅوك له خپلې مور بد نه دی پیدا شوی، ټول انسانان له یوې ګډې جوړې مور او پلاره پیدا شوي، په رګونو کې ئې یوه وینه خوځېږي، نه ئې د پیدا ېښت ماده بېله بېله ده، نه نسل او نسب او نه پیدا کوونکی، الله تعالی یو د بل په ګناه نه نیسي، نه د چا په وینا بې ګناه انسان د لعنت وړ ګرځوي او نه ئې د برکت مستحق، له هر چا سره ئې معامله د هغه د عمل او عقیدې له مخې وي.

د نړۍ د ملتونو انشعاب

بایبل تر دې عنوان لاندې د مختلفو ملتونو شجرې بیانوي، د بایبل لویه برخه په دغې موضوع بحث ته مختص شوې!! خو د بحث په ترڅ کې د خلکو ترمنځ د ژبو د بېلوالي په اړه د بایبل د لیکوال له سلیقې سره سم داسې لیکي: هغه مهال د نړۍ ټولو خلکو په یوې ژبې خبرې کولې، شمېر ئې ورو ورو زیات شو، د شرق په لوري وخوځېدل، د بابل په سیمې کې ئې په خپلو کې مشوره وکړه چې راشئ داسې لوی ښار جوړ کړو چې لوړ برج به ئې وي تر څو د نوم او نښان خاوندان شو او همدا به مونږ له خورېدو او بېلېدو خوندي وساتي، د ښار په جوړولو کې ئې د تیږو په ځای له پخو خښتو او د ګچ په ځای له قیره کار واخیست، خو کله چې خدای دې ښار او برج ته وکتل چې د جوړېدو په حال کې وو، وئې ویل: د ټولو خلکو ژبه یوه ده او متحد شوي او دغه کار ته ئې ملا تړلې، که ئې مخه ونه نیسم نو په راتلونکې کې به هر هغه کار وکولی شي چې زړه ئې وغواړي، نو د دوی ژبه به سره بېله بېله کړم، تر څو د یوه بل په خبرو پوه نه شي، دغه اختلاف باعث شو چې دوی د هغه ښار له جوړولو لاس واخلي او په دې توګه خدای دوی خواره واره کړل!!

ګورئ چې دلته هم بایبل خدای د انسان د حریف او رقیب په توګه معرفي کړی،

د انسانانو یو والی نه خوښوي، له وحدته ئې وېره لري، د دوی ژبه ئې د دې لپاره سره بېله بېله کړه چې یو د بل په خبرو پوه نه شي او یووالی ئې له منځه ولاړ شي!!

د ژبو تر منځ د توپیر په اړه د بایبل توجیه ډېره غلطه او بې بنسټه ده، نه خو دا توپیر د دې مانع ګرځي چې یو د بل په خبرو پوه شي او نه خو د ژبې یو والی او بېل والی خلك متحد یا متفرق کوي، ډېر قومونه داسې دي چې ژبه ئې یوه ده خو له شدید اختلاف سره مخامخ او یو د بل وینو ته تږی او ډېر بیا داسې چې ژبه ئې بېله بېله خو سره متحد او تر سکنیو ورونیو ډېر سره خواږه دي، د بایبل دا توجیه نه د ژبې طبیعي ارتقاء توجیه کولی شي او نه په یوې ژبې کې د اختلاف راولاړېدو دلایل په ګوته کولی شي، هر ژب پوه انسان په دې پوهېږي چې دا تعبیر بې بنسټه او غیر علمي دی!! که بایبل ویلي وی چې د خلکو د زیاتوالي، له یوې سیمې بلې ته د دوی کوچېدل او له یوه بله بېلېدل د دې سبب شو چې په ژبو کې اختلاف راپیدا شي او نوې نوې نومونه او الفاظ او ژبې رامنځته شي، هر چا به دا خبره ورسره منله، الله تعالی انسان ته دا استعداد ورکړی چې د هر شي لپاره مناسب نوم غوره کړي، دا د انسان کمال او په ټولو نورو ژوو د ده امتیاز په ګوته کوي او دا بې له شکه پر ده باندې د الله تعالی لویه پېرزوینه او احسان دی، مونږ نن ډېر داسې الفاظ، کلمات او نومونه لرو چې سل کاله مخکې په هیڅ ژبې کې نه ول، دا ځکه چې مخکې دا شیان نه ول، وروسته وروسته راپیدا شوي، د دې اختلاف په عواملو او اهمیت د علم او پوهې خاوندان پوهېږي لکه چې قرآن فرمایي:

7ÿ'Œ ’Î bĵ ØßÏ'qør Ŋà6 ÏŸÅø ß# »=Ï-z$r Çµ ØŖ$r Ň'q»J¡¡ 9$ß,ùz ¾ÏhÏ»ƒ#ä ôÏBr

ÇËËÈ ûüÏJÎ»èÿ ļM»ƒy الروم:۲۲

او د الله تعالی د قدرت له نښو څخه د آسمانونو او ځمکې پیدا ښت او ستاسو د ژبو او رنګونو اختلاف دی، یقیناً چې په دې کې پوهانو او عالمانو ته نښې دي!!

په رښتیا که زمونږ ژبې ارتقاء نه شوی کولی او مونږ د نویو شیانو لپاره نومونه نه شوی وضع کولی، له څومره ستونزو سره به مخامخ وو، د یوه شي په هکله د

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحث په دوران کې به مجبور وو هغه شی په خپله راحاضر کړو!! او که زمونږ رنګونه او شکلونه سره مختلف نه وی د خلکو په پېژندا کې به له څومره کړاوونو سره مخامخ وو، په یوې کورنۍ کې دوه ماشومان جوړه او په یوه شکل او رنګ پیدا او ستر شي، هر څوك پرې غلطېږي، معامله ئې له یوه سره وي او دعوا پر بل کوي، که د ټولې نړۍ خلك یو رنګ او ژبه ئې سره ورته وی، نړیوال به له څومره ستر کړاو سره مخامخ ول، په دې اړه د قرآن وینا څومره دقیق او درنه ده چې فرمایي:

bĵ {þè'$èGÏ Ÿ@í$7%r $Iqãã Nä3»Yù_r Ó\Rér 9.Œ `Ï B /ä3»Yø)n=z $R̂ â¨ $Z9$$ $kš‰'¯»tƒ

ÇÊÌÈ ×Î7yz îLÎ=tã ©!$bĵ Nä3)ø«r& «!$‰Yã /ä3BtòŠ2 & الحجرات:۱۳

اې خلکو! یقیناً چې مونږ له یوه نارینه او یوې ښځینه راپیدا کړئ او ټبر ټبر او قبیلې قبیلې مو کړئ تر څو یو بل وپېژنئ، بې شکه چې د الله په نزد کې ستاسو تر ټولو غوره ستاسو تر ټولو زیات پرهېزګار دی، یقیناً چې الله ښه باخبره پوه دی.

که انجیل په خپلې اصلي بڼې کې پاتې وی او مسیحي ملایانو نه وی تحریف کړی نو هر لفظ به ئې د قرآن په څېر دقیق او هره جمله به ئې د قرآن په څېر ښکلې او ښاېسته وه، نه به چا له ادبي لحاظه اعتراض پرې کولی شو او نه له علمي لحاظه او نه به چا نامناسب لفظ، بې ربطه جمله او بې معنا خبره په کې موندلی شوی.

د شجرو بیانولو په لړ کې د بایبل لیکوال د ابراهیم علیه السلام او د ده د پاك لمنې مېرمنې سارا په اړه داسې ناپاکه ژبه کاروي چې انسان ورته حیران شي، دوی د ټولو پیغمبرانو علیهم السلام په هکله همداسې غلط او کافرانه اظهارات لري، د ابراهیم علیه السلام په هکله لیکي:

خدای ابرام ته وفرمایل: خپل ولایت، پلرنی کور او خپلوان پرېږده او هغه ځای ته ولاړ شه چې زه به ئې درته لارښوونه وکړم، ابرام وخوځېدو، لومړی کنعان، بیا د کنعان جنوب او په پای کې مصر ته ولاړ، کله چې مصر ته ورسېدو، خپلې مېرمنې ته ئې وویل: ته ښکلې یې، که د مصر خلك پوه شي چې ته زما مېرمن یې نو ستا د تصاحب او ترلاسه کولو لپاره به ما ووژني، خو که ووایې چې زما خور یې نو ستا

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره به خلك له ما سره ښه چلند کوي او سر به مې خوندي وي!! فرعون ته ځينو درباريانو اطلاع ورکړه چې سارا ډېره ښکلې ده، د دې د ښاېست ډېره ستاينه ئې وکړه، فرعون امر وکړ چې زما قصر ته ئې راولئ)، بيا فرعون د سارا په خاطر ابرام ته ډېرې هداياوې لکه پسونه، غوايي، اوښان، خره، غلامان او وينځې ورکړې، خو خدای فرعون او د ده په قصر کې اوسېدونکي په سخت مصيبت اخته کړل، دا ځکه چې د ابرام مېرمن ئې قصر ته بېولې وه، فرعون ابرام وروغوښت او ورته وئې ويل: دا څه کار وو چې تا له ما سره وکړ، ولې دې ما ته ونه ويل چې سارا ستا مېرمن ده؟ ولې دې هغه خپله خور وښوده چې ځان ته ئې په نکاح کړم؟ اوس ئې درسره بوځه او له دې ځايه ولاړ شه!!

د ابراهيم عليه السلام او د ده د پاك لمنې مېرمنې په شأن کې دې گستاخۍ ته او د داسې عظيم الشأنه شخصيتونو په هکله د داسې سپکو او رذيلانه خبرو په اورېدو سره د انسان وېښتان ځېږ شي، دا هغه ابراهيم عليه السلام دی چې قرآن ئې د مؤمنانو جد، ستر بت ماتوونکی، ستر موحد او د کعبې معمار معرفي کوي او وايي چې د عراق د ستر ظالم حاکم په وړاندې ئې سر ټيټ نه کړ، له گواښونو ئې ونه وېرېدو، په اور کې له لوېدو ونه وېرېدو، په منجنيق کې د کښېنولو په وخت کې ئې ويل حسبنا الله و نعم الوکيل، نمرود په مرگ تهديد کړ ده په ځواب کې ورته وويل: د مرگ ژوند پرېکړه زما رب کوي نه ته، داسې لکه لمر چې د ده په اراده له ختيځه طلوع کوي او په مغرب کې پرېوځي، نه ئې ته وخت او مسير بدلولی شې او نه بل څوك. ابراهيم عليه السلام هغه وخت هم دروغ ونه ويل او ونه وېرېدو چې په يوازې سر معبد ته ننوت، ټول بتان ئې مات مات کړل، کله چې خلك معبد ته راغلل او خپل بتان ئې نسکور ومونډل او ژر پوه شول چې دا کار له ابراهيمه پرته د بل چا نه دی، نو دی ئې راحاضر کړ او وئې پوښتو: دا کار تا کړی؟ هغه د انکار په ځای وويل: تبر خو د ستر بت په غاړه کې دی، ترې وپوښتئ که خبرې کولی شي؟ هغوی وويل: ته پوهېږې چې دوی خبرې نه شي کولی، نو ده ورته وويل: افسوس پر تاسو او ستاسو پر دغو معبودانو، نه خبرې کولی شي، نه له ځانه دفاع کولی شي او نه د ځان په خلاف اتهام ردولی شي، څنگه د هغه څه عبادت کوئ چې نه گټه رسولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي او نه تاوان دفع کولی شي؟!! داسې يو ستر، زړه ور او پر خپل رب متوکل پيغمبر به څنګه له وېرې دروغ وايي؟!! بايبل نه يوازې د ابراهيم عليه السلام د قصې دا مهمې برخې نه رااخلي او له نمرود سره د ده د مبارزې په اړه هيڅ نه وايي بلکې د نمرود ستاينه کوي، هلته چې وايي: د نوح عليه السلام يو لمسی (د کوش زوی) نمرود نومېدو، چې يو زړه ور او نوميالی اتل وو، د هغه قدرت په سبب چې خدای ورکړی وو، ډېر ماهر غشي ويشتونکی شو، د همدې لپاره ده چې که نن ثوك وغواړي د غشو په ويشتو کې د چا مهارت وستايي نو وايي: خدای دې تا د نښې په ويشتو کې د نمرود په څېر کړي!!

بايبل وايي چې کنعان ته د تلو په وخت کې ابرام (ابراهيم عليه السلام) پنځه اويا کلن وو، طبيعي ده چې مېرمن به ئې هم همدومره عمر درلود، په داسې زړښت کې د دې د ښاپست خبره کول او دا بې بنسټه ادعا او دروغجنه دعوا کول چې فرعون هغه ځان ته په دې خاطر په نکاح کړه چې ابراهيم عليه السلام ويلي وو دا زما خور ده، ډېره مسخره خبره ده، مګر فرعون ته د مصر ښاپسته او ښکلې پېغلې کمې وې چې يوه پنځه اويا کلنه بوډۍ په نکاح کړي؟ بايبل دلته ليکي چې له ابراهيم عليه السلام سره دا معامله په مصر کې او د مصر د فرعون لخوا شوې، خو څو پاڼې وروسته ليکي چې دا پېښه د فلسطين په جرار نومي ښار کې واقع شوې او دا کار د فلسطين د پاچا ابيملك له لوري شوی، هلته ليکي چې په دې وخت کې ابراهيم پنځه نوي کلن وو!!

بايبل ليکي چې ابرام ډېر شتمن وو، ډېرې رمې ئې درلودې، پوښتنه کوو چې د رمو خاوند خو په صحرا او غرونو کې اوسېږي، هغه په مصر کې څه کول؟ مصر خو هغه وخت هم لوی ښار وو او د همدې لپاره د مصر (ښار) په نامه ياد ېدو؟!! که بايبل ليکلي وی چې ابراهيم عليه السلام د دعوت په ارتباط مصر ته تللی وو، چا ورباندې اعتراض نه کاوو خو هغه ليکي چې ابرام د خپلو څارويو او له رمو سره د مصر په لوري وخوځېدو!!

قرآن چې د ابراهيم عليه السلام په هکله څه ويلي د بايبل ټولې خبرې حرف حرف ردوي. بايبل په دې هکله هيڅ نه دي ويلي چې ابراهيم عليه السلام د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار او قوم پر غلط دین اعتراض وکړ، د خپل پلار او قوم له مخالفت سره مخامخ شو، خپل پلار له کوره په شړلو وګواښو، بتان ئې مات کړل، زنداني شو، نمرود په مرګ تهدید کړ، په اور کې واچول شو او له عراقه ئې هجرت وکړ، بایبل د دې ټولو خبرو په هکله ساکت دی او حتی له عراقه د ابراهیم علیه السلام د وتلو په هکله لیکي چې تارح (د ابرام پلار) له خپل زوی ابرام، له خپلې نږور سارای او له خپل لمسي لوط سره یو ځای له اورکلدانیان نه د کنعان په لوري وکوچېدو او په حران کې ځای په ځای شول!! قرآن د ابراهیم علیه السلام د پلار د نوم په هکله هم د بایبل ادعا غلطه ګڼي او هغه د تارح په ځای د آزر په نامه یادوي، متأسفانه زمونږ ځینې مفسرین هومره د دغه جعلي بایبل تر اغیز لاندې تللي چې د قرآن د دغې صریح وینا په خلاف وایي چې د ابراهیم علیه السلام د پلار نوم تارح وو او آزر د بت نوم وو!!

بایبل د ابراهیم علیه السلام په قصې کې هم او په ډېرو نورو مواردو کې هم لیکي چې خدای دلته او هلته ابراهیم علیه السلام او نورو پیغمبرانو علیهم السلام ته راڅرګند شوی او مخامخ ئې خبرې ورسره کړې دي!! خو څوك چې د الله تعالی د عظمت او د انسان د ضعف په اړه سم او دقیق تصور ولري هېڅکله به دا خبره ونه کړي چې انسان په دغو ضعیفو او کمزورو سترګو کولی شي د ځمکې او آسمانونو پیدا کوونکی خدای وګوري، قرآن وایي چې انسان نه شي کولی الله تعالی په خپلو سترګو په دنیا کې وګوري، د موسی علیه السلام، دا د بني اسرائیلو ستر پیغمبر، چې قرآن ئې یواځنی هغه پیغمبر ګڼي چې الله تعالی ورسره د حجاب له شا خبرې کړې دي، د ده په اړه قرآن فرمایي چې په خپلو سترګو د الله تعالی د لیدلو تمنا او غوښتنه ئې وکړه، الله تعالی ورته وفرمایل: هیڅکله مې نه شې لیدلی:

ÓÍ1•? `9 A$% š• øĵ öá R& þÏÍ & É ' A$% ¼çš' ¼çJ=.r $ZÏ»)ŠÜï 4 › qã ä!` $Ø9r

è7 f ü ¼çš' 4@B $Ø=ù ÓÍ1•? $ ö¡ ù ¼çR$ 6 B §)GÓ $Èîù è6 f Ø$ '‹ĵ öá R$ÇÅ»9r

Ãr& $Ø&r š• øĵ Mö6è š• Y» s 6S A$% -$ù& $Ø=ù $Ÿè ¹ 4 › qã Sz r $y2 Š ¼ã#è_

الاعراف: ۱۴۳ ÇÎÌÈ ûüÏZÏB÷sßJø9$

(c) ketabton.com: The Digital Library

او کله چې موسی زمونږ میقات ته راغی او رب ئې ورسره خبرې وکړې، وئې ویل: اې زما ربه! ما ته راوښیه چې درته وګورم، وئې فرمایل: هیڅکله مې لیدی نه شې، خو دې غره ته وګوره، که په خپل ځای ثابت پاتې شو، نو ته به مې هم حتماً وګورې، خو کله چې د ده رب د غره په لورې تجلی وکړه، ټوټې ټوټې شو او موسی بې سده پرېووت، کله چې راپه سد شو وئې ویل: پاکي تا لره ده، تا ته مې توبه ده او زه لومړنی مؤمن او باورکوونکی یم (د دې خبرې چې هیڅوك الله تعالی په خپلو سترګو نه شي لیدی)

همداراز قرآن فرمایي:

ÇĭÈ ǒĵî/ø$@# ‹Ü-9$qèdr •Á‌Œ$3ßí6ãqèdr ã Á‌Œ$qçà2 ím6èw   الانعام: ۱۰۳

سترګې ئې لېدی نه شي او دی سترګېویني او دی ښه باخبره لطیف دی.

ساینس او علم مونږ ته وایي چې د انسان سترګې د انرژي، نور، جاذبې او ساحې په څېر شیانو له لیدو عاجزې دي، نو دا سترګې به لطیف خدای څنګه ولیدی شي، خو بایبل د قرآن او علم خلاف دعوا کوي چې خدای د بني اسرائیلو اکثرو پیغمبرانو او حتی کاهنانو ته په وار وار راڅرګند شوی او تل د انسان په څېره کې، د ورېځو له منځه راوتلی، حتی له یعقوب علیه السلام سره ئې غېږې نیولې دي او په دې نه دی توانېدلی چې هغه راڅملوي، خو د غېږو په وخت کې په یعقوب علیه السلام دومره زور راغلی چې د ښې ورون یوه عضله ئې خوږ شوه!! د دغې پېښې په سبب بني اسرائیل تراوسه د حیواناتو دغه عضله نه خوري!!

له ابرام سره د خدای ژمنه

بایبل تر دې عنوان لاندې په ۵ فقرې کې لیکي: خدای په شپه کې ابرام له خپله کوره بهر راوغوښت او هغه ته ئې وویل: د آسمان ستورو ته نظر وکړه آیا کولی شې وئې شمارې؟ ستا نسل به هم دې ته ورته بې شمېره وي!! دلته نو ابرام په خدای اعتماد

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړ او د همدې لپاره خدای ترې راضي شو او دی ئې قبول کړ، خدای ابرام ته وویل: زه همغه خدای یم چې ته مې له اورکلدانیانه راوایستې ترڅو دغه سیمه تا ته درکړم، ابرام وویل: خدایه! څنګه مطمئن شم چې دا سیمه ما ته راکوې؟ خدای ورته وویل: یوه درې کلنه سخوندره، یوه درې کلنه وزه، یو درې کلن پسه، یوه قمري او یوه کوتره درواخله، سرونه ترې پرې کړه، هر یو له سره تر پښو نیمایي کړه، ټوټې ئې یوه د بلې خوا ته کېږده،خو مرغان مه نیمایي کوه، ابرام همداسې وکړل، ترماښامه ئې غوښه خوړونکي مرغان چې پر دغو غوښو به کښېناستل، ترې ایسار کړل، د ماښام په وخت کې ابرام په ژور خوب ویده شو او یوې وحشتناکې تیارې احاطه کړ!!)

دلته څو خبرې د بحث وړ دي:

- بایبل دلته او په ګڼ شمېر نورو ځایونو کې د دې هڅه کوي چې ثابته کړي د بني اسرائیلو خدای د مصر له پولو تر فرات پورې دا ټوله سیمه دوی ته ورکړې، دلته وایي چې له ابراهیم علیه السلام سره خدای ژمنه وکړه چې د ده نسل به د ستورو تر شمېر هم زیات کړي او دا سیمه به د ده اولاد ته وسپاري!! دا د آسمان تر ستورو او د ځمکې تر شګو د بني اسرائیلو د نسل د زیاتېدو مبالغه د بایبل په څو ځایونو کې مخې ته راځي، د بایبل لیکوال په دې نه پوهېدو چې د بني اسرائیلو ټول شمېر (د یعقوب علیه السلام له پیدا ښېنته تر قیامته پورې) به دومره هم نه شي لکه د آسمان د یوې وړې برخې د ستورو شمېر، که تاسو د بایبل دا خبره هغه چا ته وکړئ چې د ستورو په اړه تحقیق کوي او په دې پوهېږي چې په آسمان کې څومره ستور لیکي او په هر ستور لیکي کې څومره ستوري دي، هغه به درته ووایي چې د انسان له پیدا ښېنته تر نن پورې د ټولو انسانانو شمېر د یوه ستور لیکي د ټولو ستورو د یوې وړې برخې په اندازه هم نه دی او په آسمان کې نږدې یو سل شل ملیارده ستور لیکي دي!! آیا ممکنه ده علیم خدای داسې له مبالغې ډکې او د حقیقت خلاف خبره وکړي او ووایي چې د ابراهیم علیه السلام د اولاد شمېر به د آسمان تر ستورو او د ځمکې تر شګو هم زیات شي، داسې خبره خو یوازې یو شاعر کولی شي نه یو عالم او محقق انسان!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

• خدای ابرام ته وایي چې قرباني وکړه، که ستا قرباني قبوله شوه نو باید مطمئن شې چې زما ژمنه حتماً ترسره کېږي، د قربانۍ د قبلېدو نښه دا ده چې د قربانۍ په غوښه به یوه لوخړه راشي، همداسې وشول.

• قرآن د بایبل دا ټولې خبرې ردوي، ستورو ته د کتلو په اړه د بایبل د وینا خلاف فرمایي چې دا په ځوانۍ کې له خپل قوم سره د ابراهیم علیه السلام د مناقشې یوه صحنه وه، بتانو ته ئې وکتل او وئې ویل چې دا خو تاسو په خپلو لاسونو جوړ کړي ځنګه ئې خدایان ګڼئ، د آسمان ستورو، سپوږمۍ او لمر ته ئې ګوته ونیوله او وئې ویل: دا خو پرېوځي، زه پرېوتونکي په خدائۍ نه منم! د مرغانو د ذبح کولو په اړه فرمایي: ابراهیم علیه السلام دعا وکړه: خدایه! ما ته راوښیه چې مړي څنګه بېرته راژوندي کوې، الله تعالی وفرمایل: آیا په بیا راژوندي کېدو باور نه لرې؟ وئې ویل: ولې به باور نه لرم، غواړم زړه مې ډاډه شي، الله تعالی وفرمایل: څلور مرغان راواخله، له ځان سره ئې روږدي کړه، بیا ځینې پر یوه، ځینې پر بل او ځینې پر بل غره کېږده او بیا ورغږ کړه، چې خوا ته دې په منډه راشي، که دا مرغان ستا په یوې اشارې ستا خوا ته راځغلي، مړي به همداسې زما په یوې اشارې له قبرونو راپاځي او زما خوا ته به راځي.

بایبل د هغې قربانۍ په هکله چې خلك ئې خدای ته وړاندې کوي وایي: کومه قرباني چې خدای ئې قبوله کړي، لوخړه راشي او وئې سوځوي، همداراز وایي: د دې قربانۍ په وینو به د معبد خاص خاص ځایونه سره کېږي، یوه برخه به د معبد په خاص ځای کې سوځول کېږي، د غوښې تر ټولو خوندورې برخې به ئې د معبد مجاور کاهن (د دوی ملا) ته ورکول کېږي!! خو قرآن وایي چې خدای نه د دې قربانۍ وینو ته ضرورت لري او نه ئې غوښې ته، د خدای برخه فقیرانو ته ورکړئ، دا د کاهن نه بلکې د فقیرانو برخه ده: لکه چې فرمایي:

[illegible] .... الحج: ۳۷

الله ته ئې نه غوښه رسي او نه ئې وینې، خو ستاسو تقوی وررسي.

همداراز فرمايي:

ŏèÒ3ŀ$r ìŖ$) ŀ$(qÒĔÔ&r $k]ÏB (qèÒù   الحج: ۲۸

نو په خپله هم ترې وخورئ او پر بې وزلې فقير ئې هم وخورئ.

تاسو به د بايبل په ځای ځای کې له دې سره مخامخ شئ چې د بايبل خدای د ماشومانو په څېر دی، کله په وړې خبرې تر حده زيات خوشحاله شي او کله په وړې خبرې سخت غصه، کله د وړوکي کار په مقابل کې تر اووم پوښته مکافات ورکوي او کله د وړې اشتباه په مقابل کې د انسان تر اوومه پوښته سخته سزا ورکوي!! دلته وايي چې ابرام تر ماښامه د غوښو څارنه وکړه خو ماښام په ژور خوب ويده شو او خدای د همدې ويده کېدو داسې سزا ورکړه: ستا نسل به څلور سوه کاله په پردي ملك کې د غلامۍ ژوند تېروي او ظلم به پرې کېږي!! خو قرآن وايي نه زوی د پلار په ګناه نيول کېږي او نه پلار د زوی په جرم، هر چا ته د خپل عمل او هڅو بدله ورکول کېږي:

ÇÌÈ Ǿë™ $B ǐvĵ Ç» ¡ $Mï § ǐŧb&r ÇÌÑÈ 3‘ •z é‘ǿ ×‘Ì#r âÌ? ǐv&   النجم: ۳۸-۳۹

دا چې هيڅوك به د بل (د ګناه) پيټی په اوږو نه وړي، او دا چې انسان ته له خپلې هڅې پرته بل څه نه ورپه برخه کېږي.

خو بايبل تر همدې عنوان لاندې له ۱۷ تر ۲۱ فقرې پورې داسې ليکي:

کله چې لمر پرېوت او تياره شوه، تورې لوخړې او ځلانده لمبه د غوښو له منځه تېره شوه، په دغه ورځ خدای له ابرام سره ژمنه وکړه او وئې فرمايل: زه دغه سيمه د مصر له پولې تر فرات پورې ستا نسل ته سپارم، (يعني د قيني، قنزي، قدموني، حيتي، فرزي، رفايي، اموري، کنعاني، جرجاشي او يبوسي قبيلو ټاټوبي)

هاجر او اسمعيل

بايبل تر دې عنوان لاندې هم ډېرې سپکې سپورې او غلطېويناوې لري او ليکي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سارای ابرام ته وویل: زه اولاد نه لرم، ته زما دا وینځه په نکاح کړه چې زما لپاره اولاد ترې پیدا شي، ابرام موافقه وکړه، خو کله چې هاجر حامله (امیندواره) شوه، نو مغروره شوه او سارای ته ئې د حقارت په سترګه کتل، سارای ابرام ته شکایت وکړ، هغه په ځواب کې ورته وویل: دا ستا وینځه ده، چې څنګه دې زړه غواړي همغسې ورسره وکړه!! نو سارای له هاجر سره بد سلوکي پیل کړه او هغه وتښتېده!! خو په بېدیا کې یوې فرشتې د هغه چینې خوا ته ولیده چې د شور په لارې کې پرته ده، ورته وئې ویل: بېرته خپلې باداری ته ستنه شه او اطاعت ئې کوه، زه به ستا نسل زیات کړم، ته حامله یې، زوی به وزېږوې، د اسمعیل نوم پرې کېږده... ستا زوی به وحشي وي، دی به له ټولو سره او ټول به له ده سره جنګېږي!! ... هاجر له ځان سره وویل: آیا په رښتیا ما خدای لیدلی!! ... هاجر کور ته ستنه شوه او زوی ئې پیدا شو او ابرام، اسمعیل ونومولو!!)

دلته څو خبرې په پام کې ولرئ:

قرآن د بایبل د دغو غلطو خبرو د تصحیح لپاره فرمایي:

- هاجر تښتېدلې نه ده بلکې ابراهیم علیه السلام د الله تعالی په امر له خپل زوی اسمعیل علیه السلام سره یو ځای د مکې په وادۍ کې پرېښوده.
- دا چینه هغه نه ده چې بایبل ئې ادعا کوي، بلکې دا د زمزم چینه ده، چې تر ننه پاتې ده، د زمزم اوبه ترې بهېږي او په خوا کې ئې د اسمعیل علیه السلام اولاد مېشت دي.
- بایبل دلته هم او په ډېرو نورو ځایونو کې هم خدای او فرشته سره خلطوي، دلته وایي چې یوې فرشتې هاجر ولیده خو وروسته د همدغې فرشتې له خولې وایي: زه به ستا اولاد زیات کړم، د هاجر وینا هم داسې لیکي: آیا په رښتیا سره ما خدای لیدلی!! له دې وروسته د ابراهیم علیه السلام په هکله لیکي چې درې فرشتې ورته راغلې او ورپسې لیکي چې له دغو دریو څخه یو ئې خدای وو!! د بایبل لیکوال هڅه کوي چې د دریو خدایانو (خدای، زوی ئې او روح القدس) غلط او بې معنا تصور سم ثابت کړي!! دا د فرشتې او خدای نومونه یو د بل په ځای کارول د همدې لپاره دي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

• هاجر ته الله تعالی هومره لوړ مقام ورکړ چې د صفا او مروې تر منځ د دې هڅه ئې د حج په څېر د يوه ستر عبادت په مناسکو کې ونيول او وئې فرمايل: څوك چې د خدای د کور طواف ته راځي د هاجر په څېر به د دغو دواړو غونډيو ترمنځ منډه وهي او د هرې غونډۍ پر سر به د دې په څېر کعبې ته مخ اړوي او دعا به کوي!!

• د اسمعيل عليه السلام په هکله د بايبل د ليکوال کچه او بده ژبه خوځول د قومي او مذهبي تعصب زېږنده ده، تاسو به دې ته ورته ويناوې د بايبل په ډېرو ځايونو کې وګورئ چې د دوی کاهنانو د نورو قومونو په هکله کړې دي، پر هغوی ئې لعنت ويلی او د مرګ او له منځه وړلو مستحق ئې ګڼلي!!

د اسحاق د تولد وعده

بايبل په اولسم فصل کې تر دې عنوان لاندې څو خبرې لري:

خدای ابرام ته راڅرګند شو، او ورته وئې ويل: له تا سره مې ژمنه ده چې نسل به دې زياتوم، له دې وروسته به ستا نوم د ابرام په ځای ابراهيم (د قومونو پلار) وي، دا ځکه چې غواړم ستا له نسله ډېر قومونه او پاچايان راپيدا کړم، دا ژمنه مې تر ابده پورې له تا او ستا له نسله سره ده، زه ستا او ستا د زامنو خدای يم، دغه کنعان به هم تر ابده تا او ستا اولاد ته سپارم او د دوی خدای به وم!!

دلته هم څو خبرو ته پام وکړئ:

• قرآن د بايبل دا خبرې له بنسټه ردوي او وايي چې ابراهيم عليه السلام د اسلامي امت او موحدينو جد دی، ده ته د امامت مقام په دې خاطر ورکړی شو چې په الهي آزموينو کې بريالی شو، خو کله چې ده دا تمنا وکړه چې د امامت منصب دې د ده اولاد ته هم ورپه برخه شي، الله تعالی دا دعا ونه منله او په ځواب کې ئې ورته وفرمايل: ظالمان په دې ژمنې کې نه دي شامل، يعني دا الهي ژمنه په قومي او نسلي بنياد نه ده ولاړه، داسې نه ده چې له پلاره به زوی ته انتقالېږي که څه هم زوی ظالم او نااهله وي!!

• قرآن د بايبل د دغو غلطو انګېرنو په خلاف وايي چې الله تعالی يوازې د بني اسرائيلو خدای نه دی، د ټولو انسانانو خدای دی، د ده په وړاندې هيڅ قوم پر بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندې له نسبي او قومي لحاظه غوره والی نه لري، ټول ئې له يوې خاورې او برابر پیدا کړي، نه سپين پر تور او نه عرب پر عجم څه غوره والی لري.

- تاسو به د بايبل په ډېرو ځايونو کې وګورئ چې الله تعالی ته دا ظالمانه پرېکړه منسوبوي چې د نورو قومونو مربوطه سيمې او ځمکې بني اسرائيلو ته سپاري، يوازې دا نه چې ځمکې ئې ترې اخلي او دوی ته ئې سپاري بلکې هغوی د وژلو، شړلو او په غلامۍ کې د ساتلو وړ ګڼي!!

بايبل له دې وروسته په ۱۲ فقرې کې ابراهيم عليه السلام ته د اوامرو په ضمن کې ليکي:

(هر اته ورځنی ماشوم بايد ختنه (سنت) کړی شي... څوك چې ختنه نه شي بايد له قومه وشړلی شي!! ورپسې ليکي له دې وروسته به سارای د ساره (شاهزادګۍ) په نامه يادوې، له دې به د ډېر اولاد خاوند شې، ستا په زامنو کې به ډېر پاچايان راپيدا شي!!

د دغو خبرو په اړه څو ټکيو ته پام وکړئ:

- په ټول بايبل کې به دا په نظر درشي چې د ژوند مهم او اساسي مسايل له پامه غورځول شوي او د دې په ځای د ختنه په څېر وړو وړو او فرعي مسايلو ته د اساسي مسايلو په سترګه کتل شوي!! په ټول قرآن کې د ختنه، نوکانو اخيستل، وېښتان څومره پرېښودل او دې ته ورته مسايلو په اړه هيڅ نه دي ويل شوي، خو د بايبل له نظره همدغه مسايل هومره اهميت لري چې عدم مراعات ئې د سختې سزا وړ ګڼل شوي، د بايبل له نظره د سر د وېښتانو په اوږدو پرېښودو خدای ډېر زيات راضي کېږي او په لنډولو ئې هومره غصه کېږي چې ستر شخصيتونه د همدې ګناه په سبب سخت مواخذه کوي!!

- د بايبل له نظره د شهزادګۍ نوم ډېر دروند نوم دی، هومره چې ګواکې الله تعالی ئې د ابراهيم عليه السلام د مېرمنې لپاره غوره کوي، خو د قرآن له نظره پاچايان د فساد او ظلم باعث او د عزتمندو خلکو د سپکولو عامل دي، قرآن د سبا د ملکې دا قول رااخلي او هغه تائيدوي چې د پاچايانو په اړه ئې ويلی:

7ÿ‹.r \ë& $gîd& oëã& {pè _r $dr%¡ ù ß/ö% {qèzŠ #Œî 8qè$%$ bî 6M9$%

(c) ketabton.com: The Digital Library

وئې ويل: يقيناً چې پاچايان کوم کلي ته ننوځي نو تباه کوي ئې او د هغه باعزته خلك سپكوي او همداسې کوي.

بايبل د همدې باب په اتلسم فصل کې ليکي:

(هغه وخت چې ابراهيم د ممري د سيمې په بلوطو کې اوسېدو خدای يو ځل بيا ورته راڅرګند شو، چې قصه ئې داسې وه: ابراهيم په غرمه کې د خپلې خيمې خوله کې ناست وو چې ناڅاپي ئې وليدل درې کسان د ده خوا ته راروان دي، له ځايه پورته شو او د دوی استقبال ته ورغی، ابراهيم تندی پر ځمکه کېښود او دوی ته ئې وويل: اې ښاغلو! هيله کوم چې لږ تم شئ، د دې ونې سيوري ته دمه شئ، زه ځم او ستاسو د پښو وينځلو لپاره اوبه راوړم، يوه مړۍ ډوډۍ به هم راوړم چې وئې خورئ او د سفر د دوام جوګه شئ، تاسو زما مېلمانه يئ، هغوی ورته وويل: چې څه دې وويل همغسې وکړه، ... لازيات وخت نه وو تېر شوی چې ابراهيم څه کوچ، شيدې او کباب خپلو مېلمنو ته راووړ او د دوی تر مخ ئې کېښود او په داسې حال کې چې مېلمانه په خوراك لګيا ول دی ئې خوا ته د يوې ونې په څنګ کې ودرېدو، مېلمنو له ابراهيمه وپوښتل: ساره چېرې ده، هغه وويل په خېمه کې، يوه کس ئې وويل: راتلونکی کال دا وخت به ستا خوا ته راشو او ساره به زوی وزېږوي، ساره د دوی خبرې اورېدې، په دې وخت کې ابراهيم او ساره ډېر عمر خوړلي ول، ساره د دې نه وه چې اولاد ئې په برخه شي، ساره په خپل زړه کې وخندل او وئې ويل: آيا کېدی شي زما په عمر ښځه له داسې بوډا مېړه سره د اولاد خاونده شي؟! خدای ابراهيم ته وويل: ولې ساره وخندل او وئې ويل: آيا کېدی شي زما په عمر ښځه د اولاد خاونده شي؟ مګر داسې کوم کار شته چې خدای ته ګران وي؟ لکه څنګه چې مې تا ته وويل راتلونکی کال به ستا خوا ته بيا راشو او ساره به د زوی خاونده شي، ساره چې وېرېدلې وه، انکار ئې وکړ او وئې ويل: ما نه دي خندلي، ورته وئې ويل: ولې نه؛ ودې خندل)!!

د دې خبرو په اړه لاندې عرايض لرم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ګورئ چې دلته هم بايبل خداى له يوې خوا د انسان په څېره کې انځور کړى، ابراهيم ئې پښې ورمنځلې، کوچ، شيدې او کباب ئې وخوړل او له بلې خوا ئې درې ګونى ګڼلى، درې کسان راغلل، ابراهيم ورته سجده وکړه، د دوى له منځه خداى ابراهيم ته وويل، د ساره د زړه خندا او وينا ئې له لرې اورېده، ساره انکار کوي او خداى ورته وايي ولې نه، ودې خندل!!
- قرآن دا ټولې خبرې دروغجنې ګڼي او فرمايي چې د فرشتو يو ټولګى د ځوانانو په بڼه کې د ابراهيم عليه السلام خوا ته راغى، مأموريت ئې دا وو چې د لوط عليه السلام مرستې ته ورشي، هغه وژغوري او مفسد قوم ئې هلاك او کلى پرې رانسکور کړي، هلته د تلو په دوران کې د ابراهيم عليه السلام خوا ته راغلې، تر څو د ده په کورنۍ کې د دوو پيغمبرانو د پيدا کېدو زېرى ورکړي، د اسحاق او د هغه د زوى يعقوب عليهما السلام د زېږېدو زېرى، ابراهيم عليه السلام د ځوانانو ګمان پرې وکړ، قرآن دا خبره د دې لپاره کوي چې د بايبل دا ادعا تکذيب کړي چې پيغمبران له غيبه خبر دي، دا دى ګورئ چې ابراهيم عليه السلام فرشتې ونه پېژندې، وريته غوښه ئې د دوى مخې ته کېښوده، کله چې هغوى د زوى او لمسي زېرى ورکړ په دې خبرې د ده او د ده د مېرمنې باور نه راتلو، کله چې فرشتو ځان ورمعرفي کړ نه پوهېدو چې د څه لپاره راغلې دي!! پوښتنه ترې کوي چې د څه لپاره لېږل شوي يئ، ورته وئې ويل: د لوط په قوم باندې د دوى کلى رانسکوروو، ابراهيم عليه السلام ورته وويل: هلته خو د لوط په څېر صالح انسان هم شته، په هغه به ئې هم رانسکوروئ، ورته وئې ويل: نه، هغه او کورنۍ به ئې ژغورو!! قرآن دا ټولې خبرې د دې لپاره رااخلي چې د بايبل غلطه وينا تصحيح کړي او وښيي چې په غيب له الله تعالى پرته هيڅوك حتى پيغمبران هم نه پوهېږي.
- د بايبل له منونکو پوښتنه کوو: که ابراهيم عليه السلام دا درې کسان انسانان ګڼل ولې ئې سجده ورته وکړه؟ او که ئې د خداى ګمان پرې کړى ولې ئې کوچ، شيدې او کباب مخې ته ورته ايښي؟
- که خداى له خپلو دوو شريکانو سره يو ځاى د ابراهيم عليه السلام خوا ته په خوراك بوخت وو، د عالم د سنبالولو کار ئې چا ته سپارلى وو؟ آيا ستاسو عقل دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره مني چې درې خدايان د بلوط د يوې ونې تر سيوري لاندې ځائېږي، ستومانه کېږي، ډوډۍ خوري، ابراهيم ئې پښې ورمينځي؟ که داسې وي نو ستاسو پر عقل ژړا په کار ده.

قرآن د بايبل د دغې خبرې د ترديد په اړه په دې قاطع دليل او حجت استدلال کوي چې څوک خوراك ته اړ وي هغه خدای نه شي کېدی، په هغه د خدای گمان مه کوئ، عيسی عليه السلام او مور ئې خوراك کاوو همدا کافي ده چې باور وکړئ هغوی انسانان وو نه خدايان، خوراك د عجز، ضعف او نقص نښه ده، همدا راز فرمايي: که په ځمکې او آسمان کې له يوه خدای نه پرته نور خدايان وی نو حتماً به د ځمکې او آسمان ټولې چارې مختل او هر څه به تباه شوي وو، دا ځکه چې په هغه صورت کې به هر خدای له خپلې خوښې سره سم د دې عالم اداره غوښتله، خپل واك او ځواك به ئې د خپلې خوښې مطابق کارولو، حتماً به د دوی تر منځ د آراوو اختلاف راولاړېدو، په اجراءاتو او تصرفاتو کې به د دوی بېلې بېلې ارادې حتماً په ټکر او تصادم منتج کېدې او دا به په کائناتو کې د لويې تباهۍ سبب جوړيدو. په هستي او کاينات کې دا حاکم نظم او نسق په دې دلالت کوي چې د مخلوقاتو امورو د تدبير واك او اختيار له يوه ذات سره دی. په الانبياء:۲۲کې فرمايي:

ÇËÈ bqãÃ ƒ $Bã Ä ë$É ‘ « $` » s öÝ ù $?‰ ¡ ÿ9 ª! $Ÿ w] pl#ä $JÏÎ b% . öq

که په آسمان او ځمکې کې له الله پرته نور خدايان وی؛ دواړه حتماً تباه کېدل، نو د دوی له ستايلو نه د عرش پالونکي الله لره پاکي ده.

دا د توحيد د اثبات او د متعددو خدايانو د غلطې انگېرنې د ترديد دومره مضبوط دليل دی چې هيڅ عاقل انسان ترې انکار نه شي کولی.

بايبل ورپسې ليکي:

(په دې وخت کې دا درې کسان جگ شول تر څو سدوم ته ولاړ شي، ابراهيم هم جگ شو تر څو دوی بدرگه کړي، خو خدای وويل: آيا دا سمه ده چې خپله منصوبه له ابراهيمه پټه وساتم؟ ... نو خدای ابراهيم ته وفرمايل: د سدوم او عموره د خلکو چيغې د ظلم په ضد پورته شوې دي او گناهونه ئې زيات شوي، نو ځکه لاندې ځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو هغې استغاثې ته ځواب ووايم چې زما تر غوږ شوې ده!! په دې وخت کې دوه کسان د سدوم په لوري وخوځېدل او خدای د ابراهيم خوا ته پاتې شو!!)

د بايبل له منونکو نه پوښتنه کوو: خدای وايي زه لاندې ځم، خو بيا نه ځي او د ابراهيم خوا ته پاتې کېږي، مګر کېدی شي خدای له خپلې خبرې داسې ژر واوړي؟!! که بايبل وايي چې دا دوه نور کسان هم خدايان او په خدايي کې شريك دي او د دوی تګ د خدای د تګ په معنا دی، نو بيا ولې ئې د فرشتو په نامه يادوي؟ دا مغالطه او ضد او نقيض خبرې د څه لپاره؟

د سدوم د ښار ورانېدا

بايبل تر دې عنوان لاندې ليکي: (کله چې دوه فرشتې لمر لوېدو سره د سدوم د ښار دروازې ته ورسېدلې، لوط هلته ناست وو، د دوی په ليدو سره پورته شو او د دوی استقبال ته ورغی او ورته وئې ويل: ښاغليو! نن شپه له ما سره ولاړ شئ او زما مېلمانه شئ،... دوی په سر کې دا بلنه ونه منله، خو د لوط د اصرار او ټينګار په وجه ئې موافقه وکړه، هغه ورته پتيره مړی پخه کړه او مکلف ماښامنی ئې ورته تيار کړ، د ودېدو په مهال د ښار خلکو، زړو او ځوانانو د لوط کور محاصره کړ او له ده ئې وغوښتل چې مېلمانه وروسپاري، تر څو بدکاري ورسره وکړي!! لوط له کوره ورووت او هغوی ته ئې وويل: دوستانو! هيله کوم له دې کرکجن کار نه لاس واخلئ، دا دې زما دوه لونې دي، چې څه مو زړه غواړي ورسره وئې کړئ، خو د دغو دوو کسانو چې ما ته ئې پناه راوړې مه مزاحم کېږئ!! هغوی ورته وويل: زمونږ له مخې لرې شه، مونږ دلته پناه درکړې او اوس ته راته امر کوې چې څه وکړو او څه نه!! اوس به له تا سره هغه څه کوو چې غوښتل مو له دغو دوو کسانو سره ئې وکړو!! نو دغه وخت ئې پر لوط بريد وکړ او د دروازې د ماتولو هڅه ئې وکړه، په دې وخت کې هغو دوو کسانو لاس وراوږد کړ، لوط ئې کور ته دننه کړ او دروازه ئې بنده کړه او د هغو کسانو سترګې ئې ورړندې کړې چې له کوره بهر ول، تر څو د کور دروازه ونه شي موندلی، ... بيا ئې لوط ته وويل: زامن، لونې، زومان او ټول خپلوان دې، له ښاره وباسه، مونږ خدای رالېږلي يو چې دا ښار وران کړو، ... د لوط زومانو د ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ونه منله، نو فرشتو ورته وويل: مېرمن او دوه لوڼې دې له ځان سره روانې کړه... ده ځنډ وکړ، فرشتو څلور سره له لاسونو ونيول او له ښاره بهر ئې خوندي ځای ته ورسول، يوه ئې ورته وويل: د خپل ځان د ژغورلو لپاره وتښتئ، غره ته ولاړ شئ، شا ته مه ګورئ، که په دشته کې پاتې شوئ هلاکت مو حتمي دی!!.. لوط وويل: تمنا کوم، مونږ پرېږدئ چې په دغه واړه کلي کې پاتې شو، غره ته نه شو رسېدلی، ... هغه ورته وويل: ډېر ښه، ستا غوښتنه مو ومنله، دا کلی نه ورانوم، ... لمر لوېدو سره خدای په عموره او سدوم سکروټې وورولې، ټول ښارونه او کلي ئې له ټولو اوسېدونکو او نباتاتو سره له منځه يووړل، خو د لوط مېرمن شا ته وکتل او د مالګې په څلي بدله شوه!!)

که تاسو د دې قصې محتوياتو او هغو الفاظو ته چې ليکونکي کارولي لږ ځير شئ او بيا دا له هغه څه سره مقايسه کړئ چې قرآن د دې قصې په اړه ويلي، نو په دې پوهېدل به درته ګران نه وي چې قرآن د الله تعالی کلام دی او بايبل د يوه کمزوري انسان ګډې وډې خبرې. قرآن د لوط عليه السلام د ژوند دغه برخه په هغه ځای کې د يوې تاريخي بېلګې په توګه رااخلي چې غواړي د حق د لارې مبارزينو ته ووايي: الله تعالی مو هيڅکله يوازې نه پرېږدي، ستاسو د ژغورنې ذمه وار دی، که خلك مو ملګرتيا ونه کړي او ستاسو د مخالفت لپاره په ګډه ملاوتړي نو ملايکې به ستاسو مرستې ته رالېږي، هغه ستاسو د دعاګانو اورېدونکی او منونکی دی، مګر د لوط عليه السلام له قصې خبر نه يئ چې په ځوانۍ کې ئې ايمان راووړ، له ټول قومه يوازې دی دې ته تيار شو چې د خپل تره ابراهيم عليه السلام سره د حق په لار کې د ملګرتيا لپاره ملا وتړي، له هغه سره ئې يو ځای هجرت وکړ، هغه په دغې سيمې کې د دعوت چلولو لپاره پرېښود، قوم ته ئې ويل: له الله تعالی ووېرېږئ، له بدکارۍ او بدلمنۍ لاس واخلئ، آيا هغه ښځې چې الله تعالی ستاسو لپاره پيدا کړې هغه پرېږدئ او د نارينه وو په لوري د شهوت لپاره درومئ؟!! دا هغه کرکجن کار دی چې له تاسو مخکې هيچا نه دی کړی، د بدکارۍ ځرګند محفلونه جوړوئ او لارې شکوئ، د قوم ځواب ئې له دې پرته بل څه نه وو چې لوط او ملګري ئې له خپله ملکه وشړئ، دا د پاکۍ او پاك لمنۍ د خبرو له

(c) ketabton.com: The Digital Library

مکرر اوربدو خپل غوږونه آرام کړئ، هغه ته ئې وویل: یا دې دا خبرې بندې کړه یا خو دې ته تیار شه چې له خپل ملکه دې وشړو!! هغه خپل رب ته دعا وکړه: زما ربه! په دې مفسد قوم بریا را!! الله تعالی د ده دعا قبوله کړه، فرشتې ئې د څو تنکیو ځوانانو په بڼه کې د ده مرستې ته راولیږلې، د فرشتو دغه ټولګی مخکې له دې چې د ده خوا ته راشي ابراهیم علیه السلام ته ورغلې، هغه د مېلمنو ګمان پرې وکړ، وریته غوښه ئې د دوی مخې ته کېښوده، چې متوجه شو میلمانه ئې ډوډۍ ته لاس نه وروړي، ووېرېدو، ګمان ئې وکړ چې ښايي دا خلك د دښمنۍ په نیت راغلي چې ډوډۍ ته لاس نه وروړي، فرشتو ئې پرېشاني رفع کړه او ورته وئې ویل: مونږ فرشتې یو، الله تعالی رالېږلې یو چې د لوط قوم هلاك کړو، هغه وویل: هلته خو لوط هم اوسېږي!! وئې ویل: هغه او د ده مؤمن ملګري به ژغورو، هلته له یوې کورنۍ پرته بله ایمان لرونکې کورنۍ نه شته، تا ته زېری درکوو چې په کورنۍ کې به دې د اسحاق او یعقوب علیهما السلام په څېر دوه پیغمبران پیدا شي، دی او ښځه ئې حیران شول، ښځې ئې له ډېره حیرته خپل تندی په څپېړه وواهو او وئې ویل: زه بوډۍ او خاوند مې بوډا! څنګه به د اولاد خاوند کېږو؟!! هغوی ورته وویل: آیا د الله تعالی په وعدې کې شك کوئ؟ ترې رخصت شوې، د لوط علیه السلام خوا ته راغلې، هغه هم د زلمو ګمان پرې وکړ، کورته ئې بوتلل، خو د دوی په راتلو سخت پرېشانه او غمجن شو، هومره چې سینه ئې پرې تنګه شوه، له کوره ایستل ئې د مروت خلاف کار ګاڼو او له ساتلو ئې ځان عاجز ګاڼو، قوم پرې خبر شو، د ده کور ئې محاصره کړ، مېلمانه ئې ترې غوښتل، ده ئې په یوازې سر مخنیوی کاوو او ورته ویل ئې: ما ته سپکاوی مه رااړوئ، هغو ښځو ته مخه کړئ چې الله تعالی د همدې لپاره پیدا کړې، آیا په تاسو کې کوم هوښیار او عقلمند انسان نه شته چې زما خبره واوري، کاش دلته یوازې نه وی او خپل قوم راسره وی چې ستاسو مخه مې نیولې وی!! په دغه وخت کې فرشتو ورته وویل: مونږ فرشتې یو، ستا مرستې ته راغلې یو، سبا سحر به پر دوی دا کلی رانسکوروو، سبا خو به لرې نه وي؟!! دی او کورنۍ ئې وژغورله، ښځې ئې ورسره ملګرتیا ونه کړه، له قوم سره پاتې شوه او له هغوی سره یو ځای هلاکه شوه، کلی پرې رانسکور شو او تیږې پرې ووربدې!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرآن داسې فرمايي:

[illegible] فَأَسرِ [illegible]

هود: ۲۹-۸۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

او یقیناً چې زمونږ استاځو ابراهیم ته زېری راووړ، سلام ئې پرې واچاوو، د سلام ځواب ئې ورکړ او له څه ځنډه پرته ئې وریت شوی سخوندر راووړ، خو چې د دوی لاسونو ته ئې پام شو چې نه ورخوځي نااشنا ئې وګڼل او ترې ووېرېدو، وئې ویل: مه وېرېږه، مونږ د لوط د قوم په لوري لېږل شوي یو، مېرمن ئې ولاړه وه او وئې خندل، نو د اسحاق او تر اسحاق وروسته د یعقوب زېری مو ورکړ، وئې ویل: وای وای، آیا په داسې حال کې به زوی زېږوم چې په خپله بوډۍ او خاوند مې بوډا دی، دا خو عجیبه خبره ده؟! وئې ویل: آیا د الله له کاره تعجب کوې، د الله رحمتونه او برکتونه دې پر تاسو وي اې د دې کور اوسېدونکو! بې شکه چې هغه ستایل شوی د عظمت خاوند دی. نو کله چې له ابراهیمه وېره وتښتېده او زېری پرې وشو نو له مونږ سره ئې د لوط د قوم په اړه چېړ چاړ پیل کړ، یقیناً چې ابراهیم د ډېر زغم خاوند، ډېر نرم زړی او انابت کوونکی وو، اې ابراهیمه! له دې تېر شه، خبره دا ده چې ستا د رب پرېکړه شوې او دوی ته داسې عذاب راتلونکی دی چې نه رد کېږي او کله چې زمونږ استاځي لوط ته ورغلل، پرې غمجن شو او د دوی په راتلو ئې سینه تنګه شوه او وئې ویل: دا خو ډېره سخته ورځ ده. او قوم ئې په منډه منډه ورته راغی او تر دې مخکې ئې هم بدکارونه کول، وئې ویل: اې زما قومه! دا مې لوڼې دي، دوی درته پاکې او حلالې دي، له الله ووېرېږئ او د مېلمنو په اړه مې شرم او رسوایي مه راړوئ، آیا په تاسو کې کوم عقلمند کس نه شته؟! وئې ویل: ښه پوهېږې چې ستا د لوڼو په اړه (د څه کولو) حق نه لرو او ته ښه پوهېږې چې مونږ څه غواړو! وئې ویل: کاش پر تاسو مې زور بر وی او یا مې د مضبوطې اسرې پنا ترلاسه وی! وئې ویل: اې لوطه! مونږ ستا د رب استاځې یو، هیڅکله لاس نه شي دروړی، د شپې په یوې برخې کې دې کورنۍ روانه کړه، هیڅوك مو شا ته ونه ګوري، مګر مېرمن دې، یقیناً چې دې ته به همغه څه رسي چې هغو (نورو) ته رسي، بې شکه چې د دوی لپاره ټاکل شوی مهال سباوون دی، آیا سباوون نږدې نه دی؟! نو کله چې زمونږ حکم صادر شو دا سیمه مو لاندې باندې کړه او د پخو خټو هغه ډبرې مو پرله پسې پرې ووروڵې چې ستا د رب خوا ته په نښه شوې وې او همداسې ورځ له دغو ظالمانو هم لرې نه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګورئ چې قرآن دا قصه په څومره عبرتناکې او اغېزمنې بڼې کې وړاندې کړې، په هرې برخې کې ئې ستر ستر درسونه پراته، هر څه ئې طبيعي، الفاظ ئې ښکلي، بيان ئې دقيق، د حق د لارې مجاهد ته د صبر او نه مأيوسه کېدو درس ورکوي او ورته وايي: ښايي داسې حالت درباندې راشي چې ستا او د برې تر منځ هيڅ واټن نه وي، د نصرت فرشتې دې خوا ته رسېدلې وي خو ته پرې نه پوهېږې او په همدغه حالت کې هم الله تعالى غواړي تا وآزمويي که دې صبر وکړ، برى دې حتمي دى، مه د دښمن له زياتوالي وېرېږه او مه د خپلو ملګرو او ملاتړو د لږوالي پروا کوه، د لوط عليه السلام په څېر به دې الله تعالى مرسته کوي او د دښمنانو په وړاندې به دې يوازې نه پرېږدي.

قرآن چې کله د کوم پيغمبر عليه السلام نوم اخلي نو د دې لپاره نه چې د هغه شجره بيان کړي او هدف ئې دا وي چې مونږ ته ووايي پلار ئې څه نومېدو او د زوى نوم ئې څه وو او د کومې قبيلې وو، بلکې مونږ ته وايي چې ده خپل قوم ته څه وويل، له کومو کارونو ئې منع کړي، کومو کارونو ته ئې رابللي، چا پرې ايمان راوړى او چا ئې مخالفت ته ملا تړلې، مستکبرينو او مترفينو څه ځواب ورکړى، د اقتدار او شتمنيو خاوندانو څه چلند ورسره کړى او د قوم د بې وزلو او مستضعفينو ځواب ورته څه وو، مبارزه ئې په څه منتج شوه؟ بايبل د هيڅ پيغمبر په اړه دا خبرې نه کوي، په ټول بايبل کې به د هيڅ پيغمبر د قصې په لړ کې دا خبرې ونه مومئ، وبه ګورئ چې د بايبل ليکوال يوازې د هغه په شجرې ترکيز کوي.!!

بايبل د قرآن په خلاف ادعا کوي چې د لوط ښځه له ده سره يو ځاى له سيمې ووته خو په دې خاطر چې شا ته ئې وکتل د مالګې په څلي بدله شوه!! دا څومره خوشې او بېهوده خبره ده!! نه دا د خداى سنت دى چې څوك د مالګې په څلي بدل کړي او نه الله تعالى په دومره وړې خبرې څوك داسې سخت مواخذه کوي، ولې به شا ته کتل جرم او ګناه ګڼي او ولې به د داسې وړې خبرې په سبب داسې ستره سزا ورکوي؟! قرآن هم وايي چې لوط عليه السلام ته ويل شوي وو چې تاسو ووځئ او شا ته مه ګورئ، خو د نه کتلو معنى دا ده چې وروسته پاتې کسانو ته هيڅ اعتناء مه کوئ، دا پروا مه کوئ چې څوك پاتې شو او څه ورسره وشول؟ که ستا مېرمن هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته پاتې شوه پروا ئې مه کوه!! په یقین سره ویلی شو چې په اصلي انجیل کې به دې ته ورته وینا راغلې وي خو د بایبل لیکوال ترې داسې مسخره قصه جوړه کړې، له دې نه علاوه غربیانو ته باید ووایو: تاسو په تاریخي څېړنو ډېر باور لرئ، آیا ستاسو کوم څېړونکي تراوسه داسې کومه نښه ترلاسه کړې چې د بایبل دا ادعا تائید کړي، په هغې سیمې کې د وران او نسکور شوي کلي ډېر آثار ترلاسه شوي، خو هیچا نه دي ویلي چې هلته د مالګې داسې یو څلی وموندلی شو چې د یوې ښځې مجسمه ده!!

لوط او لوڼې ئې

بایبل تر دې عنوان لاندې د لوط علیه السلام او د ده د پاك لمنو او مجاهدو لوڼو په هکله داسې څه لیکي چې د هر مؤمن انسان وېښتان ورته ځیږ شي!! لیکي: (خو لوط ووېرېدو او د صوغر په کلي کې د پاتې کېدو په ځای غرنۍ سیمې ته ولاړ او په یوه غار کې ځای په ځای شول، یوه ورځ د لوط مشرې لور خپلې خور ته وویل: په دې ټولې سیمې کې هیڅ نارینه نه شته چې له موږ سره نکاح وکړي، پلار به مو هم ډېر ژر زوړ شي او نور به نه شي کولی چې له ځانه وروسته نسل ترې پاتې شي، راځه چې شراب پرې وڅښو او نږدېکت ورسره وکړو او په دې توګه د خپل پلار نسل تلپاتې وساتو!! نو همدغه شپه ئې هغه مست کړ او مشره لور ورسره پرېوته، خو لوط د خپلې لور له نږدېکت او سحر د ده له څنګه له پاڅېدو خبر نه شو، سبا مشرې خور کشرې ته وویل: ما تېره شپه له هغه سره نږدېکت وکړ، راځه چې نن شپه بیا شراب پرې وڅښو او دا ځل ته ورسره شپه تېره کړه!! نو بیا ئې هغه مست کړ، کشره لور ورسره څملاسته، خو بیا هم لوط پرې پوه نه شو، په دې توګه دواړه نجونې له خپله پلاره حامله شوې، دواړو زامن وزېږول!!)

دا د لوط علیه السلام په څېر د یوه جلیل القدره او مجاهد پیغمبر او د ده د پاك لمنو او مجاهدو لوڼو په هکله د بایبل کرکجنې او دروغجنې خبرې دي، داسې خبرې چې انسان ئې په ویلو او لیکلو شرمېږي، یو پیغمبر به څنګه شراب څښي؟ څنګه به د شرابو د څښلو په وخت کې په دې نه پوهېږي چې دا شراب دي که اوبه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه به د ده پاك لمنې لونې داسې كار كوي؟ كوم عاقل انسان به دا خبره ومني چې لوط علیه السلام په داسې ځای كې اوسېدو چې هلته هیڅ بل انسان نه وو؟ ولې به د ابراهیم علیه السلام خوا ته نه تلو؟ ابراهیم علیه السلام خو د بایبل په وینا له ده نه یوازې دومره لرې وو چې هغه دوه مېلمانه غرمه وخوځېدل او د لمر لوېدو په مهال د لوط علیه السلام خوا ته ورسېدل؟ څنګه به دا خبره ومني چې په یو ځل نږدیکت سره ښځه حامله كېږي؟ او دا نږدېكت به حتماً په هغو ورځو كې وو چې د ښځو د حامله كېدو احتمال قوي وي؟ بایبل خو وایي چې لوط علیه السلام د یوه داسې غره په یوه غار كې اوسېدو چې هلته له دوی پرته بل څوك نه وو، نو دا شراب ئې له كومه او له چا ترلاسه كړل؟ دې بې ځوابو پوښتنو ته بایبل او د بایبل منونكي هیڅ ځواب نه لري!!

انسان هغه مهال د قرآن په عظمت ښه پوهېدی شي چې د بایبل په څېر د كوم كتاب په څنګ كې ئې كېږدي او دواړه سره مقایسه كړي او وګوري چې د دوی تر منځ څومره ژور توپیر شته، دومره لكه د ځمكې او آسمان ترمنځ، یو ئې هومره لوړ او بل ئې دومره ټیټ، په دې به پوه شي چې واقعاً قرآن د الله تعالی كلام دی او بایبل د یوه داسې انسان د ذهن زېږنده چې غوښتل ئې د عوامو په مزاج برابر كومه قصه له ځانه ولیكي!!

ابراهیم او ابیملك

بایبل تر دې عنوان لاندې یو ځل بیا د ابراهیم علیه السلام هغه قصه تكراراً لیكي چې یوه ظالم واكمن د ده مېرمن ساره ترې بوتله، خو دا ځل په داسې بڼې كې چې له مخكنۍ سره سل په سلو كې توپیر لري، لكه چې دا كاملاً بله قصه وي، دا ځل داسې لیكي: كله چې ابراهیم د جرار په ښار كې وو، ساره ئې خپله خور معرفي كړه، نو ابیملك د جرار پاچا ځینې كسان ولېږل چې ساره د ده قصر ته راولي، خو په همدې شپې خدای په خوب كې ابیملك ته ورڅرګند شو او ورته وئې ویل: ته به خامخا ومرې ځكه مېړونه ښځه دې په نكاح كړې!! ابیملك لاترهغه مهاله له دې سره نه وو څملاستلی، نو عرض ئې وكړ: خدایه! زه بې تقصیره یم، آیا ته به ما او

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما قوم وژني؟ په خپله ابراهيم ما ته وويل چې دا مې خور ده او ساره هم د ده خبره تائيد کړه او وئې ويل چې دی مې ورور دی، ما هيڅ بد نيت نه درلود ، خدای وويل: هو ؛ ستا خبره صحيح ده د همدې لپاره مې پرې نښودې چې ګناه وکړې او هغې ته لاس وروړې اوس نو دا ښځه خپل خاوند ته وسپاره، هغه به دعا درته وکړي او ته به ژوندی پاتې شې!! پاچا سبا سحر وختي پاڅېدو، په تلوار ئې خپل درباريان راوغوښتل، خپل خوب ئې ورته تېر کړ او ټول سخت ووېرېدل، نو دغه وخت پاچا ابراهيم خپل دربار ته راوغوښت او ورته وئې ويل: دا څه کار وو چې تا له مونږ سره وکړ؟ ما له تا سره څه بد کړي وو چې زه او زما ملك دې په داسې لويې ګناه اخته کړو؟... ابراهيم ځواب ورکړ: ګمان مې دا وو چې د دې ملك خلك به له خدايه نه وېرېږي او د دې لپاره چې زما مېرمن تصاحب کړي ما به ووژني، پر دې سربېره دا زما ناسکه خور هم ده، له يوه پلاره يو او ما دا ځان ته په نکاح کړه، کله چې زما خدای زه له خپل ټاټوبي نورو ملکونو ته ولېږلم، له ساره مې وغوښتل چې دا ښېګړه له ما سره وکړي چې په هر ځای کې ځان زما خور معرفي کړي!! نو ابيملك ډېر پسونه، غواوې، غلامان او وينځې ورکړې، د ده مېرمن ساره ئې وروسپارله او ورته وئې ويل: زما په ټول ملك کې وګرځه د اوسېدو لپاره چې دې کوم ځای خوښ شو هلته مېشت شه!!

د بايبل په دې دواړو قصو کې دومره ژور اختلاف او توپير شته چې هيڅوك ئې نه شي توجيه کولی، په مخکنۍ کې ويل شوي چې دا د مصر فرعون وو او دلته ويل شوې چې دا د جرار پاچا ابيملك وو او ورپسې ويل شوي چې ابيملك د فلسطين پاچا وو ، هلته ويل شوي چې ساره ئې په نکاح کړه او ډېر وروسته ورته معلومه شوه چې دا د ابراهيم خور نه بلکې مېرمن ده، خو دلته ويل شوي چې خدای پاچا ته د نکاح په همغې لومړۍ شپه په خوب کې وويل چې دا د ابراهيم مېرمن ده، هلته ويل شوي چې فرعون؛ ابراهيم او مېرمن ئې د همدې غلطۍ په سبب له خپل ملکه د فوځيانو په لاس وشړل او دلته ويل شوي چې ابيملك ورته وويل: زما د ملك په هر ځای کې چې خوښ دې وي مېشت شه!!

علاوه پر دې د بايبل له وينا خو داسې معلومېږي چې ابيملك هيڅ تقصير نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلود ، تقصیر د ابراهیم او د ساره وو چې ده ته ئې حقیقت نه وو ویلی او دا نکاح د ساره په خوښه تر سره شوې!! که داسې وي نو ابیملك څه ګناه درلوده؟ ولې خدای ورته ویلي چې ته حتماً مرې؟ او که ده کومه ګناه کړې وي ولې به خدای د ده په ګناه د ده قوم هم هلاکوي؟ دا ضد او نقیض خبرې او الله تعالی ته د داسې غیرعادلانه پرېکړو نسبت به د بایبل لیکونکی او منونکي څنګه توجیه کوي؟؟ څنګه ومنو چې ساره د ابراهیم علیه السلام ناسکه خور وه او ده ورسره نکاح کړې وه!! قرآن خو مونږ ته وایي چې ستاسو دین همغه د ابراهیم دین دی، څه چې په هغه دین کې حلال وو درته حلال دي او څه چې حرام وو حرام دي، قرآن خو له خور سره نکاح تحریم کړې ده، آیا دا کېدی شي چې د ابراهیم علیه السلام په دین کې داسې نکاح جائز وي؟ نن خو علم په قاطع الفاظو د قرآن خبره تائیدوي او له داسې نږدې خپلوانو سره نکاح سخت مضر ګڼي، علیم خدای به څنګه داسې مضر او تاواني نکاح جائز شمېري؟!!

په قرآن کې د بایبل دغه غلطه او بې محتوی قصه نه مومو، خو په روایاتو کې ځینې داسې روایات شته چې دا قصه په کې راغلې، خو هغه هم د بایبل له وینا سره ژور توپیر لري، دا روایات له قرآن سره تعارض لري، هم د الفاظو له مخې او هم د محتوا له مخې، احتمالاً دا روایات له اسرائیلي منابعو څخه اخیستل شوي او یا راوي د بایبل خبره کوله خو اورېدونکي ګمان کړی چې دا د ده خبره ده!! روایت داسې دی:

عن أبي هريرة: أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال لم يكذب إبراهيم النبي عليه السلام قط إلا ثلاث كذبات ثنتين في ذات الله قوله إني سقيم وقوله بل فعله كبيرهم هذا وواحدة في شأن سارة....

له ابو هريرة رضي الله عنه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: ابراهیم علیه السلام له دریو درواغو پرته هیڅ درواغ نه دي ویلي، دوه ئې د الله تعالی د ذات په اړه وو ، چې یو ئې د ده دا وینا وه چې وئې ویل: زه ناروغ یم او بل ئې دا وینا چې وئې ویل: د دوی دغه لوی بت دا کار کړی او یو ئې د ساره په هکله چې ویلي ئې وو دا مې خور ده...

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د قرآن له مخې د ابراهيم عليه السلام پنځه خبرې داسې ګڼل کېدی شي چې يا ئې توريه کړې او يا ئې د استدلال لپاره داسې څه ويلي چې وروسته ئې په خپله رد کړي:

šú üîÏïF$=ïméw A$% Ÿ@ù& $Ð=ù ’ĥ #‹»d A$% $Ÿ.ö. #ä‘ ã@ø$ïhøã £_ $Ð=ù -١

ÇÐÏÈ الانعام: ٧٦

کله چې د شپې تياره پرې راغله او ستوری ئې وليد وئې ويل: دا مې رب دی، خو کله چې پرېووت وئې ويل: پرېوتونکي نه خوښوم.

’ĥ ’Ïŵö N©ûÈ A$% Ÿ@ù& $Ð=ù ’ĥ #‹»d A$% $ZÎ$/ •J)$# #ä‘ $Ð=ù -٢

ÇÐÐÈ û,Îk!Ò9$Qö)$`Ë žú ðqà2 Ÿ الانعام: ٧٧

کله چې ئې سپوږمۍ د راختو په حال کې وليدله وئې ويل: دا مې رب دی، خو چې پرېوته وئې ويل: که مې خپل رب لارښوونه ونه کړي له لاروركې قوم څخه به وم.

’Î) Éö)»ƒ A$% ôM=ù& $Ð=ù ž9ò2 &‹»d ’ĥ #‹»d A$% pZî$/ §ô±9$#ä‘ $Ð=ù -٣

ÇÐÑÈ bqäÎô@$Ë ãr Ì/ الانعام: ٧٨

کله چې ئې لمر د راختو په حال کې وليد وئې ويل: دا مې رب دی، دا خو تر ټولو ستر دی، خو چې پرېووت وئې ويل: اې زما قومه! زه له هغو (معبودانو) بې زاره يم چې تاسو ئې له (خدای) سره شريکوئ.

۴- غوښتل ئې د بتانو د ماتولو لپاره په ښار کې پاتې شي، خلکو ته ئې وويل: إني سقيم (زه ناروغ يم)، مېلې ته نه ځم.

۵- کله چې ئې بتان مات کړل او تبر ئې د لوی بت په غاړې کې وځړاوو ، خلکو ترې وپوښتل چې دا کار تا کړئ، وئې ويل: بل فعله کبيرهم: ما نه بلکې د دوی دغه ستر

(c) ketabton.com: The Digital Library

بت دا کار کړی. خو ورپسې ئې ورته وویل آیا د هغه څه عبادت کوئ چې نه ګټه دررسولی شي او نه تاوان درنه دفع کولی شي؟!!

په حقیقت کې دا پنځه پورتنۍ خبرې دروغ نه وې، د درواغو اطلاق نه شي پرې کېدی، خو که د دغه روایت له مخې په هغوی د درواغو اطلاق کېږي، نو بیا خو درې کذبات نه بلکې پنځه دي او د الله تعالی په اړه خو دوه نه بلکې درې دي، د خپلې مېرمنې په هکله دا خبره ده ته منسوبول چې ویلي ئې وو دا مې خور ده، په دې هکله نه یوازې په قرآن کې کومه اشاره نه مومو، بلکې د دې خبرې په کولو سره د قرآن د وینا مخالفت کېږي، ځکه قرآن هغه پنځه خبرې یادوي او دا روایت دغه درې ترې حذفوي او په ځای ئې هغه خبره راوړي چې قرآن نه ده کړې!! د قرآن له مخې خو د الله تعالی په هکله درې ځلې درواغو ته ورته خبره شوې، درې ځلې ئې ویلي: هذا ربي، هذا ربي، هذا ربي، دا ولې دوه ځلې ګڼل شوې، که په تکلف سره دا درې یو وګڼو نو دوهم ئې کوم دی، (إني سقیم) که (بل فعله کبیرهم) دا دواړه خو في ذات الله نه دي!! یو ئې د بت په اړه دی او بل ئې د ځان په اړه، په روایت کې خو ویل شوي چې: لم یکذب إبراهیم النبي علیه السلام قط إلا ثلاث کذبات ثنتین في ذات الله... او دا دواړه في ذات الله ګڼي: (إني سقیم)، (بل فعله کبیرهم)، حال دا چې دا دواړه (في ذات الله) نه دي، د الله تعالی د ذات په اړه خو یوازې هغه درې ځلې (هذا ربي) ویل دي، د ساره د قصې لپاره خو په دې روایت کې هم مجال نه پاتې کېږي!!

مسلمانان حدیث ته د قرآن د شرحې او تفسیر په سترګه ګوري، طبیعي ده چې شرح او تفسیر هیڅکله له متن سره تعارض نه شي درلودی، کوم روایت چې له قرآن سره اړخ نه لګوي مسلمانان ورته اعتبار نه ورکوي.

دا باید ووایم چې په بایبل کې له تحقیق نه مخکې ما څو ځلې د دې حدیث په اورېدو سره ژړلي او ویلي مې دي: یا الله آیا تا ابراهیم علیه السلام، خپل خلیل، په دې سره هم ابتلاء کړی؟!! خو د بایبل له مطالعې وروسته چې کله ما په دې روایت کې غور وکړ او د قرآن په رڼا کې ورته ځیر شوم راته معلومه شوه چې دا روایت له

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرآن سره تعارض لري او د بایبل خبره یو دروغجن او بې بنسټه تور دی.

بایبل د دې قصې په پای کې لیکي: (دغه مهال ابراهیم خدای ته دعا وکړه او خدای پاچا، د ده مېرمنو او وینځو ته شفا ورکړه، تر څو وکولی شي د اولاد خاوند شي، دا ځکه چې خدای په دې خاطر د ده ټولې مېرمنې شنډې کړې وې چې ابیملك د ابراهیم مېرمن ساره ځان ته نکاح کړې وه!!)

د بایبل له منونکو پوښتنه کوو: د دې خبرې معنا خو دا ده چې ساره دومره اوږده موده د ابیملك په نکاح کې پاتې شوې چې ده او مېرمنو ته ئې معلومه شوې چې ټولې شنډې شوې دي، د ښځو شنډېدل خو په یوه شپه کې نه ښځو ته معلومېږي او نه ئې خاوندانو ته!! د پاچا مېرمنو څه ګناه کړې وه چې د مېړه په جرم مجازات کېږي؟ وینځو څه ګناه کړې وه چې هغوی هم د پاچا په جرم ناروغه کړی شوې؟! آیا دا خبره له انساني عقله سره اړخ لګوي چې د یوې شپې په څو ساعتونو کې هم د پاچا مېرمنې شنډې شي او هم بېرته روغې، د ښځې په شنډېدو خو داسې ژر ډېر حاذق ډاکټر هم له ډېرو پرمخ تللو وسایلو سره نه شي پوهېدی!! تر ټولو لویه پوښتنه دا ده چې آیا د بایبل لیکونکي خپله هغه خبره هېره کړې چې ویل ئې د ابراهیم علیه السلام خېمې ته د خدای او دوو فرشتو د راتلو په مهال د ده مېرمن ساره هومره عمر خوړلې بوډۍ وه چې د اولاد درلودو طمع ئې ختمه شوې وه او حتی د فرشتو او حتی خدای په دې خبرې ئې باور نه شو کولی چې په راتلونکي کال کې به د اولاد خاونده شي، د ابیملك په څېر پاچا چې ګڼ شمېر نورې مېرمنې ئې درلودې او حتماً به ټولې ډېرې ښایسته او پېغلې وې، ولې به یوه بوډۍ ځان ته نکاح کوي؟ د بایبل د وینا مطابق دا مهال ابراهیم علیه السلام نه نوي کلن او د ساره عمر به تر نوي زیات وو، کوم عقل به دا خبره ومني چې یوه داسې پاچا دا په زور ځان ته نکاح کړه چې ګڼ شمېر نورې مېرمنې ئې هم درلودې؟!

له دغې بې بنسټه قصې وروسته بایبل لیکي: (خدای په خپلې وعدې وفا وکړه او ساره همغه مهال حامله شوه چې خدای ټاکلی وو او په زوړوالي کې ئې ابراهیم ته زوی وزېږاوو او ابراهیم پر هغه د اسحاق (خندا) نوم کېښود،... په اتمه ورځ ئې سنت کړ،... د اسحاق د تولد په مهال ابراهیم نه نوي کلن وو!! ... او ساره وویل: چا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا گمان کاوو چې زه به یوه ورځ د ابراهیم زوی ته تی ورکوم؟!! خو دا دی ما په زړښت کې هغه ته زوی وزېږاوو؟!)

بایبل د ټولو تاریخي شواهدو خلاف او د ابراهیم علیه السلام په هکله د یوه ناروا او ظالمانه تور په توګه لیکي چې ابراهیم علیه السلام خپله مېرمن هاجر د ساره په وینا له کوره وشړله او هغه په بئر شبع کې ځای په ځای شوه: (یوه ورځ ساره متوجه شوه چې اسمعیل د مصري هاجر زوی اسحاق ځوروي، نو ابراهیم ته ئې وویل: دا وینځه او زوی ئې له کوره وباسه، ځکه اسمعیل به زما د زوی اسحاق ترڅنګ ستا وارث نه وي!! دې خبرې ابراهیم سخت وځوراوو، ځکه چې اسمعیل هم د ده زوی وو، خو خدای ورته وفرمایل: د خپل زوی او وینځې په اړه اندېښنه مه کوه، څه چې ساره ویلي همغسې وکړه!! نو ابراهیم سحر وختي پاڅېدو، ډوډۍ او د اوبو ډك ژی ئې د هاجر پر اوږو کېښود او له زوی سره ئې یو ځای له کوره وایسته، هاجر په بئر شبع کې لالهانده ګرځېده... کله چې د مشك اوبه تمامې شوې، خپل زوی ئې د بوټو لاندې پرېښود او دا سل ګزه لرې کښېناسته او له ځان سره ئې وویل: نه غواړم د خپل زوی مرګ په خپلو سترګو وګورم او په زوره زوره ئې وژړل، دغه وخت خدای د ماشوم چیغو ته متوجه شو او د خدای فرشتې هاجر ته غږ کړ: اې هاجر! څه شوې، مه ژاړه! ځکه خدای ستا د ماشوم چیغې اورېدلې دي، ورشه هغه دروا خله او په خپلې غېږې کې ئې ونیسه... بیا خدای د هاجر سترګې پرانستلې او هغې په خپلې خوا کې چینه ولیده، مشك ئې ترې ډك کړ او خپل زوی ته ئې اوبه ورکړې، خدای له اسمعیل سره وو، هغه د فاران په دشتې کې ستر شو او مور ئې یوه مصرۍ نجلۍ ورته وکړه...)

دلته څو داسې خبرې ترسترګو کېږي چې د حقیقت خلاف او د یوه ستر پیغمبر په اړه ستر تور او اتهام ګڼل کېږي:

- بایبل له یوې خوا لیکي چې دغه مهال اسمعیل علیه السلام دومره وړوکی ماشوم وو چې مور په غېږ کې ګرځاوو، د یوه بوټي سیوري لاندې ئې څملاوو، خو له بلې خوا لیکي چې ساره متوجه شوه اسمعیل اسحاق ځوروي!! پوښتنه کوو: آیا یو تی خور وړوکی ماشوم هم کولی شي بل ماشوم هومره وځوروي چې د ساره په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبر صبرناکه مور ئې ونه شي زغملی او له ابراهیم علیه السلام نه وغواړي چې دا او مور ئې له دې کوره وشړه؟!!

- ټول تاریخي شواهد په دې شهادت ورکوي چې ابراهیم علیه السلام، د الله تعالی په حکم، خپله مېرمن هاجر رضي الله عنها او خپل زوی اسمعیل علیه السلام د مکې په وادي کې پرېښې. دلته د اسمعیل علیه السلام تر پښو لاندې د زمزم چینه راخوټېدلې او همدلته د ده له نسله د بني اسمعیل لويه قبیله جوړه شوې.
- نه ابراهیم علیه السلام خپله مېرمن له کوره شړلې ده او نه دا په بئر شبع کې ځای په ځای شوې او نه هغه چینه په بئر شبع کې راخوټېدلې، په دې هکله د بایبل ادعا بې بنسټه او د تاریخي حقایقو خلاف ده. که دا کار شوی وی نو اوس به خلکو د زمزم د چینې په ځای د بئر شبع چینې ته مخه کوله او هغې ته به ئې دومره په درنه سترګه کتل چې زمزم ته ګوري!!
- څنګه به د ابراهیم علیه السلام په څېر یو ستر شخصیت، د ګڼ شمېر پیغمبرانو پلار او نیکه، داسې د عدالت او عاطفې خلاف کار کوي چې خپله یوه مېرمن د بلې د خوشحالولو لپاره په داسې حال کې له کوره وشړي چې تی خور ماشوم ئې په غېږ کې دی؟!!
- قرآن دا خبره له بنسټه ردوي او وايي چې ابراهیم علیه السلام خپله مېرمن هاجر او زوی ئې په مکه کې پرېښودل او دا دعا ئې وکړه:

{qB‹Ěâi $Z/‘ Pgs B$ 7 Ï‹/ ‰Ÿ ?ö- “Ë Îöî Š#qÎ ÓÉfhê `Ë MZ3Ö Þ $Z/§

ÓÒè9 N°•J9$ `Ë N É Ö ü ÄÄ $Z9$ ŠÆ Ë Z‰Ìx @èô $ oÁ 9$

’Î Ő« `Ë ‹ $’?ã 4 ÿ $Br ßÎè $Br ’Â $B D=è? 7 Ï $Y/‘ ÇÌÈ brã„

, » sŎÎr ‹É»JÖÎ 9$’?ã ’Í = dr “ ‰$ ßô s $ÇÌÈ ä$J¡¡ 9$’Î Ẅr Ç OÇ$

ä$ãB@ ?r $Y/‘ ÓÉfhê `Ë r ÓÁ 9$OŠÉÓÍèô $É ‘ ÇÌÈ ä$ã$!$B‹Ď ¡ 9 ’Î bÎ

ابراهیم: ۳۷-۴۰ ÇÍÈ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ي زمونږ ربه! ما خو د خپل اولاد ځيني، ستا د محترم کور خوا ته په داسې بېديا کې مېشت کړل چې بې بوټي ده، اې زمونږ ربه! د دې لپاره چې لمونځ اقامه کړي شي، د خلکو زړونه د دوی لوري ته رامات کړه او له مېوو روزي ورکړه چې شکر پر ځای کړي. اې زمونږ ربه! يقيناً چې ته په هر هغه څه پوهېږې چې مونږ ئې پټوو يا ئې ښکاره کوو او پر الله خو نه څه په آسمان کې پټ پاتې کېږي او نه په ځمکې کې، ستاينه هغه الله لره ده چې ما ته ئې په زړښت کې اسمعيل او اسحاق راپه برخه کړل، بې شکه چې زما رب د دعاګانو اورېدونکی دی، اې زما ربه! لمونځ کوونکی مې کړې او اولاد مې هم، اې زمونږ ربه! او دعا مې قبوله کړې!!

د قرآن له دغو آيتونو نه چې د ابراهيم عليه السلام دعا ئې په ډېرې اغېزمنې بڼې کې بيان کړې، څو خبرې په صراحت سره معلومېږي:

- ابراهيم عليه السلام خپله مېرمن هاجر او زوی ئې اسمعيل عليه السلام د مکې په بېديا کې هغه مهال پرېښودل چې هغه ناو سپېره ډاګ وو او هېڅ بوټی په کې نه راټوکېدو.
- دا کار ئې د الله تعالی په امر او په دې موخه کړی وو چې دلته به څو کاله وروسته د الله تعالی محترم کور (بيت الله) جوړوي.
- د دوی لپاره ئې د رزق او د دوی په لوري د خلکو د زړونو د راماتېدو دعا ئې وکړه. دا ځکه چې په هغې وچې بېديا کې نه بل انسان اوسېدو او نه بوټي، ونې او اوبه وې.
- مطمئن وو چې الله تعالی به دا دعا داسې قبلوي لکه ده ته چې ئې په زړښت کې اولاد ورکړ. د دعا له الفاظو معلومېږي چې اسمعيل تر اسحق مشر وو.
- د دعا په الفاظو کې د ده قوي عاطفه او د مېرمنې او زوی په نسبت د ده ژور زړه سوی او قوي مينه د ځپانده سيند په څېر انځور شوې. د دې دعا په اورېدو سره به د هر مهربان پلار له سترګو اوښکې بهېږي.

د ابراهيم امتحان

بايبل تر دې عنوان لاندې ليکلي: (څه وخت تېر شو، خدای وغوښتل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابراهیم امتحان کړي، نو هغه ته ئې غږ کړ: اې ابراهیمه! خپل یوازنی زوی یعني اسحاق چې ډېر درباندې ګران دی، درسره روان کړه او د موریا سیمې ته ولاړ شه او هلته ئې د هغه غره پر سر د سوځېدونکې هدیې په توګه قرباني کړه، چې زه به ئې دروښیم)، ابراهیم سحر وختي پاڅېدو، څه د سوند لرګي ئې د قربانۍ سوځولو لپاره په خره بار کړل، زوی او دوه نوکران ئې له ځان سره په همغه لوري روان کړل او درې ورځې وروسته ئې هغه ځای له لرې ولید، نوکرانو ته ئې وویل: تاسو له خره سره دلته پاتې شئ، زه او زوی مې ځو چې هلته د خدای عبادت وکړو ... لرګي ئې اسحاق ته ورپه شا کړل او په خپله ئې چاړه او هغه څه واخیستل چې د قربانۍ لرګي به پرې بلوي، ... اسحاق پوښتنه ترې وکړه: مونږ لرګي او اور راسره لرو خو د قربانۍ وری چېرې دی؟ ځواب ئې ورکړ چې خدای به د وري بندوبست وکړي!! ... کله چې هغه ځای ته ورسېدل، لرګي ئې پرې کېښودل او اسحاق ئې وتاړو او پر لرګو ئې پرې باسو، ... چاړه ئې اوچته کړه چې اسحاق قرباني کړي، په همدې وخت کې د خدای فرشتې له آسمانه پرې غږ کړ: ابراهیمه ابراهیمه! چاړه پر ځمکه کېږده او زوی ته دې تاوان مه رسوه اوس پوه شوم چې د خدای مطیع بنده یې، دا ځکه چې یوازنی زوی دې ترې ونه سپماوو!!)

دلته څو اعتراضات لرو:

- په دې وخت کې اسحاق علیه السلام د ابراهیم علیه السلام یوازنی زوی نه وو، تر ده مخکې اسمعیل علیه السلام پیدا شوی وو. که فرشتې ورته ویلي وي چې یوازنی زوی دې له خدایه ونه سپماوو نو دا باید اسحاق نه بلکې اسمعیل علیه السلام وي. ځکه د یوازني زوی صیغه یوازې په اسمعیل علیه السلام صدق کولی شي. د مشر زوی په شته والي کې کشر زوی ته یوازنی زوی نه شي ویل کېدی.
- د بایبل وینا داسې ده چې ګواکې ابراهیم علیه السلام خپلو نوکرانو ته رښتیا خبره ونه کړه، د دې په ځای چې ووایي زوی مې قرباني کوم ورته وئې ویل: مونږ عبادت کوو او بېرته راځو!! اسحاق علیه السلام ئې هم په حقیقت نه وو پوه کړی. معلومه نه ده چې هلته ئې په زور راځملولی او که په خپله خوښه قربانۍ ته چمتو شوی، د بایبل له الفاظو خو داسې معلومېږي چې هغه ئې په زور تړلی او د لرګیو له

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاسه ئې څملولی!!

• قرآن د بايبل دا ادعاوې ردوي، د اسمعيل عليه السلام د قرباني کولو خبره کوي، خو داسې چې ابراهيم عليه السلام د خپل خوب او د ده د قرباني کولو خبره ورته کړې او هغه په ځواب کې ورته وايي: مهربانه پلاره! په څه چې الله تعالی مأموره کړی يې هغه ترسره کړه، إن شاء الله ما به صابر ومومې، اسمعيل ئې له ځان سره روان کړی، د قربانۍ لپاره ئې پرمخې څملولی، چاړه ئې په غاړه ورته ايښې، خو چې سترګې ئې پرانيستې د اسمعيل پر ځای ئې پسه تر خپلې چاړې لاندې موندلی!! د قرآن الفاظ دا دي:

A»=ãÎ ꝑRöæ6ù ÇÈ ûüÅÎ»ÉÁ 9$`Ë ’Í ó d É ‘ ÇÈ ÈÏ‰ž™ ’ÎÍ 4‹Ĵ ë Ü#Œ ’ĵ A$%r

#Œ$B öÁR$i 7 ţ2æ pÔ QZJ’Î 3“ ‘& pĵ Ó_ç ƒ A$% Óë¡ 9$çèB ÷=/ $Hàù ÇÈ ÕŠÎm

$J=ð‘& $ß=ù ÇÈ ûïÎ$ÉÁ 9$`Ë ª! $äs© bĴ pÎ%É F™ ãBsê$B @èøsÏM/'»ƒ A$% 2” •?

“ Ìøí 7 ÿ° ‹ . $RĴ $ƒã”9$M%& ¹ 6% ÇÈ ÐŠÜ°•ô»ƒ b& ꝑY‰»Rr ÇÈ ÈüÎ f ù ¼ã©r

$Yø•?r ÇÈ ÕŠÀ ã ×ÉÎ ꝑY‰ùr ÇÈ ßüÎ3$(ã=7$qţ # ‹ »d ž c Ĵ ÇÈ ûüŽÅó 3$$

ôË ¼çRĴ ÇÈ ûüŽÅó 3$$ “ Ìøí 7 ÿ° ‹ . ÇÈ OŠÜ°•ô #?ã Ñ»=™ ÇÈ ûïÌÅ ÿ$’Î Ïøã

ÇÈ šú üŽËs3$$RŠ$6ã الصافات: ۹۹-۱۱۱

او وئې ويل: زه خو د خپل رب په لوري ځم، يقين لرم چې هغه به لار راوښيي، اې زما ربه! له صالحينو څخه ئې راپه برخه کړې، نو د يوه صبرناك زلمي زېرې مو ورکړ، نو چې کله له ده سره د تګ عمر ته ورسېدو، وئې ويل: اې زويه! په خوب کې وينم چې تا ذبح کوم، وګوره چې ستا رأيه څه ده؟ هغه وويل: پلار جانه! په کوم کار چې ګمارل شوی يې هغه ترسره کړه، که خدای کول ما به له صبر کوونکو څخه ومومې، کله چې دواړه (خپل رب ته) تسليم شول او هغه ئې پرمخې پرې ايست او غږ مو ورته وکړ چې اې ابراهيمه! بې شکه چې تا خپل خوب رښتيا کړ، موږ خو نېکانو ته داسې بدله ورکوو، يقيناً چې دا څرګنده ابتلا او آزموينه وه او لويه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرباني مو په بدل کې ورکړه او د ده په اړه مو په وروستنیو کې دا (خبره) پرېښوده چې پر ابراهیم دې سلامونه وي، همداراز نېکانو ته بدله ورکوو، یقیناً چې هغه زما له مؤمنو بندګانو څخه وو.

له دې بیانه معلومېږي چې اسحاق علیه السلام تر اسمعیل علیه السلام وروسته پیدا شوی. که څه هم د بایبل لیکوال هڅه کړې چې اسحاق یوازنی زوی او د اسمعیل علیه السلام همزولی معرفي کړي خو داسې الفاظ ئې کارولي چې له ده سره ئې د دې ادعا په اثبات کې مرسته نه ده کړې، برعکس د ده له اظهاراتو هم معلومېږي چې اسمعیل تر اسحاق مشر وو، هغه الفاظ دا دي: کله چې هاجر حامله شوه ... ساره د دې چلند ونشو زغملی، ابراهیم علیه السلام ته ئې شکایت وکړ. اسمعیل اسحاق ځوراوو نو ځکه ساره له ابراهیم علیه السلام نه وغوښتل چې دا له کوره وشړي.

له دې الفاظو خو معلومېږي چې اسمعیل علیه السلام تر اسحاق علیه السلام مشر وو او د یوازني زوی خطاب خو پر ده صدق کوي نه پر اسحاق علیه السلام.

بایبل دلته له داسې یوه څرګند حقیقت نه انکار کړی چې د لمر په څېر روښانه دی، د ابراهیم علیه السلام له زمانې نه او له هغې ورځې چې مبارکه کعبه د ده او اسمعیل علیهما السلام په لاسونو جوړه شوه، تر نن پورې په تېرو نږدې څلورو زرو کلونو کې په سلهاوو ملیونو خلکو د دغې کعبې طواف کړی او دا لړۍ تر اوسه روانه ده، هر کال په ملیونونو خلك د صفا او مروې تر منځ د هاجر سعي رایادوي، د اسمعیل علیه السلام د ذبحې په ځای کې الله تعالی ته قرباني وړاندې کوي، د اسمعیل علیه السلام اولاد (بني اسمعیل) په مکې مکرمې او د هغې شاوخوا سیمو کې مېشت دي، بایبل دا ټول تاریخي شواهد له پامه غورځولي او داسې بې بنسټه ادعا ئې کړې چې د ثبوت لپاره ئې هیڅ دلیل نه شي وړاندې کولی، که ابراهیم علیه السلام په بل ځای کې کوم معبد جوړ کړی وی او د خپل زوی د قرباني کولو مظاهره ئې په کوم بل ځای کې کړې وی نو نن به خلك هغه معبد ته تلل او په هغه ځای کې به ئې قرباني وړاندې کوله!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسحاق او ربکا

تر دې عنوان لاندې هم د بايبل ليکوال داسې قصه ليکي چې هر عادي لوستونکی هم پرې پوهېدی شي چې دا حقيقت نه لري او جعلي ده، خلاصه ئې دا ده چې ابراهيم عليه السلام وغوښتل خپل زوی اسحاق عليه السلام ته واده وکړي، خپل ناظر ئې راوغوښت، هغه ته ئې قسم ورکړ چې زما زوی ته زما له خپل قوم او ټبر نه کومه نجلۍ غوره کړه او مه پرېږده چې دی له کنعانيانو نه څوك نکاح کړي، هغه ئې خپل ملك ته ولېږو، پرته له دې چې ورته ووايي چا ته ورشه او د چا لور ورته وغواړه!! هغه ولاړ، سيمې ته ورسېدو، د يوه څا په غاړه تم شو، دعا ئې وکړه چې خدای ئې په دې سفر کې بريالی کړي، له ځان سره ئې وويل: دلته ودرېږم، نجونې د اوبو لپاره راځي، کومې يوې ته به ووايم چې اوبه راکړه، که هغې اوبه راکړې او راته وئې ويل: چې زه به ستا اوښانو ته هم اوبه ورکړم، نو دا به د دې نښه وي چې خدای همدا نجلۍ د اسحاق لپاره غوره کړې، همداسې وشول، ربکا د ابراهيم د ورور لمسۍ راغله، ده ته ئې اوبه ورکړې اوښان ئې خړوبه کړل او دی پوه شو چې دعا ئې قبوله شوې ... د دوی کور ته ولاړ، د دسترخوان په سر ئې لاس له ډوډۍ خوړلو راتم کړ او د نجلۍ پلار ته ئې وويل: تر څو خپله خبره درته ونه کړم او تاسو زما غوښتنه ونه منئ ډوډۍ نه خورم... ټوله قصه ئې ورته وکړه، هغوی موافقه وکړه او دې ته تيار شول چې ربکا له ده سره يو ځای د اسحاق په لوري وخوځي!!!

پوښتنه دا ده چې ولې به ابراهيم عليه السلام خپل ناظر ته مشخصه لارښوونه نه کوله چې چا ته ورشه او د چا لور ترې وغواړه؟ څنګه ومنو چې ناظر په پټو سترګو خوځېدلی او ناڅاپي د ابراهيم عليه السلام د ورور کلي ته رسېدلی او د هغه له لمسۍ سره مخامخ شوی؟ همغه چې اسحاق ته به ئې راواده کوي؟ مګر کېدی شي د زوی لپاره د ښځې غوره کولو کار دې څوك د يوه ناظر خوښې ته پرېږدي؟ که بايبل ليکلي وی چې ابراهيم عليه السلام ناظر ته وويل: ولاړ شه زما د ورور کلي ته او د هغه لمسۍ زما زوی ته ترې وغواړه دا خبره د منلو وړ وه، خو د بايبل دا وينا نه له عقل سره اړخ لګوي او نه د هغه وخت له دود دستور سره!! نه په قبايلي ژوند کې داسې کار معمول دی او نه په ښاري ژوند کې!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ابراهیم وفاتېدا

تر دې عنوان لاندې هم د بایبل لیکونکي د دې هڅه کړې چې ونښیي اسحاق علیه السلام د ابراهیم علیه السلام اصلي زوی، د ده ځای ناستی، د معنوي مقام او شتمنیو وارث دی، نور زامن ئې له وینځو پیدا شوي، ختیځو سیمو ته ئې ولېږل، اسحاق علیه السلام ئې له ځان سره پرېښود او د وفات په وخت کې ئې خپله شتنمي ده ته وسپارله، نورو ته ئې هسې څه هدیې مدیې ورکړې!! په مسلمانانو کې هم یوه داسې ډله راپیدا شوه چې د پیغمبر علیه السلام ځینې اولاد اصلي ګڼي او ځینې غیر اصلي، علي رضي الله عنه ته په دې خاطر پر نورو صحابه وو ترجیح ورکوي چې د پیغمبر علیه السلام د تره زوی وو!! عثمان رضي الله عنه ته چې د پیغمبر علیه السلام دوه لونې ئې یوه په بلې پسې نکاح کړې په دې سترګه نه ګوري!! د پیغمبر علیه السلام په لاس روزل شوو صحابه وو لومړی ابوبکر رضي الله عنه، بیا عمر رضي الله عنه او بیا عثمان رضي الله عنه غوره کړل او بیعت ئې ورسره وکړ، په دې بیعت کې علي رضي الله عنه او زامن ئې هم شامل ول، خو دوی نه یوازې دا اتفاقي پرېکړه نه مني بلکې هغو صحابه وو ته نعوذ بالله د منافق خطاب کوي چې له علي پرته ئې بل څوك د خلافت وړ ګڼلی!!

تاسو به د بایبل په ځای ځای کې وګورئ چې د قومي تعصب دا احساس په یوې او بلې بڼې کې ځان ښیي او لیکوال د دې هڅه کوي چې بني اسرائیل د ابراهیم علیه السلام اصلي اولاد او نور ئې غیر اصلي اولاد ثابت کړي. د همدې لپاره قرآن د دوی د دغې غلطې انګېرنې او ادعا د ردولو لپاره فرمایي چې ابراهیم علیه السلام ته نږدې خلك تاسو نه بلکې هغه خلك دي چې د ده فکري ملګرتیا ئې کړې، د ده په لارې تللي، نه هغه چې په نسبي لحاظ ځان هغه ته منسوبوي، فرمایي:

•Ír ª! $ {qäB#ä šú ïÏ%©!$ óÉ9$#‹«dr ¡qã7?$ûïÏ%©! NŠÏÏ°•ûÎ) Ä $Y9$ ’‹«ž c Î

آل عمران: ۲۸ ÇÏÎÈ ûüÏZÏB÷sßJø9$

بې شکه چې ابراهیم علیه السلام ته تر ټولو نږدې خلك هغه کسان دي چې د ده متابعت ئې کړی او دا پېغمبر او هغه چې ایمان ئې راوړی او الله د مؤمنانو ولي دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بني اسرائيل په دې غره ول چې د ابراهيم عليه السلام اولاده دي، ګڼ شمېر پېغمبران په دوی کې مبعوث شوي، دوی د دغو پېغمبرانو ورثه دي، د خلکو امامت او پیشوايي د دوی حق دی، دوی د جنت لپاره او جنت د دوی لپاره پیدا شوی،... دلته د دوی د دې غلطو او بې بنسټه تصوراتو د نفې لپاره ویل شوي چې نه تاسو ابراهيم عليه السلام ته نږدې يئ او نه ستاسو مذهب د ده مذهب ته ورته دی، ده ته نږدې خلك يا همغه وو چې د ده متابعت ئې کاوو ، يا محمد عليه السلام او د ده با ايمانه ملګري. او الله د دغو مؤمنانو مولا دی. تاسو د ابراهيم عليه السلام له طريقې عدول کړی، ستاسو ظلم او شرك تاسو د هغه له وراثت او امت نه ايستلي ياست، د الله په وړاندې د خپلوۍ اړيکې، قومي او نسلي تعلقات هېڅ ارزښت نه لري، په دې اساس د خلکو په هکله فیصله نه کوي، ټول ئې له يوې مادې او له يوې جوړې نه پيدا کړي، له بندګانو سره د الله تعالی معامله د دوی د ايمان او عمل له مخې وي، نه د جاه او نسب له مخې.

بايبل ليکي: ابراهيم خپله ټوله شتمني اسحاق ته ورکړه، اما نورو زامنو ته چې د ده له وينځو پيدا شوي وو ، څه هديې ورکړې او هغوی ئې په خپل ژوند کې د خپل زوی اسحاق له شا وخوا لرې د ختيځ سيمو ته ولېږل!!

مګر ممکن ده چې د ابراهيم عليه السلام په څېر ستر شخصيت داسې له عدالت او انصاف نه لرې وبېش وکړي، يوه زوی ته پر بل ترجيح ورکړي، خپله ټوله شتمني يوه ته ورکړي او نورو ته په ټيټه سترګه وګوري، څه هديې ورکړي او د خپل يوه نازولي زوی له شاوخوا ئې لرې ولېږي؟

د اسمعيل اعقاب

تر دې عنوان لاندې د بايبل ليکوال يو ځل بيا د قومي تعصب په حکم د اسمعيل عليه السلام او د ده د اولاد په اړه له اهانته ډکه لهجه خپلوي، د وينځې زوی ئې ګڼي او د اولاد په اړه ئې وايي چې تل له خپلو ورونو سره په جګړو بوخت ول، داسې ليکي: د ابراهيم او مصري هاجر (د ساره د وينځې) د زوی اسمعيل د زامنو نومونه د دوی د پيدا ښت له ترتيب سره سم دا وو: نبايوت، قيدار، ادبيل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مبسام، مشماع، دومه، مسا، حداد، تيما، يطور، نافيش او قدمه، ... له دوی دولس قبيلې جوړې شوې... تل له خپلو وروڼو سره په جګړو بوخت ول!!

عيسو او يعقوب

تر دې عنوان لاندې د بايبل ليکونکي يوه داسې قصه راوړې چې جمله جمله ئې د خندا وړ ده، هيڅ عاقل انسان به په داسې خوشې، جعلي او له ځانه جوړې کړې قصې باور ونه کړي، انسان ورته حيران شي چې د بايبل منونکي څنګه دا قصه مني او د يوه مقدس کتاب برخه ئې ګڼي او ګمان کوي چې کېدی شي الله تعالی په خپل مقدس کتاب کې داسې قصې هم بيان کړې وي!! انسان دې ته هم حيران شي چې د لندن، واشنګټن او پاريس په څېر ښارونو کې اوسېدونکي غربيان څنګه دا د عقل او علم خلاف خبرې مني!! خو کله چې انسان دې ته متوجه کېږي چې غرب اوس هم په خرافاتو کې ترستوني غرق دی اوس هم هلته ترټولو زيات خرڅېدونکی کتاب د جادو کتاب دی، په ۲۰۰۲ کال کې په اروپا او امريکا کې د جادو د يوه کتاب درې سوه مليونه نسخې وپلورل شوې، د بايبل ډېرې قصې د جادو د دې کتاب قصې ته ورته دي، که دا په شوق شوق لولي نو په دې هم بايد تعجب ونه کړو چې څنګه د بايبل دا خندونکې قصې مني!!

بايبل خپله قصه داسې پيل کړې: (د ابراهيم د زوی اسحاق د زامنو قصه داسې ده: اسحاق څلوېښت کلن وو چې ربکا .... ئې په نکاح کړه، ربکا شنډه وه اولاد ئې نه کېدو، اسحاق به تل ورته دعا کوله، بالآخره خدای د ده دعا اجابت کړه، ربکا حامله شوه، داسې معلومېده چې دوه بچيان ئې په ګېډه کې دي او په خپلو کې په نښته بوخت او يو بل ته لاس اچوي!! نو ربکا له ځانه سره وويل: په ما څه شوي؟ نو په دې هکله ئې له خدايه وپوښتل، خدای ورته وفرمايل: له دغو دوو زامنو نه چې ستا په رحم کې دي دوه ملتونه به پيدا شي، يو به تر بل ځواکمن وي، مشر به د کشر غلامي کوي، کله چې د زېږېدو وخت راورسېدو، ربکا دوه ګونې وزېږول، لومړی زوی چې وزېږېدو، له رنګه تك سور وو او په وېښتانو داسې پټ وو لکه پوستين چې ئې اغوستی وي، نو ځکه ئې دی عيسو (په وېښتانو پټ) ونوماوو، دوهم زوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زېږېدو نو د عیسو پښه ئې ټینګه نیولې وه، نو ځکه ئې دی یعقوب (تر پښې نیونکی) ونوماوو!! ... دا دوه زامن ستر شول، عیسو تکړه ښکاري او د بېدیا او صحرا سړی وو، یعقوب آرام انسان او د کېږدۍ خوښوونکی وو، عیسو د اسحاق ډېر خوښ وو ځکه چې د عیسو د ښکار غوښه به ئې خوړله، خو یعقوب په ربکا ګران وو، یوه ورځ یعقوب آش پخولو چې عیسو ستړی او وږی له ښکاره راوګرځېدو او وئې ویل: وروره! له لوږې بې سیکه یم، له دې تاوده آشه لږ راکړه، یعقوب ورته وویل: په دې شرط چې د لومړي پیدا کېدو (مشرۍ) حق دې ما ته وسپارې!! عیسو وویل: زه له لوږې مرم، د مشرتوب حق څه ګټه رارسوي!! یعقوب ورته وویل: لوړه وکړه چې له دې وروسته به ستا د مشرۍ حق زما وي!! عیسو لوړه وکړه او په دې توګه د مشرۍ حق د کشر ورور په برخه شو!!)

امید دی د دې خندوونکې قصې لاندې برخو ته لږ ځیر شئ:

• د اسحاق دواړه زامن د مور په رحم کې په جګړه بوخت وو، دا سې ئې یوه بل ته لاس اچولو چې مور ئې ورته حیرانه وه، له خدایه ئې پوښتنه وکړه چې دا پر ما څه شوي!! او خدای هم له ځنډه پرته ځواب ورکړ: یو ئې زورور او بل کمزوری دی اولاد به ئې په جګړه بوخت وي، مشر او د ده اولاد به د کشر غلامان وي!! دا له خرافاتو او مسخره خبرو ډکه قصه به ډېر ناپوه انسان هم په خوله رانه وړي، هر ماشوم له زېږېدو څو میاشتې مخکې د مور په ګېډې کې خوځېږي، مور ئې حرکات او د لاس پښو اچول احساسوي، که دوه وي نو مور ئې دا حرکات لازیات احساسوي، بایبل دا یوه ځانګړې پېښه ګڼي او د عیسو او یعقوب تر منځ ئې د فطري دښمنۍ نښه بولي!! د بایبل لیکوال غواړي په دې سره د دغو دواړو د اولاد تر منځ هغه نه پخلا کېدونکې دښمني توجیه کړي چې وروسته به په همدې بایبل کې د هغې تفصیلات ستاسو مخې ته راشي!! ده غوښتي دې پوښتنې ته ځواب ووایي چې ولې د یوه نیکه (اسحاق علیه السلام) اولاد داسې په خپلو کې نښتي او یو د بل وینو ته تږي دي؟ ولې زورور پر کمزورو ظلم کوي او اسیران ئې په غلامۍ کې ساتي؟ لنډ ځواب ئې ورکړی: دا ځکه چې د دوی پلرونه حتی د مور په ګېډې کې هم په جګړو بوخت ول او دا ځکه چې الله تعالی ویلي دي چې مشر او اولاد به ئې د کشر غلامان

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي!! چې خدای تعالی د دوی مور ته د دې خبر ورکړی نو تاسو ولې په دې کار اعتراض کوئ!! دا شو د جګړو او غلامۍ د توجیه لپاره د بایبل استدلال!! حیرت دی هغه چا ته چې عقل ئې داسې خبرې منلی شي!!

- د بایبل له لیکونکي پوښتنه کوو: ربکا چېرې او څنګه خدای ولید او پوښتنه ئې ترې وکړه؟ که د مسیحیت له پېدا ښېته تر نن پورې ستاسو هیڅ پاپ په دې نه دی توانېدلی چې خدای وګوري، پوښتنه ترې وکړي او ځواب ترلاسه کړي، ربکا څنګه وتوانېده؟!!
- د ماشوم لاس خو د زېږېدو په وخت کې دومره ووړ وي چې یوه وړه ګوته هم کلکه نه شي نیولی، یعقوب څنګه وتوانېدو چې د عیسو پښه داسې کلکه ونیسي چې ورپسې ښویېدو؟!!
- معمولاً خو په یوه وخت دوه ګوني پیدا شوي ماشومان ډېر سره ورته وي، هومره چې کله کله مور پلار هم پرې غلط شي، دا څنګه د بایبل دوه ګوني دومره له یوه بله توپیر لري چې یو ئې په وېښتانو پټ او بل داسې چې کله غواړي ځان د ده په څېر کړي نو د سېرلي پوستکی پر لاس تړي؟!!
- مګر دا د منلو خبره ده چې اسحاق علیه السلام په دې خاطر عیسو خوښولو چې ده ته ئې د ښکار غوښه پخوله، آیا دا د یوه لوی شخصیت په اړه لوی اتهام نه دی چې وویل شي، ده د محبت او درنښت پرېکړه د خوړو په بنسټ کوله؟!!
- په کلیوال ژوند کې خو تر اوسه معمول دا ده چې د پخلي کار ښځې کوي او حتی نن په یو وېشتمه پېړۍ کې او په لویو لویو ښارونو کې هم اکثراً د پخلنځي واکمنه د کور مېرمن وي، څنګه ومنو چې یعقوب لګیا وو آش ئې پخاوو!! همداراز په کلیوال ژوند کې یوه لویه کورنۍ له یوه پخلنځي کار اخلي او پخلی ئې ګډ وي، مخصوصاً هغه وخت چې پلار او مور ژوندي وي او زامن له دوی سره ګډ اوسېږي، دا خبره قطعاً د منلو نه ده چې عیسو له یعقوبه آش وغوښتو او هغه په دې شرط ورکړ چې دی د مشرۍ حق هغه ته وسپاري!! په کلیوال ژوند کې خو څوك له مېلمه هم ډوډۍ سپمول لوی عیب او پېغور ګڼي!! د بایبل لیکوال خو عیسو پیاوړی ښکاري ګڼي، څنګه ئې دلته هومره کمزوری ښیي چې د یوه نس ډوډۍ لپاره د کشر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورور مشرئ ته غاړه ږدي؟ آیا مشري داسې کوم شی دی چې څوك ترې تېرېدی شي، که ومنو چې یو زوی ترې تېر شو نو پلار او مور به ئې داسې غلطه پرېکړه څنګهومني؟!! د دې قصې حرف حرف او جمله جمله غلطه او جعلي ده.

اسحاق او ابیملك

بایبل تر دې عنوان لاندې څپله لیکنه داسې پیل کوي: (یوه ورځ د کنعان په سیمې کې داسې قحطي راغله لکه د ابراهیم په وخت کې چې راغلې وه، نو د همدې لپاره اسحاق د فلسطین پاچا ابیملك خوا ته د جرار ښار ته ولاړ، دلته خدای ورته راښکاره شو او ورته وئې ویل: مصر ته مه ځه، دلته پاتې شه، که زما خبره دې ومنله نو زه به درسره وم، ډېر برکت به درپه برخه کړم، دا ټوله سیمه به تا او ستا اولاد ته وسپارم، دا ځکه چې ما له ابراهیم سره دا ژمنه کړې وه!! ستا نسل به د آسمان د ستورو په څېر بې شمېره کړم!! ...)

دلته څو خبرو ته ځیر شئ:

- له دې وینا معلومېږي چې جرار د فلسطین مربوط ښار وو نه د مصر کوم ښار او ابیملك د فلسطین پاچا وو او د بایبل د ادعا له مخې له ابراهیم او ساره سره هغه جفا ده کړې وه، نو پوښتنه کوو چې بایبل ولې په بل ځای کې ویلي چې هغه جفا د مصر فرعون ورسره کړې وه؟!! دا فاحش تناقض څنګه توجیه کوي؟!
- ګورئ چې یو ځل بیا خدای ته د حقیقت خلاف او یوه ستره مبالغه منسوب شوې، ستا نسل به د آسمان د ستورو په څېر بې شمېره کړم!! او ګورئ چې یو ځل بیا بایبل د دې سیمې قباله د خدای له لوري بني اسرائیلو ته ورکوي او د خدای له قوله لیکي: دا ټوله سیمه به تا او ستا اولاد ته وسپارم،!!

ورپسې لیکي: اسحاق په جرار کې پاتې شو، چې کله به خلکو د ربکا په اړه پوښتنه ترې کوله ورته ویل به ئې دا مې خور ده!! دا ځکه چې ربکا ډېره ښاپسته وه، له دې وېرېدو چې که ووایي دا مې ښځه ده د هغې د تصاحب لپاره به ئې څوك ووژني، څه موده وروسته ابیملك له کړکۍ ولید چې اسحاق له ربکا سره لوبې کوي، نو اسحاق ئې راوغوښت او ورته وئې ویل: ولې دې ویلي وو چې دا مې خور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده حال دا چې مېرمن دې ده؟! اسحاق په ځواب کې ورته وويل: وېرېدم چې څوك به مې د دې د تصاحب لپاره ووژني!! ....)

دا همغه قصه ده چې بايبل د ابراهيم عليه السلام او د ده د مېرمنې ساره په هکله هم مخکې دوه ځله ليکلې ده، هلته ئې هم له اتيا نوي کلنې بوډۍ نه ښکلې پېغله جوړه کړې او دلته هم، د بايبل ليکوال دې ته پام نه دی کړی چې له دې څو کرښې مخکې ئې ليکلي چې اسحاق ته په څلوېښت کلنۍ کې خدای دوه زامن ورکړل، دواړه تکړه او مضبوط زلميان شول، د ښکار کولو جوګه شول، له دې وروسته قحطي راغله او اسحاق جرار ته په کډه شو، د دې معنا خو دا ده چې په دې وخت کې بايد د اسحاق عمر نږدې شپېته کاله او د ربکا عمر به هم د دې شاوخوا کې وو!! نو اسحاق عليه السلام به ولې له دې وېرې خپله سپين سرې مېرمن خپله خور معرفي کوي چې څوك ئې د تصاحب لپاره دی ونه وژني؟!! نه پوهېږو چې د بايبل ليکوال له داسې ښکرورو دروغو څه هدف او مقصد لري او دې ته هم حيران يو چې د بايبل منونکي څنګه دغو ښکرورو دروغو ته نه متوجه کېږي؟!!

که تاسو د دې عنوان ټولې برخې له نظره تېرې کړئ متوجه به شئ چې ټول مطالب او الفاظ ئې تکراري دي، توپير يوازې په دې کې دی چې مخکې د ابراهيم او ساره نوم اخيستل شوی او دلته د اسحاق او ربکا، د ابراهيم عليه السلام او ابيملك ترمنځ چې څه تېر شوي او څه د يوه او بل له خولې ليکل شوي دلته ئې هم ليکلي چې د اسحاق او ابيملك ترمنځ هم همدا له معمولي تغير سره تېر شوي او ويل شوي!! هلته هم ابيملك پاچا وو او اوس چې ابراهيم عليه السلام وفات شوی او اسحاق هم نږدې شپېته کلن دی همغه ابيملك پاچا دی!! هلته هم ابيملك د خپل فوځ له مشر فيکول سره د ابراهيم ليدو ته ورغی او دلته هم له هماغه فيکول سره د اسحاق ليدو ته ورغلی، هلته د ابراهيم له لوري هداياوې ورکړې شوې او دلته د اسحاق له لوري!! د (ابيملك او ابراهيم تر منځ عهد) تر عنوان لاندې چې بايبل څه ليکلي، د (اسحاق او ابيملك) ترعنوان لاندې همغه خبرې بيا تکرار شوې!! د عقل تقاضا خو دا ده چې دا مهال به د فلسطين پاچا يا د ابيملك کوم زوی او يا کوم لمسی وو!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

آیا دا خبره هم کوم عقل منلی شي چې اسحاق به د ابیملك قصر ته دومره نږدې اوسېدو چې هغه د خپل قصر له کړکۍ د دوی د لوبو تماشا کوله!!

د بایبل لیکوال دلته لیکي چې د اسحاق غلامانو د یوه کوهي د کېندلو او په هغه کې د اوبو د راوتلو خبره کوي او وایي چې اسحاق په دې باندې د بئر شبع نوم کېښود ، خو همدا خبره ئې څو صفحې مخکې د ابراهیم علیه السلام په ارتباط کړې او بئر شبع ئې هغه ته منسوب کړی، داسې معلومېږي چې لیکوال د دې عنوان مطالب ښایي له مخکني نه څه موده وروسته لیکلي وي او دا ترې هېر وو چې تر دې مخکې ئې د ابراهیم علیه السلام په ارتباط لیکلي!! هلته ئې داسې لیکلي دي: ابراهیم ابیملك ته د هغه کوهي په اړه شکایت وکړ چې د ابیملك نوکرانو ترې غصب کړی وو ، ابیملك ورته وویل: ولې دې مخکې دا خبره نه وه راته کړې... له دې وروسته ئې دا کوهی د بئر شبع په نامه یاد کړ، دا ځکه چې دوی ژمنه او لوړه وکړه!! خو دلته لیکي: اسحاق هغه د شبع (قسم) په نامه ونوماوو او کوم ښار چې هلته جوړ شو هغه ئې د بئر شبع په نامه یاد کړ چې تر اوسه په همدې نامه پاتې دی!!

یعقوب له عیسو نه برکت ترلاسه کوي

بایبل تر دې عنوان لاندې تر نورو قصو لازیاته خندوونکې او مسخره قصه لیکلې، وایي: اسحاق ډېر زوړ او سترګې ئې ړندې شوې وې، یوه ورځ ئې خپل زوی عیسو راوغوښت او ورته وئې ویل: زه نور زوړ شوی یم، لیندۍ او غشی دې درواخله، صحرا ته ولاړ شه، ښکار وکړه، له غوښې ئې زما د طبعې خواړه برابر کړه چې وئې خورم او له مرګه مخکې تا ته برکت درکړم!! خو ربکا د دوی خبرې واورېدې، کله چې عیسو د ښکار لپاره ووت، ربکا یعقوب وروغوښت او ورته وئې ویل: وامې ورېدل چې پلار دې عیسو ته داسې ویل .... اوس ته هغه څه وکړه چې زه درته وایم، رمې ته ورشه، دوه ښه سېرلې ترې راجلا کړه، ما ته ئې راوله چې له غوښې ئې هغه خوراك جوړ کړم چې پلار دې ډېر خوښوي، بیا ئې ته هغه ته وروړه چې وئې خوري او له مرګه مخکې تا ته برکت درکړي!! یعقوب ځواب ورکړ: د عیسو پر بدن زیات وېښتان دي، زما پر بدن نه شته، که مې پلار لاس راوړي او پوه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زه عیسو نه یم بیا به څنګه وي؟ هلته خو به دی وایي چې ما غوښتل دی دوکه کړم نو د برکت پر ځای به ما لعنت کړي!! ربکا ورته وویل: زویه ! د ده لعنت دې پر ما وي، ته همغه څه وکړه چې زه درته وایم... نو هغه خوراك ئې تیار کړ چې د اسحاق ډېر خوښ وو، بیا ئې د عیسو جامې یعقوب ته ورواغوستې، بیا ئې د سېرلي پوستکی د ده پر لاسونو او غاړه کلك وتاړو، هغه خوندور خوراك ئې سره له ډوډۍ ورکړ چې پلار ته ئې وروړي، هغه خوراك پلار ته ورووړ او وئې ویل: پلاره! اسحاق وویل: آ څوك یې؟ ورته وئې ویل: زه عیسو ستا مشر زوی یم، لکه چې تا راته وویل، ولاړم، ښکار مې وکړ، ستا د خوښې خواړه مې جوړ کړل، کښېنه وئې خوره او ما ته برکت را، اسحاق ورته وویل: زویه! څنګه وتوانېدې چې داسې ژرکوم څه ښکار کړې، هغه ورته وویل: ستا خدای مخې ته راووست، اسحاق ورته وویل: نږدې راشه چې لاس درباندې راکښ کړم او ډاډه شم چې ته په رښتیا عیسو یې!! یعقوب ورنږدې شو، پلار ئې پر لاسونو او غاړه لاس راکښ کړ او وئې ویل: غږ د یعقوب ده خو لاسونه د عیسو!! اسحاق ونه پېژاندو ځکه چې لاسونه ئې د عیسو په څېر له وېښتانو ډك وو، وئې پوښتو: آیا ته په رښتیا عیسو یې؟ هغه ورته وویل: هو پلاره! اسحاق وویل: نو ډوډۍ راوړه چې وئې خورم او بیا تا ته برکت درکړم!! یعقوب د ده مخې ته ډوډۍ کېښوده، اسحاق ډوډۍ وخوړله او هغه شراب ئې هم وڅښل چې یعقوب راوړي ول، بیا ئې وویل: زویه! نږدې راشه او ما ښکل کړه، یعقوب نږدې ورغی او پر مخ ئې ښکل کړ، کله چې اسحاق د ده جامې بوي کړې ده ته ئې برکت ورکړ او وئې ویل: د زوی بوی مې د صحرا د ګلانو په څېر ښکلی دی چې خدای برکت ورکړی، خدای دې ستا پر ځمکه باران ووروي، چې محصول دې ډېر او غله او شراب دې زیات شي، ډېر ملتونه دې ستا غلامان شي، د خپلو ورونو سالار شې او ټول خپلوان دې ستا درناوی وکړي، پر هغو دې لعنت وي چې پر تا لعنت کوي او پر هغو دې برکت وي چې تا ته برکت درکوي، نو له دې وروسته اسحاق یعقوب ته برکت ورکړ، هغه له کوټې ووت او د ده له وتلو سره سم عیسو له ښکاره راستون شو، هغه هم هغه خوراك تیار کړ چې د پلار ډېر خوښ وو، رائې ووړ او ورته وئې ویل: دا ده هغه خواړه مې چې ستا خوښ دي د ښکار له غوښې سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیار او درته رامېوور، راپاځه او وئې خوره او ما ته برکت را! اسحاق پوښتنه وکړه: ته څوك یې؟ عیسو ځواب ورکړ: زه ستا مشر زوی عیسو یم. اسحاق په داسې حال کې چې له زیات درده پرېدو په لړزانده غږ ئې وویل: نو هغه بل چې له تا نه مخکې ئې ډوډۍ راوړه او ما وخوړه څوك وو؟ چې هر څوك وو برکت ئې ترلاسه کړ!! عیسو له ډېره درده چیغه کړه او وئې ویل: پلاره ! ما ته برکت را! هیله کوم ما ته هم برکت را! اسحاق ځواب ورکړ: ستا وروړ دلته راغی، زه ئې وغولولم او ستا برکت ئې ترلاسه کړ. عیسو وویل: بې دلیله نه ده چې هغه ته خلك یعقوب "ټګمار" وایي!!)... خپل پلار ته ئې وویل: آیا یو برکت دې هم زما لپاره نه دی پرېښی؟ اسحاق ځواب ورکړ: هغه مې ستا سالار کړ او ټول خپلوان مې د ده غلامان، د غلې او شرابو محصول مې ده ته ورکړ، نور څه نه دي پاتې چې تا ته ئې درکړم!! ... باران به ستا پر ځمکه نه اوري، حاصلات به دې زیات نه وي، د خپلې تورې په زور به ژوند کوې، د خپل وروړ غلامي به کوې، خو په پای کې به ترې آزاد شې!!)

دا ئې د بایبل قصه!! عجیبه ده که په انسانانو کې داسې څوك پیدا شي چې دا قصه واوري او خندا ئې پرې رانه شي!! د بایبل له منونکو څو پوښتنې لرو:

- آیا کېدی شي د انسان د غاړې او لاسونو وېښتان د سېرلي په څېر وي؟ آیا کېدی شي پلار خپل زوی له غږه ونه پېژني او د سېرلي په پوستکې دوکه شي؟ دا څنګه برکت وو چې یعقوب په دوکې ترلاسه کړ او پلار بېرته ترې اخیستی نه شو؟ په کار خو دا وه چې پلار نه یوازې هغه برکت بېرته له یعقوبه اخیستی وی چې په دوکې ئې ترلاسه کړی وو بلکې مزید ئې هغه رټلی وی!! د دې برکت پرېکړه الله تعالی کوي که بنده؟ الله تعالی خو نه غولېږي، مستحق او غیر مستحق پېژني، هغه به څنګه د هغه چا د غلطې دعا په اساس پرېکړه کوي چې غولېدلی؟ مګر کېدی شي چې یو پیغمبر خپل زوی ته دا دعا وکړي: غله او شراب دې زیات شه؟ ډېر ملتونه دې ستا غلامان شي!! پیغمبران علیهم السلام خو د غلامۍ په ضد او د عدالت او برابرۍ لپاره راولاړ شوي، د فساد او شراب د مخنیوي لپاره ئې دعوت چلولی، څنګه دا خبره منئ چې د اسحاق علیه السلام په څېر ستر پیغمبر به خپل زوی ته داسې دعاګانې کوي؟! څنګه منئ چې اسحاق علیه السلام له ډېر وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتلونکو پېښنو خبر وو خو په هغه څه نه پوهېدو چې په خوا کې ئې تېرېدل؟! په دې خبر وو چې کوم لمسيان به ئې له کوم برخليك سره مخامخ وي خو يعقوب ئې له غړه ونه پېژاندو او د وزې پر پوستکي ئې د عيسو د پوستکي گمان وکړ؟!! مگر کېدی شي په يوه کتاب کې دې دومره غلطې خبرې، تناقضات، خرافات، د حق او عدالت خلاف مطالب وي او سره له دې څوك هغه يو مقدس کتاب وګڼي؟

- دا ولې دوی د خپل نيکه او جد په هکله داسې ناروا تورونه لګوي او مونږ ترې دفاع کوو؟ مونږ اسحاق عليه السلام او يعقوب عليه السلام له ټولو هغو اتهاماتو او تورونو برئ او ډېر لوړ ګڼو چې په مسخه شوي تورات او انجيل کې راغلي؟!
- تاسو د بايبل دا وينا د عظيم الشأن قرآن له دې وينا سره مقايسه کړئ چې فرمايي: الله تعالی د ظالم په هکله حتی د ابراهيم عليه السلام په څېر د يوه ستر پيغمبر عليه السلام دعا هم نه قبلوي، هلته چې فرمايي:

`Ër A$% $B$Bĵ Ä $Y-ï 7 ëe% ` ’ĵ A$% £gJ?'ù ȘM»Kî3Î ¼çš O¿Ù°•ĵ #?Fô$Ëĵr

ÇÉÈ ûüÜÎ»à9$ “Ïôgã A$Zƒ Ÿw A$% ÓÉfê البقرة: ۱۲۴

او کله چې خپل رب ئې ابراهيم (عليه السلام) په څو خبرو وآزمويلو، کومې چې هغه ترسره کړې، وئې فرمايل: زه خو دې د خلکو لپاره د يوه امام او پيشوا جوړونکی يم، وئې ويل: او زما له اولاد نه هم، وئې فرمايل: زما ژمنه ظالمان نه احتوا کوي.

قرآن فرمايي چې ابراهيم عليه السلام ته هغه لوړ معنوي مقام د دې لپاره ورکړی شو چې په ګڼ شمېر هغو الهي آزموينو کې بريالی شو چې يو په بل پسې ورسره مخامخ شو، د پلار او قوم مخالفت، زندان ته تګ، په اور کې لوېدل، هجرت او وطن پرېښودل، د مکې په وېروونکې وچې بېديا کې هاجر او اسمعيل يوازې پرېښودل، د اسمعيل په ذبح کولو ئې ګمارل، ... هغه په ټولو دغو الهي آزموينو کې بريالی شو، د دې بريا بدله او جزاء دا وه چې د خلکو د امامت او پيشوائۍ مقام ئې په برخه شي، الله تعالی ورته وفرمايل چې اوس نو ته د خلکو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

امامت ور یې، دا مقام تا ته سپارم. تمنا ئې وکړه چې کاش د خلکو د لارښوونې دا مقام د ده د اولاد هم په برخه شي! الله تعالی وفرمایل: زما په دې فرمان کې ظالمان نه دي شامل، ظالمان که څه هم ستا زامن وي د دې جلیل مقام ور نه دي.

خو د دې په مقابل کې بایبل وایي چې نعوذ بالله یعقوب علیه السلام په درواغ ویلو، چل او دوکې سره او د خپل پلار په غولولو سره یو ستر معنوي مقام ترلاسه کړ!!!

بایبل په دې پسې لیکي چې عیسو غوښتل یعقوب ووژني، مور ئې خبره شوه، یعقوب ته ئې وویل چې حران ته وتښته او هلته تر هغه له خپل ماما لابان سره پاتې شه چې د ورور غصه دې سړه شي، اسحاق ته ئې وویل چې نه غواړم زوی مې د حیتي له قبیلې کومه نجلۍ په نکاح کړي، له دوی مې زړه تور دی، له خپل قومه ورته ښځه کوم، ... اسحاق دا خبره ومنله، یعقوب ئې راوغوښت، برکت ئې ورکړ او ورته وئې ویل: پام کوه چې له کنعانیانو نه ځان ته مېرمن غوره نه کړې، فوراً بین النهرین ته د خپل نیکه بتوئیل کره ولاړ شه او د لابان کومه لور ځان ته په نکاح کړه!!

د یعقوب خوب په بیت ئیل کې

بایبل تر دې عنوان لاندې لیکي: یعقوب د حران په نیت له بئر شبع وخوځېدو، هماغه ورځ له لمر لوېدو وروسته یوه ځای ته ورسېدو، غوښتل ئې شپه دلته تېره کړي، یوه ډبره ئې راواخیسته، تر سر لاندې ئې کړه او ویده شو، په خوب کې ئې یوه زینه ولیده چې پښې ئې پر ځمکه او سر ئې آسمان ته رسي، فرشتې ورباندې ښکته پورته ځي او خدای د زینې پر سر ولاړ دی، نو خدای وویل: زه خدای، د ابراهیم او ستا د پلار اسحاق خدای یم، دغه ځمکه چې ته پرې ویده ئې دا ستا ده، زه ئې تا او ستا نسل ته دربخښم، ستا نسل به د غبار په څېر بې شمېره شي، له ختیځه تر لوېدیځه او له شماله تر جنوبه به پرې ډکه شي، چې چېرې ولاړ شې بیرته به دې دې ځای ته راولم... چې ترڅو خپله وعده پوره نه کړم نه دې پرېږدم...!!)

که دې خبرو ته لږ ځیر شئ وبه ګورئ چې:

- دا د همغو خبرو تکرار دی چې بايبل د ابراهيم عليه السلام په هکله مخکې ليکلې وې، توپير ئې يوازې په دې کې دی چې مخکې ئې ليکلي: خدای ابراهيم ته راڅرګند شو او دغه وعده ئې ورسره وکړه او دلته يعقوب په خوب کې وليد او هماغه وعده ئې ورسره وکړه، هلته ئې ليکلي چې ستا اولاد به ترستورو هم زيات شي او دلته وايي د غبار په څېر به زيات شي!
- د بايبل له نظره دا خبره ډېره مهمه برېښي چې ثابته کړي خدای له ابراهيم عليه السلام او اسحاق عليه السلام سره ژمنه کړې ده چې دغه سيمه به د يعقوب نسل (بني اسرائيل) ته سپاري، د ابراهيم عليه السلام د نورو اولادونو نسل په دې سيمې د دعوا حق نه لري!! دا خبره په بايبل کې ډېره زياته تکرار شوې او په ډاګه ترې معلومېږي چې د بايبل ليکوال د يوه داسې هېواد د جوړولو هڅه کوي چې په هغه کې به له بني اسرائيلو پرته هيڅوك نه اوسېږي، دا نن چې صهيونستان لګيا دي د امريکايانو په مرسته د سوريې، لبنان او عراق په لوري خپله لمن پراخوي او غواړي تر دجلې او فرات پورې ورسي او له دې سيمې ټول نور قومونه وباسي، وجه ئې د بايبل دغه اظهارات دي، د همدې لپاره دوی دوه مليونه فلسطينيان له خپلو کورونو وشړل او نه ئې پرېږدي چې بيرته خپلو کورونو ته ستانه شي!!
- د قرآن په هيڅ ځای کې به د بايبل دغې غلطې وينا ته ورته کوم مطلب ونه ګورئ، قرآن نه وايي چې الله تعالی فرمايلي له عربانو او يا د عربو له کومې خاصې قبيلې سره ژمنه کوم چې فلانۍ سيمه به دوی ته سپارم، دا به د دوی په نسل پورې تړلې وي، نور قومونه به په کې د ژوند کولو او ميشت کېدو حق نه لري، قرآن د بايبل دا وينا له بنسټه ردوي او فرمايي چې ځمکه ټوله د خدای ده، د خپلو بندګانو لپاره ئې پيدا کړې او هغه چا ته به ئې په ميراث ورکوي چې صالح وي، د ده ټول صالح بندګان، که د هر قوم او قبيلې وي، د ځمکې اصلي وارثان دي.

ôB â±„ `B $géqã- Ú ö$žc Ĵ (ỳé $ « $ (qãèGŐ$ïBö) 4 › qã A$%

ÇÈ šú üFBü p7Éè$r ¾ĬŠ$6ã الاعراف: ۱۲۸

موسی خپل قوم ته وويل: له الله مرسته وغواړئ او صبر وکړئ، ځمکه خو له شکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرته د الله ده، له خپلو بندګانو ئې چې چا ته غوښتي وي په میراث ئې ورکوي او نېکه پایله د پرهېزګارانو ده.

همداراز فرمايي:

šc q$î»Á9$ "Ĕ$6ĕ $gè/ Ú ôŖ$žc & ìøë!$Ÿ‰è/ .`B íqç"9$'Î $Ÿ;ŏŸ2 ő)9r

ÇÊÈ الانبياء: ۱۰۵

او يقيناً چې له توراته وروسته مو په زبور کې هم وليکل چې ځمکه به زما صالح بندګان په میراث وړي.

ګورئ چې الله تعالی له کوم خاص قوم او قبيلې سره نه بلکې د نړۍ له ټولو صالحو بندګانو سره وعده کړې چې ځمکه به دوی ته په میراث ورکوي، د بايبل او د قرآن د وينا ترمنځ هومره ژور توپير شته لکه د ځمکې او آسمان ترمنځ، لکه د الله تعالی د کلام او د يوه متعصب انسان د کلام تر منځ!! يو وايي چې ځمکه د ټولو صالحانو ګډ کور دی او بل وايي چې خدای له فلان کس سره ژمنه کړې چې د ځمکې دا پراخه برخه ستا نسل ته سپارم!! او د دې ځمکې قباله په خوب کې ورکړې شوې، ليکلی سند هم نه لري!! نن اسرائيليان په همدې خوب استناد کوي او نور قومونه له هغې سيمې شړي، کورونه ئې وروړانوي او بېرته ستنېدو ته ئې نه پرېږدي!!

- قرآن مسلمانان داسې وروزل چې د حق د غلبې او د مظلومانو د ژغورلو لپاره ملا وتړي، د هغو بې وزلو او تر ظلم لاندې انسانانو استغاثې ته ځواب ووايي چې د يوه ژغورونکي راتلو ته سترګې په لار ول، د الله تعالی په وړاندې ئې د دعا لاسونه اوچت کړي ول او ويل ئې: اې زمونږ ربه! ته مو له ظالمانو وژغورې، له دې هېواده چې واکمنان ئې ظالمان دي کومې بلې سيمې ته د وتلو لار راته پرانېزې، داسې څوك راپيدا کړه چې مونږ ته د دوستۍ او مرستې لاس رااوږد کړي!! الله تعالی مسلمانانو ته دا شرف ورپه برخه کړ چې د مظلومانو ملګرتيا وکړي، تر هند او چين پورې، تر هسپانيا او مراکش پورې پلې او په اوښانو سواره ولاړل، د نړۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ګوټ ګوټ کې ئې د ظالمانو واکمني پای ته ورسوله او مظلومان ئې آزاد کړل، خو هلته ئې اقتدار صالح انسانانو ته وسپارو، د دوی فتوحات د یوه قوم او قبیلې فتوحات نه ول، یو توکم ئې پر بل توکم نه دی مسلط کړی، دا ځکه چې قرآن ورته ویلي وو: دا ځمکه د ټولو صالح بندګانو ګډ کور دی!!

- په یقین سره ویلی شو چې په اصلي انجیل کې به حتماً د قرآن دغه وینا راغلې وي خو مسیحي دین پلورونکو علماوو او د بایبل لیکونکي په هغه کې لاسوهنه کړې او داسې څه ئې ترې جوړ کړي چې د صهیونیزم لپاره مذهبي بنسټ شي!!
- داسې معلومېږي چې د بایبل لیکوال د یعقوب علیه السلام د خوب دا قصه د دې لپاره جوړه کړې ده چې د مسلمانانو د هغې بیت الله حقیقت تر پوښتنې لاندې راولي چې د ابراهیم او اسمعیل علیهما السلام په لاس په مکه کې جوړه شوې!! خو هر څوك په دې پوهېږي چې دا یوه بېهوده هڅه ده، قرآن د بایبل په ځواب کې فرمايي چې د ځمکې پر سر لومړی جوړه شوې خونه (بیت الله) هماغه ده چې د ابراهیم علیه السلام په لاس په مکه کې جوړه شوې، دلایل ئې دا ښیي چې دلته د ابراهیم علیه السلام د قیام نښې او خاطرې پاتې دي، د ابراهیم علیه السلام له زمانه تر نن پورې خلك ورته رادرومي، دومره احترام ئې کوي چې څوك ورننوځي له هرراز ته‌ري خوندي وي او الله تعالی تل د هغې حفاظت کړی. د ابراهیم علیه السلام په لاس د بیت الله له جوړېدو وروسته به د هغه لمسي یعقوب علیه السلام څنګه بل ځای د بیت الله په نامه یاداوو؟!! د یعقوب علیه السلام د دې سفر او خوب په اړه دا پوښتنې راولاړېږي: ۱- له بئر شبع تر بیت ئیل پورې لږ تر لږه د دریو څلورو ورځو مزل دی، خو بایبل وايي چې یعقوب سحر وخوځېدو او ماښام ورسېدو!! ۲- ولې به یعقوب خپل خوب داسې تعبیروي چې همدا سیمه د خدای کور او د آسمان دروازه ده؟ د خوب کومه برخه دا معنا ورکوي؟ بایبل خو وايي چې ده خدای د زینې پر سر آسمان کې ولید، نه په هغه ځای کې چې یعقوب ویده وو، په خوب کې کومه دروازه هم په نظر نه ده ورغلې!! د آسمان دروازه خو باید په آسمان کې وي په بیت ئیل کې د آسمان د دروازې شته والی څه معنا لري؟ د بایبل له لیکواله پرته به څوك داسې خوب په دې شکل تعبیر کړي؟!! هغه رؤیا چې لیدونکي ته خاص پیغام له ځان سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونه لري، په هغه کې کارول شوي رموز دقيق او جالب نه وي، پرېشانه خوب دی چې هيڅ ارزښت نه لري، د خدای ليدل او هغه هم د زينې پر سر، د فرشتو ليدل او هغه هم په زينو د کښته پورته تلو په حال کې، له همدغو پرېشانه خوبونو څخه دي چې د بايبل ليکونکي جوړ کړی، نه داسې خوب چې له يعقوب عليه السلام سره ښايي. هيڅوك نه په خوب کې خدای ليدی شي او نه په ويښه کې، (چې د موسی عليه السلام په څېر ستر پيغمبر په ويښه نه شو ليدی، نو بل څوك به ئې په خوب کې څنګه وليدی شي؟)، خو بايبل له داسې خوبونو ډك دی چې خدای په کې مکرر ليدل شوی، د بايبل يوه برخه، د يوحنا په نامه له سره تر پايه يو پرېشانه خوب دی، داسې خوب چې ليدونکي ئې تر خپل عمر زيات وخت له خدای سره په آسمان کې تېر کړی، هغه په عجيبې بڼې کې د تخت پر سر ناست ګوري او عيسی عليه السلام د يوه سېرلي په شکل کې د خدای خوا ته، تاسو به پر نوموړې برخې د بحث په دوران کې وګورئ چې څومره ګډ وډ او پرېشانه خوب دی، پر هرې جملې به ئې خندا درځي.

- قرآن د بايبل د دغو بې ربطو خوبونو او غلطو تعبيرونو په مقابل کې د يوسف عليه السلام هغه خوب رااخلي چې په ماشومتوب کې ئې ليدلی او خپل پلار يعقوب عليه السلام ته ئې تېر کړی، چې تفصيل به ئې وروسته وګورئ.

يعقوب فدان ارام ته رسي

تر دې عنوان لاندې د بايبل ليکونکی ليکي: ... يعقوب په صحرا کې د يوه کوهي څنګ ته ورسېدو... هلته شپانه راغونډ وو ... پوښتنه ئې وکړه: آيا لابان د ناحور زوی پېژنئ؟ هغوی ورته وويل: هو؛ هغه ده لور ئې راحيل له خپلې رمې سره رارِوانه ده، ... يعقوب په يوازې تن د کوهي له سره لويه تيږه لرې کړه او د راحيل رمه ئې خړوبه کړه... بيا وروړاندې شو او هغه ئې ښکل کړه او په ژړا شو، ځان ئې ورمعرفي کړ،... هغې د کور په لوري وځغاستل او خپل پلار ئې خبر کړ... لابان راغی، خپل خوريې ئې په غېږ کې ونيو، ښکل ئې کړ او له ځان سره ئې کور ته بوت.. يوه مياشت وروسته لابان ورته وويل: زه نه غواړم چې ما ته وړيا کار وکړې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووایه څومره اجوره درکړم... یعقوب چې د ده په کشرۍ لور راحیل باندې زړه بایللی وو، ورته وویل: که کشره لور دې راکړې اووه کاله به ستا نوکري وکړم... لابان موافقه وکړه... اووه کاله پوره شول... لابان د واده بندوبست وکړ، ډېر خلك ئې راوبلل... چې کله شپه تیاره شوه نو د راحیل په ځای ئې مشره لور لیه د ده حجلې ته ورولېږله، یعقوب ورسره نږدېکت وکړ، سهار متوجه شو چې د راحیل په ځای ئې له لیه سره شپه تېره کړې!! نو لابان ته ورغی او ورته وئې ویل: دا دې له ما سره څه وکړل، ما د دې لپاره اووه کاله ستا خدمت وکړ چې راحیل راته راکړې، ولې دې دوکه راسره وکړه؟ هغه ځواب ورکړ: زمونږ دود دستور داسې دی چې لومړی مشره لور ودوو، یوه اونۍ صبر وکړه، راحیل هم درکوم خو په دې شرط چې د اووه کاله نور خدمت ژمنه وکړې!!! یعقوب ومنله، یوه اونۍ وروسته ئې راحیل هم ده ته ورکړه!!)

د دې جعلي قصې دغو برخو ته ستاسو پام رااړوم:

- یعقوب یوه پېغله نجلۍ چې د واده کېدو عمر ته رسېدلې وه د نورو شپنو په مخکې ښکل کړه!! داسې کار نه یوازې د هغه وخت په قبایلي ژوند کې لوی جرم ګڼل کېدو بلکې د اروپا او امریکا په لادینه مدني ټولنو کې ئې دوه سوه کاله مخکې بېلګه نه شو وړاندې کولی، نږدې یوه پېړۍ مخکې د انګلستان د پارلمان یوه غړي خپله مېرمن د نورو په وړاندې ښکل کړه او له دې یوه لویه لانجه جوړه شوه!!
- لابان د خپلې ژمنې خلاف د کشرۍ لور پر ځای خپله مشره لور د شپې په تیاره کې د یعقوب حجلې ته ورولېږله، هغه شپه ورسره تېره کړه، نه ئې له غږ نه وپېژنده او نه له رنګه!! د رنګ لپاره خو د بایبل لیکوال ښه حیله جوړه کړې او لیکلي ئې دي چې کله شپه تیاره شوه نو لابان د راحیل په ځای لیه ورولېږله!! خو دا ئې نه دي لیکلي چې ولې ئې له غږ نه ونه پېژنده؟!!
- دوه خویندې په یوه وخت یوه کس ته په نکاح کېدل ئې جائز ګڼلې او دا هغه څه دي چې قرآن ئې حرام ګڼي، الهي شریعت نه غواړي چې د دوو خویندو مینه په رقابت او کینې بدله شي، داسې نکاح دوه نږدې انسانان چې یو له بل سره پاکه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوره مينه لري سره لرې کوي او د دوی ترمنځ رقابت او کينه راولاړوي. اسلامي شريعت ترڅلورو ښځو نکاح کول جائز کړي خو د يوه ضرورت په وجه، د کونډو او يتيمانو په خاطر او د دې لپاره چې که د ښځو شمېر تر نارينه وو زيات وي، نو دا ستونزه له بلې لارې نه شي حل کېدی. دا نن نن په روسيه کې نه مليونه، په امريکا کې اووه مليونه، په جرمني، فرانسه او انګلستان (هر يوه) کې له دريو تر پنځو مليونو پورې ښځې تر نارينه وو زياتې دي، د نړۍ په ټولو هېوادونو کې د ښځو شمېر تر نارينه وو زيات دی، عادتاً نجونې تر هلکانو زياتې پيدا کېږي، په جنګونو کې خو اکثر نارينه مري او هر جنګ په جګړو کې ښکېل ولسونه د کونډو او تر نارينه وو د ښځو د شمېر د زياتېدو له ستونزې سره مخامخ کوي، د شورويانو په ضد د جهاد په دوران کې يو نيم مليون افغانان په شهادت ورسېدل، چې اکثر ئې نارينه وو، د ايران او عراق په جنګ کې يو مليون ايرانيان ووژل شول چې غالب اکثريت ئې نارينه وو، په دې دواړو ملکونو کې به له جګړو نه دا راولاړه شوې ستونزه څنګه حل کېږي؟ د غرب په څېر د زنا د جائز ګڼلو له لارې، د متعه او موقت نکاح له لارې، که د زوجاتو تعدد ته د اجازې ورکولو له لارې؟ د زنا په هکله خو نن د نړۍ فرد فرد ته معلومه شوه چې پايلې ئې څومره خطرناکې دي او انسانانو ته ئې څومر ستونزې راپيدا کړې، د ايډز خطرناکه بيماري له همدې راپيدا شوې، ايران ونه توانېدو چې په موقته نکاح او متعه سره دا ستونزه حل کړي، که څه هم تر سل زرو نه زياتې ايراني ښځې افغانانو په نکاح کړې خو د ايران دا ستونزه په خپل حال پاتې ده. د دې ستر مشکل د حل يوازنۍ لار هغه ده چې اسلامي شريعت معرفي کړې، اسلام نه يوازې دا جائز ګڼي بلکې هغه د همت او مېړانې او په يتيم او کونډې د زړه سوي ننبه ګڼي، خو وايي چې هم به له يوې نه د زياتو ښځو کول د عدل په موخه وي او هم به په يوې ښځې اکتفاء د عدل په حکم. هغه کم عقله کسان چې د زوجاتو د تعدد په اړه پر اسلام نيوکې او اعتراضات کوي او هغه د عدالت او مساوات خلاف کار ګڼي، دې پوښتنې ته له ځواب ويلو عاجز دي چې د کونډو او يتيمانو ستونزه به څنګه حل کېږي، تر نارينه وو د ښځو د شمېر د زياتوالي په صورت کې به دا مشکل څنګه حل کوو؟ دوی نه په غرب کې د زنا په جواز اعتراض

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي، نه په دې چې يو کس يوه قانوني ښځه لري او لس غير قانوني او نه په دې چې په غرب کې زنا په تجارتي کار وبار بدله شوې او د حکومتونو د عوايدو يو مورد هغه ماليه ده چې له فاحشو نه ئې ترلاسه کوي، د لندن په يوه ښار کې اويا زره فاحشو ته د دې تجارت اجازه ورکړی شوې او دولت ته ماليه ورکوي، عجيبه ده چې څوك زنا جائزه گڼي، خو هغه قانوني، صفا او سُتره نکاح ناجائزه گڼي چې اسلام د عدل په موخه او شرط روا کړې، په داسې حال کې چې اسلام نکاح هغه ترون ته وايي چې د ښځې او نارينه ترمنځ او د دواړو په موافقه ترسره کېږي، که کومه ښځه پخپله خوښه له داسې مېړه سره نکاح کوي چې نورې ښځې هم لري نو په دې باندې د نورو د اعتراض لپاره څه مجال پاتې کېږي؟!!

نه پوهېږو هغه کسان څنگه ځانته د دې حق ورکوي چې د اسلام په دې اصل اعتراض وکړي، په داسې حال کې چې د يوې قانوني ښځې تر څنگ د گڼ شمېر غيرقانوني جنسي ارتباطاتو په درلودو اعتراض نه لري!! کمونستان خو د "کورنۍ جوړېدل" د "فردي ملکيت" په څېر د غير کمونستي ټولنې نښه گڼي او په دې باور دي چې په دې برخې کې هم بايد فردي ملکيت له منځه ولاړ شي، بايد کورنۍ منحل او آزاد جنسي تعلقات رايج شي اولاد د کورنۍ "مال" نه بلکې د ټولنې "مال" وگڼلی شي، دولت د دوی روزنه په غاړه واخلي، د کورنۍ د غېږ پر ځای بايد په وړکتون کې وروزل شي، په کورنۍ کې د دوی روزنه په دوی کې د "فردي ملکيت" غلط افکار راولاړوي!! خو راشئ وگورو چې د غير قانوني او آزادو جنسي تعلقاتو نتائج څه وو او نن "علم" په دې هکله څه وايي او د کومو خطرناکو اجتماعی ستونزو او ناعلاجه ناروغيو منشأ ئې گڼي!! د " ايډز" په شان ناعلاجه ناروغي، د گڼ شمېر نورو جسمي او رواني ناروغيو په شمول، د همدې فاجعې نتائج گڼي او وايي: اکثر ستر ستر جانيان هغه دي چې د مور په غېږ کې نه دي روزل شوي، د پلار د ترحم او مينې لاس ئې په سر نه دی تېر شوی، داسې څوك ئې نه دی موندلی چې صادقانه ترحم، عاطفه، زړه سوی او رښتينې مينه ئې له هغه زده کړې وي.

- عجيبه دا ده چې يهودان او مسيحيان د خپلو پيغمبرانو په هکله ليکي چې تر يوې ئې زياتې مېرمنې درلودې، حتی د داؤد عليه السلام په هکله وايي چې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوي مېرمنې ئې درلودې، خو پر مسلمانانو اعتراض کوي چې ولې څلور ښځې په نکاح کول جائز ګڼي؟!!

• قرآن د بايبل دا قصه تصحيح کوي او هغه د يعقوب عليه السلام نه بلکې د موسى عليه السلام د ژوند يوه برخه ګڼي، خو که تاسو دا دواړه قصې يوه د بلې خوا ته کېږدئ او ورته ځير شئ نو وبه ګورئ چې د بايبل قصه ډېره بې محتوا، غيرطبيعي، د واقعيتونو خلاف او جعلي ده او له ورايه معلومېږي چې د يوه کمزوري ليکوال د ناقص ذهن او ضعيف قلم زېږنده ده، نه اورېدونکي ته کوم پيغام له ځان سره لري او نه کوم درس او لارښوونه، خو د قرآن د قصې په لفظ لفظ او جملې جملې کې واضح پيغام او بې شمېره ارزښتناکې لارښوونې دي، هر څه ئې طبيعي، د واقعيتونو مطابق او پر حقايقو ولاړ. بايبل قصه له دې ځايه پيل کړې چې يعقوب عليه السلام د خپل ورور له وېرې وتښتېدو، خو قرآن وايي چې موسى عليه السلام د يوه ظالم په خلاف د يوه مظلوم ملګرتيا وکړه، له هغه نه د دفاع په خاطر ظالم او تېري کوونکي قبطي ته څپېړه ورکوي او په همدې سره هغه مري، شپه په اندېښنو کې تېروي، له ده او هغه مظلوم بني اسرائيلي پرته بل څوك له پېښې نه خبرېږي، موسى عليه السلام په همدې ورځ د مبارزې پرېکړه کوي، له ظالمانو نه د برائت او بې زارۍ او د مظلومانو د ملاتړ او دفاع پرېکړه، سبا بيا ښار ته راځي بيا ګوري چې هماغه پرونی مظلوم بني اسرائيلي له يوه بل قبطي سره په شخړه لګيا دی او له ده نه مرسته غواړي، د مبارزې هوډ ئې دې ته اړ کوي چې د هغه مظلوم مرستې ته ورورړاندې شي، خو هغه ته وايي چې ته غلط شوی يې، د ظالمانو له ناروااوو د ژغورنې لار او طريقه دا نه ده، دی ئې مرستې ته ورورړاندې کېږي خو هغه په زوره زوره وايي: غواړې ما هم د هغه پروني کس په څېر ووژنې! ته هم غواړې يو جابر وې، د يوه مصلح په څېر د عمل کولو اراده نه لرې!! په همدې وخت کې څوك په منډه راشي او دا خبر ورته راوړي چې د فرعون درباريان په دې بحث او مشوره کوي چې تا ووژني، زه دې خواخوږی يم، له دې ځايه ووځه!! له وېرې او اندېښنې سره ترې ووت او دعا ئې وکړه: اې زما ربه! له دې ظالمانو مې وژغورې! کله چې د مدين په لارې سم شو، نو وئې ويل: اميد دی چې زما رب مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سمې لار بوځي او کله چې د مدين اوبو ته ورسېدو شپانه ئې وليدل چې خپلو رمو ته اوبه ورکوي، آخوا ئې دوه ښځې وليدې چې خپل څاروي ايساروي، پوښتنه ئې ترې وکړه: ستاسو څه مشکل دی؟ هغوی ورته وويل: مونږ تر هغه خپله رمه نه شو خړوبولی چې تر څو شپانه له دې ځايه نه وي وتلي، (يا به ئې له شپنو پاتې اوبه خپلې رمې ته ورکولې او يا خو ئې د حيا له وجهې نه غوښتل تر هغه کوهي ته رانږدې شي چې شپانه دا ځای پرېږدي)، پلار مو ډېر سپين ږيری دی (په کورنۍ کې بل نارينه نه لرو، مونږ دې ته اړې شوې يو چې خپله رمه وپيايو)، موسی عليه السلام د دوی رمه خړوبه کړه او د ونې سيوري ته راستون شو او په دې وخت کې ئې يوه ډېره زړه ژړونکې دعا وکړه: اې زما ربه! پر ما دې ډېرې پېرزوينې کړې وې، نن له هغو ټولو محروم يم، هر څه ته ئې محتاج (د فرعون په کور کې هغه سوکاله او آرام ژوند او د نن ورځې لوږه، فقر او احتياج ئې مخې ته ودرېدو)، له همدې دعا سره سم، له هغو دوو نجونو نه يوه په حياء حياء کې راغله او موسی ته ئې وويل: زما پلار دې غواړي چې زمونږ د رمې خړوبولو په بدل کې څه درکړي، (کور ته له ستنېدو سره سم پلار ترې پوښتنه کړې وه چې نن ولې دومره ژر راغلئ؟ قصه ئې ورته تېره کړې او ورته ويلي ئې وو چې د کوهي غاړې کې يوه ناست مسافر زلمي زمونږ رمې ته اوبه راوايستې، نو ځکه ئې يوه پسې ولېږله چې دی کور ته ورولي)، ورسره روان شو، دی مخکې او هغه تر شا، کله چې کور ته ورسېدو، د نجونو پلار ته ئې خپله قصه وکړه او هغه ورته وويل: نور نو له ظالمانو ژغورل شوی يې، دا سيمه د هغوی له سلطې بهر ده، يوې لور ئې پلار ته وويل: پلاره! دا په نوکرۍ ونيسه، د نوکر په لټه کې وې، ښه ده چې همدا پياوړی او امين کس په نوکرۍ ونيسې، هغه له ځان سره فکر وکړ چې په کور کې د يوه نامحرم زلمي ساتل صحيح نه ده، ښه به وي يوه لور په نکاح ورکړم، موسی ته ئې وويل: غواړم يوه لور مې تا ته درکړم خو په دې شرط چې اته کاله به له ما سره د اجورې په مقابل کې تېروې او که تر لسو کلونو راسره پاتې شوې نو دا به ستا پېرزوينه وي، موسی عليه السلام چې د يوه ډاډمن پناځي په لټه کې وو، دا وړانديز ئې فوراً ومانو، خو ورته وئې ويل: په دې دواړو کې هره موده چې مې دلته تېروله اختيار به ئې زما وي، په همدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې ژمنه سره وکړه او الله تعالی ئې په خپلې ژمنې شاهد ونیولو، د مودې په پای کې ئې پرېکړه وکړه چې مصر ته ستون شي، له خپلې کورنۍ سره وخوځېدو، یوه شپه په یوې تنګې او کړلېچنې درې کې روان وو چې لار ترې ورکه شوه، لرې ئې رڼا ترسترګو شوه، مېرمنې ته ئې وویل: تاسو دلته تم شئ، هلته ورځم یا به د لارې په اړه معلومات ترلاسه کړم او یا به یوه سکروټه ترې راوړم چې اور پرې بل کړو او پرې ګرم شئ، کله چې ورنږدې شو، د ناو په ښي اړخ کې، د یوې بختورې او په شنو ونو پټې سیمې له یوې ونې ئې دا غږ تر غوږ شو: اې موسی! زه د عالمونو پالونکی رب یم، د فرعون مقابلې ته ولاړ شه، د بنې اسرائیلو د آزادۍ لپاره، هغه بغاوت کړی، د خپلې بریا په اړه ډاډه اوسه، زما آیتونه ستا د بریا لپاره کافي دي، موسی علیه السلام ته دا هر څه ناڅاپي او له تصور نه لوړ وو، دا کار ئې له خپل توان او طاقت نه لوړ ګڼلو، خپل عذر ئې داسې وړاندې کړ: د ژبې طلاقت نه لرم، حوصله مې کمزورې ده، یا دا پېټی د هارون په غاړه کړه، هغه تر ما فصیح دی او یا ئې زما مرستیال کړه، ...

د قرآن الفاظ دا دي:

ÇíÈ ûüŽÅó ß$ "Ìþ š• Ï‹.r $Vüãr $Vðãn ç¥÷?#ä #" qGð$r ¼çƒ©& ÷-/ $ß9r

`Ë #‹»d ÈXïFý ȱ#ã ' $kŽÏi ‰_qù $gÎî& ôÏ 7#ÿî ÈüÏm 4?ã pZƒÏ‰J$Ÿ@ zŠr

¾ÍrÏ8ã ôÏ "Ï‰$'?ã ¾Ïnè‹Ï© `Ï "Ï‰$çW»óGð$ ¾ÍrÏ8ã ôÏ #‹»dr ¾Ïnè‹Ï©

ÇÎÈ ûüÎB @ÅB ß8ã ¼çRÎ ÇÜøt9$È@Hå ôÏ #‹»d A$% Ïnøã 4Ó)ù 4›qß ¼ç".qù

É ' A$% ÇÏÈ ÐŠÏm 9âqãó$qè ¼çRÎ ÿä •ÿóù 'Í ÿô$Ü ÓÅÿR ßMð=ß 'Î)É ' A$%

$ÿÍ!{ þZƒÏ‰J$'Î x7ð 'ù ÇÐÈ ûüÏBÌð ßÿ #Žgß šc qä& ô=ù ¥?ã Mðè& $JÎ

ûüÎB A èó9 7RÎ)É›qß ¼ç9 A$% ¼çäÎÇ Fó„ ÄS ßR$Î ¼çŽÇ ¥FÐ$ "Ï‰$#ŒÎù ÜŽÏƒ

ÓÍ=ÿ? b& ß8ƒÌ& É›qß»ƒ A$% $Jg©Bã qè "Ï‰$Î · Üqƒ b& Š#'& b& $ß=ù ÇÑÈ

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] القصص: ۱۴-۳۵

کله چې انسان د قرآن دا بليغ او اغېزمن کلام چې هر توری او هر لفظ ئې په ډېر دقت سره غوره شوی، د بايبل له وينا سره مقايسه کوي بې اختياره ئې دا الفاظ په ژبه راځي چې قرآن له شکه پرته د الله تعالی کلام دی.

د مدين د کوهي په خوا کې د هغه سيوري لاندې چې د موسی عليه السلام کوم حالت وو، له ننه ۳۲ کاله د مخه په ما باندې همداسې حالت راغلی وو، د وخت فرعون سردار داؤد زما د اعدام پرېکړه کړې وه، تر تعقيب لاندې وم، تخار، کندز، پروان، پکتيا، غزني او پکتيکا ته ولاړم، تر څو د پنا کوم مطمئن ځای پيدا کړم، خو موفق نه شوم، په پای کې دې ته اړ شوم چې پاکستان ته ولاړ شم، له هغه وخته تر نن پورې چې کله د موسی عليه السلام هغه دعا په قرآن کې لولم، بې اختياره مې اوښکې پر مخ راشي.

د يعقوب زامن

تر دې عنوان لاندې هم بايبل ډېرې ګډې وډې او غير ضروري قصې لري، د ليه او راحيل ترمنځ د زامنو په پيدا کولو کې د شديد رقابت دعوا کوي، هومره چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله به یوه په خپله د زامنو له پیدا کولو محرومه شوه نو له یعقوب علیه السلام نه به ئې وغوښتل چې د دې وینځه په نکاح کړي تر څو له خپلې بنې شا ته پاتې نه شي!! او دا باب د یوسف علیه السلام په زېږېدو پای ته رسوي او داسې ښیي چې یعقوب علیه السلام دا ټوله اوږده موده، د بایبل په وینا شل کاله، له خسر سره پاتې شوی، نه ئې د خپل پلار او مور پوښتنه کړې او نه د کلي او وطن!! له دې وروسته ئې له خسره اجازه وغوښته چې وطن ته ستون شي، هغه په پاتې کېدو ټینګار وکړ خو ده ونه منله، د اجرت خبره ئې رامنځ ته شوه، ده خسر ته وویل: اجازه راکړه ټول برګ او خالدار پسونه او وزې او تور سېرلي ځان ته رابېل کړم، دې ته هم تیار یم چې بیا هم درته خدمت وکړم، ... لابان موافقه وکړه ... لابان صحرا ته ولاړ، د یعقوب برخه وزې، پسونه او سېرلي ئې بېل کړل او ټول ئې د هغه زامنو ته وسپارل او دوی ئې د دریو ورځو مزل په واټن له یعقوبه لرې ولېږل. یعقوب همهلته پاتې شو چې پاتې رمه وپیایي!! په دې وخت کې یعقوب د چنار، بادام او ولي تازه او شنې څانګې راواخیستې، سپین خطونه ئې پرې وښکل او دا ئې د اوبه خور خوا ته کېښودې او دا د دې لپاره چې د رمې نر او ښځې به دلته سره نږدیکت کوي، دې برګو څانګو ته به ګوري، نو ځکه به برګ بچیان زېږوي!! همداسې وشول او یعقوب هم ټول برګ بچیان د لابان له رمې بېلول او له خپلې رمې سره ئې یو ځای کول!! همداراز کله چې به پیاوړو وزو نږدېکت کاوو نو یعقوب به دا څانګې د دوی مخې ته کېښودې تر څو د ده لپاره پیاوړې برګ سېرلي وزېږوي، خو د کمزورو وزو مخې ته به ئې دا څانګې نه ایښودې!! ... په دې توګه یعقوب د ډېرې شتمنۍ، رمو، وینځو او غلامانو خاوند شو،... اوښو ئې دا حالت ونه شو زغملی ... یعقوب متوجه شو چې له ده سره د لابان وضعیت هم بدل شوی... یوه ورځ ئې خپلې مېرمنې صحرا ته راوغوښتې... او پرته له دې چې خپل خسر خبر کړي له هماغه ځایه له هر څه سره د کنعان په لوري وخوځېدو،... راحیل د خپل پلار بتان هم پټ له ځان سره واخیستل ... پرته له دې چې یعقوب پرې خبر کړي!! ... لابان درې ورځې وروسته پوه شو چې یعقوب تښتېدلی ... هغه ورپسې وخوځېدو... اووه ورځې وروسته ئې په جلعاد کې لاندې کړ... خو مخکې له دې چې له یعقوب سره مخامخ شي د شپې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای په خوب کې ورته راڅرګند شو او ورته وئې ویل: پام کوه یعقوب ته څه ونه وايې!! لابان یعقوب ته وویل: ولې دې دوکه راکړه، ولې دې خبر نه کړم چې د رخصتېدو په وخت کې مې د یوه جشن ترتیبات درته نیولي وی... لمسیان مې ښکل کړي وی... اوس د تاوان دررسولو وس لرم... خو تېره شپه ستا د پلار خدای په خوب کې راته وویل: پام کوه چې یعقوب ته تاوان ونه رسوې!!! خو دا راته ووایه چې زما بتان دې ولې په پټه درسره اخیستي؟!! یعقوب ورته وویل: له دې وېرې چې لونې به دې له ما ستنې کړې ته مې خبر نه کړې، خو د بتانو په هکله باید ووایم: چا چې اخیستي باید ووژلی شي!! ... لابان په لټولو پیل وکړ... په پای کې د راحیل کېږدۍ ته ننوت... راحیل چې بتان ئې د اوښ د کتې لاندې پټ کړي ول د دې لپاره هملته پر کتې ناسته وه چې څوك ئې پورته نه کړي او بتان ونه مومي، لابان خېمه ولټوله، څه ئې پیدا نه کړل... راحیل ورته وویل: پلاره ما وبخښه چې ستا مخې ته پورته نه شوم... دا ځکه چې په حیض کې یم!!! ... د لابان او یعقوب ترمنځ روغه جوړه وشوه... یوه بل ته د تاوان نه رسولو ژمنه ئې سره وکړه... دلته ئې د دې ژمنې رایادولو لپاره د ډېرو ډبرو څلی جوړ کړ او سبا لابان ترې رخصت شو!!)

د دې برخې جمله جمله د خندا وړ ده، د خط لرونکو څانګو په لیدو سره د برګو بچیانو پیدا کول خو داسې څه دي چې نه پوهېږو د بایبل لیکونکي څنګه د داسې مسخره خبرې د لیکلو جسارت کړی؟!! نه پوهېږو د څه لپاره ئې دا هڅه کړې چې یعقوب علیه السلام د یوه دوکه مار په څېر انځور کړي او د یوسف علیه السلام محترمه مور د خپل پلار د بتانو غله!!

- ښځه معمولاً له دې حیاء کوي چې نارینه ته، پلار خو پرېږده حتی خپل خاوند ته، دا خبره وکړي چې په حیض کې ده، د دې په ځای وایي: زړه مې بد بد کېږي، سر راباندې څرخي، ناروغه یم... مګر راحیل خپل پلار ته له دې پرته بله خبره نه شوی کولی؟ داسې یوه خبره چې ښځې ئې عادتاً د حیض په وخت کې کوي؟

داسې فکر کوم چې که په دغو ګډو وډو او بېهوده خبرو بحث کوم نو لوستونکي به مې ملامتوي چې ولې دې خپل وخت په داسې خوشو خبرو ضایع کړی؟ دا د خندا وړ خبرې کله په دې ارزي چې څوك ئې نقد کړي... خو څه وکړو چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د بش او بلير مقدس کتاب دی، د نړۍ څو سوه مليونه وګړي ئې د يوه مقدس مذهبي کتاب په څېر مني، د دې مذهب پلويان اوس په افغانستان او عراق کې له مسلمانانو سره په لويې جګړې بوخت دي، په فلسطين کې د صهيونستانو جنګ هم د دوی جنګ دی!! او دا دی اوس ئې د اسلام په ضد يو بل خونړی صليبي جنګ پيل کړی!! غواړي مسلمانان دې ته اړ کړي چې له قرآنه لاس واخلي او بايبل د مقدس الهي کتاب په حيث ومني، دغو خبرو دې ته اړ کړی يم چې د بايبل په نقد باندې خپل وخت ضايع کړم.

له دې وروسته خپل ټاټوبي ته د يعقوب عليه السلام د بېرته ستنېدو قصه راغلې، چې په دې کې له خپل ورور عيسو سره له مخامخېدو د ده سخته وېره او د هغه د خوشحالولو لپاره دوه سوه وزې، شل وزان، دوه سوه مېږې، شل پسونه، دېرش لنګې اوښې له خپلو جونګيو سره، څلوېښت غواوې او لس غوايي، شل خرې او لس خره د تحفې په توګه د ورلېږلو خبره کوي، چې هغه ئې ډله ډله يوه په بلې پسې د خپلو نوکرانو په لاس تر خپلې قافلې مخکې د عيسو په لوري روانې کړې!! او هغوی ته ئې وويل: که له عيسو سره مخامخ شوئ او پوښتنه ئې درنه وکړه چې دا د چا دي؟ ورته وواېئ: ستا د غلام يعقوب هغه تحفې دي چې خپل سالار عيسو ته ئې لېږلې!! او په خپله هم تر شا راروان دی!! دوی ئې روان کړل او په خپله ئې شپه په هماغه ځای کې تېره کړه، ده خپله قافله لا د مخه په دوو برخو وېشلې وه او دا د دې لپاره چې که عيسو پر يوې برخې بريد وکړي بله برخه به په تېښته موفقه شي!! د لارې په اوږدو کې د ده هغه دعا هم رااخلي چې په هغې کې خدای ته خپله دا وعده ورپه يادوي چې ورته ويلې ئې وو: تا ته برکت درکوم او اولاد به دې د ساحل د شګو د شمېر په اندازه زيات کړم، دعا کوي چې د عيسو له شره ئې وژغوري!! دا ټولې خبرې داسې دي چې د يعقوب عليه السلام په څېر د يوه ستر او جليل القدره پيغمبر له شأنه ډېرې لرې دي او يوازې له يوه بې زړه او مکار سړي سره ښايي!! يعقوب خو نه د عيسو زوی وژلی، نه ئې کوم تاوان وررسولی، نه ئې د ده کوم حق غصب کړی، آيا د انسان عقل دا خبره منلی شي چې عيسو هيڅ په هيڅه او يوازې په دې خبره دومره غصه وو او شل کاله ئې خپله غصه په زړه کې ساتلې وه چې د ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ځای ئې له خپل پلاره برکت ترلاسه کړی وو؟!! هغه یعقوب چې د بایبل په وینا خدای نه وو توانیدلی چې راوئې ځملوي، څنګه دومره بې زړه دی چې د عیسو له غضبه د ځان ژغورلو لپاره رشوت ورکوي؟!! او رشوت هم دومره ستر، پنځه سوه اتیا اوښان، غویان، وزې، مېږې او خره!! د بایبل له دې شمېرو خو معلومېږي چې په دې وخت کې به لږ تر لږه د یعقوب د څارویو مجموعي شمېر نږدې پنځه زره وو، ځکه هدیه او تحفه خو چې ډېره وي نو د مجموعي شتنمۍ لسمه برخه دې وي!! یعقوب دا دومره څاروي له کومه کړل؟ په داسې حال کې چې دی د خپل خسر شپون وو او د بایبل په وینا ئې څوارلس کاله یوازې د دې لپاره شپني کړې وه چې ماما ئې دوه لونې په نکاح ورکړې، آیا کوم عقل دا خبره مني چې د پاتې شپږو کلنو شپنۍ په مقابل کې دې خپل خسر پنځه زره څاروي ورکړي وي؟ او عجیبه لا دا ده چې د دې لوی رشوت له ورکولو وروسته هم یعقوب له خپل ورور سره دوکه کوي او هغه ته وایي چې ستا خوا ته در روان یو، خو لاره بدله کړي او بلې سیمې ته ولاړ شي!! که یعقوب له خپله وروره وېرېدو ولې به ئې په خپل راتلو خبراوو؟ او په داسې حال کې چې د هغه سیمې ته ئې د ورتلو اراده هم نه وه ولې به ئې دومره رشوت ورکاوو؟

په فني ئیل کې د یعقوب غېږې!!

دا د بایبل د پیدابښت د کتاب یو بل عنوان دی، په دې کې له خدای سره د یعقوب د غېږې نیولو دا خندونکې قصه راغلې: یعقوب د شپې پاڅېدو، دوه مېرمنې، وینځې، یولس زامن او خپل شته ئې د یبوق ګودر ته ورسول او له دریابه ئې آخوا واړول او په خپله ئې شپه دې خوا ته یوازې تېره کړه، بیا نو یو کس د ده خوا ته راغی، تر سهاره ئې له ده سره غېږې ونیولې، کله چې هغه کس ولیدل چې یعقوب نه شي ځملولی نو یو کلك ګوزار ئې په ورون ورکړ او د یعقوب پښه ئې ډېره ورخوږه کړه!! بیا هغه کس ورته وویل: پرېږده چې ولاړ شم، زیاتي خو سهار شو، خو یعقوب ورته وویل: تر څو چې برکت رانه کړې نه دې پرېږدم چې له دې ځایه ولاړ شې، هغه ورته وویل: نوم دې څه دی؟ ځواب ئې ورکړ: یعقوب، ورته وئې ویل: له دې وروسته به ستا نوم اسرائیل (د خدای په وړاندې مقاوم) وي، ځکه چې ته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای او خلکو په وړاندې مقاوم وې او بریالی شوی یې!! یعقوب ترې پوښتنه وکړه: ستا نوم څه دی؟ هغه ورته وویل: ولې زما د نوم پوښتنه کوې؟ هملته ئې یعقوب ته برکت ورکړ، یعقوب له ځانه سره وویل: ما دلته خدای مخامخ ولیدو خو سره له دې دا دی ژوندی پاتې یم!! نو ځکه ئې دا ځای فنو ئیل (د خدای څېره) ونوماوو، یعقوب د لمر ختو په مهال له هغه ځایه وخوځېدو او د دې لپاره ګوډ ګوډ روان وو چې تېره شپه ئې په غېږو کې پښه خوږه شوې وه!! بني اسرائیل تر اوسه د څاروي د عرق النساء هغه عضله نه خوري چې د ښي پښې په ورون کې وي!! دا ځکه چې په هغې شپې کې له خدای سره د غېږو نیولو په مهال د یعقوب دغه عضله خوږه شوې وه!!)

ګورئ چې د الله تعالی په هکله د بایبل انګېرنه څنګه ده؟ یو انسان دی، د شپې په تیاره کې د یعقوب خوا ته راغلی، ټوله شپه ئې له هغه سره غېږې نیولې دي، په دې نه دی توانېدلی چې یعقوب راڅملوي!! بس دومره توانېدلی چې په ښي ورون لغته ورکړي، سهار ئې غوښتل ولاړ شي، خو یعقوب کلك نیولی وو، ځان ئې نه شو ترې خلاصولی، التماس ئې ورته وکړ!! یعقوب په دې شرط پرېښود چې برکت ورکړي، بله چاره ئې نه وه، برکت ئې ورکړ!! ډېره ډېره د حیرانتیا خبره ده، نه پوهېږم د بایبل منونکو په سر کې ماغزه دي که بوس؟ څنګه دا بېهوده او ناپړتې خبرې مني؟!! هغه لوی ذات چې دا بې انتهاء کائنات ئې پیدا کړي، هر څه ئې پالي او ساتي، دا بې شمېره ستور لیکي او په هغوی کې بې شمېره ستوري، دا لمر او سپوږمۍ، دا وربځې او دا هر څه د ده په واك کې دي، دی ئې اداره کوي، د ده له سننو د بغاوت او سرغړاوي توان نه لري، دا ستر رب العالمین خدای د بایبل له نظره یو وړوکی او انسان ته ورته ذات دی چې د یعقوب له راڅملولو او د ده له منګولو د ځان له ژغورلو عاجز دی!! عجیبه لا دا ده چې یعقوب له خپل پلاره په مکر سره برکت ترلاسه کړ خو له خدایه ئې په خپل زور سره!! هغه ئې کلك نیولی وو، تلو ته ئې نه پرېښودو!! هغه وخت ئې پرېښود چې د ده غوښتنه ئې ومنله او برکت ئې ورپه برخه کړ!! او د دې لپاره ئې د ده نوم اسرائیل وټاکو چې د خدای په وړاندې (د غېږو په دوران کې) ئې پوره مقاومت کړی!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بايبل برکت هم عجيب برکت دی هم په زور ترلاسه کېدی شي او هم په مکر او چل سره!! تل د کمزوري په واك کې وي!! او بل ئې ترې اخلي، خو هغه ئې په بېرته راګرځولو هم نه توانېږي!! چې د چا له خولې دا خبره ووځي: ځه؛ برکت مې در کړ، که څه هم دا خبره ئې د مجبوريت په وجه کړې وي يا د اشتباه او غلطۍ په وجه، بس خبره ختمه شي، برکت ئې له لاسه والوزي، له بېرته راګرځولو ئې عاجز وي!!

يعقوب له عيسو سره مخامخ کېږي

بايبل تر دی عنوان لاندې ليکي: کله چې يعقوب له عيسو سره مخامخ شو اووه ځله ئې د تعظيم سر ورته ټيټ کړ (سجده ئې ورته وکړه!!)، عيسو په تلوار ورغی او هغه ئې په خپلې غېږ کې ونيولو... بيا د يعقوب د کورنۍ ټول غړي راوړاندې شول او تعظيم ئې پر ځای کړ!! ... يعقوب عيسو ته وويل: ستا د مخ ليدل راته داسې دی لکه د خدای مخ ليدل!! ... عيسو غوښتل چې ټول له ده سره يو ځای د ده کور ته ولاړ شي خو يعقوب ورته وويل: ماشومان او ښځې تېز تګ نه شي کولی، تاسو ولاړ شئ مونږ پسې درځو... عيسو رخصت شو... او يعقوب خپله لاره بدله کړه او د سعير په ځای سکوت ته ولاړ او هلته ئې واړول!! او بيا له هغه ځايه په سلامتۍ سره د کنعان شکيم ته ورسېدو!!)

د يعقوب عليه السلام په هکله د بايبل له دې ويناوو يوه خبره په واضح توګه معلومېږي چې غواړي هغه ماهر چلناك انسان معرفي کړي، ښايي په دې سره بني اسرائيلو ته دا درس ورکوي چې که غواړئ خپلو موخو او اهدافو ته ورسېږئ نو بايد د خپل نيکه په څېر له هر چا سره، که خپل وي که پردی، له چلونو او دوکو کار واخلئ!! تقيه کوئ، حقيقت چا ته مه وايئ، خپله اصلي خبره له هر چا پټه ساتئ، غلطه او غولوونکې خبره ورته کوئ!! پروا نه کوي که تندی پر ځمکه ورته کېږدئ او د هغه لپاره د تعظيم سر ټيټ کړئ، مهمه دا ده چې خپل مقصد ته ځان ورسوئ!! که د دښمن د غولولو لپاره اووه ځله هغه ته سجده وکړې څه باك نه لري، مګر نه ګورې چې ستا نيکه او پلار همداسې وکړل؟! خو تاسو د بايبل دا درس او لارښوونه د قرآن له دې وينا سره مقايسه کړئ چې خدعه او دوکه حرام او د منافق

(c) ketabton.com: The Digital Library

نښه ئې ګڼي، فرمايي چې الله تعالی له صادقانو سره دی او مؤمنانو ته امر کوي چې د صادقانو ملګرتيا وکړي:

التوبة: ۱۱۹ ÇÈ šú üÏ‰»Á 9$ì B (qè%qär ©$(qã)ãB#ä šú ïÏ%©!$ $pkš‰r'¯»tƒ

اې مؤمنان! ايمان راوړئ، له الله ووېرېږئ او له صادقانو سره اوسئ.

صداقت او په خپلو وعدو او ژمنو وفا کول د پيغمبرانو عليهم السلام ځانګړتياوې ګڼي او فرمايي:

مريم: ۵۴ ÇÍÈ $|‹Î;R Zwqß‘ b%.r ß‰ôãuqø9$-Ï$ ¹ b%. ¼çR) 4 @‹Ïè»yJó™Î) É=»tGÅ3ø9$’Î ö.ä.ø$#r

او په کتاب کې اسمعيل درياد کړه چې په وعدو کې رښتونی او باخبره استاځی وو

مريم: ۵۲ ÇÍÈ $|‹Î;R $Z)ƒÏdÏ¹ b%. ¼çR) 4 § ƒÍ‘Š) É=»tGÅ3ø9$’Î ö.ä.ø$#r

او په کتاب کې د ادريس يادونه وکړه چې ډېر رښتونی پيغمبر وو

د اسلام له نظره د نفاق او منافق اصلي نښې درې دي: دروغ وايي، په خپلو ژمنو وفا نه کوي او په امانتونو کې خيانت کوي. پيغمبر عليه السلام فرمايي: څوك چې په خپلو ژمنو نه ودرېږي هيڅ دين نه لري او څوك چې امين نه وي هيڅ ايمان نه لري.

نه پوهېږو مسيحيان څنګه هغه کتاب يو مقدس کتاب ګڼي او ويناوې ئې د الهي کتاب ويناوې چې خپل منونکي درواغو، دوکې، خدعې او په خپلو ژمنو نه ودرېدو ته هڅوي او د يعقوب عليه السلام په څېر يو صادق پيغمبر د يوه دوکه مار او وعده خلاف انسان په څېر معرفي کوي؟!!

د دينه رسوايي

تر دې عنوان لاندې د بايبل څرګندونې تر مخکنيو هم ډېرې د حيرت او خندا وړ دي!! ليکي: يوه ورځ دينه د يعقوب لور او ليه د هغو نجونو ليدلو ته ورغلې چې د دوی په ګاونډ کې اوسېدې، کله چې د خوی د پاچا حمور زوی شکيم، دينه وليده،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ئې ونیوله او تېرى ئې پرې وکړ، شکیم سخت پرې مین شوی وو، هڅه ئې وکړه چې په خوږو خوږو خبرو سره ئې پام ځان ته راواړوي، شکیم دا خبره له خپل پلار سره یاده کړه او له هغه ئې وغوښتل چې دا نجلۍ ورته وکړي، لا ډېر وخت نه وو تېر شوی چې خبره تر یعقوب پورې ورسېده، خو د دې لپاره چې زامن ئې صحرا ته تللي وو د دوی تر راستنېدو ئې هیڅ اقدام ونه کړ، حمور د شکیم پلار د یعقوب خوا ته ورغی... په دې وخت کې د یعقوب زامن هم راستانه شوي ول، دوی د خپلې خور په پت له تېري او له دې سپکاوي سخت غصه ول، خو په چل سره ئې شکیم او د هغه پلار ته وویل: مونږ نه شو کولی خپله خور هغه چا ته په نکاح ورکړو چې سنت شوی نه دی، دا زمونږ لپاره سپکاوی دی، د نورو نجونو په اړه هم هغه وخت دوستي درسره کولی شو چې ستاسو ټول خلك سنت شي، بیا به ستاسو په څنګ کې اوسېږو او یو قوم به وو!! حمور او شکیم دا شرط ومانو دا ځکه چې پر دینه مین شوی وو!! ... دوی د ښار ټول خلك راغونډ کړل او ورته وئې ویل: دا خلك زمونږ دوستان دي، اجازه ورکړئ چې دلته له مونږ سره پاتې شي، ... خو دوی یو شرط لري او هغه دا چې زمونږ ټول نارینه به ختنه کېږي... ښاریانو د دوی خبره ومنله، ټول سنت شول، خو په درېیمه ورځ چې لا د دوی خوږ او درد نه وو ختم شوی، شمعون او لاوي د دینه ورونو خپلې تورې راواخیستې او پرته له دې چې له کوم مقاومت سره مخامخ شي ښار ته ننوتل او ټول خلك ئې له تېغه تېر کړل، حمور او شکیم ئې هم ووژل او دینه ئې له ځانه سره بوتله!! بیا نو د یعقوب نور زامن ولاړل او ټول ښار ئې تالان کړ، دوی د صحرا رمې او په کورونو کې مال، دولت، ښځې او ماشومان ټول غارت کړل او له ځانه سره ئې یووړل!!)

د دې مسخره قصې لاندې برخو ته ځیر شئ:

١. یعقوب او زامنو ئې له دښمنه د غچ اخیستو لپاره چل جوړ کړ، د خپل چل د پلې کولو لپاره ئې دینه شکیم ته ورکړه، هغه له ځان سره کورته بوتله (یعني د بایبل منونکي باید داسې چلونه هم له خپلو نیکونو زده کړي)، داسې کار خو یو شریف، پتمن او غیرتي انسان هم نه کوي، د یعقوب علیه السلام په څېر ستر شخصیت به څنګه خپله لور له یوه چا سره د چل په نیت لېږي؟!! او دا څومره مسخره خبره ده چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دینه ئې په دې شرط ورکړه چې د ښار ټول نارینه به سنت کېږي!! او د ښار ټولو نارینه وو دا خبره ومنله، هیچا ونه ویل چې مونږ به ولې سنت کېږو؟ هغه ځوك دې سنت شي چې د دوی له خویندو سره نکاح کوي!! دا ځای یو وړوکی کلی هم نه دی، لوی ښار دی، ښه ساتنه ئې کېږي او د ننوتلو لپاره یوازې یوه دروازه لري!! طبیعي ده چې دلته به که په زرهاوو نه وو نو په سلهاوو نارینه خو به اوسېدل، ټول د څلورو پنځو نجونو لپاره سنت شول!!

۲. په دریمه ورځ د یعقوب دوو زامنو پر ښار برید وکړ، په دروازه کې داسې څوك نه وو چې د دوی مخه ونیسي، ښار ته ننوتل، ټول نارینه ئې له تېغه تېر کړل، شکیم او حمور ئې هم ووژل او خپله خور ئې ترې راوسته!! آیا د کوم انسان عقل دا خبره منلی شي چې دوه کسان د یوه لوی ښار په زرهاوو او یا په سلهاوو نارینه له تېغه تېر کړي؟ مګر د سنت کېدو درد هومره وي چې څوك له ځایه هم نه شي خوځېدی؟!! د دوو کسانو د مقابلې لپاره خو لس کمزورې ښځې هم کافي دي، په تورو خو څه کوې په سوټې هم د دوو کسانو چاره کولی شي!! داسې مبالغه یوازې د بایبل لیکونکی منلی شي!! په بایبل کې به دې ته ورته ډېرې نورې مبالغې هم په نظر درشي.

۳. د یعقوب زامن خو د یوه جلیل القدره پیغمبر علیه السلام زامن ول، څنګه به ئې د یوه مجرم لپاره د یوه ښار ټول نارینه وژل، لونې، ښځې، زامن او شتمنۍ به ئې غارت کولې؟!! خپلو منونکو ته د داسې خطرناکو درسونو ورکولو پایلې به څومره خطرناکې وي؟ او څومره بد عواقب به پرې مرتب کېږي؟!!

یعقوب بیت ئیل ته ځي

بایبل تر دې عنوان لاندې یو ځل بیا لیکي چې خدای په بیت ئیل کې یعقوب ته بیا راڅرګند شو، ورته وئې ویل له دې وروسته به ستا نوم د یعقوب په ځای اسرائیل وي!! ډېر پاچایان به ستا له نسله راپیدا شي، دا سیمه چې له ابراهیم او اسحاق سره مې د دوی اولاد ته د سپارلو ژمنه کړې وه تا ته ئې سپارم، بیا نو خدای د ده له څنګه آسمان ته ولاړ!! ښایي د دې خبرې د لیکلو په وخت کې د بایبل د لیکونکي

(c) ketabton.com: The Digital Library

حافظې کار پرېښی وو او دا ئې په یاد نه وو چې د اردون د رود په غاړه او له خدای سره د غېږو له نیولو وروسته هم خدای ورته ویلي وو چې له دې وروسته به ستا نوم د یعقوب په ځای اسرائیل وي!! د دې تناقض او تکرار ځواب دې د بایبل منونکي ووایي، خدای هلته د اسرائیل نوم پرې ایښی وو که دلته؟!!

ورپسې لیکي: یعقوب په دې خاطر دلته د ډبرو څلی جوړ کړ چې دلته ئې خدای لیدلی وو، د څلي پر سر ئې د څښاك هدیه توی کړه او د زیتون په غوړو ئې غوړ کړ!!)

هر باایمانه انسان پوهېږي چې هیڅ پیغمبر او هیڅ الهي دین خلکو ته نه وایي چې د خدای په نامه څلي جوړ کړئ، شراب یا شربت پرې توی کړئ او په غوړو ئې غوړ کړئ، داسې بېهوده او خوشې کارونه د پیغمبرانو علیهم السلام له شأنه ډېر ډېر لرې دي، پیغمبران علیهم السلام د دې لپاره راغلي چې خلك له داسې جاهلانه دودونو وژغوري، داسې څلي وران کړي، الهي دین خلکو ته وایي: څه چې د خدای په نامه وقف کوئ د ده مسکینو بندګانو ته ئې ورکړئ.

بایبل د یعقوب دا د کلونو کلونو اوږد سفر په دې ختموي چې خپل ځای او د پلار خوا ته په داسې حال کې راستون شو چه پلار ئې یوسل اتیا کلن وو او همدا وخت وفات شو!! ورپسې د یعقوب او عیسو د اولاد شجرې بیانوي.

د یوسف خوبونه

د یوسف علیه السلام د هغه خوب په اړه چې قرآن هم رااخیستی، د بایبل وینا په ځینو برخو کې قرآن ته ورته ده، خو هغه ئې د یوې بې محتوی او بې مقصده قصې په ترڅ کې رااخیستې، په داسې حال کې چې قرآن دا د یوې ډېرې عبرتناکې او روزونکې قصې په ضمن کې بیانوي او په هرې برخې کې ئې په لسهاوو درسونه مخاطب ته ورکوي، قرآن د دغې قصې په ترڅ کې د حق د لارې مبارزینو ته دا ډاډینه ورکوي چې الله تعالی د حقپالو مل او د دوی د بریا ذمه وار دی. دا قصه په حقیقت کې د داسې چا حالت انځوروي چې د زندان له یوې تیارې خونې پاچایۍ ته رسېدلی، هغه څوك چې خپلو ورونو ورسره مخالفت ته ملاوتړله، په کوهي کې ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

واچاوو، د یوه غلام په توګه په ارزانه بیه خرڅ شو، د پاك لمنۍ په جرم زندان ته ولاړ ... خو لا څو کاله نه وو تېر شوي چې له همدې زندانه قصر ته ورسېدو او د هغه وخت تر ټولو د ستر هېواد د پاچايۍ پر تخت کښېناستو!! په دې قصې کې د دې حقيقت لپاره تاريخي بېلګې وړاندې شوې چې د باطل په مقابل کې حق، د دروغو، چل او دوکې په خلاف رښتونولۍ او صداقت او د اخلاقي فساد په وړاندې پاك لمني خامخا غلبه مومي او د لاندې دريو مهمو خبرو د اثبات لپاره دا قصه د يوې عملي او تاريخي بېلګې په توګه زمونږ مخې ته ږدي:

الـف:- د خـدای د لارېلاروي، حتمـاً لـه سـختو آزمـېښـتونو او کړاوونـو سـره مخامخېږي، دا آزمېښتونه کله کله هومره سخت وي چې د پيغمبرانو عليهم السلام په څېر اولواالعزمه شخصيتونه هم کله د يأس او ناهيلۍ پړاو ته رسېږي.

ب:- د سختو آزمېښـتونو پـه پـای او لـه بـري نـه د يـأس او نـاهيلۍ پـه پـړاو کـې الهي مرسته دوی ته رسېدلې، ژغورل شوي او بري ته رسېدلي.

ج:- د شر او فسـاد څواکونـه او هغـه مجرم عناصر چې د پيغمبرانـو د دعـوت او بلنې په وړاندې در ډلي او مخالفت ته ئـې مـلا تړلې پـه پـای کـې، ناڅاپـه، د دوی د انګېرنو په خلاف، د الله تعالی له سختې نيونې او مؤاخذې سره مخامخ شوي او پـه دردوونکي الهي عذاب اخته شوي.

قرآن د يوسف په نامه يوه مکمله سوره لري، دا سوره په مکه مکرمه کې هغه وخت نازله شوې چې پيغمبر صلي الله عليه وسلم د قريشو له سخت مخالفت سره مخامخ وو، د دغو مخالفتونو لارښوونه هغو کسانو کوله او د تشديد لپاره يې هلې ځلې کولې چې پيغمبر عليه السلام او د هغه دعوت يې د خپل زعامت لپاره ستر ګواښ بالو، هغوی د رسول اکرم صلي الله عليه وسلم د فکري او اخلاقي عظمت په وړاندې ځان وړوکی احساساوو او داسې يې انګېرله چې د پيغمبر صلي الله عليه وسلم فکري او اخلاقي عظمت او لوړوالی به د دې سبب شي چې د قريشو محلي او قبيلوي مشران د زعامت له ډګره ووځي او ټول خلك پيغمبر عليه السلام د خپل زعيم او مخکښ په توګه غوره کړي.

دغو مخالفتونو هغه وخت زور واخيست چې د قريشو مشرانو وليدل چې د قـوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوانان، د ټولنې صالح او نېك شخصيتونه د پيغمبر عليه السلام دعوت ته په پراخه پيمانه ګروهمن کېږي، د غورځنګ لمنه په چټکۍ سره پراختيا مومي او د مؤمنو ځوانانو ګواښل، تعذيب او فشار هم د دغه دعوت د مخ په زياتېدونکي خپرېږ مخه نه شي نيولی، له همدې امله د مخالفينو يو ې ډلې پر دې ټينګار کاوو چې رسول الله صلي الله عليه وسلم له مکې نه تبعيد شي، بله ې ډلې ئې د وژلو پرېکړه وکړه او بلې ئې غوښتل چې بندي يې کړي.

د ابو لهب په ځېر د رسول الله صلي الله عليه وسلم نږدې خپلوانو د دې پر ځای چې د ده غوره دوستان او مرستيالان وی، د هغه د خورا بدو دښمنانو په کتار کې ودرېدل؛ د همدغو مخالفتونو او دښمنيو په طوفان کې د يوسف سوره نازلېږي او د همدې قصې په ترڅ کې مخالفينو ته ويل شوي چې ستاسو برخليك به هم د يوسف عليه السلام د مخالفينو په ځېر وي، هغوی هم د يوسف عليه السلام پر ضد د رخې او کينې لاره ونيوله او د هغه په حق کې يې له هيڅ ډول تېري او جفا نه ډډه ونه کړه، يوې ډلې مخالفينو د هغه د وژلو او شړلو توطئه جوړه کړه، کوهي ته يې ګوزار کړ، پرې ئې ښود چې د مريي په شان په لړه بيه وپلورل شي، بلې ډلې زنداني کړ، تر ډېرو کلونو ئې په زندان کې وساتو؛ خو په دې بريالي نه شول چې الهي مقدرات بدل کړي او هغه مقام ته د يوسف عليه السلام د رسېدو مخه ونيسي چې له ده سره وړ وو.

د يوسف عليه السلام سوره هغه وخت ښه جاجولی شو او د هر آيت په مفهوم او د مضامينو په پراخو ابعادو ئې سم پوهېدی شو چې د دې سورې د نزول په وخت کې د مکې حاکمه فضا په پام کې ولرو او هغه پيغام چې د دې سورې له هر آيت نه د غورځنګ پلويانو او دښمنانو ترلاسه کولو په نظر کې ولرو.

دا مبارکه سوره د هغو کسانو پوښتنو ته دقيق ځوابونه ورکوي چې غواړي پوه شي له مصلح او زړه سواندو دعوتګرانو سره د شديد مخالفت وجه څه وي، څوك ئې مخالفت کوي او ولې؟ او د دې مخالفت پايله به څه وي؟ هغه چې غواړي پوه شي صالح قيادتونه کوم او مواصفات ئې څه دي او د ناصالح سياسي او اجتماعي زعامتونو ځانګړتياوې کومې دي؟ د دې مبارکې سورې په ترڅ کې د جاهلي ټولنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سياسي او اجتماعي زعامت اخلاقي ځانګړتياوې په ډېره دقيقه او حکيمانه توګه انځور شوې، خدای خبر چې د قريشو مفسد مشران به د دې سورې په اورېدو سره څومره غصه شوي وي؟ دوی ته د دې سورې په هغې برخې کې چې د عزيز مصر او د مصر د نورو مشرانو د کورنيو اخلاقي حالت په کې انځور شوی، د خپلو کورنيو بد حالت ترسترګو کېدو او له همدې سورې نه پيغمبر عليه السلام دا درس اخيستی وو چې کله د يوه سرلوړي فاتح په توګه مکې ته داخل شو، ټول قريش د ده د سختو کينه کښو دښمنانو په شمول د کعبې خوا ته راغونډ وو او دې ته منتظر چې وګوري پيغمبر عليه السلام به د دوی د تېرو دښمنيو څه سزا ورکوي، سرونه ئې له شرمه ټيټ او وېرې اخيستي، کله چې پيغمبر عليه السلام ترې پوښتنه وکړه: له ما څه انتظار لرئ؟ له عذر، خجالت، عجز او انکسار نه په ډك غږ ئې ځواب ورکړ: هماغه انتظار چې له يوه مهربان او کريم مشر وروره کېدی شي!! او هغه په ځواب کې ورته وويل: زما ځواب همغه دی چې زما ورور يوسف عليه السلام خپلو ورونو ته ورکړی وو، اذهبوا و انتم الطلقاء: ځئ تاسو آزاد يئ!!

دا درې مهم مبحثونه د سورې له وروستي آيت نه مخکې په ايجاز او لنډيز سره داسې راغلي:

âš±®`B ÓÉ žû $Rğç R Mèä$_ {qçÉà2 ‰ ‰Nåä {pZßr @ß•9$ § «øŠ$#Œ) ÓLm

Ç‰È ûüBÌ ó BÌ$Qö)Ç ã $Zß Ù Š•ãŸr

تر هغه چې پيغمبران نهيلي شول او ګومان يې وکړ چې کاذب (انتظار) تير ايستي وو، نابېره زمونږ مرسته دوی ته رسېدلې او هغو ته نجات ورکړی شوی چې مونږ غوښتل او زمونږ عذاب به له مجرمانو نه دفع نه کړای شي، (په هيڅ ځواك او هيڅ تدبير سره نه شي کېدای چې الهي عذاب له ظالمانو نه دفع کړای شي)

بايبل ليکي چې يوسف عليه السلام خوب وليد او ورونو ته ئې تېر کړ او په همدې سره د هغوی حسادت راوپارېدو!! خو قرآن د بايبل خبره تصحيح کوي او فرمايي چې له يوسف عليه السلام سره د ده د ورونو د مخالفت سبب د ده خوب نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلکې د ده هغه لوړ شخصیت وو چې پلار د همدې په وجه په درنه سترګه ورته کتل او د ده راتلونکې ورته روښانه او ځلانده معلومېده، ده خپل خوب ورونږو ته نه بلکې خپل پلار ته تېر کړ او ورته وئې ویل: پلار جانه! په خوب کې یولس ستوري او لمر او سپوږمۍ ګورم چې راته سجده وکړي! پلار ورته وویل: ګرانه زویه! خوب دې ورونږو ته مه تېروه، داسې نه چې شیطان ئې ستا خلاف کوم خطرناك تدبیر ته وهڅوي، د خوب تعبیر دې دا دی چې الله تعالی به تا غوره کړي، د خبرو په حقیقت او د خوبونو په تعبیر د پوهېدو علم به درکړي او خپل نعمتونه به پر تا او د یعقوب په کورنۍ بشپړ کړي، هغسې لکه چې ستا پرپلار او نیکه، ابراهیم او اسحاق ئې بشپړ کړي وو.

د یعقوب علیه السلام په دې دقیق تعبیر کې یوولس ستوري د ده د یوولسو ورونږو، لمر او سپوږمۍ د ده پلار او مور رؤیائي رموز ګڼل شوي او سجده ئې د ده په وړاندې د دوی انقیاد او د دې نښه ښودل شوې چې الله تعالی به ده ته ستر او لوړ مقام ورپه برخه کړي، هغه ته به پر نورو فضیلت وروبخښي او د یعقوب علیه السلام د کورنۍ قیادت او مشري به ئې په برخه شي. د تأویل الاحادیث (د خبرو په کنه او حقیقت د پوهېدو) او د خوبونو د سم او دقیق تعبیر پوهه به ئې په برخه شي، یعني له یوه پلوه به د خوبونو د تعبیر علم ورکړی شي او له بله پلوه د هرې خبرې تل ته د رسېدو استعداد او توانمندي به ترلاسه کړي او دا د یوه انسان د پوهې او علم تر ټولو لوړ پوړ دی. یعقوب علیه السلام له دې "رؤیا" نه پوه شو چې دی او اولاده یې د خپل وخت د ځلاندو ستورو په شان دي. له همدې امله یوسف علیه السلام ته فرمایي چې الله تعالی به پر تا او د یعقوب پر کورنۍ باندې خپله پېرزوینه بشپړه کړي، هغسې لکه چې ستا پر نیکونو ابراهیم او اسحاق علیهما السلام باندې ئې بشپړه کړې وه، لکه څنګه چې هغوي د الهي انعام مستحق وګرځېدل او د خلکو د هدایت وسیله شول، تاسې به هم د خلکو د لارې د ځلاندو مشالونو حیثیت غوره کوئ او له تررړمیو څخه به د هغوی د ایستلو باعث وګرځئ. یعقوب علیه السلام ته له دې خوبه معلومه شوه چې په تأویل الاحادیث کې به یوسف علیه السلام تر ده هم مخکې وي، د ده په وړاندې خپله سجده ئې همداسې تعبیر کړه، نو ځکه ئې هغه ته

وويل: الله تعالى به د تأويل الاحاديث علم درکړي.

قرآن په دې سره څو مهمې مهمې لارښوونې خپل مخاطب ته کوي:

- کله داسې وي چې په يوه صالح انسان کې ښېګړې او لوړ لوړ نېك صفات د کينه ګرو او حسودو انسانانو کينه راپاروي او همدغه کينه او حسد يې د لوړو شخصيتونو دښمنۍ ته هڅوي. تل به ګورئ چې فاسق او مفسد انسانان له صالح او نېکو انسانانو سره دښمني کوي.
- داسې مه انګېرئ چې په انسان کې حسادت يوه طبيعي پېښه ده، داسې نه ده؛ بلکې دا شيطان دی چې په انسان کې د دې ناروغۍ سبب ګرځي، که چېرې په نورو کې ښېګړې او اوچت خصلتونه، په تا کې هم دغو ارزښتونو ته د رسېدو تلوسه راولاړه کړي او تا هم ښېګړو او لوړو خصلتونو ته وهڅوي او په تا کې نوې ولولې، شوق او ارزوګانې راوپاروي، دا يو طبيعي امر دی؛ مګر که د دې پر عکس تا د فضل او ښېګړې له خاوندانو سره عداوت، دښمنۍ او کينې ته وهڅوي او د دې بد کړچار سبب شي، نو پام کوه چې شيطان ستا پر زړه او دماغ سيوری غوړولی او دغه منفي احساسات يې در کې راپارولي دي.
- خپل رازونه او اسرار له ځان سره وساته او د هغه له افشا کولو نه، په خاصه توګه سيالانو او هغو کسانو ته چې له تاسره د تنافس او رقابت قصد لري، ډډه وکړه.

همدا راز فرمايي چې يعقوب عليه السلام پوه او د درايت خاوند دی، هم د خپل زوی خوب په دقيقه توګه تعبيروي او هم هغه ته لارښوونه کوي چې خپلو ورونو ته يې له افشا کولو ډډه وکړه، داسې نه چې شيطان د هغوی کينه ونه پاروي او ستا په خلاف ئي کوم خطرناك پټ تدبير ته اړ نه باسي.

قرآن د يوسف عليه السلام د ورونو منفي احساسات او غلطه اراده د دې لپاره زمونږ مخې ته ږدي چې ځان ترې وساتو، د دوی احساسات په دې توګه انځوروي:

#ﯓ ⊂m& qqä &r ß# ßqã (q$% ß ÇÈ û,ﯓ$¡ =ﯓ M»f#ä ÿﯓq-zﯓr # ßqã'Î b%. ß)©

ÇÈ ﯓÎB @»=Ê 'ﯓ R/& ﯓ p7ﯓã ßﯓr $ÝB $YŠÎ&   يوسف: ٧-٨

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوسف او د هغه د ورونږو په قصې کې پوښتونکو ته روښانه نښې دي. کله چې دوی وویل: یوسف او ورور ئې زمونږ پلار ته تر مونږ ګران او محبوب دی، په داسې حال کې چې مونږ یوه ډله یو (شمېر مو زیات دی)،بې شکه چې پلار مو په څرګندې اشتباه کې دی.

د قرآن په دې وینا کې څو مهم ټکي د پام او غور غوښتنه کوي:

• په داسې حال کې چې یعقوب علیه السلام له یوسف علیه السلام سره د هغه د وړتیاوو او غوره غوره ځانګړتیاوو په خاطر مینه کوي، د هغه ښه اخلاق او کړه وړه ئې خوښېږي، د هغه په خبرې او کړنو کې د یوه لوی شخصیت نښې ګوري او د همدې لپاره خاصه اعتنا ورته لري او داسې نه وه چې د خپلو زامنو تر منځ غیرعادلانه توپیر وکړي او بې موجبه یوه ته په بل ترجیح ورکړي، د ده په څېر له یوه حساس او عادل پیغمبره داسې بې عدالتې ډېره لرې ده، خو نور زامن ئې چې د یوسف علیه السلام ځانګړتیاوو او لوړ شخصیت د دوی حسادت پارولی، یوسف ته د پلار خاصه پاملرنه بې عدالتي ګڼي او د تبعیض او توپیر په سترګه ورته ګوري.

• له یوسف علیه السلام سره د ده د ورونږو د مخالفت اساسي محرك دا وو چې د یوسف علیه السلام په وړاندې ئې د حقارت او ټیټوالي احساس کاوو او د ده ستر شخصیت اوچت اخلاق، متانت او وقار ئې نه شو زغملی، په داسې حال کې چې د ده همدغه لوړ خصلتونه چې د دوی حسادت او رخه ئې راپاروله د دوی د پلار او نورو خلکو توجه او اعتنا ئې ځان ته جلبوله .

• هغه کسان چې د ذاتي مواصفاتو له مخې د لوړ تلو وړ نه دي، د لوړ الوت لپاره پیاوړې وزرونه نه لري، له لویو لویو شخصیتونو سره د سیالۍ اهلیت نه لري، خو حرص پرې غالب دی، جاه طلبه دي، حقایقو ته د تسلیمېدو او د لوړو شخصیتونو پر عظمت د اعتراف پر ځای او له هغوی سره په نېکو کارونو کې د مرستې او ملګرتیا په ځای د ناروا رقابت لار غوره کوي، د ځان د غوره والي د ثابتولو لپاره د یوسف علیه السلام د ورونږو په څېر غلطو توجیهاتو ته پناه وړي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي: مونږ په دې خاطر غوره او د احترام او توجه مستحق يو چې شمېر مو زيات دی!! ځواکمن يو!! د دوی په څېر په عصبيتونو تکيه کوي او د تعصباتو اور ته لمن وهي. په واقعيت کې دغه وګړي د کمزورو شخصيتونو خاوندان دي، د زعامت او مشرۍ ورتياوې او ځانګړتياوې نه لري؛ مګر جاه طلبه او د قدرت وږي دي، غواړي دا حرص او اقتدار ته د رسېدو دا وږونکې تنده له ناروااوو لارو اشباع کړي، د قومي او نژادي تعصباتو په پارولو سره غواړي قدرت ته ورسېږي او په دې توګه د قدرت په مسابقه کې پر خپلو رقيبانو برۍ ومومي. هغه چې د امت او ملت په شامله او پراخه مستوا کې د منل کېدو جوګه نه دي او دا کفايت او اهليت په کې نه شته چې د يوه پراخ ملت په کچه د مشرۍ مقام ترلاسه کړي نو د دې هڅه کوي چې لږ تر لږه د قوم، قبيلې او عشيرې په سطح د زعامت مقام ته ځان ورسوي، خو دا مقام هم د حسادتونو او د نورو په ضد د کرکې او نفرت راپارولو له لارې ترلاسه کوي!!

- قرآن په دې قصې کې مونږ ته وايي: هغه کسان چې عصبيتونه عنوانوي، د ځان لپاره د قوم او قبيلې په نامه امتيازات غواړي او تل د قومونو تر منځ د امتيازاتو پر وېش اعتراض کوي، دوی د ځان او خپلو رقيبانو په اړه د خورا عادل مرجع قضاوت هم نه مني، داسې لکه چې د يوسف عليه السلام وروڼو د خپل حکيم، پوه، حساس او عادل پلار قضاوت هم ناعادلانه ګاڼو او ويل ئې: مونږ ته په پام نه کولو سره زمونږ پلار ستره اشتباه کوي؛ ان ابانا لفي ضلال مبين!!
- تاريخي تجربې ښيي چې د قومي عصبيت بيرغچيان سره له دې چې د هغوی قضاوت او دريځ د خلکو په ګڼه او شمېر باندې ولاړ وي او د هر قوم نفوس د ملاك او معيار په توګه مني، مګر تل داکثريت قضاوت ته غاړه نه ږدي او مخالفت ترې کوي، د اکثريت له لارې نه خپله لاره بېلوي، د امت په وړاندې ملت، د ملت په وړاندې مليت او قوم او د قوم او قبيلې په منځ کې کورنې او عشيره يې حدونه عنوانوي. قرآن فرمايي چې دا شعارونه شيطاني لاملونه لري او د شيطان په تحريك او لمسونه رامنځ ته کېږي، شيطان وو چې دلومړي ځل لپاره يې نژادي توپير عنوان کړ او ويې ويل: انا خير منه، خلقتني من نار و خلقته من طين. زه تر ده غوره يم، زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې له اوره پيدا کړی يم او هغه دې له خاورې پيدا کړی دی.

- په سياسي مبارزاتو کې همدغه کمزوري، مګر متعصب حريف دی چې د سالم او رغنده رقابت او سيالۍ پر ځای پر پټو توطيو لاس پورې کوي، ترڅو له دې لارې خپل رقيبان ترور کاندې او د مبارزې له ډګره يې وباسي.

- ځينې بيا داسې دي چې که څه هم هدف ته درسېدو لپاره ناروا لارې غوره کوي؛ مګر ادعا ئې داسې وي چې ګواکې د دوی هدف نېك دی او هدف ته له رسېدو وروسته به د خدمت مصدر ګرځي او د صالحو افرادو په څېر به ښو عملونو ته ملا تړي، د دوی په نظر نېك هدف ته د رسېدو لپاره هره لاره غوره کول جايز دي، د هدف نېك والی نامشروع او ناروا تګلارو ته مشروعيت ورکوي، په داسې حال کې چې نه د هدف تقدس کولای شي چې نامقدسه وسيله توجيه کړي او نه له هغه چا چې د کمزورۍ په پړاو کې په غلطو لارو درومي، د خپلو رقيبانو د پرځولو لپاره ناروااوو وسېلو ته لاس کوي، دا توقع کېدی شي چې د ځواکمنۍ او قدرت پر مهال دې د صالح انسان په څېر عمل وکړي؛ بلکې د دې په خلاف، اقتدار به د ده د لا زيات انحراف سبب شي او د نورو په خلاف به د ده کړچار تر مخکې هم لازيات کرکجن او د غندلو وړ کړي.

- که چېرې د يوسف عليه السلام په څېر له يوه ستر پيغمبر سره د خپلو ډېرو نږدې خپلوانو او دوستانو لخوا، له کومې ګناه پرته او بې موجبه، داسې جفا او ظلم کېږي، نو ته اې د الله د لارې مجاهده! بايد د الله تعالی په لار کې او د پيغمبرانو د کړنلارو او تګلارو په تعقيب کې، د دغسې جفاګانو منتظر واوسې او په ځان کې د هغوی د زغملو ځواك او زغم راپيدا کړې، داسې نه چې د آزمېښتونو او ستونزو پروخت بې حوصلې شې، نااميده شې او مبارزه په نيمه لاره کې ناتمامه پرېږدې او تا ته، اې د دغو صحنو تماشاچي! اې د عافيت پر غونډۍ ناست د مبارزو پايلو ته منتظره! تا ته ويل شوي: داسې و نه انګېرې چې دا د الله د لارې سرتېري مجاهدين په دې خاطر له کړاوونو سره مخامخ دي چې د الله تعالی د عنايت او رعايت وړ نه دي او له الهي عنايت او پېرزوينو محروم کړی شوي!! او په دې سبب له دې برخليك سره مخامخ شوي چې غلطي او اشتباه ترې شوې!! داسې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده؛ دوی نه، بلکې تا اشتباه کړې، دا لوړې ژورې او دا آزمېښتونه د دې لارې طبيعت او د الله تعالی د نه بدلېدونکو سننو څخه يو سنت دی. د خدای د لارې مجاهدين به د آزمېښت په دې لوړو ژورو او د کړاوونو او ستونزو په دې پېچومو او کړلېچونو کې روزل کېږي، د دوی صبر او استقامت به مضبوطېږي، د دوی استعدادونو ته به وده ورکول کېږي او د کمال او پوخوالي هغه پړاو ته به رسېږي چې د الله تعالی د نصرت وړ وګرځي او د بريا پرېکړه ئې وکړي.

- د يوسف عليه السلام د ورونو دا وينا چې په تکرار سره ئې کړې: (نحن عصبة: مونږ خو يوه پياوړې ډله يو)، ښيي چې دوی پر شمېر او عدد ترکيز کوي او په همدې سره غواړي ځان تر يوسف عليه السلام غوره او د خپل پلار د التفات او اعتنا مستحق ثابت کړي!! مخکې ئې وويل: مونږ د يوسف په نسبت غوره يو، ځکه چې هغه يوازې دی او مونږ يوه ډله يو او بيا وايي: څنګه به ئې لېوه رانه وخوري په داسې حال کې چې زمونږ په خبر ځواکمنه ډله ئې په څنګ کې او ساتنه ئې کوي!! الله تعالی پر شمېر او "عده او عتاد" باندې د خپل بنده بروسه نه خوښوي، څوك چې پر ماسوی الله باندې تکيه او اعتماد وکړي يوازې ئې پرېږدي او له خپلې مرستې څخه ئې محرموي، له خپلو بندګانو څخه غواړي چې يوازې د ده عبادت وکړي، يوازې ده ته د دعا او احتياج لاسونه اوچت کړي، يوازې له ده مرسته وغواړي او يوازې پر ده باندې تکيه او اعتماد وکړي.

بايبل ليکي چې د يوسف ورونو خپلې رمې شکيم ته د څرولو لپاره بوولې وې... پلار ئې يوسف پسې ورولېږو چې احوال ئې واخلي، ... کله چې هلته ورنږدې شو، ورونو ئې وويل: دا دی لوی خوب ليدونکی راغی، راځئ چې وئې وژنو او په يوه کوهي کې ئې واچوو، پلار ته به ووايو چې کوم ځناور خوړلی دی... يوه ئې وويل: د وژلو په ځای ئې ژوندی په څا کې واچوئ... په خپله به په کې مړ شي... له وررسېدو سره سم ئې بريد پرې وکړ... جامې ئې ترې وايستلې او په څا کې ئې واچاوو ... ناڅاپه ئې يو کاروان وليد چې د دوی خوا ته راروان دی... فيصله ئې وکړه چې پر دغه کاروان ئې وپلوري... له کوهي ئې راوايست او خرڅ ئې کړ... او کاروانيانو له ځان سره مصر ته روان کړ...)

(c) ketabton.com: The Digital Library

بایبل دوکه، چل ول، غولول او په خپلو ژمنو نه ودرېدل د خپل داستان د اتل په څېره کې انځوروي خو قرآن کریم ئې د مجرمینو ځانګړتیاوې ګڼي، بایبل ئې یعقوب علیه السلام ته منسوبوي او کله چې د یوسف علیه السلام د ورونو وار رارسي د دوی هغې دوکې ته ګوته نه نیسي چې قرآن ورته اشاره کړې، ګمان نه کوم چې د بایبل لیکونکي دې دا کار اشتباهاً کړی وي، باور مې دا دی چې دا کار ئې عمداً کړی، د ده له نظره خدعه او دوکه یو هنر او کمال دی، باید اتلانو ته منسوب شي، نه عادي خلکو او مجرمینو ته!!

قرآن فرمایي چې د یوسف ورونو په خپلو کې مشوره وکړه چې یوسف په کوهي کې اچوو، پرېږدو ئې چې کوم کاروان ئې له ځان سره کوم لرې ملك ته بوځي او د مريي په توګه ئې وپلوري، په کار ده چې پلار مونږ ته تر ده زیات په درنه سترګه کتلی، زمونږ شمېر زیات دی، هم دکور ټول کارونه کوو او هم ئې حفاظت کوو، خپل پلار ته راغلل او ورته وئې ویل: پرېږده چې یوسف له مونږ سره د لوبو او مېوو خوړلو لپاره صحرا ته ولاړ شي، پلار ئې وویل: تاسو پوهېږئ چې زه ورپسې خفه کېږم او وېرېږم چې تاسو به ترې غافله شئ او لېوه به ئې وخوري، دوی بیا خپل شمېر ته ګوته ونیوله او وئې ویل: که لېوه ئې له مونږ وخوړی شي په داسې حال کې چې مونږ کافي ډېر یو نو مونږ به بلا وهلي یو!! هغه ئې په کوهي کې واچاوو... د کاروانیانو یوه کس اوبه راایستې، ناڅاپه ئې ولیدل چې له بوکې سره یو تنکی زلمی راپورته شو، چیغې ئې کړې: زېری زېری دا دی یو تنکی زلمی!!... په یوه خوندي ځای کې ئې پټ کړ... ښه سلوك ئې ورسره کاوو، پرې مهربانه ول... په مصر کې ئې په ارزانه بیه وپلورو... پېرېدونکي خپلې مېرمنې ته وویل: په عزت او درناوي سره ئې ښه وساته ، یا به ئې خپل زوی وګڼو یا امید دی کومه بله ګټه ترې راورسي...)

$Bq% ¾íŸ‰è/ .`Ë (qçqã?r Ná‹Î& çô r Ná9 ã@ø $Ê ö çqã•Ô$í& #ßqã(qè$%$

âÙ è/ çÖÉù É ã $ŠÏM6»Šî ’Îçqã)ür #ßqã(qè)? ÿw Náä]B @í$% A$% ÇÈ ûüÅî» ¹

¼ã $RÎr #ßqã 4?ã $ZBÙ? ÿw 79 $B R/'»7 (q$% ÇÈ û,îé»ù Oçä bÎ ó‘$§¡ 9$

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible] أَسَرُّوهُ [illegible]

[illegible] يوسف: ٩-٢٠

ګورئ چې قرآن په څومره دقيقه توګه د هغه مهال اجتماعي وضعيت انځور کړی، يو موندل شوی ماشوم شتمني ګڼل کېده، په موندلو سره به يوه بل ته زېرى ورکاوو، د مريانو خرڅلاو ګرم بازار درلود او هر بې وارثه او موندل شوی ماشوم چې به کله د مريي خرڅوونکو لاس ته ورغی، نو ګران کار وو چې د هغوی له پنجو نه د خلاصون لاره پيدا کړي او خپلې کورنۍ ته بېرته وروګرځي، د يوه مريي په څېر به لاس په لاس کېدو، نامعلومې سيمې ته به وليږدول شو او د مجهول برخليك سره به مخامخ شو.

بايبل ليکي چې د يوسف عليه السلام ورونو د کاروان له ليدو سره هغه بېرته له کوهي راوايست او په کاروانيانو ئې وپلورو، دا خبره هم قرآن ردوي او هم ئې عقل نه مني، که دوی په کاروانيانو د پلورلو اراده درلودی نو ولې به ئې په کوهي کې اچاوو؟ يوسف عليه السلام د پلورلو په وخت کې کاروانيانو ته ويلی شو چې زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مريي نه يم، دا مې ورونه دي، پلار مې خبر نه دی... هيڅوك نه غواړي په داسې لانجې کې ښکېل شي او آزاد انسان د مريي په نامه واخلي!! قرآن فرمايي چې يوسف عليه السلام په مصر کې وپلورلی شو.

¼ç‹Ï, ƓR ﬁ& $ŸèÿŸƒ b& ǿ¤ ã ç1q‡B ’ǘÌò2 & ÿjhî&•Bw ŽǬ Ë `Ë ç1ŽlÔ$ “ Ï‰A%r

ª! $r Ï] ƒŠ$mF$È@ƒÍrÙ `Ë ¼çJÏèä r ÇÚ öF$’Î # ßqä $Y©B 7Ï°‹Ÿ2 r #$!r

ÇËÈ šc qß=ê ƒ Ÿw Ä $Z9$ŽŸò2 & £Å9r ¾ÍìB& #?ã ë Ï%ñ يوسف: ۲۱

د قرآن له وينا معلومېږي چې يوسف عليه السلام د کاروان سردار ته د خپلو ورونو د جفا داستان اورولی، د هغه عاطفه او زړه سوی راپارېدلی او دې نتيجې ته رسېدلی چې يوسف عليه السلام خپلې کورنۍ ته له ستنېدو منع کړي، له ځان سره ئې بوځي، تر څو د خپلو ځواکمنو او حسودو ورونو لخوا ونه وژلی شي، دا ئې غوره ګڼلې چې يو ښه ځای ورته پيدا کړي، د مصر په کوم معزز شخصيت باندې ئې په لږه بيه وپلوري، دا ئې هم نه دي غوښتي چې په ګرانه بيه ئې وپلوري، د زياتو پيسو ترلاسه کولو په ځای ئې د دې ښکلي او بااستعداده زلمي راتلونکې ته زياته توجه کړې.

قرآن د قصې د دغې برخې په ترڅ کې مونږ ته لارښوونه کوي چې کله کله ستر ستر شخصيتونه په ډېره لږه بيه خرڅ کړی شي!! هو په خدای قسم همداسې دی، ډېر ځله ستر ستر شخصيتونه، د خپلوانو په لاس او حتی د خپلو ضعيف النفسه ملګرو په لاس دښمنانو ته په لاس ورکړی شوي او وژل شوي!!

قرآن فرمايي چې د يوسف عليه السلام د ورونو طمع دا وه چې په دې سره به له خپلې مخې يو ستر خنډ لرې کړي او خپلو موخو ته د رسېدو لپاره به لار آواره کړي، خو نه پوهېدل چې د دې کار پايله به څه وي!! د خپل دغه شرمناك کار په عواقبو له پوهېدو عاجز وو او داسې ګومان يې نه کاوو چې يوه ورځ به بيا له يوسف عليه السلام سره مخامخ کېږي او دا ټوله ماجرا به د دوی مخې ته کېښودی شي!! همداراز فرمايي چې په کوهي کې د لوېدو په مهال يوسف عليه السلام ته الهام وشو چې پروا مه کوه، له دې ځايه به ووځې، داسې ورځ به راشي چې دوی به

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مخې ته سرټيټي او شرمنده ولاړ وي او دا کار به ورپه يادوي!! او دا هغه څه دي چې د حق د لارې مبارزينو ته د ستونزو او کړاوونو په مهال الهام کېږي، الله تعالی ئې له ناهيلۍ ساتي او په زړونو کې ئې هيلې او امېدونه راپيدا کوي. د يوسف عليه السلام د قصې په بيانولو سره قرآن د دغو دريو اساسي موضوعګانو د اثبات لپاره تاريخي بېلګې زمونږ مخې ته ږدي: د ورونړو مخالفت او د دوی په لاس کوهي ته لوېدل، د نامعلوم برخليك په لوري خوځېدل، په ارزانه بيه خرڅېدل، د ستونزو او کړاونو بېلګه، په څاه کې د لوېدو په وخت کې دا الهام چې له دې ځايه به حتماً ژغورل کېږې او له کوهي وتل د نجات بېلګه او په پای کې له خپلو ورونړو سره په داسې حال کې مخامخېدل چې هغوی به په خپلو نادودو او جفاګانو شرمنده وي د برې او د دښمن د ماتې تاريخي بېلګه. تاسو به د بايبل په هيڅ برخې کې او د هيڅ قصې په ترڅ کې ونه مومئ چې له کومې قصې ئې داسې کوم ستر مطلب ثابتول او يوه مهمه لارښوونه کول په نظر کې وي.

بايبل ليکي چې د يوسف ورونړو د ده جامې د يوې وزې په وينو سرې کړې... پلار ته راغلل او وئې ويل: آيا دا د يوسف جامې نه دي؟ ... هغه جامې وپېژندې او وئې ويل: حتماً کوم ځناور خوړلی دی... نو له ويره ئې خپلې جامې څيرې کړې، زړې جامې ئې واغوستې... ډېرې ورځې ئې په ماتم تېرې کړې... د کورنۍ غړو هڅه وکړه چې هغه ته تسلي ورکړي خو ګټه ئې ونه کړه... وئې ويل: ترمرګه به د يوسف غم هېر نه کړم!! قرآن د بايبل دا وينا غلطه ګڼي او فرمايي:

ßqã$Zò2 •?r ßÎKó $Yõd $RÎ R/'»7 {q8% ÇÌÈ šc qãZ7 ã$±Ïã Nèd$/& yäl`r

4?ã râl`r ÇÐÈ ûüÏ% ¹ $Zà2 ö9r $Z©9Ë8s3Î MR& $Br Ü ë!$šŸ2 'ù $YÈ»GB %Zã

ª!$r @šÏd ž6Áù #•B& Nä3Ýã R& Nä39 M9§™ @/ A$% 5 É. Q%Î ¾iÅ šÜ%

ÇÑÈ bqãÅ ? $B 4?ã ä$èGó 3$ يوسف: ۱۲-۱۸

د يوسف عليه السلام ورونړه ماخستن په اوښلنو سترګو خپل پلار ته ورغلل او وئې ويل: پلاره! مونږ له يوه بله د مخکې کېدو لوبه کوله، يوسف مو د خپلو شيانو خوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته پرېښود، په همدې کې لېوه راغی او هغه ئې وخوړلو، ته به حتماً زمونږ په خبرې باور نه کوې که څه هم مونږ په يقين سره رښتونې وو، هغه ورته وويل: داسې نه ده، خپلو نفسونو غولولي يئ او کوم غلط کار ئې درباندې کړی، زما لپاره له ښه صبره پرته بل څه نه دي پاتې، ستاسو د دې خبرو په وړاندې به له الله تعالی مرسته غواړم، يوازې الله تعالی هغه ذات دی چې په داسې حالاتو کې ترې مرسته غوښتی شي!!

ګورئ د بايبل او قرآن د ويناوو ترمنځ څومره ژور توپير دی، يو د قصې اتل صابر، حساس او په حالاتو پوه انځوروي، د خپلو زامنو له وينا، څېرې او حرکاتو پوهېږي چې دروغ ورته وايي، نه ئې په خبرو باور کوي، نه ئې په اوښلنو سترګو غولېږي او نه ئې د يوسف عليه السلام هغه جامې دوکه کولی شي چې په نورو وينو ئې سرې کړې. صبر کوي، په غمونو کې خپل رب ته پناه وړي. خو بل ئې د داسې بې صبره انسان په څېر انځوروي چې له ډېره ويره خپلې جامې څيري، زړې جامې پر تن کوي او ژمنه کوي چې تر مرګه به دا غم هېر نه کړي!!

قرآن د دې قصې په ترڅ کې مونږ ته څو مهمې لارښوونې کوي:

- بايد په خپلو قضاوتونو کې تلوار او عجله ونه کړو، بايد محتاط واوسو، يوازې د متهم ظاهري بڼه، اوښلنې سترګې، غولوونکې ادعاګانې او هغه شواهد چې د خپلې ادعا د ثبوت لپاره ئې وړاندې کوي کافي ونه ګڼو، د متهم سوابق بايد په پام کې ولرو.
- يعقوب عليه السلام حساس او پوه انسان وو، د يوسف عليه السلام د ورونړو په تصنعي ژړا، د قضيې په باب د دوی د خبرو له څرنګوالي، د يوسف عليه السلام د کميس له وضعې او له يوسف عليه السلام سره د ورونړو مخکنيو حسادتونو ته په پام سره پوه شو چې زامنو يې رښتيا نه دي ورته ويلي او اصله قضيه ئې ترې پټه کړې ده.
- د مصيبتونو په وړاندې صبر کول د پيغمبرانو طريقه ده.
- ښايي يعقوب عليه السلام ته د خپل زوی يوسف عليه السلام تر ورکېدو دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

غم او اند ښنه لازياته درنه وه چې زامن ئې داسې دي، له ده او له خپل ورور سره ئې داسې څه کړي، بې شکه چې د يعقوب عليه السلام لپاره به د داسې زامنو زغمل او تحمل تر دې هم دروند پېښې او له زغم او حوصلې اوچت وو چې يو زوی ترې ورك شوی، د يوه شريف او بااحساسه انسان لپاره دا ډېر دروند پېښې وي چې خپل زامن د خپل اوچت انتظار خلاف ګوري او له داسې کسانو سره په يو ځای ژوند کولو مجبور شوی وي!!

• يعقوب عليه السلام چې په خپله جليل القدره پيغمبر او د يوه ستر او اولوالعزمه پيغمبر ابراهيم عليه السلام لمسی دی او الله تعالی ته د نږدې توب او د معنوي مقام په لحاظ خورا اوچت مقام لري، خو سره له دې ستر او اوچت معنوي مقامه، له غيبه بې خبره دی، له دې عاجز دی چې پوه شې زامنو ئې له يوسف عليه السلام سره څه کړي دي؟!! څو کيلو متره لرې د ده نازولی او ګران زوی په کوهي کې پروت دی، خو دی ئې نه له حاله خبر دی او نه ئې مرسته کولی شي!! خپل عجز او ناتواني په دې الفاظو بيانوي: يوازينی مستعان او مرستندوی الله تعالی دی، فقط له هماغه ذات نه بايد مرسته وغوښتلی شي. په دې بيان سره د هغو ناپوه خلکو خولو ته سخت ګوزار ورکړی شوی چې په غيب باندې له الله تعالی پرته د بل چا د پوهېدا دعوا کوي!! د قصې دغه برخه مونږ ته د قرآن عظيم الشان له اساسي مطالبو نه يو مطلب په ګوته کوي، هغه دا چې په ځمکه او آسمان کې له الله تعالی پرته نه څوك په غيبو علم لري او نه د چارو د سمبالولو واك او اختيار لري، هر څوك چې له خدايه پرته بل چا ته د غيبو د علم نسبت وکړي او هغه د چارو متصرف وګڼي په واقع کې يې قرآن تکذيب کړی دی.

بايبل د قصې په منځ کې د يهودا او تامار تر عنوان لاندې يوه بله خندونکې قصه رااخلي او وايي: په دغو ورځو کې يهودا د پلار له کوره عدولام ته ولاړ او د حيره نومي کس خوا ته دېره شو، هلته ئې شوعا نومې ښځه په نکاح کړه... له هغې د دريو زامنو عير، اونان او شيله خاوند شو...عير ته ئې تامار نومې نجلۍ راواده کړه... خو دی شرير انسان وو نو ځکه خدای وواژو، يهودا د ده ورور ته وويل چې زمونږ له دود دستور سره سم ته بايد د خپل ورور کونډه ځان ته په نکاح کړې تر څو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د ورور نسل پاتې شي!!! ده په نکاح کړه خو د نږدېکت په وخت کې به ئې اعتزال کاوو تر ځو تامار حامله نه شي او د ده اولاد د بل په نامه یاد نه شي!!! د اونان دا کار د خدای خوښ نه شو نو ځکه ئې هغه هم مړ کړ!!! یهودا خپلې نږور تامار ته وویل چې د پلار کره ولاړه شه کله چې شیله ځوان شو تا به ورنکاح کړم... خو یهودا له دې وېرېدو چې شیله هم مړ نه شي... څه موده وروسته د یهودا مېرمن مړه شوه... یهودا غوښتل تمنه ته ولاړ شي... تامار خبره شوه... د کونډېتوب جامې ئې وایستې... د دې لپاره چې ونه پېژندی شي یو ټیکری ئې په سر کړ او خپل مخ ئې پرې پټ کړ او د کور په دروازه کې د یهودا په انتظار ودرېده... غوښتل ئې له هغه غچ واخلي چې ولې ئې شیله ته په نکاح نه کړه.. یهودا ولیده... د فاحشې ګمان ئې پرې وکړ... خوا ته ئې ورغی... غوښتنه ئې ترې وکړه... نه پوهېدو چې خپله نږور ئې ده... د یوه سېرلي په بدل کې ئې نږدېکت ورسره وکړ... او خپله عصا او ګوتې ئې په ګرو کې ورته کېښوده... څه موده وروسته یهودا ته خبر ورسېدو چې تامار زنا کړې ده... ده ئې د سوځولو فیصله وکړه... تامار وویل: د دې عصا او ګوتې خاوند زما د اولاد پلار دی... یهودا وویل دا څه تقصیر نه لري... ځکه ما خپل زوی شیله ته په نکاح نه کړه... له سوځولو ئې تېر شو.... تامار دوه ګوني وزېږول... د زېږون په وخت کې یوه ماشوم لاس راوایست او قابلې د ده په مټ سور تار وتاړو... هغه لاس شا ته کړ... او بل تر ده مخکې وزېږېدو!!! یو ئې فارس (بهر راوتونکی) او بل ئې زارح (سور) ونوماوو!!!

په دې ضمني قصې کې دا د حیرت وړ خبرې مومو:

- اونان باید د دې لپاره د خپل ورور له کونډې سره نکاح وکړي چې د مړ ورور نسل دوام وکړي!! نه پوهېږو چې د دې نوې نکاح په نتیجه کې زېږېدونکې اولاد به ولې د مخکني ورور نسل او اولاد ګڼل کېږي؟!! او اونان به ولې د دې لپاره اعتزال کاوو چې اولاد ئې د بل په نامه یاد نه شي؟!!
- دا خبره کوم عقل منلی شي چې تامار د دراوزې په خوله کې ودرېده، یهودا ورباندې رابرابر شو، د دې له انتظار سره سم د دې خوا ته راغی، مطالبه ئې ترې وکړه، موافقه وشوه، یهودا هغه له خبرو ونه پېژنده، له رنګه ئې هم ونه پېژنده، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نږدېکت په مهال ئې هم له خبرو او له رنګه ونه پېژنده!!! ګواکې دا د پټو سترګو او له ليدو کتو او خبرو پرته کومه معامله وه!! په همدې يو ځل نږدېکت سره هغه حامله شوه!!! او همدا حامله کېدا هغه څه وو چې تامار غوښتل...

- يوه ماشوم خپل لاس راوايستو، قابلې سور تار ترې تاو کړ، په شا شو، بل راووت!!!

تاسو به بايبل له داسې مسخره خبرو ډك ومومئ. باور وکړئ ما ته د بايبل د ليکونکي خبرې هومره د حيرانتيا او تعجب وړ نه برېښي لکه د بايبل د منونکو دا سفاهت او بې عقلي چې له داسې مسخره قصو ډك کتاب يو مقدس کتاب ګڼي، ليکونکی خو ئې خاص مقاصد لري، خو منونکي ئې څه بلا وهلي چې داسې بېهوده خبرې مني؟!!

- قرآن د بايبل دا ادعا ردوي چې کاروانيانو يوسف عليه السلام له خپلو ورونو وپېرېدو، د دې ادعا برعکس وايي چې کاروانيانو له څاه راوايست او د موندل شوې قيمتي متاع په څېر ئې پټ کړ، د قرآن په دغو مختصرو الفاظو کې هومره ژور مطالب پراته دي چې د هغه مهال د ټولنې د دردونکي وضعيت د دقيق توضيح لپاره کفايت کوي، د کاروان د سالار يو غلام هغه ته د يوه تنکي ځوان د موندلو زېری ورکوي، هغه ئې د قيمتي متاع په څېر پټ ساتي او دا ځکه چې دی به څو ورځې وروسته د مصر په بازار کې په ګرانه بيه پلوري، يعني هغه مهال نه يوازې د غلامانو د پېر پلور بازار ګرم وو بلکې دومره بې امنيتي خوره وه چې چا ته به کوم ماشوم او تنکی زلمی په لاس ورغی، که څه هم د کومې آزادې او عزتمنې کورنۍ غړی به وو، بس د غلامانو په ډلې کې به شامل شو، له خپلې کورنۍ سره به ئې روابط د تل لپاره وشلېدل، د بېرته ستنېدو مجال ئې نه شو ترلاسه کولی، د مجهول برخليك په لوري به يوړل شو، لاس په لاس به شو، په يوه بل به خرڅ شو، په دې سره قرآن حکيم د هغه مهال اجتماعي وضعيت په دقيقه توګه انځور کړی.

يوسف او د فوطيفار مېرمن

بايبل تر دې عنوان لاندې ليکي: په مصر کې د فرعون د ساتونکو مشر

(c) ketabton.com: The Digital Library

فوطيفار، يوسف په بيه واخيست... څه موده وروسته ئې دی د خپل کور او تجارت ناظر وټاکو... يوسف ښايسته ځوان وو، د فوطيفار مېرمنې زړه پرې بايلو... له هغه ئې د مباشرت غوښتنه وکړه... هغه ونه منله او وئې ويل: بادار مې پر ما دومره اعتماد کړی، د خپلو ټولو شتمنيو اختيار ئې راسپارلی... څنگه به دا کرکجن کار کوم... دا د خدای په وړاندې لويه گناه ده... خو هغې لاس نه اخيست... يوه ورځ يوسف د کور په کارونو لگيا وو... له دوی دواړو پرته بل څوك په کور کې نه وو... هغې مېرمنې لاس ورواچاوو چې له ما سره څمله... يوسف ترې وتښتېدو او له کوره ووت، خو جامه ئې د هغې ښځې په منگولو کې پاتې شوه... ښځې خدمتگارانو ته چيغې کړې او هغوی ته ئې وويل: خاوند مې يو عبراني نوکر کور ته راوستی، دا دی ما ته ئې سپکاوی راواړولو... زما خونې ته راغی... لاس ئې راواچاوو... ما چيغې کړې او دی وتښتېدو او دا دی جامه ئې زما په لاس کې پاتې شوه... کله چې فوطيفار د خپلې مېرمنې خبرې واورېدې ډېر په غصه شو او يوسف ئې په هغه زندان کې واچاوو چې د پاچا نور بنديان په کې اچول شوي وو!!!)

د بايبل له ليکونکي پوښتنه کوو: تا خو څو سطره مخکې ليکلي چې په کور کې بل څوك نه وو، نو د فوطيفار مېرمنې چا ته غږ کړ او دا خدمتگاران په يوې چيغې څنگه او له کومه راورسېدل؟!! راشه د قرآن وينا واوره چې څومره دقيقه او له ژورو لارښونو ډکه ده:

- قرآن د قصې دا برخه د يوسف عليه السلام د ابتلاء او آزموينې د يوه بل، خو ډېر حساس او خطرناك پړاو په توگه راا‌خلي، تر دې مخکې د ورو‌نو له مخالفت او حسادت سره مخامخ شو، په کوهي کې واچولی شو، په ارزانه بيه خرڅ شو، بل ملك ته يوړل شو، آزاد ژوند ئې د غلامۍ په ژوند بدل شو، په پای کې د يوې مفسدې مصري کورنۍ نوکرۍ ته اړ شو او دا د ده د ژوند تر ټولو حساسه مرحله او ترټولو خطرناکه آزموينه، اوس له يوه بل دښمن سره مخامخ دی، مخکني دښمن په زړه کې ورته کينه او حسادت درلود، خو دا دښمن په زړه کې ورته هوس او شهوت لري، هغه په کوهي کې وغورځاوو او دا ئې د گناه په ډنډ کې غورځول غواړي، د دې دښمن دام ډېر غولونکی او جالب دی او ځان ترې ساتل ډېر گران.

(c) ketabton.com: The Digital Library

• قرآن نه د دې مصري نوم اخلي او نه ئې د مېرمنې، دا ځکه چې قرآن د تاريخ کتاب نه دی، د نومونو يادول نه مفيد دی او نه ضروري، د عزيز مصر په نامه ئې يادوي او دا د دې لپاره چې وښيي د مصر ټول هغه شخصيتونه چې دا ئې يو وو، د ده په څېر ول، په خپلو کورونو کې ئې زلمي خدمتگاران او پېغلې خدمتگارانې ساتلې، د دې پروا ئې نه وه چې له دې څه فتنې راولاړېږي، داسې پېښو ته ئې د گناه په سترگه نه کتل، خاص اهميت ئې نه ورکاوو، دا اختلاط او حتی په جنسي روابطو کې آزادي د هغو کورنيو يوه عادي او عامه معامله وه او د هر اشرافي ژوند يوه لازمي ځانگړتيا ده.

د قرآن له وينا معلومېږي چې د مصر عزيز د يوسف عليه السلام له ليدو سره سم د هغه له څېرې، ناستې ولاړې، هوښيارتيا او زيرکتيا نه پوه شوی چې هغه يو غلام نه، بلکې له يوې شريفې کورنۍ سره تعلق لري چې د حوادثو او پېښو طوفانونو له دې برخليك سره مخامخ کړی، نو ځکه ئې خپلې ښځې ته وويل: نه ښايي له هغه سره د مريي په څېر چارچلند وشي، بلکې په کار ده ښه ئې وپالې، هيله ده چې په دې کور کې د هغه شته والی مونږ ته گټور ثابت شي، که مو په هغه کې نورې ښېگړې او وړتياوې وموندې په زويولۍ به ئې ونيسو او د خپلو ټولو شتمنيو امين او وارث به ئې کړو.

• قرآن فرمايي چې د عزيز مصر مېرمنې يوسف خپلې خونې ته وروغوښت، دروازې ئې کلکې وتړلې، بيا ئې يوسف ته بلنه ورکړه، هغه انکار وکړ، وئې ويل: الله تعالی مې رب دی، دغه ځای ته ئې راورسولم، دومره پېرزوينې ئې راباندې وکړې، دا کار لوی ظلم دی، ظالمان نه ژغورل کېږي او نه بريالي کېږي!! او يقيناً چې هم هغې د ده تلوسه وکړه او که ده د خپل رب برهان نه وی ليدلی حتماً ئې د هغې تلوسه کوله، په دې توگه مو فحشاء او بدکاري ترې وگرځوله، بې شکه چې هغه زمونږ له مخلصو بندگانو څخه وو، (هغې غوښتل لاس ورواچوي، دی ترې وتښتېدو)، له لمنې ئې ونيولو، (لمنه ئې وشکېده او د هغې ښځې په منگولو کې پاتې شوه)، د دروازې له پرانستلو سره سم ئې د ښځې خاوند په خپلې مخې کې وموند، مېرمنې ئې وويل: د هغه چا سزا به څه وي چې غوښتل ئې ستا مېرمنې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپکاوی ورواړوي؟! ده وویل: دي له ما نفساني غوښتنه درلوده، د کورنۍ له غړو نه یوه شاهد داسې شهادت ورکړ: که ئې کمیس له مخې غوځ شوی وي، نو دې رښتیا ویلی او دی دروغجن دی خو که کمیس ئې له شا غوځ شوی وي نو بیا خو دې دروغ ویلي او دی رښتونی دی، چې وئې لیدل کمیس ئې له شا غوځ شوی، نو خاوند ئې مېرمنې ته وویل: دا ستاسو ښځو مکرونه دي، ستاسو مکرونه ډېر ستر ستر دي، یوسفه! له دې تېر شه او ته اې ښځې! د خپلې ګناه معافي وغواړه، یقیناً چې خطا شوې یې!!

د قرآن الفاظ دا دي:

[illegible]

یوسف: ۲۳-۲۹

د قرآن دا برخه څو لارښوونې او ظریف ټکې زمونږ مخې ته ږدي:

- الله تعالی یوسف علیه السلام د خورا ستر ماموریت او لويې دندې لپاره غوره کړی وو، د یوه ستر انقلاب لپاره، د یوه سیاسي، اجتماعي، فکري او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخلاقي انقلاب لپاره، د مصر په ښېر په يوې داسې ټولنې کې چې له مدني لحاظه ډېره مخکې تللې خو له فکري او اخلاقي لحاظه ډېره وروسته پاتې، ظلم، فساد او بې عدالتې خپل تور وزر پرې غوړولی، واکمنان ئې په فساد کې تر ستونې غرق، مظلومان له خپلو ټولو انساني حقوقو محروم، د واکمنانو د هوسونو قرباني، په نه ګناه زندان ته درومي او د اربابانو د مزاج خلاف په يوه معمولي کار په دار ځړول کېږي، دا ستر مأموريت سپېڅلی، مهذب، مدبر او د ډسپلين خاوند قيادت او زعامت ايجابوي، هغه کسان چې د اسلامي ټولنې د جوړولو په لاره کې مبارزه کوي، هغه ټولنه چې پيغمبران عليهم السلام ئې پر جوړولو مأمور شوي، بايد دغسې لوړ شخصيت ولري او د مبارزې په لوړو ژورو کې د دوی دا وړتياوې راڅرګندې شي.

- که چېرې ظروف او شرايط په ګناه کې د انسان د پرېوتو مشوق وي او هغه ګناه ته وهڅوي، نو د ډېرو سترو شخصيتونو د لوېدو او سقوط احتمال هم شته، له هغو ظروفو او شرايطو نه چې انسان ګناه ته رابولي يا يې ورته را کاږي بايد ځان وساتو.
- که چېرې يوسف عليه السلام د خپل رب برهان نه وی ليدلی، د هغې مېرمنې په لوري به ښويېدلی وو، راشئ وګورو چې دا الهي برهان څه وو؟ د آيت له فحوی نه معلومېږي دا برهان د يوسف عليه السلام هغه احساس وو چې په دغو الفاظو سره ئې بيان کړ: الله تعالی مې رب او پالونکی دی، دې غوره مقام ته ئې راورسولم، ظالمان نه ژغورل کېږي، همدغه احساس د دې باعث شو چې د ځوانۍ په هغه طوفاني دوره کې د شيطان او نفس له وسوسو خوندي پاتې شي.
- قرآن فرمايي چې په دې کار سره يوازې دا نه چې دی له دغې ګناه نه وژغورل شو بلکې په همدې سره بې حيايي او بدکاري له ده نه په شا وتمبول شوه!! د قرآن دا وينا په سطحي نظر سره انسان ته عجيبه برېښي، خو په لږ دقت سره پوهېدی شي چې په دې الفاظو کې ډېر ژور او ظريف مطالب پراته دي، ځوك چې په لومړي ځل د خپل نفس ناروا غوښتنې او د خپل هوس د هڅونې په وړاندې صبر وکړي، تسليم نه شي او پښې ئې له ښويېدو وژغورل شي، دغه کار په ده کې د ځان ساتنې هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواك او احساس كمال او قوت ته ورسوي چې په راتلونكې كې د داسې هڅونو په وړاندې ئې پښې ونه ښويېږي، چا چې په لومړۍ مقابلې كې د بديو په وړاندې ماتې ونه خوړله، د بديو د مقابلې ځواك ئې لازيات پياوړى او مضبوط شي او چا چې په لومړۍ مقابلې كې ماتې وخوړه، بيا بيا به تر بريدونو لاندې راځي او ماتې به خوري، څوك چې د بدكاريو دروازه پرانيزي تړل ئې ورته ګران شي او څوك چې د لومړي ځل لپاره د هغې له پرانستلو ډډه وكړي د تل لپاره ترې خوندي پاتې شي، يوه ګناه نورو ګناهونو ته لار پرانيزي، يوې ګناه ته په منفي ځواب ويلو سره د نورو مخه نيول كيږي، يوسف عليه السلام هغې لومړۍ بلنې ته په منفي ځواب ويلو سره ټولو هغو كسانو ته ځواب وركړى چې د ده د بې لارې كولو طمع ئې كوله، ټول په دې پوهېدلي چې دا هوښيار ښكار په لومې كې نه نښلي، چې د عزيز مصر مېرمن په دې ونه توانېده نور به څنګه هغه ښكار كړى شي او څنګه به د هغه د ښكار كولو جسارت او طمع كوي؟!! هو؛ په دې سره الله تعالى له يوې خوا دى د ځوانۍ په هغو شېبو كې چې احساسات ښه په ځوښ كې وي او هوس ډېر څپانده په ګناه كې له پرېوتو وساتو او له بلې خوا ئې بد كارۍ ته بلونكي ځواكونه په فرسخونو له ده لرې كړل.

- الله تعالى هغه د مصر د ټولنې د زعامت لپاره غوره كړى وو، د مصر د هغه وخت پر ټولنې د فحشا، اخلاقي فساد او جنسي آزادۍ تور وزر غوړېدلى وو، په خاصه توګه د ټولنې په لوړ پوړيو او اشرافي كورنيو كې دا بيماري په پراخه پيمانه خوره وه، له دې پلوه ئې حالت داسې وو لكه د نن ورځې د لوېديځې نړۍ د ګنده ټولنو حالت، جنسي بې لاريتوب ته نه يوازې د ګناه په سترګه نه كتل كېدل بلكې يو عادي كار ګڼل كېدو، د يوسف عليه السلام دا كار د دې باعث شو چې د مصر ټولې هغه مېرمنې چې په خپلو نخرو سره ئې د مصر هر واكمن په آسانۍ سره ښكار كاوو له ده ناهيلې شي او د ده د بې لارې كولو طمع ونه كړي، كه د عزيز مېرمن ونه توانېده چې يوسف عليه السلام د خپلې ځوانۍ په موسم كې دوكه كړي، هغه وخت چې احساسات څپانده وي او په داسې حالت كې چې دى ئې مربى او خدمتګار وو، نو له هغه وروسته چې د عمر پوخوالي ته ورسېږي او د مصر واكمن شي، نو څنګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

به هغوی وکولای شي چې دی ښکار کړي!! د قرآن دا الفاظ څومره دقيق دي:
ä$±ó ÿ¯$ äþ¡ 9$pzã $Îç Zï (ترڅو په دې توګه بدکاري او بې حيائي ترې ايساره کړو!!)، داسې ئې نه دي ويلي چې هغه مو له بدکارۍ او بې حيايۍ راايسار کړ، نه بلکې بدکاري او فحشاء ترې ايساره شوه، يعني هغه کار يې وکړ چې نور بدکاري او بې حيايي ورته نږدې نه شي.

- د هغو ټولو آزمېښتونو له جملې نه چې يوسف عليه السلام ورسره مخامخ شوی، خورا لوی او خطرناك ئې همدغه آزمېښت وو، د ورونړو مخالفت، کينه او حسادت، په څا کې لوېدل، مرييتوب ته لېږدېدا او بندي کېدا... دا ټول تر دې آزمېښت ډېر ډېر آسانه ول.

ګورئ چې د قرآن د وينا په لفظ لفظ کې څومره ژورې لارښوونې او ظريف ټکې مخې ته راځي، دوه څېرې ئې په ډېره دقيقه او اغېزمنه توګه انځور کړې: يو د خدای بنده او بل د نفس بنده، يو له ګناه تېښتي او بل په ګناه پسې زغلي، يو د ځوانۍ په جذباتي موسم کې له ګناه ځان ساتي او بل په داسې حال کې د ګناه هڅه کوي چې ټولې جسمي او جنسي اړتياوې ئې رفع شوې، دواړه د دروازې په لوري منډې وهي خو يو ئې د پرانستلو او له ګناه نه د ځان ژغورلو په نيت او بل ئې د دې لپاره چې خلاصه نه شي او ښکار ئې له منګولو ونه وځي، دواړو د دروازې په لوري وځغاستل، يو يې له ګناه نه د تېښتې لپاره او بل يې د بې لارې نفس د اشباع لپاره، يو يې له خدايه ويرې تېښتې ته اړ کړی او بل يې د زړه له مراد نه د محرومېدو وېرې، عجيبه صحنه ده، دوه متضادې څېرې په يوه تګلورې کې، د يوه منزل په لور په منډو، مګر له بېلا بېلو موخو سره، څه عجيبه صحنه ننداري ته اېښودل شوې، هغه صحنه چې زړه په لړزا او درزا راولي، مشاعر هڅوي، په انسان کې وجد راپاروي. ډېر داسې کسان مومې چې دوی او هڅې ئې د دې صحنې له څېرو سره ورته دي، ټول په يو تګلورې کې، د يوه هدف او مقصد په لور تلوار کې، کله نا کله له ورتو شعارونو او ادعاګانو سره، خو يو يې د رحمن خداي لپاره او بل يې د نفس او شيطان په حکم، يو يې په پاك لمنتوب سره او بل يې له لړلو او ملوثو لاسونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره، یو یې له الله تعالی نه د ویرې نه په ډك زړه سره او بل یې له خیرن، خچن او ګنده ضمیر سره.

- دواړه د خپل محسن په وړاندې ودرېږي، د یوه د ژوند ملګری او د بل آقا، یوه ته دې محسن هر څه ورکړي او د خپل ژوند شریکه ئې ګرځولې، خو له بل سره ئې یوازې دومره کړي چې په نوکری ئې نیولی، یو خپل محسن ته صادق او وفادار او بل ورته خائن او بې وفا، مجرم تر بې ګناه مخکې د ځان د برائت ادعا کوي او بې ګناه تورنوي او د هغه لپاره د سزا غوښتنه کوي!! پاك لمنی بېګناه له دې ډډه کوي چې بل تورن کړي، له ځانه دفاع ته اړ کېږي.
- لکه څنګه چې مو د یوسف او د هغه د وروڼو په قصې کې ولوستل چې تېری د یوسف علیه السلام د وروڼو لخوا شوی، هغه یې څا ته وغورځاوو او بیا ئې د ده کمیس د دې لپاره په "کاذبه وینه" سور کړ چې پلار پرې وغولوي، دلته هم وینئ چې تېری د بدکار او مجرم له پلوه دی او د صالح مظلوم کمیس په کې څیري شوی، هغه تورن شوی او هغه په زندان او دردناك عذاب ګواښل شوی!! که تاریخ ته یو ځغلند نظر واچوو نو وبه ګورو د دغو دوو انساني لوریو ترمینځ د تاریخ د ټولو ټکرونو ماهیت همدغسې دی.
- کله چې دوی دواړه د مصر عزیز د وره خوله کې وینې، نو مجرمه ښځه ئې په جګ غږ وایې: یوسف ستا پر عزت او ناموس د تېري او لاس اچولو نیت درلود، د داسې تېري کوونکي سزا له دې پرته بل څه کېدی شي چې یا بندي شي او یا سخت تعذیب شي!! په دې صحنه کې هم ګورئ چې د شر او فساد سمبول یرغلګر دی، تبلیغات او افتراءات د هغه له لوري دي او د پاك لمنتوب او تقوا لوری تر تهاجم لاندې او دفاع ته اړ شوی!! تل همداسې وي، د چا لمن چې په ګناهونو لړلې وي هغه څوك په ګناه تورنوي چې له ګناه نه د تېښتې پر وخت ئې لمن څیرې شوې. اکثراً داسې کېږي چې سپېڅلي خلك د خپل سپېڅلتوب نه د دفاع لپاره د تبلیغ ډېر لږ احساس کوي او دا ضرورت لږ احساسوي چې د خپل پاك لمنتوب لپاره دلایل وړاندې کړي، دا مجرمان او ګناه ګاران دي چې د خپل جرم د پټولو او سپېڅلتیا د اثبات لپاره تبلیغاتو ته ضرورت لري، دوی د ځان د تبرئې لپاره نور خلك تورنوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

• الله تعالی په خپله له مخلصو بندګانو دفاع کوي، هغه تل له متقیانو او پرهېزګارانو سره دی، یوازې ئې نه پرېږدي، آزمېښتونه پرې راولي، په لوړو ژورو سره ئې آزمويي، دا ځکه چې ابتلاء او آزمېښت د الله تعالی سنت دی او دا ځکه چې د آزمېښتونو په ترڅ کې د متقیانو روزنه کوي، په دې سره د دوی شخصیت ته مزیده ځلا ورکوي، خو هیڅکله ئې د دښمنانو په وړاندې یوازې او بې اسرې نه پرېږدي، چا چې د آزمېښتونو په دوران کې تر پایه پورې صبر وکړ، الهي مرسته به ئې خامخا خوا ته را رسي، د باطل د پلویانو او ملګرو له منځه به داسې څوك راولاړوي چې له حق پالونکو دفاع وکړي، د مخالف لوري تورونه رد کړي او د دوی پر پاکۍ او پاك لمنۍ شهادت ورکړي!! د یوسف علیه السلام لمن داسې څیرې شوې چې د یوسف علیه السلام پر پاکي او د عزیز د ښځې په بدلمنتوب شاهدي ورکوي، هماغسې چې په وینو لړلی کمیس یې یعقوب وپوهاوو چې لېوه نه دی داړلی، بلکې ورونو ئې کوم بل کار پرې کړی.

د عزیز مصر غبرګون ډېر سوړ، له دې هم ډډه کوي چې خپلې مېرمنې ته کومه سخته خبره وکړي، دا خو پرېږده چې طلاقه ئې کړي، سزا ورکړي، یا دا له یوسفه لرې کړي او یا یوسف ترې لرې کړي، له خپله کوره ئې وباسي او بل ځای ته ئې ولېږي، تر څو د دې فاجعې له بیا تکراره مخنیوی وکړي، فقط دومره ورته وايي: د ښځو مکرونه همداسې وي!! په مکرونو کې ډېر مهارت لري!! د عام خطاب په ډول، داسې چې نورې ښځې ئې هم په کې شاملې کړې دي: د ښځو مکرونه همداسې وي!!! د دې دا کار خطا او غلطې ګڼي خو په دې معنا چې ولې ئې خپل حیثیت او مقام ته پام نه دی کړی، دا خو ستا نوکر دی نه سیال!! یعنې دا کار په خپل ذات کې د اعتراض وړ نه ګڼي یوازې په هغه صورت کې ئې د اعتراض وړ شمېرې چې له خپل سیال سره نه وي!! یوسف ته ئې وویل: له دې خبرې نه تېر شه، څه چې درسره شوي هغه هېر کړه او سترګې پرې پټې کړه!! او خپلې ښځې ته ئې وویل: د خپلې ګناه لپاره بخښنه وغواړه، اشتباه دې کړې ده!! خو د ده په الفاظو کې دا وضاحت نه شته چې له چا بخښنه وغواړې، له الله تعالی نه که له خپل مېړه نه؟! د ده الفاظ دا وو: انك كنت من الخاطئين : یقیناً چې ته له خطا شوو څخه یې!! آیا له دې خبرې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ده مقصد دا دی چې ګناه دې کړي، دا عمل خو ذاتاً یوه ګناه ده او یا دا چې دا ګناه نه بلکې یوه اشتباه ګڼي او معنا ئې دا ده چې ولې ئې په یو مریي او غلام باندې زړه بایللی او له هغه ئې د زړه مراد غوښتی؟! د آیت الفاظ ډېر صریح دي، ده په پای کې د ذنب، جرم او اثم پر ځاي د "خطا" لفظ کارولی چې مطلب ئې دا دی: د یوې شریفې کورنۍ عزتمنه مېرمن چې په خپل مریي زړه بایلي لویه اشتباه کوي!!

د مصر د عزیز له خبرو نه داسې معلومېږي چې د ده قصد دا دی چې مېرمن ئې باید په خپله له ده نه بخښنه وغواړي، باید له خپل دغه مېړه نه بخښنه وغواړي چې دا ټول آرام او له عیش او عشرته ډک ژوند یې ورته مهیا کړی، دومره پراخ او زیات نعمتونه ئې تر پښو لاندې ورته غوړولي، خو له دې سره سره دا بل چا ته زړه ورکوي او یوه مریي ته پر ده ترجیح ورکوي!!

ګورئ چې یوسف علیه السلام د دغو ټولو نعمتونو پر یوې وړې برخې لاس موندلی، له دې ټولو نعمتونو څخه ډېر لږ څه د ده هم په برخه شوي، خو دی ئې په مقابل کې د الله تعالی پاس ساتي او ګناه کول د نعمت کفران ګڼي او ترې ځان ساتي، مګر د مصر د عزیز ښځه څومره ناشکره ده چې د دغو ټولو نعمتونو په وړاندې د خپل مېړه پاس نه ساتي؟! د نعمتونو وفرت او ډېروالی غالباً د هغه کفران ته لاره وباسي او انسان د منعم په وړاندې ناشکرۍ ته هڅوي او په انسان کې د عصیان او طغیان سبب ګرځي.

بایبل دلته د دې قصې له یوې ډېرې مهمې او حساسې برخې هسې تېرېږي، خو قرآن ئې په تفصیل سره بیانوي او فرمایي: د ښار ځینو ښځو په خپلو غونډو او مجلسونو کې دا تبصرې پیل کړې چې د عزیز مصر مېرمنې په خپل نوکر زړه بایللی، دا خو ئې څرګنده غلطي کړې ده!! (د دې له شأن سره خو دا نه ښایي چې له خپل غلام سره مینه وکړي، دا چېرې او غلام ئې چېرې!!)، قرآن فرمایي چې دا هسې د دوی مکر وو، ټولې په همدې مرض اخته وې، هسې ئې خپلو خاوندانو ته داسې ښوده چې دوی د عزیز مصر د مېرمنې په څېر نه دي، په دوی دې دا بد ګمان نه کوي!! کله چې د عزیز مصر مېرمن د دوی له دې مکره خبره شوه نو د مېلمستیا بند وبست ئې ورته وکړ، د یوې صفې په سر ئې ورته ځای برابر کړ، د هرې یوې مخې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې د مېوې لوښی او چاړه کېښوده، کله چې دوی په خوراك لګيا وې يوسف ته ئې د دوی خوا ته د څه وروړلو امر وکړ، کله چې د مصر د واکمنو مېرمنو وليد، حسن ته ئې هك پك او مجذوبې شوې، بې اختياره ئې خپل لاسونه غوڅ کړل، د عزيز مېرمنې پرې غږ کړ: دا هماغه کس دی چې تاسو پرې ملامتولم، هو! ما ترې د زړه مراد وغوښتو مګر هغه ډډه وکړه او که غوښتنه مې ونه مني او اوامرو ته مې غاړه کښېنږدي ځای به ئې زندان وي، خوار او ذليل به شي، يوسف (چې د دوی خبرې ئې اورېدلې او متوجه شوی چې اوس نو وضعيت لا ډېر خطرناك شو، دلته راغونډې شوې مېرمنې ټولې د دې په څېر دي اوس به هغوې هم د ده د بې لارې کولو هڅه کوي، نو الله تعالی ته ئې د دعا لاسونه اوچت کړل او) وئې ويل: زما ربه! زندان تر هغه څه راته غوره دی چې دوی مې وربولي! که ته مې د دوی له مکره ونه ساتې دوی ته به مايل شم او د نورو جاهلانو په څېر به شم!! الله تعالی د ده دعا قبوله کړه، له دې ګنده محيطه ئې د ده د لرې کولو پرېکړه وکړه، عزيز مصر سره له هغه چې حقايق ورته څرګند شوي وو دا فيصله وکړه چې تر يوې مودې ئې زندان ته ولېږي.

د قرآن الفاظ دا دي:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته څو خبرې د ځانګړې توجه وړ دي:

• د ښار د ښځو يوې ډلې، نه ټولو ښځو، فقط د درباريانو او رئيسانو ښځو، هغه چې په خپل چاپېريال کې د نورو اشرافي مېرمنو له ټولو اسرارو خبرې، وويل: د عزيز ښځې لويه غلطي کړې ده!! خپل غلام ته يې زړه ورکړی او له هغه نه يې د زړه مراد غوښتی، د هغې په شان شريفه او لوړ نسبه ښځه وګوره او مريي ته زړه بايلل وګوره! هيڅوك داسې نه کوي لکه چې هغې کړي دي!! قرآن کريم د دوی دا خبرې هسې مکر او حيله ګڼي او دا په ګوته کوي چې دوی ټولې په دې ناروغۍ اخته وې، ټولې د عزيز مصر د مېرمنې په څېر وې، دا خبرې ئې د خپل پاك لمنتوب د اثبات لپاره کړې او په دې سره ئې خپلو مېړونو ته ښودله چې دوی دا کار اشتباه ګڼي او هيڅ کله به يې مرتکبې نه شي!!

قرآن فرمايي: کله چې دې د دوی مکرجنې خبرې واورېدې نو په هغوی پسې ئې استازی ولېږو او د دوی لپاره ئې مجلس جوړ کړ، بالښتونه يې ورته کېښودل او (د غذا او مېوو پر دستر خوان باندې ئې) هرې يوې ته چاړه کېښوده او (يوسف عليه السلام ته يې) وويل: د دوی مخې ته ورووځه! کله چې د هغوی نظر پرې ولګېدو، نو هغه يې (له خپل ګومان او تصور نه) ډېر لوړ وموندو (د ټولو سترګې پرې ښخې پاتې شوې او د مېوو پرځای ئې) خپلې ګوتې پرې کړې او وئې ويل: خدای ته پناه! دا خو بشر نه دی، دا خو له يوې قدرمنې فرشتې پرته بل څه نه دی!! د عزيز مصر مېرمن (له کوم شرم او حيا پرته د خپل راز او د عياشۍ د مجلسونو سيالو او هم مسلکو ملګرو ته) وايي: زه مو په دې ملامتولم چې خپل مريي ته مې زړه ورکړی، دا دی هغه غلام! هو ما ترې د زړه مراد وغوښتو خو هغه ډډه وکړه، لوړه کوم چې يا به مې مراد پوره کوي او يا به زندان ته درومي، له ذلت او سپکاوي سره به مخامخېږي او له دې ټولو نعمتونو به محرومېږي!!

ګورئ چې قرآن د مصر د اشرافي کورنيو اخلاقي وضعيت څنګه انځور کړی: د عزيز مصر د مېرمنې د عياشۍ په محفل کې مېلمانه، آزاد خيالې، د مصر د اشرافو په کورنيو پورې مربوطې بدلمنې ښځې چې کله يوسف عليه السلام ويني، خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

حواس بایلي، خپل کنټرول له لاسه ورکوي، ټول د هغه د جمال په ننداره کې ډوبېږي او له ډېرې وارخطايۍ نه د مېوو پر ځای خپلې ګوتې پرې کوي، بې له دې چې د شرم او حیا احساس وکړي د ده د حسن ستاینه کوي، د عزیز مېرمنې ته برائت ورکوي او دې ته دا مجال برابرېږي چې په پوره جسارت سره پر خپل کار اعتراف وکړي!!

قرآن په دغو څو لنډو جملو سره د مصر د درباریانو او زعیمانو د کورنیو د بداخلاقیو وضعیت او د هغوي د شخصي ژوندانه ټول اړخونه، پټې او ښکاره زاويې او ګوښې په ډېر دقت سره تصویروي او دا ښيي چې په غیر اسلامي ټولنو کې او د هغو خلکو په منځ کې چې پر خدای او آخرت ایمان نه لري، زعما او مشران ئې له اخلاقي لحاظه تر دې حده په فساد کې غرق وي، دومره سپك او ذلیل وي چې آزاد جنسي روابط په هغوی کې عادي کار ګڼل کېږي او هیڅوك هم پرې اعتراض نه کوي.

دې ټکي ته مو باید پام وي چې له دې قصې څخه او له هغو تبصرو او تحلیلونو څخه چې د مصر د مشرانو اخلاقي وضعیت په کې څېړل شوی، د قریشو د سردارانو انتباه به څه وه؟ له دې به ئې څه پیغام اخیستو؟ آیا د دې قصې حرف حرف به ئې ځان ته متوجه نه ګڼو او هغه به ئې په ټولنې کې پر خپل اعتبار، رسوخ او عزت یو خطرناك برید او تېری نه بالو؟ آیا د مکې عامو خلکو به د دې قصې په هېنداري کې د خپلو سردارانو او د دوی د کورنیو څېره نه لیدله؟ او هر آیت به ئې د دوی پر بدې وضعې نه تطبیقاوو؟

په دې آیتونو کې د یوسف علیه السلام هغه وضعیت چې ورسره مخامخ وو په ډېر زړه راښکونکي، جالب او ښوونکي بڼه کې انځور شوی، هغه چې تازه رسېدلی ۱۸_۱۹ کلن ځوان دی، د صحرا په ویړه غېږه او د هغې په صافه او شفافه هوا کې دنیا ته راغلی او د ځوانۍ پړاو ته رسېدلی، الله تعالی ورته ښکلی صورت ورکړی، د ورونو جفا یې لیدلې، په څا کې د لوېدلو بده ورځ ئې ګاللې، د غلامۍ شپې او ورځې یې لیدلې او اوس د نړۍ په خورا متمدنه سیمه کې (د مصر په پلازمېنه کې) د مصر د عزیز په کور کې ژوند کوي، په هغه کې د بدوي او مدني ژوند آثار او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښنې له ورایه ښکارېدې، د هغه راښکونکې څېره د جلال او جمال، ښایست او تقوی، وقار او مهربانۍ، متانت او ساده توب ښکلی امتزاج وو، هر لیدونکی به ئې ځان ته راښکو او د ځان مجذوب به ئې ګرځاوو، د یوسف علیه السلام ذاتي ښېګړې ورته حادثې او پېښې رامنځته کړې، لومړی ئې د ورونو له کینې سره مخامخ کړ او دی اوس د عزیز په کور کې له هغه لوی آزمېښت سره مخامخ شو، د عزیز ښځه ورپسې شوه، هره شېبه ئې د ګناه په ناولې ډنډ کې د لوېد وېره وه، په هرګام کې ئې مخې ته دام، له هغه محفل نه وروسته خو د مصر د سردارانو ټولې مېرمنې پرې مینې او د هغه د اغوا لپاره ئې پایڅې رابډوهلې وې، د هغه ستونزه ئې لازیاته کړې وه، هرې خوا ته چې ګوري، ګناه ورته خپله غولوونکې غېږه پرانستې ده او په هر ګام کې د شر داعي او بلونکی ورته په کمین کې دی، په ناز او نخرو ئې ځان ته رابلي، که نور خلك په ګناه پسې منډې وهي، دلته ګناه په ده پسې ځغلي او هره شېبه د دې انتظار کوي چې هغه غافل ومومي او ګوزار پرې وکړي، غافل ئې کړي، اراده ئې کمزورې ووینې، ګناه ته تمایل په کې راژوندی کړي او ډېر ژر ئې ښکار کاندي، څومره خطرناکه صحنه ده او څومره اروا سوځوونکې آزموینه؟ هغه په دې سخته مبارزه کې ثابت قدمه او کوټلی دی، له هر پړاو نه په برې سره سر لوړی او فاتح تېرېږي، د عزیز د ښځې ګواښونه یې اورېدلي او لیدلي، چې یوسف باید له دغو دوو نه یو غوره کړي، یا په ګناه کې سقوط او د دې غوښتنو ته تسلیمېدا، یا زندان ته تګ او د خواریو او ذلتونو منل، خو هغه د دغو دوو بدیلونو څخه د یوه په انتخاب کې ځنډ ونه کړ، بې له ځنډه ئې زندان غوره کړ، په پوره اشتیاق سره هغه بدیل انتخابوي چې پرې وېراوو ئې، په پوره سوز او د زړه له تله خپل رب ته دعا کوي او وایي: زما پالونکې خدایه! زندان له هغه څه ډېر راته محبوب دی چې دوی مې وربلي!!

دا برخه له یوې خوا مونږ ته دا راښیي چې له دې محفل نه وروسته د عزیز مصر مېرمن د یوسف علیه السلام په ښکارولو کې یوازې نه وه، د مصر د سردارانو ډېرې مېرمنې ورسره شریکې شوې وې او له بله پلوه یوسف علیه السلام دغه صحنه دومره خطرناکه ګڼلې چې د الله تعالی له لطف او مرحمته پرته ئې په بل څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصون ترې ګران ليدلی، د همدې لپاره ئې خپل رب ته په دې الفاظو دعا کړې:
که د دوی مکر را نه دفع نه کړې، نو د دوی په دام کې به ولوېږم.

د قرآن دا وينا هم خاصه توجه غواړي چې فرمايي: يوسف عليه السلام جنسي بې لاريتوب او شذوذ د جاهليت له مظاهرو څخه ګڼي، د قرآن له نظره په هرې ټولنې کې چې د دې ګنده او ناولي عمل مظاهر راڅرګند شي نو هغه ټولنه له تمدن نه وروسته پاتې او جهل وهلې ټولنه ده. علم او تمدن انسان د قانونمندۍ خوا ته کاږي او ټولې اړيکې د همدغې قانونمندۍ په سيورې کې تنظيموي او ټولنه له دې ژغوري چې قانون ترپښو لاندې شي، له حدودو تېری وشي، نظم له منځه ولاړ شي، يو د بل په حق او حد تېری وکړي، د انسان په ژوند کې تر ټولو مهمه او اساسي قضيه د ده جنسي اړيکې دي چې د ده او د ده د نسل ژوند او دوام ورپورې تړلی دی. د انسان د ژوند د دغه اساسي اړخ روغوالی، د قانون په چوکاټ کې د هغه تنظيمول او په دې برخه کې د پولو او حدودو د تر پښو لاندې کېدلو مخنيوی د علم او تمدن له لومړنيو غوښتنو څخه دی. جهل او د انسان له فطرت او د هغه د جسم د سلامتيا او روغتيا له غوښتنو او د هغه د روح او بدن له صحي اړتياوو نه بې خبري د دې سبب کېږي چې انسان د ژوند دغه اړخ ته لازمه اعتنا ونه شي، ضوابط ئې تر پښو لاندې شي او له حدودو ئې تېری وشي، مګر دا نه ګورئ چې د لوېديځې نړۍ بې مهاره ټولنه له دې جهته څومره رنځ وړي او له څومره خطرناکو ناروغيو سره مخامخ ده؟ د ايډز وژونکې ناروغي د دې ټولنې له مظاهرو څخه يوه ده، د لوېديځې نړۍ زړه سوانده پوهان په چيغو چيغو د خطر اعلان کوي چې يا آزادې جنسي اړيکې کنټرول کړئ او يا د هغه د بدو او تباه کوونکو عواقبو انتظار وکړئ.

الله تعالی د يوسف عليه السلام دعا قبوله کړه، ده زندان تر دې لړلي چاپېريال غوره وګاڼه، زندان ورته خوندي پناځی ښکاره شو، د مصر د واکمنانو له مکرجنو او نخره ګرو ښځو نه ئې الله تعالی ته پناه يووړه، د دعاګانو اورېدونکي عليم خداي د ده دعا اجابت کړه، له هغه چټل او لړلي چاپېريال او په ګناه کې له سقوط او لوېدو ئې وژغوره، الله تعالی د خپل مخلص بنده دعاګانې اوري او قبلوي ئې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه د خپل بنده له هر حالته خبر دی، په دې پوهېږي چې د څه ډول معاملې وړ او مستحق دی؟

قرآن فرمايي چې درباريانو ته دا غوره وبرېښېده چې يوسف عليه السلام د څه مودې لپاره زندان ته ولېږي، په داسې حال کې چې حقايق ورته څرګند شوي او د يوسف عليه السلام په پاك لمنۍ پوه شوي ول. په دې اړه د قرآن له الفاظو معلومېږي چې يوازې د مصر عزيز نه؛ بلکې د مصر نورو درباريانو هم مصلحت په دې کې ليدلی چې د يوې مودې لپاره يوسف عليه السلام زندان کې وساتي، دوی دغه تصميم د ځينو نښو نښانو له ليدو وروسته ونيولو!! خو دا نښې نښانې کومې وې، هغه چې د يوسف عليه السلام په پاك لمنۍ ئې دلالت کاوو او که هغه اطلاعات چې د هغې مېلمستيا له وضعيته دوی ته رسېدلي وو؟ د قرآن له دغو الفاظو (من بعد ما رأوا الايات) او (ثم بدا لهم) چې په دواړو کې د جمعې صيغې راغلې ښيي چې زندان ته د يوسف عليه السلام په لېږلو کې نور درباريان هم شريك ول او دا ځکه چې دوی ته دا اطلاع رسېدلې وه چې په هغې مېلمستيا کې د دوی مېرمنو هم په يوسف عليه السلام زړه بايللی او د همغه څه کولو هڅه ئې کړې چې څو ورځې مخکې ئې د عزيز مصر مېرمن پرې ملامتوله!! دا بهير مونږ ته د هغې جاهلې ټولنې يوه بله توره زاويه هم په ګوته کوي او هغه دا چې په دغو ټولنو کې فيصلې او پرېکړې د مصلحتونو له مخې کېږي، نه د عدالت له مخې، د غيراسلامي ټولنو په محاکمو کې د واکمنانو هوی او هوس واکمني او حکومت کوي نه (قانون او قضا)، حاکم او واکمن کولی شي يو بې ګناه انسان د خپلې خوښې تر مودې پورې په زندان کې وساتي، همغسې لکه د مصر واکمنانو او درباريانو چې د خپلو مېرمنو د اداره کولو او له فساده د راګرځولو پر ځای ئې يوسف عليه السلام د نامعلومې مودې لپاره زندان ته ولېږو!!

هغه شخصيت ته چې الهي تقدير د مصر په ټولنه کې د يوه ژور بدلون راوستو لپاره غوره کړی او د دې ټولنې قيادت او زعامت به ده ته سپارل کېږي، ضروري ده چې د بدوي ژوندانه د وضعيت له مشاهدې او د مصر د حکامو د وضعې له ژورې مطالعې نه وروسته، د مصر د محاکمو د پرېکړو په څرنګوالي او ماهيت پوه شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د زندان او زندانیانو له حال او احواله پوره خبر شي؛ او دا ځکه چې عوام د حاکمو نظامونو د پراخو تبلیغاتو له مخې داسې ګومان کوي چې (محاکم) آزاد او مستقل دي او قاضي د قانون او مقرراتو په حکم قضاوت کوي او د عدالت له تامین نه پرته هیڅ ځیز ته ارزښت نه ورکوي، د دې غلط ذهنیت تصحیح نه یوازې د عامه خلکو او طبقاتو تر منځ ضروري ده؛ بلکې د خواصو او د ټولنیزو انقلابونو د زعامت او مشرتابه په کچه هم ضروري ده، د زندان وضع او د زندانیانو حالت، د دې ټولنو د محاکمو او قاضیانو ماهیت په ښه توګه څرګندوي، د انقلاب مشران باید زندان ته لاړ شي تر څو په جاهلې ټولنه کې د عدالت او قانون ماهیت په خپلو ټولو غړیو او روح سره احساس کړي او په دې پوه شي چې په دې مجال کې کومې تبدیلي او انقلاب ته ضرورت شته!!

قرآن په دې قصې سره مونږ ته دا درس راکوي چې که چېرې د الله تعالی کوم صالح بنده د ده په لار کې زندان ته درومي، باید ډاډه او مطمئن وي او د پاېلو په اړه دې هیڅ تشویش نه کوي، دا او هره پرېکړه دې د الله تعالی له لوري وګڼي او په دې باور دې وي چې په دې کې ئې حتماً حکمتونه او مصلحتونه اینبي دي، که نن نه پرې پوهېږي، ژر به پرې پوه شي، مګر نه ګورئ چې زندان ته د یوسف علیه السلام تګ نه یوازې د ده له غوښتنې سره سم وو؛ بلکې الله تعالی په دې سره دی په ګناه کې له پرېوتو وژغورو، زندان ئې ورته یوه مدرسه کړه او د هغې په غېږه کې ئې له لا ډېرې فکري او اخلاقي ودې برخمن کړ او هلته ئې د مصر د ټولنې یوه بله تیاره زاویه له نږدې وکتله... او په پای کې له همدې زندانه د مصر واکمنۍ ته ورسېدو.

یوسف د بندیانو خوبونه تعبیروي

بایبل تر دې عنوان لاندې لیکي: (فرعون د دربار د ساقیانو او نانوایانو په رئیسانو غصه شوی وو... دواړه ئې په هغه زندان کې واچول چې یوسف هم په کې وو... دوی زیاته موده هلته پاتې شول... فوطیفار یوسف د دوی د خدمت لپاره ګمارلی وو...یوه شپه دواړو خوب ولید... سهار یوسف متوجه شو چې دواړه خفه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي... پوښتنه ئې ترې وکړه... وئې ويل: مونږ خوب ليدلی خو څوك نه شته چې مونږ ته ئې تعبير کړي... يوسف ورته وويل: د خوبونو تعبيرول د خدای کار دی!! ما ته ووايئ څنګه خوبونه مو ليدلي... د ساقيانو رئيس وويل: د انګورو داسې تاك مې وليد چې درې څانګې ئې وې...ناڅاپه څانګې وغوړېدې او زيات انګور په کې وټوکېدل... له ما سره د فرعون د شرابو جام وو، انګور مې په کې وزبېښل او فرعون ته مې ورکړل او هغه وڅښل، يوسف ورته وويل: ستا د خوب تعبير دا دی: درې څانګې يعني درې ورځې، تر دريو ورځو پورې به فرعون تا له زندانه آزاد کړي او بيا به د ده ساقي شې... هيله مې دا ده چې ما هېر نه کړې، فرعون ته زما قصه وکړه او ترې وغواړه چې ما له دې زندانه آزاد کړي... کله چې د نانوايانو رئيس دا تعبير واورېدو او هغه ئې ښه وموند نو هغه هم خپل خوب داسې ورته تېر کړ: په خوب کې په خپل سر باندې له ډوډۍ ډك درې شکورونه ګورم ... مرغان راغلل او هغه ئې وخوړې، يوسف ورته وويل: درې سبده يعني درې ورځې، درې ورځې وروسته به فرعون ستا سر له تنه بېل کړي او بدن به دې په دار وځړوي، مرغان به راشي او ستا د بدن غوښې به وخوري... درې ورځې وروسته د فرعون د زېږېدو کليزه وه... دا دواړه بنديان ئې خپل حضور ته وروغوښتل... د ساقيانو رئيس ئې په خپلې مخکنۍ دندې وګمارو او بل ئې په دار وځړاوو)

قرآن د بايبل د دغو خبرو اکثرې برخې ردوي او په ځای ئې د قصې اصلي بهير په داسې بڼې کې بيانوي چې نه يوازې هر څه ئې طبيعي او د واقعيتونو مطابق دي بلکې ډېر ظريف نقاط او مفيدې لارښووني زمونږ مخې ته ږدي، فرمايي:

þð ãz FA%r #\ð z ŽÇã& Ôĺ1'& þð $Jèß n& A$% È$‹Fù `ð Å9$ŗèB Ÿ@ z Šr

`Ë š• 1•R $R] ÿiiî/rÙÎ $Zqîn ŗzË ŽöÖ9$ @ãÜ? #Žžž ÓÅÙ -öù @ÜÔn& Ôĺ1'&

b& Ÿ@% ¾iî/rÙÎ $Jãèù R žvĵ ÿiï$%–êè R$èÛ $Jã‹ïÙ ẅ A$% ÇÌÈ ûüŽÅó B9$

ó•ÅF$ Nèr « $ bqãBsãž Ÿ@% '#Ë ãMø? 'ĵ þi ÓĺJ=æ $ßË $JãïŒ $Jã‹ïÙ

b& $Z9 šc %. $B >qãèƒr ,»sŏĵr OŠd°•ĵ ű ä$/#ä '#Ë ãMè7?$ ÇÌÈ brãÿ». Nè

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] یوسف: ۳۶-۴۰

د دې آیتونو خلاصه دا ده:

له یوسف سره په یو وخت دوه زلمي غلامان هم بندیان شول، هر یوه ئې یو خوب بیا بیا لیدلی وو، یوسف ته راغلل، یوه ئې وویل: زه په خوب کې ځان داسې ګورم چې انګور زبېښم او بل ورته وویل: زه په خوب کې ځان داسې ګورم چې پر خپل سر ډوډۍ وړم او مارغان ئې خوري، مونږ د دې خوبونو په تعبیر پوه کړه، ته راته نېك سړی معلومېږې، هغه ورته وویل: لابه هغه خواړه چې (معمولاً هره ورځ) درکول کېږي نه وي درته راغلی چې تعبیر به ئې درته ووایم، دا د هغه علم یوه برخه ده چې زما پالونکي خداې راښودلی، ما د هغه قوم دین پرېښود چې پر الله ایمان نه لري او پر آخرت کافران شوي. او د خپلو نیکونو ابراهیم، اسحاق او یعقوب د دین متابعت مې وکړ، مونږ ته نه ښایي چې له الله سره کوم څه شریك کړو، دا پر مونږ او پر ټولو خلکو د خدای یو فضل او پېرزوینه ده؛ خو اکثر خلك شکر نه کوي، (یعني دا د الله تعالی لویه پېرزوینه ده چې مونږ ته ئې فرمایلي: له الله پرته بل چا ته سر مه ټیټوئ او بل ته لاس لمن مه اوږدوئ)، د زندان ملګرو! آیا ډول، ډول اربابان غوره دي او که یوغالب خدای چې پر ټولو کایناتو مسلط دی؟ له ده پرته خو تاسو د داسې څه عبادت کوئ چې هسې څو نومونه دي، چې تاسو او ستاسو پلرونو نومولي، الله هیڅ دلیل ورته نه دی نازل کړی، حکم (صادرول) خو یوازې الله لره دی، امر ئې کړی چې له ده پرته د هیچا عبادت مه کوئ، سم او سیده دین همدا دی، خو زیاتره خلك نه پوهېږي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګورئ چې یوسف علیه السلام له خپل زندانه د دعوت او مبارزې سنګر جوړ کړی، له هره فرصته په استفادې سره خلك د الله تعالی عبادت ته رابلي، له شرك او د ګڼ شمېر اربابانو له بندګۍ نه بغاوت ته بلنه ورکوي، مخکې له دې چې د خپل زنداني ملګرو خوبونه تعبیر کړي، هغوی د توحید، معاد، رسالت، له شرك نه برائت، د الله تعالی عبادت ته رابلي، خو تر هر څه مخکې لازم بولي چې د هغوي اعتماد جلب کړي؛ ځان داسې معرفي کوي: ما د هغه قوم دین پرېښی چې پر خداي ایمان نه لري، له آخرته منکر دي، د دې په ځای مې د خپلو نیکونو ابراهیم، اسحاق او یعقوب علیهم السلام د دین متابعت ته ملا تړلې او ورته وايي: له ذلت او سپکاوي نه د خلاصون یوازینۍ لار دا ده چې له الله تعالی پرته بل چا ته سر ټیټ نه کړو، له شرك نه ډډه وکړو، یوازې په همدې سره د الله تعالی عنایت او فضل زمونږ او د ټولو انسانانو په برخه کېدی شي، الله تعالی په خپل دې پرېکنده او قاطع حکم او امر سره چې له ده پرته هیچا ته د بندګۍ سر ټیټ نه کړو او هیچا ته د احتیاج او نیازمندۍ لاس اوږد نه کړو، پر مونږ لویه پیرزوینه کړې ده، خپل خاص احسان او فضل ئې زمونږ په برخه کړی او زمونږ سر لوړي او عزت ئې غوښتی دی. خو ډېر انسانان د دې الهي احسان او ستر نعمت پاس نه ساتي، د شرك په ګنده ډنډ کې لوېږي،او په همدې سره ئې ذلت او سپکاوی په برخه کېږي، یوسف علیه السلام د زندان ملګرو ته وايي:

- څوك چې د ځمکې او آسمانونو د یوازني پالونکي رب له عبادته ډډه وکړي، د ډول ډول اربابانو او دروغجنو خدایانو د بندګۍ په دام کې پرېوځي، د هغه چا په څېر شي چې دکومې رسۍ په وسیله پورته تللی خو د لارې په نیمايي کې نابېره رسۍ شلېدلې، له بره سره ئې اړیکې غوځې شوې، راپرېوتی، یا د ښکاري مرغانو منګولو کې ګیر شوی او یا توندو سیلیو پر سر اخیستی او په کومې ژورې کندې کې ئې غورځولی، آیا نه وینئ چې زمونږ په دې شرك وهلې او له الله تعالی نه بې خبرې ټولنې څومره ډول ډول اربابان حکومت کوي؟!! آیا غوره نه ده چې د دوی د ظالمانه واکمنۍ نه د نجات او خلاصون لپاره یوه خدای ته پناه یوسو او یوازې د هغه عبادت وکړو؟ له الله تعالی پرته ټول معبودان او هر هغه څه چې تاسو ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمانځئ، مرسته ترې غواړئ او پناه وروړئ، تش په نامه معبودان دي، هسې خوشې نومونه دي، هيڅ حيثيت نه لري، هيڅ نه شي کولی، په حقيقت کې دا تاسو اوستاسو پلرونه دي چې دوی مو په خاصو نومونو او القابو نومولي، داسې ځانګړتياوې، کرامات او خصوصيات مو ورته منسوب کړي چې په کې نه شته، هسې ګومان کوئ چې ستاسو دعاګانې اوري، ستاسې مرسته کولی شي، ستاسې حاجتونه پوره کوي او دعا ګانې مو قبلوي؛ په داسې حال کې چې نه د دې پراخې هستۍ په غېږکې داسې دليل تر سترګو کېږي چې الله تعالی شريك لري او نه په کوم الهي کتاب کې ويل شوي چې له الله تعالی پرته د بل عبادت، هغه ته سر ټيټول او له هغه مرسته غوښتل جايز دي، هغه څوك چې دا ادعا او ګمان ئې کړی چې د دې عالم کوم څيز يا کوم څوك په الوهيت او ربوبيت کې د الله تعالی سيال او شريك دی او الله تعالی هغه د هستۍ په اداره او د چارو په سمبالولو کې له ځان سره شريك کړی، ادعا ئې پوچه او ګمان ئې بې بنسټه دی، داسې چې په ټوله هستۍ کې به د دې ادعا د اثبات لپاره کوم دليل وړاندې نه کړی شي!! هغه دين په دېوال ووهئ او هيڅکله د الهي دين په سترګه مه ورته ګورئ چې شرك ته بلنه ورکوي.

- الله تعالی ټولواك دی، د عالم د ساتلو او پاللو واګې ئې په لاس کې دي، د هر کار پرېکړه د ده له لوري کېږي، حکم او فرمان صادرول ده لره مختص دي، پر ټول عالم د ده جل جلاله حکم نافذ دی، په دې واکمنۍ او حکومت کولو کې هيڅوك ورسره شريك نه دی. الله تعالی د قانون جوړولو او پرېکړو کولو صلاحيت او اختيار هيچا ته نه دی ورکړی، بايد د ژوند په ټولو چارو کې له الله تعالی او د هغه له دين نه هدايت او لارښوونه تر لاسه کړو او د هغه له حکم او امر سره سم عمل وکړو.
- ستاسې د ټولنې مطلق العنانه حاکمان ظالمان دي، له خپل حد او حق نه يې تېری کړی او په خپلې دې ادعا سره د شرك مرتکب شوي چې د قانون جوړول د دوی حق دی.
- د الله تعالی دائمي او پرېکنده حکم دا دی چې له ده پرته د بل څيز او بل چا عبادت مه کوئ، د بل چا له درشل او درباره وېره او طمع مه لرئ، له الله تعالی پرته

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیڅا ته د بندګۍ سر مه ټیټوئ او د فرمان او حکم اطاعت ئې مه کوئ، کوم مذهب او دین چې تا ته وایي: له غیر الله مرسته غوښتل جایز دي؛ نو پوه شه چې دا دروغجن دین او کوږ اوړ مذهب دی، داسې دین او مذهب چې فقط جاهل وګړي ئې په دام کې ښکار کېږي!!

له دې اغېزمن دعوت نه وروسته یوسف علیه السلام د زندان ملګرو ته د دوی د خوبونو په اړه وایي:

@à2 ûFù Ü=ØÅû ãzF$$B&r #•ôz ¼ç/' 'Åó Šù $JäßnB& $B& Çõ Å9$ŠÙ‹Å9Á»ƒ

8$R ¼çR& £ß "Ÿ‰ö A$%r ÇÍÈ È$‹ÏŒóGó@ Ïnš Ï "Ÿ‰S$œR[$ÓÕè ¾ÏnÅÜ§ `Ë ÇöÖ9$

ìÒÎ Çõ Å9$'Î] Î=ù ¾ÏnÎƒ •ò2 Ë ß»Üæ9$ç9¡ S'ù š• Îƒ ‰Ÿä 'Îöà2 Ø$$JçB

يوسف: ۴۱-۴۲ ÇÍÈ ûüŽÅ

د زندان ملګرو! ستاسو یو تن به آزاد شي او بیا به د خپل بادار د شرابو ساقي شي او بل به په دار وځړول شي او مرغان به ئې د سر غوښې شکوي، دا دی هغه کار تر سره شو چې تاسو ئې پوښتنه کوله. بیا ئې د دوی دواړو هغه یوه ته چې ګومان ئې کاوو آزاد به شي، داسې وویل: خپل بادار (د مصر پاچا) ته زما یادونه وکړه، خو شیطان د ده وریادول ترې هېر کړل، نو تر څو کلونو په زندان کې پاتې شو.

دلته څو ظریف ټکي زمونږ توجه جلبوي:

- ګورئ چې یوسف علیه السلام ته ورونو په یوه سترګه کتل، د ده وړتیاوو د هغوی حسادت راپاراوو او د مصر د درباریانو عیاشو او بدکارو ښځو په بله سترګه ورته کتل، د ده حسن د دوی هوس او شهوت راپاراوو، خو د دوی دواړو په خلاف د دې دوو ستم ځپلو غلامانو تاثر د ده په باب بل شان دی، د یوسف علیه السلام په خبرې، خبرو، حرکاتو او ناستې پاستې کې د یوه صالح، محسن او پرهېزګار انسان نښې او آثار د دوی توجه جلبوي او د خپلو خوبونو د تعبیر لپاره ورته رجوع کوي، هغه ته د محسن او نېکوکار خطاب کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د بايبل دا خبره هم هيڅ وزن او وقعت نه لري چې وايي: يوه شپه دواړو خوب وليد... سهار يوسف متوجه شو چې دواړه خفه دي... پوښتنه ئې ترې وکړه... وئې ويل: مونږ خوب ليدلی خو څوك نه شته چې مونږ ته ئې تعبير کړي!!! دا ځکه چې نه خو دوی داسې څه په خوب کې ليدلي وو چې پرې پرېشانه شوي وی او نه د خوب په تعبير پوهېدل!! د بايبل د دې وينا په اپوټه کې قرآن فرمايي چې دوی يوسف عليه السلام ته راغلي، صالح، نېك او پوه انسان ورته معلوم شوی، گمان ئې کړی چې دی کولی شي زمونږ خوبونه تعبير کړي
- لکه چې گورئ قرآن نه دا خبره کوي چې دوی درې څانگې او درې شکورونه په خوب کې ليدلي او نه دا خبره چې يوسف عليه السلام دوی ته وويل چې درې ورځې وروسته به ستاسو خوبونه په دې توگه رښتيا کېږي، د بايبل دا وينا هيڅ وزن نه لري چې د دريو څانگو او دريو شکورونو تعبير درې ورځې دی، يوسف عليه السلام د يوه له خوبه پوهېدلی چې آزاد به شي او بېرته به په خپلې مخکنۍ دندې وگمارل شي، قرآن فرمايي چې د يوسف گمان همدا وو، د ده له خوبه ئې انتباه همدا وه، د دوهم کس خوب دوه برخې درلودې: پر خپل سر د ډوډۍ وړل او د ده پر سر باندې د مرغانو خوراك، له لومړۍ برخې ئې دا انتباه اخيستې چې د هغې ډوډۍ د پخولو مسئوليت به د ده پر سر پرېوځي چې پاچا پرې غصه شوی وو او دی ئې د همدې لپاره زندان ته لېږلی وو او له دوهمې برخې ئې دا انگېرلې چې پر دار به وځړول شي او مارغان به ئې د سر پوستکی او ماغزه خوري.

د قرآن له وينا معلومېږي چې دا دواړه زلميان هم د يوسف عليه السلام په څېر بې گناه ول، د قرآن له الفاظو او د يوسف عليه السلام له تعبير نه معلومېږي چې يو ئې د دربار ساقي او بل يې نانواى وو، ويل شوي چې په دې خاطر زندان ته لېږل شوي ول چې د دربار په يوې ميلمستيا کې يوه داسې شراب مېلمنو ته وړاندې کړي وو چې مچ په کې لوېدلی وو او بل يې داسې ډوډۍ پخه کړې وه چې شگې په کې وې، د آيت له الفاظو او د هغو دواړو له خوبونو څخه دا جوتېږي چې نومړې وينا صحيح او د بايبل خبره غلطه ده چې دوی د دربار د چارو مشران وو، قرآن دوی دواړه د زلميانو په نامه يادوي، او په دې سره مونږ ته د مصر د هغه مهال وضعيت

(c) ketabton.com: The Digital Library

دقیقاً انځوروي، دا یوازې یوسف علیه السلام نه وو چې د حاکم نظام د عیاشو او ظالمو واکمنانو د هوسونو قرباني شوی وو ؛ بلکې د ده په څېر ګڼ شمېر کسان هره ورځ د دې مفسد نظام د مفسدو واکدارانو د هوسونو قرباني کېدل، دا یوازې دی نه وو چې له کومې ګناه او جرم پرته زنداني شوی او د دې ټولنې د ظالمو واکمنانو د غضب او قهر تر متروکې لاندې راغلی؛ بلکې د ده په څېر ډېر نور هم له کومې ګناه پرته د دوی په لاس تعذیب کېږي، رنګ رنګ عذابونه ګالي او هیڅ په هیڅ ځورول کېږي.

د قرآن له الفاظو معلومېږي چې یوسف علیه السلام د زندان دغو دوو ملګرو ته وویل: کوم خواړه چې هره ورځ په معین وخت درکول کېږي، د هغه وخت تر رارسېدو مخکې به ستاسې د خوب تعبیر درته ووایم، یعني دا چې له دوی ئې وخت غوښتی، تر څو د دوی د خوبونو په باب فکر وکړي او صحیح او دقیق تعبیر ئې ورته ووایي. د اټکل له مخې دغو ملګرو ئې سهار له ویښېدو نه وروسته ده ته خپل خوبونه تېر کړي او ده د غرمې تر ډوډۍ پورې مهلت غوښتی، د دې وینا په اهمیت هغه وخت ښه پوهېدی شو چې په راتلونکې کې د پاچا د خوب د تعبیر په اړه د یوسف علیه السلام فوري ځواب او له څه ځنډه پرته تعبیر ته ځیر شو ، دلته ئې وخت غوښتی او هلته ئې له ځنډه پرته ځواب ویلی او د دې معنی دا ده چې د یوسف علیه السلام بصیرت او پوهه ورځ په ورځ زیاته شوې، زندان د ده لپاره که له یوې خوا د مبارزې او دعوت سنګر وو له بلې خوا یوه مدرسه وه، الله تعالی تر هغه مهاله په زندان کې پرېښود چې ښه روزنه ئې وشي او د هغه ستر او تاریخي مأموریت لپاره جوګه شي چې څه موده وروسته به ورسپارل کېږي، د مصر د هغه مهال د لوی ملك زعامت او قیادت ده ته سپارل کېدو ، الله تعالی د همدې لپاره دی له کنعانه راروان کړی وو، د ستونزو ، کړاوونو او آزموینو په لوړو ژورو کې ئې وروزو او ورو ورو ئې د هغه استعدادونو او وړتیاوو ته وده ورکړه او دا شرایط ئې ورته برابر کړل چې له زندانه قصر ته ورسېږي او له غلامۍ نه پاچاهۍ ته. متأسفانه زمونږ ځینې مفسرین هم د اسرائیلي روایاتو تر اغېز لاندې تللي او د قرآن دا برخه ئې داسې تعبیر کړې چې ګواکې یوسف علیه السلام په غیب پوهېدو او د زندان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګرو ته ئې ويلي چې زه مو په دې خبرولی شم چې نن به کوم خواړه درته راځي او سبا کوم او ځينو داسې تعبير کړی چې په خوب کې هر خواړه وګورئ زه ئې تعبير درته ښيم!! دا دواړه تعبيرونه کمزوري دي او د قرآن له الفاظو سره اړخ نه لګوي، قرآن د يوسف عليه السلام قول په دې الفاظو رانقلوي: نبأتکما بتأويله (تاسې دواړه به د هغه په تعبير خبر کړم، دا الفاظ صريحاً ښيي چې مراد ئې د خوب تأويل او تعبير دی؛ د خوراك لپاره د تاويل کلمه نه استعمالېږي او صحيح نه ده چې ووايو: نبأتکما بتأويل الطعام!! سر بېره پر دې دلته زندانيانو له يوسف عليه السلام نه د خپلو خوبونو تعبير غوښتی او دا صحيح نه ده چې د خوبونو د تعبير پر ځای هغوی ته ووايي چې د هغه خوړو څرنګوالی به درته وښيم چې په راتلونکې کې درکول کېږي!!

د قرآن دا دقيق او له معانيو ډك الفاظ هم د غور او دقت غوښتنه کوي چې فرمايي:

¾ìĥĥ •ò2 Ë ß»Üœ9$ç9¡ Ş'ù š• ĥ ‰Ÿă ’Îöã2 6$J ß8 8 $R ¼çR& £ß “ Ÿ‰ö A$%r

ÇÍÈ ûüŽÅ ì ÒÎ Çó Å9$’Î] Î=ù يوسف:۴۲

او د دوی دواړو له منځه ئې هغه چا ته چې ګمان ئې وکړ خوشې کېږي وويل: د خپل بادار خوا ته دې ما ياد کړه، نو شيطان دا ترې هېره کړه چې خپل بادار ته ئې يادونه وکړي، نو څکه څو کلونه په زندان کې پاتې شو.

دا آيت په ډېر صراحت سره ښيي چې:

- يوسف عليه السلام نه د ځان په اړه له الهي قضا خبر وو او نه د خپلو دوو زنداني ملګرو له مقدراتو، بلکې د دوی له خوبونو ئې اټکل کړی، د يوه خوب ته په پام سره ئې ګومان کړی، حدس ئې وهلی او اټکل ئې کړی چې له زندانه به آزاد شي، د "ظن" لفظ کارول همدا مطلب افاده کوي. او په دې سره قرآن د بايبل دا وينا يو ځل بيا رد کړې چې پيغمبران عليهم السلام په غيب پوهېږي، که تاسو بايبل ته لږ ځير شئ په ځای ځای او نږدې د ټولو پيغمبرانو په اړه به وګورئ چې په غيب پوهېدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته منسوب شوې او قرآن همدومره په دې خبرې تأکید کوي چې نه پیغمبران په غیب خبر دي او نه پر ځمکه او آسمان کې له الله تعالی پرته بل څوك په غیب پوهېږي.

• یوسف علیه السلام خپل دغه ملګري ته چې د ده په ګمان به له زندانه خوشې کېږي او بیا به د دربار ساقي شي، وویل: ما په یاد لره، هېر مې نه کړې، خپل بادار ته دې زما احوال واوروه؛ خو هغه چې د شیطان په لار تللی وو، د خپل زندان یار ئې هېر کړ، دربار ته نږدېوالی د دې سبب شو چې د سختو ورځو یاران هېر کړي، وئې نه غوښتل او یا ئې ونه شو کړی چې د یوسف احوال خپل بادار ته واوروي.

• د قرآن له دغو الفاظو (فلبث في السجن بضع سنين: نو د څو کلونو لپاره په زندان کې پاتې شو)، داسې معلومېږي چې یوسف علیه السلام د خوبونو د تعبیر په دوران کې کوم داسې کار کړی چې له امله ئې څو کاله په زندان کې پاتې شو، دا کوم کار وو؟ کوم داسې الفاظ د ده له خولې وتلي چې له امله ئې د زندان موده د څو نورو کلونو لپاره اوږده شوې؟ که څه هم ځینې مفسرین وایي چې د قرآن په دې الفاظو کې چې وایي: (فانساه الشيطان ذكر ربه)، یوسف علیه السلام ته اشاره شوې، خو دا ډېره کمزورې خبره ده، ځکه له دې نه دوه آیته وروسته وضاحت شوی چې دغه هېروونکی یوسف علیه السلام نه؛ بلکې د هغه د زندان ملګری وو چې څه موده وروسته ئې خبره ورپه یاد شوه، دا هېرېدا د یوسف علیه السلام د ملګري کار وو نه د یوسف علیه السلام کار. د دوی تعبیر د قرآن له الفاظو سره قطعاً اړخ نه لګوي، هغه یوسف چې د الله تعالی لپاره ئې زندان ته پر دربار ترجیح ورکړه اوس به په زندان کې څنګه خپل رب هېروي، انسان خو معمولاً په سختیو کې نسبت آسانیو ته لازیات خدای یادوي. د آیتونو ترکیب داسې دی چې هېرېدا د .آزاد شوي ملګري کار دی، ځکه له ده غوښتل شوي وو چې د خپل بادار خوا ته ما یاد کړه، نسیان او هېرېدا له دې سره جوخت راغلې او له همدې ساقي پرته بل چا ته نه شي منسوبېدی.

• د قرآن الفاظ په دې هکله ډېر صریح دي چې په زندان کې د یوسف علیه السلام د پاتې کېدو دلیل دا وو چې له خپل زنداني ملګري ئې دا مطالبه وکړه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ده احوال خپل بادار ته ووايي او په دې توګه له زندان نه د خلاصون په لټه کې شو، په داسې حال کې چې څه موده مخکې يې ويلي وو؛ زندان ته پر هغه څه ترجيح ورکوم چې دوی مې وربلي! ولې ئې عجله وکړه، ولې بې حوصلې شو، ولې د يوه غلام په وسيله له ظالم حاکم نه استرحام کوي؟!! حکيم خدای د هغه دا کار غوره ونه بالو؛ نو ځکه څو کاله نور هم په زندان کې پاتې شو او دا ځکه چې هغه لا مزيد روزنې ته ضرورت درلود، د هغه د معنوي ودې او ارتقاء لپاره څه نوره موده په زندان کې پاتې کېدل ضروري وو. دا مطلب هغه وخت مونږ ته لازيات جوت کېږي چې ګورو قرآن په همدې سورې کې او څو آيتونه وروسته، د يوسف عليه السلام لوړ عزم او متين صبر او زغم داسې انځوروي: څو کاله وروسته، همدا زنداني ملګری، په داسې حال کې د ده خوا ته راځي چې د مصر د پاچا پيغام ورسره دی، دی ئې دربار ته ورغوښتی، خو دی پاچا ته له ورتلو ډډه کوي، له زندان نه د خلاصون په باب عجله نه لري، په ډېره استغنا او متانت سره وايي: اول بايد زما د زنداني کېدو وجه معلومه شي، له هغو دې پلټنه او تحقيق وشي چې زه ئې زندان ته لېږلی وم، کله چې زما برائت اعلان شو هله به دا بلنه ومنم!!

حکيم خدای غوښتل چې يوسف عليه السلام د مصر د ټولنې د مشرتابه لپاره تيار کړي، د سختو آزموينو په لوړو ژورو کې وده ورکړي، هغه وړتياوې، ځواکونه او استعدادونه ئې راويښ کړي او ځلا ورکړي چې يوازې په سختو شرايطو کې راويښېږي او ځلا مومي، د يوه حکيم، مدبر او زړه سواند قيادت وړتياوې په کې راپيدا کړي، پوره فهم او بصيرت ئې په برخه کړي، د کنعان په نيمه بدوي ټولنې کې ممکن نه وه هغه استعدادونه په ده کې راپيدا شوي وی چې د مصر د واکمنۍ لپاره ضروري ول، کنعان د مصر له مدني ټولنې نه خورا زيات توپيرونه درلودل، څوك چې په هغه محيط کې ستر شوی په دې نه توانېدو چې د مصر د محيط غوښتنې درك کړي او د هغه ستر هېواد د خلکو د قيادت له عهدې څخه ووځي، د دې لپاره چې يوسف عليه السلام د مصر د ټولنې نبض ښه درك کړي، په ټولو اسرارو ئې دقيقاً پوه شي، د سياسي او اجتماعي اړيکو او مناسباتو په ماهيت ئې ښه پوه شي او په هغه کې د مصر د متمدنې ټولنې د زعامت وړتوب او لياقت

(c) ketabton.com: The Digital Library

راپيدا شي، نو ښايي چې د کنعان د نيمه بدوي ټولنې نه مصر ته لاړ شي او هلته تر يوې مودې د مصر د زمامدارانو د ډلې د يوې مرفه کورنۍ په غېږې کې پاتې شي، هماغسې لکه چې الله تعالی موسی علیه السلام د یوې اسرائیلي مظلومې کورنۍ له غېږې بيل کړ او د سيند د څپو پر اوږو ئې د فرعون کور ته ورساوو، د هغه جلاد له تيغه يې وژغورو چې د بني اسرائيلو د بچيانو د وژلو او حلالولو لپاره ګمارل شوی وو، د دښمن ماڼۍ يې ورته مدرسه وګرځوله او په همدغې مدرسې کې ئې هغه علم او حکمت په برخه شو چې د دغې ټولنې د لارښوونې او قيادت لپاره ئې ورته ضرورت درلود، له ده نه مخکې ئې يوسف عليه السلام هم له کنعانه مصر ته ورساوو، د مصر د عزيز کور ئې ورته مدرسه کړ، دلته ئې د تأويل الاحاديث علم په برخه شو، دلته د مصر د ټولنې په نبض پوه شو او دلته د دې ټولنې د زعامت وړتياوې او ځانګړتياوې په کې وپاللی شوې. ده ديانت او خدای لمانځنه د ابراهيمي کورنۍ په غېږ کې زده کړې وه، مينه، ساده‌ګي، مروت، زړورتيا، صداقت، صبر، قناعت او ټولې هغه ښېګړې چې د نيمه بدوي ژوند ځانګړتياوې دي، دا ئې په کنعان کې ترلاسه کړل، هغه درايت او فراست چې د مصر د ټولنې د مشرتابه لپاره ضروري وو دا ئې بايد په خپله په مصر کې، د عزيز مصر په کور او په زندان کې ترلاسه کړی وی، د کنعان په چاپېريال کې دا زده کړه ورته ممکن نه وه، نو ځکه حکيم خدای په خپل خاص الهي تدبير سره هغه مصر ته وروست او د مصر په يوې واکمنې او حکمرانې کورنۍ کې ئې مېشت کړ او په دې سره ئې په ده کې د دغو استعدادونو د ودې شرايط برابر کړل.

په دې قصې سره قرآن مونږ ته دا ستر درس راکوي چې هيڅوك، که هر څومره ځواکمن وي، په هيڅ تدبير او حيلې سره نه شي کولی د الله تعالی پرېکړې وځنډوي او د تحقق مخه ئې ونيسي، الله تعالی چې څوك د يوې ټولنې او ملت د زعامت لپاره غوره کړی او هغه ته ئې د مشرتابه وړتياوې ورکړې وي، کوم قدرت کولای شي د هغه په مخ کې خنډ شي؟! او دغه مقام ته د رسېدو مخه ئې ونيسي؟! مګر د يوسف عليه السلام له عبرت او پنده ډکه قصه دا نه ثابتوي چې خدای په خپل کار کې برلاسی او غالب دی، خو ډېر خلك پرې نه پوهېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرآن فرمايي چې کله يوسف عليه السلام د پوخوالي او رشد مرحلې ته ورسېد ، نو حکم او علم ورکړ شو ، په قرآن کې اکثراً د پيغمبرانو د بعثت د بيانولو لپاره دا الفاظ کارول شوي چې حکم او علم ورکړی شو او په دې سره مونږ ته لارښوونه کوي چې پيغمبرانو عليهم السلام ته هم علم ورکړی شوی او هم د حکم او فيصلې قوت، هغوی هم فکري امامان دي او هم سياسي مشران او د پرېکړو او حکم کولو مرجع، دلته د يوسف عليه السلام په هکله ويل شوي چې (حکم) او (علم) ورکړی شو ، له (علم) نه مخکې د (حکم) يادښت دا مطلب په ګوته کوي چې يوسف عليه السلام لومړی قدرت ته رسېدلی او د مصر واکمن شوی او بيا په پيغمبری مبعوث شوی. خو دلته دا هم ويل شوي چې الله تعالی له ټولو محسنينو او نېکانو سره همداسې معامله کوي، دا الهي معامله يوازې پيغمبرانو ته نه ده مختصه شوې، بلکې ټول نېکان هم په کې شاملېږي، د هغوی هڅې به هم خامخا ثمر ته رسوي او نېکه بدله به ورکوي، د پېښو او حوادثو په لوړو ژورو او پېچومو کې به هغوی ته رشد او وده ورکوي او د دښمن د توطئو په وړاندې به ئې ساتنه او حفاظت کوي او د دوی د بريا او برلاسی لاره به آواروي.

ګورئ چې قرآن په څومره حکيمانه توګه د هغه الهي نظام د مشرانو او واکمنانو ځانګړتياوې زمونږ مخې ته ږدي چې الله تعالی ئې د انسانانو لپاره غوره ګڼي، د دې ټولنې د زعامت يوه بېلګه د يوسف عليه السلام په څېره کې انځوروي او زمونږ نندارې ته ئې ږدي او مونږ ته ښيي چې په دې نظام کې د چارو واګې د هغو شخصيتونو په لاس کې وي چې په پټه او ښکاره له الله تعالی څخه وېرېږي، د خلکو د سر ، مال، عزت او ناموس ساتونکي وي، حرام ته له نږدې کېدو او له الهي حدودو نه د تېري څخه په کلکه ځان ساتي، د دې پر ځای چې په ځمکه کې تمکين او قدرت ته رسېدل په دوی کې طغيان او سرکښي راوپاروي، د دې اپوټه په دوی کې انکسار او تواضع زياتوي، پر خدای ايمان او دا باور او اعتقاد چې هر څه ئې د الله تعالی پېرزوينه، احسان او عنايت دی، نه د دوی د ذاتي کمال او هنر نتيجه، دغه احساس، باور او اعتقاد له ګناهونو نه هم او د اقتدار په وخت کې له غرور او تکبر نه هم د ځان ساتلو سبب ګرځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فرعون خوبونه

بایبل تر دې عنوان لاندې لیکي: (له دې دوه کاله وروسته، یوه شپه فرعون خوب ولید چې د نیل خوا ته ولاړ دی، ناڅاپه له روده اووه ښورب غوبې راووتل... ورپسې اووه ډنګر غوبې راووتل... بیا دغو ډنګرو غوبانو هغه مزې غوبان له ستونې تېر کړل... فرعون راویښ شو... خو بیا ویده شو او دا ځل ئې ولیدل چې له یوې څانګې اووه ډك وږي راوټوکېدل... ورپسې ئې اووه نازك وږي ولیدل چې شرقي بادونو وچ کړي ول، وچو او نازکو وږیو ډك وږي وخوړل، ... فرعون له خوبه راویښ شو، سهار ئې فکر پرېشانه وو، د مصر ټول جادوګران او پوهان ئې راوبلل... خپل خوب ئې ورته تېر کړ خو څوك نه وو چې دا خوبونه ورته تعبیر کړي... د ساقیانو رئیس راوړاندې شو او وئې ویل: اوس را په یاد شول چې ... زمونږ خوبونه یوه عبراني ځوان تعبیر کړل او تعبیرونه ئې رښتیا وختل... فرعون فوراً څوك ولېږو چې یوسف حاضر کړي... یوسف سر او صورت برابر او جامې ئې بدلې کړې ... او د فوعون حضور ته ورغی... فرعون خپل خوب ورته تېر کړ... یوسف وویل: زه په خپله خوبونه نه شم تعبیرولی خو خدای به ستا خوب درته تعبیر کړي... فرعون خپل خوبونه ورته تېر کړل... او یوسف ورته وویل: ستا د دواړو خوبونو معنی یوه ده... اووه مزې غوبې او اووه ډك وږي د پریمانۍ اووه کلونه په ګوته کوي... او اووه ډنګر غوبې او اووه وچ وږي د وچ کالۍ د اووه کلونو نښه ده چې ورپسې به راځي، په دې توګه خدای ته له هغه څه خبر کړي چې په مصر کې به ئې ترسره کوي... اووه کاله به پرېماني وي او بیا سخته وچ کالي او قحطي، ... زه وړاندیز کوم چې یو پوه او هوښیار کس د کر کښت په دنده وګمارې او هغه باید د پرېمانۍ په کلونو کې د محصولاتو پنځمه برخه په شاهي انبارونو کې ذخیره کړي... فرعون او ټولو درباریانو د ده وړاندیز خوښ شو او فرعون وویل: تر یوسفه به غوره کس څوك وي چې د دې کار له عهدې ووځي.. په ده کې د خدای روح ده!! یوسف ته ئې وویل: همدا اوس تا په دغه دنده ګمارم، ته به د مصر دوهم لوړ پوړی کس وې او فرمان به دې په هر ځای کې چلېږي!! بیا فرعون د پاچايۍ ګوتې ورپه ګوته کړه، فاخره لباس ئې ورواغوست، د طلا زنځیر ئې ورپه غاړه کړ، په دوهمې

(c) ketabton.com: The Digital Library

معتبرې سلطنتي ګاډۍ کې ئې سپور کړ... چې چېرې به تلو دا اعلان به ئې تر مخ کېدو: په ګونډه شئ (د تعظیم لپاره)!!

لکه چې ګورئ د بایبل په وینا کې کافي غیرضروري تفصیل، بې ځایه تکرار، نامناسب او ګونګ الفاظ او نامعقولې څرګندونې شته، دغو څو ویناګانو ته ئې لږ ځیر شئ: یوسف وویل: زه په خپله خوبونه نه شم تعبیرولی خو خدای به ستا خوب درته تعبیر کړي!!!... دا په داسې حال کې چې څو شېبې وروسته یوسف په خپله د ده خوب تعبیروي!! فرعون وویل: تر یوسفه به غوره کس څوك وي چې د دې کار له عهدې ووځي.. په ده کې د خدای روح ده!! د یوسف علیه السلام په اړه دا خبره کول چې ده ته ئې د سرو زرو زنځیر ورپه غاړه کړ!! دا د هغه چا خبره کېدی شي چې پیغمبران علیهم السلام نه پېژني او په دې نه پوهېږي چې دوی د داسې جاهلانه دودونو په خلاف د مبارزې لپاره لېږل شوي، ښايي د بایبل لیکونکي دلته د یوسف علیه السلام د هغو مخالفینو وینا کټ مټ رانقل کړې وي چې د مصر د دوهم لوړ پوړي شخصیت په توګه ئې د ده له ټاکلو سره مخالفت کاوو او دا ئې نه شوی زغملی چې د دوی په اصطلاح یو کنعاني غلام پر مصریانو حکومت وکړي، دا کار داسې ورته برېښېدو لکه څوك چې د غلام په غاړه کې د سرو زرو زنځیر واچوي، بایبل دغه استعاره په حقیقي معنی رااخیستې!! په ډېرو نورو ځایونو کې به هم وګورئ چې د بایبل لیکونکی همدا غلطي کوي. د بایبل د اظهاراتو په رکاکت هغه وخت ښه پوهېدی شو چې د قرآن د وینا په رڼا کې ورته ځیر شو، قرآن د بایبل دا وینا تصحیح کوي او دا جریان په ډېرو محدودو جملو کې په ډېره معقوله توګه او ښکلو الفاظو کې بیانوي او فرمايي:

ßM»=ç̧ß ìõ™r Ŝ$ f ä ìõ™ £ç̧è2 ų 5$JÅ ;N°•)/ ìõ™ 3 ‘& þÎ) ä7 îJ9A%r

ÇÎÈ šc rç̧è? $ƒõ™ï ô ç̧ä bÎ ‘»ƒ ä ’Î ’Îqç̧è ┴ J9$$k‹Š7ƒ ;M»¡Î$ƒ •zå ŠÕä

$Jåë $gU “ï%$A$%r ÇÎÎÈ ûüÏÎ»èÎ Ä»=ôm{ $è@ƒ ŕ üÎ ßtøÜ $Br ó»=ôm& ß »óÊ & {ø$%

’Î $ZÏ ß ƒÏÅ 9$$kš #ß ÌqãÇÎÈ ÈqèÅõù ¾ïƒ ŕ üÎ Nà6 ç̧ré ß& þBé%è/ •.Š$r

(c) ketabton.com: The Digital Library

þjè©M» ¡ Î$ƒ • z ér ŠÐ ä B»=çJß ÀÕ™ r Ô$ f ä ì ó™ £ ßèà2 ü ƒ 5$JÅ ;N°•) / ÀÕ™

Û%‰ Ám $Jù $I&Š ûüŽÅ ì ó™ bqã'÷? A$% ÇÎÎÈ bqß=è ƒ óß=è9 Ä $Z9$ ' ‹ Ì BÅ ö

`üãü ƒ Š#%Ë© ó™ 7 ÿ°Œ Ÿ‰è/ . `ß ' Îû ƒ Sê ÇÍÈ bqèãü $£Ï ¾Wx‹Î% ž ƒ Ì ÿ#Ï ç ß ' Î çrâ‹ ù

ß $óã Ïñ Šï R%æ 7 ÿ°Œ Ÿ‰è/ . `ß ' Îû ƒ Sê ÇÍÈ bqãÅ ÁæÉ $£Ï ¾Wx‹Î% ž ƒ Ì £ ç; ‡èŽE% $B

ÇÍÈ brçŽÅ Çè ƒ ïŠïr â¨ $Z9$ — يوسف: ۴۳-۴۹

ا چا وويل: زه په خوب کې اووه څوربې غواوې ګورم چې اووه ډنګرې غواوې ئې وخوري او اووه شنه وږي او اووه نور وچ، درباريانو! ما د خپل خوب په تعبير خبر کړئ که د خوبونو په تعبير پوهېږئ. هغوی (په ځواب کې) وويل: دا هسې د خيالاتو ګډې وډې خوبونه دي) او مونږ د دغو خيالي خوبونو په تعبير نه پوهېږو. او له هغو دوو نه يوه ژغورل شوي کس، چې له څه مودې وروسته خبره ورپه ياد شوې وه، وويل: زه به مو پرې خبر کړم، ما (زندان ته د يوسف عليه السلام د ليدو لپاره) ولېږئ!، (هغه وويل): اې رښتوني يوسفه! د اووه څوربو غواوو چې اووه ډنګرې غواوې ئې وخوري او اووه شنو وږيو او اووه وچو وږيو په تعبير مو خبر کړه، ښايي (د مجلس له پورته کېدو د مخه) ورستون شم، هيله ده چې پرې پوه شي. (يوسف عليه السلام) وويل: تر اووو کلونو به پر له پسې کر کښت کوئ، څه چې ترلاسه کوئ په خپلو وږيو کې ئې پرېږدئ مګر هغه لږه برخه ئې چې خورئ ئې، بيا به له دې وروسته اووه نور سخت (کلونه) راشي، چې هغه به ټول هغه څه درنه وخوري چې ورته ذخيره کړي مو وي، مګر هغه لږه برخه چې ساتئ ئې. بيا به له دې وروسته داسې کال راشي چې په هغه کې به پر خلکو بارانونه ووربږي او په هغه کې به (خلك د مېوو) عصاره وباسي.

په دغو مختصرو آيتونو کې لاندې مهم مطالب زمونږ مخې ته راځي:

- دا څلورم خوب (رؤيا) ده چې په دې سوره کې ئې يادونه کېږي او ښيي چې کافر او مسلمان، ظالم او مظلوم، ښه او بد انسانان، ټول خلك له خوبونو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخامخ کېږي، ځينې ئې جدي انګېرې او د تعبير هڅه ئې کوي، غواړي پوه شي چې خوب ئې څه پيغام ورته لري، ځينې ئې جدي نه نيسي، يا ئې د ورځنيو فعاليتونو تسلسل ګڼي، يا هسې ګډ وډ خيالات او يا ئې د هغو هيلو او آرزوګانو انعکاس چې نه دي ترسره شوې، په شا تمبول شوې هيلې ئې ګڼي چې په خوب کې ځان ښيي، د همدې لپاره د خوبونو له څنګه په بې پروايۍ تېرېږي او دا زحمت ځان ته نه ورکوي چې تعبير ئې کړي او په هغه پيغام د پوهېدو هڅه وکړي چې خوبونه ئې له ځان سره لري. د انسان ((رؤيا)) ښيي چې انسان له محسوس او ملموس برخو نه علاوه هم ډېر څه لري، د فهم او درك دنيا ئې يوازې په محسوساتو کې نه راخلاصه کېږي، د ده د فهم او درك دنيا ډېر نور پراخ او پيچلي ابعاد او اړخونه هم لري، که هغه په خپلو ظاهري حواسو سره مشهود او ملموس شيان او تر سترګو کېدونکې نړۍ درك کوي؛ په لا شعور کې د زمان او مکان له پولو اوړي، له غيبي نړۍ نه، د پردو او حجابونو له ماورا نه پيغامونه ترلاسه کوي، دا پيغامونه څه ډول ور رسېږي، سرچينه ئې چېرې ده، څوك دی؟ څه دی؟ څنګه په خوب کې په هغه څه پوهېدی شي چې په ويښه نه شي پرې پوهېدی؟ دا پوښتنې ځواب غواړي، منصف څېړونکي نه شي کولای چې له څنګه ئې په بې پروايۍ تېر شي. که مونږ په خپل ژوند کې د تخمينونو او انګېرنو په مرسته وړاند وينې کوو او ډېر ځله مو وړاندوينې سمې خېژي، که په خوب کې داسې څه ګورو چې څه موده وروسته تحقق مومي، د دې لپاره څه توجيه وړاندې کولی شو؟ مګر کولی شو د يوه کس داسې په لسهاوو خوبونه او په ټولې نړۍ کې د لکونو خلکو داسې خوبونه عادي او بې اهميته خبره وګڼو او د تصادف نوم ورکړو؟ آيا لږ تر لږه د دې خبرې په کولو مجبور نه يو چې زمونږ مغز د خوب په حالت کې همغسې وړاند وينې کولی شي چې په ويښه ئې کوي؟ آيا دا خبره ډېره بېهوده او خوشې خبره نه ده چې څوك ووايي: زمونږ مغز په ويښه کې سم او په غور او دقت سره کار کوي خو د خوب په حالت کې ئې هر تحليل ناسم او له غور او دقته پرته او ګډ وډ خيالات وي؟!! ډېر نامعقول انسان به د داسې خبرې کولو جرأت کوي، ډېر ناپوه انسان به دا ګمان کوي چې د خوب په حالت کې دماغ خپل کار پرېږدي، نه په قضاياوو غور کولی شي او نه ئې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

غور او تفکر نتایج او لاس ته راوړنې د اهمیت وړ دي!! حال دا چې په خوب کې د انسان یوازې د څو حواسو سویچونه بند او د انتظار (standby) په حالت کې شي، نور دماغ د مخکې په څېر خپل کار ته دوام ورکوي، ښایي د ځینو برخو توقف مغز ته د ښه غور او فکر کولو لا ښه موقع او فرصت په لاس ورکړي. په هر صورت؛ خوب یو حقیقت دی، رښتیا ختل ئې داسې څه چې انکار ترې ګران دی. د هغو خوبونو لپاره څه توجیه وړاندې کولی شو چې د راتلونکو پېښو خبر راکوي او خبر ئې هم ډېر دقیق؟ آیا پر عالم الغیب خدای باندې له ایمان نه پرته بل تفسیر او تعبیر ورته درلودی شو؟ د الله تعالی د اثبات لپاره له خورا کوټلو دلایلو څخه یو دلیل همدغه د انسان خوبونه دي.

• له الفاظو جوتېږي چې د مصر پاچا پرله پسې یو خوب ویني، بالآخره خپل خوب ځینو درباریانو ته تېروي او ترې غواړي چې تعبیر ئې ورته ووایي، د بیان انداز داسې دی چې پاچا هسې په کوم مجلس کې ځینو درباریانو ته خپل خوب تېر کړی او ورته ویلي ئې دي: که د خوبونو په تعبیر پوهېږئ نو زما دا خوب تعبیر کړئ، د بایبل دا وینا هیڅ وزن نه لري چې پاچا سهار وختي ټول درباریان، نجومیان او جادوګران راوغوښتل چې د ده خوب ورته تعبیر کړي!! نه خو دا خوب د دومره ستر او عاجل اقدام غوښتنه کوي او نه هیڅ هوښیار انسان د یوه خوب لپاره دومره ستره غونډه جوړوي!! د درباریانو له دې ځوابه چې پاچا ته ئې وویل: دا کوم معنی لرونکی خوب نه دی، مونږ ئې په تعبیر نه پوهېږو، معلومېږي چې نه پاچا خپل خوب جدي ګڼلی او نه ئې درباریانو.

• دا خبره هم د خاصې پاملرنې وړ ده چې قرآن دا پاچا د فرعون په نامه نه یادوي، بلکې د ملك (پاچا) په نامه ئې یادوي، د وروستیو علمي تحقیقاتو په ترځ کې دا خبره معلومه شوې چې د یوسف علیه السلام په دور کې د مصر پاچایان د فرعون په نامه نه یادېدل، ډېر وروسته د فرعون نوم ورته غوره شوی، تحقیقات ښیي چې د هغه وخت پاچایان د هکسوس په نامه یادېدل چې له ۱۷۳۰تر ۱۵۸۰مخکې له مېلاده ئې پر مصر حکومت کړی، له دغو تحقیقاتو هم معلومېږي چې د بایبل دا وینا غلطه ده چې نوموړی پاچا د فرعون په نامه یادوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د دربار ساقي، د يوسف عليه السلام د زندان ملګري ته د دې خوب له اورېدلو سره سم، يوسف عليه السلام ورپه ياد شو او وئې ويل: زه کولای شم دا خوب تعبير کړم، په دې شرط چې ما زندان ته ولېږئ، هلته يو څوك راسره وو چې خوبونه ئې په ډېر دقت سره تعبيرول، د ساقي له دې خبرې چې (ما ولېږئ) په ډاګه معلومېږي چې دی يو غلام دی نه کوم مشر او د بايبل د وينا له مخې رئيس!! هغه يوسف عليه السلام ته ورغی، خوب ئې ورته تېر کړ، تعبير ئې ترې وغوښت او ټينګار ئې وکړ چې د درباريانو د مجلس له پورته کېدو نه مخکې د خوب تعبير ورته ووايي او يوسف عليه السلام بې له څه ځنډه د پاچا خوب داسې تعبير کړ: اووه څوربې غواوې د اووه وو برکتي کلونو نښه ده او اووه ډنګرې غواوې د اووه وچ کاليو او قحطي کلونو څرګندونه کوي، اووه شنه وږي اووه حاصل لرونکي فصلونه په ګوته کوي او اووه وچ وږي د ذکر شويو اووه وو فصلونو هغه وچ شوي حاصلات په ګوته کوي چې په وږو کې به ساتل کېږي او د قحط په کلونو کې به استفاده ترې کېږي، د اووه وو برکتي کلونو حاصلات به د قحط په اووه وو کلنو کې مصرف شي، خو په دې شرط چې په وچو وږو کې وساتل شي، قحط اووه کاله دوام کوي، له هغه نه وروسته عادي حالت رامنځ ته کېږي، بارانونه به پيل شي او مصر ته به بيا پرېماني او سمسورتيا راوګرځي او خلك به د مېوو عصارې زبېښي. د مصر وګړي ښايي محتاط وي او د قحط په کلونو کې د ټولو غلو دانو له مصرفولو ډډه وکړي، هغوي بايد يوه اندازه غله دانه د تخم په توګه د راتلونکي کال لپاره وساتي، همدارنګه متوجه وي چې د غلو دانو د ساتلو او ذخيره کولو غوره طريقه دا ده چې په خپلو وږو کې وساتل شي.
- له زندانه د يوسف عليه السلام د وتلو په اړه د بايبل وينا داسې ده چې د هغه ستر شخصيت له شانه سره هيڅ اړخ نه لګوي، هغه ئې داسې معرفي کړی لکه چې ډېر بې حوصلې شوی وو، فقط يوې اشارې ته منتظر وو، د پاچا د پيغام له اورېدو سره ئې سم ځان تيار کړی، خپل سر او صورت ئې برابر کړی او نوې جامې ئې اغوستې دي او په تلوار سره د پاچا حضور ته حاضر شوی!!

خو قرآن بيا وايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ã$/ $B ãuóù š• Îi 4<Ĵ õÅö$A$% ãqß$9$ŗä!` $B=ù ¾ïiÎ 'Îqçÿ$ã7 Î®A%r

ûèšr°' ©Ĵ £ã7Ÿö z $B A$% ÇÎÈ ìÎæ £Ü̈Ï‰ž3Î 'Îi bĴ £åÏ‰x Ÿ`èÖ% ÓÉ$ÿóqçÏ9$

ŕƒÍèŞ$ß&•B$ÏM9$% ãbß` `Ë ïøã $ZðÎæ $B –Ι | · »m šÆ üè ¾ïiÅÿR `ã #ßqã

7Ï9Œ ÇÎÈ šú üÏÏ‰¤Á9$` Ü9 ¼çR̂Îr ¾ïiÅÿR `ã ¼ç8šr°' ß& ', s$$ È sÁm `»«$$

ûÅÿR ä–Î/é$Br * ÇÎÈ ûüZÍ$ƒø$%ž “ Ï‰bö Ÿ ©$b&r Í=øó9$ çZä & b9 'Îb N=è<Ï

يوسف: ۵۰-۵۳ ÇÎÈ ìÏm§Öqàî 'Îi bĴ bÎi Oïm' $B žvĴ ãbç 9$Î 8'$BV § ÿZ9$bĴ

(د يوسف عليه السلام د زندان ملګری بېرته وګرځېدو، د خوب تعبير ئې واوراوو، پاچا امر وکړ چې يوسف عليه السلام ورولي)، پاچا وويل: ما ته ئې راولئ؛ خو کله چې (د پاچا) قاصد ورغی، وئې ويل: بادار ته دې بېرته ورشه او وئې پوښته چې د هغو ښځو حال به څنګه وي چې خپل لاسونه ئې پرې کړل (څه به ورسره کېږي)؟ که څه هم زما پالونکی رب د دوی په هغه مکر ډېر ښه پوهېږي، (پاچا هغه ښځې راوبللې) وئې ويل: هغه وخت چې تاسو له يوسف نه د زړه مراد غوښتی وو، خبره مو څنګه وه؟! هغوی وويل: خدای ته پناه وړو! مونږ په هغه کې هيڅ بدي نه ده ليدلې، د مصر د عزيز ښځې وويل: اوس حقيقت څرګند شو، ما ترې د زړه مراد وغوښت او هغه يقيناً چې له رښتونو انسانانو څخه دی، (زما دا اعتراف) د دې لپاره دی چې پوه شي په غياب کې مې خيانت ورسره نه دی کړی او د دې لپاره چې (پوهېږم) خدای د خاينانو تدبيرونه نه هدايتوي (نه پرېږدي د خاينانو تدبيرونه دوی خپل مقصد ته ورسوي) او زه خپل ځان نه سپينوم، په دې کې شك نه شته چې نفس د بدۍ په لور ډېر هڅوونکی دی، مګر هغه چې زما پالونکی خدای پرې ورحمېږي، بې شکه چې زما پالونکی رب ډېر مهربان بخښونکی دی.

ګورئ چې د پاچا قاصد د ده له پيغام سره زندان ته ورځي او يوسف عليه السلام ته وايي: د مصر پاچا غوښتی یې، ستا تعبير ئې خوښ کړی اوس ستا ليدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته منتظر دی!! خو یوسف علیه السلام ، هغه د زندان د اولو ورځو یوسف نه دی، له زندانه د وتلو په اړه څه تلوار او عجله نه لري؛ بلکې زندان ئې د خپلې مبارزې لپاره د سنګر په توګه غوره کړی؛ له خپل مولا پرته بل ته طمع او امید نه لري، باور ئې دا دی چې له زندانه د وتلو پرېکړه د الله تعالی له لوري کېږي، نو ځکه په ډېر متانت سره قاصد ته وايي: بېرته وګرځه او خپل بادار ته دې ووایه: د هغو ښځو برخليك به څنګه وي چې ده ته ئې هغه توطئه جوړه او زندان ته ئې ولېږو؟ باید لومړی د هغې خبرې سپیناوی وشي، زما (برائت) اعلان شي، که څه هم الله تعالی راته کافي دی، هغه د دوی له توطئو ښه خبر دی. ګورئ چې د یوسف علیه السلام متانت، صبر او زغم ټوله وضعه داسې بدله کړې چې اوس پاچا تلوار لري، هغه غواړي چې له یوسف علیه السلام سره ژر تر ژره ملاقات وکړي، د ده شرط مني، هغې ښځې راغواړي چې د عزیز مصر د مېرمنې په محفل کې راغونډې شوې وې او پوښتنه ترې کوي: په کومه ورځ چې تاسو له یوسف علیه السلام نه د زړه مراد غوښتی وو، خبره څنګه وه، د پېښې جریان څنګه وو؟ ولې مو دا کار وکړ؟ د پاچا وینا او دریځ داسې دی لکه چې د یوسف علیه السلام مدافع وکیل وي، له تحقیق او پلټنې نه مخکې د هغه خبرې تصدیقوي او له ښځو نه داسې استفسار کوي چې ګواکې د دوی جرم په بشپړه توګه ثابت او څرګند دی او د شك او شبهې هیڅ مجال په کې نه شته، ټولې ښځې وضع داسې ګڼي چې له اعترافه پرته بله چاره نه لري؛ نو ځکه وايي: خدای ته پناه وړو! مونږ په هغه کې هیڅ بدي نه ده لیدلې، اصلي مجرم وروراندې کېږي او په ټول صراحت سره اعتراف کوي او وايي: اوس حقیقت څرګند شو ، ما له هغه نه د زړه مراد وغوښت او هغه رښتونی او صادق دی، په دوه دلیلونو اعتراف کوم: یو دا چې غواړم هغه په دې پوه شي چې په غیاب کې مې خیانت ورسره نه دی کړی او تور مې نه دی ورپورې کړی او بل دا چې اوس په دې باور یم چې الله تعالی نه پرېږدي خائنان په مکر او چل ول سره خپلو موخو ته ورسېږي، نه غواړم چې ځان سپین او تبرئه کړم، د انسان نفس تل هغه بدو کړو وړو ته هڅوي، له شره ئې یوازې هغه څوك ژغورل کېږي چې زما د مهربان رب پېرزوینه او رحم ئې په برخه شي، یقیناً چې زما پالونکی رب مهربان بخښونکی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څه هم ځینو مفسرینو دا ګمان کړی چې وروستنۍ څو خبرې د یوسف علیه السلام خبرې دي، نه د هغې مېرمنې، د دوی دلیل دا دی چې دغه خبرې د هغې مېرمنې له شأن نه ډېرې اوچتې دي؛ خو دا توجیه په څو دلایلو کمزورې ده:

۱. د بیان په هیڅ برخې کې داسې کومه نښه یا قرینه نه مومو چې ثابته کړي دا د یوسف علیه السلام خبرې دي.

۲. د آیتونو سیاق او سباق او د کلام لړۍ له دې توجیه سره اړخ نه لګوي، برعکس په ټول صراحت سره ښیي چې دا د هغې مېرمنې د خبرو دوام دی.

۳. د دغو خبرو په دوران کې یوسف علیه السلام لا په زندان کې دی او له پاچا سره نه دی مخامخ شوی او مجلس ته نه دی حاضر شوی، وروستی آیت همدغه راپه ګوته کوي.

۴. د دې خبرې لپاره هیڅ دلیل نه شو موندلی چې یوسف علیه السلام ووایي: غواړم چې د مصر عزیز پوه شي چې د هغه په غیاب کې مې له هغه سره هیڅ خیانت نه دی کړی، ځکه چې د مصر عزیز د پېښې په ورځ له حقیقته خبر شو او د یوسف علیه السلام پر پاك لمنتوب او سپېڅلتیا ئې باور راغی.

۵. د آیت دا برخه (إن الله لا یهدي کیدالخائنین)، په هیڅ شان نه شو کولای د یوسف علیه السلام قول وګڼو، دا کلام فقط له هغې مېرمنې سره ښايي، هغه باید ووایي: که چېرې دا ځل هم له یوسف علیه السلام سره خیانت وکړم او په کوم تور ئې تورن کړم او د دې پر ځای چې پر خپل جرم اعتراف وکړم هغه متهم کړم، نو د پخوانۍ پېښې په څېر به حقیقت څرګند شي، خدای د خاینانو توطئې، حیلې او بهانې رسوا او خنثي کوي او نه پرېږدي چې د توطئو په مرسته خپلو ناولو موخو ته ورسېږي.

د هغې مېرمنې مؤمنانه څرګندونې په واقع کې دا حقیقت ثابتوي چې د یوسف علیه السلام کړو وړو او د زندان له سنګر نه د ده مبارزې او جهاد د مصر په ټولنې باندې ژورې اغېزې کړې دي، ژوره تبدیلي په کې راغلې، دومره چې د پرون ورځې هغه مېرمن نن داسې مؤمنانه څرګندونې کوي، له دوو زنداني ملګرو سره د یوسف علیه السلام بحث او د خوبونو له تعبیرولو مخکې دوی د الله لارې ته بلل، هغه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دومره تفصیل او په دومره مضبوط استدلال سره، دا ښيي چې هغه په زندان کې آرام نه دی ناست، په جدي، پرله پسې او نه ستړي کېدونکې توګه ئې دعوت چلولی او په دې بریالی شوی چې د مصر په ټولنې کې له فکري او اخلاقي لحاظه پراخه او ژوره تبدیلي راولي، یوه ستر بدلون او انقلاب ته لار آواره کړي او له همدغه زندانه د یوه سیاسي او اجتماعي انقلاب او بدلون راوستو لپاره شرایط برابر کړي.

متأسفانه لکه څنګه چې د مسیحیانو او یهودانو علماوو او مشایخو (احبار او رهبان) د الله تعالی له مقدس او لارښود کتاب نه قصې او شجرې جوړې کړې، داسې چې نن د دوی په مذهبي کتابونو کې د الله تعالی د مقدس کتاب وړه برخه هم نه تر سترګو کېږي، زمونږ قصه خوښي هم د دوی تر اغېز لاندې راغلي او د یوسف علیه السلام له دغې عبرتناکې او لارښوونکې قصې نه ئې د یوې داسې بدکارې ښځې د مینې داستان جوړ کړی چې غوښتل ئې یو ښایسته ځوان په دام کې واچوي او له هغه نه د زړه مراد ترلاسه کړي، تر دې پورې چې د دغو قصه خوښو ځینو ادعا کړې چې یوسف علیه السلام د ژوند په وروستیو کې همدغه پر ده مینه مېرمن په نکاح کړه!!! دا په داسې حال کې چې نه په قرآن کې داسې کومه اشاره مومو او نه په روایاتو کې. له دې ارزښتناکې تاریخي قصې نه داسې نکل جوړول او پاېله ئې داسې راایستل نه یوازې د ناروغو اذهانو د بیمارو سلیقو زېږنده ده، بلکې د دوی تعبیر سل په سلو کې د دې قصې له روح او بنسټیزو موخو سره تصادم کوي، قصه اصلاً په دې اصل ولاړه ده چې دوه مخالف او متضاد شخصیتونه یو د بل په څنګ کې کېږدي او توپیرونه ئې په ګوته کړي، راوښیي چې یو څومره لوړ دی او بل څومره ټیټ، یو څومره پاکیزه، امین او صادق دی او بل څومره ناولی، خائن او بې وفا، یو د خدای مخلص بنده او بل د شیطان او نفس مطیع بنده، عجیبه ده چې دغه بیمار کسان داسې غلط او معکوس نتایج ترې اخلي او دا متضادې ښېلګې او متفاوت شخصیتونه سره یوځلا کوي!! آیا دا شونې ده چې یو پیغمبر له هغه جلال او عظمت سره داسې ښځه په نکاح کړي؟ بایبل هم د خپلو شجرو په ترڅ کې لیکلي چې فرعون یوسف په یوه مصري نوم، صفنات فعنیح، ونوماوو او د فوطي فارع

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاهن لور اسنات ئې ورته راواده کړه!!!

قرآن دربار ته د یوسف علیه السلام د ورتلو په اړه داسې فرمايي:

ûüÅB $Z∱$! Pöx$$ 7 R̂ A$% ¼çJ⁻. $Ð⁼ù ÓÅyZï çóÂ î÷ GŎ& ỳiî ’îq$$ãž îJ$$A$%r

$YG3B 7ï ‹ .r ÇÎÎÈ Òšîæ îášÿm ’î ÇÚ ö‘F$ÈÉ“z 4?ã ÓÍ̲ùèô̲ A% ÇÎÎÈ ûüB&

•ô̲ & ß‹ÂÒçÿr â$±® `B $ZÏHq•Î Ü ŠÅ ç â$±„ ß øm $k]B ô6Gƒ ÇÚ ö‘F $’Î # ß'qã

ÇÎÈ bqà)Gƒ (q ç.r (qãB#ä ûïÏ% Ò ž öz Í•Å F$ãô̲ Ÿr ÇÎÎÈ ûüÏ Å óB$ یوسف:٥٤-٥٧

او پاچا وویل: هغه ما ته راولئ چې د ځان لپاره ئې خاص (مشاور) وټاکم، خو له هغه وروسته چې خبرې ئې ورسره وکړې وئې ویل: ته (له همدې) نننۍ ورځې زمونږ په دربار کې واکمن امین یې (د پاچا معتمد با صلاحیته چارواکی او د ټولو دولتي شتمنیو امین)!! ده وویل: ما (یوازې) د دولت د خزانو پر چارو وګماره، باور وکړه چې ښه او پوه ساتونکی به وم (هم ئې د ساتنې له عهدې وتلی شم او هم ئې د سم مصرف او په خپل مناسب ځای د لګولو بصیرت او پوهه لرم)، او په دې توګه مو یوسف په هغه ملك کې متمکن کړ، چې هر ځای او په هر ډول ئې غوښتل مېشت کېدی شو ، چا ته چې مو خوښه شي خپل رحمت او پیرزوینه ورپه برخه کوو او مونږ د نېکانو اجر او بدله نه ضایع کوو. او د هغو لپاره چې ایمان ئې راوړی او پرهیزګاري ئې کوله، اخروي اجر او بدله تر دې هم ډېره غوره ده .

پاچا له یوسف علیه السلام سره تر ملاقات نه مخکې تصمیم درلود چې هغه د خپل خاص مشاور په توګه وټاکي؛ مګر له هغه سره د خبرو نه وروسته د هغه تصمیم بدل شو او هغه ئې د دربار د معتبر او باصلاحیته وزیر او د ځان د معتمد په توګه وټاکو او خپله فیصله ئې ورته ابلاغ کړه، مګر یوسف علیه السلام د دې پربکړې او منصب له منلو انکار وکړ او وئې ویل: ما د دې منصب پر ځای یوازې د مصر پر خزانو وګماره، زه به په پوره احتیاط او امانتدارۍ سره د هغو ساتنه وکړم، زه په ځان کې د دې ځانګې د اداره کولو صلاحیت او توان وینم، پاچا له خپل نظره

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېرېږي او د يوسف عليه السلام له رأيې سره توافق ښيي او د دولت د دغې څانګې بشپړ صلاحيت ورسپاري.

د آيت له دې برخې (يتبوأ منها حيث يشاء) نه دوه مطلبونه اخيستل کېږي:

الف_ د مصر ټول هېواد د ده د صلاحيت او واکمنۍ په کړۍ کې شامل وو، چېرې چې ئې غوښتل اوسېدلی شو، د مصر هيڅ سيمه د ده د واکمنۍ او اختيار له ساحې بهر نه وه.

ب_ په هغه نظام کې ئې چې هره وظيفه او هر مقام غوښتی وی، بې له ځنډه ئې ترلاسه کولی شو، هيڅوك او هيڅ څه ئې په مخ کې خنډ کېدی نه شو.

حکيم خدای جل شأنه په تدريج سره يوسف عليه السلام هغه مقام ته ورساوو چې په مصر کې متمکن شي، د ده پر مخ د واکمنۍ ټولې لارې پرانيستی شي، قدرت ته د رسېدو ټول اسباب ورته برابر شي، د هغه د ستر او لوړ شخصيت ټولې جلبوونکې برخې د هغې ټولنې د مختلفو طبقو او اصنافو لپاره رابرسېره شي، د خلکو اعتماد او باور، احترام او محبت ورته راجلب شي، پس له هغه چې د مصر ولس د ده له اوچتو استعدادونو، صداقت، امانت، پاك لمنتوب او نفس او هوس ته نه تسليمېدا نه خبر شول، په زندان کې د ده صبر، زغم، مقاومت، ثبات او متانت ټولو ته څرګند شو، خلکو وليدل چې د مصر پاچا د ملاقات بلنه ورکړه؛ خو ده ونه منله او تر هغه ئې دربار ته له تلو انکار وکړ چې د ده برائت اعلان شي، له پاچاهۍ نه رالاندې د هېواد تر ټولو لوړه عهده ورته سپارل کېده خو ده ونه منله او د دې پر ځای ئې داسې دندې ته ملا وتړله چې د هغې له لارې د خپل مظلوم ولس خدمت وکړی شي، د ده پوهه، بصيرت او درايت ټولو ته ثابت او څرګند شو، د ده لوړ او پياوړی شخصيت او فکري او اخلاقي عظمت داسې وو چې هيچا ورسره رقابت او سيالي نه شوی کولی، د مصر ټوله واکمني ئې عملاً په لاس کې پرېوته، پاچا له يوه سمبول نه زيات حيثيت نه درلود، د قحط په کلونو کې د اقتصادي چارو په اداره او سمون کې او له هغه ستر بحران نه د خلکو په ايستلو کې د ده درايت، وړتيا او اهليت په بشپړ ډول راڅرګند شو، هغه نور عملاً د پاچا وليعهد وو، د پاچا له مرګه وروسته ده ته د قدرت په لېږد کې هيڅ خنډ نه وو پاتې، په دې توګه مالك الملك

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای جل شأنه د هغه وخت د لوی هېواد واکمني یوسف علیه السلام ته وسپارله او د ده بلامنازع واکمني ئې پر هغه پراخ او ستر ملك محققه کړه.

هو! دا الله تعالی جل شأنه دی چې د خپل رحمت او پېرزوینو سیوری پر هغه چا غوړوي چې دې ئې په خپله خوښ کړي او د دې لپاره ئې اهل او وړ ومومي، هغه نه یوازې د خپلو صالحو بنده ګانو اجر نه ضایع کوي؛ بلکې دنیوي او اخروي بدله ئې تر خپل حق څو برابره زیاته ورکوي، نه یوازې په دنیا کې د دوی پر نېکو او غوره کړنو باندې مثبت نتایج مرتب کوي، بلکې په آخرت کې تر دنیا غوره بدله ورکوي، د دوی تقوی او ځان ساتنه د دې باعث شي چې په دنیا او آخرت کې غوره بدلې تر لاسه کړي، هر څوك چې د ایمان په لار کې ثابت پاتې شو او د مبارزې په لوړو ژورو کې مأیوس نه شو، یوې بلې خوا ته ونه ښوېبد، ښي او چپ لوري ته منحرف نه شو او په اراده او عزم کې ئې تزلزل رانغی، هغه دې مطمئن اوسي چې عزیز خدای ئې د بري ضامن دی، نه پرېږدي چې قرباني ئې ضایع شي او هڅې ئې بې نتیجې پاتې شي.

د یوسف ورونه مصر ته ځي

بایبل تر دې عنوان لاندې لیکي: (یعقوب خپلو زامنو ته وویل: ولې ناست یئ او هسې یوه بل ته ګورئ... اورېدلي مې دي چې په مصر کې غله ډېره ده... مخکې له دې چې له لوږې ومرو؛ ولاړ شئ او له هغه ځایه غله راوړئ... لس زامن ئې وخوځېدل... یعقوب بنیامین ورسره ونه لېږو... دوی د یوسف خوا ته ورغلل... سجده ئې ورته وکړه... یوسف وپېژندل... خو په غصې سره ئې دوی ته وویل: له کوم ځایه راغلي یئ؟ دوی ورته وویل: له کنعانه د غلې اخیستلو لپاره راغلي یو... یوسف ته خپل خوبونه ورپه یاد شول.. ورته وئې ویل: تاسو جاسوسان یئ او د احوال معلومولو لپاره راغلي یئ... هغوی وویل: سالاره! مونږ د غلې اخیستلو لپاره راغلي یو، جاسوسان نه یو، یوسف ورته وویل: نه تاسو جاسوسان یئ!! هغوی وویل: باداره! مونږ ټول دولس ورونه وو، پلار مو په کنعان کې دی، یو هلته پاتې شو، بل مړ شوی... یوسف ورته وویل: څنګه به دا معلوموو چې تاسو رښتیا وایئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوازې په هغه صورت کې به ستاسو خبره ومنم چې کشر ورور مو هم راولئ... که داسې ونه کړئ د فرعون په سر مې قسم چې له مصره د وتلو اجازه به درنه کړم... يو کس دې ولاړ شي او خپل ورور دې راولي، نور به دلته په زندان کې وي... بيا ئې ټول تر دريو ورځو بنديان کړل،... په دريېمه ورځ ئې ورته وويل: زه له خدايه وېرېدونکی انسان يم... تاسو ټول خوشې کوم... يو کس به په زندان کې پاتې وي، نور مو غله کور ته ورسوئ، خو خپل کشر ورور به راولئ او په دې سره به ما ته ثابته شي چې تاسو صادق يئ او زه به ستاسو له وژلو تېر شم!! دوی دا شرط ومنلو!! بيا ئې سره وويل: له دې ستونزو سره په دې خاطر مخامخ شوي يو چې له يوسف سره مو بد وکړل... يوسف د دوی خبرې اورېدې او دوی نه پوهېدل چې يوسف پرې پوهېږي!! ... بيا يوسف په پټه خپلو نوکرانو ته وويل: جوالونه ئې له غلو ورډك کړئ او د دوی خپلې پيسې هم د غلې په منځ کې پټې کېږدئ... غله ئې پر خرو بار کړه... د لمر لوېدو پر مهال يو ځای تم شول... يوه ورور ئې د خپل جوال خوله پرانستله چې خره ته دانه ترې ورکړي... ناڅاپه ئې وليدل چې پيسې ئې د جوال په خوله کې پرتې دي... وروڼو ته ئې وويل ... هغوی له وېرې لړزېدل چې دا لا خدای څه بلا راباندې راوستله!! ... کنعان ته ورسېدل... ټوله قصه ئې پلار ته تېره کړه... کله چې ئې بارونه پرانستل خپلې پيسې ئې وموندلې... پلار هم ډېر وار خطا شو او وئې ويل: ولې دا مصيبتونه راباندې راځي...)

د بايبل په دې برخې کې هم له ادبي لحاظه ډېر رکاکت شته او هم يوسف عليه السلام او د ده پلار ته داسې نامناسب حرکات او نامناسبې خبرې منسوب شوې چې د دوی له شأنه ډېرې لرې دي!! وروڼه په مرګ ګواښل، زندان ته ئې لېږل، د يوسف په شته والي کې دا خبرې کول چې له يوسف سره مو بد کړي ول ځکه له دې مصيبت سره مخامخ شوو، د فرعون په سر لوړه کول... دا ټولې خبرې نه يوازې نامعقولې دي بلکې ښيي چې دا قصه له ځانه جوړه شوې. راشئ وګورو چې قرآن په دې هکله څومره په زړه پورې او درنه وينا لري:

Nd"§_ $ß9r ÇÎÈ brã&Zã ¼çµ9 Nd‰r ÓØü•èù Ïnøã {qèz‰ù #Ï5qã äq÷z) ä$_r

(c) ketabton.com: The Digital Library

ǯöz $R&r Ÿ@ø8$$ ’Îré þÞ šc ‡•? Ÿw& Nä‹Î& ôÏB Nä©8 'Î ’ÎqçøA% NüÎ$gg2

Ší‘Žã™ (q8$% ÇÏÈ Èqç¯p? Ÿwr “‰Zã Nä9 Ÿ@ø Ÿxù ¾ïÎ ’Îqèû Ó©bîù ÇÎÈ û,Îî\B$$

$kXqè¯è/ óOg‾è9 bïÎ¡nÍ ’Î Nåè»Ÿ Ò'Î (qèô $ïhÏ»ŠGïÿÏ A$%r ÇÏÈ bqè¯»ÿ9 $RÎr ç$/& ç¥ã

ÇÏÈ šc qãÅ ë¯ óOg‾è9 óOgÎd& #‹Î (þç) R$#Œ‾Î — یوسف: ۵۸-۶۲

د یوسف وروڼه راغلل او د هغه محضر ته ننوتل، داسې چې ده وپېژندل خو دوی ونه پېژاندو او چې کله ئې په خپلو بارونو سمبال کړل ورته وئې ویل: خپل هغه ورور هم راولئ چې له پلاره مو (ورور) دی، نه ګورئ چې زه ډکې ډکې پیمانې ورکوم او ښه مېلمه پال یم؟ خو که ئې ما ته را نه ولئ؛ نو نه به له ما سره تاسو ته کومه پیمانه وي او نه به ماته رانږدې کېږئ. هغوی وویل: له پلاره به ئې حتماً د ده (د لېږلو) غوښتنه وکړو او مونږ هرومرو د دې کار کوونکي یو. خپلو (مؤظفو) زلمیانو ته ئې وویل: د دوی هغه مال چې (د غلې په بدل کې ئې ورکړی)، (په پټه) د دوی په پېټو کې کېږدئ، داسې چې کور ته د ستنېدو پر مهال پرې پوه شي، ترڅو بېرته راوګرځي.

ګورئ چې په دغو لنډو آیتونو او مختصرو الفاظو سره؛ عظیم الشأن قرآن څومره حقایق بیان کړي او څومره ژورې لارښوونې ئې زمونږ مخې ته ایښې او څنګه ئې د بایبل غلطې ویناوې تصحیح کړې؟! لکه څنګه چې د یوه جامع او بلیغ کلام تقاضاء ده قرآن پرته له دې چې وواییي یوسف علیه السلام خپل کار څنګه پیل کړ، د ښېرازه کالونو په دوران کې ئې څه وکړل او د وچ کالیو لپاره ئې څه تیاری ونیو؟ سره له دې چې په دې اړه ئې هیڅ نه دي ویلي او خبره ئې له هغه ځایه پیل کړې چې د ده وروڼه د غلې اخیستلو لپاره مصر ته راغلي او د ده په حضور کې ودرېدلي، له همدې نه د قرآن هر هوښیار لوستونکی په دې پوهېږي چې یوسف علیه السلام په دې موده کې کوم کوم کارونه کړي، له دې آیتونو نه معلومېږي چې:

- یوسف علیه السلام په خپلو لوړو قایدانه استعدادونو سره په کار پیل کړی، د مصر د ځمکو ښېرازه کولو او د کرکېښت وضعیت ښه کولو ته ئې خاصه پاملرنه کړې، د پاچا د خوب تعبیر ته په پام سره ئې په لومړیو اووه وو کلونو کې پریمانه غله اخیستلې او په ګودامونو کې ئې ذخیره کړې، د قحط د کلونو لپاره ئې پوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

تياري نيولی، د قحطي په رارسېدو سره ئې دا کارونه کړي: د غلو دانو لپاره ئې مناسبه بيه ټاکلې، د هغې غلې مقدار ئې ټاکلی چې ښايي يوه يوه کس ته د مناسبې دولتي بيې په مقابل کې ورکړی شي، هر څوك بايد په خپله د غلې اخيستلو لپاره حاضر شي، د غلې پلورلو لړۍ ئې تر خپل نظارت او څارنې لاندې پيل کړې، په داسې حال کې چې د مصر په نورو سيمو کې خلك له سختې قحطۍ سره مخامخ ول، په مصر کې د غلې د زياتوالي او ارزانۍ انګازې هرې خوا ته رسېدې او خلك له لرې لرې سيمو، ډله ډله د غلو اخيستلو لپاره مصر ته راتلل او د ضرورت وړ غله ئې په ډېره ارزانه بيه ترلاسه کوله او د مصر د چارواکو د ښه نظم، ښو اخلاقو او ښې مېلمه پالنې ښې خاطرې ئې له ځانه سره وړلې.

د يوسف عليه السلام ورونه هم د غلې د پېرلو لپاره مصر ته ورغي، په خپل نوبت سره د يوسف عليه السلام حضور ته منل کېږي، يوسف عليه السلام هغوي وپېژندل، خو دوی د هغه په پېژندلو کې څکه پاتې راغلل چې په کوهي کې د ده له غورځولو تر دغه دمه نږدې شل کلونه تېر شوي وو، په هغه وخت کې يوسف عليه السلام تنکی ځوان وو، څه موده ئې د عزيز مصر په کور کې تېره کړه، نږدې لس کلونه ئې په زندان کې تېر کړل، له واکمنۍ نه ئې تر اوو کلونو زياته موده تېره شوې وه، دغې اوږدې مودې له خپلو لوړو ژورو سره د يوسف عليه السلام په څيرې کې ډېر بدلون راوستی وو، په ځانګړي توګه، هغوي دا تصور هم نه شو کولای چې ښايي د دوی جفا سېزلی ورور به داسې ستر مقام ته رسېدلی وي، د حضور هيبت او د احتياج او ضرورت احساس هم نه پرېږدي چې انسان تر ځان لوړ لوري ته ځير شي او د څېرې خطونه ئې په دقت سره وارزوي او وئې پېژني.

د غذايي موادو د تجارت او احتکار د مخنيوي لپاره د هرې کورنۍ پر هر وګړي به په ټاکلې اندازه غله خرڅېدله، هر بالغ نارينه بايد په خپله د خپلې ټاکلې غلې د پېرلو لپاره حاضر شوی وی، د يوسف ورونو د خپل معذور او په سترګو ړوند پلار او ناسکه ورور لپاره هم غله وغوښته، د پلار عذر ئې ومنل شو؛ خو د ورور په اړه ورته وويل شو: په وروستي ځل بايد هغه هم دلته راولئ، که چېرې مو دروغ ويلي وو او هغه مو حاضر نه کړ، نو زمونږ خوا ته نور مه راځئ او د غلې تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسه کولو طمع هم مه کوئ!! ګورئ چې د بایبل او قرآن د ویناوو تر منځ څومره ژور توپیرونه شته، بایبل د یوسف علیه السلام چلند داسې انځور کړی لکه د یوه کم ظرفه انسان چلند، داسې الفاظ او کارونه ئې هغه ته منسوب کړي چې د یوه ستر شخصیت له شأنه ډېر لرې دي، خو د قرآن عظیم الشأن څرګندونې داسې دي چې د یوسف علیه السلام ستر شخصیت، صبر، زغم او تدبر په کې له ورایه ښکاري، د قرآن له وینا معلومېږي چې یوسف علیه السلام له خپلو ورونو سره په معامله کې ډېر محتاط دی، هڅه کوي چې د ده له کومې وینا او حرکت نه د ده د ورونو حساسیت او حسادت راونه پارېږي او مصر ته له راتلو او د ده په خوا کې له مېشتېدو ډډه ونه کړي، دا اندېښنه هم ورسره ده چې داسې نه ورور ته ئې کوم ضرر ورورسوي. هغو کسانو ته چې د بدوي او صحرایي ژوند په باب پوره او دقیق معلومات نه لري، په دې مطلب پوهېدل لږ ګران دي چې یوسف علیه السلام ولې په هماغه لومړني ملاقات کې خپلو ورونو ته ځان معرفي نه کړ؟ د هغه وخت د نیمه بدوي ژوند غوښتنه او تقاضا دا وه چې یوسف علیه السلام له خپلو ورونو سره په ډېر احتیاط چلند وکړي، د دوی اعتماد جلب کړي، له داسې تدبیره کار واخلي چې لومړی د ده سکه ورور روغ رمټ ورته راورسوي، مصر ته په مکررو تلو راتلو او د وړیا مرستو په ترلاسه کولو سره او د ده د ډېر ښه سلوك په لیدو سره ډاډه او مطمئن شي چې یوسف علیه السلام هغوی ته د ضرر رسولو او انتقام نیت نه لري او کولی شي په بشپړ ډاډ، اطمئنان او درناوي سره د ده په څنګ کې ژوند وکړي او د ورور ګلوی له معاملې ئې مطمئن او ډاډه وي.

په نیمه بدوي کورنیو کې کله کله یو ناسنجول شوی او بې احتیاطه حرکت د یوې لویې کورنۍ د بشپړې تباهۍ لامل شي، یوسف علیه السلام یوه ترخه تجربه درلوده، ښایي محتاطانه عمل ئې کړی وی، ښایي هغه وخت ئې ځان خپلو ورونو ته معرفي کړی وی چې له یوه پلوه ئې خپل ورور په لاس ورغلی او له بله پلوه ئې پر خپلو کینه کښو او حسودو ورونو باندې د هر ډول شاته تګ لارې بندې کړې وی، غوښتل ئې ورونو ته ثابته کړي چې د ده په اړه ئې اشتباه کړې، بې موجبه ئې حسادت ورسره کړی، دا ورور دوی ته مینه او درناوی په زړه کې لري، غواړي د تل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره د ده په خوا کې په عزت او درناوي سره ژوند وکړي، نه ښايي له داسې مهربان ورور سره د دښمنۍ لار غوره کړي، دوی ته ئې تر هغه ځان معرفي نه کړ چې پر خپلو اشتباهاتو او قصور پوه شي، له دې پرته بله لاره ورته پاتې نه وي چې د دښمنۍ پر ځای وروري ورسره وپالي، کله چې هغوي هر يو د دې ناپېژندوی سړي د شرافت، مېلمه پالنې، فضيلت او احسان په اړه په خپلو منځونو کې هم او د خپلې کورنۍ په وړاندې هم په مکرر ډول يادونه کړې او په وار وار ئې ستايلی، پس له هغه چې دوی پوه شي دا همغه کس دی چې دوی ورسره حسادت کاوو او په څاه کې ئې وغورځاوو، همغه چې دوی په بده سترګه ورته کتل، د دښمنۍ وړ ئې ګڼلو، دا يو مهربان ورور دی، د ستايلو وړ شخصيت، دا دی په نه پېژندل شوې څېرې کې ئې د ده څومره ستاينه کړې، هر ځای او د هر چا په وړاندې ئې دی ستايلی؛ مګر دا له عقل او انصافه لرې خبره نه ده چې له همدې شخصيت سره د يوسف عليه السلام په څېره کې حسد وکړي؟! په دې توګه به دوی په خپلې اشتباه پوه شي او په خپل دريځ کې به بدلون راولي.

يوسف عليه السلام نه يوازې دا چې له دوی نه د خپل ورور د راوستلو کلك تعهد اخلي بلکې داسې تدبير کاروي چې ټوله کورنۍ د ده د ورور په لېږلو توافق وکړي، دا ترتيب ئې ونيولو چې د دوی راوړې بضاعه (هغه جنس چې د غلې د پېرلو لپاره ئې له ځان سره راوړي وو) بېرته کورنۍ ته مسترد شي، خو له دې وېرې چې که ئې خپلو ورونو ته وسپاري ښايي ضايع شي او خپل پلار ته ووايي چې غله ئې د همغه جنس په بدل کې اخيستې ده، د خپلو ورونو په امانتدارۍ بې باوره وو، نو ځکه ئې خپلو معتمدو زلميانو ته وويل: د دوی راوړي توکي د غلو په پېټو کې داسې ځای په ځای کړئ چې فقط کور ته له رسېدو وروسته او هغه وخت پرې پوه شي چې خپل پېټي پرانيزي، چې په دې سره به ټوله کورنۍ تشويق شي او مصر ته د ده د سکني ورور له لېږلو سره به توافق وکړي.

د (درهم) او (دينار) پر ځای د ((بضاعه)) د کلمې استعمال دا ښيي چې هغه مهال پېر پلور جنس د جنس په بدل کې وو او لا سيکه نه وه رايج شوې، د بايبل دا وينا هيڅ وزن او اعتبار نه لري چې د يوسف عليه السلام ورونو سکې له ځان سره وړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، له دې خبرې دا هم معلومېږي چې د دوی د راوړو توکيو حجم هومره وو چې د غلې په پټو کې ئې پټول ګران کار نه وو، له دې ټولو خبرو دا جوتېږي چې د دوی (بضاعه) بايد ګاڼې وي چې د مجبوريت له مخې ئې د غلې په بدل کې ورکړې وې، احتمالاً د دې صحنې ليدل يوسف عليه السلام سخت ځورولی او تصميم ئې نيولی چې دا ګاڼې سلامت او په بشپړه توګه د ده کورنۍ ته ورسېږي او په دې سره هم د ورونو او هم د کورنۍ د نورو غړو باور او اعتماد تر لاسه کړي.

قرآن ورپسې فرمايي:

$RÎr @Gò6 R R z & $YèB @Åö'ù @ž8$$ZË ì Ïã R/'»/ (q8% óĝ‹Î & #‹Î (pã_ ' $Ƀ=ù

@6% `Ë ï‹Å & #?ã Ná3çYË & $JŸ2 žwÎ ïøã Ná3Ë#ä @d A$% ÇÏÎÈ bqãŸÿ»s 9 ¼ç9

óßFè»ÖÎ (rß ` r óßè»FB (qßGù $Ƀ9r ÇÏÍÈ ûüÏîq°Ò9$$Îmö qèdr $žÿ»m Ïöz ª! $ù

ãyÿtr $Z=ëd& ŽçÜRr $YŽbÎ öNŠâ $Yçè»ÖÎ ¾ÍÉ»d ÓÈ?R $B R/'»/ (q8% NÎÖÎ öNŠâ

Èqèšê4ÚÏm Nà6 èB ¼ã#ÅöëÔ9 A$% ÇÏÎÈ Ž×Å„ @øŸ2 7 ï°Œ 9ë/ Ÿ@ø. Š#Š"Rr $R% { &

$B 4?ã ª! A% óß)Ïöq B qö?#ä $Ƀ=ù NãÎ Þ$tã b& wÎ ÿïiÎ ÓÍ_Yè?F9 «! $šÆ Ë $ŽÏöqB

p%ÿhÿGB 5> °qö ôË (qèz Š$ %ïh°r 5> $/ .`Ë (qèz ô? Ÿw óÍ_6»/ A$%r ÇÏÎÈ @‹Ï r ãAqà)R

è@qGŠù ïøær ‹Mùq? ïøã -ž wÎ ßõçø$ŠÎ äó« `Ë «! $šÆ Ë NäZã ÓÍ_ôé$Br

يوسف: ٦٣-٦٧ ÇÏÐÈ bqèÅ2 qFßG$$

کله چې دوی خپل پلار ته وګرځېدل، وئې ويل: پلاره! له مونږ نه ئې يوه پيمانه وسپموله، نو خپل ورور مو راسره ولېږه تر څو (بشپړې) پيمانې ترلاسه کړو، مونږ به ئې خامخا ساتونکي وو. پلار ورته وويل: آيا د ده په اړه داسې باور دربانديې وکړم لکه مخکې چې مې د ده د ورور په اړه باور دربانديې کړی وو؟ همدا او بل څه نه؟ خدای خورا ښه ساتونکی دی او هغه تر هر رحم کوونکي زيات مهربانه دی. خو کله چې دوی خپل پېټې پرانستل؛ نو خپله بضاعه (جنس) ئې وموندو چې ورګرځول

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی، وئې ویل: نور نو څه غواړو؟ دا هم زمونږ بضاعه (جنس) چې بېرته راکړې شوې، (پرېږده چې بیا ولاړ شو) او خپله کورنۍ له لوږې وژغورو او د خپل ورور ساتنه وکړو، دا خو یوه آسانه پیمانه ترلاسه کول دي!! وئې ویل: تر هغه به ئې درسره ونه لېږم چې کلکه الهي ژمنه راسره وکړئ چې بېرته به ئې رارسوئ مګر دا چې محاصره او ایسار کړی شئ او چې کله ئې کلك قول ورکړ، وئې ویل: پر هغه څه چې مونږ ئې وایو الله وکیل او ذمه وار دی. وئې ویل: زامنو! له یوې دروازې (ښار ته) مه ننوځئ، له مختلفو دروازو ورننوځئ او زه (په دې وینا سره) د الله کومه پرېکړه درنه نه شم دفع کولی، د پرېکړو واك خو یوازې له الله سره دی، پر هغه مې توکل دی او هر توکل کوونکی باید پر هغه توکل وکړي.

د یوسف علیه السلام ورونه خپلې کورنۍ ته وروګرځېدل، دومره غله ئې له ځان سره وړې وه چې د اوږدې مودې لپاره ټولې کورنۍ ته کافي نه وه، خپل پلار ته ئې وویل: په کار ده چې ډېر ژر بیا مصر ته ولاړ شو، نوره غله راوړو، زمونږ کشرى ورور هم راسره ولېږه چې د هغه برخه هم ترلاسه کړو، ډاډ درکوو چې په ښه توګه به ئې ساتنه کوو. پلار چې د یوسف علیه السلام د بیلتون داغ پر زړه لري او پر خپلو زامنو باور نه شي کولی او د اعتماد وړ ئې نه بولي؛ په ځواب کې وایي: آیا له ما دا توقع لرئ چې د ده په اړه هم پر تاسو همغسې اعتماد وکړم چې د ده د ورور په اړه مې پر تاسو وکړ، همدا او بل څه نه؟ دا خو عجیبه توقع او بې ځایه انتظار دی! الله تعالی به مو په خپله وساتي هغه تر هر چا ښه ساتونکی دی، ما ته د مصر د هغه مهربان او مېلمه پال کس نوم ډېر مه اخلئ، الله تعالی تر هر رحم کوونکي زیات مهربان دی، هغه به مو په دې قحطي کې وساتي، هغه به پر مونږ مهربانه شي، د خپل رحمت له بې پایه سمندر نه به مو خړوبه کړي او زمونږ مشکل او ربړه به له بلې لارې حل کړي. خو کله چې دوی خپل پېټې پرانستل او ناڅاپه ئې خپل مال په کې وموندو، نو د هغه چا په څېر چې خپل ستر هدف ته رسېدلی وي او یا مضبوط او پیاوړی دلیل په لاس ورغلی وي، خپل پلار ته ئې وویل: نور نو تر دې زیات څه غواړو؟ دا دی مال او متاع مو هم رامسترد شوې، پرېږده چې لاړ شو، خپل ورور هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ځان سره بوځو، کورنۍ له لوږې وژغورو، موجوده غله مو لږه ده او ټولې کورنۍ ته کفايت نه کوي! يعقوب عليه السلام مجبور شو، له خپل دريځ نه کوز شو او مصر ته د خپل کشر زوی له لېږلو سره ئې په نه زړه توافق وکړ او خپلو زامنو ته ئې وويل: په دې شرط ئې درسره لېږم چې د الله تعالی په نامه راسره ژمنه وکړئ چې خامخا به ئې روغ رمټ رارسوئ، مګر دا چې له کومې پېښې سره مخامخ شئ، ځوك مو په زور ايسار کړي، محاصره شئ او له محاصرې د وتلو لار ونه مومئ. يعقوب عليه السلام مصر ته د خپل کشر زوی له لېږلو سره توافق وکړ، خو له ډېرو اندېښنو سره، د يوسف عليه السلام د هجران او بېلتون درد ئې لا نه وو هېر کړی چې اوس په دې ناموافقو حالاتو کې خپل ټول زامن په ګډه او يو ځای د سختو مجبوريتونو په وجه ناچار سفر ته لېږي، له دې پرته بله چاره نه لري، خپلو زامنو ته توصيه کوي چې کله مصر ته ننوتئ نو ټول له يوې دروازې مه ننوځئ، بلکې بېل، بېل له مختلفو دروازو او لوريو ننوځئ، نه ويل کېږي ستاسې ډله ييز ورتګ د شريرو خلکو توجه ځان ته جلب کړي او داسې وانګېري چې دا لويه ډله به خامخا د ډېرو غلو د پېرلو لپاره له اطرافه ښار ته راغلې وي او ښايي پرېمانه مال ئې هم له ځان سره راوړې وي، داسې نه چې د همدې لپاره ستاسو په ضد په کومې خطرناکې توطئې لاس پورې کړي او ضرر دررسوي، په دې پسې نه يم چې په خپلې دغې توصيې سره به الهي تقدير بدل کړم او هغه څه چې خدای تاسې ته غوښتي دي له تاسې به ئې دفع کړم، الله تعالی چې کومه پرېکړه کړې هغه خامخا تر سره کېږي، دی يوازنی واکمن دی او پرېکړې د ده له لوري کېږي، د هستۍ په ادارې کې او د حکمونو او پرېکړو په صادرولو کې هيڅوك ورسره شريك نه دی، ما پر خدای توکل کړی، ځوك چې غواړي پر چا او څه توکل وکړي نو يوازې پر الله تعالی دې توکل وکړي.

دلته ګورئ چې يعقوب عليه السلام له هغه ستر معنوي شخصيت او لوړ پيغمبرانه مقام او منزلت سره او له هغه قرب او نږدې والي سره چې د الله تعالی په دربار کې ئې لري، په دنيوي چارو کې، د نورو عادي خلکو په څېر خپل انساني تدابير په کار وړي، نه له غيبه خبر دی او نه په چارو کې د تصرف ادعا لري او نه د دې مدعي دی چې الهي تقدير بدلولی شي، پر خپل خدای توکل کوي او ټول خلك

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر خدای باندې توکل او اعتماد ته رابلي.

همدارنګه ګورئ چې د پیغمبرانو په مکتب کې د تدابیرو غوره کول نه پر الهي مقدراتو د اعتقاد منافي دی او نه پر خدای جل شانه باندې د توکل منافي، د دې مکتب پلویان په داسې حال کې چې پر نه بدلېدونکو الهي مقدراتو کلکه عقیده لري، خدای خپل وکیل او چاره ګر بولي او پر هغه توکل کوي، له دې سره سره په چارو کې انساني تدابیر په کار اچوي، نه ئې پر الله تعالی باندې توکل او بروسه له دې ایساروي چې په خپلو چارو کې له تدبیره کار واخلي او نه ئې پر قضا او قدر باندې اعتقاد او باور.

همدا شان ګورئ چې قرآن په دغه تاریخي درس او د یوه ستر پیغمبر په عملي ژوند کې مونږ ته دا رازده کوي چې د (توکل) ځای له (تدبیر) نه وروسته دی اول باید (تدبیر) خپل کړې او بیا پر الله تعالی توکل وکړې.

بایبل لیکي چې (یعقوب علیه السلام د کشر زوی له لېږلو سره موافقه وکړه او وئې ویل: که خدای غواړي چې زه بې اولاده شم نو پرېږده چې بې اولاده شم... زامنو ته ئې وویل: مخکنۍ پیسې هم درسره واخلئ او همدومره نورې هم... شهد، بادام، پستې، عطر لرونکي بوټي او نورې تحفې ئې ورکړې چې د مصر حاکم ته ئې وروړي... کله چې له یوسف سره مخامخ شول هغه وویل: دوی به نن غرمه له ما سره ډوډۍ خوري... ناظر دوی د یوسف قصر ته وروستل... قصر ته د تلو په وخت کې ډېر وېرېدل... ګمان ئې کاوو چې ښایي د هغو پیسو په وجه به مو بندیان کړي چې زمونږ په پېټو کې اېښودل شوې وې... نو ځکه ئې د قصر په دروازه کې ناظر ته وویل: مخکې چې مونږ کومې پیسې درکړې وې هغه مو په خپلو پېټو کې وموندلې... بېرته مو له ځانه سره راوړې... هغه ورته وویل: اندېښنه مه کوئ، ښایي ستاسو او ستاسو د نیکونو خدای دا پیسې ستاسو په پېټو کې اېښې وي، ځکه چې ما خپلې پیسې ترلاسه کړې دي... یوسف ته ئې هدیې ورکړې... د پلار او د کورنۍ د احوال پوښتنه ئې ترې وکړه... خپل کشر ورور ته ئې ګوته ونیوله چې آیا دی همغه ستاسو کشر ورور دی؟ یوسف دوی د عمر په حساب یو تر بل مخکې پر دسترخان کېښنول...دوی په دې کار ډېر حیران شول... یوسف خپل سکه ورور ته تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورو پنځه برابره زیات خوراك كېښود...له ډوډۍ وروسته یوسف خپل ناظر ته وویل چې ډك ډك پېټې ورته بار كړئ... پیسې ئې هم د پېټو په خوله كې ورته كېږدئ... او زما جام د بنیامین په پېټي كې پټ كېږدئ... ناظر همداسې وكړل... سهار وختي ورونړو خپل پېټي پر خرو بار كړل او وخوځېدل، خو لاډېر لرې نه وو تللي چې ناظر ورپسې ورغی او د یوسف دا خبرې ئې ورته وكړې: ولې مو د ښېګڼو په بدل كې بدي راسره وكړه؟ ولې مو زما د بادار هغه مخصوص جام چې شراب په كې څښي او فال پرې ګوري غلا كړی؟ دوی ورته وویل: لوړه كوو چې مونږ دا كار نه دی كړی... له چا سره چې تا دا جام وموندو هغه ووژنه او مونږ به هم د خپل بادار غلامان وو...هغه ورته وویل: صحیح ده خو یوازې غل به زما غلام وي نور به دروميي... تلاشي ئې د مشر ورور له پېټې پیل كړه... د بنیامین په پېټي كې ئې وموند... بېرته ښار ته راوګرځېدل... د یوسف په وړاندې ئې سجده وكړه... هغه ورته وویل: ولې مو دا كار راسره وكړ؟ مګر نه پوهېدئ چې زه د فال له لارې په دې پوهېدی شم چې زما جام چا غلا كړی...وئې ویل: اوس به هغه څوك زما غلام وي چې جام ئې غلا كړی... ورونړو ورته ویل: سالاره! پوهېږو چې ته د فرعون په څېر ځواكمن یې... كه مونږ له بنیامین نه پرته خپل كور ته ولاړ شو پلار به مو له ډېره غمه ومري... نو یوسف ونتوانېدو چې نور صبر وكړي... خپل ځان ئې ورونړو ته معرفي كړ... ورته وئې ویل چې ژر ولاړ شئ او پلار ما ته راورسوئ. فرعون له دې پېښې خبر شو... یوسف ته ئې وویل: ورونړو ته دې ووایه چې كنعان ته ولاړ شي، خپله كورنۍ دلته راولي، زه به ښېرازه ځمكه وركړم... څو ګاډۍ هم ورسره ولېږه چې ښځې او ماشومان په كې راولي... دوی د خپل پلار خوا ته ورسېدل... ورته وئې ویل: یوسف ژوندی دی او د ټول مصر حاكم دی... پلار ئې په دې خبرو باور نه كاوو خو چې سترګې ئې پر ګاډیو ولګېدې... وئې ویل: اوس مې باور راغی چې یوسف ژوندی دی، ځم چې له مرګه مخكې ئې ووینم!!)

د بایبل په دې ویناوو كې زیاتې غلطې او بې بنسټې خبرې شته چې څو بېلګې ئې دا دي:

- یعقوب خو دغه وخت هم په خپل كور كې یولس زامن درلودل، څنګه به ئې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه بنيامين د لېږلو په وخت کې دا خبره کوله چې که خدای غواړي بې اولاده شم پرېږده چې بې اولاده شم؟

- دوی د فقر او لوږې له داسې حالت سره مخامخ ول چې په خپل مرګ وېرېدل، د ښځو ګانې ئې د غلو لپاره پلورلې، دومره شهد، بادام، پستې، عطر او نورې هديې ئې له کومې کړې چې پر خرو ئې بار کړې؟
- د يوسف ناظر ورته دروغ وويل چې دا پيسې به ستاسو خدای ستاسو په پېټو کې اېښې وي!!
- يوسف دوی د عمر په حساب مشر تر کشره مخکې پر دسترخان کښېنول او دې کار ته دوی حيران پاتې شول. خپل سکه ورور ته ئې د نورو په پرتله پنځه برابره زيات خواړه مخې ته کېښودل!! آيا کوم شريف انسان به داسې کار وکړي چې په يوه دسترخان باندې د خپل يوه مېلمه تر مخ د نورو په پرتله پنځه برابره خواړه کېږدي؟ که داسې کار شوی وی نو د يوسف د ورونو لپاره همدا کافي وو چې د ده خوا ته هيڅکله رانه شي!!
- ولې به بيا هم د دوی پيسې د پېټو په خوله کې پټې رېدي؟
- دوی د يوسف د شرابو جام پټ کړی، په دې جام سره به يوسف فالونه نيول!! په داسې حال کې چې نه خو پيغمبران عليهم السلام شراب څښي او نه فالونه ګوري، د بايبل له دې وينا معلومېږي چې ليکونکی ئې هغه څوك دی چې خلك په دروغجنو او غولونکو فالونو غولوي او شکرانې ترې شکوي. يوسف عليه السلام ته دا خبره منسوبول چې ورونو ته ئې وويل، مګر په دې نه وئ خبر چې زه په فال سره هغه څوك پېژندی شم چې زما جام ئې غلا کړی، يوازې د داسې چا کار کېدی شي چې پيغمبران عليهم السلام او د دوی له تګلارو خبر نه وي.
- په داسې حال کې چې مخکې ئې په مکرره توګه ليکلي دي چې يعقوب عليه السلام په سترګو ړوند شوی وو، خو دلته ليکي چې کله يعقوب عليه السلام ګاډی، په خپلو سترګو وليدې نو باور ئې راغی چې يوسف عليه السلام ژوندی دی!!

قرآن د بايبل دا ټولې غلطې خبرې تصحيح کوي او په ډېرو موجزو او بليغو الفاظو سره فرمايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]

یوسف: ۶۸-۷۵

او کله چې (مصر ته) هماغسې ننوتل چې خپل پلار ورته ویلي وو، هغه د الله هیڅ پرېکړه نه ترې دفع کوله، دا خو د یعقوب علیه السلام په زړه کې هسې له یوې هیلې پرته بل څه نه وو چې تر سره ئې کړه او یقیناً چې دی د هغه علم خاوند وو چې مونږ ورښودلی وو، خو ډېر خلك نه پوهېږي. او کله چې د یوسف (علیه السلام) محضر ته ننوتل؛ خپل سکه ورور ئې په خپل څنګ کې کېنېناوو او وئې ویل: زه ستا هماغه (ورك شوی) ورور یم، پر هغه څه چې دوی کول مه مأیوسه کېږه! او چې کله ئې دوی په سامان سمبال کړل، نو د اوبو لوښی ئې د خپل ورور په پېټې کې کېښود، بیا جارچي غږ کړ: کاروانیانو! تاسې حتماً غله یاست! دوی مخ ورواړاوو او وئې ویل: څه شی لټوئ؟ ورته وئې ویل: شاهي پیمانه لټوو، هر څوك چې هغه راوړي د یوه اوښ بار د هغه شو او زه د دې ذمه وار یم. دوی وویل: په خدای قسم، تاسې پوهېږئ چې مونږ د دې لپاره نه یو راغلي چې په ځمکه کې فساد وکړو او مونږ غله نه یو. ورته وئې ویل: که چېرې دروغجن وئ نو جزا به ئې څه وي؟ هغوی وویل: جزا به ئې دا وي چې د چا په پېټې کې پیدا شو هغه به په بدل کې اخیستل کېږي، مونږ ظالمانو ته داسې سزا ورکوو.

یعني د یعقوب علیه السلام زامن د پلار له توصیې سره سم ښار ته ننوتل، پلار

په خپلې دې توصيې سره نه شو کولای له دوی څه دفع کړي، فقط د دې توصيې حاجت ئې په خپل زړه کې احساس کړ، چې تر سره ئې کړه، د ده توصيې او وېناوې د هغه علم له مخې وې چې الله تعالی ورپه برخه کړی وو، ټولې خبرې ئې عالمانه وې، ډېر خلك په دې حقايقو نه پوهېږي، کله تدبير د توکل منافي ګڼي، کله احتياط په الهي مقدراتو او په قضا او قدر د ايمان مغاير بولي او کله پر خدای ايمان او پر الله تعالی توکل په دې معنې نيسي چې ځان تقدير ته وسپاري او له هر ډول تدبير نه لاس په سر شي.

د قرآن له وينا معلومېږي چې يوسف عليه السلام خپل سکه ورور په مناسب وخت کې خپلې خوا ته غوښتی، د احوال پوښتنه ئې ترې کړې، ده د نورو خبرو په ضمن کې د خپل ورور د ورکېدو قصه ورته کړې او يوسف عليه السلام ورته ويلي: زه ستا هماغه ورك شوی ورور يم، د خپلو ورونو په ناروااوو کړو وړو مه مأيوسه کېږه، داسې څه ترتيب نيسم چې ته له ما سره پاتې شې او ورونه دې کور ته ولاړ شي او غله له ځانه سره يوسي. د همدې لپاره ئې خپلو موظفو کسانو ته لارښوونه کړې چې د (غلې او اوبو پيمانه) د ده د سکه ورور په پېټې کې په پټه کېږدي او بيا اعلان وکړي چې شاهي پيمانه ورکه شوې ده او حتماً کاروانيانو غلا کړې ده، چا چې راوړه او يا ئې وښودله د يوه اوښ بار غله به ورته انعام ورکوو، د يوسف عليه السلام ورونو وويل: مونږ نه غله يو او نه د فساد لپاره راغلي يو، دلته مجبوريت راوستي يو، که چېرې په مونږ کې هر څوك غل وخوت، سزا به ئې دا وي چې د همدې غلا په بدل کې به ئې تاسو ته سپارو...

قرآن دلته څو خبرې لري چې زياته توجه غواړي: فرمايي:

$R6ÏL š• ÿ°‹. Ïn‹Å& ÏM‌æŕ `Ë $g_•÷ GØ$Ø#è Ïn‹Å& ÏM‌æŕ @Ö% ÓÛgÏ‹Ä‌‌Î &‰6ù

ã$±® `B ¸M»_‘Š Rùè ª! $ä$±„ b& wÎ ÅÎJ$ÈïŠ ’Î ç$z& ‹ëŲï b%. $B #Ÿqã

ÇÐÏÈ ÒŠÎæ AÏè “Ë Eàä2 -öùr

يوسف: ٧٦- ٧٦

د دې آيتونو خلاصه دا ده: (تلاشي پيل شوې، لومړی د نورو پېټې پلټل شوي او په پای کې د ده د سکه ورور او د هغه له پېټې ئې پيمانه راايستلې، دا يو الهي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

تدبير وو چې يوسف عليه السلام ته ښودل شوی، د مصر د قوانينو له مخې ده خپل ورور نه شو راګرځولی، الله تعالی چې چا ته وغواړي پوهه او حکمت ورپه برخه کوي او په همدې حکمت سره د هغه مقام او منزلت لوړوي، خو هيڅوك دې په خپل علم او حکمت نه غره کېږي، په دې دې خبر وي چې د هر پوه په سر بل پوه شته.

د دې وينا په اړه څو خبرې په پام کې ولرئ:

- قرآن د بايبل د وينا برعکس دا ورك شوی شی کله د سقاية (د اوبو څښلو لوښی) او کله ئې صواع (پيمانه) بولي، له دې نه معلومېږي چې دا لوښی سطل يا لويې کاسې ته ورته لوښی وو چې هم د اوبو لپاره کارېدو او هم د پيمانې لپاره، د بايبل دا ادعا غلطه ده چې دا د يوسف عليه السلام د شرابو جام ګڼي، د پاچا د شرابو جام داسې په ميدان نه وي پروت چې د غلو دانو پېرلو لپاره راغلي خلك ئې غلا کړی شي!!
- له دې نه دا هم معلومېږي چې د مصر د هغه وخت ټولنه يوه مدني ټولنه وه، نظم او قانون په کې حاکم وو، چارواکو او څواکمنو واکدارانو هم د قانون خلاف کار نه شو کولی، د يوسف عليه السلام په څېر څواکمن کس هم نه شو کولی خپل ورور بې دليله بندي کړي او يا ئې له ځان سره تم کړي، دې ته اړ وو چې څه قانوني چاره ورته ولټوي.

دلته قرآن يوه عجيبه صحنه انځوروي، له يوې خوا د يوسف عليه السلام لوی زغم او صبر او له بلې خوا د ده په ضد د ورونو زړه او ژوره کينه په کې انځور شوې، فرمايي:

Óg9 $dï‰¢ãN9r ¾ïÅÿR 'Î ß# ßqã$dS™'ù @G% `Ë ¼ãÓ& -•™ ô)ù øÌó„ bÎ) (ßq$%

ÇÐÐÈ šc qàÅÁ? $JÎ/ ãN=ã& ª!$r $Z%s6 B @Ò óßR& A$% يوسف: ۷۷

(ورونو) ئې وويل: که ده (نن) غلا کړې، نو سکه ورور ئې تر ده د مخه غلا کړې!! (يوسف عليه السلام) دا خبره په خپل زړه کې وساتله (د دوی د دې تور او اتهام په ځواب کې ئې څه ونه ويل) او هغوی ته ئې (د خپل زړه دا خبره ښکاره نه کړه چې) وئې ويل: تاسو په ډېر بد مقام او حالت کې يئ او الله تعالی ستاسو د وينا په

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقيقت ښه پوه دی.

ګورئ چې له يوې خوا ئې ورونړو لا خپله ژوره کينه نه ده هېره کړې او اوس هم د ده په ضد د زړه بړاسې په داسې ناروا تورونو سره راباسي او له بلې خوا يوسف عليه السلام لا پرې مهربانه دی، نه غواړي ځواب ورکړي او له ځانه دفاع وکړي، د دوی په حال افسوس کوي، بيا ئې هم تصميم دا دی چې دغه حسود او کينه کښ ورونړه ئې خوا ته راشي او د ده په څنګ کې ژوند وکړي!! قرآن په دې سره مونږ ته لارښوونه کوي چې د پيغمبرانو عليهم السلام شأن داسې وي، د پيغمبرانو عليهم السلام په لار تلونکي مشران بايد داسې وي، د يوه صالح مشر ځانګړتيا دغه ده، بايد داسې لوی زغم او لوی زړه ولري او له خپل قدرت نه په استفادې سره له چا نه خپل غچ او انتقام وانخلي.

`Ë 7 1•R $R]̂ ÿ̧ŋR% 6 B $R‰n& õã¸ù #Žêî. $Vƒø© $I& ÿã bÏ ãƒíèß$$k%S»7ƒ {q$%

#Ţî $R]̂ ÿ̧ŋ%Ÿã $Yè»FB $R%ö `r `B ŵÏ ‹ę¤ Ū b& ‹I $Œ$èB A$% ÇÎÈ šú üÏŽÅó ß$$

žc &{pß=è? ß9& ßdĵÎŸ2 A$% $ŝyÅl {qŸÃ=z ç#ß {qÝ«ß Ø$$ß=ù ÇÎÈ šc qßî»à©

Ú öŧ$y•ß ô=ù # ß'qã’Î ôŖÛS$B ߊ6ö `Ër ‹I $`Ë $ŽÏiqB Nãøæ ‹ z&%ö Ná$/&

{qŵqà)ù Nä‹Î& #‹Ï {þãÅ ö$ÇÎÈ ûüÏ Ž»tø$ğöz qèr ’í ª! $Nãt/ ‹# þî& þí bŒÇ Ú©m

ÇÎÈ ûüÏãÿ»m É øóü $Zà2 $Br $ZÕÎæ $JÎ ŵÏ $R%ôí- $Br -•™ 7 Zß$žc Ï R/'»7ƒ

@/ A$% ÇÎÈ šc qèŸ‰»|Á9 $R]r $kŽÎi $Zùå ÓÉ$Ž•è$# $kŽÎi $Zà2 ÓÉ$pƒö)$ß©«Ør

qèl ¼çR]̂ $èšÏd ôĝÎ ÓÎ‹ïÜ b& ª! $Ó|¤ã @šÏd ŽöÁù #ŗ& Nã Ÿã R& Nã9 ØM9$™

ÇÎÈ ÐšÅ6 s$ÐšÎè$$ يوسف: ۷۸- ۸۳

(د يوسف ورونړو) وويل: عاليقدره! ربښتيا درته وايو چې دی ډېر عمر خوړلی سپين ږيری پلار لري (د ده بېلوالی نه شي زغملی)، د ده په ځای له مونږ نه يو تن په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسارت ونیسه، مونږ دې له نېکانو څخه بولو. وئې ویل: خدای ته پناه وړم چې له هغه چا پرته چې خپله متاع مو ورسره موندلې بل څوك په اسارت ونیسو، په هغه صورت کې خو به د ظالمانو له ډلې څخه وو. نو کله چې ترې ناهیلې شول، د پټو خبرو لپاره ګوښې ته (له خلکو بېل) شول، مشر ئې وویل: مګر دې ته مو پام نه دی چې خپل پلار مو د الله په نامه ژمنه درنه اخیستې؟ او تر دې د مخه مو چې د یوسف په اړه تېری کړی وو؟ زه خو به تر هغه دا ځمکه هیڅکله پرې نږدم چې یا مې پلار اجازه راکړي او یا الله تعالی زما په اړه کومه پرېکړه وکړي او هغه تر ټولو غوره حکم کوونکی دی. پلار ته مو ورشئ او ورته ووایئ: زوی دې غلا وکړه، دا شهادت مو له هغه پرته په بل څه نه دی ولاړ چې مونږ په خپله پرې پوه شوي یو (په خپلو سترګو مو ولیدل چې غلا شوی مال د ده له پېټې راووت، دا کار ئې زمونږ په غیاب کې کړی) او مونږ خو په غیاب کې د ده څارنه او ساتنه نه شوی کولی. له هغه کلي چې په کې وو او له هغه کاروانه چې په کې راغلو پوښتنه وکړه، ډاډه اوسه چې مونږ رښتوني یو. وئې ویل: داسې نه ده؛ بلکې ستاسو نفسونو کوم کار درته ښایسته کړی، نو (زما دې) غوره صبر وي، امېد دی چې الله تعالی ټول راته راولي، بې شکه چې هغه باحکمته پوه دی.

په دې آیتونو کې څو اساسي مطالب د غور وړ دي:

- یوسف علیه السلام غواړي چې خپل سکه ورور له ځان سره وساتي، دا موضوع ورته خاص اهمیت لري؛ خو د مصر د حاکم نظام او موجوده قوانینو له مخې نه شي کولی هغه په اسارت ونیسي او له ځان سره ئې وساتي، د ده د ورونو دې وینا ورته کار آسانه او ستونزه ئې ورته حل کړه چې وئې ویل: له هر چا سره چې پیمانه پیدا شوه د غلا په جرم دې زنداني شي، الهي تدبیر د ده مرسته وکړه، الهي تدبیر داسې دی چې د دښمن خبره په خپله د دښمن د غاړې غړوندی شي، په خپل اینښي دام کې ئې پښه ونښلي، تېښه د بل لپاره پورته کړي خو خپله پښه پرې ووهي او هره تیره چې پورته کوي پر خپل سر ئې لګېږي.
- له دې وینا معلومېږي چې د مصر پاچا لا ژوندی دی او د هغه قوانین په ټولنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې نافذ دي، یوسف علیه السلام په پیغمبرۍ نه دی مبعوث شوی او د مصر په نظام کې د پیغمبرۍ له حیثیت سره وظیفه نه تر سره کوي، د هغو خلکو رأیه سمه نه ده چې په دې نظام کې د یوسف علیه السلام د کار په استناد غواړي په غیر اسلامي نظامونو کې کار کول توجیه کړي، ځکه دا د ده له بعثت نه مخکې حالت وو.

- یوسف علیه السلام د خپلو ورونړو د ځواب له اوریدلو وروسته، ساتونکو ته هدایت ورکوي چې بارونه وپلټي، د پلټنې کار باید داسې وي چې هیڅ ته شك راپیدا نه کړي، نو ځکه ئې پلټنه د یوسف علیه السلام د نورو ورونړو له پېټو پیل کړه او په پای کې د ده د سکه ورور وار راغی او ورکه شوې پیمانه ئې ترې وښکله او د ورونړو له ژمنې سره سم ئې په اسارت ونیو.
- په دې آیت کې د دین لفظ داسې کارول شوی چې د دین حقیقت په ډېره واضحه توګه بیانوي، فی دین الملك فقره ښیي چې د اسلام له نظره دین یعني پر ټولنې حاکم نظام، یعني هغه نظام چې د انسان فردي او ټولنیز مناسبات او اړیکې تنظیموي او مشاجرې ئې حل و فصل کوي. دا سمه نه ده چې څوك دین خاص مذهبي مراسم وګڼي او په عباداتو، اورادو او اذکارو کې ئې خلاصه کړي.
- د ژوند په هرې برخې کې چې چا ته پر نورو خلکو فضیلت او لوړوالی ورپه برخه شي، نو دې ته دې متوجه وي چې دا فضیلت خپل ذاتي کار ونه ګڼي او پرې مغرور نه شي؛ بلکې باید په دې باور وي چې د دې برلاسي او فضیلت منشأ او سرچینه الهي عنایت او پېرزوینه ده، باید باور ولري چې الله تعالی د هر سر د پاسه سر پیدا کړی او د هر پوه او عالم نه بر بل عالم، دا باور په انسان کې د غرور او تکبر احساس له منځه وړي او نه پرېږدي چې په ټولنه کې د ځان لاندې خلك تحقیر کړي او په سپکه سترګه ورته وګوري.
- د یوسف علیه السلام ورونړو چې لا ئې د یوسف علیه السلام په باب په زړه کې کینه درلوده او د ده سکه ورور ئې ښه نه اېسېدو، د دې صحنې په لیدو سره د خپل زړه براسې داسې وایستې: ورور ئې هم د ده په څېر وو، هغه هم غل وو!! د دې پر ځای چې له خپل ورور نه دفاع وکړي اپوټه د هغه په ضد شهادت ورکوي، د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر ځای چې د پېښې په اړه د شك او شبهې څرګندونه وکړي او په دې کار کې د خپل ورور لاس لرل رد کړي، پر هغه باندې وارد شوی اتهام تصدیقوي او صحیح ئې ګڼي او ادعا کوي چې دا کار د هغه له شأنه لرې نه دی، ورور ئې هم غل وو، د هیڅ شك ځای نه دی پاتې، په کار ده چې مجازات شي او په اسارت ونیولی شي!! یوسف علیه السلام ځواب نه ورکوي، د هغه څه له ویلو ډډه کوي چې زړه ئې غوښتل، له ځان سره وايي: لا مو هغه مخکنی بد خوی نه دی بدل شوی، لا له خپله ناروا دریځه نه یئ راکوز شوي، الله تعالی ستاسو د خبرو په حقیقت ښه پوهېږي.

• د ورونو حالت ډېر عجیب انځور شوی؛ چا ته چې یوه شېبه مخکې ئې غل ګڼي؛ وايي: د قدر وړه! د هغه پر ځای زمونږ یو تن په اسارت ونیسئ، هغه سپین ږیری پلار لري، مونږ له تا نه ډېرې ښېګړې لیدلې دي، په دې باب هم له مونږ سره احسان وکړه، ستا په څېر له یوه محسن نه د احسان طمع لرو!! یوسف علیه السلام په ځواب کې ورته وايي: الله تعالی ته پناه وړم چې یو بې ګناه سړی د یوه مجرم پر ځای مؤاخذه کړو، په هغه صورت کې خو به مونږ ظالمان وو!! قرآن په دې سره مونږ ته لارښوونه کوي چې یو د بل په بدل کې مجازات کول ظلم دی، پیغمبران علیهم السلام راغلي چې د داسې ظلم ټغر ټول کړي او دا هغه ستره خبره ده چې له یوې اسلامي ټولنې پرته ئې په بل ځای کې مثال نه شو موندلی، دا اوس په یووېشتمې پېړۍ کې د مجرم پر ځای د ده پلار، زوی او ورور ځورول کېږي، د قاتل په بدل کې د ده پلار، زوی او ورور وژل کېږي، د یوه کس د جرم په مقابل کې په کلي، قوم او حتی ملت برید کېږي، په لسهاوو او سلهاوو کسان وژل کېږي.

• کله چې د ورونو ټینګار بې نتیجې پاتې کېږي او د خپل ورور له خوشې کېدو ناهیلې کېږي، نو له خلکو بېلېږي او په یوې ګوښې کې په ټیټ غږ په خبرو لګیا کېږي، مشر ورور ئې ورته وايي: آیا له پلار سره مو خپله کلکه ژمنه هېره کړې؟ تر دې د مخه مو د یوسف په اړه هم تېری وکړ؟ ما هوډ کړی چې تر هغه پورې به دا ځای نه پرېږدم چې یا مې پلار هدایت راکړي او یا الله تعالی خپله فیصله صادره کړي، زه د الهي فیصلې انتظار کوم، تاسې پلار ته ورشئ او ورته ووایئ چې زوی دې په غلا نیول شوی، ښه پوهېږو چې دا کار ئې کړی، صحیح ده چې مونږ باید د ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځارنه او ساتنه کړې وی، خو هغه دا کار پټ او زمونږ له نظره لرې تر سره کړی، مونږ څرنګه په غیاب کې د ده ساتنه کولی شوی؟ ته د هغه کلي له خلکو پوښتنه وکړه چې مونږ په کې اوسېدو او دا پېښه په کې وشوه، له هغه کاروان نه وپوښته چې مونږ ورسره یو ځای راغلو، ترڅو حقیقت درته څرګند شي او زمونږ رېښتینولي درته ثابته شي. له دې وینا نه څو خبرې جوته کېږي: لومړی دا چې د بایبل دا وینا غلطه ده چې ورونړو ئې د یوسف علیه السلام په وړاندې یوه بل ته ویلي چې مونږ په دې خاطر له دغو مصیبتونو سره مخامخ شوي یو چې له یوسف سره مو بد وکړل، داسې خبره هیڅ مجرم د نورو په وړاندې نه کوي، که څه هم ګمان ئې دا وي چې نور د دوی په خبرو نه پوهېږي، که ئې ویلو ته اړ شي نو په پټو غونډو کې او په ټيټ غږ ئې کوي، هغسې لکه چې قرآن د یوسف علیه السلام د ورونړو په هکله فرمایي. او دوهمه خبره دا چې مشر ورور ئې د دوی پر هغه فوري شهادت اعتراض کړی او دا ئې یوه غلطي ګڼلې چې خپل کشر ورور او یوسف علیه السلام ئې په غلا تورن کړل!!

که څه هم ځینو درنو مفسرینو (و ما شهدنا إلا بما علمنا و ما کنا للغیب حفظین) داسې تفسیروي: مونږ د هغه څه په اړه شهادت ورکوو چې علم پرې لرو او په خپلو سترګو مو لیدلي، خو له هغه څه خبر نه یو چې د پردې تر شا شوي، مونږ د خپل ورور له پېټي د پیمانې د وتلو صحنه ولیدله، نو ځکه وایو چې هغه غلا کړې ده؛ خو دا چې د پردې شاته څه شوي او چا دا کار کړی، له دې راز نه خبر نه یو. دا تعبیر د قصې له روح سره اړخ نه لګوي او څو اعتراضونه پرې کېږي:

الف: د (إن ابنك سرق) له فقرې په ډېر وضاحت سره څرګندېږي چې دوی د خپل ورور پر غلا تأکید لري او په هغه کې د شك او تردید ځای نه ویني.

ب ـ دوی داسې نه دي ویلي چې (وما شهدنا الا بما رأینا): او مونږ خو یوازې د هغه څه شهادت ورکوو چې په سترګو مو لیدلي، بلکې داسې ئې ویلي: (و ما شهدنا الا بما علمنا)) یعنې زمونږ شهادت د هغې غلا په هکله د پوهې له مخې ده، پوهېږو چې دا کار شوی، په حقیقت ئې باور لرو.

ج ـ همدارنګه، نه دي ویل شوي چې: (و ما کنا للغیب عالمین) یعني مونږ له غیبه

خبر نه یو، بلکې ویل شوي چې (و ما کنا للغیب حافظین) یعنې مونږ څه ډول کولی شوی چې د ده ساتنه وکړو په داسې حال کې چې دا کار ئې زمونږ په غیاب کې او په پټه تر سره کړی؟

• بیا هم ګورئ چې حساس او هوښیار پلار د دوی خبرو ته د شك په سترګه ګوري، باور پرې نه کوي دا ځکه چې هم خپل کشر زوی ښه پېژني او هم دوی، حدس وهي چې خبره داسې نه ده، حقیقت بل څه دی، د دوی شهادت د عقدو او نفساني اغراضو محصول ګني او ورته وايي: داسې نه ده؛ بلکې ستاسو نفسونو کوم کار درته ښاېسته کړی، نو (زما دې) غوره صبر وي، امېد دی چې الله تعالی ټول راته راولي، بې شکه چې هغه باحکمته پوه دی. یعني الله تعالی په ټولو رازونو خبر دی او د هغه په هر کار کې حکمتونه نغښتي دي، امید دی هغه مې په دې مصیبت کې مرسته وکړي او ټول روغ رمټ راته راولي.

• دلته یعقوب علیه السلام د الله تعالی دوه صفات يادوي او وايي: هغه (باحکمته) (پوه) دی، په دې سره د یعقوب علیه السلام د زړه دوې خبرې افاده شوې: ۱- الله تعالی ښه پوهېږي چې دا پېښه ولې او څنګه رامنځ ته شوې؟! ۲- د الله تعالی هیڅ کار بې حکمته نه وي، امېد دی په دې کې هم مونږ ته کوم خیر او مصلحت مضمر وي. او دا هغه څه دي چې هر مسلمان ئې باید له مصیبتونو سره د مخامخ کېدو په مهال ووايي.

قرآن د بایبل د وینا خلاف د یعقوب علیه السلام حالت داسې انځوروي:

ÇÑÍÈ Òšà . qßù È"ß ¨$šÆ Ë ç$Zšã ÙMÒ‹Ü‹ß # ß'qã4?ã 4"'™'»ƒ A$%r Ùå}ã 4‹q?r

šú üÅÎ»g¨$šÆ Ë bqã?‹#& $Ê •m šc qã?Á4® # ß'qããà2 õ?{àGÿ? «! $? {q8$%

ÓÍ7»ƒ ÇÑÏÈ šc qß‹è?Ÿw $B «! $šÆ Ë ß‹ã&r «! $'‹Ì þÎ"ãr Óß {qãÔ& $JRÌ A$% ÇÑÎÈ

`Ë ß§ «ƒ§ƒ Ÿw ¼çRÌ «! $Ç‹§ `Ë {qÝ«ƒ§? Ÿwr ÏšÅ&r # ß'qã `Ë {qÝ¡ sFù {qçdõ$

ÇÑÐÈ brãÿ»3ø$Æö) ¨šv Ì «! $Ç‹§ یوسف: ۸۴-۸۷

او له دوی ئې مخ واړاوو او وئې ویل: وای افسوس د یوسف په حال! له غمه ئې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګو تور سپين شو (سترګې ئې بې نوره شوې) او هغه د غمونو زغمونکی وو (خپل غمونه ئې زغمل)، (زامنو) ورته ويل: په خدای قسم، تل يوسف دومره يادوې چې غم ځپلی (او له ډېرو اندېښنو به ويلي) شې او يا به هلاك شې. وئې ويل: زه خو خپل غم او خفګان خدای ته ژاړم او له الهي علومو نه په هغه څه پوهېږم چې تاسې پرې نه پوهېږئ (زه له الله تعالی شکايت نه کوم بلکې الله تعالی ته شکايت کوم)، زما زامنو! لاړشئ! يوسف او د هغه ورور ولټوئ او د خدای له رحمته مه نااميده کېږئ، د خدای له رحمته له کافرې ډلې پرته بل څوك نه نا اميده کېږي)

يعني نوي داغ زوړ داغ تازه کړ، د کشر زوی نيونه د يعقوب عليه السلام د زړه زخمونه نورهم ژور کړل او د خپل زړه ژور او سوځند درد ئې په دې الفاظو بيان کړ: (يا اسفی علی يوسف)، خو دا د زړه چيغه ئې په ګوښه کې، له خپلو زامنو نه لرې او له الله تعالی سره د راز او نياز پر وخت، د زړه له تله وايسته، په داسې حال کې چې د يوسف له غمه ئې دومره ژړلي وو چې د سترګو ليد ئې کم شوی او ړوندېدو ته نږدې شوی وو، هره اندېښنه به ئې په خپل زړه کې زغمله او نه ئې پرېښوده چې غم او خفګان ئې نورو ته څرګند شي. خو دا ئې نه شوی کولی چې د سترګو اوښکې تمې کړي، د خدای پيغمبران او اولياء همدغسې دي، له سختو آزموينو سره مخامخ کېږي، د خدای په لاره کې دردونه او رنځونهويني، خو له صبر او زغم نه کار اخلي، تل صابر او شاکر وي، د خپل غم او غصې په باب يوه خبره هم پر ژبه نه راوړي، شکوه او شکايت نه کوي، څومره چې له ډېر غم او درد سر ه مخامخ کېږي، همدومره ئې خپل رب ته تضرع او زاري زياتېږي او الله تعالی د خپل صالح او مخلص بنده دغه حالت خوښوي، الله تعالی د خپل بنده قرب خوښوي، آزمېښتونه، کړاوونه او ستونزې انسان خپل رب ته ورنږدې کوي او اړيکې ئې له الله تعالی سره مزيد ټينګوي او مزيد قوت وربخښي، له دردونو او کړاوونو سره د مخامخ کېدو پر وخت د هغو مؤمنو مبارزينو تګلاره همدا ده چې د انبياوو عليهم السلام خط تعقيبوي، صبر کوي، خپل غمونه زغمي، جزع و فزع نه کوي، چيغې نه وهي، خپل سر او مخ په څپېړو نه وهي، خپلې جامې نه شلوي، خپل غم او خفګان زغمي او له

(c) ketabton.com: The Digital Library

 څرګندولو ئې ډېره کوي، په خلوت کې خپل رب ته خپل شکايتونه وړاندې کوي او د خپل درد علاج ترې غواړي، يوازې د اوښکو په بهېدو بسنه او اکتفاء کوي، هغه اوښکې چې بې اختياره بهېږي. الله تعالی ته اوښکې تويول او په خلوت کې د غم او خفګان څرګندونه د ايمان نخښه ده او له الله تعالی نه شکايت او په ريا سره اوښکې تويول د نفاق علامه ده.

حسود او کينه کښ زامن، د پلار له خولې، په وار وار د يوسف عليه السلام د نوم له اورېدو او د ده له غمه د اوښکو په تويولو لازيات عقده من کېږي او ورته وايي: دا د يوسف (عليه السلام) ډېره يادونه پرېږده، دې حالت ته ئې ورسولې، پر ځان رحم وکړه، آيا تر هغه به ئې وير کوې چې له ښو ولوېږې او ومرې؟ ستا دا بې صبري به ستا د هلاکت سبب شي او هغه ځای ته به دې ورسوي چې انسان پر الهي قضا باندې اعتراض کوي او همدا ئې د هلاکت لامل شي! پلار په ځواب کې ورته وايي: زه له الله تعالی شکايت نه کوم؛ بلکې خپل شکايتونه الله تعالی ته وړاندې کوم، د خپلو دردونو د علاج درمل ترې غواړم، هغه ته زاري کوم، پر دين او غوښتنو ئې او پر ايمان او لوازمو ئې تر تاسو ډېر ښه پوهېږم. زامنو! ولاړ شئ، يوسف (عليه السلام) او ورور ئې ولټوئ او د الله تعالی له رحمته مه مأيوسه کېږئ؛ ځکه چې يوازې کافر د الله تعالی له رحمته نا امېده کېږي.

قرآن د بايبل د وينا په خلاف فرمايي چې د يوسف ورونه درې ځلې مصر ته د غلې لپاره تللي او په همدې درېيم ځل يوسف عليه السلام ځان ورمعرفي کړی او جريان د يوسف د سورې په ۸۸-۹۳آيتونو کې داسې معرفي کوي:

Å ŧ'ù p̄8 _ "B p̄è» ÒÎÎ $Z¥Å r žØ 9$$Z=d&r $Z¡ B ãfíè$$$k'Š»f (q$% ïøã (qèz Š $B=ù

Lêèù $B Lêðîæ @d A$% ÇÑÑÈ šú üïÌ ÁFB$$ " Ìgt ®$b) $Zǒã ø£ Á ?r Ÿø3$$$Z9

B# ßqã$B& A$% B# ßqã MRY(7Rã& (þ$% ÇÑÒÈ šc qê» _ ÓÈR& 6) ï‹Å&r # ßqã

•ô & B‹Âã¥ ®$ c îù ŽÉÁ ƒr Èƒ `B ¼çR) $Zǒã ª! $ Æ B ô% ÓÅ& ‹ »dr

A$% ÇÒÈ šú üïÜ» , 9 $Zà2 bÎr $Zǒã ª! $8 •0#ä ô)9 «! $? (q$% ÇÓÈ šú üŽÅó B$$

(c) ketabton.com: The Digital Library

ÓÂ ‹Ü)Î (qçd$Ç È šú üÜm S$$mö qèr Nã ª ! $ãýø Pöx$$ãøæ = ƒÎø Ẅ

ÇÌÈ šú üèJô & Nà6 îd'Î † Îqèûr #ŽÅ / ÏNų ’Î ïô r 4ã çqà)ù # ‹ »d

کله چې د ده محضر ته ننوتل؛ نو وئې ویل: عالیقدره! مونږ او زمونږ کورنۍ کړاوونو ځپلې یو، له ناڅیزې متاع سره راغلي یو، (زمونږ ستونزو ته په پام سره او پرته له دې چې زمونږ د متاع مقدار او ارزښت ته نظر وکړې) پوره پیمانه را او (څه) د صدقې په توګه راکړه، بې شکه چې خدای صدقه ورکوونکو ته اجر او بدله ورکوي. وئې ویل: آیا پوهیږئ چې تاسو له یوسف او ورور سره ئې په ناپوهۍ کې څه وکړل؟ هغوی وویل: آیا په رښتیا ته یوسف یې؟ وئې ویل: هو! زه یوسف یم او دا مې ورور دی، یقیناً چې خدای پر مونږ احسان وکړ، څوك چې تقوی غوره کړي او (د مصایبو په وړاندې) صبر وکړي، نو خدای هیڅکله د دغو نېکانو اجر نه ضایع کوي. هغوی وویل: پر خدای قسم چې الله (تعالی) تا ته پر مونږ غوره والی درکړی او یقیناً چې مونږ خطا کوونکي وو. وئې ویل: نن هیڅ پړه درباندې نه شته، خدای دې بخښنه درته وکړي او هغه تر هر رحم کوونکي زیات رحم کوونکی او مهربانه دی. زما دا کمیس یوسئ او زما د پلار پرمخ ئې وغوړوئ، لیدونکی به شي او خپله ټوله کورنۍ ما ته راولئ.

د یوسف علیه السلام ورونه د پلار په وینا بیا د مصر په لوري خوځېږي، خپله پاتې ناڅیزه شتمنۍ هم له ځانه سره اخلي تر څو نوره غله پرې واخلي، لوږې او فقر ځپلي، په ډېره پریشانه وضعه مصر ته ننوتل او د یوسف علیه السلام په حضور کې حاضر شول او هغه ته ئې وویل: عالي قدره! پر مونږ ډېره بده ورځ راغلې، څه مو چې کور کې درلودل ټول خلاص شوي، له لږې شتمنۍ سره درته راغلي یو، هیله من یو چې زمونږ ناڅیزې پانګې ته له پامه پرته هماغه پخوانی مقدار غله راکړې، له تا نه د صدقې طمع لرو، یوسف علیه السلام د خپلو ورونو خوار و زار حالت، د صدقې او خیرات غوښتلو په وړاندې خپل سیك له لاسه ورکړ، د هغوی له دردو ډکو خبرو بې تابه کړ اوښکې ئې له سترګو وخوټېدې او له دې پرته ئې بله چاره نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

موندله چې ځان ورمعرفي کړي او ورته ووايي: آيا پوهېږئ چې د ناپوهۍ پر مهال مو له يوسف عليه السلام او د هغه له ورور سره څه وکړل؟ ورونو ئې دا تصور نه شو کولی چې دا اوس يوسف عليه السلام ته مخامخ ولاړ دي، په حيرت سره ئې وپوښتل: آيا په رښتيا ته يوسف يې؟!! هغه په ځواب کې وويل: هو! زه يوسف يم او دا مې ورور دی! خدای پر موږ احسان وکړ او دا د الله تعالی نه بدلېدونکی او ثابت سنت دی چې څوک د تقوی لار غوره کړي او د ستونزو په وړاندې صابر وي، نو اجر ئې د ده په خوا کې خوندي او محفوظ دی، حتماً به ئې ترلاسه کوي، الله تعالی ئې هڅې هيڅکله نه عبث کوي او اجر ئې نه ضايع کوي.

قرآن د يوسف عليه السلام قصه، له دې ټول تفصيل سره د دغو څو خبرو د اثبات لپاره کوي چې يوسف عليه السلام خپلو ورونو ته وکړې: الله تعالی د متقيانو او صابرانو اجر نه ضايع کوي، چا چې له دوی سره جفا کړې ټيټ سر به ئې په وړاندې ودرېږي، په خپلې خطا او د دوی په حقانيت به اعتراف کوي. دا دی ګورئ چې د تقدير ځواکمنو لاسونو د يوسف عليه السلام ورونه هغه ځای ته نابېره، بې خبره او د خپلو عزايمو او ارادو خلاف رسولي او د هغه حقيقت په اعتراف ئې اړ کړي چې له هغه نه د تېښتې لپاره ئې کومې جفا ګانې نه وې چې له يوسف عليه السلام سره ئې ونه کړې، کومې هڅې نه وې چې وئې نه کړې او کوم تدبيرونه نه وو چې وئې نه سنجول... خو دا دی نن د تقدير مضبوطو او ځواکمنو لاسونو د هغه چا په وړاندې ودرولي چې دوی ئې پر ښېګړو له اعتراف نه تېښته کوله او دې ته حاضر نه وو چې ومني الله تعالی يوسف عليه السلام ته پر دوی غوره والی ورکړی، له چا سره چې دوی ناروا رقابت او سيالي کوله، هغه ئې د وژلو وړ ګاڼه، نن د هماغه چا د صدقې طمع لري، د ده احسان ته ئې سترګې نيولې دي، هغه په پرله پسې ډول خپل محسن ګڼي او غوره شخصيت ئې بولي او هر ځل د خپلو خبرو په پيل کې هغه ته عزيز او عالي قدر وايي. دا هماغه يوسف دی چې دوی ورسره کينه او حسد کاوو، هماغه شخص چې دوی کوهي کې واچاوو او کلونه ، کلونه ئې د هغه کينه په زړه کې وپالله او فقط څو ورځې مخکې او له شلو کلونو وروسته ئې هغه ته (غل) وويل!! عجيبه له عبرتونو ډکه صحنه ده!! د تقدير لاسونه څومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواکمن دي؟ څنګه مغرور، متعصب او کينه ور غاړه غړوونکي په ګونډو کوي؟ څنګه ئې د حقيقت اعتراف ته اړ کوي؟!!

خو راشئ وګورئ چې د قرآن د دې قصې اتل، يوسف عليه السلام د بريا او فتحې په وخت د خپل مغلوب سيال او رقيب سره څنګه چلند کوي او په دې سره مونږ ته څه لارښوونه کوي او کوم درسونه راکوي؟!!

د يوسف عليه السلام کريمانه او له عظمته ډك ځواب د ده د شخصيت جلال او عظمت په ډېره ښه توګه ننداريې ته ږدي او دا ښيي چې د خپلو ورونو ټولې جفا ګانې ئې هېرې کړې دي او په لطف، مهربانۍ او زړه سوي سره چلند کوي، فرمايي: ډاډه اوسئ چې نه مو ملامتوم او نه کوم اعتراض درباندې لرم، ما بخښلي ياست، الله تعالی دې هم تاسو ته بخښنه وکړي، په دې باور ولرئ چې الله تعالی ډېر او تر هر چا زيات مهربانه دی. دا چې قرآن ولې دا قصه په دومره تفصيل سره رااخيستې او په دې کې خپل مخاطب ته څه پيغامونه لري، په دې هغه وخت ښه پوهېدی شو چې د پيغمبر صلی الله عليه وسلم هغه وينا خپلې مخې ته کېږدو چې د مکې له فتحې وروسته ئې خپلو زړو دښمنانو ته وکړه، کله چې له لس زره فاتح فوځ سره په داسې حال کې مکې ته ننوت چې هيچا ئې د مقابلې توان په خپلو متو کې نه ليدو، دښمنان ئې يا وتښتېدل او يا ئې د ځان د ژغورلو لپاره هغو پناه ځايونو ته پناه يوووړه چې پيغمبر عليه السلام ټاکلي وو، الهي وعدې ترسره شوې، د يوسف د سورې په ترڅ کې چې کومې وړاندوينې شوې وې او پيغمبر عليه السلام ته دا ډاډ او اطمئنان ورکړی شوی وو چې ستا مخالفين به هم د يوسف عليه السلام د ورونو په څېر ستا په وړاندې ټيټ سر ودرېږي، همداسې وشول، رسول الله صلي الله عليه وسلم د فتحې په دوهمه ورځ، په داسې حال کې چې د قريشو ټول مغرور سرداران د ده په وړاندې د مغلوبو اسيرانو په څېر، په يوه ليکه، له شرم او خجالت نه ځوړند سرونه ولاړ وو، ده د يوه مهربان او دروند ورور په توګه ورته وويل: له ما نه د کومې معاملې توقع کوئ؟ هغوی په ځواب کې وويل: له خپل کريم ورور نه، چې زمونږ د کريم ورور زوی دی، د عفوې او بخښنې انتظار لرو! له ځنډه پرته ئې وفرمايل: هغه څه در ته وايم چې زما ورور يوسف عليه السلام خپلو ورونو ته ويلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو:
(لاتثريب عليكم اليوم)
اذهبوا وانتم الطلقاء
نن هيڅ ملامتيا درباندې نه شته،
درومئ تاسو آزاد ياست!

د قصو په اړه د بايبل او قرآن تر منځ نه يوازې له دې پلوه ژور توپيرونه شته چې د قرآن وينا، د بيان اسلوب، الفاظ او جوړښت ئې ډېر دقيق، خوندور او اغېزناك دي، هر لفظ ئې په ډېر دقت سره غوره شوی او په خپل مناسب او ښايسته ځای کې كارول شوی او هر يو خاص مطلب افاده كوي، خو د بايبل داسې چې يوه برخه ئې د بلې برخې متناقض، الفاظ او د جملو تركيب ئې له ركاكتونو ډك، نه ئې عقلمن انسان منلی شي او نه د ادبي سليقې خاوند ترې خوند اخيستی شي، بلكې له دې پلوه به هم د دواړو ترمنځ ژور توپير وګورئ چې د قرآن قصې ځانګړې موخې او اهداف تعقيبوي، هره قصه د يوه ستر مطلب د ښه توضيح لپاره وړاندې كوي، په هرې قصې كې لارښووني او درسونه لري، خو د بايبل قصې فقط قصې او شجرې دي، د يوسف عليه السلام قصه ئې يوه ښه بېلګه ده، دا قصه په قرآن كې په دومره ښايسته او خوندورې بڼې كې راغلې چې د قرآن هر مينه وال ئې په ډېرې آسانۍ سره حفظ كولی شي، په عربي هېوادونو كې خو وضعيت داسې دی چې اكثر امامان په دې خاطر په لمانځه كې د دې سورې له قرائته ډډه كوي چې كه احياناً په كې غلط شي نو له ډېرو خواوو به فتحه وركول كېږي. په همدغې خوندورې او آسانې سورې كې د الله د لارې مجاهدينو ته هومره ژورې او پراخې توصيې او لارښوونې شوې چې هر مجاهد ته ئې يادول ضروري برېښي.

دا هم د قرآن يو ستر اعجاز دی چې د نزول له نېټې تر ننه په مليونهاوو خلكو هغه حفظ كړی، تاسو به په ټولې نړۍ او ټول بشري تاريخ كې هيڅ داسې مذهبي او غير مذهبي، د شعر يا د نثر كوم كتاب ونه مومئ چې د قرآن په اندازه حافظان ولري!! د بايبل له منونكو پوښتنه كوو: دا ولې تاسو په خپل اوږده تاريخ كې د بايبل محدود شمېر حافظان هم نه لرئ؟!! ځواب ئې څرګند دی؛ انسان هغه كلام ژر

(c) ketabton.com: The Digital Library

حفظ کولی شي چې د زړه دړه ئې ورته پرانیستلې شي، له عقل سره ئې اړخ ولګوي، محتوی ئې لوړه او د الفاظو ترکیب ئې خوندور وي، باور وکړئ چې ما په ټول بایبل کې یوازې د داوود مزامیر داسې وموندل چې څه نا څه د انسان د زړه دروازه ورته خلاصه شي او په هغه کې معنوي او ادبي خوند او ښکلا احساس کړي، له دغو څو پاڼو پرته نور په ټول بایبل کې څوك دا خوند او ښکلا نه شي موندلی.

یوسف علیه السلام د خپلو وروڼو له خبرو پوه شوی وو چې عزتمن پلار ئې د ده په فراق کې ړوند شوی، خو دی په داسې موقعیت کې نه وو چې مصر پرېږدي او د خپل ګران پلار لیدو ته ورشي، د قرآن له وینا معلومېږي چې په دې وخت کې دی د مصر د واکمنۍ پر تخت ناست وو، خو د بایبل وینا دلته هم د نورو مواردو په څېر له تناقضاتو ډکه ده، یوې خوا ته د یوسف علیه السلام د وروڼو له قوله داسې حکایت کوي: پلار ته ئې وویل: یوسف ژوندی دی او د ټول مصر حاکم دی، خو له بلې خوا وروسته لیکي چې یوسف د فرعون حضور ته ورغی او ورته وئې ویل: زما پلار او وروڼه له خپلو رمو، ګلو او هر څه سره چې درلودل ئې له کنعانه دلته راغلي او په جوشن کې ځای په ځای شوي، خپل هغه پنځه وروڼه ئې هم ورمعرفي کړل چې له ځان سره ئې راوستي وو!! د بایبل په وینا کې نه یوازې له دې پلوه تناقض شته چې وروڼو ته ئې هغه خبره منسوبوي او بیا دا خبره کوي؛ بلکې له دې پلوه هم چې وایي: پلار او وروڼه له رمو، ګلو او هر څه سره راغلي، په داسې حال کې چې له دې د مخه ئې په وار وار لیکلي چې له ډېرې لوږې او فقره ئې د مرګ وېره وه!! څوك چې ګلې او رمې لري ولې به د غلو دانو لپاره خپلې ګاڼې خرڅوي، قحطي خو تر انسانانو مخکې څاروي ځپي، مالداران هغه وخت له ستونزو، لوږې او فقر سره مخامخ کېږي چې خپل څاروي له لاسه ورکړي. د مصر د پاچا لپاره د فرعون نوم راوړل په خپله یوه غلطي ده ځکه د غرب د دائرة المعارف له مخې هم په دې وخت کې د مصر پاچایان د فرعون په نامه نه یادېدل.

یوسف علیه السلام خپلو وروڼو ته وویل: زما دا کمیس له ځان سره یوسئ او د پلار پر مخ ئې وغوړوئ، چې سترګې ئې روښانه شي، بیا ټوله کورنۍ زما خوا ته

راولئ. د ده احساس دا وو چې پلار ئې په دې وجه د خپلو سترګو نور له لاسه ورکړی چې د ګران زوی د مرګ خبر ئې په داسې حال کې اورېدلی چې په وینو سور شیرې کمیس ئې مخې ته پروت وو، دا د ده مهربان بوډا پلار ته درنه ناڅاپي صدمه وه، د ده پر زړه او دماغ دا سخت ګوزار د دې باعث شوی چې له امله ئې د سترګو نور له لاسه ورکړي، یوسف علیه السلام په خپل پیغمبرانه فراست سره وانګېرله چې د زوی د ژوند زېری او هغه کمیس چې د زوی بوی ترې احساسېږي، دا به هغه لویه صدمه جبران کړي چې له امله ئې د پلار سترګې بې نوره شوې. نو ځکه ئې په اطمئنان سره وویل: یأت بصیراً: سترګې به ئې روغې او روښانه شي.

دلته قرآن د یعقوب علیه السلام په اړه یوې داسې خبرې ته اشاره کوي چې خاصه توجه غواړي، قرآن کریم یعقوب علیه السلام د یوه دراك او حساس شخصیت په توګه معرفي کوي، داسې چې له مصره کاروان د ده د ورك شوي زوی له کمیس سره راخوځېږي، لا له مصره ډېر نه دی لرې شوی چې دی په کنعان کې د خپل زوی د کمیس بوی احساسوي، خو بایبل بیا د ده په هکله داسې وایي: زامنو ئې ورته وویل: یوسف ژوندی او د ټول مصر حاکم دی!! خو ده تر هغه په دې خبرې باور نه کاوو چې ګاډی ئې ولیدې!! قرآن داسې فرمایي:

{q8$% Ç̈ÍÈ ÈrßŽÿêb& Wöj9 #Bqãx\ƒí ßÅ̲V(’̂îþ)bÒèdq@ š^ $% ¿çÈ$ÈM=|Áù $Ð9r

$‰?ö$ ¾ìĝô̲ r 4?ã ç9)$ ¿ÏÈ±6$ä!` b& $Ð=ù Ç̈ÍÈ Ó/ƒ‰)$$š• Î=|Ê ’Å9 7Rĵ «! $?

R/'"ƒ {q8$% Ç̈ÏÈ šc q3=è? Ÿw $B «! $`Ë $=æ& þþ) $à6 9©@® $9& A$% #ŽÅ/

qè ¼çRĵ þh Ÿa9 ãÿó G™& š’ ô™ A$% Ç̈ÐÈ ûüÏÜ»z $Zä $Rĵ $Z/qçè $Z9 öÿóG™$

Ç̈ÑÈ ÐŠÏm9âqãó$ یوسف: ۹۴-۹۸

کله چې کاروان له (مصره) لرې شو؛ نو پلار ئې وویل: که مې بې عقله ونه ګڼئ زه خو (نن) د یوسف (علیه السلام) (خوږ) بوی احساسوم! ورته وئې ویل: په خدای قسم چې ته په خپلې پخوانۍ اشتباه کې یې (زاړه خیالونه دې غلطوي)!! نو کله چې زېری ورکوونکی قاصد راورسېد او (د یوسف) کمیس ئې د ده پر مخ وغوړاوو ناڅاپه ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې رڼې شوې، وئي ويل: نه مې وو درته ويلي چې د الله تعالى له لوري د راکړل شوي علم په وجه په هغه څه پوهېږم چې تاسو پرې نه پوهيږئ. دوى وويل: پلاره! زمونږ (د ګناهونو لپاره له الله تعالى نه) بخښنه وغواړه، يقيناً چې مونږ خطا کاران وو. وئې ويل: ژر به له خپل رب نه بخښنه درته وغواړم، بې شکه چې هغه مهربان بخښونکى دى.

کله چې کاروان له مصر نه د کنعان په لور وخوځېد او له ښار نه لږ څه لرې شو، د يوسف عليه السلام پلار وويل: نن مې د يوسف عليه السلام بوي ترسپږمو کېږي، هيله من يم چې د ډېر سپين ږيرتوب له لامله مې په کم عقلتوب متهم نه کړئ، د کورنۍ غړو ته په دې خبرې پوهېدل او باور کول ګران کار وو، په ډېر تأکيد سره ئې ورته وويل: اشتباه کوې، تېر وختونه درياد ېږي، ستا د خيال په فضا کې د تيرو وختونو يادونه، د کوم غولوونکي بوى احساس درکوي، ته ئې د يوسف عليه السلام خوږ بوى ګڼې!! لازيات وخت نه وو تېر شوى چې ناڅاپه زېرى ورکوونکى را ورسېد او د يوسف عليه السلام کميس ئې د پلار پر مخ وغوړاوو او په همدې سره د زوى له بېلتونه راټوکېدلى د ځګر داغ جوړ او ړندې سترګې روښانه شوې، نو د کورنۍ غړو ته ئې مخ کړ او وئې ويل: ما درته نه وو ويلي چې زه له الهي علم نه په هغه څه پوهېږم چې تاسې پرې نه پوهېږئ، ما دا احساساوله چې يوسف عليه السلام ژوندى دى او آخر به ئې وګورم، درته ويل مې چې ولاړ شئ او دواړه ولټوئ او له الهي رحمته مه نااميده کېږئ، درته ومې ويل چې د يوسف عليه السلام عطر مې تر سپږمو کېږي، تاسې نه منله، دا دى ټولې خبرې رښتيا وختې او حقيقت ئې درته څرګند او ښکاره شو!!

دا جريان د هغه فراست او پوهې حقيقت په واضحه توګه څرګندوي چې الله تعالى ئې خپلو پيغمبرانو او اولياوو ته ورکوي او ښيي چې هغوى پر غيب علم نه لري، خو د غيب له عالمه داسې وړمې احساسوي چې سرچينه او لورى ئې ورته څرګند نه وي، کله دا وړمې په وينښه احساسوي او کله په خپلو خوبونو کې د غيب له عالمه پيغامونه ترلاسه کوي، خو دا (علم) نه بلکې (احساس) وي، دا احساس د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ظاهري پنځګونو حواسو کار نه دی، مرجع او سرچینه ئې څرګنده نه وي، بنده پرې هیڅ تسلط نه لري، د پټو حقایقو ورمې ئې په خپلو څپو سره احساس راوپاروي، نه پوهېږي دا احساس څنګه ورسره راپیدا شوی؟!! د دې احساس واګې د انسان په اختیار کې نه وي، نور هم په دې نه شي قانع کولی چې په دې احساس کې ورسره شریك شي، هماغسې لکه چې یعقوب علیه السلام یو وخت نه شو کولی څو متره آخوا په کوهي کې د یوسف علیه السلام له لوېدو خبر شي؛ خو بل وخت په ډېر لرې واټن کې، له مصر نه د کنعان په لور د کاروان له خوځېدو سره سم د خپل زوی د کمیس بوی احساسوي، خو نه په دې باندې پوهېږي چې دا بوی له کومه راځي او نه په دې چې ولې نن دا احساس ورسره راپیدا شوی، منبع ئې کومه او لوری ئې کوم دی او نه نورو ته په پوره ډاډ او اطمئنان سره کومه خبره کولی شي، کله چې غواړي د خپلې کورنۍ له غړو سره خپل نننی احساس شریك کړي، زړه نا زړه ورته وايي: که مې په کم عقلۍ متهم نه کړئ زه نن د یوسف بوی احساسوم!! ګورئ چې دکورنۍ غړي ورسره توافق نه کوي او په ښکاره ډول او په پوره تأکید سره ورته وايي: اشتباه کوې، تیر وختونه دریاد ېږي!!

ښايي ستاسو د هر یوه په ژوند کې کله داسې واقع شوي وي چې زړه مو ناڅاپه د یوې پېښې د رامنځ ته کېدو خبر درکوي او تاسو له کوم خاص دلیل نه پرته د کومې پېښې انتظار کوئ، ناڅاپه وینئ چې ستاسې د زړه احساس رښتیا ثابت شو او ستاسو انتظار پر ځای وخوت، مثلاً دخپلې کورنۍ له غړو سره ناست یئ، یو تن وايي: ګومان کوم چې ورور جان به مې نن یا سبا له سفره راشي، د کورنۍ نور غړي وايي: نه، هغه لا د راتګ نیت نه لري، دی ورته وايي: هو! زه هم همداسې انګېرم، خو نه پوهېږم چې ولې مې زړه راته وايي چې هغه له سفره راځي!! ناڅاپه وینې چې حدس ئې صحیح وخوت، ورور ئې د محاسباتو او انګېرنو خلاف او د احساس سره سم راغی!! ممکن نه دی چې دا احساس دې محض یو تصادف وي، ښايي د هغو کسانو شمېر لږ نه وي چې دې ته د تصادف په سترګه ګوري، خو د قرآن له دغو وېناوو معلومېږي چې دا تصادف نه دی، دا چې په څو پر له پسې مواردو کې د یعقوب علیه السلام (احساس) سم او د حقیقت مطابق خېژي، دا ښيي چې په انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې د ده له پنځو حواسو نه علاوه د احساس داسې يوه (ملَکه) شته چې د راتلونکو پېښو نه اطلاع ترلاسه کوي، خو په داسې توګه چې نه د دې پيغامونو له لوري او منبع خبر وي، نه کوم سلطه پرې لري او نه د ده په امر او هغه وخت چې دی ئې غواړي ورته راځي.

دا احساس او اړوند ملکه ئې په تقوی سره وده کوي، په پيغمبرانو، پرهېزګارانو او صالح انسانانو کې کمال ته رسېږي، دوی ته داسې فراست ورپه برخه شي چې نه يوازې د ملمع، ګرانو، پېچلو او مبهمو خبرو په حقيقت پوهېدل ورته آسانوي بلکې د ملمع او غولونکو څېرو تر شا پټ زړونه او د هغوی موخې پېژندی شي، د يعقوب عليه السلام په قصې کې مونږ ته د دغه حساس لرې ليد څو بېلګې مخې ته راغلې.

زامن ئې د بېر وروسته پوه شول چې دوی هم د يوسف عليه السلام په اړه اشتباه کوله او هم د خپل پلار په اړه، د پلار په وړاندې پر خپلو غلطيو اعتراف کوي او ترې غواړي چې له الله تعالی نه ورته بخښنه وغواړي.

د قرآن له وينا معلومېږي چې يوسف عليه السلام له ښاره بهر، د خپلې کورنۍ د استقبال لپاره منتظر ولاړ وو چې راورسېدل، مور او پلار ئې په خپلې ګاډۍ کې، خپلې خوا ته کښېنول او د ښار په لوري وخوځېدل، د قرآن وينا داسې ده:

ÇÌÈ ûüŽB#ä ª! $ä$© bÎ ŽÇ`Ë {qèz ŠA%r Ïh/q/& Ïhø Î #“ r#ä # ß'qã4?ã {qèz Š $ø=ù

@6% `Ë ‘ »/ãâ @/ŕÙ? # ‹ »d ËM/'»7 A$%r #%ÉÏß ¼ç9 {r”z r Ą öè$’?ã Ïh/q/& ì ù‘r

.`Ë Ŕ6%7$ `Ë Nã/ ä! `r Çö Å9$ `Ë ÓÍ_ •z & ô) þÎ `| ¡ ôn& 6%r $ym ’Îﾋ $g=è_ 6%

ÐŠîè$qè ¼çR) â±„ $J) # ‹Ü9 ’Îﾋ ‏bÎ þ† Îq÷z Î ûü/r ÓÍø ß»Üø9$ø“R b& Ÿ‰è/

•Û$ù Ï] ƒŠ%nR $@ƒŕÙ? `Ë ÓÍFô=ãr Å üB$ `Ë ÓÍF?#ä 6% É ‘ * ÇÈ ãÅtø$

ÓÍ)Å ør $Vîóã ÓÍ@q? í•ÅF$ $‹R‰9$ ’Î ¾Çír |MR& ÇÚ öR$ ÏN°q»J¡ 9$

ÇÈ ûüÅÎ»Á9$ يوسف: ٩٩-١٠١

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو کله چې د یوسف علیه السلام محضر ته ننوتل، مور او پلار ئې په خپلې خوا کې کښېنول او وئې ویل: که خدای کول په ډاډ او امن سره مصر ته داخل شئ. او خپل مور او پلار ئې تخت ته لوړ کړل او ورته په سجده شول او وئې ویل: مهربانه پلاره! دا هماغه زما د پخواني خوب تعبیر دی چې پالونکي رب رښتونی کړ او له ما سره ئې هغه وخت هم احسان وکړ چې له زندانه ئې وایستم او تاسو ئې له بېدیا دلته راوستلئ، وروسته له هغه چې شیطان زما او زما د ورونو تر منځ شخړه راولاړه کړه، بې شکه چې زما پالونکی رب د هر څه لپاره چې وغواړي لطیف دی، (په لطافت او دقت سره ورته رسي هیڅ څه ئې مخې ته نه شي خنډ کېدی) یقیناً چې هغه باحکمته پوه دی. زما پالونکیه! پاچاهي دې راکړه او تأویل الاحادیث دې رازده کړ، د آسمانونو او ځمکې خالقه! ته مې په دنیا او آخرت کې مولا او کار جوړوونکی یې، ما مسلمان وفات کړه او له صالحانو سره مې یو ځای کړه.

په دې آیتونو کې په لږ دقت سره څو اساسي مطالب زمونږ تر سترګو کېږي:

الف: یوسف علیه السلام د خپلې کورنۍ د استقبال لپاره له ښاره بهر وروتلی.

ب: پلار او مور ئې په خپلې خوا کې په داسې وسیلې کې کښېنولي چې د لارې په اوږدو کې ورسره یو ځای وي.

ج: په ټولې لارې کې هم او په ټول مصر کې هم داسې خاص امنیتي تدابیر نیول شوي چې آثار او نښې نښاني ئې له واریه ښکاري او یوسف علیه السلام هغه ته په اشارې سره خپل مور او پلار ته وایي: د خدای له غوښتنې سره سم په امن او امان سره ښار ته ننوځئ.

د_ د دې آیتونو له الفاظو او په خاصه توګه د (العرش) او (الملك) له الفاظو په وضاحت سره معلومېږي چې یوسف علیه السلام اوس د مصر پاچا دی او د مصر اقتدار په بشپړه توګه د ده په واك کې دی.

هـ: مخامخ شاهي ماڼۍ ته تللي او هلته یوسف علیه السلام خپل مور او پلار پرشاهي تخت کښېنولي او په خپله له تخت نه لاندې ودرېدلی او د هغوی احترام ئې پر ځای کړی، خو مور، پلار او ورونو ئې دی د دې درناوي وړ او مستحق ګڼلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هغه ته ئې د تعظیم مراسم په ځای کړي. مفسرین د (خروا له سجداً) په تفسیر کې لاندې مختلف نظریات لري:

- ځینې په دې باور دي چې د یوسف مور، پلار او وروڼو ئې د شکرانې سجده وکړه او الله جل جلاله ته په سجده شول، خو د یوسف لپاره او د هغه نعمت په خاطر چې الله جل جلاله د یوسف په وجه پر دوی پیرزو کړ.
- ځینې په دې عقیده دي چې له اسلام نه په مخکې شرایعو کې د تعظیم سجده د غیر الله لپاره روا ګڼل کېده، خو اسلام د غیر الله لپاره هم د عبادت او هم د تعظیم سجده حرام وګرځوله او فقط د خدای جل شانه لپاره ئې ځانګړې کړه؛ ګواکې د یوسف مور، پلار او وروڼو یوسف علیه السلام ته د تعظیم سجده کړې نه د عبادت سجده.
- د مفسرینو یوه بله ډله په دې عقیده ده چې سجده؛ پر ځمکې باندې د تندي ایښودلو او د چا په پښو کې د لوېدلو په معنې، په هیڅ آسماني شریعت کې غیر الله ته جایز نه وه، په مخکنیو شرایعو کې هم د هغې د جواز هیڅ سند نه شو موندلی، هغوی وایي چې نه ښایي په هر ځای کې سجده پر ځمکې باندې د تندي ایښودلو په معنی تعبیر کړو؛ لکه چې په قرآن کې د لمر، سپوږمۍ، ستورو، ونو، غرونو او ... سجده په مکرر ډول راغلې؛ خو د نوموړو موجوداتو دا سجده په هغې معنی نه شو اخیستی چې ګواکې دوی سر پر ځمکې باندې ایښی، ځکه دا موجودات نه شمزۍ لري، نه ملا او نه هم زنګنونه چې د دغو غړو په وسیله رکوع ته لاړ شي او بیا سجده وکړي او نه وچولی لري چې پر ځمکه ئې کېږدي، د هغوی د سجدې معنی الله ته له کامل انقیاده پرته بل مفهوم نه شي درلودی، همدارنګه یوسف علیه السلام ته د مور، پلار او وروڼو سجده د تعظیم او انقیاد اظهار وو نه د عبادت سجده او نه د هغه پښو ته د پرېوتلو سجده، که تېرو بحثونو ته لږ ځیر شو او د یوسف علیه السلام هغه (رؤیا) په پام کې ونیسو چې لمر، سپوږمۍ او یوولس ستوري ئې د ځان په وړاندې د سجدې په حالت کې لیدلي وو او نن د دغې صحنې د مشاهدې پر وخت وایي: ګرانه پلاره! دا زما د هغه پخواني خوب تعبیر دی چې زما پالونکي رب رښتونی کړ، دا ښیي چې د ویښې سجده به د خوب (رؤیا) سجدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ورته وه، حتماً به د دواړو ترمنځ څه شباهت وو، نه هغه تندی پر ځمکې ايښودل وو او نه دا.

- يوسف عليه السلام د دې حالت په ليدو سره فرمايي: پالونکي خدای مې پر ما احسان وکړ (پر خپلو ښېګړو ئې ونازولم)، زه ئې له زندان نه بهر کړم او دغه مقام ته ئې ورسولم، تاسې ئې له صحرا نه دلته راوستلئ، وروسته له هغه چې شيطان زما او زما د وروڼو تر منځ نزاع را منځته کړه، زما رب جل شانه چې دکوم کار اراده وکړي په لطافت او دقت ئې تر سره کوي، هغه باحکمته پوه دی. په دې څرګندونو کې هم څو ټکي د غور وړ دي:

الف: د خپل پالونکي خدای په نعمتونو، احسان او عنايت اعتراف کوي او د دې پر ځای چې قدرت ته رسېدل او نعمتونه ترلاسه کول د خپلو هڅو، کمال او لياقت نتيجه وګڼي، برعکس هغه الهي احسان بولي.

ب: د ده خوا ته د وروڼو په شمول د ټولې کورنۍ راتګ لوی نعمت انګېري، يعني دا چې هغه نه يوازې ټولې جفاګانې هېرې کړي دي، بلکې دا الهي پېرزوينه او احسان ګڼي چې نن ئې وروڼه په څنګ کې دي، له همدغه ځای نه کولی شو په دې پوه شو چې يوسف عليه السلام ولې له خپلو وروڼو سره هغه چلند کاوو، په ډېر احتياط سره خوځېدو، نه ئې غوښتل چې ژر او له وخت نه مخکې ځان دوی ته معرفي کړي؛ ځکه هغه داسې انګېرله چې ښايي له مقدماتي کارونو نه مخکې ځان معرفي کول به د وروڼو د حسادت او کينې د راپارېدو سبب شي او د ده خوا ته له راتلو به ډډه وکړي.

ج_ هغه د خپلو وروڼو او ځان ترمنځ د منازعې او شخړې عامل شيطاني لمسونې او تحرکات ګڼي او په دې اړه د بحث په دوران کې اول ځان ته ګوته نيسي او وروسته د وروڼو نوم اخلي؛ دا په خپله يوه ظريفه نکته او حساس ټکی افاده کوي او ښيي چې له وروڼو سره په معامله کې څومره محتاط دی او څنګه له هر هغه عادي حرکت او معمولي اشارې نه چې د دوی د احساساتو په ژوبلېدو منتج شي، ځان ساتي.

د_ وايي: په دې ټولو پېښو کې الهي حکمت مضمر وو، حکيم خدای غوښتل چې په دې توګه ما له بېديا نه مصر ته راولي او د مصر واکمني راوسپاري. يعني هغه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوازې دا چې تېر هېر کړي او د خپلو ورونو جفاګانې ئې په بشپړه توګه له پامه غورځولې اوهیڅکله هم د غچ په فکر کې نه دی؛ بلکې نوموړې پېښې او لوړې ژورې، داسې عادي او طبیعي پېښې ګڼي چې مخکې له مخکې مقدر شوې او له الهي مقدراتو سره سم د ده مخې ته راغلې، د الله تعالی په لطف او توفیق ترې تېر شوی او دغه اوسني مقام ته رسېدلی دی.

عظیم الشأن قرآن د یوسف علیه السلام دا له عبرتونو، پندونو او لارښوونو نه ډکه قصه د ده په جامع دعا پای ته رسوي: د دعا په پیل کې د الله جل جلاله پر دوو نعمتونو چې دی ئې پرې نازولی اعتراف کوي: (زما ربه! پاچاهي دې راکړه او تأویل الاحادیث دې راوښود) او دا همغه (حکم) او (علم) دی چې الله جل شأنه ئې له انبیاوو او د دوی له صادقو پلویانو سره د ورکړې ژمنه او وعده کړې ده، بیا الله جل جلاله په دنیا او آخرت کې خپل مولا او کار جوړوونکی بولي او ورپسې له الله جل شأنه څخه غواړي چې د ژوند تر پایه پورې همدغسې مطیع او منقاد پاتې شي او مرګ هغه وخت او په هغه حالت کې ورته راشي چې په بشپړه توګه خپل رب ته تسلیم، فرمان وړونکی او منقاد وي او په پای کې ئې د الله د صالحو بنده ګانو په کتار کې د ودرېدو او د هغوی مقام او منزلت ته د رسېدو افتخار په برخه شي.

په دې سره قرآن مونږ ته د صالح مشرانو ځانګړتیاوې رابښيي او د دوی او د فاسدو واکمنانو تر منځ ژور توپیرونه راپه ګوته کوي، دا د دوی لومړۍ ځانګړتیا ګڼي چې اقتدار ته رسېدا ئې له خپل رب نه بغاوت ته نه شي هڅولی، اقتدار غرور او مستي نه په کې راولاړوي او د دې سبب نه ګرځي چې د خپل رب له اوامرو سرغړاوی وکړي، ځان له قانون نه اوچت وګڼي، ضوابطو او مقرراتو ته التزام ونه لري او په خپله د قانون او شریعت ځای ونیسي؛ بلکې دوی داسې دي چې د قدرت په لوړو پوړو کې له نورو او تر مخکني وخت نه لازیات شریعت او قانون ته التزام لري او ورته غاړه ږدي، دوهمه ځانګړتیا ئې هغه تل پاتې تمنا وي چې دوی د صالح کسانو په قطار کې وي او صالح کسان د دوی په خوا کې. هر مشر له خپلو ملګرو او د ملګرو د څرنګوالي په اړه د ده له هیلو او تمنیاتو نه پېژندی شئ، د کوم مشر چې ملګري او مشاورین نېك او صالح وي او غواړي چې صالح ملګري او نېك

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشاورين ئې په څنګ کې وي، هغه صالح مشر دی، نېك کسان به په چارو ګماري، له دې نه به ځان ساتي چې ظالم چارواکي پر خلکو مسلط کړي، نه پرېږدي چې هغه خاينې او مکارې ښځې ئې په (بطانه) کې شامل شي او د ده شا و خوا ونيسي، چې درباررونو او واکمنانو ته د تقرب او نژدې کېدو په لارو چارو پوه دي او په غوړه مالۍ، چاپلوسۍ او چالاکۍ سره ځان دربار ته رسوي، لوړو مقاماتو ته د رسېدو په سوړو بلد دي او په دې لار کې له هيڅ ذلت او رذالت نه ډډه نه کوي. د بد مشر خوا کې به بده (بطانه) او ناصالح ملګري او مشاورين وګورئ، هغه چې له ناروا وو لارو مخکې تللي، تر دربار پورې رسېدلي، د مشرانو شا وخوا ئې نيولې، د دربار قرب او نږدې والي شهرت او قدرت ورپه برخه کړی او په همدې سره ئې د ناروا ګټو ترلاسه کولو لارې ځان ته پرانيستې دي.

قرآن چې په کومې موخې دا قصه رااخيستې او د کومو مهمو مطالبو د اثبات او ښه توضيح او د يوه تاريخي مثال په ترڅ کې ئې د بيانولو لپاره زمونږ مخې ته ايښې، د قصې په پای کې ئې داسې بيانوي:

brãßÿø Ñèr Ñè•ß& {þã#ø& ØĴ ÑÍ‰9 |MŸä $Br 7 øĴ ì‹ìmqçÉ ø$$ä$6R& ôß 7 ï°Œ

qè Ìĵ @_& ôß ìøã ó§èó@ $Br ÇÎÈ ûüÏß$ßÎ |Mô •m ö9r Ä $Y9$Ÿò2 & $Br ÇÏÈ

$kÖæ šc r"ßƒ ÇÚ öF$r ÏN°q»J¡ 9$ ’Î 7ƒ#ä ôß ûÉŸ2 r ÇÍÈ ûüÏ>»èÿ Öò2 Ë žvĵ

b& {þèß'ù& ÇÏÈ bqãÎôß Nèr žvĵ « $Î NèŸò2 & ßßsã$Br ÇÎÈ bqãÊèã $k]ã Ñèr

@è ÇÐÈ šc râßô„ Ÿw Ñèr ïFø/ pã$¡ 9$ÑãŸïÜ ¢& « $É #‹ã ôß p×Ï»î ÑãŸïÜ

`ß $B& $Br « $`»sßr ÓÍè6?$ÇBr $B& ž•Å / 4?ã « $’‹Ĵ {þãš& þÍŠÎ™ ¾ÍÉ»d

#“ •à$$@èd& ôß NÍŽĵ ÚÇqßøZ% `Í žvĵ š• Î6% `ß $ZùŠ™ö& $Br ÇÑÈ šú üÏÎôß$$

Í•ÅŸ$ã$!r ôĝïŽ% `ß ûïŸ$è7Éã šc %. #ø {rãŸZšù ÇÚ öF$ † Î{rçÅ„ ô=ù&

6% Ñã& {þZßr @ß"9$ § «øŽö$#ŒĴ øLm ÇÒÈ bqèÉè? Ÿxù& {ö) ?$šú ïŸ@Ĵ žöz

(c) ketabton.com: The Digital Library

Ç‎È ûüBÌõ BßŠQö)ß$Çã $ZßÙ Š•ãŸr â$±®`B ÓÉâû $RžÇ R ÛÈdä$_ (qçÉà2

`Å6 »9r 2" Žlÿã$ZŸ‰n b‰. $B É»6ß{$'ír[×ŽÕã bÎÂ Á% 'Î šc ‰. ô)9

Ç‎È bqäBsãQö)Ĵ ŽŒq'r "%èdr äó« Èà2 Ÿ‹Åÿ?r Ïf‰ƒ ûü/ "Ÿ‰$,ƒŸ‰Á?

یوسف: ۱۰۲-۱۱۱

دا د غیب خبرې دي چې په وحي سره ئې تا ته درښیو او ته هغه مهال د دوی په څنګ کې نه وې چې د کار (په اړه ئې خپلې رأیې) راغونډې کړې او په داسې حال کې (سره سلا) شول چې پټې تدبیر او توطئه ئې جوړوله. ډېری خلك داسې دي چې که ته هر څومره (د دوی پر هدایت باندې) حریص وې ایمان نه راوړي. او ته (د دعوت په عوض کې) کومه بدله نه ترې غواړې، دا خو عالمیانو ته له پنده پرته بل څه نه دی. او په آسمانونو او ځمکې کې څومره داسې نښې، نښانې شته چې دوی پرې تېرېږي (وینې ئې او احساسوي ئې) خو دوی (له اعتناء او تامل نه پرته) مخ ترې اړوي. او ډېری ئې پر الله ایمان نه راوړي؛ مګر دا چې شرك کوونکي وي. آیا له دې څخه خوندي ګڼي چې د کوم الهي عذاب سیوری پرې وغوړېږي او یا قیامت په داسې حال کې ناڅاپه پرې راشي چې بې خبره وي. ورته وواېه: همدا مې لاره ده، د الله لور ته په بصیرت سره بلنه ورکوم، زه هم او هغه هم چې زما متابعت کوي او زه له مشرکانو څخه نه یم. او له تا نه مخکې مو چې له کلیوالو نه څوك لېږلي او وحي مو ورته کړې له سړو پرته بل څوك (فرشتې) نه ول؛ آیا د ځمکې پر مخ نه دي ګرځېدلي او نه ئې دي لیدلي چې تر دوی د مخکنیو پایله څنګه وه؟ او د استوګنې اخروي ځای خو د هغو لپاره ډېر غوره دی چې تقوی ئې کوله، آیا تعقل نه کوئ؟ تر هغه چې پیغمبران ناامېده شوي او انګېرله ئې ده چې درواغجن انتظار تېر ایستي دي، ناڅاپه زمونږ نصرت او مرسته وررسېدلې او هغه څوك ژغورل شوي چې مونږ غوښتل او زمونږ عذاب له مجرمینو نه شي ایسارېدی. یقیناً چې د دوی په قصو کې د عقل خاوندانو ته ځانګړې پند او عبرت (پروت)دی، دا هسې له ځانه جوړه شوې وینا نه ده، بلکې تر ځان د مخکنیو تصدیق او تائید دی او د هر څه تفصیل او د ایمان راوړونکو لپاره لارښود او رحمت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوسف علیه السلام د قصې له راوړلو نه د قرآن موخه دا وه چې د پورتنیو مهمو مطالبو تاریخي بېلګې زمونږ مخې ته کېږدي، د دغو مطالبو شرح او تفصیل دا دی: د دغو آیتونو د نازلېدو پر مهال او هغه وخت چې رسول الله صلي الله علیه وسلم د یوسف علیه السلام د قصې مختلفې او حساسې برخې او لوړې ژورې خلکو ته بیانولې؛ نو د دې قصې د اتلانو له پیدا ښت او وفاته نږدې ۲۵۰۰ کلونه تېر شوي وو، دا قصه له ټولو دغو تفصیلاتو سره او هغسې چې پیغمبر علیه السلام خلکو ته بیانوله نه په کوم کتاب کې موندل کېده او نه په خلکو کې له یوه نه بل ته ویل کېده، پیغمبر علیه السلام په لیك لوست بلد نه وو چې له کوم کتابه ئې اقتباس کړې وی، مخکنیو مسخه شوو مذهبي کتابونو په ډېرې غلطې بڼې کې وړاندې کړې وه، پوښتنه دا ده چې پیغمبر علیه السلام څرنګه دا له عبرتونو ډکه تاریخي قصه په دومره دقت او تفصیل سره او په داسې اغېزناکې بڼې کې وړاندې کړه؟ څنګه وتوانېدو چې د دې قصې په ترڅ کې له یوې خوا د مکې د هغه مهال وضعیت انځور کړي، له بلې خوا هغه څه په اغېزناکه توګه بیان کړي چې د ده او مخالفینو تر منځ تېرېدل او له بلې خوا د دعوت مخالفین د دې عبرتناکې قصې په هېنداري کې خپله څېره او راتلونکې وګوري او خپلې پایلې او محتوم برخلیك درك کړي، متوجه شي او عبرت واخلي؟ او څنګه د دې قصې ټولې برخې یوه په بلې پسې رښتیانۍ شوې؟ د قریشو مشرانو هم د یوسف علیه السلام د ورونو په څېر له رسول الله صلي الله علیه وسلم سره د رخې او کینې لاره ونیوله، د هغه پر ضد ئې د عناد او دښمنۍ لپاره ملاوې وتړلې، په خپلو منځونو کې ئې وویل: یا هغه ووژنئ یا ئې زندان ته کښې کړئ او یا ئې له مکې نه تبعید کړئ، هغه او یاران ئې له مکې مکرمې نه هجرت ته اړ کړل؛ خو لا زیات کلونه نه وو تېر شوي چې ټول د یوسف علیه السلام د ورونو په شان، د رسول الله صلي الله علیه وسلم مخې ته ټیټ سر او شرمېدلي ودرېدل او عذر ئې ترې وغوښت او ده هم دوی ته د یوسف علیه السلام وینا تکرار کړه: (لاتثریب علیکم الیوم) ؟!!

پیغمبر علیه السلام په دې ټولو خبرو باندې څنګه او له کوم ځای نه پوه شو؟ قرآن فرمایي: دا غیبي اخبار دي چې الله تعالی ئې د وحي په وسیله درښیي، دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

قصه ښيي چې ته په رښتيا د الله رسول يې او الهي وحي ستا لاربښوونه کوي، ځکه چې له وحي نه پرته څوك په غيبو باندې نه شي پوهيدى.

تا د دې قصې په ترڅ کې ستر ستر انکار نه منونکي حقايق د خلکو مخې ته ايښي، خو ډېرى خلك داسې وي چې يوازې د حقايقو په ليدو او اورېدو سره ايمان نه راوړي، برهان او استدلال ئې نه شي قانع کولى، د زړه سواندو بلونکو او داعيانو هغه سخت حرص او تلوسه چې د دوى د هدايت په اړه ئې لري، دا هم د دوى د هدايت لپاره کفايت نه کوي او داسې نتيجه نه ورکوي چې د حقايقو په محض ليدلو سره ايمان راوړي او خپل زاړه او غلط افکار او عقايد شا ته وغورځوي، ډېرى خلك له حاکمې وضعې سره جوړ جاړى کوي، د خپلې ټولنې له روان بهير سره خوځي، دې ته ترجيح ورکوي چې له نورو سره اوږه په اوږه پر مخ ولاړ شي که څه هم هغوى په غلطو لارو روان وي، د خپلې زمانې له غوښتنو سره ځان عادي کړي، دا نه خوښوي چې په دوى، د دوى د ټولنې په حالت او په حاکمې وضعې کې بدلون راشي، دعوتګران بايد د دې وضعې په ليدو نااميده نه شي، هغه لږ شمېر خلك چې له حاکمې وضعې سره د ټکر جرأت، همت او شهامت لري او غواړي له روانې بدې وضعې سره مقابله وکړي، د خپلې ټولنې د ځواکمنو جاذبو له اغېز نه د وتلو ځواك په ځان کېويني او د حاکم نظام په جوړښت کې او د حاکم او محکوم په وضعې کې د بدلون راوستلو ضرورت احساسوي، همدغه خلك د اسلامي نهضتونو د مشرانو او د مصلحو دعوتګرانو لپاره کافي دي، همدوى دي چې په وضعې کې بدلون راولي، د ټولنې د خوځښت مسير بدلوي او بيا هغه مخالف اکثريت هم په دوى پسې روانېږي او د دوى لار تعقيبوي.

ستا د حقانيت د اثبات لپاره دا هم کافي ده چې ته د دعوت په عوض کې له خلکو نه د بدلې او عوض غوښتنه نه لرې او دا د پيغمبرانو عليهم السلام او د صالحو او رښتونو بلونکو يوه ستره نښه ده، په همدې سره يو صالح او حقيقي دعوتګر له يوه ټګمار بلونکي نه بېلولى شو، قرآن کريم له ټولو پيغمبرانو نه دا قول رانقلوي چې خپلو قومونو ته ئې ويلي: له تاسو نه څه طمع نه لرو، اجر او بدله درنه نه غواړو، مونږ د عالميانو له پالونکي رب نه د اجر طمع لرو، د پيغمبرانو عليهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

السلام د مواصفاتو او ځانګړتیاوو د بیانولو په ترځ کې په دې صفت ترکیز او په مکرره توګه د هغه یادونه ښیي چې دا صفت او ځانګړتیا خاص اهمیت لري؛ او مونږ دې ته متوجه کوي چې د مشر او لارښود په انتخاب کې باید دې ته په جدي توګه پاملرنه وکړو او یوازې هغه څوك د مشر او د ټولنې د لارښود په توګه غوره کړو چې نه له خلکو نه مادي طمع لري او نه معنوي، نه دا هیله ترې لري چې وئې ستایي او مداحي ئې وکړي او نه د ځان او د خپلو خپلوانو لپاره د مادي امتیازاتو په فکر کې وي، هغه څوك چې د خلکو لارښوونه خپل دیني مسئولیت او شرعي تکلیف ګڼي، اجر ئې له الله تعالی نه غواړي، د حق په لار کې تر نورو زیاته قرباني ورکوي، نه دا چې نور خلك قربانۍ ته دعوتوي خو په خپله د نورو د خولو او وینو په بیه له جوړ شوي رنګین دسترخانه تغذیه کېږي، نه هغه چې غواړي خلك د دوی د چړچو او عیاشیو په پښو کې ذبح شي، د دې لپاره قرباني ورکړي چې دوی جاه او جلال ته ورسېږي، نه هغه چې غواړي په جامو او خوړو کې تر نورو امتیازات ولري او د اوسېدو ځای ئې تر نورو غوره او مرفه وي.

په آسمانونو او ځمکې کې ډېرې داسې خورې نښې نښانې تر سترګو کېږي چې د زمانې په اوږدو کې په وار وار ځان ښیي، راښکاره کېږي او اوړي را اوړي چې انسان د الله تعالی په لوري بلي، حق ته بلنه ورکوي، د کفر له بدو پایلو نه وېرول کوي او عبرتناکې پایلې ئې انسان ته انځوروي؛ خو ډېری خلك د دغو نښو نښانو تر څنګ په بې پروایۍ او بې باکۍ سره تېرېږي، نه فکر په کې کوي او نه عبرت ترې اخلي.

که چېرې انسان د خپل چاپېریال ښکارندو مظاهرو ته لږ ځير شي او د خپلو کړنو په تاریخي بېلګو لږ غور او فکر وکړي، په زرګونو بلونکي او داعیان به په کې مومي چې دی د الله تعالی لوري او لارې ته دعوتوي او د سمې لارې په تشخیص او ټاکنې کې ئې مرستې ته ورځي. خو ډېر لږ کسان دا کفایت او اهلیت ترلاسه کوي، د دغو محدودو وګړو له جملې نه چې ایمان راوړي، ډېری ئې مشرك شي او خپل ایمان د شرك په ګندګیو لړي، ځینې ئې داسې وي چې د الله تعالی په څنګ کې له غیر الله نه هم طمعه لري، مرسته ترې غواړي او د هغوی کورګې ته پناه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړي، ځينې ئې له غير الله نه داسې وېرېږي لكه له الله تعالى نه، ځينې ئې له غير الله سره داسې مينه كوي چې داسې مينه او محبت يوازې له الله تعالى سره ښايي، يوه ډله ئې د غير الله په وړاندې داسې منقاد او فرمان وړونكي وي چې داسې انقياد له الله تعالى پرته بل چا ته جواز نه لري... د مشركو وګړو په پرتله د هغو سوچه او مخلصو مسلمانانو شمېر چې ايمان ئې په شرك نه دى لړل شوى، دومره دى لكه د دنګو دنګو غرونو په ډېرو بې ارزښتو ډبرو كې د قيمتي كاڼو شمېر!!

دغه كافر او مشرك عناصر چې د پيغمبرانو عليهم السلام له دعوت سره مخالفت ته ملا تړي او له حق دين سره جنګېږي، څه شي له الهي عذابه ډاډه كړي؟ ولې د قيامت له ناڅاپي راتګ نه د امنيت احساس كوي؟ آيا دې خبرې بې باكه كړي او د ګناه كولو جسارت ئې وركړى چې له الهي عذابه وېره نه لري او ځان خوندي ګڼي او د قيامت په ناڅاپي راتلو باور نه لري؟! دا څومره بې بنياده ډاډ دى او دا څومره جاهلانه بې باكي!!

دوى ته ووايه: مونږ له تاسو نه خپله لار بېله كړې، زه او زما پلويان په بصيرت او پوهې سره د الله لوري ته بلنه وركوو، الله تعالى له هر عيب او نقص نه پاك ګڼو او له شرك نه ځان ساتو، مونږ په كايناتو كې د ژور غور او د تاريخ د دقيقې څېړنې او مطالعې په نتيجه كې خپله لار ټاكلې ده، د الله تعالى د قدرت له ښنو نښانو نه د ړندو په څېر سطحي نه تېرېږو، د دغو ښنو نښانو پيغامونه په غور او تعمق سره اورو او د هغوى په رڼا كې خپله لار ټاكو.

دا دعوت او بلنه نوې نه ده، له دې نه مخكې هم ډېر ستر ستر شخصيتونه تېر شوي چې په وحي سره به ئې لارښوونه كېده، آيا ستا مخالفين او هغه ځواكونه چې ستا دعوت دروا غ ګڼي او ستا پر ضد د جنګ جبهه پرانېزي، له تاريخي حوادثو او د خپلو پخوانيو كافرو او مشركو ملګرو له بدو پايلو عبرت نه اخلي؟!! آيا په دې نه پوهېږي چې وروستى برى به خامخا د حقپالو په برخه كېږي، په دنيا كې هم او په آخرت كې هم او اخروي اجر خو به ئې د دنيا په پرتله ډېر ډېر غوره وي؟!!

دا يوازې ته نه يې چې له ستونزو، كړاوونو او مخالفتونو سره مخامخ يې، په ډېرو پيغمبرانو باندې داسې سخت او له زغملو اوچت كړاوونه راغلي او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخالفینو له داسې شدید مخالفت سره مخامخ شوي چې د اولواالعزمه پیغمبرانو علیهم السلام د یأس او نا امېدۍ اسباب ئې برابر کړي، هغوي له داسې وضعې سره مخامخ شوي چې ګمان ئې کړی د دعوت د بریا په اړه د دوی باور له ګمان او غولوونکو هیلو پرته بل څه نه وو، ځان ئې په کلکې محاصرې کې موندلی، ټولې لارې ئې پر خپلې مخې بندې لیدلې او د برې امکان او احتمال ورته په نشت برابر او محال معلوم شوی. په همدغسې یوې ستونزمنې او له کړاوونو نه ډکې مرحلې کې الهي مرسته وررسېدلې، یأس او نا امېدي ئې ختمه شوې او مخکنۍ هیلې ئې رښتونې ختلې، د نجات بېړۍ ئې له طوفانونو تېره شوې او د نجات او بریا ساحل ته رسېدلې او په همدغې مرحلې کې د دوی پر دښمنانو او مخالفینو باندې الهي عذاب نازل شوی او په کلکه مؤاخذه شوي. تر څو چې پیغمبران نه دي مأیوس شوي، د دعوت کار ئې پر مخ بوولی؛ او د خپل قوم له هدایته ئې طمع نه ده شکېدلې، الله تعالی د دوی پر مخالفینو د عذاب لېږل ځنډولی، خو کله چې قوم دوی ته د رد ځواب ورکړی، دوی ئې رټلي، شړلي او د دوی په خلاف ئې د جنګ جبهه پرانیستې، الهي عذاب پرې نازل شوی، مهلت ئې پای ته رسېدلی او ټغر ئې ټول شوی.

قرآن چې کومې تاریخي قصې زمونږ مخې ته ایښې دي، د تاریخ په لوړو ژورو کې د حق او باطل ترمنځ د تصادم او نښتو کومې پېښې ئې بیان کړې دي، په دې کې د عقل خاوندانو ته عبرتناك درسونه دي، دا د نورو کتابونو د هغو قصو په څېر مه ګڼئ چې قصه خوښو له ځانه جوړې کړې، قرآن د تاریخ د ټولو دردمنو، زړه سواندو او صالحو بلونکو او دعوتګرانو او د دوی د رښتوني الهي دعوت تصدیق کوي، هر څه ئې په ډېر دقت او تفصیل سره بیان کړي، څوك چې د حق په لټه کې وي او پر حقایقو د ایمان راوړلو اراده لري، دا کتاب به ئې لارښود وي او د ده لپاره د الله تعالی د رحمت او پېرزوینې ډالۍ.

بایبل د دې قصې په پای کې لیکي: (یوسف د کورنۍ غړو ته وویل: زه فرعون ته وایم چې تاسو شپني کوله، دا دنده له نیکونو په میراث درته پاتې ده... اوس له خپلو رمو سره مصر ته راغلي یئ... تاسو به هم فرعون ته همدا خبره وکړئ... که دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب ورکړئ نو هغه به اجازه درکړي چې په جوشن کې پاتې شئ... د نورو سيمو خلك له شپنو كركه لري... فرعون دوی ته په جوشن کې د پاتې کېدو اجازه ورکړه...يوسف خپل پلار هم فرعون ته راووست او هغه فرعون ته برکت ورکړ!! ... قحطي ورځ په ورځ زياتېده... يوسف د مصر او کنعان د خلکو ټولې پيسې د غلې په بدل کې ترلاسه او د فوعون په خزانه کې ئې جمع کړې... کله چې د خلکو پيسې ختمې شوې، يوسف ورته وويل: څاروي مو راکړئ چې په بدل کې ئې غله درکړم...دوی مجبور وو د يوه کال غلې په بدل کې د ولس ټول څاروي د فرعون په واك کې شول... خلك بيا راغلل، غله ئې وغوښته او وئې ويل چې اوس خو نه پيسې لرو او نه څاروي، له ځان او ځمکو پرته بل څه نه دي راته پاتې... يوسف د دوی ټولې ځمکې د فرعون لپاره ترې واخيستې... او په دې توګه ټول مصريان د فرعون غلامان شول...يوسف يوازې د کاهنانو ځمکې ترې وانخيستې، دا ځکه چې هغوی ته ئې ورپيا خواړه ورکول نو د خپلو ځمکو پلورلو ته اړ نه ول...نو يوسف خلکو ته وويل: ما تاسې او ستاسو ځمکې د فرعون لپاره پېرلې اوس به تاسو ته تخم درکوم چې وئې کرئ او د لو په مهال به پنځمه برخه فرعون ته ورکوئ او پاتې به ئې ستاسو او ستاسو د څارويو خوراك او د راتلونکي کال د تخم لپاره وي... دوی ورته وويل: تا راسره ښېګړه کړې ده، مونږ راضي يو چې له دې وروسته د فرعون غلامان وو!!)

ګورئ چې بايبل يوسف عليه السلام د يوه داسې انسان په څېره کې انځور کړی چې د فرعون خادم دی، د ولس له مجبوريتونو نه ئې د فرعون په ګټه استفاده وکړه، د ولس هر څه ئې ترې واخيستل او د فرعون په واك کې ئې ورکړل او ټول مصريان ئې د ده غلامان کړل!! آيا تر دې د ستر ظلم او تېري تصور کېدی شي؟ آيا داسې انسان تر فوعون هم لوی ظالم نه دی؟ آيا دا ممکنه ده چې عادل او مهربان خدای داسې څوك په پيغمبرۍ غوره کړي؟!! له دې دروغجنې وينا نه د بايبل د ليکونکې موخه دا ده چې خپلو پلويانو ته ووايي: مهمه دا ده چې اسرائيليان وژغورلی شي، که په هره بيه وي، حتی د فرعون د ملګرتيا په بيه او حتی د فرعون پښو ته د يوه لوی ولس د غورځولو او د دوی په غاړه کې د غلامۍ د کړۍ اچولو په بيه!! ځکه چې ستاسو جد يوسف عليه السلام همداسې کړي وو!! ښايي يهودي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مارکس او هیګل د ځمکو د دولتي کولو نظریه د بایبل له دغې برخې اخیستې وي!!
خو تاسو د بایبل دا نظر له اسلام سره مقایسه کړئ چې وایي، ځمکه د هغه چا ده
چې کري ئې!! واکمن د خلکو له شتمنیو نه یوازې عشر او زکات ترلاسه کولی شي،
خو دا د واکمن حق نه بلکې د (فقیر او مسکین) حق دی چې حکومت ئې له شتمنو
اخلي او په نېستمنو ئې وېشي. قرآن دا د یوه ظالم او فرعوني نظام ځانګړتیا ګڼي
چې واکمن ئې ځان ته ټولواك وایي او د ملك او ولس ټولې شتمنۍ د ځان بولي،
قرآن پیغمبران علیهم السلام او د دوی تګلاره د موسی علیه السلام په څېره کې
داسې انځوروي چې هم د ظالم فرعون، هم د ټګمار هامان او هم د شتمن قارون
مقابله کوي، یو ئې د ظالمانه اقتدار بېلګه، بل ئې د ټګمارو مذهبي مشرانو بېلګه
او درېیم ئې د حریصو شتمنو او بډایانو بېلګه. قرآن وایي چې د تاریخ په اوږدو کې
تل دغو دریو طبقو د پیغمبرانو علیهم السلام مقابله کړې، خو بایبل یوسف علیه
السلام د فرعون او کاهنانو ملګری معرفي کوي، د فرعون په ګټه د عام ولس
شتمنۍ مصادره کوي او کاهنانو ته امتیازات ورکوي، په اسلام کې نه خاصه
مذهبي طبقه شته او نه د دوی لپاره ځانګړي امتیازات، اسلام فرعوني نظام په دې
خاطر محکوموي چې خلك ئې په ډلو ډلو وېشلي وو، طبقاتي نظام ئې رامنځته
کړی وو، چارواکو ځان ټولواك ګاڼو او د ولس په شتمنیو کې ئې د هر راز تصرف
حق ځان ته ورکاوو.

بایبل دا قصه او د (پیدا ېښت) کتاب په دې بېهوده خبرو پای ته رسوي:
(یعقوب له مرګه مخکې یوسف ته وویل: لوړه وکړه چې ما به په کنعان کې ښخوې...
د ده دوو زامنو ته ئې برکت ورکړ... د کشر پر سر ئې ښی لاس او د مشر پر سر ئې
کین لاس ایښی وو... یوسف وویل: پلاره تا اشتباه کړې... ښی لاس د مشر پر سره
کېږده... هغه ورته وویل: زه پوهېږم چې څه کوم... کشر به تر ده مخور او ستر وي او
د ډېرو ولسونو پلار به وي... یوسف ته ئې وویل: زه خپله ټوله ځمکه هم تا ته
سپارم... زامنو ته ئې وویل: زما خوا ته راغونډ شئ چې درته ووایم پر تاسو به څه
حالت راشي!!... رؤبي ته ئې وویل: ته د سیند د څپو په څېر څپانده یې... خو په دې
خاطر چې زما پر یوې مېرمنې دې جنسي تېری کړی له دې وروسته به په خپلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورونړو برلاسی نه یې... شمعون او لاوي ته ئې وویل: تاسو بې رحمه او بې انصافه یئ... یهودا د زمري د هغې بچي په څېر دی چې له ښکاره وروسته وېده شوی وي، څوك دا جرأت کولی شي چې هغه راویښ کړي... د سلطنت او پاچایۍ عصا به تل د ده په لاس کې وي... بولون به د دریا ساحل کې مېشت شي...یساکار د بار وړونکي حیوان په څېر دی...دان د هغه مار په څېر دی چې په لارې کې د آسونو پښې چیچي... په جاد باندې به بریدونه وشي... اشي به ښېرازه ځمکې لري...نفتالي هغه غرڅه دی چې ښکلي بچیان زېږوي...یوسف هغه مېوه لرونکې ونه ده چې د ویالې پر غاړه ئې څانګو سیوری غوړولی وي... بنیامین د څیرونکي لېوه په څېر دی چې په سباوون کې خپل دښمنان داړي او ماښام هغه څه وېشي چې ترلاسه کړي ئې دي!!! بیا د یعقوب علیه السلام او یوسف علیه السلام د مړینې خبره کوي او په همدې سره دا قصه او دا کتاب پای ته رسوي.

د بایبل له منونکو پوښتنه کوو: که دا د برکت ورکولو خبره رښتیا وی او یعقوب علیه السلام د دې واك او اختیار درلودی چې چا ته برکت ورکړي او بختور ئې کړي، نو آیا ده به د خپلې کورنۍ له کوم غړي سپمولی وو؟ آیا دا مجال به پاتې وو چې ځینې ترې محروم شي؟ ولې به ئې د ځینو په هکله هغه خبرې کولې چې بایبل ئې ادعا کوي؟ هیڅ پلار نه غواړي چې ځینې زامن ئې ښه او ځینې بد وي، پلار د خپل هیڅ زوی بدبختي او له سعادت نه محرومیت نه خوښوي!! د بایبل دا خبره بې بنسټه او واهي ده چې د ښه پلار ټول اولاد به ښه وي او د بد پلار نسل به ټول بد وي، که داسې وی نو د یعقوب علیه السلام په ټول اولاد کې به یو هم داسې نه پیدا کېدو چې د بایبل په وینا ئې ورته ښېرا کړې او بد ئې ګڼلی!! د انسان ښه والی او بد والی د ده په تربیې او روزنې پورې تړلی، هیڅوك له خپلې مورې شریر او بد دنیا ته نه راځي او هیڅوك په دې وجه له نورو غوره نه شي کېدی چې په ځانګړې کورنۍ کې پیدا شوی، د آذر په کور کې ابراهیم پیدا کېږي او د نوح په کور کې داسې زوی او مېرمن چې د ده په ځای د کافرانو ملګرتیا کوي.

د بایبل له لیکونکي پوښتنه کوو: آیا ممکنه ده چې د یعقوب علیه السلام په څېر ستر شخصیت دې د خپلو زامنو په وړاندې یوه زوی ته ګوته ونیسي او ودې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایي: ده زما په مېرمنې تېری کړی؟!! آیا کوم شریف انسان به داسې بد زوی له ځان سره وساتي؟ آیا کوم غیرتي ورور به داسې بدکار ورور په خپلې خوا کې ومني او له هغه سره به ګډ ژوند ته تیار شي؟!!

قرآن د بایبل د دې بېهوده ویناوو او یعقوب علیه السلام ته د داسې پوچو او سپکو خبرو او بې بنسټه وړاندوینو د منسوبولو په خلاف فرمایي چې یعقوب علیه السلام له مرګه مخکې خپل زامن راغونډ کړل او ورته وئې ویل: له ما نه وروسته به د چا عبادت کوئ؟ هغوی په ځواب کې وویل: د هغه یوازني رب عبادت به کوو چې ستا او ستا د پلرونو ابراهیم، اسمعیل او اسحاق رب دی او مونږ ورته منقاد یو. او بیا د مخکنیو شخصیتونو په اړه د بحث په هکله یوه ډېره جامع لارښوونه کوي او د هغو خلکو غلطې انګېرنې تصحیح کوي چې نېکو شخصیتونو ته د ځان منسوبولو له لارې د امتیازاتو ترلاسه کول او ځان تر نورو غوره ثابتول غواړي، دغه غلطه انګېرنه ده چې قومي او نژادي تعصبات زېږوي او د سترو سترو فتنو او لویو لویو جګړو باعث ګرځي، قرآن فرمایي:

šc qèJè/ {qß. $Bã bqèó èŸr Ôßö¡ . $B Nã9r ÑM6 ¡ . $B $I; ÑM=z ß% ßBé 7 ü

ÇÍÊÈ البقرة: ۱۳۴

دا یوه ډله وه چې تېره شوه، دوی ته خپلې لاس ته راوړنې دي او تاسو ته خپلې (دوی به د خپلو کړو وړو بدله ترلاسه کوي او تاسو د خپلو کړو وړو)، له تاسو نه دا پوښتنه نه کېږي چې هغوی څه کول؟!!

یعني هر څوك به د خپلو عملونو په اړه پوښتل کېږي، نه یو د بل ځواب ورکولی شي او نه یو د بل د کړو وړو په وجه مکافات او مجازات کېږي!! او دا د بایبل د لیکونکي او د بایبل د منونکو او د ټولو هغو خلکو په خولې ستر او سخت ګوزار دی چې په نسلي امتیازاتو باور لري او ګمان کوي چې معنوي او مذهبي مقام او منزلت یو داسې موروثي توکی دی چې له پلاره اولاد ته انتقالېږي، لکه څنګه چې د بایبل بنسټ په همدې غلطې انګېرنې اېښودل شوی، په ټولو جاهلانه او محرفو مذهبونو کې به وګورئ چې دا انګېرنه ئې بنسټ دی، مذهبي او معنوي مقام

(c) ketabton.com: The Digital Library

موروثي توکی ګڼي، په نسلي امتیازاتو باور لري، یوه خاص ټبر ته پر نورو ترجیح ورکوي، د عمل او عقیدې پر ځای نژادي اړیکې او معروفو شخصیتونو ته انتساب خدای ته د تقرب وسیله بولي، په ټولو دغو محرفو مذاهبو کې دا خبره شریکه ده چې خدای له یوه خاص توکم سره خاص تعلقات لري، هغه ورته تر نورو نازولی دی، خدای ټول خلك يو برابرنه دي پیدا کړي، ټول توکمونه يو شانته نه دي، د دغو مذهبونو توپیر یوازې په دې کې دی چې هر یو خپل خاص او ځانګړی توکم د خدای نازولی توکم ګڼي.

د سم او ناسم مذهب، صحیح او ناصحیح مسلك، اصلي او جعلي دین تر منځ د قضاوت په اړه دا د یوه ستر اصل په توګه په پام کې ولرئ چې: کوم یو ئې په توکمیز توپیر باور لري او خاص توکم ته پر نورو ترجیح ورکوي او کوم یو ټول انسانان برابر او د یوه پلار اولاد ګڼي، کوم یو مذهبي مقام موروثي توکی ګڼي او کوم یو ئې د انسان عمل او عقیده د ده د معنوي مقام او منزلت معیار ګڼي، ناسم مذهب هغه دی چې د معنوي مقام په اړه د بایبل په څېر قضاوت کوي او سالم مذهب هغه دی چې قضاوت ئې قرآن ته ورته وي او وایي: $l; M=z 6% pBé 7 ü

ÇÎÈ šc qèJè/ (qç. $Jã bqèóèŸr Oßj¡ . $B Nã9r M6¡ . $B

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

خروج

د بايبل دوهم کتاب د خروج په نامه ياد شوی، د دې کتاب په مقدمه کې لولو:
(د خروج کتاب له مصر نه د بني اسرائيلو د وتلو په هکله دی، موسی د خدای له لوري د بني اسرائيلو د مشرۍ لپاره غوره شوی وو تر څو دوی موعود سيمې يعني کنعان ته بوځي... د کتاب دوولس لومړي فصلونه د بني اسرائيلو د دردناك حالت په اړه بحث کوي، خدای پر مصريانو رنګ رنګ مصيبتونه لېږي تر څو د مصر پاچا فرعون دې ته مجبور کړي چې بني اسرائيل وتلو ته پرېږدي... له وتلو وروسته د خدای له اوامرو د سرغړاوي په وجه تر څلوېښتو کلونو د مصر او کنعان ترمنځ بېديا کې لالهانده پاتې شول...په دې وخت کې د خدای له لوري د نورو لارښوونو په څنګ کې (لس فرمانونه) د موسی په لاس بني اسرائيلو ته ورکړی شول، ترڅو پوه شي چې د سفر په دوران کې څنګه ژوند وکړي... د دې لارښوونو لويه برخه د هغو قربانيو په هکله وه چې د ګناهونو د بخښلو لپاره وړاندې کېدې... خو د ګناهونو د بخښنې لپاره دا قرباني کافي نه وې... دا هسې يوه پېلامه وه د هغې لويې قربانۍ لپاره چې خدای د ټولو انسانانو لپاره په پام کې درلوده او هغه د عيسی مسيح مړينه پر صليب باندې...واقعي قرباني دغه ده چې کولی شي ټول انسانان له خپلو ګناهونو وژغوري!!!)

په کار ده د دغې مقدمې په وړاندې لږ توقف وکړو او وګورو چې د خروج کتاب په خلاصه توګه د لوستونکو لپاره څه پيغام لري؟! د مقدمې دوه برخې د پام وړ دي:

- وايي: د دې لارښوونو لويه برخه د هغو قربانيو په هکله وه چې د ګناهونو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

بخښلو لپاره وړاندې کېدې.

• خو د ګناهونو د بخښنې لپاره دا قرباني کافي نه وې... دا هسې يوه پېلامه وه د هغې لويې قرباني لپاره چې خدای د ټولو انسانانو لپاره په پام کې درلوده او هغه د عيسی مسيح مړينه پر صليب باندې...واقعي قرباني دغه ده چې کولی شي ټول انسانان له خپلو ګناهونو وژغوري!!!

د دغو دواړو خبرو په اړه لاندې عرايض لرو:

• په بايبل کې له قصو او شجرو وروسته تر هر څه زيات د هغو قربانيو (صدقاتو) په اړه بحث شوی چې د (معبد) په نامه د هغه (مجاورانو) ته ورکول کېږي، څه چې په بايبل کې ډېر لږ تر سترګو کېږي هغه د ژوند اړوند احکام او لارښوونې دي، دا احکام د ټول بايبل خو پرېږده يوازې د شجرو د بحث سلمه برخه هم نه جوړوي، بايبل ته څوك د يوه لارښود کتاب نوم نه شي ورکولی، ځکه د لارښوونو برخه ئې له نشت سره برابره ده، که څوك دا کتاب د بني اسرائيلو د قصو او شجرو په نامه ياد کړي، دا نوم ډېر ورته غوره او مناسب دی. د دې په مقابل کې قرآن اصلاً د شجرو په اړه بحث نه کوي، په ټول قرآن کې يوازې په څو محدودو مواردو کې د خاص ضرورت له مخې د چا د پلار يا زوی نوم اخيستل شوی.

• په قرآن کې د هغو قربانيو (صدقاتو) په اړه چې د ګناه د جبران لپاره بايد وړاندې شي، هغه چې د بايبل لويه برخه ورته ټاکل شوې، ډېر لږ او ضمني بحث شوی، يوازې د قسم ماتولو، د مجبوريت او ناتوانی په وجه د روژې نه نيولو او د حج او عمرې د ځينو مناسکو او احکامو د نه مراعاتولو په صورت کې داسې قرباني ضروري ګڼي، خو د قرباني د حکم تر څنګ دا لارښوونه هم کوي چې دا به مسکين ته ورکوئ، نه هغسې لکه چې بايبل دا قرباني د معبد د مجاور حق او برخه ګڼي!!

• که بايبل ويلي وی چې عيسی عليه السلام د ټولو انسانانو لپاره قرباني ورکړه، مونږ دا خبره ورسره منله او په دې کې هيڅ شك نه لرو چې عيسی عليه السلام او د ده ملګرو د بشريت د ژغورنې لپاره ډېرې او بې سارې قرباني ورکړې، له بايبل سره په دې اړه زمونږ اختلاف په دې کې دی چې هغه دا قرباني د ټولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسانانو د ګناهونو (فدیه) ګڼي، یعني دا چې د دغې قربانۍ په سبب الله تعالی د مسیحیانو د ټولو ګناهونو نه تېرېږي او بخښنه ورته کوي!! او دا نه یوازې په دین کې یو صریح او کرکجن تحریف دی او د الله تعالی په اړه یو بهتان؛ بلکې ګناه ته د مسیحیانو د ترغیب او تشویق وسیله ده، په ګناه باندې د جسارت لپاره دا کافي ده چې ګناهګار ته د برائت سند ورکړی شي او ورته وویلی شي چې ستا د ګناهونو فدیه له مخکې نه ورکړی شوې!! د مسیح وینې ستا د ګناهونو فدیه ده!! هغه دین چې یو انسان د بل لپاره مکافات یا مجازات کړي د حق او عدالت خلاف دین دی!! آیا مونږ هغه قاضي یو ظالم قاضي نه ګڼو چې د یوه سزا بل ته ورکړي اویا یو د بل لپاره له سزا معاف کړي؟! آیا هغه محکمه چې یو مجرم د بل د ښه عمل لپاره معاف کړي د یوه ظالم نظام محکمه نه ده؟!! آیا دا د عادل خدای له شأن سره ښایي چې د مسیح وینې د نړۍ د ټولو مجرمینو او ګناهګارانو لپاره د فدیې په توګه ومني او د هغوی له مجازات نه منصرف شي؟!! د بایبل لیکونکي یوه عامه خبره تحریف کړې او هغې ته ئې غلط رنګ ورکړی، هر څوك د اتلو مبارزینو او د حق او عدالت د لارې د شهیدانو په اړه وایي چې دوی د مظلومانو د ژغورنې لپاره قرباني ورکړه، دا د دوی د قربانیو په وجه وه چې مظلومان له ظلم او بې عدالتۍ نه وژغورل شول، عیسی علیه السلام او د الله تعالی نورو پیغمبرانو علیهم السلام او د تاریخ په اوږدو کې د الله د لارې ډېرو مبارزینو او حقپالونکو د مظلومانو د ژغونې لپاره قربانۍ ورکړې، کړاوونه ئې ګاللي، په رنګ رنګ عذابونو تعذیب شوي، زندانونو ته تللي او په شهادت رسېدلي، د دوی د دغو قربانیو په طفیل انسانان له جهل، شرك او ظلم نه ژغورل شوي، د بایبل لیکونکي دغه عامه خبر چې په هر قوم او هېواد کې د هر حق پالونکي مبارز په هکله کېږي، تحریف کړې او هغه ئې د یوه خرافي او بې بنسټه باور او اعتقاد لپاره کارولې، د دې په ځای چې ووایي: د مسیح علیه السلام دعوت، جهاد، مبارزه او قربانۍ د دې لپاره وې چې مونږ له جهل او ظلم نه وژغورل شو، له ګناهونو نه ځان وساتو، په دنیا او آخرت کې د الله تعالی له عذابه خوندي پاتې شو، په دنیا کې مو سعادت او په آخرت کې مو د الله تعالی رضا او جنت په برخه شي، برعکس وایي: پر صلیب باندې د مسیح مړینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه واقعي قرباني ده چې کولی شي ټول انسانان له ګناهونو نه وژغوري!! د بايبل له ليکونکي پوښتنه کوو: آيا له دې وينا نه ستا مقصد دا دی چې د ده د قربانۍ په سبب به ټول انسانان د ګناه له کولو ژغورل کېږي او که به ګناه کوي خو له سزا به ئې ژغورل کېږي؟!! لومړی ادعا خو د واقع خلاف ده عملاً ګورو چې له دغې قربانۍ نه وروسته خلکو او تر ټولو زيات مسيحيانو ګناهونه، ظلمونه او فسادونه کړي!! او که دا قرباني د ټولو انسانانو د ګناهونو فديه ګڼې نو دا خو د الله تعالی په نسبت يوه لويه او ظالمانه افتراء ده، الله تعالی به څنګه د ټولو ګناهګارانو سزا مسيح عليه السلام ته ورکوله او څنګه به د مسيح عليه السلام نېك عمل او قرباني د نړۍ د ټولو مجرمينو او ګناهګارانو فديه ګڼي او د هغوی له مجازاته به لاس اخلي؟ هر باشعوره انسان داسې قضاوت د عدالت خلاف او صريح ظلم ګڼي، که په کومې محکمې کې او د کوم قانون له مخې پلار د زوی په جرم مواخذه شي او يا زوی د پلار په وجه له مواخذې او محاسبې وژغورلی شي، دا محکمه ظالمانه ده او دا قانون د عدالت خلاف قانون دی. مونږ خو عملاً ګورو چې الله تعالی د مسيح عليه السلام له تلو وروسته ډېر ګناهګاران او ظالمان په دنيا کې سخت نيولي او مناسبه سزا ئې ورکړې، ستا د ادعا معنی او تقاضاء خو دا ده چې د مسيح عليه السلام د وينې په سبب بايد دا کار نه وی شوی، ځکه چې ده د ټولو انسانانو د ګناه لپاره فديه ورکړې، که الله تعالی د ده قرباني د فديې په توګه منلې وي نو ولې ئې د فديې له قبلولو وروسته دا ظالمان او ګناهګاران مجازات کړي؟!! قرآن وايي: (چا چې له قاتل نه فديه ترلاسه کړه او بيا ئې پر قاتل تېری وکړ د دردناك عذاب مستحق دی)، د عدل او عقل تقاضاء دغه ده، د فديې له منلو وروسته د ګناهګار مواخذه او مجازات تېری او ظلم دی، د بايبل ليکونکی دغه تېری او ظلم الله تعالی ته منسوبوي!!

په مصر کې د بني اسرائيلو مريبتوب

بايبل تر دې عنوان لاندې ليکي: (...ډېر کلونه تېر شول، يوسف، ورونه ئې او د دوی د دور ټول وګړي مړه شول... خو د دوی نسل په ډېر سرعت سره زيات شو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوی قوم ترې جوړ شو... په مصر کې داسې پاچا ته واګې په لاس ورغلې چې مصريانو ته ئې وويل: د اسرائيليانو شمېر ورځ په ورځ زياتېږي، په کار ده د دې چاره وکړو... که نه د کومې جګړې په دوران کې به له دښمن سره يو ځای شي... په دوی ئې ظلمونه پيل کړل، خپل غلامان ئې کړل او اجباري کارونه ئې پرې کول... فرعون قابلو ته امر وکړ چې د دوی زامن د زېږېدو پر مهال ووژني... دوو قابلو دا کار نه کاوو او د دوی زامن ئې نه وژل.. بيا فرعون خلکو ته امر وکړ چې د اسرائيليانو زامن د نيل سيند ته وغورځوئ او لونې ئې ژوندۍ پرېږدئ... په دې وخت کې د لاوي د قبيلې يوه کس د خپلې قبيلې يوه نجلۍ په نکاح کړه چې يو ښايسته زوی ئې وزېږاوو... درې مياشتې ئې هغه وروزو خو نور ئې له پټ ساتلو ناتوانه شوه... په يوه شکور کې ئې کېښود او د نيل سيند کې ئې پرېښود... خور ئې څارنه کوله... په دې وخت کې د فرعون لور له دوو وينځو سره د لمبېدو لپاره نيل ته راغلې وه... سترګې ئې په شکور ولګېدې، يوه وينځه ئې ورولېږله چې وئې نيسي... په شکور کې ئې ماشوم د ژړا په حال کې وليد، زړه ئې پرې وسوځېدو او وئې ويل: دا د کومې عبراني کورنۍ ماشوم دی... خور ئې ورغله او ورته وئې ويل: آيا غواړئ کومه عبراني مېرمن درته راولم چې تی ورکړي؟...د فرعون لور ورته وويل: ورشه!...مور ئې راوستله او د فرعون لور ورته وويل: دا ماشوم خپل کورته يوسه، تی ورکړه او زما لپاره ئې ستر کړه... کله چې ستر شو د فرعون لور ته ئې ورووړ او هغې خپل زوی وګاڼو او موسی (له اوبو اخيستل شوی) ئې ونوماوو... کلونه تېر شول، موسی ستر شو، يوه ورځ د عبرانيانو سيمې ته ورغی، يو مصري ئې وليدو چې يو عبراني وهي، يوې خوا بلې خوا ته ئې وکتل چې څوک ئې تر سترګو نه شو نو مصري ئې وواژو او تر شګو لاندې ئې ښخ کړ، سبا بيا د قوم ليدو ته ولاړ، دوه عبرانيان ئې وليدل چې په خپلو کې نښتي، وهونکي ته ئې وويل: ولې خپل ورور وهې؟ هغه ورته وويل: ته څوک ئې چې مداخله کوې... آيا غواړې ما هم د هغه مصري په څېر ووژنې؟... موسی پوه شو چې د هغه مصري وژل کېدا بربنډه شوې، ووېرېدو... فرعون د موسی د نيولو او وژلو امر وکړ...موسی د مديان سيمې ته وتښتېدو...يوه ورځ د هغه ځای د کوهي په غاړه ناست وو اووه نجونې ئې وليدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې له کوهي ئې اوبه راایستلې تر څو خپلو څارویو ته ئې ورکړي... شپنو د یترون لونې د کوهې له غاړې لرې کړې او خپلې رمې ئې خړوبه کړې... موسی وړاندې ورغی، شپانه ئې یوې خوا بلې خوا ته کړل او له نجونو سره ئې د خپلو څارویو په خړوبولو کې مرسته وکړه...کله چې نجونې کورته ستنې شوې پلار ترې وپوښتل: نن ولې دومره ژر راغلئ؟ وئې وویل: یوه مصري راسره مرسته وکړه...پلار ورته وویل: هغه دلته راولئ... موسی ورغی، د هغه په کور کې پاتې شو... هغه خپله لور صفوره په نکاح ورکړه... یوه ورځ په داسې حال کې چې موسی د رمې په پېولو بوخت وو... ناڅاپه د خدای فرشته د اور په بڼه کې د یوه بوټي له منځه ورښکاره شوه... کله چې خدای ولیدل چې موسی بوټي ته ورنږدې کېږي، د بوټي له منځه ئې پرې غږ کړ: موسی! موسی! نور مه رانږدې کېږه، څپلۍ دې له پښو وباسه، ځکه چې ته په یوه سپېڅلي ځای ولاړ یې..زه ستا د نیکونو ابراهیم، اسحاق او یعقوب خدای یم...ما په مصر کې د خپلو بندګانو کړاوونه لیدلي... راغلی یم چې دوی د مصریانو له منګولو وژغورم او هغې ښېرازه ځمکې ته ئې بوځم چې شات او شیدې په کې بهېږي...هغې سیمې ته چې اوس کنعاني، هیتي، اموري، فرزي، حوي او یبوسي په کې مېشت دي اوس تا فرعون ته لېږم تر څو زما قوم له مصره وباسې...موسی وویل: زه څوك یم چې دا کار وکولی شم... خدای ورته وویل: زه درسره یم...موسی وویل: که بني اسرائیل را نه پوښتنه وکړي چې د هغه خدای نوم څه دی چې ته ئې رالېږلی یې، څه ورته ووایم؟ خدای وفرمایل: (یم چې یم!!) دوی ته ووایه: (یم) ستاسو خوا ته رالېږلی یم، دا زما تلپاتې نوم دی، ټول خلك به مې په دې نامه پېژني...موسی وویل: که بني اسرائیل زما خبره ونه مني په څه به ئې قانع کوم؟ ... خدای ورته وویل: عصا دې وغورځوه... وئې غورځوله چې ناڅاپه مار ترې جوړ شو... موسی له وېرې په تېښته شو، خدای ورته وویل: لاس وراوږد کړه او مار تر لکۍ ونیسه... همداسې ئې وکړل او مار بېرته په عصا بدل شو... بیا ئې ورته وویل: لاس دې په خپلې جامې کې د ننه کړه... کله چې ئې لاس بېرته راوایست ګوري چې د جذام په وجه د واورې په څېر تك سپین شوی...خدای ورته وویل: بیا ئې د ننه کړه... دا ځل ئې چې لاس راوایست روغ رمټ شوی وو ... موسی زړه نازړه وو، غوښتل ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ده په ځای بل څوك ولېږلی شي... خدای پرې غصه شو... هارون ئې هم ورسره کړ او ورته وئې ويل: هارون ښه ويناند دی د خلکو په وړاندې به دی ستا وياند وي ... موسی خپل سخر ته وويل چې مصر ته ځم ترڅو د خپلې کورنۍ احوال واخلم... هغه ورته وويل: په مخه دې ښه... د مصر په لوري وخوځېدو... خدای ورته وويل: فرعون ته ورشه، دا معجزې وروښيه... ورته ووايه چې خدای فرمايي: اسرائيل زما مشر زوی دی... نو ځکه تا ته امر کوم چې دوی پرېږده چې له مصره ووځي او زما عبادت وکړي، که دا کار ونه کړې نو ستا مشر زوی به درته ووژنم... نو موسی له خپلې کورنۍ سره د مصر په لوري وخوځېدو...د لارې په اوږدو کې او هغه وخت چې دوی د آرام کولو لپاره تم شول، خدای ورته راڅرګند شو او موسی ئې په مرګ وګواښو... نو صفوره يوه تېره تيږه راواخيسته او خپل زوی ئې سنت کړ او د غوښې ټوټه ئې د موسی پښو ته وغورځوله او وئې ويل: د خپل زوی د نه سنت کولو په سبب دې نږدې ځان مرګ ته ورکړی وو... د همدې لپاره خدای د موسی له وژلو تېر شو!!)

د بايبل په دې قصې کې هم د محتوا له لحاظه ډېرې ستونزې شته او هم له ادبي پلوه بې شمېره نواقص، دا ستونزې او نواقص هغه وخت ښه درك کولی شئ چې د بايبل وينا د قرآن له څرګندونو سره مقايسه کړئ، خو که تاسو د بايبل دا قصه د يوه ناول ليکونکي مخې ته کېږدئ او ترې وپوښتئ چې د قصې د محتوی او ادبي جوړښت په اړه څه نظر لرې؟ نو له شکه پرته به درته ووايي: دا د يوه ضعيف او کمزوري ليکوال ليکنه ده!! ښايي د هر هوښيار انسان لپاره د بايبل دا وروستۍ وينا کافي وي چې د بايبل په ماهيت پوه شي او په دې کې شك ونه کړي چې دا کتاب د يوه داسې کم عقله انسان په لاس ليکل شوی چې نه خدای سم پېژني او نه د الهي کتابونو له لارښوونو خبر دی.!!

- کوم باشعوره انسان به دا خبره ومني چې خدای ويلي: اسرائيل زما مشر زوی دی!! آيا دا ممکنه ده چې د الله تعالی په کتاب کې داسې غلطه او د حقيقت خلاف خبره ترسترګو شي؟! د بايبل ليکونکی دې ووايي چې له اسرائيل نه د ده مراد يعقوب عليه السلام دی که بني اسرائيل؟ که مراد ئې بني اسرائيل وي نو بيا خو بايد ويل شوي وی چې بني اسرائيل زما مشران زامن دي او که مراد ئې يعقوب

(c) ketabton.com: The Digital Library

علیه السلام وي نو ده خو بل ځای کې عیسی علیه السلام د خدای یوازنی زوی ګڼلی!! دا متناقضې خبرې څنګه سره تلفیق کوې؟ د یوازني زوی تر څنګ خو نه د بل مشر زوی شته والی ممکن دی او نه د ډېرو زامنو!! که خدای زوی درلودی نو هغه به هم خدای وو، د بایبل لیکونکی دې مونږ ته ووایې چې خدای د اسرائیل په څېر دی که اسرائیل د خدای په څېر؟ آیا ستا په خدای کې ټول هغه عیبونه شته چې بني اسرائیلو کې شته؟ بني اسرائیل بیمارېږي، وږي او تږي کېږي، خوراك کوي، په خوراك پورې اړوند ډېرې نیمګړتیاوې لري، ویدېږي، ووږ وي ستر شي او په پای کې ومري، طبیعي ده چې د دوی پلار هم باید دغسې وي!! آیا خپل خدای ته دا ټول عیبونه او نواقص راجع کوې؟!! ستا په خدای کې د بني اسرائیلو کوم صفت شته او په بنې اسرائیلو کې د خدای کوم صفت؟!! ولې هغوی ته د خدای د مشر زوی لقب ورکړی شوی؟ تر دوی خو ډېر نسلونه مخکې پیدا شوي، مشر زوی خو هغه چا ته ویل کېږي چې تر نورو زامنو مخکې پیدا شوی وي!! که دا ئې مشر زوی وی نو کشر به ئې هم وو!! دا کشر زوی هم رامعرفي کړه!! چې څوك د پیدا ښت نېټه لري هغه په دې دلیل خدای نه شي کېدی چې له دې نېټې مخکې نه وو!! د چا چې زوی په یوې معینې نېټې کې پیدا شوی او له هغې مخکې نه وو نو دی به هم همداسې په یوې معینې نېټې کې پیدا شوی وي او له هغه مخکې به نه وو!! څوك چې زوی لري نو هغه حتماً پلار هم لري!! آیا د خدای په هکله دا باور د منلو وړ دی؟!! په انسان باندې د خدای د زوی اطلاق به ډېر ناپوه او احمق انسان کوي!!

قرآن د بایبل د دې غلطې او واهي خبرې په رد کې فرمایي:

@/ NâÎqçâÎ NâgÉèãNîù @è ¼çà6ïm&r « $(àŸú ßùU 3ʼ •» Á Y9$ Šqg«$$ÏM9$%r

ÇÚ öR{ $ ÏN°q»J¡ 9$ã7 ùã-ł r â$±„ `B Ü ÉÉèãr â$±„ `Jï äÿø/ ,={ ôßÏB ǩ³ 0 OŖ&

ÇÑÈ çÅ J$ŠïhøÎr $JßZ•/ $Br {المائدة: ۱۸

یهودانو او نصاراوو وویل: مونږ د الله زامن او د ده محبوبان یو، ورته ووایه: نو ولې مو په خپلو ګناهونو تعذیبوي؟ داسې نه ده بلکې تاسو همغه عادي انسانان یئ چې الله پیدا کړي. چا ته چې وغواړي بخښنه کوي او څوك چې وغواړي تعذیبوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې او د آسمانونو ، ځمکې او څه چې په دوی کې دي، د ټولو واك له الله سره دی او بېرته ورتګ د ده په لوري دی.

یعني که تاسو د خدای زامن او محبوبان وئ نو دا ستر ستر الهي عذابونه به پر تاسو نه نازلېدل، له هغه سپکاوي، ذلت او اسارت سره به ئې نه مخامخ کولی چې په مصر کې ورسره مخامخ وئ، هیڅ پلار نه غواړي چې زامن ئې په عذابونو اخته شي، تاسو خو همغه انسانان یئ چې الله تعالی ستاسو په څېر ډېر نور پیدا کړي، ستاسو او د هغوی تر منځ څه توپیر شته چې ځان تر نورو غوره او د خدای زامن ګڼئ؟!! زوی ته خو هغه څوك ضرورت لري چې مري، خدای به ولې زوی لري چې هیڅکله نه مري؟!! زوی او ځای ناستي ته خو هغه څوك اړ وي چې خپل ملك په خپله، د بل له مرستې پرته او د تل لپاره نه شي سمبالولی، الله تعالی خو د ځمکې او آسمانونو مالك او ټولواك دی هغه به ولې زوی او ځای ناستی غوره کوي؟!! څنګه به هغه څوك د زوی په توګه غوره کوي چې ډېر ژر مري او د ده په لوري وردرومي؟!!

• څوك به دا خبره ومني چې الله تعالی، موسی علیه السلام په دې خاطر په مرګ وګواښو چې خپل زوی ئې نه وو سنت کړی او بیا په دې خاطر د ده له وژلو تېر شو چې مېرمنې ئې د خپل سنت شوي زوی د غوښې ټوټه د موسی پښو ته وغورځوله؟!! بایبل خو وایي چې څو ورځې مخکې خدای؛ موسی علیه السلام ته ورڅرګند شو، هغه ته ئې معجزې ورکړې او د یوه پیغمبر په توګه ئې د فرعون لوري ته ولېږو، سره له دې چې ده خپل زوی نه وو سنت کړی!! که د زوی نه سنتول دومره ستره ګناه وي او د بایبل خدای دومره پرې غصه کېږي نو موسی علیه السلام ئې ولې له دې سره سره په پیغمبرۍ وټاکو؟ آیا هغه مهال دې ته متوجه نه وو او اوس د سفر په دوران کې ورته متوجه شوی؟ موسی علیه السلام ته خو لا تورات نه وو ورکړی شوی، لا د زوی د سنتولو په اړه کومه لارښوونه هم ورته نه وه شوې، ولې به ئې اوس او د سفر په دوران کې او هغه وخت چې په خوب ویده دی په مرګ ګواښو؟!! د الله تعالی دین خو د سفر پر مهال فرایض هم معافوي، مسافر ته د روژې ځنډول جائز ګڼي، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورو رکعتونو لمونځ ئې ورته دوه رکعته کړی، هر الهي دين او هر واقعي مذهب به د کړاوونو او زحمت پر وخت د انسان د مکلفيتونو پېټی سپکوي، دا د مهربان الله تعالی له شأنه ډېره لرې ده چې د سفر پر مهال د زوی د نه سنتولو په سبب خپل غوره پيغمبر پر مرګ تهديد کړي!! د بايبل له ليکونکي پوښتنه کوو چې د موسی عليه السلام مېرمن څنګه په دې پوه شوه چې خدای په دې خاطر پر ده غصه دی چې خپل زوی ئې نه دی سنت کړی؟!! او په هغه صورت کې به د ده له وژلو لاس اخلي چې د خپل سنت شوي زوی د غوښې ټوټه د موسی پښو ته وغورځوي؟!! د بايبل منونکو ته وايو: باور وکړئ چې که له دغو غلطو او بېهوده خبرو چې بايبل ترې ډک دی او شمېر ئې زرهاوو ته رسېږي، که مسلمانانو دې ته ورته يوه غلطه خبره هم په قرآن کې موندلې وی نو (نعوذ بالله) قرآن به ئې د الله تعالی کتاب نه ګاڼو او ايمان به ئې پرې نه راوړو.

که د بايبل په سلهاوو خوشې، غلطې او بېهوده خبرې پرېږدو؛ يوازې دغه څو مسخره خبرې ئې کافي دي چې هر هوښيار انسان ئې په لوستلو سره دا کتاب په دېوال ووهي او لرې ئې وغورځوي. بايبل چې کوم خدای معرفي کوي هغه همداسې د ماشومانو په څېر عادتونه لري، په وړو وړو خبرو خپل دوستان په مرګ ګواښي او په وړو وړو خبرو ئې غصه کښېني او له خپلو پرېکړو اوړي!!! خو قرآن ګناهونه وېشي، ځينې ئې ستر ګڼي او ځينې ئې واړه او فرمايي: که له سترو سترو ګناهونو ځان وساتئ له وړو وړو به الله تعالی درته تېر شي:

$Vƒì. Wz ĝB Nà6 ùÅĝr Nãï$«ĥ™ Nã Yã ë3çç¡ã bq]ê$B •í$6Ÿ2 (qëFg B b)

ÇÌÈ النساء: ۳۱

که مو له هغو سترو سترو نه ډډه وکړه چې ترې منع شوي يئ، بد بد به درنه ورژوو او د ننوتو په عزتمن ځای کې به مو داخل کړو.

دلته سيئات د کبائرو په مقابل کې ذکر شوي او دا مطلب افاده کوي چې که له سترو سترو ګناهونو نه ډډه وکړئ نو الله تعالی به سيئات يا واړه واړه ګناهونه درته معاف کړي، خو دا ستر ګناهونه کوم دي او واړه ئې کوم؟ آيا مراد ورنه يوازې دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناهونه دي چې تر دې آيت نه مخکې ورته اشاره شوې؟ په ناحقه د بل مال خوړل او د نفس قتل او که معنی ئې عامه ده او ټولو هغو ګناهونو ته شاملېږي چې اسلام ورته کبائر وايي؟ او دا کبائر کوم دي؟

- په مخکنيو آيتونو کې له هغو اووه سترو سترو ګناهونو چې پېغمبر عليه السلام ئې موبقات ګڼي درې ئې راغلي، قتل، سود او د يتيم مال خوړل، پاتې ئې په نورو آيتونو کې ذکر شوي:

عن أبي هريرة أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال اجتنبوا السبع الموبقات قيل يا رسول الله وما هن قال الشرك بالله والشح وقتل النفس التي حرم الله إلا بالحق وأكل مال اليتيم وأكل الربا والتولي يوم الزحف وقذف المحصنات الغافلات المؤمنات رواه النسائي

له ابو هريره نه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل: له اوو تباه کوونکو نه ډډه وکړئ، وويل شو: يا رسول الله! دا کوم کوم دي: وئې فرمايل: له الله سره شرك، بخل او حرص، د هغه نفس وژل چې الله ئې وژل حرام کړي مګر په حقه، د يتيم مال خوړل، سود خوړل، د جګړې په ورځ شا اړول او تېښته او د مؤمنو، عفيفو او له ګناه نه د غافلو ښځو تورنول.

ګورئ چې د اسلام له نظره هغه ستر ستر ګناهونه کوم دي چې د الله تعالی د غضب باعث او د هلاکت سبب ګڼل شوي؟!! خو بايبل د دغو ګناهونو په ځای د سر وښنتان خريل او زوی نه سنتول ستر ستر ګناهونه او د الله تعالی د غضب او غصې باعث ګڼي!!

قرآن هم د موسی عليه السلام او له مصر نه د بني اسرائيلو د وتلو قصه رااخيستې ده، خو نه يوازې دا چې د بايبل د قصې ډېرې برخې ئې تصحيح کړې بلکې دا قصه ئې د هغې مقدمې لپاره د يوې تاريخي بېلګې په توګه وړاندې کړې چې د قصې په پيل کې ئې د خپل مخاطب مخې ته ږدي، د فرعون تر مشرۍ لاندې د يوه طبقاتي او ظالم نظام ځانګړتياوې او د دې نظام د راپرځولو په اړه د الله تعالی سنت بيانوي او د دې سنت د توضيح لپاره دا قصه د يوې تاريخي بېلګې په توګه وړاندې کوي، د قرآن قصص د بايبل په څېر هسې قصې او شجرې نه دي، بلکې تاريخي مثالونه او بېلګې دي، د قرآن هدف دا نه دی چې د يوه قام د ژوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

قصه د يوه نکل او ناول په توګه وړاندې کړي، بلکې د يوې تاريخي قصې په ترڅ کې ئې د يوه قوم د عروج او زوال عوامل څېړلي، د يوه مهم مطلب او د الله تعالی د يوې وعدې او د يوه الهي سنت او فطري قانون د بيان او اثبات لپاره تاريخي بېلګې وړاندې کوي، هره قصه ئې ځانګړې موخه او هدف لري، په يوې مهمې خبرې د مخاطب د قانع کولو لپاره د يوه قوم د عبرتناکې قصې يوه برخه رااخلي، له هغو قصو نه چې قرآن عظيم الشان ئی يادونه په تفصيل سره کړې ده، يوه ئې د بني اسرائيلو د عروج او زوال قصه ده، قرآن عظيم الشأن د دغې قصې ټول اړخونه او د دغه قوم د عروج او زوال ټولې پېښې څېړلې دي؛ له کومه ځايه د دې قوم د شرف او عزت دوران پيل شو، څنګه عزت او سرلوړی ته ورسېدو، څنګه د ځمکې خلافت او وراثت او د خلکو امامت ورپه برخه شو او د نړی پر ټولو قومونو فضيلت او لوړوالی ورکړی شو؟ او بيا څنګه د دغه سرلوړي ولس د زوال دور پيل شو؟ له هغه لوړ او اوچت مقام نه د راپرېوتو او زوال عوامل ئې کوم وو؟ ولې دا قوم له ذلت، مسکنت او د الله تعالی له غضب او لعنت سره مخامخ شو، داسې چې د نورو ولسونو لپاره د پند او عبرت وسيله وګرځېدل؟ د عروج، عزت او فضيلت عوامل يې کوم وو او د زوال او سقوط لاملونه ئې څه وو؟ پيغمبر عليه السلام مونږ ته دا درس راکړی چې دا تاريخي بېلګې به تل تکرارېږي، تاسې به هم د هغو امتونو پر لار درومئ او د دوی سنن او تګلارې به تعقيبوئ چې تر تاسو د مخه تېر شوي. هر دور به ځان ته فرعون او موسی لري، هغه مبارك فرمايي چې ابوجهل زما د امت فرعون دی. له دې نه معلومېږي چې د قرآن قصې نکلونه نه بلکې تاريخي بېلګې دي چې په پرله پسې توګه به تکرارېږي. د قرآن په دغو قصو کې بايد ولټوو چې عزت او شرف ته د رسېدو لار کومه او د ولسونو د زوال، ذلت، اسارت او محکوميت عوامل کوم دي؟ قرآن عظيم الشأن د بني اسرائيلو د عروج او زوال قصه داسې پيلوي:

šc öãdï bĵ ÇÌÈ šc qãBs㥠Ϙö)ï Ès $Ø# šc öãdïr Ó› qãBî7R `Bš• øã (qè%R

¾ÓÕGóŠr Ndä$Yó Bĥ« ãNšB ßyí$Û B#ëò Góŗ $Y«Ï© $g=dé& Ÿè_r ÇÚ öF$’îŸã

د موسی او فرعون ځینې خبرې په رښتیانی بڼې کې پرتا لولو، د هغو خلکو لپاره چې ایمان راوړي، یقیناً چې فرعون په ځمکې کې کبر او لویي وکړه اوسېدونکي ئې په ډلو ډلو ووېشل، غوښتل ئې یوه ډله ئې بې وزلې او کمزورې وي، زامن ئې ورحلالول او لوڼې ئې ژوندۍ پرېښودې، یقیناً چې دی له مفسدینو څخه وو.

دا مبارك آیتونه مونږ ته د یوه ظالم او فرعوني نظام اساسي ځانګړتیاوې داسې راښیي:

- واکمن ئې فرعون دی چې د دغو صفاتو ښښتن دی: مغرور او متکبر دی، د خپلې لویي د ثابتولو او ساتلو په فکر کې دی، د خپل قدرت د بقا په لټه کې دی او د دې هڅه کوي چې خپله لویي پر نورو تحمیل کړي.
- خلك ئې په بېلا بېلو ډلو وېشلي دي، پر ټولنې ئې طبقاتي نظام مسلط کړی.
- عاصي او مفسد دی، په ټولنې کې د فساد اصلي عامل دی، که فقر او لوږه ده، که خلك د جهل او شرك په ډنډ کې غرق دي، که ظالمان پرې مسلط دي، که امنیت او عدالت نه شته، د دې ټولو ناخوالو او مفاسدو اصلي عامل فرعون دی. پر دې ټولنې مفسدین حکومت کوي او فرعون د دغو واکمنو مفسدینو د ډلې نه او د ټولو سالار دی

قرآن په نورو آیتونو کې مونږ ته د دې مزید تفصیلات بیان کړي او فرمایلي ئې دي چې په فرعوني نظام کې خلك په عام طور په دوو ډلو، حاکم او محکوم، ظالم او مظلوم، مستکبر او مستضعف، مرفه او فقیر وېشل کېږي او حاکمه طبقه ئې په دریو ډلو وېشل کېږي:

۱- واکمن او حواریون ئې، ۲- د نظام په خدمت کې ټګمار مذهبي مشران، ۳- بډای او شتمنه طبقه چې دغه نظام د شتمنیو خاوندان کړي.

- د فرعون په هکله وایي چې دی ځان د مصر د ټولو شتمنیو ښښتن بولي او ځان د خلکو د هر څه مالك الرقاب ګڼي: قرآن فرمایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

`Ë “ Ìg ãgR{ $ÍÉ»dr ŽÇË ã7 ùã ’Í § ŏ& Éö) »ƒ A$% ¾ïÏËö% ’Î ãöãöi 3 Š$Rr

ÇÎÈ brŽÇ ŒÏ ù& ÓÉs ? الزخرف: ۵۱

او فرعون په خپل قوم کې په جګ غږ وویل: اې زما قومه! آیا د مصر پاچایي زما نه ده؟ او دا نهرونه چې زما تر واك لاندې بهیږي؟ آیا نه ئې ګورئ؟

ګورئ چې قرآن فرعوني نظام داسې معرفي کوي چې ټولواك ئې ځان د هېواد د ګردو شتمنیو، نهرونو او ځمکو څښتن ګڼي!! په هر نظام کې چې واکمنان ئې ځان د خلکو مالك الرقاب او د ملي شتمنیو بې رقیبه څښتن ګڼي او په دغو شتمنیو کې د هر راز تصرف حق ځان ته ورکوي د قرآن له نظره دا یو مفسد، ظالمانه او فرعوني نظام دی. همداراز قرآن فرمایي:

ÇÑÈ ûüïÎ6 Ü9 ¼çR]r ÇÚ Ç{ $’Î A$è9 šc öãöi b]r یونس: ۸۳

یقیناً چې فرعون د ځمکې پر سر یو متکبر او باغي وو او هغه له مسرفینو څخه وو.

دا د فرعون او فرعوني نظام ځانګړتیاوې دي، قرآنکریم د دې لپاره دا یادونه کوي چې مونږ د دې په هېنداري کې فرعون ته ورته واکمنان وپېژنو او په دې پوه شو چې الله تعالی کوم نظام یو فرعوني نظام ګڼي او د رانسکورولو لپاره ئې موسی لېږي؟!! له دې قصې نه د قرآن موخه دا نه ده چې مونږ په تاریخ کې هغه تېر شوی فرعون وپېژنو، بلکې هدف ئې دا دی چې مونږ په دې خبرې پوه کړي چې په چا کې دغه صفات وي هغه فرعون دی او د فرعون له برخلیك سره به مخامخ کېږي. او ته به د دې فرعون داسې مقابله کوې لکه چې موسی د خپل فرعون مقابله کوله.

قرآن د فرعوني نظام واکمنان په دریو ډلو وېشي، د هرې ډلې د مشر یادونه کوي، د (فرعون)، (هامان) او (قارون) نومونه اخلي، دا هر یو د یوې حاکمې طبقې ممثل دی، دغه درې طبقې او په سر کې ئې دا درې مشران یوه بل ته لاس ورکوي او پر یوه ملت او هېواد حکومت کوي. په هرجاهلي نظام کې به وګورئ چې دغه درې طبقې په ګډه طبقاتي نظام چلوي، هر نظام درې اړخه لري، ایدیالوژیکي، سیاسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او اقتصادي اړخونه. فرعون د مصر د هغه وخت د حاکم سیاسي نظام اړخ تمثیلوي، هامان ئې د ایدیالوژیکي او فکري اړخ استاځی او د دغه نظام مفکر او تیوریسن دی، د ده طبقه ده چې فرعون ته مشورې ورکوي، مسلط فرعوني نظام توجیه کوي، د فرعون له تصرفاتو او اقداماتو دفاع کوي او د ولس د اقناع لپاره فتوا ګانې ورکوي او قارون د پانګې او شتمنۍ څښتن او د شتمنې طبقې ممثل دی. هدف له فرعون، هامان او قارون نه یوازې دري کسان نه بلکې د فرعوني نظام درې واکمنې طبقې معرفي کول دي. په دې نظام کې فرعون محور دی او هامان او قارون ئې ښی او کیڼ لاسونه.

قرآن عظیم الشان فرمایي چې الله تعالی موسی علیه السلام د دې لپاره مصر ته ولېږو چې لومړی د فرعون، بیا د هامان او په پای کې د قارون مقابله وکړي:

šc rã%r `»J»dr šc ϊãӧi 4<Ĵ ÇÍÈ Bú üß 9»ÜùB'r $Zî»ƒ$«Î 4› qß $Zù™ö 6)9r

ÇÍÈ Ò #¤Ÿ2 ÖÅ»™ {q8$) ù غافر: ۲۳-۲۴

یقیناً چې مونږ موسی له خپلو آیتونو او څرګندو دلایلو سره فرعون ، هامان او قارون ته ولېږو.

اصلي دښمنان ئې ورښودلي، دا وضاحت ئې ورته کړی چې په مصر کې به ستا مقابله له چا چا سره وي، خو دا ئې هم ورته ویلي چې څنګه به ئې مقابله کوې، لومړی د چا او ورپسې د چا؟ د ټولو خو په تدریج سره، داسې چې یوه ته به پر بل اولویت ورکوې، اصلي او لومړی دښمن فرعون دی، لومړۍ مقابله باید له ده سره وي، داسې نه چې په نورو جبهاتو کې تر دې د مخه مصروف شې او تر ټولو خطرناك او اصلي دښمن درنه پاتې شي!! په لومړي سر کې به د فرعون مقابله کوې، بیا د هامان او ورپسې د قارون، موسی علیه السلام د همدغو دریو طبقو په ضد د مبارزې لپاره لېږل شوی وو، ځوك چې د موسی علیه السلام په لار د تلو اراده لري نو د دغو دریو خطرناکو دښمنانو مقابلې ته به ملا تړي.

قرآن فرمایي چې فرعون او نظام ئې له یوې ډلې سره داسې معامله کوله:

`Ë šc ‰. ¼çRÎ Ndä$¡Ï ¾ÖÕGó„r Ndä$Yú &Î‹ã Nä‡B þyÍ$Û ß‡ëÒGó„

ÇÍÈ ûïÏ‰ÅyÇB$ القصص: ۴

غوښتل ئې يوه ډله ئې بې وزلې او کمزورې وي، زامن ئې ورحلالول او لوڼې ئې ژوندۍ پرېښودې، يقيناً چې دی له مفسدينو څخه وو.

که څه هم ځينو مفسرينو ويلي چې د فرعون يو خوب ورته داسې تعبير شوی وو چې په بني اسرائيلو کې به داسې ماشوم وزېږي چې د ده تخت او تاج ته به تاوان ورسوي، نو ځکه ئې د دې احتمالي خطر د مخنيوي لپاره د بني اسرائيلو د ماشومانو په وژلو لاس پورې کړ، ځينې نور بيا وايي چې کاهنانو د داسې کوم احتمالي خطر اطلاع ورکړې وه، نو ځکه ئې د بني اسرائيلو د ماشومانو د وژلو امر کړی وو، خو د دې آيت الفاظ په ډېره څرګنده او واضحه توګه ښيي چې د ماشومانو د وژلو وجه نه خوب وو او نه د کاهنانو وړاندوينه، بلکې فرعون غوښتل چې د بني اسرائيلو شمېر زيات نه شي، د ځواکمنۍ او قوت احساس ونه کړي او د بغاوت لپاره ملا ونه تړي، په استضعاف او کمزورۍ کې د بني اسرائيلو د ساتلو لپاره ئې د دوی د نارينه ماشومانو د وژلو پرېکړه کړې وه.

همدا راز قرآن فرمايي چې فرعون د الوهيت دعوی کړې وه او د دې دعوی معنی دا نه ده چې هغه ځان خدای ګاڼو، نه؛ بلکې هغه داسې څه کول چې يوازې له الله تعالی سره ښايي، هغه ځان ته د هغو کارونو حق ورکاوو چې له الله تعالی پرته له بل چا سره نه ښايي، هغه ويل: د هرې قضيې په اړه به وروستۍ فيصله همغه وي چې زه ئې کوم، زه ستاسو، ستاسو د مرګ او ژوند او ستاسو او د دې هېواد د ټولو شتمنيو ټولواک يم، قانون همغه دی چې زه ئې وضع کوم، حلال همغه دی چې زه ئې حلال ګڼم او حرام همغه چې زه ورته حرام وايم!! هر څوك چې دا دعوی کوي هغه په حقيقت کې ځان د خلکو اله ګڼلی!! که څه هم په ژبه ونه وايي چې زه د خلکو اله او معبود يم.

قرآن فرمايي چې فرعون موسی ته داسې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ÇÈ šú üÏqăĭ ǿ J$$`Ȉ 7 Z-èô Ɣ “ Îöî $g»9ĵ N õ/B$ÈÍ! A$% الشعراء: ۲۹

وئې ويل: که له ما پرته دې بل اله او معبود ونيولو ، خامخا به دې له زندانيانو څخه وګرځوم. (يعني په دې ملك کې به له ما پرته بل چا ته په دې سترګه نه ګورې چې احکام صادروي او د پرېکړو حق لري، دلته خو يوازې زما احکام چلېږي او که تا د بلې مرجع دعوی وکړه نو ځای دې زندان دی، له نورو زندانيانو سره به يو ځای په زندان کې پروت وې)

د قرآن د وينا له مخې نن د نړۍ نږدې ټول نظامونه فرعوني نظامونه دي، شتمنۍ د څو محدودو شتمنو په لاس کې، پراخې او اضافي اداري له ډېرو مامورينو سره، ستر ستر فوځونه او پوليس او د هغوی ملا ماتوونکي مصارف... دا ټول د عام ولس په اوږو بار وي او مصارف ئې له عام ولس نه ترلاسه کېږي، چارواکي ئې تر فرعون هم زيات بې رحمه، ظالم او مغرور، چې نه له الله تعالی وېرېږي او نه په ولس ترحم لري!!

قرآن عظيم الشأن فرمايي: چې فرعون نه يوازې خپل مخالفين په زندان کې اچول بلکې هغوی ئې رجم کول، د دوی پر لاسونو او پښو کې ئې مېخونه ټك وهل، عادي او پردي مخالفين خو پرېږده حتی د خپلې هغې مېرمنې په لاس او پښو کې ئې هم مېخونه ټك وهل چې ايمان ئې راوړی وو!! د فرعون په اړه له دې تفصيلي بحث نه په ډاګه معلومېږي چې قرآن غواړي مونږ ته د موسی عليه السلام د بعثت اصلي هدف معرفي کړي، خو بايبل د دغو اصلي خبرو په هکله چوپه خوله دی؛ يوازې له مصر نه د بني اسرائيلو د خروج او هغې سيمې ته د دوی د تلو خبره ورته اهميت لري چې د بايبل په وينا شيدې او شات په کې بهېږي، چې مقصد ئې شام او فلسطين دی، متأسفانه د بايبل منونکي دې ته هم پام نه کوي چې الله تعالی به څنګه داسې له مبالغې ډکه او د حقيقت خلاف خبره کوي؟!! آيا په شام او فلسطين يا د ځمکې په بل ځای کې داسې سيمه پيدا کېږي چې هلته د شاتو او شيدو وياله بهېږي؟؟

قرآن عظيم الشأن د قصې متن ته له ننوتلو مخکې د الله تعالی يو عام او نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدلېدونکی سنت بیانوي او دا ټوله قصه د همدې الهي سنت د توضیح لپاره رااخلي، فرمايي:

ßgèõ Rr pBí& ßgèpr ÇÚ öR$ † Î (qãëèÒ ô tû$šú ïÏ%$ ’?ã £ßR b& ßf/Ìçr

Ngë $JèŠqzã_r `»J»dr šc qãöì “Ìçr ÇÚ öR$’Î Nç; `Å3JÏçr ÇÎÈ šú üÏOÍ ºqø9$

ÇÏÈ šc râ‹øt (qçRŸ2 $B   القصص: ۵

او غواړو پر هغو پېرزوینه وکړو چې په ځمکې کې ئې د بې وزلۍ لټه کېږي او پېشوايان ئې کړو او (د ټولو شتمنيو) وارثان ئې کړو او پر ځمکې کې تمکين ورپه برخه کړو او له دوی نه فرعون، هامان او لښکرو ته ئې هغه څه وښېو چې ترې وېرېدل.

يعني دا د الله تعالى نه بدلېدونکی سنت دی چې بې وزلي ولسونه به له اسارت او محکوميت نه ژغوري، له دوی نه به د لويو لويو مستکبرو طاقتونو د پرځولو او نسکورولو لپاره کار اخلي، تر ټولو د ستر مغرور ځواك د نسکورولو لپاره به د نړۍ تر ټولو ضعيف او مستضعف قوم انتخابوي، فرعون به د خپلو غلامانو (بني اسرائيلو) په لاس له منځه وړي.

الله تعالى به پرهغو کسانو احسان کوي چې په ځمکې کې ضعيف شمېرل کېږي، د ضعف او ناتوانۍ لپاره ئې هڅه کېږي، استکباري نظامونو ځپلي، الله تعالى غواړي د داسې مظلومانو په لاس دا مغرور او مستبد ځواکونه نسکور کړي، دوی ته د نورو قومونو د قيادت او مشرۍ افتخار ورپه برخه کړي، نور ولسونه هم په دوی پسې اقتدا وکړي، د ځمکو او شتمنيو وارثان ئې کړي، هغه درې طبقې چې په سياسي، مذهبي او اقتصادي لحاظ پرخلکو حکومت کوي، د دوی هر څه دغو مظلومانو ته په ميراث ورکړي، په ځمکه کې اقتدار او تمکين دوی ته وسپاري، واك او صلاحيت دوی ته انتقال کړي، هغه ضعيف او بې وزلي ولس د دوی ځای ناستی کړي چې په وېرې او خوف کې ئې ژوند کاوو، حکومتونو د دوی د وېرولو او ضعيفولو هڅې کولې، د الله تعالى سنت داسې دی چې لومړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دغو بې وزلو او مستضعفینو نه په فکري او اخلاقي لحاظ امامان جوړ کړي، هاماني ډله د خلکو د فکري او مذهبي قیادت له مقامه خلع کړي او دا قیادت مستضعفینو ته وسپاري، فرعونیان د ولس له سیاسي او اجتماعي قیادت نه عزل کړي او دا قیادت بې وزلو ته وسپاري او په پای کې د قارون د ډلې شتمنۍ دوی ته په میراث ورکړي. فرعون، هامان او لښکرې ئې چې له څه وېرېدل او تل ئې حذر ترې کاوو، رنګ رنګ تدابیر ئې نیول چې دا بې وزلي راویښ نه شي، یو بل ته لاس ورنه کړي، د نظام په ضد پاڅون ونه کړي، الله تعالی غواړي چې دوی ته همدا وروښيي، دوی له دې وېرېدل چې بې وزلي او مظلومان قوت ونه مومي، قیام ونه کړي او د خپل حق د لاس ته راوړلو لپاره د واکمنانو په خلاف راولاړ نه شي او د همدې لپاره ئې په استضعاف او ناتوانۍ کې ساتل، خو د الله تعالی سنت دا دی چې پر مظلومانو او مستضعفانو به د پېرزوینې او احسان وزر غوړوي او فرعونیانو ته به هرو مرو هغه څه ښيي چې ترې وېرېدل.

قرآن عظیم الشأن فرمایي چې د دې الهي سنت د تحقق لړۍ د پیغمبر له بعثت او د قاید، مشر او زعیم له راپیدا کېدو وروسته پیل کېږي، قیادت او زعامت د دې کار مقدمه ده، د الله تعالی سنت او اراده د ولسونو د مقدراتو او برخلیك په ټاکلو کې همداسې ده، خو د دې سنت د تطبیق کار چې له کومه ځایه پیل کېږي، هغه د پیغمبر بعثت او د قیادت رامنځ ته کېدل دي، له همدې ځایه د آزادۍ نهضتونه او د استبداد ضد خوځښتونه پیل کېږي.

قرآن د مصر د هغه مهال حالت داسې انځوروي چې په ټول مصر باندې د شدید اختناق توري وربځې خورې وې، د اختناق حالت دومره شدید او وېره او خوف دومره خوره وه چې موسی علیه السلام او د بني اسرائیلو هر ماشوم د خپلې مور په غېږ کې هم خوندي نه وو، د فرعون جلادان د بني اسرائیلو د هر نوي زېږېدونکي ماشوم لپاره توره په لاس ولاړ ول، موسی علیه السلام په داسې سختو حالاتو کې نړۍ ته راغی چې مور ئې له دې عاجزه وه چې دی په خپلې غېږ کې وروزي، د قوم، ملت او ولس تائید او ملاتړ خو پرېږده، حتی د خپلې مور له هغې لومړنۍ غېږې هم محروم شو، مور ئې مجبوره وه چې دی د ماشومتوب په حالت کې د اوبو څپو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وسپارې!! خو قرآن فرمايي چې د الله تعالی سنت نه بدلېدونکی دی، هيڅوك ئې د تحقق مخه نه شي نيولی، د چا په هکله چې الله تعالی غوښتي وي د يوه بې وزلې او مظلوم ولس د پاڅون لاربښوونه وکړي، په طوفانونو او د څپاندو او مستو سيندونو په څپو کې به ئې وساتي، د فرعون په کور کې به ئې ستر کړي، د دښمن په خوا کې او حتی د هغه په لاس به ئې روزنه وکړي!! الله تعالی غوښتل چې موسی عليه السلام داسې وروزي چې د ولس د مشرۍ ورتياوې په ده کې وده وکړي او د ضعف او حقارت هغه احساس په ده کې را پيدا نه شي چې عادتاً په يوې مظلومې او بې وزلې کورنۍ کې د روزل شوي انسان په زړه او دماغ توره پرده اچوي. د يوه مظلوم ولس قيادت او مشري هغه څوك نه شي کولی چې په خپله د حقارت احساس کوي، په کوم چاپېريال کې چې فقر او مسکنت وي، وېره او خوف وي او د قوم بچيان په مظلوميت، بې وزلۍ او خوف کې پيدا کېږي او ستر کېږي، ګرانه ده چې په دغسې چاپېريال کې د روزل شوي او ستر شوي انسان پر زړه او دماغ د حقارت احساس وزر ونه غوړوي، د همدې لپاره حکيم خدای موسی عليه السلام د خپلې مور له غېږې جلا کړ او د فرعون کور ته ئې ولېږو چې هلته وروزل شي او د مشرتابه اړوند ځانګړتياوې ورپه برخه کړي. قرآن فرمايي:

[illegible]

¼ç9 Ѩdr Ѩà6 9 ¼çRqèãjõ ƒ ,Mǒ Èd& #?ã ŏB9Š& @d ŏM9$)ù @6% `Ï B ì Ắ #•J$ïhøã

‰ãr žc & O=èGÏr šc “ó ? Ẅr $gǎã §)? ŏ1 ¾ïBé#‹Î çR Š•ù Ç ÈÈ šc qß Ắ »R

القصص:۷-۱۳ ÇÌÈ šc qß=è ƒ Ẅ ѨdŽYò2 & £Å»9r ?Y m«Ï $

او د موسی مور ته مو وحي وکړه چې تی ورکړه او کله چې پرې وویرېدې نو سیند ته ئې وغورځوه، مه ویرېږه او مه غمجنه کېږه، مونږ ئې خامخا بېرته ستا خوا ته راګرځوونکي او د پیغمبرانو له ډلې ئې ګرځوونکي یو. فرعونیانو ترلاسه کړ، تر څو ئې دښمن شي او د اندېښنو سبب، یقیناً چې فرعون، هامان او لښکرې ئې اشتباه کوونکي ول او د فرعون مېرمنې وویل: زما او ستا لپاره یو د سترګو تور دی، مه ئې وژنئ، ښایي ګټه راورسوي یا ئې په زوی ولی‌ونیسو او دا په داسې حال کې چې دوی نه پوهېدل او د موسی د مور زړه بې قراره شو، که د دې لپاره چې له مؤمنانو څخه وي د دې زړه مو نه وی مضبوط کړی، نو نږدې وه چې ښکاره ئې کړي او د ده خور ته ئې وویل: ورپسې شه! نو له ګوښې ګوښې ئې داسې تر سترګو لاندې نیولی وو چې هغوی پرې نه پوهېدل او تر دې مخکې مو تی ورکوونکې پرې منع کړې وې، نو وئې ویل: آیا داسې کورنۍ درو‌ښیم چې درته وئې پالي او خواخوږي ئې وي؟ نو په دې توګه مو خپلې مور ته راوګرځاوو چې سترګې ئې پرې سړې شي، غمجنه نه وي او پوه شي چې د الله وعده رښتونې ده خو ډېری خلك نه پوهېږي.

د قرآن له دې او په همدې هکله له نورو مبارکو آیتونو څو خبرې معلومېږي:

- د بني اسرائیلو لپاره د مصر وضعیت داسې وو چې مېندو خپل ماشومان په خپلې غېږ کې نه شو ساتلی، دا پرېکړه شوې وه چې د دوی نارینه ماشومان به وژل کېږي.
- الله تعالی د موسی علیه السلام د مور په زړه کې دا خبره واچوله چې دی تر هغه وپاله چې خطر احساس کړې، د خطر په صورت کې ئې سیند ته وغورځوه او ډاډه اوسه چې نه یوازې بېرته به ئې روغ رمټ درته راوګرځوو بلکې هغه به د پیغمبر په توګه غوره کړو.
- مور ئې دی په صندوق کې ایښی او په سیند کې ئې پرېښی، د بایبل وینا سمه نه ده چې وایي په شکور کې ئې ایښی، شکور نه یو ماشوم د اوبو پر سر ساتلی شي او نه د هغه لپاره خوندي او مصئون ګڼل کېدی شي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- صندوق په داسې وخت کې له سینده د فرعونیانو (آل فرعون) لخوا راایستل شوی چې فرعون او مېرمن ئې هم د سیند خوا کې وو.
- فرعون د ده د وژلو امر کړی او مېرمنې ئې ممانعت کړی.
- نورو مېرمنو غوښتي چې تی ورکړي خو ده د هیچا پر تي خوله نه ده ایښې.
- د موسی علیه السلام خور له لرې د صحنې تماشا کوي، چا ته ئې ویلي چې زه داسې مېرمن پېژنم چې د ماشومانو په ښه ساتلو کې خاص مهارت لري، ځواب ئې ترلاسه کړی چې رائې وله، خپله مور ئې راوستې، کله چې هغې موسی خپل تي ته نیولی، تی ئې رودلی، د فرعون مېرمنې د ماشوم د ساتلو او پاللو دنده دې ته سپارلې.
- د الله تعالی وعدې رښتونې دي، چې دا ئې یوه بېلګه وه.

قرآن فرمايي چې موسی علیه السلام په داسې ماحول کې ستر شو چې پخې ځوانۍ ته د رسېدو پر مهال ئې هم (حکم) په برخه شو او هم (علم):

ÇÍÈ ûüŽÅó B$ “ Ìþ š• ÿ‹ .r $VÜã r $VÕã ç Y•?#ä #“ qGÕ$ r ¼ç£@& ÷=/ $Ð9r

القصص: ۱۴

او کله چې پوخوالي ته ورسېدو حکمت او علم مو ورپه برخه کړ او همداراز نېکانو ته بدله ورکوو.

کله چې موسی علیه السلام خپل قوت او کمال ته ورسېد(د ځوانۍ هغه پړاو ته چې د انسان ټول قوتونه او استعدادونه په کې کمال ته رسېږي) نو مونږ ورته علم او حکمت ورکړ، (دا الهي پېرزوینه یوازې د ده په اړه نه وه، دا عام الهي سنت دی، له نورو نېکانو سره به هم دې ته ورته معامله کېږي)، (و کذلك نجزی المحسنين) همدغسې ټولو نېکانو ته بدله ورکوو، هرڅوك چې د نېکۍ لاره غوره کړي؛ دغسې به الله تعالی هغه ته نېکه بدله ورکوي، علم او حکمت به ئې په برخه کوي.

باید وګورو چې دا کوم (علم) او کوم (حکمت) دی چې د موسی علیه السلام په برخه شوی؟! مخکني آیتونه په خپله د دې وضاحت کوي: د موسی علیه السلام د روزنې چاپېریال داسې انځوروي چې له یوې خوا ئې له خپلې مذهبي کورنۍ سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړيکې ټينګې دي او ديني پوهه له دې ځايه ترلاسه کوي او له بلې خوا د فرعون په دربار کې د شاهي کورنۍ د يوه غړي په توګه د ده لپاره د ډېر څه زده کولو شرايط برابر دي، په دې توګه الله تعالی ده ته له يوې خوا ديني علم ورکړ او له بلې خوا ئی هغه بصيرت او حکمت ور په برخه کړ چې د ولس د قيادت او مشرتابه لپاره ضروري وي.

دا آيتونه مونږ ته ښيي چې د قيادت او زعامت لپاره يوازې (علم) کافي نه دی، بلکې د علم تر څنګ (حکمت) ته هم اړتيا شته، د قرآن په ځای ځای کې به دا مطلب ستاسو مخې ته راشي چې پيغمبران عليهم السلام له (علم) او (حکمت) سره د خپل امت په لوري تللي او دوی ته ئې هم د علم ښوونه کړې او هم د حکمت. يعني يوازې په حقايقو پوهېدل کافي نه دي، د حقايقو پلې کول، تطبيقول او د تطبيق په لارو چارو ئې پوهېدل ترهر څه د مخه ضروري دي. الله تعالی موسی عليه السلام ته هم علم ورکړ او هم حکمت، ګورئ چې د يوه اجتماعي انقلاب لړۍ د داسې قيادت له راپيدا کېدو پيل کېږي چې الله تعالی هم علم ورکړی او هم حکمت.

قرآن عظيم الشأن د موسی عليه السلام د قصې د دغې برخې په ترڅ کې د قيادت او زعامت يوه بله مهمه ځانګړتيا او ورتيا هم په ګوته کوي، هغه ورتيا چې د علم او حکمت ترڅنګ ئې د قايد لپاره ضروري ګڼي او هغه يو حساس ضمير دی، داسې حساس ضمير چې ظلم او تېری نه شي زغملی، پر مظلومانو او بې وزلو انسانانو د ظلم او تېري په وړاندې بې تفاوته او خاموش نه شي پاتې کېدی.

قرآن فرمايي:

`Ë #‹»d ÈXÏF ÿƒ È‗#ã ‘ $kŽÏù ‰_qù $gÎ=÷d& ôÏB 7#yôî Ÿ≅ÏiΒ 4?ã pZƒÏ‰J§9$# ©z Šr

¾ÍÍrß‰ã ôÏB "Ï%©$ '?ã ¾ÏnGèŠ‹Ï© `ÏB "Ï%©$ ç»óGŠ$ ¾ÍÍrß‰ã ôÏB #‹»dr ¾ÏnGèŠ‹Ï©

ÇÊÎÈ ûüÎ7B @Ò B Aß‰ã ¼çRÎ) Çܱø9$# È@yϑå ôÏB #‹»d A$% Ïmøã 4Ó)ù 4›qßãϼç".qù

É ‘ A$% ÇÊÏÈ ÞŠïm§9$# âqàóø9$# qèd ¼çRÎ) ¼ã 'ïóù 'Í ö‹Ïôã$ ÓÅyR Mô=ß ’ÎoTÎ) É ‘ A$%

$ZÎ! ‹{ ÏpZƒÏ‰J§9$# ’Î x7ô 'ù ÇÊÐÈ ûüÏBÌ ôfßJù=Ïj #ŽÎgß šc qä& ô=ù ¥?ã |Môè÷Rr& !$JÎ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ÐûÎB A ễó9 7 Ř ǿ › qà ¼ç9 A$% ¼çæÎÇ Fó„ Äs ÐÆ{$ ¼çž Ç ¥F Ö$ " ¼‰B#Cî ù Ü ®I ƒ

ÓÍ̱ =ÐÞ? b& ß ƒ ÌÊ ǿ › qß»ƒ A$% $JÐ©ÆÑã qèl " ¼‰È | · Ü ¢ƒ b& Š#'& Ð& $Ð=ù Ç¦È

bqã? b& ß ƒ Ì ê$Br ÇÚ ÓF{$'Î#¥$7_ bqã? b& Wĵ ß ƒ Ìêbĵ Äs ÐÆ{$ $Ǵ ÿR Mù% $J.

Ɣ J$Žc ĵǿ › qß»ƒ A$% Äëó„ ÞZƒ‰J$$Á ôÐ ®ã ' ä! ` r Ç¦È ûüÅ ïÁ ß$` B

Ü ®I ƒ $ÝÁ!{ $kÐ I •ƒú Ç¦È šú üÛÄ»Y9$` B 7 9 ' ȯ ó ãz $ 8 qèÞk 7Î brä Ü?Ǘ

ú† Îí Ó|¤ã A$% šú ïÐB ä$)ûl m§ q? $Ð9r Ç¦È ûüÛÎ» ©9$ Ûǿ)$` B ÓÍ̱Ñ É ' A$%

Ç¦È Ê‹Î¡ 9$ä!q™ ÓÍ̱ƒ‰ ĝƒ b& القصص: ۱۵-۲۲

ښار ته په داسې حال کې ننوت چې اوسېدونکي ئې غافل ول، (د غرمې او يا شپې په مهال په خوب ويده ول)، دوه سړي ئې داسې وموندل چې په خپل منځي جګړې بوخت دي، يو ئې د ده له قبيلې (اسرائيلی) او بل ئې د دښمن (له قبيلې قبطي)، نو هغه چا چې د ده له قبيلې څخه وو د ده د دښمن په خلاف مرستې ته ورنارې کړې، نو موسی په څپېړې وواهو او کار ئې ورتمام کړ (ومړ)، وئې ويل: دا د شيطان کار وو، يقيناً چې هغه څرګند بې لارې کوونکی دښمن دی، وئې ويل: اې زما ربه! يقيناً چې ما پر خپل ځان ظلم وکړ، بخښنه راته وکړه، نو بخښنه ئې ورته وکړه، بې شکه چې هغه مهربان بخښونکی دی. وئې ويل: اې زما ربه! د دې لپاره چې پر ما دې پېرزوينه وکړه، نو (له دې وروسته به) هيڅکله د مجرمينو ملاتړی نه شم، نو په ښار کې ئې په داسې حال کې شپه تېره کړه چې وېره ئې درلوده او څار ئې کاوو، ناڅاپه هغه چا بيا ورنارې کړې چې پرون ئې مرسته ترې غوښتې وه، موسی ورته وويل: يقيناً چې ته ښکاره دوکه شوی ئې، نو کله چې ئې وغوښتل د دواړو (ګډ) دښمن ته لاس واچوي، (هغه) وويل: آيا غواړې ما هم هغسې ووژنې چې پرون دې يو کس ووژلو؟ له دې پرته بل څه نه غواړې چې ته هم په دې ځمکې کې يو (بل) جابر شې، نه غواړې چې د مصلحينو له ډلې څخه وې!! د ښار له لرې برخې يو سړی په منډه راغی، وئې ويل: اې موسی! درباريان راغونډ شوي ستا په اړه مشوره کوي چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ودې وژني، ووځه! زه دې له خواخوږو څخه يم . نو په داسې حال کې له وېرې سره له ښاره ووت چې ځار ئې کاوو ، وئې ويل: اې زما ربه! له دغه ظالم قومه مې وژغوره!

ګورئ چې قرآن د دې قصې اتل څنګه انځوروي، په ښار کې دوه سړي د نښتې په حالت کې ګوري، يو ئې ظالم او بل ئې مظلوم، يو ئې د واکمنې طبقې او بل ئې د بې وزلې قبيلې، مظلوم او بې وزلی مرسته ترې غواړي، دی فوراً او له ځنډه پرته د بې وسه او مظلوم مرستې ته وروړاندې کېږي، په بې تفاوتۍ له صحنې نه تېرېږي، مخ نه ترې اړوي، ځان تر دې لوړ نه ګڼې چې د دوو کسانو په لانجې کې مداخله وکړي، که څه هم دی اوس د شاهي کورنۍ غړی دی او کېدی شي چې مداخله او له يوه بني اسرائيلي نه د ده دفاع ډېر تاوان ورورسوي، خپل موقف له لاسه ورکړي، د فرعون له پېرزوينو محروم شي، په داسې حالت کې د ډېرو عقلمنو خلکو عقل دا ورته وايي چې غوږ مه پرې ګروه، مخ بلې خوا ته واړوه او تېر شه، ولې ځان په يوې لانجې کې اچوې!! موسی عليه السلام په دې خاطر نه شي کولی له صحنې بې پروا او بې تفاوته تېر شي چې الله تعالی حساس ضمير ورکړی، پر يوه مظلوم انسان تېری نه شي زغملی، د خپل حساس ضمير په حکم مداخله کوي، هسې د خلاصون مداخله هم نه، چې که ئې يو يا دواړه خواوې ونه مني نو خپله لار وهي او صحنه پرېږدي، بلکې له مظلومه دفاع کوي، ظالم او تېری کوونکی په سوك يا څپېړه وهي، خو دا ګوزار داسې وو چې په همدې سره د ظالم چاره وشوه، کار ئې تمام شو او ومړ، (فقضی عليه)، د موسی عليه السلام په يوه وار سره د هغه ظالم د ژوند فيصله وشوه او په قتل ورسېد. قرآنکريم دا د يوه صالح او زړه سواند قايد او زعيم د درېيم صفت په توګه وړاندې کوي او د دې قصې په ترڅ کې مونږ ته وايي چې له صالح مشر سره د علم او حکمت تر څنګ داسې حساس ضمير ضروري دی، د ظلم او تېري په مقابل کې چوپ او بې تفاوته نه پاتې کېدل او له مظلومانو دفاع کول.

د قتل له پېښې وروسته د موسی عليه السلام په وينا کې څو ډېرې حساسې او مهمې خبرې زمونږ مخې ته ايښودل شوې:

- موسی عليه السلام له همدې پېښې وروسته تصميم نيسي چې له دې نېتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته به هیڅکله د ظالمانو او مجرمانو ملاتړ او ملګرتیا نه کوم، دا له فرعون او فرعوني نظام سره د ده د تلپاتې مقاطعې او پرېکون هوډ او عزم وو!! د دې په ځای چې دا ناڅاپي پېښه ئې د مظلوم له ملګرتیا او د نورو په شخړو کې له مداخلې منصرف کړي او ووايي چې له دې وروسته به په داسې قضایاوو کې مداخله نه کوم او ځان ته به بې ځایه ستونزې نه راپیدا کوم، برعکس له ظالمانو نه خپل برائت اعلانوي!!

- الله تعالی ته د خپلې دعا په ترڅ کې وايي: د دې لپاره چې تا راباندې پېرزوینه وکړه، نو له دې وروسته به هیڅکله د مجرمینو ملا تړ نه کوم!! خو باید وګورو چې موسی علیه السلام دلته کوم الهي نعمت او پېرزوینې ته ګوته نیسي؟! که څه هم د نعمت صیغه عامه ده او په ټولو الهي پېرزوینو ئې اطلاق کېدی شي خو دلته ئې مراد د نورو نعمتونو تر څنګ دا هم دی چې الله تعالی د ده پرده وکړه او د قتل پېښه بربنډه نه شوه.
- دا ظریف ټکی هم زمونږ مخې ته راځي چې د ګناه له دنیوي سزا نه د چا ژغورنه د الله تعالی له لوري یوه پېرزوینه او بخښنه ده، لکه څنګه چې دلته ګورئ چې موسی علیه السلام د قتل د پېښې بخښنه وغوښته، الله تعالی ورته بخښنه وکړه او ده د دغې بخښنې په مقابل کې ژمنه وکړه چې له دې وروسته به د مجرمینو ملا تړ نه کوم.
- قرآن د بایبل د ادعا خلاف وايي چې دا قتل عمدي قتل نه وو، موسی علیه السلام د ده د وژلو په نیت نه دی وهلی، په څپېړې ئې وهلی او طبیعي ده چې په څپېړې یا سوك څوك نه وژل کېږي!! د موسی علیه السلام فوري ندامت او بخښنه غوښتل په خپله دا ثابتوي چې دا یوه تصادفي پېښه وه.

موسی علیه السلام سبا بیا همغه پرونی مظلوم د یوه بل قبطي تر تېري لاندې وموند، هغه بیا مرسته ترې وغوښته، دی وررووان شو خو چې ورنږدې شو هغه ته ئې وویل: ته غلط شوی یې، دا یوه غلطي ده چې له دغو ظالمانو سره په جګړو کې ښکېل کېږې، اسرائیلي داسې وانګېرله چې موسی علیه السلام دی ملامت ګڼي او غواړي وئې وهي، حال دا چې موسی علیه السلام د ده د مرستې په نیت وررووان

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو، خو هغه په جګ غږ ناري کړې: موسی! ته غواړې ما هم ووژنې، همغسې لکه چې پرون دې هغه بل ووژلو ؟! ته هسې ځان مصلح او د مظلومانو ملګری ګڼې... په دې سره قرآن مونږ ته دا راښودل غواړي چې موسی علیه السلام د داسې یوه نااهله قوم د ژغورنې لپاره مأمور شوی، د خپل ناجي او ژغورونکي اسرار افشاء کوي، څو شېبې مخکې د یوه ناجي په سترګه ورته ګوري او د ظالمانو له منګولو د ژغورنې لپاره ده ته غږ کوي او مرسته ترې غواړي خو چې د ده پر غلطۍ ئې ګوته کېښوده او هغه ئې ملامت کړ، نه یوازې له ټولو ښېګڼو ئې انکار کوي، جابر او ظالم ئې ګڼي، بلکې دښمن ته ئې په لاس ورکوي او اسرار ئې افشاء کوي!! او په دې سره قرآن مونږ ته دا هم راښيي چې بني اسرائیل لا د دې وړ نه وو چې د ظالمانو له سلطې نه د نجات لپاره د یوه مشر تر قیادت لاندې راغونډ شي او پاڅون ته ملا وتړي، له یوې خو موسی علیه السلام مزید روزنې ته ضرورت لري او له بلې خوا بني اسرائیل باید څه نوره موده سختې ورځې وګوري او دې نتیجې ته ورسېږي چې د یوه مشر تر قیادت لاندې له راغونډېدو او د ظلم په خلاف له پاڅون نه پرته بله چاره نه لري!!

فرعون او درباریانو ئې فیصله وکړه چې موسی علیه السلام د قتل په تور اعدام کړي، له دربار څخه یو کس په عجله او تلوار سره د موسی علیه السلام خوا ته ځان ورساوو، د درباریانو له پرېکړې ئې خبر کړ او له مصر نه د وتلو مشوره ئې ورکړه، موسی علیه السلام د خپل دوست او خواخوږي مشوره مني او د مصر د پرېښودو پرېکړه کوي. الله تعالی غوښتل چې دا د بني اسرائیلو ناجي او د فرعون په ضد د یوه ستر انقلاب قاید د هجرت په لوړو ژورو کې او د ستونزو او کړاوونو په ترځ کې وروزي او هغه زغم او صبر ورپه برخه کړي چې د انقلابونو د مشرتابه لپاره ضروري دی. او په دې سره قرآن مونږ ته لارښوونه کوي چې د ولسونو د مشرتابه لپاره د (علم)، (حکمت) او (حساس ضمیر) تر څنګ هغه (صبر او زغم) ته ضرورت دی چې د (هجرت) او له کړاوونو او ستونزو سره ئې د مخامخ کېدو په نتیجه کې د انسان په برخه کېږي. د ګلانو پر بستر ستر شوی مشر نه د مظلومو او بې وزلو ولسونو دردونه حس کوی شي او نه د یوه انقلاب قیادت او لاښوونه کولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي!!

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

$ß¡ï ÓÍß ß|Áùß qèl Üc rãd ÓÅ&r ÇÌÌÈ Èqèß)ƒ b& ß%{'ù $Ţÿß ßÿß ßMù%

8%ßÒã %ßà^™ A$% ÇÌÍÈ Âc qßÉ3ãb& ß%{& þîþ ÓÍßÁã#ßší ÓÉB ßÅơù

$Jßè7?$ÇBr $Jßß& $ZÏ»ƒ$«Î $Jßøĵ bqèÅƒ Ẍù $ßÜß $Jß9 @èßr 7‹Å'Î

القصص: ۲۳ـ۳۵ ÇÌÎÈ bqĵ»óß$

او کله چې ئې د مدین په لوري مخه کړه وئې ویل: هیله ده، رب مې په سمې لارې بوځي او کله چې د مدین اوبو ته ورسېدو، یوه ډله خلك ئې پرې وموندل چې څړوبول ئې (خپل څاروي) او له دوی آخوا ئې دوې ښځې ترسترګو شوې چې (خپل څاروي ئې) ایسارول، (ورته) وئې ویل: ستاسو څه مشکل دی؟ (دواړو) ورته وویل: تر څو چې شپانه نه وي وتلې مونږ (خپل څاروي) نه شو څړوبولی (یا به ئې له شپنو پاتې اوبه خپلې رمې ته ورکولې او یا خو ئې د حیا له وجهې نه غوښتل تر هغه کوهي ته رانږدې شي چې شپانه دا ځای پرېږدي)، پلار مو ډېر سپین ږیری دی (په کورنۍ کې بل نارینه نه لرو، مونږ دې ته اړ شوې یو چې خپله رمه وپیایو)، موسی علیه السلام د دوی رمه څړوبه کړه او پخوانې سیوري ته راستون شو، (او په دې وخت کې ئې یوه ډېره زړه ژړونکې دعا وکړه:) وئې ویل: اې زما ربه! پر ما چې دې کومې پېرزوینې کړې وې، نن ورته محتاج یم (له هغو ټولو محروم او هر څه ته ئې محتاج یم، د فرعون په کور کې هغه سوکاله او آرام ژوند او د نن ورځې لوږه، فقر او احتیاج ئې مخې ته ودرېدو)، (له همدې دعا سره سم) له هغو دوو نجونو نه یوه په حیاء حیاء کې راغله، (او موسی ته) ئې وویل: زما پلار دې غواړې چې زمونږ د رمې څړوبولو په بدل کې څه درکړي، (کور ته له ستنېدو سره سم پلار ترې پوښتنه کړې وه چې نن ولې دومره ژر راغلئ؟ قصه ئې ورته تېره کړې او ورته ویلې ئې وو چې د کوهي غاړې کې یوه ناست مسافر زلمي زمونږ رمې ته اوبه راوایستې، نو ځکه ئې یوه پسې ولېږله چې دی کور ته ورولې، ورسره روان شو، دی مخکې او هغه تر شا)، کله چې ورورسېدو، (د نجونو پلار ته ئې) خپله قصه وکړه، هغه ورته وویل: نور نو له ظالمانو ژغورل شوی یې، (دا سیمه د هغوی له سلطې بهر ده)، یوې لور ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

(پلار ته) وويل: (پلاره!) دا په نوکرۍ ونیسه، (د نوکر په لټه کې وې)، ښه ده چې همدا پیاوړی او امین کس په نوکرۍ ونیسې، (هغه له ځان سره فکر وکړ چې په کور کې د یوه نامحرم زلمي ساتل صحیح نه ده، ښه به وي یوه لور په نکاح ورکړم، موسی ته ئې) وویل: غواړم یوه لور مې تا ته درکړم خو په دې شرط چې اته کاله به له ما سره د اجورې په مقابل کې تېروې او که تر لسو کلونو راسره پاتې شوې نو دا به ستا پېرزوینه وي، نه غواړم چې زیاتی درباندې وکړم، که خدای کول ما به له صالحینو څخه ومومې، (موسی علیه السلام چې د یوه ډاډمن پناځي په لټه کې وو، دا وړاندیز ئې فوراً ومانو، خو ورته) وئې ویل: همدا دې زما او ستا ترمنځ (ژمنه) وي، په دې دواړو کې هره موده چې مې (دلته) تېروله (اختیار به ئې زما وي او) تېری به راباندې نه کېږي، (په همدې ئې سره ژمنه وکړه او وئې ویل:) په هغه څه چې وایو ئې الله شاهد او وکیل دی او کله چې موسی دا موده بشپړه کړه او (پرېکړه ئې وکړه چې مصر ته ستون شي)، له خپلې کورنۍ سره وخوځېدو، (یوه شپه په یوې تنګې او کږلېچنې درې کې روان وو چې لار ترې ورکه شوه) د طور په یوه اړخ کې ئې اور ترسترګو شو، خپلې کورنۍ ته ئې وویل: تم شئ! زما یو اور ترسترګو شو، یا به کوم خبر (او احوال) ترې درته راوړم او یا د اور کومه سکروټه چې (اور پرې بل کړو او) تاوده شئ، نو کله چې ورغی د ناو له ښي اړخه (په شنو ونو پټې) یوې بختورې سیمې له یوې ونې نه پرې غږ شو؛ چې اې موسی! زه د عالمونو پالونکی رب یم او دا چې عصا دې وغورځوه، چې کله ئې هغه داسې ولیدله چې د تېز مار په څېر خوځي، شا ئې واړوله، په تېښته شو او تر شا ئې نه کتل، (الله تعالی وفرمایل) اې موسی! مخ راواړوه او مه وېرېږه، یقیناً چې ته خوندي یې، لاس دې په ګرېوان کې دننه کړه، سپین له داغه پرته به راووځي او د وېرې په حالت کې دې وزرونه (لاسونه) له ځان سره جوخت کړه، (په دې سره به دې وېره پای ته رسي)، د فرعون او د ده د درباریانو په وړاندې دا دوه (ستا د حقانیت د اثبات لپاره) نښې او دلایل دي، دوی له شکه پرته یو فاسق قوم دی، وئې ویل: اې زما ربه! ما د دوی یو کس وژلی، نو وېرېږم چې وبه مې وژني (مخکې له دې چې خپل دعوت پیل کړم) او زما ورور هارون تر ما ژبه ور او فصیح دی، نو له ما سره ئې ولېږه، یقیناً چې زه له دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وبېږم چې دروغجن به مې وګڼي، وئې ويل: مټ به دې په خپل ورور سره مضبوط کړم او تاسو دواړو ته به داسې ځواك درپه برخه کړم چې دوی دررسېدلی نه شي (او تاوان نه شي دررسولی) زما د آيتونو په سبب به تاسو او ستاسو پلويان او متابعين برلاسي وي....

او په نورو آيتونو کې د دې مزيد تفصيل راغلی او فرمايي چې موسی عليه السلام ته وويل شو: د فرعون مقابلې ته ولاړ شه، د بني اسرائيلو د آزادۍ لپاره، هغه بغاوت کړی، د خپلې بريا په اړه ډاډه اوسه، زما آيتونه ستا د بريا لپاره کافي دي، موسی عليه السلام ته دا هر څه ناڅاپي او له تصور نه لوړ وو، دا کار ئې له خپل توان او طاقت نه لوړ ګڼلو، خپل عذر ئې داسې وړاندې کړ: د ژبې طلاقت نه لرم، حوصله مې کمزورې ده، يا دا پېټی د هارون په غاړه کړه، ځکه چې هغه تر ما فصيح دیاو يا ئې زما مرستيال کړه، ...

الله تعالی غوښتل چې موسی عليه السلام په مدين کې د يوه نېك او صالح انسان په خوا کې واوسي او د هغه تر روزنې لاندې اته يا لس کاله پاتې شي، په دې دوران کې شپني وکړي او دا ئې د تربيت او روزنې بله مرحله وي، د دې مرحلې په پای کې د مصر په لوري، د خپل قوم د لارښوونې او د فرعون مقابلې ته ولاړ شي!!

د قرآن په دغو ويناوو کې څو اساسي لارښوونې مونږ ته شوې:

- هجرت د شخصيتونو د روزنې مدرسه ده، د مظلومو ولسونو لپاره چې الله تعالی کوم قيادت غوره کوي هغه به د هجرت په لوړو ژورو کې روزي.
- موسی عليه السلام بايد د څه وخت لپاره د مصر له مختنقې فضاء او له هغه ظلماني او ضيق محيط نه چې فرعون پرې حکومت کوي ووځي، د مدين په آزادې فضاء کې ژوند وکړي، د ظالمانو له هرراز سلطې نه د آزاد ژوند خوند وڅکي، شپني وکړي، دا شپني په خپله قيادت دی او د قيادت رموز انسان ته ورښيي.
- د پنا ځای په لټه کې وو، الله تعالی ورته مناسب ځای غوره کړی وو، همغه ځای ته ئې ورساوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

• موسی علیه السلام خپله ژمنه تر سره او خپله موده بشپړه کړه او له خپلې کورنۍ سره د مصر په لوري وخوځېدو، د لارې په اوږدو کې په ناڅاپي توګه او په داسې حال کې چې نه ئې دا ګمان کاوو او نه انتظار، الله تعالی د پیغمبر په توګه وټاکو، د بایبل دا ادعا حقیقت نه لري چې موسی علیه السلام په مدین کې پر پیغمبرۍ مبعوث شوی، حقیقت دا دی چې هغه د مدین او مصر ترمنځ د طور په غره کې او هغه مهال چې مصر ته روان وو په پیغمبرۍ مبعوث شوی. قرآن د دې خبرې په کولو سره ځانګړې موخه لري، غواړي مونږ پوه کړي چې موسی علیه السلام د زعامت او قیادت طمع او تلوسه نه درلوده، نه ئې کله دا خیال په ذهن کې تېر شوی او نه ئې د دې ستر کار توان او استعداد په ځان کې لیدو، په ناڅاپي توګه له دې بهیر سره مخامخ شوی او دا دنده ورپه غاړه شوې او دا هم د یوه صالح مشر یوه ځانګړې نښه ده، په خپله نه د مشرۍ ترلاسه کولو تلوسه لري او نه ئې هڅه کوي، دا دی ګورئ چې د موسی علیه السلام په څېر ستر شخصیت او د اولوا العزمه پیغمبرانو نه یو پیغمبر د مشرۍ له دندې ځان عاجز ګڼي، غواړي دا مسئولیت بل چا ته وسپارلی شي، خپل عذر او ناتواني وړاندې کوي او وایي: د زعامت لپاره دوو وړتیاو ته ضرورت دی: (پراخه حوصله) او (ښه فصاحت) چې زه له دواړو محروم یم، نه د دې دروند پېټي د وړو حوصله لرم او نه ولس ته د خپل پیغام رسولو لپاره فصیح ژبه!!

• قرآن د بایبل دا وینا غلطه ګڼي چې ګواکې الله تعالی موسی علیه السلام ته راڅرګند شوی، وایي چې موسی یوازې یوه رڼا لیدلې او یو غږ ئې اورېدلی، قرآن په دې خبرې تأکید کوي چې په دې دنیا کې هیڅوك د الله تعالی د لیدو توان نه لري، په داسې حال کې چې موسی علیه السلام یوازنی هغه پیغمبر ګڼي چې الله تعالی ورسره خبرې کړې دي، خو د همده په اړه فرمایي چې الله تعالی ته ئې د لیدو سوال وکړ، الله تعالی ورته وفرمایل چې ما نه شې لیدی، دې غره ته وګوره، که زما د تجلي په وړاندې ئې مقاومت وکړی شو نو ته به هم ما ولیدی شې، خو کله چې الله تعالی غره ته تجلي وکړه، غر ټوټې ټوټې شو او موسی علیه السلام بې سده شو، کله چې راپه سد شو وئې ویل: ربه ! پاکي تا لره ده، زما دې توبه وي، زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی هغه کس یم چې په دې خبرې ایمان راوړم چې انسان د الله تعالی له لیدو ډېر عاجز دی او دا د بایبل د لیکونکي په خوله یو سخت ګوزار دی چې په لسهاوو ځایونو کې ئې دا ادعا کړې چې خدای دې او هغه ته، دلته او هلته راڅرګند شو!! مونږ چې لمر ته په رڼو سترګو نه شو کتلی، د ځمکې او آسمانونو هغه پیدا کوونکی رب به څنګه په خپلو دغو سترګو او دلته په دنیا کې ولیدی شو چې دا لمر د هغه د عظمت په وړاندې د مشنګو د دانې په څېر دی!!؟ د لمر رڼا به د الله تعالی د تجلي په وړاندې څه حیثیت ولري؟

• قرآن د بایبل دا ادعا هم ردوي چې وایي د موسی علیه السلام یوه معجزه دا وه چې لاس به ئې په جامه کې د ننه کړ نو د پېس په شان به داغجن او سپین راووت!! قرآن وایي چې لاس به تك سپین، ځلانده او بې داغه وو، نه د پېس په څېر داغجن، طبیعي ده چې څوك داغجن لاس ته د معجزې په سترګه نه ګوري، سپین ځلانده او بې داغه لاس په محاوراتو کې معمولاً د دې لپاره کارول کېږي چې د یو چا پاکوالی، پاك لمنتوب، صفایي او له ګناه او غدر نه لرې والی بیانول په پام کې وي، په ټولو ژبو کې هغه چا ته چې په غدر، دوکې او خیانت نه وي ککړ ویل کېږي: لاس ئې سپین دی، همداراز خپله عصا د خپل توان او ځواك او خپلو ذاتي امکاناتو لپاره د استعارې په توګه کارول کېږي، که څه هم دا دواړه د موسی علیه السلام معجزې وې، خو په دې سره مونږ ته قرآن د یوه واقعي مشر دوې نورې ځانګړتیاوې راښیي:

۱- د هغه لمن بې داغه وي، د هغه په شخصیت کې څوك تور داغ نه شي موندلی، پاك لمنتوب او سپېڅلې اخلاق ئې په حقانیت او رښتونولی شهادت ورکوي.

۲- له خپلې (عصا) سره د دښمن مقابلې ته رومي، له الله تعالی پرته په هیڅا بروسه او توکل نه کوي او د نورو د تائید او ملاتړ په اعتماد مبارزې ته ملا نه تړي.

• قرآن په دې سره مونږ ته دا درس هم راکوي چې که ستا (لاس سپین) وي نو د فرعون مقابله په یوې (عصا) سره هم کولی شې، الله تعالی به ستا په دغې (عصا) کې هغه قوت او ځواك ږدي چې د فرعون د مجهزو لښکرو په وړاندې درته کافي وي، قرآن په دې ټینګار کوي چې د ښکېلو ځواکونو تر منځ نښتو کې د برې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماتې پرېکړه د تجهیزاتو، عدد او عدة له مخې نه کېږي، داسې نه ده چې مجهز لوری به خامخا بری ترلاسه کوي او د وسایلو له پلوه کمزوری اړخ به خامخا ماتې خوري، بلکې د دواړو لوريو اخلاقي او معنوي حالت د نښتو پای ټاکي، وروستۍ بریا به د هغه چا په برخه کېږي چې له فکري او اخلاقي لحاظه پر خپل حریف برلاسی وي!! دلته هم الله تعالی موسی علیه السلام ته فرمایي چې تاسو او ستاسو پلویان به زما د آیتونو په وجه برلاسي وئ، یعني ستاسو د برلاسي او پر دښمن د غلبې لپاره همدا بینات او آیتونه کافي دي.

- د موسی علیه السلام د دې دواړو خبرو چې ویل ئې: (وېرېږم چې وبه مې وژني)، (وېرېږم چې دروغجن به مې وګڼي) معنی دا ده چې: ښایي ما ته د دې فرصت هم رانه کړی شي چې خپل پیغام خلکو ته ورسوم، په قتل تورن یم، له تلو سره سم به زما د وژلو پرېکړه کوي او بني اسرائیل به ما ته د شك په سترګه ګوري، ځکه چې زه څه موده د فرعون په کور کې پاتې شوی یم، زما په اړه دا فکر کوي چې د قیادت او مشرۍ شوق او تلوسه ئې د فرعون له کوره ترلاسه کړې، د دې په ځای چې ما یو پیغمبر وګڼي ما به د اقتدار وږی او د پیغمبرۍ دروغجن مدعي وشمېري!! ګورئ چې موسی علیه السلام هم د قبطیانو له غبرګونه اندېښنه لري او هم د اسرائیلیانو، هم له دوست نه او هم له دښمنه، قرآن حالات داسې انځور کړي چې موسی علیه السلام له هیڅ پلوه د مصر شرایط د ځان او خپل دعوت په ګټه نه ګڼي، یوازې دی، د دې دروند پېټي د وړلو توان او حوصله په ځان کې نه ګوري، فقط یوه عصا ورسره ده، نه د دوست مثبت غبرګون ته طمع لري او نه د دښمن له پلوه څه ډاډ او اطمئنان لري، خو له دې ټولو سره سره وروستۍ فتح د ده په برخه شوه او مجهز دښمن ئې له ماتې سره مخامخ شو!!

موسی او هارون د فرعون په دربار کې

بایبل تر دې عنوان لاندې لیکي: (د قوم له مشرانو سره له لیدو وروسته موسی او هارون فرعون ته ورغلل او ورته وئې ویل: موږ د خدای له لوري، د بني اسرائیلو د خدای له لوري تا ته یو پیغام راوړی، هغه فرمایي: زما قوم پرېږده چې صحرا ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړ شي او زما عبادت وکړي!! فرعون ورته وویل: خدای څوك دی چې زه ئې خبرې واورم او بني اسرائیل آزاد کړم؟... دوی ورته وویل: ... د عبرانیانو خدای مونږ ته ویلي چې د دریو ورځو په مزل واټن صحرا ته ولاړ شو او هلته د خپل خدای لپاره قرباني وکړو، که دا کار ونه کړو نو هغه به مو په بیمارۍ یا جنګ سره ووژني!! فرعون د دوی خبره ونه منله، ... په بني اسرائیلو ئې شاقه کارونه لازیات کړل... فرعون ته د شکایت لپاره ورغلل، هغه ئې شکایت ته اعتناء ونه کړه... له قصره د راوتلو په وخت کې ئې موسی او هارون ته چې د قصر په خوله کې ورته منتظر ول وویل: خدای دې زمونږ غچ له تاسو واخلي چې مونږ مو د فرعون او د ده د درباریانو له نظره وغورځولو او زمونږ د وژلو بهانه مو په لاس ورکړه!! موسی خدای ته شکایت وکړ چې ولې خپل قوم له کړاوونو سره مخامخ کوې؟ آیا زه دې د همدې لپاره رالیږلی وم؟ خدای ورته وویل: اوس به وګورې چې زه له فرعون سره څه کوم؟ داسې به ئې تر فشارونو لاندې ونیسم چې نه یوازې زما قوم پریږدي بلکې په زور ئې له مصره وشړي، زه همغه خدای یم چې ابراهیم، اسحاق او یعقوب ته د قادر او مطلق خدای په توګه ورڅرګند شوم خو د خدای په نامه مې ځان ورمعرفي نه کړ!! ما له دوی سره وعده کړې ده چې د کنعان سیمه به دوی ته بخښم، ... خدای موسی ته امر وکړ چې بیا فرعون ته ورشه... هغه ورته وویل: چې بني اسرائیل زما خبره نه اوري نو فرعون به ئې څنګه واوري؟ ...)

د بایبل د دغو خبرو په وړاندې باید لږ توقف وکړو او ناسموالی ئې په ګوته کړو: د بایبل د ادعا له مخې موسی علیه السلام د فرعون لیدو ته ورغلی او هغه ته ئې له ځانه دا خبره کړې چې د عبرانیانو د خدای پیغام ستا لپاره دا دی چې د خدای قوم؛ بني اسرائیل پریږده چې له مصره د دریو ورځو په واټن صحرا ته ووځي او هلته خدای ته خپلې قربانۍ وړاندې کړي، ګواکې دا یو چم او چل وو، غوښتل ئې بني اسرائیل په دې پلمه له مصره ووځي او کنعان ته ولاړ شي!! قرآن دا ادعا ردوي او فرمایي چې موسی علیه السلام فرعون ته همغه څه ویلي چې هر پیغمبر ئې ولس او د ولس واکمنانو ته وایي، هغه ئې په الله تعالی او آخرت ایمان ته رابللی، د نورو اساسي خبرو په ضمن کې ئې هغه ته ویلي چې د بني اسرائیلو له تعذیب، ځورولو

او په اسارت او غلامۍ کې د دوی له ساتلو نه لاس واخله، پرېږده چې آزاد ژوند وکړي، که ترې وېرېږې او د همدې لپاره ئې په اسارت او استضعاف کې ساتې او زامن ئې ورته وژنې نو پرې ئې ږده چې له مصره ووځي او د خپلې خوښې سیمې ته له مونږ سره ولاړ شي... فرعون ورته وویل: آیا ته همغه نه یې چې ماشوم وې او مونږ وروزلې او د خپل عمر څو کلونه دې زمونږ خوا کې تېر کړل؟ او خپل هغه کار دې هم وکړ، حال دا چې هغه وخت ته هم (زمونږ په څېر) د کافرانو له ډلې وې، وئې ویل: هغه کار مې په داسې حال کې کړی چې له لارورکو او ناپوهانو څخه وم (په ناپوهۍ کې هغه کار رانه شوی، اعتراف کوم چې هغه وخت زه هم ستاسو په څېر لار ورکی وم) نو کله چې له تاسو ووېرېدم درنه وتښتېدم، نو زما رب راته حکم راکړ او له پیغمبرانو څخه ئې وګرځولم او دا پېرزوینه چې ته ئې پر ما منت ږدې، د دې وجه خو دا ده چې تا بني اسرائیل غلامان کړي (که دوی آزاد وی ولې به زه د خپلې مور له غېږې محرومېدم، ستا لاس ته به درتلم او ستا تر روزنې لاندې به نیول کېدم او ولې به تا نن د دغې خبرې منت پر ما ایښودو او خپله دا پېرزوینه به دې ما ته رایادوله؟!!) د قرآن الفاظ دا دي:

ÇÈ إِسرَائِيلَ Ÿĺ/ $ZèB @Åα Ђ& ÇÈ ûüÜ=»è$É ' ÄqB' $Ŕĵ Wqąù šc ϙãďi $‹Ïù

Mùèù ÓÉ$7 G=èù Mùèùr ÇÈ ûüŽÅ 8Ìqå ôÏB $ZŠï MÌ9r #%‹Ïr $ZŠï 7 ĥçO9& A$%

$Ŋ9 Ŋ$ZÏB ßŊö•ÿù ÇÈ û,ŔÒ 9$`Ï B Ør #Ěĵ $gŖèù A$% ÇÈ šú ïí•ÿ»3$šÆ Ï B MR&r

Ђ& ¥?ã $ķ]Ŋ? ϰJèÏ 7 Ûr ÇÈ ûüÎ™ öŊ$`Ï B ÓĮ=è_r $VŔãn 'Ĥ 'Ĭ = dqù Ŋ$ĘöÅ

ÇÈ إِسرَائِيلَ Ÿĺ/ ŊN%7ã الشعراء: ۲۲-۱۲

د بایبل د لیکوال دا بد عادت دی چې تل د خپلو قصو اتلان داسې انځوروي چې په چل او چم سره غواړي خپلو موخو ته ځان ورسوي!! او له دې نه د لیکوال مقصد دا دی چې د بایبل منونکي او پلویان ذهناً دې ته چمتو کړي چې ومني په مکر او چل سره ځان خپل هدف ته رسول د اتلانو او پیغمبرانو کار دی!! کاش ده داسې یوه پلمه جوړه کړې وی چې فرعون ته د منلو وړ او معقوله برېښېدی، موسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

علیه السلام به څنګه د فرعون په څېر یوه ستر ظالم ته وایي چې خدای تا ته دا پیغام لېږلی چې بني اسرائیل پرېږده له مصره صحرا ته ووځي او هلته خپل خدای ته خپلې قربانۍ وړاندې کړي!! آیا موسی علیه السلام په فرعون باندې د داسې ساده او کم عقله انسان ګمان کاوو چې دا پلمه به ومني او د وتلو اجازه به ورکړي؟!!

- قرآن د بایبل دا خبره هم ردوي چې د بني اسرائیلو مشرانو موسی علیه السلام د خپلو ستونزو لامل ګڼلی او شکایت ئې ترې کړی او ده له هغه څه شکایت کړی چې الله تعالی له بني اسرائیلو سره کول!! د دې ادعا په خلاف فرمایي چې موسی علیه السلام بني اسرائیلو ته د صبر او له الله تعالی نه د مرستې غوښتو توصیه وکړه:

ôÏB ã$±„ `B $gẽqã-ß Ú öŖ$žc Ĵ {ÿŏÜö $ ‹ $ {qãèÛ¢Ď$ïïÈq)ï Á› qã A$%

ÇÊÈ šú üÉ-Bû ÿè7É ÿè èÉÍ ¾ïÏŠ$6ïã الاعراف: ۱۲۸

موسی خپل قوم ته وویل: له الله مرسته وغواړئ او صبر وکړئ، یقیناً چې ځمکه د الله ده، له خپلو بندګانو نه ئې چې چا ته خوښه وي په میراث ئې ورکوي او نېکه پایله د متقیانو ده (وروستی بری د هغه چا په برخه کېږي چې له بې صبرۍ ځان وساتي او له الله تعالی پرته بل چا ته د مرستې لاس اوږد نه کړي)

او د بني اسرائیلو همتناك او له شهامته ډك ځواب داسې بیانوي:

š• îĝã b& Ñ$ã؟ Á¤ ã A$% $ŸKр $B ï‰è/ .`ÏB r $Z‹ïÜ? b& è$Ž `ÏB $Ÿƒ Ïr è{ß$%

ÇÊÈ bqèJè? # øÏ2 •ŠZ‹ù ÇÚ öŖ$’Î Ñà6 ÿî÷ Gó ƒr Ñà2 ïr‰ã الاعراف: ۱۲۹

وئې ویل: ستا له راتلو د مخه هم کړول شوي یو او له راتلو وروسته دې هم، (موسی علیه السلام) ورته وویل: امید دی چې رب مو ستاسو دښمن هلاك کړي او د ځمکې خلافت درپه برخه کړي او بیا وګوري چې تاسو څنګه عمل کوئ.

د قرآن د وینا له مخې بني اسرائیلو په مېړانې او صبر سره د موسی علیه السلام ملګرتیا کړې او د همدغه صبر په سبب الله تعالی پر دښمن بری ورکړ او د نړۍ پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو قومونو او ولسونو ئې دوی ته فضيلت ورکړ.

ÓÉß$ $g/Ì»óBr ÇÚ öR{ $ šX Í»±B šc qãèÒFóç(qç%. šú ïÍ%$Pö)$$ $ZØ‌ r&r

$B $RëBŠr (rçž ¹ $JÎ إِسرَائِيلَ ÓÍ/ 4?ã 4_óß $$š• Îr &MJî. ÏMß?r $kŽÏi $Zø»/

القصص: ١٣٧ ÇÌÈ šc qä©Ì÷èƒ (qçŸ2 $Br ¼çnäöq%r Üc öqãöÏ ßZóÁƒ šc %.

او د هغې ځمکې ختيځې او لوېديځې برخې چې برکتونه مو په کې ايښي وو هغه قوم ته په ميراث ورکړې چې په استضعاف کې ساتل کېدل او ستا د رب غوره وينا د بني اسرائيلو په اړه په دې سبب بشپړه شوه چې صبر ئې وکړ او هغه څه مو ويجاړ کړل چې فرعون او قوم ئې جوړول او لوړول.

دلته د بايبل په وينا کې جدي تناقض ګورو، له يوې خوا بني اسرائيل داسې معرفي کوي چې د فرعون په غلامۍ کې راضي وو او پر موسی عليه السلام ئې دا اعتراض درلود چې ولې ئې د مرګ له ګواښ سره مخامخ کړل، خو له بلې خوا وايي چې دوی له مصر نه د وتلو په اړه له موسی عليه السلام سره موافق ول او د همدې لپاره د دوی مشران د فرعون ليدو ته ورغلي وو، پوښتنه دا ده چې هغه ولس به څنګه د يوه انقلابي مشر قيادت ومني، پاڅون ته به ملا وتړي او له ده سره به يوځای هجرت ته تيار شي چې هغه ته ئې ځواب دا وي: ستا په سبب فرعون او درباريان ئې له مونږ ناراضه شوي، له مونږ ئې مخ اړولی او په مرګ مو ګواښي!! آيا دا د يوه ستر پيغمبر په نسبت لوی اتهام نه دی چې خدای ته ئې شکايت وکړ چې ولې خپل قوم له کړاوونو سره مخامخ کوې؟ آيا زه دې د همدې لپاره رالېږلی وم؟ آيا د بايبل دا ادعا به کوم عقلمن او په دين پوه انسان ومني چې وايي: خدای موسی ته امر وکړ چې بيا فرعون ته ورشه... هغه ورته وويل: چې بني اسرائيل زما خبره نه اوري نو فرعون به ئې څنګه واوري؟

د هارون عصا

بايبل تر دې عنوان لاندې ليکي: (خدای موسی او هارون ته وويل: دا ځل به د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مصر پاچا له تاسو معجزه وغواړي، نو هارون دې خپله عصا د فرعون په مخکې پر ځمکه وغورځوي، عصا به مار شي... موسی او هارون بیا فرعون ته ورغلل... هارون د فرعون او درباریانو په وړاندې خپله عصا پر ځمکه وغورځوله او مار ترې جوړ شو، فرعون د مصر حکیمان او جادوګران راوغوښتل، هغوی هم د خپل جادو په مرسته همدا کار وکړ، خپلې عصاګانې ئې پر ځمکه وغورځولې او ماران ترې جوړ شول، خو د هارون مار د جادوګرانو ټول ماران وخوړل...خو د دې معجزې له لیدو سره سره د فرعون زړه سخت پاتې شو... بیا خدای موسی ته وویل: سبا هغه عصا درسره واخله چې مار ترې جوړ شوی وو، د نیل ژۍ ته ورشه، د فرعون تر راتلو انتظار وکړه، ورته ووایه: ... اوس به خدای داسې کار وکړي چې پوه شې هغه خدای دی... زه به د ده په امر د نیل اوبه په یوه ګوزار سره په وینو بدلې کړم... هارون د پاچا او درباریانو په وړاندې د نیل اوبه په خپلې عصا ووهلې او په وینو بدلې شوې، ټول ماهیان مړه شول او اوبه ګنده شوې، ...خو د فرعون زړه همغسې سخت پاتې شو... له دې نه یوه اونۍ وروسته خدای موسی ته وویل: فرعون ته ورشه او ورته ووایه: زما قوم پرېږده چې ولاړ شي او زما عبادت وکړي، که نه نو ټول مصر به له چنګاښو درته ډك کړم، د نیل سیند به داسې له چنګاښو ډك شي چې بهر به راووځي او ستا د قصر په لوري به هجوم راوړي... ستا د خوب خونې، د اوړو نغریو او تنورونو ته به ځان ورسوي... هارون خپله عصا د نیل سیند، چینو او حوضونو ته اوږده کړه، ټول له چنګاښو ډك شول... خو مصري جادوګرانو هم په خپل جادو سره همدا کار وکړ او ډېرې زیاتې چنګاښې ئې راپیدا کړې!! فرعون له موسی نه وغوښتل چې خپل خدای ته دعا وکړي چې دا بلا زمونږ له سره لرې کړي، ژمنه کوم چې په هغه صورت کې به بني اسرائیل پرېږدم چې ولاړ شي او د خپل خدای لپاره قرباني وکړي... موسی دعا وکړه... ټولې چنګاښې مړې شوې ... خو بیا هم د فرعون زړه نرم نه شو... بیا خدای موسی ته وویل: هارون ته ووایه چې سبا خپله عصا پر ځمکه ووهي تر څو ټول مصر له ماشو ډك شي... همداسې ئې وکړل او ټول مصر له ماشو ډك شو او پر خلکو ئې برید پیل کړ... د مصر جادوګرانو وغوښتل چې همدا کار وکړي خو دا ځل موفق نه شول... نو فرعون ته ئې وویل: په دې کار کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حتماً خدای لاس لري... خو بیا هم د فرعون زړه نرم نه شو... ورپسې په همدې توګه د مچانو، طاعون، دانو، ژلۍ، ملخ او سختې تیارې داسې یادونه کوي لکه چې ئې د مخکنیو مصیبتونو یادونه کړې، الفاظ ئې تکراري او جملې ئې سره ورته، هرځل د هارون په عصا یو له دغو مصیبتونو پر مصریانو مسلط شوی او بیا فرعون له موسی غوښتي چې دعا وکړي... د موسی علیه السلام د دعا په وجه مصیبت ترې دفع شوی خو فرعون په خپل قول عمل نه دی کړی!! په پای کې لیکي چې فرعون موسی علیه السلام ته وویل: زما له مخې لرې شه او بیا مه راځه که نه نو وژل کېږې، موسی ورته وویل: لکه څنګه چې تا وویل بیا به ما ونه ګورې ، نو خدای موسی ته وویل: داسې بلا به پر فرعون او د ده پر قوم راولم چې دی به په خپله له تاسو وغواړي چې له مصره ووځئ!! د اسرائیلیانو ښځو ته ووایه چې له وتلو مخکې له خپلو مصري ګاونډیو نه سره او سپین زر (په امانت) ترلاسه کړي!!! نو موسی فرعون ته وویل: خدای فرمايي: نن نیمه شپه به د مصر له منځه تېر شم، (په همدې سره به) د مصري کورنیو ټول مشران زامن ومري، د فرعون له مشره زویه چې د ده ځای ناستی دی نیولې د هغې وینځې تر زوی پورې چې کار ئې په مېچنې سره د غنمو وړه کول وي، حتی د مصر د څارویو لومړي بچیان به هم ومري!!! ... نو دغه وخت موسی له غصې سره د فرعون له قصره ووت،...)

دلته د بایبل ګڼ شمېر خبرې د سالم عقل او صحیح الهي دین خلاف دي او قرآن ئې ردوي:

بایبل داسې ښيي لکه چې موسی علیه السلام څو اونۍ سر په سر د فرعون په دربار کې تېرې کړې وي او په همدې موده کې خدای په وار وار ورته راغلی او ده ته ئې د نوې معجزې ښودلو لارښوونه کړې وي، ده هم خپلې ټولې معجزې د فرعون په حضور کې او له جادوګرانو سره په مقابله کې ښودلې دي، هر څه چې ده کړي جادوګرانو هم همغه کار کړی، دوی یوازې د ماشو په پیدا کولو نه دي توانېدلي!! دا هسې یوه بې بنسټه او په خرافاتو ولاړه خبره ده، هیڅ جادوګر، که هر څومره ماهر او چالاك وي، هیڅ شی نه شي پیدا کولی، نه مړ شی او نه ژوندی، د جادوګر کمال او هنر په دې کې وي چې د خلکو ذهن تر اغېز لاندې راولي او یو شی د خپلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصلي بڼې په ځای په بدلې بڼې کې وګوري، جادوګر له دې پرته نور هیڅ نه شي کولی، له الله تعالی پرته نه څوك په جادو سره څه پیدا کولی شي او نه په بل څه سره، د قرآن د وینا له مخې جادوګرانو خپل پړي اچولي او په جادو سره ئې د خلکو په ذهن او سترګو داسې اغېز کړی چې دوی ته دا پړي د مارانو په څېر خوځنده وبرېښي، د پړو په ماهیت کې څه تبدیلي نه ده راغلې د خلکو په سترګو اغېز پرېوتی. قرآن په دې اړه فرمایي: قرآن د سحر د ماهیت په اړه فرمایي:

[illegible] طه: ۶۶

(موسی علیه السلام جادوګرانو ته) وویل: نه؛ بلکې تاسو ئې وغورځوئ، نو هغه وخت د دوی د سحر په وجه د دوی پړي او عصاګانې داسې ورته وبرېښېدې چې ګواکې ځغلي.

یعني جادوګرانو په خپل جادو سره یوازې دومره څه کړي چې پر ځمکې پراته پړي او عصاګانې موسی علیه السلام او نورو ته داسې برېښېدلې چې ګواکې خوځي او ځغلي، د دوی په جادو سره د دغو شیانو په ماهیت کې څه تبدیلي نه ده راغلې، بلکې د خلکو ذهن ته داسې ورغلې چې دا پړي او عصاګانې د مارانو په څېر ځغلي او په دې سره د بایبل د ټولو هغو ادعاګانو تردید شوی چې وایي: جادوګرانو دا او هغه شیان راپیدا کړل!!

- د ټولو معجزو موخه دا ښودل شوې چې فرعون د بني اسرائیلو پرېښودو ته اړ کړي، نه دا چې مصریان پر خدای ایمان راوړي، له کفر او شرك نه لاس واخلي او د الله تعالی دین ته غاړه کېږدي!! خو که تاسو په دې اړه د قرآن وینا ته ځیر شئ وبه ګورئ چې موسی علیه السلام فرعون او مصریانو ته جامع او بشپړ پیغام لري، د بني اسرائیلو آزادي د اساسي مسایلو په ضمن کې او د یوې ثانوي موضوع په څېر مطرح کوي.
- که معجزې یوازې فرعون ته ښودل کېدې او مقصد ئې دا وو چې فرعون بني اسرائیلو ته له مصره د وتلو اجازه ورکړي، ولې ئې په ټولو مصریانو دا مصیبتونه راوستل؟ ولې ئې د ټولو مصریانو حتی د هغو وینځو مشران زامن هم ورته وژل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېچنې ئې چلولې؟!! آيا دا خبره د کوم انسان عقل منلی شي چې الله تعالی د مصريانو د زامنو د وژلو لپاره په خپله د مصر له منځه تېر شوی؟!! او آيا الله تعالی د چا د وژلو لپاره دې ته اړ کېږي چې ځمکې ته راکوز شي او د هغه کلي له منځه تېر شي چې د کليوالو د وژلو پرېکړه ئې کړې؟!! دا هره ورځ چې انسانان د الله تعالی په اراده پيدا کېږي او مري، داسې مري لکه چې بايبل وايي؟! او تر ټولو مسخره خبره خو لا هغه ده چې بايبل تر دې وروسته کړې او ليکلي ئې دي چې خدای به په مصر کې د بني اسرائيلو او مصريانو کورونه له دې نښې سره بېلوي چې د بني اسرائيلو د کورونو دروازې به د قربانۍ په وينو سرې شوې وي او د دغو وينو په ليدو سره به د بايبل خدای له دغو کورونو تېرېږي، يوازې د مصريانو کورونو ته به ننوځي او د دوی مشران زامن به وژني!!!

- ګورئ چې بايبل دلته هم خدای داسې معرفي کوي چې بني اسرائيلو ته د غدر او خيانت لارښوونه کوي، وايي چې خدای موسی عليه السلام ته ويلي وو: د اسرائيليانو ښځو ته ووايه چې له خپلو مصري ګاونډيو نه د سرو او سپينو زرو ښه ډېرې ګاڼې (په کومه پلمه) ترلاسه کړي، چې بيا ئې د وتلو په وخت کې له ځانه سره يوسي!! آيا ممکنه ده چې د ځمکې او آسمانونو رب به خپلو بندګانو ته داسې د غدر او خيانت درس ورکوي!!

د فصح عيد

بايبل تر دې عنوان لاندې داسې کاږي: خدای موسی او هارون ته وويل: له دې وروسته به ستاسو لپاره دا مياشت د کال لومړۍ او تر ټولو مهمه مياشت وي... هر کال به د دې مياشتې په لسمه هره کورنۍ يو وری تياروي، که د کورنۍ شمېر کم وي په خپل ګاونډ کې له بلې وړې کورنۍ سره دې ګډه شي، دا وری يا سېرلی به نر، بې عيبه او يو کلن وي، د همدې مياشتې د څوارلسمې په مازديګر دې ټول اسرائيليان دا وري قرباني کړي او د هغوی وينې دې د دروازو د ولاړو تيرانو او د هغو خونو د دروازو پر سر وشيندي چې د وري غوښه په کې خوړل کېږي، په همدې شپه دې دا غوښه وريته کړي او له پتيرې ډوډۍ او ترخو سابه سره دې وخوري،

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښه به اومه او په اوبو کې پخه شوې نه خوري، بلکې ټوله به د سر، پښو، زړه او ینې په شمول وریته او ټوله به د همدې شپې تر سهاره خوري، که څه پاتې شوه هغه به سوځوي (د دې لپاره چې غیر یهودي ته ئې تر پاتې کېدو سوځول غوره دي)، د وري له خوړو مخکې به خپلې څپلۍ په پښو کوئ، خپله عصا به په لاس کې نیسئ او د سفر لپاره به تیارېږئ...دا مراسم به د خدای فصح په نامه یادېږي، دا ځکه چې زه خدای یم او نن شپه به د مصر له سیمې تېرېږم او د مصریانو ټول مشران زامن او د دوی د څارویو لومړي پیدا شوي بچیان به وژنم او د دوی خدایانو ته به سزا ورکوم، کومې وینې چې تاسو د دروازو پر تیرانو شیندلې دا به د دې نښه وي چې دا کورونه ستاسې دي، زه به ئې په همدې سره پېژنم، له هغوی به تېرېږم او یوازې مصریان به وژنم!!! هر کال به د دې ورځې په یاد جشن نیسئ، په دې جشن کې چې اووه ورځې به وي یوازې پتیره ډوډۍ خورئ، په لومړۍ ورځ به خمېره له کوره بهر وړئ... ځکه که څوك په دغو ورځو کې د خمېره شوو وړو ډوډۍ وخوري له اسرائیلیانو نه به شړل کېږي، په لومړۍ او اوومه ورځ به ټول په ګډه د خدای عبادت کوئ، په دغو دوو ورځو کې به د خوراك له برابرولو پرته بل هیڅ کار نه کوئ!! بایبل دلته دا خبره درې ځلې تکراروي چې په دغو اووه ورځو کې به یوازې پتیره ډوډۍ خورئ، په کور کې به خمېره نه ساتئ، چا چې خمیره ډوډۍ وخوړله له اسرائیلیانو نه به طرد کېږي!!! دا به تر ابده پر تاسو واجب وي... دا د دې لپاره چې په دغې ورځې ما له مصره وژغورلئ!!!

لکه چې ګورئ دا برخه هم له ډېرو مسخره او خندوونکو خبرو ډکه ده، چې ځینې ئې دا دي:

- آیا دا عجیب مذهب نه دی چې د یو کلن وري حلالول، وریتول او په خپله ئې خوړل یو مهم مذهبي کار ګڼي؟!! داسې نه چې هغه حلال کړئ او د الله تعالی په نامه ئې فقیرانو او مسکینانو ته ورکړئ!! قرباني خو دې ته ویل کېږي چې څوك له یوه غوره شي، د یوه سپیڅلي هدف لپاره تېر شي، نه پوهېږو چې د داسې وریتې غوښې خوړلو ته څنګه د قربانۍ نوم ورکوئ؟!!
- آیا کېدی شي الهي دین انسانانو ته ووایي چې د خپلو کورونو او خونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروازې د قربانۍ په وينو ولړئ؟!! آيا داسې دين به د سالم فطرت خاوند ومني؟!! او په خاصه توګه چې دا په وينو د دروازو لړل د دې لپاره ضروري ګڼي چې خدای ته د يوې نښې په توګه وي او په دې سره پوه شي چې دا کور او دا خونه د اسرائيليانو ده، نو هلته به له ننوتلو ډډه کوي او د دوی زامن به نه وژني؟!!!

- ګورئ چې د بايبل له نظره مهم مسايل کوم دي؟ د ثواب کار کوم دی او د ګناه کار کوم؟ خدای په څه راضي کېږي او په څه ناراضه کېږي؟ د بايبل خدای د پتيرې ډوډۍ په خوړلو راضي کېږي او د خمبره ډوډۍ په خوړلو دومره غصه کېږي چې خوړونکی ئې له خپل نازولي قوم نه د شړلو او رټلو وړ ګڼي!!! آيا داسې دين ته څوک الهي دين ويلی شي؟ آيا هغه دين يو انساني دين کېدی شي چې د انسان د ژوند اړوند ټول مهم او اساسي مسايل ئې له پامه غورځولي وي او ترکيز ئې په دغسې مسايلو وي؟!!

راشئ وګورو چې قرآن د موسی عليه السلام د قصې د دغې برخې په اړه څه وايي او د قرآن او بايبل د ويناوو ترمنځ څومره ژور توپير شته، دا څومره لوړ، جامع او اغېزناك او هغه بل څومره ټيټ، بې محتوی او بې ارزښته!!! قرآن فرمايي:

7 ϕçzÅ ϕ̈9r& A$% Ç̈È šú üÏqã̆ ǫ J$$`Ë 7 Z=èô Ÿ “ Îöî $g»9Î |Nõ/B$Ëí! A$%

#Œfù ç$|Á ã 4+Øù ÇÌÈ ûüÏ%»ǿÁ 9$šÆ Ë |MŸà2 bÎ ÿÿiÎ ÏNù A$% ÇÌÈ &üÎB äó´Î

bÎ ÿç9öm Z Jü A$% ÇÌÈ ûïÌå»Z=ï ä$Ò ø ‘ Ëd #Œfù ¼ç%ƒ í “Rr ÇÌÈ &üÎB b$7èê ‘ Ëd

šc r&ãÛ #Œ$Jù ¾íÌó ÅÎ Nà6 Ê ö ôË Nã _Ì/á b& %ƒÌãÇÌÈ Òšîæ íÅ» ¡ 9 #‹»d

ÒŠîæ A$s™ ê̈à6 Î š, qêÛƒ ÇÌÈ ûïÎÅ»m ÈÉ%J$$’Î q̈ è&$ ç{ &r ¤Å ö {ç$% ÇÌÈ

ÇÌÈ bqãÛGç© Lê&R @d Ä $Z=ï @Šïr ÇÌÈ ÕqèB Õöƒ Ë»M) ‹Ûï ä• s ¡ 9$ì Ûã ù ÇÌÈ

ûÉ böãdÿï (q$% ä• s ¡ 9$ä!` $B=ù ÇÍÈ ûüÎÎ»ó$Ñd (qç. bÎ o• s ¡ 9$ßÎ® $Z=è9

Mç; A$% ÇÍÈ ûüÎS) ß$`Ü©#[Î bãRÎr bèR A$% ÇÍÈ ûüÎÎ»ó$ßØ $Zä bÎ #•ô Ÿ $Z9

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]

الشعراء: ۲۹-۵۱

(فرعون موسی علیه السلام ته) وویل: که له ما نه پرته دې بل معبود غوره کړ له زندانیانو څخه به دې وګرځوم، (هغه ورته) وویل: (زندان ته مې لېږې) که څه هم (د خپل حقانیت د اثبات لپاره) څرګنده نښه درته وړاندې کړم؟! هغه ورته وویل: رائې وړه که رښتونی یې! نو خپله عصا ئې وغورځوله چې ښکاره مار ترې جوړ شو او خپل لاس ئې راوایست چې لیدونکو ته روڼ او ځلانده وو، (فرعون) په خپلې خوا کې درباریانو ته وویل: دا خو ډېر پوه جادوګر دی، غواړي په خپل جادو سره مو له خپل ملکه وباسي، نو څه مشوره راکوئ؟ وئې ویل: ده او ورور ته ئې مهلت ورکړه او په ښارونو کې ټول راغونډوونکي (جارچیان) وګماره، تر څو ټول پوه ماهر جادوګران درته راولي، نو جادوګران د معلومې ورځې ټاکلې ځای ته راغونډ کړی شول او خلکو ته وویل شو: آیا تاسو هم راغونډېدونکي يئ، تر څو د (موسی په ځای د خپلو) دغو جادوګرانو متابعت وکړو، (په خاصه توګه هغه وخت چې) دوی برلاسي شي، نو کله چې جادوګران راغلل فرعون ته ئې وویل: که مونږ برلاسي شوو نو آیا مونږ ته به حتماً څه انعام او اجوره راکول کېږي؟! وئې ویل: هو! او په هغه صورت کې خو به تاسو (دربار ته) د مقربینو په ډله کې وئ!! موسی ورته وویل: څه چې (د جادو ښودلو لپاره) غورځوئ وئې غورځوئ!! نو خپل پړې او عصاګانې ئې وغورځولې او وئې ویل: د فرعون په عزت قسم چې مونږ هرو مرو غالبېدونکي یو!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو موسی خپله عصا وغورځوله چې ناڅاپه ئې هغه څه تېرول چې دوی په درواغو جوړول، نو جادوګران په سجده پرېوتل او وئې ویل: په رب العالمین مو ایمان راووړ، د موسی او هارون په رب، (فرعون) وویل: آیا تر دې د مخه چې زه اجازه درکړم تاسو ایمان راووړ؟!! په دې کې شك نه شته چې دی ستاسو هغه مشر دی چې جادو ئې درښودلی، نو اوس به پوه شئ، حتماً به ستاسو لاسونه او ستاسو پښې بدل بدل پرې کړم او تاسو ټول به په دار وځړوم، (دوی ورته) وویل: باك نه شته، مونږ د خپل رب په لوري ورګرځېدونکي یو، طمع مو دا ده چې زمونږ رب به زمونږ خطاګانې په دې خاطر راته وبخښي چې لومړني ایمان راوړونکي شوو)

د قرآن په دې موجزو او مختصرو الفاظو کې هومره پراخ او ژور مطالب او لارښوونې پرتې دي چې له شرحې او تفصیل نه ئې یو کتاب جوړېږي، ځینې مهمې برخې ئې دا دي:

- فرعونان په دلایلو نه قانع کېږي، د حق د لارې مبارزین دې له ظالمو او فرعون صفته واکمنانو دا طمع نه کوي چې د دوی دلایل به ومني او له مخالفته به لاس واخلي.
- لکه څنګه چې فرعون د موسی علیه السلام مقابلې ته د مصر جادوګران راوړاندې کړل، همدا راز به تل او د تاریخ په هر پړاو کې، د فرعون ملګري، د هر دیني تحریك په ضد، تېګمار مذهبي مشران راوړاندې کوي او د دین مقابله به په دین او د مذهب مقابله به په مذهب سره کوي، د حقپالو دعوتګرانو په ضد به د دین پلورونکو تېګمارو مذهبي مشرانو ډله لومړې خط ته لېږي.
- که غواړئ چې یو واقعي دعوتګر وپېژنئ او له دروغجن، تېګمار، دین خرڅوونکي او مذهب پلورونکي مذهبي مشر نه ئې تفکیك کړئ نو دا به د یوه ځلانده ملاك او معیار په توګه په پام کې لرئ چې له فرعونانو سره ئې چلند څنګه دی، د هغه مقابله کوي که د هغه مزدور دی، د ده په ضد خوځېږي که د ده په امر او اشاره، خدای ته د تقرب په لټه کې دی که فرعون ته!! قرآن دلته د موسی علیه السلام په مقابل کې تېګمار او د فرعون مزدور مذهبي مشران د جادوګرانو په څېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې انځوروي چې دا ئې ځانګړتیاوې ګڼې: د حقپالونکو په ضد د فرعون په امر راغونډېږي، له فرعون نه د مزد او اجورې طمع لري، تر ټولو ستر هدف ئې دا دی چې فرعون ته تقرب او نږدې والی ئې په برخه شي او د درباریانو په ډله کې ونیولی شي.

- د فرعوني نظامونو واکمنان به تل د دیني خوځښتونو په ضد په هغه دین او مذهب ترکیز کوي چې د دوی د واکمنۍ تر سیوري لاندې په ولس کې خور شوی، د قومي مذهب بڼه ئې غوره کړې، د ټولنې حاکم وضعیت د الهي مقدراتو مطابق او د الله تعالی د خوښې حالت ګڼي، ولس ته په دې حالت د قناعت توصیه کوي، له مخالفت نه ئې منع کوي، ولس ته ئې پیغام دا وي چې په روان وضعیت راضي اوسه، دا واکمنان د خدای سیوری ګڼه، له دې حالت سره مخالفت له الهي مقدراتو سره مخالفت بوله!! ګورئ چې فرعون ولس ته څه وایي: ولې د موسی په ځای د خپلو مخکنیو مذهبي مشرانو متابعت ونه کړو؟!!
- خو دغه لومړي خط ته لېږل شوي مذهبي مشران، هغه چې فرعون خلکو ته ویل: د موسی په ځای ولې د دوی متابعت ونه کړو!! کله چې د موسی علیه السلام د دعوت پر حقانیت پوهېږي او ایمان راوړي، د دوی په اړه د فرعون دریځ او پرېکړه دا ده: موسی ستاسو په څېر دی، ستاسو استاد دی، تاسو ته هم ده د جادو ښودنه کړې، په ګډه مو دا لوبه او توطئه جوړه کړې وه، که داسې نه وی نو ولې مو زما له اجازې مخکې خپله ماتې ومنله، د خلکو په وړاندې موسی ته تسلیم شوئ او ایمان مو راووړ؟ اوس به پوه شئ چې له تاسو سره څه کوم، لاسونه او پښې به مو بدل بدل سره قطع کوم.
- کوم ځواب چې جادوګران ئې په دې وخت کې فرعون ته ورکوي، ډېر عجیب، د پام وړ او ارزښتناك دی، وایي: هیڅ پروا مو نه شته، مرګ ته چمتو یو، دا مرګ خو له دې پرته بل څه نه دی چې مونږ د خپل پالونکي رب په لوري بیایي، هسې هم مرو او د خپل رب په لوري خامخا ورګرځو!! په دې سره قرآن مونږ ته له یوې خوا دا لارښوونه کوي چې پر خدای باندې ایمان انسان ته داسې جرأت او شهامت ورپه برخه کوي، دا جادوګران ګورئ چې څو شېبې مخکې د فرعون په امر راغونډ شوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو، د ده لپاره ئې د موسی علیه السلام مقابله کوله، د فرعون پر سره ئې لوړه کوله او د ده د عزت او جلال په طفیل ئې خپله بریا یقیني او حتمي ګڼله، له فرعون نه ئې د اجورې طمع وه او تر ټولو ستر هدف ئې دا وو چې د فرعون د درباریانو په ډله کې ونیول شي، خو اوس او په الله تعالی باندې له ایمان نه وروسته په دوی کې دومره ژوره تبدیلي راغلې چې د فرعون د ګواښونو پروا نه کوي، له مرګه نه وېرېږي، مرګ د الله تعالی په لورې د تلو وسیله ګڼي او پرونۍ مادي طمع ئې اوس په معنوي تلوسې بدله شوې او موخه ئې دا ده چې الله تعالی ترې راضي شي او ګناهونه ئې ورته وبخښي!! له بلې خوا مونږ ته وایي چې د ایمان خاوند باید داسې وي، که تاسو په رښتیا په الله تعالی ایمان لرئ نو د فرعونانو له ګواښونو به نه وېرېږئ.

- د قرآن د وینا له مخې په مصریانو باندې دا عذابونه او مصیبتونه نازل شوي: قحطي، د حاصلاتو کموالی، طوفان، ملخان، کنې، چنګاښي، وینې، خو قرآن وایي چې د دې مصیبتونو وجه د دوی ګناهونه وو او هدف ترې دا چې دوی پند واخلي او له خپل کفر، شرك، ظلم او فساد نه لاس په سر شي.

ÇÌÈ brãž2 ¤ƒ õg÷è9 Ñ°•JV9$`Ë <È)Rr ûüŽÅ9$ bqãäi A#ä $Rõ {&ô)9r

الاعراف:۱۳۰

او یقیناً چې فرعونیان مو په قحطي او د حاصلاتو په کموالي سره ونیول تر څو پند واخلي.

M»=ÁÿB M»ƒ#ä P$!$r íŠ$ÿŽÒ9$r @Ð9$r Š#•gø$r b$ùqÜ9$ šÍõã $Zù™õù

الاعراف: ۱۳۳ ÇÌÈ šú üBÌ•g€ $Bq% (qç.r (rž9ò6 GõŠ$u

نو طوفان، ملخان، کنې، چنګاښې او وینه مو د بېلابېلو نښو (په توګه) پرې راولېږل او دوی لویي وکړه او یو مجرم قوم وو.

د دې آیت د (مفصلات) له لفظ نه په څرګنده توګه معلومېږي چې دا مصیبتونه په یوه وخت او یو په بل پسې نه دي نازل شوي بلکې په بېلابېلو وختونو کې نازل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوي، يو کال قحطي راغلې، يو کال د باغونو او ځمکو حاصلات کم شوي، يو کال ملخانو د دوی پر فصلونو برید کړی، یو وخت طوفان پرې راغلی، بل وخت کنې او بیا چنګاښې پرې مسلط شوې او یو وخت د دوی اوبه د سرو وینو په څېر شوې او دا د بایبل د دې ادعا خلاف ده چې وایي دا ټول حوادث د څو اونیو په منځ کې او د موسی او هارون علیهما السلام په لاس او هغه وخت تر سره شوي چې دوی د فرعون له جادوګرانو سره مقابله کوله، د بایبل ادعا هم د عقل او واقع خلاف ده او هم د قرآن د وینا خلاف!! د الله تعالی سنت دا دی چې له مصیبت نه وروسته خپلو بندګانو ته د توبې او تجدید نظر موقع ورکوي، که پند وانه خلي، بل او بل مصیبت پرې راولي، په یوه وخت د ګڼ شمېر مصیبتونو یو په بل پسې راتلو سره د توبې او تجدید نظر مجال ختمېږي.

د فرعون د مشر زوی مړینه

بایبل تر دې عنوان لاندې لیکي: خدای په نیمه شپه کې د ټولو مصریانو ټول مشران زامن ووژل، د فرعون له مشر زویه د هغه غلام تر زویه چې ترځمکې لاندې تور زندان کې پروت وو... په دغه شپه فرعون او درباریان راویښ شول ... ټولو په جګ غږ ژړا پیل کړه... فرعون په همدغه شپه موسی او هارون راوغوښتل او ورته وئې ویل: ژر له مصره ووځئ او اسرائیلیان هم درسره بوځئ، خپل څاروي هم درسره روان کړئ... خو له وتلو مخکې ما ته دعا وکړئ، ... نورو مصریانو هم اسرائیلیانو ته وویل: له مصره ووځئ... دوی له مصریانو نه ډېر سره او سپین زر هم واخیستل... او په دې توګه ئې د مصر ټولې شتمنۍ له ځان سره یووړې... شمېر ئې له ښځو او ماشومانو پرته نږدې شپږ سوه زره سړي وو... اسرائیلیانو څلور سوه دېرش کاله په مصر کې تېر کړل...

دلته د بایبل څو عجیبو خبرو ته لږ ځیر شئ:

- خدای په نیمه شپه کې مصر ته راغی، د مصر په ټولو کورونو وګرځېدو، له هغه کوره تېر شو چې دروازه ئې په وینو لړلې وه، د هر مصري کور ته داخل شو، د هغه مشر زوی ئې ورته وواژو، په دې وخت کې د اسرائیلیانو شمېر نږدې دوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مليونه وو، طبيعي ده چې د مصريانو شمېر به هم لږ تر لږه څلور مليونه وو، که هره کورنۍ لس کسان وګڼو نو د مصر د کورونو شمېر به شپږ لکه وو، د بايبل خدای چې د انسان په څېر دی او تګ ئې هم انسان ته ورته، ګام په ګام مخکې ځي، په پاتې نيمې شپې کې په دې شپږ لکه کورونو ګرځېدلی، شا وخوا څلور لکه مصري ځوانان ئې وژلي، بيا په همدې پاتې نيمې شپې کې فرعون موسی او هارون ځان ته غوښتي، هغوی ته ئې له مصره د وتلو او ده ته د دعا کولو خبره کړې!!! په همدې شپه د اسرائيليانو ښځو د خپلو مصري ګاونډيو له مېرمنو نه ښه ډېر سره او سپين زر ترلاسه کړي، هومره چې د مصر ټولې شتمنۍ ئې د ځان کړې او له ځان سره ئې وړې!!! نه پوهېږم مسيحيان او يهودان کومې بلا وهلي چې داسې مسخره خبرې مني، که يو ناول ليکونکی وغواړي چې ډېر حيرانووکی ناول وليکي نو دا هڅه خامخا کوي چې خبرې ئې څه نا څه په عقل برابرې وي، که ډېر هوښيار خلك ئې و نه مني نو ځينې کم عقله خلك خو ئې ومني، خو د بايبل ليکونکي د دې پروا نه ده کړې، مسيحيان ئې داسې موندلي چې ګران درواغ تر آسان رښتيا ژر مني، د زوړ تاريخ هره خبره ورته مقدسه برېښي!! هر څه چې د دوی پلرونو ته منسوب شي او د انجيل او تورات په نامه وړاندې شي له تعمقه پرته ئې مني!!

- بايبل تر دې د مخه ليکلي وو چې په مصر کې د يعقوب عليه السلام د مېشتېدو په وخت کې د ده د کورنۍ د ټولو غړو شمېر اويا کسان وو او اوس ليکي چې څلور سوه دېرش کاله وروسته کله چې له مصره وتل نو يوازې د نارينه وو شمېر نږدې شپږلکه وو، يعني د ښځو او ماشومانو په شمول به لږ تر لږه دوه مليونه ول او د دې معنی دا ده چې په دې موده کې د دوی شمېر نږدې اته ويشت زره پنځه سوه ځله زيات شوی، که د بايبل دا له مبالغې ډکه محاسبه ومنو نو دا دوه مليونه يهودان بايد له نورو څلور سوه دېرشو کلونو تېرېدو وروسته اووه پنځوس ملياړده شوي وي، چې دا د ټولې نړۍ د موجوده نفوس نږدې لس برابره دی او بيا په تېرو نږدې دوه نيم زرو کلونو کې به د دوی شمېر څومره شوی وي؟!! آيا دا محاسبه ډېره خندونکې نه ده؟ ښايي د بايبل ليکونکي به غوښتلي وي چې همغه زړه بې بنسټه خبره رښتونې کړي چې بايبل خدای ته منسوب کړې او ويلي ئې دي: د يهودانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شمېر به د آسمان تر ستورو او د ځمکې تر شګو هم زيات شي!! خو نن او په ۲۰۰۷ ميلادي کال کې د يهودانو مجموعي شمېر شپږو مليونو ته نه رسېږي!! بايبل دا خبرې په داسې وخت کې کړې دي چې د شمېرو په هکله ئې چا درواغ نه شوی ثابتولی، هغه وخت خو به تر زرو زيات رقم هم نه وو، چا دا محاسبه ورسره کوله چې اويا کسيزه کورنۍ څنګه په ۴۳۰ کلونو کې (يعني پنځه نسله وروسته) دوه مليونو ته ورسېده؟!! په دومره مودې کې خو د سويانو په څېر د هغو حيواناتو شمېر هم دې حد ته نه شي رسېدی چې هر ځل ډېر بچيان زېږوي!! بايبل دې ته هم پام نه دی کړی چې په مصر کې بني اسرائيلو ډېر بد ژوند درلود، فرعون د دوی زامن ورته وژل، په دې صورت کې خو بايد د دوی شمېر د زياتېدو په ځای کمېدی!! که زياتېدل ومنو، نو په ۱۹۹۸کال کې د دوی د نفوس وده په کال کې ۱،۹% وه که د بايبل په خاطر دا ۲% وګڼو نو د دوی شمېر بايد په ۴۳۰ کلونو کې نږدې درې لکه پنځوس زره وی نه دوه مليونه!!

له دغو غلطو ارقامو او په ارقامو باندې د بايبل له ترکيز نه د بايبل په ماهيت پوهېدی شئ، په لاربنود کتاب کې د ارقامو، شجرو او نومونو په ځای په اساسي مفاهيمو ترکيز کېږي او لاربنوونو ته اهميت ورکول کېږي، قرآن د ارقامو په هکله فرمايي چې په دې ځان مه مصروفوئ، دا هومره ارزښت نه لري چې له چا سره پرې مناقشه وکړئ او خپل وخت پرې ضايع کړئ، د اصحاب کهف د قصې په ترځ کې فرمايي چې په دې له خلکو سره بحثونه مه کوئ چې د دوی شمېر څومره وو او څو کلونه په غره کې پاتې شول، بس همدومره کافي ده چې ووايئ: دا د مؤمنو زلميانو يوه ډله وه، په خدای ئې ايمان راووړ، د ظالمو واکمنانو له وېرې ئې غره ته پنا يووړه او الله تعالی د اوږدې مودې لپاره په خوب ويده او ژوندي وساتل، نه د دوی شمېر په ګوته کوي او نه دا وايي چې څو کلونه په غره کې پاتې شول، فرمايي:

ÇÎÈ “ Ÿ×d ÓĝRšÎ-r ÔĝĥÎ (qžB#ä p‹Fi Nå) Ès ßÎ Nd'7R 7øã •È)R ßtÜ

الکهف: ۱۳

مونږ د دوی قصه په رښتوني توګه درته بيانوو، دوی يوه داسې ډله وه چې په خپل رب ئې ايمان راوړ او مونږ ئې ايمان ورمضبوط کړ.

د خپل قوم په اړه د دوی نظر داسې بیانوي:

ÇÈ #%/& #ÇÊ] {þßS îÿê `9r ÑġÏ-B ’Î Ñà2 r߉<èãŧ& óäqBã ö† ö‚ßBøæ {rãgâƒ b] Ñåĵ

الکهف: ۲۰

که دوی دربانديې برلاسي شي نو یا به مو د ډبرو په ویشتلو سره وژني او یا به مو خپل مذهب ته وراړوي او په دې صورت کې به هیڅکله بریا درپه برخه نه شي.

د دوی د شمېر په اړه د قصه خوښو وینا او د دوی په مقابل کې د مسلمان داعي دریځ داسې په ګوته کوي:

É= øóß‹Î $Rd‘ Ñåù Ñå•Š$™ þ¡ ╪~ šc qä9q)à‹r óOßgù óOßgãÎ#§ þ‹»=0 bqä9q)à‹™

Ẍù @‹Î% ẑv] Ñß3=èƒ $B NÎÊ£èÎ Ñ=æ& þîš @è ÑåãŸ2 Ñå§B$0r þèŌ™ šc qä9q)àƒr

ÇÈ #%m& óOß#B Oßgšì Ïøÿ Gó @ Ẅr #•ĝ»ß ß±•Éẑv] ÑŽìí í$Jê الکهف: ۲۲

وایي به: درې ول او څلورم ئې د دوی سپی وو او وایي به: پنځه ول او شپږم ئې د دوی سپی وو، دا هسې په تیاره کې کاڼي ویشتل دي او وایي به: اووه ول او اتم ئې د دوی سپی وو!! ووایه: زما رب د دوی له شمېره ښه خبر دی، یوازې لږ کسان پرې پوهېږي، د دوی (د شمېر) په اړه له سر سري بحثه پرته له چا سره شخړه مه کوه او د دغو خلکو له هیچا نه د دوی په اړه پوښتنه مه کوه.

راشئ وګورو چې قرآن د بني اسرائیلو د وتلو څرنګوالی څنګه بیانوي، د فرعون په اجازه ئې ګڼې که له فرعونه د بغاوت په توګه؟ آیا د مصریانو زلمي زامن په سیند کې غرق شوي که په خپلو کورونو کې وژل شوي؟ د شپې لخوا وتل ئې د دې لپاره وو چې فرعون په همغه شپه د وتلو امر ورته کړی وو او که د دې لپاره چې د فرعون له خبرېدو د مخه ډېر مزل ووهي او که د فرعون لښکرې ئې تعقیبوي نو وئې نه شي نیولی؟!!

قرآن فرمایي چې الله تعالی موسی علیه السلام ته د هجرت امر وکړ، ورته وئې ویل چې د شپې شپې بني اسرائیل مخکې او ته تر شا له مصره ووځئ، فرعون به له خپلو لښکرو سره په تاسو پسې درځي، د نیول کېدو وېره مه کوئ... د قرآن الفاظ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دي:

[illegible]

الدخان: ۴۳-۲۳

زما بندګان د شپې شپې روان کړه، یقیناً چې ستاسو تعاقب به کېږي او بحر آرام او ولاړ پرېږده، بې شکه چې دوی غرقېدونکی لښکر دی، څومره باغونه، چینې، فصلونه او د اوسېدو غوره ځایونه ئې پرېښودل او هغه نعمتونه چې چړچې ئې په کې کولې؟!! همداسې او بل قوم ته مو په میراث ورکړل، نو نه آسمان او ځمکې پرې وژړل او نه مهلت ورکړی شوا!!او یقیناً بني اسرائیل مو له هغه سپکوونکي عذابه وژغورل، له فرعونه؛ یقیناً چې هغه د مسرفینو له ډلې نه یو ستر متکبر وو او یقیناً چې په پوهې سره مو (بني اسرائیل) پر ټولو نړیوالو غوره کړل او هغه نښې مو ورکړې چې ښکاره آزموینې په کې وې.

همدا راز فرمایي:

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

$Yÿ9ør ÇÏÎÈ ÉŠàè$Šqö9$ 5öi @äb%3ù ,=ÿR$i •ó7$8$Áèĥ>ÎõÑ$Ë&ó›qã

’ÎbÎ ÇÏÏÈ ûïì zF$Yôô&ÔêÇÏÎÈ ûüëHø&ÿçèB `Br 4›qã$ZǰU&r ÇÏÍÈ ûïì zF$S0

ÇÏÐÈ ûüZB$B Nèdçø&b%. $Br ¨βy 7Ï‰ — الشعراء: ۵۲-۶۸

او موسی ته مو وحي وکړه چې زما بندګان روان کړه،(دوی ترمخ او ته ئې تر شا)، یقیناً چې ستاسو تعاقب به کېږي، نو فرعون ښارونو ته اربکي ولېږل، (او وئې ویل) : دا یو لږکی ټولګی دی او دا دوی دي چې زمونږ غصه ئې راپارولې او یقیناً چې مونږ یو محتاط ټولی یو، نو له باغونو او چینو مو وایستل او له خزانو او غوره بنګلو، همداسې؛ او بني اسرائیلو ته مو په میراث ورکړل، نو د لمر خاته پر مهال ورپسې شول او کله چې دواړو ډلو یو بل سره ولیدل د موسی ملګرو وویل: شك نه شته چې مونږ ومونډل شوو (دا دی مونږ ته راورسېدل)، وئې ویل: داسې نه ده؛ یقیناً چې زما رب راسره دی، هغه به حتماً (د نجات) لار راښیي، نو موسی ته مو وحي وکړه چې دا سیند په عصا ووهه، نو وچاود او هره برخه ئې د ستر غره په څېر (پر ځای ولاړه) وه، هغه ځای ته مو وروستني هم رانږدې کړل او موسی او ټول هغه کسان مو وژغورل چې له ده سره ول، بیا مو وروستني غرق کړل، یقیناً چې په دې کې ستره نښه ده او ډېری ئې ایمان راوړونکي نه ول او یقیناً چې ستا رب مهربان عزتمن دی.

ګورئ چې موسی علیه السلام په هغه سخت حالت کې، چې له هرې خوا لار پرې بنده، د دښمن مجهز فوځ ئې تر شا، مخې ته بحر حایل او ملګري ئې هم وېرې اخیستي، خو دی په همدې حالت کې ډاډه او مطمئن دی او د الله تعالی مرستې ته سترګې په لار او د همدغه ډاډ او اطمئنان په وجه الله تعالی ورته وفرمایل: اوس نو دا بحر په خپلې عصا ووهه، یعني دا الهي مرسته د هغه ډاډ او اطمئنان نتیجه وه چې موسی علیه السلام وښوده او خپلو ملګرو ته ئې وویل: ګمان مه کوئ چې مونږ ونیول شوو او د دښمن په لاس کې پرېوتو!! الله تعالی راسره دی؛ هغه زمونږ د ژغورنې ذمه وار دی!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښايي هيڅ هوښيار او د حساس ضمير خاوند به دا ضرورت احساس نه کړي چې د قرآن دا بليغه، اغېزناکه او عبرتناکه وينا د بايبل له هغې پرېوتې او ګډې وډې وينا سره مقايسه شي، دې ته د انسان زړه په رپېدا راشي، د سر وېښتان ئې ځيږ شي، دا آيتونه ئې له ځان سره همغې صحنې ته بوځي، دا سې احساس ورسره راپيدا شي چې دا هر څه په خپلو سترګو ګوري، يوه ډله د سيند په څپو سره وژغورل شي او بله په همدې څپو کې غرقه شي، يوه ته سيند په خپلې سينې لار ورکوي او بل ته خپل کومې پرانېزي، له يوه سره بې وزلي او وېرې اخيستې ملګري دي او له بل سره مغرور او مجهز فوځ، يو د آزادۍ لپاره خوځېدلی او بل د غلامۍ په زنځېرونو کې د يوه مظلوم ولس د ساتلو تکل کوي، يو پر الله تعالی توکل کوي، د هغه په امر خوځېدلی او خپله لار په خپلې عصا پرانېزي او بل د خدايۍ دعوی کوي، يو د بنګلو، باغونو او خزانو خاوند دی او بل تش لاسی ولس، له هر څه محروم، د وطن پرېښودو ته اړ، ... خو ګورئ چې وروستۍ فتح او بريا د چا په برخه کېږي او له ماتې سره څوك مخامخ کېږي؟!! پرېکړې له عرشه صادرېږي نه د ځمکې پر سر له قصرونو نه، داسې نه ده چې د زور او ځواك خاوندان به تل برلاسي وي او په هرې ښښتې کې به بريا د دوی په برخه!! نه ګورئ چې فرعون له کوم برخليك سره مخامخ شو؟!! آيا له خپل لښکر سره يو ځای غرق نه شو؟ او شتمنۍ ئې بني اسرائيلو ته په مېراث پاتې نه شوې؟!!

د فرعون غرقېدا داسې پېښه ده چې انکار ترې ډېر ګران دی، د مصر فرد فرد له خپل پلار نيکه نه اورېدلې او سينه په سينه تر ننه رارسېدلې، د فرعون په موميايي شوي کالبت باندې؛ وروستيو علمي څېړنو هم ثابته کړه چې هغه په اوبو کې د غرقېدو په وجه مړ شوی، بايبل هم دا قصه رااخيستې ده خو هسې د يوې پېښې په توګه، له قصې مخکې او وروسته به داسې څه په نظر در نه شي چې د قصې د بيانولو موخه او هدف ګڼل کېږي، خو وګورئ چې قرآن په دې اړه څومره عبرتناکه وينا لري:

#Œĵ ØĹm #rĥãr $\ø/ ¼ŋŠqãã_r ãöqãď ÒĜè7Øù •é 7ß$ إِسرَائِيلَ ŸÓÍ_7Î $Rœq» _r

`Ë $B&r إِسرَائِيلَ Ÿ(pãÿ ¾ïìÎ ÓMZB#ä üf ‰©Sžv) ™9) w ¼çR& àMZB#ä A$% ä•ó$$çŸ2 ‘Š&

7 ŠÉ Zç Pöq×$$i Ç‼È ûïÏ‰Å ÿgCù$$`Ë MZär @6% MšÁ ã 6%r `»«$ä Ç‼È ûüÏÏôóù$$

šc qè#ÿ»ó9 $ZÏ»ƒ#ä ôã Ä $Z9$$`Ë #ZÏ. b)r ¨ƒ#ä 7ÿùz ôJÏ šc qãGÏ 7Ï‰7Î

Ç‼È یونس: ۹۰-۹۲

او بني اسرائيل مو له سينده تېر کړل، نو فرعون او لښکرې ئې د ظلم او تېري په قصد ورپسې شول، تر هغه چې غرقېدا راګېر کړ، وئې ويل: په دې ايمان راوړم چې له هغه معبود پرته بل معبود نه شته چې بني اسرائيلو پرې ايمان راوړی او زه (نور د الله تعالی په وړاندې) له غاړه اېښودونکو او تسليم شوو څخه يم!! اوس! او په داسې حال کې چې مخکې دې سرکښي کوله او له مفسدينو څخه وې؟!! نو نن به دې بدن وژغورو تر څو هغو کسانو ته (د عبرت) نښه وې چې له تا وروسته (راځي او پاتې) دي او د خلکو ډېری زما له آيتونو غافل دي!!

بايبل د دغو اساسي خبرو له کولو عاجز دی، قصه د قصې لپاره راوړي نه د کوم اوچت او سپېڅلي مقصد لپاره !!

د فصح د عيد مقررات

بايبل دا عنوان داسې شروع کوي: بيا خدای موسی او هارون ته د فصح د عيد مقررات داسې ورونښودل: هيڅ غير يهودي به د قربانۍ د وري غوښه نه خوري، خو هغه غلام چې اخيستل شوی او ختنه شوی وي، کولی شي دا غوښه وخوري، خدمتګار او غير يهودي مېلمه به ئې هم نه خوري، د وري ټوله غوښه په همغه خونو کې وخورئ چې په کې اوسېږئ، دا غوښه به له کوره بهر نه وړئ، هيڅ هډوکی به ئې نه ماتوئ... په دې مراسمو کې يوازې هغه څوك برخه اخيستی شي چې سنت شوی وي... اووه ورځې به پتيره ډوډۍ خورئ، په دې مودې کې بايد ستاسو په کورونو کې حتی ستاسو په سيمې کې خميره پيدا نه شي... ستاسو مشران زامن او د څارويو لومړي بچيان به زما وي...د خره د لومړي کوچي په ځای به وری ورکوئ... که

(c) ketabton.com: The Digital Library

وری مو نه ورکاوو نو خر ورکړئ خو غاړه به ئې ورماتوئ...)
دلته څو خبرې د ځانګړې توجه وړ دي:

- دلته د څارویو د بچیانو ورکول څلور ځلې تکرار شوي، چېرې هم چې بایبل د قربانۍ په اړه بحث کوي، نو جدي تأکید او ترکیز او ډېر تکرار به مو تر سترګو شي، له دې ترکیز او تأکید نه په واضح توګه معلومېږي چې د بایبل لیکونکی حتماً د معبد مجاور وو او دا د خدای په نامه قرباني د ده د ډلې په واك کې پرېوته)!!
- یهودانو ته ویل شوي چې د قربانۍ غوښه به غیر یهودي ته نه ورکوئ، که غیر یهودي ته پاتې کېده نو غوره دا ده چې وئې سوځوئ، دې ته ورته احکام به په بایبل او تورات کې ډېر په نظر درشي، بایبل د غیریهودي ښځو سره نکاح نه یوازې ناروا ګڼي بلکې هغه د الله تعالی د غصې او غضب باعث بولي، دا ښیي چې بایبل د کوم متعصب یهودي په لاس لیکل شوی، داسې یهودي چې یهودیت ته د مذهب په سترګه نه بلکې د قوم په سترګه ګوري، د ده له نظره هر یهودي، که ښه وي که بد ، که کافر وي که مؤمن، تر هر بل انسانه غوره دی، که هر څومره نېك او صالح او د اوچتو اخلاقو خاوند وي، حتی که د فرشتې په څېر له ګناهونو لرې وي، خو له دې امله چې یهودي نه دی او له یهودي مور او پلاره نه دی پیدا شوی، نه ئې ایمان خدای ته ارزښت لري او نه ئې صالح عملونه!! آیا د یوه دین او مذهب د لرې غورځولو لپاره همدا کافي نه ده چې د انسانانو تر منځ په تبعیض او نابرابرۍ باور لري؟!! آیا کوم شریف او عاقل انسان به داسې دین ومني چې یوه قوم ته د نړۍ په ټولو انسانانو ترجیح ورکوي؟ آیا داسې دین کولی شي په نړۍ کې صلح، عدالت، برابري او امنیت راولي او د انسانانو ترمنځ ورورګلوي او اخوت تأمین کړي؟!! آیا د تاریخ د اکثرو جګړو لامل همدغه قومي او نژادي تعصب نه وو؟ د الله تعالی دین له دې منزه دی چې د الله تعالی په بندګانو کې د نژادي او قومي توپیر سپارښتنه وکړي، یو قوم د الله تعالی نازولی قوم او ستانه وګڼي او بل ذلیل، سپك او د تحقیر وړ، د الله تعالی له لوري لېږل شوي کتابونه د انجیل او تورات په شمول دا خبره کوي چې ټول انسانان یوه خدای، له خاورو او له یوه پلار او مور نه پیدا کړي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیچا په رګونو کې خاصه او ځانګړې وینه نه خوځېږي، هیڅوک په بل باندې قومي او نژادي فضیلت نه لري، له ایمان او عمل نه پرته د فضیلت بل لامل نه مني، دا د جاهلو قومونو او محرفو مذهبونو خصوصیت شمېرې چې یوه قوم او ټبر ته پر نورو لوړتیا او فضیلت ورکوي او د قربانۍ په اړه فرمایي چې دا د الله تعالی بې وزلو او نېستمنو بندګانو ته ورکړئ، څه چې تاسو د خدای حق ګڼئ هغه د خدای محتاجو بندګانو ته ورکړئ که څه هم کافر وي!! قرآن د بایبل د دغې غلطې خبرې په تردید کې مسلمانانو ته لاربښوونه کوي چې ستاسو طعام اهل کتابو ته حلال دی او د هغوی طعام تاسو ته:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] المائدة: ۵

نن ټول پاکیزه شیان درته حلال کړی شول او د اهل کتابو طعام تاسو ته حلال دی او ستاسو طعام دوی ته حلال دی او له مؤمنانو څخه په نکاح کېدونکې ښځې هم او له هغو خلکو څخه په نکاح کېدونکې ښځې هم درته حلالې دي چې له تاسو نه مخکې کتاب ورکړی شوی، په دې شرط چې مهر ئې ورکړئ، په داسې حال کې چې نکاح کوونکي به وئ نه زنا کوونکي او نه د پټې معشوقې او محبوبې نیونکي، او څوک چې له ایمانه انکار وکړي نو یقیناً چې عمل ئې حبط او تباه شو او هغه به په آخرت کې له زیانمنو څخه وي.

تر دې آیتونو نه مخکې آیتونو کې د شیانو حِل او حرمت یا د دوی د ذاتي مواصفاتو له مخې او یا د حلالولو د طریقې له مخې څېړل شوی، خو په دې مبارک آیت کې حِل او حرمت ته له یوه بله پلوه اشاره شوې او هغه دا چې دا د مؤمن د لاس دي او که د غیر مؤمن د لاس، په دې اړه څو لاربښوونې شوې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نن تول پاکیزه شیان درته حلال شول.
- د اهل کتابو پاکیزه طعام هم درته حلال دی.
- ستاسو طعام دوی ته حلال دی، تاسو ته دا اجازه درکړې شوې چې هغوی ته طعام ورکړئ.
- لکه څنګه چې د مسلمانو ښځو نکاح درته روا ده د اهل کتابو د پاك لمنو ښځو نکاح هم درته روا ده، خو په څو شرطه: ۱- مهر ئې ورکړئ. ۲- په خپلې نکاح کې د دوی د ساتلو په موخه ئې په نکاح کړئ نه د دې لپاره چې څو ورځې خپل جنسي اړتیا رفع کړئ او نه داسې چې دا نکاح مو پټې یارانې ته ورته وي. ۳- دې ته مو پام وي چې دا نکاح تاسو کفر ته متمایل نه کړي، پام کوئ چې د اهل کتابو داسې ښځې په نکاح نه کړئ چې ستاسو ایمان ته تاوان رسوي او ستاسو آخرت تباه کوي.

دې ته مو باید پام وي چې اهل کتاب یوازې نوم نه دی او په هر هغه چا ئې اطلاق نه شې کېدی چې په قوم یهودي وي او یا له یهودي او مسیحي مور پلار نه پیدا شوی وي، اهل کتاب یعني هغه کسان چې په کوم الهي کتاب باور لري، د تورات او انجیل متابعت کوي، د داسې اهل کتابو ذبیحه خوړل او ښځې په نکاح کول روا دي، اما هغه چې نوم ئې یهودي یا مسیحي دی خو نه په عقیده کې دوی ته ورته دی او نه په عمل او اخلاق کې، نه په تورات عمل کوي او نه په انجیل، دوی ته د اهل کتابو په سترګه کتل، ذبیحه ئې حلاله ګڼل او ښځې ئې په نکاح کول روا نه دي. که د مسلمان هغه غیر شرعي ذبیحه حلاله نه وي چې د الله نوم ورباندې نه وي یاد شوی او یا له الله نه پرته د بل چا په نامه ذبح شوې وي، نو د مشرك اهل کتاب هغه ذبیحه به څنګه حلاله وي چې د خپل مذهب مطابق ئې نه ده ذبح کړې؟! که اسلام مونږ د بدلمنې مسلمانې ښځې له نکاح کولو منع کوي نو د اهل کتابو د مشرکې او بد لمنې مېرمنې د نکاح اجازه به څنګه راکوي؟!! ګورئ چې اسلام عقیدې او عمل ته اعتبار ورکوي او بایبل نسب ته.

- د بایبل دا خبره خو ډېره د حیرت وړ ده چې وایي: که خر مو د قربانۍ لپاره ورکاوو نو غاړه ئې ور ماته کړئ!!! بایبلیانو ته وایو: آیا د بایبل دغه خبره کافي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده چې دا کتاب لري وغورځوئ؟!! عاقل انسان خو چې په يوه کتاب کې يوه داسې خرافي او مسخره خبره وموميي نو يوې خوا ته ئې ږدي، بايبل خو له داسې خبرو ډك دی، دغلته وايي: هيڅ غير يهودي به د قربانۍ د وري غوښه نه خوري، خو هغه غلام چې اخيستل شوی او ختنه شوی وي، کولی شي دا غوښه وخوري، خدمتگار او غير يهودي مېلمه به ئې هم نه خوري، د وري ټوله غوښه په همغه خونو کې وخورئ چې په کې اوسېږئ، دا غوښه به له کوره بهر نه وړئ، هيڅ هډوکی به ئې نه ماتوئ... په دې مراسمو کې يوازې هغه څوك برخه اخيستی شي چې سنت شوی وي... اووه ورځې به پتيره ډوډۍ خورئ، په دې مودې کې بايد ستاسو په کورونو کې حتی ستاسو په سيمې کې خمېره پيدا نه شي... نه پوهېږو په تاسو څه بلا نازله شوې چې دا کتاب د يوه مقدس او حتی الهي کتاب په توگه منئ؟!! آيا د خره غاړه ورماتول قرباني ده؟ آيا الله تعالی خپلو بندگانو ته د داسې کارونو امر کوي؟!!

بايبل ورپسې ليکي: په دې سفر کې به خدای د ورځې له لوري په ورېځو سره او د شپې له لوري د اور په ستنې سره د دوی لارښوونه کوله، نو ځکه ئې هم د ورځې سفر کولی شو او هم د شپې، دا د اور او ورېځو ستنې به هيڅکله له دوی څخه نه بېلېدې!! دا خبرې نه له عقله سره اړخ لگوي او نه د الله تعالی له سننو سره، الله تعالی نه په اور سره چا ته لار ښيي او نه په ورېځو سره، الله تعالی خو ورېځې د باران ورولو لپاره پيدا کړې، قرآن د بايبل د دې ادعا خلاف فرمايي چې په بني اسرائيلو مو په صحرا کې د ورېځو سيوری جوړ کړ، په همدې سره ئې له سختې تودوخې وژغورل، بارانونه ئې پرې ورول او له تندې ئې ژغورل. تاسو به په ډېرو نورو مواردو کې هم وگورئ چې بايبل د پورتنۍ خبرې په څېر په غيرطبيعي، د الهي عامو او مشهودو سننو خلاف او په خارق العاده خبرو ترکيز کوي او قرآن د دې برعکس د عالم طبيعي پېښې او حوادث د الله تعالی د تصرف نښه گڼي، قرآن وايي له ورېځو مو تاسو ته سيوری جوړ کړ او بايبل وايي خدای په ورېځو او د اور په ستنو سره بني اسرائيلو ته لار ښوده!! بايبل وايي چې دا ورېځې او اور فرشتې وې، خو قرآن وايي چې دا همغه ورېځ وه چې باران ترې ورېږي!! بايبل وايي چې خدای د اور او ورېځو له منځه ځان وښود او قرآن په حيرت او تعجب سره پوښتي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

آیا دوی د دې انتظار لري چې خدای د وربځو په لوخړو کې دوی ته راشي او فرښتې هم او کار پای ته ورسېږي؟!!

’‹ĵr ǽĐĸ{ $ÓĀ ŵèr è 6 Í»=J$ŀr Ŏ$Jó$ `Ď @=Ɓ ’Î ª! $ŋĝšïų b‹ Wĵ brǽŸƒ @d

Ç‼È âqǺ\W$Ɓ _ œ«l $ البقرة:۲۱۰

بایبل ورپسې وايي: کله چې فرعون ته اطلاع ورسېده چې بني اسرائیل تښتېدلي نو دی او درباریان ئې پښېمانه شول او وئې ویل: دا څه غلط کار وو چې مونږ وکړ...نو د مصر پاچا خپله ګاډۍ تیاره کړه...لښکر ته ئې د خوځېدو امر وکړ... نو له خپلو شپږ سوه مخصوصو ګاډیو او د مصر له ټولو ګاډیو سره وخوځېدل...کله چې اسرائیلیانو ولیدل نو ووېرېدل، موسی ته ئې وويل: ولې دې مونږ دغې صحرا ته راوستلو؟ مګر په مصر کې قبرونه نه وو چې دې بېدیا ته دې راوستلو چې ومرو... تا ته مو ويلي وو چې مونږ خپل حال ته پرېږده... په مصر کې د غلامۍ ژوند تر دې غوره وو چې په دې صحرا کې ومرو...خدای موسی ته وويل: عصا دې د دریاب لوري ته اوږده کړه چې اوبه ئې سره بېلې شي او بني اسرائیل له هغې لارې تېر شي چې په اوبو کې پرانستل کېږي...په دې وخت کې هغه فرښته چې د بني اسرائیلو په مخکې به خوځېده د دوی شا ته منتقل شوه او د وربځو ستنه هم شا ته منتقل او د مصریانو او بني اسرائیلو تر منځ حایل شوه... چې شپه شوه نو د وربځو ستنه هم د اور په ستنې بدله شوه، داسې چې بني اسرائیل په رڼا کې او مصریان په تیاره کې ول... بیا موسی خپله عصا د اوبو طرف ته اوږده کړه اوبه څیرې شوې او بني اسرائیلو ته لار پرانستل شوه... ټوله شپه له مشرقه تېز باد وچلېدو او لار ئې وچه کړه... بني اسرائیل له اوبو تېر شول... سهار خدای د وربځو او اور له منځه مصریانو ته وکتل او هغوی ئې پرېشانه کړل، داسې چې د ټولو ګاډیو څرخونه له خپله ځایه اوچت شول... حرکت ئې نه شو کولی... مصریانو وويل: راځئ چې وتښتو ځکه خدای د بني اسرائیلو لپاره له مونږ سره جنګ ته حاضر شوی... کله چې بني اسرائیل له سینده تېر شول، سهار خدای موسی ته وويل: عصا دې اوبو ته اوږده کړه چې اوبه بېرته سره ورشي...اوبه سره ورغلې او د فرعون لښکر داسې له منځه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړ چې يو کس ئې ترې ژوندی پاتې نه شو...)

د بايبل له منونکو پوښتنه کوو: بايبل خو ليکلي چې د بني اسرائيلو د وتلو په شپه خدای په نيمه شپه کې مصر ته ننووت، د ټولو مصريانو مشران زامن ئې د فرعون د زوی په شمول ووژل او د شپې په همدغې نيمايي کې فرعون موسی او هارون وروغوښتل چې ټول له مصره ووځئ، که دا خبرې رښتيا وی نو فرعون به څنګه په داسې حال کې موسی عليه السلام تعقيباوو؟ ده خو د بايبل د خدای زور ليدلی وو څنګه به ئې بيا دا جرأت کاوو؟ آيا ممکنه ده چې يوه قوم ته دې نږدې څلور سوه زره جنازې پرتې وي بيا دې هم دومره لوی لښکر برابر کړي او په دوه مليونه تښتېدونکو پسې دې ووځي؟!! له دې خبرو خو په ډاګه معلومېږي چې د بايبل هغه خبره دروغ ده چې خدای مصر ته ننوتی وو او د مصريانو مشران زامن ئې ورته وژلي وو!!

د موسی سرود

دلته بايبل يو سرود رانقلوي او په پای کې ئې ليکي: د دې سرود له ويلو وروسته مريم نبيه د هارون خور دريا راواخيسته او وهله ئې او نڅا ئې پيل کړه، نورو ښځو هم همدا کار وکړ... او مريم دا سرود ووايو: د خدای سرود ووايئ چې په پرتمينه توګه غالب شوی او د دوی آسونه او سواره ئې په اوبو کې وغورځول!!

تاسو به د بايبل په نورو برخو کې هم وګورئ چې چنګ، رباب، دريا، رقص او نڅا د ذکر او عبادت جزء ګڼي، دلته د هارون خور د رقص او نڅا او سندرو په حال کې ښيي او په نورو ځايونو کې خپل انبيا داسې معرفي کوي چې د مستۍ، رقص او وجد په حالت کې به غيبي خبرې ورته معلومېدې!!

من او سلوی

تر دې عنوان لاندې په بايبل کې دا خبرې د غور وړ مومو: (بني اسرائيلو بيا له موسی او هارون نه شکايت وکړ او وئې ويل: کاش چې په مصر کې پاتې وی او هملته خدای وژلي وی، هلته به له غوښو د ډکو دېګونو خوا ته کښېنستو او چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره مو زړه غوښتل خوړه مو، خو اوس به په دغې دښتې کې چې تاسو ورته راوستلو ډېر ژر له لوږې ومرو... خدای موسی ته وویل: اوس به له آسمانه دوی ته ډوډۍ راولېږم... هرڅوك کولی شي له خپله کوره ووځي او د همغې ورځې لپاره ډوډۍ جمع کړي... غواړم په دې حکم سره دوی وآزمویم چې زما اطاعت کوي که نه... د جمعې په ورځ کولی شي د دوو ورځو خوراك جمع کړي...دوی ته ووایه چې هر مازدیګر به غوښې خوري او هر سهار به په ډوډۍ مړېږي... د همغې ورځې په مازدیګر ډېر مړزان راغلل او د دوی شا و خوا سیمه ترې ډکه شوه... او سهار پرخه پرېوته او کله چې پرخه ختمه شوه وړې وړې دانې ترې پاتې شوې چې د واورې دانو ته ورته وې... یوه له بله ئې وپوښتل: دا څه دي؟ موسی ورته وویل: دا همغه ډوډۍ ده چې خدای درکړې چې وئې خورئ... خدای فرمایلي چې هره کورنۍ د خپلې ورځنۍ اړتیا په اندازه ترې جمع کولی شي... د هر کس لپاره یو عومر (نږدې دوه نیم لیتره)،... نو دوی بهر ووتل او په ټولولو ئې لګیا شول، چا ډېر او چا کم غونډ کړل خو کله چې ئې وتلل نو وئې لیدل چې چا ډېر غونډ کړي وو زیات ونه ختل او چې چا لږ غونډ کړي وو کم ونه ختل... هر چا خپله ټاکلې برخه ترلاسه کړې وه!!! موسی ورته وویل: هیڅ څه به ئې تر سبا پورې نه ساتئ... خو ځینو د موسی خبرې ته اعتناء ونه کړه، څه ئې سبا ته ساتلي ول... خو سهار متوجه شول چې ټول خوسا شوي او چینجي پکې راپیدا شوي... موسی هارون ته وویل: له دې من څخه یو عومر (نږدې دوه نیم کیلو) په یوه لوښي کې وساته چې راتلونکو نسلونو ته د پند او عبرت لپاره پاتې شي... چې دغه بیا (د عهد صندوق) کې له نورو مقدسو شیانو سره کېښودی شو!!!

دلته د بایبل د وینا ضعیف ټکي دا دي:

- اسرائیلیان ئې داسې انځور کړي لکه چې په مصر کې دوی ډېر مرفه ژوند درلود، داسې چې له غوښو د ډکو دېګونو خوا ته به کېښېنستل او چې څومره به ئې زړه غوښتل خوړله به ئې!! دا په مصر کې د اسرائیلیانو د بد ژوند، فقر، لوږې او د غلامۍ د ژوند یو معکوس او غلط تصویر او د حقایقو خلاف وینا ده، که اسرائیلیانو په مصر کې داسې مرفه ژوند درلودی نو هیڅکله به له موسی علیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

السلام سره هجرت ته نه وو تیار شوي!!

- وایي: خدای له دوی سره وعده کړې وه چې مازدیګر به غوښه او سهار به ډوډۍ ورکوي، خو سهار ئې د ډوډۍ په ځای سپینې دانې وموندې او موسی ورته وویل چې همدا همغه ډوډۍ ده چې خدای ئې وعده درسره کړې وه!! په دانو باندې د ډوډۍ اطلاق نه شي کېدی، د خوراك، روزي او رزق په نامه یادېدی شي خو هیڅوك دا غلطي نه کوي چې دانو ته د ډوډۍ نوم ورکړي.
- دا خوشې او بې بنسټه خبره ده چې وایي: که چا ډېر غونډ کړي وو یا لږ ، چې کور ته ئې یووړل او وئې تلل نو همغه یو (عومر) ترې جوړ شو!! دا هم بې بنسټه خبره ده چې دوی ته ویل شوي وو د ورځني خوراك په اندازه به ئې راټولوئ او د سبا لپاره به ئې نه ساتئ!! د دوی جرم دا نه وو چې زیات ئې غونډ کړي وو ځکه په خپله بایبل وایي چې زیات غونډولو کومه ګټه نه وررسوله، په تللو کې به ډېر هم یو عومر ختل او لږ هم!! ذخیره کول ئې هم دوی ته ګټه نه رسوله ځکه دا به تر سهاره خوسا کېدل!! د بایبل لیکونکی دې دا معما حل کړي چې یو ځای وایي: چې چا دا (من) د سبا لپاره ذخیره کړي وو سبا ئې هغه خوسا او ګنده شوي ومونده، بل ځای وایي چې د جمعې په ورځ به ئې د شنبې د ورځې لپاره هم ټولول، ځکه چې په دې ورځ له کار کولو منع شوي وو او بیا لیکي چې موسی علیه السلام هارون علیه السلام ته وویل چې د (من) یو (عومر) راټول کړه چې د راتلونکو نسلونو لپاره ئې وساتو او دا ئې (د عهد په صندوق) کې کېښودل!!! دا خبره به کوم عقل ومني چې یو شي هم په یوه شپه کې ګنده کېږي او هم د راتلونکو نسلونو لپاره په ساتلو نه ګنده کېږي!!!
- قرآن د بایبل دا ادعا ردوي او وایي چې اسرائیلیانو بې صبري وکړه او موسی علیه السلام ته ئې وویل: تر څو به په دې یو ډول خوراك صبر کوو؟ تر څو به همدا صحرا وي او دا من و سلوی؟!!

ãMî.ê$Ê $Z9 ó Ì/ã š• /‘ $Y9 ãŠ$ı ‰ïh°r Q$èÛ 4?ã ŽÉÁ R ` 9 4 › qß»ƒ óOçè ¢Îr

qè ” ï‰$šc qè‰Zó @& A$% $gÎÁ/r $kÅ%ãr $gBqèr $gí$Vïr $gÎ/ . ` B HÚ óR$

[illegible] البقرة: ٦١

او هغه وخت چې تاسو وویل: ای موسی! په یوه رنګ خوراك هیڅکله صبر نه شو کولی!! نو خپل رب ته دې زمونږ لپاره دعا وکړه چې مونږ ته هغه څه راوباسي چې ځمکه ئې راشنه کوي: له ساګ سابه ئې، تره او بادرنګ ئې، غنم ئې، نسك ئې او پیاز ئې، وئې ویل: آیا د هغه څه په عوض کې چې غوره دی هغه څه غواړئ چې راټیټ او ناغوره دی، کوم ښار ته کوز شئ، چې هلته هغه څه ترلاسه کړئ چې تاسو ئې غوښتنه وکړه، نو سپکاوی او خواري وربانديې وتپل شوه او د الله په غضب اخته شول، دا په دې خاطر چې د الله آیتونه ئې تکذیبول او پیغمبران ئې په ناحقه وژل، دا هم په دې سبب چې عصیان ئې وکړ او تېری ئې کاوو.

قرآن له دې وروسته بني اسرائیلو ته هغه نعمتونه ورپه یادوي چې د هجرت په دوران کې الله تعالی ورپه برخه کړل، له مصر نه د شام په لوري د تلو په وخت کې، د سینا په تودې او وچې بېدیا کې او هغه وخت چې د دوی کېږدۍ هم شړېدلې وې او د صحرا ګرمي هوا سخت ځورول، الله تعالی په دوی باندې یو په بل پسې داسې وریځې راوستې چې هم ئې له ګرمۍ وساتي او هم ئې د اوبو ضرورت رفع کړي، سیل سیل مرغان به راتلل او دوی به نیول، هر سهار به د بېدیا د بوټو په سر داسې خوندور څه راپیدا کېدل چې دوی به راغونډول او په خوند خوند به ئې خوړل، خو دوی د هجرت په دې ژوند او یو ډول خوړو صبر ونشو کړی، موسی علیه السلام ته ئې په څرګندو الفاظو وویل چې نور نو تر دې زیات صبر نه شو کولی، د دغه بې صبرۍ په وجه له دې نعمتونو نه محروم او په فقر، لوږه او ذلت محکوم شول، د بني اسرائیلو په دې قصې کې هر مسلمان ته د دې سبق ورکړی شوی: که د الله په لار کې هجرت وکړئ، د رزق او روزي ضامن مو الله دی، د بني اسرائیلو د من او سلوی په څېر به تاسو ته روزي درکوي، خو که بې صبري وکړئ او په نیمه لار کې ودرېږئ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

سفر نیمگړی پرېږدئ، د دوی په برخلیك به اخته شئ. الله په هیڅا ظلم نه کوي، د خپلې لارې په مجاهد او مهاجر خو ئې په هېڅ صورت کې نه کوي، څنگه ممکن ده چې دوی یوازې او بې اسرې پرېږدي، بني اسرائیل چې له کومو بدو پایلو سره مخامخ شول، دا د دوی د ظلمونو سزا وه.

خو که دوی په خپل حلال رزق قناعت ونه کړي او د الله په لار کې د جهاد په سنگرونو کې صبر له لاسه ورکړي، نو له ذلت، سپکاوي او خوارۍ سره به ئې مخامخ کوي. په دوی کې به ترټولو د مخه د عصیان او د دین له حدودو نه تېری او د بل په حقوقو د تجاوز او تعدي بیماري خورېږي، دا بیماري به هغه حد ته رسي چې د پیغمبر او حق پالونکو داعیانو د مخالفت حتی وژلو لپاره به ملا وتړي او د الله له آیتونو نه به انکار وکړي. دې مطلب ته مو باید پام وي چې د آدم علیه السلام په قصې کې هم په جائز رزق عدم اکتفاء او ممنوعه شجرې ته لاس غځول له جنت نه د وتو باعث شو او ورته وویلی شو (اهبطوا) او بني اسرائیلو ته هم په همدې سبب وویلی شو: (اهبطوا)، له دې نه معلومېږي چې د انسان د سقوط او له لوړو پوړو نه د راپرېوتو یوه اساسي وجه همدا بې صبري او په خپل جائز رزق قناعت نه کول دي.

د بني اسرائیلو په دې قصې کې هغه مطلب په لازیات تفصیل سره راغلی چې په جنت کې د آدم علیه السلام د ځای په کېدو او بیا له هغه نه د وتو په قصې کې په اختصار سره راغلی. دا قصه د هغې شرحه ده، په دې کې د شجره ممنوعه حقیقت په ډاگه شوی، دا یوه مېوه وه نه بل څه، له شجره ممنوعه نه هر بل تعبیر بې بنسټه او غلط دی او د قرآن د دغې شرحې مخالف. د بایبل د لیکونکي په څېر د شکاك ذهن خاوندان د آدم علیه السلام د پیدایښت، په جنت کې ځای په ځای کېدل، شجره ممنوعه او له جنت نه کوزېدل او د دې قصې له ټولو برخو نه داسې څه جوړوي چې غیر طبیعي، خارق العاده او د ده د اولاد له هر څه سره توپیر ولري!! د قرآن له وینا معلومېږي چې د بني اسرائیلو جرم نه دا وو چې زیات (من) ئې راغونډول او نه دا چې سبا ته ئې ذخیره کول، جرم ئې بې صبري وه، جرم ئې د هجرت له ژوند نه ستومانه کېدل وو، په یو ډول خوراك قناعت نه کول وو!! د قرآن له وینا دا هم معلومېږي چې دوی له موسی علیه السلام نه ساگ، سابه، تره،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بادرنګ، پیاز او نسك غوښتي او په مصر کې دوی ته همدا شیان په لاس ورتلل نه د بایبل په وینا د غوښو ډك دېګونه!! نو ځکه موسی علیه السلام ورته وايي: که دا شیان غواړئ نو مصر ته کوز شئ!! د دې شیانو د غوښتلو معنی خو دا ده چې تاسو په مصر کې د ذلت او غلامۍ په هغه ژوند راضي وئ!!

له ډبرې اوبه!

بایبل تر دې عنوان لاندې لیکي: اسرائیلیانو په رفیدیم کې له موسی اوبه وغوښتې او ورته وئې ویل: ولې دې له مصره راوایستلو؟ آیا دلته دې د دې لپاره راوستلو چې له تندې ومرو؟ موسی خدای ته وویل: زه له دې قوم سره څه وکړم نږدې ده ما سنګسار کړي!! خدای ورته وویل: د بني اسرائیلو ځینې مشران درسره واخله، د حوریب غره ته ولاړ شه، هلته به زه د یوې ډبرې خوا ته ستا په څنګ کې ودرېږم، په خپلې عصا دې ډبره ووهه چې اوبه ترې وبهېږي...موسی همداسې وکړل او اوبه ترې وبهېدې... دلته اسرائیلیانو له خدای سره مجادله وکړه او وئې ویل آیا خدای زمونږ په منځ کې شته...نو ځکه موسی دا ځای مریبه (یعني د شخړې او مجادلې ځای) ونوماوو!!

قرآن د بایبل دا وینا هم تصحیح کوي او فرمايي:

$F^ø$çžB ôl • f ÿR$ • f Û$š, $Á èĥ > Îõl $Yùù ¾ïBö)ï 4† › qã 4+ó Kõ$Ë)r

(qè? Ÿr « $Éeh `Ë (qçõ $ (qè2 óß/Žô B <‘ $Ré@à2 Oîã %» $Žéã oŽô ã

Çïè ûïŸ‰ Åøã Çú ör$ † Î البقرة: ٦٠

او کله چې موسی علیه السلام د خپل قوم لپاره د ځروبه کېدو غوښتنه وکړه، نو (ورته) ومو ویل: دا تیږه په خپلې عصا ووهه، نو په دې سره له هغې دوولس چینې راوخوټېدې، هرې ډلې خپل اوبه خوړ وپېژندو، د الله له رزق نه وخورئ او وڅښئ او په ځمکې کې فساد کوونکی مه ګرځئ.

په دې آیتونو کې له یوې خوا د بایبل دا خبره رد شوې چې وايي: اسرائیلیانو له

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای سره شخړه وکړه او وئې ویل چې که خدای زمونږ په منځ کې وي نو چېرې دی؟ ولې ئې مونږ په خپلو سترګو نه ګورو؟!! قرآن فرمايي نه یوازې دوی دلته شخړه نه ده کړې بلکې دلته د دوی تر منځ د راتلونکو شخړو مخه هم نیول شوې، دلته دوولس چینې راوخوټېدې، د هرې قبیلې لپاره بېله چینه،او دا د دې لپاره چې د اوبو په سر ئې لانجه راولاړه نه شي. له بلې خوا د الله د لارې مجاهد او مهاجر ته ډاډ ورکړی شوی چې الله ستا د رزق او روزي ذمه وار دی ، که الله وغواړي نو له ډبرې نه تاسو ته چینې راایستی شي، همغسې لکه چې بني اسرائیلو ته ئې د سینا په لویې وچې صحرا کې له تیږې نه دوولس چینې راوایستې، الله تعالی هغه ولس ته د ډاډه او پراخ رزق او روزي تضمین ورکوي چې ایمان راوړي، د دین په نسبت التزام ولري او د الله په لار کې جهاد ته ملا وتړي، د روزي په سر د دوی ترمنځ د شخړو راولاړېدو مخه به هم نیسي او الله به عزت او سوکالي ورپه برخه کوي.

دلته د بایبل ادعا دا ده چې خدای د هغې ډبرې خوا ته ولاړ وو، موسی علیه السلام لیدو، خو اسرائیلي مشرانو نه لیدو، د دې خبرې پر سر شخړه راولاړه شوه چې آیا خدای همدا اوس زمونږ په منځ کې شته که نه؟!! له خپل خدای او له موسی سره ئې شخړه وه، خدای ته ئې ویل: که ته زمونږ په منځ کې یې نو مونږ ته ځان راوښییه!! موسی ته ئې ویل: که خدای دلته وي نو ولې ئې مونږ نه ګورو؟!! لانجه حل نه شوه، نو ځکه موسی علیه السلام دا ځای د مریبه په نامه یاد کړ!!! سل حیف هغه عقل ته چې داسې مسخره خبرې مني او هغه د الله تعالی د کتاب خبره ګڼي!!!

له عمالقیانو سره نښته

بایبل تر دې سرلیك لاندې لیکي: عمالقیان له اسرائیلیانو سره د جګړې لپاره رفیدیم ته راغلل، موسی یوشع ته وویل: سبا له ځینو کسانو سره د دوی مقابلې ته ورشه، زه به د خدای عصا په لاس کې لرم او د غره پر سر به ولاړ وم!!! یوشع همداسې وکړل... موسی، هارون او حور غره ته وختل...موسی خپل لاسونه د آسمان په لوري د دعا لپاره لوړ کړل... تر څو چې به د ده لاسونه لوړ ول نو اسرائیلیان به په جګړې کې برلاسي ول، خو کله چې به ستومانه شو او لاسونه به ئې کوز کړل نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمالیقیان به برلاسي شول، په پای کې موسی سترې شو او خپل لاسونه ئې نه شو اوچتولی، نو هارون او حور په یوې تیږې کښېناوو او تر لمر لوېدو ئې د ده لاسونه اوچت نیولي وو او په دې سره یوشع او جنګیالو ئې عمالقیان خواره واره کړل!!!

دلته هم د بایبل د لیکونکي هغه بیماري ځان ښیي چې مهم قضایا په ډېرو بسیطو او شکلي حرکاتو پورې غوټه کوي، شکلیاتو ته تر اصلي حقایقو زیات اهمیت ورکوي، لکه دلته چې وایي: تر څو چې به د موسی علیه السلام لاسونه لوړ ول نو اسرائیلیان به برلاسي ول او چې راکوز به شول نو برلاسي به ئې په ماتې بدله شوه!!! د بایبل له لیکونکي پوښتنه کوو: د بنده د دعاګانو په وخت کې ستاسو خدای د ده لاسونو ته ګوري او فیصله کوي که د ده د زړه تمنا او پر ژبې دعا ته؟!! آیا د هغه چا دعا نه قبلوي چې له ډېرې ستړیا ئې لاسونه راکوز شوي؟!! له دې د مخه خو تا په یوه ځای کې هم نه دي لیکلي چې د لاسونو لوړ نیولو په سبب موسی علیه السلام ته هغه سترې بریاوې او فتوحات ورپه برخه شول!! دا ولې؟!!

قرآن د ډېرو پیغمبرانو علیهم السلام هغه دعاګانې رانقل کړې چې الله تعالی قبولې کړې دي، خو په هیڅ ځای کې ئې د دعاکوونکي حالت او د لاسونو لوړولو او ټیټولو ته اشاره نه ده کړې، د دوی د منل شوو دعاګانو هغه خوندور او زړه لړزوونکي الفاظ ئې ذکر کړي چې ډېر ځله د انسان اوښکې ورته بهېږي، طبیعي ده چې د دعاګانو منونکی رب دغو الفاظو ته چې د انسان د زړه ترجماني کوي، اهمیت ورکوي، نه د لاسونو حالت ته!!

بني اسرائیل په سینا کې

تر دې سرلیك لاندې د بایبل ځینې ویناوې دا دي: ... خدای موسی ته وویل: زه په پرېږو ورېځو کې تا ته راځم...ترڅو چې له تا سره خبرې کوم قوم به زما غږ اوري او له دې وروسته به ستا په خبرې باور کوي...لاندې ولاړ شه او بنې اسرائیل د ملاقات لپاره چمتو کړه...ورته ووایه چې خپلې جامې ووینځي، ځکه چې زه غواړم د دوی د سترګو په وړاندې د سینا په غره راکوز شم... هلته څه حدود وټاکه چې څوك ترې تېر نه شي او بر ولاړ نه شي...څوك چې له دې حدودو تېر شو وبه وژل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي... هغه باید په غښو یا ډېرو ووژل شي... کله چې په شپېلۍ کې پو شو نو د غره لمنې ته نږدې شئ... د درېيمې ورځې سهار د لمر ختو پر مهال د تالندې او برېښنا دروند غږ تر غوږ شو او پرېړه ورېځ پر غره خوره شوه او بیا د شپېلۍ په شېر غږ واوريدی شو، ټول قوم له وېرې ولړزېدو.. ټول غر له لوخړو ډك وو... ځکه خدای د اور په لمبو کې هلته کوز شوی وو... نو په دغه وخت کې موسی له خدای سره خبرې وکړې او خدای هم د رعد غږ ته ورته غږ سره ځواب ورکړ... بیا موسی لاندې ولاړ او څه چې خدای ورته ويلي وو خلکو ته ئې وويل!!! دلته څو ځله لیکي چې خدای موسی ته وويل: بني اسرائيلو ته ووايه چې له دې حدودو به هیڅوك بر نه تېرېږي او خدای ته د ورنږدې کېدو هڅه به نه کوي، که نه نو وژل کېږي، له ډېر تأکيد او تکرار نه داسې معلومېږي لکه چې دا ټوله خبره د بایبل د لیکونکي لخوا جوړه شوې ډرامه وي!!

د بایبل له لیکواله پوښتنه کوو: تا په لسهاوو ځله لیکلي چې خدای دې او هغه پیغمبر او نبي ته او حتی عادي انسانانو ته ځان ښودلی، خو نه په داسې هیبتناك کیفیت او هیئت سره او په ورېځو او لوخړو کې، دا ځل څه شوي چې د ورېځو په لوخړو کې راځي او غږ ئې د تالندې په شېر دی، غر لړزېږي او په بني اسرائيلو وېره خوره ده؟!! تا خپله هغه خبره په یاد ده که نه چې لیکلي دې وو: خدای د انسان په شکل کې د یعقوب خوا ته راغی او له هغه سره ئې ټوله شپه غېږې نیولې خو په راپرځولو ئې بریالی نه شو؟!! عادي راغلی وو، نه په ورېځو کې او نه په لوخړو کې او غږ ئې هم داسې وو چې یعقوب علیه السلام د انسان گمان پرې وکړ، ابراهیم علیه السلام ته هم د درېو انسانانو په بڼه کې راغی، هغه د مسافرو گمان پرې وکړ او وریته غوښه ئې وراته راوړه، دا ځل ولې لیکې چې هغه د غره پر سر کوز شو، ټول غر په دود او لوخړو پټ شوی وو او غږ ئې تالندې ته ورته وو!!! اسرائیلیان څنگه پوه شول چې دا د خدای غږ دی که د تالندې؟ انسان خو په هغه کلام پوهېږي چې د انسان کلام ته ورته وي، له هغه غږ نه چې تالندې ته ورته وي هیڅ مطلب نه شي اخیستی، موسی علیه السلام له هغه غږ نه څنگه د الله تعالی په مطلب پوه شو؟!! قرآن د بایبل دا ادعا ردوي چې الله تعالی په ورېځو کې او د دود په لوخړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې نازل شوی، دا د اسرائیلیانو وهم او بې بنسټه انتظار ګڼي چې خدای او فرښتې دې په وربځو او لوخړو کې نازل شي، فرمايي:

’‹ĵr ãÐR{ $ÓÅÙèr è 6 Í»=J‰r Ö$Jó‰$`Ï @=B ’Î ª! $‰ŏßïÜ b‹ Wĵ brãÃ÷ƒ @d

ÇËÉ âqãB{W$B _ë‹ $ البقرة: ۲۱۰

آیا له دې پرته د بل څه انتظار کوي چې الله د وربځو په سیوري کې ورته راشي او ملائکې هم او د کار ترسره کېدو پرېکړه وشي، په داسې حال کې چې کارونه ټول الله ته راجع کېږي.

قرآن د بايبل دغه غلطه وينا هم تصحيح کوي او فرمايي چې موسی علیه السلام هغه وخت د قوم مشران له ځان سره غره ته بوتلل چې الله تعالی د تورات اړوند احکام ورکول، داسې حالت ئې پرې راووست چې غر ئې پر خپل سر د راپرېوتو په حال کې لیدو، په همدې حالت کې له دوی نه د الهي احکامو په نسبت د التزام غوښتنه وشوه، دوی په خوله یو څه درلودل او په زړه کې بل څه، په خوله ئې د التزام ژمنه کوله خو په زړه کې ئې د بغاوت او نه منلو اراده وه، د همدې په وجه تالنده پرې پرېوته او دا مشران ووژل شول، موسی علیه السلام سخت پرېشانه شو، دا وېره ورسره پیدا شوه چې قوم به ئې د خپلو مشرانو په وژلو تورن کړي، دعا ئې وکړه، الله تعالی هغوی بېرته راژوندي کړل.

لس فرمانونه

دلته بايبل لیکي:خدای له موسی سره خبرې وکړې او دا احکام ئې ورکړل: (زه خدای، ستا خدای یم، همغه خدای چې ته ئې له اسارت او غلامۍ وژغورلې. له ما پرته به دې نور خدایان نه وي، د ځان لپاره هیڅ بت د حیوان، مارغه او ماهي په څېر مه جوړوه، د هغه په وړاندې مه په ګونډه کېږه او عبادت ئې مه کوه، دا ځکه چې زه خدای ستا خدای یم، غیور خدای یم، څوك چې له ما سره دښمني وکړي سزا ورکوم، دا سزا به د دوی د زامنو تر دریېیم او څلورم پوښته پورې ورکول کېږي!! خو څوك چې له ما سره دوستي کوي او زما احکام پر ځای کوي، تر زر پوښته به پرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

رحمت کوم!! ... زما له نومه غلطه استفاده مه کوه، که په بې احترامۍ سره زما نوم یاد کړې یا د درواغو قسم پرې وخورې مجازات کوم دې، ... د سبت ورځ په یاد لره او سپېڅلې ئې گڼه... په دې ورځ به هیڅ کار نه کوئ... دا ځکه چې خدای په شپږو ورځو کې آسمان، ځمکه او... راپیدا کړل او په اوومه ورځ ئې له کاره لاس واخیست... نو ده دا ورځ د استراحت ورځ ونوموله...د پلار او مور احترام کوه ترڅو دې عمر اوږد شي... قتل مه کوه، زنا مه کوه، غلا مه کوه او درواغ مه وایه، د بل د مال او ناموس طمع مه کوه، د خپل گاونډي د مریې، وینځې، غوایي، خره او مال د لاس ته راوړو هڅه مه کوه.) ... کله چې بني اسرائیلو رعد و برق او له غره نه د لوخړو پورته کېدا ولیده او د شپېلۍ غږ ئې واورېدو وویرېدل او ولړزېدل او له غره نه لرې ودرېدل او موسی ته ئې وویل: ته د خدای خبرې واوره، مونږ ته ئې ووایه مونږ اطاعت کوو، خدای دې مخامخ له مونږ سره خبرې نه کوي ځکه وېرېږو چې وبه مرو!!! موسی ورته وویل: مه وېرېږئ... خدای د دې لپاره راکوز شوی چې تاسو ته خپل قدرت وښیي تر څو له دې وروسته ترې ووېرېږئ او گناه ونه کړئ!!... نو بیا خدای له موسی وغوښتل چې بني اسرائیلو ته ووایه: تاسو ولیدل چې څنگه مې له آسمانه له تاسو سره خبرې وکړې!!! نو له دې وروسته د سرو او سپینو زرو نه ځان ته بتان مه جوړوئ او عبادت ئې مه کوئ... ما ته چې د قربانۍ کوم ځای جوړوئ باید له خاورې جوړ شوی وي، د خپلو څارویو نه چې کومې سوځېدونکې قربانۍ او د سلامتۍ هدیې وړاندې کوئ نو دلته ئې قربانۍ کوئ، ... که مو غوښتل چې د قربانۍ ځای له ډبرو جوړ کړئ نو دا ډبرې (د څټك په څېر) وسایلو سره مه ماتوئ او مه ئې تراشئ،... داسې ډبرې زما د قربانۍ له ځای سره نه ښایي!! د قربانۍ د ځای لپاره زینه هم مه جوړوئ، داسې نه چې له دغو زینو د پورته تلو په مهال مو عورت بربنډ نه شي...)

دلته د بایبل لیکونکي ته څو پوښتنې راجع کېږي:

- په دې کې هیڅ شك نه شته چې په تورات کې به د الله تعالی لومړۍ لارښوونه دا وه چې له الله جل شأنه پرته بل معبود نه شته، د انسان، حیوان، مارغه او بل څه بت به نه جوړوئ او عبادت به ئې نه کوئ، دا د هر الهي دین اساسي او لومړنۍ خبره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده، خو د بايبل له منونكو پوښتنه كوو چې تاسو د بايبل د دغې څرګندې او پرېكنده وينا په خلاف ولې عيسى عليه السلام په الوهيت كې شريك كړی؟ ولې د ده او د مريمې عليهما السلام مجسمې مو جوړې كړې، ټولې كليساوې مو په دغو مجسمو ډكې دي؟ دا ولې ستاسو كشيشان د د دغو مجسمو په وړاندې په ګونډه كېږي، عبادت ئې كوي او مرسته ترې غواړي؟!! د بايبل د وينا معنى خو دا ده چې چا له الله تعالى سره څوك يا څه شريك كړ، د هغه مجسمه ئې جوړه او د هغه په وړاندې په ګونډه شو له الله تعالى سره ئې دښمني كړې، داسې دښمني چې الله تعالى به ده او د ده درې او څلور پوشته ته سزا وركوي!!

• خو د بايبل دا خبره د دين له بنيادي اساساتو سره ټكر كوي چې خدای تر درې څلور پوشته خپل دښمن ته سزا وركوي او تر زر پوشته خپل دوست په خپل رحمت او پېرزوينو نازوي!! دا باور او نظر هم د ديني اصولو او باورونو خلاف ده او هم د عدل او عقل خلاف، ولې به عادل خدای يو چا ته د پلار او غور نيكه په جرم سزا وركوي؟!! او ولې به د غور نيكه په خاطر د ده كړوسيانو ته نيكه بدله وركوي كه څه هم د الله تعالى د پېرزوينو او رحمت مستحق نه وي؟!! كه داسې وی نو د آدم عليه السلام په زر پوشته اولاد به د الهي رحمت سيوری غوړېدلی وو، خو بايبل په خپله اعتراف كوي چې د آدم عليه السلام په تېرو شپېتو پوشته كې ډېر د الله تعالى له رحمته محرومه او په الهي عذاب اخته شوي!!! د بايبل د ادعا په اساس خو بايد د نوح عليه السلام، ابراهيم عليه السلام، موسى عليه السلام او نورو پيغمبرانو عليهم السلام په زر پوشته كې د الله تعالى د لعنت او عذاب مستحق اولاد نه راپيدا كېدو!!

• الله تعالى په اونۍ كې يوه ورځ د دې لپاره د تعطيل او رخصتۍ ورځ نه ده ګرځولې چې ده په خپله عالم په شپږو ورځو كې پيدا كړ او اوومه ورځ ترې وزګار شو او آرام ئې وكړ!! الله تعالى عالم پيدا كړی او له پيدا كولو وروسته ئې د دې عالم چارې په خپل واك كې نيولې، د عالم تر پيدا كولو د دې عالم ساتل او پالل كه ګران كار نه وي نو آسان خو په هيڅ صورت كې نه دی، قرآن فرمايي چې الله تعالى هم خالق دی او هم ئې ټولواك، مالك او حاكم، د آسمانونو او ځمكې له پيدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولو وروسته ئې د دې عالم د پاچايۍ پر عرش استوی وکړه او د مالك الملك په توګه ئې د عالم د اداري، ساتنې او پالنې واګې په خپل اختيار کې واخيستې او په دې سره د بايبل د دغې غلطۍ وينا ترديد شوی چې الله تعالی په انسان قياسوي، ستومانه کېږي او استراحت ته ضرورت لري!! د انسان لپاره په اونۍ کې يوه ورځ د عبادت لپاره مختص شوې، د يهودانو لپاره هفته، د مسيحيانو لپاره يکشنبه او د مسلمانانو لپاره جمعه، پر مسلمانانو د جمعې لمونځ فرض شوی، په دې ورځ به ټول په جومات کې راغونډېږي، په جماعت سره به لمونځ کوي او د جمعې د ورځې هغه خطبه به اوري چې د امام او د هغه د نائب له لوري ورکول کېږي او په هغې کې د تېرې اونۍ ټولې مهمې او اساسي مسئلې څېړل کېږي. په دې ورځ به يوازې د لمانځه لپاره خپل کارونه متوقف کوي، له لمانځه وروسته خپل کارونه د نورو ورځو په څېر کولی شي!! د بايبل ليکونکي ته وايو: که د اونۍ آخري ورځ د عبادت لپاره ټاکل شوې وي نو آخري ورځ خو جمعه ده نه هفته!! که دا وروستۍ ورځ وګڼو نو تاسو ولې د يکشنبې ورځ د تعطيل ورځ منئ؟!! د بايبل کومه خبر د منلو ده؟

- د بايبل ليکونکی له يوې خوا دا ادعا کوي چې خدای د اور لمبو او لوخړو کې د غره پر سر راکوز شو... او له بلې خوا ليکي چې خدای د موسی له لارې بني اسرائيلو ته وويل: تاسو وليدل چې څنګه مې له آسمانه له تاسو سره خبرې وکړې!!! نو له دې وروسته د سرو او سپينو زرو نه ځان ته بتان مه جوړوئ او عبادت ئې مه کوئ... دې تناقض ته څه ځواب وايې؟ په دې مهال خدای په آسمان کې وو که د غره پر سر وربځو او لوخړو کې؟!!
- که الله تعالی تاسو ته دا ويلي وي چې ما ته د قربانۍ کوم ځای جوړوئ بايد له خاورې جوړ شوی وي، د خپلو څارويو نه چې کومې سوځېدونکې قربانۍ او د سلامتۍ هديې وړاندې کوئ نو دلته ئې قربانۍ کوئ، ... که مو غوښتل چې د قربانۍ ځای له ډبرو جوړ کړئ نو دا ډبرې (د ځټك په څېر) وسايلو سره مه ماتوئ او مه ئې تراشئ،... داسې ډبرې زما د قربانۍ له ځای سره نه ښايي!! نو تاسو ولې خپل معبد او د عهد صندوق له څو زره کيلو ګرامه سرو او سپينو زرو او ... جوړ کړی؟!! الله تعالی خو تاسو ته ويلي چې د قربانۍ ځای له خاورو جوړ کړئ، که له ډبرو ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړوئ نو ډېرې به نه تراشئ... او دا د ټولو جاهلو قومونو بد عادت دی چې معبدونه ئې له معنوي لحاظه وران وي خو ظاهر ئې ډېر ښايسته او مزين، ډېر قومونه به وګورئ چې له بې وزلو او غريبو دوکه شوو ديندارانو د شکرانو او صدقو په نامه سره او سپين زر راغونډوي او د قبرونو پر سر سترې ستړې بنګلې جوړوي او دروازې ئې په سرو او سپينو زرو ورته سينګاروي!! که د الله تعالی د خوښې له معبد سره تراشلې ډېرې هم نه ښايي نو د سرو زرو دروازې او په سرو زرو پوشل شوی د عهد صندوق به څنګه خوښوي؟!! زمونږ عظيم الشأن قرآن خو فرمايي چې چا سره او سپين زر ذخيره کړل او د الله تعالی په لارې کې ئې خرڅ نه کړل او له مسکينانو او فقيرانو سره ئې له مرستې ډډه وکړه، د قيامت په ورځ به ئې تندی، اړخ او شا د همدغو سرو او سپينو زرو په سکو داغل کېږي!!

• آيا ممکن ده چې الله تعالی خپل بنده په دې مأمور کړي چې څاروي د دې لپاره ذبح کړي چې بيا ئې وسوځوي؟!! د دې په ځای چې غوښه ئې د الله تعالی بې وزلو، وږو او نيستمنو بندګانو ته ورکړي د قربانۍ په ځای کې ئې وسوځوي؟!! آيا هيڅ عاقل انسان به داسې دين ومني چې خلك په داسې بېهوده او له عقل او انصاف نه لرې امورو باندې مکلفوي؟!

• د بايبل دا خبره هم ډېره مسخره او خندونکې ده چې وايي: خدای وفرمايل: د قربانۍ په ځای کې زينې هم مه جوړوئ، دا ځکه چې کېدی شي پر زينو د ختلو په مهال ستاسو عورت بربنډ شي!!! ښايي په اصلي انجيل کې ويل شوي وي چې معبد بايد پوړ پوړ نه وي، ټول بايد د الله تعالی په وړاندې يو برابر ودرېږئ، نه دا چې ځينې لوړ او ځينې ټيټ، او دا همغه لارښوونه ده چې اسلام ئې مونږ ته کوي، خو د بايبل ليکونکي دا خبره تحريف کړې او له هغې ئې داسې مسخره خبره جوړه کړې!!

بايبل ورپسې ليکي:

(که دې عبرانی غلام وپېرو نو يوازې شپږ کاله به ستا خدمت کوي په اوو م کال به ئې وړيا آزادوې... که ارباب ئې ورته واده کړی وي او زامن او لونې ولري نو يوازې دی به آزادېږي، مېرمن او اولاد به ئې له ارباب سره پاتې کېږي... خو که ده وويل: زه تر آزادۍ خپل ارباب، مېرمن او اولاد غوره ګڼم نوارباب به ئې د قوم قاضيانو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورولي، د ټولو په وړاندې به د هغه غوږ ورسوری کړي تر څو له دې وروسته د تل لپاره د ده غلام وي)!!!

ګورئ چې بایبل یو ځل بیا د اوو عدد معتبر ګڼلی او ویلي ئې دي چې په اووم کال به مریي آزادېږي!! خو ورپسې ارباب ته نه یوازې د دې اجازه ورکوي چې هغه د تل لپاره د مریي په توګه وساتي بلکې دا حق هم ورکوي چې غوږ ئې ورسوری کړي!! آیا ممکن ده چې د الله تعالی په دین کې داسې ظلم او تېری جائز وګڼلی شي؟ اسلام خو دا هم حرام ګڼي چې څوك د حیوان غوږ ورپرې کړي یا ئې وداغي!! د حیوان وهل او دروند پېټی پرې بارول هم ناروا او د عدالت او تقوی خلاف کار ګڼي!! قرآن د حیوان د غوږونو لنډول او پرې کول او په فطرت او خلقت کې تغیر او بدلون راوستل هغه شیطاني کار ګڼي چې د انسان د پیدا ښېښت په لومړۍ ورځې ئې په خپله ذمه اخیستی او لوړه ئې کړې چې انسان به بې لارې کوي او دې کار ته به ئې هڅوي، قرآن په دې اړه فرمایي:

ª! $ųZè©Ç‌ÈÈ #%ƒÌB $ŻÜø© žwÎ šc qãã‌ôƒ bÎr $ZRÎ wÎ ÿÿiirŠ `ÏB šc qãã‌ôƒ bÎ

bğR•ãÿr bğY•ÏB_{r bğY=Ê_{r Ç‌ÑÈ $Ê rãÿB $ŽÅR 8ŠŠ$6ä ôÏB Ĭb‹ ÏBV(š^ $%r

`»Üøt9$ÉÏ, Fƒ `Br «!$šY ùz žc ŏÉõŏù bå•ÐŸr Ó»èRF[$šc #Œ#ä£à6 Ò,ãù

ÑdRËƒ $Br bÍŽÏJãr bdRËƒ Ç‌ÈÈ $Yô B $Z•óä •Åz ß)ù «!$Âc rŠ `ÏB $Šŀr

Ç‌ÈÈ $ÁŠÏC $k]ã brßÅ Ÿr ÐŸg_ óßlrÜ 7Í»9réÇ‌ÈÈ #‘ráâ žwÎ ß»Üøt9$

النساء: ۱۱۷- ۱۲۱

دوی خو له الله پرته یوازې د ښځو عبادت کوي او له سرکښ شیطان نه پرته د بل څه عبادت نه کوي. همغه چې الله رټلی او ویلي ئې دي: هرومرو به ستا له بندګانو څخه ټاکلې برخه ترلاسه کوم. او حتماً به ئې تېرباسم او حتماً به هیلې پکې راولاړوم او خامخا به ورته امر کوم نو د څاروو غوږونه به غوڅوي او هرومرو به ئې ګمارم نو د الله د مخلوق جوړښت به بدلوي او څوك چې له الله پرته شیطان دوست ونیسي نو په ښکاره تاوان سره ئې تاوان وکړ. وعدې ورسره کوي او هیلې پکې راولاړوي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیطان خو له تېرایستو پرته څه وعده نه ورسره کوي. دوی همغه دي چې میشت ځای ئې دوزخ دی او له هغه نه به د خلاصون چاره نه مومي.

په دغو څو لنډو جملو کې د شیطان ټول هغه خبیث کارونه په ګوته شوي چې په خپلو ملګرو ئې ترسره کوي. د شیطان ملګرتیا او ټول هغه کارونه کول چې د شیطان د حزب غړي ئې باید ترسره کړي، له سمې لارې انحراف او کږېدل او په کږو لارو کې خپلو موخو ته د رسېدو هڅه کول، شرك، د دروغجن معبود لپاره قرباني، له فطرت سره جنګ او د هغو الهي سننو د بدلولو هڅه چې د ټولو مخلوقاتو په پیدایښت او جوړښت کې مراعات شوي. دا چې ګورئ څوك سالم او پاکیزه جنسي تعلقات پرېږدي او ناولې لارې او غیر فطري طریقې غوره کوي، دا د همجنسانو تر منځ غیر فطري جنسي تعلقات، د خپل فطرت خلاف هغه مخدره مواد استعمالول چې بې سده ئې کړي او د خپلو حواسو اداره کول له لاسه ورکړي، دا چې نارینه غواړي ځان د ښځې په څېر کړي او ښځه ځان د نارینه په څېر، په لباس کې هم او په حرکاتو او سکناتو کې هم، دا چې نارینه ږیره خریي، هره ورځ د خپل مخ د پوستکي په ملیونهاوو حجرات ریبي، لنډه موده وروسته ئې مخ ګونځې ګونځې شي، د زنې لاندې غوښه ئې راوځړېږي، دا همغه له فطرت سره جنګ دی چې شیطان خپل ملګري ورباندې ګماري، دا چې ګورئ څوك د دروغجنو معبودانو لپاره په انسان، حیوان او حتی په خپل ځان ظلم کوي، څوك د ځاروي غوږ غوڅوي، څوك ځان وهي، څوك ریاضتونه په ځان مني، څوك رهبانیت ته مخه کوي او څوك له نکاح نه ډډه کوي، دا هر یو په حقیقت کې د شیطان هغه قسمونه رښتوني کوي.

• د قرآن له دغې وینا نه هم د بایبل د دې حکم حقیقت څرګندېږي چې ارباب ته د غلام د غوږ پرې کولو حق ورکوي او هم دا چې دوی ولې د مریمې علیها السلام مجسمه جوړوي او په کلیسا کې ئې نصبوي. دوی په اصل کې د شیطان عبادت کوي، شیطان غولولي، څوك ئې دې ته هڅولی چې د مریمې علیها السلام مجسمه جوړه کړي او څوك ئې دې ته چې د مناة، نائلة او عزیٰ په څېر ښځېنه بتان معبودان ونیسي او په وړاندې ئې ګونډه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زیاترو مشرکانو د ښځو په څېره کې ځان ته معبودان جوړ کړي او عبادت ئې کوي، جنسي بې لارېتوب ئې هغه ځای ته ورسوي چې پر زړه او ذهن ئې بې مهاره جنسي تمایلات مسلط شي، ټول ژوند ئې د دې تر اغېز لاندې راشي، هر څه له دغې زاویې ګوري، د جنسي هوس بنده شي، هم ئې دوستي د دې لپاره وي او هم ئې دښمني، له دې نه پرته بله مینه نه پېژني، شراب دا اور لا تیز کړي، د ښځو او نارینه وو آزاد اختلاط او بربنډتوب ورباندې مزید تیل توی کړي، مسته موسیقي، رقص او نڅا او د عشق او شهوت په ستاینې کې سندرې لازیات ورته لمن ووهي، هم ئې بتان او هم ئې مجسمې د ښځو انځورونه شي . که تاسو دا اوس غربي ټولنې ته لږ په دقت سره ځیر شئ نو د قرآن د دغه آیت مصداق به په خپلو سترګو وګورئ، هرې خوا ته به دې د ښځو مجسمې ترسترګو شي، هم په معبد کې او هم په مغازه کې، هم د کشیش په وینا کې او هم د ټلویزیون په تجارتي اعلاناتو کې، هلته د تجارت لپاره ښځه او د دې ښایست استعمالېږي، هلته لوړو مراتبو ته رسېدل د ښځو له لارې وي، هلته مور او پلار هېر شوي، د دې مینې ټغر ټول شوی، ځای ئې جنسي هوس او تعلق ته خالي شوی، له نکاح او د کورنۍ له جوړولو نه ډډه کېږي دا ځکه چې نکاح د آزاد جنسي تعلقاتو مانع کېږي، له اولاد سره د ښځې او مېړه علاقه او مینه نه شته او دا د دې لپاره چې اولاد ساتل او روزل زحمت غواړي او د جنسي تلذذ او خوند اخیستو په وړاندې خنډ کېږي، مېړه او ښځه د دې په ځای چې اولاد ولري، سپي او پشۍ ساتي، هلته به تاسو له کشیشانو نه هم واورئ چې مریم علیها السلام په زنا تورنه کوي او په دې خبرې خاص تأکید کوي او وایي چې هغې توبه وکړه او بیا ئې دا مقام ترلاسه کړ او دا د دې لپاره چې د یوه زناکار ولس معبود هم باید د زنا سمبول وي، هلته به تاسو د فروید په څېر د دوی له فیلسوفانو نه هم واورئ چې وایي: د انسان د ټولو کړو وړو، اړیکو او روابطو منشأ جنسي تمایل دی، د پلار مینه له لور سره او د مور مینه له زوی سره له دغه تمایل نه راولاړېږي، هم د انسان د ویښنې ټول فعالیتونه او هم ئې د خوب خوبونه جنسي منشأ لري.

راشئ وګورئ چې بایبل د وینځې په اړه څه وایي؟ د وینځې په هکله وایي چې هغه به د غلام په څېر له شپږ کاله خدمته وروسته نه آزادېږي... که ئې ارباب نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوارې ځانه ته ئې واده کړي نو په بل دې خرڅه کړي... خو په غیر یهودي به ئې نه خرڅوي ځکه چې دا کار له دې سره خیانت دی!!! د بایبل دا حکم د هغې یهودي وینځې په اړه ده چې پلار ئې د فقر او نېستۍ په وجه مجبور شوی وئې پلوري!!! د بایبل منونکو ته وایو: تاسو خو د انسانانو تر منځ د برابرۍ او عدالت خبره کوئ، د آزادۍ شعارونه ورکوئ خو سره له دې داسې کتاب منئ چې د دائمي غلامۍ، د وینځې او مریي تر منځ او د یهودي او غیر یهودي ترمنځ په ژور توپیر باور لري او احکام ئې په دغه توپیر او تبعیض ولاړ دي!! مونږ ته وایي چې ستاسو خبره سمه نه ده که ستاسو د مقدس کتاب خبره؟!!

بایبل د قصاص په اړه وایي: (که چا کوم انسان داسې وواهو چې ترې مړ شو باید ووژلی شي!! که ئې په خطا سره وواژو نو زه به دېر ژر داسې ځای ورته وټاکم چې پناه ورووړي!! څوك چې پلار یا مور ووهي باید ووژلی شي، که چا کوم انسان وتښتاوو، که ئې د مریي په توګه پلورلی او که ئې نه وي پلورلی باید ووژلی شي، چا چې پر خپل مور او پلار لعنت ووایو باید ووژلی شي... که څوك خپل مریي یا وینځه داسې په لرګي ووهي چې زخمي شي او ومري باید مجازات شي!!! خو که هغه مریي او وینځه له وهلو وروسته ژوندۍ پاتې شوه، ارباب به ئې نه مجازات کېږي ځکه چې د دوی څښتن دی !!!)

د بایبل منونکي دې د دې بې عدالتۍ، عدم مساوات او ظالمانه احکامو توجیه وړاندې کړي او زمونږ دغو پوښتنو ته دې ځواب ووایي:

- تاسو خو اوس د قصاص قانون له خپلو اساسي قوانینو او جزایي مقرراتو حذف کړی، دا ولې؟ په بایبل ایمان نه لرئ که هغه قوانین درته غیرعادلانه برېښي؟ څوك چې بایبل مني پر اسلام څنګه د قصاص په اړه اعتراض کوي؟!!
- آیا د دې لپاره کومه معقوله توجیه لرئ چې ارباب به د خپل غلام او مریي په وژلو نه قصاص کېږي او یوازې څه مجازات به ورته ټاکل کېږي او دا مجازات هم په هغه صورت کې منتفي کېږي چې په څو ورځو کې وهل شوی مریي او وینځه له خپلو ټپونو ونه مري؟!!
- د عدالت تقاضا خو دا ده چې په قصاص کې هم انسانان برابر وګڼلی شي او هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

قصاص تېري ته ورته وي، وهونکی باید ووهلی شي او وژونکی ووژلی شي!! بایبل ولې د عدالت خلاف هم په انسانانو کې توپیر کوي او هم په قصاص کې؟!!

• د خطا قتل په اړه خو عادلانه حکم دا دی چې د مقتول ورثه وو ته دیت ورکړل شي، په دې دیت سره هم د مقتول د کورنۍ هغه خساره څه ناڅه جبرانېږي چې د خپلې کورنۍ د یوه غړي له وژل کېدو راولاړه شوې، هم قاتل ته مناسب درس دی چې بیا بې احتیاطي ونه کړي او هم د قاتل او مقتول د کورنیو تر منځ د روغې جوړې غوره طریقه ده او د هغو فتنو مخه پرې نیول کېږي چې اکثراً له داسې پېښو راولاړېږي، دا بایبل ولې ټول دغه حقایق له پامه غورځولي او د خطا قتل په اړه ئې ویلي چې قاتل باید داسې ځای ته پناه یوسي چې د حکومت لخوا به ورته ټاکل کېږي، دا سیمه به د حکومت تر سلطې لاندې وي خو د قصاص قانون به نه په کې عملي کېږي؟!!

• راشئ لږ قرآن ته ځیر شئ او وګورئ چې په دې اړه ئې قضاوت څومره عادلانه او د عقل او انصاف له غوښتنو سره سم دی او څومره له بایبل سره توپیر لري!! قرآن فرمایي:

Ÿ‰7è9ø$ ‰ö6è9ø$$ ‰ç‹øø$ ‘ ̈=Ã)ø$ ’Î ÞÉ $¸ÁÉ)ø$ Nä3øæ |=Gä (qãZB#ä ûïÏ%!$ $ykš‰»̄

9» ¡ ôMîÏ Ïmøj ä!Š&r Å rã÷è J99$$ 7$6ïÏ$ ãÕ« ÏhŠÅ & ôÏ ¼ã ’Åã ôJù Ó4\RW{$$ Ó4\RW{$$r

ÇÊÐÈ ÒŠÏ& ë>#‹ã ¼ã$ù 7Ï9ºŒ ‰èl/ 3“‰Gã$ÇJù ps Jôm‘r Nä3îs `ÏB ×#‹ÿøB 7Ï9ºŒ

ÇÊÐÈ bqà)G? Nàó ¯=è9 É»6ø9F{$’Í<'r ép‰ym ÄÉ $¸ÁÉ)ø9$’Î Nä3$9r — البقرة: ۱۷۸-۱۷۹

ای مؤمنانو! د وژل شوو په اړه قصاص درباندې فرض کړی شوی، آزاد په آزاد، مریی په مریي او ښځه په ښځې، خو که چا ته د خپل ورور له لوري څه وبخښلی شو، نو په ښه توګه ورپسې کېدل دي او په ښکه وجه ئې ده ته ادا کول، دا ستاسو د رب له لوري تخفیف او پېرزوینه ده، نو چا چې له دې وروسته تېری وکړ، هغه لره دردناك عذاب دی. او ای عقلمنو! په قصاص کې تاسو ته ژوندون دی، د دې لپاره چې ځان ساتنه مو کړې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يعني قصاص درباندي فرض کړی شوی، قاتل به دې ته غاړه ږدي، د آزاد په بدل کې آزاد، د مريي په بدل کې مريي او د ښځې په بدلې کې ښځه، همدا راز نارينه د ښځې، ښځه د نارينه، مريي د آزاد او آزاد د مريي په مقابل کې. يوازې قاتل به وژل کېږي، که قاتل نارينه وي، يا ښځه، آزاد وي يا مريي، د قتل بدل به له بل چا نه اخيستل کېږي، داسې نه چې د قاتل خپلوان ووژل شي. د قصاص پرېکړه به د اسلامي حکومت قاضي کوي، داسې نه چې د مقتول ورثه په خپل سر دا کار وکړي. حکومت مکلف شوی چې د قصاص حکم به نافذوي، د مقتول ورثه ته به دا شرائط برابروي چې قاتل قصاص کړي.

قرآن هم د بايبل دا غلط او له انصافه لرې قوانين مردود وګڼل او هم ئې د جاهليت د دور ټول هغه ناروا او ظالمانه دود دستور ختم کړ چې د قصاص او بدلې په اړه رائج وو. دوی خلك په عزيز او ذليل، شريف او رذيل، حر او عبد وېشلي وو، د قتلونو په اړه هم د دوی دا ناروا وېش په نظر کې نيول کېدو، شتمن د بې وزلي، شريف د رذيل او بادار د غلام په بدله کې نه وژل کېدو، اسلام راغی د خلکو ترمنځ ئې د مساوات اعلان وکړ، وئې ويل چې ټول انسانان د يوه الله مخلوق او بندګان دي، په رګونو کې ئې يوه وينه خوځېږي، يو په بل له تقوی پرته په څه کې فضيلت او شرف نلري، د بدلې لپاره ئې د قصاص نوم کېښود چې معنا ئې برابري ده. او وئې ويل: نفس د نفس په مقابل کی، (أَنّ النّفْس بِالنّفْسِ) دا د انسانانو ترمنځ د برابرۍ هغه اعلان وو چې زرکاله وروسته هم د نړۍ د هېڅ هيواد په مدني قوانينو کې ئې بېلګه نه ليدل کېده، په عمل کې خو تر اوسه حتی په هغو هيوادونو کې چې په دروغو ځان د بشري حقوقو مخکښان ګڼي او د انسانانو ترمنځ د برابرۍ دعوی کوي، يوه هم دا اصلنه دی مراعات کړی، امريکا خپلو فوځيانو ته په اشغال شوو سيمو کې د هر جنايت اجازه ورکوي، د جنګي جناياتو په نړېوالو محاکمو کې د دوی د محاکمې مخالفت کوي، د بګرام، ابوغريب او ګوانتانامو په جهنمي زندانونو کې چې دوی له بې وزلو بنديانو سره څه وکړل او عکسونه ئې په ټولې نړۍ کې خواره شول، دې ټولو ثابته کړه چې دا بې رحمه متمدن کافران لا څومره له هغه څه نه لرې دي چې اسلام ئې د انسان د کرامت د ساتنې، مساوات او د قصاص په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړه وايي، عجيبه لا دا ده چې دغه د تمدن او ترحم دروغجن، مکار او رياکار مدعيان د قصاص په اړه اسلامي قوانين د اعتراض وړ ګڼي او وايي چې د قتل په مقابل کې د قتل حکم بايد لغوه شي او د نړۍ د ټولو هيوادونو له اساسي قوانينو او جزائي احکامو نه حذف شي، خو اسلام که له يوې خوا وايي چې قصاص د خلکو ژوند خوندي کوي، په قصاص سره عدالت تأمينيږي، په قصاص سره د قتلونو مخنيوی کيږي، له بلې خوا د ديت په قانون سره قاتل او د مقتول د کورنۍ ترمنځ د روغې جوړې لار پرانيزي او د قصاص واك د مقتول ورثه ته ورکوي، خو يوه ته ئې ويلي: قصاص ته به غاړه ږدې، بل ته ئې ويلي: يوازې له قاتل نه به قصاص اخلې نه د ده له خپلوانو نه. يوه ته ئې وويل: که د مقتول ورثه د قصاص نه منصرف او په ديت راضي شول نو په ښه توګه به هغه ادا کوې او بل ته ئې وويل: په ديت له رضايت نه وروسته به په ښه توګه د هغه مطالبه کوې، مبادا د ديت ترلاسه کولو وروسته له قاتل نه د غچ او انتقام اخيستو هڅه وکړې.

په قصاص سره د قتلونو مخنيوی کيږي، د خلکو ژوند د هغو قاتلانو له ګواښونو خوندي پاتې کيږي چې د قصاص د نشتوالي په صورت کې په هر بې وزلي تيری کوي او د ټولنې امنيت او د خلکو ژوند له خطر سره مخامخ کوي. په ټولنې کې واقعي امنيت نه په پوليسي او جاسوسي نظام او د پوليسو په زياتولو راتلی شي او نه د زندانونو په جوړولو او ډکولو سره، له دې لارې راغلی امنيت تل کاذب او موقتي وي، د نيويارك په څېر د امريکا په لويو لويو ښارونو کې چې په هر ګام کې پوليس او د استخباراتو غړي ولاړ وي او هرې خوا ته کامرې نصب دي، خو څوك نه په جيب کې له ځان سره پيسې ساتي او نه لاسي بکس ګرځوي، له دې وېرې چې بدمعاشان به ئې په چاړه تهديد او هر څه به ترې واخلي، که د څو ساعتونو لپاره برېښنا ولاړه شي، هومره جنائي پېښې ترسره شي چې د آسيا په لويو لويو ملکونو کې په يوه کال کې هم دومره پېښې نه کيږي.

بايبل د زخمونو په اړه يو ځل همغه خبره کوي چې قرآن کړې او وايي: نفس د نفس په بدل کې، سترګه د سترګې په بدل کې، غاښ د غاښ په بدل کې، لاس د لاس په بدل کې، پښه د پښې په بدل کې، داغ د داغ په بدل کې، زخم د زخم په بدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې او وهل د وهلو په بدل کې، خو ورپسې بېرته تبعیض ته مخه کوي او لیکي: که چا خپل مریي یا وینځه په خپل ګوزار سره ړنده کړه، نو د دې په بدل کې به ئې آزادوي، که ئې غاښ ورمات کړ د غاښ په بدل کې به ئې آزادوي!! عجیبه خو لا دا ده چې بایبل د حیواناتو د مجازات په هکله داسې وایي: که کوم غویی سړی یا ښځه په ښکر ووهي او وئې وژني نو دا غویی به رجم (په تېږو ویشتل) کېږي او غوښه به ئې هم نه خوړل کېږي!! او خاوند به ئې بې ګناه ګڼل کېږي، خو که ئې مخکې هم داسې کار کړی وو او خاوند ئې ترې خبر وو او هغه ئې نه وو تړلی نو په دې صورت کې به غویی رجم کېږي او خاوند به ئې وژل کېږي!! مګر دا چې د مقتول خپلوان په دیت راضي شي!! خو که غویی کوم غلام یا وینځه په ښکر وهلو ووژني نو باید د دوی ارباب ته دېرش مثقاله سپین زر ورکړی شي او غویی دې ووژل شي!!

د اخلاقي قوانینو تر عنوان لاندې هم د بایبل خبرې د حیرانتیا وړ دي، لیکي: که چا کومه پېغله دوکه کړه او جنسي تېری ئې پرې وکړ باید په نکاح ئې کړي او مهر ئې ورکړي، خو که د پېغلې پلار په دې واده راضي نه وو نو یوازې مهر به ورکوي!! که ښځه جادوګري وکړي باید ووژل شي، که انسان له کوم حیوان سره جنسي نږدېکت وکړي باید ووژل شي، که څوك له خدای پرته بل خدای ته قرباني وکړي باید ووژل شي، که د خپل قوم کوم کس ته دې پور ورکړ د سودخورو په څېر سود مه ترې اخله، د غلو او د انګورو د عصیر لومړی حاصل به په خپله ما ته وړاندې کوئ، د لومړي زوی فدیه ورکړئ، د غوایو او مېږو لومړي بچیان به زما وي اووه ورځې ئې له مور سره پرېږدئ او په اتمه ورځ ئې ما ته وسپارئ، تاسو زما مقدس او سپېڅلی قوم یئ نو د هغه حیوان غوښه مه خورئ چې ځناورو داړلی وي...) دلته څو پوښتنې لرو:

- که څوك له حیوان سره مجامعت کوي هغه د وژلو وړ ګڼئ خو که له انسان سره زنا (غیر قانوني مجامعت) کوي هغه یوازې د مهر په ورکولو مکلف ګڼئ او زنا ته ئې د ګناه او جرم په سترګه نه ګورئ!! آیا د دې لپاره څه توجیه هم وړاندې کولی شئ؟!! نن خو د دې غیر قانوني مجامعت او جنسي آزادۍ بدې پایلې هم درته څرګندې شوې، د ایډز په څېر خطرناکه بېماري له همدې زېږي، بایبل څنګه دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خطرناك جرم ته داسې په عادي سترګه کتلي؟ د بايبل منونکي دې مونږ ته د دې ځواب هم راکړي چې ولې نن د امريکا او بريتانيا په څېر مسيحي ملکونو کې جنسي روابطو ته بشپړه آزادي ورکړی شوې، دومره چې حتی حکومتونه ئې فاحشو ته د کميشن په بدل کې رسمي مجوز ورکوي چې د ناموس عرضه کولو دکان پرانېزي!!

• که ښځه جادوګري وکړي بايد ووژل شي خو که نارينه دا کار وکړي نو څنګه؟ ولې نه دي ويل شوي چې جادوګر به وژل کېږي که ښځه وي او که نارينه؟

• بايبل هم سود حرام ګڼي خو له وينا ئې داسې معلومېږي چې يوازې به د خپل قوم له پوروړو سود نه اخلئ، ښايي د دغې وينا په وجه نن په ټولو مسيحي هېوادونو کې سود نه يوازې جايز دی بلکې د دوی اقتصادي نظام پرې ولاړ دی!!

• بايبل د ځمکو او باغونو لومړی حاصل او د څارويو لومړي بچيان د خدای حق ګڼي، خو دا نه وايي چې دا به د خدای په نامه د ده بې وزلو او نادارو بندګانو ته ورکوئ او د الله تعالی په لار کې به ئې مصرفوئ، بلکې دا د معبد د مجاور برخه ګڼي. د بايبل له دغې برخې په ډاګه معلومېږي چې دا کتاب د هغه چا له لوري جوړ شوی چې له دين نه دام جوړوي او جاهل عوام پرې غولوي، هر هغه دين او مذهب چې يوه مفت خوره ډله رامنځ ته کوي، د خلکو د قربانيو په اړه ئې د خدای ځای ناستې ګڼي او عوامو ته وايي: د خدای برخه دغې مذهبي ډلې ته وسپارئ، دا يو غولوونکی دين او مذهب دی، دا همغه مذهب دی چې ټول پيغمبران عليهم السلام ئې مقابلې ته لېږل شوي، دا همغه دين دی چې تر ټولو د مخه ئې د الهي دين مقابله کړې، همدا وجه ده چې قرآن فرمايي:

Ä $Ÿ9$ A°qß& bqè=à2ù'u‹s9 Ĕ$7ê‘9$#r ‘$6ômF{$# šÆÏiB #ZŽÏWŸ2 žbÎ) (#þqãZtB#uä šúïÏ%©!$# $pkš‰r'¯»tƒ

šúïÏ%©!$#ur «!$# È@‹Î6y™ `tã šcr‘‰ÝÁtƒur È@ÏÜ»t6ø9$$Î/ ĕ$¨Z9$# ©!$$Î/ =d©!$#šc r߉‹Å3tƒ

التوبة: ۳۴ ÇÌÍÈ 5OŠÏ9r& A>#x‹yèÎ/ Nèdöޱe;t7sù «!$# È@‹Î6y™ ’Îû $ygtRqà)ÏÿZãƒ

اې مؤمنانو! د احبار (ملايانو) او رهبان (مشايخو) ډېری د خلکو مالونه په ناحقه خوري او د الله له لارې مخنيوی کوي او هغه چې سره او سپين زر ذخيره کوي او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله په لار کې ئې نه مصرفوي نو د دردناك عذاب زېرى ورکړه.

اووم کال او اوومه ورځ

دا د بايبل بل عنوان دى، چې داسې ئې پيل کړى: (خپله ځمکه (پټي) شپږ کاله وکره او په اووم کال ئې پرېږده چې استراحت وکړي او په دې کال چې څه په خپله په کې راټوکېږي پرې ئې ږدئ چې فقيران او د صحرا حيوانات ئې وخوري، دا حکم د انګورو او زيتونو د باغ په اړه هم صدق کوي!!

بايبل دلته هم خپله هغه غلطه عقيده چې د خداى په اړه ئې وړاندې کړې او ويلي ئې دي چې خداى د پيدا ښت په پيل کې شپږ ورځې کار وکړ او په اوومه ورځ ئې استراحت وکړ، د ځمکې او د انسان د کار په اړه هم وړاندې کړې، دوى دواړو ته ئې هم شپږ ورځې د کار لپاره او اوومه ورځ د استراحت لپاره ټاکلې!! خو هر عاقل انسان په دې پوهېږي چې نه خداى داسې ذات دى چې ستومانه کېږي او استراحت ته ضرورت لري او نه ځمکه او انسان په خداى قياس کېدى شي!!

درې عيدونه

تر دې عنوان لاندې هم بايبل عجيبې عجيبې خبرې لري، د بني اسرائيلو لپاره ئې درې عيدونه ټاکلي: يو ئې د پتيرې ډوډۍ عيد، بل ئې د حصاد عيد (د هغو مېوو او دانو حاصل راټولو عيد چې تر ټولو لومړى راټوکېږي) او درېيم ئې د حاصلاتو د راغونډولو عيد (هغه وخت چې د فصلونو حاصلات راغونډېږي)، د دې عيدونو مهمه برخه دا ګڼي چې قربانۍ، صدقات، د څارويو لومړي بچيان او د دانو او مېوو لومړي حاصلات به د خداى په نامه د معبد مجاور ته سپارئ!! د همدې بحث په ترڅ کې ليکي: وزګړى به د خپلې مور په شيدو کې نه پخوئ!! نه پوهېږو چې د دې خبرې ئې له عيدونو سره څه تړاو دى!؟

دا عيدونه د دې په ځاى چې د عام ولس لپاره د خوښۍ او عيد ورځې وي د معبد د مجاورانو لپاره عيدونه دي، د دوى محفلونه به ډېر رنګين وي او عايدات ئې ډېر پراخ، د عام غولېدلي ولس تر ټولو غوره مال به وړيا د دوى په لاس کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېوځي، هم ئې د ځمکو او باغونو له حاصلاتو او هم د رمو له لومړيو بچيانو نه، دا نه د عام ولس عيدونه دي او نه د مسکينانو عيدونه، دا د بايبل عيدونه دي، راشئ هغه د مسلمانانو له عيدونو سره مقايسه کړئ چې يو ئې د قربانۍ عيد دی، په دې ورځ مسلمانان هغه ستره قرباني رايادوي چې ابراهيم او اسمعيل عليهما السلام وړاندې کړه، دا ورځ او دا قرباني لمانځي، شتمن ئې ځاروي حلالوي او غوښه ئې درې برخې کوي، يوه ئې عام مسکينانو ته، يوه ئې خپلوانو مسکينانو ته او يوه ئې خپلې کورنۍ ته ورکوي، حاجيان هغه ځای ته ځي او قرباني وړاندې کوي چې ابراهيم عليه السلام خپل زوی اسمعيل عليه السلام هلته د قربانۍ لپاره بوولی وو، دا قرباني په لومړي سر کې پيغمبر عليه السلام يوازې د مسکينانو لپاره ټاکلې وه او ساتل ئې منع کړي وو خو وروسته ئې د يوې برخې ساتلو اجازه هم ورکړه. دوهم عيد ئې د روژې عيد دی، د هغې مياشتې د پای عيد چې قرآن په کې نازل شوی او د همدې لپاره مسلمانان د دغې مياشتې د روژې په نيولو مکلف شوي او په پای کې اختر کوي، په دې کې به هم هر شتمن صدقه ورکوي، د خپلې کورنۍ لخوا مسکينانو ته، د هر تن په مقابل کې نږدې دوه کيلو غنم يا ئې معادل نور شيان، د يوه مسکين د ورځنې خوراك معادل. دا نه حکومت ته ورکول کېږي او نه کومې خاصې مذهبې ډلې ته، دا د مسکين حق دی، بايد هغه ته ورکړی شي. په دې دواړو عيدونو کې به مسلمانان په لويې صحرايي غونډې کې د عيد دوه رکعته لمونځ په جمع کوي، د مسلمانانو زعيم يا نائب به ئې هم لمونځ ورکوي او هم خطبه. دا هم په يوې سيمې کې د مسلمانانو کلنۍ غونډه ده او هم د نړۍ د ټولو مسلمانانو لپاره کلنۍ ستره غونډه.

د خدای وعدې

بايبل تر دې عنوان لاندې ليکي: (زه به ستاسو د لارښوونې لپاره يوه فرشته درلېږم تر څو ستاسو په مخکې روانه وي او هغې سيمې ته مو هدايت کړي چې ستاسو لپاره مې تياره کړې... د دې سيمې ټول اوسېدونکي به درته هلاك کړم...سرې بمبرې به پرې مسلطې کړم... دوی ووژنئ او بتان ئې ورمات کړئ... له

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی او د دوی له خدایانو سره هیڅ ژمنه او تعهد مه کوئ، هیڅوك ئې په سیمې کې مه پرېږدئ... ستاسو د دې سیمې حدود به دا وي: له بحیره احمر نه د فلسطین تر ترانګې او د جنوب له صحرا نه د فرات تر سیند پورې!!

ګورئ چې د بایبل لیکونکی اسرائیلیان د نورو قومونو په ضد څه څه کولو ته هڅوي، ورته وایي: دوی ووژنئ، له خپله ملکه ئې وشړئ، هیڅوك ئې مه پرېږدئ چې ستاسو په منځ کې ژوند وکړي، خدای د فرات تر سیند پورې دا ټوله پراخه ځمکه تاسو ته غوره کړې، قباله ئې د خدای له لوري تاسو ته درکړې شوې، له دې سیمې د اوسېدونکو په ایستلو کې خدای ستاسو مرسته کوي!!! تاسو به د بایبل په ډېرو نورو برخو کې هم وګورئ چې بني اسرائیلو ته دې ته ورته لارښوونې کوي او ورته وایي چې د دې سیمې په اوسېدونکو به هیڅ رحم نه کوئ او هیڅوك به ئې ژوندی نه پرېږدئ!! د بایبل له دغو ویناوو په ډېر وضاحت سره معلومېږي چې دا کتاب د یوه متعصب او بې رحمه یهودي لخوا لیکل شوی، د الله تعالی له لوري لېږل شوی کتاب له دې ډېر لوړ وي چې یوه قوم ته د نورو قومونو د وژلو او له خپلو سیمو د ایستلو امر وکړي، الله تعالی د حق لپاره د باطل په خلاف او د ظالم، کافر او مشرك په ضد د جنګ امر کوي، د الهي دین جنګ د حق او باطل ترمنځ جنګ وي نه د قومونو ترمنځ جنګ.

د عهد تثبیت

بایبل تر دې سرلیك لاندې لیکي: (موسی د غره لاندې د قربانۍ ځای جوړ کړ... څه زلمیان ئې ولېږل چې د سوځېدو او سلامتۍ قرباني خدای ته وړاندې کړي... موسی د قرباني شوو څارویو نیمایي وینې په خنکوکې واچولې او نیمې نورې ئې د قربانۍ په ځای وشیندلې...بیا ئې د عهد کتاب بني اسرائیلو ته ولوست...قوم ژمنه وکړه... بیا موسی دا د خنکو وینې پر خلکو وشیندلې او وئې ویل: دا وینې هغه ژمنه مُهر کوي چې د دغو احکامو په لېږلو سره خدای له تاسو سره وکړه!! موسی، هارون، ناداب او ابیهو د اسرائیلیانو له اویاوو مشرانو سره غره ته وختل او د اسرائیلو خدای ئې ولیدو، داسې معلومېده چې د ده تر پښو لاندې آسمان ته ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شين ياقوت فرش خور وي، که څه هم د بني اسرائيلو مشرانو خدای وليدو خو دوی ته ئې کوم تاوان ونه رساوو... هغوی د خدای په حضور کې خوراك او څښاك وکړ!!!

د عقل او سليم فطرت خاوندانو ته بلنه ورکوم چې د بايبل په دغو مسخره، د عقل او سالم فطرت منافي خبرو باندې لږ غور وکړي، آيا الهي دين به خلکو ته دا وايي چې خپلې قربانۍ وسوځوئ، په وينو ئې د معبد او د قربانۍ د ځای ستنې او دېوالونه ولړئ، پاتې وينې په خلکو وشيندئ او دا له خدای سره د کړې ژمنې مُهر وګڼئ؟ آيا د آسمانونو او ځمکې پيدا کوونکی خدای د غره پر څوکه راکوز شوی او د بني اسرائيلو مشرانو ليدلی او د ده پر دسترخان ئې ډوډۍ خوړلې؟!! او دا خدای هم يوازې د بني اسرائيلو خدای دی او نور انسانان ورسره شريك نه دي؟ آيا د يوه کتاب د لرې غورځولو لپاره دغه بېهوده خبرې کافي نه دي؟!!

د معبد لپاره هديې

دا د بايبل بل عنوان دی، د بايبل د ليکونکي لپاره تر ټولو مهم عنوان، که تاسو په بايبل کې لږ غور وکړئ نو دا به هرو مرو درته جوته شي چې د بايبل د ليکونکي لپاره تر ټولو مهمه موضوع همدا ده، دا برخه د ده ډلې ته سره او سپين زر وړيا په لاس ورکوي، له دوی نه د خدای ځای ناستي جوړوي، خدای ته چې کومې هديې وړاندې کېږي د دوی په لاس کې پرېوځي!! بايبل چې دلته د خپل معبد، د قربانۍ ځای، د عهد صندوق، د عبادت خېمه، د سپېڅلې ډوډۍ مېز... او نورو برخو د شکل، جوړښت او څرنګوالي په اړه کوم تفصيلي بحث کوي، د سرو او سپينو زرو د بې دريغه کارولو امر کوي او په پر له پسې توګه تأکيد کوي چې هر څه به ئې د نقشې مطابق وي، له دې ټولو په ډېر وضاحت سره معلومېږي چې دا هر څه د ټګمارو مذهبي مشرانو يوه غولوونکې لوبه ده، زه ئې دلته يوازې څو لومړنۍ برخې رانقلوم، له دې نه تاسو قياس کولی شئ چې د معبد د جوړښت په اړه د بايبل اوامر څنګه دي او له بې عقلو عوامو نه څنګه د معبد په نامه سره او سپين زر او د دوی د شتمنيو تر ټولو غوره برخې ترلاسه کوي!! بايبل دا عنوان داسې پيلوي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای موسی ته وویل: بني اسرائیلو ته ووایه چې ما ته هدیې راوړي، له هغه چا هدیې قبولې کړه چې په شوق او رغبت سره ئې ورانديې کوي، هدیې باید په دې توګه وي: سره زر، سپین زر، مس، شنې، ارغواني او سرې جامې، نرم کتان، د وزو وړۍ، د پسه سور شوی پوستکی، د دولفین (نهنګ ته ورته ماهي) پوستکی، د اقاقیا (سرو) لرګي، د زیتون غوړي د څراغونو لپاره، ښه بوی لرونکي هغه توکي چې د مسح کولو غوړي ترې جوړیږي، عطر او دودونکي خوشبویه لرګي، قیمتي ډبرې د ایفود (د کاهن ځانګړې جامې) او د ده د سینه بند جوړولو لپاره، بني اسرائیل باید زما لپاره ځانګړې مقدسه خیمه جوړه کړي تر څو د دوی په خوا کې مېشت شم، دا خیمه او لوازم به ئې همغسې جوړوئ چې زه ئې نقشه درکوم!! د عهد صندوق به د سرو له لرګي جوړوئ، اوږدوالی به ئې ۱۲۵ سانتي متره، سور او لوړوالی ئې ۷۵ سانتي متره، منځ او بهر ئې په خالصو سرو زرو وپوښه او په ژۍ ئې د سرو زرو ګاره تېره کړه، د دې صندوق لپاره د سرو زرو څلور حلقې جوړې کړه، د صندوق څلور لاندنیو کونجونو سره ئې ونښلوه، ... د صندوق د وړلو لپاره د سرو د لرګي دوه دستکې په سرو زرو وپوښه او په حلقو کې ئې ننباسه، کله چې د صندوق جوړول بشپړ شي هغه دوه لوحې به درکړم چې قوانین او لارښوونې مې پکې لیکلې دي تر څو ئې په دې صندوق کې کېږدې. د صندوق سرپوښ به له خالص سرو زرو جوړوې، اوږدوالی ئې ۱۲۵ او سور ئې ۷۵ سانتي، دا سرپوښ د (رحمت تخت) دی ستاسو د ګناهونو د کفارې لپاره!! د رحمت د تخت پر سر د فرشتې د شکل دوه مجسمې له سرو زرو نصب کړه، دا مجسمې داسې جوړې کړه چې د رحمت له تخت سره جوخت او نښتې وي، دواړه یوې بلې ته مخامخ او سترګې ئې د تخت په لوري او وزرونه ئې په تخت خواره وي، د رحمت تخت پر صندوق نصب کړه، بیا به زه هملته ملاقات درسره کوم او د دغو دواړو فرشتو له منځه به خبرې درسره وکړم او بني اسرائیلو ته به اړینې لارښوونې وکړم.!!

د سپېڅلې ډوډۍ مېز

دا مېز به د سرو له لرګي جوړوې اوږدوالی ئې یو ګز، سور ئې نیم ګز، لوړ والی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې **۷۵** سانتي، ټوله به په خالصو سرو زرو پوښل شوې وي، پر دواړو خواوو ئې د سرو زرو یو یو قاب نصب کړه، د مېز ژۍ ته د څلورو ګوټو په اندازه حاشیه ورکړه او د سرو زرو په قاب ئې وپوښه، څلورو کونجونو کې ئې د سرو زرو څلور حلقې نصب کړه، دغې حلقې د هغو دستکو لپاره دي چې د مېز د انتقال په وخت کې به ترې کار اخیستل کېږي، دا دستکې به هم د سرو له ونې څخه وي او په سرو زرو به پوښل شوي وي...همداراز د خالصو سرو زرو قابونه، کاسې، جامونه او پیالې به د هغو هدیو لپاره جوړوې چې څښل کېږي!! (سپېڅلې ډوډۍ) به تل زما په وړاندې د مېز پر سر پرته وي!!... د څراغ ایښودو لپاره یو لوښی د خالص سرو زرو نه جوړ کړه، پښې او تنه ئې باید یوه ټوټه او د خالص سرو زرو وي، د دې لوښي د ګل د ګېډۍ او پاڼو انځور ئې هم باید د سرو زرو وي... د دې لوښي په جوړولو کې به **۳۲-۳۴** کیلو سره زر کارول کېږي... ورپسې د عبادت د خیمې طرح ورکوي، په دې کې هم قیمتي رنګارنګ ټوټې، د سرو رزو ګروې... په دې کې **۹۲**د سپینو زرو ستنې او څلور د سرو زرو ستنې، اته تختې چې په سرو زرو به پوښل شوې وي، کارول کېږي... دوه برخې لري چې په یوې پردې سره بېلې شوې، یوه د قدس په نامه او بله ئې د قدس الاقداس په نامه!! ... د عهد صندوق به په قدس الاقداس کې کېښودل کېږي...د خیمې د پردې لپاره به هم پنځه د لرګي ستنې وي چې په سرو زرو به پوښل شوې وي... د قربانۍ د ځای ټول لوازم او اړوند لوښي به د مسو وي... د معبد لپاره به حیاط جوړوې... له قیمتي او نفیس کتان نه، طول ئې پنځوس ګزه او عرض ئې پنځه ویشت ګزه، ستنې به ئې مسي او کړۍ، حلقې او هغه زنځیرونه ئې چې ستنې سره وصلوي د سپینو زرو وي... ټول نور لوازم او مېخونه به ئې د مسو وي!!)

د بایبل له منونکو څو پوښتنې لرو:

- بایبل خو مخکې لیکلي وو چې خدای د قربانۍ د ځای په اړه امر کړی وو چې دا به له خاورو جوړوئ، ډبرې به هم نه په کې کاروئ، که د ډبرو کارولو ته اړ شوئ نو تراشلې ډبرې مه کاروئ، له شته ډبرو استفاده وکړئ، د ډبرو د تراشلو او ماتولو لپاره له وسایلو هم کار مه اخلئ!!! دلته څنګه د خپلې مخکنۍ وینا خلاف د معبد

(c) ketabton.com: The Digital Library

او قربانۍ د ځای لپاره د سرو او سپینو زرو د کارولو امر کوي، دقیقه نقشه ورکوي، اندازه ئې ټاکي، اوږدوالی، سور او لوړوالي ئی ټاکي او تأکید کوي چې هر څه به ئې د نقشې مطابق وي؟ ولې د دومره تبذیر او اسراف امر کوي، هومره چې یوازې د څراغ د ایښودو په لوښي کې به نږدې ۳۲ کیلو ګرامه سره زر کارول شوي وي؟!!

- دا ولې په ټول بایبل کې د عبادت د څرنګوالي په اړه هیڅ واضح لارښوونه نه تر سترګو کېږي، تفصیلي بحث خو پرېږدئ اجمالي بحث هم نه مومو، خو د معبد د جوړښت په اړه دومره تفصیلي او دقیق بحث شوی، پوښتنه کوو: عبادت مهم دی که د عبادت ځای؟!! مونږ په ټول قرآن کې د عبادت د ځای د څرنګوالي په اړه یو آیت هم نه مومو، خو د عبادت د حرکاتو، الفاظو او څرنګوالي په اړه ډېر تفصیلي او دقیق بحثونه ګورو، د دې بحثونو یوه بېلګه هم په ټول بایبل کې نه شته!! دا ولې؟!! د بایبل د دې بیان له حرف حرف او جملې جملې معلومېږي چې دا د یوه ټګمار مجاور او مکار مذهبي مشر لیکنه ده.
- آیا الله تعالی د تورات لوحې د دې لپاره لېږلې وې چې د سرو زرو په صندوق کې کېښودی شي که د دې لپاره چې د خلکو د ژوند لارښود وي او عمل پرې وشي؟ څنګه ممکن ده چې موسی علیه السلام به تورات د سرو زرو په صندوق کې ږدي؟!! قرآن خو مونږ ته تورات د هغه کتاب په توګه معرفي کوي چې نسخې ترې جوړې شوې او په ولس کې خورې شوې (والطور وکتاب مسطور في رق منشور)، موسی علیه السلام خو د تورات له راوړلو سره سم له بني اسرائیلو په دې کتاب د عمل کولو ژمنه اخیستې وه، قرآن خو مونږ ته وایي چې موسی علیه السلام دا لوحې هغه وخت لرې وغورځولې چې وئې لیدل د ده قوم د سامري په لاس دوکه شوی او د خدای په ځای ئې د سخوندر د مجسمې عبادت پیل کړی، تورات هم همدغه خبره کوي، له دې نه خو معلومېږي چې د موسی علیه السلام له نظره دا لوحې نه بلکې په دې لوحو کې لیکل شوي احکام مهم ول!! د ټولو جاهلو قومونو تاریخ په دې شهادت ورکوي چې دوی له خپلو سپېڅلو کتابونو سره همدا معامله کړې ده، هغه کتاب چې په لومړي سر کې د دوی د نېکو او صالحو پلرونو لپاره لارښود کتاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو، خو ورو ورو ترې لرې شوي، د کتاب لارښوونې ئې هېرې کړې، په جامو کې ئې نغښتلی، په لوړ طاق کې ئې ایښی او د تبرك وسیله ئې ترې جوړه کړې، هندوانو او سیکانو له خپلو سپېڅلو کتابونو سره همداسې وکړل، په درمسال کې ئې کېښود، په ګڼ شمېر جامو کې ئې پټ کړ، خوا ته ئې عطر شیندي، خوشبویه لرګي دودوي، بوزی ورته وهي، د برکت ترلاسه کولو لپاره ئې تر خوا تېرېږي او تعظیم ئې کوي!! مسلمانانو د جهل او انحطاط په دوران کې له قرآن سره همدا معامله وکړه، هغه کتاب چې د یوه ستر سیاسي، اجتماعي او اقتصادي انقلاب لارښود وو، د ژوند د هرې پېښې په اړه به مسلمانانو هغه ته رجوع کوله، د خپلې هرې پوښتنې ځواب به ئې له قرآن نه غوښت، هره شخړه به ئې په قرآن حلوله، د هرې قضیې په اړه به ئې د قرآن لارښوونه او پرېکړه وروستۍ پرېکړه ګڼله، هغه کتاب چې په نړۍ کې ئې ستره او ژوره تبدیلي راوسته، له خورو ورو قومونو نه ئې یو ستر او سرلوړی متحد امت جوړ کړ، د ظالمانو په ضد ئې مظلومان پاڅون ته وهڅول، اقتدار ئې له ظالمانو واخیست او مظلومانو ته ئې وسپارو، دوه سترې امپراطورۍ ئې په زوال محکومې کړې، خو آیا پوهېږئ چې څو پېړۍ وروسته، تش په نامه مسلمانانو له دغه لارښود او انقلابي کتاب سره څه وکړل؟!! هغه ئې هېر کړ، یوازې د تبرك وسیله ئې ترې جوړه کړه، په جامو کې ئې ونغاښتو، د تعظیم او احترام په نامه ئې د خپلې خونې په داسې طاق کې کېښود چې تر ټولو لوړ وي او د هیچا لاس نه وررسي، هغه وخت به ئې له لوړ ځایه راکوزاوو چې غوښتل ئې د لوړې کولو لپاره لاس پرې کېږدي!!

• ګمان مه کوئ چې د معبد په تزئین او سینګارولو کې تاسو یوازې یئ، د نړۍ ډېرو ټګمارانو له معبد نه ښایسته او غولوونکی دام جوړ کړی، پرون ئې د یوه مصلح، داعي او ناجي مقابله کړې، چې هغه تللی یا وژل شوی او په همدې سره ئې په ولس کې محبوبیت زیات شوی، همدغه د ده پرونې دښمنان راپورته شوي، د ده پر قبر ئې زیارتونه جوړکړي، د ده په نامه ئې خلك غولولي، شکرانې او صدقې ئې ترلاسه کړې، ینځه ئې پر زیارت مصرف کړې او ینځه نوي ئې په خپل جیب کې اچولې، د زیارت دروازې، قبې او کړۍ ئې له سرو زرو جوړې کړې، ښه زیب او

(c) ketabton.com: The Digital Library

زینت ئې ورکړی، چې هیبت ئې زیات شي او عوام پرې په آسانۍ وغولوي!! په اسلامي هېوادونو کې هم داسې خلك ډېر زیات دي چې قبر ئې دکان دی او زیارتونه ئې دام، پر قبرونو ئې داسې سترې سترې بنګلې جوړې کړې چې نه ستاسو سپینه ماڼۍ ورسره مقایسه کېدی شي او نه واتیکان!! او آیا پوهېږئ چې دا زیارتونه ئې د هغه چا پر قبر جوړ کړي چې هغه په خپل ژوند کې تر یوې لوښتې لوړ قبرونه ړنګول او د قبرونو پر سر جنډې ئې نسکورولې!!

• هر عقلمن انسان په دې پوهېږي چې د معبد د سینګارولو لپاره سره او سپین زر کارول او مجاور ته ئې د نفیس ټوکر جامې جوړول او قیمتي ډبرې ئې په سینه بند او ملابند کې کارول یوازې د ټګمارو مذهبي مشرانو کار کېدی شي، په اسلام کې نه خاصه مذهبي طبقه شته، نه ئې خاص امتیازات، نه ئې خاصه تبعیضي او امتیازي جامه، نه ئې په قربانیو او صدقاتو کې خاصه برخه، اسلام مونږ ته وایي ټوله ځمکه مسجد دی، په هر ځای کې د الله تعالی عبادت کولی شئ، امام په خپله غوره کړئ، هغه امام مه نیسئ چې پر امامت اجوره غواړي، مسجد به مو ساده وي او له سینګارولو به ئې ډډه کوئ، د لمانځه پر مهال به امام له مقتدیانو نه په لوړ ځای نه ودرېږي.

او دا همغه خبره ده چې د بایبل لیکونکي سهواً لیکلې وه: د قربانۍ ځای له خاورو جوړ کړئ، که ډبره کاروئ نو مه ئې تراشئ، تراشلې ډبرې له ما سره نه ښایي!! په معبد کې زینه هم مه جوړوئ، خو هغه د انجیل په دغې خبرې کې تحریف کړی او دا ئې پرې اضافه کړې: داسې نه چې له دغو زینو د پورته تلو په مهال مو عورت بربنډ نه شي...د بایبل لیکونکی دې ته نه دی تیار چې ووایي: زینې د دې لپاره مه جوړوئ چې د الله تعالی په وړاندې یو برابر ودرېږئ!!

• قرآن مونږ ته وایي چې له سرو او سپینو زرو بُت جوړول د سامري کار دی!! واقعاً چې د سرو زرو معبد او معبود جوړل د هغو ټګمارانو کار دی چې د سامري په څېر وي!! هیڅ واقعي خدای پالونکی به په دې راضي نه شي چې د الله تعالی په نامه دې له غولېدلو عوامو نه سره زر ترلاسه شي او هغه دې په داسې مواردو کې مصرف شي، واقعي الهي دین هغه دی چې خلکو ته وایي: د الله تعالی د بې وزلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندګانو مرسته وکړئ، شتمنۍ مو د خیر په کارونو کې، د وږو په مړولو کې، د بربنډو په پټولو کې ، د بیمارانو په تداوي کې او د مسکینانو په لاس نیوي کې ولګوئ، سره او سپین زر مه ذخیره کوئ، چا چې ذخیره کړل ځای ئې جهنم دی!!

• ای کاش د بایبل منونکي په دې پوه شي چې له هغو تصنعي او بې محتوی حرکاتو نه د انسان څومره کرکه کېږي چې ستاسو په معبد کې ئې ستاسو کاهن او کشیش ترسره کوي، کاش تاسو دغو حرکاتو ته یو ځل زمونږ په سترګه هم کتلي وی، کله چې انسان د دوی په معبد کې د کاهن او کشیش هغه حرکات ګوري چې د سپېڅلې مېز خوا ته په نخرو نخرو راځي، خاصې جامې ئې چې په ګنډل شوو ګلانو سینګار شوې اغوستې، د مېز مخې ته ودرېږي، د کتاب په وړاندې ګونډه کېږي، د سرو زرو په جام کې سپېڅلې شربت یا شراب څښي، خلك یو یو راځي، د ده په وړاندې ګونډه کېږي، دی د هغه په خوله کې یوه ټوټه سپېڅلې مړۍ ږدي او په همدې سره ګمان کوي چې خپل مراد ئې ترلاسه کړی او خدای ئې لمانځلی!! له دې صحنې نه د انسان څومره کرکه کېږي!! دا څښاك او خوراك له عوامو ترلاسه شوي، کله چې د دوی په لاس کې وو سپېڅلي نه وو، خو چې د معبد د مجاور لاس ته ورغلل مقدس شول!! دا کاهن او کشیش د دغو عوامو لخوا تغذیه کېږي، خو په معبد کې کشیش د دوی په خوله کې یوه مړۍ ږدي او همدا د هغه لویه پېرزوینه او احسان ګڼي!!

• قرآن د الله تعالی د عرش په هکله فرمایي چې وسعت او عظمت ئې هومره دی چې آسمانونه او ځمکه ئې احتوا کړې، خو بایبل وایي چې د خدای د عرش اوږدوالی ۱۲۵ او سور ئې ۷۵ سانتي دی، دا هم د یوه صندوق سرپوښ دی، د (رحمت تخت) په نامه ئې یادوي او لیکي چې خدای موسی ته وویل: بیا به زه هملته (درحمت له تخته او د عبادت د خېمې له منځه) ملاقات درسره کوم او د تخت پر سر د دوو فرشتو د مجسمو له منځه به خبرې درسره وکړم او بني اسرائیلو ته به اړینې لارښوونې وکړم.!!

• بایبل له دې وروسته لیکي چې خدای د هرراز مجسمو له جوړولو او د دوی په وړاندې د عبادت له کولو ممانعت کړی او فرمایلي ئې دي: بت مه جوړوئ او بتان

(c) ketabton.com: The Digital Library

مه لمانځئ، مجسمه، د ډبرو ځلي او تراشلې ډبرې د لمانځنې لپاره مه جوړوئ...
خو دلته ئې خدای د دوو فرشتو د مجسمو تر منځ پر تخت ناست انځور کړی او د
تثليث او درې ګونو خدايانو عقېدې ته ئې عيني تجسم ورکړی.

بايبل د څراغ په اړه امر کوي چې تل به روښانه وي او بني اسرائيل په دې
ګماري چې د زيتون غوړي به ورته راوړي، هيڅکله به ئې مړ کېدو ته نه پرېږدي...
د کاهن د جامو په اړه ليکي: خپل ورور هارون او زامن ئې ابيهو، العازار او
ايتامار له نورو بني اسرائيلو بېل کړه او د کهانت مقام ورته ورکړه تر څو زما
خدمت وکړي!! مخصوصې جامې ورته تياري کړه، داسې چې هرڅوك ئې له جامو
وپېژني چې دوی زما خدمت کوي، جامه به ئې ښايسته او د ده د مقدس کار سره وړ
وي، هغو خلکو ته وظيفه ورکړه چې د ګنډلو په کار کې ځانګړی مهارت لري چې ده
ته دا ښايسته او ځانګړې جامه جوړه کړي، جامه ئې عبارت ده له ايفود، ردا، په
ګنډلو ګلانو ښايسته شوی کميس، عمامه، ملابند، د هارون زامنو ته به هم دا
جامې جوړېږي تر څو د کاهن په توګه زما خدمت وکړي، بيا د ايفود، سينه بند او
نورو جامو تفصيلات بيانوي، په ټولو کې کافي مقدار سره زر، جواهرات او
قيمتي ډبرې ضروري ګڼي... او ورپسې د کاهن په توګه د هارون او د ده د زامنو د
ټاکنې په اړه ليکي: ... د معبد د دروازې په خوله کې هارون او زامنو ته ئې غسل
ورکړه...دا جامې وروا غونده او د سرو زرو تاج ئې پر سر ورکېږده... بيا ئې پر سر د
مسح غوړي ورتوې کړه... په دې توګه هارون او زامن ئې د کهانت د مقام لپاره
سپېڅلي کړه !!! بيا سخوندر حلال کړه، په وينو ئې د قربانۍ د ځای ښکرونه سره
کړه او پاتې وينې ئې پښو ته توې کړه... ځينې برخې ئې هملته او ځينې ئې بهر
وسوځوه، بيا دې هارون او د ده زامن هم يو پسه حلال کړي او له وينو او وازګو او
نورو برخو سره دې همداسې وکړي... دا د سوځولو قرباني د خدای ډېره خوښه ده!!!
بيا يو بل پسه واخله چې هارون او زامن ئې لاس پرې کېږدي او حلال ئې کړي، په
وينو ئې د هارون او د ده د زامنو د ښي غوږ پسته او د ښي لاس او ښۍ پښې بټه
ګوته سره کړه...پاتې وينې د قربانۍ په ځای وشينده... له دغې وينې نه يوه برخه
راواخله او د مسح له غوړو سره ئې ګډې کړه او پر هارون او زامنو ئې او د دوی پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

جامو ئې وشینده!!!په دې توګه به دوی او جامې ئې سپېڅلې شي!!!او له دېرو نورو مسخره خبرو نه وروسته لیکي: بني اسرائیل به تل د قربانۍ د پسه دا برخې یعنې سینه او ورنونه خدای ته وړاندې کوي چې د کاهن په برخه شي!!

دلته څو خبرې د غور وړ دي:

• مذهبي مقام موروثي ګڼل شوی، د هارون په کورنۍ کې به له یوه نه بل ته په میراث پاتې کېږي!! او دا هغه څه دي چې په هیڅ عقلي معیار کې د منلو وړ نه دی او هر باشعوره انسان ترې کرکه کوي، مګر مذهبي مقام له عقېدې او عمل نه پرته په بل څه ترلاسه کېدی شي؟!! مګر دا د مال، ځمکې او دولت په څېر دی چې له پلاره اولاد ته په میراث پاتې شي؟!! آیا هغه مذهب چې مذهبي مقام یو موروثي توکی ګڼي په لته د وهلو وړ نه دی؟! په مسلمانانو کې هم د جهل او د اسلام له روح نه د بې خبرۍ په وجه د ټګمارو مذهبي مشرانو په لاس داسې مذهبي فرقې راپیدا شوې چې مذهبي او روحاني مقام موروثي توکی ګڼي!! ځینو خپل پیر ته دا حیثیت ورکړ او ځینو خپل امیر ته، چا د علي رضي الله عنه اولاد د امامت وارث وګاڼه، هغه هم نه ټول بلکې ځینې ئې او حتی په ماشومتوب او حتی په غیابت کې، هڅه ئې وکړه چې شمېر ئې دولسو ته ورسوي، د عیسی علیه السلام د دولسو حواریونو او د بني اسرائیلو د دولسو قبیلو له شمېر سره برابر، په دوولسم ئې امامت ختم کړ، یو ورك شوی ماشوم ئې د غیابت د دوران داسې امام وټاکو چې اوس تر عرش نه څو ګزه بر ناست دی او خدای د دوی او هغه تر منځ واسطه ده، په خپلو دعاګانو کې وایي خدایه! امام زمان له مونږ راضي کړې!! خدایه!! د قیامت په ورځ مو د امام زمان په وړاندې شرمنده مه کړې!! همغسې لکه چې بایبل له عیسی علیه السلام نه خدای او د خدای ځای ناستی او د ګناهونو بخښونکی جوړ کړ!! عجیبه لا دا ده چې بایبل د موسی علیه السلام په ځای د هارون علیه السلام اولاد د موسی علیه السلام ځای ناستي او د مذهبي مقام وارث ګڼي او دوی د علي رضي الله عنه اولاد!! نه د پیغمبر علیه السلام د نورو لوڼو او زومانو اولاد په دې حق کې شریکوي او نه هغه چې د علي رضي الله عنه په شمول ټولو صحابه وو د پیغمبر علیه السلام د ځای ناستي په توګه وټاکلو او بیعت ئې ورسره وکړ!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

• بایبل په دې توګه یوه ځانګړې مفت خوره مذهبي فرقه له خاصو امتیازاتو سره رامنځ ته کړه، دا فرقه به له خلکو د الله تعالی په نامه صدقې او شکرانې ترلاسه کوي، د قربانۍ تر ټولو غوره او خوندوره برخه به دوی ته ورکول کېږي، جامې به ئې تر ټولو قیمتي، نفیسي او امتیازي وي، هیڅ کار به نه کوي، دوی او اولاد به ئې سپېڅلې انسانان ګڼل کېږي، نه په دې سبب چې عقیده او عمل ئې تر نورو ښه دی بلکې د دې لپاره چې په خاصې کورنۍ کې پیدا شوې او دا هم نه د دې لپاره چې د دې کورنۍ د غړو په رګونو کې ځانګړې وینه بهېږي بلکې د دې لپاره چې موسی علیه السلام د د دوی پر اجدادو د قربانۍ وینې شیندلې وې!!

• الله تعالی خو دا خوښوي چې د ده په وړاندې ټول خلك یو برابر اوږه په اوږه، له لوړ ټیټ او مخکې وروسته پرته، په یو رنګ ساده جامو کې ودرېږي، اسلام مونږ ته ویلي چې د لمانځه په وخت کې همداسې یو برابر او اوږه په اوږه ودرېږئ، مونږ ئې په دې ګمارلي یو چې په حج کې به یو رنګ جامې اغوندو، هر واقعي الهي دین به همداسې وي او تبعیض به حرام ګڼي.

• پوښتنه کوو: ولې به د بایبل دا مفت خوره ډله خاصه جامه لري، په داسې حال کې چې دا جامه نورو ورکړې؟!! آیا هغه ځوك غوره دی چې صدقه ورکوي او که هغه ځوك چې اخلي ئې؟ مونږ ته خو پیغمبر علیه السلام وایي برنی لاس تر لاندني لاس غوره دی!!

• بایبل وایي چې د قربانۍ تر ټولو خوندوره برخه به د خدای په نامه د کاهن وي!! که تاسو په بایبل کې لږ غور وکړئ نو وبه ګورئ چې د بایبل د لیکونکي له نظره تر ټولو مهمه او اساسي خبره همدا ده، وبه ګورئ چې وایي: د څارویو لومړي بچیان به د کاهن وي، د ځمکې لومړی فصل به د کاهن وي، د باغونو لومړۍ مېوه به د کاهن وي، له انګورو لومړي جوړ شوي شراب به د کاهن وي او ...!!

• د هارون علیه السلام او د ده د زامنو په غوږونو وینه موښل او جامې ئې په وینو ورلړلو سره هغوی سپېڅلي شوي!! حیران یو چې دا خبر د بایبل پلویان څنګه مني؟!! څنګه ئې عقل په دې قانع کېږي چې د وینو په لړلو سره ځوك د ناپاکېدو په ځای سپېڅلی کېږي؟!! قرآن د بایبل د دغې خندوونکې وینا د تردید لپاره په موجز

(c) ketabton.com: The Digital Library

او قاطع الفاظو سره فرمايي:

$ ﺣq ¹ $kÖæ ‹ $NÖ$(rããé$ ẑöz $kŽi ôß9 ‹ $ÎÈè© `B /ã9 $g»Yè _ šc ßöÇ$r

Nä9 $g»Rö¤ ™ 7ÿ‹ . ãèß$r ìÏ$)$ß$(qßèÔ&r $k]B (qè3ù $kæq_ ôM7_r #Ìî

NäZB 3* qäG9$ß$Zƒ `Å»9r $dã$B ŵr $gäqté ®$A$Zƒ `9 ÇÏÈ brã3ô? Nä-è9

ÇÌÈ šú üZÅó ß$ÎÅ0r ôß1‰d $B 4?ã ®$(rç3ö ôß9 $d•¤ ™ 7ÿ‹ .

الحج: ۳۲-۳۷

او د قربانۍ څاروي مو تاسو ته په شعائر الله کې شامل کړي، په دې کې ستاسو لپاره ښېګړې دي او د ولاړې په حالت کې ئې (د ذبحه کولو په وخت کې) د الله نوم پرې ياد کړئ، نو کله چې ئې اړخ پر ځمکه ولګېدو په خپله ئې هم وخورئ او پر قانع مسکين او غيرقانع سوال کوونکي ئې هم وخورئ، په دې توګه الله تاسو ته مسخر کړي تر څو شکر وکړئ، (د دوی په قرباني کولو سره) نه الله ته د دوی غوښې رسي او نه ئې ويني، بلکې ستاسو تقوی وررسي، همداسې ئې ستاسو لپاره مسخر کړل ترڅو الله د هغې لارښوونې په وجه په لويي ياد کړئ چې ستاسو په برخه ئې کړه او نېکانو ته زېری ورکړه.

ګورئ چې قرآن د قربانۍ په اړه څومره مهمې لارښوونې کوي او موخه ئې څه ګڼي:

- د الله تعالی په نامه د څاروي حلالول او د ده په لار کې ئې قرباني کول په الله د ايمان او باور نښه ده.
- نه ئې ويني الله تعالی ته رسي او نه ئې غوښه، په خپله ئې وخورئ او پر مسکينانو ئې وخورئ، د الله تعالی برخه مسکين ته ورکړئ. داسې مه ګڼئ چې د قربانۍ وينې سپېڅلې دي او که څوك پرې ولړلی شو نو سپېڅلی او مقدس شو، د قرباني شوي څاروي نه وينه سپېڅلې ده نه غوښه، موخه ئې د چا تقديس نه بلکې خپل او پردي مسکين ته طعام ورکول دي.
- په دې قربانۍ سره په تاسو کې تقوی راپيدا کېږي، له حرص او بخل نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوندي کېږئ، الله تعالی ستاسو دغه تقوی او ځان ساتنه خوښوي.

بايبل د کلنۍ هديې او د يوه بل هغه طلايي مکان له يادولو وروسته چې خوشبويه بوټي به په کې دودول کېږي، د معبد د هديې يادونه په دې توګه کوي: خدای موسی ته وويل: هر کله چې بني اسرائيل شمېرې نو د شمېرلو په وخت کې دې هر بني اسرائيلي د خپل ځان له لوري هديه ورکړي... تر څو د شمېرلو پر مهال بلا پرې نازله نه شي!! هر کس به نيم مثقال سره زر فديه ورکوي... نه به شتمن تر دې زيات ورکوي او نه غريب تر دې لږ!!

اسلام د بايبل د دغې وينا په خلاف وايي: له شتمن نه واخله غريب ته ئې ورکړه، د اسلام له نظره غريب نه يوازې له هر راز مالي مکلفيت نه معاف دی بلکې د شتمنو په مال کې د ده ځانګړی حق دی، دولت په دې مکلف دی چې له شتمن نه به د غريب دا حق ترلاسه کوي او هغه ته به ئې سپاري!

بايبل په دې پسې د معبد د مسي حوض تفصيلات بيانوي، بيا د مسح کولو د سپېڅلو غوړيو د جوړولو طريقه، مواد او د هر يوه مقدار ټاکي، بيا د دودوونکو معطرو توکيو د جوړولو تفصيلات بيانوي، ورپسې د معبد د ټولو لوښو د جوړولو لپاره هغه تکړه صنعتګران معرفي کوي چې د بايبل خدای د همدې لپاره غوره کړي وو او ورپسې د سبت د ورځې په اړه ليکي چې دا د خدای سپېڅلې ورځ ده، په دې کې به هيڅ کار نه کوئ، د استراحت لپاره به ئې مختص کوئ!! او په همدې لړ کې ليکي چې کله موسی د سينا په غره کې وو خدای ورته هغه لوحې ورکړې چې په خپلو ګوتو ئې لس احکام په کې ليکلي وو!! خو د سينا په غره کې ئې ځنډ وکړ... خلك هارون ته راغلل چې پاڅه او مونږ ته خدای جوړ کړه چې زمونږ لارښوونه وکړي... هارون ورته وويل: د سرو زرو هغه ګاڼې ما ته راوړئ چې ستاسو د مېرمنو، لوڼو او زامنو په غوږونو کې دي، خلکو دا کار وکړ... هارون ټولې ويلې کړې، په يوه قالب کې ئې واچولې او سخوندر ئې ترې جوړ کړ، کله چې خلکو سخوندر وليد چيغې ئې کړې: اې بني اسرائيلو! دا ستاسو هغه خدای دی چې له مصره ئې راوايستئ!! هارون د دې صحنې په ليدو سره د سخوندر مخې ته د قربانۍ ځای هم جوړ کړ او وئې ويل: سبا د خدای لپاره جشن نيسو!! سبا خلك سهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

وختي پاڅېدل، د سخوندر په وړاندې ئې د سوځولو او سلامتۍ قرباني وړانده کړه، کښېنستل... ښه ډېر خوراك څښاك او د بې حيايۍ کارونه ئې وکړل... خدای موسی ته وويل: په تلوار لاندې ولاړ شه چې ستا قوم فاسد شوی... پرېږده چې د خپلې غصې اور پرې بل کړم... او ټول ووژنم... خو موسی وويل: خدايه! ولې پر خپل قوم دومره غصه يې؟ سوال کوم چې خپله غصه پرېږده او د خپل قوم له مجازاته تېر شه!! ... خپله هغه لوړه را په ياد کړه چې ابراهيم او اسحاق ته دې ويلې وو: په خپل ذات لوړه کوم چې ستاسو اولاد به د آسمان د ستورو په څېر بې شمېره کړم!! ... نو له دې کبله خدای له خپل تصميم نه تېر شو!! ... نو موسی له غره راکوز شو... او هغه دوه ډبرينې لوحې ئې په لاس کې وې چې په دواړو خواوو ئې (خدای په خپل لاس) لس احکام ليکلي وو... کله چې پنډغالي ته رانږدې شو، شور او ځوږ ئې ترغوږ شو... سترګې ئې پر طلايي سخوندر ولګېدې چې خلك ئې مخې ته په نڅا او خندا بوخت دي... داسې غصه شو چې لوحې ئې تر غره!! لاندې وغورځولې او ټوټې ټوټې شوې... بيا ئې طلايي سخوندر په اور کې ويلې کړ، وئې ټکاوو او د هغه دوړې ئې پر اوبو وشيندلې او دا اوبه ئې پر بني اسرائيلو وڅښلې!!! ... هارون ته ئې وويل: ولې دې له قوم سره دا جفا وکړه؟.. د پنډغالي په دروازه کې ودرېدو او غږ ئې کړ: څوك چې د خدای پلوي وي زما خوا ته دې راشي... د لاوي ټول ټبر د ده خوا ته راغونډ شو... ورته وئې ويل: خدای امر کوي چې توري ترملا وتړئ، د پنډغالي له يوه سره تر بل سره ولاړ شئ، خپل ورور، دوست او ګاونډی ووژنئ...لاويانو اطاعت وکړ او په دې ورځ درې زره اسرائيليان ووژل شول... موسی لاويانو ته وويل: تاسو ثابته کړه چې د خدای د خدمت وړ ياست... نو خدای به تاسو ته برکت درکړي!!!... موسی خدای ته وويل: دې قوم لويه ګناه کړې، خو ته ئې وبخښه او يا خو زما نوم له خپل کتابه محوه کړه!! خدای ورته وويل: ستا نوم به ولې محوه کوم... چا چې ګناه کړې هغه ته سزا ورکوم...خدای د هغه بت د لمانځنې لامله پربني اسرائيلو لويه بلا نازله کړه چې هارون جوړ کړی وو!! بيا خدای موسی ته وفرمايل: دا قوم هغې سيمې ته بوځه چې شات او شيدې په کې بهېږي!!! خو زه به په دې سفر کې ستاسو په منځ کې نه وم، ځکه چې سرکښ يئ... ممکن په لارې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې مو هلاك کړم!! که یوه شېبه ستاسو په منځ کې پاتې شم نو تاسو حتماً وژنم... تر څو چې ستاسو په اړه وروستۍ پرېکړه کوم هر ډول ګاڼې او جواهرات له ځانه لرې کړئ...)

که څه هم د دې وینا جمله جمله غلطه ده او هر عاقل انسان ئې په غلطۍ پوهېږي، خو د بایبل د هغو منونکو لپاره چې دا کتاب ئې له غور نه پرته منلی او هره وینا ئې ورته مقدس برېښي، څو وضاحتونه ضروري ګڼو:

- آیا ستاسو عقل دا خبره مني چې الله تعالی به د معبد په جوړولو کې د سرو او سپینو زرو او قیمتي ډبر د کارولو امر کړی وي؟!! آیا د خدای له یوه مسکین او فقیر بنده سره چې له لوږې او بیمارۍ مري، مرسته به غوره وي که د معبد د تزئین او ښکلا لپاره بې درېغه مصرف؟!! که دا تاسو ته پرېښودی شي نو ستاسو پرېکړه به څه وي، کوم ته به ترجیح ورکوئ؟!!
- آیا ستاسو عقل دا مني چې خدای ستومانه کېږي او اوومه ورځ ئې د دې لپاره د تعطیل او استراحت ورځ ټاکلې چې په دې ورځ ده هم له کاره لاس اخیستی او استراحت ئې کړی وو؟!! مونږ ته خو د اونۍ یوه ورځ د استراحت لپاره نه بلکې د یوه اجتماعي عبادت لپاره ټاکل شوې، له دې نه خو په وضاحت سره معلومېږي چې تاسو ته هم یوه ورځ د اجتماعي عبادت لپاره غوره شوې وه!! انساني ټولنه خو دې ته زیاته اړه ده، د یوه واقعي دین لارښوونه خو به حتماً په دې ارتباط وي، د کار او استراحت په اړه پرېکړه خو باید انسان ته پرېښودی شي چې په خپله او د خپل مصلحت، ظروفو او شرایطو له مخې پرېکړه وکړي!!
- آیا الله تعالی زمونږ په څېر دی چې د څه لیکلو لپاره باید قلم په لاس کې واخلي او په خپلو ګوتو څه ولیکي؟!! د الله تعالی په اړه داسې وینا خو یوازې هغه څوك کولی شي چې نه ئې پېژني او په یوه کمزوري او محتاج انسان ئې قیاسوي، راشئ د بایبل دا ضعیفه وینا د قرآن له جامع او کاملې وینا سره مقایسه کړئ چې فرمایي:

ÇìËÈ ãqãšù ` ä¼q9 Aqà¼ bå$ºø© Š#‘ä#Œ ỳq@$ $JR یس: ۸۲

یقیناً چې د ده کار له دې پرته بل څه نه دی چې کله د کوم څه اراده وکړي نو ورته

وايي: وشه، نو هغه (له ځنډه پرته ترسره) کېږي!!

- که په رښتيا دا د سرو زرو سخوندر ډوله بت او د هغه مخې ته د قربانۍ ځای هارون جوړ کړی وي، نو تر ټولو سخته سزا خو بايد ده ته ورکړی شوې وی!! دا څنګه موسی عليه السلام د نورو د وژلو امر کوي، هغه هم له پوښتنې او ګوېږنې پرته او د پنډغالي له يوه سره تر بله سره د ټولو د وژلو امر او هارون عليه السلام ته نه يوازې کومه سزا نه ورکوي بلکې دی او زامن ئې د معبد د ساتونکو او پالونکو په توګه پرېږدي؟!!! قرآن د بايبل دا وينا ردوي او فرمايي:

ûf Ï‰è/ .`Ë ’Îqßg÷=z $J|¡ø# A$% $ZÅ& `»7Ò î ¾ÏnBöq% 4‹Ï ó› qßã ì _‘ $£9r

Pö)ø$sbÎ Péûó$A$% ïnøÏ ÿç’è† ï‹Å& Ä ûÎ ‹ {&r y#q@Ë$’+ør Ns3Î/ •D& Oçü‰É ã&

Ïö)ø$ ìB ÓÍ_ùè@B ÷Wr äl%ãË$ š† Î ÏMÜôê Xù ÓÍ_Rqè=çf (rŠ.r ’Îq§èÒ KŸ$

ãmö‰ |MR&r 7Ïiq‘ †Î $Yùå Šr ÓÅ‹r ’Í ö@ô$É ‘ A$% ÇÊÎÈ ûüÏJÎ»©9$

ÇÊÎÈ šú üÏg°9$ الاعراف: ۱۵۰-۱۵۱

او کله چې موسی خپل قوم ته غصه ناك او اسفناك راوګرځېدو وئې ويل: له ما وروسته مو زما ډېر بد نيابت کړی، آيا د خپل رب په کار کې مو دومره تلوار وکړ؟ (داسې ژر مو د الله تعالی په ځای د بت عبادت پيل کړ؟) الواح ئې لرې وغورځولې او خپل ورور ئې تر سر ونيو او د ځان په لوري ئې راښکود، (ورور ئې) وويل: زما د مور بچيه! قوم کمزوری وګڼلم، نږدې وو ومې وژني، نو دښمنان مه راباندې ښادوه او د ظالم قوم له ډلې مې مه ګرځوه! وئې ويل: زما ربه! ما ته بخښنه وکړې او زما ورور ته هم او په خپل رحمت کې مو داخل کړې او ته خو يقيناً چې تر ټولو رحم کوونکو زيات رحم کوونکی يې.

- آيا ستاسو عقل او ايمان دا مني چې الله تعالی به داسې پرېکړه کړې وي چې يوه ډله به توري له تېکو راباسي او د پنډغالي له يوه پلوه به تر بل پلوه پورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

درومي او چې څوك مخې ته ورځي، كه ئې ورور وي، كه دوست، كه ګاونډى، نو وژني به ئې؟!! پرته له دې چې وګوري د سخوندر عبادت ئې كړى وو كه نه، د وژلو وړ دى كه نه؟ د عقل، عدل او دين تقاضا خو دا ده چې يوازې مجرم ته سزا وركړى شي او يوازې بت لمانځونكى مجازات شي!! كه دا د پټو سترګو وژنه وى نو ولې به له شپږو لكو نه يوازې درې زره وژل كېدل؟! په كار خو دا وه چې په داسې عام قتل كې د وژل شوو شمېر ډېر زيات وى، كه د بايبل دا خبره ربښتيا وي چې درې زره وژل شوي نو بيا خو د دې معنى دا ده چې يوازې مجرمان وژل شوي. متأسفانه زمونږ ځينې مفسرين هم د دغو اسرائيلي رواياتو تر اغېز لاندې تللي او د بايبل دا غلطه او بې بنسټه وينا ئې د قرآن د دې مبارك آيت په تفسير كې راا خيستې:

¾ìBö)ï 4 › qã A$% ß)r ÇÎÈ br& Gõ Nä-è9 b$%èøõ$r |= »GÅ3ø9$Ó › qã $Y÷?#ä ß)r

Nä ¡ ã R& #(þqç$s Nä-íí $/ 4<Î (þqç$qù @ö î è$$Nä ä$/Rš Nà6 ¡ ã R& Nçô=ß Nä-R Éö)»f

ÇÎÈ Dšms9$Ü #ø G9$$qè ¼çRÎ Nä øã > $Gù Nä-íí $/ %Yã Nä-Çöz Nä9ºŒ

البقرة:۵۳- ۵۴

او هغه وخت چې موسى ته مو كتاب او فرقان وركړ ترڅو هدايت شئ. او كله چې موسى خپل قوم ته وويل: اى زما قومه! بې شكه چې د سخوندر په نيولو سره تاسو پر خپل ځان ظلم كړى، نو د خپل رب لور ته مخه او توبه وكړئ او (مشرك شوي) خپلوان مو ووژنئ، دا د خپل رب په نزد كې درته غوره دى، ستاسو توبه به قبوله كړي، بې شكه چې هغه ډېر مهربان توبه منونكى دى.

له مصر نه له وتلو او د آزادۍ له لاس ته راوړلو وروسته، بني اسرائيل يوه داسې لاربښود كتاب ته اړ وو چې د دوى فردي او اجتماعي ژوند تنظيم كړي، الله ورته تورات ولېږو، چې هم ضروري احكام او قوانين پكې وو او هم د ښه او بد د پېژندو او د مفيد او مضر تر منځ د فرق كولو او تفكيك روښانه او څرګند معيارونه، د همدغه كتاب په ترڅ كې دوى ته حكم وشو چې د سامري په متابعت او له سخوندر نه ځان ته په معبود جوړولو سره مو ستر ظلم او جفا كړې، د دې لوى

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرم د جبران لپاره باید په یوه ستر جهاد لاس پورې کړئ. ځینې ګناهونه داسې وي چې په یوازې توبې سره ئې الله تعالی نه بخښي، د توبې قبلېدل ئې شرائط او لوازم لري، د بني اسرائیلو دا ګناه دومره ستره وه چې د توبې قبلېدا ئې په دې مشروط شوې وه چې وسله به اخلي او د هغو کسانو په خلاف به جهاد اعلانوي چې د شرك لار ئې غوره کړه او سخوندر ئې ځان ته معبود کړ. له دې نه معلومېږي چې په ځینو حالاتو کې یوازې ګناه کوونکی نه بلکې د ګناه لیدونکی به هم کفاره ورکوي. د هغو بني اسرائیلو لپاره چې د سخوندر د لمانځنې مخنیوی ئې نه وو کړی دا کفاره وټاکلې شوه چې د مشرکانو په ضد به وسله وال جهاد پیل کوي. د دې مبارك آیت واضح او څرګندہ معنی همدا ده، په نورو آیتونو سره هم د دې وضاحت شوی، لکه څنګه چې په بل آیت کې دې ته ورته الفاظ داسې راغلي: ولاتخرجون انفسکم من دیارکم (خپل ځانونه (یعني خپلوان مو) له خپلو کورونو مه شړئ) او ورپسې د دې تشریح داسې شوې: وتخرجون فریقاً منکم من دیارهم (او خپله یوه ډله له خپلو کورونو باسئ)، دا ښیي چې له فاقتلوا انفسکم نه مراد دا دی چې د خپل قوم همغه مشرك کسان ووژنئ. خو د بایبل د غلطې وینا تر اغېز لاندې ځینو د انفسکم نه مراد خپل ځان وژل اخیستی!! د بني اسرائیلو دا ګناه د هغو افغانانو ګناه ته ورته ده چې د روسانو په ضد له جهاد نه وروسته امریکائیانو ته تسلیم شول او پر خپل هېواد ئې د دوی سلطه او د دوی په لاس تپل شوي حکام ومنل. پرون ئې د خدای پالونکو مجاهدینو د ملګرتیا او د الله تعالی د بندګۍ دعوا کوله خو نن ئې د ډالرو د بت په وړاندې سر ټیټ کړی او د امریکایانو تر قومندې لاندې د خپل ولس په ضد جنګېږي!!

- آیا ستاسو عقل دا خبره مني چې موسی علیه السلام به په بني اسرائیلو له اېرو ډکې اوبه څښلې وي؟! ولې به ئې دا بېهوده او بې معنی کار کاوو او د دې ګټه څه وه او څه معنی ئې درلوده؟! قرآن د بایبل دا وینا ردوي او فرمایي چې بني اسرائیلو د سوځول شوي بت په اېرو لړلې اوبه نه وې څښلې بلکې د دې بت مینه ئې څښلې وه!!

(qãJŏ'$r ,§à)Î Nà6 »Z÷?#ä $B (räæ 'qÜ9$Nà6 %ùq $Zèù'r Nä)»V‹B $Rõ{ & Œ]r

(c) ketabton.com: The Digital Library

Nà2 ãàû $J ¡ ŵ @è Nüìÿà6 Î Ÿõ ë‰Nûgîqè ’Î (qçÒó $ZǒÁ ãr $Zèÿœ (qä%

ÇÌÈ šú üZÏB÷B Oçä bÎ NäãJ ƒÎ ÿ¾nî البقرة: ۹۳

او چې کله مو ستاسو ژمنه درنه واخيسته او د طور غر مو ستاسو له پاسه رااوچت کړ، (او ومو ويل:) په هغه څه منګولې کلکې ولګوئ چې تاسو ته مو درکړی او غوږ شئ، وئې ويل: غوږ شوو خو سرغړونه کوو او د خپل کفر په سبب ئې سخوندر په زړونو کې ننه ايستی شو، ووايه: که تاسو مؤمنان ياست دا ايمان خو مو په ډېرو بدو شيانو ګماري!!

يعني دوی په داسې حالت کې له الله سره کړې ژمنې ماتې کړې چې د طور غر ئې د سر له پاسه وو، په همدغه وخت کې ئې په ژبه د منني او اطاعت الفاظ وو خو په زړونو کې ئې د عصيان هوډ او اراده، له همدې تعهد نه وروسته ئې جعلي معبود غوره کړ، دوی ته ويل شوي: چې د کفر په سبب د سخوندر مينه ستاسو د زړه تل ته کوزه شوه، که ستاسو دا ټول ناوړه اعمال د کوم ايمان په حکم او د کومې عقيدې له مخې وي نو دا خو ډېر کرغېړن ايمان او بده عقيده ده چې په داسې بدو کارونو مو ګماري.

• آيا ستاسو ايمان دا اجازه درکوي چې د بايبل دا خبره ومنئ: موسی وويل: خدايه! ولې پر خپل قوم دومره غصه يې؟ سوال کوم چې خپله غصه پرېږده او د خپل قوم له مجازاته تېر شه!! ... خپله هغه لوړه را په ياد کړه چې ابراهيم او اسحاق ته دې ويلي وو: په خپل ذات لوړه کوم چې ستاسو اولاد به د آسمان د ستورو په څېر بې شمېره کړم!! ... نو له دې کبله خدای له خپل تصميم نه تېر شو!! يعني دا چې خدای غصه وو، پرېکړه ئې دا وه چې بني اسرائيل هلاك کړي، خپله مخکني ژمنه ئې هېره وه... موسی عليه السلام خپله ژمنه ورپه ياد کړه نو ځکه له خپل تصميم نه منصرف شو!!

• آيا ستاسو عقل دا خبره مني چې الله تعالی به په خپلې وينا کې دومره مبالغه کړې وي او ويلي به ئې وي: دا قوم هغې سيمې ته بوځه چې شات او شيدې په کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بهېږي!!! شمېر به ئې د آسمان د ستورو په اندازه کړم!!

- قرآن فرمايي چې دا بت هارون نه بلکې سامري جوړ کړ:

[illegible]

[illegible] طه : ۸۵-۹۸

وئې فرمايل: يقيناً چې له تا وروسته مو ستا قوم په آزمېښت کې واچاوو او سامري دوکه او بې لارې کړل، نو موسی خپل قوم ته غصه ناك او افسوس ناك ستون شو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

وئې ویل: اې زما قومه! آیا الله د غوره وعدو ژمنه نه وه درسره کړې، آیا (د وعدې دا) موده درباندې اوږده شوه، یا ومو غوښتل چې د خپل رب غضب درباندې راپرېوځي، نو ځکه مو زما له وعدې تخلف وکړ، وئې ویل: مونږ په خپلې خوښې او واك سره ستا له وعدې څخه نه یو په شا شوي، خو د هغه قوم د ګاڼو پېټي راپه شا شول، نو ومو غورځول او سامري هم وغورځول، نو سخوندر ته ورته مجسمه ئې ورته راوایسته چې رمباړه ئې وه او وئې ویل: دا ستاسو او د موسی معبود دی او (حق خبره ئې) هېره شوه، آیا دې ته ئې نه کتل چې هیڅ خبره نه ورګرځوي (د خبرې ځواب نه شي ورکولی) او نه دوی ته د کومې ګټې واك لري او نه د څه تاوان، او یقیناً چې هارون تر دې د مخه ورته ویلي وو: اې زما قومه! یقیناً چې په دې سره وآزمویل شوئ او ستاسو رب خو له شکه پرته هماغه رحمن رب دی، نو زما متابعت وکړئ او زما د امر اطاعت وکړئ، وئې ویل: تر هغه به ئې تل اعتکاف کوو چې موسی راوګرځي، وئې ویل: اې هارونه! څه شي له دې منع کړې چې دوی دې بې لارې وموندل او زما اطاعت دې ونه کړ؟! آیا زما له امره دې سرغړاوی وکړ؟ وئې ویل: اې زما د مور بچیه! تر ږیرې او تر سر مې مه نیسه، زه له دې ووېرېدم چې ته به (راته) ووایې: په بني اسرائیلو کې دې تفرقه راولاړه کړه او زما د وینا خیال دې ونه کړ، وئې ویل: اې سامري! ستا څه حال وو؟ وئې ویل: هغه څه مې ترسترګو شول چې د نورو ترسترګو نه شول، نو د پیغمبر له آثارو مې یو موټ ترلاسه کړل، بیا مې وغورځول، نفس مې همدا راته ښایسته کړ، وئې ویل: نو درومه او ستا لپاره به د دنیا په ژوند کې دا ویل وي چې: لاس مه راوړئ او تا ته داسې نېټه ټاکل شوې چې ترې شا ته کېدا دې نه شته او خپل هغه معبود ته دې وګوره چې پرمخې ئې پرې (خوا ته) پرېوتی وې، خامخا به ئې وسوځوو، بیا به ئې د ایرو په څېر په سیند کې وشیندو، خبره دا ده بله نه ده چې ستاسو معبود هغه الله دی چې له ده پرته بل معبود نه شته، علماً ئې په هرڅه احتوی کړې.

ګورئ چې قرآن (طلایي بت) جوړول د (سامري) کار ګڼي، مونږ ته د ټولو طلایي معبودانو او معبدونو حقیقت بیانوي او لارښوونه راته کوي چې که چېرې تاسو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې معبد او معبود په نظر درشي چې له سرو او سپينو زرو جوړشوی نو پوه شئ چې د دې په جوړولو کې حتماً د کوم سامري لاس وو!! قرآن مونږ ته سامري او د هغه ځانګړتياوې داسې معرفي کوي: تر عامو خلکو ئې پوهه او بصيرت نسبتاً زيات دی، يعني شيخ او ملا دی، هم خلك ورته د پوه په سترګه ګوري او هم په خپله ځان تر نورو پوه ګڼي، د پيغمبر له لاربښوونو، شعارونو او علومو نه ئې هم څه برخه ترلاسه کړې، خو په نيمې لارې کې ئې ټول شا ته غورځولي، نفس دوکه کړی او د خلکو غولولو ته ئې هڅولی. يعني د شرك بنسټ د هغو ټګمارو مذهبي مشرانو په لاس ايښودل شوی چې د پيغمبر له آثارو او د دين له ويناوو ئې څه برخه درلوده، خو دا ئې شا ته غورځولي او د خلکو د دوکه کولو لپاره ئې ملا تړلې، د سرو زرو بت ئې ورته جوړ کړی، هغه هم په خپله د دوی له ګاڼو او پيسو او ورته ويلي ئې دي: دا ستاسو رب دی او په دې توګه ئې خلك د الله تعالی په ځای د (سخوندر) عبادت ته چمتو کړي!! ښايي بې مناسبته به نه وي چې د مطلب د مزيد توضيح لپاره يوه قصه رانقل کړم، له يوه دوست سره له ناګمان نومې سيمې نه پېښور ته راتلم، په لارې کې مې د جونګي بابا په نامه لوحه ترسترګو شوه، پوښتنه مې وکړه چې جونګی بابا څوك وو؟ مونږ خو د اوښ بچي ته جونګی وايو، هغه راته وويل: څو کاله مخکې دلته د سړك په غاړه يو مړی وموندی شو، ناپېژاندو کسانو وژلی وو، کوچی وو اوښه ورسره وه، خوا ته ئې پر ځمکه چو وه، خلك راغونډ شول اوښه ئې ټومبله خو هغه له خپله ځايه نه خوځېده، په همدې حال کې چې د خلکو ګڼه ګونه زياتېده، يو ملنګ راغی، دا صحنه ئې ولېده او په يوې ګوښې کې ئې خپل څادر وغوړاوو او غږ ئې کړ: واچوئ د جونګي بابا په نامه، خدای مو وبخښه واچوئ د جونګي بابا په نامه!! مړی همدلته ښخ او هغه ملنګ ئې مجاور شو او ورو ورو زيارت پرې جوړ شو!! ډېر زيارتونه د جونګي بابا په څېر جوړ شوي!! ځينې ئې د ملنګانو په لاس او ځينې ئې د ملکانو او پاچايانو په لاس!! دواړو د خلکو د غولولو او شکولو لپاره دا کار کړی.

کله چې بني اسرائيل له مصر نه وتل، د لارې په اوږدو کې د داسې قوم خوا ته تېر شول چې بتان ئې درلودل، دوی هم له موسی عليه السلام نه وغوښتل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسې کوم بت ورته جوړ کړي، موسی علیه السلام سخت ورټل او دا ئې د یوه جاهل او ناپوه قوم غوښتنه وګڼله، سامري د قوم دا تلوسه او د ضعف نقطه درك کړه، منتظر وو چې په کوم مناسب فرصت کې ترې ګټه واخلي، پوه شو چې دا خلك تر سترګو کېدونکی خدای غواړي، د ولس جاهلانه تلوسې او د موسی علیه السلام موقت غیابت دا موقع په لاس ورکړه، په بیړه پاڅېدو، خلکو ته ئې وویل: باید د نورو قومونو په څېر د دعا او عبادت پر مهال د خدای انځور زمونږ مخې ته ولاړ وي، سخوندر د قوت نښه ده، د خدای قدرت او ځواکمني باید د سخوندر په بڼه کې انځور کړو، که تاسو خدای منئ نو خپلې ګڼې راوړئ، دوی ته ئې د سخوندر داسې مجسمه جوړه کړه چې کله کله به رمباړه ترې پورته کېده، قوم ته ئې وویل: دا همغه خدای دی چې تاسو ئې له مصره وایستئ!! د ګڼو له غونډولو معلومېږي چې ښایي په دې کار کې د ښځو ونډه تر نارینه وو زیاته وه!!

• قرآن د دې قصې په ترڅ کې مونږ ته وایي: جاهل قومونه ډېر ژر د ټګمارو او دوکه مارو مذهبي مشرانو په لومو کې ښکار شي، دین پلورونکي ئې د دین په نامه دوکه کړي، سامري ئې مذهبي مشر شي او د سرو زرو سخوندر ئې معبود! د خدای په ځای ئې د سخوندر په وړاندې سر ټيټولو ته چمتو کړي، هم ایمان ترې واخلي او هم ئې شتمنۍ، د سرو زرو بت ورته جوړ کړي خو له دوی د اخیستل شوو سرو زرو له یوې وړې برخې!!

• عجیبه دا ده چې بایبل دلته ویلي چې خدای بني اسرائیلو ته په خپل اخطار کې وویل: که یوه شېبه ستاسو په منځ کې پاتې شم نو تاسو حتماً وژنم، خو له دې نه څو سطره وروسته لیکي: خدای ژمنه وکړه چې له خپل قوم سره به پاتې کېږي!! بایبل تل خپل خدای همداسې معرفي کوي چې نن یوه خبره کوي او سبا بله، اوس یوه ژمنه کوي او څو شېبې وروسته له خپلې ژمنې په شا کېږي او د خپلې مخکنۍ ژمنې خلاف عمل کوي!! او تر دې ئې هم عجیبه خبره دا چې مخکې ئې په لسهاوو ځله لیکلي چې خدای خلکو ته ځان ښودلی خو دلته لیکي: خدای د موسی د دې غوښتنې په ځواب کې چې ما ته خپل ځان وښیه، وفرمایل: زه به خپل جلال ستا مخې ته تېر کړم، خپل نوم به هم په جګ غږ یاد کړم... خو نه پرېږدم چې زما څېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګورې، ځکه چې انسان نه شي کولی ما وګوري او ژوندی پاتې شي!!!نو پاڅه او
پر دې ډبرې زما خوا ته ودرېږه، کله چې زما جلال تېرېږي نو تا به د دې ډبرې په
سوري کې کښېنوم او په خپل لاس به دې پټ کړم، ترڅو له دې ځايه تېر شم، بيا به
خپل لاس لرې کړم چې شا مې وګورې!!

- سل حيف او افسوس د هغه چا په عقل چې داسې مسخره، متناقضې او يوه د بلې ضد خبرې مني!!! خدای ئې خوا ته ولاړ دی، خدای ئې مخې ته تېرېږي، خدای لاس پرې ايښی، د خدای شا ګوري او که ئې وګوري نو مري، خو نه مړ شو او نه ئې د هغه له خولې د هغه نوم واورېدو او قصه تمامه شوه!!
- بايبل له دې وروسته ليکي: خدای موسی ته وفرمايل: زه خدای يم، مهربان خدای، ډېر وروسته غصه کېدونکی خدای، امين خدای چې په زرهاوو کسانو پېرزوينه کوم او خطا، عصيان او ګناه بخښم، خو ګناه بې سزا نه پرېږدم، د پلرونو د ګناه انتقام د دوی له زامنو تر څلورم پوشته اخلم!!! دا ئې هم د بايبل خدای چې هم هره ګناه بخښي او هم هېڅ ګناه بې سزا نه پرېږدي!! يوازې ګناهګار ته سزا نه ورکوي بلکې د ده له څلورم پوشته هم غچ اخلي!! او دا ټول په داسې حال کې چې ژر غصه کېدونکی هم نه دی!! زمونږ سر خو په داسې خبرو نه خلاصېږي!! د ګناه د بخښلو معنی خو دا ده چې سزا ئې معاف شي، د عدل، رحمت او پېرزوينې تقاضا خو دا ده چې که سزا ورکول کېږي نو يوازې مجرم ته ورکړی شي!!

بايبل له دې وروسته يو ځل بيا د معبد په هکله ډېر مفصل بحث کوي او ټولې خبرې ئې د مخکنيو خبرو تکرار دی، د همدې تکراري بحث په ترڅ کې دا سرليک علاوه کوي:

څومره سره او سپين زر او نور فلزات په معبد مصرف شول؟

تر دې سرليک لاندې بايبل ليکي: (... بني اسرائيلو زر کيلو ګرامه سره زر هديه کړل، چې ټول د معبد په جوړولو کې مصرف شول، د مصرف شوو سپينو زرو مقدار نږدې درې زره څلور سوه دېرش کيلو وو، چې له **۲۰۳۵۵۰** نفرو څخه چې عمر ئې له شلو کلونو لوړ وو، راغونډ شوي وو، هر يوه شپږ ګرامه هديه کړي وو، بني

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسرائیلو دوه زره څلور سوه شل کیلو مس هدیه کړل چې د معبد په ستنو او نورو لوازمو مصرف شول!!

او دا بحث په دې وینا پای ته رسوي چې: موسی معبد جوړ کړ... وربخو خیمه وپوښله، داسې چې موسی ونتوانېدو خیمې ته ننوځي... له دې وروسته کله چې به وربځې د خېمې له سره لوړې شوې نو بني اسرائیلو به خپل سفر پیل کړ او تر څو چې به وربځې وې دوی به په خپل ځای تم وو...د ورځې پر مهال به پر خېمې وربځې غوړېدلې وې او د شپې به په وربخو کې اور راڅرګند شو، داسې چې قوم به هغه لیدلی شو، په دې توګه به وربخو د سفر په دوران کې د بني اسرائیلو لارښوونه کوله!!!

د بایبل دوهم کتاب همدلته پای ته رسي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاویان

دا د زوړ بایبل درییم کتاب دی، ځینې ئې (د کاهنانو لارښود کتاب) نوموي، د لاویانو د قبیلې او د دوی د مذهبي دندو په اړه بحث کوي، د بني اسرائیلو ټول کاهنان له دغې قبیلې څخه دي، بایبل وایي چې دا کتاب موسی علیه السلام د صحرایي سفر په دوران کې لیکلی... اووه لومړي فصلونه ئې د کاهنانو او خلکو د ګناهونو اړوند قربانۍ په هکله لیکل شوي او پاتې ئې د پاك او ناپاك خوراك، د سبت د ورځې درناوی او د سم او ناسم کړو وړو مربوط مقررات څېړي... په دې کتاب کې خدای له خپل قوم سره ژمنه کوي چې تل به د دوی په منځ کې وي او له دوی سره به یو ځای په لار درومي، ستاسو خدای به وم او تاسو به زما قوم وئ!!!

دا د دې کتاب په هکله د بایبل مقدمه وه چې په کار ده د ځینو برخو په اړه ئې لږ بحث وکړو:

لاویان د موسی علیه السلام قبیله ده، د بني اسرائیلو نورو قبیلو دوی د موسی علیه السلام د ځای ناستو په توګه منلي او د مذهبي مشرتابه دنده ئې د دوی موروثي حق ګڼلی او دا هغه څه دي چې ټول جاهل قومونه ئې له خپلو سیاسي، مذهبي او اجتماعي مشرانو سره کوي، هم د پاچا او ملك زوی د ده ځای ناستی ګڼي، هم د قائد زوی او هم د پیر زوی، ځای ناستی ئې د خپل پلار مقام او منزلت د اهلیت او خپلو وړتیاوو له مخې نه بلکې د وراثت له مخې ترلاسه کوي، نه یوازې کورنۍ ئې د امتیازاتو مستحق ګڼي بلکې قبیله ئې هم د امتیازاتو وړ او تر نورو لوړ ګڼي، که بني اسرائیلو دا د مذهبي مشرتابه امتیاز لاویانو او د هارون علیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

السلام اولاد ته ورکړ، په مسلمانانو کې یوې مذهبي فرقې دا امتیاز ساداتو او د علي رضي الله عنه اولاد ته ورکړ، هغوی وایي: کاهن باید د لاویانو له قبیلې څخه وي او دوی وایي مذهبي مرجع باید له ساداتو څخه وي او امام د علي رضي الله عنه له اولاد څخه، هغوی هم خپلو مذهبي مشرانو ته ځانګړې جامه جوړه کړه چې له نورو توپیر لري او دوی هم ، هغوی هم صدقې لاویانو ته ورکوي او دوی ئې هم خپلو مراجعو ته!! دا په داسې حال کې چې د پیغمبر علیه السلام له رحلته وروسته د ده په لاس روزل شوو صحابه وو د ده د خپلوانو په ځای د ده یو ډېر خوږ او نږدې ملګری، ابوبکر رضي الله عنه غوره کړ او د ابوبکر رضي الله عنه له وفاته وروسته ئې د ده د زوی یا نورو خپلوانو په ځای د پیغمبر علیه السلام یو بل نږدې ملګری عمر رضي الله عنه انتخاب کړ او په دې توګه ئې وښوده چې د اسلام له نظره نه امارت او قیادت موروثي توکی دی او نه داسې سپېڅلې او تر نورو غوره قبیله مني چې مذهبي مقام به د دوی تر منځ له پلاره زوی ته په میراث رسي، د قیادت انتخاب ئې د خلکو دنده وګڼله او معنوي مقام ئې د انسان په عقیدې او عمل پورې مربوط وګاڼه او دې جاهلانه او ظالمانه دود دستور ته ئې لته ورکړه چې سیاسي، مذهبي او معنوي مقام په موروثي توګه له یوه بل ته انتقال شي او یوه قبیله په دې دلیل تر نورو غوره او سپېڅلې وګڼلی شي چې لومړی قاید او زعیم په دوی کې راولاړ شوی!! پیغمبر علیه السلام په خپلې کورنۍ د صدقاتو او زکات اخیستل هم منع کړل او دا ئې د دوی لپاره حرام وګڼل او په دې توګه ئې په مسلمانانو کې د لاویانو په څېر د یوې ستانې قبیلې د راپیدا کېدو مخه ونیوله!!

د دې کتاب لومړۍ برخه د قربانۍ څرنګوالي ته ځانګړې شوې، په سر کې د سوځېدونکې قربانۍ په اړه بحث کوي او وایي چې د قربانۍ د څاروي کومې برخې باید وسوځولی شي، کومې ئې کاهن ته ورکړی شي، وینې ئې څنګه د قربانۍ د ځای په ستنو وشیندلی شي، د دې بحث مطالب نه یوازې مخکې څو ځله تکرار شوي بلکې له دې وروسته هم راځي، د بایبل لیکونکي ته دا بحث ډېر په زړه پورې او مهم دی، په دوه درې ځلې ئې زړه نه سړېږي، وروسته د اوړو قرباني څېړي او لیکي چې د غلو دانو کومې برخې به څومره څومره او په څه بڼې کې کاهن ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکوئ، بیا د سلامتۍ قرباني، د ګناه قرباني او د جبران قرباني څېړي، د جبران قرباني هغې قرباني ته وايي چې د اشتباهاتو په عوض کې باید ورانديږ شي، د ټولو قربانيو یوه برخه سوځول کېږي او همدا د خدای برخه ګڼي، خو دا برخه وازګې، کولمې او دې ته ورته برخې دي، خو خوندوره برخه ئې چې سینه او ورنونه دي، دا د کاهن برخه ده او هغه ته به سپارل کېږي!! او کاهن به د دې په مقابل کې د خدای په وړاندې د ده شفاعت کوي او ګناه به ئې بخښل کېږي!! ورپسې د دغو قربانیو عجیب عجیب مقررات بیانوي او یو ځل بیا د هارون او د ده د اولاد د تقدیس د هغو مراسمو تفصیلات مکرراً بیانوي چې مخکې ئې پرې تفصیلي بحث کړی وو!! د دې بحث ټولې خبرې هومره بېهوده او د خندا وړ دي چې که د لوستونکو د بې ځایه سرخوږي وېره راسره نه وی نو ما به له نقد نه پرته ټولې رانقل کړې وې.

حرام او حلال شیان

په دې اړه لیکي: د وچې هغه حیوانات درته حلال دي چې شخوند وهي او نوك ئې یو نه بلکې په منځ کې بېل وي، اوښ، سوی او کوني کبر حرام دي، ځکه شخوند وهي خو نوك ئې په منځ کې بېل نه دی او خوګ حرام دی چې که څه هم نوك ئې بېل دی خو شخوند نه وهي... د اوبو له ژوو هغه درته حلال دي چې پَرې او په پوستکي فلس لري (د ماهي په څېر وي) له دې پرته نور ئې درته حرام دي... له مرغانو څخه به دا نه خورئ: کونګ، باز، شاهین، عقاب، باشه، ټپوس، کاغ، شترمرغ، دریایي مارغه، لکلك، ماهي خوړونکی مارغه، هدهد، آسمان څکالی. وزر لرونکي خزندې به نه خوړل کېږي مګر هغه چې ټوپ وهي، یعني ملخ او مختلف ډولونه ئې،... څوك چې د دغو حیواناتو لاش ته لاس وروړي تر ماښامه به نجس ګڼل کېږي...پر ځمکه ښوېدونکي حیوانات که پښې ولري که نه، حرام دي،

ګورئ چې بایبل هر څه حرام ګڼي مګر هغه چې نومونه او ځانګړتیاوې ئې په ګوته کوي، خو قرآن هر څه حلال ګڼي مګر هغه چې نوم ئې اخلي او ځانګړتیاوې ئې بیانوي، د بایبل له نظره اصل د اشیاوو حرمت دی مګر هغه څه چې بایبل حلال کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو د قرآن له نظره اصل د اشیاوو حلال والی دی مګر هغه څه چې الله تعالی حرام کړي، د اشیاوو د حل او حرمت په اړه د دې دواړو دریځونو ترمنځ ډېر ژور او بنیادي توپیر شته، بایبل د حرامو شمېر زیات کړی او قرآن د حلالو شمېر، بایبل خپل پلویان له کړاوونو سره مخامخ کړي او بې ځایه بندیزونه پرې لګوي، خو قرآن د انسانانو ستونزه حل کړې، بایبل د حلال او حرام پرېکړه له کوم منطقي او معقول دلیل پرته کوي، خو قرآن هغه څه حرام ګڼي چې انسان ته تاوان رسوي او هغه څه حلال ګڼي چې ګټه ئې تر تاوان زیاته وي.

قرآن فرمایي:

Ÿ㊌ø 4 ‑Ÿã$B žwĵ É»èR{ $pèJšÍ5 Nã9 ðM‑Ïmé Šq㊁ã‡Î {qè÷‑ {þpã㊂#ä šú ïÏ%©!$gƒ'»ƒ

ÇÊÈ ߊƒÌãƒ $tB ãNä3øtä ©!$ bÎ) 3 Pãm öNçFr&ur ÏöŽ¢Á9$# ’Ìj?ÏtèC uŽöî

المائدة: ١

ای مؤمنانو! په تړونونو وفا وکړئ، څرېدونکي بوده درته حلال کړی شوي، مګر هغه چې دربانديې ولوستی شي، خو حلال نه ګڼونکي د ښکار کله چې په احرام کې وئ، بې شکه چې الله همغسې حکم کوي چې غواړي ئې.

په دې مبارک آیت کې درې اساسي خبرې راغلې:

- په خپلو ژمنو او تړونونو وفا وکړئ، که دا له الله سره وي او که په خپلو منځونو کې، که د مسلمان او مسلمان تر منځ وي او که د مسلمان او نامسلمان تر منځ. په لږ دقت سره په دې پوهېدی شو چې دیانت په دوو خبرو کې راخلاصه کېږي: خپلو تعهداتو او ژمنو ته التزام او د حلال او حرام مراعات، دا مبارک آیت دغو دوو اساسي خبرو ته ګوته نیسي، په خپلو تعهداتو وفا کول په حقیقت کې د دیانت بل نوم دی، څوک چې خپلو ژمنو ته وفادار نه وي هغه هېڅ دین نلري، لکه چې پیغمبر علیه السلام فرمايي: لا دین لمن لاعهد له.
- ټول څرېدونکي حیوانات، که دا د کور څاروي وي او که د صحرا څرېدونکي حیوانات، درته حلال دي، مګر هغه چې الله تعالی له دې حکمه مستثنی کړي. د آیت دغه برخه څو لارښوونې لري:

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱. یوازې د هغو حیواناتو غوښه انسان ته حلاله کړی شوې چې څارویو ته ورته وي، واښه او دانه خوري. په آیت کې د (صید: ښکار) له ذکر نه معلومېږي چې په بهیمة الانعام کې ټول هغه حیوانات شامل دي چې څارویو ته ورته وي، یعني د هغو حیواناتو غوښه هم حلاله ده چې صحرائي دي، په کور کې د څارویو په څیر نه ساتل کېږي، خو څارویو ته ورته وي.

۲. له دې نه معلومېږي چې د هغو حیواناتو غوښه حلاله نه ده چې څارویو ته ورته نه وي او د واښو په ځای غوښه خوري.

۳. دغه حکم ته په پام سره پیغمبر علیه السلام د هر داړې لرونکي ځناور او د هر منګولې لرونکي ښکاري مرغه له غوښې نه ممانعت کړی:

عن بن عباس قال نهی رسول الله صلی الله علیه وسلم عن کل ذي ناب وعن کل ذي مخلب من الطیر.

- دا الهي احکام دي، الله دا پرېکړه کړې چې په ژمنو به وفا کوئ او د څرېدونکو حیواناتو غوښه خوړلی شئ مګر هغه چې الله تعالی ترې مستثنی کړي.

دا چې په اسلامي شریعت کې ولې د ځینو حیواناتو غوښه تحریم شوې، آیا دلیل ئې دا دی چې د دغو حیواناتو غوښه انسان ته له صحي پلوه تاوان لري؟ او که په تحریم کې ئې کوم بل غرض او حکمت په پام کې نیول شوی؟ د بقرې د سورې په ۲۱۹ آیت کې تاسو ګورئ چې د (اثم: ګناه) په مقابل کې د (منفعت :ګټې) ذکر شوی، له دې نه په ډېر وضاحت سره معلومېږي چې د حلال او حرام د ټاکلو په اړه دا اصل په پام کې نیول شوی چې څه انسان ته ګټه لري او څه تاوان، هر څه چې انسان ته ئې تاوان تر ګټې زیات وي، الله تعالی هغه حرام کړی او هر څه چې ګټه ئې تر تاوانه زیاته وي هغه ئې حلال کړي. انسان ته د غوښه خوړونکو حیواناتو او مرغانو د غوښې خوراك چې کوم کوم تاوانونه او ضررونه لري، په دې باندې انسان هلته په دقیقه توګه پوهېدی شي چې هم د دغو غوښو د ترکیب او خاصیت په هکله کامل معلومات ترلاسه کړي او هم ئې په انسان باندې له اغیز نه پوره خبر شي، د علمي تحقیقاتو په ترڅ کې خو تر ډېره حده دا خبره معلومه شوې چې د دغو حیواناتو غوښه له صحي پلوه انسان ته ضررونه لري، یو مثال ئې د بیزو غوښه ده چې وایي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایډز بیماري د دغې غوښې له خوړلو څخه له بیزو نه انسان ته منتقل شوې، اما له روحي پلوه ئې په ټولو اضرارو پوهېدل انسان ته مقدور نه ده، د موضوع دا اړخ په لابراتوار کې نه شي معلومېدی، دا به د تجاربو له مخې معلومېږي، تراوسه انسانانو په دې هکله هېڅنه دي کړي، د دې زحمت ئېنه دی ایستلی چې وګوري کوم څه له روحي پلوه انسان ته تاوان لري او کوم څه ګټه، دومره ویلی شو چې هر خوراك د انسان په مزاج او روحیې ځانګړې اغیز لري، ځینې د انسان یوه غریزه پاروي او ځینې ئې بله، ځینې د نشاط او تحرك باعث شي او ځینې د کسالت او خمود، د داړونکو مرغانو او حیواناتو په غوښه کې د داړلو او څیرلو خاصیت شته، د دوی د غوښې په خوراك سره دغه خصلت په انسان کې راپیدا کېږي او وده کوي او دا معلومه ده چې که په انسان کې د دغو ځناورو دا خصلت راپیدا شي څومره خطرناك عواقب وربانديې مرتب کېدی شي، که په وسلو د مجهز انسان له زړه نه ترحم او عاطفه وایستی شي او ځای ئې د داړونکو او درنده ځناورو دغه خصلت ته خالي شي، په ځمکې کې به څومره تباهي خوره کړي؟!! ځناور خو یوازې د خپل ضرورت په اندازه داړل او څیرل کوي، چې موړ شي له داړلو او څیرلو لاس واخلي، خو انسان بیا په دې حد کې توقف نه کوي، هغه د غچ، انتقام، قهر او غصې او پر نورو د خپلې لویې او برلاسي تپلو جذبات هم لري، که دا د څیرلو او داړلو خصلت هم له دغو ځناورو نه ترلاسه کړي، پایله به ئې څه وي؟ دغه ستر مصلحت او حکمت ته په پام سره د دغو غوښه تحریم شوې.

لکه څنګه چې بایبل د حرامو حیواناتو شمېر زیات کړی، په زړو ادیانو او مذاهبو کې ځینې داسې دي چې یا د غوښې خوراك ناسم او ناروا کار ګڼي او یا خو هغه د روحي او معنوي ارتقاء مانع بولي او اوس داسې ډلې راپیدا شوې چې وایي انسان باید یوازې د حبوباتو، نباتاتو او مېوو په خوړلو اکتفاء وکړي او د غوښې له خوړلو ځان وساتي، له دوی نه ځینې د حیوان ذبح کول د ترحم او عاطفې خلاف کار ګڼي او ځینې ئې د غوښې خوراك د انسان روغتیا او سلامتیا ته مضر شمېري. په دې هکله څو خبرو ته ستاسو پام رااړوم:

§ هر هغه مذهب چې حلال شیان تحریم کړي او د انسان روغتیا او سلامتیا ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې مضر او د ده د معنوي ارتقاء په وړاندې ئې خنډ وګڼي، هغه غلط او د اسلام له دائرې وتلی مذهب دی.

§ انسان ته د غوښې د خوراك له جواز نه معلومېږي چې قرآن په دې هکله هم ډېر دقيق او علمي دريځ لري او د انسان فطري جوړښت ئې دقيقاً په پام کې نيولی، د ژورو علمي تحقيقاتو په نتيجه کې ثابته شوې چې د انسان جسمي جوړښت او د هاضمې جهاز ئې نه هغو حيواناتو ته ورته دی چې يوازې واښه خوړی او هضموی شي او نه هغو ته چې يوازې غوښه خوړی او هضموی شي، بلکې ځينې برخې ئې يوې ډلې او ځينې ئې بلې ته ورته دي، له غاښونو او تريخي ئې معلومېږي چې هغه د غوښې خوړلو او هضمولو توان لري، د دې تحقيقاتو له مخې په قاطع توګه دا حکم کولی شو چې هر هغه دين، مذهب او مسلك چې په انسان باندې د غوښې خوراك منع کوي، هغه د انسان د فطرت خلاف غير علمي خبره کوي. په دې هکله هم د هندو مذهب دريځ غلط دی او هم هغه نظريه چې په اروپا کې نوې راټوکېدلې او يوازې د نباتاتو په خوړلو تأکيد کوي او هم د تصوف په نامه هغه عقيده چې وايي: د معنوي ارتقا لپاره بايد د غوښې له خوړو ډډه وشي، ځکه د غوښې خوراك زړه سختوي!!

§ که څوك د حيوان ذبح کول د ترحم او عاطفې ضد عمل ګڼي، هغه بايد د يوه بوټي پرې کول، وريتول او سوزول هم د ترحم خلاف عمل وګڼي، بوټي هم ژونداو احساس لري، په ژوند او احساس کې ئې له حيواناتو سره توپير ډېر لږ دی.

§ ولې بايد يوازې پر انسان باندې دا حکم جاري او نور حيوانات ترې مستثنی کړو، ناچار بايد دا پرېکړه ټولو حيواناتو ته وغځوو او ووايو چې يو د بل خوړل ظالمانه عمل دی، خو که دا غلطه او غيرطبيعي نظريه ومنلی شي، د يوه ژوي لپاره د بل قرباني کېدل متوقف شي او د ژوو ترمنځ د ارتباط او تعلق د لويې کړۍ په کوم ځای کې دا رابطه قطع شي، ټول ژوي به له منځه ځي. هره هغه نظريه چې دا خبره کوي هغه غير علمي نظريه ده او خبره ئې د طبيعت د عام قانون خلاف خبره ده.

§ خنزير که څه هم د څارويو په څير واښه خوري، خو دوه ډېرې ناولې ځانګړتياوې لري: ۱- هر ګنده شی خوري، د حيواناتو ګندګي هم او حتی يو د بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګندګي هم. ۲- په جنسي عمل کې ډېر افراط کوي، يو د بل له جنسي عمل نه خوند اخلي. په دې کار کې له هېڅ ځاروي سره نه شي مقايسه کېدلی، ډېر ځاروي داسې دي چې يوازې د القاح په وخت کې د لنډ وخت لپاره جنسي نږدېوالی کوي، د کال په نورو وختونو کې ئې دا تمايل سوړ او ساکت وي او ډېر نور بيا داسې دي چې په خپلې ښځې غيرت کوي او د بل د تيري په مقابل کې شديد عکس العمل ښيي، خو خنزير له دغو دواړو څخه توپير لري، دغو ګنده او خطرناکو ځانګړتياوو او هغو تاوانونو ته په پام سره هم چې ورو ورو به انسان ته ځرګندېږي، د خنزير غوښه حرامه شوې.

همدا راز قرآن د دې پوښتنې په ځواب کې چې څه انسان ته حلال کړی شوي، فرمايي:

ûüÎÏk3ã Çí #qçø$ `Ï Oçô=æ $Br ãM»6Ïö9$Ïãã9 @ïmé@è ö/ä; @ïmé&É$B 7Rqèó„

®$(qà)?$r Ïøã « $Lô$(rãä6$r ö/3øæ `ô ¡ B& $)ÊÉ(qè3ù ª! $Ïãã J=æ $)Ê£åqgéè

ÇÍÈ É> $¡ Ïø$B/Î ®$bÎ   المائدة: ۴

له تا نه پوښتنه کوي چې څه ورته حلال دي؟ ورته ووايه: پاك او ستره شيان درته حلال شوي او د ښکار کوونکو حيواناتو نه چې کوم يو تاسو روزلی وي او په ښکار پسې ئې لېږئ او هغه څه ورښيئ چې الله تاسو ته درښودلي، نو څه چې درته وساتي هغه خورئ او د الله نوم ورباندې يادوئ او له الله ووېرېږئ، بې شکه چې الله ژر حساب کوونکی دی.

مسلمانانو د حلالو شيانو په هکله مزيد معلومات غوښتو، دلته د يوې جامع لارښوونې په ترڅ کې د دوی پوښتنو ته ځواب ويل شوی، داسې ځواب چې د حلال او حرام په پېژندو کې د دوی لپاره د محك حيثيت لري: هر پاکيزه شی درته حلال دی او هر ګنده شی حرام، په دې لارښوونې کې ځو اساسي خبرې د پوره غور غوښتنه کوي: په ځواب کې د دې په ځای چې د حلالو شيانو کوم تفصيلي لست ورکړی شي په عامه صيغه ورته ويل شوي چې له ګنده شيانو نه پرته ټول پاکيزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شیان درته حلال دي، حرام هغه دي چې الله حرام کړي، باید په دې ځان پوه کړئ چې الله تعالی څه حرام کړي، له دغو حرام شوو شیانو نه پرته نور ټول پاکیزه شیان حلال دي، د شیانو د حل او حرمت په اړه اصل دا دی چې هر څه حلال دي مګر هغه چې الله حرام کړي وي.

ګورئ چې دلته یو ځل بیا ویل شوي چې د شیانو د حل او حرمت او حلال والي او حراموالي په هکله د هغوی پاکي او ناپاکي په پام کې نیول شوې کوم څه چې پاکیزه دي هغه درته حلال شوي او کوم څه چې ناپاك او ګنده دي هغه حرام کړی شوي.

قرآن فرمایي چې له هر پیغمبر نه مخکې خلکو په دین کې زیادت راوستی، د هر څه ئې پر اصل دین ورزیات کړي، د هر حلال شیان ئې حرام کړي، د دین له لوري ورکړی شوې آزادي ئې محدوده کړې، د خلکو په لاس پښو کې ئې زنځیرونه اچولي، د پیغمبرانو علیهم السلام د بعثت یو هدف دا وو چې دا اضافي پېټي د خلکو له اوږو راکوز کړي او دا زنځیرونه وشلوي، مذهبي انحراف په اصل کې له بدعت نه پیل کېږي، په دین کې له لاسوهنې نه، نه له څه راکمولو نه بلکې له څه زیاتولو نه، د حلال له حرامولو نه، د تقوی په نامه په دین کې له څه زیاتولو نه، پر پیغمبر علیه السلام د بني اسرائیلو د ټګمارو مذهبي مشرانو اعتراض دا نه دی چې ولې ئې حلال شیان حرام کړل، بلکې اعتراض ئې دا دی چې ولې حرام شیان حلالوي؟! دا څنګه د یوه پیغمبر او مذهبي مشر په حیث ومنو چې تقوی ئې زمونږ په اندازه نه ده، مونږ تر ده نه زیات د حرامو خیال ساتو، دا دی ګورئ چې دی د هر هغه شیان حلال ګڼي چې مونږ ئې حرام ګڼو، دا تقوی مونږ ته زمونږ له جد ابراهیم علیه السلام او زمونږ له پلار یعقوب علیه السلام نه راپاتې شوې!! قرآن په دې اړه فرمایي: ټول هغه شیان چې په اسلام کې حلال ګڼل شوي، بني اسرائیلو ته هم حلال کړی شوي وو:

b& È@6‰ `Ë ¾ïÅÿR 4?ã إِسرَائِيلُ a?$m $B ž/Î إِسرَائِيلَ ÚÍ_6Ï yxïm b$Ÿ2 Q$èÜ9$$@ä

آل عمران: ۹۳ Ç%ÌÈ šú üÏ%Ï‰»| ¹ NçZä bÎ $dqè=$$ Ï1‘öG9$$Î (qèù Ó®è p1‘öG9$$A”\ê

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول خوراکي شیان بني اسرائیلو ته حلال وو، مګر هغه چې د تورات له نازلېدو د مخه اسرائیل (یعقوب علیه السلام) په خپله په ځان حرام کړي وو، ورته ووایه: تورات راوړئ او وئې لولئ که رښتوني یاست.

دلته د دوی په ځواب کې ویل شوي: د الله په دین کې ټول دغه خوراکي شیان حلال وو، حرامول ئې ستاسو کار دی نه د الله د کتاب کار، یعقوب علیه السلام چې د کوم څه له خوړلو ډډه کوله، دا اجتناب له یوې خوا د ده شخصي کار وو او له بلې خوا د تورات له راتلو د مخه وو. په دې باندې استناد کول او حلال شیان حرام ګڼل غلط او بې بنسټه استدلال او توجیه ده.

همدا راز فرمایي:

þ1‘ÿG9$’Î Ïd‰Yß $îqç6B ¼çRr&Â “ï%©!$¥_ ÓÉL$ÓÉZ9$Aqß™§9$šc qãèÎ7Ftƒ ûïÏ%©!$

Ïèr&ãr ÏM»6ÍÖ9$ÞG9 @Ïtär Ì 6 Ÿ3ßß Çã Nßg8k÷]tƒr Å$ rá÷è9$Î/ Nèdãß∆ù'tƒ È@‹ÅgMY}$

{q߉B#ä šú ïÏ%©!$ óOßgøŠn=tæ ôMtR%. ÓÉL©9$@≈n=ø[F$ Ndèu?À] Nßgã_ tBÒtƒr]Í»6 ,s9$ÞOßgøŠn=tæ

Ç ÎÈ šc qßs Î=øßJø9$Nèd 7Í»9‾ré' ÿ¼çmyèB AÌRé& ü“Ï%©!$‘qZ9$(qãè7?$#r çnrãÁtRr çnrâ‘“tãr ¾ÏmÎ/

الاعراف: ۱۵۷

هغه کسان چې د امي رسول او پیغمبر متابعت کوي، هغه چې دوی ئې نوم په تورات او انجیل کې له ځان سره لیکلی مومي، هغه چې دوی په نېکي ګماري او له بدي نه ئې منع کوي او پاك شیان ورته حلال او ناولي ورته حرام ګرځوي او بارونه ئې د دوي له اوږو راکوزوي او هغه زنځیرونه شلوي چې د دوی په لاسونو او پښو کې لویدلي وو، نو چا چې پر هغه ایمان راووړ، د ده مرسته ئې وکړه او په هغې رڼا پسې ولاړل چې په ده باندې نازله شوې، همدا کسان برلاسي او بریالي دي.

ګورئ چې پیغمبر د خلکو بارونه سپکوي، زنځیرونه شلوي، انسانان آزادوي، ټول پاك شیان چې پخوا د دوی ټګمارو مذهبي مشرانو یوه برخه ورته حرام کړي وو حلال ګرځوي او ټول ناولي شیان حرام شمېري، خلکو ته دا سې نور او څراغ ورکوي چې له تیارو او خرافاتو نه وروباندې ووځي او د حقیقت روښانه دنیا ته لاړ شي. د

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرآن له دې وينا په ډېر صراحت سره معلومېږي چې د مخکنيو امتونو مذهبي مشرانو په دين کې زيادت کړی، له خپل لوري ئې مذهبي مراسم رااېستلي، ډېر حلال شيان ئې پر خلکو حرام کړي، د خلکو آزادي ئې محدوده کړې، نوي قيود ئې وضع کړي او دا ئې د الله تعالی د دين برخه معرفي کړې، د بايبل ډېرې خبرې د قرآن د دغې وينا مصداق دی.

حيض او نفاس

بايبل د حيض او نفاس په اړه ليکي: هغه ښځه چې اولاد راوړي تر يوې اونۍ شرعاً ناولې او نجسه ده، داسې لکه د حيض په مهال چې ناولې او نجسه وي، په اتمه ورځ به ئې زوی سنت کېږي، دري دېرش ورځې به انتظار کوي تر څو وينه ودرېږي، په دې مودې که به مقدس شي ته لاس نه وروړي او معبد ته به نه ننوځي. که ئې لور وزېږوله نو تر دوو اونيو به نجسه وي، په دې صورت کې به شپږشپېته ورځې صبر کوي چې پاکه شي او وينه ئې ودرېږي!! کله چې د طهارت موده پوره شوه، که ماشوم زوی وي يا لور، مور به ئې يو کلن سېرلی د سوځېدونکې قربانۍ په توګه او يوه کوتره د ګناه د قربانۍ په توګه وړاندې کوي!! دا هديې به د معبد دروازې ته راوړي او کاهن ته به ئې سپاري، چې د خدای لپاره ئې قرباني کړي او د دې لپاره د ګناه کفاره شي.!! دا وخت به هغه له نفاس نه پاکه شي!!

ګورئ چې بايبل د حيض او نفاس په حالت کې ښځه نجس او پليده ګڼي، خو قرآن حيض او نفاس ته د اذيت او بيمارۍ د يوه طبيعي حالت په سترګه ګوري، بايبل د زوی او لور تر منځ په نفاس کې توپير کوي خو قرآن په توپير باور نه لري، د وينې توقف له حيض او نفاس نه د وتلو شرط ګڼي، بايبل د حيض په حالت کې د ښځې سره، ناسته، پاسته او ملاسته حرام ګڼي خو قرآن يوازې د مجامعت ممانعت کوي، د حيض او نفاس په اړه د بايبل خبرې د عقل او علم خلاف او په خرافاتو مبتني دي خو د قرآن وينا علمي او د حقايقو مطابق، ولې به د حيض او نفاس په مهال د وينې راتګ د ښځې د نجاست سبب وي؟ ولې به د زوی او لور د نفاس موده بېله بېله وي؟ ولې به ثابته نېټه ورته ټاکل کېږي؟ د عقل او علم تقاضا خو دا ده چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وينې توقف له حيض او نفاس نه د وتلو نښه وګڼلی شي.

بايبل د جذام مريض ته هم د نجس خطاب کوي، دا پرېکړه کاهن ته سپاري چې د چا له معاينې وروسته ووايي: دی د جذام په مرض اخته دی که نه او که اخته وو ترې روغ شوی که نه، څوك چې د كاهن له معاينې وروسته روغ اعلان شو هغه به هم کاهن ته يو وری وړاندې کوي او که نادار وو نو دوه کوترې به وروړي، کاهن به د ده پر سر او غوږونو سپېڅلې غوړي موښي او په دې توګه به له نجاسته وتلی اعلانېږي!! په دې توګه د بايبل ليکونکي د کاهن لپاره دومره فيس ټاکلی چې نن ئې د کابل ډاکټران هم له اخيستو شرمېږي او له انصافه ئې ډېر لرې ګڼي!! د ډاکټر او کاهن تر منځ توپير دومره دی چې ډاکټر د روغېدو لپاره ناروغ ته د دوا نسخه ورکوي خو کاهن د ناروغ له روغېدو وروسته د ده پر سر او غوږونو سپېڅلي غوړي ورموښي!! له روغېدو مخکې ځکه دا کار نه کوي چې بيا خو په خپله بې اغېزه ثابتېدی شي او د غوړيو سپېڅلتوب ئې تر پوښتنې لاندې راتلی شي!! بيا خو به بيمار وايي چې نه د کاهن په لاس کې څه برکت وو او نه ئې په سپېڅلو غوړيو کې څه اغېز!!

بايبل دا هم ليکي چې د معبد له دراوزې پرته په بل ځای کې قرباني کول ستر جرم دی، هومره ستر چې سزا ئې له قوم نه د دې مجرم رټل او شړل دي!! او تأکيد کوي چې بايد د قربانۍ حيوان د معبد په دروازې کې کاهن ته وسپارلی شي!! تر څو ئې کاهن وينې د قربانۍ په ځای وشيندي او وازګې ئې د داسې عطرو په څېر وسوځوي چې د خدای ډېر خوښېږي!! غوښه ئې د کاهن شي او دی خالي لاس کور ته ستون شي!!

د كفارې روژه

بايبل تر دې عنوان لاندې ليکي: ... هارون به قدس الاقداس ته هغه وخت ننوځي چې غسل ئې کړی وي، خاصې جامې ئې اغوستې وي،... بيا به د اسرائيلو قوم دوه وزان او يوه پسه راوړي...بيا به د خيمې مخې ته يو وز حلال کړي او بل به ژوندی په صحرا کې پرېږدي چې د اسرائيليانو ګناهونه له ځان سره يوسي!! په دې دواړو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

به یو د قرعې په اساس غوره کوې، ... هارون به د حلال شوي څاروي لږه وینه راواخلي، یو ځل به لږ د رحمت تخت مخکنۍ برخې باندې وشیندي او اووه ځله به ئې د تخت مخې ته پر ځمکه وشیندي... نو بیا به نه مري!!! بیا به د ذبح شوي وز په وینه همدا کار وکړي، په دې توګه به قدس الاقداس له هغو ناولتیاوو پاك شي چې د قوم د ګناهونو په سبب ورپه برخه شوی!!

آیا ډېره د حیرانتیا وړ خبره نه ده چې څوك داسې خرافات او مسخره خبرې مني؟ قدس الاقداس (د سپېڅلو سپېڅلی ځای، چېرې چې د بایبل خدای د رحمت پر تخت ناست دی، یعني عرش) د اسرائیلیانو د ګناهونو په سبب ناولی کېږي او د بایبل لیکونکی ئې د سخوندر او وزې په وینو پاکوي او د اسرائیلیانو د ګناه پېټی پر وزې باروي او صحرا ته ئې لېږي!! دا وزه به هم د قرعې له مخې ټاکل کېږي، دا په داسې حال کې چې له دې مخکې ئې لیکلي چې خدای هیڅ ګناه بې سزا نه پرېږدي او په داسې حال کې چې له دې وروسته وینه داسې ناولی شی ګڼي چې که ئې څوك وخوري نو باید له قوم نه وشړلی شي!!

زنا او کرکجن کارونه

بایبل تر دې عنوان لاندې څو سمې خبرې هم لري خو په ډېره کچه ژبه ئې کوي: وایي: له محارمو سره جنسي نږدېکت مه کوئ، له مور او د پلار له نورو مېرمنو سره مجامعت مه کوه، ځکه په دې کار سره خپل پلار ته بې احترامي کوې!! له سکه او ناسکه خوېندو سره، د خپل زوی او لور له لونو سره، نږدېکت مه کوه، ځکه په دې سره ځان رسوا کوې، له عمه او خاله سره، د تره له مېرمنې سره، له خپلې نږور سره، له ورېندار سره نږدېکت مه کوه، چې ترڅو دې مېرمن ژوندۍ وي خور به ئې نه په نکاح کوې، د حیض په وخت کې خپلې مېرمنې ته مه نږدې کېږه، د بل له مېرمنې سره نږدېکت مه کوه.

معلومېږي چې د بایبل دا احکام د انجیل دي خو الفاظ ئې د بایبل د لیکونکي، ممکن نه ده چې په اصلي انجیل کې د زناستره ګناه هسې د پلار او ورور په نسبت بې احترامي ګڼل شوې وي، قرآن دا حرام کړي خو په دې صیغه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ÞZ±Å»ù b$Ÿ2 ¼çR̂ #=™ 6% $B ŵĵ å$¡ Ï9$šÆ B̈ Nà2 å$/#ä x3R $B {qßÅZ? ẅr

النساء: ۲۲ **ÇËÈ x‹Î™ ä$™r $Î¢bBr**

او له هغو ښځو نه څوك مه په نكاح كوئ چې ستاسو پلرونو په نكاح كړې، مګر هغه څه چې مخكې تېر شوي، يقيناً چې دا څرګنده بې حيائي، د غضب وړ كار او بده طريقه ده.

له مور او ميرې سره نكاح درباندې حرامه ده، كه له اسلام نه مخكې دا ګناه درنه شوې وي اوس به ئې پرېږدئ او له دې وروسته به هغه د څرګندې بې حيائې كار، د الله د غضب وړ او ناكاره كركجنه طريقه ګڼئ.

ËFRIŸ/r Nä3¢=»zr Nä3¢è$ãr Nà6 èqz‹r Nä3è$Ÿ/r Nä3¢gB¯éNà6 øã ÏMBÌãm

ÀM»gBé¢ Þè»Ê 9šÆ B̈ Nà6 èqz‹r Nä3Ÿè|Ê ö‹ ÓÉL9Nà6 ¢gBé¢ ËM÷z WRIŸ/r

N©bîù £gÎ Of¢z Š ÓÉL9Nä3í$¡ ¢p`B̈ Nà2 ÍqãÅ ãn ’Î ÓÉL9Nà6 ç/»7‘r Nä3í$¡Î

ôB̈ ûïÉL9 Nà6 í$Ÿ/ù @Í»=mr Nà6 øæ y$Ÿã_ Ÿxù Æ gÎ Of¢z Š {q¢qã?

#Yq¢ãî b%. ©$žc Ĵ #=™ 6% $B ŵĵ È÷z W$šú ë/ {qãJÏ ? b‹r Nà6 Î»=ô ‹

النساء: ۲۳ **ÇËÈ $V¢Šm§**

خپلې میندې، خپلې لونې، خپلې خویندې، خپلې ترینډې، خپلې توړیانې، وربرې، خورزې او هغه رضاعي میندې مو چې تی ئې درکړی او رضاعي خویندې مو او د خپلو مېرمنو میندې مو او په خپل کور کې له هغو مېرمنو نه ستاسو پرکتې چې نږدېوالی مو ورسره کړی، که مو نږدېوالی نه وي ورسره کړی نو څه ګناه به درباندې نه وي او د خپلو اصلي زامنو مېرمنې (نږندې) مو او دا چې دوه خویندې سره یو ځای په نکاح کړئ، دا پر تاسو حرام کړی شوې، مګر هغه څه چې مخکې تېر شوي، یقیناً چې الله مهربان بخښونکی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د علمي تجربو له مخې ثابته شوې چې له محارمو خپلوانو سره نکاح مضره ده او بدې پایلې لري، ضعیف او د بیماریو په مقابل کې کمزوري اولاد ترې پیدا کېږي.

بایبل لواطت او له حیوان سره جنسي نږدېکت قبیح او کرکجن کار ګڼي، خو د بایبل پلویان اوس په امریکا او اروپا کې دا دواړه جائز ګڼي او په خپلو اساسي قوانینو کې هغه د مجاز عمل په توګه پېژني. احتمالاً د بایبل دا سست الفاظ د دې باعث شوي چې په مسیحي ملکونو کې زنا ته د سترې ګناه په سترګه ونه کتلی شي!!

مختلف قوانین

بایبل تر دې مبحث لاندې ځینې داسې خبرې لري چې حتماً ئې له اصلي انجیل نه اقتباس کړې خو ځینې ئې خپلې پرې علاوه کړې، لیکي: ... بت مه جوړوئ او بتان مه لمانځئ، مجسمه، د ډبرو ځلي او تراشلې ډېرې د لمانځنې لپاره مه جوړوئ...د مور او پلار احترام کوئ، غلا مه کوئ، درواغ مه وایئ، څوك مه دوکه کوئ، ... جادوګري مه کوئ، فال مه نیسئ، د بت لمانځونکو په څېر پر خپلو مړو ماتم مه کوئ او خپل مخ او ځان مه زخمي کوئ، د سر وېښتان مو د ماتم په توګه مه ګونځې کوئ او خپل ګرېوان مه څیرئ او د دوی په څېر خالونه مه وهئ، کله چې د عبادت خیمې ته درومئ نو هیڅکله شراب او نور مست کوونکي مشروبات مه څښئ... د خنزیر غوښه مه خورئ... زنا او لواطت کونکي باید ووژل شي، جادوګران او د روح احضاروونکي باید ووژل شي... دا هغه خبرې دي چې هر الهي دین ئې کوي خو بایبل د دې تر څنګ لیکي: که د قربانۍ غوښه تر درېیمې ورځې پاتې شوه وئې سوځوئ، ځکه دا نجسه ده... که چا وخوړه ګناهګار دی، خدای ته ئې بې احترامي کړې باید له قومه وشړلی شي... په خپل پټي کې دوه ډوله دانې مه کرئ، دوه جنسه جامې مه اغوندئ...که چا له وینځې سره زنا وکړه نو کاهن ته دې یو پسه د قربانۍ لپاره وروړي په دې سره به ئې ګناه وبخښلی شي... کله چې موعود سیمې ته ورسېدئ او ډول ډول مېوه لرونکې ونې مو وکرلې نو تر دریو کلونو ئې مېوې مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خورئ چې نجسې دي..د څلورم کال ټول حاصل به زما وي... کاهنان به د هارون له نسله وي... دوی به مړو ته د عادي خلکو په څېر لاس نه وروړي چې نجس کېږي... د سر او ږيري وېښتان به نه لنډوي...له طلاق شوې ښځې او کونډې سره به نکاح نه کوي، يوازې باکره پېغلې به په نکاح کوي، که نه نو زامن به ئې سپېڅلي نه وي...له کاهنانو پرته به بل څوك د سپېڅلې قربانۍ توکي نه خوري.. دا ټولې خبرې بې بنسټه، د عقل او علم خلاف او له الهي حق دين سره متعارضې خبرې دي.

بايبل له دې وروسته يو ځل بيا د عيدونو بحث تکراراً او بيا ئې په ډېر تفصيل سره رااخلي، الفاظ ئې همغه دي چې مونږ تر دې د مخه پرې بحث کړی. خو دلته د يوبيل په نامه يو بل عيد هم پرې زياتوي او ليکي: هر پنځوس کاله وروسته به د اوومې مياشتې په لسمه، ستاسو په ټول هېواد کې د شپېليو په وهلو سره دا کال لمانځئ، دا مقدس کال د يوبيل کال دی، ... په دې کال به ټول اخيستل شوي شيان، ځمکه، کور او په غلامۍ اخيستل شوی انسان خپل اصلي خاوند ته مسترد کېږي... په دې کال به هيڅ څه نه کرئ، ستاسو خوراك به په خپل سر ټوکېدلي بوټي وي... د ځمکو بيعه به د دغه کال د نږدې والي او لرې والي له مخې ټاکئ، که زيات کالونه ورته پاتې وي نو بيعه به زياته وي او په بل صورت کې کمه، خو په دې کې دوه استثنا راوړي: د لاويانو ځمکې او د هغو ښارونو ځمکې چې حصار ترې تاو وي...

بايبل د دې کتاب په وروستيو برخو کې د اطاعت او عصيان پايلې بيانوي او د نذر د اړوند مقرراتو په بحث ئې پای ته رسوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعداد

دا د بايبل د څلورم کتاب نوم دی، په مقدمه کې ئې ليکل شوي: دا کتاب د هغو پېښنو په اړه بحث کوي چې اسرئيليان په صحرا کې د خپل سفر په دوران کې ورسره مخامخ شوي، د کتاب په لومړي عنوان کې ليکي چې خدای موسی ته امر وکړ چې اسرائيليان وشمېره، د هرې قبيلې تر شل کلن نه بر او د جنګېدو وړ کسانو شمېر بېل بېل معلوم کړه، د ټولو شمېر ئې معلوم کړ خو د لاويانو شمېرنه په دې خاطر ونه شوه چې دوی له نظامي خدمت نه معاف وو، د دوی کار يوازې د عبادت د خېمې چارې سمبالول دي، د جنګياليو شمېر ۲۰۳۵۵۰ شو، له دې بحث نه وروسته دا بې ربطه عنوان راوړي: هغه مېرمنې چې د خپلو خاوندانو تر بد ګمانۍ لاندې راځي او ليکي: خدای موسی ته وفرمايل: د اسرائيل قوم ته ووايه: که څوك پر خپلې مېرمنې بدګمانه شو چې له بل سره ئې يارانه کړې او شهود او دلايل ورسره نه وو نو د حقيقت معلومولو لپاره دې خپله مېرمن کاهن ته راولي، يو کيلو د وربشو اوړه دې هم له ځان سره راوړي، پرته له دې چې غوړي ئې ورسره ګډ کړي وي، ځکه چې دا (د بد ګمانۍ هديه) ده او د ګناه د معلومولو لپاره وړاندې کېږي!!کاهن دې دا ښځه د خدای حضور ته (د رحمت تخت په وړاندې) راولي، لږ سپېڅلې اوبه دې په يوې کوزې کې واچوي، د معبد د صحن لږ دوړې دې ورسره ګډې کړي، بيا دې د ښځې کوسۍ پرانېزي، د بدګمانۍ هديه دې په لاس کې ورکړي، تر څو معلومه شي چې د مېړه بدګماني ئې په ځای ده که نه، کاهن دې په داسې حال کې د ښځې په وړاندې ودرېږي چې د ترخو اوبو کوزه ئې په لاس کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، بيا دې ښځې ته ووايي: لوړه وکړه چې بې ګناه يې!! بيا دې ورته ووايي: که له خپل خاوند نه پرته له بل چا سره دې نږدېکت نه وي کړی نو د لعنت د دغو ترخو اوبو له اغېزه خوندي پاتې شې خو که دې زنا کړې وي نو د خدای لعنت دې پر تا وي، نس دې وپړسېږه او شنډه شې او د اولاد له زېږولو ولوېږې!!! او هغه ښځه دې ووايي: هو! همداسې دې وشي، بيا دې کاهن دا لعنتونه په يوه تعويذ کې وليکي او دا تعويذ دې په هغو ترخو اوبو کې ووينځي او اوبه دې ښځې ته ورکړي چې وئې څښي، بيا دې کاهن د بد ګمانۍ هديه له ښځې واخلي، د خدای په وړاندې دې وخوځوي او بيا دې د قربانۍ په ځای کېږدي، يو موټ دې هلته وسوځوي، بيا دې ښځې ته ووايي چې دا اوبه وڅښه، که دې له خپل مېړه سره خيانت کړی وي نو اوبه به پرې اغېز وکړي، نس به ئې وپړسېږي او شنډه به شي،... که نه نو تاوان به نه وررسېږي!!!

دلته د بايبل څو مضحکو خبرو ته لږ ځير شئ: خدای د رحمت پر تخت ناست دی، زنا کاره مېرمن ئې مخې ته ودرېږي، خدای کاهن ته نه وايي چې زنا ئې کړې که نه، په متهمې ښځې که پاك لمنه وي او که بد لمنه، ناولې ترخې اوبه چې د معبد د صحن دوړې ورسره ګډې شوې څښل کېږي، که زنا ئې کړې وه څه وخت وروسته به ئې نس وپړسېږي او اولاد به ئې نه کېږي او که نه نو دا اوبه به پرې اغېز نه کوي، له دې وروسته نو خبره د دې په قسمت پورې تړلې ده، که بې ګناه وه او هسې ئې د کومې بيمارۍ په وجه نس وپړسېدو او يا ئې اولاد ونه شو نو دا به د هغو اوبو اغېز ګڼل کېږي!!!

راشئ د بايبل دا مسخره او د خندا وړ خبرې د عظيم الشأن قرآن له هغو حکيمانه لارښوونو سره مقايسه کړئ چې په دې هکله ئې کوي. قرآن د زنا کوونکي د مجازات لپاره د ده خپل اعتراف يا د څلورو مسلمانو شاهدانو شهادت ضروري ګڼي. له دې شرط نه معلومېږي چې اسلام د يوه انسان د مجازات په اړه څومره احتياط لازم کړی، که څوك بل په زنا تورن کړي خو د خپلې ادعا د اثبات لپاره څلور شاهدان حاضر نه کړی شي، هغه مفتري او فاسق ګڼل کېږي، په درو به وهل کېږي او له دې وروسته به ئې هېڅ شهادت د منلو وړ نه وي. که د ښځې خپل خاوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تور ولګوي نو یا به څلور شاهدان راولي او یا به څلور ځله د الله په نامه لوړه کوي چې رښتیا وایي او پنځم ځل به وایي: که دی دروغجن وي نو د الله لعنت دې وربانديې وي، خو که ښځه اعتراف ونه کړي او د خاوند په څېر په څلور ځله قسم او یو ځل لعنت سره دا اتهام رد کړي د قاضي په وړاندې برئ ګڼل کېږي. د شاهدانو شهادت هم یوازې په هغه صورت کې اعتبار لري چې دا عمل ئې په خپلو سترګو لیدلی وي، د شك او ګمان په بنیاد شهادت نه منل کېږي. دا ټول احتیاطي تدابیر د دې لپاره دي چې هسې د شك او وهم په بنسټ څوك مجازات نه شي او عزت ته ئې تاوان ونه رسېږي، د ناروا او په خپل سر قتلونو مخنیوی وشي، قضایا محکمې ته وړاندې شي او قاضي له پوره غور او دقت نه وروسته په احتیاط سره فیصله وکړي.

د بایبل منونکو ته لوړه ورکوم چې آیا د بایبل د لرې غورځولو او پر قرآن باندې د ایمان راوړلو لپاره دغه مقایسه کافي نه ده؟!!

د نذر مقررات

تر دې عنوان لاندې په دې کتاب کې لولو: ... کله چې یو نارینه یا ښځه ... په خاصه توګه (د تل لپاره یا تر یوې مودې) ځان د خدای د خدمت لپاره نذر کړي نو له دې وروسته به په دغې مودې کې الکلي مشروبات، شراب، تازه شراب، د انګور اوبه، انګور او ممیز (وڅکي)، خپلې خولې ته نه وروړي، دوی باید له انګورو چې څه ترلاسه کېږي ونه خوري، له زړو ئې نېولې تر پوستکې پورې ئې!! د سر وېښتان به نه خریي، مړو ته به نه نږدې کېږي، که څه هم د ده د مور، پلار، ورور یا خور جنازه وي، که څوك ناڅاپي د ده تر څنګ ومري نو دی نجس شوی او اووه ورځې وروسته به خپل وېښتان وخریي چې پاك شي، بیا به دوه کوترې د خیمې مخې ته کاهن ته ورکړي چې ... د ده د ګناه لپاره ئې قرباني کړي!... او د مودې په پای کې به د عبادت د خېمې مخې ته ورځي، یو یو کلن وری او یوه یوه کلنه وری، یوه ټوکرۍ د اعلی اوړو ډوډۍ چې د زیتون غوړي په کې ګډ وي... د څنباك له هدیې سره به راوړي او کاهن ته به ئې سپاري!!!. له دې وروسته به خپل وېښتان وخریي... نور نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولی شي شراب وڅښي...

د بایبل له لیکونکي پوښتنه کوو:

- دا ولې دې شراب یوازې په خدایي خدمتګارانو باندې موقتاً او د خدمت په دوران کې حرام کړي؟ او ولې دې په نورو وختونو کې د څښلو اجازه ورکړې؟ شراب خو ګنده شی دی، انسان بې سده کوي او الله تعالی حرام کړي!
- انګور او ممیز دې ولې حرام کړي؟ آیا د دې لپاره چې شراب ترې جوړېږي؟ شراب خو له کجورو ، وربشو او نورو شیانو هم جوړېږي، آیا ټول هغه شیان په خدائي خدمتګارانو حرام دي چې شراب ترې جوړېږي؟ د دې لپاره به ستا منطق او استدلال څه وي؟
- که د چا په خوا کې څوك ومري ولې به دی نجس کېږي؟ که نجس کېږي نو د غسل په کولو سره به پاکېږي، د وېښتانو په خریلو ولې له نجاسته وځي، د دې خبرې ئې له نجاست سره تعلق دی؟ او ولې به کاهن ته د داسې خوندورې او اعلی هدیې په ورکولو پاکېږي؟!!

له دې وروسته د دې کتاب ډېری برخې د مخکنیو کتابونو په څېر دي، موضوعات ئې ورته خو په الفاظو کې ئې ژور توپیرونه شته، د مړزانو په هکله د دې کتاب وینا د مخکني په خلاف داسې ده: خدای سیلۍ راولېږله، باد د سیند له خوا مړزان د پنډ غالي په لوري راوستل، شمېر ئې دومره وو چې د پنډغالي څلورو خواوو ته د یوې ورځې په مزل (یعني نږدې شل کیلومتره) یو پر بل د یوه ګز په لوړوالي پراته ول، اسرائیلیانو ټوله ورځ او سبا ئې راټولول، لږ تر لږ هر اسرائیلي دومره مړزان غونډ کړي وو چې نږدې درې سوه منه وو!! د وچولو لپاره ئې د پنډغالي شا وخوا خواره کړل، خو کله چې دوی د مړزانو خوړل پیل کړل د خدای غضب پرې نازل شو او ډېر ئې هلاك کړل!!

د من او سلوی د څرنګوالي، مقدار او ساتلو په هکله د اعداد او خروج کتابونو په وینا کې ژور تناقض شته، په خروج کې لیکل شوي چې هره ورځ به مړزان راتلل، هر کس ته ویل شوي وو چې یوازې یو عومر به جمع کوي، ساتل ئې ممکن نه وو... خو دلته په داسې له مبالغې ډك او خندوونکې بڼه کې د دوی شمېر او د راغونډولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروغجنه قصه کوي چې وايي هر اسرائيلي درې سوه منه راغونډ کړل، هلته وايي چې له خوړلو وروسته هيڅ بلا پرې نازله نه شوه خو دلته ليکي چې د خدای غضب پرې نازل شو او ډېر ئې هلاك کړل!! که تاسو دا دواړه برخې له نظره تېرې کړئ او ژور تناقض ته ئې ځير شئ، نو د بايبل يوازې دغه غلطۍ او متناقضې خبرې به د هغه د لرې غورځولو لپاره کافي وګڼئ!!

د کنعان د سيمې څېړنه

بايبل تر دې سرليك لاندې ليکي: ... موسی د خدای له حکم سره سم دوولس کسان ولېږل...دوی ولاړل...د شکول درې ته ورسېدل...د انګورو يو وږی ئې ترلاسه کړ، هومره ستر وو چې د يوه دستك په مرسته به دوو کسانو ووړ، څه انار او زيتون ئې هم له ځان سره راواخيستل، ... څلوېښت ورځې وروسته له سفره راوګرځېدل... قوم ئې د سيمې له حالته خبر کړ او مېوې ئې وروښودې!! دوی وويل: کومې سيمې ته چې تا لېږلي وو شيدې او شات په کې بهېږي، دا ئې مېوې دي... خو خلك ئې ډېر زورور او ښارونه ئې ستر ستر دي او حصار لري او پر دې سربېره مو هلته د مخکني زمانې د ديوانو په څېر غټ غټ (عناقيان) هم وليدل!!! خو د دوی له منځه يوه کس چې کاليب نومېدو وويل: راځئ چې بريد پرې وکړو، مونږ ئې نيولی شو... خو ملګرو ئې وويل: مونږ د دوی مقابله نه شو کولی... په دوی کې مو داسې دنګ دنګ خلك ولېدل چې مونږ ئې په څنګ کې د ملخانو په څېر معلومېدو!!!

د دې وينا څو ټکيو ته لږ ځير شئ:

- د هغې سيمې حالت ئې داسې انځور کړی چې ځينې خلك ئې د ديوانو په څېر ستر ستر ول او دوی ځان د هغوی په خوا کې د ملخ په څېر ووړ ليدو، (دا به نو حتماً هغه کسان وو چې د پيدايښت په کتاب کې ئې داسې معرفي کړي: د خدای زامنو د انسانانو له پېغلو سره واده وکړ او ديوانو ته د ورته تاريخي پهلوانانو نسل ترې پيدا شو!!)، د انګورو وږی ئې هومره ستر وو چې دوو کسانو د دستك په مرسته وړی شوی!! (که ئې دا هم ويلي وی چې د انګورو دانې ئې د مصر د کدوانو په اندازه وې نو ښايي بيا به هم د بايبل منونکو ته د حيرانتيا وړ خبره نه معلومېده)

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هلته د شیدو او شاتو ویالې بهېدې!! آیا ممکن ده چې د انګور، زیتون او انار په
څېر مېوې دې د څلوېښت ورځو مزل کې روغې رمتې پاتې شي او ګنده دې نه شي؟
آیا په دنیا کې د شاتو او شیدو ویالې هم شته؟ په دې سیمې کې خو ابراهیم علیه
السلام او د ده زامن، اسحاق علیه السلام او یعقوب علیه السلام اوسېدلي، دوی
ولې دا دنګ دنګ دیوانو ته ورته کسان ونه لیدل؟ د پیدابښت په کتاب کې خو
لیکل شوي چې دا نسل یوازې یو سل شل کاله د ځمکې پر سر پاتې شوی... هلته
ئې داسې لیکلي: په دې وخت کې خدای وفرمایل: زما روح به د تل لپاره په
انسانانو کې نه پاتې کېږي، ځکه هغه فاني کېدونکی او نفساني مخلوق دی، نو یو
سل شل کاله فرصت ورکوم، ترڅو ځان اصلاح کړي" نو کله چې د خدای زامنو د
انسانانو له لوڼو سره نږدیکت وکړ د دیوانو په څېر دنګ دنګ سړي ترې پیدا شول،
دا د مخکنۍ زمانې نومیالي او معروف باتوران دي...)، آیا له داسې مبالغو ډك
کتاب ته د سپېڅلي کتاب په سترګه کتل لوی سفاهت نه دی؟!! الله تعالی او د ده
پیغمبران علیهم السلام خو پرېږده آیا د یوه عاقل او هوښیار انسان په کتاب کې به
داسې مسخره خبرې وموموئ؟!!

راشئ وګورئ چې قرآن په دې هکله څه وایي؟ قرآن فرمایي:

ﭧﭨ $/$& #?ã {r‰?ö Ÿwr Ns9 ª! $|=G. ÓÉ$ p™£) B$ Ú öF $ (qè ŠŠ$ Ê)ö) »ƒ

Ó@n $g=ä 6R ` 9 $RÎr ûïÎ$7_ $B% $KŽi b Ê › qB»ƒ (q$% ÇÈ ûïÎÂ» z (qÇ) ZFù

ûïÎ% $ `B Ÿ ã ‘ A$% ÇÈ šc qè^Š $RÎù $gB {qã ð bÎù $gB {qã ð

bqÇ»î N$RÎù qB ùzŠ #ŒÎù ŠU 6 N ã {qè Š$$J ã ª! $NèR šc qè$ƒ†

{qB#Š $B #%/& $g=ä 6R ` 9 $RÎ É › qB»ƒ {q$% ÇÈ ûüÏB B O©ä bÎ {bè© qGù «! $’?ãr

žw/Î ã îÎ w ’Î É ‘ A$% ÇÈ šc r/ÈÉ»% $Y§ d $RÎ k Ï»)ù š• Š r|MR& ó d$$ $gŠi

¡N ã ÎB$ $gRÎù A$% ÇÈ ûüÉÅ»ÿ$ Ï ö)$ šú ß/r $YY/ ø ã $ ÓÅ&r ÓÅ R

(c) ketabton.com: The Digital Library

ÇÏÈ šú üÉÅ»ÿÏÖö)š’?ã ¨ ûŸù ÇÚ ö{$’Îšc qß‹Ï/ ¡Z™ `šè/ö

المائدة: ۲۱-۲۲

(موسی علیه السلام وویل:) اې زما قومه! دغې مقدسې ځمکې ته چې الله درته لیکلې ورننوځئ او شا ته شا ته کېږئ مه، که نه نو زیانمن به راوګرځئ. وئې ویل: اې موسی! په دې کې خو یو پیاوړی قوم دی او مونږ به تر هغه هېڅکله ورداخل نه شو چې دوی ترې ووځي، که ترې ووتل بیا به ورننوتونکي شو. له دغو چې وېرېدل، دوو سړیو ئې چې الله پرې پېرزوینه کړې وه، وویل: له دروازې پرې ورننوځئ، نو کله هم چې ورننوتئ تاسو به بریالي وئ او که مؤمنان وئ نو پر الله باید توکل وکړئ. وئې ویل: اې موسی! تر څو چې دوی په کې وي مونږ به هېڅکله ورداخل نه شو، نو ته او رب دې لاړ شئ او وجنګېږئ، مونږ به همدلته ناست وو! وئې ویل: اې زما ربه! زما په واک کې خو له خپل ځان او له خپل وروره پرته نور څه نه شته، نو مونږ او دغه فاسق قوم په خپلو کې سره بېل کړه. وئې فرمایل: نو دا تر څلوېښتو کلونو پرې حرامه شوه، په ځمکې کې به لالهانده ګرځي، نو پر دې فاسق قوم تأسف مه کوه.

بایبل له هغه وروسته چې لیکي خدای یو ځل بیا غصه شو، غوښتل ئې اسرائیلیان ووژني خو موسی له خپل تصمیم نه واړاوو او بیا ئې پرېکړه وکړه چې اسرائیلیان به څلوېښت کاله په صحرا کې لالهانده ګرځي، بیا د قربانۍ بحث ته راګرځي او د مخکنیو کتابونو خبرې بیا تکراروي.

وټې (ځونډي)

بایبل تر دې نامه لاندې لیکي چې خدای موسی ته وفرمایل: اسرائیلیانو ته ووایه چې د خپلو جامو په لمنو کې له تاره جوړ شوي وټې (ځونډي) په شنه تار وځړوئ او دا به تل او ستاسو د ټولو نسلونو لپاره یو دود وي، دغه وټې به تاسو ته زما احکام دریادوي!! او ورپسې د موسی علیه السلام په ضد د رؤبین د قبیلې د دریو مشرانو د بغاوت یادونه کوي او لیکي چې په دې کې د لاویانو د قوم دوه سوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځوسو منتخبو مشرانو هم برخه اخیستې وه، غوښتل ئې د موسی علیه السلام مشري پای ته ورسوي، ... موسی دوی ته وویل: آیا ستاسو لپاره مخکني امتیازات کافي نه دي، چې اوس د کاهني مقام هم غواړئ؟ ... موسی غصه شو او خدای ته ئې وویل: نور نو د دوی قرباني مه قبلوه... سبا ټول قوم د موسی په وینا د عبادت د خیمې خوا ته راغونډ شو، ... د خدای جلال ټولو اسرائیلیانو ته راڅرګند شو، خدای موسی او هارون ته وویل: د دې قوم له څنګه لرې شئ چې فوراً ئې هلاك کړم... خو موسی او هارون په سجده پرېوتل او وئې ویل: ... آیا د یوه کس د ګناه لپاره په ټول قوم غصه کېږې؟ ... نو خدای وویل: اسرائیلیانو ته ووایه چې د قورح، دوتان او ابیرام له خیمو لرې شي.... همداسې ئې وکړل... ناڅاپي ځمکه وچاوده او دا درې کسان له خپلو کورنیو سره په کې ښخ شول..بیا د خدای له لوري یو اور راغی او هغه دوه نیم سوه کسان ئې وسوځول (دا دوه نیم سوه کسان چې په توطئې کې ئې برخه اخیستې وه د معبد خادمان وو، سپېلنې به ئې دودول، هر یوه ځان ته د سپېلنیو دودولو سامان او لوازم جوړ کړي وو او له قربانیو او هدیو نه به ئې خپله برخه ترلاسه کوله).... یوه ورځ وروسته اسرائیلیانو بیا له موسی نه شکایت وکړ... بیا خدای په ورېځو کې راڅرګند شو... څوارلس زره اووه سوه کسان ئې ترې ووژل شول!!! لیکي چې شخړه د زعامت پر سر وه، خلکو د هارون مشري نه منله... په پای کې دا لانجه داسې پای ته ورسېده چې خدای موسی ته وویل: ټول مشران دې خپلې عصاګانې تا ته راوړي، په هرې عصا د هغه د خاوند نوم ولیکه... د عهد صندوق خوا ته ئې کېږده... هغه څوك چې زه ئې د مشرۍ لپاره غوره کوم عصا به ئې غوټۍ وکړي... همداسې ئې وکړل... سبا چې د عبادت خیمې ته ننوت نو وئې لیدل چې د هارون عصا غوټۍ کړې، ګل ترې ټوکېدلی او بادام ئې کړي... موسی ټولې عصاګانې راوایستې او هر چا خپله عصا واخیسته... خو سره له دې اسرائیلیانو خپل شکایتونه تر مخکې نه هم زیات کړل. ښایي ویل به ئې چې موسی (علیه السلام) د هارون د عصاء په ځای د بادام د ونې تازه څانګه ودرولې!!

داسې معلومېږي چې د بایبل لیکونکي په تورات یا انجیل کې د قارون د خسف کېدو خبر لوستی او ده ترې دا قصه جوړه کړې، په دې کې هیڅ شك نه شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په تورات او انجیل کې به د قارون قصه په همغه بڼې کې راغلې وي چې په قرآن کې راغلې، قرآن د بایبل دا قصه له بنسټه ردوي او د قورح په ځای د قارون نوم اخلي او فرمایي چې دی له فرعون سره د خپل قوم په ضد ملګری شوی وو، د ډېرو شتمنیو خاوند وو، دا شتمنۍ ئې هم د دغې ملګرتیا په وجه ترلاسه کړې وه، د موسی علیه السلام مخالفت ته ئې ملا تړلې وه او له خپلو شتمنیو سره په ځمکه کې ښخ شو. د قرآن الفاظ دا دي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

یقیناً چې قارون د موسی له قومه وو ، چې پر دوی ئې تېری وکړ، له خزانو مو دومره ورکړې وې چې کونجیانې به ئې یوې ځواکمنې ډلې ته درنې وې، کله چې خپل قوم ورته وویل: (په دې) مه ویاړېږه، یقیناً چې الله ویاړونکي نه خوښوي، په هغه څه کې چې الله درکړي د آخرت کور ولټوه او خپله دنیوي برخه دې هم مه هېروه او همغسې (له نورو سره) ښېګړه کوه چې الله له تا سره ښېګړه کړې او په ځمکې کې فساد مه لټوه، الله مفسدین نه خوښوي، وئې ویل: له دې پرته بل څه نه دي چې ما ته راکړل شوی (مال او دولت) زما د هغې پوهې او هنر نتیجه ده چې زه ئې لرم، آیا په دې نه پوهېدو چې الله تر ده د مخه ډېر داسې خلك هلاك کړل چې زور ئې تر ده زیات او راټول کړی (مال او دولت) ئې تر ده ډېر وو؟ او له مجرمانو نه د دوی د ګناهونو (د څرنګوالي او لاملونو) پوښتنه نه کېږي. نو د خپل قوم په وړاندې له خپل شان او شوکت سره راووت، هغو چې د دنیوي ژوند په لټه کې ول وئې ویل: کاش زمونږ هم دغه حالت وی چې د قارون په برخه شوی! یقیناً چې دی د لویې برخې خاوند دی او هغو چې علم ئې په برخه شوی وو وئې ویل: افسوس ستاسو په حال، الهي ثواب او بدله هغه چا ته چې ایمان ئې راوړی او نېك عمل ئې کړی (تر دې ډېر) غوره دی او دا خو یوازې د صابرانو په برخه کېدی شي، نو دی او د ده کور مو په ځمکه کې ښخ کړ، نو له الله پرته ئې نه کومه ډله وه چې مرسته ئې وکړي او نه ئې انتقام اخیستونکي، او هغه چې پرون ئې د ده د مقام او مرتبې تمنا کوله داسې شول چې ویل ئې: او هو ! خبره خو دا وه چې په حقیقت کې دا الله دی چې د خپلو بندګانو نه چې چا ته وغواړي رزق ورته پراخوي او تنګوي، که دا نه وی چې الله پر مونږ احسان وکړ نو مونږ به ئې هم په ځمکې کې ننویستلي وو او هو! حقیقت خو دا دی چې کافران هیڅکله نه شي ژغورل کېدی، دا اخروي کور خو د هغه چا لپاره ټاکو چې په ځمکې کې نه لویې غواړي او نه فساد ، او غوره پایله د متقیانو ده.

ګورئ چې قرآن په څومره حکیمانه انداز د قارون او د ده د شان او شوکت تر اغېز لاندې د تللو ضعیف الایمانو کسانو حالت او پایله بیانوي او د دوی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړاندې د واقعي مؤمنانو حالت څنګه انځوروي؟!! قرآن فرمايي چې موسی علیه السلام د فرعون، هامان او قارون مقابلې ته لېږل شوی وو، قارون د موسی له قومه او اسرائيلي وو خو د خپل قوم په ضد له فرعون سره ملګری شوی او په ټولو تېريو کې ئې د هغه ملګرتيا کوله، قارون په خپل کور کې له ټولې کورنۍ سره په ځمکې کې خسف شو او فرعون له خپلو لښکرو سره په سيند کې غرق شو.

د طهارت اوبه

بايبل تر دې عنوان لاندې هم عجيبه خندونکې وينا لري چې خلاصه ئې دا ده: سور غويی ذبح کړئ، څو قطرې وينې ئې د رحمت تخت په اړخ کې وشيندئ... له معبد نه بهر ئې وسوځوئ... ايرې ئې په يو ځای کې کېږدئ... هر څوك کولی شي له دې ايرو لږ واخلي... له اوبو سره ئې ګډې کړي... او بيا له ګناه نه د ځان پاکولو لپاره په دې اوبو ځان ووينځي!!! او هم ئې په هغه خيمه کې وشيندي چې څوك په کې مړ شوی او هم په هغو لوښو او نورو لوازمو چې په دې خيمه کې وو او د مړي په سبب نجس شوي!!

د اعداد کتاب د خروج په خلاف له ډېرې د چينو د راخوټېدو قصه د سفر د دغې مرحلې پېښه ګڼي حال دا چې د خروج کتاب ئې تر دې د مخکنۍ مرحلې پېښه، په دې ارتباط د دې دواړو کتابونو په الفاظو کې ډېر تناقضات او توپيرونه شته!!

مسي مار

اعداد په دې ارتباط ليکي: خدای موسی ته وويل: يو مسي مار جوړ کړه، ... د يوه تير پر سر ئې ځوړند کړه، که مار څوك وچيچلو، د دې مسي مار په کتلو سره به له مرګه ژغورل کېږي!!

څومره چې تاسو او هر عقلمن انسان دې مسخره خبرې ته حيرانېږي، د بايبل منونکو ته همدومره دا خندوونکې قصه اهميت لري، د بايبل په څو ځايونو کې د عيسی علیه السلام په صليب ځړېدا له دغه مسي مار سره تشبيه شوې!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سیحون او عوج ماتې

اعداد په داسې حال کې چې څو صفحې مخکې ئې لیکلي چې د خدای په حکم سره اسرائیلیان څلوېښت کاله په صحرا کې لالهانده ژوند ته اړ شول، دلته لیکي چې دوی د سیحون پاچا ټول هېواد سره له پلازمېنې او نورو ښارونو ونیوو!!
د اعداد یوه بله خندوونکې قصه هم واورئ: ... د بالاق پاچا، بلعام (د باعور زوی) ته د یوه پلاوي په لاس دا پیغام ولېږو: یو لوی قوم له مصره راوتلی او زما سیمې ته راروان دی، هیله کوم چې راشه او دا قوم زما لپاره په خپلې دعا سره د لعنت وړ وګرځوه...پلاوی له نقدو پیسو سره بلعام ته ورغی... بلعام ورته وویل: شپه دلته وکړئ، زه به له خدایه پوښتنه وکړم چې دا کار وکړم که نه؟ په دې شپه خدای د بلعام خوا ته راغی او هغه ته ئې وویل: دا خلك څوك دي؟ ده ورته وویل: دا د موآب د پاچا بالاق لخوا راغلي او زه ئې د لعنت کولو لپاره غوښتی یم... خدای ورته وویل: له دوی سره مه ځه او په دې قوم باندې لعنت مه وایه... بلعام پلاوي ته وویل: خدای ما ته د تلو اجازه رانه کړه... پلاوی بېرته ولاړ... بالاق تر مخکني مهم پلاوی له دې پیغام سره ورولېږو... ښه بدله به درکړم... چې څه غواړې هغه به درکړم ... بلعام ورته وویل: که له سرو زرو ډك قصر هم راکړئ نه ځم...د خدای د امر مخالفت نه شم کولی... خو بیا هم نن شپه پاتې شئ زه به له خدایه پوښتنه وکړم چې اجازه راکوي که نه؟ ...هغه شپه خدای بلعام ته وویل: له دوی سره ولاړ شه خو هغه کار به کوې چې زه ئې در ته وایم...سهار ئې پر خپل خره کته واچوله او له پلاوي سره وخوځېدو...خو خدای د ده په تلو غصه شو...فرشته ئې ولېږله چې لار ئې خنډ کړي... د بلعام خره فرشته ولیده چې دوه توري ئې په لاس کې او په لار کې ولاړه ده، وترېدو او له لارې پټې ته واوښتو، خو بلعام وواهو او لارې ته ئې سم کړ...بیا د خدای فرشته په یوه تنګ ځای کې چې دواړو خواوو ته ئې دېوالونه وو، ودرېده، خره چې فرشته په لار کې ولاړه ولیده نو دېوال ته داسې نږدې تېر شو چې د بلعام پښه له دېوال سره ولګېده، هغه بیا خر لارې ته سم کړ، بیا فرشته لږ لاندې په داسې ډېر تنګ ځای کې ودرېده چې خر نه شو تېرېدی، نو خر پرېووت، بلعام پرې غصه شو او په لرګي ئې وواهو، په دې مهال خدای خر په خبرو راووست او وئې ویل: ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه کړي؟ ولې دې درې ځلې ووهلم؟ بلعام ورته وويل: د دې لپاره چې زه دې مسخره کړم ، کاش توره راسره وی چې ته مې همدلته وژلی وې!! خره ورته وويل: آيا تر دې د مخه مې کله هم داسې کار کړی؟ بلعام وويل: نه! په دې وخت کې خدای د بلعام سترګې پرانستې او هغه د خدای فرشته وليده چې توره په لاس په لارې کې ولاړه ده! نو د هغې په وړاندې په سجده پرېوت، فرشتې ورته وويل: ولې دې دا خر درې وارې وواهو؟ زه راغلې يم چې ستا مانع شم، دا ځکه چې ستا دا سفر د تمرد له وجهې ده، دې خره درې وارې زه وليدم او له ما ئې لار چپه کړه، که دا کار ئې نه وی کړی نو ته مې وژلې او هغه مې ژوندی پرېښود!!! بلعام اعتراف وکړ چې ما ګناه کړې، متوجه نه شوم چې تا زما لار نيولې، نو اوس که ته زما له تلو سره موافق نه يې بېرته خپل کور ته ستنېږم، فرشتې ورته وويل: له دوی سره ولاړ شه خو همغه کار به کوې چې زه ئې درته وايم،... پاچا ترې وپوښتل: ولې له لومړي پلاوي سره رانه غلې، آيا ګمان دې کاوو چې ښه شکرانه به درنه کړم؟ هغه ورته وويل: اوس راغلی يم، خو د څه ويلو توان نه لرم، څه چې خدای زما پر ژبه جاري کړي همغه به وايم!! ... پاچا دی له ځان سره د حصورت کلي ته بوت، هلته پاچا پسه او غويي قرباني کړ او له غوښې ئې څه بلعام او د پلاوي غړو ته ورکړه، سهار ئې دی له ځان سره د بموت غره ته وخېژاوو ، له هغه ځايه ئې د اسرائيليانو يوه برخه ليدلی شوی، بلعام پاچا ته وويل: دلته د قربانۍ اووه ځايونه جوړ کړه او اوه پسونه او اووه غويي د قربانۍ لپاره حاضر کړه، پاچا همداسې وکړل، بيا ئې پاچا ته وويل: دلته د خپلو سوځېدونکو قربانيو په خوا کې ودرېږه، زه ځم چې وګورم خدای زما ملاقات ته راځي که نه، نو بلعام د يوې غونډۍ سر ته وخوت، بلعام خدای ته وويل: ما د قربانۍ اووه ځايونه او د هر يوه پر سر اووه پسونه او اووه غويي حاضر کړي، په دې وخت کې خدای د بلعام په لاس بالاق ته دا پيغام ولېږو:

بالاق پاچا زه له موآب نه دلته راوستم چې د اسرائيل قوم لعنت کړم،
زه څنګه هغه څوك لعنت کړم چې خدای نه دي لعنت کړي؟
زه ئې د ډبرې له سره ګورم، د لوخړو په څېر دي، بې شماره بې حسابه
کاش دومره بختور وی چې د يوه اسرائيلي په توګه مړ شوی وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاش پای مې د اسرائیلیانو په څېر وی
پاچا ورته وویل: دا دې څه کار وکړ؟ تا خو د لعنت په ځای دوی ته برکت ورکړ!
ده ورته وویل: زه خو هغه څه وایم چې خدای ئې راباندې وایي!!
بیا ئې بل غره ته بوتلو، هلته ئې هم د قربانۍ اووه ځایونه جوړ کړل ... مخکنی بهیر تکرار شو او د ده له خولې اسرائیلیانو ته ښېرا ونه ختله،... بیا ئې دریېم غره ته بوتلو هلته ئې همغه کارونه وکړل، د اسرائیلیانو ډېره ستاینه ئې وکړه،... څلورمه وحي پرې نازل شوه... د عمالیقیانو او قینیانو چې له اسرائیلیانو سره جنګېدل، د دوی د ماتې او تباهۍ وړاندوینې ئې وکړې... بیا بلعام او پاچا خپل خپل ځای ته ستانه شول!!

دا خندوونکې قصه په نقد نه ارزي، جمله جمله ئې د خندا وړ ده، ډېر احمق انسان به ئې ومني، هغه څوك به ئې مني چې د بلعام خر ترې هوښیار وي!! څو خبرې ئې چې ټوکو ټکالو ته ورته دي بیا تکراروم:

- بلعام د خدای په اجازه خوځېدلی خو خدای ئې په روانېدو غصه شوی!!
- خر ئې فرشته ګوري او دی ئې له لیدو عاجز دی!!
- د فرشتې په لیدو سره خر لار بدلوي خو فرشته له خپله ځایه نه شي خوځېدی او مخه ئې نه شي نیولی!!
- فرشتې غوښتل بلعام ووژني خو خره ترې بچ کړ!!
- بیا ئې له وژلو تېره شوه او له پاچا سره ئې د تلو اجازه په دې شرط ورکړه چې همغه کار به کوي چې فرشته ئې ورته وایي او دا همغه خبره وه چې خدای د اجازې په وخت کې بلعام ته کړې وه!!
- پاچا پر دریو غرونو یوویشت د قربانۍ ځایونه جوړ او یو ویشت غویي او یوویشت پسونه ئې حلال کړل خو بلعام اسرائیلیانو ته د ښېرا په ځای دعا کوله!!
- دغه بلعام چې لرې لید ئې تر خپل خره هم لنډ وو او سترګې ئې تر هغه کمزورې، د دریو قومونو د راتلونکې په اړه وړاندوینې وکړې!! او بایبل وروسته لیکي چې دی په خپله لنډه موده وروسته ووژل شو!!

چا چې جهاد کړی وي حتماً به ئې ډېر بلعامان تر سترګو شوي وي، د دښمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره مجاهدینو ته ښېرا کوونکي، خو چې مجاهدین برلاسي شوي همدغو بلعامانو ورته ویلي: مونږ هلته په خوله ښېرا او په زړه کې دعا درته کوله!! د قرآن په الفاظو سره : (إنا کنا معکم: یقیناً چې مونږ د دښمن په خوا کې ستاسو ملګري وو)!!

انګریزانو هم د افغانستان د اشغال په وخت کې ډېر بلعامان د دوو سترو سترو سره افغانستان ته راوستل، یو له عراقه او بل له هند نه، د موسی علیه السلام بلعام د غرونو پر سر د قربانۍ ځایونه جوړول او دوی د غرونو او غونډیو پر سر چل ګزي زیارتونه، هغوی هم د قربانۍ له ځایه ترصد کاوو او دوی هم له دې زیارتونو نه د ترصد لپاره کار اخیست!!

له مدیانیانو نه انتقام

اعداد تر دې سرلیك لاندې لیکي: خدای موسی ته وویل: له مدیانیانو نه په دې خاطر انتقام واخلئ چې قوم ئې بت لمانځلو ته وهڅاوو، بیا به ته مرې... موسی له هرې قبیلې زر جنګیالي وغوښتل، دوولس زره جنګیالي ئې جنګ ته ولېږل، ... د مدیانیانو ټول سړي ووژل شول، له پنځو پاچایانو او بلعام سره، .. د اسرائیلیانو فوځ ټولې ښځې او ماشومان اسیران کړل، رمې او مالونه ئې تالان، ښارونه، کلي او کلاګانې ئې ورانې کړې، اسیران او غنایم ئې د موسی خوا ته راوړل، موسی د فوځ په افسرانو غصه شو چې ولې مو د دوی ښځې ژوندۍ پرېښې، دوی خو همغه خلك دي چې د بلعام نصیحتونه ئې ومنل، چې قوم ئې بت لمانځلو ته تیار کړ او زمونږ خلك ئې په بلا او مصیبت اخته کړل، نو ټول زامن او مېړوښې ښځې ووژنئ او یوازې پېغلې د ځان لپاره ژوندۍ پرېږدئ!!

دلته څو خبرې په پام کې ولرئ:

- د قرآن له وینا معلومېږي چې اسرائیلیانو د موسی علیه السلام په ژوند کې جهاد نه دی کړی، کله چې ده جهاد ته رابللي دوی د رد ځواب ورکړی.
- د بایبل له نورو برخو هم معلومېږي چې دوی څلوېښت کاله په صحرا کې لالهانده ژوند کړی. بایبل لیکلي چې خدای لوړه کړې وه چې د اسرائیلیانو دا نسل

(c) ketabton.com: The Digital Library

به پرې نږدې موعود ځمکې ته داخل شي.

- په دې اساس په يقين سره ويلی شو چې د اعداد دا قصه بې بنسټه او سراسر جعلي ده او د بايبل د مخکنيو ويناوو خلاف ده.
- څنګه ممکنه ده چې د موسی علیه السلام په څېر يو ستر پيغمبر به د زرهاوو ښځو او ماشومانو د وژلو فيصله کوي؟!!
- اعداد څو سطره وروسته ليکي چې ټول افسران موسی علیه السلام ته راغلل او وئې ويل: مونږ خپل ټول جنګيالي وشمېرل، له مونږ نه په دې جنګ کې يو کس هم نه دی وژل شوی!! دا خبره کافي ده چې ووايو دا قصه له ځانه جوړه شوې او حقيقت نه لري.
- د بايبل ليکونکی اسرائيليانو ته دا درس ورکوي چې د جنګ په دوران کې هم او له برلاسي وروسته به هم په هيڅ رحم نه کوئ، ټول نارينه، ماشومان او ښځې به وژنئ، يوازې پېغلې به ژوندۍ پرېږدئ، ښارونه او کلي به ورانوئ... ټول هغه کارونه درته جايز دي چې د موسی علیه السلام په وخت کې ستاسو فوځ له مديانيانو سره وکړل. اسرائيل چې نن له مظلومو فلسطينيانو سره څه کوي د دغې لارښوونې يوه بېلګه ده!!
- کوم بلعام چې د اعداد په وينا ئې نورو ته هره ښېرا او دعا منل کېده او د دريو قومونو د برخليك په اړه ئې وړاندوينې کړې وې، دلته ئې د موسی علیه السلام له قوله مشرك او بت لمانځونکی معرفي کوي!! او بيا وايي چې په خپله په دې جنګ کې ووژل شو!!

د اعداد کتاب په پای کې ټول مخکنی بحث په اختصار سره رااخلي او خلاصه ئې وړاندې کوي او بيا د موعود ځمکې حدود او د اسرائيليانو د هرې قبيلې برخه ټاکي او په همدې سره پای ته رسي.

ما د اعداد کتاب د بايبل په ټولو کتابونو کې تر ټولو مسخره، له تناقضاتو ډك او په خرافاتي خبرو لړلی کتاب وموند، خو ښايي د بايبل منونکو ته تر ټولو جالب او غوره کتاب همدا وي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

تثنیه

د دې کتاب په مقدمه کې راغلي: دا د مقدس کتاب پنځم کتاب دی، هغه پېښې په کې ليکل شوې چې د اردن سیند غاړې ته د اسرائیلیانو له رارسېدو وروسته ئې لړۍ پیل شوې، دا مهال دوی په صحرا کې له څلوېښت کاله لالهانده ژوند وروسته د سیند دې غا ړې ته رارسېدلي او موعود سیمه د سیند آغاړې کې وه.... د کتاب نوم ئې د دې لپاره تثنیه ښودلی چې مخکني احکام او مقررات دلته بیا تکرار شوي، ... د مقدمې په پای کې ليکي: د کتاب په آخري برخې کې راغلي چې موسی خپل ځای ناستی ټاکي تر څو موعود سیمې ته د اسرائیلیانو د تلو لار ښوونه وکړي !!

د حوریب د پرېښودو حکم

تر دې سر لیك لاندې یو ځل بیا د اسرائیلیانو د موعود ځمکې حدود په ګوته کېږي او ليکي: کله چې مونږ د حوریب په غره کې وو خدای مونږ ته وویل: ... یعني د مدیترانې تېوله ژۍ تر فرات پورې د لبنان په شمول ونیسئ... ما د دغې سیمې وعده ستاسو نیکونو ابراهیم، اسحاق او یعقوب ته ورکړې وه!!... ورپسې د کنعان د سیمې د څېړنې لپاره د پلاوي د لېږلو قصه بیا تکرارېږي، ... او دا خبره کوي چې موسی خپل قوم ته وویل: خدای د اسرائیلیانو په وجه پر ما هم غصه شو او راته وئې ویل: ته به موعود سیمې ته داخل نه شې، ستا په ځای به یوشع دا کار وکړي، ... بیا تېرې شوې خبرې په داسې بڼې کې تکراروي چې قوم ته د موسی علیه السلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وینا او خطاب نوم ورکوي، د همدې خطاب په ترڅ کې قصه بیا تکراروي، هغه لس مخکني احکام بیا بیانوي... د همدې لړۍ په ضمن کې د موسی علیه السلام له قوله اسرائیلیانو ته خبرې کوي: کله چې خدای دغې سیمې ته ورسولئ... او هلته مېشت اووه قومونه ستاسو په لاس مغلوب شول، باید ټول ووژنئ، ... په هیڅا ئې رحم مه کوئ، په بشپړه توګه ئې له منځه یوسئ، ... مه پرېږدئ چې ستاسو زامن د دوی لونې په نکاح کړي...د قربانۍ ځایونه ئې وروران کړئ، مجسمې ئې ورماتې کړئ، بتان ئې وروسوځوئ!!!

په دې کتاب کې دا هم ویل شوي چې د پلار له میراثه به مشر زوی ته دوه برخې او کشر ته یوه برخه ورکول کېږي!! خو دا نه وایي چې ولې؟ د څه لپاره او د کوم معقول دلیل له مخې باید دا توپیر وشي، د عقل او عدل تقاضا خو دا ده چې د زامنو برخې برابرې وي او که توپیر ضروري وي نو په کار خو دا ده چې کشر ته تر مشر زیاته توجه وشي، مشر د کشر په نسبت هم د زور او ځواك له مخې او هم د ژوند د تجربو له مخې په خپلو پښو ولاړ او په ځان بسیا وي، کشر لا دغه حد ته نه وي رسېدلی!! اسلام خو د زامنو برخې برابرې ګڼي او لور ته په داسې حال کې د زوی نیمه برخه ټاکي چې د پلار په کور کې ئې نفقه د پلار په غاړه او د مېړه په کور کې ئې د مېړه په غاړه وي او پر دې سربېره له خپل مېړه نه د خپلې خوښې مهر ترلاسه کوي.

د ازدواج احکام

تثنیه دلته لیکي: که کوم سړی یوه پېغله په نکاح کړي، بیا ئې خوښه نه شي او په دې ئې تورنه کړي چې خپل پېغلتوب ئې نه دی ساتلی او باکره نه وه، په لومړۍ شپه راته معلومه شوه چې دا باکره نه وه، نو د نجلۍ مور او پلار باید داسې مدرك وړاندې کړي چې د نجلۍ پېغلتوب او باکره والی ثابت کړي، د سپین ږیرو په مخکې به هغه ټوټه وغوړوي... قاضیان به ئې وګوري که ترې ثابته شوه چې سړي دروغ ویلي نو په درو به ئې ووهي او سل مثقاله سپین زر به د جریمې په توګه د نجلۍ پلار ته ورکړي...او دا به د تل لپاره د ده په نکاح کې پاتې کېږي او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

طلاقولو حق به ئې نه لري!! خو كه ادعا ئې سمه وخته نو سپين ږيري دې دا نجلۍ د پلار كره بوځي او د ښار سړي دې دا رجم كړي!! كه كوم نارينه د كومې مېړوښې ښځې سره د زنا په حالت كې وليدى شو، دواړه بايد ووژل شي!! كه كومه مېړوښه نجلۍ د كوم سړي لخوا اختطاف شوه، دواړه بايد له ښاره بهر رجم شي، نجلۍ د دې لپاره چې د اختطاف په مهال ئې چيغې نه وې وهلې!! خو كه دا كار له ښاره بهر وشي بيا نو نجلۍ داسې جرم نه دى كړى چې د وژلو وړ وي، ځكه چا ئې مرسته نه شوى كولى!!

څو پوښتنې لرو:

• كومه ټوټه د نجلۍ پېغلتوب ثابتولى شي؟ او قاضي به څنګه د داسې يوې ټوټې له مخې پرېكړه كوي چې په وينو لړلې ده؟ څنګه به معلوموي چې دا د چا وينې او د كوم وخت دي؟ مېړه ته دا ډېره آسانه ده چې پرې نږدې ښځې ته داسې ټوټه په لاس ورشي.

• ولې به سل مثقاله سره زر د نجلۍ پلار ته وركوي؟ دلته خو د نجلۍ سپكاوى شوى او دا معاوضه بايد دې ته وركړى شي نه پلار ته ئې؟

• د زنا په اړه د يوه كس ادعا څنګه د منلو وړ ګڼل كېدى شي؟ قاضي به د ده كومو الفاظو ته اعتبار وركوي؟ اصولاً خو بايد له مدعي نه وغوښتلى شي چې د خپلې ادعا د اثبات لپاره شواهد او دلايل وړاندې كړي، نه دا چې مدعى عليه له ځانه د دفاع په خاطر د مداركو او شواهدو په وړاندې كولو مكلف شي، بايبل ولې له يوې خوا مېړه ته د دې فرصت په لاس وركوي چې كه ئې خپله ښځه خوښه نه شوه نو په نه پېغلتوب ئې تورنه كړي او له بلې خوا د قاضي په وړاندې د دلايلو او مداركو په وړاندې كولو ئې هم نه مكلف كوي او دا ترې نه غواړي چې خپله ادعا ثابته كړه؟!!

• كه په ښار كې اختطاف شوې نجلۍ ووايي چې ما چيغې ووهلې خو څوك مې مرستې ته رانه غی، بيا څنګه؟ او كه په صحرا كې اختطاف شوې چيغې نه وي وهلې نو څنګه؟

• مونږ دې ته حيران يو چې د ښځو په حق كې له دومره بې انصافي او ظلم سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره د بايبل منونکي په کومه خوله او کومو سترګو د ښځو د حقوقو خبره کوي، بايبل خو په ټولو مواردو کې د ښځې حقوق تر پښنو لاندې کړي او هغې ته ئې په سپکه سترګه کتلي، د بايبل منونکي دې مونږ ته د خپل سپېڅلي کتاب يوه جمله داسې راوښيي چې ښځې ته ئې په درنه سترګه کتلي وي او له نارينه سره ئې برابر حقوق ورکړي وي!! عجيبه ده چې دوی پر اسلام اعتراض کوي په داسې حال کې چې اسلام ښځې ته تر نارينه زيات حقوق ورکړي.

راشئ قرآن ته غوږ شئ چې په داسې مواردو کې څومره دقيقې لارښوونې لري:

- که چا خپله مېرمن په زنا تورنه کړه يا به څلور شاهدان وړاندې کوي او يا به څلور ځلې لوړه کوي چې رښتيا وايي او په پنځم ځل به وايي: که مې درواغ ويلي وي د الله تعالی لعنت دې پر ما وي، خو که ښځې په همداسې قسمونو او لعنت سره د ده خبره دروغجنه وبلله نو ښځه برئ او پاك لمنه ګڼل کېږي. خو که له مېړه نه پرته بل څوك کومه ښځه په زنا تورنه کړي نو يا به څلور شاهدان وړاندې کوي او يا به په درو وهل کېږي، درواغجن او فاسق به ګڼل کېږي او له دې وروسته به ئې شهادت په هيڅ مورد کې د منلو وړ نه وي.
- که چا په لومړۍ شپه او له مجامعت نه مخکې خپله مېرمن طلاق کړه، که ئې مهر ټاکل شوی وي نو نيمايي مهر به ښځې ته ورکوي او که له مجامعت نه وروسته ئې طلاق کړه بشپړ مهر به ورکوي. که ئې مهر نه وو ټاکل شوی، نو د خپل وس او توان مطابق به مناسبه متاع او جامه ورکوي. قرآن د همدې لپاره د مهر حق ښځې ته ورکړی چې مېړه ئې په ناروا او د دې لپاره طلاق نه کړي چې تر دې ئې بله ښايسته موندلې، يا ئې زړه ترې تور شوی په بلې ئې بدلول غواړي، مهر ئې د ښځې په موافقې پورې مربوط کړی، ثابت حد ئې نه دی ورته ټاکلی، دا مهر د دې راتلونکې تضمينوي، د دې ترڅنګ قرآن د زور او تېل شوې نکاح خبره نه کوي او له مېړه نه د طلاق حق نه سلبوي، دا کار د ګټې په ځای تاوان لري او کورنۍ له تلپاتې کړاوونو، شخړو او ستونزو سره مخامخ کوي. که کوم مېړه خپله مېرمن په زنا تورنه کړي، څنګه به ئې د قاضي په امر له ځان سره ساتي او څنګه به دا مېرمن داسې مېړه ته زړه ورکوي او له هغه سره به ښه او ډاډمن ژوند کوي. د بې باورۍ او بې اعتمادۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په صورت کې خو تر ټولو مناسبه چاره دا ده چې قاضي د طلاق پرېکړه وکړي نه دا چې د زور ملګرتیا په دواړو وتپي. د قرآن الفاظ دا دي:

£èdqãëBr ÞzÒ ƒÌù £ß9 {qâÊÌÿ? ‹r £èdq¶ J? ß9 $B ä$¡ Ï9$ãöyÛ bÎ) ÞBøæ y$Zã ẅ

ÇËÌÉ ûüÏZÅ¡ósßJø9$# ’?ã $)m Å rê÷J$$Î $èGB ¼çnâ‰% ÎÏJøBÎ9$# ’?ãr ¼çnâ‰% ÎÏqßJø9$# ’?ã

Ÿwr bÎ) èdqßJø9$# bÎr &bã´ `Ï £èdqBÅ¡ôó .ù %r £èdq¶ J? ßÆ Ïù ÞzÒ ƒÌù £Ïè Á Ïù ß$B ß# ÷ëÆ Wř

Ẅr 3” qø)G=Ï9 Ü U •% {qßèè? b&r Ç%3Ï9$ãä‰)ã ¼íÏ‰‹Î “ Ï%!$# {qßèèƒ ‹r šc qßèèƒ b&

البقرة: ۲۳۶-۲۳۷ ÇËÌÐÈ îÅÁ/ bqè=Jè? $JÎ ©!$# bÎ) 4 öNäZ÷/ Ÿ@ôÒø9$# {qÝ¡Y?

په دې کې هم په تاسو څه الزام او ګناه نه شته چې ښځې له نږدې والی نه یا دوی ته د کوم مهر له ټاکلو نه د مخه طلاق کړئ، خو څه مال متاع ورکړئ، په توانمن د خپل توان په اندازه او په نادار د خپل وس په اندازه، مناسبه متاع په غوره توګه، دا یو حق دی پر محسنینو. او که مو له نږدې والي د مخه هغه وخت طلاقې کړې چې کوم مهر مو ورته ټاکلی وي نو د دې مهر نیمايي دی، مګر دا چې ښځه ترې تېره شي او یا هغه کس تېر شي چې د نکاح غوټه ئې په لاس کې ده او که عفو وکړئ، دا تقوی ته نږدې ده او په خپلو کې فضل او احسان مه هېروئ، بې شکه چې الله ستاسو د کړنو ښه لیدونکی دی.

که له نږدې والي او صحیحه خلوت نه د مخه په هغه وخت کې ښځې طلاقې کړئ چې لا مو مهرنه دی ورته ټاکلی، نو په دې صورت کې نه کوم مکلفیت درپه غاړه دی او نه دا د ګناه کار دی، خو دغو ښځو ته د خپل وس او توان په اندازه څه ورکړئ، په دې سره به د دواړو کورنیو ترمنځ د تاو تریخوالي مخه نیول شوې وي او له بلې خوا به د هغې ښځې تسلي شوې وي، خو که مهر مو ورته ټاکلی وو، نو بیا د دغه ټاکلي مهر نیمايي دربادني لازم ده، مګر دا چې ښځه ترې تېره شي او یا دا چې نارینه پاتې نیمايي هم ورکړي، همدغه یو بل ته عفو، له خپل حق نه بل ته تېرېدل او فضل او احسان کول درته غوره دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

- قرآن نه د نجلۍ پلار او مور په دې مکلف کوي چې د خپلې لور د پېغلتوب ثابتولو لپاره کومه ټوټه وړاندې کړي او نه مېړه په دې مکلف کوي چې د نجلۍ پلار ته جريمه ورکړي او همدا مېړمن حتماً او په نه زړه له ځان سره وساتي.

د تثنيې کتاب په هغه سرود پای ته رسي چې موسی عليه السلام ته ئې منسوب کړی او بيا په پای کې د موسی عليه السلام د وفات يادونه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوشع

د دې کتاب په مقدمه کې لولو: يوشع د موسی مرستيال وو چې د اسرائيليانو په څلوېښت کلن صحرايي دوران کې ئې د لښکر مشري په غاړه وه او د موسی له مرګه وروسته د اسرائيلو د قوم مشر شو تر څو ئې سپېڅلې سيمې ته لارښوونه وکړي. په دې کتاب کې د اسرائيليانو په هغو جګړو پورې اړوند مطالب راغلي چې دوي د کنعان له خلکو سره درلودلې او د مفتوحه ځمکو د وېش له څرنګوالي سره اړه لري.

يوشع اريحا ته جاسوسان لېږي

بايبل تر دې عنوان لاندې ليکي: يوشع دوه جاسوسان د اردون سيند آ غاړې ته ولېږل تر څو ... د اريحا وضعيت معلوم کړي...کله چې هلته ورسېدل نو د شپې تېرولو لپاره د راحاب په نامه د يوې فاحشې کور ته ولاړل، په همدې شپه د اريحا پاچا ته خبر ورسېدو چې څو اسرائيلي جاسوسان ښار ته راننوتلي، ... راحاب ته ئې پيغام ولېږو چې ستا مېلمانه جاسوسان دي مونږ ته ئې وسپاره...هغې په داسې حال کې چې دوی ئې د بام په سر تر بوټو لاندې پټ کړي وو ځواب ورکړ: زما کره راغلل، ومې نه پېژندل ... ماښام مخکې له دې چې د ښار دروازې وتړل شي زما له کوره ووتل، نه پوهېږم چېرې ولاړل...راحاب د شپې دواړو ته ورغله او ورته وئې ويل: زه شك نه لرم چې خدای به زمونږ هېواد تاسو ته په لاس درکړي...اوس له تاسو نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوارم چې د خپل خدای په نامه له ما سره ژمنه وکړئ چې که تاسو ښار ونیولو د دې مرستې په بدل کې به ما، زما پلار، مور، خویندې، وروڼه او د دوی کورنۍ له وژلو ساتئ، یوه نښه به هم راکوئ...دوی ورسره ژمنه وکړه...د راحاب کور له حصار سره جوخت وو...دواړه ئې د پړي په ذریعه له کړکۍ لاندې کوز کړل او ورته وئې ویل: درې ورځې په غره کې تېرې کړئ، بیا په خپله مخه ولاړ شئ... دوی ورته وویل: کله چې مونږ په دې ښار حمله کوله ته دې ټوله کورنۍ په خپل کور کې راغونډه کړه او دا سور پړی پر کړکۍ ځوړند کړه....دوی د یوشع خوا ته ورغلل...اطمئنان ئې ورکړ چې دا سیمه به زمونږ په لاس فتح کېږي ځکه چې خلك ئې سخت له مونږ وېرېږي... سبا د اسرائیلیانو لښکر وخوځېدو... ورته امر شوی وو چې کاهنان به ترمخ د عهد صندوق وړي او تاسو به یو کیلومتر تر دوی وروسته وئ، یوشع د خدای له حکمه سره سم دوی ته وویل: د اردون سیند په غاړه تم شئ... نن به وګورئ چې ژوندی خدای ستاسو په منځ کې دی...ټوله سیمه به ستاسو په لاس کې پرېوځي... کله چې د کاهنانو پښې اوبو ته ورسېدې اوبه به ودرېږي...همداسې وشول... اسرائیلیان له روده تېر شول...کاهنان تر هغه د رود په منځ کې ولاړ وو چې ټول اسرائیلیان تېر شول...کله چې کاهنان له سینده ووتل د اوبو بهیر بېرته د مخکې په څېر پیل شو... په دې وخت کې خدای یوشع ته وویل: د اسرائیلیانو ټول سړي او هلکان دې ختنه (سنت) شي...د دې کار وجه دا وه چې په مصر کې ختنه شوي اسرائیلیان مړه شوي وو او په دې څلوېښتو کلونو کې زېږېدلي اسرائیلیان نه وو ختنه شوي، نو ځکه دا حکم ورته وشو!!!... همدلته یوشع یو کس ولید چې توره ئې په لاس کې وه، پوښتنه ئې ترې وکړه: دوست یې که دښمن؟ هغه ورته وویل: زه د خدای د لښکر مشر یم!! یوشع ورته سجده وکړه... هغه ورته وویل: څپلۍ دې وباسه چې دا ځای سپېڅلی دی!! هغه همداسې وکړل...خدای یوشع ته وفرمایل: ټول لښکر به شپږ ورځې او هره ورځ تر ښار راګرځي، اووه کاهنان چې اووه شپېلۍ به ورسره وي، د عهد صندوق به د دوی مخې ته وړي... په اوومه ورځ دې اووه ځلې راوګرځي، په داسې حال کې چې کاهنان به شپېلۍ وهي...کله چې تاسو د شپېلۍ اوچت غږ واورېدو، ټول په لوړ غږ نارې کړئ تر څو د حصار دېوال رانسکور شي، بیا نو پر ښار له څلورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواوو برید وکړئ... همداسې وشول... یوشع لښکر ته وویل: دا ښار او هر څه چې په کې دي حرام دي...په بشپړه توګه ئې وران کړئ...یوازې راحاب فاحشه او څوك چې د دې په کور کې وي ژوندي پرېږدئ... نو همداسې ئې وکړل...نر، ښځه، زوړ، ځوان او څاروي ئې ووژل...یوازې راحاب او خپلوان ئې ژوندي پاتې شول...)

دلته څو پوښتنې لرو:

• آیا هغه دین ته د یوه الهي دین په سترګه کتلی شو چې ختنه نه کول ورته ستره ګناه برېښي خو د زرهاوو انسانانو، ښځو، ماشومانو، بوډاګانو او د دوی د څارویو وژل ورته د ثواب کار برېښي؟

• آیا ختنه نه کول ستره ګناه ده که د یوې فاحشې په کور کې شپه تېرول؟

• آیا خدای په دې راضي کېږي چې د یوه لوی ښار ټول انسانان او څاروي دې ووژل شي خو یوه فاحشه او د دې کورنۍ دې ژوندۍ پرېښودی شي؟

• له دې نه خو معلومېږي چې اسرائیلیانو په تېرو څلوېښتو کلونو کې خپل زامن نه سنتول، موسی او هارون علیهما السلام دا حالت څنګه زغملو او د دې سترې ګناه په مقابل کې ئې څنګه سکوت کاوو؟!!

• که ختنه نه کول هومره ستره ګناه وي چې د هغه په وجه اسرائیلیان په څلوېښتو کلونو کې د خدای له تائید نه محروم وو، نو څنګه دغو ناسنت شوو ته د اردون سیند پرانیستی شو؟!!

• که د عهد په صندوق کې دومره کمال وو چې سیند ورته پرانستل کېدو او د دښمن حصارونه ئې ړنګول نو دا ولې د دې صندوق په شته والي کې دوی څلوېښت کاله د ذلت او سپکاوي ژوند تېراوو؟ دا صندوق اوس هم د اسرائیلیانو په لاس کې دی، ولې ئې د هغه لوی اسرائیل د جوړولو لپاره نه کاروي چې بایبل ئې وعده ورکړې؟ کوم صندوق چې په خپله او د بل له مرستې پرته یو سانتي متر له خپله ځایه نه شي خوځېدی، نور ئې په شا وړي، څنګه کولی شي داسې ستر ستر کارونه وکړي؟!!

• که له سیند نه تېرېدل یوازې په هغه صورت کې ممکن وو چې اوبه ئې ودرېږي نو هغه دوه جاسوسان څنګه توانېدلي وو چې تېر راتېر شي؟ له دې نه خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلومېږي چې له سیند نه تېرېدل نه محال او نه ګران کار وو او نه ئې د اوبو ودرولو لپاره د عهد صندوق اعجاز ته اړتیا وه!! بایبل وروسته ځو ځله لیکي چې دا او هغه لښکر له دې سینده واوښت، د جدعون درې سوه ملګري هم او د اسرائیلیانو د دښمن؛ مدیانیانو فوځ هم له دې سیند نه د عهد صندوق له مرستې پرته تېر شوي.

• د سپېڅلو توکیو په نامه داسې جعلي صندوقونه او هغوی ته په دروا غو کرامات منسوبول په ټولو جاهلو قومونو کې شته، له چا سره سپېڅلې ډبرې، له چا سره سپېڅلې جنډې، له چا سره سپېڅلې جامې، له چا سره سپېڅلې مجسمې او ... هر یو دښمن پرې ماتوي او خپل مراد پرې تر لاسه کوي!! د احد په جنګ کې د قریشو فوځ درې زره او د مسلمانانو شمېر اووه سوه وو، خو دوی خپله بریا د هبل او عزا په طفیل ګڼله او د هبل او عزا مجاورانو دا بریا د دغو بتانو کرامت ته منسوبوله!!

د عخان ګناه

بایبل تر دې سرلیك لاندې لیکي: ... خو اسرائیلیانو ګناه وکړه... یوه کس د عخان په نامه د غنیمت له اموالو څه پټ کړي وو... او خدای د دغه کار په سبب پر ټولو اسرائیلیانو غصه شو...یوشع د عای ښار د نیولو لپاره درې زره کسان ولېږل...خو دوی ماتې وخوړه او شپږ دېرش کسان ئې ووژل شوو...د اسرائیلیانو لښکر له دې پېښې سخت وویرېدل او خپله روحیه ئې له لاسه ورکړه...یوشع او نورو مشرانو له ویره خپلې جامې څیرې کړې،... یوشع خدای ته شکایت وکړ چې ولې دې مونږ دلته راوستو تر څو د اموریانو په لاس ووژل شو؟...خدای ورته وویل: پاڅه، ولې داسې په خاورو پروت یې؟!!... اسرائیلیانو خیانت کړی...د غنیمت مال ئې پټ کړی...که دا له منځه یو نه سې نو زه به نور له تاسو سره نه وم...سبا ټول زما په وړاندې حاضر شئ چې زه ګناهګار در معرفي کړم...قوم قوم، قبیله قبیله او کورنۍ کورنۍ دې زما مخ ته تېرې شي تر څو هغه کس درو ښیم چې غنیمت ئې پټ کړی... خدای هغه قوم، قبیله او کورنۍ او په دوی پورې مربوط هغه مجرم معرفي کړ، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده له خیمې د غنیمت پټ کړی مال ترلاسه شو... اسرائیلیانو دی او کورنۍ ئې رجم کړل او بیا ئې وسوځول... او د ډبرو ځلی ئې پرې جوړ کړ!!!

څو پوښتنې لرو:

- آیا ستاسو خدای د یوه کس په خاطر ټول قوم ته سزا ورکوي؟ هغه قوم ته چې نه په ګناه کې ورسره شریك دی او نه ترې خبر؟ آیا دا لوی ظلم نه دی؟
- آیا هغه قوم او مشر ئې ډېر بې غیرته او جبون قوم او مشر نه دی چې د شپږ دېرش کسانو په مرګ دومره وارخطا کېږي، خپل ګرېوانونه څیري او له خپل خدایه شکایت کوي؟ مګر کېدی شي یو پیغمبر داسې وي؟
- آیا عقل او عدل د دې اجازه ورکوي چې د غنیمت له مال نه څه پټول داسې لوی جرم وګڼلی شي چې په سبب ئې مجرم او د ده کورنۍ رجم او وسوځول شي؟!! د بایبل پلویان خو نن په دې اعتراض کوي چې اسلام ولې د غله لاس قطع کول جائز کړي، خو په خپله د معمولي غنیمت پټولو په وجه د یوه جنګیالي سوځول او رجم کول جائز ګڼي!!
- دا خو عجیب خدای دی چې د غله د معرفي کولو لپاره به ټول خلك، صف صف، قبیله قبیله د ده تر مخ تېرېږي چې غل وپېژني او ترې راوئې باسي!!

د عای ښار فتح

بایبل دلته لیکي: خدای یوشع ته وویل: وېره پرېږده، پاڅه، ټول لښکر د عای په لوري درسره روان کړه... زه به د عای پاچا درته تسلیم کړم... له دوی سره همغه څه وکړه چې د اریحا له پاچا او خلکو سره دې وکړل...یوشع دېرش زره زړه ور جنګیالي غوره کړل او ورته وئې ویل: په شپه کې ځان ښار ته نږدې ورسوئ، هملته کمین ونیسئ... او د حملې لپاره چمتو اوسئ...زه به له خپلو جنګیالیو سره ښار ته نږدې ورشم... د دښمن جنګیالي به د مخکې په څېر زمونږ د مقابلې لپاره راووځي... مونږ به تر شا شو... دوی به ګمان وکړي چې د مخکې په څېر تښتو... مونږ به تعقیب کړي... له ښاره به لرې شي... په دې وخت کې تاسو پر ښار حمله وکړئ... او ښار وسوځوئ... دا د خدای امر دی!! همداسې وشول... په کمین کې ناست اسرائیلیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښار ته ننوتل... اور ئې ورواچاوو... د عای پاچا چې له ټول فوځ سره د یوشع په تعقیب پسې وتلی وو... تر شا ئې وکتل وئې لیدل چې ښار د اور په لمبو کې سوځي... او له دواړو خواوو تر برید لاندې راغلل او ټول ووژل شول...د ښار د اوسېدونکو شمېر دوولس زره وو او ټول ووژل شول... د عای پاچا ژوندی په لاس ورغلی وو او یوشع په دار کړ، مازدیگر ئې له داره راکوز کړ او د ښار په دروازه کې ئې واچاوو او د ډبرو ډېران ئې پرې جوړ کړ!!

څو خبرو ته پام وکړئ:

- د بایبل له نظره هم د اسیر وژل جائز دي او هم د مفتوحه سیمې د ماشومانو، ښځو او بوډاگانو وژل او هم د ښارونو ورانول او سوځول، هغه هم له فتح کولو وروسته!! خو اسلام نه د اسیر وژل جائز گڼي او نه د ماشومانو، ښځو او بوډاگانو وژل، نه د ونو قطع کول او د فصلونو سوځول او نه د عبادت ځایونو ورانول او ړنگول او نه د دښمن د مړو سپکول...
- بایبل ولې دا ځل دا لویه بریا د عهد د صندوق کرامت او د کاهنانو د دعا نتیجه نه گڼي او د یوشع د جنگي تدبیر نتیجه ئې گڼي؟!! له دې نه خو معلومېږي چې یوشع یو مدبر نظامي مشر او زیرك قائد او د جنگ په تکتیکونو پوه وو، په خپله ئې عملاً په جنگ کې برخه اخیستله!! فتوحات ئې د صندوق په طفیل نه بلکې د خپل ایمان او توري په برکت په برخه کېدل!!
- له ماتې خوړلي دښمن سره له مروت او مېړانې لرې چلند او د هغه ښځې او ماشومان وژل، د اتلانو کار نه بلکې د ذلیلو او رذیلو فاتحانو کار وي!! څنگه ومنو چې یوشع علیه السلام به داسې سپك کار ته ملا تړلې وي؟!!

لمر له حرکته ودرېږي

بایبل تر دې سرلیك لاندې لیکي: د اورشلیم پاچا ادوني صَدَق د عای او اریحا د سقوط او د دوی د پاچایانو له وژل کېدو خبر شو... دی او خلك ئې ډېر ووېرېدل...نو د شا او خوا پاچایانو ته ئې احوال ولېږو چې زما مرسته وکړئ چې جبعون ونیسم... ځکه چې خلکو ئې له اسرائیلیانو سره روغه جوړه کړې... پنځو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاچایانو د ده مرسته وکړه...د جبعون مشران یوشع ته ورغلل او له ده ئې وغوښتل چې د دښمن په مقابل کې ئې مرسته وکړي... یوشع خپل فوځ هغې سیمې ته وخوځاوو... په شپه کې ئې ځان دښمن ته ورساوو... دښمن وارخطا شو... اسرائیلیانو د دوی ډېر کسان ووژل...او نور ئې پسې واخیستل...کله چې دښمن د بیت حورون ځوړې ته ورسېدو خدای له آسمانه درنه ږلۍ پرې ووروله... دومره خلك دلته ووژل شول چې د اسرائیلیانو په لاس تر وژل شوو ئې شمېر زیات وو...په همدې مهال یوشع خدای ته دعا وکړه او وئې ویل: اې لمره! د جبعون پر سر او اې سپوږمۍ د ایلون پر سر له خوځېدو ودرېږه!!... لمر سپوږمۍ له حرکته ودرېدل تر څو اسرائیلیان دښمن تباه کړي!!نو لمر ټوله ورځ د آسمان په نیمایي کې ولاړ وو... د دې پېښې نظیر نه مخکې لیدل شوی او نه به وروسته ولیدل شي!!... پنځه پاچایان په یوه غار کې پټ شول... یوشع خبر شو، امر ئې وکړ چې د غار خوله په لویې ډبرې بنده کړئ او څو ساتونکي پرې وګمارئ....تاسو دښمن تعقیب کړئ... له لږ کسانو پرته ټول ئې ووژل... بیا ئې دا پاچایان له غاره راوایستل... یوشع ټول اسرائیلیان راغونډ کړل... بیا ئې د قوم مشرانو ته وویل: د دغو پاچایانو پر څټ پښه کېږدئ او پرې تېر شئ... بیا ئې په خپلې تورې ټول ووژل...او بیا ئې تر مازدیګره پر دار ځوړند پرېښودل... او بیا ئې په هماغه غار کې کېښودل او خوله ئې وربنده کړه... او دا غار تراوسه هماغسې پاتې دی!!

د دې وینا څو برخو ته لږ ځیر شئ:

- په ږلۍ دومره خلك ووژل شول چې په جنګ کې نه وو وژل شوي!! بایبل نه دي لیکلي چې په دې ږلۍ کې له اسرائیلیانو نه څومره کسان ووژل شول، دوی خو ورنږدې او ورپسې ول، که ئې لیکلي وی چې ږلۍ به یوازې پر دښمن راپرېوته او اسرائیلیان به ترې خوندي وو نو د بایبل منونکو ته به ئې قصه لا ډېره خونده وره او حیرانونکې وه!!
- یوشع لمر او سپوږمۍ ته وویل چې ځای په ځای ودرېږئ او همداسې وشول او دا کار نه تر دې د مخه شوی او نه به وروسته وشي!! بایبل خپله دا خبره څو صفحې وروسته ببرته اخلي او د یوه بل نبي الیشع په اړه لیکي چې هغه هم د پاچا لپاره نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوازې لمر ودرولو بلکې لس ساعته ئې شا ته بوت!! پوښتنه کوو چې د بایبل کومه خبره رښتیا ده؟ حقیقت دا دی چې په دې دواړو کې ئې یوه هم رښتیا نه ده، نه په دې ورځ لمر ودریدلی نه تر دې د مخه او نه تر دې وروسته!! خدای د لمر او سپوږمۍ واګې چا ته نه سپارې او د داسې وړو خبرو لپاره د ستر عالم په نظم کې تبدیلي نه راولي، د بایبل لیکونکی په دې نه پوهېږي چې که لمر او سپوږمۍ یوه ثانیه توقف وکړي نو د عالم ټول موجود نظم متلاشي کېږي!! د بایبل لیکونکی دې ته هم نه دی متوجه چې سپوږمۍ په ټکنده غرمه کې په آسمان کې څه کول او ودرېدل ئې اسرائیلیانو ته څه ګټه رسوله؟!!

- دا پاچایان څنګه ټول په یوه غار کې یوازې راغونډ شوي وو، نه ورسره خپل فوځ وو او نه ساتونکي!! او څنګه ئې په رډو رډو سترګو د یوشع جنګیالیو ته کتل چې د غار خوله بندوي!! آیا له بایبل نه پرته بل چا او د تاریخ کوم بل کتاب هم دا خبره کړې؟ کوم بې عقله انسان به دا خبره ومني چې د پنځو ملکونو پاچایان له خپلو لښکرو لرې په یوه غره کې راغونډ او په یوه غار کې پټ شي، پاچایان خو اکثراً په جنګونو کې له برخې اخیستلو ډډه کوي، که برخه اخلي نو د فوځ تر شا په داسې خوندي ځای کې ولاړ او د جنګ تماشا کوي چې د ماتې په صورت کې په آسانۍ ځان وباسي!!
- څنګه ومنو چې یوشع علیه السلام به له اسیرانو سره داسې له مروت او مېړانې لرې سلوک کړی وي؟!!

له دې وروسته بایبل د ګڼ شمېر ښارونو نومونه اخلي (مقیده، لبنه، لاخیش، جازر، عجلون، حبرون، دبیر،) او لیکي چې دا ټول فتح شول، ټول اوسېدونکي ئې د اریحا په څېر له تېغه تېر شول او هیڅوك ئې ژوندی پرې نه ښود!! له قادش برنیع نه تر غزه پورې او له جوشن نه تر جبعون پورې ئې عام وژنه وکړه!! ... بیا د شمال ټول پاچایان د دوی په ضد متحد شول... خپل فوځونه ئې د دوی مقابلې ته راوایستل ... ټولو ماتې وخوړه او ټول ووژل شول...داسې چې یو نفر هم ترې ژوندی پاتې نه شو... خدای دوی ته ویلي وو چې د آسونو پلې ئې ورپرې کړئ نو دوی هم دښمن ته له ماتې ورکولو وروسته د ټولو آسونو پلې قطع کړې او جنګي ګاډۍ ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وسوځولې!! بيا ئې پر حاصور او له هغه وروسته د ماتې خوړلو پاچايانو په ښارونو حمله وکړه او د هغوی ټول اوسېدونکي ئې ووژل...د حاصور ښار ئې وسوځاوو خو نور ښارونه ئې ونه سوځول... يوشع دا ټوله پراخه سيمه د اسرائيليانو په مختلفو قبيلو ووېشله..

دلته څو پوښتنې راولاړېږي:

- که څوك په جنگونو کې اتم بم استعمال کړي بيا هم داسې نه وايي چې د دښمن ټول خلك ووژل شول او يو کس هم ژوندی پاتې نه شو، په پلې جنگونو کې چې د دواړو خواوو په لاس کې يوازې تورې او نېزې وي څنگه دا خبره د منلو ده چې ټول ووژل شول او يو کس ترې ژوندی پاتې نه شو؟!! آيا ممکن ده چې يو سپېڅلی کتاب داسې له مبالغې ډکه او غلطه خبره وکړي؟!
- آيا ممکنه ده چې يو هوښيار جنگي سالار داسې لويه غلطي وکړي چې په لاس ورغلي جنگي وسايل له منځه يوسي او د آسونو پلې قطع کړي؟
- د بايبل ليکونکي ته وايو که اسرائيليان په جنگ کې ماتې وخوري او همدا کار ورسره وشي، دښمن د دوی ټول نر ښځه او ماشومان ووژني، دا درته جائز ښکاري که ناجائز، د لوی ظلم په سترگه ورته گورې که د جنگ طبيعت او تقاضا؟!!
- ما ته د بايبل له لوستلو وروسته معلومه شوه چې پيغمبر عليه السلام ولې د مدينې له يهودانو سره هغه معامله وکړه، اوس پوهېږم چې دوی تر دې د لازيات سزا مستحق ول، څوك چې د خپل دښمن د نر، ښځې، ووړ، زوړ، په عام وژنې د يوې ديني او مذهبي عقيدې په توگه باور لري او تل ئې له خپلو دښمنانو سره همداسې کړي وي، له دوی سره بالمثله معامله کول د عقل او عدل تقاضا ده، خو پيغمبر عليه السلام هغه ورسره ونه کړل چې د دوی بايبل ئې جائز گڼي، اوس د جرمني نازيان راته ډېر بې رحمه او سخت زړې نه معلومېږي او د اسرائيليانو عام وژنه ئې راته تر هغو عام وژنو لږ معلومېږي چې د اسرائيليانو په لاس تر سره شوې او بايبل ئې په ډېر افتخار سره يادوي او هغه د الله تعالی د حکم او رضا مطابق گڼي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضيان

د دې کتاب په مقدمه کې لولو: دا کتاب د اسرائيليانو د هغه ۳۵۰ کلن تاريخ پېښې بيانوي چې د شائول له پاچايي مخکې رامنځ ته شوې، په دې موده کې چې کومو مشرانو د اسرائيليانو مشري کوله د قاضي په نامه به يادېدو نو ځکه د دې کتاب نوم قاضيان دی.... کله چې به اسرائيليان د دښمنانو تر برید لاندې راغلل له خدای نه به ئې مرسته وغوښتله او هغه به يو مشر ورته وټاکو... ترڅو د دوی لارښوونه وکړي او دښمن ته ئې ماتې ورکړي... د مشر له مرګه وروسته به دوی بیا د ګناه لوري ته مخه کړه...کله چې به دوی د خدای له عبادته لاس واخيست نو سخت ظالمان به ترې جوړ شول او د نورو قومونو په څېر به ئې شرارتونه کول،... په خپلو منځونو کې به جنګېدل... خو خدای هيڅ ګناه بې سزا نه پرېږدي...!!!

د مقدمې په اړه څو پوښتنې لرو: له عبادت نه ستا مراد څه دی؟ چا ته ظالم وايې؟ او کوم کار شرارت ګڼې؟ مونږ خو په تېرو پنځو کتابونو کې د عبادت په نامه له يوې ورځې روژې پرته بل څه ونه موندل، دا روژه هم د هغه ورځې په ياد نيول ضروري ګڼې چې اسرائيليان له مصره په وتلو موفق شول!! مونږ ته خو له دې پرته د عبادت په نامه بل څه په نظر نه دي راغلي!! ستا د دې خبرو معنی خو دا ده چې خدای بني اسرائيل د دوی د دينداری او عبادت په وجه نازولي او د عصيان او ګناه په سبب ئې رټلي، په يوه صورت کې ئې د دوی مرسته کړې او په بل صورت کې ئې عذابونه پرې نازل کړي!! که داسې وي نو ته ولې اسرائيليان د خدای زامن، تر ټولو غوره او د ده خاص قوم ګڼې؟!! الله تعالی خو دا معامله له خپلو ټولو بندګانو سره کوي، پرته له دې چې د دوی قوم او نسب ته وګوري، هم ئې تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسرائيليانو مخکې له ډېرو سره همداسې کړې او هم ئې تر دوی وروسته!! له نورو قومونو نه د اسرائيليانو امتياز په څه کې دی چې ته دوی ته د خدای د زامنو او د ده د غوره او محبوبو بندګانو لقب ورکوي!! ستا له مخکنيو کتابونو خو معلومېږي چې اسرائيليانو هغه وخت ظلمونه او شرارتونه پيل کړي او په سلهاوو زره ماشومان، ښځې او بوډاګان ئې وژلي، ښارونه ئې سوځولی، کلي ئې وران کړي، څاروي ئې وژلي او فصلونو ته ئې اور اچولی چې ځان ئې ديندار ګڼلی او دې کار ته ئې د عبادت په سترګه کتلي، نور قومونه هغه وخت د دوی له شرارتونو خوندي پاتې شوي چې د اسرائيليانو مذهبي جنګونه متوقف شوي!! داسې معلومېږي چې د بايبل له نظره د اسرائيليانو خپل منځي جنګونه شرارت او ظلم دی خو له نورو قومونو سره جنګ د خدای عبادت او دينداري.

د کنعانيانو له پاتې شونو سره جنګ

تر دې سرليك لاندې راغلي: (د يوشع له مرګه وروسته اسرائيليانو له خدای نه پوښتنه وکړه: زمونږ کومه قبيله بايد تر نورو مخکې له کنعانيانو سره وجنګېږي؟ خدای ورته وويل: د يهودا قبيله او زه به د کنعانيانو سيمه دوی ته ورکوم!!... دوی کنعانيانو ته ماتې ورکړه او لس زره ئې ترې ووژل...د دوی پاچا ادوني بازق ئې ونيولو او د لاس او پښو ګوتې ئې ورپرې کړې... ادوني بازق وويل: اويا داسې پاچايانو زما په دسترخان پاتې مرۍ خوړله چې د لاسونو او پښو ګوتې مې ورپرې کړې وې، دا دی نن ما ته د خپلو عملونو سزا راکړی شوه!! د يهودا قبيلې د يورشليم ښار ونيولو او ټول اوسېدونکي ئې ووژل!! او ښار ته ئې اور واچاوو!! ... ورپسې د ګڼ شمېر نورو سيمو يادونه کوي چې اسرائيليانو فتح کړې، اوسېدونکي ئې قتل عام کړل او ښارونه ئې وسوځول!!)

دلته هم دا خبرې د غور وړ دي:

- بايبل خو مخکې ليکلي وو چې په کنعان کې ئې ټول خلك له تېغه تېر کړل، دا پاتې شونې څوك وو، دا لس زره څنګه پاتې شوي وو چې اسرائيليان بيا د دوی په ضد جنګ ته اړ شول، ستا هغه خبره رښتيا وه که دا؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ادونی بازق ډېر ظالم وو که ستاسو قاضي؟ هغه هم د پاچایانو د لاس پښو ګوتې پرې کولې او تاسو هم، هغه بې دینه وو او تاسو دینداره، د دینداری او بې دینۍ په منځ کې فرق څه دی؟!!
- آیا دا د منلو خبره ده چې ادوني بازق اویا پاچایانو ته ماتې ورکړې وه، ټول ئې نیولي وو او د لاسونو او پښو ګوتې ئې ورپرې کړې وې، که د کلي پر سر یو پاچا هم وو نو دومره پاچایان په هغې وړې سیمې کې نه پیدا کېدل!!

شمجر

تر دي سرليك لاندې د بايبل دي خندوونکې وينا ته غوږ شئ: له ايهود نه وروسته شمجر د اسرائيليانو لارښود شو، ده يو ځل د غوبني په لرګي باندې شپږ سوه فلسطينيان ووژل!!... او اسرائيليان ئې ترې وژغورل...

جدعون

تر دې عنوان لاندې د بايبل څو مسخره خبرو ته ځير شئ: ...يوه ورځ د خدای فرشته... د بلوط ونې لاندې کښېنسته... جدعون ته ئې وويل: اې زړه وره! پاڅه خدای له تا سره دی... جدعون وويل: که ته په رښتيا خدای يې او له ما سره به وې نو په يوې نښې دا خبره راته څرګنده کړه... هيله کوم دلته تم شه ... زه ځم او يوه هديه درته راوړم!!... کور ته ولاړ... سېرلی ئې حلال کړ...غوښه ئې پخه کړه.. له لس کيلو ګرامه اوړو ئې څو پتيرې ډوډۍ پخې کړې...غوښه او شوروا ئې فرشتې ته راوړه او مخې ته ئې ورته کېښوده...فرشتې ورته وويل: غوښه او ډوډۍ په هغې ډبرې کېږده، شوروا پرې توی کړه... جدعون دا کار وکړ... فرشتې د خپلې عصا سر پرې وموښو، له ډبرې د اور لمبه پورته شوه او هغه ئې وسوځول...او فرشته له نظره غايبه شوه... بيا جدعون خدای ته وويل: که په رښتيا اسرائيليان زما په لاس ژغورې نو ما ته ئې په دې توګه ثابت کړه: زه به د درمند په ځای لږ وړۍ کېږدم، که سبا په دې وړيو پرخه ناسته وه او ځمکه وچه وه نو زه به مطمئن شم چې ته اسرائيليان زما په لاس ژغورې...همداسې وشول... سهار وختي کله چې له خوبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاڅېدو وړې ئې لمدې او ځمکه ئې وچه ومونده، له وړې يوه کاسه اوبه وبهېدې... بيا ئې خداى ته وويل: پر ما مه غصه کېږه...اجازه راکړه يو بل امتحان هم وکړم...دا ځل پرېږده چې وړې وچې پاتې شي او ځمکه لمده شي... هغه شپه شاوخوا ځمکه لمده او وړې وچې پاتې شوې وې!!... جدعون د مديانيانو په ضد جګړې ته ووت... خداى ورته وويل: ستاسو شمېر زيات دى... نه غواړم چې دا ټول له مديانيانو سره وجنګېږي... دوى ته ووايه چې څوك وېرېږي هغوى دې خپل کور ته ولاړ شي... دوه ويشت زره تر شا شول او لس زره پاتې شول...خداى جدعون ته وويل اوس هم شمېر زيات دى، د چينې خوا ته ئې راوله... تر څو تا ته وښيم چې څوك بايد له تا سره ولاړ شي او څوك نه... چا چې اوبه په رغوې کې واخيستې، خولې ته ئې نږدې کړې او د سپي په څېر ئې وڅښلې دا به له هغو کسانو بېل کړې چې په اوبو پرېوځي او څښي ئې... لومړى ډله درې سوه شول...خداى جدعون ته وويل: زه په دغو دريو سوو، مديانيانو ته ماتې ورکوم... همدا درې سوه ئې له ځان سره روان کړل او نور ئې خپلو کورونو ته ولېږل...د شپې خداى جدعون ته وويل: پاځه او پر دښمن بريد وکړه... که وېرېږې نو لومړى له خپل نوکر سره پټ د دښمن خوا ته ولاړ شه او واوره چې دوى څه وايي... جدعون همداسې وکړل... مديانيان په يوې درې کې راغونډ شوي وو، شمېر ئې د ملخانو په څېر زيات وو...اوښان ئې د بيابان د شګو په څېر له شمېره وتلي وو...جدعون د يوې خېمې خوا ته وښوېدو... په دې وخت کې يو کس له خوبه راويښ شو او خپل ملګري ته ئې وويل: خوب مې ليدو چې د اوربشو يوه ډوډۍ زمونږ په پنډغالي کې راپرېوته، له يوې خېمې سره ولګېده او هغه ئې نسکوره کړه.... ملګري ئې ورته وويل: ستا د خوب تعبير دا دى چې خداى به مونږ د جدعون په لاس له ماتې سره مخامخ کړي... او دى به ټول مديانيان او متحدين ئې له تېغه تېر کړي!!! جدعون چې دا خوب واورېدو شکر ئې وکړ... لښکر ته راستون شو او نارې ئې کړې: پاڅئ چې خداى به مديانيان تاسو ته تسليم کړي!! څراغونه او شپېلۍ درسره واخلئ... چې لښکر ته ورنږدې شوئ نو هغه څه وکړئ چې ما کول... هلته ئې څراغونه روښانه کړل او په شپېليو کې ئې پو کول پيل کړل... دښمن وارخطا شو ... په تېښته شو... او د اردن له سينده واوښتل!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې قصې څو برخو ته لږ پام وکړئ:

- خدای د جدعون خوا ته راغی، عصا ورسره وه، د څېړۍ لاندې کښېناست... جدعون ورته وویل: که ته خدای یې نو لږ تم شه زه یوه هدیه در ته راوړم... لاړ د سېرلي په حلالولو، پخولو، د لس کیلو اوړو په لمدولو او د ډوډۍ په پخولو ئې ښه ډېر وخت تېر کړ... خدای ورته منتظر وو ... شوروا او ډوډۍ ئې ورته راوړه... په دې وخت کې همدا کس چې ده د خدای ګمان پرې کړی وو، د خدای د فرشتې په نامه ئې یادوي... څو شېبې وروسته بیا د خدای خطاب ورته کوي... همداسې ئې کله خدای ګڼي او کله د خدای فرشته... او بایبل په حاشیه کې لیکي چې خدای د فرشتې په څېره کې ورته راغلی وو!!! خو دا نه وایي چې فرشته په کومه څېره کې وه... جدعون خو د انسان ګمان پرې کړی وو او شوروا ئې ورته تیاره کړه... شوروا ئې د خدای په امر د ډبرې پر سر په غوښې او ډوډۍ توی کړه... د خدای فرشتې د عصا سر ورنږدې کړ... غوښه او ډوډۍ د اور په لمبو کې وسوځېده... جدعون بیا هم ډاډه نه شو چې دا خدای دی... په وړیو ئې دوه ځله امتحان کړ... په درېیم ځل او په دې سره مطمئن شو چې د شپې پرخه ورېدلې وه، ځمکه ئې لمده کړې وه خو وړۍ وچې پاتې وې، ډاډه شو چې دا حقیقتاً خدای دی، له خدایه پرته بل څوك دا کار نه شي کولی، دا ئې په زړه کې تېره نه شوه چې کېدی شي زما وړۍ چا اخیستې وي، له ځان سره ئې ساتلې وي او سهار ئې زما له راتلو لږ د مخه هلته ایښې وي!! خدای دوه شپې هملته له جدعون سره تېرې کړې... له دریو امتحانونو وروسته جدعون مطمئن شو چې دا خدای دی!!!
- د دښمن شمېر د ملخانو په څېر زیات وو او د اوښانو شمېر ئې د صحرا د شګو په اندازه!!! جدعون د خدای په امر د خپل فوځ له منځه چې دوه دېرش زره وو، یوازې درې سوه کسان غوره کړل او دا درې سوه کسان هغه وو چې د چینې اوبه ئې د سپو په څېر څښلې وې!!!
- جدعون د دښمن د یوې خیمې خوا ته پټ پروت دی... غوږ ئې نیولی... په همدې نیمه شپه کې یو کس راویښ شو او بل ته ئې خپل خوب تېر کړ... او هغه د اوربشو ډوډۍ د جدعون په معنی او پر خېمې راپرېوتل او د هغې نسکورېدل ئې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل فوځ د ماتې او د ټولو د وژل کېدو په معنی تعبیر کړل!!! او جدعون د دغه تعبیر په اورېدو سره مطمئن شو چې بریا د ده په برخه ده... د ځراغونو په بلولو او په شپېلیو کې پو کولو سره ئې د دشمن فوځ داسې خور وور کړ چې د اردن له سیند نه په تېښته واوښت!! ... یو لك شل زره ترې مړه شوي وو او یوازې پنځلس زره ترې ژوندي پاتې وو!!!

- نه پوهېږم هغه به څنګه انسان وي چې د داسې احمقانه خبرو کولو جسارت کوي او څوك به داسې مسخره خبرې د یوه مقدس کتاب خبرې ګڼي!!!

قرآن د بایبل دا خبرې ردوي او د دغې چینې اړوند قصه په هغه لښکر پورې مربوط ګڼي چې طالوت ئې مشر او داؤد علیه السلام د یوه جنګیالي په توګه په کې برخه اخیستې وه، فرمایي:

§ ãù ç#B >ÎŸ `Jù 9gÝÎ Nà6 ‹Î=tGö6ãΒ ©!$# χ Î) A$s% ŠqãΖàfø9$$Î/ ßNqä9$sÛ Ÿ@|Ásù $£ϑn=sù

Ng§Ï∆ Wξ‹Î=s% ωÎ) çµ÷ΖÏΒ (#θç/Ì³ sù 4 ÍνÏ‰uŠÎ/ Oπsùöäî ∃utø ïΒ ωÎ) ûÉi_ÏΒ …çµ‾ΡÎ*sù çµôϑyèôÜtƒ öΝ©9 ⎯tΒ uρ Í_ÏiΒ

4 ÍνÏŠqãΖã_ uρ Nqä9$sÛ tΠöθu‹ø9$# $uΖs9 sπs%$sÛ Ÿω (#θä9$s% …çµyètΒ (#θãΖtΒ#u™ š⎥⎪Ï%©!$#uρ uθèδ …çνy—uρ%y` $£ϑn=sù

È⎦⎪ÎÉ9≈¢Á9$# yìtΒ ª!$#uρ 3 «!$# ÈβøŒÎ*Î/ OοuŽÏVx. Zπt⁄Ïù ôMt7n=xî A's#Î=s% 7πt⁄Ïù ⎯ÏiΒ Νx. «!$# (#θà)≈n=•Β Νåκ¨Ξr& šχθ‘ΖÝàtƒ š⎥⎪Ï%©!$# tΑ$s%

Ç⎦⎪Î⎝É‹Á9$# yìtΒ ª!$#uρ 3 «!$# — البقرة: ۲۴۹

نو کله چې طالوت لښکرې راوایستې، وئې ویل: الله تاسو په یوې ویالې آزمویي، نو چا چې ترې اوبه وڅښلې زما له ډلې څخه نه دی او چا چې (ئې خوند) ونه څکو، نو هغه زما (ملګری) دی، مګر دا چې د خپل یوه لاس یوه لپه (اوبه) غوړپ کړي، خو د دوی له لږو کسانو پرته نورو هغه وڅښلې، نو چې کله دی او د ده مؤمن ملګري ترې واوښتل، وئې ویل: نن خو مونږ د جالوت او د ده د لښکرو (د مقابلې) توان نه لرو، خو هغو کسانو چې په دې ئې باور وو چې له الله سره مخامخ کېدونکي دي وویل: څومره لږه کي ټولګي د الله په حکم سره په ډېره کي ټولګیو غالب شوي، الله خو له صابرانو سره دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګورئ چې د قرآن په دې حکیمانه وینا کې څومره ژورې لارښوونې دي او د بایبل له کمزورې او خرافاتي وینا سره ئې څومره ژور توپیرونه دي؟

قرآن د دې قصې په ترڅ کې مونږ ته دا لارښوونې لري:

- جهاد د صابرانو کار دی، بې صبره، بې همته، بې عزمه، بې ارادې او ضعیف النفسه کسان چې د کړاوونو د ګاللو همت او حوصله نه لري، جهاد نه شي کولی.
- د جهاد مشران باید خپل مجاهدین وآزمویي او وګوري چې په دوی کې څوک د ستونزو او کړاوونو ګاللو ته تیار دی، پیاوړې متې، غښتلی زړه، لوړ همت ، کلك عزم لري او د صبر او زغم خاوند دی او د دښمن د شمېر له زیاتوالي او د وسلو له ډېرښته نه وېرېږي.
- یوازې په دغو کسانو حساب وکړئ او د همدوی په ملګرتیا بسنه وکړئ، بې همته او بې صبره کسان د نیمې لارې ملګري وي او په سختو شېبو کې له خپل صف نه ښېلېږي او خپل سنګر دښمن ته پرېږدي، د داسې کسانو ملګرتیا د ګټې په ځای تاوان کوي، د همدې لپاره طالوت خپلو ملګرو ته وویل: له ما سره هغه څوك ملګرتیا کولی شي چې د دې راتلونکي نهر اوبه ونه څښي، په تنده کې صبر وکړي، هغه هم راسره تلی شي چې په یوه غوړپ اکتفاء وکړي، خو هغه چې ډك نس اوبه څښي، زما د ملګرتیا وړنه دی. (د طالوت دا آزموینه داسې ده لکه مونږ چې په روژې مکلف شوي یو، دا په اصل کې د روژې لپاره یو مثال او بېلګه ده، په روژې سره په انسان کې د صبر او ځان ساتنې خصلت وده کوي) د ده له لوی لښکر نه یو وړوکی ټولګی په دې آزموینه کې بریالي وختل او همدغو ته الله پر هغه مغرور او ظالم دښمن بری ورکړ.
- بری د صابرانو په برخه کېږي، هغه چې پر الله ئې باور وي، د هغه نصرت ته سترګې په لار وي، له الله نه په سنګر کې او د دښمن په وړاندې د صبر او استقامت غوښتنه کوي، نه د هغه چا په برخه چې د جنګیالیو شمېر ئې زیات وي.
- دا په وار وار لیدل شوې چې یوه وړوکي ټولګي ته الله تعالی په لوی لښکر فتح او بری ورکړی، دا ځکه چې الله د صابرانو مل دی.
- په دې نښتې کې د دښمن د فوځ سالار د داؤد علیه السلام په لاس ووژل شو او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدغه زره وري اتلولۍ په وجه الله تعالی داؤد علیه السلام ته د دغه ملك پاچايي او اقتدار وسپارو، علم او حکمت ئې ورکړ او د پېغمبرۍ مقام ته ئې ورساوو، د الله تعالی سنت دا دی او په دې راضي کېږي چې د مؤمنانو قیادت د دغسې مجاهدو مشرانو په لاس کې وي.

- د قرآن د دغو آیتونو په رڼا کې دوه خبرې په ډېر وضاحت سره معلومېږي:

۱- لومړی دا چې له تباهۍ نه د ځمکې د ساتلو یوازنۍ لار دا ده چې د مؤمنانو د صالح ډلې په لاس د کافرانو د فاسدې ډلې مخنیوی وشي، الله تعالی د دوی په ذریعه د هغوی شر دفع کوي او په دې سره ځمکه له تباهۍ نه ژغوري.

۲- د دغه الهي سنت مطابق به تل د مؤمنانو یوه مجاهده ډله راپیدا کېږي، د مفسدو ځواکونو مقابله به کوي او الله تعالی به هغوی ته د شر او فساد پر ځواکونو غلبه ورکوي.

قرآن دا قصه د دغه مطلب د اثبات لپاره وړاندې کړې. د همدې لپاره قرآن دلته وايي چې د پېغمبرانو او د دوی د جهادونو په هکله چې څه په دې کتاب کې ویل شوي، دا الهي ارشادات دي، ټول ئې حقایق دي، پېغمبران او د دوی مأموریت همداسې وي، تل د شر او فساد له ځواکونو سره جنګېدلي، ته هم یو له دغو پېغمبرانو څخه یې، ستا مأموریت هم دوی ته ورته دی.

که یو باشعوره او با انصافه انسان د بایبل دغه قصه د قرآن له دغې وینا سره مقایسه کړي، نو همدا ورته کافي ده چې ووايي: قرآن د الله تعالی کتاب دی او بایبل د یوه کم عقله او ناپوه انسان لیکنه.

بایبل وروسته د جدعون په اړه لیکي: ... د دښمن د تعقیب په وخت کې د سوکوت او فنوئیل خلکو ده ته د ډوډۍ له ورکولو ډډه وکړه او ورته وئې ویل: تاسو لا تراوسه زبح او صلمونع نه دي نیولي چې مونږ ډوډۍ درکړو.. ده ورته وویل: کله چې دا سیمې ونیسم راګرځم او تاسو ته به سزا درکوم... د یوه قوم ئې ټول نارینه ووژل او بل ته ئې دا سزا ورکړه چې د صحرا په اغزیو ئې د دوی د بدن غوښې ترې وشکولې!!!

وروسته د اسرائیلیانو د ګڼ شمېر مشرانو نومونه اخلي چې د اقتدار لپاره په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلو کې سره جنګېدلي او يوه بل وژلی... او بيا د سامسون په نامه د يوه داسې کس يادونه کوي چې قصه ئې ډېره ډېره د خندا وړ ده. ليکي: اسرائيليانو بيا ګناه ته مخه کړه...نو خدای ځلوېښت کاله د فلسطينيانو لاس ته ورکړل..يوه ورځ د خدای فرشتې د مانوح مېرمنې ته ځان وښود...او ورته وئې ويل: که څه هم تراوسه شنډه وې خو ډېر ژر به د زوی خاونده شې...پام کوه چې شراب او مست کوونکې څښاك ونه څښې او حرام او ناپاك شيان ونه خورې!!! د زوی د سر وېښتان به دې هيڅکه نه خريېل کېږي، دا ځکه چې دی د زېږېدو له پيله نذر شوی، دی به له فلسطينيانو نه د اسرائيليانو د آزادولو غورځنګ پيل کوي!!! ماشوم پيدا شو او دې ئې نوم سامسون کېښود!!... ستر شو... خدای برکت ورکړ...يوه ورځ ئې يوه فلسطينۍ نجلۍ وليده، زړه ئې پرې بايلو...مور او پلار ته ئې قصه وکړه او ترې وئې غوښتل چې دا نجلۍ ورته وکړي...دوی مخالفت وکړ او ورته وئې ويل: ولې د دغو بت لمانځونکو فلسطينيانو نه ښځه کوې؟ ولې له خپلې کورنۍ او قوم نه څوك نه غوره کوې؟... سامسون په خپلې خبرې ټينګار وکړ... او مور او پلار ئې نه پوهېدل چې په دې خبرې کې د خدای لاس دی او غواړي له دې نه فلسطينيانو ته يوه لومه جوړه کړي...سامسون له خپلې مور او پلار سره تمنې ته روان شو...په لارې کې د انګورو په باغ کې يوه ځوان زمري په سامسون بريد وکړ... که څه هم له ده سره وسله نه وه خو بيا ئې هم زمری د يوه سېرلي په څېر څيري کړ!! خو په دې اړه ئې مور او پلار ته څه ونه ويل... کله چې تمنه ته ورسېدو ، له هغې نجلۍ سره ئې خبرې وکړې او خوښه ئې شوه...له څه مودې وروسته بيا له مور او پلار سره د واده لپاره تمنې ته روان شو... په لارې کې د هغه مړ زمري خوا ته ورغی... د موچيو په ګڼه ګوڼه ئې سترګې ولګېدې او د مړ زمري په کالبوت کې ئې د موچيو په ځالې کې شات وموندل...څه مقدار ئې له ځان سره واخيستل چې په لار کې ئې وخوري... مور او پلار ته ئې هم لږ ورکړل خو دا ئې ورته ونه ويل چې شات ئې له کومه ترلاسه کړل... پلار ئې د واده په کار بوخت وو... ده د هغه ځای د دود دستور مطابق د کلي ځوانانو ته مېلمستيا وکړه، دېرشو زلميانو په کې برخه واخيسته، سامسون دوی ته وويل: يوه معما لرم، که تاسو په اووه ورځو کې د هغې ځواب راکړ، نو دېرش کتاني څادرونه له دېرشو

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړو جامو سره به درکوم که نه نو تاسو به دا جامې راکوئ، دوی وویل: ډېره ښه! خپله معما ووایه! هغه وویل: له خوړونکي خوراك راووت او له زوروره خواږه!! ... درې ورځې تېرې شوي خو ځواب ئې ونه موندو، په څلورمه ورځ د سامسون مېرمنې ته راغلل او ورته وئې ویل: له خپل مېړه نه د معما ځواب معلوم کړه او مونږ ته ئې ووایه، که نه نو ستا د پلار کور سوځوو، ... نو د سامسون مېرمن ده ته ورغله، وئې ژړل او ورته وئې ویل: زه دربانديې ګرانه نه یم، له ما کرکه لرې، ... د هغې معما ځواب ما ته نه وایې...هغه ورته وویل: ما مور او پلار ته د هغې ځواب نه دی ویلی نو ته څنګه د دې انتظار لرې؟ خو هغې نه پرېښود...او هره ورځ به ئې ورته ژړل...بلآخره ئې په اوومه ورځ ورته ووایو...او دې هم ځوانان پرې خبر کړل...نو زلمیانو هم له لمر لوېدو د مخه د معما ځواب سامسون ته داسې ورکړ: تر شاتو به څه شی خوږ وي او تر زمري څه شی زورور!! سامسون ورته وویل: که زما په غوا مو یوې نه وی کړې نو د معما ځواب مو نه شو موندلی!! نو د خدای روح پرې کښېناسته، د اشقلون ښار ته ولاړ، دېرش کسان ئې ووژل او د هغوی جامې ئې دغو زلمیانو ته راوړې، په غصه خپل کور ته ولاړ او د ده مېرمن بل چا ته په نکاح ورکړی شوه!!

دا ئې د سامسون معما او هغه ئې د ځوانانو ځواب او دا شوه د بایبل د سپېڅلي کتاب قصه!!! آیا د غربیانو پر عقل ژړا نه ده په کار چې داسې مسخره قصې د سپېڅلي کتاب قصې ګڼي؟ داسې خبرې هم مني چې سامسون له مور او پلار سره روان وو، د انګورو په تاکونو کې لږ ترې لرې شو، ناڅاپي ځوان زمري پرې برید وکړ، که څه هم له ده سره نه توره او نه چاړه وه خو دا ځوان زمری ئې له دواړو ژامو نیولی او په منځ کې ئې څیرلی، نه ئې جامې څیرې شوې، نه ئې ځان زخمي شوی، نه ئې جامې په خپلو وینو یا د زمري په وینو سرې شوې او نه ئې په څېره کې څه بدلون راغلی، نه ده مور او پلار ته د دې ښتې په اړه څه ویلي او نه مور او پلار د ده په څېرې کې تغیر موندلی چې پوښتنه ترې وکړي!! څه موده وروسته ئې د همدې زمري په کالبوت کې د شاتو د موچیو ځاله موندلې او شات ئې ترې راواخیستي او له دې ئې دا معما جوړه کړې: له خوړونکي خوراك راووت او

(c) ketabton.com: The Digital Library

له زوروره خواره!! نه پوهېږو په کوم قاموس کې دې ته معما ویل کېدی شي!! او دا څنګه خدای دی چې روح ئې پر سامسون کښېناسته او دی ئې د دېرشو بې ګناه کسانو وژلو ته وهڅاوو؟!!

بله ئې واورئ: سامسون څه موده وروسته یو سېرلی د هدیې په توګه له ځان سره واخیست او د خپلې مېرمنې کور ته ورغی، خو سخر ئې کور ته د ننوتلو اجازه ورنه کړه او ورته وئې ویل: ما ګمان وکړ چې ته ترې کرکه لرې نو ځکه مې بل چا ته په نکاح ورکړه... د هغې خور ترې ښاېسته ده، کولی شې هغه په نکاح کړې!! سامسون نارې کړې!! اوس چې په فلسطینیانو کومه بلا راولم ملامت به نه وم!! بهر ولاړ، درې سوه ګېدړان ئې ونیول، جوړه جوړه ئې له لکیو سره وتړل، د هرې جوړې منځ کې ئې یو مشعل کېښود، بیا ئې اور ورواچاوو او د فلسطینیانو په فصلونو او پټیو کې ئې پرېښودل او په دې کار سره د فلسطینیانو ټول فصلونه او د زیتون باغونه وسوځېدل... فلسطینیانو له یوه بل نه پوښتل: دا کار چا کړی؟ ... ورته معلومه شوه چې سامسون کړی... نو دوی هغه ښځه او پلار ئې ژوندي وسوځول!! کله چې سامسون له دې پېښې خبر شو، لوړه ئې وکړه چې هرو مرو به د دې غچ اخلم...پر فلسطینیانو ئې برید وکړ او ډېر ئې ترې ووژل...بیا په سوري کې پټ شو... فلسطینیانو سیمه محاصره کړه... د سیمې خلك مجبور شول چې سامسون ونیسي او فلسطینیانو ته ئې لاس تړلی وسپاري...سامسون ورته وویل: صحیح ده خو تاسو مې مه وژنئ...نو په دوو پړو ئې وتړلو او له ځانه سره ئې روان کړ...کله چې لحی ته ورسېدو، فلسطینیانو د ده په لیدو سره چیغې وهل پیل کړل ... په دې وخت کې د خدای روح پر سامسون کښېنستله او پړي داسې وشړېدل لکه نري تارونه چې وسوځي او سره بېل شي...نو په دې وخت کې ئې د یوه مړه خره د ژامې هډوکی راواخیست او په دې سره ئې زر تنه فلسطینیان ووژل!!! بیا ئې دا سرود ووایو: د خره د ژامې په هډوکي مې، له مړو ډېرانونه جوړ کړل، د خره د ژامې په هډوکي مې، یو زر سړي ووژل.. بیا ئې هډوکی لرې واچاوو... تږی وو... له خدای نه ئې اوبه وغوښتې او خدای له یوې ژورې کندې د ځمکې په سر اوبه ورته روانې کړې!! څه وخت وروسته د فلسطینیانو ښار، غزې ته ولاړ، شپه ئې له یوې بدلمنې ښځې سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېره کړه... فلسطينيان خبر شول، کور ئې محاصره کړ...او تر سهاره منتظر پاتې شول... سامسون تر نيمې شپې ويده شو، بيا پاڅېدو، له ښاره د وتلو په مهال ئې د ښار لويه دروازه له بيخه وايستله او له ځان سره ئې غره ته يووړه!!

څه وخت وروسته سامسون په يوې فلسطينۍ چې دليله نومېده، مين شو،... د فلسطينيانو پنځو مشرانو دې نجلۍ ته وويل: هڅه وکړه چې د ده د ځواکمنۍ په رمز ځان پوه کړې...او په دې چې څنګه کولی شو دی په بند کې واچوو، که دا کار وکړې مونږ هر يو به يولس سوه مثقاله سپين زر انعام درکړو...نو دليلې سامسون ته وويل: هيله کوم راته ووايې چې ستا د قوت رمز په څه کې دی؟ څنګه کېدی شي څوك تا وتړي او کمزوری دې کړي؟ سامسون ورته وويل: که د اوو لينديو په تارونو وتړلی شم نو د نورو خلکو په څېر به ناتوانه شم!! د فلسطينيانو مشرانو دا تارونه ورته راوړل... دليلې دی په خوب کې پرې وتاړو... څو فلسطينيان ئې په خونې کې کښېنولي وو... بيا ئې سامسون ته غږ کړ: سامسونه! فلسطينيان ستا د نيولو لپاره راغلي!! سامسون په ځان خوځولو سره د لېندۍ تارونه داسې وشلول لکه نري تارونه چې اور ته ورنږدې شي او وسوځي!! نو د سامسون د ځواکمنۍ راز څرګند نه شو!! دليلې ورته وويل: سامسونه!! پر ما دې ملنډې ووهلې، هيله کوم ما ته ووايې چې څنګه به څوك تا کمزوری کوي؟ ده ورته وويل: که په اوو داسې پړو وتړلی شم چې هيڅ کار نه وي ترې اخيستل شوی، نو بې ځواکه کېږم!! ... خو دا پړي ئې هم وشلول او دی په دام کې ونه نښت، ...بيا ئې ترې پوښتنه وکړه... هغه بيا ورته وويل: که زما د سر اووه وېښتان له نورو تارونو سره يو ځای تاو شي او زه پرې وتړلی شم، ځواك مې له منځه ځي... دليلې دا کار هم وکړ خو تجربه ناکامه وه... دليلې نه پرېښود... تر هغه چې ده د خپلې ځواکمنۍ راز ورته څرګند کړ او وئې ويل: زما د سر وېښتان هيڅکله نه دي خريل شوي، ځکه چې زه د زېږېدو له نېټې نذر شوی يم، که مې د سر وېښتان وخريلی شي، ځواك مې له منځه ځي!!! دا ځل دليله پوه شوه چې رښتيا ئې ورته ويلي، نو هغو پنځو مشرانو ته ئې اطلاع ورکړه چې راشئ راز مې پيدا کړی... دوی له پيسو سره راغلل... دليلې د سامسون سر په خپلې لمنې کښېښود او ويده ئې کړ او د دې په وينا ئې د سامسون سر وخريلو او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې توګه ئې سامسون بې وسه کړ...بيا ئې چيغې کړې: سامسونه! فلسطينيان راغلي چې تا ونيسي، هغه راويښ شو، ګمان ئې وکړ چې دا ځل به هم ځان وخوځوم او پړي به وشلېږي، خو له دې غافل وو چې خدای يوازې پرېښی!! په دې وخت کې فلسطينيان راغلل او دی ئې د مسو په زنځيرونو وتاړو، سترګې ئې ترې وايستې او غزې ته ئې بوت او په زندان کې ئې واچاوو او غنم به ئې پرې مېچن کول، خو زيات وخت لا نه وو تېر شوی چې د ده وېښتان ورسېدل... د فلسطينيانو مشران راغونډ شول چې خپل بت داجون ته لويه قرباني وړاندې کړي... پنځه مشران ئې له درې زرو کسانو سره په معبد کې راغونډ شوي وو... سامسون ئې راوست، سامسون هغه ځوان ته چې دی ئې راوستلو وويل: زما دواړه لاسونه په هغو دوو ستنو کېږده چې د معبد چت پرې ولاړ دی... بيا ئې دا دعا وکړه: خدايه! هيله کوم ما درپه ياد کړې، يو ځل بيا زما ځواك راپه برخه کړه چې له فلسطينيانو د خپلو سترګو غچ واخلم!... په دې وخت کې ئې پر دواړو ستنو زور وکړ...د معبد چت رانسکور شو... په دې ورځ ئې دومره فلسطينيان ووژل چې په خپل ټول عمر کې ئې نه وو وژلي!!!)

په دې خندوونکې قصې کې د بايبل څو خبرو ته لږ ځير شئ: د خدای روح د داسې چا پر سر په وار وار کنبښنستلې چې شپه ئې د يوې بدلمنې ښځې په کور کې تېره کړې!! ده ته ئې له ژورې کندې د ځمکې پر سر اوبه روانې کړې!! د خدای روح دومره ځواك ورکړ چې د خره د ژامې په هډوکي سره زر فلسطينيان ووژني!! دا د خدای روح تر هغه پر ده نازلېده چې د سر وېښتان ئې نه وو خريلي، بل په خوب کې وروخريل او هغه هم د ده د هغې مېرمنې په وينا چې ده دا چم ورښودلی وو، دی د سر د وېښتانو د خريلو په وخت کې راويښ نه شو او په همدې سره د خدای روح ترې ولاړه او دی ئې يوازې پرېښود... خپلې مېرمنې ته ئې دا چم ورښودلی وو چې څنګه به ئې د ده دښمنان په دام کې اچوي،... درې زره کسان په داسې معبد کې راغونډ شوي وو چې چت ئې په دوو ستنو ولاړ وو!! (درې زره کسان چې د ښځو په څېر يو له بل سره ونښلي نو اووه سوه پنځوس متره مربع ځای ته ضرورت لري او داسې چت د بايبل له ليکونکي پرته بل چا تر شلمې پېړۍ پورې نه دی جوړ کړی)،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چت په داسې دوو ستنو ولاړ وو چې ډېرې سره نږدې وې، دومره چې سامسون دواړه لاسونه پرې ایښي وو او دومره کمزورې وې چې کله سامسون په خپلو ترلو لاسونو زور پرې وکړ دواړه ئې رانسکورې کړې او چت ئې راړنګ کړ او دومره فلسطینیان ئې په دې ورځ ووژل چې په خپل ټول عمر کې ئې نه وو وژلي!!! دا ئې د غربیانو سپېڅلی بایبل او دا ئې د هغه قصې!!

روت

دا د بایبل د بل کتاب نوم دی، د نعومي او روت په نامه د دوو کونډو قصه په کې راغلې، نعومي کونډه شوه، دوه زامن ئې هم مړه شول، د زامنو کونډې ورته پاتې شوې، غوښتل ئې دواړه د خپلو پلرونو کره ولېږي خو روت ورسره پاتې شوه، روت د خپلې خواښې په وینا بل مېړه وکړ، له هغه ئې زوی پیدا شو، نوم ئې عوبید پرې کېښود او لیکي چې همدا عوبید د داؤد علیه السلام نیکه وو!! د بایبل د دې وینا معنا دا ده چې د داؤد علیه السلام مور یهودي نه وه او یهودان هغه څوك له خپلې قبیلې نه شمېري چې مور ئې یهودي نه وي، په دې اساس خو باید دوی داؤد علیه السلام یهودي نه ګڼلی او هغه ئې د یهودانو د پاچایانو له ډلې نه شمېرلی!! دا کتاب له دې پرته چې د شجرې مختصر کتاب وي نور څه نه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی او دوهم سموئیل

بایبل د لومړي سوئیل په مقدمه کې لیکي: دا کتاب د سموئیل نبي نه پیل کېږي او په شائول پای ته رسي، سموئیل په سمه توګه د اسرائیلیانو لارښوونه کوله، خو سره له دې هغوی ترې وغوښتل چې یو پاچا ورته وټاکي او هغه شائول د اسرائیلیانو د لومړي پاچا په توګه غوره کړ. شائول په سر کې ښه وو خو ورو ورو له خدایه لرې شو، خدای له سموئیل نه وغوښتل چې داؤد د شائول په ځای غوره کړي.

د سموئیل زېږېدا

بایبل دلته د سموئیل شجره او د ده د زېږېدو تفصیلات بیانوي او لیکي چې پلار ئې القانه نومېدو، دوه ښځې ئې وې، یوه ئې حنا نومېده چې اولاد ئې نه وو، ... دې په معبد کې دعا وکړه چې خدای ورته زوی ورکړي او دا ژمنه ئې وکړه چې خپل زوی به د معبد د خدمت لپاره نذر کوي، خدای زوی ورکړ، د سموئیل نوم ئې ورته غوره کړ، له دوه کلنۍ وروسته ئې معبد ته وسپارو... دلته د حنا د دعا په نامه داسې ښکلې دعا رانقلوي چې د بایبل په ټول کتاب کې دې ته د ورته مطالبو اړوند صفحې له پنځو شپږو تجاوز نه کوي، وایي چې حنا داسې دعا وکړه:
هیڅوك د خدای په څېر سپېڅلی نه دی، له هغه پرته بل خدای نه شته، زمونږ د خدای تر ښا غوره ښا ځای نه شته، له کبرجنو خبرو او کړو وړو لاس واخلئ، دا ځکه چې خدای په هر څه پوهېږي، دا خدای دی چې د خلکو د کارونو په اړه قضاوت کوي، د جنګیالیو لېندۍ ماتې شوې، خو پرېوتي ځواکمن شول، چې ماړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ول د یوې مړی لپاره مزدورۍ ته تیار شول، او چې وږې ول ډك نس او سوکاله څملاستل، شنډې مېرمنې اووه زامن وزېږول، او چا چې زیات زامن درلودل بې اولاده شوه، خدای وژني او ژوندي کوي، ګور ته ئې لېږي او بیا ئې راپاڅوي، فقیروي ئې او غني کوي ئې، ټیټوي ئې او لوړوي ئې، فقیر له خاورو لوړوي، او محتاج له بدبختۍ ژغوري، او د پاچیانو په څېر ئې د عزت پر تخت کښېنوي، خدای خپل پاك بندګان ساتي، او بدکاران په تیارو کې ورکېږي، دا سې نه ده چې انسان په خپل قدرت بریالی کېږي، څوك چې له خدای سره مخالفت کوي له منځه ځي، خدای به له آسمانه تندر پرې راولي ....

فلسطینیان د عهد صندوق ترلاسه کوي

بایبل تر دې سرلیك لاندې لیکي: ... د فلسطینیانو او اسرائیلیانو تر منځ جګړې پیل شوې وې... فلسطینیانو اسرائیلیانو ته ماتې ورکړه... بیا اسرائیلیانو د عهد صندوق له ځان سره د جګړې میدان ته یوووړ... خو په دې جګړې کې د اسرائیلیانو دېرش زره کسان ووژل شول او د عهد صندوق هم د فلسطینیانو لاس ته ورغی...(دا همغه صندوق دی چې د بایبل د ادعا له مخې اسرائیلیانو سیندونه پرې ودرول او حصارونه ئې پرې نسکورول او دلته هم ادعا کوي چې)، فلسطینیانو دا صندوق په خپل معبد کې د خپل بت مخې ته کښېنود ، سبا ئې ولیدل چې بت د صندوق په وړاندې په سجده پروت دی!! ... بېرته ئې په خپل ځای ودراوو... بل سهار ئې بیا ولیدل چې د دوی بت پړمخې د صندوق په وړاندې پروت او سر او لاسونه ئې پرې شوي،... خدای د دې سیمې خلکو ته سخته سزا ورکړه... مشوره ئې وکړه چې دا صندوق بلې سیمې ته وړو... هلته هم خدای مصیبتونه نازل کړل... په پای کې مجبور شول چې له اوو میاشتو وروسته صندوق له ډېرو هدیو سره اسرائیلیانو ته مسترد کړي!!! په یوې ګاډۍ کې ئې چې دوو غواوو کشوله، له هدایاوو سره کښېنود او غواوې ئې خپلې مخې ته پرېښودې او هغوی هم مخامخ د اسرائیلیانو سیمې بیت شمس ته ورسېدې... خدای د دې سیمې اویا کسان ځکه ووژل چې د صندوق منځ ئې کتلی وو... سموئیل خلك د توبې او دعا لپاره په مصفه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې راغونډ کړل... فلسطینیان خبر شول، د برید لپاره وخوځېدل... سموئیل یو وری قرباني کړ او خدای ته ئې دعا وکړه...اسرائیلیان وارخطا شول... له سموئیل نه ئې وغوښتل چې تر هغه له دعا لاس وانه خلي چې خدای فلسطینیانو ته ماتې ورکړي... فلسطینیانو برید وکړ، په دې وخت کې خدای د تالندې په ځېر چیغې کړې، فلسطینیان وارخطا شول او ماتې ئې وخوړه!! اسرائیلیانو تعقیب کړل او ټول ئې ووژل!! ... اسرائیلیانو له سموئیل نه وغوښتل چې دوی ته یو پاچا وټاکي...سموئیل له خدای نه وپوښتل چې څه وکړي؟ خدای ورته وویل: دوی چې څه وایي همغسې وکړه، ځکه دوی ته نه ئې رد کړی، زه ئې رد کړی یم، نه غواړي چې زه ئې پاچا وم، ... خو پوه ئې کړه چې د پاچا درلودل څومره بدې پایلې لري!! سموئیل ورته وویل: که پاچا غواړئ نو هغه به ستاسو زامن د ځان نوکران کړي، ځینې به په ګاډیو، ځینې پر آسونو د ده خدمت کوي او ځینې به د ګاډیو مخې ته ځغلي، ځینې به په فوځ کې او ځینې په پټیو کې وګماري، تر څو ځمکې یوې او حاصلات ورته راغونډ کړي....ستاسو لونې به هم په کار وګماري، ځینې به ډوډۍ ورته پخوي او ځینې به ښه عطرونه ورته جوړوي، ستاسو ښې ځمکې او باغونه به درنه واخلي او خپلو خلکو ته به ئې ورکړي...له تاسو به عشر اخلي او په خپلو درباریانو به ئې مصرفوي، ... ستاسو هر څه به د ځان کړي او تاسو به خپل غلامان، .. خلکو د ده نصیحت ونه منلو... ناڅاپي یو کس چې د خپلو خرو په لټه کې له کوره وتلی وو، له خپل ملګري سره د سموئیل لیدو ته په دې نیت ورغلل چې د خرو په اړه ئې لارښوونه وکړي، د ده ملګري اورېدلي وو چې دا کس هر څه ووایي رښتیا خېژي..... شائول ورته وویل: د شکرانې لپاره څه نه لرو، ملګري ئې وویل له ما سره یوه سیکه شته دا به ورکړو... ناڅاپي له سموئیل سره په لار کې مخامخ شول، یوه ورځ مخکې خدای سموئیل ته ویلي وو چې په دغه ځای کې به سبا د بنیامین له قومه یو څوك درسره مخامخ شي، همدا زما د قوم د مشر په توګه غوره کړه او سپېڅلې غوړي ئې پر سر ورموښه...دی به زما قوم له فلسطینیانو وژغوري!! کله چې سموئیل له شائول سره مخامخ شو خدای ورته وویل: دا همغه کس دی چې زما پر قوم به حکومت کوي!! ... سموئیل دوی دواړو ته وویل: تر ما د مخه هغې غونډۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ولاړ شئ... د خپلو خرو اندېښنه مه کوئ... څکه هغه موندل شوي... او پوه شه چې د خدای او ټول قوم امېد تا ته دی...ده وویل: زما قوم د اسرائیلیانو په ټولو قبیلو کې ووړ او زما کورنۍ په ټولو کورنیو کې وړه ده، څنګه دا خبره ما ته کوې؟ ... بیا سموئیل په یوه لوښي کې د زیتون غوړي راواخیستل او د شائول پر سر ئې توی کړل، ښکل ئې کړ او ورته وئې ویل: خدای ته غوره کړی ئې چې د قوم پاچا وې... کور ته د تلو په لار کې به د راحیل له قبر سره دوه سړي مخې ته درشي او تا ته به وو ایي چې پلار دې خره پیدا کړي... بیا به درې سړي مخې ته درشي چې تا ته به دوه ډوډۍ درکړي... بیا به د انبیاوو یوه ډله وګورې چې له غره راکوزېږي او له چنګ، دریا او نی سره سرود وایي او نبوت (نڅا او مستي) کوي، په دې وخت کې به د خدای روح پر تا کښېني او له دوی سره به نبوت پیل کړې او له دې وروسته به ته نوی سړی شې... همداسې وشول، دا وړاندوینې ټولې تر سره شوې... سموئیل خلك د خدای په وړاندې راغونډ کړل...او د خدای دا پیغام ئې ورواوراوو: ... تاسو پاچا غوښتی وو، نو اوس زما په وړاندې له خپلو قبیلو سره راغونډ شئ، سموئیل قبیلې خدای ته وړاندې کړې، پچه واچولی شوه چې بنیامین د قبیلې په نامه وخته، په دوی کې د پچې په ذریعه د مطري کورنۍ غوره شوه او په دې کورنۍ کې پچه د شائول په نامه وخته!! خو کله چې د شائول نوم واخیستی شو دی حاضر نه وو، خدای وفرمایل: هغه ځان د سفر په بارونو او سامانونو کې پټ کړی، ورمنډې ئې کړې او هغه ئې راوست!! کله چې د خلکو په منځ کې ودرېدو نو تر ټولو لوړ وو، په دې وخت کې سموئیل وویل: دا دی هغه پاچا چې خدای درته غوره کړی، په اسرائیلیانو کې تر ده غوره نه شته!! ټولو نارې کړې: ژوندی دې وي پاچا!!

راشئ وګورو چې قرآن د بایبل د دې ویناوو په اړه څه وایي، قرآن هم دا قصه رااخیستې، خو په داسې انداز سره چې د بایبل د ویناوو د تائید په ځای د هغې جمله جمله ردوي، د قرآن له وینا داسې معلومېږي چې د بایبل د خبرو د تردید لپاره دا قصه رااخیستل شوې. قرآن فرمایي:

$Z6 îB $Z9 ǭ è/d$&Ɩ;º 0éZî {q8$% ǿĵ ǿ › qÃ Ï‰è/ .` B إِسرَائِيلَ Ÿ/Ĩ/ .` B Z- J$$’<ĵ •? Ŋ9&

(c) ketabton.com: The Digital Library

(q8$% (qã») èžv& ã$FÉß$Nà6 øæ =Ïà2 bÎ óß¡ ã @d A$% « $È‹Î™ 'Î @Ï»)be

ãÛˇæ =Ïä $ß=ù $ZÍ$YÚr $RÌ»ƒŠ `Ë $Yô Ì-z é6%r « $È‹Î™ 'Î @Ï»)çžv& $Z9 $Br

©$Ïbθ óßŠÎR óß9 A$%r ÇÊÎÈ šú üÏÎ»à9$$Î Øšîæ ª! $ Oßzä Wšî% ž vÎ (ÓÏq? ã$FÉß$

Å üB$Î ',m& ßÙr $Zž ã Û• üB$$ã ãqã ƒ 4T& (þ$% %ZîB šV q$Û Nà6 9] è/ 6%

'Î pÜó ¼çŠ#–r Nà6 øæ çyÜô $©$Ïbθ A$% É$J$šÆ Ë pè™ Nsã N9r çzÏB

óß9 A$%r ÇÊÍÈ Ošîæ ì Å°r ª! $ ã$±„ Æ B ¼ç 6 ù 'Îsã ª! $ Éó É $r ÉÜè$

$ßË pšÉ/r Nà6 Îs `Ë pZŠÅ6 ™ Ï‹Ï Nq/9Nà6 ‹ÏÜ b& ÿ Å6 ù pƒ#ä bθ NßŠÎR

Oßzä bθ Nà6 ©z/y š• Ï 'Î bθ è3í»=K$$ãÜB brãd ã#är 4† › qã ã#ä 8•?

آیا د بني اسرائیلو هغه ډله دې ونه لیده چې له موسی نه وروسته وه، کله چې ئې خپل پیغمبر ته وویل: مونږ ته یو پاچا وټاکه، تر څو د الله په لار کې وجنګېږو، ورته وئې ویل: آیا داسې خو به نه وي چې جنګېدل درباندې فرض شي نو ونه جنګېږئ؟ وئې ویل: نو په مونږ به څه شوي وي چې د الله په لار کې به نه جنګېږو، په داسې حال کې چې له خپل کور کلي او ټبر نه ایستل شوي یو؟ خو چې کله جنګېدل ورباندې فرض کړی شو نو ټول په شا شول غیر له لږ شمېر نه ئې او الله خو د ظالمانو په حال ښه پوه دی. او پیغمبر ئې ورته وویل: الله خو طالوت درته پاچا ټاکلی، وئې ویل: څنګه به پر مونږ باندې ده لره پاچایي وي، حال دا چې مونږ په پاچایۍ کې تر ده ډېر وړ او مستحق یو او ده ته د مال پراخوالی هم نه دی ورکړی شوی؟ وئې ویل: بې شکه چې هغه الله پرتاسو غوره کړی او په علم او جسم کې ئې پراخوالی او زیاتوالی ورکړی او الله چې چا ته وغواړي پاچایي ورکوي او الله ښه پوه واسع دی. او پیغمبر ئې ورته وویل: د ده د پاچایۍ نښه دا ده چې تاسو ته به هغه صندوق راشي چې په هغه کې ستاسو د رب له لوري یوه ډاډینه او د موسی او هارون د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اولادې پاتې شوني دي، هغه چې ملائکې به ئې حمل کوي، په دې کې تاسو ته ثرگنده نښه ده که مؤمنان یاست.

د قرآن له دې وینا څو اساسي خبرې معلومېږي:

- له موسی علیه السلام نه وروسته بني اسرائیل په شرك او فساد اخته او له سمې لارې منحرف شول، د جالوت په نامه یو ظالم او بې رحمه پاچا ورباندې مسلط شوی، ډېر ئې وژلي، د دوی کورونه ئې لوټ او تاراج کړي او دوی ئې له خپل کور کلي نه شړلي، خپل لارښود پیغمبر ته راغلي، له خپلو مخکنیو کړو وړو او د الله په لار کې د جهاد له نه کولو نه ئې ندامت ښودلی او له هغه نه ئې د الله په لار کې د جهاد اجازه غوښتې، هغه د دوی مخکني حالت ته په پام سره ورته ویلي: مبادا جهاد درباندې فرض شي او بیا تاسو له هغه نه ډډه وکړئ، دوی ورته ویلي په داسې حال کې چې پر مونږ ظلمونه شوي، له خپل کلي کور نه شړل شوي یو، هیڅ داسې دلیل نه گورو چې د الله په لار کې ونه جنگېږو، خو چې ورته وویلی شو چې اوس نو وسله واخلئ او له دښمن سره وجنگېږئ، یوازې محدودو کسانو تیاری وښود، نور ټول له خپلې ژمنې او د الله په لار کې له جنگېدو په ډډه شول.
- دوی له خپل پیغمبر څخه د یوه پاچا د ټاکلو غوښتنه کړې، پیغمبر ورته ویلي: تاسو د یوه پاچا د ټاکلو غوښتنه کړې وه، دا دی الله تعالی طالوت درته غوره کړی، د الله له دین نه اوښتي قوم ورته وویل: دی خو پر مونږ د مشرۍ وړ نه دی، نه د نسب له مخې او نه د مال او شتمنۍ له مخې، د ټول ولس قیادت او زعامت خو باید داسې چا ته وسپارل شي چې قیادت او زعامت له پلار نیکه نه ورته په میراث پاتې شوی وي، د کومې درنې او معتبرې کورنۍ غړی وي، ښه ډېر مال او دولت ولري!! پیغمبر د دوی په ځواب کې وایي: دی خو الله غوره کړی، د زعامت او قیادت وړتیا هغه ورکړې، ښه پوه دی او د ښه صحت او قوي بدن خاوند دی، د مشرتابه غوره مواصفات خو همدا دي، خو دوی دې ته تیار نه وو چې د طالوت قیادت ومني، د دوی معیارونه بدل شوي وو، د زعامت د مواصفاتو په اړه ئې همغسې انگېرله چې بې دینه او لاروړکي قومونه ئې انگېري، د پیغمبر دا وینا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې نه منله چې الله تعالی د دوی په څېرنه دی چې نسب او مال د قیادت لپاره ضروري وګڼي او د طالوت په څېر یو نادار او بې نوم نښانه څوك دې د دوی د مشرۍ لپاره مناسب ونه ګڼي.

- قرآن د بایبل دا وینا هم ردوي چې پیغمبر د پچې او قرعې په ذریعه پاچا ورته ټاکلی او دا هم چې نومول شوی کس شائول وو، د دې په خلاف وایي چې دا کس طالوت وو، د دوی پیغمبر د هغو ورتیاوو له مخې ټاکلی چې الله تعالی ورکړې وې، هغه (علم) او (روغتیا او ځواکمنتیا) ته ګوته نیسي چې طالوت ترې برخمن وو او همدا د قیادت لپاره د ضروري مواصفاتو په توګه معرفي کوي.
- قرآن فرمايي چې د دوی پیغمبر د ورك شوي صندوق بېرته راتګ د طالوت د قیادت او له ده نه د الهي تائید نښه ګڼلې او دا صندوق د ملائکو په ذریعه تر دوی رارسول شوی نه د غواوو د ګاډۍ په ذریعه.
- قرآن دا صندوق هسې د دوی د زړونو د تسکین وسیله ګڼلې، نه هغسې چې بایبل ادعا کړې چې لوی لوی کرامتونه ئې درلودل، که داسې وی نو د همدې صندوق په شته والي کې به په یوه جنګ کې د اسرائیلیانو دېرش زره جنګیالي نه وژل کېدل، دا صندوق به د دښمن په لاس کې نه پرېووت، که په صندوق کې دا کمال وی نو فلسطینیانو ته به ئې هم همدومره برکتونه ورپه برخه کول چې اسرائیلیانو ترې طمع درلوده، دا د منلو نه ده چې یو شی دې یوه ته د برکتونو باعث او بل ته د مصیبتونو سبب وي.
- بني اسرائیلو ته له پلار نیکه نه داسې یو صندوق په میراث پاتې شوی وو چې په هغه کې څه مبارك شیان لکه د تورات لوحې او د موسی او هارون علیهما السلام د لاس څه نښې وې، دوی داسې ګڼله چې تر څو دا صندوق زمونږ په واك کې وي نو تل به بریالي وو او دښمن به پر مونږ غلبه نه شي موندلی، ناڅاپي د دوی په سیمو د برید په ترځ کې دا صندوق د دښمن په لاس کې پرېووت، په دې سره د دوی پاتې مېړانه او همت هم ختم شو، د دښمن له مقابلې ئې لاس واخیست او وتښتېدل، پېغمبر ئې ورته وویل: دا صندوق به الله تعالی بېرته تاسو ته مسترد کړي، ملائکې به ئې تاسو ته راوړي او دا به د دې نښه ګڼئ چې طالوت د الله له لوري تاسو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوره شوی، همداسې وشول.

- د دې قصې په ترڅ کې الله تعالی مؤمنانو ته دا لارښوونه کوي چې پام کوئ د جهاد له فرض کېدو وروسته ترشا نه شئ، داسې نه چې د قیادت لپاره هغه معیارونه وکاروئ چې جاهلو قومونو کارولي، داسې نه چې له علمي استعداد او جسمي پیاوړتیا نه پرته د نورو مواصفاتو له مخې ځانته قیادت غوره کړئ، له هغه چا سره د مخالفت لار مه غوره کوئ چې الله تعالی د قیادت دغه غوره صفات ورکړي وي.
- قرآن د پاچایانو په اړه همغه خبره کوي چې بایبل کړې خو په ډېرو مختصرو او جامع الفاظو سره او د سبا د ملکې د وینا د تائید په توګه، فرمایي:

7ï°‹.r \ë& $gîd& oëã& {pè_r $drß¡ ix ß/ë% {qèzŠ #Œî 8qèß$ bî M9$%

ÇÌÍÈ šc qèëÿ النمل: ۳۴

وئې ویل: پاچیان خو چې کوم هېواد ته ننوځي، تباه ئې کړي، عزتمن خلك ئې سپك کړي او همداسې کوي.

خدای شائول رد کړ

بایبل تر دغه عنوان لاندې لیکي: سموئیل شائول ته وویل: ما د پاچایۍ لپاره ستا په سر غوړي وموښل اوس د خدای پیغام ته غوږ شه! زه غواړم عمالیقیانو ته سزا ورکړم، ځکه دوی اسرائیلیانو ته له مصر نه د وتلو پر مهال اجازه ورنه کړه چې د دوی له سیمې تېر شي!! پاځه او دوی قتل عام کړه، رحم مه پرې کوه، ښځې، نارینه، تې خور ماشومان، غوایي، پسونه، اوښان، خره او ټول ځاروي ئې ووژنه، ... شائول همداسې وکړل... ټول قوم ئې ووژلو، خو ده او جنګیالیو ئې د خدای له حکم نه سرغړاوی وکړ، د عمالقیانو پاچا او مزي غوایي او پسونه... ئې ژوندي پرېښودل... نو د همدې په وجه خدای سموئیل ته وویل: زه متأسف یم چې شائول مې د پاچایۍ لپاره غوره کړ!! دا دی له ما ئې سرغړاوی وکړ!! سموئیل شائول ته دا خبره وکړه،... په پای کې ئې ورته وویل: نن خدای د اسرائیلیانو پاچایي له تا

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخیستې ده، ... او داسې چا ته ئې سپارلې چې تر تا غوره دی!! سموئیل ورسره ولاړ او هغه پاچا ئې ووژلو او بیا ئې ټوټې ټوټې کړ... خو سره له دې د شائول توبه قبوله نه شوه!!! ګورئ چې د بایبل لیکوال خپلو پلویانو ته څه درسونه ورکوي؟ خدای څنګه معرفي کوي او پیغمبرانو ته د خدای اوامر او لارښوونې څنګه ګڼي؟ د بایبل خدای په دې راضي کېږي چې عمالقیانو ته د دوی د پلرونو د یوې وړې ګناه په سبب داسې ستره سزا ورکړي، ټول باید ووژل شي، د یوه کس د ژوندي پاتې کېدو په سبب په هغه چا هم غصه شو چې په خپله ئې غوره کړی وو!! او دا خو لا څه کوې په خپل انتخاب هم پښېمانه شو!!

داؤد د پاچا په توګه انتخاب شو

دلته به تاسو د بایبل له ښکرورو درواغو او تناقضاتو څخه څو نورې بېلګې هم وګورئ، بایبل لیکي: (خدای سموئیل ته وویل: تر دې زیات د شائول په غم کې مه اوسه، ما دی له پاچایۍ ګوښه کړی اوس نو د غوړیو لوښی درسره واخله، د یسي کورنۍ ته ورشه، ما د ده یو زوی غوره کړی چې پاچا شي...سموئیل خدای ته وویل: دا کار به څنګه کوم؟ که شائول خبر شو ما وژني!! خدای په ځواب کې وویل: یو سخوندر درسره روان کړه،ووایه چې د قربانۍ لپاره راغلی یې، بیا یسي د قربانۍ ځای ته دروبله، هلته به زه درته ووایم چې کوم زوی به ئې تدهین کړې (د زیتون غوړي به ئې پر سر ورموښې او په همدې سره به دی پاچا شي)، (یعني دا چې د بایبل خدای چل وروښود او ورته وئې ویل: د دې لپاره چې شائول پوه نه شي نو د قربانۍ په نامه هغه ځای ته ولاړ شه او په پټه دا کار وکړه)... سموئیل همداسې وکړل... د قربانۍ په ځای کې ده د یسي په اوو زامنو یو په بل پسې سترګې خښې کړې او ګمان ئې وکړ چې خدای به دا یا دا یا دا د پاچایۍ لپاره غوره کړی وي، خو خدای قبول نه کړل، په پای کې ئې یسي ته وویل: ستا دا زامن خو خدای قبول نه کړل آیا بل زوی هم لرې؟ هغه وویل: هو؛ هغه تر ټولوووړ دی، څاروي پیایي، هغه ئې راوست او خدای وویل: دا همغه کس دی چې ما غوره کړی!! نو سموئیل د هغه پر سر غوړي توی کړل، د خدای روح پرې کښېنسته او له همغې ورځې وروسته تل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسره وه!!! ورپسې بايبل ليکي چې د خدای روح له شائول نه لرې شوه او داسې روح پرې کنبېنسته چې دی به ئې ځوراوو... درباريانو ورته وويل: پرېږده چې يوه تکړه سندرغاړی او موسيقي پوه درته راولو چې کله دا پليته روح تا ځوروي نو موسيقي به درته غږوي ... ده موافقه وکړه... يوه درباري وويل: د يسي زوی په دې کې ډېر ماهر دی... شائول قاصدان ولېږل او داؤد شپون ئې ورته راووست... خوښ ئې شو... پلار ئې موافقه وکړه چې ورسره پاتې شي... کله چې به هغه پليتې روح ځورولو نو داؤد به په خپل ساز او سرود سره دا روح ترې شړله او دی به آرام شو... په همدې مودې کې فلسطينيانو د حملې لپاره تياری نيولو... د فوځ مشر ئې جليات نومېدو...قد ئې درې ګزه وو.. زره ئې اووه پنځوس کيلو وه... د مسو خود ئې وو، پښې ئې سره له زنګنونو په ښېلو مسي تختو پټې وې، تر شا ئې هم د مسو تخته ځړېدله... (يعني ټول په مسو کې پټ وو او ښايي د دې ټولو وزن لږ تر لږه سل کيلو وو)، د نېزې لرګی ئې د نساجانو د لرګي په څېر ستر او پربړ وو او د نيزې سر ئې اووه کيلو وزن درلود... ډال به ئې بل چا ورسره ووړ!!! جليات ميدان ته راووت او سيال ئې وغوښت...ځوك حاضر نه شو... ځلوېښت ورځې ئې همداسې سيال غوښتو خو ځوك ئې مقابلې ته نه راووت...(دلته بايبل د خپلې مخکنۍ خبرې خلاف داؤد د پاچا له درباره بېرته شپنۍ ته بيايي او ليکي): د جنګ په دغو ورځو کې يسي خپل کشر زوی ته وويل: دا لس ډوډۍ، لس کيلو غله او لس ټوټې پوڅه (پنير) در سره واخله او سنګر ته ئې يوسه او خپلو ورونو ته ئې ورکړه، ...ده خپله رمه بل شپون ته وسپارله او روان شو... جليات بيا سيال وغوښت...داؤد پوښتنه وکړه، دا څه وايي؟... که ئې ځوك ووژني پاچا به څه جائزه ورکوي؟ ورته وويل شو چې پاچا به خپله لور ورکوي...ورونو ئې دی وراټو چې ته دلته څه کوې؟ رمه دې چا ته پرېښې؟...شائول د ده خبرې واورېدې... ده ورته وويل: هيڅ انديښنه مه کوه، ستا دا غلام به ولاړ شي او له دې فلسطيني سره به مقابله وکړي... پاچا وويل: ته ځوان ئې او جنګي تجربه نه لرې...خو ده ورته وويل: کله چې زه رمه پيايم او کوم يږ او زمری کوم وری وتښتوي نو زه ورپسې ځم، ترې خلاصوم ئې او که راباندې بريد وکړي نو له ستونې ئې نيسم او وژنم ئې !!! ستا دې غلام هم زمريان وژلي او هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خرسان، دا مشرك فلسطيني به هم وژنم!! شائول راضي شو، خپل جنګي وسايل، زره او خود ئې هم ورکړ...خو چې څو ګامه ئې واخيستل وئې وويل: زه په دغو کې نه شم تلی... له ځانه ئې لرې کړې...خپل لرګی او مچلوغه ئې ورسره واخيسته او مقابلې ته ورغی...جليات راوړاندې شو... پرې وئې خندل... داؤد ورمخکې شو... ډبره ئې په مچلوغې کې کېښوده... د جليات تندی ئې په نښه کړ... ډبره مخامخ د هغه په تندي ولګېده او په ځمکه رانسکور شو... ورمنډې ئې کړې، د هغه توره ئې راواخيسته او غاړه ئې ورپرې او سر ئې ترې بېل کړ... فلسطينيانو چې خپل پهلوان له لاسه ورکړ په تېښته شول ... دلته بايبل په جګړې کې د داؤد د برخې اخيستلو په اړه د مخکنيو دوو خبرو خلاف دربيمه خبره کوي او ليکي: کله چې داؤد د جليات مقابلې ته وړاندې کېدو نو شائول د خپل فوځ له مشر ابنير نه پوښتنه وکړه: دا ځوان څوك دی؟ هغه ورته وويل: ستا په سر قسم چې نه ئې پېژنم! شائول ورته وويل: ولاړ شه پوښتنه وکړه چې دا څوك دی، هغه ولاړ او داؤد ئې په داسې حال کې ورته راوست چې د جليات سر ئې په لاس کې وو، شائول ترې وپوښتل: ځوانه ته څوك ئې؟ هغه ورته وويل: ستا د غلام يسي زوی!!

د بايبل ډېرې خبرې دغسې يوه د بلې متناقضې دي، لکه دلته چې ګورئ يو ځل داؤد د يوه وړوکي ماشوم شپون په توګه معرفي کوي چې پلار د دې لپاره سنګر ته لېږلی چې خپلو مشرانو جنګياليو ورونو ته ډوډۍ وروړي، بيا ئې د پاچا سندر غاړی ګڼي او بيا ئې د پاچا له لوري د جليات مقابلې ته لېږلی داسې جنګيالی ښيي چې پاچا خپل جنګي وسايل، خود او زره هم ده ته ورکړي وو، خو په پای کې ئې داسې معرفي کوي چې نه پاچا پېژاندو او نه د ده د فوځ مشر!! دې ته حيران يم چې د بايبل منونکي له داسې ښکرورو درواغو او تناقضاتو ډك کتاب څنګه د يوه سپېڅلي کتاب په توګه مني؟!!

بايبل په دې پسې د شائول په دربار کې د داؤد عليه السلام په اړه ډېرې نورې ناپرتې خبرې لري، ... ليکي داؤد به هره ورځ ده ته ساز غږاوو... دوه ځلې شائول د ده د وژلو لپاره د نېزې ګوزار پرې وکړ خو نېزه خطا ولاړه... شائول خپله لور ميکال په دې شرط ورکړه چې د سلو وژل شوو فلسطينيانو غلفة (د نارينه تناسلي غړی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته راوړي... شائول غوښتل چې په دې توګه دی د فلسطينيانو په لاس ووژل شي... مجبور شو خپله لور ورکړي... خو بيا هم د ده د وژلو په فکر کې وو... ډېرې نورې هڅې ئې وکړې خو ټولې ناکامې شوې... داؤد ترې وتښتېدو... سموئيل ته ورغی... شائول يوه ډله عسکر ورپسې ولېږل... کله چې د سموئيل خوا ته ورغلل هغه ئې د نبوت (جذبې او وجد په حالت کې وموند)، دوی هم ورسره نڅا پيل کړه... شائول دويمه او درېيمه ډله ولېږله... هغوی هم د لومړۍ ډلې په څېر جذبې واخيستل... په پای کې داؤد تښتي او د جت پاچا اخيش خوا ته پنا وړي...او هلته ځان په لېونتوب وهي...داسې چې په دېوالونو به ئې ګارې ايستلې او خپله ږيره به ئې په لاړو لړله...پاچا وويل: زمونږ لېونيان لږ وو چې دا ئې هم راووست؟!! داؤد له دې ځايه وتښتېدو... په يوه غره کې تم شو... ډله ئې جوړه کړه... له فلسطينيانو سره ئې څو نښتې درلودې... خو شائول ورپسې وو... يو ځل شائول د فلسطينيانو له جګړې د راستنېدو په مهال له خپلو ساتونکو بېل شو او قضای حاجت لپاره يوه سوري ته ننوت... د دې سوري په آخر کې داؤد له خپلو ملګرو سره پټ وو... شائول ئې په همدې حالت کې وليد... ملګرو ئې ورته وويل: دا ئې وخت دی، خپل غچ ترې واخله... سوکه سوکه ورننږدې شو... د وژلو په ځای ئې د څادر يوه څوکه ترې غوڅه کړه او په دې کار هم پښيمانه شو او وئې ويل: بد کار مې وکړ، وای زما په حال که مې خپل پاچا ته څه تاوان ورساوو...ځکه چې دی د خدای له لوري غوره شوی!!! کله چې پاچا له غاره ووت، داؤد ورپسې راووت او غږ ئې کړ: ولې د خلکو خبرو ته غوږ نيسې او زما د وژلو تکل کوې، نن درته ثابته شوه چې زه بد نيت نه درته لرم، دا دی خدای زما په لاس کې راکړې، خو ما ونه وژلې، دا ئې ستا د څادر پيڅه، ... کله چې داؤد خپلې خبرې پای ته ورسولې، شائول غږ کړ: داؤده زويه! دا ته يې؟ او په ژړا شو... ته تر ما غوره يې...ته به د اسرائيليانو پاچا وې...لوړه وکړه چې کله پاچا شوې زما کورنۍ ته به تاوان نه رسوې!! داؤد په خپله مخه ولاړ او شائول په خپله مخه!!

دې ته ورته ډېرې نورې بېهوده خبرې کوي... د شائول او د يوې جادوګرې ښځې قصه رااخلي چې شائول ترې وغوښتل: د سموئيل روح راته حاضره کړه... هغې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راحاضره کړه... او ده ته ئې وويل: ولې دې احضار کړم؟ هغه ورته وويل: د دې لپاره چې وضعيت مې ډېر خراب دی، فلسطينيانو حمله پيل کړې، خدای پرېښی يم، نه په خوب کې زما د دعاګانو ځواب راکوي او نه د انبياوو په واسطه!! ... هغه ورته وويل: چې خدای پرېښی يې نو له ما نه څه غواړې؟ دا ټول مصيبتونه د دې لپاره درباندې راغلل چې تا د عماليقيانو د ټول قوم د وژلو په اړه همغه څه ونه کړل چې خدای درته ويلي وو!! سبا به ته له خپلو زامنو سره زما په څنګ کې وئ (يعني وبه مرئ او زما خوا ته به راشئ!!... فلسطينيان له يوې خوا او اسرائيليان له بلې خوا د جنګ لپاره راروان ول...

بايبل د خپلو نورو تناقضاتو په څېر دلته هم ليکي چې داؤد د اخيش په فوځ کې د جګړې لپاره راروان وو، دا همغه اخيش دی چې بايبل څو سطره مخکې ليکلي وو: داؤد د ده په خوا کې ځان په لېونتوب وهلی وو، که دا کار ئې نه وی کړی نو دی ئې حتماً وژلو او ترې وتښتېدو!! خو وروسته ئې ليکلي چې اخيش يوه سيمه ورکړه، ده به له هغه ځايه په فلسطينيانو بريدونه کول خو اخيش ته به ئې ويل چې ما په اسرائيليانو بريد کړی او اخيش په دې دليل نه ترې خبرېدو چې داؤد به د سيمې يو کس هم ژوندی نه پرېښودو او داسې څوك به نه پاتې کېدو چې اخيش د ده له حملې خبر کړي)، جګړه ونښته، لومړی د شائول زامن او ورپسې دی ووژل شو...او ټول جنګيالي ئې هم د فلسطينيانو په لاس قتل شول..

په دوهم سموئيل کې دا قصه داسې مخکې بيايي: داؤد خبر شو، له ويره ئې خپلې جامې څيرې کړې، ډېر ئې وژل او هغه ورځ ئې روژه ونيوله... او بيا داؤد له خدای نه وپوښتل: آيا د اسرائيليانو کوم ښار ته ولاړ شم؟ خدای ورته وويل: هو؛ بيا ئې وپوښتل: کوم ښار ته ولاړ شم؟ خدای ورته وويل: حبرون ته، هلته ولاړ...هلته د يهودانو مشرانو دی پاچا کړ او پر سر ئې غوړي ور توی کړل!!

دا د داؤد عليه السلام د پاچا کېدو په اړه د بايبل قصه وه، په دې کې به څو خبرو حتماً ستاسو پام ځان ته جلب کړی وي:

- د بايبل له نظره پيغمبر او نبي هغه دی چې څو کارونه کوي: پاچا تدهين کوي او پر سر ئې غوړي تويوي، يوه ته ښېرا او بل ته دعا کوي، وړاند وينې کوي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاچایانو ته وایي چې کوم جنګ ته ولاړ شي او کوم ته نه، په کوم قوم برید وکړي او څنګه ئې نر، ښځې او ماشومان ووژني، په وجد راځي، جذبه ئې نیسي، دریا، چنګ او نی ته ناځي، کله کله د انبیاوو لویه ډله د جذبې او وجد په حالت کې په لارې روان وي او نڅا کوي!! داسې لکه نن چې تاسو د چرسي ملنګانو یوه ډله ګورئ چې د بري امام، داتا ګنج بخش او فلاني بابا د عرس مراسمو ته روان وي، د ځینو په پښو کې ګړنجي، د ځینو په لاسونو کې بګنې، د ځینو په لاسونو کې اوږده اوږده سوټي، رنګ رنګ تراړې ترې راتاو، د چرسو کرکجن بوی او د سپېلنیو لوخړې ترې اوچت، په نڅا نڅا او په داسې حال کې چې څنې غورځوي، مستي کوي او له ګړنجو ډکې پښې په زور زور په ځمکه وهي، د بایبل انبیاوو به هم همداسې کول، دوی نه خلکو ته وعظ، نصیحت او لارښوونه کوي او نه د دوی د ژوند د تنظیم لپاره احکام او مقررات بیانوي، یوازې د قربانۍ مربوط احکام ورښیي!! د دې په مقابل کې قرآن هر پیغمبر او نبي د داسې شخصیت په توګه معرفي کوي چې د ژوند په ټولو چارو کې د قوم مشر دی، د خلکو لپاره قدوه او لارښود دی، د مظلومانو ملګری او د ظالمانو دښمن دی، نه د پاچایانو پر سر غوړي تویوي او نه ماشومان د پاچایانو په توګه غوره کوي، د ښېرا په ځای خلکو ته د هدایت دعا کوي. په جنګونو کې د خپلو ملګرو قومندان، په جومات کې امام او په محکمه کې قاضي وي، د مصلح، مجاهد، داعي، مبلغ، ناصح او واعظ په توګه ئې معرفي کوي.

- د بایبل له نظره د خلکو پاچایان او مشران د یوه کس لخوا غوره کېږي، عام ولس د هغه په انتخاب کې د څه ویلو حق نه لري. د دې کس لخوا کېدی شي یو ووړ ماشوم د پاچايۍ لپاره غوره شي، خلك به ئې مني او اعتراض به نه کوي. او دا همغه څه دي چې ټول شیطاني مذاهب او لارورکي جاهلانه ادیان له بایبل سره په کې شریك دي او دا هغه څه دي چې پیغمبران علیهم السلام د هغه په خلاف مبارزې ته لېږل شوي.
- بایبل وایي چې کله داؤد یورشلیم ونیولو او د عهد صندوق ئې ورانتقالولو نو په ټول زور ځواك سره ئې نبوت وکړ (یعني د وجد په حالت کې ئې نڅا وکړه)، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده مېرمنې میکا دې کار ته په سپکه سترګه وکتل او دا ئې د ده له حیثیت او شأنه لرې وګاڼو، اعتراض ئې پرې وکړ او ورته وئې ویل: نن دې د خلکو په وړاندې ځان سپك کړ، هغه پرې غصه شو او د دغه اعتراض په وجه تر پایه بې اولاده پاتې شوه!!

• بایبل وایي چې جادوګران (چې د بایبل له نظره ښځې وي) کولی شي د پیغمبرانو روح حاضر کړي او له هغوی نه د راتلونکو پېښو په اړه معلومات ترلاسه کړي!! دا په داسې حال کې چې بایبل تر دې د مخه لیکلي: جادوګران او د روح احضاروونکي باید ووژل شي،... خو دلته وایي چې شائول د جادوګرې ښځې په واسطه د یوه نبي روح حاضره کړه.

• قرآن داؤد علیه السلام ته د یوه جلیل القدره پیغمبر په سترګه ګوري خو بایبل ئې پاچا ګڼي!! قرآن وایي چې داؤد علیه السلام د طالوت د لښکر په هغې ډلې کې وو چې په آزموینې کې بریالي شول، د صبر خاوندان ول، په آخرت ئې ایمان درلود او په دې باور وو چې الله تعالی ډېر ځله د صابرانو واړه ټولګي ته په لوی لښکر بری ورکړی، د طالوت تر قومندې لاندې ئې په جګړې کې برخه واخیسته، د دښمن د فوځ سالار د ده په لاس ووژل شو او د همدغه زړه ورې اتلولۍ په وجه الله تعالی ده ته د دغه ملك پاچایي او اقتدار وسپارو، علم او حکمت ئې ورکړ او د پیغمبرۍ مقام ته ئې ورساوو، قرآن په دې سره مونږ ته دا درس راکوي چې همدا د الله تعالی سنت دی او الله تعالی په دې راضي کېږي چې د مؤمنانو قیادت د دغسې مجاهدو مشرانو په لاس کې وي.

داؤد او بتشبع

راشئ وګورئ چې بایبل تر دې عنوان لاندې د داؤد علیه السلام په هکله څه لیکي، هغه د یوه دروند پیغمبر په توګه نه بلکې (نعوذ بالله) د یوه عیاش پاچا په څېر انځوروي او لیکي: یوه ورځ مازدیګر داؤد په خپل قصر کې د بام سر ته وخوت چې آزاده هوا تنفس کړي، قدم ئې واهو چې ناڅاپه ئې سترګې په یوې ښکلې ښځې ولګېدې چې لمبېده، داؤد یو څوك ولېږو چې پوښتنه وکړي دا ښځه څوك ده، معلومه شوه چې نوم ئې بتشبع او د اوریا مېرمن ده، نو داؤد څو کسان ورولېږل او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ښځه ئې د ده قصر ته راوسته او داؤد ورسره څملاست... بتشبع ولمبېده... او کور ته ولاړه... څه وخت وروسته پوه شوه چې حامله ده، نو داؤد ته ئې د دې خبرې اطلاع ورکړه... داؤد د ښځې مېړه اوريا راوغوښت، (دی د جنگ له ميدانه راستون شوی وو)، داؤد د جنگ د وضعيت په اړه څه پوښتنې ترې وکړې... بيا ئې رخصت کړ او د ده له تلو وروسته ئې څه تحفې هم کور ته ورولېږلې... اوريا شپه د قصر په خوله کې له ساتونکو سره تېره کړه... داؤد خبر شو او دی ئې راوغوښت او ترې وئې پوښتل: ولې دې شپه په کور کې تېره نه کړه؟ ... ده ورته وويل: فوځ د عهد له صندوق سره په بېديا کې دي زه څنگه کور ته ولاړ شم او شپه له خپلې مېرمنې سره تېره کړم!! داؤد ورته وويل: ډېر ښه! نن شپه دلته پاتې شه او سبا بېرته د جنگ ميدان ته ولاړ شه، داؤد دی ماښامنې ته راوبالو، په شرابو ئې مست کړ، خو سره له دې کور ته د تلو په ځای همدلته پاتې شو...سهار داؤد د يوآب په نامه خط وليکو او د اوريا په لاس ئې ورولېږو...په خط کې ئې ليکلي وو: کله چې جگړه تنده شي اوريا لومړي خط ته ولېږه او يوازې ئې پرېږده چې ووژل شي!!! يوآب همداسې وکړل او اوريا ووژل شو!! ... يوآب اطلاع ورکړه او ده په ځواب کې خبر ورولېږو چې ستا له کاره راضي يم!! بتشبع د ماتم ورځې تېرې کړې، بيا داؤد قصر ته راوسته او په نکاح ئې کړه...خدای په دې کار ناراضه شو او ناتان نبي ئې داؤد ته له دې پيغام سره ولېږو: په يوه ښار کې دوو کسانو ژوند کاوو، يو فقير وو او بل غني، شتمن ډېر څاروي درلودل او نېستمن يوازې يوه سېرلۍ درلوده... يوه ورځ د شتمن کور ته مېلمه راغی خو ده د دې په ځای چې خپل کوم څاروی ورته حلال کړي د فقير سېرلۍ ئې ورته حلاله کړه...داؤد وويل: په خدای قسم چا چې دا کار کړی وي بايد ووژل شي!! په دې وخت کې ناتان نبي ورته وويل: هغه شتمن ته يې!! ... تا اوريا وواژو او د ده مېرمن دې ځان ته نکاح کړه...نو زه به هم ستا په مېرمنو همداسې حالت راولم، د گاونډيو په لاس کې به پرېوځې او هغوی به په رڼا ورځ ورسره څملي... داؤد اعتراف وکړ... ناتان ورته وويل: خدای هم ته وبخښلې او د دې گناه په سبب به تا نه هلاکوي خو ستا دا ځوی به ومري!! همداسې وشول...ماشوم مړ شو، خو بتشبع بيا حامله شوه، زوی ئې وزېږاوو او نوم ئې سليمان پرې کېښود...

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پیغمبرانو علیهم السلام په هکله د بایبل له دې تورونو او د هر یوه په ضد د داسې کرکجنې ژبې له کارولو نه معلومېږي چې دا کار عمداً او په دې خاطر کوي چې د نورو پیغمبرانو علیهم السلام شخصیت داغجن کړي، د خلکو پام او توجه له هغوی راوګرځوي او په دې ئې قانع کړي چې یوازنی د منلو وړ شخصیت مسیح علیه السلام دی!! له دې پرته د بایبل د دې عمدي تورونو او الزاماتو لپاره بله معقوله توجیه نه شو موندلی. دا نن چې په مسلمانانو کې یوه ډله د پیغمبر علیه السلام له نږدې یارانو او د ده په مبارکو لاسونو روزل شوو صحابه وو نه یوازې علي رضي الله عنه او د ده درې څلور ملګري تائیدوي او د نورو په اړه حتی د دې خبرې له کولو ډډه نه کوي چې وایي: هغوی ټول له اسلامه واوښتل او منافق شول!! دوی هم د بایبل د لیکونکي په ببماری اخته شوي

دلته د بایبل له لیکوال نه څو پوښتنې لرو:

- د داؤد علیه السلام له قصر نه د اوریا کور په څومره واټن کې وو؟ طبیعي ده چې د یوه عادي عسکر کور باید د پاچا له قصر نه ډېر لرې وي، که دا کور نږدې وی نو داؤد علیه السلام به حتماً پېژاندو او له نورو به ئې دا پوښتنه نه کوله چې دا څوك ده؟ نو داؤد څنګه وتوانېدو چې د خپل قصر له بامه د اوریا د کور په حمام کې د ده ښځه د لمبېدو په حال کې داسې وګوري چې ښکلا ئې هم ورته معلومه شي؟ د یوه انسان ښکلا خو په سل ګزه واټن کې هم نه شي تشخیصېدی، سل ګزه خو به یوازې د قصر دېوالونه له دې بامه لرې وو!!
- د کوم پاچا چې عسکر دومره مذهبي جذبه لري چې د جنګ له میدانه راغلی خو خپل کور ته له تلو او له خپلې مېرمنې سره د شپې له تېرولو په دې خاطر ډډه کوي چې د عهد صندوق د جنګ په میدان کې او د ده ملګري په سنګر کې د دښمن مقابله کوي!! نو د پاچا دیني او مذهبي جذبه به څنګه او څومره لوړه او قوي وي؟ په کار خو دا ده چې پاچا ئې لږ تر لږه د دغه عسکر په څېر وي!! مونږ ته خو قرآن داؤد علیه السلام د یوه ستر عابد، ذاکر، مجاهد، خدای پالونکي، له الله تعالی وېرېدونکي او د بصیرت او کمال خاوند په توګه معرفي کوي او پیغمبر علیه السلام ته فرمایي چې د دښمنانو د ناروا تبلیغاتو په مقابل کې د داؤد علیه السلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خبر صبر وکړه:

[illegible]

[illegible] ص: ۱۷-۲۷

په هغه څه صبر وکړه چې دوی ئې وايي او زمونږ بنده داود در په ياد کړه چې د (پياوړو او هنرمندو) لاسونو خاوند وو، يقيناً چې هغه (خدای ته ډېر ډېر او بيا بيا) ورګرځېدونکی وو، يقيناً چې مونږ غرونه ورسره رام کړي وو چې سهار او ماښام به ئې تسبيح ويله او مرغان ورته راغونډ کړی شوي، ټول ورته راګرځېدونکي، د ده پاچايي مو ورته مضبوطه کړه، حکمت او پرېکنده وينا مو ورپه برخه کړه او آيا د هغو شخړه کوونکو خبر دررسېدلی چې له دېواله محراب (د عبادت ځای) ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

واوښتل، کله چې د داؤد محضر ته داخل شول، دی ترې ووېرېدو، وئې ويل: مه وېرېږه! مونږ دوه مدعيان يو چې يوه پر بل تېری کړی، نو زمونږ تر منځ په حقه سره پرېکړه وکړه، ظلم مه کوه او د سمې لارې لارښوونه راته وکړه، دا زما ورور دی چې نه نوي مېږې لري او زما يوه مېږه ده، نو ما ته ئې وويل: دا هم ما ته وسپاره او په خبرو کې ئې زور زياتی راسره وکړ، وئې ويل: يقيناً چې په خپلو مېږو سربېره ستا د مېږې په غوښتلو سره ئې ظلم درباندې کړی او يقيناً چې ډېری شريکان يو په بل تېری کوي پرته له هغو چې ايمان ئې راوړی او نېك عمله دي او دوی څومره لږ دي او داؤد گمان وکړ چې مونږ آزمويلی نو له خپل رب نه ئې بخښنه وغوښته، په سجده پرېووت او خدای ته ئې مخه کړه، نو مونږ دا ورته وبخښله او يقيناً چې ده ته زمونږ تقرب حاصل وو او غوره پايله، اې داؤده! يقيناً چې ته مو په ځمکې کې خليفه گمارلی يې، نو د خلکو ترمنځ په حقه پرېکړه کوه، د هوی او هوس متابعت مه کوه چې د الله له لارې به دې بې لارې کړي، يقيناً هغه چې د الله له لارې بې لارې کېږي په دې سبب دوی ته سخت عذاب (ټاکل شوی) دی چې د حساب ورځ ئې هېره کړې او مونږ آسمان او ځمکه او څه چې په دوی کې دي خوشې او بېهوده نه دي پيدا کړي، دا هسې د هغو کسانو گمان دی چې کافران شوي، نو دغو کافرانو ته د اور لويه کنده ده.

له دغو مبارکو آيتونو نه څو اساسي خبرې معلومېږي:

- د داؤد عليه السلام په ضد ناروا او ظالمانه تبليغات شوي، د بايبل تبليغات ئې يوه بېلگه ده، خو ده صبر پرې کړی.
- پيغمبر عليه السلام ته ويل شوي چې ته هم د دښمنانو د تبليغاتو پروا مه کوه او د خپل ديني ورور داؤد عليه السلام په څېر صبر وکړه.
- داؤد عليه السلام د کمال خاوند وو، د زغرو جوړولو په صنعت کې پر ټولو برلاسی وو او د دې ترڅنگ د الله تعالی منقاد او مطيع بنده وو.
- سبا او ماښام به د خدای په ذکر او د زبور په تلاوت مشغول وو او په خوږ غږ کې ئې دومره ستر اغېز وو چې غرونو او مارغانو ورسره زمزمه کاوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- مضبوط حکومت ئې وو، الله تعالی ورته پوهه او حکمت ورکړی وو او د پېچلو شخړو او منازعاتو د عادلانه او حکیمانه حل و فصل استعداد ئې ورپه برخه کړی وو.
- د دې عادلانه قضاوت یوه بېلګه ئې دا ده چې الله تعالی دوه فرشتې د دوو مدعیانو په بڼه کې ورولېږلې، له دېواله هغه ځای ته ورواوښتلې چې داؤد علیه السلام به په تلاوت او عبادت مصروف وو، دی ووېرېدو، هغوی ورته وویل: مه وېرېږه، مونږ د یوې شخړې د حل و فصل لپاره درته راغلي یو، یوه ئې وویل: دا نه نوي مېږې لري او زه یوه، په زور سره غواړي دا هم را نه واخلي، ته زمونږ تر منځ عادلانه او سمه پرېکړه وکړه او مونږ ته سمه لار وښیه، هغه له دې مخکې چې د دوهم کس دلایل واوري او بیا فیصله وکړي، د مدعي د دعوا له مخې ئې پرېکړه وکړه او وئې ویل: ده درباندې تیری کړی، خو د دغې خبرې له کولو سره سم او متصل متوجه شو چې غلطي ئې وکړه، د عادلانه قضاوت تقاضا دا وه چې د مدعی علیه دلایل مې هم اورېدلي وی او بیا مې قضاوت کړی وی، له الله تعالی ئې بخښنه وغوښته او په سجده پرېووت!! قرآن په دې وینا سره نه یوازې د داؤد علیه السلام ستر شخصیت مونږ ته معرفي کوي او د بایبل غلطه وینا ردوي، بلکې مونږ ته د دې لارښوونه هم کوي چې عادل او له الله تعالی نه وېرېدونکی قاضي باید هغه وخت هم یوازې د مدعي د وینا له مخې پرېکړه ونه کړي چې په سلو کې نه نوي ځان په حقه ګڼي او بل ملامت او پړ ثابتوي، باید په سړه سینه د بل دلایل هم واوري او په پای کې قضاوت وکړي.
- د قرآن له دې وینا معلومېږي چې د داؤد علیه السلام په اړه په اصلي انجیل کې همدا مطلب راغلی خو د بایبل ظالم او دروغجن لیکوال داسې ناروا او غلطه قصه ترې جوړه کړې.

متأسفانه زمونږ ځینې مفسرین هم د اسرائیلي روایاتو تر اغېز لاندې تللي او د قرآن د دغو مبارکو آیتونو په تفسیر کې ئې د بایبل دا دروغجنه او بې بنسټه قصه رانقل کړې، په داسې حال کې چې دلته په قضاوت کې د (عدالت) موضوع څېړل کېږي، فرشتې هم داؤد علیه السلام ته وایي چې زمونږ تر منځ سم او عادلانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

قضاوت وکړه او الله تعالی هم ورته فرمايي چې د قضاوت په دوران کې د خپل هوس متابعت مه کوه، د خپلو احساساتو په حکم قضاوت مه کوه، د مدعي او مدعی علیه تر منځ عدالت مراعات کړه، د یوه خبره دې واورېده بل ته هم موقع ورکړه چې خپله خبره وکړي، داسې نه چې عدالت تر پښو لاندې کړې، په قضاوت کې عجله وکړې او د شخړې د یوه لوري د وینا له مخې پرېکړه وکړې، دوی دا ټول صراحتونه له پامه غورځولي او د بايبل قصې ته ئې اعتبار ورکړی!! دا مفسرين هغه دي چې بايبل ئې په دقت سره نه دی لوستلی او دې ته ئې توجه نه ده کړې چې قرآن د بايبل تائيد او تصديق نه بلکې ترديد او تصحيح کوي، بايبل هغه انجيل او تورات نه دی چې قرآن ئې تصديق کوي!! بايبل په تورات او انجيل کې ژور او نه بخښونکی تحريف کړی، په بايبل کې د دې الهي کتابونو ډېره لږه برخه هغه هم په کچه الفاظو کې تر سترګو کېږي، قرآن راغلی چې د دې محرف کتاب ټولې دروغجنې خبرې بربنډې او حقايق خلکو ته څرګند کړي، په بايبل استناد او د قرآن د آيتونو په تفسير کې د هغه مطالب رانقلول لويه اشتباه ده!!

د داؤد سرود

بايبل تر دې سر ليك لاندې يو سرود داؤد عليه السلام ته منسوبوي چې ځينې برخې ئې دا دي:

خدای زما حصار او پنا ځای دی
د ډال په څېر مې ساتي
ما ته پنا راکوي او په خپل قدرت سره مې ژغوري
زما ژغورونکي له ظالمانو وژغورلم
بيا بيا به ئې مرستې ته رابلم او هغه به مې له دښمنانو ژغوري
اې خدايه! ته د عبادت وړ يې....

د داؤد په دې او ځينو نورو سرودونو کې چې بايبل هغه ته منسوب کړي او همدې ته د داؤد مزامير (زبور) نوم ورکوي، دې ته ورته ښکلې جملې هم تر سترګو کېږي او ډېرې غلطۍ او کرکجنې هم چې بېلګې ئې دا دي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ناره د خدای غوږ ته ورسېده
هغه په خپلې سپېڅلې خونې کې زما غږ واورېدو!
نو دا مهال ځمکه وخوځېده او په لړزېدو شوه!
د آسمان ستنې ولړزېدې!
ځکه چې خدای غصه شوی وو!
له پزې ئې دود ختو!
د سوځوونکي اور لمبې ئې له خولې وتې!
آسمان ئې سوری کړ او راکوز شو!
تر پښو لاندې ئې تیارې ورېځې وې!
په خپلې آسماني ګاډۍ سور شو او د باد په څېر والوت!
په تیاریو کې ئې ځان ونغښت!
له اوبو ډکو پرېړو ورېځو احاطه کړ! ....

داؤد جنګیالي شماري

بایبل په دې ارتباط لیکي: یو ځل بیا خدای اسرائیلیانو ته په قهر شو، د دوی د تنبیه لپاره ئې داؤد دې ته وهڅاوو چې اسرائیل او یهودا وشماري!! داؤد د جنګیالیو د شمېرلو لپاره پلاوی وټاکو... پلاوي دا راپور وړاندې کړ: د اسرائیلیانو د جنګیالیو شمېر اته سوه زره او د یهودا پنځه سوه زره دی،... (په بل ځای کې دا شمېر دومره ګڼي چې تر دې څو لکه فرق لري)، داؤد په خپل کار پښېمانه شو، خدای ته ئې وویل: ...لویه ګناه مې وکړه، هیله کوم زما له حماقته راتېر شې!! سبا مخکې له دې چې داؤد راویښ شي، خدای جاد نبي ته وویل: داؤد ته ووایه: له دې دریو نه یو غوره کړه: درې کاله قحطي، درې میاشتې له خپلو دښمنانو تېښته او ستا په ملك کې درې ورځې وژونکې ناروغي!! داؤد بیماري غوره کړه، سبا خدای پر اسرائیلیانو باندې د دریو ورځو طاعون مسلط کړ چې اویا زره په کې ووژل شول... خو کله چې د مرګ فرشته پلازمېنې ته راورسېده، خدای په دې پرېکړې او دې کار متأسف شو او فرشتې ته ئې وویل: کافي ده، نور لاس درتم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړه!! داؤد فرشته لیدلې وه او خدای ته ئې وویل: زه مقصر او ګناهګار یم، ما او زما کورنۍ ته سزا را ، دغو خلکو څه ګناه کړې؟ بیا داؤد د قربانۍ ځای جوړ کړ، سوځېدونکې قرباني ئې وړاندې کړه او خدای د ده دعا قبوله او مرض ئې دفع کړ!!

د بایبل له لیکونکې څو پوښتنې لرو:

- د داؤد د اعتراض ځواب ورکړه، ګناه ده کړې ولې باید د ده په ګناه عام ولس په طاعون اخته او اویا زره ترې ووژل شي؟!!
- د جنګیالیو شمېرل ولې ګناه ګڼل شوې؟ او ولې ستا خدای پرې غصه شوی؟ که دا ګناه وي نو ولې په داسې وړې ګناه دومره ستره سزا ورکوي؟ کوم عقل او عدل دې ته ګناه ویلی شي او دا ئې سزا منلی شي؟
- دا اوس مسیحیان او د بایبل منونکي خپل فوځونه شمېرې، ولې خدای داسې سزا نه ورکوي؟
- بایبل څو ځلې د اسرائیلیانو شمېر په ګوته کړی، طبیعي ده چې دا به له شمېرنې وروسته وو نه د تخمین له مخې، ولې په هغه وخت کې ستا خدای د اسرائیلیانو مخکنیو مشرانو ته داسې سزا نه ورکوله؟ بایبل لیکي چې خدای موسی ته وویل: هر کله چې بني اسرائیل شمېرې نو د شمېرلو په وخت کې دې هر بني اسرائیلي د خپل ځان له لوري هدیه ورکړي... تر څو د شمېرلو پر مهال بلا پرې نازله نه شي!! دا څنګه د داؤد شمېرنه ګناه ګڼي خو موسی علیه السلام په شمېرلو مکلف کوي؟! که دا ګناه دومره لویه وي، نو په هر ځای او مستوی او د هر چا لخوا چې وي باید جرم وګڼلی شي، پلار باید خپله کورنۍ ونه شمېري او افسر باید خپل عسکر ونه شمېري...
- په خپلو پرېکړو هغه څوك پښېمانه کېږي او تأسف کوي چې علم ئې محدود وي، د خپلو پرېکړو له پایلو خبر نه وي، انتظار ئې یو څه او نتیجه بل څه راووځي، نو ځکه پښېمانه او متأسف شي، آیا ته خپل خدای ته په همدې سترګه ګورې؟!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړي پاچايان

دا د بايبل د بل کتاب نوم دی چې په دې مقدمه پيل شوی: داؤد ډېر زوړ شوی وو... چې په بړستن به ئې هم پټ کړ نه تودېدو... درباريانو ورته وويل: ستا علاج په دې کې دی چې يوه ښکلې پېغله دې پرستاري وکړي او په غېږ کې دې پرېوځي چې تود شې...نو د اسرائيليانو په ټول هېواد کې وګرځېدل او د ابيشك په نامه يوه ښکلې پېغله ئې غوره کړه، د ده قصر ته ئې راوستله او په پرستارۍ ئې لګيا شوه، خو ده ورسره نږدېکت ونه کړ!!

بايبل له دې وروسته د داؤد عليه السلام د ځای ناستي په توګه د سليمان عليه السلام ټاکنې باندې بحث کوي او ليکي چې ده خپل ورور ادونيا چې د سلطنت مدعي وو ووژلو... او بيا د ده لخوا د يوه ستر معبد د جوړېدو په اړه ډېر تفصيلي بحث کوي، خو الفاظ ئې د مخکنيو بحثونو تکرار او همغه دي چې موسی عليه السلام لخوا د معبد جوړولو په اړه ئې کارولي، دلته هم ليکي چې په دې معبد ښه ډېر سره او سپين زر، مس، قيمتي ډبرې او اعلی لرګي مصرف شول. بيا د ده د لوی او مجلل قصر په اړه معلومات ورکوي او ليکي چې سليمان د سرو زرو دوه سوه ډالونه چې د هر يوه وزن شلو ښېست کېلو وو او درې سوه ډالونه چې د هر يوه وزن دوه کيلو وو، جوړ کړي وو او دا ئې د قصر په لوی تالار کې چې (د لبنان جنګل) نومېدو، ايښې وو، د قصر ټول لوښي د خالصو سرو زرو وو، سليمان اووه سوه مېرمنې او درې سوه وينځې درلودې، دغو مېرمنو ورو ورو سليمان له خدايه لرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړ او د دې په ځای چې د عمر په پای کې د خپل پلار په څېر د خدای عبادت ته تر مخکې زیات توجه وکړي د بتانو عبادت ته ئې مخه کړه!!! د یورشلیم په غره ئې د موآب او مولك بتانو لپاره دوه معبدونه جوړ کړل!! مېرمنې ئې اکثراً مشرکانې وې او ده هرې یوې ته خپله خپله د بت خونه جوړه کړه!!! که څه هم خدای دوه ځلې ده ته ځان ورونښود او دی ئې د بتانو له لمانځنې منع کړ خو ده د خدای له امره سرغړونه وکړه، نو خدای په سلیمان غصه شو او ورته وئې ویل: له دې کبله چې زما له اوامرو دې سرغړاوی وکړ سلطنت درنه اخلم او ستا ترلاس لاندې یوه کس ته ئې سپارم، خو ستا د پلار داؤد په خاطر دا کار ستا په ژوند کې نه بلکې ستا د زوی په سلطنت کې کوم!!! سلیمان څلوېښت کاله پاچایي وکړه کله چې وفات شو نو زوی ئې رحبعام پاچا شو!! بایبل له دې وروسته د ګڼ شمېر پاچایانو او د هر یوه په وخت کې د هغو نبیانو یادونه کوي چې وړاند وینې به ئې کولې... د دوی تر منځ جګړو او نښتو ته ګوته نیسي، ارقام او شمېرې ورکوي او دا ټول داسې لکه چې څوك تاریخ لیکي، خو د فاتحانو په ګټه او د فاتحانو له ستاینو ډك او یا څوك د نکلونو او قصو داسې کتاب لیکي چې غواړي د لوستونکي تعجب او حیرت راوپاروي!! په دې ټولو قصو کې به نه کومه ګټه وره خبر په نظر درشي او نه کومه لارښوونه!! ښه به وي چې له دغو قصو څخه یوه د بېلګې په توګه ستاسو مخې ته کېږدو چې نورې پرې قیاس کړئ:

د اخاب له مرګه وروسته د موآب خلکو بغاوت وکړ او اسرائیلیانو ته د باج او جزیې له ورکولو ئې ډډه وکړه، په دې ورځو کې اخزیا پاچا د قصر له پورتنی پوړ نه لاندې راپرېوتی او سخت ټپي شوی وو، ده د عقرون د خلکو بت بعل زبوب ته څوك ولېږو ترڅو وپوښتي چې دی به روغ شي که نه!! خو د خدای فرشتې ایلیا نبي ته وویل: ځان د پاچا پلاوي ته ورسوه او ورته ووایه: آیا په اسرائیلیانو کې خدای نه شته چې د پاچا د روغېدو په اړه پوښتنه ترې وکړئ؟ لاړ شئ خپل پاچا ته ووایئ: د دغه کار په سبب به روغ نه شي او وبه مرې!! پلاوي دا خبره پاچا ته ورسوله... پاچا وپوښتل: د دې کس ظاهر او جامه څنګه وه؟ هغوی وویل: پوستین ئې اغوستی وو او د څرمنې ملابند ئې تړلی وو، پاچا وویل: دا ایلیا نبي دی! نو یو سردار ئې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځوسو عسکرو سره ولېږو چې هغه راولي... دوی هغه د یوې غونډۍ پر سر ناست وموند او ورته وئې ویل: اې د خدای نازولیه! پاچا امر کړی چې له مونږ سره یو ځای ولاړ شې! هغه په ځواب کې وویل: که زه د خدای نازولی بنده یم نو له آسمانه دې اور راشي او تا او ستا پنځوس عسکر دې وسوځوي، همداسې وشول، له آسمانه اور نازل شو، سردار او عسکر ئې وسوځول، پاچا بیا پنځوس عسکر ولېږل، هغوی هم د مخکنیو په برخلیك اخته شول!! درېیم سردار ئې ولېږو خو هغه ایلیا ته وویل: په ما او دغو عسکرو رحم وکړه، د مخکنیو په برخلیك مو مه اخته کوه!! فرشته راغله او ایلیا ته ئې وویل: مه وېرېږه، ورسره ولاړ شه... پاچا ته ورغی او د ده د مرګ خبر ئې ورکړ او هغه د ایلیا له وړاند وینې سره سم مړ شو!!! او بیا آسمان ته د ایلیا د ختلو خبره کوي او لیکي: الیشع له ایلیا سره یو ځای د بیت ئیل په لوري وخوځېدو، په لارې کې د انبیاوو له یوې ډلې سره مخامخ شو او هغوی الیشع ته وویل: آیا خبر یې چې نن به خدای ستا مولا درنه اخلي، هغه ورته وویل: هو؛ خاموش اوسئ، بیا د اریحا په لوري وخوځېدل، هلته هم د انبیاوو بلې ډلې الیشع ته همدا خبره وکړه او ده همغه ځواب ورکړ، بیا د اردون د سیند په لوري روان شول، د رود په غاړه ودرېدل، پنځوسو انبیاوو له لرې د دوی تماشا کوله، په دې وخت کې ایلیا خپل څادر ونغاښت او اوبه ئې پرې ووهلې اوبه په منځ کې بېلې شوې او دوی دواړه په وچه لار تېر شول، د سیند آخوا ته ایلیا الیشع ته وویل: مخکې له دې چې آسمان ته ولاړ شم، ووایه څه رانه غواړې؟ ده ورته وویل: د خپل ځواك دوه برابره روحي ځواك درنه غواړم، ده ورته وویل: ډېر ګران شی دې رانه وغوښت، که آسمان ته د تلو په وخت کې دې ولیدم نو ستا تمنا به تر سره شي که نه نو غوښتنه به دې ترسره نه شي!! کله چې دوی دواړو هلته قدم واهو ناڅاپي د اور ګاډۍ چې د اور آسونو کشوله راڅرګنده شوه، دوی دواړه ئې سره بېل کړل او ایلیا په لوخړو کې آسمان ته وخوت،... الیشع خپل څادر څیري کړ او د ده څادر ئې له ځان سره واخیست، بېرته راروان شو، د سیند غاړې ته راورسېدو، په څادر ئې سیند وواهو، لار ورته پرانیستی شوه!! بیا لیکي چې الیشع دا او هغه معجزه خلکو ته وښوده، تروې اوبه ئې خوږې کړې، څلوېښتو تنکیو زلمیانو دی توهین کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناخاپي له ځنګله يږ راووت او دوی ئې وخوړل، په وچ نهر کې ئې اوبه وبهولې، مړی ئې راژوندی کړ، د اسرائيليانو په لاس د موآب د ماتې وړاند وينه ئې وکړه او همداسې وشول، د يوې کونډې له يوې کوزې زيتون غوړيو ئې د ټول کلي کوزې له غوړيو ډکې کړې او د سوريې د فوځ مشر نعمان ئې د جذام له مرضه روغ کړ، داسې چې ورته وئې ويل: د اردون سيند په اوبو کې اووه ځله غوټه شه مرض به دې ختم شي، ده زړه نا زړه دا خبره ومنله اوومې غوټې سره روغ شو!!! هغه غوښتل چې تحفه ورکړي خو ده قبوله نه کړه... روان شو، د اليشع خدمتګار جيحزي له ځان سره وويل: په خدای قسم چې پسې ځم او هديې ترې اخلم... کله چې جيحزي ورنږدې شو هغه ئې مخې ته راوړاندې شو او وئې پوښتل: څه شوي؟ ده ورته وويل: ستا له روانېدو وروسته دوه ځوان انبيا راغلل او له اليشع ئې درې زره مثقاله سپين زر او دوې جوړې جامې وغوښتې، نعمان ورته وويل: هيله کوم شپږ زره مثقاله درسره واخلئ، په کڅوړو کې ئې ورواچول، کله چې د اليشع خوا ته ورغی هغه ورنه وپوښتل: جيحزی چېرې تللی وې؟ هغه وويل: چېرې نه وم تللی!! اليشع وويل: آيا ګمان کوې کله چې نعمان له خپلې ګاډۍ راکوز شو او ستا استقبال ته راوړاندې شو زما روح پرې خبره نه شوه؟ ... د دې کار په سبب به د نعمان جذام پر تا راشي او ستا نسل به تر ابده پرې مبتلا وي!! جيحزي د ده لخوا ووت او پوستکی ئې د واورې په څېر له جذامه سپين شوی وو!! يو ځل له يوه نبي نه امانتي تبر له لاسته ووت او د سيند په اوبو کې ولوېد، له اليشع نه ئې مرسته وغوښته، هغه ورغی، يو لرګی ئې په هغه ځای کې په اوبو کې داخل کړ، تبر له اوبو راووت او د اوبو په سر روان شو او هغه ئې راوايست!! دې ته ورته ګڼ شمېر نورې معجزې يادوي !!

په دې هکله څو خبرې د پام وړ دي:

- دغه قصې د بايبل ماهيت څرګندوي او ښيي چې دا کتاب د الله تعالی له کوم سپېڅلي کتاب نه مأخوذ نه بلکې د درباري وقايع ليکونکو د ليکنو مجموعه ده.
- بايبل د ايليا او اليشع معجزې بيانوي خو دا نه وايي چې دوی په خپله د څنګه شخصيت خاوندان وو او خلکو ته ئې څه ويل؟ پيغام ئې څه وو؟ د چا عبادت ته ئې رابلل او د چا له عبادت نه ئې د ځان ساتلو توصيه ورته کوله؟ او د دغو معجزو له

ښودلو ئې هدف څه وو؟

- د دې په مقابل کې قرآن لومړی د ده د اصلي نوم په هکله د بايبل اشتباه تصحيح کوي او هغه د ايليا په ځای د الياس په نامه يادوي، پيغمبر ئې ګڼي او د ده په شأن کې داسې فرمايي:

Wê/ bqã6?& ÇÊÎÈ bqà6? Ÿw& ÿïiBö)ï A$% ÿÎ ÇÊÎÈ šú üÎ™ë3ßJ$ `Ü9 ¨ $‹ÿÎ bÎr

ûqç/#3ù ÇÊËÈ šú üÎ9r¢ $Nä3Í$/#ä ;>‘r öN3/‘ ©!$ÇÊÊÈ ûüÉ)»ƒø$`¡ ôm& šc râ‹?r

ÇÊÌÈ ûïÌÅ F$’Î ïøã $Yø•?r ÇÊÑÈ šú üÅ=ÿè3ß$x‹ $Š$7ã ŵÎ ÇÊÐÈ brçØ é3ß9 Nåîû

$RŠ$7ã ôÏB ¼çRÎ ÇÊÌÈ ûüZÅ¡ós3ß$ “Ìøù š• ÿ°‹. $RÎ ÇÊÊÈ ûüÅ$ƒ ãÎ #?ã N»=™

ÇÊÎÈ ûüZBs3ß$ الصٰفّٰت:۱۲۳-۱۳۲

او يقيناً چې الياس د پيغمبرانو له ډلې څخه وو، خپل قوم ته ئې وويل: آيا ځان (له ګناهونو، فساد او ظلم نه) نه ساتئ؟ آيا د بعل عبادت کوئ او تر ټولو غوره خالق پرېږدئ؟ همغه ستاسو رب او ستاسو د مخکنيو پلرنو رب!! نو دروغجن ئې وګڼه نو خامخا به (زمونږ په وړاندې) حاضر کړی شي، د الله له مخلصو بندګانو نه پرته او په وروستنيو کې مو د ده په اړه دا وينا پرېښوده چې په الياسين دې سلامونه وي، مونږ همداسې نېکانو ته بدله ورکوو، يقيناً چې دی زمونږ له باايمانه بندګانو څخه وو.

قرآن په دغو موجزو الفاظو سره د الياس عليه السلام د شخصيت مهم ابعاد او د ده د دعوت او رسالت ټول اساسي برخې بيانوي او فرمايي چې دی يو پيغمبر وو، د الله تعالی مخلص او مؤمن بنده وو، قوم ئې تقوی او پرهېزګارۍ ته رابلو، د بتانو له عبادت نه ئې منع کول، ورته ويل ئې چې تر ټولو د غوره خالق عبادت وکړئ نه د هغه څه چې تاسو په خپل لاس جوړ کړي، هم ئې وجود ستاسو د لاس محصول او هم ئې کرامتونه ستاسو د وهم زېږنده، له پلار نيکه درپاتې بتان پرېږدئ، د هغه الله عبادت وکړئ چې هم ئې تاسو پيدا کړي يئ او هم ئې ستاسو پلرونه، قوم د ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخالفت ته ملا تړلې، دی ئې دروغجن ګڼلی، قرآن له هغو معجزو نه چې بايبل ئې ايليا ته منسوبوي يوه هم نه يادوي، په حقيقت کې دا معجزې د ده له وفاته وروسته بايبل ليکونکي جوړې کړې او ده ته ئې منسوب کړې او دا معامله د الله تعالی له ډېرو مخلصو بندګانو سره شوې، په ژوند کې خلکو له دوی سره دښمنۍ ته ملا تړلی، دوی ئې دروغجن او دعوت ئې کاذب ګڼلی، خو همدغو کسانو چې په ژوند کې ئې د دوی مخالفت کولو، له وفاته وروسته ئې دوی ته کرامات او معجزې منسوب کړې او د دوی په قبرونو ئې زيارتونه جوړ کړې.

- قرآن فرمايي چې په ځمکې او آسمان کې له الله تعالی پرته هيڅوك په غيب نه پوهېږي، نه فرشتې، نه انبياء، نه اولياء او نه پېريان، څوك چې په غيب د پوهېدو ادعا کوي دروغ وايي، څوك چې له الله تعالی پرته بل ته د غيب علم ثابتوي دروغجن دی، په غيب د پوهېدو ادعا هغه ټګمار مذهبي مشران کوي چې خلك غولوي او شکرانې ترلاسه کوي، الله تعالی هيچا ته د غيب علم نه دی ورکړی، هيڅوك نه پوهېږي چې کله او چېرې به مري، نه د خپل مرګ له نېټې او ځای نه خبر دی او نه د بل، کوم مريدان چې د خپلو پيرانو په هکله تبليغات کوي او دوی ته علم غيب ثابتوي يا جاهل او له دينه بې خبره دي او يا ټګماران او له جاهلو خلکو د خپل پير په نامه د شکرانو د شکولو په لټه کې. له الله تعالی پرته هيڅوك د مړې د راژوندي کولو توان نه لري، په پيغمبرانو عليهم السلام کې يوازې عيسی عليه السلام ته دا معجزه ورکړی شوې وه چې خلکو ته د قيامت او بياژوندون د اثبات لپاره ئې له خټو د مارغه څېره جوړه کړه او د ده په پو سره ژوندی مارغه ترې جوړ شو!!

- قرآن فرمايي چې د عالم د چارو په سمبالولو کې الله تعالی شريك نه لري، داسې څوك ئې نه دی پيدا کړی چې د عالم ځينې چارې ئې هغه ته سپارلې وي، ترڅو د خلکو غوښتنو ته ځواب ووايي او حاجتونه ئې ترسره کړي، الله تعالی هم خالق دی، هم مالك دی، هم ټولواك دی، هم د عالم چارې سمبالوي، هم د مخلوق غوښتنې پوره کوي او هم ئې حاجتونه ترسره کوي. کوم مذهب او دين چې خپل مذهبي مشر، پيغمبر، امام، پير او شيخ ته د غيب علم منسوبوي او د دعاګانو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجابت مرجع ئې ګڼي، جعلي مذهب او خرافي دين دی.

- په قرآن کې د ځينو پيغمبرانو عليهم السلام معجزې ذکر شوې: لکه ابراهيم عليه السلام چې د نمرود په اور کې ونه سوځېدو، د موسی عليه السلام عصا او يد بيضاء او عيسی عليه السلام چې پيس د ده په دعا روغېدو، له ختې جوړ شوی مارغه د ده په پو سره په ژوندي مارغه بدلېدو او د راتلونکې ورځې د خوراك په هکله ئې خلك خبرولی شو، خو دا معجزې داسې نه وې چې د نومړو پيغمبرانو عليهم السلام ذاتي کار وي او يا نور پيغمبران د دوی په ځانګړو معجزو کې ورسره شريك وي او دا کارونه د هر يوه په وس کې وي او داسې هم نه وې چې وخت ناوخت ئې هر چا ته وښيي، دا په خاص خاص وختونو کې او د الله تعالی په إذن او امر سره د يوه لوی مصلحت لپاره ښودل شوې!! په قرآن کې زمونږ پيغمبر عليه السلام ته هيڅ داسې معجزه نه ده منسوب، په خپله (قرآن) د ده معجزه ګڼل شوې. او دا د مړو تر راژوندي کولو هم ستره او تلپاتې معجزه ده!!

- دا يوازې مسيحيان او يهودان نه دي چې خپل مذهبي مشران ئې له مرګه وروسته آسمان ته خېژولي، تر دوی د مخه هم ډېرو جاهلو قومونو دا کار کړی او تر دوی وروسته هم، ايليا يوازنی کس نه دی چې د بايبل ليکوال د اور په ګاډی کې آسمان ته لېږلی، ډېرو نورو هم ورك پيران، شيخان او امامان آسمان ته لېږلي او د عرش په شاوخوا کې ئې کښېنولي، ډېر نور تر خاورو لاندې باباګان او امامان په آسمان کې لټوي.

- دا يوازې بايبل نه دی چې مذهبي مقام موروثي ګڼي او روحي مقام له يوه نه بل ته د انتقال وړ متاع، ټول جاهلي مذاهب په دې کې له بايبل سره ملګري دي او د بايبل خبره کوي!! د خان خاني او پاچايي نظامونو په څېر زوی د پلار ځای ناستی وي، له ايليا نه خپل شاګرد اليشع ته د روحي مقام انتقال خو لا څه ناڅه توجيه کېدی شي، داسې مذهب هم شته چې له پنځه کلن ورك ماشوم نه ئې امام زمان جوړ کړی!! په خپل لاس جوړ کړی بت اور، لمر، غويی،... ئې د خدای ځای ناستی ګرځولی!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهم پاچایان

بایبل تر دې عنوان لاندې د څو نورو پاچایانو شجرې او د دوی جنګونه بیانوي او په ضمن کې ئې د اشعیا نبي یادونه کوي او لیکي: په دې ورځو کې حزقیا پاچا بیمار وو، اشعیا نبي عیادت ته ورغی او د خدای له لوري ئې دا پیغام وروور: وصیت دې وکړه، عمر دې پای ته رسېدلی او له بیمارۍ څخه نه روغېږې! حزقیا خپل مخ دېوال ته واړاوو او دا دعاء ئې وکړه: خدایه! څومره ستا لپاره وفادار او امین وم او څنګه مې هڅه کړې چې ستا د خوښې سره سم عمل وکړم! ستونی ئې ونښت او ډېر ئې وژړل، مخکې له دې چې اشعیا له قصره ووځي خدای یو ځل بیا ورسره خبرې وکړې او وئې فرمایل: حزقیا ته ورستون شه او ورته ووایه: ستا خدای، ستا د جد داؤد خدای، ستا دعا واورېده، ستا اوښکې ئې ولېدې، هغه به شفا درکړي، درې ورځې وروسته به له بستره پاڅې... او پنځلس کاله به ستا عمر دراوږد کړي!! بیا اشعیا نبي وویل: لږ انځر درواخلئ، وئې ټکوئ او د پاچا په دانو ئې کېږدئ، همداسې ئې وکړل او هغه روغ شو!! خو حزقیا اشعیا ته وویل: یوه نښه راته وښیه چې ډاډه شم خدای روغتیا راکوي! هغه ورته وویل: دې ساعت ته چې د سیوري له مخې وخت ټاکي وګوره، آیا غواړې سیوری ئې لس درجې مخکې ولاړ شي که وروسته؟ (یعني لمر مخکې ولاړ شي که وروسته)، حزقیا ورته وویل: غوره به دا وي چې سیوری وروسته راشي، اشعیا له خدایه وغوښتل چې سیوری شا ته کړي او همداسې وشول!!

بایبل له دې د مخه د الیشع په اړه لیکلي وو چې لمر او سپوږمۍ د ده لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ودرېدل او دا کار نه تر دې د مخه شوی او نه به وروسته وشي، خو خپله هغه خبره ئې هېره کړې او دلته ئې ويلي چې لمر د اشعيا په امر لس ساعته شا ته ولاړ!!

د بايبل د دې خبرې معنا دا ده چې د خدای پرېکړې د انسانو په څېر بدلېږي رابدلېږي، حتې پرېکنده او قاطع پرېکړې ئې هم، پاچا ته ئې پيغام ولېږو چې مرې، خو څو شېبې وروسته ئې بل پيغام ولېږو او ورته وئې ويل: نه يوازې دا چې روغ به شې بلکې پنځلس کاله نور هم ستا عمر زياتوم!! او د ده د اندېښنې ختمولو لپاره ئې لس ساعته لمر شا ته بوت، که د مازديګر ځلور بجې وې نو د سهار شپږ بجې ئې کړې!!! نو حزقيا ډاډه شو!!

د بايبل ليکوال په دې نه پوهېږي چې د الله تعالی پرېکړې قاطع او نه بدلېدونکې دي او سنن ئې تغير نه منونکي، نه اجل مخکې وروسته کېږي او نه لمر او سپوږمۍ!! بايبل خدای په داسې انسان قياس کړی چې هره شېبه ئې افکار او عزايم بدلېږي، په دې نه پوهېږي چې په انسان کې دا عيب د کم علمۍ په وجه دی، دا شېبه يو کار ورته ښه معلوم شي او د هغې له مخې پرېکړه وکړي، خو څو شېبې وروسته يا په خپلې غلطۍ پوه شي، يا تر مخکنۍ پرېکړې غوره په نظر ورشي نو ځکه خپل تصميم بدل کړي او له مخکنۍ پرېکړې په شا شي، دا يو نقص دی، دا د علم د کم والي او د هوډ او عزم د سست والي نښه ده، الله تعالی له دې نقص او عيبه مبراء دی، هغه خدای نه دی چې علم ئې ناقص وي او پرېکړې ئې بدلېږي رابدلېږي، قرآن په دې هکله فرمايي:

Ÿù Ó9è_&ä!` #Œ Î @_&pBé@äï ª! $ä$© $B žvÎ $èyR Ÿwr #ŽÏÑ ÓÅ¨yZï ä7 î$&W @è

ÇÍÈ bqãÏ‰ø)Fó„ Ÿwr pã$™ brã, ø'óƒ يونس: ۴۹

ووايه: خپل ځان ته نه د ضرر (دفع کولو) واك لرم او نه د ګټې (رسولو واك)، پرته له هغه څه چې الله غوښتي، د هر امت لپاره ثابته نېټه ټاکل شوې، کله چې د دوی اجل راورسېږي نه يوه شېبه وروسته کېږي او نه مخکې کېږي.

ګورئ چې قرآن پيغمبر عليه السلام ته وايي: په خپله خوله خلکو ته ووايه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تاوان او ګټې پرېکړه زما په واك کې نه ده، نېټې نه شم بدلولی، د ګټې او تاوان پرېکړه الله تعالی کوي او د هر چا نه بدلېدونکی اجل هغه ټاکلی!!

دا مطلب په قرآن کې څو ځله تکرار شوی او دا د دې لپاره چې د بایبل د لیکونکي په څېر د هغو ټګمارانو مخه ونیسي چې خلکو ته وايي: راشئ په یوه دم او دعا سره ستاسو تقدیر بدلولی شو، مرګ مو ځنډولی شو، عمر مو زیاتولی شو، تاوانونه دفع کولی شو، مرادونو ته د رسېدلو لارې درته پرانیستلی شو!!

قرآن همدا راز فرمايي: الهي سنن ثابت او نه بدلېدونکي دي، هيڅوك نه شي کولی د الله تعالی هغه ثابت سنن بدل کړي چې په دې عالم کې ئې وضع کړي او هر څه د هغوی مطابق تر سره کېږي:

ÇËÈ Wƒï‰ô? «! $pZÝï ‰ƒÅ `9r @Ö‰ `Ë{ö¤z šú ïï‰$ † Î«! $pZÏß الاحزاب: ۶۲

دا د الله هغه سنت دی چې په مخکنيو کې تېر شوی او هيڅکله به د الله د سننو لپاره تغير او تبديلي ونه مومې.

ÏMÝï ‰ƒÅ `9r Wƒï‰ô? «! $ÏMÝï ‰ƒÅ `=ù ûüÏrF{$MÏß žwÎ) šc rãÝZƒ @gù…

ÇÎÈ x ƒÏèB «! $ فاطر: ۴۳

آيا دوی د مخکنيو له سنت نه پرته بل څه ته انتظار لري؟ په داسې حال کې چې هيڅکله به د الله د سننو لپاره هيڅ تبديلي ونه مومې او هېڅکله به د الله د سننو لپاره هيڅ بدلون ونه مومې.

د بايبل ليکونکی په دې نه پوهېږي چې الله تعالی د دې عالم نظم هومره دقيق جوړ کړی او هر څه ئې په خپل خپل ځای کې داسې مناسب پيدا کړي چې که په دې نظم کې معمولي تبديلي راشي هر څه ئې يو له بل سره تصادم کوي، که لمر لس ساعته په شا کېدل خو پرېږده که لس ثانيې په خپل ځای ودرېږي دا عالم له منځه ځي!! قرآن په المؤمنون: ۷۱ کې په دې هکله فرمايي:

.. Æ ĝŠï `Br ÞÚ öF{$ ŸÝV °q»J¡ 9$ÏN‰ ¡ ÿ9 Ñèä!qd& ‘, s$Ì 7©$Èr

که حق د دوی د هوس تابع شي، نو آسمانونه او ځمکه او هر هغه څه چې په دوی کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي، تباه کېږي، ...

یعني که د عالم دا حقیقي نظام د انسان د هوس تابع کړی شي او ده ته د خپل هوس مطابق د تصرف موقع ورکړی شي، د دې عالم هر څه له تباهۍ سره مخامخ کېږي. د دې عالم نظم داسې وګڼئ لکه په یوه ډېر ستر هوائي میدان کې چې هره شېبه ګڼ شمېر جهازونه ترې الوزي او په کې کښیني او دا ټول د یوه حساس کمپیوټر په واسطه اداره کېږي، که د دې کمپیوټر سر انجنیر خپل نازولی ماشوم زوی د کمپیوټر خونې ته له ځان سره بوځي او اجازه ورکړي چې د کمپېوټر په هرې بټنې چې زړه ئې غواړي ګوته کېږدي، د دې پایله به څه وي؟!! همدا راز که د دې عالم په نظم او اداره کې د انسان هوس دخالت وکړي، د تودوخې کم والی زیاتوالی، د ورځې او شپې اوږدوالی او لنډ والی، د لمر او سپوږمۍ د راختو او لوېدو اوقات د ده د خوښې مطابق بدل رابدل شي، دا عالم تباه کېږي!!

دا وضاحت هم ضروري دی چې دغو اسرائیلي روایاتو پر مسلمانانو هم خپل اغېز کړی، په مسلمانانو کې هم داسې روایات خواره شوي چې ځینې ئې وایي: پیغمبر علیه السلام ته لمر ودرېدو، سلیمان علیه السلام ته لمر په شا راغی، علي رضي الله عنه ته لمر ودرېدو او یو روایت هم د ابوهریرة رضي الله عنه دی چې وایي: پیغمبر علیه السلام وفرمایل: إن الشمس لم تحبس لبشر إلا لیوشع ... لمر له یوشع نه پرته هیچا ته نه دی ودرېدلی... د دې روایاتو په اړه څو خبرو ته پام په کار دی:

- ځینې محدثین د دې وروستي روایت اسناد صحیح ګڼي، خو نور ضعیف او حتی موضوعي ګڼي.
- دا روایت ټول هغه روایات ردوي چې د بل چا لپاره د لمر د ودرېدو خبره په کې راغلې، یوازې یوشع ته د لمر د ودرېدو معنی دا ده چې دا نور روایات چې وایي د سلیمان علیه السلام، پیغمبر علیه السلام، علي رضي الله عنه... لپاره لمر ودرېدلی حقیقت نه لري، ډېره عجیبه ده چې څوك دا حدیث هم مني او نور روایات هم!! زه هغه چا ته حیران یم چې د قرآن دا صریح او واضح آیت د دغو اسرائیلي روایاتو تر اغېز لاندې غلط تفسیروي:

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ÇÌÌÈ É$ZãŖ $ Éq¡ 9$Î $Góβ ,ÿÜù ¥?ã $drŠâÇÌÈ É $ f ïø$Î ô‘#q? 4Ⓡm ’Îï

ص:۳۱-۳۳

کله چې مازدیګر تېز ځغاستي ښه آسونه ور وړاندې کړی شول، نو (سلیمان علیه السلام) وویل: د خپل رب د ذکر په سبب مې د آسونو مینه غوره کړې، تر څو چې (د دوړو) په حجاب کې پټ شول، (وئې ویل) بېرته ئې راوګرځوئ، نو (د دوی) په پښو او غاړو ئې لاس راکاږو.

آیا ډېره عجیبه نه ده چې څوك په دې آیت کې (توارت بالحجاب) د لمر لوېدل ګڼي او (رُدُّوهَا عَلَيَّ) د لمر بېرته راګرځول!! او (فَطَفِقَ مَسحًا بِالسوقِ وَ الأَعنَاقِ) د آسونو پښې او غاړې قطع کول؟!! په داسې حال کې چې دلته نه په خپله آیت کې او نه له هغه نه مخکې یا وروسته د لمر هیڅ ذکر نه دی شوی او هر عادي انسان هم پوهېږي چې دا د (صافنات الجیاد) په هکله دي، همدا آسونه له سترګو پټ شوي، د دوی د بېرته راګرځولو امر ئې کړی او د دوی په غاړو او پونډیو ئې لاس راکښ کړی، آیا هغه روایت او تفسیر د منلو وړ دی چې د قرآن د دغه صریح آیت داسې غلط تفسیر او تعبیر په کې راغلی وي؟

- او دا وروستی حدیث یوازې له ابوهریرة رضي الله عنه نه روایت شوی.
- په قرآن کې نه یوازې د دې لپاره هیڅ تائید نه شو موندلی بلکې له قرآن سره ئې متعارض مومو.
- که پیغمبر علیه السلام دا خبره کړې وی نو حتماً به ډېرو صحابه وو اورېدلې وه، ډېرو نورو به هم ویلي وو چې مونږ له رسول الله صلی الله علیه و سلم څخه دا خبره واورېده.
- د لمر د ودرېدو په څېر یوه عجیبه او نادره خبره خو حتماً باید ډېرو یوه بل ته کړې وی، ولې له ابوهریرة رضي الله عنه نه پرته بل چا دا خبره نه ده کړې؟
- د دې روایت په اړه غالب ګمان دا دی چې ابوهریرة رضي الله عنه د پیغمبر علیه السلام دا خبره کړې چې إن الشمس لم تحبس لبشر: لمر د هیڅ انسان لپاره نه دی ودرول شوی، وروسته ئې د اهل کتابو دا خبره کړې چې هغوی وایي یوازې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوشع لپاره ودرول شوى اوربېدونكي دا ګمان كړى چې دا هم د پيغمبر عليه السلام د قول ضميمه ده!! والله اعلم.

بايبل د اليشع د معجزاتو په لړ كې ليكي: د سوريې پاچا له اسرائيليانو سره په جګړو كې ښكېل شو... خپل فوځ ئې د بريد لپاره په يوې سيمې كې ځاى په ځاى كړ، خو اليشع د اسرائيليانو پاچا ترې خبر كړ چې ورننږدې نه شي، همداسې څو ځلې نور ئې هم پاچا ته د سوريې د لښكر د ځاى په اړه اطلاع وركړه... د سوريې پاچا غصه شو او خپل افسران ئې راوغوښتل چې په تاسو كې حتماً داسې څوك شته چې له ما سره خيانت كوي او زما له نقشې نه اسرائيليان خبروي..يوه افسر ورته وويل: قربان! په مونږ كې خائن نه شته، دا د اليشع نبي كار دى چې حتى ستا هغه خبرې هم د اسرائيليانو پاچا ته رسوي چې ته ئې په خپل پالنګ كې كوې!! ...د سوريې پاچا زيات شمېر فوځ له ګاډيو او آسونو سره ولېږو چې هغه ونيسي... د دوتان ښار ئې محاصره كړ... سهار د اليشع خدمتګار متوجه شو چې محاصره شوي، په منډه اليشع ته ورغى او ورته وئې ويل: باداره! مونږ محاصره شوي يو، څه وكړو؟ هغه وويل: مه وېرېږه، زمونږ فوځ تر دوى زيات دى، اليشع دعا وكړه، خدايه! د ده سترګې پرانېزه چې وويني، د اليشع د خدمتګار سترګې پرانيستل شوې او وئې ليدل چې د شاوخوا غرونه د اور له ګاډيو او آسونو ډك دي، كله چې د سوريې لښكر د دوى خوا ته راروان شو اليشع دعا وكړه: خدايه! د دوى سترګې ړندې كړې، ټول ړانده شول، اليشع ورووت او وئې ويل: تاسو لار غلطه كړې... په ما پسې راشئ تر څو مو هغه ښار ته ورسوم چې ستاسو مطلوب سړى په كې اوسېږي...(نو دوى ئې سامرې ته چې د فلسطينيانو پلازمېنه وو ورسول)، هلته ئې دعا وكړه: خدايه د دوى سترګې روغې كړې! او دوى وليدل چې د اسرائيلو په پلازمېنې كې دي... پاچا غوښتل دوى ووژني خو اليشع پرې نه ښود او له مېلمستيا وروسته ئې رخصت كړل... او له دې وروسته سوريې په اسرائيليانو له حملې ډډه كوله!!!

د بايبل له منونكو پوښتنه كوو: آيا ستاسو عقل دا بې منطقه او دروغجنه قصه مني؟ آيا كېدى شي يو لوى فوځ په ړندو سترګو له سوريې نه د اسرائيليانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلازمېنې سامرې ته رسول شوی وي؟ او په دې څو ورځنې مزل کې هیڅوك دې ته نه وي متوجه شوی چې چېرې ئې بیایي؟ او د لارې په اوږدو کې ئې د سوریې له کوم چا نه پوښتنه هم نه وي کړې چې مونږ چېرې روان یو؟ او اسرائیلیانو هم د دوی مخه نه وي نیولې چې دا د دښمن فوځ ولې زمونږ د پلازمېنې په لور روان دی؟

که ومنو چې دا کار شوی او د سوریې د فوځ یوه مسلح ډله له الیشع سره د اسرائیلیانو پلازمېنې ته تللې، نو د دې لپاره یوازې یوه توجیه کېدی شي او هغه دا چې الیشع د اسرائیلیانو او سوریې ترمنځ منځګړیتوب کړی، له ده سره د سوریې یو پلاوی د اسرائیلیانو پلازمېنې ته تللی، د دوی تر منځ روغه جوړه شوې او د جګړې حالت پای ته رسېدلی. خو د بایبل لیکونکي له دې نه د الیشع معجزه جوړه کړې!! ما ته د بایبل له دې قصې نه د دوو افغاني ډلو د مشرانو قصه مخې ته ودرېده، له روسانو او پرچمیانو سره ئې د یوه ائتلافي حکومت د جوړولو په اړه خبرې آترې رواني وې، د وروستي توافق لپاره باید پنجشیر ته ورغلي وی، دواړو بېل بېل داخل ته سفر وکړ، خو په جهاد کې د برخې اخیستو او د مجاهدینو د وضعیت د لیدو په نامه، له توافق نه وروسته یو ئې د روسانو د یوې پوستې خوا ته تېرېدو، چا ورته وویل: استاده! دلته خو د روسانو پوسته ده، داسې نه چې ډزې راباندې وکړي!! هغه ورته وویل: بې غمه اوسه، روسان اوس بګېل شوي او له ډزو لوېدلي!! له دې سفره وروسته د دوی تر منځ اوربند، یو په بل ډزې نه کول، ملګرتیا او د نورو په ضد ګډ عملیات پیل شول او دا کټ مټ د بایبل د لیکونکي خبرې ته ورته ده چې وایي: د سوریې د فوځ لویه ډله د اسرائیلو پلازمېنې ته روانه وه چا پرې ډزې نه کولې او مخه ئې نه نیوله!! په ړندو سترګو د اسرائیل پلازمېنې ته ورسېدل، پاچا ورته مجلله مېلمستیا برابره کړه، په عزت سره ئې رخصت کړل او له دې وروسته سوریې په اسرائیلیانو له حملې ډډه کوله!! او دا ټول د الیشع معجزه وه!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لومړيو ورځو تاريخ

دا د بايبل د بل کتاب نوم دی، په مقدمه کې ئې ليکي: دا کتاب هم د اسرائيليانو د تاريخي کتابونو له جملې څخه دی، په دې کې ځينې هغه مطالب راغلي چې د دوهم سموئيل په کتاب کې هم راغلي، خو دا کتاب د اسرائيليانو په ځای د يهودا په قبيلې پورې اړوند پېښنو ته اشاره کوي، دا کتاب د مذهبي چارو او د معبد په اړه بحث کوي، خو د پاچايانو د تاريخ کتابونو د سياسي پېښنو او د دربارونو اړوند قضاياوو باندې بحث کړی، دا کتاب احتمالاً د عزرا په لاس چې کاهن او ليکوال وو ليکل شوی، په ۵۸۶ مخکې له مېلاده، د يهودا خلك د هغه يرغل په نتيجه کې چې د بابليانو لخوا د دوی پر سيمه وشو، په اسارت ونيول شول او بابل ته انتقال شول، څو لسيزې وروسته کله چې اسرائيليان د کورش کبير په حکم خپل وطن ته ستانه شول، عزرا په همدې وخت کې دا کتاب وليکلو، تر څو دوی له خپل تاريخ او د داؤد او سليمان د حکومتونو له اهميته خبر کړي، مذهبي مراسم او په معبد کې د خدای د عبادت قواعد ئې دوی ته وروښودل، نه لومړي فصلونه ئې له آدم نه تر شائول پورې د لومړنيو انسانانو د نومونو فهرستونه دي، له لسم نه تر شلم فصله پورې د داؤد پاچا د ژوند په اړه دي، ...

گمان کوم په دې کتاب باندې بحث کولو ته ضرورت نه وي، همدا مقدمه کافي ده چې پوه شو دا د شجرو کتاب دی او د نومونو يو لوی فهرست، د عزرا په لاس ليکل شوي، نه له انجيل نه مأخوذ دی او نه له تورات نه او اهميت ئې تر يوه تاريخي کتاب زيات نه دی، دا چې د بايبل ليکونکي ولې دا کتاب د سپېڅلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتابونو په ضمن کې نیولی، په ځواب ئې یوازې دی ښه پوهېږي!! د شجرو په اړه د دې کتاب دروغجنې ادعاګانې له دې معلومولی شئ چې د شائول د مرګ په اړه دلته یو څه او تر دې د مخه ئې بل څه لیکلي، دلته وایي: چې شائول په جګړې کې ژوبل شو، خپل ساتونکي ته ئې وویل چې وئې وژني تر څو د دښمن په لاس کې اسیر نه شي،... خو هغه ډډه وکړه، نو په خپلې ولاړې تورې ئې ځان واچاوو او مړ شو، ساتونکي ئې هم په خپلې تورې ځان وواژو!! خو بایبل په دوهم سموئیل کې د دې وینا خلاف داسې لیکلي دي: د شائول له لښکره یوه کس ځان داؤد ته ورساوو... داؤد د شائول د لښکر په اړه ترې وپوښتل، هغه وویل، لښکر ماتې وخوړه، شائول او زوی ئې یوناتان ووژل شوو، داؤد ترې وپوښتل: څنګه پوه شوې چې شائول وژل شوی؟ هغه وویل: تصادفاً زه د جلبوع په غره کې وم، شائول مې ولید چې په خپلې نېزې ئې تکیه کړې، د دښمن لښکرو محاصره کړی وو او شېبه په شېبه ورته رانږدې کېدل، کله چې د شائول سترګې راباندې ولګېدې ما ته ئې غږ کړ او پوښتنه ئې رانه وکړه چې څوك یې؟ ما ورته وویل: یو عمالیقي یم، بیا ئې راته وویل: راشه ما ووژنه چې سخت ټپي شوی یم، غواړم ژر له دردونو بې غمه شم، زه هم ورغلم او هغه مې وواژو!! داؤد ورته وویل: څنګه دې دا جسارت وکړ چې د خدای غوره پاچا ووژنې، نو یوه ځوان ته ئې امر وکړ چې دی ووژنه او هغه وواژو!!

همدا راز بایبل مخکې لیکلي وو چې (یو ځل بیا خدای اسرائیلیانو ته په قهر شو، د دوی د تنبیه لپاره ئې داؤد دې ته وهڅاوو چې اسرائیل او یهودا وشماري!!) خو دلته لیکي: شیطان وغوښتل چې اسرائیلیان په مصیبت اخته کړي، نو داؤد ئې دوکه کړ او هغه ئې د اسرائیلیانو شمېرلو ته وهڅاوو!! او دا لومړی ځل دی چې د بایبل له پیل نه تر دې کتاب پورې د (شیطان) نوم اخیستل کېږي، تر دې د مخه د بایبل په هیڅ ځای کې د شیطان نوم نه دی اخیستل شوی!!!

د دې کتاب نورې قصې هم دې ته ورته د مخکنیو کتابونو له قصو سره ژور توپیرونه لري! په دې کتاب کې د داؤد له قوله خپل زوی سلیمان ته دا خبره راغلې: ما غوښتل چې د خدای لپاره کور په خپل لاس جوړ کړم، خو خدای راته وویل: تا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر جنګونه کړي او لاسونه دي د ډېرو انسانانو په وينو سره دي، نو دا کار به نه کوې، خو له ما سره ئې وعده وکړه چې تا ته به داسې زوی درکړم چې نوم به ئې سليمان يعني صلح غوښتونکی وي، ... هغه به زما لپاره کور جوړ کړي، دی به زما زوی او زه به د ده پلار وم... او د ده زامن او نسل به تر ابده د اسرائيليانو د پاچايۍ پر تخت کښېنوم...

د بايبل له ليکونکي پوښتنه کوم: آيا ستا د خدای دا ژمنه تر سره شوې؟ آيا تر نن پورې د اسرائيليانو ټول پاچايان د سليمان اولاده دي؟ که دا ژمنه نه وي ترسره شوې او په اسرائيليانو کې ګڼ شمېر چارواکي او پاچايان له نورو قبيلو قدرت ته رسيدلي وي، نو تا دروغ ويلي که ستا خدای؟

د ارقامو په اړه د تل په څېر دلته هم څرګند اختلاف مخې ته راځي، چې يوه بېلګه ئې دا ده: يو ځای ليکي چې له شمېرنې وروسته معلومه شوه چې د اسرائيليانو د جنګاليو شمېر اته لکه او د يهودا د قبيلې پنځه لکه وو، خو بل ځای ليکي: چې د اسرائيليانو شمېر يولس لکه او د يهودا څلور لکه اويا زره وو!! يو ئې درې لکه زيات کړی او بل ئې د ېرش زره راکم کړی او دې ته ئې هم پام نه دی کړی چې يو ځل ئې شمېرنه داسې جرم ګڼلی چې په سبب ئې اسرائيليان په طاعون اخته شول او په دريو ورځو اويا زره ترې مړه شول، خو په بل ځل کې هيڅ ونه شول!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهم تاريخ

دا د بايبل دولسم كتاب دی، په سريزه كې ئې لولو: دا د مخكني كتاب ادامه ده، په اصل كې دواړه سره يو وو او ليكونكی ئې هم همغه عزرا دی، په دې كتاب كې راغلي چې سليمان د اسرائيليانو بې رقيبه پاچا وو، د خدای كور ئې په اوو كلونو كې جوړ كړ، د سبا ملكه د ده له پوهې او حكمته خبره شوه او د ده ملاقات ته راغله، ... ډېر نور مشران هم راغلل چې د ده له حكمته برخه من شي، ... دی د خپل پلار په څېر له خدايه نه وېرېدو، مشركې ښځې ئې په نكاح كړې، د خدای د اطاعت په ځای ئې د دغو مېرمنو خبرو ته غوږ نيولو، د دوی په څېر مشرك او بت لمانځونكی شو او خلك به ئې په زور په خپلو كارونو ګمارل، په پای كې له ځلوېښتو كلونو حكومت نه وروسته پرته له دې چې توبه وكړي له دنيا ولاړ، په داسې حال كې چې د نړۍ له ډېرو شتمنو پاچايانو څخه وو!! خو له مرګه وروسته ئې د سلطنت هغه شأن او شوكت هم له منځه ولاړ!! ورپسې ليكي: له لسم نه تر شپږ دېرشمه فصله پورې د يهودا د قبيلې تاريخ بيانوي، په دې برخې كې د مذهبي اصلاحاتو او نظامي برياوو په اړه بحث شوی، كومو پاچايانو چې په دې دوران كې ئې حكومت كړی ټول ئې له خدايه وېرېدونكي نه وو، شرور او ګناهګار وو، پاچايانو خلك د ګناه او شرارت په لوري بېول او نېكو پاچايانو به د خدای او ښه ژوند په لوري هدايت كول... دا كتاب د يهودا د حكومت په سقوط، بابل ته د يهودا د قبيلې تبعيد او د خدای د كور په ورانېدو پای ته رسي!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بايبل له ليكونكي څو پوښتنې لرو:

- تا خو څو پاڼې مخکې ليکلي وو چې سليمان د خداى له لوري د زوى په توګه غوره شوى وو او خداى د خپل كور د جوړولو لپاره هم دى تر خپل پلار غوره او مناسب ګڼلى وو، خو اوس څنګه ليکې چې دى د خپل پلار په څېر له خدايه نه وېرېدو، مشرکې ښځې ئې په نكاح كړې، د خداى د اطاعت په ځاى ئې د دغو مېرمنو خبرو ته غوږ نيولو، د دوى په څېر مشرك او بت لمانځونكى شو؟!! ستا كومه خبره رښتيا ده؟
- تا خو ليکلي وو چې خداى له داؤد سره ژمنه كړې وه چې د سليمان نسل به تر ابده د اسرائيليانو پاچايان وي!! دلته ولې ليکې چې اقتدار د سليمان له خپل نسل نه خو پرېږده حتى د ده له قبيلې اسرائيليانو هم يهودا ته انتقال شو؟!!
- خداى څنګه په دې راضي شو چې د ده كور وران شي؟ د عهد صندوق په شته والي كې دا كور څنګه او ولې وران شو؟!! تا خو په دې صندوق سره سيندونه ځيرلي او حصارونه دې نسكور كړي، د خداى د كور د ورانېدو په وخت كې ئې ولې كرامات راڅرګند نه شول؟؟
- ستا په خبرې كې قبيح تناقض ګورو، له يوې خوا وايې چې سليمان د خداى له لوري غوره شوى او له بلې خوا وايې چې دى د خپل پلار په څېر له خدايه نه وېرېدو، مشرکې ښځې ئې په نكاح كړې وې، د خداى د اطاعت په ځاى ئې د دغو مېرمنو خبرو ته غوږ نيولو، د دوى په څېر مشرك او بت لمانځونكى شو!! آيا دا ممكن ده چې د عليم او خبير الله له لوري غوره شوى كس داسې وخېژي؟ ستا د خبرې معنى خو يا دا ده چې ستا خداى په خپل انتخاب كې اشتباه كړې وه، د سليمان په هكله ئې چې څه وړاندوينې كړې وې او څه انتظار ئې ترې درلود صحيح نه وو!! او يا دا چې د سليمان په هكله ستا ټولې خبرې غلطې دي، څوك چې يو كس د كوم كار لپاره غوره كوي او هغه په خپل كار كې پاتې راځي او د خپل مأموريت خلاف عمل كوي، نو په دې كې نه يوازې همدا كس ملامت دى بلكې هغه څوك هم ملامت دى چې دى ئې انتخاب كړې او په دې كار ئې ګمارلى، د ده ناكامي د د ده د غوره كوونكي د ضعيف تشخيص او بې خبرۍ ښنبه ده، مونږ خو د پيغمبرانو عليهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

السلام په اړه دا باور لرو چې هغوی له ګناه معصوم او خوندي دي، دوی تر ټولو غوره انسانان دي، د رشد او کمال هغې اوچتې ثوکې ته رسېدلي چې له دوی پرته بل ثوك هلته نه شي رسېدلی، الله تعالی هغوی ته په معنوي، اخلاقي او عملي لحاظ داسې ورو ورو وده ورکړې او د کمال وروستۍ پوړ ته ئې رسولي چې د دوی د ژوند د لومړي او وروستي پړاو تر منځ د ځمکې او آسمان په اندازه توپیر وو، عجیبه ده چې ته ئې په سر کې ښه ګڼې او په پای کې خراب!! په سر کې د الله تعالی له لوري غوره شوی نېك بنده او په پای کې بې لارې او د بت بنده!!

راشئ وګوره چې قرآن د سليمان عليه السلام په هکله څه وايي؟ قرآن فرمايي:

ǾÅè$9 ïøã Ú ì ã $Ç!È è #r& ÿçR} ß ê$ Nè ï `»Jø$ Š¼ã#% ï Zdrr

ðl ‘#q? 4 m ’Îí ì ïË `ã Îö ø$ = ãn M7ô & þ A$) ù Ç!È Š$ ‹ $ M»Zÿ»Á 9$

`»JøŠ $ZFù) 9r Ç!È É$ZãR $ Éq¬ 9$ $ ó B ,ÿÜù ¥?ã $drŠâÇ!È É $ f ï$

ÓÈ?^ƒ ¼ %Z ’í ó dr ’í ÿô$É ‘ A$% Ç!È > $R& $ #% ¡ _ ¾ í Å ä 4?ã $Z) r

ã!{ â ¾ ì ’Î “ ì B x ƒ $ç9 $Rö ¡ ù Ç!È Ü $ q $ MR& 7 R} ü ‰/ .`B %n

Š$ÿð R $’Î ûü S) ã ûì z#är Ç!È É #§î r Z/ @ä ûüÜ»‹ 9$ Ç!È > $ ¹ & ß øm

`ó ãr 4"$ $R‰Z ¼ç9 b}r Ç!È 5 $ ¡ ïm Îö Î ó Å & ô $ $R Üã #‹»d Ç!È

Ç!È 5 $«B

ص: ۳۰-۴۰

او داؤد ته مو سليمان ورپه برخه کړ، (د خدای) څومره غوره بنده!! يقيناً چې هغه (خپل رب ته) ډېر ورګرځېدونکی وو، کله چې ده ته (يو) مازديګرې ځغاستې ته چمتو ښه او ګړندي آسونه وړاندې کړی شول، نو وئې ويل: د خپل رب د ذکر په سبب مې د آسونو مينه غوره کړې، تر څو چې (د دوړو) په حجاب کې پټ شول، (وئې ويل) بېرته ئې راوګرځوئ، نو (د دوی) په پښو او غاړو ئې لاس راکاږو. او يقيناً چې سليمان مو وآزمويو او د ده په کرسۍ مو يوه (هسې) جثه واچوله، بيا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

انابت وکړ، وئې ویل: اې زما ربه! ما ته بخښنه وکړه، داسې پاچایي راپه برخه کړه چې له ما وروسته له هیچا سره نه ښایي، بې شکه چې ته ډېر لوروونکی یې، نو هغه باد مو ورته مسخر کړ چې د ده په امر به آرام آرام هغه لوري ته خوځېدو چې ده غوښتو او هغه پېریان چې ماڼۍ جوړوونکي او غوټه وهونکي وو او نور ئې تړلي په زنځیرونو کې، دا زمونږ پېرزوینه ده، نو احسان کوه یا لاس راتموه، له (کوم) حساب پرته او یقیناً چې ده لره زمونږ خوا کې تقرب او نږدېوالی دی او غوره پایله.

ګورئ چې قرآن عظیم الشأن سلیمان علیه السلام داسې معرفي کوي:

- هغه د الله تعالی غوره او نېك بنده وو، تل ئې خدای ته مخه وه، مجاهد وو او د الله تعالی لپاره ئې له ښو او ګړندیو آسونو سره مینه وه، د دوی د ځغاستې تماشا به ئې کوله، بیا بیا به ئې غوښتل چې د ده مخې ته تېر شي، د دوی په پښو او غاړو به ئې لاس راکاږو.
- داسې زوی ئې په برخه او د ده ځای ناستی شو چې هسې (تش کالبوت او له اوچتو انساني ارزښتونو خالي) جسد وو، د ده په سبب ئې هم خپل رب ته په وار وار رجوع کوله. او ښایي د همدې لپاره ئې ویلي چې ما ته داسې پاچایي راپه برخه کړه چې له ما نه وروسته له هیچا سره نه ښایي!! په یوه آیت کې او یوه په بلې پسې د دې دواړو خبرو ذکر همدا مطلب په ګوته کوي. بایبل هم د ده زوی همداسې نااهله ګڼي.
- بادونه ورته مسخر شوي وو، ښایي مراد ئې دا وي چې د لومړي ځل لپاره بادي کښتۍ د ده له لوري جوړې شوې.
- پېریان ورته مسخر وو، بنائي کارونه ئې پرې کول او له سیندونو ئې مرجان او مرغلرې پرې راایستلې.
- د الله تعالی په خوا کې ئې لوړ مقام وو او د غوره پایلې خاوند.

همدا راز قرآن فرمایي:

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

Š¼ãŠ ì B $Rö; ™r $Vüãr $Vδãn $Y?#ä ˆxà2 r `»JøŠ $g»Yôgÿù ÇÑÈ šú ïY‰ĝ»©

Nà6 ©<¨ qç9 pè¥¹ ρ»YK=ær ÇÐÈ šú üîè»ù $Zà2 r ŽöÖ9$r `óÎη ç A$7É ø$

“ìgB pÿÏ¹ ‰æ w†ìh$ `»JøÝÏr ÇÑÈ brãÅ»© NÉR& @gù NäÅÙ .`Ï NäY Å óę

٨١-٧٨:الانبیاء ÇÑÈ ûüÏDî»ã äó« è3Î $Zà2 r $kŽÏi $Zø»/ ÓÉ$ÇÚ õF{ $’‹Î ÿÌÍÐ

او داؤد او سلیمان چې کله ئې د هغه کښت په اړه پرېکړه کوله چې د بل چا رمه په کې ننوته (او هغه ئې تباه کړ)، مونږ ئې د پرېکړې شاهد وو، نو سلیمان مو پرې پوه کړ او دواړو ته مو حکمت او علم ورپه برخه کړی وو، داؤد ته مو غرونه داسې مسخر کړي وو چې تسبیح به ئې ویله او مارغان او کوونکي ئې مونږ وو او هغه ته مو د پوښاك (زغرې) جوړول ورزده کړل چې تاسو د جګړو (پرمهال) ساتي، نو آیا شکر کوونکي یئ؟ او سلیمان ته مو باد مسخر کړ د ده په امر به هغې سیمې ته خوځېدو چې برکت مو ورکړی او مونږ په هر څه پوه یو.

دلته هم ګورئ چې د داؤد او سلیمان علیهما السلام څو ځانګړتیاوې بیان شوې:

- د خلکو د شخړو د حل و فصل ښه بصیرت او حکمت ئې په برخه شوی وو. په دې کې سلیمان علیه السلام تر خپل پلار هم مخکې وو. بېلګه ئې د هغې نزاع او شخړې حل و فصل ده چې د یوه کس رمه د بل د انګورو تاکونو ته د شپې لخوا ننوتله، ټول تاکونه ئې له پاڼو، مېوو او ځانګو سره وخوړل، د منازعې د حل لپاره داؤد علیه السلام ته راغلل، هغه پرېکړه وکړه چې د تاکونو د تاوان په مقابل کې دې د رمې د خاوند مېږې د باغ خاوند ته ورکړی شي، سلیمان علیه السلام دا پرېکړه عادلانه ونه ګڼله او خپل پلار ته ئې وویل: په کار ده د رمې خاوند په دې مکلف شي چې په باغ کې کار وکړي او بېرته ئې خپل مخکني حالت ته ورسوي، تر هغه دې د ده رمه د باغ د خاوند په واك کې وي چې له شیدو او نورو محصولاتو ئې استفاده کوي، بیا دې رمه او باغ خپل خپل خاوند ته وسپارلی شي. داؤد علیه

(c) ketabton.com: The Digital Library

السلام د ده پربکړه غوره وګڼله او شخړه په دې توګه حل شوه.

- له مسو نه د زغرې جوړول د دوی لخوا پیل شوي.
- د لومړي ځل لپاره بادي کشتۍ د سلیمان علیه السلام لخوا جوړه شوې.
- له یمن نه تر شام پورې د ده ملك غزېدلی وو، د فلسطین او لبنان خوا ته د مدیترانې اوبه هم د دوی په ملك پورې مربوطې وې او همدلته به د دوی بادي کشتۍ تلې راتلې.
- همدا راز قرآن فرمایي چې د نظامي موخو او د خطونو وړو راوړو لپاره له مارغانو د استفادې لړۍ د ده په دور کې پیل شوې. د سبا ملکې ته د ده لیك د هدهد په واسطه لېږل شوی.
- د بایبل د وینا خلاف قرآن فرمایي چې سلیمان علیه السلام یو مجاهد پیغمبر وو، د سبا ملکه ئې په دې وګواښله چې که تسلیم نه شي نو د داسې ستر فوځ مقابلې ته دې چمتو شي چې مخې ته ئې نه شي تم کېدی.
- قرآن نه یوازې د بایبل دا خبره بې بنسټه ګڼي او د سلیمان علیه السلام په اړه ئې یو دروغجن تور چې ده د ژوند په پای کې د بتانو عبادت پیل کړ او مېرمنې ئې هم مشرکې وې، بلکې فرمایي چې ده د سبا ملکه هم له شرك نه لاس اخیستو او د یوازني رب عبادت ته چمتو کړه:

ÇÎÈ ûïÌÿ». Ùöþ `Ë ÕMR%. $kXÎ «! $ÈrŠ `Ë %Îçè? MR%. $B $d£| ¹ r النمل:۴۳

او (د سبا ملکه ئې) له هغه څه راوګرځوله چې دې ئې له الله پرته عبادت کاوو، هغه له یوه کافر قوم څخه وه.

حقیقت دا دی چې سلیمان علیه السلام یو موحد او مجاهد شخصیت وو، د ده لوی او مضبوط حکومت د ده او د ده د پلار د جهادونو نتیجه وه، د دوی دواړو په هکله د بایبل خبرې پوچې او بې بنسټه دي، عیاش خلك نه لوی لوی دولتونه جوړولی شي او نه ئې ساتلی شي، د چا چې توره د سرو زرو شوه جنګ ئې بایللی او د چا په معبد کې چې سره زر وکارول شول خدای ئې هېر کړی او دین ئې له لاسه ورکړی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزرا

د دې کتاب په مقدمه کې لولو: ... د دې کتاب ليکونکی په غالب گمان عزرا دی، دی کاهن هم وو او کاتب هم... دی له نورو يهودانو سره بابل ته تبعيد شوی وو... او کله چې کورش يهودان له اسارته آزادوي، دی هم له نورو سره يو ځای خپل ملك ته ستنېږي...او له څلورو مياشتو خطرناك سفر نه وروسته يورشليم ته رسېږي...هلته د يهودانو مشران ده ته اطلاع ورکوي چې ځينو يهودانو له غير يهودي ښځو سره واده کړی.، په دې خبرې سخت خفه شو او د خپل قوم لپاره ئې په ژړا او اوښکو دعا وکړه...په پای کې خلك په خپلې غلطۍ پوهېږي او ځان اصلاح کوي (غير يهودي مېرمنې طلاقوي!!).. په دې هکله د بايبل الفاظ دا دي: ... نو کاهن عزرا پاڅېدو او دوی ته ئې وويل: تاسو گناه کړې ده چې غيريهودي مېرمنې مو په نکاح کړې دي، ... اوس د خپل خدای، د خپلو نيکونو خدای په وړاندې اعتراف وکړئ او د ده غوښتنه ترسره کړئ، له دغو قومونو چې ستاسو شاوخوا کې دي لرې شئ او له دغو پرديو ښځو بېل شئ!!

گورئ چې بايبل په خپله اعتراف کوي چې دا کتاب عزرا ليکلی، هغه په اسارت نيول شوی او بابل ته انتقال شوی وو، د ده يو غير مستند تاريخ په داسې حال کې د بايبل برخه گرځول شوی چې مطالب ئې مخکې او وروسته تکرار شوي!! گورئ چې د بايبل خدای يهودانو ته د الله تعالی له نورو بندگانو نه د بېلېدو او د غيريهودي مېرمنو د طلاق امر کوي!! آيا کېدی شي دا د هغه الله تعالی امر وي چې د ټولو انسانانو رب دی؟! آيا که کوم انسان داسې قانون وضع کړي چې د دوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسانانو تر منځ په دې خاطر د بېلتون حکم کوي چې يو د يوې قبيلې او بل د بلې قبيلې دی، دا قانون به کوم عاقل او عادل انسان عادلانه او معقول وګڼي؟ هغه به کوم بې عقله انسان وي چې دې ته په درنه سترګه وګوري او هغه د الله تعالی له لوري وګڼي؟!!

نحميا

دا د بايبل بل کتاب دی، نحميا نومې ليکلی، دا د ده د خاطراتو کتاب دی، خو بايبل د سپېڅلو کتابونو په ضمن کې نيولی، د ده ځينو خبرو ته لږ ځير شئ:

(د شوش په سلطنتي قصر کې وم، يو يهودي ورور مې ليدو ته راغی، نوم ئې حناني وو، د بېرته ستانه شوو خلکو او د اورشليم د وضعې پوښتنه مې ترې وکړه، هغه راته وويل: دوی په ډېرې خوارۍ کې ژوند کوي..د ښار حصار لا همغسې وران دی او دروازې لا نه دې جوړې شوې، ... ډېر مې وژړل، څو ورځې مې هيڅ ونه خوړل او خدای ته مې دعا وکړه...څلور مياشتې وروسته کله چې مې د شرابو جام پاچا ته ورکاوو، له ما ئې وپوښتل: ولې داسې غمجن يې؟... تر دې مهاله زه هيڅکله پاچا غمجن نه وم ليدلی!! له پوښتنې ئې ووېرېدم، ځواب مې ورکړ: پاچا دې تر ابده ژوندی وي!! چې زما هغه ښار وران وي چې نيکونه مې په کې ښخ دي او دروازې ئې سوځېدلې، نو زه به ولې غمجن نه وم، پاچا وويل: غوښتنه دې څه ده؟ ومې ويل: که د پاچا خوښه وي او په ما ئې د لطف نظر وي نو ما دې خپل وطن ته ولېږي ترڅو د خپلو نيکونو ښار آباد کړم!! پاچا موافقه وکړه...

ګورئ چې نحميا د شوش د هغه پاچا د شرابو ساقي دی چې دوی ئې له خپل هېواده تبعيد کړي وو، له خپل يهودي وروره ئې د هېواد غمجن احوال واورېدو، دومره خفه شو چې څو ورځې ئې هېڅ ونه خوړل!! خو سره له دې په هغو ورځو کې هم او تر څلورو مياشتو پورې پاچا د ده په څېرې کې هيڅکله د غم نښې ونه ليدې، خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور میاشتې وروسته ئې د ده په څېره کې هغه مهال د خفګان نښې ولیدلې چې د شرابو جام ئې ورکاوو!! نه پوهېږو چې دا خبرې په کوم منطق د منلو وړ ګڼلی شو!!

دی له دې وروسته د اورشلیم د حصار په جوړولو او په هغه کې د خپلې مهمې ونډې په هکله په ډېر تفصیل سره بحث کوي، له دې وروسته د هغو کسانو د نومونو یو اوږد فهرست وړاندې کوي چې له تبعیده راستانه شوي وو، د حصار په جوړولو کې ئې برخه اخیستې وه، له عزرا سره ئې ژمن لیك امضا کړی وو او د هغو قبیلو نومونه چې په اورشلیم کې ځای په ځای شوې او ګڼ شمېر نور نومونه،...

نه پوهېږم د بایبل لیکوال د خاطراتو په دې بې محتوی کتاب کې څه لیدلي چې هغه ئې د سپېڅلو کتابونو په فهرست کې شامل او د بایبل برخه ئې ګرځولی.

استر

بایبل لیکي چې استر د یوې یهودي یتیمې نوم دی، دا کتاب د دې په هکله بحث کوي، په مقدمه کې ئې راغلي: د پارس پاچا خشایار په خپلې مېرمنې په دې سبب غصه شوی وو چې په یوې مېلمستیا کې ئې برخه نه وه اخیستې... په دې سبب ئې هغه له ملکه والې خلع کړه او په ځای ئې استر ځان ته په نکاح کړه!! د استر تره مردخای ورته وویل چې خپل یهودي والی مه څرګندوه، د خشایار صدراعظم هامان نومېدو، چې ډېر متکبر وو او له ټولو ئې د احترام هیله درلوده، یو ځل مردخای د ده درناوی ونه کړ، نو دی ډېر غصه شو، پاچا ته ئې د ټولو یهودانو د وژلو مشوره ورکړه، پاچا له دې خبر نه وو چې استر د ده ملکه هم یهودۍ ده، د یهودانو د وژلو امر ئې وکړ، مردخای استر ته د دې حکم په اړه خبر ورکړ، هغې پاچا ته وویل: زه هم له هغو خلکو څخه یم چې تا ئې د وژلو امر کړی، پاچا دومره غصه کېږي چې فوراً حکم کوي چې هامان باید په همغه دار وځړول شي چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

يهودانو لپاره ئې جوړ کړی وو!! او د ده په ځای ئې مردخای د صدر اعظم په توګه وټاکو!! يهودان دغه ورځ د پوريم د جشن په نامه لمانځي!!

له دې مقدمې قياس کولی شئ چې دا څنګه کتاب دی؟ د بوډۍ انا تر نکل هم خندوونکی نکل، بوډۍ انا چې د ژمې په اوږدو اوږدو شپو کې خپلو وړو وړو لمسيانو ته کوم نکل کوي نو د ورځې ئې له ځان سره جوړ کړي او دې ته ئې پام وي چې داسې نه کوم شوخ لمسی ئې ورته ووايي: انا انا!! نه منو نه منو، دا کيسه دې له ځانه جوړه کړې، نن مونږ ته رښتوني کيسه وکړه!! خو د بايبل ليکوال د دې پروا هم نه کوي، خپلو لوستونکو او منونکو ته د هغو وړو وړو لمسيانو په سترګه هم نه ګوري، د دې پروا نه کوي چې د دورواغو داسې مجموعه يو ماشوم هم نه مني!! څنګه به پاچا خپله مېرمن په دې سبب طلاقوي چې په يوې مېلمستيا کې ئې برخه نه وه اخيستې او د دې په ځای به داسې ښځه کوي چې نه ئې پلار ورته معلوم دی او نه نسب او قبيله!! څنګه به ئې صدراعظم د يوه کس د عدم احترام په سبب د ټولو يهودانو د وژلو پرېکړه کوي او پاچا به هم ورسره موافقه کوي، بيا به د قصر مخې ته دار جوړوي او په دې وخت کې به استر ځان پاچا ته معرفي کوي او بيا به پاچا پر خپل همغه صدراعظم غصه کېږي او د ده د وژلو او په دار ځړولو امر به کوي!! او په ځای به ئې يهودي مردخای صدراعظم کوي!! پوښتنه کوو: هامان څنګه پوه شو چې د استر تره مردخای يهودي دی، تا خو ليکلي چې استر خپل يهودي والی پټ ساتلی وو؟!! که تا ليکلي وی چې پاچا د يهودانو مذهب قبول کړی وو، د همدې لپاره ئې يوه يهودي ښځه وکړه، د همدې لپاره ئې يو يهودي صدراعظم کړ او د همدې لپاره ئې يهودانو ته اجازه ورکړه چې په دريو ورځو کې ۷۵۰۰۰ خلك ووژني، نو د بوډۍ انا کوم شوخ لمسي به هم له کومې پوښتنې پرته ستا نکل منلو، خو تا خپل نکل داسې جوړ کړی چې هيڅا ته د منلو نه برېښي!!

داسې معلومېږي چې د بايبل ليکونکي دا قصه د دې لپاره له ځانه جوړه کړې چې د يهودانو پېغلې د استر په څېر کارونو ته چمتو کړي او ورته ووايي چې يوه ښاېسته يهودي پېغله کولی شي خپل قوم ته له داسې لارو دومره ستر ستر خدمتونه وکړي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایوب

د بایبل د دې کتاب په مقدمه کې لولو: د ایوب کتاب د رنځ او ستونزې او د هغې د عواملو په اړه بحث کوي، ... ایوب یو نېك، پوه او شتمن سړی وو، ناڅاپه له کړاوونو سره مخامخ شو، لس زامن ئې په یوه طوفان کې مړه شول، شتمني ئې له لاسه ووته او په سختې ناروغۍ اخته شو، درې دوستان ئې پوښتنې ته ورغلل، ... ایوب ته ئې وویل: د ګناهونو په سبب له بدې ورځې سره مخامخ شوی یې!! ایوب ټینګار کوي چې داسې نه ده، خو خلك د ده خبره نه مني... پرېشانه دی خو په دې باور دی چې خپل خدای نه دی هېر کړی، که څه هم د مصیبتونو په علت او سبب نه پوهېږي، بالآخره خدای د لوخړو له منځه ورباندې غږ کوي او ورته وایي: انسان هیڅکله د خدای په عظمت نه شي پوهېدی!! د خدای د خبرو له اورېدو وروسته ایوب وویل: تر دې د مخه زما غوږونو ستا په اړه نور څه اورېدلي وو، خو نن زما سترګې تا ګوري!! نو ځکه له ځانه بې زاره یم او ستا په وړاندې په خاورو او ایرو کې توبه کوم!! ایوب په دې پوه شو چې په خدای باندې د ده باور باید له هغو پېښو سره ونه تړل شي چې دی ورسره مخامخ کېږي!! خدای د ایوب شتمني دوه برابره بېرته ورکوي او لس زامن وربخښي... د ایوب له کتابه دا نتیجه ترلاسه کوو: (کوم څه چې مونږ په خپل ژوند کې ورسره مخامخ کېږو، دا د خدای له اقتداره بهر نه دي، د شیطان قدرت او اختیار په هغې محدودې کې دی چې خدای ئې اجازه ورکړې...)

مخکې له دې چې د دې کتاب د موضوع په اړه بحث ته داخل شم څو خبرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضروري ګڼم: ما په ټول بايبل کې يوازې دا کتاب داسې وموندو چې څه نا څه د الهي کتاب نښې او آثار په کې ترسترګو کېږي، که څه هم د کتاب ليکونکي موضوعات سره خلط کړي او د مطلب له سمې او روغې افادې عاجز پاتې شوی.
سره له دې چې د ايوب کتاب د بايبل د نورو کتابونو په څېر له بې بنسټه او بې محتوی خبرو ډک دی خو له نورو څخه ئې توپير په دې کې دی چې دلته څه ناڅه د انسان يوې اساسي پوښتنې ته د ځواب ورکولو هڅه شوې، خو په ډېره ناقصه او کمزورې توګه!! بايبل هڅه کړې د مصيبتونو په اړه پنځه توجيهات وړاندې کړي او په پنځو کې ئې يوه غوره او معقوله ثابته کړي!! د ايوب په څېره کې د مصيبتونو د لاملونو په اړه يوه انګېرنه انځوروي او د ده د څلورو دوستانو په څېرو کې څلور نورې انګېرنې تمثيلوي. دا يوه له هغو اساسي مسايلو څخه ده چې هر دين او مذهب بايد ځواب ورته ولري او دا توضيح کړي چې د مصيبتونو اسباب څه دي؟ انسان ولې له مصيبتونو سره مخامخ کېږي؟ څوک ئې ورسره مخامخ کوي؟ خدای که شيطان؟ ولې ئې مخامخ کوي؟ د ده د ګناه په سبب ئې خدای له مصيبتونو سره مخامخ کوي که شيطان ئې د خپلې دښمنۍ په سبب ورسره مخامخ کوي؟

بايبل ليکي: (د عوص په سيمې کې يو کس اوسېدو چې نوم ئې ايوب وو، له خدای څخه وېرېدونکی، نېك او له ګناهونو ځان ساتونکی وو، اووه زامن او درې لونې ئې وې اووه زره مېږې، درې زره اوښان، پنځه سوه جوړې غوايي، پنځه سوه خرې او ډېر نوکران ئې درلودل!!)

د بايبل دغو ارقامو ته هم ځير شئ: اووه زامن، اووه زره مېږې، درې لونې، درې زره اوښان، پنځه سوه جوړې غوايي او پنځه سوه خرې!! دا هماغه اووه دي چې بايبل ئې ډېر ډېر راوړي او په هر ځای کې ئې کاروي!!

د ايوب د ايمان آزموېنه

بايبل تر دې سرليك لاندې يوه مهمه اعتقادي مسئله د پنځو څېرو د ويناوو په ترڅ کې څېړي، دا بحث په ټول بايبل کې ځانګړی او استثنائي حيثيت لري، د بحث موضوع او د څېړنې څرنګوالي دې عنوان ته د بايبل په ټولو نورو عنوانو غوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

والی ورکړی، په دې هکله ئې بحث کړی چې انسان ولې له کړاوونو او مصیبتونو سره مخامخ کېږي، څوك او څه ئې مخامخ کوي؟ او د مصیبتونو په وړاندې د چا غبرګون مثبت او صحیح دی او د چا ناسم او غلط؟ څوك د صبر او قناعت لار غوره کوي او څوك د شکایت او اعتراض لار؟ د پنځو کسانو په ویناوو کې ئې دې ته پنځه ځوابونه ورکړي، خو متأسفانه په دې نه دی توانېدلی چې دې پوښتنې ته واضح او معقول ځواب ووایي، تاسو به وګورئ چې بېل بېل نظریات ئې سره خلط کړي، په داسې حال کې چې غواړي یو کس د صابر او قانع په توګه معرفي کړي او د هغه په وینا او عمل کې صبر او قناعت انځور کړي، هغه ته ئې شکایت او اعتراض هم منسوب کړی، له دې بحث نه لوستونکی دا نتیجه نه شي ترلاسه کولی چې د چا وینا سمه ده او د چا ناسمه؟ او په الله تعالی د ایمان او باور تقاضا څه ده؟ ...

بايبل ليکي : یوه ورځ چې فرشتې د خدای په وړاندې حاضرې شوې وې، شیطان هم ورسره وو، خدای له شیطانه وپوښتل: چېرې وې؟ شیطان ورته وویل: د ځمکې چارچاپېر ګرځېدم، خدای وویل: آیا زما بنده ایوب دې ولید؟ د ځمکې پر سر د ده په څېر انسان نه شته، نېك، له خدایه وېرېدونکی، له ګناه نه ځان ساتونکی، شیطان وویل: که له خدایه وېرې ده ته ګټه نه رسولی نو دا کار ئې نه کاوو!! هرڅه دې ورکړي... شتمني ئې ترې واخله بیا وګوره چې په څرګنده به له تا انکار کوي!! خدای شیطان ته وویل: لاړ شه، د شتمنیو په اړه ئې چې څه غواړې هغه وکړه خو ده ته تاوان مه رسوه، شیطان ووت... یوه ورځ چې د ایوب زامن د ده د مشر زوی په کور کې مېلمانه وو، یو کس ایوب ته راغی او وئې ویل: مونږ یوې کوله، خره څرېدل چې سابیانو ناڅاپي برید وکړ، کارګران ئې ووژل او څاروي ئې له ځان سره یوړل، یوازې زه ژوندی پاتې شوم، د ده خبرې لا پای ته نه وې رسېدلې چې بل قاصد راغی او وئې ویل: له آسمانه اور راپرېوت، تول شپانه او رمې ئې وسوځول، یوازې زه ژوندی پاتې شوم... د ده خبره لا نه وه ختمه شوې چې بل کس راغی او وئې ویل: کلدانیانو پر مونږ برید وکړ، ستا اوښان ئې یوړل او نوکران ئې ووژل، یوازې زه ترې ژوندی پاتې شوم، په همدې کې بل کس راورسېدو او وئې ویل: ستا تول زامن او لوڼې د مشر زوی په کور کې مېلمانه وو، چې ناڅاپي تنده سیلۍ راغله او

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور ئې وران کړ، ټول تر چتونو لاندې شول، یوازې زه ترې ژوندی پاتې شوم، په دې وخت کې ایوب پاڅېدو، له ډېره ویره ئې خپلې جامې څیرې کړې، د سر وېښتان ئې وخریيل او د خدای په وړاندې په خاورو کې پرېووت او وئې ویل: د مور له رحمه لوڅ دنیا ته راغلم او لوڅ به ځم، خدای راکړي وو او خدای واخیستل، د خدای نوم دې مبارك وي!! له دې ټولو سره سره ایوب ګناه ونه کړه او خدای ته ئې نامناسبه خبره ونه کړه!! بیا ملائکې د خدای په وړاندې حاضرې شوې، شیطان هم ورسره وو، د شیطان او خدای ترمنځ همغه مخکنۍ خبرې تکرار شوې او دا ځل خدای ورته وویل: څه د ده د بدن په اړه چې څه غواړې ورسره وئې کړه خو وژنه ئې مه!! نو شیطان د خدای له حضوره ووت او ایوب ئې په دردوونکو دانو اخته کړ، ایوب په ایرو کې کښېناست او یو کودړی ئې راواخیست او ځان ئې پرې ګراوو، مېرمنې ئې ورته وویل: آیا سره له دې چې خدای دا ټول مصیبتونه درباندې راوستل بیا هم ورته وفادار یې، په خدای لعنت ووایه او ومره!! ایوب ورته وویل: ته د یوې بې عقلې ښځې په څېر خبرې کوې، آیا یوازې ښه شیان به له خدایه مونږ ته رسېږي او بد نه؟!! د دغو ټولو مصیبتونو سره سره ایوب د خدای په اړه بده خبره ونه کړه.

د بايبل په دې وینا کې څو خبرې د پام وړ دي:

- شیطان داسې معرفي کوي چې کولی شي د ملائکو په څنګ کې د الله تعالی په حضور کې په وار وار ودرېږي، د خبرو کولو مجال او د الله تعالی د مخلصو بندګانو د ځورولو او په مصیبتونو د دوی د اخته کولو اجازه ترلاسه کړي!! دا خبرې نه له الهي کتابونو سره اړخ لګوي او نه د الله تعالی له شأن سره، له مقربو فرشتو سره یو ځای د الله تعالی په حضور کې د شیطان په وار وار حاضرېدل او د الله تعالی د یوه مخلص او صالح بنده د ځورولو اجازه ترلاسه کول، له دیني ارشاداتو سره متصادمه رأیه ده، الله تعالی له دې ډېر لوړ دی چې شیطان په خپل حضور کې ومني او هغه ته د مصیبتونو د نازلولو واك ورکړي، قرآن، شیطان داسې معرفي کوي چې الله تعالی رټلی، لعنت ئې پرې ویلی او آسمان ته د ختلو لار ئې پرې تړلې. همدا راز قرآن فرمایي چې په آسمان او ځمکې کې الله تعالی داسې څوك نه دی پیدا کړی چې د ګټې او تاوان رسولو واك ئې هغه ته سپارلی وي، شیطان خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېږده مقربو فرشتو او پيغمبرانو عليهم السلام ته هم دا واك نه دی ورکړی شوی. په الهي دين کې د شرك او توحيد ترمنځ توپير په دې کې دی چې يو ئې الله تعالی تېولواك ګڼي او بل ئې د الله تعالی ترڅنګ نور ذوات د واك خاوند او د الله تعالی شريك.

- له يوې خوا ايوب عليه السلام د يوه شاکر او صابر بنده په توګه معرفي کوي خو له بلې خوا ئې د يوه شاکي، ناراضه او د الله تعالی په پرېکړو د اعتراض لرونکي په توګه!! له يوې خوا ده ته دا خبره منسوبوي چې مېرمنې ته ئې وويل: آيا له خدايه به يوازې ښه شيان رارسي او بد شيان نه؟ خو له بلې خوا ئې داسې معرفي کوي چې په الله تعالی باندې سخت اعتراض لري چې ولې ئې له کړاوونو سره مخامخ کړی!! خو قرآن د ايوب عليه السلام په هکله فرمايي:

¼ç9 $Z6öf GŐ$ü ÇÑÌÈ šú üÏg°S9$Ŝmö |MR&r ŽØ9$ÓÍ¡ B ’ÎbŷÇ/‘ 3“ Š$R 6ĵ šU q∮&r

3“ •ò2 Ër $RÏ‰YÃ ôÏB pŒô‘ öÇègB NĜ÷Ïr ¼ãd& ç»Y«?#är 9Ê `Ï ¾ÏhÎ $B $Yÿ±3ù

ÇÑÍÈ ûïÏ‰Î»èÿ الانبياء: ۸۳-۸۴

او ايوب درياد کړه چې کله ئې خپل رب ته داسې دعا وکړه: ما ته تکليفونه رارسېدلي او ته تر هر رحم کوونکي ډېر مهربان يې! نو د ده دعا مو قبوله کړه او هغه کړاو مو ترې دفع کړ چې پرې اخته شوی وو، د ده کورنۍ مو ورکړه او له مثل سره ئې، زمونږ له لورې د يوې پېرزوينې په توګه او عابدانو ته د يوه تذکار او يادونې په توګه.

ګورئ چې دلته ايوب عليه السلام د الله تعالی د واقعي بندګانو لپاره د يوې بېلګې په توګه معرفي شوی خو بايبل له يوې خوا ده ته دا خبره منسوبوي چې وئې ويل: د مور له رحمه لوڅ دنيا ته راغلم او لوڅ به ځم، خدای راکړي وو او خدای واخيستل، د خدای نوم دې مبارك وي!! خو له بلې خوا ليکي چې په دې وخت کې ايوب پاڅېدو، له ډېره ويره ئې خپلې جامې څيرې کړې، د سر وېښتان ئې وخرييل او د خدای په وړاندې په خاورو کې ورغښت!!! يوه کس ته په يوه وخت کې دا دواړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې منسوبول صریح تناقض دی.

قرآن د ده د مېړمنې په هکله فرمايي چې هغه هم نېك انسان، صبرناکه مېرمن او الله تعالی ته ډېره مخه کوونکې ښځه وه:

... ÇÍÎÈ Ò #r& ÿçgR̂ %7è‰$Neb #•Î$ ¹ pR%â ` r $R̂ ... ص: ۴۱-۴۴

خو بايبل وايي چې هغې ايوب عليه السلام ته وويل: : آيا سره له دې چې خدای داټول مصيبتونه درباندې راوستل بيا هم ورته وفادار يې، په خدای لعنت ووايه او ومره!!

په يقين سره ويلی شو چې په اصلي انجيل کې به د ايوب عليه السلام يادونه په همغه توګه شوې وې چې په قرآن کې راغلې، خو د بايبل کمزوري ليکوال له هغه داسې بې محتوی قصه جوړه کړې، که د بايبل ليکوال په دې قصې کې د قرآن اسلوب غوره کړی وی، ايوب عليه السلام ئې د صبر او قناعت بېلګه، مېرمن ئې د وفادار دوست په توګه، زامن او خپلوان ئې د بې وفا خپلوانو او دوستانو په توګه او دا څلور کسان ئې داسې انځور کړي وی چې يو ئې د مصيبتونو او کړاوونو په وخت کې په مصيبتونو اخته دوست ملامتوي او مصيبتونه د ده د اشتباهاتو او ګناهونو نتيجه ګڼي، بل ئې له کړاوونو د وتلو لپاره د غلطو لارو چارو غوره کولو ته هڅوي او بل ئې په خپلو کړنلارو کې تجديد نظر ته تشويقوي، د قصې په ترڅ کې ئې د شيطان ونډه ښه تمثيل کړې وی او الله تعالی ئې هغسې معرفي کړی وی چې له هغه سره ښايي، نو دا کتاب به د بايبل تر ټولو غوره او مفيد کتاب وو، خو متأسفانه هغه اشتباه کړې او قصه ئې په ناسم لوري غزولې ده.

- د بايبل د نظر په خلاف قرآن شيطان داسې معرفي کوي چې کار ئې يوازې د انسان وسوسه کول، ګناه او بد کار ته هڅول، بد عزايم او غلط افکار ئې په سينه کې راپيدا کول دي، نه پر انسان څه تسلط لري او نه د تاوان او ضرر رسولو توان.
- د حوادثو، مصيبتونو او پېښو په هکله څلور نظريې وړاندې کيږي:

۱. يوه د بايبل دغه نظريه چې وايي: په انسان باندې چې کوم مصيبتونه راځي، دا د شيطان کار دی، خدای شيطان ته دا اجازه ورکوي چې انسان له کړاوونو او مصيبتونو سره مخامخ کړي.

۲. بله دا چې انسان د خپلو ګناهونو په سبب له مصیبتونو سره مخامخ کېږي، هر په مصیبت اخته انسان په حقیقت کې یو ګناهګار انسان دی!! دا ځکه چې مصیبتونه یوازې یو لامل لري او هغه د انسان ګناه ده او بس.

۳. درېیمه نظریه هغه ده چې وایي: ټولې پېښې تصادفي حوادث دي، که دا ستر ستر طوفانونه دي، که سیلابونه، که زلزلې او وچ کالي او که وړې وړې پېښې، د یوه انسان له عادي بیمارۍ نیولې تر هغو لویو لویو پېښو چې په میلونونو خلک ترې متاثره شي، دا ټول طبیعي اسباب او عوامل لري، د خلکو له کړو وړو او ګناهونو سره ئې هیڅ تعلق نه شته، هم ګناهګار نیسي او هم بې ګناه، نه ئې د انسان بد عمل په راتلو کې څه ونډه لري او نه ئې ښه عملونه په مخنیوي کې.

۴. خو قرآن فرمایي چې د ښه او بد، راحت او مصیبت، نعمت او نقمت پرېکړه د الله تعالی له لوري کېږي، نه شیطان په دې کې څه تصرف او مداخله کولی شي او نه په ځمکې او آسمان کې له الله تعالی پرته بل څوک. د هرې پېښې پرېکړه د الله له لوري کېږي، هره حادثه د هغه په اراده رامنځته کېږي، الله نه په چا ظلم کوي او نه د عدالت خلاف پرېکړه، له هر فرد او ټولنې سره همغه څه کوي چې د عدالت له مخې ئې مستحق وي، نه ستر ستر حوادث تصادفي پېښې دي او نه واړه واړه مصیبتونه، کله د انسان بد عملونه د دې مصیبتونو د راتلو لامل وي او نېک عملونه ئې د تم کېدو باعث او کله الله تعالی غواړي د مصیبتونو په ترڅ کې انسان وروزي، کمال ته ئې ورسوي او هغه استعدادونه په کې راوېښ او ځلانده کړي چې یوازې له کړاوونو سره د مخامخ کېدو په صورت کې په انسان کې وده کوي، لکه هغه ماشوم چې د لومړي ځل لپاره په خپلو پښو تګ زده کوي نو په وار وار لوېږي او لتېږي او په همدغو لوېدلو او لتېدلو کې د ده روزنه کېږي، ډېر څه ورښودل کېږي، هډوکي ئې مضبوطېږي او په لوړو ژورو کې د تلو هنر زده کوي.

قرآن فرمایي:

ÇÌÈ 9Ï. `ã (qãè/r ßã/Ÿ‰ & Ó6 ¡ . $Jî ù p6ŠÅB `B Nà6 7» ¹ & $Br الشوری: ۳۰

او په کوم مصیبت چې تاسو اخته کېږئ نو دا ستاسو د خپلو لاس ته راوړنو په وجه دی او له ډېرو ئې (الله) تېرېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا آيت په ډېر صراحت او قاطعيت سره وايي چې مصيبتونه ستاسو د کړو وړو
په سبب راځي او دا چې دا ستاسو د ګناهونو يوازې د يوې برخې سزا ده، که الله
عفو ونه کړي او له تاسو سره د فضل او عفوې په ځای د عدل له مخې معامله وکړي
نو تر دې به ئې ستر ستر مصيبتونه درباندې نازل کړي وو.

همدا راز فرمايي:

Òšîæ äó« èaî ª! $ ¼çù Ÿö « $î .`Bsã `Br « $Èóî žvj p6šÅB `B >$ ¹ & $B

ÇÊÊÈ التغابن: ١١

هيڅ مصيبت نه راځي مګر د الله په إذن سره او څوك چې پر خدای ايمان لري، زړه
ئې ورهدايت کړي او الله په هر څه ښه پوه دی.

دا آيت هم په ډېر تأکيد او قاطعيت سره وايي چې هيڅ مصيبت په خپل سر او
تصادفي نه راځي، د الله په حکم او إذن راځي، د ايمان خاوندان ئې په وجه او
حقيقت پوهېږي او په دې هکله ئې الله زړونه روښانه کوي او له شك او اعتراض نه
ئې خوندې ساتي.

مسلمانانو ته په دې هکله داسې لارښوونه کوي:

šc qäBs9$Ž2 qGŠù « $’?ãr $Z99qB qè $Z9 ª! $=FŸ2 $B žwj $Z;‹Å ã `9@è

ã7ŠÅ ãb& Nã î ßÈ /ŽIR ßtr ÈšŠ^ó ß $“ ‰nj Wj $Zî šc qÅ/•? @d @èÇÊÈ

ÇÊÈ šc qÅ ĥIB Nà6 èB $Rî (pÅ /Žlù $Yƒ‰ƒ î & ýaŸZã ïÆ Ë 5 # ‹ èî ª! $

التوبة:٥١- ٥٢

ووايه: له هغه څه پرته چې الله راته ليکلي هيڅکله څه نه رارسي ، هغه مو مولا دی
او مؤمنان خو بايد پر الله توکل وکړي، ورته ووايه: آيا مونږ ته له دوو نه د يوې
ښيګړې پرته د بل څه انتظار لرئ او مونږ خو ستاسو لپاره يا دې ته سترګې په لاره
يو چې الله مو له خپل لوري په کوم عذاب اخته کړي او يا زمونږ په لاس، نو انتظار
وکړئ چې مونږ هم درسره انتظار کوونکي يو.

دا مبارك آيتونه هم په پرېکنده ډول وايي چې هيڅکله کوم داسې مصيبت نه دررسېږي چې الله تعالی له مخکې نه وي درته ليکلی، که دا مرګ ژوبله وي، په جګړې کې ماتې وي، يا کوم بل مصيبت، مؤمنان به په خدای توکل کوي، د مصيبتونو په اړه به هيڅکله دا شك نه کوي چې دا په خپل سر او د الله تعالی له عادلانه پرېکړې پرته نازل شوي. قرآن د يوې داسې ډلې يادونه کوي چې ورته وويلی شو: لاسونه مو راتم کړئ، لمونځ وکړئ او زکات ورکړئ، خو کله چې پر دوی جهاد فرض کړی شو نو ځينې ئې له خلکو نه داسې وېرېدل لکه له الله نه او يا تر دې هم سخته وېره او ويل ئې: ای زمونږ ربه! ولې دې پر مونږ جنګېدل فرض کړل؟ ولې دې تر يوې نږدې نېټې ونه ځنډولو؟ الله تعالی وفرمايل: دوی ته ووايه چې د دنيا متاع خو وړوکی شی دی او آخرت غوره دی، د هغه لپاره چې تقوا ئې غوره کړه او د بڅرکي په اندازه به پر تاسو تېری ونه شي، چې چېرې وئ مرګ به مو بيا مومي، که څه هم په دنګو کلکو ماڼيو کې وئ، او ورپسې د مصيبت په اړه فرمايي:

p¥ĥ™ bğöÅ ê bĵr «ł $Ÿ‰Zä ôË ¾íÉ»d (q8qà)ƒ pZ ¡ m bğöÅ ê bĵr

Ÿw Qö)$$äwà d É$Jù «ł $Ÿ‰Zä ôË @ä @è 8Ÿ‰Zä ôË ¾íÉ»d (q8qà)ƒ

$Br «ł $ `Ïù pZ ¡ m ôË 7 /$ ¹ & $B ÇÐÑÈ $Zÿ‰n bqß)ÿƒ brŠ3ƒ

«ł $Ŝ 4".r Zwqß‘ Ä $Z=ŷ 7 »Yù™ôr 7 Åyø`Ïù p¥ĥ™ `Ë 7 /$ ¹ &

النساء: ۷۸- ۷۹ ÇÐÒÈ #‰‹Í -

او چې کومه ښېګړه ئې په برخه شي نو وايي: دا خو د الله له لوري ده، خو که کړاو ئې په برخه شي نو وايي: دا خو له تا څخه دی، ورته ووايه: ټول د الله له لوري دي، په دې خلکو څه شوي چې په هيڅ خبرې نه پوهېږي. له ښېګړې چې څه ستا په برخه شي نو د الله له لوري ده او چې کړاو او ستونزه درورسېږي نو هغه په خپله ستا لخوا ده، ته خو مو خلکو لره يو استاځی لېږلی يې او الله د شاهد په حيث کافي دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګورئ چې قرآن مصیبتونه د الله تعالی له لوري ګڼي، د ګټې او تاوان پرېکړه هغه ته منسوبوي، ښېګړه د ده پېرزوینه او کړاو د انسان د عمل سزا بولي، کله ئې د مرګ په څېر یو فطري بهیر ګڼي چې پرېکړه ئې الله تعالی کوي او د انسان ښه یا بد عمل هیڅ اغېز پرې نه لري او کله ئې د انسان د عملونو پایله او سزا.

بایبل له دې وروسته د هغو څلورو کسانو خبرې رااخلي چې ایوب علیه السلام ته راغلي، د ده دردناکه وضعه ئې لیدلې، د ده شکایتونه ئې اورېدلي او د ده د شکایتونو په اړه ئې خپل نظر وړاندې کړی، لیکي:

درې دوستان ئې خوا ته راغلل، الیفاز تیماني، بلدد شوحي او سوفر نعماتي،... د ده دردونو ته په پام سره ئې اووه ورځې (بیا هم اووه!!) له څه ویلو پرته د ده په خوا کې تېرې کړې... ایوب په شکایت کولو پیل وکړ، وئې ویل: په هغې ورځې هم لعنت چې زه په کې دنیا ته راغلم او په هغې شپې هم چې زه د مور په رحم کې پیدا شوم، کاش دا ورځ د تل لپاره هېره شي، د خدای له یاده هم ووځي!! ... محوه شي او نور نو د میاشتې په ورځو کې حساب نه شي!! ... په دې شپې لعنت ووایئ چې زما د زېږېدو سبب شوه او له دغو مصیبتونو سره مخامخ شوم، ولې په دې ورځ مړ نه شوم؟!! ... کاش مړ پیدا شوی وی...ځکه د مرګ په دنیا کې انسان آرامه وي او د شریرو خلکو له ځورونو خوندي، زنداني د زندان د ساتونکي چیغې نه ځوروي، غني او فقیر یو شانې وي، غلام د ارباب له لاسه آزاد وي، ... ولې باید پر هغو خلکو د ژوند رڼا ولګېږي چې په بدبختۍ کې ژوند کوي؟ ولې هغو خلکو ته مرګ نه راځي چې د مرګ په انتظار کې دي، داسې لکه څوك چې د ګنج په لټه کې وي؟ ...

ګورئ چې دلته ایوب علیه السلام داسې ښودل شوی: له خپل پیدا ښېته بې زار، مرګ تر ژوند غوره ګڼي او تمنا ئې کوي، د هغو خلکو په پېدا کولو اعتراض لري چې بدمرغیو کې ژوند کوي!! دا خبرې نه له یوه پیغمبر سره ښایي او نه له یوه صابر بنده سره، دا یوازې د یوه شاکي او بې صبره بنده خبرې کېدی شي.

بایبل د هغو شکایتونو په اړه چې ایوب علیه السلام ته ئې منسوب کړي، د ده د یوه دوست غبرګون داسې انځوروي: الیفاز تیماني وویل: ایوبه! اجازه راکوې چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو خبرې وکړم، ځکه نور نو چوپ نه شم پاتې کېدی، تا مخکې خلکو ته ویل: چې پر خدای توکل وکړئ، کمزورو ته دې ډاډ ورکاوو او د دوی زړونه دې مضبوطول، ستا په څېر نېك سړی باید په داسې حالت کې خپل اعتماد له لاسه ورنه کړي او ناامېده نه شي... لږ فکر وکړه آیا تراوسه دې لیدلې چې کوم نېك او بې ګناه سړی هلاك شوی وي؟ تجربې ښودلې: چې څه کرې هغه به رېبې!! ... یوه شپه چې په ژور خوب ویده وم، ناڅاپه مې یو غږ تر غوږ شو او یو حقیقت راته څرګند شو، د روح حضور مې احساساوو خو نه مې لیدله، وېرې اخیستی وم... په هغه وحشتناك سکوت کې مې دا زمزمه واورېده: آیا خاورین انسان کولی شي د خالق خدای په نظر کې بې ګناه وي، حتی د آسمان فرشتې هم د خدای له نظره پاکې نه دي!!!.... انسان بې موجبه او بې علته په بلا او بدبختۍ نه اخته کېږي، د بدبختۍ چینه په خپله له انسانه راخوټېږي، که زه ستا په ځای وی خپل مشکلات به مې خدای ته وړاندې کړي وو، ځکه خدای عجیب عجیب کارونه او خارق العاده معجزې ترسره کوي... هغه باران وروي، فقیران او مظلومان ژغوري او ظالمان او بدکاران له بدو پایلو سره مخامخ کوي...هغه څوك نېك مرغه دی چې خدای ئې تنبیه کړي، د هغه په تنبیه مه غمجنه کېږه، که تا ټپي کړي نو د ټپونو علاج دې هم کوي او له هرې بلا دې ژغوري!! ... حیوانات به ضرر نه شي دررسولی، له قحطي او جګړو به وېره نه لرې، کور به دې خوندي وي او څه به دې نه غلا کېږي، نسل به دې د وښو په څېر زیات شي، بریالی به له دنیا ولاړ شې... تجربې ما ته ثابته کړې چې دا خبرې حقیقت لري، نو زما نصیحت واوره!!

که لږ ځیر شو نو د ایوب علیه السلام د دې دوست د ډېرې خبرې به هغسې ومومو چې له دیني ارشاداتو سره سمون خوري، خو څو اساسي اشتباهات په کې لیدل کېږي: د مصیبتونو یوازنی لامل د انسان ګناه ګڼي او ګناه ته هومره عمومیت ورکوي چې فرشتې هم نه ترې مستثنی کوي، د ده د خبرې معنی دا ده چې هر په مصیبت اخته انسان ګناهګار دی او دا خبره حقیقت نه لري، ډېر ښه خلك هم په مصیبتونو اخته شوي او ډېر بد خلك هم په دنیا کې د خپلو ګناهونو له سزا نه خوندي پاتې شوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بايبل دې کس ته د ايوب عليه السلام ځواب داسې ګڼي: (که تاسو توانېدی شوی چې زما غمونه وتلئ نو درته معلومه شوې به وه چې د ساحل تر شګو هم درانه دي، د همدې لپاره مې خبرې تندې او ترخې دي، قادر خدای زه په خپلو غشو ويشتلی او پر ځمکې غورځولی يم، د ده زهرجن غشي زما په زړه کې ننوتي، ... حيوان هغه مهال چيغې وهي چې وږی وي.... کاش خدای زما هيله ترسره کړي او ومرم!! که پوهېدی چې دا کار کوي نو له دې ټولو دردونو سره سره به خوښ وم، ما هيڅکله د خدای له اوامرو سرغړاوی نه دی کړی، څنګه کولی شم دا حالت وزغمم، ... انسان بايد د خپل عاجز دوست په اړه مهربان وي... زه ستاسو په دوستۍ باور نه لرم، ځکه تاسو د هغه ويالې په څېر يئ چې په دوبې کې اوبه په کې بهېږي او په ژمي کې وچه وي، کاروانيان د خپلې تندې د رفع کولو لپاره ورشي خو اوبه په کې ونه مومي او له تندې ومري...زه هم له تاسو نااميده شوی يم، تاسو زما د وضعې له ليدو وېرېږئ، دې ته تيار نه يئ چې زما مرسته وکړئ...آيا له تاسو مې غوښتي چې له دښمنانو مې وژغورئ؟ يوازې يو منطقي ځواب درنه غواړم: ما ته ووايئ چې څه غلطي او ګناه مې کړې؟ آيا په دې دليل مې ملامتوئ چې له ډېرې نااميدۍ مې بې ارادې چيغې وهلې دي؟ ما مه محکوموئ ځکه بې ګناه يم!!... زما بدن له پرهارونو او چينجو ډك دی،... پرېږدئ چې خپل غمونه بيان کړم، اې خدايه! آيا زه يو وحشي ځناور يم چې په بند کې دې اچولی يم؟! حتی هغه وخت هم چې په خپل پالنګ سر ږدم چې په خوب سره څو شېبې غمونه هېر کړم، ته مې د تورې شپې په هولناکې تيارې سره وېروې!! ... زه له ژونده بې زاره يم، په دغو څو ورځو کې چې زما له ژونده پاتې دي ما خپلې مخې ته پرېږده!!... اې خدايه چې د بندګانو د عملونو شاهد يې! آيا زما ګناه تا ته کوم تاوان دررسولی؟ ولې دې زه په خپلو غشو په نښه کړی يم؟... ولې زما ګناه نه بخښې؟...)

دلته ايوب عليه السلام ته داسې خبرې منسوب شوې چې د شکوې او شکايت انتهاء ورته ويلی شو، ځان بې ګناه ګڼي، د الله تعالی په پرېکړې او پر هغه مصيبت چې دی ئې پرې اخته کړی سخت اعتراض لري، د مرګ تمنا کوي، له خپلو دوستانو دا ځواب غواړي چې الله تعالی په کومې ګناه نيولی؟!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلدد ځواب ورکوي:

اې ایوبه! تر کله به دا خبرې کوې؟ ستا خبرې هسې بابوزې دي، آیا قادر خدای عدالت تر پښو لاندې کوي؟ زامنو دې ګناه وکړه او خدای په حقه سزا ورکړه، خدای ته دعا وکړه، که پاك او ښه سړی یې نو خدای به ستا دعا قبوله کړي، برکت به ستا د کورنۍ په برخه کړي، دومره څه به درکړي چې ستا مخکنی ژوند به د هغه په پرتله هیڅ وي، له سپین ږیرو وپوښته چې له خپلو تجربو دې خبر کړي، مونږ هومره ژوند نه دی کړی چې په هرڅه پوه شو، د مخکنیو له پوهې او حکمت نه څه زده کړه، هغوی به درته ووایي: څوك چې خدای هېر کړي نا امېده شي، بې خدایه خلك داسې وي لکه څوك چې د غنې ځالې ته پناه وړي، که تکیه پرې وکړي لوېږي او که ځان ترې راځوړند کړي نه ئې شي ساتلی، ... پوه شه چې خدای خپل نېك بندګان یوازې نه پرېږدي او بدکاران نه بریالي کوي...)

د بلدد د ځواب اساسي ټکي دا دي: زامنو دې ګناه کړې وه او خدای مناسبه او عادلانه سزا ورکړه، که ته پاك یې نو خدای ته دعا وکړه خدای د پاکانو دعا قبلوي، له کړاوونو به دې وژغوري،

ایوب ځواب ورکړ:

په دې خبرو پوهېږم، .. خو ما ته ووایئ چې انسان څنګه کولی شي د خدای له لوري ښه وګڼلی شي؟ که وغواړي له هغه سره بحث وکړي نه شي کولی چې له زرهاوو پوښتنو نه ئې یوې ته ځواب ووایي!! ځکه چې خدای پوه او ځواکمن دی او هېڅوك ئې مقابله نه شي کولی!! ناڅاپه غرونه خوځوي او په غصې سره ئې رانسکوروي او د ځمکې ستنې لړزوي، ... عجیب کارونه کوي... زما تر څنګ تېرېږي خو زه ئې نه وینم، هر څه چې وغواړي له ځان سره ئې وړي، څوك پرې دا اعتراض نه شي کولی چې دا څه کوې؟... زه څوك یم چې مجادله ورسره وکړم... حتی که هغه مرستې ته راوبلم او راشي، پوهېږم چې زما خبرې نه اوري، لوخړې به راولېږي، ما به وځپي او هسې به زما پرهارونه رازیات کړي، څوك کولی شي عادل خدای محکمې ته احضار کړي؟!! که څه هم زه بې ګناه یم، دا ما ته اهمیت نه لري، خدای هم ګناهګار له منځه وړي او هم بې ګناه!! کله چې یو بې ګناه په کوم مصیبت

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخته شي او وئې وژني، خدای پرې خاندي!! خدای دنیا د ګناهګارانو لاس ته ورکړې!! هغه د قاضیانو سترګې ړندې کړې دي تر څو عدالت ونه شي کړی!! که دا د خدای کار نه وي نو د چا کار دی؟! غواړم ښاد اوسم او خپل غمونه هېر کړم خو نه شم کولی، وېرېږم چې خدای به مې په بل غم اخته کړي، ځکه پوهېږم چې ته ما بې ګناه نه شمېرې، نو که په هر صورت کې زه ګناهګار یم زما هڅې به څه ګټه ولري؟!! ته د انسان په څېر نه یې چې ځواب درکړم یا محکمې ته درسره ولاړ شم، کاش زمونږ تر منځ کوم شفیع وی چې سره پخلا کړي ئې وی، هغه مهال به تا زما له تنبیه کولو لاس اخیست او ما به له تا وېره نه درلوده!! اې خدایه! ما مه محکوموه، فقط راته ووایه چې ما څه کړي چې داسې چلند راسره کوې؟! آیا ستا له نظره دا سم کار دی چې پر ما ظلم وکړې او هغه انسان سپك او ذلیل کړې چې تا په خپله پیدا کړی او بدکارانو ته خوښي او سوکالي ورپه برخه کړې؟!! ... تا پیدا کړم، تا ژوند راکړ، تا ستر کړم، تا وروزلم،... خو له دې ټولو سره سره له اوله ستا په اړه دې فکر کې وم چې که زه ګناه وکړم نو ته به مې نه بخښې او له منځه به مې وړې!! څومره بې وزلی انسان یم، که سم کار وکړم مهم نه ګڼل کېږي، خو که وړوکې ګناه وکړم سملاسي تنبیه کېږم، که وغواړم له ځمکې پاڅم نو د زمري په څېر راباندې برید کوې او خپل قدرت ښیې، ... نو ولې دې زه پیدا کړم؟!! ...

دلته هم ډېرې ناسمې او د ایوب له شأن نه ډېرې لرې خبرې هغه ته منسوب شوې، له خدایه کاملاً ناامېده ښودل شوی، غواړي محکمې ته ئې بوځي، ځان بې ګناه ګڼي خو وایي چې دا هیڅ اهمیت نه لري ځکه خدای هم بې ګناه وژني او هم ګناهګار نو بې ګناهي څه ګټه لري؟!! وایي خدای هغه وخت خاندي چې یو بې ګناه انسان په مصیبت اخته کړي او وئې وژني، خدای دنیا د ګناهګارانو په لاس کې ورکړې، په دې اعتراض لري چې خدای ولې هغه انسان سپکوي چې ده په خپله پیدا کړی، ولې بدکارانو ته سوکالي ورپه برخه کوي؟ که د بایبل لیکونکي دا خبرې بل چا ته منسوب کړې وی او ځواب ئې د ایوب لخوا ورکړی وی، نو د منلو وړ وو، خو داسې خبرې یوه پیغمبر ته منسوبول چې الهي ادیان ئې د کافرانو ناسمې انګېرنې او غلطې خبرې ګڼي او ځواب ئې وایي، د بایبل د لیکوال مشوش

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذهن په ګوته کوي، که تاسو قرآن ته مراجعه وکړئ نو وبه ګورئ چې داسې ویناوې کافرانو ته منسوبوي او ځواب ئې وايي، قرآن مرګ ته د سزا په سترګه نه ګوري بلکې یو فطري بهیر ئې ګڼي، هم ښه انسان مري او هم بد، قرآن فرمايي چې الله تعالی د ځمکې اقتدار صالحانو ته سپاري نه ګناهګارانو ته، که چېرې ګناهګاران اقتدار ترلاسه کړي نو دا د الله تعالی د مرضي خلاف حالت دی، دا حالت د انسانانو د خپلو غلطو تصرفاتو او ګناهونو نتیجه ده، الله تعالی انسان آزاد او د اختیار خاوند پیدا کړی، ده له خپل اختیار نه غلطه استفاده کړې او دا حالت ئې راپیدا کړی، یوه د ظلم لار غوره کړې او بل ظلم ته تسلیم شوی، الله تعالی نه په دې راضي کېږي چې څوك ظلم وکړي او نه په دې چې څوك ظلم ته تسلیم شي او د ظالم ملګرتیا وکړي. الله تعالی په دې نه راضي کېږي چې څوك په مصیبتونو اخته شي، برعکس له مصیبتونو نه د انسان ژغورل خوښوي او خپلو صالح بندګانو ته امر کوي چې په مصیبتونو د اخته انسانانو مرسته وکړي، دوی ته فرمايي: وږې، تږې او لوڅ ته خوراك، څښاك او جامه ورکول داسې وګڼئ لکه چې ما ته مو راکړي وي، د مظلوم ملګرتیا داسې وشمېرئ لکه چې زما مرسته مو کړې وي، قاضي ته د عدالت کولو امر کوي، د ده بې عدالتي د دې لپاره نه ده چې خدای غواړي همداسې وشي، یوه مظلوم ته د ظالم قاضي په لاس سزا ورکړي او په دې سزا خوشحاله کېږي، ظالم قاضي د الله تعالی د حکم او رضا خلاف عمل کړی، له هغه اختیاره ئې غلطه استفاده کړې چې الله تعالی هغه ته د نورو انسانانو په څېر ورکړی، که له ظالم او مظلوم نه دا اختیار سلب شي بیا خو انسان د تیږې او ونې په څېر یوه محکوم او مجبور مخلوق بدلېږي!! څوك چې د انسان د بدو کارونو په وجه په هغه خدای اعتراض کوي چې انسان ئې پیدا کړی!! او هغه ته اختیار او د ښه او بد له منځه د یوه د غوره کولو واك ورکړی، هغه د سطحي نظر خاوند دی، د قضیې یوه اړخ ته ئې کتلي، د انسان ښېګړې ئې له پامه غورځولې، دې ته ئې پام نه دی کړی چې دا د انسان د هغه اختیار نتیجه ده چې په سبب ئې انسان ته پر ټولو مخلوقاتو شرف او غوره والی ورپه برخه شوی، د همدې اختیار په سبب هغه ترملائکو هم غوره ګڼل شوی. چا چې یو ډېر حساس کمپیوټر جوړ کړی، داسې چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښېلګه ئې نه موندل کېږي، اتیا په سلو کې خلك ترې د نېکو مقاصدو لپاره استفاده کوي او شل په سلو کې ئې د غلطو مقاصد لپاره کاروي، آیا سمه ده چې د کمپیوټر جوړوونکی ملامت کړو او د اعتراض وړ ئې وګڼو؟!!

سوفر نعماتي ځواب ورکوي:

آیا دغو بې معنی خبرو ته باید ځواب ونه وایو؟ آیا ځوك کولی شي په ډېرو خبرو سره ځان تبرئه کړي؟ آیا ته دا ګمان کوې چې مونږ ځواب نه شو درکولی؟ کله چې ته پر خدای ملنډې وهې مونږ به خاموش پاتې کېږو؟ ته ادعا کوې چې خبرې دې سمې دي او هیڅ ګناه دې نه ده کړې، خو کاش چې خدای خبرې کولی او ویلي ئې وی چې ستا په اړه ئې نظر څه دی؟ کاش خدای داسې څه وکړي چې ته خپل ځان هغسې وګورې چې یې، دی په ټولو هغو کارونو پوه دی چې تا کړي، په دې پوه شه چې خدای تر هغه څه لږ سزا درکړې چې ته ئې مستحق یې!! آیا ته د خدای له ارادو خبر یې؟ ... ته په خپل عقل سره د هغه په وړاندې څه کولی شې؟ کله چې خدای غواړي تا محاکمه کړي نو باید مخالفت ونه کړې، هغه پوهېږي چې ځوك ګناهګار دی...نو خپل زړه پاك کړه، خدای ته لاسونه اوچت کړه، ګناهونه له ځانه لرې کړه او له بدو کارونو لاس واخله، ترڅو وتوانېږې چې خپل سر له شرمه رااوچت کړې او په جرأت او اطمئنان سره ودرېږې!!... خو پوه شه چې د ګناهګار لپاره له مرګه پرته د تېښتې بله لار نه شته!!

ایوب ځواب ورکوي:

آیا دا ګمان کوئ چې عقل کل یئ، که ومرئ نو حکمت به هم له تاسو سره یو ځای مري؟ زه هم ستاسو په څېر د فکر او عقل خاوند یم.... هغه به ځوك وي چې په دې خبرو نه پوهېږي؟ زه هغه یم چې یو وخت به مې دعا کوله او خدای به قبلوله، خو اوس د خپلو دوستانو د خندا یم، هو یو ربښتونی او صادق انسان د خندا وړ ګرځېدلی!! خو هغه چې سوکاله ژوند لري، بې وزلي سپکوي، ځوربدلي سپك ګڼي، غله، خدای نه پېژندونکي ځواکمنان، چې په خپل ځواك متکي دي نه پر خدای، خوندي دي او سوکاله ژوند لري!! ستاسو په دې خبرو خو نه یوازې هر انسان بلکې حیوانات او مارغان، ځمکه او سیندونه هم پوهېږي!! که له هر یوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوښتنه وکړئ نو درته وبه وايي چې دا هر څه خدای پيدا کړي او د هر ژوي ژوند د ده په واك کې دی، لکه څنګه چې زما خوله د خوندور خوراك په خوند پوهېږي، همداراز کله چې حقيقت اورم زما غوږ ئې تشخيصوي. تاسو وايئ چې مشران او عمر خوړلي د حکمت او تجربې خاوند وي او په هر څه پوهېږي، خو حقيقي حکمت او قدرت له خدای سره دی يوازې هغه پوهېږي چې څه بايد وکړو. د پوه مشاورانو پوهه ترې واخلي او احمق ترې جوړ کړي، پاچايان غلامان کړي، کاهنان ذليل کړي، ځواکمن رانسکور کړي، له سپين ږيرو بصيرت واخلي او له خوله ورو بلاغت او فصاحت، رڼا په تياره بدله کړي، ... کاش ما په خپله مخامخ له خدای سره خبرې کولی شوی، ځکه چې تاسو حقيقت په درواغو پټوئ، تاسو دروغجن طبيبان يئ، که مو حکمت درلودی نو دا خبرې به مو نه کولې!!

اوس زما دلايلو ته غوږ شئ: آيا دې ته اړ يئ چې د خدای په عوض خبرې وکړئ او هغه څه ده ته منسوب کړئ چې هغه نه دي ويلي؟ غواړ ئ د ده په پلوي حق تحريف کړئ؟ ... آيا ګمان کوئ چې خدای هم د انسانانو په څېر غولولی شئ؟ آيا له خدايه نه وېرېږئ؟ ستاسو ويناوې د يوه توت په اندازه هم ارزښت نه لري، ستاسو استدلال د زوړ دېوال په څېر سست دی،... زما خبرو ته غېږ شئ: زما دعوا دا ده چې زه هيڅ تقصير نه لرم، څوك کولی شي په دې هکله له ما سره بحث وکړي؟ که تاسو ثابته کړه چې زه ګناهګار يم نو له ځانه به دفاع نه کوم، پرېږدئ چې ومرم!!... خدايه! ما ته ووايه: څه خطا مې کړې؟!! زما ګناه راوښييه، ولې له ما مخ اړوې؟ زه څه يم چې ما خپل دښمن ګڼې؟ يوه پاڼه، يو خس، ما تورنوې او زما دځوانۍ حماقتونه زما مخې ته ږدې، ... اې خدايه! آيا له ضعيفو انسانانو سره بايد داسې سخت چلند وکړې او له دوی وغواړې حساب درکړي، څنګه دا انتظار لرې چې له يوه ناولي شي نه پاك شی راووځي؟ د ده عمر دې له مخکې ټاکلی‌او دی نه شي کولی بدل ئې کړي، نو خپلې قهرجنې سترګې ترې واړوه او پرېږده چې څو ورځې آرامه او سوکاله تېرې کړي!!... ای کاش زه دې تر هغه د مړو په څنګ کې پټ کړی وی چې ته غصه يې او له هغه وروسته دې درپه ياد کړی وی!! ... ته د انسان هيلې شنډې کړې، ناتوانه ئې کړې، زوړ او عمر خوړلی ئې کړې او د مرګ کومې ته ئې ولېږې، که ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زامن عزت او سرلوړي ته ورسي نه ترې خبرېږي او که له خوارۍ سره مخامخ شي هم نه ترې خبرېږي، یوازې غمونه د انسان په برخه شوي!!...

الیفاز تیماني ځواب ورکوي:

اې ایوبه! مونږ ګمان کاوو چې ته یو هوښیار انسان یې، خو احمقانه خبرې دې له خولې وځي...هیڅ هوښیار انسان په داسې پوچو خبرو له ځانه دفاع نه کوي، آیا له خدایه نه وېرېږې؟ ستا خبرې ستا ګناهونه څرګندوي، ... په کار نه ده چې زه دې ملامت کړم ستا خبرې په خپله تا ملامتوي!!... مونږ د خدای له لوري په نرمۍ درسره خبرې کوو خو ته له غصې سور اوښتی یې، ... ته د خدای په ضد خبرې کوې!! ته ځان هومره پاك ګڼې چې د ځمکې پر سر ستا سیال نه موندل کېږي، خو خدای حتی په فرشتو هم اعتماد نه لري، د ده له نظره فرشتې هم پاکې نه دي، انسان خو لرې پرېږده چې ګناه د اوبو په څېر په سر اړوي! له ما واوره چې خبرې مې د هوښیارو مشرانو خبرې دي: شریر سړی به په ټول عمر کې له کړاوونو سره مخامخ وي، هیبتناك غږونه به ئې ترغوږ کېږي، هغه وخت چې د امنیت ګمان به کوي ناڅاپي به د یرغلګرو تر برید لاندې راشي، د وږل کېدو له وېرې به په تیاره کې له خپله کوره د وتلو جرأت نه شي کولی، د ډوډۍ لپاره به دا او هغه دروازه ټکوي، راتلونکې ته به ئې امېد نه وي، مصیبتونه او بدمرغۍ به ئې تر برید لاندې نیسي، دا ځکه چې دی له خدای سره جنګېږي... شریر انسان که شتمن هم وي په پای کې به په ورانو او ویجاړو ښارونو او کورونو کې ژوند کوي او ټوله شتمني به ئې له منځه ځي، ...

ایوب ځواب ورکوي:

ما دا خبرې ډېرې اورېدلې دي، تاسو ټول مزاحم تسلي ورکوونکي یئ، آیا ستاسو دا بېهوده خبرې پای لري؟ چا مجبور کړي یې چې دا خبرې وکړئ؟ که ستاسو په ځای وی نو د تمسخر په ځای به مې داسې څه درته ویل چې مرسته مې درسره کړې وی او ستاسو غمونه مې راکم کړي وی ... اې خدایه! زه دې په داسې کړاوونو کې اچولی یم چې له پوستکي او هډوکو پرته څه نه دي راته پاتې او زما دوستان زما دا حالت زما د ګناهونو نتیجه ګڼي، خدای د دښمن په سترګه راته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوري، خلك ملنډې راباندې وهي، خداى زه د ګناهګارانو په لاس كې وركړى يم، دومره مې ژړلي چې سترګې مې سرې شوې، خو زه خپلې اوښكې د خداى په وړاندې تويوم، هغه ته زاري كوم چې د يوه دوست په توګه زما خبرې واوري، هيڅوك ما بې ګناه نه ګڼي، ځكه تا دا پوهه نه ده وركړې چې زما مرسته وكړي، صالح خلك زما په ليدلو حيران شي، خو نېكان به په پاى كې په بدكارانو بريالي شي،كه ومرم نو قبر به لكه خپل پلار او چينجي به لكه مور او خور ومومم، زما هيلې به چېرې وي؟ آيا څوك ئې موندلى شي؟!! نه، زه او زما هيلې به په قبر كې ښخ شو. بلدد شوحي ځواب وركوي: ... آيا دا انتظار لرې چې ځمكه ستا لپاره ولړزېږي او ډبرې راورغړي؟ د بدكار انسان څراغ مري، په هر كور كې چې شرارت وي تياره به پرې حكومت كوي، د شرير انسان قدمونه سستېږي، په خپلې لومې كې ئې پښې ونښلي، وېره قدم قدم ورپسې وي، مصيبتونه خپل كومى ورته پرانېزي، مهلك مرضونه پرې بريد كوي، جرړې ئې وچې شي، له منځه ولاړ او د هر چا هېر شي، دا مصيبتونه پر ګناهګارانو راځي پر هغو چې خداى نه پېژني!!

ايوب ځواب وركوي: ولې ما نه پرېږدئ؟... كه ما خطا كړې زما خطا تاسو ته څه تاوان دررسولى؟ تاسو ځان تر ما ښه ګڼئ او زما دا وضعيت زما د ګناهونو نتيجه بولئ، حال دا چې زه خداى په دې مصيبتونو اخته كړى يم، ... زما خپلوان او دوستان ئې رانه لرې كړل، مېرمن مې رانه تښتي، ورونه مې زما وجود نه شي زغملى، اې دوستانو په ما رحم وكړئ، ولې تاسو هم د خداى په څېر ما ځوروئ، ... خو زه پوهېږم چې زما ژغورونكى ژوندى دى، په پاى كې به پرځمكه ودرېږي، كه مې بدن وروست هم شي خداى به وګورم، زه به ئې په خپلو دغو سترګو وګورم، څومره ښايسته هيله!!...

سوفر ځواب وركوي: تر دې زيات ستا خبرې نه شم زغملى، مجبور يم ځواب دركړم، ما په دې خاطر رټې چې تا ته مې ګناهګار ويلي، خو زه پوهېږم چې څنګه ځواب دركړم، آيا په دې نه پوهېږې چې له مخكې نه تراوسه تل د شريرانو نېك مرغي لنډه وي، كه څه هم بدكار انسان سرلوړى او شمله ئې آسمان ته ورسي، ډېر ژر د خوشايو په څېر لرې وغورځولى شي، ... داسې چې خلك به ورته حيران شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا څه پرې وشول، ... زامن به ئې فقیرانو ته د سوال لاس اوږدوي او په زحمت سره به د خپل پلار پورونه ادا کوي، له زړښته مخکې به ومري، له شرارت نه به خوند اخلي، خو په ګېډه کې به ئې ګنده شي، له کومې تېر کړی ثروت به بېرته استفراغ کړي، نه به ئې هڅې ثمره لري او نه به ثروت خوښي ورپه برخه کړي، دا ځکه چې په فقیرانو ئې ظلم کړی او له خپل کور او ژوند نه ئې محروم کړي، کله چې د برياوو اوج او لوړو څوکو ته ورسي بدمرغي به ئې په برخه شي، خدای به خپل غضب پرې نازل کړي، ...یو په بل پسې به د عذابونو غشې او تورې پرې راپرېوځي، شتمني به ئې تباه شي، آسمان به ئې ګناهونه بربنډ کړي او ځمکه به پرې شهادت ورکوي، دا د بدکارانو هغه برخليك دی چې خدای ورته ټاکلی!!

ايوب ځواب ورکوي: ما ته غوږ شئ، ... زه له خدايه شکايت لرم نه له انسان نه، زما د بې تابۍ وجه همدا ده، ما ته وګورئ او له حيرته ګوته په غاښ کړئ، واقعيت دا دی چې بدکاران تر زړښته ژوندي وي او برياليي شي، زامن او لمسي ئې ستر شي او په خوا کې ئې راغونډ وي، کورونه ئې له هر خطر نه خوندي وي او خدای ئې نه مجازات کوي، رمې ئې ډېرېږي او زامن ئې خوشحاله او ساز او سرود ته نڅېږي، خپلې ورځې په راحت او سوکالۍ کې تېروي او آرام مري! په داسې حال کې چې نه د خدای په لټه کې وو او نه د هغه د لارې د پېژندو په لټه کې، شروران وايي: قادر مطلق څوك دی چې مونږ ئې عبادت وکړو؟!! څه ګټه لري چې د دعا لاس ورته اوچت کړو؟ ګناهګاران چې هر کار ته لاس کوي موفق وي، خو زه ما ورسره کار نه شته، تر اوسه څو ځلې داسې شوي چې د بدکارانو څراغ ومري او په بدمرغۍ اخته شي؟!! او څو ځله داسې شوي چې خدای سزا ورکړې وي؟... تاسو وايئ چې خدای د شريرانو زامن مجازات کوي! خو زه وايم چې خدای بايد په خپله شريران مجازات کړي، پرېږده چې د شرارت خوند په خپله وڅکي او د خپلو اعمالو سزا وګوري، کله چې انسان ومري نو د خپلې کورنۍ کوم حالت احساسولی شي؟ څوك کولی شي خدای دا ستر قاضي ملامت کړي؟ هغه هم بډايان او ځواکمنان هلاکوي او هم هغه چې په فقر کې ژوند کوي او هيڅکله ئې په خپل ژوند کې د خوښيو خوند نه دی څکلی، دواړه مري او ترخاورو لاندې کېږي او چينجي ئې خوري!! هيڅوك شرير

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلك نه ملامتوي، له مرګه وروسته هم په درناوۍ سره ښخ کړی شي، پر قبر ئې ساتونکي وګمارل شي، د ښخېدو په مراسمو کې ئې ډېر خلك برخه واخلي، تاسو څنګه کولی شئ په خپلو پوچو او دروغجنو خبرو ما ته تسلي راکړئ؟!!

الیفاز تیماني ځواب ورکوي:

آیا له انسانه خدای ته کومه ګټه رسېږي،... که ته عادل او صادق وې آیا ګټه ئې خدای ته رسېږي؟ آیا که ته له خدایه وېرېدونکی وې خدای به تا مجازات کړي؟ هیڅکله نه؛ ستا مجازات د هغو بې شمېره ګناهونو په سبب ده چې تا په خپل ژوند کې کړي، تا به له خپل هغه پوروړي خپلې تږلې جامې په ګرو کې اخیستې وي چې محتاج وو، تږې ته دې اوبه نه دي ورکړي، وږی دې نه دی موړ کړی، که څه هم شتمن وې او ډېر ثروت دې درلود، کونډې دې تش لاس له ځانه لرې شړلې او په یتیمانو دې رحم نه دی کړی، د همدې لپاره له دې کړاوونو او تیارې ورځ سره مخامخ شوی یې!! خدای له آسمان او ستورو هم لوړ دی او ته وایې چې خدای څنګه کولی شي د تیارو پرېږو وربېځو له شا زما عملونه وګوري او قضاوت وکړي؟!! وربېځو احاطه کړی او مونږ نه شي لیدلی، دی هملته د آسمان د ګنبدو د پاسه ځوځي!! آیا غواړې د هغو خلکو په لار ولاړ شې چې مخکنې ګناهګاران پرې تللي، چې تباه شول او په مرګ محکوم، ځکه مطلق قادر خدای ته ئې ویلي وو: اې خدایه! له مونږ لرې شه، ته زمونږ لپاره څه کولی شې؟ په داسې حال کې چې خدای د دوی کورونه له برکتونو ډك کړي وو، نېکان به د بدکارانو هلاکت په خپلو سترګو ګوري خوشحالېږي به او خاندي به او وایي به: زمونږ دښمنان له منځه ولاړل او په شتمنیو ئې اور ګډ شو، اې ایوبه! د خدای له مخالفته لاس واخله او روغه جوړه ورسره وکړه چې خپل لطف ستا په برخه کړي، ... که د خدای په لوري بېرته ستون شې او تږلې بدې کړنې پرېږدې، ژوند به دې د مخکې په څېر رغنده او ښېرازه شي، ... ته به دعا ورته کوې او هغه به ئې قبلوي، هر کار ته چې ملا وتړې بریالی به وې، ...

ایوب ځواب ورکوي:

زه اوس هم له خدایه شکایت لرم... نه پوهېږم خدای چېرې ومومم چې د تخت خوا ته ئې ودرېږم او خپل دلایل ورته ووایم او د ده ځوابونه واورم!! او په دې به پوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوی وم چې له ما څه غواړي، ... خو زما لټون بې فایدې دی، نه ئې په شرق کې موندلی شم، نه په غرب کې، نه په شمال او نه په جنوب کې، په هر لوري چې ځم د ده نښه نه مومم، که څه هم زه پاك یم، هیڅ قصور نه لرم، خو دی هیڅکله نه بدلېږي، هیڅوك ئې له خپل هوډ نه نه شي اړولی، څه چې غواړي هغه کوي، نو څه چې ئې زما لپاره غوښتي هغه به راباندې راولي، هغه د خپلو منصوبو مطابق کار کوي، کله چې زه د دغو خبرو په اړه فکر کوم نو ترې وېرېږم، قادر خدای له ما نه جرأت سلب کړی او په تیارو کې ئې پرېښې یم... خدای ولې د قضاوت لپاره یوه نېټه نه ده ټاکلې، تر کله به خدای نه منونکو ته مهلت ورکول کېږي، د ظلم څپو محاصره کړي یو، خدای نه منونکي ځمکې غصبوي، رمې غلا کوي، حتی د یتیمانو له خرو هم نه تېرېږي، د کونډو هر څه ترې گرو کړي، د فقیرانو حق تر پښو لاندې کوي، فقیران د دوی له وېرې ځان پټوي، د صحرایي خرو په څېر د ځان او خپل اولاد مړولو لپاره په بېدیا کې ژوند کوي او واښه او د شریرانو د باغونو هغه انگور خوري چې پر ځمکه پرېوتي، نه پوښاك لري او نه د سرپټولو سیوری، په سړو شپو کې لوڅ ځملي، د کور نه درلودو په سبب غارونو ته پناه وړي او غرونو کې له بارانه لوند خیشت شي، ظالمان ماشوم یتیمان له خپلو مېندو تښتوي او د فقیرانو بچیان په گرو ترې بیایي، فقیران مجبور دي لوڅ لپړ وگرځي او په لوڅ بدن د بدکارانو پېټي په شا یوسي، په ژرندو کې د دوی لپاره د زیتون غوړي وباسي پرته له دې چې خوند ئې وڅکي او په داسې حال کې چې له تندې مري په انگورو خېژي چې زبېښ ئې ترلاسه او ظالمانو ته شراب ترې جوړ کړي، د مظلومانو او دردمندانو د مرگ چیغې له ښاره اورېدل کېږي او مرسته غواړي خو خدای د دوی چیغې نه اوري،!! بد کاران د نور او رڼا په ضد پاڅېدلي، ... انسان وژونکي دي، سهار وختې د دې لپاره پاڅېږي چې فقیران او محتاجان ووژني او د شپې راتلو ته انتظار کوي چې غلا او زنا وکړي، وایي: په تیاره کې به مونږ څوك نه گوري، خپل مخونه پټ کړي تر څو ونه پېژندل شي، د شپې تالان کوي او د ورځې ځان پټوي، ... د شپې تیاره دوی ته د ورځې د رڼا په څېر ده...خو دوی به ډېر ژر د ځمکې له مخه ورك شي، پر ملك ئې لعنت ویل شوی او ځمکه ئې حاصل نه لري، مرگ به ئې تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کومې تېر کړي، ... د ګناهګارانو جرړې به غوځې شي، ... نو که ظالمان هر ځومره په ظاهر کې موفق او بريالي وي، خو په خپل ژوند کې هيڅ هيله او امېد نه لري، د لږې مودې لپاره به بريالي شي خو له لنډې شېبې وروسته به د نورو په څېر له منځه ولاړ شي... آيا څوك کولی شي ووايي چې حقيقت له دې پرته بل څه دی؟!!

دلته که څه هم بايبل د ايوب عليه السلام په وينا کې د ده د ټولنې د هغه مهال بد وضعيت، د بې وزلو او نېستمنو خلکو دردوونکی حالت ډېر ښکلی انځور کړی، له مظلومانو سره د ظالمانو معامله ئې ډېره ښه او دقيقه توضيح کړې، سره له دې چې دوه سترې نقيصې په کې ترسترګو کېږي: د حاکمانو د ظلم په اړه څه نه دي ويل شوي او د دوی د ملګرو ټګمارو مذهبي مشرانو په اړه څه نه وايي، خو لوی عيب ئې دا چې د دې خبرو تر څنګ له يوې خوا ئې بيا هم ايوب عليه السلام د شاکي او د الله تعالی په پرېکړو د معترض په توګه معرفي کړی، د دې په ځای چې ظلم د ظالمانو کار او د الله تعالی د رضا خلاف وګڼي د الله تعالی کار ئې ګڼلی او له بلې خوا ئې هغه خبرې ايوب ته منسوب کړې چې له دې د مخه نورو کولې او ده ورسره مخالفت کاوو!!

بلدد شوحي ځواب ورکوي:

(خدای ځواکمن او هيبتناك دی، پاچايي ئې په آسمان کې مضبوطه ده، څوك کولی شي د ده آسماني لښکرې وشمېري؟... څوك د ده په وړاندې پاك او سپېڅلی ګڼل کېدی شي؟ حتی سپوږمۍ او ستوري د ده په وړاندې پاك او نوراني نه دي، انسان خو تر يوه چينجي زيات نه دی!!

ايوب ځواب ورکوي:

... څنګه مو داسې عالي خبرې فکر ته راغلې؟!! د مړو ارواح د خدای په وړاندې پرېږي او د مړو په نړۍ کې هيڅ څه له ده پټ نه دي، خدای آسمان پر خالي فضا غوړولی او ځمکه ئې پر نيستۍ ځوړنده کړې، خدای خپل تخت پر ورېځو پټ کړی... په هغه قادر او ژوندي خدای لوړه کوم چې زما حق ئې تر پښو لاندې کړی او زما ژوند ئې راتريخ کړی، ترڅو چې ژوندی وم ناسمه خبره به له خولې ونه باسم او په ژبې به دروا غ ونه وايم، ستاسې خبرې به رښتيا ونه ګڼم، تر هغې ورځې چې مرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپلې بې ګناهۍ به لوړه کوم ... تاسو ولې د خدای په اړه دا پوچ او بې بنسټه خبرې کوئ؟ دا دی د ګناهګارانو برخلیك چې خدای ورته ټاکلی: که ګناهګار هر څومره زامن ولري، دوی به یا په جنګونو کې مري، یا به له لوږې تلف کېږي، څوك چې له جنګ او لوږې روغ رمټ وځي نو په بیماریو او مصیبتونو سره به مري او مېرمنې به ئې هم پر دوی ویر نه کوي، که د شګو په اندازه ثروت جمع کړي او خپل صندوقونه له جامو ډك کړي خو په پای کې به نېکان د دوی جامې اغوندي او د دوی پیسې به په خپل منځ کې وېشي، ... خلك به په دې خوښې کوي چې پر دوی مصیبتونه نازل شوي، خلك د ځمکې له زړه نه د سرو او سپینو زرو معادن راباسي، غرونه سوري کوي، کمرونه ماتوي چې قیمتي ډبرې ترې راوباسي،.... خو نه پوهېږي چې حکمت څنګه ترلاسه کړي، حکمت تر دغو ټولو قیمتي متاع ده، خو هیڅوك نه پوهېږي چې حکمت له کوم ځای نه تر لاسه کړي، ... یوازې خدای پوهېږي چې حکمت له کومه ترلاسه کېدی شي، ... هغه خلکو ته وایي: په دې پوه شئ چې واقعي حکمت له خدای نه وېره ده او حقیقي پوهه له شرارت نه لرې والی دی!! ای کاش مخکنۍ ورځې بیا راشي، هغه ورځې چې خدای زما ساتونکی وو، زما لارښوونه ئې کوله، بریالی وم او د خدای ترسیوري لاندې وم، زامن مې په خوا کې، هر چا مې درناوی کاوو... ځوانان به زما په لیدو سره یوې خوا ته کېدل او مشران به زما لپاره ودرېدل، ... هر چا زما خبرو ته غوږ نیولو، زما خبرې به ئې وروستۍ خبرې ګڼلې، خو نن هغه کسان پر ما ملنډې وهي چې تر ما کشران دي، له ما کرکه لري، زما په مخ د لاړو له توکلو هم ډډه نه کوي، ... اې خدایه! تا ته استغاثه کوم خو ته مې چیغې نه اورې، ستا په وړاندې ودرېږم خو ما ته نظر نه کوې، زما په اړه بې رحمه شوی یې او په ټول توان سره ما ځوروې، ... ما ښه کړي خو بده بدله ئې راکول کېږي، ما خپلې سترګې پردۍ ښځې ته د شهوت په نظر نه دي اړولې، درواغ مې نه دي ویلي، پرېږده چې خدای په خپله ما د عدل په تلې کې وتلي، که مې پښه کږه ایښې وي نو سزا راکړي، زما د ګناه مطابق، (خپل ټول نېك کارونه شمېري او ځان له بدو او ګناهونو تبرئه کوي)...

بایبل ورپسې لیکي: د ایوب دریو دوستانو نور ځواب ورنه کړ، ځکه هغه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې بې ګناهۍ ټينګار کاوو، نو د اليهو په نامه يوه کس چې تراوسه ئې څه نه وو ويلي او د دوی خبرو ته ئې غوږ نيولی وو، په دې هم غصه وو چې ايوب ځان بې ګناه ګڼي او دا نه مني چې خدای د عدالت له مخې ده ته سزا ورکړې او په دې دريو کسانو هم غصه وو چې ايوب ته د کوم قانع کوونکي ځواب له ورکولو پرته هغه ملامتوي، ده په دې خاطر تراوسه صبر کړی وو چې دا نور تر ده مشران ول خو چې وئې ليدل هغوی ځواب ورنه کړی شو غصه شو او وئې ويل: زه ځوان يم او تاسو زاړه، ويلي ئې دي چې مشران تر کشرانو پوه وي، خو حکمت په عمر پورې نه دی تړلی، هغه د خدای روح ده چې د انسان په برخه کېږي، ... تاسو يو هم ونه توانېدئ چې د ايوب ځواب ورکړئ يا ثابته کړئ چې هغه ګناهګار دی، .. ما ته داسې مه وايئ چې فقط خدای کولی شي انسان په خپلې ګناه ملزم کړي (يوازې هغه د ده په ګناه پوهېږي او ملامتولی ئې شي) که ايوب له ما سره مباحثه کړې وی نو ما به هيڅکله داسې ځواب نه وو ورکړی!!... ايوبه! زما خبره واوره: تا وويل: زه بې تقصيره يم او هيڅ ګناه نه لرم، خدای هسې بهانې لټوي، ... خو ايوبه ته اشتباه کوې، واوره:...د څه لپاره دا شکايت کوې چې خدای ولې د هغو کارونو په اړه وضاحت نه کوي چې ترسره کوي ئې؟!! خدای له مختلفو لارو له انسان سره خبرې کوي (او دا وضاحت ورته کوي)،... د خوبونو او رؤياوو له لارې ئې خبروي، تنبيه کوي ئې او له ګناه او تکبر نه ئې منع کوي، په درد او مرض سره ئې تأديبوي، ... له سختې ناروغۍ د قبر ژۍ ته ورسېږي، خو که د آسمان له لوري کوم لېږل شوی استاځی (فرشته) هلته حاضر شي او د ده لپاره شفاعت وکړي او هغه څه وروښيي چې سم دي، نو هغه وخت خدای پرې رحم وکړي او وفرمايي: آزاد ئې کړئ مه پرېږدئ چې ومري!! دا ځکه چې د ده لپاره مې فديه ترلاسه کړه!! ... نو روغ، قوي او ځواکمن شي، که دعا وکړي خدای ئې دعا قبلوي،... خلکو ته به ووايي: ما ګناه وکړه، سم ونه چلېدم، خو خدای زما له تقصيره راتېر شو او وئې نه غوښتو چې ومرم!! ... اې حکيمانو!ايوب وايي: ما ګناه نه ده کړې خو خدای مې ګناهګار شمېري، ... سره له دې چې هيڅ تقصير نه لرم هغه سخت تنبيه کړی يم... وګورئ هغه ځومره سپکې سپورې خبرې کوي، ځکه وايي: څه ګټه لري چې څوك د خدای د

(c) ketabton.com: The Digital Library

راضي کولو هڅه وکړي؟!! نو اې هوښيارانو! ما ته غوږ شئ: څنګه ممکنه ده چې قادر خدای به ظلم او بدي کوي، هغه هر چا ته د خپل عمل مطابق سزا ورکوي، ... خدای بې انصافي نه کوي، ... که خدای له عدالت او انصاف نه متنفر وی نو آيا دا عالم ئې اداره کولی شو؟ آيا غواړې دا ستر قاضي محکوم کړې؟ هغه پاچايان او اشراف په بې انصافي او بدي متهموي، هيڅکله د ځواکمنو پلوي نه کوي او شتمن ته پر فقير ترجيح نه ورکوي، ځکه ټول ده پيدا کړي، خدای د ټولو انسانانو کارونه ګوري، هيڅ تياره نه شي کولی بدکاران ترې پټ کړي، نو خدای دې ته اړ نه دی چې د قضاوت لپاره صبر وکړي، پرته له دې چې څېړنې او تحقيق ته څه ضرورت وي واکمنان ځپي او نور د دوی پر ځای کښېنوي، ځکه خدای د دوی له عملونو خبر دی، ... دوی په مظلومانو دومره ظلم کړی چې چيغې ئې تر خدای پورې رسېدلې، هو! خدای د مظلومانو چيغې اوري، نه پرېږدي چې بدکاران پر خلکو حکومت وکړي، اې ايوبه! آيا د خپلو ګناهونو په اړه دې د خدای په وړاندې اعتراف کړی؟ آيا له هغه سره دې ژمنه کړې چې بيا به ګناه نه کوې؟ ... ترڅو چې له مخالفته لاس وانه خلې دا انتظار نه شې کولی چې خدای به همغسې درسره کوي چې ته ئې غواړې، اوس تصميم ستا په لاس کې دی... هر انسان پوهېږي چې ته د يوه احمق په څېر خبرې کوې!! د دې وړ يې چې د دغو کفري خبرو په سبب په کلکه مجازات شې، ځکه اوس دې د نورو ګناهونو په څنګ کې سرغړاوی، کفر او اهانت هم ورزيات کړی، آيا دا سمه ده چې وايې: بې ګناه يم او له بې ګناهۍ مې هيڅ ګټه نه ده ترلاسه کړې؟!! زه ئې تا ته او ستا امثالو ته ځواب درکوم: آسمان ته وګوره، که ته ګناه وکړې نو خدای ته څه تاوان رسولی شې، ... او که ګناه ونه کړې څه ګټه وررسولی شې؟!! د دواړو اغېز يوازې پر انسانانو پربوځي، ... اې ايوبه! ته وايې چې خدای نه شې ليدلی، انتظار وکړه، هغه به ستا دې دعوا ته ځواب درکړي، ... وايې: خدای ګناهګاران نه مجازات کوي، خو ستا دا خبرې پوچې او باطل دي، ... هغه بدکاران بې مجازاته نه پرېږدي او د مظلومانو پوښتنه کوي، له نېکانو حمايت کوي او ابدي عزت ورکوي، ... که دوی د خپل تکبر او ګناه په سبب له کړاوونو سره مخامخ شي نو ګناه ئې د دوی مخې ته نه ږدې، مرسته ورسره کوي چې له ګناه لاس واخلي... خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدکاران له فساده لاس نه اخلي، نو په ځوانۍ کې ومري، خدای د کړاوونو او مصیبتونو په ژبه له انسان سره خبرې کوي او له ستونزو ئې باسي، ... خدای په خپلو ټولو کارونو کې د ستاینې وړ دی، خلك د ده کارونه ګوري خو له بشپړ درك کولو ئې عاجز دي، ځکه خدای هومره ستر دی چې په بشپړه توګه ئې پېژندل ممکن نه دی، آیا څوك کولی شي په آسمان کې د ورېځو د خورېدو او د برېښنا او تالندې په حقیقت پوه شي؟ په تالندې سره د طوفان د راتلو خبر ورکوي، ... هغه ورېځې یا د خلکو د مجازات لپاره، یا د ځمکې د خړوبولو او یا د خپل رحمت د ښودلو لپاره رالېږي، آیا ته پوهېږې چې له خدای سره څنګه مخامخ شو؟! څنګه ورسره خبرې وکړو؟ په کوم جرأت له هغه سره وغږېږو؟ لکه چې په یوې تودې او بې ورېځو ورځ کې نه شو کولی د لمر په لوري وګورو، همدا راز نه شو کولی د خدای پرتمین جلال ته چې له آسمانه مونږ ته راڅرګند شي نظر وکړو، ...)

د الیهو د وینا څو برخې د غور وړ دي:

- دی له یوې خوا د ایوب د دریو دوستانو خبرې ناقصې ګڼي او د ایوب د پوښتنو مناسب او سم ځواب ئې نه شمېري، خو له بلې خوا د ایوب وینا هم پوچه او بې بنسټه ګڼي، په حقیقت کې د دواړو خواوو د اظهاراتو په هکله دا قضاوت کول چې د مصیبتونو د لاملونو په اړه ئې استدلال ضعیف دی او څوك نه شي قانع کولی، صحیح قضاوت دی او هر څوك به له دغو خبرو همدا انتباه اخلي چې الیهو اخیستې، خو آیا د ده استدلال څه وزن او وقعت لري؟!! آیا دی کولی شي په دې استدلال سره څوك قانع کړي؟!! د دې ځواب په خپله بایبل هم ویلی، بایبل له دې وروسته د خدای د وینا په نامه څه مطالب رااخلي چې په هغې که د الیهو په شمول د ټولو ځوابونه غلط ګڼل شوي.
- الیهو هم مصیبت د ګناه مناسبه او عادلانه سزا ګڼي او وایي چې خدای له ځنډه پرته سزا ورکوي او د ایوب له دې وینا سره مخالفت کوي چې خدای باید د محاسبې او مجازات لپاره حتماً یوه نېټه وټاکي، د ایوب وینا د قیامت او مکافات او مجازات ضرورت په ګوته کوي، خو د الیهو وینا ئې تردید کوي.
- الیهو د هغو دریو کسانو پر خبرو د (شفاعت) او (فدیې) خبره علاوه کوي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي: خدای له مختلفو لارو له انسان سره خبرې کوي ... د خوبونو او رؤياوو له لارې ئې خبروي، تنبيه کوي ئې او له ګناه او تکبر نه ئې منع کوي، په درد او مرض سره ئې تأديبوي، ... له سختې ناروغۍ د قبر ژۍ ته ورسېږي، خو که د آسمان له لوري کوم لېږل شوی استاځی (فرشته، دا د شارح خبره ده) هلته حاضر شي او د ده لپاره (شفاعت) وکړي او هغه څه وروښيي چې سم دي، نو هغه وخت خدای پرې رحم وکړي او وفرمايي: آزاد ئې کړئ مه پرېږدئ چې ومري!! دا ځکه چې د ده لپاره مې فديه ترلاسه کړه!! ... نو روغ، قوي او ځواکمن شي!!! يعني خدای انسان په خپلې ګناه نيولی، عادلانه سزا ئې ورکړې، په مصيبت ئې اخته کړی، خو که په دې وخت کې د ده (شفاعت) وشي او خدای کومه (فديه) ترلاسه کړي، نو له وژلو ئې لاس واخلي!! او دا داسې وګڼئ لکه يو قاضي چې يو مجرم محاکمه کړي، د ده سزا اعلان کړي، زندان ته ئې ولېږي، د اعدام پرېکړه ئې ورواوروي، خو په دې منځ کې څوك واسطه شي، سفارش وکړي، رشوت ورکړي، نو هم ئې له زندانه وباسي او هم ئې د اعدام پرېکړه باطله کړي!! که کوم قاضي دا کار وکړي آيا حق نه لرو ووايو چې دا ظالم او بې انصافه قاضي دی؟ آيا د بايبل منونکي د خپل هېواد داسې قاضي ته په کومه سترګه ګوري؟!! عادل ئې ګڼي که ظالم؟!! که بايبل همدا کار خپل خدای ته منسوبوي نو د بايبل او د بايبل د خدای په هکله ستاسو قضاوت څه دی؟ آيا الله تعالی ته داسې څه منسوبول د ېره بې باکي نه ده؟!

- بايبل له دغسې خبرو د (شفاعت) او (فديې) بې بنسټه او د الهي عدالت خلاف عقيده رااېستلې ده.

خو راشئ وګورو چې بايبل د اليهو او د دغو ټولو ويناوو په اړه چې بايبل نوموړو کسانو ته منسوب کړې د خپل خدای غبرګون څنګه انځوروي؟!!

بايبل ليکي: په دې وخت کې خدای د لوخړو له منځه ايوب ته ځواب ورکړ: دا ته څوك يې چې په خپلو پوچو او بې معنی خبرو زما حکمت ردوې؟ نو اوس د يوه مېړني په څېر ودرېږه او زما پوښتنو ته ځواب راکړه؛

کله چې مې د ځمکې بنسټ کېښودو ته چېرې وې؟!! آيا پوهېږې چې د ځمکې اندازې څنګه وټاکل شوې، ... کله چې د سباوون د ستورو او د آسمان د فرشتو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښیو کې د ځمکې بنسټ ایښودل کېدو ستنې ئې پر څه باندې ودرول شوې؟ !!
چا د سیند لپاره حدود وټاکل، دا زه وم چې سمندر ته مې ساحل او حدود وضع کړل
او ورته ومې ویل چې له دې نه به تېرى نه کوې، ... آیا دا ته یې چې لمر ته د راختو
امر کوې، ورځې ته وایې چې ځمکه رڼا کړه، تر څو د شپې د شرارت ټغر ټول شي،
آیا ته د سباوون شفق ته سور رنګ ورکوې چې د ورځې راتګ اعلان کړي او
بدکاران له شرارت او ظلم نه منع کړي؟!! آیا د دریابونو سرچینې دې کشف کړې؟ د
سیند تل ته رسېدلی یې؟ آیا د مړو د تیارې دنیا دروازې دې لیدلې؟ آیا پوهېږې
چې د ځمکې پراخوالی څومره دی؟ که پوهېږې ما ته ووایه، آیا پوهېږې چې رڼا او
تیاره له کومه راځي؟ (دلته څو داسې خبرې کوي چې له مخکنیو سره هیڅ اړخ نه
لګوي، لیکې) البته ته په دې ټولو پوهېږې ځکه چې ته د دنیا د پیدا ښت په وخت
کې موجود وې!! (یعني څه؟) آیا د واورو له مخزنه خبر یې؟ آیا پوهېږې چې ژلۍ
چېرې جوړېږي او ذخیره کېږي؟ ما هغه د جنګ او بلا د ورځو لپاره ذخیره کړې، آیا
پوهېږې چې رڼا له کومه راځي او شرقي بادونه له کوم ځای نه؟ چا ناوونه د
سېلابونو لپاره ژور کړي او د آسمان د برېښنا لورى ئې ټاکلی؟ څوك په وچو
بېدیاوو بارانونه وروي تر څو تازه واښه راوټوکوي؟ آیا باران او پرخه پلار لري؟
څوك یخ رامنځ ته کوي او پرخه راپیدا کوي، اوبه کنګل کړي او د دریاب مخ د
ډبرې په څېر کلك کړي؟ آیا کولی شې چې د پېروتې د ستورو مجموعه سره وتړې؟
او د جبار د منظومې تړاو وشلوې؟ آیا د فصلونو منظم تګ راتګ اداره کولی شې؟
او ضب اکبر له خپلو ستورو سره په آسمان کې هدایت کولی شې؟ (دلته د بایبل
لیکوال غواړي وښیي چې فصلونه په ضب اکبر پورې تړل شوي)، آیا د آسمان له
قوانینو خبر یې چې اغېز ئې پر ځمکې څنګه دی؟ آیا کولی شې ورېځو ته غږ کړې
چې ووربېږئ؟ آیا د آسمان برېښنا ته ویلی شې چې په دې استقامت وخوځېږه؟ آیا
هغه ستا امر مني؟ انسان ته فهم او شعور څوك ورکوي؟ هغه څوك دی چې په خپل
حکمت سره د آسمان ورېځې شماري او د آسمان د اوبو ژي پر ځمکې تشوي او
خاوره د ختو د لوټو په څېر ګرځوي؟ دې ته ورته ډېرې نورې داسې خبرې کوي چې:
حیواناتو او مرغانو ته څوك روزي ورکوي؟ د حیواناتو زېږېدا څنګه تر سره کېږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ولې ځینې حیوانات وحشي دي چې انسان ته نه رام کېږي؟ ځینې مرغان الوتی شي او ځینې نه؟ د شتر مرغ په هکله د حقیقت خلاف خبره کوي او وایي: هغه خپلې هګۍ پر ځمکې ږدي چې خاوره ئې تودې وساتي، دې ته ئې پام نه کوي چې ښایي څوك به ئې ترپښو لاندې کړي یا به ئې وخوري، د خپلو چوچنو په اړه هومره بې اعتنا وي چې ګواکې بچیان ئې نه دي، ... دا ځکه چې ما ورته شعور او فهم نه دی ورکړی، (حال دا چې شتر مرغ هم د نورو مارغانو په څېر پر خپلو هګیو کښېني او د خپلو بچیانو پالنه او ساتنه کوي)، خو چې خپل وزرونه پرانېزي او ځغاسته پیل کړي نو نه کوم آس پسې رسېدی شي او نه کوم سور، (دا هم د حقیقت خلاف دی، آس تر شتر مرغ تېز دی، د شتر مرغ اعظمي سرعت نږدې شپېته کیلو متره په ساعت کې دی)، آیا آس ته د ده ځواك تا ورکړی؟ غاړه ئې تا په څڼو پوښلې؟ آیا تا دا ځواك ورکړی چې د ملخ په څېر ټوپ ووهي او په خپل شنهار سره په زړونو کې وېره اچوي؟ (د آس ټوپ قطعاً له ملخ سره ورته نه دی، دا ډېره کمزورې تشبیه ده) وګوره څنګه خپله پونده په ځمکې وهي او له خپل ځواك نه خوند اخلي، چې کله جګړې ته ځي نه وېرېږي، د تورو څوکې او د غشو باران ئې نه شي په شا کولی، د جنګ له اعلان سره سم میدان ته دانګي، .. د جنګ بوی له لرې احساسوي، د جنګ له شور ماشور او د افسرانو له چیغو خوند اخلي، (دا ډېر ښکلی تعبیر دی خو کاش په خپل ځای کې شوې وی، قرآن د آسونو په اړه دې ته ورته خبرې لرې خو په ډېرې ښکلې بڼې او په مناسب ځای کې، هلته چې د آس وفاداري او د خپل سور په وړاندې د ده اطاعت د الله تعالی په وړاندې د انسان له اطاعت سره پرتله کوي او فرمایي: وګورئ، انسان د خپل رب په وړاندې څومره بې وفا او ناشکره دی، آس یوازې د خوراك، څښاك او د ده په غاړې د لاس راښکلو په سبب خپل خاوند ته دومره مطیع وي، د ده د لاس په یوې اشارې د جنګ میدان ته دانګي، نه د ایستلو تورو پروا کوي او نه د غشو د باران، خو انسان د هغو ټولو نعمتونو په مقابل کې د خپل پالونکي رب نه سرغړاوی او ناشکري کوي چې پر ده ئې پېرزو کړي او دی ئې ښه پېژني!!!) آیا تا شاهین ته ورښودلې چې څنګه والوزي او خپل وزر د جنوب په لوري پرانېزي؟ (د جنوب په لوري د وزر پرانیستل بې معنا خبره ده)، آیا عقاب ستا

(c) ketabton.com: The Digital Library

په امر د غرونو پر سر الوزي او په ځوکو کې ئې ځاله جوړوي ... له لوړو نه خپل ښکار تر نظر لاندې نيسي...آيا سره له دې غواړې له ما سره چې قادر مطلق خدای يم مباحثه وکړې؟ ته چې پر ما انتقاد کوې آيا کولی شې زما ځواب راکړې؟)

دلته څو ټکو ته اشاره کول ضروري برېښي:

- په دې ځواب کې الله تعالی ته هغه خبرې منسوب شوې دي چې د ده له شأن او عظمت نه ډېرې ټيټې دي، لکه دا خبره چې د ايوب په څېر يوه وړوکې مخلوق، په مصيبتونو اخته يوه عاجز بنده ته وايي: که مېړنی يې نو اوس تم شه او زما د خبرو ځواب راکړه!!
- دا خبرې له اصلي موضوع سره هيڅ ربط نه لري، نه ايوب له دغو خبرو انکار کړی نه ئې دوستانو، ټول په دغو خبرو باور لري او د خپلو ويناوو په ترڅ کې ئې دې ته ورته خبرې کړې دي، اصل موضوع دا ده چې آيا هر مصيبت د ګناه مناسبه او عادلانه سزا ده؟ آيا هر په مصيبت اخته انسان ته د ګناهګار په سترګه کتلی شو؟ بايبل نه دی توانېدلی چې دې پوښتنو ته ځواب ووايي، د خپل خدای په خبرو کې ئې دا پوښتنه بې ځوابه پرېښې.
- د ايوب د پوښتنو ځواب بايد داسې وی: مصيبتونه د الله تعالی له لوري دي، همداراز لکه چې نعمتونه د ده له لوري دي، خو مصيبتونه کله فطري پېښې وي لکه د هغه ماشوم پر له پسې پر مخ لوېدل چې د لومړي ځل لپاره په خپلو پښو تګ زده کوي او يا هغه تنکی ځوان چې بايسکل او په آس سورېدل زده کوي، لکه کله چې شپه وي او کله ورځ، کله يخني وي او کله ګرمي، په ګرمي کې خولې درنه بهېږي او په يخني کې دې ژامې رپي، او کله د انسان د ګناه په سبب وي او دا يا په دې معنی چې ګناهګار ته د ګناه بشپړه سزا او يا د ګناه د يوې برخې سزا ورکول کېږي او يا دا کس د بل د ظلم او ګناه ښکار شوی، د ده بل همنوع انسان پرې ظلم کړی، الله تعالی انسان داسې پيدا کړی چې ګناه هم کولی شي، د ده له احکامو سرغړاوی هم کولی شي او پر خپل همنوع انسان ظلم هم کولی شي، د آدم عليه السلام د دوو زامنو په هغې قصې کې چې قابيل خپل بې ګناه ورور هابيل وژني، قابيل ظالم او قاتل دی او هابيل مظلوم، مونږ ته همدا حقيقت راښيي، عجيبه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې بايبل د دې قصې له راوړلو سره سره په دې نه پوهېږي چې هر مصيبت د ګناه سزا نه ده او هر په مصيبت اخته انسان ګناهګار نه دی!!

بايبل د خدای د دغو پوښتنو په وړاندې د ايوب ځواب داسې ګڼي:

زه تر دې ډېر ووړ يم چې ستا ځواب درکړم، لاس پر خوله ږدم او نور نو خبرې نه کوم؟ (دا هم مناسب ځواب نه دی، د ايوب ځواب بايد دا وی: اعتراف کوم چې دا ټول کارونه زما رب کوي، په دې مې باور او ايمان دی).

بايبل بيا ليکي: دا وخت خدای بيا د دوړو له منځه پر ايوب غږ کړ: د مېړني په څېر ودرېږه او زما پوښتنو ته ځواب راکړه، آيا ما په بې عدالتۍ تورنوې او ما محکوموې تر څو ثابته کړې چې ته په حقه يې؟ آيا ته زما په څېر ځواکمن يې؟ آيا ستا غږ کولی شي زما د غږ په څېر تالندې ته ورته شي، که داسې وي نو له خپل شان او جلال سره پاڅه او متکبرو او مغرورو انسانو ته وګوره او په خپل غضبناك کتلو سره ئې پر ځمکې رانسکور کړه؟ ... که دا کار دې وکولی شو نو بيا منم چې ته کولی شې په خپل قوت سره وژغورلی شې!! ... بيا د بهيموت په نامه د يوه حيوان نوم اخلي او په ځانګړتياوو کې ئې وايي: لکۍ ئې د سروې د ونې په څېر سيده ولاړه وي، هډوکې ئې د مسو په څېر او پوښتۍ ئې د اوسپنو په څېر کلکې، عجيب مخلوق دی، يوازې زه ئې له پښو غورځولی شم، ... او بيا د نهنګ يادونه کوي او وايي: ... هيڅوك ئې نه شي رامولی، څوك په پوزې کې پړی نه شي وراچولی، پوستکی ئې په نېزه نه شي سوری کولی، خوله ئې څوك نه شي پرانيستلی(دا ټول کارونه کېدی شي او نن خو د غربي نړۍ تلويزيونونه نږدې هره ورځ د هغه د نيول کېدو، په خوله کې ئې د پړې اچولو او د ده د خولې پرانيستل ښيي) سترګې ئې د لمر په څېر ځلېږي، له خولې ئې اور وځي!!! هغه دود چې د ده له پوزې وځې هغه بخار ته ورته وي چې له خوټېدونکي دېګه پورته کېږي، سا ئې په لرګيو اور ګډوي، سوځوونکې لمبې ئې له خولې وځي!!! ... زړه ئې د ژرندې تر لاندنۍ ډبرې هم سخت دی!!! چې پاڅي نو ځواکمن کسان ئې له ليدو بې سده شي، توره، غشی او نېزه پرې اغېز نه کوي، اوسپنه ورته د خس په څېر او مس ورته د وروست لرګي په څېر دی، غشې ئې تېښتې ته نه شي اړ کولی، د مچلوغې ډبرې ورته داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بربنبي لکه د پروړې ډکې، هغو ډبرو ته خاندي چې د ده په لوري وېشتل کېږي!!! د بايبل له منونکو پوښتنه کوم: آيا داسې نهنګ مو ليدلی؟ آيا ستاسو په دائرة المعارف کې د داسې حيوان يادونه شوې؟! آيا د نړۍ کوم مست او ټوکي شاعر به هم داسې مبالغه وکړي؟؟ آيا هغه کتاب د خدای کتاب ګڼئ چې داسې خندوونکې او مسخره خبرې په کې راغلې وي؟!! آيا دا خبرې د هغه چا نه دي چې نهنګ ئې په خپلو سترګو نه دی ليدلی، په عوامي قصو کې ئې د هغه نوم اورېدلی؟)

بايبل د دې ويناوو په ځواب کې د ايوب خبرې داسې ګڼي:

زه پوهېږم چې ته هر څه وغواړې هغه کولی شې، ته پوښتې: هغه څوك دی چې په خپلو پوچو او بې معنی خبرو زما د حکمت منکر شي؟ هغه کس زه يم، زه نه پوهېدم چې څه وايم، د هغه څه په هکله مې خبرې کولې چې زما له عقله اوچتې وې!! تا له ما وغوښتل چې خبرو ته دې غوږ شم او ستا پوښتنو ته ځواب ووايم، تر دې د مخه زما غوږونو ستا په اړه څه اورېدلي وو خو اوس زما سترګې تا ګوري، نو له همدې کبله پر خاورو او ايرو توبه کوم!!

تاسو د بايبل هغه خبرې وليدې چې ايوب او خپل خدای ته ئې منسوب کړې، ما ته ووايئ: آيا په دې خبرو کې تاسو د ايوب ځواب وموندو؟ آيا ايوب داسې څه له خدای نه واورېدل چې نه پرې پوهېدو، په خپله ئې نه وې کړې او يا ئې له خپلو دوستانو نه وې اورېدلې؟ هغه خبره کومه وه چې ايوب پرې قانع شو او پوښتنه ئې ځواب شوه؟!! ما ته راوښيئ چې د ايوب د دې پوښتنې ځواب څه دی چې وايي: زه ګناهګار نه يم نو خدای ولې په مصيبتونو اخته کړی يم؟!! خدای ده ته په کومې وينا سره ځواب ويلی؟!! بايبل ورپسې ليکي:

کله چې خدای خپلې خبرې له ايوب سره خلاصې کړې، نو اليفاز تيماني ته ئې وويل: له تا او ستا له دوو ملګرو خفه يم، ځکه زما په هکله ستاسو خبرې زما د بنده ايوب په څېر سمې نه وې، نو اوس اووه سخوندران او اووه پسونه (هماغه د بايبل تلنې اووه) درسره بوځئ او زما د بنده ايوب خوا ته ورشئ او د خپلې ګناه لپاره ئې قرباني کړئ، هغه به تاسو ته دعا وکړي او زه به ستاسو له مجازاته تېر شم!! ... همداسې ئې وکړل، ... او ايوب ته هم خپل ثروت او شتمني بېرته ورکړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوه، ورونه، خوېندي او مخکني دوستان ئې کور ته راغلل .... او هديې ئې ورته راوړې... بيا ايوب يو سل څلوېښت کاله (يعني شل واره اووه) عمر وکړ او تر څلورم پوښت ئې خپل اولادونه وليدل...

که ايوب ته منسوب شوو ويناوو ته لږ ځير شو نو په آسانۍ راته جوتېږي چې د ده ټول اظهارات د بايبل په هغې نظريې د شديد او مضبوط اعتراض بڼه لري چې د مصيبتونو د لاملونو په اړه ئې وړاندې کړې، هغه وايي: زه ګناهګار نه يم، که يم خداى او تاسو ئې ما ته راوښيئ، هيڅوك دا نه شي ثابتولی چې ما غلطي کړې، نو ولې خداى په دغو مصيبونو اخته کړی يم؟!! د ده د دوستانو ځوابونه په حقيقت کې د بايبل د مختلفو نورو کتابونو ځوابونه دي، خو په دې نه توانېږي چې ايوب قانع کړي او اعتراضونو ته ئې قانع کوونکی ځواب ووايي، هغوی فقط دا ورته وايي: ته حتماً ګناهګار يې، هسې ځان پاك ګڼې، يوازې خداى پاك دی، فرشتې هم د خداى له نظره پاکې نه دي، انسان خو په خپل ځای پرېږده چې له سره ګناهګار پيدا شوی، مصيبتونه د ګناه نتيجه ده، يوازې مجرمان له مصيبتونو سره مخامخ کېږي، ستا کړاوونه شهادت ورکوي چې ګناهګار يې، هغه څوك اعدام او په دار ځړول کېږي چې ملعون وي او خداى پرې لعنت ويلی وي!!

خو د ايوب پوښتنه بې ځوابه پرېږدي، نه ئې د دوستانو په ويناوو کې د ده ځواب ويلی او نه خداى ته په منسوب وينا کې!!

د بايبل له منونکو پوښتنه کوو: دا ستاسو خداى ولې د ايوب درې دوستان ورټل؟ دوی خو ايوب ته همغه خبرې کولې چې خداى هم ورته وکړې، دوی هم پر خداى د ايوب نيوکو ته ځواب وايو، د خداى عظمت ئې ثابتولو، ايوب ته ئې توصيه کوله چې توبه وکړي!! دوی ولې د (فديې) په ورکولو مکلف شول؟ ولې ئې د بخښنې لپاره (شفيع) ته ضرورت پيدا شو؟!! دا ولې سره له دې چې خداى د ايوب خبرې هم د ده د دوستانو په څېر غلطې خبرې وګڼلې او سخت پرې غصه وو او په داسې سختو الفاظو ئې وګواښو خو په پای کې ئې نه يوازې هغه په (فديې) مکلف نه کړ بلکې (شفيع) ئې ترې جوړ کړ؟! ولې ستا خداى د هغه څلورم کس د وينا په هکله هيڅ ونه ويل؟!! نه د فديې په ورکولو مکلف شو او نه ئې خبره تائيد يا ترديد

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوه؟ په دې معما خو زمونږ سر خلاص نه شو، باور وکړئ چې دا خو د سامسون تر معما هم پېچلې ده!!

قرآن د مصيبتونو څو لاملونه او اسباب په ګوته کوي:

- طبيعي او فطري بهير ئې ګڼي، داسې چې هر انسان په يوې او بلې بڼې کې ورسره مخامخ کېږي او فرمايي:

ÇÍÈ %6. ’Î `» ¡ $Y$$Z9 z 6) 9 البلد:۴

بې شکه چې انسان مو پيدا کړی په سختۍ کې.

دا د بايبل او د هر هغه دين او مذهب د دې غلطې وينا لپاره قاطع دليل دی چې وايي: هر په مصيبت اخته انسان ګناهګار دی!! دلته هغو خلکو ته ځواب ورکړی شوی چې د پيغمبر عليه السلام او د ده له دعوت سره ئې مخالفت ته ملاتړلې وه او هغه څه ئې ده ته ويل چې د ايوب عليه السلام دوستانو ورته ويل، خو دوی د دې وينا تر څنګ خپل ټول وسايل او امکانات د الهي نهضت د مقابلې لپاره کارول او د پيغمبر عليه السلام ياران ئې ځورول او ويل به ئې: په دې خبرې څنګه باور وکړو چې محمد عليه السلام د خدای پيغمبر دی، د ټولو ملائکو مطاع جبرئيل د الله له لوري ده ته د الهي وحي قاصد دی، دا ادعا کوي چې لار ئې حقه او الله ئې مل دی!! په داسې حال کې چې دی او ياران ئې له دغو سختو کړاوونو او ستونزو سره مخامخ دي، په هرګام کې مصيبتونه او ابتلاءات ورته منتظر، تعذيب کېږي، له ملك نه شړل کېږي او وژل کېږي!! دا ولې د ده خدای د ده مرسته نه کوي؟ ولې ملائکې د ده مرستې ته نه راځي؟ ولې د ده مخالفين د الله په عذاب نه اخته کېږي؟ قرآن په دغه مبارك آيت کې ځواب ورکوي چې: له کړاوونو او ستونزو سره مخامخېدل يو ثابت الهي سنت دی، خدای جل شأنه انسان داسې پيدا کړی چې خامخا به د راز راز محنتونو او مشقتونو له کړلېچونو نه تېرېږي، لوړې ژورې به ګوري، کړاوونه به ګالي، له مصيبتونو سره د چا د مخامخ کېدو معنی دا نه ده چې هغه د الله له تائيد نه محروم او لاره ئې ناسمه ده!! تاسو سخته اشتباه کړې چې دا انګېرنه مو د خپلو قضاوتونو لپاره ملاك او معيار ګرځولی، مګر خبر نه ياست چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه ستاسو جد ابراهيم عليه السلام د خدای خليل، خپله ناتوانه مېرمن، هاجر رضي الله عنها او خپل وړوکی ماشوم زوی، اسمعيل عليه السلام په دغې سوځنده وادي کې هغه وخت يوازې پرېښودل چې نه په کې د څښاك اوبه وې، نه ونه او بوټي، نه سيوری، نه حيوان او انسان، وېرونکې وچه دره او سپېره ډاګ، دواړه ئې د الله تعالی په حکم دلته يوازې پرېښودل، څومره ستره ابتلاء، هم پلار ته او هم مور او زوی ته!! څومره سختې ورځې ورباندې راغلې؟ که ابراهيم عليه السلام دا د کعبې معمار او زوی ئې اسمعيل ذبيح الله، هغه دوه ستر شخصيتونه چې تاسو اې قريشو! اې اسرائيليانو، ځان ورته منسوبوئ او په دې انتساب فخر کوئ، که دوی له داسې ابتلاءاتو سره مخامخ شوي او تاسو دا نه واياست چې ولې ستاسو جد له داسې سختو ورځو سره مخامخ شوی نو د محمد عليه السلام په اړه ولې دا خبره کوئ؟ د پيغمبرانو د ابتلاءاتو قصې خو دا حقيقت ثابتوي چې دا يو ثابت الهي سنت دی.

د هر انسان د ژوند بهير ته پام وکړئ، که پلار وي او که زوی، د هرچا ژوند له لوړو ژورو ډك، کمزوری، ضعيف او محتاج دنيا ته راشي، بل ته په هرڅه کې اړ، لاس پښې وهي، له يوه نه بل اړخ ته نه شي اوښتی، بل څوك بايد د ده مرسته وکړي، خپله غذا په اوښکو، ژړا او چېغو ترلاسه کوي، چې له ځمکې د پورته کېدو شي نو هرګام په ډېر زحمت پورته کوي، په هر قدم کې پر مخ لوېږي، له راز راز بيماريو سره د دوامدارې مقابلې لړۍ ئې په مخ کې، دردونه او رنځونه، تر څو ځوان شي، د ژوند بهير ئې نوی پړاو پيل کړي او ستونزې ئې نوې بڼه او پېچلي ابعاد، له يوې نزاع لا نه وي فارغ شوی چې په بلې سر شي، يو مشکل ئې لا نه وي حل چې له بل سره مخامخ شي، له يوې بيمارۍ روغ شي په بلې اخته، دغه دی د انسان د ژوند حقيقي انځور، له ستونزو سره مخامخ کېدل ئې د ژوند طبيعي بهير، د الهي سننو مطابق او د ژوند لازمه. خدای جل شأنه انسان داسې نه دی پيدا کړی چې تل به د ګلانو د پاڼو په بستر څملي، الله د ګلانو ترڅنګ اغزي پيدا کړي، د خندا تر څنګ ژړا، د خوشحالۍ ترڅنګ غم، د سوکالۍ ترڅنګ ستونزې. څوك ړوند، ګوډ او کوڼ پيدا شي، دا نه د ده د جرم او ګناه په سبب ده او نه د ده د مور او

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار د ګناه په سبب، الله تعالی له خاورو نبات هم پيدا کوي او حيوان او انسان هم، هيڅوك دا نه شي ويلی چې الله تعالی په نبات او حيوان ظلم کړی چې دوی ئې د انسان په څېر نه دي پيدا کړي او دا هم نه شي ويلی چې د انسان په پيدا کولو سره ئې د نورو په اړه بې عدالتي کړې، ظلم او بې عدالتي دې ته وايي چې د چا حق تلف شي، د ځمکې په سر هم د نبات پيدا ښت ضروري وو او هم د حيوان، تر څو د انسان د پيدا ښت لپاره شرايط برابر شي، هر يو په خپل خپل ځای کې غوره او مفيد دی، که ړوند او کوڼ نه وی څوك به د غوږونو او سترګو په اهميت نه پوهېدو، که بيماری نه وی مرګ به هم نه وو او خلك به له ډېره زړښته ځورېدل، څوك به د روغتيا او صحت په اهميت نه پوهېدو.

- قرآن کله مصيبتونه د ګناه سزا ګڼي، خو په څنګ کې ئې وايي چې دا د ټولو ګناهونو د يوې برخې سزا ده، له ډېرو ئې الله تعالی انسان ته تېرېږي. بايبل يوازې دا برخه يادوي خو هغه هم په ډېره ناقصه بڼه.
- قرآن د دې تر څنګ فرمايي چې په دنيا کې د مکافات او مجازات لړۍ نسبي ده، ډېرو ته د خپلو عملونو د يوې برخې بدله او سزا ورکړی شي او ځينو ته يا لږ او يا هيڅ، خو د بشپړ او مکمل مجازات او مکافات لپاره الله تعالی د قيامت ورځ ټاکلې، هلته به د هر نېك عمل لس برابره بدله او د هر بد عمل عادلانه سزا ورکول کېږي او دا هغه خبره ده چې هر الهي دين او هر پيغمبر خپل امت ته کړې او په همدې سره ټولې هغه پوښتنې ځواب کېږي چې بايبل ئې له ځواب ويلو عاجز دی او د ايوب په دې قصې کې ئې ځواب ونه شو ويلی، که بايبل د دې په ځای چې ليکلي ئې دي: ايوب عليه السلام وويل: ولې خدای د محاکمې لپاره يوه نېټه نه ټاکي؟!! دا سې ويلي وی: ايوب دا ځواب ورکړ چې الله تعالی د بشپړې محاکمې لپاره يوه ثابته نېټه ټاکلې، په دنيا کې ئې هم د ځينو مجازاتو لپاره نېټه ټاکلې، انسان ته مهلت ورکوي، له ګناه سره سم ئې فوراً نه نيسي، د مهلت په پای کې سزا ورکوي، ځکه فوري مجازات د اختيار او آزادۍ منافي ده او له انسان څخه يو محکوم او مجبور مخلوق جوړوي، د بشپړې او مکملې محاکمې لپاره ئې د قيامت ورځ ټاکلې، نو هم به ئې خبره سمه او هم ځواب قانع کوونکی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د مصيبتونو د لاملونو په اړه د بايبل ناقص او غلط تصور د دې باعث شوی چې ووايي: څوك چې په دار شو هغه لعنتي دی (خدای د خپل لعنت وړ ګڼلی وو چې په دار کړی شو) او دا څومره بې بنسټه او غلطه عقيده ده؟ آيا ټول اعدام شوي او په دار ځړول شوي، مجرمان او د الله تعالی د لعنت وړ کسان دي؟ آيا دا قضاوت ډېر ظالمانه او د حقايقو او واقعيتونو خلاف نه دی؟ آيا دا د ټولو سرکاري ملايانو فتوی نه ده؟ آيا تل د ظالمو واکمنانو په خدمت کې دين پلورونکو ملايانو د مصلحينو او عدالت غوښتونکو په اړه همدا خبره نه ده کړې؟ آيا مونږ حق نه لرو چې ووايو د بايبل ليکونکي دا خبره د روم د هغه امپراطور په ګټه کړې ده چې د عيسی عليه السلام د اعدام پرېکړه ئې وکړه؟!! عجيبه دا ده چې د همدغې غلطې انګېرنې په څنګ کې دوی دا هم وايي چې مسيح عليه السلام په صليب وځړولی شو!! او بيا د دې لپاره توجيهات وړاندې کوي چې ثابته کړي دی د لعنتيانو په ضمن کې نه راځي!!

د مصيبتونو په هکله د الله تعالی يو سنت دا هم دی چې کله ئې مصيبت يوازې ظالمان نه نيسي بلکې عام وي او د ظالمانو تر څنګ نور هم نيسي، قرآن فرمايي:

É $)ÈÏ$#Š/Ï‰© ®$šžc &{pß=ŠÅ$# tû‰Ï!{ Nä3YÏB {qßJ=ß ûïÏ%©!$# ûtù‹Å ÈŽ   ...

ÇËÎÈ الانفال: ۲۵

او له هغې فتنې او مصيبت نه وويرېږئ چې يوازې ستاسو ظالمان نه نيسي (بلکې عام وي) او په دې پوه شئ چې الله سخت عذاب ورکوونکی دی.

دا هغه مصيبتونه دي چې مختص د ظالمانو په سر نه راپرېوځي، بلکې عام وي او نور خلك هم پرې اخته کېږي، خو بايد په دې پوه شو چې دا نور خلك څوك دي چې د ظالمانو ترڅنګ دوی هم په دې الهي مصيبتونو اخته کېږي. دا يا هغه خلك دي چې د ظالمانو ملګرتيا ئې کړې، د دوی په څنګ کې ودرېدلي، دوی ته تسليم شوي، د دوی واکمني ئې منلې، د عسکر، پوليس، مأمور او مستخدم په حيث ئې د دغو ظالمانو خدمت کړی، ماليه ئې ورکړې او يا پر ظلم راضي شوي او د ظالمانو په مقابل کې ساکت پاتې شوي. له عام مصيبت نه مقصد دا نه دی چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناهګار او بې ګناه دواړه نيسي، دا ځکه چې قرآن د لوط علیه السلام د قوم د هلاکت په اړه په ډېر صراحت سره فرمايي چې هلته له يوې مسلمانې کورنۍ پرته بل داسې څوك نه وو چې د ژغورلو مستحق وو او الله تعالی همدغې يوې کورنۍ ته نجات ورکړ او نور ټول ئې هلاك کړل، فرمايي:

ÇÌÈ ûüÏÍó ßÇ$`Ï Ï Mř Žöî $kŽÏi $RÍ6 ` r $Jù — الذاريات: ۳۶

نو مونږ په هغه (کلي) کې د مسلمانانو له يوې کورنۍ پرته (بله) ونه مونده.

د مصيبتونو او پېښو په هکله د قرآن ټول آيتونه په دې تأکيد لري چې دا تصادفي پېښې نه دي او په خپل سر او د الله له حکم او ارادې پرته نه واقع کېږي، قرآن دا يو کافرانه تصور او انګېرنه ګڼي چې څوك پېښې او حوادث يوازې طبيعي عواملو ته منسوب کړي او په هغه کې د الله تعالی تصرف نفي کړي.

قرآن ټول هغه مصيبتونه چې د فرعون د اقتدار په وخت کې په مصريانو راغلي دا د فرعون او فرعونيانو د کفر، ظلم، طغيان او فساد په وجه ګڼي، د نوح علیه السلام په قوم طوفان د دوی د عملونو سزا بولي، همداراز نور ټول هغه عذابونه چې په بېلو بېلو قومونو راغلي. همدا راز د الاعراف د سورې ۹۶ آيت کې فرمايي:

`Åø9r ÇÚ ö F{ $r ä$J¡ 9$`Ï Ï M».•/ NÎÖã $Zó Gÿ9 {ö) ?$ {qã B#ä #' •ä ö ` d& b& ö9r

ÇÌÈ bqç Å ó ƒ {q$Ÿ2 $JÎ Mß»Rõ { 'ù {q ç .

که کليوالو ايمان راوړی وی او تقوا ئې درلودی نو مونږ به حتماً د آسمانونو او د ځمکې د برکاتو (دروازې د دوی پر مخ) پرانيستې وې، خو دوی دروغ وګڼلو، نو په هغه څه مو ونيول چې دوی کول.

5%3B è ä `Ï #%î ' $g è í $g‹ÏŸ ZíJÖB ZÏ#ä ÑR$Ÿ2 ƒ ö% W B ª! $ > ŽŸÑ r

šc qãZ é ƒ {q$Ÿ2 $JÎ Å ö , ß Ä ã ß$ ¨ $6Ï ª! $$g%Œ'ù « $É ã Î Ó•ÿ 6 ù

ÇÊÊÈ — النحل: ۱۱۲

او الله د يوه داسې کلي مثال بيانوي چې خوندي او ډاډمن وو، له هرې سيمې تازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او پرېمانه رزق ورته راتلو، نو دوی د الله د نعمتونو کفران وکړ، نو الله هم د لوږې او وېرې د لباس خوند وروڅاکو، د هغه څه په سبب چې دوی کول.

ŠÇ %r 7#ÖèB Šŷr $gï©rãã 4?ã þ/Í% { ‘ĝù ×Jï$ß š† Ér $g»Yß=d& þ/ö% `ÏB ûÉ3ù

الحج: ۴۵

ÇÎÍÈ %‹ÏLB

او څومره کلي چې ظالمان وو او تباه مو کړل، نو دا ئې په خپلو چتونو راپرېوتي او وزګار پاتې څاګان او ټينګې ماڼۍ.

ÇÍÑÈ çŽÅ J9$¥‹Îr $kèõ { & ÒÎe×Jï$ß š† Ér $l; àMøŠB þ/ö% `ÏB ûÉÏŸ2 r

الحج: ۴۸

او څومره کلي چې فرصت مو ورکړ سره له دې چې ظالم ول، بيا مو ونيول او بېرته ګرځېدل خو زما په لوري دي

په لاندې مبارك آيت کې الله تعالى د هغو مغرورو ځواکونو په هکله چې خپل زور ځواك مغرور کړي او په نورو ئې تيری کړی او ملکونه ئې ترې نيولي خو الله تعالى هلاك کړي، داسې فرمايي :

ŒÈ ‹ïÇ `ÏB @d Ÿ‰»=Î9$ ’Î (qç)Zù $WôÜ/ NåÎB ‰©& Nèd Aö% `ÏB Nßû=6% $Zò6 =d& N.r

ق:۳۶

ÇÌÏÈ

او لدوی نه مخکې مو څومره داسې نسلونه هلاك کړل چې تر دوی ځواکمن او (د خلکو په نيولو او تعذيبولو کې) شديد ول، نو ښارونو ته (د اشغال لپاره) ننوتل، خو آيا کوم پناه ځی ئې وو.

خلك دا واوري چې په فلاني ملك کې زلزله وشوه، طوفان راغی، وچ کالي ده او وبا خوره شوې او په زرګونو او لکونو خلك په کې مړه شوي، طبيعي ده چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

عواطف ئې تحريك شي، د زړه له تل نه خواخوږي ونښيي او دا پوښتنه ورسره راولاړه شي چې دا ولې او د څه لپاره او د کومې ګناه په وجه دومره خلك په يو ځای مري؟ دلته به خامخا ډېر بې ګناه خلك هم وو، ولې الله تعالی د دومره بې ګناه خلكو په مرګ راضي كېږي؟!! د دغو كسانو قضاوت يو اړخيز او پر عاطفې ولاړ قضاوت وي، د قضيې له ټولو ابعادو او اړخونو خبر نه وي، په دې نه پوهېږي چې په هغه ځای كې څه تېرېدل، د خلكو عملونه څنګه وو، كه په قرآن كې د هغو ولسونو چې ستر ستر عام عذابونه وربانديې راغلي، يوازې د عذاب څرنګوالی راغلی وی او عوامل او د خلكو ګناهونو ته ګوته نه وی نيول شوې نو خلكو به همدا ويل چې دا دومره خلك ولې په يو ځای او په يو وخت وژل شوي، د خلكو ګناه څه وه؟!! خو الله تعالی د دغو عذابونو لاملونه هم په ګوته كړي، د همدې لپاره نن مونږ قانع يو چې په عاد، ثمود، د نوح او لوط عليهماالسلام په قومونو او په فرعونيانو مسلط شوي عذابونه د الله تعالی له لوري د عادلانه پرېكړې او د خلكو د عملونو په وجه وو، كه همداسې هره هغه سيمه وڅېړو چې داسې الهي عذابونه پرې مسلط شوي نو عوامل به ئې هرومرو ترلاسه كړو او په دې به پوه شو چې دا عذابونه نه خو د ړندو او پټو ستر ګو پرېكړو نتيجه ده او نه غيرعادلانه، كه دا پېښې په دقت سره وڅېړئ نو حتماً به په ټولو كې هغه عوامل بيامومئ چې د هغه په وجه مخكنې قومونه په الهي عذابونو اخته شوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

مزامیر

د دې کتاب په مقدمه کې لولو: د مزامیر کتاب چې د زبور په نامه هم يادېږي، د سپېڅلي کتاب له خوندورو کتابونو څخه دی، دا د هغو شعرونو او سرودونو مجموعه ده چې د اسرائيليانو روحيه او تاريخي پېښې په کې بيان شوې، ډېرى برخې ئې د داؤد په وخت کې او څه تر هغه وروسته ليکل شوې!! دوه اويا سرودونه ئې داؤد ليکلي، دوه ئې سليمان، دوولس ئې آساف، نه ئې د قورح کورنۍ او يو ئې موسى ليکلى...

دا جملې ښيي چې بايبل هم په دې اعتراف کوي چې دا کتاب د الله تعالى له لوري لېږل شوی کتاب نه دی، په بېلو بېلو وختونو کې د بېلابېلو خلکو لخوا ليکل شوي سرودونه او اشعار په کې راغونډ شوي، نه ئې راغونډوونکی معلوم دی او نه ئې راوي، د بايبل له ليکونکي پوښتنه کوو: په سپېڅلي کتاب کې خو بايد يوازې تورات او انجيل راغونډ شوي وی، د انسانانو په لاس ليکل شوي کتابونه، په ځانګړې توګه د دوی اشعار او سرودونه ولې په دې کتاب کې رااخيستل شوي؟ ته خو د شجرو په راوړلو کې ډېر مهارت لرې او نيمايي کتاب دې له شجرو ډک کړی، دلته ولې نه ليکې چې د اشعارو او سرودونو دا مجموعه چا راغونډه کړې؟ څنګه درته ثابته شوې چې دا اشعار د نومړو شخصيتونو دي؟ ولې د راوي او سند يادونه نه کوې؟ هغه بې معنا شجرې مهمې دي که د راويانو او سند يادونه؟!! مونږ خو خپل پيغمبر عليه السلام ته منسوب هغه حديث هم نه منو چې له قرآن سره مطابقت ونه لري او راويان ئې موثق نه وي، ته څنګه له خپلو منونکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوارې هغه خبره ومني چې نه ئې راوي معلوم دی او نه ئې سند؟! په داسې حال کې چې ستا نوموړي شخصيونه زمونږ تر ګران پيغمبر عليه السلام نه ډېرې پېړۍ مخکې تېر شوي!!

چې د کوم کتاب په نثر کې هومره مبالغې وي، هغه هم په داسې نثر کې چې د خدای د کلام نوم ورکوي، نو په اشعارو کې به ئې د مبالغې کچه څومره وي؟ که تاسو د دغو سرودونو الفاظو او محتوی ته ځير شئ نو وبه ګورئ چې د ډېرو ښکلو او سمو خبرو په څنګ کې ډېرې ناسمې او غلطې خبرې هم په کې شته. زه د دې کتاب په اړه بحث مفيد نه ګڼم، په مخکنيو بحثونو اکتفاء کوم، دلته اکثراً مخکني مطالب د شعر په ژبه تکرار شوي، هسې مختصر پرې څو خبرې کوم: د دې کتاب په سر کې دا جملې ګورو:

هغه څوک بختور دی چې له بدکارانو سره مشوره نه کوي، د ګناهګارانو لار نه غوره کوي، له هغو سره نه کښيني چې په خدای ملنډې وهي، هغه څوک چې په شوق سره د خدای د اوامرو اطاعت کوي او شپه ورځ په هغوی کې فکر کوي، هغه د داسې ونې په څېر دی چې د اوبو د نهر په ژۍ کرل شوې، په خپل وخت مېوه ورکوي، پاڼې ئې هيڅکله نه مړاوې کېږي، د ده کارونه تل خپل نتايج ورکوي. خو بد کاران داسې نه دي، د دوی هڅې هغې پروړې ته ورته وي چې د باد په وړاندې خورې شي، دوی به د خدای د عدالت په وړاندې محکوم شي او د خدای پالونکو ډلې ته به لار ونه مومي، نېکان د خدای له لوري ساتل کېږي او لارښوونه ئې کېږي خو بدکاران د نابودۍ په لور خوځي.

دا ئې د سمو خبرو بېلګې دي، چې قرآن ئې تائيد کوي او تر دې ئې په ډېرو ښکلو او اغيزمنو الفاظو سره رااخلي، هلته چې فرمايي:

ž 7# Ï¹ %æ Ðöÿ ’Î ßŠh$ïÎ δÏ‰FO$$ŠB•. óOgèJã& óOgÎhÎ (rãŸ. šú ïÏ%©$@WB

ÇÑÈ ß‰‹Ïè7ø9$@»=Ò 9$quèd š• Ï9ºŒ äóÓ« 4?ã (qç¡ Ÿ2 $£B brâ‘Ï‰ø)ƒ   ابراهيم: ۱۸

د هغو خلکو عملونه چې کافران شوي، هغو شګو ته ورته دي چې د سختې سيلۍ په ورځ تند باند پرې ولګېږي، د خپلو لاس ته راوړنو په هيڅ څه نه شي برلاسي

کېدلی، دا هماغه ژور ضلالت دی.

او د مؤمنانو د نیکې وینا او نېك عمل مثال داسې بیانوي:

’Î $gãöûr ¨MÎ$0 $gèö & ßÎÛ ρ• f ±. ßöÎÛ ßJÎ. ÷WB ª! $ >ŽÑ #ø. •? ß9&

óßÈè9 Ä $Y=ï A$WBß{ $ª! $ÛU Îö„r $gÎf Èóî ûüÏm @ä$g=à2 ébÎsêÇÎÉ ä$J¡ 9$

$B ÇÛ óß{ $Éöù `Ë ôMV©ô $p•Î z ρ• f ±. ß•Î z pJÎ. @VBr ÇÎÈ šc rãž2 ‹Gƒ

† Îr $‹R%9$Ïó4Štø$’Î ÏMÎ$V9$Éö)ß ¨(qßB#ä šú ïÏ%©$ª! $àMÎÎ ãÇÎÈ 9#•% `Ë $g9

ÇÎÈ ä$±ƒ $B ª! $@èøƒr šú üÏÎ »à9$ª! $@Ò ãr Í•ÅÅF$ ابراهیم: ۲۴-۲۷

آیا نه ګورې چې الله د سپېڅلې کلمې مثال څنګه بیانوي، د هغې پاکې ونې په څېر چې جرړې ئې مضبوطې او څانګې ئې د آسمان (په غېږ) کې، د خپل رب په حکم هر وخت خپله مېوه ورکوي، الله خلکو ته دا مثالونه بیانوي چې پند واخلي، او ناپاکه کلمه هغه پلیت بوټي ته ورته ده چې د ځمکې له سر نه ایستل شوی (جرړې ئې په ځمکې کې نه وي ښخې او څانګې ئې د ځمکې له سره نه وي لوړې شوې) هیڅ ټیکاو ئې نه شته، (نه ئې ځمکه جرړې په خپلې سینې کې قبلوي او نه ئې آسمان څانګې په خپلې غېږ کې نیسي)، الله مؤمنان په مضبوطې وینا سره هم په دنیوي ژوند کې او هم په آخرت کې مضبوطوي او ظالمان بې لارې کوي او همغه څه کوي چې وئې غواړي.

د مزامیر څو کچه خبرې هم وګورئ:

... اې پاچایانو! غوږ شئ، اې پېشوایانو ځیر شئ، په وېرې او درناوي سره د خدای عبادت وکړئ، مخکې له دې چې د ده زوی غصه شي او تاسو تباه کړي!! په پښو کې ئې ولوېږئ او هغه ښکل کړئ، ځکه کېدی شي د هغه غصه هره شېبه راوپاري، هغه خلك بختور دي چې ده ته پناه یوسي!!!

د بایبل له لیکونکي پوښتنه کوو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- دا د خدای زوی څوك دی؟ داؤد که مسیح؟ دا شعر موسی، داؤد یا سلیمان د ځان په هکله ویلی که د مسیح په هکله؟
- آیا د خدای عبادت د دې لپاره وکړو چې د خدای زوی غصه نه شي؟ یعني د سزا پرېکړه د زوی له لوري کېږي؟ خدای یوازې د عبادت لپاره دی، سرکښو انسانانو ته سزا د ده د زوی له لوري ورکول کېږي؟
- په انساني قاموس کې خو د زوی اصطلاح د هغه چا لپاره کارول کېږي چې پلار او مور ولري، له موره پیدا شوی وي او د پیدا ښت تاکلې نېټه ولري، د دې زوی مور څوك ده؟ کله پیدا شوی؟ د ده له پیدا ښته مخکې سرکښانو ته چا سزا ورکوله؟
- د هر انسان، حیوان او مارغه زوی او بچی پلار ته ورته وي، مونږ ته ووایه: خدای د خپل کوم زوی په څېر دی؟ آیا د ځمکې او آسمانونو پیدا کوونکی خدای د خپل زوی په څېر ووړ دی؟ ټول هغه انساني عیبونه لري چې زامن ئې لري؟ نه وو، پیدا شوی، ووړ وو، ستر شوی، وږی شوی، تږی شوی، بیمار شوی، مړ شوی؟ مونږ خو اورېدلي چې د ده زامنو د خپل وزن دوه برابره پېټی نه شو پورته کولی، څنګه ومنو چې دوی د هغه خدای زامن دي چې یو سل شل ملیارده ستور لیکې اداره کوي، د دې ستر او پراخ عالم دا بې شماره ستوري په خپل خپل ځای کې ساتي!! آیا په هغه عقل ژړا نه ده په کار چې دا ضعیف او کمزوری انسان د هغه ځواکمن او قدیر خدای زوی ګڼي؟!! او هغه باعظمته خدای د دغه ناتوان او وړوکي انسان په څېر ګڼي؟!!

د سرودونو په ضمن کې د بایبل دا خبره هم واورئ: بالآخره خدای د هغه چا په څېر چې له خوبه راویښ شي او د هغه پیاوړي انسان په څېر چې د شرابو له څښلو مست شوی وي، د اسرائیلیانو مرستې ته راوړاندې شو، د خپل قوم دښمنانو ته ئې ماتې ورکړه او د تل لپاره ئې سپك او رسوا کړل، هغه د یوسف زامن او د افرایم قبیله ورټله، خو د یهودا قبیله او د صهیون غر ئې غوره کړ ځکه چې له مخکې ئې خوښېدل !! او هلته ئې خپل سپېڅلی او تلپاتې کور د نړۍ د مضبوطو غرونو په څېر جوړ کړ!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې کتاب کې به تاسو د بېلابېلو مناسبتونو په اړه د دعاګانو يو اوږد فهرست وموميئ، ما ته دې اوږد فهرست د هغې مذهبې فرقې دعاګانې مخې ته ودرولې چې د هرې ورځې لپاره ئې يوه خاصه دعا جوړه کړې او ګمان کوي چې که په دغه ورځ په دغو الفاظو خدای ته دعا وکړي نو خدای ئې هرو مرو مني!!! احساس مې دا دی چې دې فرقې خپلې دا دعاګانې له بايبل نه نقل کړې او په معمولي تصرف سره ئې اسلامي رنګ ورکړی، په داسې حال کې چې نه په قرآن کې د دعاګانو د وختونو داسې فهرست شته او نه په احاديثو کې، الله تعالی د اخلاص دعا قبلوي، هغه دعا قبلوي چې د انسان له زړه راولاړه شي، د الله تعالی ښه پېژندا، د ده په عظمت اعتراف او د ده په وړاندې د انسان عجز او اړتيا ئې محرك وي، که په هرې ژبې او په هرو الفاظو وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امثال

لکه څنګه چې د دې کتاب له نامه نه معلومېږي دا د متلونو مجموعه ده، مواعظ او نصائح د متلونو په ژبه وړاندې کوي، په مقدمه کې ئې راغلي: د امثال د کتاب ډېری برخې د سلیمان، د نړۍ تر ټولو باحکمته انسان، لخوا لیکل شوې، د کتاب اصلي موضوع کولی شو په خلاصه توګه په اووم، اتم او نهم آیتونو کې ومومو چې وايي: د حکمت او پوهې د ترلاسه کولو لپاره لومړی ګام له خدای نه وېره ده، څوك چې حکمت او ادب خوار ګڼي احمق دی، اې ځوانه! د پلار نصیحت واوره او د مور له لارښوونو مخ مه اړوه، ځکه د دوی خبرې به د ملغلرو په څېر ستا تاج ښاېسته کړي... د امثال کتاب ډېری برخې د حکیمانو او پوهانو د کارونو په اړه بحث کوي او د ناپوهانو له کړو وړو سره ئې مقایسه کوي، لکه دا: ناپوه انسان داسې فکر کوي چې د ده هر کار سم دی، د چا نصیحت ته ضرورت نه لري، خو پوه انسان د نورو نصیحت ته غوږ نیسي، د امین او چغلګر په هکله وايي: چغلګر انسان چې هر چېرې ولاړ شي د نورو اسرار افشاء کوي او امین انسان اسرار په خپل زړه کې ساتي، ... دا کتاب دوه ډوله انسانان مونږ ته معرفي کوي: هغه چې د خپل نفس د ارضاء په لټه کې وي او هغه چې د خدای رضاء لټوي...

د دې کتاب په اړه دومره ویلی شو چې د بایبل تر نورو کتابونو ئې ګټه ورې برخې ډېرې دي، خو اهمیت ئې ښايي دومره وي لکه د پښتو د متلونو یوه مجموعه!!

ښه به دا وي چې دلته د حکمت په اړه د قرآن خبرې هم واورو او وګورو چې د بایبل په ځواب کې قرآن څه ته د (حکمت) نوم ورکړی او کوم کوم کارونه د حکمت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارونه کښي؟ قرآن فرمايي:

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

د الله تر څنګ بل څوك معبود مه ګرځوه كه نه نو سپېره ګنل شوی او يوازې پاتې شوی به شې، او ستا رب دا پرېکړه کړې چې له ده پرته د بل چا عبادت مه کوه، او له مور پلار سره ښېګړه وکړه، که د دوی يو يا دواړه ستا په ژوند کې زړښت ته ورسېدو نو اف قدرې هم مه ورته وايه، مه ئې رټه او په غوره وينا ورته خبره کوه، د پېرزوينې له مخې د ټيټوالي وزر ورته پرانېزه او دا دعا کوه چې: اې زما ربه! داسې پېرزوينه پرې وکړه لکه چې دوی په ماشومتوب کې وروزلم، ستاسو رب په هغه څه ښه پوه دی چې ستاسو په زړونو کې دي، که دوی نېکان وي نو الله د توبه کوونکو لپاره بخښونکی دی، او خپلوانو ته هم د هغوی (د خپلوۍ) حق ورکړه او مسکينانو او مسافرانو ته هم، او اسراف مه کوه، يقيناً چې اسراف کوونکي د شيطانانو ورونه دي او شيطان د خپل رب په وړاندې ډېر ناشکره دی، او که دې له دوی اعراض کاوو (له کومې غلطۍ ئې تېرېدئ) د خپل رب د يوې پېرزوينې په لټه کې چې هيله ئې کوې، نو دوی ته پسته خبره وکړه، مه دې لاسونه تر خپلې غاړې تړلي ساته (له ورکړې لاس مه راتموه) او مه ئې په بشپړ پرانستو سره پرانېزه، داسې چې (سبا ته) (ځان) ملامتوې او حسرت کوې)، يقيناً چې ستا رب چا ته وغواړي رزق پراخوي او تنګوي ئې، يقيناً چې هغه د خپلو بندګانو په حال ښه خبر او ښه ليدونکی دی، او خپل زامن د لوږې له وېرې مه وژنئ، مونږ دوی ته هم روزي ورکو او تاسو ته هم، بې شکه چې د دوی وژل لويه ګناه او خطا ده، زنا ته مه نږدې کېږئ چې دا يوه بې حيايي او کرکجن کار دی، او هغه څوك مه وژنئ چې الله ئې وژل حرام کړي مګر په حقه سره، او څوك چې په مظلوميت سره ووژل شو نو مونږ د ده خپلوانو ته (د قصاص) واك ورکړی، نو هغه دې په وژلو کې تېری نه کوي، ځکه (د الله له لوري ئې) مرسته شوې، او د يتيم مال ته مه نږدې کېږئ، مګر په هغه توګه چې تر ټولو غوره وي، تر څو خپل پوخوالي ته ورسېږي، او په ژمنو وفا وکړئ، دا ځکه چې د ژمنو خامخا پوښتنه کېږي، او کله چې څه پيمانه کوئ نو پيمانه بشپړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړئ او په سمې تلې تلل وکړئ، دا غوره دی او د پايلې له مخې ډېر ښه، او په هغه څه پسې مه ځه چې پرې نه پوهېږې، دا ځکه چې غوږ، سترګې او زړه داسې دي چې د هر يوه پوښتنه کېږي (چې څنګه دې کارولی)، او په ځمکې کې په کبر او نخرو مه درومه، ځکه ته خو نه ځمکه سوری کولی شې او نه په خپل لوړوالي کې د غرونو څوکو ته رسېدی شې، د دې هر يوه بدوالی ستا د رب په نزد کې کرکجن دی، دا د حکمت هغه برخې دي چې ستا رب درته وحي کړې، نو له الله سره بل معبود مه ګرځوه که نه نو په دوزخ کې به ملامت شوی او رټل شوی وغورځولی شې.

د حکمت په اړه د بايبل انګېرنه داسې ده لکه هوا ګز کول، لکه د باد په سر مانۍ جوړول، لکه له هغه چا د ښېګړې او نېکۍ طمعه درلودل چې نه ئې زړه ورته چمتو دی او نه ذهن، له ښوره ځمکې د ښېرازه فصل طمع، څوك چې خدای نه پېژني له هغه نه دا انتظار درلودل چې له خدای نه وو بېرېږي او له ګناه ځان وساتي، بې ځايه توقع ده، بايبل د خدای په اړه واضح تصور نه لري، د قيامت او حساب و کتاب، مکافات او مجازات په اړه واضح خبره نه کوي، د بيا ژوندون د اثبات لپاره هيڅ دليل نه وړاندې کوي، برعکس وايي چې مسيح زمونږ د ګناهونو فديه ورکړې، نو د بايبل منونکي ته دا خبره کول چې له خدای نه وېره د حکمت سرچينه ده، يوه بابېزه خبره ده، خو د بايبل په مقابل کې د قرآن وينا نه يوازې داسې ده چې د انسان له عملي ژوند سره ژور ارتباط لري، انسان ته لارښوونه کوي چې خپل ژوند او له نورو سره خپلې اړيکې څنګه تنظيم کړي، چې هم په دنيا کې له حسرت او ندامت نه خوندي وي او هم په آخرت کې، بلکې لومړی خدای ورمعرفي کوي، داسې معرفي چې هم د انسان ژور محبت ورسره راپيدا شي او هم ژوره وېره، رحمت ته ئې امېدوار او له مواخذې ئې په وېرې کې، د اثبات لپاره ئې مضبوط دلايل مخې ته ږدي، بياژوندون او مکافات او مجازات ورته ثابتوي، ... له دې وروسته ورته وايي چې څه به کوي او له څه به ځان ساتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

جامعه (ټولنه)

د دې کتاب په سر لیك کې راغلي: کولی شو دې کتاب ته یو فلسفي کتاب ووایو، په عربي نسخې کې ئې لیکل شوي چې ښایي له مېلاد نه لس پېړۍ مخکې لیکل شوی وي او په انګریزي نسخې کې ئې لیکل شوي چې لیکونکی ئې په قوي احتمال سلیمان دی، یو پوه او فیلسوف انسان چې د ایمان او شك، امېد او یأس، خوند او ځور، ژوند بامفهومه یا پوچ ګڼلو، تر منځ لالهانده دی، هغه پوهېږي چې خاورین انسان باید حال ته شا کړي او د مستقبل په لوري مخکې ولاړ شي، انسان د امېد تږی دی خو له راتلونکې بې خبره، نو دا ورته غوره ده چې له حاضرې زمانې خوند واخلي، د کتاب لیکونکی په دې لټه کې شوی چې د ژوند مفهوم په لذت، ثروت او حکمت کې ومومي خو څه نتیجه ئې نه ده ترلاسه کړې، دا ټول ئې آزمویلي خو هغه پوچ او بې ارزښته ګڼي، ځکه شر او بدي په هرې هغې هڅې سیوری غوړولی چې د ژوند په معنا د پوهېدو لپاره ترسره کېږي، خو تر ټولو بد ئې مرګ دی چې د سیند د څپو په څېر د ژوند له ساحل سره تصادم کوي او ښکمنه ماڼۍ ئې ورورانوي، انسان د حیوان په څېر، حکیم د احمق په څېر او عادل د شریر په څېر مري!! په دې دنیا کې عدالت تل بریالی نه وي، په بلې دنیا کې عدالت ته امېد درلودل هم یو بېهوده کار دی، له مرګه وروسته ژوند ئې هم نه شي هیله من کولی!! د ده وروستی نصیحت دا دی: انسان باید له خدایه ووېرېږي او احکام ئې په ځای کړي، دا ځکه چې د ده ټوله دنده همدا ده!!

که د دې کتاب مطالبو ته ځیر شو او دا خبره په پام کې ولرو چې د کتاب په مقدمه کې هم ویل شوي چې (احتمالاً) دا کتاب به د سلیمان لخوا لیکل شوی وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو په يقين سره ويلی شو چې دا کتاب له سليمان عليه السلام نه ډېر وروسته او هغه وخت ليکل شوی چې د يونان الحادي فلسفه خپل اوج ته رسېدلې او کليسا ئې دې ته اړ کړې وه چې د دې فلسفې د بحثونو په اړه خپلو پلويانو ته څه په لاس ورکړي او دا تشه ډکه کړي چې د دوی سپېڅلی کتاب د فلسفي بحثونو لپاره څه نه لري، دا نه ده معلومه چې دا کتاب چا له خپلې خوا ليکلی او هغه ئې سليمان عليه السلام ته منسوب کړی او د بايبل ليکونکی هم په دې هکله څه نه وايي چې دا کتاب کله د بايبل د سپېڅلو کتابونو په فهرست کې علاوه شوی، خو په يقين سره ويلی شو چې دا کتاب په همدې مرحله کې ليکل شوی!! که د مذهبي کتابونو په هکله غور وکړو ډېر به داسې ومومو چې يوه ټګمار ليکلی او يوه معروف او منلي مذهبي شخصيت ته ئې منسوب کړی، پيغمبر عليه السلام ته په لکهاوو جعلي احاديث منسوب شول، محدثين په ډېر زحمت او زيار سره وتوانېدل چې د لکهاوو جعلي، ضعيف او له قرآن سره متصادم رواياتو له منځ نه يوازې څو زره راوباسي، په سلو کې يو ئې ترې غوره کړی او په سلو کې نه نوي ئې لرې ايښي!! الله تعالی دې دوی ته ډېر ډېر اجر ورکړي، که د دوی دا مبارك زيار نه وی نو نږدې وه چې اسرائيلي روايات مونږ ته هومره ستونزې راولاړې کړي چې مسيحيت ئې ورسره مخامخ کړ، د عظيم الشأن قرآن شته والي هم د داسې جعلي احاديثو د عام کېدو مخه نيوله، مسيحيت داسې مطمئنه او ډاډمنه مرجع نه درلوده او دې تشې ټګمارو مذهبي مشرانو ته دا موقع په لاس ورکړه چې خپلې غرضناکې خبرې د الله تعالی او د هغه پيغمبرانو ته منسوب کړي!! د علي رضي الله عنه له شهادت نه نږدې څلور سوه کاله وروسته يو څوك راولاړ شو، کتاب ئې وليکو، ده ته ئې منسوب کړ او ډېر داسې څه ئې په کې وليکل چې د ده له شأن نه ډېر ډېر لرې او د قرآن او عقل خلاف، خو همدا کتاب د يوې مذهبي فرقې د رامنځ ته کېدو باعث شو، داسې کتاب هم وليکل شو چې په هغه کې له خره او چنګابښې هم احاديث روايت شوي!! ښايي بې مناسبته به نه وي که دې مطلب ته اشاره وکړم چې يوه ورځ مې د ايران په ټلويزيون کې يو آخوند تر سترګو شو چې وايي: کله چې د آدم عليه السلام په کالبوت کې روح پو شوه او راژوندی شو نو لومړی خبره ئې دا وه: يا علي! کله چې نوح عليه

(c) ketabton.com: The Digital Library

السلام په کښتې کې سورېدو وئې ویل: یا علي! کله چې ابراهیم علیه السلام اور ته لوېدو وئې ویل یا علي!! او... او... او کله چې پیغمبر علیه السلام د معراج په شپه له اوومه آسمانه تېر او عرش ته نږدې ورسېدو یو غږ ئې واورېدو او وئې ویل: یا الله دا ته یې که دا علي؟ له هغې خوا ورته وویل شو: دا زه یم خو ما د ځمکې پر سر تر علي غوره انسان پیدا نه کړ چې د هغه په غږ له تا سره خبرې وکړم!!!! دا نن چې تاسو ایران ته ولاړ شئ نو وبه ګورئ چې څوك کومې خونې ته ننوځي نو وایي: یا علي! چې له ځایه پاڅېږي وایي: یا علي!! له علي رضي الله عنه نه مرسته غواړي، له هغه چا نه چې جومات ته په داسې حال کې روان وو چې یو قسي القلب دښمن ورته په کمین کې ناست وو، دی ترې خبر نه وو، تر برید لاندې راغی، په زهرجنې توري زخمي شو او په شهادت ورسېدو، لمسیان ئې په کربلا کې د یزید د بې رحمه لښکر په لاس شهیدان شول، نه هغوی ځان وژغورلی شو او نه علي رضي الله عنه د دوی مرسته وکړې شوه!! څوك چې په خپل ژوند کې د ځان مرسته ونه کړی شي له مرګ نه وروسته به څنګه د بل مرسته وکړی شي!! په خدای قسم چې که د علي رضي الله عنه په وړاندې چا دا خبرې کړې وی نو په خپلې توري به ئې د هغه سر ترې غوڅاوو!! که داسې کتاب ئې لیدلی وی نو تنور ته به ئې غورځاوو، ده ته منسوب دروغجنې او جعلي خبرې خو پرېږده د خپلو اصلي خبرو په هکله به ئې ویل: دا زه څوك یم چې د قرآن په شته والي کې او د پیغمبر علیه السلام د احادیثو په موجودیت کې زما اقوال راغونډوئ، په هغه استدلال کوئ او هغه د خپل مذهب بنسټ ګرځوئ، ما له قرآن نه پرته او د پیغمبر علیه السلام له قول نه پرته بله خبره نه ده کړې!! ما له ابوبکر، عمر او عثمان رضي الله عنهم سره صادقانه بیعت کړی، تل مې په دوی پسې لمونځ کاوو او په صداقت سره مې د دوی اطاعت کړی!! ما هیڅکله نه دي ویلي چې د مخکنیو خلفاوو په تاکنې خفه وم، ما نه دي ویلي چې (تقیه) مې کوله، په ستونې کې مې هډوکی نښتی وو، څه مې نه شو ویلی او خپلې خبرې مې په زړه کې ساتلې، ما منافقت نه دی کړی، ما ځان ته امارت نه دی غوښتی، زه د عثمان رضي الله عنه په شهادت د خپل زوی تر شهادت زیات خفه شوی یم، زه د مسلمانانو وحدت غواړم، څوك چې زما په نامه د مسلمانانو تر منځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اختلاف او تفرقې باعث کېږي، هم زما دښمن دی او هم د اسلام دښمن، زه د الله تعالی په وړاندې له هغه چا نه خپل برائت اعلانوم چې زما او زما د اولاد په قبرونو قصرونه جوړوي، له هغوی مرستې غواړي، د دعاګانو د اجابت وسیله ئې ګڼي، له دې قبرونو نه ئې د جاهلو خلکو د غولو دام جوړ کړی، امامت زما د اولاد منصوصې حق ګڼي او په دې سره په اسلامي امت کې اختلاف راولاړوي!! خو ما لیدل چې د دغه جاهل آخوند همدغو مسخره خبرو ته ځینو جاهلو او غولېدلو اوښکې تویولې!! راشئ وګورو چې بایبل د جامعې په کتاب کې سلیمان علیه السلام ته کوم له شرك او کفر نه ډکې خبرې منسوب کړې دي، لیکي:

(دا د داؤد د زوی خبرې دي چې په اورشلیم کې ئې حکومت کاوو او په حکیم مشهور وو: بېهوده دی، بېهوده دی، ژوند له سره تر پایه بېهوده دی!! انسان ته له خپل ټول هغه زیار او زحمت نه چې تر آسمان لاندې ئې باسي څه ګټه وررسېږي؟ نسلونه یو په بل پسې راځي او ځي خو دنیا همغسې پاتې وي، لمر خېژي او لوېږي او بیا په تلوار هغه ځای ته ځان رسوي چې ترې راخېژي، سیلۍ د جنوب په لور خوځي او له هغه ځایه د شمال په لوري راواوړي او بیا خپل لومړي ځای ته ځان رسوي (دا د سیلۍ په اړه ډېر ضعیف او د حقیقت خلاف تعبیر دی)، د ویالو اوبه په بحر کې توئېږي خو هیڅکله نه ډکېږي، دا اوبه بېرته ویالو ته راوګرځي او بیا د بحر په لوري وخوځېږي، هر څه ستونزمن او ستومانه کوونکي دي، داسې چې ژبه ئې له بیانولو عاجزه ده، نه سترګې له لیدو مړېږي او نه غوږونه له اورېدو!! څه چې وو بیا به هم وي او څه چې شوي بیا به هم وشي، تر آسمان لاندې داسې څه نه شته چې وواېو: دا خو تازه او نوی دی!!)

د بایبل دا وینا غلطه او بې بنسټه ده، هره شېبه او هره ورځ نوې نوې شیان پیدا کېږي، د تکرار عقیده بې بنسټه ده، مونږ په دې عالم کې د (تکرار) په ځای د (ابتکار) شاهد یو، نه زړې پېښې تکرارېږي او نه زاړه شیان په خپلې زړې بڼې کې بیا راپیدا کېږي، هره پېښه نوې وي او هر توکی نوی، د انسانانو له پیدا ښته تر نن پورې دوه انسانان په یو رنګ نه دي پیدا شوي!! د عالم له پیدا ښته تر نن پورې دوه ورته ورځې نه دي راغلې، قرآن دې حقیقت ته په دغو الفاظو اشاره کړې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

@ä Ðöÿ 'Îqèl 5Ü© ÈÇ هره ورځ (شېبه) الله تعالی په یوه ځانګړې کار لګیا وي.

د تکرار عقیده هغه څوك وړاندې کولی شي چې قضاوت ئې سطحي وي او د پېښو ظاهري شباهتونو ته په پام سره قضاوت کوي. نه تللې دور بیا تکرارېږي او نه تللې پېښې.

دلته بایبل د ګڼ شمېر شیانو نومونه اخلي او ټول بېهوده شمېري، وایي حکمت بېهوده دی، داسې لکه په باد پسې منډې وهل، د حکمت او حماقت، او د پوهې او جهالت تر منځ په توپیر د پوهېدو هڅه هم خوشې او بېهوده ده، ... عیش او عشرت ته مخه کول، شراب څښل، ځان ته بنګلې او باغونه جوړول، غلامان او وینځې درلودل، رمې او سره او سپین زر راغونډول،.. هم خوشې او بېهوده کار دی، د هر کار بدله یوازې هغه خوند دی چې د کولو په وخت کې ئې انسان ترې اخلي!! ما ستر ستر کارونه وکړل خو چې په پای کې ورته ځیر شوم ټول خوشې او بېهوده ول... د احمق انسان او حکیم انسان ترمنځ هیڅ توپیر نه شته، ځکه دواړه په پای کې مري!! زه له هر څه بې زاره شوم ، له خپلو ټولو هغو هڅو هم چې تر اوسه مې کړې... دا ځکه چې انسان د هغه څه لپاره زیار باسي چې بل ته ئې پرېږدي... هر زیار بېهوده دی که د ښه کار لپاره وي او که د بد کار لپاره، د هر څه لپاره یوه نېټه ټاکل شوې: د پیدابښت لپاره، د مرګ لپاره، د کرلو او رېبلو لپاره، د جوړولو او ورانولو لپاره ...نو د انسان د ټولو هڅو ګټه څه ده؟ خدای تللی دور او تللې پېښې تکراروي.. بیا مې فکر وکړ چې خدای انسان آزمويي تر څو وروښيي چې تر حیواناتو غوره نه دي!! (یوازې یو بې عقله انسان دا خبره کولی شي چې انسان تر حیواناتو غوره نه دی!!)... د حیوان او انسان ترمنځ توپیر نه شته ځکه دواړه مري.. نو هر څه بېهوده دي.، مخکې تګ بېهوده دی، ثروت بېهوده دی... نو ښه دا ده چې وخوره، وڅښه، خوند واخله او حاضر غنیمت وګڼه، خو دا هم بېهوده دی...

که دې خبرو ته ځیر شئ نو ستاسو قضاوت به هم دا وي چې دا ټولې خبرې خوشې، بې بنسټه او بېهوده دي، څنګه ممکنه ده چې د الله تعالی یو جلیل القدره پیغمبر داسې خوشې او بې بنسټه خبرې وکړي او هر څه ته د بېهوده، بې مقصده،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې ګټې او باطل په سترګه وګوري!! څوك چې الله تعالى پېژني او په دې ئې باور وي چې دا عالم او د هغه هر څه ده پيدا کړي، په دې ئې ايمان وي چې خداى عليم او حکيم دى، دا ايمان او باور اجازه نه ورکوي چې د عالم په اړه دا غلطه انګېرنه ولري او هر څه ئې باطل وګڼي!! قرآن فرمايي:

ûïY‰@ ®ƒqù {rãÿ. ûïY‰$`ß 7Ï9ºŒ WxÜ»/ $Jåk]÷/ $Br Ú‘F{$ ä$J¡¡9$Z$)ƒz $Br

ÇËÐÈ í$Z9$`Ï {rãÿ.   ص: ۲۷

او آسمان او ځمکه او څه چې په دوى کې دي، دا مې خوشې او بېهوده نه دي پيدا کړي، دا خو هسې د هغو کسانو (غلط) ګمان دى چې کافران شوي، نو د کافرانو په حال چې اور (ئې په برخه کېږي) افسوس دى.

که په ټول عالم کې يو عيب او نقص ترسترګو شي او څوك په دې وتوانېږي چې په دې پراخ عالم کې کومه تشه او خلا او کوم اضافي يا بېهوده شى په ګوته کړي او دا ثابته کړى شي چې واقعي دا شى بېهوده دى نو له الله تعالى نه د انکار لپاره همدا کافي ده!! خو بايبل سليمان عليه السلام ته داسې اقوال منسوبوي چې د عالم هر څه خوشې او بېهوده ګڼي، د داسې ناپړتو خبرو د کولو جسارت خو يوازې هغه څوك کولى شي چې نه په الله تعالى باور لري او نه دا عالم او په هغه کې بدلونونه د يوه عليم او حکيم خداى د تصرف نتيجه ګڼي!! چا چې د يونان هغه فلسفي افکار وړاندې کړل چې عالم بېهوده او بې هدفه ګڼي، هغه ملحد او د الله تعالى له شته والي منکر وو. خو دا دى د بايبل بې عقله ليکونکى همدا الحادي افکار يوه پيغمبر ته منسوبوي او مذهبي رنګ ورکوي!! د عالم په اړه دغه انګېرنه چې بايبل ئې سليمان عليه السلام ته منسوبوي يوازې د هغه چا انګېرنه کېدى شي چې يا خداى نه مني، يا دا عالم د ده ملك او دى ئې ټولواك نه ګڼي، يا په دې باور وي چې د عالم هر څه په خپل سر او له کومې خاصې منصوبې پرته د تصادف له مخې رامنځ ته شوي او ټولې پېښې ئې تصادفي دي!! او دا نه يوازې په الله تعالى باندې له ايمان سره سخت تصادم کوي بلکې د حقيقت خلاف او دروغجنې خبرې دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیڅوك نه شي کولی په دې پراخ عالم کې یو بېهوده، بې مقصده او خوشې شی په ګوته کړي!!

خدای منونکی انسان ټول موجودات د خپل رب د صفاتو او افعالو مظهر ګڼي او په دې عقیده وي چې هیڅ څه بېهوده او عبث نه دی پیدا شوی، په دې خور عالم کې نه څه خلا او تشه شته، نه څه کموالی او زیاتوالی، نه داسې کوم څه پاتې دی چې کموالی ئی احساس شي او نه داسې څه چې اضافي او غیرضروري وګڼلی شي، هرڅه پوره او په خپله اندازه پیدا شوي. موحد ته د دې عالم هر څه ښایسته او بشپړ برېښي او هیڅ عیب په کې نه ګوري او که ئې کوم عیب تر سترګو شي نو دا یا د خپل لنډ او محدود فکر او نظر عیب ګڼي او یا ئې د خپلې نامناسبې معاملې او ناسمو کړو محصول عیب. تل د خدای ستاینه کوي، په هر حالت او هر صورت کې، د دی خور عالم په غېږ کې هره ښکلا، کمال او جمال دی د همدې ښکلا، کمال او جمال د خالق ستاینې ته هڅوي، د هر بدلون او تحول تر شا حکمتونه او مصلحتونه ګوري، که له کوم نعمت نه برخمن شي هغه د خپل مهربان او منعم خدای ورکړه او عنایت ګڼي او که له کوم نقمت، کړاو او ستونزې سره مخ شي هغه د خپلو کړو عادلانه بدله او جزا بولي. د ملحد او کافر انسان عیب دا دی چې خپله غلطي او د ده له غلطو تصرفاتو نه راولاړې شوې ستونزې خدای ته راجع کوي، د دې په ځای چې د ظلم او بې عدالتئ په لیدو سره ظالم محکوم کړي خدای محکوموي، د دې په ځای چې ووایي الله تعالی انسان ته د واك او اختیار په ورکولو سره خپله ستره پېرزوینه په انسان کړې او په دې سره ئې انسان ته پر ټولو مخلوقاتو شرف او فضیلت ورکړی، خو انسان له دې واك او اختیار نه چې پر ټولو مخلوقاتو د ده د فضیلت نښه او امتیاز دی، غلطه استفاده کوي، برعکس خدای په هغه څه ملامتوي چې په کار ده د هغه په سبب ئې د الله تعالی ستاینه او مننه کولی!!

د بایبل له لیکونکي پوښتنه کوم: ستا د بدن کوم غړی بېهوده او بې فایدې دی، سترګې، غوږونه، خوله، ژبه، غاښونه، لاس، پښه، ګوتې، نوکان... ؟ نور خو پرېږده دا د سترګو څو باڼوګان، چې ښایي تا ته بې فایدې وښتان معلوم شي، پرې کړه او بیا په هېنداري کې خپل مخ ته وګوره او قضاوت وکړه، وروځې دې بېهوده

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګڼه او وئي خربيه ... که ستا په وجود کې څو وښتان هم ضروري وي او هر يو ئې خاصه دنده لري او نشتوالی ئې هم ستا وجود او هم ستا ښاېست ته تاوان رسوي، نو ته څنګه په ټول عالم د بېهوده حکم کوې؟ تا ته خو په کار وه چې سليمان عليه السلام ته دې دا سې وينا منسوب کړې وی چې دا عالم مونږ ته په جګ غږ وايي: دا هر څه يوه عليم او خبير ذات پيدا کړي، دلته هر څه سم پيدا شوي، دلته بېهوده شی نه شته، هغه ذات چې دا عالم ئې پيدا کړی، د هغه ساتنه او پالنه کوي، په هر څه او ټولو برخو کې ئې د رب (پالونکي) په حيث تصرف کوي او د ربوبيت او پالنې او روزنې دا آثار او مظاهر هرې خوا ته په هرګام کې تر سترګو کېږي، بې شکه چې دا ذات د ټولو ستاينو وړ دی، له هر عيب نه منزه، د ده په هکله دا خبره کول چې بېهوده او عبث شيان ئې پيدا کړي لوی ظلم او ستر جهالت دی، دا عالم او په هغه کې دا بې شمېره توکي مونږ دغه حقيقت ته هدايت کوي او په دغه اعتراف مو مجبوروي، دا هرې خوا ته تر سترګو کېدونکې ښکلا او ښاېست، کمال او جمال، نظم او دقت او دا چې ګورئ هر څه سم پيدا شوي، هر څه د خاص مقصد لپاره پيدا شوي، سمه پالنه او روزنه ئې کېږي، هر يو ئې په ډېر دقت او ظرافت سره، په ډېره غوره او ښاېسته بڼه کې پيدا شوی، هر يو ئې د يوه مشخص هدف او ځانګړې غايې د تحقق لپاره په کار ګمارل شوی، چې په منظم او پرله پسې توګه او په کامل انهماك سره په خپل خاص کار او د خپل ځانګړي مأموريت په ترسره کولو کې شپه ورځ لګيا دی، په خپله او په خپل وجود سره ئې هم يوه تشه ډکه کړې او په هغه څه هم چې د ده په کار او هلو ځلو مرتب کېږي هم يوه تشه ډکوي او يوې اړتيا ته ځواب وايي. په ټول خور وور عالم کې، خوشی، بې هدفه، له اړتياوو زيات او له ضرورت نه کم څه نه شئ موندلی، هغه ذات چې دا بې انتهاء پراخ عالم ئې له ټولو دغو ښکلاوو او ښېګړو او له دې ژور او دقيق نظم سره پيدا کړی، د عالم پالنه او روزنه ئې په واك کې ده، هره ذره ئې ساتي او پالي، رشد ورکوي، کمال ته ئې رسوي، د کمال په لوري د خوځېدو توفيق ورکوي او له مخکې نه ټاکلې نتيجې ورباندې مرتب کوي، بې له شکه چې دا ذات د ټولو ښېګړو واجد او د ټولو ستاينو وړ دی. د دې هستۍ هرې خوا ته چې مخ واړوم، ګورم چې هر څه له هيڅ نه پيل شي، ورو ورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستر شي، د کمال په لوري وده ورکړی شي، د خپلې ارتقاء او کمال آخرې پوړې ته ورسولی شي، یو ضروري او لازم کار وربانديې ترسره شي، یو ضرورت وربانديې رفع کړی شي، یوه خلا وربانديې ډکه کړی شي، بیابې زوال پیل شي، په زړښت او مرګ محکوم شي او ځای ئې بل نوې، ځواکمن او وده موندونکي توکي ته خالي کړی شي، هرڅه ښه پیدا شوي او د واضح هدف او مقصد لپاره پیدا شوي، په پیدا ښت کې ئې د "علم"، "حکمت" او "قدرت" څرګند آثار ګورو. د دې مظاهرو تر شا، ما ته د ربوبیت او پالنې یو نامرئي او ناڅرګند لاس په نظر راځي، هماغه زما الله دی او هماغه د دې هستي الله دی. زه نه یوازې په دې عالم کې د روزنې او پالنې یو نامرئي لاس احساسوم، بلکې ګورم چې د هرڅه پیدا ښت، پالنه، روزنه او ساتنه په ډېر دقت سره ترسره کېږي. د دې عالم په هر جزء او د هرجزء په حرکت او خوځښت کې زه ښاېست، ښکلا، کمال او هدفمندي ګورم. خوشی، بې مقصده، اضافي او غیرضروري شی مې په نظر نه راځي. زما هرې خوا ته خواره شیان، هر یو بېل بېل هم او ټول په ګډه هم، د خاص مقصد لپاره په کار لګیا دي، د ټولو ترمنځ د نظم، یووالي او ژور تنسیق شاهد یم. د دې عالم همدا ملموس او مشهود کیفیت، زما په ژبه د دې الفاظو د جاري کېدو لامل دی چې: ټولې ستاینې د عالمونو رب الله لره دي. مونږ د دې خور عالم په پراخې غېږ کې داسې شی نه شو موندلی چې پیدا ښت ئې بې مقصده او بې هدفه وي، داسې شی نه شو په ګوته کولی چې ځای ئې خالي وي، د دې عالم هرڅه د الله په شته والي شهادت ورکوي، په الله له ایمان نه پرته نه د دې ستر او خور عالم عظمت او په ډېر دقت سره د هغه ساتنه او پالنه تعبیرولی شو او نه په دې عالم کې نظم، ښاېست او هدفمندي تفسیرولی شو.

الله تعالی همغه ذات دی چې ته ئې په دې عالم کې د رحمت او پېرزوینې څرګندې ښنې او واضح مظاهر ګورې: ماشوم لا دنیا ته نه وي راغلی او د خپلې مور په ګېډې کې وي خو د ده ټول حیاتي ضروریات، د خوندورو شېدو په شکل کې د مور په تی کې، مخکې له مخکې ورته تیار کړی شوي وي او د مور، پلار په زړه کې یې هومره مینه ورته ځای په ځای شوې وي چې د ده لپاره هر کړاو زغمي!! هغه ماشوم ته د ده له احتیاج نه د مخه، څوك روزي برابروي؟ د ده د مور، پلار په زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې دا مینه چا اچولې؟ چا د ده څېره، حرکات او غږ داسې جوړ کړي چې نه یوازې د مور پلار بلکې د هر چا مینه ورباندې راځي او دا هغه څه دي چې دا ماشوم ورته تر هرڅه زیات ضرورت لري! دا څوك دی چې د انسان، حیوان او نبات هر ضرورت ته ځواب وايي؟ د رڼا، تودوخې اوبو او هوا انتظام ورته کوي؟ د څښاك اوبه یې له استعمال نه وروسته، یا د نهرونو له لارې د لویو لویو بحرونو په لور وخوځېږي، تروې او تېزابي شي او یا په ځمکه کې ننوځي او انسان ته یې هم له ځمکې نه راایستل ګران شي او هم یې له بحرونو نه بېرته راوړل محال شي، خو ګورو چې د لمر د وړانګو په ذریعه د بحرونو همدا تروې او تېزابي اوبه تبخیر او تصفیه شي، دا بخارات د بادونو په ذریعه د آسمان په لوري اوچت کړی شي، هلته د سړې هوا په وجه په وریځو بدل شي، مؤظف بادونه دا وریځې په سر واخلي، ناڅاپي ووېشلی شي، هر یو، خپله برخه، په خپل خاص سمت، خاصې منطقې ته د رسولو لپاره وخوځوي، په بېدیا او د آوارې په محتاجو او باران ته سترګې په لاره خلکو باندې باران ووروي او په غرونو باندې واورې. ترڅو د دنګو دنګو غرونو په ژورو او پراخو لمنو کې، د واورې کافي ذخیره، د دوبي لپاره خوندي وساتي او بیا د دوبي په سختې ګرمۍ کې چې انسان، حیوان او نبات اوبو ته سخت اړ وي، همدا ذخیره شوې واوره ورو ورو ویلې شي او په نهرونو، کارېزونو او چینو کې د دوی د خړوبولو لپاره راوخوځېږي او د هر یوه ضرورت رفع کړي. بې شکه چې ټولې ستاینې هغه رب لره دي چې په دې عالم کې د ده د بې انتهاء رحمت او پېرزوینې وسیع آثار او نښې هرې خوا ته خورې ګورو.

مونږ په دې عالم کې د "رحمت" او "پېرزوینې" څرګندې نښې ګورو او د نښو تر شا د داسې ذات نامرئي لاسونه احساسوو چې په پوره زړه سوي او خواخوږۍ د هرڅه پالنه او روزنه کوي. "انسان" لا د ځمکې په سر قدم نه وي ایښی چې د مور په تي کې ده ته داسې شېدې برابرې شوې وي چې ټولو اړتیاوو ته ئې ځواب وايي، دا کار څوك کوي، د چا په اراده د راتلونکو پېښنو لپاره تیاری نیول شوی، کوم مهربان ذات د انسان اړتیاوې په پام کې نیولې او د ده له پیدا ښېت نه مخکې ئې د مهربانې مور په تي کې ورته تیارې کړې؟ چې کله انسان، حیوان او نبات باران ته اړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي دا ځوك دى چې د هغه په اراده باران وربېږي، چې كله رڼا او حرارت ته اړ شي دا ځوك دى چې لمر راخېژوي چې د دوى ميشت ځاى روڼ او تود كړي، چا په انسان او حيوان كې د هرې بيمارۍ او د هر مكروب د مقابلې استعداد ايښى؟!

مونږ په دې عالم كې منظم او هدفمند بدلونونه ګورو چې د خاصو ضوابطو او سننو مطابق تر سره كېږي، د دې بدلونونو تر شا د يوه داسې ذات نامرئي لاسونه په خپل عقل او شعور سره لمس كوو چې په ډېر دقت او انتهائي ظرافت سره چارې سنبالوي، د هر شي پيدا ښت له هيڅ نه پيل كړي، له يوه حالت نه ئې بل ته واړوي، ورو ورو وده وركړي، كمال ته ئې ورسوي، ځانګړې له مخكې نه ټاكلى كار ورباندې ترسره كړي، خاصې اړتياوې ورباندې رفع كړي، زړښت ته ئې ورسوي او په پاى كې ئې په مرګ محكوم كړي.

د دې عالم له ښكلا، نظم او بامقصده بدلونونو نه هر باشعوره او بااحساسه انسان دې نتيجې ته په آسانۍ رسي چې دا هر څه هرو مرو د هغه حكيم رب او عليم پالونكي د تصرف مظاهر دي چې په ټولو غورو صفاتو متصف او د ټولو ستاينو مستحق دى. مونږ ته د پلاستيك يوه ټوټه، د مات شوي چيني لوښي يوه برخه، په سپين كاغذ څو كرښې په نظر راشي، ورته ځير شو، په هغه كې د يوه رسام، انجنير، خطاط او ليكوال د لاس اثر ګورو او ډېر ژر دې نتيجې ته رسو چې په دې كې دا رسم د هغه چا د لاس نښه ده چې ښه رسام دى، د پلاستيك دا ټوټه درته وايي چې زه يوه داسې كس جوړه كړې يم چې د پلاستيك له خصوصياتو خبر او له هغه نه د راز راز شيانو په جوړولو قادر دى، د چيني لوښي دا ټوټه هم خپل صانع درته معرفي كوي او ته په هغه كې د چيني جوړوونكي د مهارت، علم او هنر نښې ګورې، دا ليكنه هم تا د خپل ليكونكي په وړتياوو او استعدادونو خبروي، څنګه ممكن ده چې انسان دې د عالم دا بې شمېره ښاېسته، ښكلي او غوره مخلوقات؛ انسانان، رنګ رنګ ښكلي مرغان، واړه او ستر حيوانات، ګټور او مفيد نباتات، ښاېسته ګلان، خوندورې مېوې، زړه راښكونكې منظرې او ... ګوري، خو د هغه پلاستيك د ټوټې، د مات شوي چيني لوښي هغه برخې او پر سپين كاغذ د هغو څو كرښو په اندازه دې هم اهميت ورنه كړي، له خالق او صانع دې انكار وكړي او هغه

دې بېهوده وګڼي؟ ښايي څوك په ژبه انكار وكړي خو ګرانه ده چې د چا زړه او دماغ دې له داسې دروغجنې ژبې سره ملګرتيا وكړي. قرآن د هغه چا وينا د آسمانونو او ځمكې د پيدا ښښت په اړه داسې بيانوي چې تل خپل رب يادوي:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] آل عمران: ۱۹۱-۱۹۴

هغه چې الله په ولاړه، ناسته او په خپل اړخ ملاسته باندې يادوي او د آسمانونو او ځمكې په پيدا ښښت كې فكر كوي، (وايي:) اى زمونږ ربه! دا دې خوشې نه دي پيدا كړي، پاكي تا لره ده، مونږ د اور له عذابه وساته.اى زمونږ ربه! بې شكه څوك چې اور ته داخل كړې نو هغه دې رسوا كړ او ظالمان خو هيڅ مرستندوى نه لري. اى زمونږ ربه! يو بلونكى مو واورېدو چې د ايمان په لوري ئې دا بلنه وركوله چې په خپل رب ايمان راوړئ، نو ايمان مو راووړ، اى زمونږ ربه! نو زمونږ ګناهونه راته وبخښه او زمونږ بدي او سيئات رانه ورېژوه او له نېكانو سره مو وفات كړه. اى زمونږ ربه! هغه څه راپه برخه كړه چې وعده دې د پېغمبرانو په واسطه راسره كړې ده او د قيامت په ورځ مو مه رسوا كوه، بې شكه چې ته له وعدې نه نه په شا كېږې.

په دې مباركو آيتونو كې څو مهمې لارښوونې زمونږ مخې ته اېښودل شوې:

• څوك چې د سالم عقل خاوند وي، د آسمانونو او ځمكې په پيدايښت كې او د شپې ورځې په تلو راتلو كې د ډېرو حقايقو په لوري څرګندې نښې ګوري. خو هغه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

عقل خاوندان چې الله ئې تل او په هر حالت کې په یاد وي، له الله نه غافل زړه په دغو حقایقو د پوهېدو وړتیا او اهلیت نه لري.

• دوی نه یوازې په الله باور لري او تل ئې په یاد وي، بلکې د آسمانونو او ځمکې په پیدا ښت کې فکر کوي، هم ئې پر الله باور له دغه فکر کولو راولاړ شوی او هم د الله یاد او ذکر، د ځمکې او آسمانونو هر څه الله ورپه یادوي، دوی په هر څه کې د الله د قدرت نښې ګوري.

• د ځمکې او آسمانونو په پیدا ښت کې د دوی د غور او تفکر حاصل او نتیجه دا وي چې: الله هېڅ څه خوشې او عبث نه دي پیدا کړي، هر څه ئې حکیمانه پیدا کړي، الله له دې عیب نه منزه او لوړ ګڼي چې څه ئې عبث او بې فایدې پیدا کړي وي. دا احساس او د غور او تفکیر دا نتیجه، دوی په دې باور کولو ته اړ کوي چې الله تعالی به له خپلو بندګانو سره هرو مرو محاسبه کوي او حتماً به تېري کوونکو ته سزا ورکوي، دا ځکه چې عدم محاسبه او د مجرم عدم مجازات په دې معنی ده چې دا ځمکه او آسمان خوشې او عبث پیدا شوي. د همدې لپاره د عقلمنو لومړی دعا دا وي چې: مونږ د اور له عذاب نه وساته. عقلمن په دې پوهېږي چې له الله نه انکار کوونکي ظالمان د الله له عذاب نه هېڅوك او هېڅ څه نه شي ژغورلی.

• عقلمن د هغه منادي نداء اوري چې دوی په الله باندې ایمان راوړو ته بلي، دا منادي څوك دی؟ دوی د کوم منادي غږ ته لبیك ویلی او په الله ئې ایمان راوړی؟ پېغمبر، کوم داعي، خپل عقل او ضمیر، که کوم بل منادي؟! دا هر یو کېدی شي د دوی منادي وي خو د آیت له سیاق او سباق نه معلومېږي چې دا همغه منادي دی چې د مضمون په سر کې ورته اشاره شوې: د آسمانونو او ځمکې په پیدا ښت او د شپې ورځې په تګ راتګ کې پرتې نښې، دغه منادي دوی په خپل رب باندې ایمان ته رابللي، د دغه منادي دعوت ته ئې لبیك ویلی او په خپل رب ئې ایمان راوړی.

• له ایمان نه وروسته دوی له خپل رب نه پنځه اساسي غوښتنې لري: زمونږ ګناهونه راوبخښه، زمونږ بد عادات او اخلاق رااصلاح کړه، دا توفیق راپه برخه کړه چې مرګ مو د ابرارو او نېکانو مرګ وي، تا چې د پېغمبرانو په لاس کومې وعدې له مونږ سره کړې دي هغه ترسره کړه او د قیامت د ورځې له رسوایي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپکاوي مو وساته!

د سلیمان غزلونه

د بایبل د دې کتاب په سریزه کې لولو: دا د هغو عاشقانه شعرونو مجموعه ده چې د عاشق او معشوق تر منځ د یوه بل په ستاینې کې ویل شوي،... باور کېږي چې دا کتاب سلیمان لیکلی، یهودان دا اشعار د خدای او دوی تر منځ د مینې او محبت انځور ګڼي او مسیحیان ئې هغه روحاني رابطه بولي چې د مسیح او کلیساوو تر منځ شته!!

که تاسو د دغو شعرونو متن، محتوی او الفاظو ته په لږ دقت سره ځیر شئ نو حیران به شئ چې له داسې ګنده الفاظو ډک اشعار څنګه الله تعالی ته منسوب شوي، څنګه د یوه مذهبي کتاب په پاڼو کې لیکل شوي او څنګه ئې د خدای او بنده او یا د مسیح او کلیسا تر منځ د مینې او محبت انځور ګڼي؟!! د بایبل په دې کتاب کې د اخلاق، عفت او معنویت ټولې پولې نړول شوې او ټول اخلاقي حدود تر پښو لاندې شوي، هغه الفاظ په کې کارول شوي چې د جیمز باند په څېر ګنده او د اخلاق ضد کتابونو کې کارول شوي، هغه څه په کې ویل شوي چې د خرابات په محفلونو او له چتې وتلو بدکارو ځلمیانو او په شرابو مستو ځوانانو او پېغلو په ګډو مجلسونو کې ویل کېږي، عجیبه ده چې له داسې ګنده کلماتو ډک کتاب ته څنګه د یوه سپېڅلي کتاب په سترګه کتل کېږي. خدای پال انسان خو پرېږده یو عادي شریف انسان هم د هغه له اورېدو کرکه کوي، خو دا یو عام مصیبت دی، اکثراً دین او مذهب د داسې کړیو په لاس کې ولوېږي چې نه ئې افکار او عقاید له واقعي دین نه خړوبه کېږي، نه ئې اخلاق هغه وي چې دین ئې غوښتنه کوي او نه ئې سلیقه او مزاج د دین په رنګ رنګ شوي، که په مسیحیانو او یهودانو کې داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډله راپيدا شوه چې له داسې ګنده الفاظو ډك كتاب ته د سپېڅلي كتاب په سترګه ګوري نو په مسلمانانو كې هم د داسې ډلې په راپيدا كېدو حيرت او تعجب نه دى په كار چې د عمر خيام يا حافظ عاشقانه اشعارو ته صوفيانه توجيه لټوي!! ځكه چې پيغمبر عليه السلام فرمايي:

عن أبي سعيد الخدري قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم لتتبعن سنن الذين من قبلكم شبرا بشبر و ذراعا بذراع حتى لو دخلوا في جحر ضب لاتبعتموهم قلنا يا رسول الله آليهود والنصارى ؟ قال فمن ؟ رواه مسلم

له ابو سعيد خدري رضي الله عنه روايت دى چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: د هغو خلكو كړنلارې به خپلې كړئ او لوېشت لوېشت او ګام ګام به د دوى په پل پل ردئ چې تر تاسو مخكې وو، حتى كه د سمسارې سوري ته ننوتلي وي، تاسو به هم ننوځئ، مونږ وويل: يا رسول الله!! يهود او نصارى ښيي؟ وئې فرمايل: نو څوك؟

كه هغوى دا كتاب سپېڅلى وګڼي نو زمونږ صوفيان هم ملامت نه دي چې د حافظ شيرازي كتاب ته د تصوف د كتاب په سترګه ګوري!!!

ما ته د بايبل دې كتاب هغه مناقشه او شخړه راپه ياد كړه چې د حافظ شيرازي د كتاب په اړه په ايران كې پيل شوه، خراباتي كړيو د حافظ كتاب د خپلو احساساتو ښكلى انځور ګڼي، په داسې بڼې كې ئې چاپ كړ چې د هر غزل په خوا كې ئې ښاېسته پېغله، له اوږدو كوڅيو، سرو شونډو، تورو سترګو سره د ساقي په توګه د شرابو صراحي او جام په لاس، د يوه مخمور مخې ته ولاړه ښوده او ترڅنګ ئې د موسيقي ډله له رباب، چنګ او دريا سره، هر لوستونكي به د حافظ له اشعارو نه يوازې هغه معنى اخيستله چې په دغو انځورونو كې ئې تر سترګو كېده، خو د دې په مقابل كې د صوفيانو داسې ډله راولاړه شوه چې هڅه ئې كوله حافظ ته برائت وركړي، اشعار ئې توجيه كړي، شراب، ساقي، بت، بتخانه، مى كده، پيرمغان، مست، مخمور، دوه كلن شراب، څوارلس كلن محبوب، سپينې او بربنډې لېچې، تورې زلفې، چاك ګرېوان او نور هغه الفاظ چې كتاب ئې ترې ډك دى او داسې شعر په ندرت سره تر سترګو كېږي چې له دغو الفاظو تش وي، ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې تعبير او توجيه کړي چې هم حافظ د خپلې ډلې غړی ثابت کړي او هم ئې اشعار د تصوف په خدمت کې، مرتضی مطهري د ايران معروف مذهبي مشر د خراباتي حلقو د ګڼ شمېر کتابونو په ځواب کې يوه وړه رساله وليکله او دا هڅه ئې وکړه چې له حافظ نه دفاع وکړي او هغه ته برائت ورکړي!! خو نه د هغو کتابونو په ځوابولو موفق شو او نه حافظ ته په برائت ورکولو!!

د غزلونو کتاب خپل (يار) ته د (معشوقې) په دې وينا پيل شوی:

ما په خپلو شونډو ښکل کړه، ځکه ستا محبت تر شرابو هم ډېر خوندور دی، ته ښه بوی لرې، ستا نوم د خوندورو عطرونو ښاپسته وږمې رايادوي او نجونې په تا مينې کېږي، ... اې زما محبوبه! ما ته ووايه چې نن خپله رمه چېرې پيايې او غرمه ئې چېرې تم کوې تر څو دې په پيدا کولو کې ستا د ملګرو شپنو له منځ نه تېرېدو ته اړه نه شم!

محبوب ځواب ورکوي:

اې د نړۍ تر ټولو ښکلې! ... که ځای درته معلوم نه وي نو د رمو په پلونو پسې هغه ځای ته خپل سېرلي د څرولو لپاره راوله چې د شپنو خېمې ولاړې دي، اې زما محبوبې! ته د فرعون د ګاډۍ د اسپو په څېر ښکلې يې، ستا اوبدلو کوڅيو ستا مخ ته ښاپست ورکړی او د مرغلرو د هار په څېر ستا غاړې ته ښکلا ورکوي...

محبوبه ورته وايي:

زما بادار، زما له ښکلې بوی نه مست، په خپل پالنګ څملاست (!!!)، زما محبوب چې زما په غېږ کې پروت دی د ښکلې عطر بوی لري، د هغه ښاپسته وحشي ګل په څېر دی چې په (عين جدي) کې راټوکېږي...

محبوب ځواب ورکوي:

ته څومره ښاپسته يې، ستا سترګې د ښکلو کوترو په څېر دي!!

محبوبه ورته وايي:

...کيڼ لاس ئې زما تر سر لاندې، په ښي لاس سره ئې په خپلې غېږ کې ټينګه نيولې يم، اې د اورشليم پېغلو! تاسو ته د صحرا په هوسيو لوړه درکوم چې زمونږ مه مزاحم کېږئ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا هوس پاروونکو له شهوت نه ډکو خبرو ته تر هغه پورې دوام ورکوي چې وايي:

محبوب وویل:

... ستا ورنونه داسې دي لکه هنرمندو مجسمه جوړوونکو چې له جواهراتو جوړ کړي وي، ستا نو (نوم) هغه جام ته ورته دی چې له شرابو ډك وي، ستا ملا د غنمو د هغې ګېډۍ په څېر ده چې ګلان ترې راتاو وي، ستا تي د هوسۍ یوې جوړې بچیانو ته ورته دي... ستا د زلفو کړۍ پاچایان په خپلو لومو کې ترې... ستا قد د خرما د ونې په څېر او ستا سینې د هغې د وږو په څېر...

او محبوبه ورته وايي:

اې کاش ته مې ورور وی، چې چېرې مې لیدلی نو پرته له دې چې رسوا شم ته مې ښکلولی، ته مې د خپلې مور کورته راوستی وی او عشق دې را ښودلی وی، هلته به مې خپل خوندور شراب او د خپلو انارونو شربت تا ته درکړي وو چې څښلي دې وی، ...

بايبل دا ګنده شعر، دا د یوه بد اخلاق او له معنویت نه د محروم شاعر د ګنده جذباتو انځور، سلیمان علیه السلام ته منسوب کړی، د عربي نسخې په مقدمه کې ئې لیکل شوي چې دا د سلیمان د هغې پاکې او صفا مینې ښودنه کوي چې د شمولیث په نامه له یوې پېغلې سره ئې درلوده!!

پوښتنه کوو: که پاکه او صفا مینه دا وي نو ناپاکه او ګنده مینه څه ته وايي؟ مونږ خو د دې غزل په هیڅ بیت او هیڅ لفظ کې د صفا او پاکې مینې هیڅ نښه ونه لیده، صفا او پاکه مینه خو هغه ده چې مور ئې له خپل اولاد سره لري، هر څه ئې ورته ښایسته ښکاري، له هر څه ئې خوند اخلي، خپل راحت د هغه د راحت لپاره قرباني کوي، د ماشوم غږ، ژړا، خندا، د شونډو، سترګو، لاس پښو حرکات ئې په زړه چونډۍ (سکونډاري) ورلګوي، صفا مینه خو هغه ده چې پلار ئې له خپل اولاد سره لري، نېك اولاد ئې له مور او پلار سره لري، هغه چې د خور او ورور تر منځ وي، هغه چې د پاك لمني مېړه او وفادارې مېرمن تر منځ وي، هغه مېړه او مېرمن چې غواړي تل یو ځای وي، د خپل اولاد لپاره د وفادارۍ، پېرزوینې، قربانۍ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخلاص ببلګې وي.

د چا چې مزاج او سليقه ګنده شي نو ګنده او بوی ناك شيان هم ورته ښکلې او ښاېسته ښکاري، په اخلاقي ګندګيو لړلي ټګمار مذهبي مشران داسې ګنده اشعارو ته هم د سپېڅلو اشعارو نوم ورکوي!!

په يقين سره ويلی شو چې د غربي نړۍ په اوسني بې مهاره اخلاقي انحراف او انحطاط کې د بايبل لويه ونډه ده، بايبل نه يوازې د غربي نړۍ عام ولس ته د بداخلاقۍ په ډنډ کې د لوېدو لار آواره کړه، بلکې کليسا ئې هغه ځای ته ورسوله چې ډېر ئې د فحش او بداخلاقۍ د سپېڅلي ځای په نامه ياده کړي. ښايي د ګريګوري هغه وينا د دې حقيقت د بيانولو لپاره کافي وي چې د ليونز په هغې غونډې کې ئې برخه والو مهمو پادريانو ته وويل: تاسو د نړۍ د اخلاقي تباهۍ باعث يئ!!

تر دې د مخه تاسو ته د بايبل د اخلاقي لارښوونو معيار په هغو ځرګندونو کې ځرګند شو چې د پيغمبرانو عليهم السلام په هکله ئې کړې، يو ئې په زنا، بل په دروا‌غو، دوکې، قتل، شرك، ...تورن کړي او دا دی دلته ئې يوه ستر پيغمبر عليه السلام ته داسې ګنده شعر منسوب کړی!!

راشئ وګورو چې قرآن د شعر او شاعرانو په اړه څومره په زړه پورې او دقيقه وينا لري: هلته چې فرمايي:

Ñå&r ÇËÎÈ bqß‹ĝƒ Š#r è@à2 ’Î ÑGR& •? ó9% ÇËÍÈ b¼ãÑó$ SGãÎ® â!•è±9$r

ÇËÏÈ šc qèÿƒ Ÿw $B šc q9q)ƒ — الشعراء: ۲۲۴-۲۲۷

او دا شاعران خو (هغه دي چې) لار ورکي ئې متابعت کوي، آيا نه ګورې چې په هر ناو کې لالهانده وي او دوی هغه څه وايي چې نه ئې کوي.

قرآن په دې لارښوونې کې مونږ ته بد شعر او خراب شاعر رامعرفي کوي او دا ئې ځانګړتياوې ګڼي:

- لار ورکي او بدکاران به دی او د ده شعر خوښوي، د ده شعر به د دوی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

محفلونو کې زمزمه کېږي، دی به د هغوی ملګری وومومې او هغوی به د ده ملاتړې.

- د ده د اشعارو له مخې به په دې پوه نه شې چې د ده هدف څه دی؟ خپل مخاطب څه ته رابلي؟ بس هغه چوتکي ته ورته دی چې کله په یوې څانګې کښېني او کله په بلې، لالهانده، کله په یوې درې سر شي او کله په بل ناو، د ده په شعرونو کې به واضح او سپېڅلی پیغام ونه مومې، بس غواړي خپل مخاطب راضي کړي، له هغه څه ترلاسه کړي، که نور هیڅ نه وي نو یو شاباش خو ئې په برخه شي!!
- هسې د بې مقصده ویناوو او خوشو خبرو ګوډی وي، په رګونو کې ئې د عمل کولو جوهر نه وي، د خبرو د میدان اتل وي خو د عمل د میدان ملا ماتی او شل، هغه څه وایي چې نه ئې د کولو اراده لري او نه ئې همت!

خو قرآن له دې ډلې هغه شاعر مستثنی کوي چې ځانګړتیاوې ئې دا وي:

- د ایمان خاوند وي، شعر ئې له ایمان نه راخوټېدلی او د ایمان په خدمت کې، د ایمان نښې به د ده د هر شعر په هرې مصرع کې وګورې.
- د عمل د مېدان مېړنی دی، عمل ئې نېك وي، تر دې د مخه چې شاعر وي یو صالح انسان دی، داسې نه دی چې په عمل پانې کې ئې له شعره پرته بل څه نه شته، د ژوند ټوله پانګه ئې یوازې څو اشعار دي، ټول عمر، وختونه او استعدادونه ئې د دغې پانګې په ترلاسه کولو کې ضایع کړي، بلکې هغه یوازې د فراغت وختونه د شعر لیکلو او ویلو ته مختص کړي.
- تل ئې الله تعالی په یاد وي، ژبه ئې د الله په یاد لمده، زړه ئې د الله په یاد درېږي، شعر ئې له ذاکر زړه راخوټېدلی، په خپلو اشعارو کې خدای ډېر یادوي، که څوك ستایي نو هغه خدای دی، که له چا سره د مینې اظهار کوي هغه خدای دی، که له چا طمع یا وېره لري نو هغه یوازې خدای دی، خدای پالي، خدای لمانځي، له خدایه مرسته غواړي، د الله په لوري بلنه ورکوي.
- مبارز او مجاهد شاعر دی، له مظلومانو دفاع کوي، له ظالمانو نه د غچ اخیستلو لپاره ملا تړي او په خپلو انقلابي او ظالم ځپونکو اشعارو سره د ظالمانو پر سر کلك کلك مرګوني ګوزارونه کوي.، د ظالمانو په ضد پاڅون ته بلنه ورکوي، د مظلومانو دردونه منعکس کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]

[illegible] الشعراء: ٢٧

په استثنا د هغو چې ایمان ئې راوړی، نېك عملونه ئې کړي، الله ئې ډېر یاد کړی او وروسته له هغه چې ظلم پرې شوی غچ ئې اخیستی، ظالمان به ډېر ژر پوه شي چې په کومې کندې کې به نسکور کړی شي!!

ډېره عجيبه ده چې څوك په قرآن د ایمان دعوی هم کوي او د حافظ او عمر خیام په څېر اشعارو ته د صوفیانه او سپېڅلو اشعارو په سترګه هم ګوري!! د حافظ ټول کلیات د اقبال په دې څلورو مصرعو نه ارزي چې وایي:

جهان اگر چه دگرگون هے، قم بإذن الله
وهی زمین وهی گردون هے، قم بإذن الله
کیا نوای انالحق کو آتشین جس نی
تیری رگوں میں وهی خون هے، قم بإذن الله

د شعر په ژبه ئې ترجمه دا سې ده:

كه جهان درته بدل بربښي زلميه! قم بإذن الله
نه آسمان دی بدل شوی نه هم ځمکه! قم بإذن الله
چا چې نعره د اناالحق کړه شررناکه پرون
ستا په رګ رګ کې ده دا وينه! قم بإذن الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشعیا

بایبل دا کتاب داسې معرفي کوي: د عهد جدید په کتاب کې چې له دغه کتاب نه څومره یادونه شوې او مطالب ترې رانقل شوي د عهد قدیم تر ټولو نورو کتابونو زیات دي، ...اشعیا تر مسیح نه اووه سوه (همغه د بایبل اووه سوه) کاله مخکې اوسېدو، تر هر نبي ئې د مسیح راتلو ته زیاته توجه درلوده، ... ښایي تر ټولو مهم فصل ئې دري پنځوسم فصل وي چې په هغه کې د مسیح د زحماتو یادونه شوې!!

که تاسو بایبل ته په دقت سره ځیر شئ نو دا حقیقت به درته جوت شي چې د بایبل په مخکنیو کتابونو کې د مسیح منتظر په هکله هیڅ نه دي ویل شوي، د دې بحث لړۍ له دغه کتابه پیل شوې، په یهودانو کې د (انتظار) عقیده هغه وخت راپیدا شوه چې دوی د ذلت او اسارت په ډېر دردناك حالت کې ژوند کاوو، هېواد ئې د پلازمېنې په شمول د دښمنانو په لاس کې پرېوتی وو، دوی له خپل کور کلي شړل شوي وو، ځینې ئې په اسارت ونیول شول او ځینې ئې تبعید شول، د غلامۍ او خوارۍ په دې بد حالت کې او د دې حالت د فطري غوښتنې په توګه، په دوی کې یوه ناجي او ژغورونکي ته د (انتظار) عقیده راولاړه شوه، په ظلم ځپلو او جهل وهلو قومونو کې د داسې یوې عقېدې راپیدا کېدل او یوه داسې چا ته انتظار کول چې راشي، د یوې ګوتې په خوځولو سره او د سترګو په رپ کې، د دوی حالت بدل کړي، له ذلت او سپکاوي ئې وژغوري او د عزت لوړو څوکو ته ئې ورسوي، یوه فطري طمع او انتظار دی، د انتظار عقیده د دې په ځای چې مذهبي بنسټ ولري، ذهني بنسټ لري، د دې په ځای چې بې وزلو قومونو دا عقیده له خپلو مذهبي کتابونو نه اخیستې وي، برعکس همدا د مظلومیت او بې وزلۍ حالت د هغو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتابونو د رامنځ ته کېدو سبب شوی چې د (انتظار) عقیده ئې وړاندې کړې!! هیڅ الهي کتاب چا ته نه وایي چې د یوه ناجي راتلو ته انتظار وکړه، برعکس ورته وایي: ستا نجات په دې کې دی چې په الله ایمان راوړې، له الله پرته بل ته سر ټیټ نه کړې، له الله پرته نه له بل نه طمع و لرې او نه وېره، ظلم ته تسلیم نه شې، د ظالمانو په ضد جهاد ته ملا وتړې، د مظلومانو ملګرتیا وکړې، قرآن پیغمبران علیهم السلام داسې معرفي کوي چې هر یوه ئې له ځان نه د مخکني پیغمبر تصدیق کړی او تر ځان نه د وروستني تائید، خو دا تائید هیڅکله د انتظار په معنی نه ده، قرآن په خپل دې بیان سره د پیغمبرانو علیهم السلام یوه مهمه ځانګړتیا او له نورو مشرانو نه د دوی یو اساسي توپیر په ګوته کوي، نور زعماء او مشران داسې وي چې مخکني محکوموي او په خپل ځنګ کې د بل قیادت او زعامت د راولاړېدا ټول امکانات له منځه وړي، د چا په هکله چې ګمان وکړي د دوی ځای به ونیسي او د دوی قیادت به له ګواښ سره مخامخ کړي، د هغوی د ورکولو او وژلو لپاره له هیڅ جنایت نه دریغ نه کوي، هغوی هر د استعداد خاوند ځان ته رقیب او حریف ګڼي او د ختمولو هڅه ئې کوي، خو پیغمبرانو او د دوی له لارې د دوی امتونو ته ویل شوي چې تاسو به د هر هغه چا ملا تړ کوئ چې له تاسو وروسته راځي او په هغه لار درومي چې تاسو پرې روان یئ، قرآن په دې هکله فرمایي:

Nà2 ä!` Oê 7J3ïmr 5=»GÅ2 `Ë Nà6 ç#ä $J9 `¿Ĥ)Y9$,»W‹Ë ª! $ ‹ { & ©Ĵr

Nã ï Œ 4?ã Mèõ { &r Oèö‹%ä A$% ¼ çRã Á YG9r ¾ïÎ £ä ‹ç9 Nã èB $J) ×ï ÁB AqI‘

ÇÑÈ ûïY‰ ĝ»±9$ `Ë Nã èB $&r (r‰ô $ A$% $Rö %{ (p $% “ ì ô Ĵ آل عمران:۸۱

او کله چې الله د پېغمبرانو ژمنه واخیسته چې دا دی تاسو ته مې کتاب او حکمت درکړ، نو که بیا تاسو ته داسې کوم پېغمبر راغی چې تاسو ته د درکړی شوي کتاب تصدیقوونکی وي نو حتماً به ایمان پرې راوړئ او مرسته به ئې کوئ، وئې فرمایل: آیا په دې اقرار کوئ او پر دې باندې زما دا پېټی (پر اوږو) اخلئ؟ وئې ویل: اقرار کوو، وئې فرمایل: نو شاهد اوسئ چې زه هم له شاهدانو څخه یم.

ګورئ چې الله تعالی له پېغمبرانو نه دا ژمنه اخیستې ده چې یو به د بل ملاتړ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرسته کوي، په دې ژمنې کې د دوی امتیان هم شامل دي، دوی به هم د خپلو پېغمبرانو پر پله ګام ږدي او د هر مؤمن او د کتاب تصدیقوونکي ملګرتیا او ملاتړ به کوي. څوك چې دا کار ونه کړي په حقیقت کې ئې له الله سره کړې ژمنه ماته کړې او د پېغمبرانو له لارې منحرف شوی. دا د انتظار د عقیدې درس نه ورکوي، بلکې د عدم تعصب درس ورکوي، د هر حق پال د ملا تړ او تائید درس ورکوي!!

په تورات او انجیل کې حتماً دې ته ورته خبره شوې خو یهودانو او مسیحیانو له دې نه یوه ناجي ته د انتظار عقیده راایستلې!!

په مسلمانانو کې هم یوه فرقه راپیدا شوه او له مسیحیانو او یهودانو نه ئې د انتظار عقیده کاپي کړه او له یوه ورك شوي ماشوم نه ئې (منتظَر امام) جوړ کړ، داسې چې نن په خپلو دعا ګانو کې وایي: عجل الله فرجه الشریف: الله دې د ده راخلاصېدل رانږدې کړي!! یعني دا چې دا منتظر امام چېرې په زولنو تړل شوی، خدای ته سوال کوي چې راخوشې ئې کړي او راشي د دوی آرمانونه تر سره کړي!!

د اشعیا د کتاب څو برخې د پام وړ دي:

- د اسرائیلیانو وضعیت داسې انځوروي چې د انتظار عقیده ئې طبیعي زېږنده وي.
- د خدای په هکله وایي چې اسرائیلیانو ته ئې وویل: چا تاسو ته ویلي چې ما ته د راتلو په وخت کې د قربانۍ پسونه له ځان سره راوړئ، نور دا باطلې هدیې ما ته مه راوړئ، ستاسو له مذهبي مراسمو بې زاره یم ...

یقیناً چې د حقیقي الهي دین له نظره دا خبرې رښتیا دي، هر الهي دین د داسې قربانیو او مراسمو په هکله همدا پرېکړه کوي.

د اشعیا د کتاب دې خبرو ته ځیر شئ:

... اې اسرائیلیانو! آیا په کافي اندازه مجازات نه شوئ؟ له سر تر پښو ټپي ټپي یې، روغ ځای دې په بدن کې نه دی پاتې، زخمونه دې ناسور شوي، هېواد مو وران شوی، ښارونه مو سوځېدلي، پردي هر څه ستاسو په مخ کې غارت کوي، اورشلیم داسې دی لکه په پټیو کې ویجاړه خونه، ... بې دفاع او یوازې پاتې دی، که قادر خدای زمونږ چیغې نه وی اورېدلې نو زمونږ دا لږ پاتې شمېر به هم نه وو پاتې... دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

الفاظ په ډېر وضاحت سره ښيي چې د انتظار عقيده په دغسې حالت کې زېږېدلې!! د همدې لپاره ده چې د اشعيا کتاب په دې پسې ليکي: ... په راتلونکو ورځو کې به خلك هغه غره ته ځي چې د خدای کور پرې جوړ شوی او وايي به: راشئ د خدای هغه غره ته ولاړ شو چې د اسرائيليانو د خدای کور پرې جوړ شوی، د خدای اوامر واورو او اطاعت ئې وکړو، خدای به د قومونو تر منځ جګړې پای ته ورسوي، دوی به له خپلو تورو يوې او له خپلو نېزو ارې جوړې کړي...

يهودانو له خپلو ملايانو دې ته ورته خبرې اورېدلې او دا ئې د يوه ناجي د راتلو په اړه وړاندوينې ګڼلې، خو کله چې عيسی عليه السلام مبعوث شو نو تر هر چا زيات دوی د هغه مخالفت ته ملا وتړله او د دې مخالفت اساسي وجوهات دا وو:

- د (موعود مسيح) په اړه چې دوی له خپلو ټګمارو مذهبي مشرانو څه اورېدلي وو، په ده کې ئې هغه ونه موندل، دوی ته ويل شوي وو چې ناجي مسيح به د يوې ګوتې په خوځولو سره غرونه له ځايه خوځوي، د فرشتو لښکرې به ورسره وي، د اسرائيليانو ټول آرمانونه به ترسره کړي، د دوی ټول دښمنان به مجازات کړي، د ټولې نړۍ پاچايي به دوی ته وسپاري... خو د عيسی عليه السلام له راتلو وروسته دا هيلې ترسره نه شوې، دی ئې د هغه موعود مسيح په څېر ونه موندو چې مذهبي مشرانو ئې د راتلو زېری ورکاوو!! په ده کې ئې هغې نښې ونه موندلې چې مذهبي مشرانو په دروغو پيغمبرانو ته منسوبولې.
- دوی ګمان کاوو چې موعود مسيح به د دوی د اوسنيو مذهبي مشرانو په څېر وي، خو عيسی عليه السلام ئې داسې وموندو چې تر هر چا د مخه د اسرائيليانو په مذهبي مشرانو سخت ګوزارونه کوي، دوی ټګمار او مذهب ئې غلط او محرف ګڼي، د ده هره وينا د هغوی د ويناوو خلاف، د ده هر عمل د دوی د کړو وړو خلاف، د ټګمارو مذهبي مشرانو ډېر حلال ئې حرام او ډېر حرام ئې حلال کړل، د ده د دعوت په هېنداري کې دغو مذهبي مشرانو ته خپله څېره ډېره کرکجنه معلومېده، په دې پوهېدل چې که خلك د عيسی عليه السلام دعوت قبول کړي نو د دوی دکانونه تړل کېږي، نور نو نه شي کولی د دين په نامه خلك وغولوي او د خدای په

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامه خلك وشكوي او شكرانې ترلاسه كړي...

د قرآن له وينااوو معلومېږي چې له ټولو پيغمبرانو عليهم السلام سره همدا معامله شوې، چا چې تر ټولو زيات د دوی مخالفت ته ملا تړلې، هغه دين پلورونكي ټګمار مذهبي مشران وو چې تر ټولو مخكې ئې بايد په هغوی ايمان راوړی وی، خو دوی له دين نه دكان جوړ كړی وو او له مذهب نه دام!! پيغمبرانو حقيقي دين ته بللي، له الله تعالی و بېرې ته، حق او عدالت ته، له حرامو ځان ساتلو ته، صداقت او رښتيا ته او دا هغه څه وو چې دوی ئې منلو ته تيار نه وو، دوی د هر نوي پيغمبر مقابله په دې سره كوله چې خلكو ته به ئې ويل: په ده كې هغه ځانګړتياوې نه شته چې په مخكنيو پيغمبرانو كې وې، عوامو له دوی نه د مخكنيو پيغمبرانو په اړه هغه څه اورېدلي وو او هغه څه ئې هغوی ته منسوب كړي او په هغو الفاظو ئې ستايلي وو چې يوازې له الله تعالی سره ښايي، دوی پيغمبران د خدايي او الوهيت مقام ته رسولي، عوام د دوی د غلطو تبليغاتو تر اغېز لاندې له پيغمبرانو نه د هغه څه انتظار كاوو چې په وس كې ئې نه وو، قرآن دا حالت ځومره ښكلی او دقيق انځوروي، هلته چې فرمايي:

`Ì þ¥/_ š• 9 bqã ? ﾛ ÇÊ ‰æq ç/ ÇÚ ö ﾛ $`Ì $Z9 •ã ÿ? 4 m 7 9 š Æ Ì s è 9 ﾛ q ﾛ%r

$Z ã Mðã– $J. ä$J¡¡ 9$Ý É ó ﾛ ÇÊ #ž•É ÿ? $g=»=Å •»gﾛ $•É ÿ ù 5= Zﾛ r @ š ÏÛ

'Î 4'ö? ﾛ $ ãz ã `Ì Mï/ 7 9 bqã ƒ ﾛ ÇÊ χ‹ î% þ 6 Í=J ﾛ « $ 'ÎÛ ﾛ $ÿ ¡ Ï

@d 'Î ﾛ b$ s ﾛ' @ è ¼ ﾛ $Y ﾛ Ï $Z ã AÍ\ê 4 m 7 ﾛ š Æ Ì s è` 9r ä$J¡¡ 9$

{ ﾛ % b W Ï # ‰ ﾛ è ä ! ` ﾛ Ï { ﾛ s ã b ¨ $Z9$ì ZB $Br ÇÊ ﾛ q ß'§#Ž³ 0 ž Ï ﾛ Zä

ÇÍÈ ﾛ q ß'§#Ž³ 0 ª ! $] è/

الاسراء: ۹۰-۹۴

او وئې ويل: تر هغه به هيڅكله درباندې باور ونه كړو چې له ځمكې يوه چينه راته جاري نه كړې، يا د كجورو او انګورو داسې باغ دې وي چې هرې خوا ته ويالې په كې وبهوې او يا لكه څنګه چې ګمان كوې د آسمان يوه ټكړه پر مونږ راپرې باسې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

يا خداى او فرشتې مخامخ راولې، يا د سرو سپينو زرو كور ولرې، يا آسمان ته لوړ ولاړ شې او پورته تګ دې هم تر هغه نه منو چې داسې كتاب درسره راوړې چې مونږ ئې ولولو، ورته ووايه: پاكي زما رب لره ده ، آيا زه له يوه داسې انسان نه پرته بل څه يم چې د پيغمبر په توګه لېږل شوى؟ او خلكو ته د هدايت له راتلو وروسته يوازې دې خبرې دوى له ايمان راوړو منع كړل چې ويل ئې: آيا خداى يو انسان د پيغمبر په توګه رالېږلى؟!!

ګورئ چې (خلك) دغې خبرې له ايمان راوړلو منع كړي چې پيغمبر ئې د نورو انسانانو په څېر يو انسان موندلى، داسې چې حيرتناك او خارق العاده كارونه نه شي كولى، د ده په خوا كې نه څوك خداى په ښكاره ګوري او نه د فرشتو لښكرې، آسمان ته نه شي ختلى، له ځمكې چينې نه شي راخوټولى، سره او سپين زر ئې په لاس كې نه شته، د باغونو او بنګلو خاوند نه دى!!

د يهودانو مذهبي مشرانو د خپلو پيغمبرانو په هكله خلكو ته همدا ويلي وو چې دوى دغه ټول كارونه كولى شو، نو ځكه ئې د عيسى عليه السلام په څېر په هغه پيغمبر هم ايمان رانه ووړ چې معجزې ئې تر ټولو پيغمبرانو زياتې وې!!

كه واقعاً د اسرائيليانو په كتابونو كې د موعود مسيح په اړه وړاندوينې شوې وې، نو دوى ولې په عيسى عليه السلام د ايمان راوړلو په ځاى د ده د وژلو لپاره ملا وتړله؟ ولې مسيحيانو دا وړاندوينې د عيسى عليه السلام په هكله وګڼلې او يهودانو ورسره توافق ونه كړ او اوس هم د بل چا په انتظار كې دي؟!!

بايبل د اشعيا د يوې مراقبې يادونه كوي او د ده له خولې ليكي: (وامېورېدل چې خداى وايي: څوك ولېږم چې زما پيغام زما قوم ته ورسوي؟ ما وويل: خدايه! زه حاضر يم چې ولاړ شم، ما ولېږه!! وئې فرمايل: ولاړ شه او زما دا پيغام وركړه: هر څومره چې زيات واورئ همدومره به لږ پوه شئ!! هر څومر چې زيات ووينئ لږ به ئې درك كړئ!! بيا ئې وفرمايل: د دې قوم زړه سخت كړه، غوږونه ئې درانه كړه او سترګې ئې وروتړه، داسې نه چې ووينې، واوري او پوه شي او زما په لور راوګرځي او شفا ئې په برخه شي)!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه له هر خدای پال انسان نه پوښتنه کوم: آیا په دې ټولو خبرو کې تاسو ته د الله تعالی او د هغه د یوه پیغمبر کومه وینا په نظر درځي؟!! آیا دا د الله تعالی له شأن سره ښایي چې ووایي: زه خپل قوم ته یو پیغام لرم، هغه به ځوك وي چې دا پیغام ورسوي!! او بیا داسې پیغام: هر څومره چې زیات واورئ همدومره به لږ پوه شئ!! هر څومره چې زیات ووینئ لږ به ئې درك کړئ!! یعنې څه؟! د دې وینا کومه برخه پیغام ته ورته ده؟ خدای به څنګه یوه انسان ته وایي چې د دې قوم زړه سخت کړه، غوږونه ئې درانه کړه او سترګې ئې وروتړه، داسې نه چې ووینې، واوري او پوه شي او زما په لور راوګرځي او شفا ئې په برخه شي!! آیا دا پیغام دی که پیغام وړونکي ته داسې دنده ورکول چې د ده په وس پوره نه ده؟

بیا لیکي: ما وویل: خدایه! تر کله به دا حالت روان وي؟ ځواب ئې راکړ: تر هغه چې ښارونه ئې وران شي، ځوك په کې پاتې نه شي او ټول هېواد ئې وران شي او زه دوی ټول نورو ملکونو ته ولېږم او د دوی هېواد تش پاتې شي، په دې وخت کې که څه هم لسمه برخه ئې پاتې وي دا به هم له منځه ولاړ شي، خو له دې سره سره د اسرائیل قوم د چنار او بلوط د ونې په څېر دی چې غوڅ شي نو سټه ئې بیا راشنه شي!!

که څه هم دا بیان له ډېرو تناقضاتو ډك دی، یو ځای وایي ټول ښارونه به وران او هیڅوك به په کې پاتې نه شي، بیا وایي که لسمه برخه هم پاتې شي، بیا وایي دا به هم له منځه ولاړ شي، بیا وایي چې سټه به ئې پاتې شي او هغه به راشنه شي!! د یوه عادي انسان په کلام کې هم دومره تناقضات نه وي، د الله تعالی په کلام کې به څنګه دومره ضد او نقیض خبرې راځي؟!! خو یوه خبره ترې معلومېږي او هغه دا چې اسرائیلیان په دې وخت کې په ډېر بد او دردناك حالت کې وو او یوه ناجي ته د انتظار عقیده دغه حالت په دوی کې راولاړه کړې!!

د بایبل لاندې وینا دا حقیقت ښه په ګوته کوي:

(اشعیا وویل): خو دا تیاره به چې د خدای قوم په تنګسې کې دی تر ډېرو پاتې نه شي، خدای د زبولون او نفتالیانو د قومونو سیمه له ذلت سره مخامخ کړې وه خو په راتلونکي کې به دا سیمه له مدیترانې نیولې د اردن تر آخوا حتی تر جلیل پورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې اوس پردي په کې اوسېږي، دې ټولې سيمې ته به درناوي ورپه برخه شي، هغه قوم چې په تياره کې خوځېدل، ستره رڼا به وګوري، په هغو به رڼا وځلېږي چې په تيارو کې ئې ژوند کاوو!! ... خداى به ئې د غلامۍ جغ مات کړي...ټولې هغه وسلې او جنګي جامې به وسوځي چې په وينو سرې دي... ځکه زمونږ لپاره يو زوى دنيا ته راغلى، ... هغه به پر مونږ حکومت کوي...نوم به ئې (عجيب)، (مشير)، (قدير خداى)، (تلپاتى پلار) او (د خوښۍ سرود) وي، هغه به د داؤد پر تخت کښېني او د ده پر هېواد به د تل لپاره پاچايي کوي!!... د ده د سلطنت پراخېدا به پاى نه لري... قادر او متعال خداى همدا اراده کړې... په هغه وخت کې به لېوه او ورى يو ځاى اوسي، پړانګ او سېرلى به يو ځاى سره څملي، سخوندر به له زمري سره يو ځاى درومي او يو ماشوم به ئې هرې خوا ته چې زړه ئې غواړي بيايي!! غويى به د يږ خوا ته څري، د يږ بچى به له سخوندر سره يو ځاى څملي او زمرى به د غوايي په څېر واښه خوري!! تى خور ماشوم به له مارانو سره پرته له وېرې او خطر لوبې کوي!!! له تي نيول شوى ماشوم به د افعي ځالې ته لاس ننباسي خو هيڅ تاوان به نه وررسېږي، ... په دې ورځ به د داؤد د کورنۍ دا نوى راولاړ شوى پاچا د ټولو قومونو لپاره د نجات بيرغ وي، خلك به د ده خوا ته راځي او د ده هېواد به له جلال او عظمت نه ډك وي، په دې وخت کې به خداى بيا خپل لاس رااوږد کړي او د خپل قوم پاتې شونې به له مصر، سودان.... راغونډ کړي، اسرائيليان به متحد شي... په فلسطينيانو به بريد وکړي... ادوم او موآب به ونيسي، عمون به ځان ته تابع کړي!!! خداى به د مصر خليج وچ کړي، فرات به په اوو نهرونو وويشي... لار به په بابل کې د خپل قوم پاتې شونو ته پرانېزي چې خپل هېواد ته راستانه شي!!! ... په دې پسې ګن شمېر وړاندوينې کوي، له تبعيد نه د اسرائيليانو راستنېدا، د بابل د پاچايي نسکورېدا، د فلسطين، موآب، دمشق، حبشه، بابل، ادوم د سقوط وړاند وينې کوي، د مصر، سعودي اورشليم، فنيقيه، د ورانېدو او ضعيفېدو خبر ورکوي... او په پاى کې ليکي چې ټوله ځمکه به ورانه شي... خداى به په دې ورځ هغه ځواکونه هم مجازات کړي چې په آسمانونو کې دي او هغه هم چې پر ځمکې حکومت کوي، نه به سپوږمۍ رڼا لري او نه لمر، دا ځکه چې متعال او قادر خداى به حکومت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي، د صهیون په غره به کښېني، په اورشلیم کې به حکومت کوي او د نړۍ واکمنان او مشران به د ده عظمت وګوري!! په دې ورځ به خدای په اورشلیم کې، د صهیون د غره پر سر ټولو قومونو ته لویه مېلمستیا برابره کړي، پر دسترخان به رنګارنګ خوندور خوراکونه او خوندور زاړه شراب پراته وي، هغه توره ورېځ به ختمه کړي چې پر خلکو ئې خپل وزر خور کړی وو او مرګ به له منځه یوسي...د خدای لاس به د صهیون غر خوندي وساتي خو د موآب قوم به د ده ترپښو لاندې شي، ... د موآب کلاګانې او دنګ دنګ دېوالونه به ئې نسکور او له خاورو سره برابر کړي...

دلته څو خبرې د پام وړ دي:

- اسرائیلیانو ته ویل شوي چې د یوه ځواکمن پاچا راتلو ته انتظار وکړئ، دا پاچا به د یهودانو ټول دښمنان ورته وځپي او ملکونه به ئې ترې ونیسي. نه یوازې فلسطینیان به مجازات کړي بلکې د موآب قوم چې دوی ئې د ځان حریف او رقیب ګڼي، هم کلك مجازات او د دوی کلاګانې به نسکورې کړي.
- د بایبل لیکوال د قیامت د ورځې الهي محاسبه، حساب و کتاب، مکافات او مجازات او د جنت او دوزخ هغه خبرې چې ټولو پیغمبرانو علیهم السلام خپلو امتونو ته کړې او هر الهي دین وربانديې ټینګار کوي، تحریف کړې او هغه ئې په ډېر کرکجن او غلط رنګ کې په اورشلیم کې، د صهیون د غره پر سر د خدای د مېلمستیا په توګه وړاندې کړې!!
- بایبل دا وضاحت نه کوي چې له خدای نه ئې مراد څوك دی، د ځمکې او آسمانونو پیدا کوونکی خدای، که هغه خدای چې د مسیح په بڼې کې به راښکاره شي، خو له وینا ئې هر عادي لوستونکی دا انتباه اخلي چې مراد ئې موعود مسیح دی.
- بایبل د اسرائیلیانو دا ناجي یو پیغمبر نه بلکې یو پاچا ګڼي او لیکي: په دې ورځ به د داؤد د کورنۍ دا نوی راولاړ شوی پاچا د ټولو قومونو لپاره د نجات بیرغ وي، خلك به د ده خوا ته راځي او د ده هېواد به له جلال او عظمت نه ډك وي او د ده په پاچایۍ کې د سولې او امنیت دا انځور وړاندې کوي: په هغه وخت کې به لېوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او وری یو ځای اوسي، پړانګ او سېرلی به یو ځای سره څملي، سخوندر به له زمري سره یو ځای درومي او یو ماشوم به ئې هرې خوا ته چې زړه ئې وغواړي بیایي!! غویی به د یږ خوا ته څري، د یږ بچی به له سخوندر سره یو ځای څملي او زمری به د غوایي په څېر وابښه خوري!! تی خور ماشوم به له مارانو سره پرته له وېرې او خطر لوبې کوي!!! له تي نیول شوی ماشوم به د افعي ځالې ته لاس ننباسي خو هیڅ تاوان به نه ورسېږي، ...

- دوی ته خپلو مذهبي مشرانو د (ناجي مسیح) په اړه داسې دروغجنې او له مبالغو ډکې وړاندوینې کولې، ځکه ئې عیسی علیه السلام د منتظر ناجي په توګه قبول نه کړ او ایمان ئې پرې رانهووړ.
- د بایبل له مخکنیو ویناوو هم معلومېږي او له دې وروسته چې څه وایي له هغوی هم چې دا وړاندوینې د قیامت په اړه نه دي، ځکه په دې پسې (د ستاینې سرود) تر سر لیك لاندې لیکي: په دې ورځ به د یهودا په سیمې کې دا سرود ویل کېږي: زمونږ ښار قوي او محکم دی، خدای ئې په ژغورونکي حصار زمونږ ساتنه کوي، ... خدای مغرور کسان سپك او ذلیل کړل او د دوی مضبوط ښارونه ئې له خاورو سره برابر کړل، څوك چې تر ظلم لاندې وو نن په لوړ سر د دوی په ورانو ښارونو کې ګرځي او تر پښو ئې لاندې کوي...

که تاسو د دې کتاب وروستیو برخو ته لږ ځیر شئ نو دا حقیقت به درته جوت شي چې دا کتاب تر هغو تاریخي پېښو ډېر وروسته لیکل شوی چې د کتاب په سر کې د وړاندوینو په توګه راغلې، د مثال په توګه د کتاب په سر کې وړاندوینه شوې چې د یهودانو ښارونه به د دښمن په لاس کې پرېوځي، خو د کتاب په وروستیو برخو کې لیکي چې د آشوریانو پاچا سنجاریب د یهودانو پر سیمو برید وکړ او ټول ښارونه ئې ونیول. خو دا کتاب ئې په داسې ځای کې نیمګړی پرېښی چې اورشلیم د آشوریانو لخوا محاصره دی او په دې ګواښل کېږي چې تسلیم شي، ... له دې مخکې نه ځي او دا نه وایي چې څه وشول... زما انتباه دا ده چې د کتاب پاتې برخه عمداً حذف شوې... د دې لپاره چې د وړاندوینو اهمیت ئې له منځه ووړ!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارميا

دا کتاب د اشعيا د کتاب د تتمې حيثيت لري، د بابليانو په لاس د اورشليم د سقوط خبره کوي او ليکي چې د يهودانو د پاچا صدقيا د پاچايۍ د نهم کال د نهمې مياشتې په نهمه کې نبوکدنصر (بخت نصر) د بابل پاچا پر اورشليم بريد وکړ... حصار ئې مات کړ ... ښار ته ننوتل... صدقيا له خپلو لښکرو سره اردن ته وتښتېدو... خو بابليانو تعقيب کړل.. د اريحا په دشتې کې ئې ونيولو او بنوکدنصر ته ئې وروستل، ... هغه امر وکړ چې د ده زامن او درباريان د ده په وړاندې ووژني... بيا ئې د ده سترګې ترې وايستلې او په زنځيرونو کې ئې تړلی بابل ته ولېږو.. . بابليانو ښار او شاهي مانۍ وسوځول او حصار ئې وران کړ... ډېر ئې ووژل... پاتې ئې بابل ته د اسيرانو په توګه ولېږدول... ارميا ليکي چې زه په دې وخت کې په زندان کې وم... د بابل پاچا د خپل فوځ مشر ته امر کړی وو چې ما پيدا کړي او په پوره درناوي سره زما مواظبت وکړي... نو د عسکرو يو ټولګی راغی او زه ئې جدليا ته وسپارلم او په دې توګه زه د خپل قوم له پاتې شونو سره يو ځای شوم!!! جدليا د بابليانو لخوا د مصفه حاکم وټاکل شو...

له دې بحث نه معلومېږي چې ارميا او جدليا په هغې ډلې کې ول چې د اسرائيليانو د حکومت مخالفت ئې کاوو او بابليانو د دوی مرسته او ملا تړ کاوو، د همدې لپاره بابليانو د اورشليم له نيولو وروسته جدليا د مصفه حاکم وټاکو او ارميا ئې له زندانه وايست.

له دې وروسته بايبل د ارميا ډېرې هغه وړاندوينې رانقلوي چې ګواکې ده ته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای له لوري ویل شوي، دا وړاندوینې د اشعیا د کتاب وړاندوینو ته ورته دي، د مصر، په مصر باندې د نبوکدنصر د برید، د فلسطینیانو، موآب، عمونیانو، ادومیانو، دمشق، قیدار، حاصور، عیلام او بابل د مستقبل او برخلیك په هکله د ده وړاندوینې رانقلوي، په یقین سره ویلی شو چې دا وړاندوینې نه بلکې له پېښو نه ډېر وروسته لیکل شوي مطالب دي.

د اورشلیم د سقوط په اړه د دې کتاب دوې متناقضې خبرې تاسو ته د کتاب ځرنګوالی او د وړاندوینو ماهیت ښه واضح کولی شي: په اورشلیم د برید په هکله دوه تاریخونه ورکوي: مخکې ئې لیکلي چې د یهودانو د پاچا صدقیا د پاچایۍ (د نهم کال د نهمې میاشتې په نهمه) کې نبوکدنصر د بابل پاچا پر اورشلیم برید وکړ... حصار ئې مات کړ ... ښار ته ننوتل... صدقیا له خپلو لښکرو سره اردن ته وتښتېدو ... خو څو صفحې وروسته لیکي: د صدقیا د پاچایۍ د نهم کال د لسمې میاشتې په لسمې (مخکې د نهمې میاشتې نهمه او دلته د لسمې میاشتې لسمه!!) د بابل پاچا نبوکد نصر په اورشلیم برید وکړ، دوه کاله ئې ښار محاصره کړ... خلك له لوږې تنګ شول، د حصار په یوې برخې کې ئې سوری جوړ کړ او فوځیان ترې ووتل او د اردون په لوري وتښتېدل!!!

همداراز له دې وروسته بایبل ارمیا ته منسوب یو بل کتاب رااخلي چې د ده لخوا لیکل شوې مرثیه ئې ګڼي، په دې کې هغه دردناك حالات انځور شوي چې اسرائیلیان ورسره مخامخ او ده په خپلو سترګو لیدلي، په سر کې ئې د اورشلیم هغه دردوونکی وضعیت انځوروي چې د بابلیانو په لاس له ورانېدو وروسته ترسترګو کېدو!!!

پوښتنه دا ده چې بایبل به څنګه ثابته کړي چې د ارمیا هغه مخکنی کتاب چې د اورشلیم د سقوط وړاندوینه په کې شوې، د دې کتاب په ځېر نه دی او له دغو پېښو وروسته نه دی لیکل شوی؟

د دې کتاب څو جملې چې اورشلیم ته په خطاب کې ویل شوې، ډېرې په زړه پورې دي او ډېر حقایق په ګوته کوي:

اې اورشلیمه! ستا غم د چا له غم سره مقایسه کولی شم؟ څه ووایم او څنګه تا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته تسلي درکړم؟ ستا پرهار د سیند په څېر ژور دی، څوك شفا درکولی شي؟ انبیاوو دې په درواغو نبوت کاوو (وړاندوینې ئې کولې) او ستا ګناهونه ئې نه درښودل، د دروغجنو پیغامونو په درکولو سره ئې ته وغولولې او ستا د اسارت باعث شول!!! اوس چې څوك ستا لخوا تېرېږي وايي: آيا دا همغه ښار دی چې د نړۍ تر ټولو ښکلی او محبوب ښار ګڼل کېدو؟!!

دا جملې د بایبل د انبیاوو د وړاندوینو حقیقت په ګوته کوي!! مونږ د ارمیا دغه خبره د بایبل د ټولو هغو ویناوو په هکله یو قاطع او دقیق قضاوت ګڼو چې انبیاوو او پیغمبرانو ته ئې منسوب کړې او وایو: انبیاوو دې په درواغو نبوت کاوو، ستا اصلي غلطي ئې نه ده درپه ګوته کړې، دوی ته دې دروغجن پیغامونه منسوب کړي، په خپله هم غولېدلی یې او یهودان او مسیحیان دې هم غولولې!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حزقيال نبي

بايبل د دې کتاب په مقدمه کې ليکي: حزقيال د اسرائيليانو يو نبي وو چې د يهودا له خلکو سره ئې يو ځای په بابل کې د تبعيد ژوند تېراوو، دی په دې کتاب کې وړاندوينه کوي چې يهودان به ډېر ژر خپل وطن ته ستانه شي او اورشليم به بيا ودان کړي، دا وړاندوينه پنځوس کاله وروسته د عزرا او نحميا په وخت کې ترسره شوه، .... د کتاب په پای کې راغلي چې خدای حزقيال ته په خوب کې وويل چې اسرائيل او يهودا به بيا سره متحد شي او د داؤد له نسله به يو پاچا پر دوی حکومت کوي!! ... ورپسې د حزقيال يو خوب داسې رااخلي: په يوه خوب کې مې يو طوفان وليدو چې له شماله زما په لور راروان دی، په مخکې ئې د اور لوخړې خوځېدې، د نور يوه کړۍ ترې راتاو وه او په منځ کې ئې د ځلانده فلز په څېر يو شی ځلېدو، بيا د لوخړو له منځه څلور عجيب موجودات چې انسان ته ورته ول راڅرگند شول، خو هر يوه څلور مخونه او دوه جوړې وزرونه درلودل، پښې ئې هم د انسان پښو ته ورته وې، خو گوتې ئې د سخوندر نوك ته ورته وې او د ځلانده فلز په څېر ځلېدلې، د هر وزر لاندې مې انسان ته ورته لاسونه ليدل، د وزرونو پای ئې سره وصل وو، مخامخ به ئې تگ کاوو پرته له دې چې راوگرځي!! هر يوه څلور مخونه درلودل: مخکنی ئې د انسان د مخ په څېر، ښی ئې د زمري په څېر، کيڼ ئې د غوايي په څېر او شاتنی ئې د عقاب په څېر!! هر يوه دوه جوړې وزرونه درلودل، چې يوه جوړه ئې پرانستلې وه او د بل موجود د وزرونو څوکو ته به رسېدل او بلې جوړې د دوی بدن پوښلیوو، کوم ځای ته چې به د دوی روح تله په همغه لوري به

(c) ketabton.com: The Digital Library

تلل، له دې پرته چې بل لوري ته کاږه شي!! د دغو موجوداتو په منځ کې د بلو سکروټو په څېر شیان خوځېدل، چې له منځه ئې برېښنا راوته، دا ژوندي موجوات هم د برق په څېر تېز مخکې شا ته خوځېدل، ... څلور څرخونه مې ولیدل، تر هر یوه لاندې یو څرخ، د زبرجدو په څېر ځلېدل او یوه بل ته ورته ول، د هر څرخ منځ کې بل څرخ وو، د همدې لپاره په دې توانېدل چې په هر لوري وخوځېږي، پرته له دې چې راوڅرخي، څرخونو داسې پرې درلودې چې له سترګو ډکې وې، ... کله چې به دغه موجودات خوځېدل نو څرخونه به هم ورسره خوځېدل، چې له ځمکې به پورته کېدل نو څرخونه به ورسره پورته کېدل او چې ودرېدل به نو څرخونه به هم ودرېدل، دا ځکه چې د دغو څلورو موجوداتو روح په څرخونو کې هم وه، نو دا موجوات او څرخونه د خپلې روح تر حکم لاندې ول، ... د هر یوه د سر له پاسه صفحې ته ورته څه خور وو چې د شیشې په څېر به ځلېدو او انسان به ئې وېراوو، د دغې صفحې لاندې د دوی وزرونه داسې پرانیستي وو چې د یوه وزر به د بل وزر ته رسېدو، ... کله چې به الوتل نو غږ به ئې داسې وو لکه د ساحل د څپو غږ، یا د خدای غږ یا د یوه لوی لښکر چیغې، کله چې به ودرېدل نو وزرونه به ئې راټیټ کړل، له هر ودرېدو سره به د صفحې له سر نه یو غږ اورېدل کېدو، د صفحې په سر د یوه ښکلې پاچایی تخت په څېر یو شی تر سترګو کېدو، داسې لکه چې له شنو یاقوتو جوړ شوی وي او د دې تخت له پاسه داسې ذات ناست وو چې انسان ته ورته وو، له ملا پورته داسې برېښېدو لکه په اور کې سور شوی فلز او له ملا لاندې لکه د اور ځلاندې لمبې، شاوخوا ئې نور راتاو وو او په دې نور کې د بوډۍ د ټال (قوس قزح) ټول رنګونه تر سترګو کېدل، د خدای پرتمین حضور داسې ما ته راڅرګند شو، کله چې ما دا صحنه ولیده، په سجده پرېوتم، په دې وخت کې مې یو غږ واورېدو چې ما ته ئې وویل: اې خاورین انسانه! پاڅه چې خبرې درسره وکړم، کله چې ئې له ما سره خبرې کولې د خدای روح په ما کې وچلېده او زه ئې پاڅولم، هغه غږ مې واورېدو چې راته ویل ئې: اې خاورین انسانه! زه تا د اسرائیل قوم ته لېږم، هغه یاغي قوم چې زما په ضد ئې پاڅون کړی... تا ورلېږم چې زما کلام ورواوروې...که څه هم دوی ډېر سخت زړي او سخت سري دي... نو تا به هم سخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرى کړم... د الماس او ډبرې په شان د دوی په وړاندې ودرېږه... نو له یاغیانو مه وېرېږه!! بیا خدای زه له ځمکې پورته کړم، زه ئې لوړ کړم او تل ابیب ته ئې د تبعید شوو یهودانو خوا ته ورسولم، ... هلته مې اوه ورځې (د بایبل اوه ورځې) تېرې شوې...

دلته څو خبرې د پام وړ دي:

- دا په اصل کې خوب نه دی، بلکې د خدای، عرش او فرشتو په اړه د بایبل عقیده ده چې د خوب بڼه ئې ورکړې او دا ښایي د دې لپاره چې له یوې خوا عوام د وینې تر خبرو د خوب په خبرو ژر باور کوي او له بلې خوا که څوك اعتراض کوي نو بایبل په آسانۍ ځواب ورکړي او ورته ووايي: دا خو د حزقیال رؤیا او خوب دی!! نه بحث ته ضرورت لري او نه ځواب ویلو ته!!
- دلته بایبل د تل په څېر خدای له انسان سره تشبیه کړی، له انسان سره ئې توپير یوازې په دې کې دی چې (له ملا پورته داسې برېښېدو لکه په اور کې سور شوی فلز او له ملا لاندې لکه د اور ځلاندې لمبې، شاوخوا ئې نور راتاو وو...)، عرش ئې د پاچاپانو ښکلې تخت ته ورته، د عرش حمله ئې داسې څلور فرشتې چې هر یو ئې څلور سرونه او څلور وزرونه لري، یو سر ئې انسان ته، بل ئې زمري ته، بل ئې غوايي ته او بل ئې عقاب ته ورته دی!!!
- یو پیغمبر خو پرېږده هیڅ مؤمن انسان به د الله تعالی په هکله نه داسې خوب وګوري او نه به په خپل ذهن کې داسې غلط او ناقص انځور جوړ کړي!!
- ما ته د بایبل دا وینا داسې برېښي لکه چې د انسان د سر په یوه وېښته باندې ناست یو ویروس بل ته ووايي: خدای زمونږ په څېر دی، همداسې ګرد مرد، نه سر لري نه پښې، ځان ته ئې کتلي او مونږ ئې د خپل ځان په څېر جوړ کړي یو، تر مونږ ښاپسته او ښکلی مخلوق به چېرې وي چې خدای به هغه د ځان په څېر جوړ کړی وي؟! آیا خدای به د دغه لوی او بې عقله ځناور (انسان) په څېر وي چې مونږ ئې د وېښته په سر ناست یو، یوې خوا بلې خوا ته ځغلو او هغه پرې خبرېږي هم نه؟!! سترګې ئې دومره کمزورې دي چې مونږ نه ویني، غوږونه ئې دومره درانه دي چې زمونږ غږ نه اوري!! دا به د ډایناسور په څېر له منځه ځي!! بې شکه چې خدای به

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمونږ په څېر وي او تخت به ئې هم زمونږ د پاچا تخت ته ورته، چې وزر لرونکي بکتريا به ئې له يوه ځايه بل ځای ته په خپلو اوږو وړي!!! له مونږ نه د خدای توپير يوازې په دې کې دی چې هغه خدای دی او مونږ ويروس، د هغه بدن ځلېږي او زمونږ نه ځلېږي!!!

• د کوم احمق انسان عقل به په دې قانع شي چې ستر خدای، د دې ستر عالم خالق، ټولواك، ساتونکی او پالونکی رب، د وړوکي انسان په څېر دی، د پاچايانو په څېر تخت باندې ناست دی، دا تخت ئې څلور، څلور سرې فرشتې په اوږو وړي؟!!!

• د بايبل ليکونکي اورېدلي چې خدای اورېدونکی او ليدونکی دی، هر څه ويني او هر څه ګوري، خپلو پيغمبرانو ته ئې وحي لېږلې، دوی ته ئې لارښوونې کړې، خپل احکام ئې ورته بيان کړي،... د تورات او انجيل له دغو اظهاراتو ئې دا انتباه اخيستې چې خدای حتماً د انسان په څېر دی، همداسې دوه سترګې، دوه غوږونه، دوه لاسونه او دوه پښې لري، نو ځکه ئې مخکې هم ويلي چې خدای انسان د ځان په څېر پيدا کړ او دلته د حزقيال په رؤيا کې هم خدای انسان ته ورته ګڼي!! ده اورېدلي چې خدای د عرش خاوند دی، نو ځکه ئې دلته د خدای عرش د ځمکې د پاچايانو له تخت سره تشبيه کړی!! هغه په دې نه پوهېږي چې په اصلي تورات او انجيل کې د الله تعالی د عرش يادونه د دې مطلب د افادې او بيانولو لپاره شوې چې الله تعالی د عالم ټولواك دی او هر څه د ده په حکم تر سره کېږي!! ده د تورات او انجيل دا خبره اورېدلې چې الله تعالی فرمايي: که تاسو ايمان او تقوی ولرئ زه به مو يوازې نه پرېږدم، له تاسوه سره به وم او ستاسو مرسته او ملاتړ به کوم، هغه له دې وينا دا نظريه راايستلې چې خدای له اسرائيليانو سره دی، په دوی کې اوسېږي، چې چېرې دوی ځي خدای ورسره ځي، نو کله چې دوی په بېديا کې په خېمو کې اوسېدل خدای ته ئې هم د ځان په څېر خو ډېره ښکلې او قيمتي خېمه او په خېمې کې خاص ځای د قدس الاقداس په نامه جوړ کړ او کله چې په فلسطين کې ځای په ځای شول نو مجلل کور ئې، د پرېمانه سرو او سپينو زرو په کارولو سره ورته جوړ کړ، له دې وروسته خدای له آسمان نه راکوز شو او پرېکړه ئې وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د تل لپاره به په دغه کور کې د اسرائيليانو خوا ته اوسېږي!!! په مجازي توګه کارول شوي الفاظ ئې په اصلي معنی ونيول او د الهي کتابونو آيتونه ئې غلط تعبير او تفسير کړل!!

- د تورات او انجيل په شمول په ټولو الهي کتابونو کې د الله تعالی د صفاتو او د عرش په څېر د داسې شيانو په اړه هم بحث شوی چې د انسان له نظره پټ دي او انسان په خپل قاموس کې د هغه لپاره نوم نه لري، دا ځکه چې انسان په خپل قاموس کې يوازې د هغو شيانو لپاره نوم لري چې دی ئې پېژني او په خپلو سترګو ئې ګوري او د غيبي شيانو لپاره نومونه نه لري، که څوك وغواړي د انسان په ژبه دا غيبي شيان معرفي کړي نو له دې پرته بله لار نه لري چې د تشبيه له فن نه کار واخلي او د انسان د قاموس موجود الفاظ وکاروي، په الهي کتابونو کې دغه تشبيه او مجاز کارول شوي او په دې سره انسان ته د عالم غيب په اړه نسبي پوهه ورکړې شوې، کم عقلو او غرضي خلکو دغه تشبيه او په هغه کې کارول شوي الفاظ په اصلي معنا اخيستي!! داسې لکه چې د بايبل ليکونکي د الله تعالی له عرش نه د پاچا ښکلی تخت جوړ کړی، خپل خدای ئې د يوه پاچا په څېر ورباندې کښېنولی او له فرشتو ئې څلور سرې موجودات جوړ کړي، چې دا تخت پر اوږو وړي او خدای له يوه ځای بل ځای ته لېږدوي!! د بايبل ليکونکي هڅه کړې چې په دې بيان سره د مسيحيانو او يهودانو دې پوښتنې ته ځواب ووايي چې خدای څنګه له يوه ځای بل ځای ته ځان رسوي!! دا دی هغه پياوړې فرشتې ئې له يوه ځای بل ځای ته رسوي چې هم د انسان هوښيارتيا لري، هم د عقاب وزرونه، هم د غوايي زور، هم د زمري مضبوطې پښې او هم خدايي روح!! له انسان سره د الله تعالی په اړه يوه پوښتنه دا ده چې خدای چېرې دی؟ څه کوي؟ له دې عالم سره ئې تعلق څنګه دی؟ که څوك وغواړي چې دغه پوښتنه ځواب کړي او په دې ئې پوه کړي چې الله تعالی دا عالم اداره کوي، ساتنه او حفاظت ئې کوي، دلته هر څه د ده په حکم تر سره کېږي... د دغه مطلب د افادې تر ټولو غوره او يوازنۍ طريقه دا ده چې هغه ته وويلی شي: خدای د دې عالم ټولواك، پاچا او حاکم دی، لکه څنګه چې د يوه چا د پاچا کېدو په اړه وايي: د پاچايۍ په تخت کښېناستو، يعني د دې ملك او هېواد

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولواك او پاچا شو او له دې وروسته به ټول كارونه د ده په امر ترسره كېږي، په الهي كتابونو كې دغه استعاره (پر عرش استوی) د دغه مطلب د افادې لپاره كارول شوې، چې الله تعالی د دې عالم ټولواك دی، امور ئې د ده په واك كې دي او د دې عالم د پاچايي پر عرش ئې استوی كړې!! عرش او پر عرش استوی هغه الفاظ دي چې انسان ئې د يوه پاچا د واكمنۍ او قدرت ته د رسېدو لپاره كاروي، په كومو آيتونو كې چې د الله تعالی لپاره داسې الفاظ راغلي، دا متشابه آيتونه دي چې په هغه كې د تشبيه فن كارول شوی، د الله تعالی عرش چې د انسان له درك او فهمه اوچت، فوق مشهود او غائب مفهوم دی او انسان په خپل قاموس كې بل ځانګړی او خاص لفظ او نوم ورته نه لري، په داسې لفظ معرفي شوی چې په اصل كې د يوه مشهود او ملموس شي لپاره وضع شوی، د تشبيه له لارې د انسان ذهن او فهم ته نږدې كړی شوی، په دا ډول آيتونو كې راغلي الفاظ په متبادره او متداوله معنا نه شو اخيستی، داسې نه چې د الله تعالی له عرش نه هغه تصور او انګېرنه ولرو چې د ځمكې پر سر د كوم تخت او عرش په هكله ئې لرو!! الله تعالی د مخلوق په څېر مكان ته اړ او محتاج نه دی، د عالم هيڅ څه په ذات او افعالو كې الله تعالی ته ورته نه دی، نه ئې عرش د ځمكې د كوم عرش او تخت په څېر دی او نه په عرش استوی ئې داسې لكه په كوم تخت د كوم مخلوق ناسته!! كله چې د عرش او په عرش باندې د الله تعالی د استوی خبره كوو بايد دا مطلب مو په پام كې وي چې نه د عالم كوم څه الله تعالی ته ورته دي او نه الله تعالی په كوم څه كې له مخلوق سره شباهت لري. پام كوه چې د فرشتو په ذريعه د الله تعالی د عرش حمل كېدا داسې ونه ګڼئ لكه چې په دنيا كې څوك كوم تخت پر اوږو وړي، كه داسې تصور دې په ذهن كې راولاړ شو، اشتباه دې كړې او الله تعالی دې له خپل مخلوق سره تشبيه كړی. دا هغه غلطي ده چې د بايبل ليكونكي او منونكو وكړه!!

پيغمبر عليه السلام دا مطلب د يوه حديث په ترڅ كې څومره ښايسته او دقيق انځور كړی هلته چې فرمايي:

إن الله أذن لی اَن اُحَدّثَكُم عَن ملك قد مرقت رجلاه الارض السابعة السفلی و العرش علی منكبه و هو يقول سبحانك انت أين كنت و أين تكون. مسند ابو يعلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

يقيناً چې الله (جل جلاله) اجازه راکړه چې له داسې یوې فرشتې مو خبر کړم چې پښې ئې له اوومې ښکتنۍ ځمکې تېرې شوې او عرش ئې پر اوږو دی او هغه وايي: پاکي تا لره ده اې ربه! چې چېرې وې او چېرته يې!!

ګورئ چې هغه باعظمته فرشته چې قامت ئې له اوو آسمانونو او ځمکې تېر شوی او د عرش حامل ده د الله تعالی د ذات له درکه عاجزه او په عرش ئې د استوی له څرنګوالي بې خبره ده!! او په دې هکله خپل کامل عجز په دې الفاظو بیانوي: پاکي تا لره ده چې هر ځای وې!!

که د عرش په هکله د پیغمبر علیه السلام دا وینا د بایبل له وینا سره مقایسه کړو همدا کافي ده چې ووايو: د الله تعالی او د هغه د عرش په اړه د بایبل وینا د هغه چا وینا ده چې خدای نه پېژني او د هغه له عظمته خبر نه دی او د ځمکې پر سر له یوه پاچا سره ئې ورته ګڼلی!!

متأسفانه په مسلمانانو کې هم یوه داسې کم عقله ډله راپیدا شوه چې د الله تعالی، عرش، د عرش حمله او پر عرش د الله تعالی د استوی په هکله بایبل ته ورته انګېرنه لري، هغوی هم وايي چې خدای انسان د ځان په څېر پیدا کړ، دوه سترګې، دوه غوږونه، دوه لاسونه، هر لاس ئې پنځه ګوتې، دوه پښې، پنډۍ، ردا او پرتوګ لري!!! خو وايي: خدای دوه سترګې لري بلاتشبیه، دوه (ښی او کیڼ) لاسونه لري بلا تشبیه، هر لاس ئې پنځه ګوتې لري بلا تشبیه، دوه پښې او پنډۍ لري بلا تشبیه، پر عرش ناست دی بلاتشبیه، د قیامت په ورځ به خپلې پنډۍ لوڅې کړي بلاتشبیه.... یعني مُتَشٰبهاً وَ غَیرَ مُتَشٰبِهٍ!! هم سره ورته او هم نه ورته!! دوی هم له الله تعالی نه کټ مټ یو انسان جوړوي، د الله تعالی عرش همغسې ګڼي لکه د کوم پاچا تخت او پر عرش د الله تعالی استوی همغسې لکه پر تخت د یوه پاچا ناسته، له دې څرګندې او قبیح تشبیه وروسته د بلاتشبیه او بلاتکییف لفظ راوړل هیڅ ګټه او معنا نه لري، خو دوی دا لفظ د یوه مجبوریت په سبب علاوه کوي او هغه دا چې په قرآن کې راغلي:

ÇËÈ ǯçĂ 7ß$SBŠÜ ¡ 9$qèr ÖÜ† « ¾¾ÏÎÛ . § ǯ9 الشوری:: ۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله تعالی ته ورته شئ نه شته او هغه اوریدونکی پوه ذات دی

ÇÍÈ bqÇè? Ẅ ÓÉR&r Ð=èƒ ©$b] A$VÐR[$-I {qÇÔ? xù النحل:۷۴

الله تعالی ته مثالونه مه بیانوئ، یقیناً چې الله پوهېږي او تاسو نه پوهېږئ.

دا آیتونه په ډېر قاطعیت سره وايي چې په ټول عالم کې الله تعالی ته ورته شی نه شته، نه کوم څه په خپل ذات کې الله تعالی ته ورته دی، نه په صفاتو او افعالو کې، نه انسان په ذات، صورت، افعالو او صفاتو کې الله تعالی ته ورته دی او نه الله تعالی انسان یا کوم بل مخلوق ته، الله تعالی اوري خو د دې اورېدو معنا دا نه ده چې خدای زمونږ په څېر دوه غوږونه لري او په دغو غوږونو سره زمونږ خبرې اوري، الله تعالی علیم دی خو د الله تعالی علم د انسان د علم په څېر نه دی چې د زده کړې او تعلیم او تعلم له لارې ئې ترلاسه کوي، الله تعالی بصیر دی، هر څهویني، هیڅ حجاب د ده د لیدو مانع کېدی نه شي، په مخلوقاتو کې هم لیدونکي شته، خو الله تعالی په دې صفت کې هم هیڅ مخلوق ته ورته نه دی، که انسان او ځینې حیوانات داسې دي چې دوې سترګې لري نو داسې هم شته چې یوه سترګه یا ډېرې سترګې لري او داسې هم شته چې د خپل بدن په ټول پوستکي سره هره خوا لیدی شي!! خو بصیر او لیدونکی خدای په خپل دغه صفت کې له هیڅ مخلوق سره ورته نه دی ...

- په قرآن کې د الله تعالی په اړه د لاس او سترګې ذکر شوی، هم د مفرد، هم د تثنیه او هم د جمع په صیغه، خو دا په داسې ځای کې نه چې ګواکې د الله تعالی د ذات څرنګوالی بیانوي، بلکې په هغه ځای کې چې الله تعالی ته یا داسې یو فعلي صفت منسوبوي چې انسان ئې په خپلو جوارحو ترسره کوي، او یا د الله تعالی فعلي صفت په هغې استعارې سره بیانوي چې انسانان ئې د همدې لپاره کاروي، د مثال په توګه وايي چې د ټول عالم واکې د الله تعالی په لاس کې دي، تاسو پوهېږئ چې د عالم واکې په خپل واك کې درلودل، د لاس په نامه کوم غړی، عضو او جارحه نه ایجابوي، نه عالم (د آس په څېر) واکې لري او نه واك داسې شی دی چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لاس کې نيول کېږي، له دې بيان نه به ډېر ناپوه انسان دا انتباه اخلي چې خدای يو لاس لري او دا واکې ئې په لاس کې دي، د هر عاقل انسان انتباه به يوازې دا وي چې الله تعالی مالك الملك دی، همدا راز چېرې چې په قرآن کې د استوی علی العرش ذکر راغلی، ورپسې متصل ويل شوي چې د چارو واکې د الله تعالی په واك کې دي، يدبر الامر، يغشي الليل النهار، له الخلق و الامر او دې ته ورته مطالب راغلي او دا ښيي چې په استوی علی العرش سره قرآن مونږ ته دا لارښوونه کوي چې الله تعالی د دې عالم ټولواك دی، ډېر بې عقله انسان به له دې نه هغه انتباه اخلي چې د بايبل ليکونکي اخيستې او خپل خدای ئې د يوه داسې تخت په سر کښېنولی چې څلور سرې فرشتې ئې حمل کوي!! د قرآن له نظره څوك چې له عرش نه د پاچايانو د تخت په څېر تخت جوړوي او له استوی نه په تخت کښېناستل، د ده په زړه کې کوږوالی دی، مؤمن انسان به وايي: استوی علی العرش يوه استعاره ده چې انسانان ئې د چا د پاچايي لپاره کاروي، الله تعالی مونږ ته په دغو الفاظو سره ښيي چې دی د عالم ټولواك دی او ټولی واکې ئې د ده په واك کې دي، نه ئې عرش کوم تخت ته ورته شی دی او نه ئې استوی د انسان استوی ته ورته کوم فعل!! د عرش او استوی په تأويل له الله تعالی پرته هيڅوك نه پوهېږي.

په يقين او پوره ډاډ سره ويلی شو چې په اصلي تورات او انجيل کې به د قرآن په څېر د الله تعالی د ذات د څرنګوالي په اړه هېڅ نه وي ويل شوي، دا ځکه چې له يوې خوا په ټول قرآن کې د الله تعالی د ذات د څرنګوالي په اړه هيڅ بحث نه دی شوی، پيغمبر عليه السلام مونږ د الله تعالی د ذات په هکله له بحث او فکر کولو منع کړي يو او له بلې خوا په دې پوهېږو چې د انسان عقل او فکر محدود دی، له يوه خاص حد نه آخوا نه شي تلی، آخوا ته د الوت لپاره وزرونه نه لري، همداسې لکه چې د ده غوږونه د معينو څپو غږونه اوري او له معين فريکانس نه لوړ او ټيټ غږ نه شي اورېدی، لکه څنګه چې معين شيان په معينې فاصلې کې ويني او له هغه آخوا د ده سترګې د ليدو توان نه لري، همدا راز د ده د عقل وزرونه هم تر يوه ځانګړې پړاو الوت کولی شي، له هغې ليکي آخوا تېرېدل ورته ممکن نه دی.

صحابه وو د الله تعالی د ذات په اړه له فکر کولو او څه ويلو ډډه کوله، د سلف

(c) ketabton.com: The Digital Library

صالح منهج همداسې وو، معتبرو مفسرينو د قرطبي په شمول له دې سره مخالفت کړی چې څوك الله تعالی ته د انسان په څېر او شمېر غړي او جوارح منسوب کړي، دا بحث ډېر وروسته يوې بدعتي ډلي د مسلمانانو منځ ته راواچاوو، دوی په همغې بيمارۍ اخته دي چې مسيحيان پرې اخته شول، د استعارې او مجاز په توګه راغلي الفاظ ئې په حقيقي معنا ونيول او الله تعالی ئې له مخلوق سره تشبيه کړ!!

تاسو د بايبل دغې ادعا ته هم لږ ځير شئ چې حزقيال ته د خدای وينا داسې ګڼي: اې خاورين انسانه! يوه خښته درواخله، خپلې مخې ته ئې کېږده، د فلسطين نقشه پرې جوړه کړه، شاوخوا ئې برجونه، مورچلې، منجنيق او د دښمن اډې انځور کړه، چې وښيي ښار تر محاصرې لاندې دی، يوه اوسپنيزه تيغنه درواخله او د ځان او انځور تر منځ ئې ودروه چې وښيي دښمن به دا ښار په فولادي هوډ سره محاصره کړي، بيا درې سوه نوي ورځې په چپ اړخ پرېوځه، زه د اسرائيليانو ګناه پر تا باندې ږدم، په دې مودې کې به د دوی د ګناه په سبب ډېر وځورېږې، د اسرائيليانو د هر کال مجازات لپاره به ته يوه ورځ پر اړخ پروت وې، بيا په بل اړخ راواوړه، څلوېښت ورځې په ښي اړخ پرېوځه، د يهودانو د ګناه لپاره به وځورېږې، د يهود د هر کال مجازات لپاره به يوه ورځ په اړخ پروت وې!!.... په دې درې سوه نوي ورځو کې به ستا خوراك هغه ډوډۍ وي چې د غنمو اوربشو، باقلي، نسك او ږدنو (ارزن) له اوړو جوړه شوې.... او په هغه اور پخه شوې وي چې د انسان وچ فضله مواد به په کې سوځوې، دا کار به د خلکو په وړاندې کوې!! ... همداسې به اسرائيليان د تبعيد په وخت کې ګنده او حرامه ډوډۍ خوري!! ... ما وويل: خدايه زه به څنګه دا کار کوم؟ زه په خپل ټول عمر کې نه يم پليت شوی، له ماشومتوب نه تراوسه مې هېڅکله حرامه غوښه نه ده خوړلې... خدای وويل: ډېر ښه، کولی شې د انسان په ځای د حيواناتو له خوشايو استفاده وکړې!!!

دا ئې د بايبل خدای، دا ئې د هغه پرېکړه او دا ئې د سزا ورکولو کيفيت!! د اسرائيليانو سزا حزقيال ته ورکوي، د هر کال په مقابل کې يوه ورځ په اړخ پرېوتا، د حرام خوراك په مقابل کې د انسان په خوشايو پخه شوې ډوډۍ او چې حزقيال اعتراض وکړ نو فوراً له خپلې پرېکړې په شا شو او ورته وئې ويل: ډېر ښه، کولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

شې د انسان په ځای د حیواناتو له خوشایو استفاده وکړي!!!

د بایبل منونکو ته وایم: تاسو او خدای مو، ما ته ووایئ: که دا خبره په کوم کاغذ ولیکئ او یوه داسې متعصب یهودي یا مسیحي ته ئې ورکړئ چې بایبل ئې نه وي لوستلی او ورته ووایئ چې دا خبرې د مسلمانانو په یوه مذهبي کتاب کې لیکل شوي، هغه به د دغو خبرو په لوستلو سره څه عکس العمل ښيي؟ څه قضاوت به کوي؟ او له دې پاڼې سره به څه کوي؟ آیا دا به پرې نه کړي؟ تر پښو به ئې لاندې نه کړي؟ اور ته به ئې وانه چوي؟ معلومه ده چې غبرګون به ئې څه وي؟ خو وروسته ورو په غوږ کې ورته ووایئ چې دا په سپیڅلي بایبل کې راغلي!!

د دې کتاب یوه بله برخه هم په زړه پورې ده او ډېر حقایق په ګوته کوي، هلته چې لیکي: اې خاورین انسانه! دا څه متل دی چې اسرائیلیان ئې وايي: عمر مو پای ته ورسېدو خو وړاندوینې رښتونې نه شوې!!! دوی ته ووایه: ... له دې وروسته به په اسرائیلیانو کې هیڅ دروغجنه وړاندوینه نه وي!!... دا ځکه چې زه خدای یم، چې څه وایم له ځنډه پرته به ئې سر ته رسوم...ورپسې لیکي: .. اې خاورین انسانه! زما کلام د اسرائیلیانو د دروغجنو انبیاوو په اړه اعلام کړه، هغه انبیاء چې خپل افکار زما د پیغام په نامه بیانوي!! افسوس په هغو ناپوه انبیاوو چې خپل خیالات زما د کلام په ځای بیانوي، په داسې حال کې چې زما لخوا هیڅ کلام په دوی نه دی نازل شوی!!!

د بایبل دا وینا له یوې خوا د ټولو هغو دروغجنو وړاندوینو ماهیت بیانوي چې بایبل ترې ډك دی او ښيي چې دا د الله تعالی له لوري نه بلکې د ټګمارو مذهبي مشرانو لخوا جوړې شوې وې، ځکه چې د الله تعالی له لوري وړاندوینې رښتونې وي، هیڅ ځنډ په کې نه راځي، خو د بایبل یوه وړاندوینه هم رښتیا نه ده ختلې او په خپل وخت نه ده ترسره شوې، یوازې د هغو پېښو په هکله ئې وړاندوینې رښتیا ختلې چې له پېښې وروسته ئې د هغې په هکله وړاندوینه!!! کړې، لومړی پېښه واقع شوې، چا په خپلو سترګو لیدلې، بیا د بایبل لیکونکي د دغې پېښې په هکله د یوه مجهول راوي په حواله له پېښې نه مخکې تېر شوي کوم شخصیت ته یوه جعلي وړاند وینه منسوب کړې!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بلې خوا ښيي چې په دوی کې ډېر د نبوت کذاب او دروغجن مدعيان راولاړ شوي، هغه د نبوت مدعيان چې خپل خيالات به ئې الله تعالی ته منسوبول، خپل کلام به ئې د الله تعالی کلام ګڼلو!! قرآن د بايبل د دغې خبرې تصديق کوي او فرمايي:

šÆ Ë qèd $Br É »GÅ6 $`Ë qç¡ óGÏ É »FÅ6Ï OçF^Å b¼çu $Z)ìÿ9 ÓGZË bÎr

> É3$«! $’?ã bqä)qà)r « $Ï‰Yã ôÏË qèd $Br « $Ï‰Yã ôÏË qèd šc qä)qà)r É »GÅ6

ÇÐÑÈ bqßJ=èy öNèdr آل عمران: ۷۷-۷۸

او له دوی نه يوه ډله داسې ده چې په خپلې ليکنې او کتاب خپلې ژبې داسې اړوي چې ته هغه د الله د کتاب يوه برخه وبولې، په داسې حال کې چې هغه د الله د کتاب برخه نه ده، دوی وايي: دا خبرې ټولې د الله له لوري دي په داسې حال کې چې د الله لخوا نه دي، په الله پورې دروغ تړي سره له دې چې ښه پوهېږي.

ګورئ چې دا مکاره او ټګماره ډله خپلې ليکنې او خپلې خبرې د الله تعالی کتاب ته منسوبوي، خپل غلط او مغرضانه تفسير او تعبير ته الهي تعبير وايي، دوی دا غلطي قصداً او په لوی لاس کوي، ښه پوهېږي چې دا خبرې نه د الله تعالی په کتاب کې شته او نه د الهي کتاب معنا هغه ده چې دوی ئې وايي. په دې آيت پسې له راغلو نورو آيتونو نه دا په ډاګه معلومېږي چې په دې رنځ اخته کسان يا هغه خلك دي چې له دين نه ناوړه ګټه پورته کول ورته په ميراث رسېدلي، يا هغه واکمنان دي چې له دين نه د خپل زعامت او واکمنۍ د اثبات لپاره وسيله جوړوي او دين د خلکو د غلامۍ آله ګرځوي او يا هغه کسان دي چې غواړي پېغمبرانو عليهم السلام او ديني مشرانو ته د انتساب له لارې امتيازات لاسته راوړي، همدا کسان دي چې ځينې شخصيتونه د الوهيت تر مقامه پورته کوي، د الله شريکان ئې جوړوي، د علم غيب خاوند او د عالم په امورو کې د تصرف حق ورته ثابتوي، له دوی نه مرسته او پردوی توسل لازمي ګڼي او ادعا کوي چې يوازې د دوی له لارې د الله تعالی دربار ته لار موندل ممکن ده!! دوی دا ادعاګانې له دغو درنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شخصیتونو سره د محبت او هغوی ته د درناوي له امله نه کوي، بلکې له دې نه ئې هدف خپلې ګټې وي، غواړي په همدې سره خپل مقام او چت کړي، ځکه دوی ځان د دغو شخصیتونو د مادي او معنوي مقام وارث ګڼي، هر کرامت چې د هغوی لپاره ثابت کړي ګټه ئې دوی ته راګرځي، له همدې نه د امتیازاتو د لاسته راوړلو وسیله جوړوي، قرآنکریم په دې هکله فرمایي:

’k#Š$6ã (qçqä Ä $Z=ï Aqà/ Sè oç$#Y9$# NõS ø$ | =»GÅ$ª! $qçïsãb& @è;ï b%. $B

bqŠâô? Oçzä $JÎr | =»GÅ$bqßïèêOçzä $JÎ `¿Ï»/‘ (qçqä `Å»9r «! $ÈrŠ `Ë

LêR& ô‰j %è/ Ìøÿ3à9$Î Nä.ãBù'tƒr& $/$/ö‘ `¿hZ9$# p3Í»=R9$# (räÏ, G? b& Nä.ãBù'tƒ Ÿwr ÇÐÈ

ÇÑÈ bqßÎó¡B آل عمران: ۷۹-۸۰

هیڅ انسان ته نه ښایي چې الله تعالی ورته کتاب، حکم او نبوت ورکړي او بیا هغه "له دې الهي پېرزوینې وروسته" خلکو ته ووایي: له الله تعالی نه علاوه زما بندګان شئ! بلکې "د دې برعکس هغه ته دا ښایي چې" ووایي: د دې لپاره باید خدای پالونکي شئ چې تاسو خو نورو ته دا کتاب ورزده کوئ او په خپله ئې لولئ. او هغه تاسو ته دا امر نه کوي چې ملائکې او پېغمبران خپل اربابان ونیسئ، آیا تاسې ته به د کفر امر وکړي، وروسته له هغې چې د دوی په دعوت سره په اسلام مشرف شوي یاست؟!

یعني تاسو ډېرې خبرې پېغمبرانو ته منسوبوئ، د خپل شرك، فساد، ګناه او خیانت د توجیه لپاره داسې روایات راپیدا کوئ چې پېغمبرانو ته مو منسوب کړي، خو د الله یو پېغمبر به څنګه خلکو ته وایي چې الله پرېږدئ زما عبادت وکړئ، ما په خدایۍ ونیسئ، ما ته دعا وکړئ، له ما نه د خپلو حاجتونو د ترسره کېدو طمع وکړئ، ما د ضرر او ګټې رسولو واکمن وګڼئ، د پېغمبر خبره خو له دې پرته بل څه نه شي کېدی چې خدای پالونکی شئ. تاسو اې د اهل کتابو مذهبي مشرانو! څنګه په دې خبره نه پوهېږئ چې د الله پېغمبران هېڅکله داسې خبرې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي، تاسو خو د الله د کتاب د تعليم او تدريس دعوی کوئ او د الله د کتاب بنيادي او اساسي خبره خو دا ده چې يوازې د يوه خدای عبادت وکړئ. څنګه به ستاسو دا خبره د منلو وي چې د الله کوم پېغمبر خلکو ته ويلي چې ملائکې او يا پېغمبران په ربوبيت کې شريك کړئ، تاسو خو د پېغمبر په لاس هدايت شوئ، څنګه به هغه تاسو ته د کافر کېدو بلنه درکړې وي، تاسو چې خپل پېغمبر ته څه منسوبوئ دا خو د کفر طرف ته بلنه ده.

د قرآن له دې او ډېرو نورو آيتونو نه معلومېږي چې پېغمبرانو ته منسوب جعلي روايات د الله له کتاب نه د مخالفت ستره وجه ده، ټګمار مذهبي مشران په دې نه توانېدل چې مخامخ د الله کتاب تحريف کړي، په جعلي رواياتو د استناد او استدلال له لارې توانېدلي چې د الله کتاب تحريف کړي. که تاسو دا اوس اوس په اسلامي امت کې د اختلاف او انحراف عوامل ولټوئ نو جعلي، موضوعي او ضعيف روايات به د ستر او اساسي عامل په څېر مخې ته درشي.

د بايبل دې وينا ته هم لږ غوږ شئ: اې اسرائيليانو! ستاسو انبياء هغه ګيدړې دي چې ورانو ويجاړو کنډوالو کې اوسېږي، هيڅ ګټه ئې تاسو ته نه ده رسولې، هغوی هيڅکله د ښار د حصار ويجاړې نه ده رغولې، تر څو هغه ورځ د دښمن په وړاندې ودرېږئ چې خدای مقرره کړې!! خوبونه ئې باطل او وړاندوينې ئې دروغجنې دي، وايي چې پيغام ئې زما له لوري دی په داسې حال کې چې ما دوی نه دي لېږلي!! ما هيڅکله له دوی سره خبرې نه دي کړې!!! د دغو جعلي خوبونو او درواغو په سبب زه ستاسو په ضد يم او تاسو به مجازات کړم، دغو شريرو کسانو زما قوم وغولولو، دوی ته ئې وويل: هر څه سم دي، خو داسې نه وه، زما قوم سست دېوال جوړوي او دا دروغجن پيغمبران دوی تشويقوي او په ګچ سره دا سست دېوال سپينوي، ... زه به دا دېوال نسکور کړم او دوی به ترې لاندې کړم، اې خاورين انسانه! هغو ښځو ته هم زما پيغام واوروه چې خپل افکار زما د پيغام په توګه وړاندې کوي، وای په تاسو چې زما قوم دوکه کوئ، په متو ئې د جادو او طلسم تعويذونه تړئ او د کوډو تراړې پرې خرڅوئ... تر څو خپل جېبونه ډك کړئ، مړ کېدونکي ته په دروغو وايئ چې ژوندی به پاتې شي او ژوندی پاتې کېدونکي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته وایئ چې مړ به شې، خلك غولوئ او هغوی په تاسو باور کوي!! زه ستاسو د سحر او جادو په ضد یم، خلك به ستاسو له شر نه ژغورم!!!

هر څوك چې بایبل په دقت سره مطالعه کړي نو د بایبل د کوډګرو ښځو او د بایبل د انبیاوو د وړاندوینو او ویناوو په اړه به همدا انتباه لري، دوی د ګیدړو په څېر ورانو ویجاړو ځایونو کې اوسېږي، دروغجنې وړاندوینې کوي، د خلکو لپاره د خیر خبره، لارښوونه او واضح پیغام نه لري، د خلکو له ژوند سره ئې هیڅ کار نه وي، هیڅ ویجاړ حصار د دوی په لاس نه رغول کېږي، د پاچایانو د سر دعا کوي، د خلکو د غولولو لپاره د پاچایانو سر په زیتون غوړوي او دا د خدای له لوري د ده د انتخاب نښه ګڼي. زه حیران یم چې د بایبل منونکي ولې د داسې خبرو په رڼا کې د خپلو دروغجنو انبیاوو په اړه همدا قضاوت نه لري!!!

دلته د بایبل یوه بله وینا هم داسې ده چې د هغه بې شمېره مخکنۍ خبرې ردوي، لیکي: اې خاورین انسانه! کله چې د دې سیمې خلك له ما مخ واړوي، ګناه ته مخه کړي او د دې په سبب زه روزي پرې بنده کړم او داسې قحطي ورباندې راولم چې انسان او حیوان له منځه یوسي، نو هغه وخت که د دوی په منځ کې نوح، دانیال او ایوب هم وي، د دوی تقوی او صالح عمل به یوازې د دوی د ژغورنې سبب شي نه د نورو!! او که د وحشي ځناورو تر برید لاندې ئې راولم،.... یا ئې له جنګ سره مخامخ کړم او د دښمن فوځ ته دا موقع ورکړم چې هر څه له منځه یوسي... یا وبا پرې مسلطه کړم... په خپل ذات لوړه کوم چې دوی (دا درې پیغمبران علیهم السلام) به خپل اولاد هم ونه شي ژغورلی، یوازې په خپله به ژغورل کېږي!!...

بیا لیکي: اې خاورین انسانه! ولې اسرائیلیان دا متل تېروي چې: (تریو انګور پلرونو وخوړ او غاښونه ئې د زامنو پخ شول)، په خپل حیات لوړه کوم چې له دې وروسته به په اسرائیل کې دا متل نه تېرېږي، ... زما قانون د قضاوت په اړه داسې دی: څوك چې ګناه وکړي یوازې دی به مري ... نېك انسان به ژوندی پاتې کېږي او بد زوی به ئې مري!!! او د بدکار انسان نېك زوی به ژوندی پاتې کېږي!!!

که تاسو په بایبل کې غور وکړئ نو دا څو مخکنۍ خبرې به په ټول بایبل یو سخت ګوزار وګڼئ، د بایبل په سلهاوو مخکنۍ خبرې به د دې خلاف ومومئ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بایبل له دې مخکې په وار وار ويلي چې خدای نېك او بد انسان ته تر څو پوښته بدله او سزا ورکوي، د يوه کس د ګناه په سبب د ده کورنۍ او قوم مجازات کوي، خو دلته وايي چې خدای له هر چا سره د ده د خپلو کړو وړو له مخې معامله کوي، نه نېك پلار د بد اولاد په ګناه نيول کېږي او نه بد اولاد د نېك پلار په سبب ژغورل کېږي او دا هغه څه دي چې قرآن ئې په ډېر تأکيد سره او په مکرره توګه وايي.

د بايبل د نورو کتابونو په څېر د دې کتاب په وروستيو برخو کې ډېرې وړاندوينې شوې او د خدای د کور يوه تفصيلي نقشه په کې راغلې، چې په هغې کې د قربانۍ ځای او څرنګوالی ئې، د حصار اوږدوالی، دروازې او نومونه ئې... ذکر شوي، له نورو سره ئې توپير په دې کې دی چې دا نقشه حزقيال ته د خوب او رؤيا په ترڅ کې ورکړل شوې، هر څوك په لږ دقت سره په دې پوهېدی شي چې په خوب کې دومره ارقام، تاريخي پېښې، تفصيلي نقشه هېڅوك نه شي حفظ کولی، دا له مخکنيو کتابونو نه نقل شوې نقشه او ارقام دي چې د خوب نوم ورکړی شوی!! خپل آراء او افکار د خوب او رؤيا په توګه وړاندې کول داسې وګڼئ لکه څوك چې يو خيالي ناول ليکي، د بايبل دغو کتابونو ته د داسې ناولونو په سترګه وګورئ چې مذهبي شخصيتونو ليکلي او يا د هغو صوفيانو تصوفي خيالاتو په توګه چې ادعا کوي د مراقبې له لارې ئې ترلاسه کړي، د بايبل د دې ناولونو لړۍ د ارميا له کتابه پيل شوې او ورو ورو ئې شمېر زيات شوی.

سره له ټولو هغو اساسي نواقصو او اشتباهاتو چې د حزقيال په کتاب کې ترسترګو کېږي، هغه نواقص چې د بايبل د ليکونکي خوښېږي او د همدې په وجه ئې دا کتاب د سپېڅلو کتابونو په ضمن کې نيولی، خو ما دا کتاب داسې وموندلو چې د بايبل د مخکنيو کتابونو په سلو کې نږدې د اويا غلطو او بې بنسټو خبرو ترديد کوي او په ځينو برخو کې د قرآن له ويناوو سره اړخ لګوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

دانیال

دا کتاب هم د خوبونو ناول دی، په مقدمه کې ئې لولو: ... شپږ لومړي فصلونه ئې د دانیال ژوند او هغو خوبونو ته ځانګړي شوي چې ده تعبیر کړي، دوهمه نیمایي د ده خپلو خوبونو ته مختص شوې.... دانیال د هغو یهودي اسیرانو په ډله کې وو چې بابل ته انتقال شوي وو او هلته د پاچا په دربار کې د خدمت لپاره غوره شوي وو، دلته ئې د هغه وخت ټول علوم او حکمت زده کړل او د خوبونو د تعبیر فهم ئې په برخه شو... نبوکد نصر (نوخد نصر او بخت نصر هم ورته ویل شوي) د بابل پاچا خوب ولید چې ډېر ئې پرېشانه کړ... نجومیان، فال لیدونکي، جادوګران او رمالان ئې راوغوښتل او ورته وئې ویل: راته ووایئ: ما څه خوب لیدلی او تعبیر ئې څه دی؟ که دا کار ونه کړئ د ټولو د وژلو امر صادروم... هغوی ئې ورته وویل: دا کار له خدای نه پرته بل څوك نه شي کولی... پاچا د ټولو د وژلو امر وکړ، دانیال هم د دغو وژل کېدونکو خلکو په ډله کې وو... دی اریا د جلادانو رئیس ته ورغی چې پاچا ولې زمونږ د وژلو امر کړی؟ هغه پوه کړ... دانیال د پاچا حضور ته ورغی او مهلت ئې ترې وغوښت، بیا کور ته ولاړ او له خپلو ملګرو سره ئې خبره شریکه کړه او ورته وئې ویل چې راشئ د آسمانونو له خدای نه وغواړو چې پر مونږ رحم وکړي او دا خوب او تعبیر ئې مونږ ته راوښیي، همغه شپه دغه راز دانیال ته څرګند شو... نو دانیال د جلادانو رئیس ته ورغی او ورته وئې ویل: حکیمان مه وژنه، ما پاچا ته وروله چې خوب او تعبیر ئې ورته ووایم... هغه دانیال له ځان سره روان کړ او په تلوار سره پاچا ته ورغی او ورته وئې ویل: ما یو یهودي اسیر موندلی چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولی شي ستا خوب تعبیر کړي، پاچا دانیال ته وویل: آیا ته کولی شې چې راته ووایې: څه خوب مې لیدلی او تعبیر ئې څه دی؟ هغه ځواب ورکړ: هیڅ منجم، حکیم او ... نه شي کولی د پاچا دا غوښتنه ترسره کړي، خو په آسمان کې داسې خدای شته چې په رازونو پوهېږي، هغه پاچا ته خبر ورکړی چې په مستقبل کې به څه وشي، پاچا چې کوم خوب لیدلی داسې دی: ... تا په خوب کې یوه ستره مجسمه ولیدله چې ډېره ځلانده او وېروونکې وه، د دې مجسمې سر د خالصو سرو زرو، سینه او مړوندونه ئې د سپینو زرو، نس او ورنونه ئې د مسو، پونډۍ ئې د اوسپنې، پښې ئې داسې چې یوه برخه ئې د اوسپنې او بله ئې له خټې، په همغه حال کې چې ته ورته ځیر وې، ودې لیدل چې یوه ډېره د کوم انسان د لاس له مداخلې پرته له غره راورغړېده او د مجسمې په اوسپنیزې او خټینې پښو ولګېده او هغه ئې ټوټې ټوټې کړې، ... مجسمه ورژېده او سیلۍ د هغې دوړې د پروړې په څېر خورې کړې، داسې چې هیڅ نښه ئې پاتې نه شوه، خو هغه ډېره چې مجسمه ئې ټوټې توټې کړه، لوی غر ترې جوړ شو. خوب دا وو او تعبیر ئې دا دی: اې پاچا! ته د پاچایانو پاچا یې، ځکه د آسمانونو خدای تا ته سلطنت، قدرت، ځواك او جلال دربخښلی، هغه تا ته د نړۍ پر ټولو خلکو، حیواناتو او مارغانو واکمني درکړې، د هغې مجسمې د سرو زرو سر ته یې، کله چې ستا پاچایي پای ته ورسېږي داسې سلطنت به راشي چې ستا تر سلطنت به کمزوری وي، بیا به درېیم سلطنت راشي چې دا به د مجسمې د درېیمې برخې تعبیر وي او په ټولې نړۍ به حکومت وکړي، بیا به څلورم سلطنت راشي چې د اوسپنې په څېر به مضبوط وي او هر څه به وځپي، خو لکه تا چې په خوب کې لیدلي چې یوه برخه ئې د اوسپنې او بله ئې د خټې ده، دا سلطنت به ووېشل شي، یوه برخه به ئې د اوسپنې په څېر مضبوطه او بله ئې د خټې په څېر کمزورې وي، د اوسپنې او خټې ګډوالی ښیي چې سلطنتي کورنۍ به هڅه کوي چې د وصلت له لارې سره متحد شي خو ... دوی به متحد نه شي، لکه څنګه چې اوسپنه او خټه سره متحد کېدی نه شي، د دغو پاچایانو د واکمنۍ په دوران کې به د آسمانونو خدای داسې یوه پاچایي جوړه کړي چې هیڅکله به له منځه نه ځي او هیڅوك به پرې برلاسی نه شي، بلکې ټول سلطنتونه به مغلوب کړي او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپله به تر ابده پاتې وي!! دا د هغې ډبرې تعبير دی چې د انسان له مداخلې پرته له غره راورغړېده او اوسپنه، مس، خټه، سپين زر او سره زر ئې وځپل، په دې سره خدای پاچا له هغه څه خبر کړ چې له دې وروسته به راشي، د خوب تعبير همدا دی!!!

راشئ د دې خوب او تعبير خوا ته لږ ودرېږو او څو برخو ته ئې لږ ځير شو:

• بايبل له دې مخکې د فرعون په اړه همدا خبره کړې وه چې نجوميان، فال ليدونکي او جادوګران ئې سهار وختي خپل دربار ته راغونډ کړل چې د ده د تېرې شپې خوب ورته تعبير کړي، دلته ئې د نبوکدنصر په اړه هماغه خبره تکرار کړې!!

• آيا په تاريخ کې به داسې ليونی پاچا هم تېر شوی وي چې له نجوميانو نه هم خپل خوب پوښتي او هم ئې تعبير او کله چې هغوی ورته وايي: ته خپل خوب راته ووايه چې بيا ئې مونږ تعبير کړو، دا کار خو نه مونږ کولی شو او نه بل څوك چې د خوب له اورېدو پرته هغه تعبير کړي!! پاچا غصه کېږي او جلاد ته امر کوي چې وئې وژني؟!! آيا دا خبره به د بايبل له ليکونکي پرته بل څوك په خوله راوړي؟

• همدا راز بايبل مخکې داسې ښيي چې دانيال هره شېبه کولی شو د پاچا حضور ته ورشي، د جلادانو د رئيس له مرستې پرته پاچا ته ورغی او مهلت ئې ترې وغوښت او هغه مهلت ورکړ، خو وروسته ليکي چې اريا له ځان سره د پاچا حضور ته وروست!! او پاچا دانيال ته وويل: آيا ته کولی شې چې راته ووايې: څه خوب مې ليدلی او تعبير ئې څه دی؟ چې د يوه کتاب په يوې صفحې کې داسې تناقضات وي د هغه خوب به څوك د اعتبار وړ وګڼي؟!! کوم بې عقله انسان به د ده دا خبره ومني چې دانيال هم پاچا ته د ده خوب بيان کړی او هم ئې تعبير؟!

• د دانيال د وينا دې له مبالغو ډکو خبرو ته هم ځير شئ: ته د پاچايانو پاچا يې!! ځکه د آسمانونو خدای تا ته سلطنت، قدرت، ځواك او جلال دربخښلی!! هغه تا ته د نړۍ پر ټولو خلکو، حيواناتو او مارغانو واکمني درکړې!! په داسې حال کې چې نه هغه د پاچايانو پاچا وو، نه ئې د نړۍ په ټولو خلکو، حيواناتو او مرغانو حکومت کاوو!! او نه اسير دانيال د اور لمانځونکي پاچا په وړاندې د آسمان د خدای نوم اخيستی شو!! دا پاچا خو همغه دی چې په اسرائيليانو ئې د دوی له خدای سره د دښمنۍ په سبب بريد وکړ، د دوی د خدای کور ئې وران او د دې کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول سپېڅلي شيان ئې تالان کړل، دانيال ئې له نورو سره يو ځای د اسيرانو په توګه بابل ته راوستل!!

• پوښتنه کوو: دانيال د دې خوب له کومې برخې دا انتباه او تعبير واخيست چې څلور سلطنتونه به يو په بل پسې راشي؟ په خوب کې خو داسې کومه صحنه نه تر سترګو کېږي چې يو شی خپل ځای بل ته پرېږدي، نوی شی راشي او د زوړ شي ځای ونيسي، دانيال به په کوم دليل د يوې مجسمې څلور برخې د څلورو سلطنتونو په معنی تعبيروي؟ که احياناً دا څلور سلطنتونه تعبير کړي د مجسمې لاندنۍ برخه خو بايد د زوړ سلطنت په معنی تعبير کړي او د مجسمې سر هغه سلطنت چې د نورو د پاسه جوړ شوی!! آيا دا پاچا دومره بې عقله وو چې داسې کمزوری تعبير ئې قبول کړ؟

• ما ته ووايئ: که تاسو د يوه هنرمند په لاس داسې جوړه شوې رمزي مجسمه وګورئ چې پورتنۍ مجسمې ته ورته وي، څه انتباه به ترې اخلئ؟ سر، سينه، ورنونه او پښې به ئې څنګه تعبيروئ؟ آيا له دې پرته بله انتباه به ولرئ چې دې هنرمند په دې مجسمې سره هغه ټولنه انځور کړې چې په څلورو طبقو وېشل شوې: پاچا او کورنۍ ئې، شتمنه طبقه، فوځ او عام ولس چې يا کارګران دي يا بزګران، شتمنۍ د دوو لومړنيو په لاس کې ده، دوی او فوځ ئې د ولس په اوږو سپاره دي، مخصوصاً که تاسو په هغې زمانې کې اوسېدئ چې د فوځيانو خود او زره به له مسو جوړې شوې وې، په دې مجسمې باندې د يوې ډبرې رارغړېدل به يقيناً داسې تعبيروئ چې يو مضبوط ځواك به له غرنيو سيمو راکوز شي او دا نظام به دړې وړې کړي او هغه به په يوه ډېر ځواکمن او مضبوط قدرت بدل شي، ډېر ناپوه او کم عقله انسان به هم له داسې يوه خوب او منظرې نه هغه انتباه او تعبير ونه لري چې بايبل دانيال ته منسوب کړی.

• يوه بل تناقض ته هم پام وکړئ: وايي: کله چې پاچا دا تعبير واورېدو، د دانيال په وړاندې ئې د هغه د تعظيم او درناوي لپاره رکوع وکړه، د قربانۍ او د عطرناکو بوټو د دودولو امر ئې وکړ او دانيال ته ئې وويل: په رښتيا چې ستاسو خدای د خدايانو خدای، د پاچايانو خدای او د اسرارو څرګندونکی خدای دی، ... او دانيال

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې د ټول بابل واکمن وټاکو!! او د ده درې ملګرې ئې هم په مهمو دندو وګمارل، خو ورپسې لیکي: نبوکدنصر د بابل د دورا په دشتې کې د سرو زرو یوه داسې مجسمه جوړه کړه چې لوړوالی ئې د بېرش ګزه او سور ئې درې ګزه وو... ټول لوړ رتبه حکام او عام خلك ئې راغونډ کړل... اعلان ئې وکړ چې کله مو د موسیقي غږ واورېدو ټول به د مجسمې په وړاندې سجده کوئ، چا چې سرغړاوی وکړ له ځنډه پرته به په اور کې واچول شي!!!

د دې معنی دا ده چې نبوکدنصر د دانیال په خدای ایمان نه وو راوړی او هغه ته ئې دا خبره نه وه کړې چې په رښتیا ستاسو خدای د خدایانو خدای، د پاچایانو خدای او د اسرارو څرګندونکی خدای دی!!

دا خو لا څه کوئ له دې وروسته لیکي: ... پاچا ته اطلاع ورکړی شوه چې د دانیال دریو ملګرو سجده ونه کړه، هغوی ئې راوغوښتل... اعتراف ئې وکړ او له سجدې کولو ئې انکار وکړ... لاس پښې ترلې ئې اور ته واچول... ناڅاپه ئې پام شو چې په اور کې د دریو په ځای څلور کسان روغ رمټ چکر وهي... څلورم ئې خدایانو ته ورته ومونډو... نو اور ته ورنږدې شو... هغه درې کسان ئې په نامه یاد کړل او ورته وئې ویل: له اوره راووځئ!! ... نو امر ئې وکړ چې له دې وروسته که چا د دوی د خدای په ضد څه وویل دی به وژل کېږي او کور به ئې ورانېږي!!

یعني د دانیال د تعبیر په اورېدو سره ئې ایمان راووړ، خو بیا بېرته مشرك شو او د سرو زرو مجسمه ئې جوړه کړه، د دانیال ملګري ئې په اور کې واچول، د اور په لمبو کې ئې د دوی تر څنګ خدای ته ورته څلورم کس ولید چې له دوی سره یو ځای د اور په لمبو کې چکر وهي، نو بیا ئې ایمان راووړ او دا ځل داسې کلك یهودي شو چې وئې ویل: که له دې وروسته چا د دوی د خدای په ضد څه وویل دی به وژل کېږي او کور به ئې ورانېږي!!! او دا هغه خبره ده چې نه ئې عقل مني او نه له بایبل نه پرته بل چا کړې، په خپله بایبل څو سطره وروسته بیا لیکي چې پاچا خپل بتان لمانځل!!!

• د بایبل له منونکو پوښتنه کوو: د دانیال تعبیر به کله رښتیا کېږي؟ او هغه درېیم سلطنت چې په ټولې نړۍ به حکومت کوي ولې تراوسه جوړ نه شو؟ په دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نږدې درې زرو کلونو کې خو درې نه بلکې په لسهاوو سلطنتونه راغلل، هغه سلطنت چېرې دی چې په ټولې نړۍ به حکومت کوي؟!! د بايبل په حاشيه کې ليکل شوي چې له دوهم سلطنت نه مراد د ماد او فارس سلطنت، له درېيم نه د يونان سلطنت او له څلورم نه احتمالاً د روم سلطنت دی!! تاسو ووايئ: په دې سلطنتونو کې کوم يوه په ټولې نړۍ حکومت وکړ؟!! دانيال خو ويلي وو: د دغو پاچايانو د واکمنۍ په دوران کې به د آسمانونو خدای داسې يوه پاچايي جوړه کړي چې هيڅکله به له منځه نه ځي او هيڅوك به پرې برلاسی نه شي، بلکې ټول سلطنتونه به مغلوب کړي او په خپله به تر ابده پاتې وي!! د هغو پاچايانو په دوران کې دا تر ابده پاتې کېدونکې پاچايي ولې جوړه نه شوه؟!! په کوم کتاب کې چې دومره دروغجنې، له مبالغو ډکې، ضد او نقيض خبرې وي آيا هغه ته د يوه سپېڅلې کتاب په سترګه کتل سفاهت نه دی؟!!

بايبل مخکې ويل چې پاچا له نجوميانو وغوښتل چې هم د ده خوب ورته ووايي او هم ئې تعبير، خو څو سطره وروسته د پاچا له خولې او د ده د دوهم خوب تر نامه لاندې ليکي چې ما خوب وليدو، نجوميانو ته مې تېر کړ، هغوی تعبير نه کړی شو، دانيال ته مې خپل خوب تېر کړ او هغه راته تعبير کړ!! پوښتنه کوو: دا څل خو په کار وه چې پاچا له دانيال نه پرته له بل چا پوښتنه نه کولی، خپل خوب ئې هم هغه ته نه وی تېر کړی، د مخکې په څېر ئې يوازې دا ورته ويلي وی: خوب مې ليدلی، تعبير ئې څه دی؟!! او دانيال هم خوب ورته بيان کړی وی او هم ئې تعبير!! آيا د يوه تکړه، مجرب او پوه معبر په شته والي کې څوك بل معبر او منجم ته خپل خوب تېروي؟

بايبل له دې وروسته د پاچا د لمسي يو خوب رااخلي، د ده د نيکه خوب ته ورته، خو په دې کې د مجسمې په ځای يوه ونه ګوري... حکيمان او منجمان ئې نه شي تعبيرولی، دانيال ئې ورته تعبير کړي، ورپسې د ده د لمسي د سلطنت په دوران کې د يوه محفل قصه وړاندې کوي او ليکي چې په دې شاهي محفل کې خلك د شرابو په څښلو لګيا وو چې ناڅاپې يو لاس راڅرګند شو او په دېوال باندې ئې دا درې الفاظ وليکل: منا، منا، ثقيل، فرسين. منجمان ونه توانېدل چې دا خط

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولولي او معنی ئې ووايي، دانيال خط ولوست او داسې ئې وژباړو: منا يعني شمېرل شوي، ثقيل يعني تلل شوي او فرسين يعني تقسيم شوي او معنی ئې دا ده چې ستا د سلطنت ورځې لنډې دي او څو شمېرل شوې ورځې ئې پاتې دي، خدای په خپلې تلې کې تللی يې او سپك ختلی يې، ستا ملك به ووېشل شي او ماديانو او فارسيانو ته به ورکړی شي!! ... نو پاچا دانيال د هېواد د درېيم لوړ پوړي شخصيت په توګه وټاکو او په همدغه شپه، د بابل پاچا ووژل شو او داريوش قدرت ته ورسېدو!! دانيال په لوړ دولتي مقام پاتې شو... څه وخت وروسته په داسې کوهي کې وغورځول شو چې زمريان په کې اوسېدل... خو دی روغ رمټ پاتې شو... پاچا له پاسه پرې غږ کړ، ده ځواب ورکړ چې روغ يم او له کوهي ئې راوايست او هغه خلك ئې له خپلو کورنيو سره په دې کوهي کې وغورځول چې د ده په وژلو ئې ټينګار کړی وو... او له داريوش نه وروسته د کورش په حکومت کې هم برياليی وو...

د دې ادعا معنی دا ده چې دانيال، د نبوکدنصر، د ده د لمسي بلشصر، داريوش او کورش په سلطنت کې د وزارت او صدارت په څېر په لوړو مقامونو پاتې شوی، هر پاچا راغلی، مخکنی ئې له منځه وړی خو دانيال ئې په خپل مخکني مقام پرېښی او حتی ترفيع ئې ورکړې!!! کاش بايبل دا هم ويلي وی چې د دغو څلورو سلطنتونو د اقتدار موده څو کاله وه او د دانيال عمر څو کاله او ولې هر پاچا مخکنی پاچا له خپلو ټولو اعيانو او اعواتو سره له منځه وړل او دانيال ته ئې په کږه سترګه هم نه کتل؟!! دا هم د سامسون تر معما زياته پېچلې ده، ځواب ئې يوازې د بايبل ليکونکی ويلی شي!!

بايبل له دې وروسته د دانيال څو خوبونه رااخلي چې د محتوی او ماهيت له مخې مخکنيو خوبونو ته ورته دي، په لومړي کې د څلورو سلطنتونو راتګ او زوال او د يوه ابدي او تل پاتې سلطنت ادعا کوي، خو د څلورو سلطنتونو په ځای بې شمېره سلطنتونه راغلل ولاړل او د هغه تلپاتې سلطنت په اړه د دانيال خوب رښتيا نه شو، بل خوب ئې هم دې ته ورته دی، چې يو ئې هم رښتيا نه شو... د يوې رؤيا په اړه دې ناپړتو خبرو ته ئې هم غوږ شئ: د دجلې خوا ته ولاړ وم، کله چې مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورته وکتل یو سړی مې ولیدو چې کتاني جامې ئې اغوستې وې او د سرو زرو ملابند ئې تړلی وو، بدن ئې ځلېدو، مخ ئې روښانه وو، سترګې ئې د اور د لمبو په څېر وې، .... غږ ئې داسې وو لکه د ډېرو خلکو یو ځایي چیغې، د رود په غاړه نور خلك هم ولاړ وو خو یوازې ما دا د وېښې خوب ولید، خو سره له دې زما ملګرې داسې ووېرېدل چې ټول وتښتېدل (پرته له دې چې څه ئې لیدلي وي)، دې سړي ما ته وویل: ... اې دانیاله! مه وېرېږه، ستا دعا منل شوې، ... همغه ورځ زه مأمور شوم چې تا ته راشم خو په فارس ګمارل شوې فرشتې یو وېشت ورځې (درې واره اووه) زما مقابله وکړه او زما د راتلو مانع شوه!!! په پای کې میکائیل زما مرستې ته راوړاندې شو او زه وتوانېدم چې تا ته ځان راورسوم او درته ووایم چې ستا په قوم به څه راځي!!!.... کله چې له تا ولاړ شم نو د هغې فرشتې په ضد به جګړه کوم چې په فارس حکومت کوي، بیا به له هغې فرشتې سره جنګېږم چې پر یونان حکومت کوي، په دې مودې کې به میکائیل چې د اسرائیلیانو حامي دی زما مرسته کوي!!

ښایي د هر عاقل لوستونکي لپاره دا څو جملې کافي وي او د دې خوبونو ماهیت ورته څرګند کړي، د بایبل د ادعا معنی دا ده چې د نړۍ بېلې بېلې برخې د مختلفو فرشتو په واك کې دي، هره یوه ئې د یوه خاص قوم او قبیلې حامي ده، په خپلو منځونو کې ئې جګړې وي، هغه برلاسې شي چې کومه زوروره او خدای ته مقربه فرشته ئې ملا تړ وکړي، میکائیل د اسرائیلیانو حامي ده، کومه فرشته چې خدای دانیال ته لېږلې وه، یو وېشت ورځې ئې د بابلیانو حامي فرشتې مخنیوی وکړ او په دې ونه توانېده چې د خدای پیغام په خپل وخت دانیال ته ورسوي، د میکائیل په مرسته وتوانېده چې مقاومت وځپي، خنډ له لارې لرې کړي او ځان دانیال ته ورسوي!!! د بایبل کم عقله لیکونکی په دې نه پوهېږي چې که د نړۍ په یوه وړوکي هېواد کې د پاچا او د ده د والیانو، وزیرانو او درباریانو ترمنځ دغه حالت وي چې دی ئې د خپل خدای د پاچایۍ او د فرشتو ترمنځ د رقابت او جګړو په اړه وړاندې کوي نو دا هېواد څو ورځې هم دوام نه شي کولی.

قرآن د فرشتو په هکله فرمایي:

þ3Í»=B $kŽæ ä‘$ f ïø$r â¨ $Z9$$dŠqè #Y$R ØB‹îd&r ØB¡ ÿR& {þè{qãB#ä ûïŸ%$$kŠ»ƒ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ÇÏÈ brâDsãB bqèÿr Nd•B& $B ©$bqÃ è/ ž Š#‰Ï© â Ẍi التحريم: ۶

اي مؤمنانو! ځان او خپله کورنۍ له هغه اوره وساتئ چې سوند به ئې خلك او ډبرې (له ډبرو جوړ شوي بتان) وي، داسې فرشتې پرې ګمارل شوې چې سختې (سخت زړې) او شديدې (کلك نيونکې) دي او په هغه څه کې سرغړاوی نه کوي چې الله ئې پرې ګماري او همغه څه کوي چې پرې ګمارل کېږي.

brǯÉG ó„ Ÿ Nd r p3Í=J$r 7/Š `Ï Çú ó{ $ † Î$Br ÏN°q»J¡ 9$’Î $B %ã ó„ ‡ r

ÇÎÈ) brãBsã$B bqè ÿr Ôgîqù `Ï Nå® bqè$/† ÇÎÈ النحل:۴۹- ۵۰

او الله ته هم د آسمانونو او ځمکې هر څه سجده کوي او هم فرشتې، په داسې حال کې چې دوی تکبر نه کوي، له خپل سر لوړ خپل رب نه ويرېږي او همغه څه کوي چې پرې ګمارل کېږي.

دا خرافي عقيده له يهودانو نه مسلمانانو ته هم راانتقال شوه، په مسلمانانو کې هم ځينې په دې ګنده ويروس اخته شول، له الله تعالی ئې داسې واکمن جوړ کړ چې د خپل ملك د اداره کولو لپاره دې ته اړ دی چې هغه په بېلابېلو برخو ووېشي او د هرې برخې اداره يوه نائب ته وسپاري، بايبل د الله تعالی ملك په فرشتو وېشلی، هره فرشته د يوه قوم حامي او زمونږ صوفيانو په نقيبانو، ابدالو، اقطابو، سلطان او غوث وېشلی، ټول عالم د غوث په واك کې او تر هغه لاندې دا نور هر يو په يوې يوې برخې حکومت کوي، دوی چې چا ته وغواړي اقتدار سپاري، د دوی تر منځ هم کله کله د فرشتو جګړو ته ورته جګړې رامنځ ته شي، هغه برلاسی شي چې د غوث ملاتړ ترلاسه کړي!! يوه له عبدالقادر جيلاني څخه غوث الاعظم دستګير جوړ کړی او بل له امام زمان څخه، دا بې عقلان په دې نه پوهېږي چې داسې وېش د کمزورۍ نښه ده، هر څومره چې يو واکمن کمزوری وي نائبان، وزيران او واليان به ئې ډېر وي، انسان د کمزورۍ او ضعف په وجه دې ته اړ کېږي چې د نورو په مرسته خپل کارونه ترسره کړي او خپل وظايف له نورو سره ووېشي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله تعالی له دې عیب نه ډېر لوړ دی، هغه صمد دی، په هیڅ څه کې بل ته اړ نه دی، هغه له شریك نه مستغني دی، هغه ذات به څنګه شریك نیسي چې شأن ئې دا وي:

ÇÈ ãqãŠù `ä¼ãl ÃqÃ}ƒ $JRîù #Xö& ô̈Ó% #Œ̂r Ç̈Ú öR$ ÅV ºq»J¡ 9$Bƒ‰/

البقرة: ۱۱۷

(الله) د آسمانونو او ځمکې د پیدا ښت پیل کوونکی دی او چې کله د کوم کار پرېکړه وکړي نو فقط ورته وایي: وشه، نو هغه وشي.

دلته قرآن د بایبل د هغې کفري عقیدې په رد کې فرمایي: د چا په واك کې چې د ځمکې او آسمانونو هر څه وي او هر څه ده ته منقاد او تابع وي، ځمکه او آسمانونه ئې پیدا کړي وي او چې د هر کار اراده وکړي نو په محض امر سره ئې ترسره کېږي، هغه به ولې ځانته شریك، ځای ناستی او زوی غوره کوي، د څه لپاره به د خپل ملك د ځینو چارو واك بل ته سپاري؟ دا کار خو هغه څوك کوي چې ټولو چارو ته په خپله او یوازې او د بل له مرستې پرته نه شي رسېدی. په دې ژور او دقیق ځواب سره نه یوازې د ټګمارو مذهبي مشرانو ادعا رد شوې، بلکې د هر هغه باور او عقیدې جرړې ایستل شوې چې وایي: الله تعالی داسې خاص نازولي بندګان لري چې هغوی ته ئې خاص خاص اختیارات سپارلي او د عامو بندګانو عبادت او دعا د دغو نازولو له لارې او د دوی په سپارښتنه او وساطت قبلوي!!

ټول مشرك او لاروركي مذهبي مشران خلکو ته وایي: الله خاص نازولي بندګان لري، هغوی ته ئې خاص خاص اختیارات سپارلي، د عامو بندګانو عبادت او دعا د دغو نازولو له لارې او د دوی په سپارښتنه او وساطت قبلوي، که څوك غواړي الله ته ورسېږي، حاجتونه ئې ترسره او دعاګانې ئې قبولې شي، باید د دغو نازولو لاس او لمن ونیسي، دا خبره دغه ټګمار مذهبي مشران په دې خاطر نه کوي چې د اولیاوو د مقام درناوی وکړي او خلك پرې قانع کړي، برعکس هدف ئې دا وي چې له دې لارې ځانته په عوامو کې خاص مقام ترلاسه کړي، دوی ځانونه د دغو شخصیتونو وارثان ګڼي او په دې سره په عوامو کې دا باور راپیدا کوي چې اوس د هغوی مقام دوی ته راانتقال شوی، که څوك غواړي دعاګانې ئې قبولې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاجتونه ئې ترسره شي باید دوی ته رجوع وکړي، د دوی لمن ونیسي او د شکرانو په ورکولو سره د دوی رضا حاصل کړي، د دوی په رضا کې د الله رضا نغښتې ده. د هر انحرافي مذهب بې لارې او تېګمار مذهبي مشران همداسې شي، همداسې د پېغمبر اولاده د الله ځای ناستې او ځانونه د هغوی ځای ناستې وګڼي او له دې لارې له مذهب نه دکان او د عوامو د غولولو دام جوړ کړي.

دانیال له دې وروسته د مخکنیو وړاندوینو په څېر د مصر او سوریې په اړه وړاندوینې کوي او په پای کې لیکي: دغه آسماني استازې راته وویل: ... په دې وخت کې به میکائیل ستا د قوم مرستې ته راپاځي، داسې سخت حالت به راشي چې د بشر په تاریخ کې ئې بېلګه نه ده لیدل شوې، خو ستا د قوم هر هغه څوك به وژغورل شي چې نوم ئې له خدای سره ثبت شوی!! ټول مړي به راژوندي شي، ځینې د تلپاتې ژوند لپاره او ځینې د تلپاتې شرم او سپکاوي لپاره!! خو ته اې دانیاله! دا وړاندوینه له ځان سره وساته او چا ته ئې مه وایه، مهر پرې ووهه، تر هغه چې آخري زمانه راورسېږي!! ... په دې وخت کې متوجه شوم چې یو سړی د رود یوې غاړې ته او بل ئې بلې غاړې ته ولاړ دی، یوه له هغه آسماني استازې وپوښتل: څومره وخت به ونیسي چې دا عجیبې پېښې پای ته ورسېږي؟ هغه په ځواب کې لاسونه د آسمان په لوري لوړ کړل او په تل پاتې خدای ئې لوړه وکړه او وئې ویل: دا وضعیت به تر درې نیمو کلونو دوام وکړي، کله چې د خدای پر قوم ظلمونه ختم شي دا پېښې به هم پای ته ورسېږي، ... زه ئې په مطلب پوه نه شوم، ورته ومې ویل: باداره! د دې پېښو په پای کې به څه وشي؟ هغه ځواب راکړ: دانیاله! ته خپل کار ته دوام ورکړه، دوه سوه نوي ورځې به تېرې شي!! هغه څوك بختور دی چې تر هغه صبر وکړي چې یو زر درې سوه پنځه دېرش ورځنۍ دوره پای ته ورسېږي!!

د بایبل له منونکو پوښتنه کوم: دا تاریخونه خو تېر شول، نه قیامت راغی، نه خلك بېرته راژوندي شول او نه هغه تلپاتې او ابدي پاچایي جوړه شوه!! چا دروغ ویلي؟ بایبل، دانیال، که هغې فرشتې چې بایبل ئې آسماني استازی ګڼي؟!!

د بایبل له دغو خبرو معلومېږي چې (دانیال) او په ده پورې تړل شوې خبرې جعلي نوم او له ځانه جوړې شوې خبرې او له سره تر پایه غلطې او بې بنسټه دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو عجیبه ده چې دانیال ته منسوب دغه قصې، خوبونه او تعبیرونه ئې په مسلمانانو کې خورې شوې، دانیال د یوه معروف معبر په نامه پېژني او حتی ځینو مفسرینو په خپلو تفسیرونو کې د ده خبرې نقل کړي، دا په داسې حال کې چې عمر رضي الله عنه یو کس د دې لپاره سخت تنبیه کړ چې دانیال ته دغه منسوب خبرې ئې تبلیغ کړې وې او ورته وئې ویل چې زه پیغمبر علیه السلام د اهل کتابو د آثارو له لوستلو په کلکه منعه کړی وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوشع

دا د بایبل بل کتاب دی چې داسې پیل شوی: لومړی پیغام چې خدای هوشع ته ورکړ دا وو: ولاړ شه او یوه فاحشه ښځه په نکاح کړه چې له نورو سړو تا ته زامن وزېږوي!!... نو هوشع ګومر په نکاح کړه، ... زوی ئې وزېږاوو، خدای ورته وویل: نوم ئې یزرعیل کېږده، ځکه چې زه غواړم اسرائیلیان د یزرعیل په درې کې مجازات کړم، ... انتقام ترې اخلم... خپلواکۍ ئې پای ته رسوم!!! ... لا ډېره موده نه وه تېره شوې چې ګومر بیا حامله شوه، لور ئې وزېږوله، خدای هوشع ته وویل: لوروحامه (یعني نور رحمت بس دی) ئې ونوموه، دا ځکه چې نور پر اسرائیلیانو رحم نه کوم او نه ئې بخښم، خو د یهودا پر خلکو به رحمت کوم او زه به ئې په خپله او د دوی له فوځ او وسلې پرته له دښمنانو ژغورم!!! ګومر بیا حامله شوه، زوی ئې وزېږاوو، خدای د لوعمي (زما قوم نه دی) نوم ورته غوره کړ، ځکه اسرائیلیان زما قوم نه دي او زه ئې خدای نه یم، خو له دې سره سره به د اسرائیلیانو شمېر زیات شي او داسې وخت به راورسېږي چې خدای به ورته ووایي: تاسو د ژوندي خدای زامن یاست!! اسرائیل او یهودا به متحد شي، یو مشر به لري، له تبعید نه به بېرته راستانه شي!!

پوښتنه کوو: الله تعالی ولې هوشع ته وویل چې یوه فاحشه ښځه ځان ته په نکاح کړه؟ آیا د دې لپاره چې ډېر اولاد وزېږوي؟ آیا د مېړونو زیاتوالی د اولاد د زیاتوالي سبب کېږي؟ الله تعالی خو په تورات، زبور، انجیل، قرآن او په ټولو کتابونو کې زنا حرام کړې، ټولو پیغمبرانو علیهم السلام زنا حرام کړې، الله تعالی د انسان، حیوان او مارغه په فطرت او خټې کې دا احساس ایښی چې له خپلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېرمنې سره د بل له نږدې کت نه کرکه لري او نه ئې زغمي، انسان خو پرېږده دا بې شمېره حيوانات او مارغان ګورو چې دوه دوه سره جوړه کېږي، ځان ته بېله کورنۍ او ځاله جوړوي، په خپلو کې ئې مينه وي، يو له بله دفاع کوي، مېړه په خپلې مېرمنې غيرت کوي، بل نږدې نه ورپرېږدي، چرګ پر خپلو مېرمنو هومره غيرت کوي چې پرې زخمي زخمي شي، دا فطري احساس د ژوو د بقا لپاره ضروري دی، د همدې لپاره الله تعالی د دوی په ختې او فطرت کې ايښی، د بايبل خدای دلته ولې د دائمي الهي سنت او د هغه فطرت خلاف امر کوي چې الله تعالی په خپله په بې شمېره ژوو کې ايښی؟!! (محدود شمېر ئې ترې مستثنی دی، چې دا يا هغه ژوي دي چې انسان اهلي کړي او د دوی طبيعي ژوند ئې وربدل کړی او يا هغه چې د دوی جنسي غريزه په ټول کال کې يو ځل فعاله کېږي).

- که د بايبل دا خبرې رښتيا وي چې خدای وويل: زه غواړم اسرائيليان د يزرعيل په درې کې مجازات کړم، ... انتقام ترې اخلم... خپلواکۍ ئې پای ته رسوم!!! نور پر اسرائيليانو رحم نه کوم او نه ئې بخښم، اسرائيليان زما قوم نه دی او زه ئې خدای نه يم، نو د خدای پرېکړه خو نه بدلېدونکې وي، بيا داسې پرېکړې چې د هوشع په اولاد ئې د خپلې هرې پرېکړې نوم کېښود!! خو بايبل په دې پسې متصل ليکي چې خدای خپلې خبرې بېرته واخيستې او له خپلو قاطع پرېکړو په شا شو او وئې ويل: له دې سره سره به د اسرائيليانو شمېر زيات شي او داسې وخت به راورسېږي چې خدای به ورته ووايي: تاسو د ژوندي خدای زامن ياست!! او بيا به يزرعيل ته ووايي: د خپلې خور او ورور نومونه دې بدل کړه!! د ورو نوم دې عمي (زما قوم يې) او د خور نوم دې روحامه (رحم کړی شوی) کېږده!!

له دغو خبرو د دې کتاب د نورو خبرو ماهيت درك کولی شئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوئيل

د دې کتاب په مقدمه کې راغلي: يوئيل دا کتاب د يهودانو لپاره وليکو، هغه وړاندوينه کوي چې خدای به د اسرائيليانو د تنبيه لپاره د ملخانو په بڼې کې لوی مصيبت راولېږي، ځکه چې دوی خدای ته وفادار نه وو ... او د کتاب تر ټولو مهمه برخه دا ګڼي چې په کې راغلي: خپله روح به په ټولو خلکو توی کړم، ستا لوڼې او زامن به نبوت کوي، ستاسو زاړه به خوبونه او ستاسو ځوانان به رؤياګانې ګوري. کتاب د ملخانو د راتلو په وړاندوينې سره پيل کېږي، د ملخانو د لښکر، بريد او د هغې تباهۍ په اړه چې دوی ئې ترشا پرېږدي، تفصيلي بحث کوي، ولس توبې ته رابلي او ډاډ ورکوي چې د توبې په نتيجه کې به بلا او مصيبت رد شي او خدای به ستاسو په هر څه کې برکت واچوي، خو بيا پرته له دې چې ووايي دا مصيبت راغی که نه، د خدای د قضاوت د ورځې په اړه بحث کوي او وايي: د خدای د لويې او هولناکې ورځې په رارسېدو سره به لمر تك تور او سپوږمۍ تکه سره شي، خو هر څوك چې د خدای په ياد وي وبه ژغورل شي، لکه څنګه چې خدای وعده کړې په اورشليم کې به ځينې روغ پاتې شي، دا ځکه چې خدای ځينې له مخکې نه غوره کړي چې پاتې شي.

يعني د ده له نظره قيامت هغې ورځې ته ويل کېږي چې نور خلك به ټول له منځه ولاړ شي، يوازې ځينې اسرائيليان به په اورشليم کې روغ رمټ پاتې شي او دا ځکه چې خدای يوازې دوی د پاتې کېدو لپاره غوره کړي!!! ټول خلك به د الهي قضاوت په درې کې راغونډ کړی شي، محاکمه به شي او پر اسرائيليانو د ظلم کولو په سبب به مجازات شي او اسرائيليانو ته به خدای ووايي: له دې وروسته به پردي فوځونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اورشلیم ته داخل نه شي، له غرونو نه به تازه شراب رابهېږي او له لوړو شیدې، د یهودا وچ نهرونه به ډك شي، د خدای له کوره به یوه چینه راوخوټېږي او د شکیم دره به خړوبه کړي، مصر او ادوم به د هغو ظلمونو په سبب له منځه ولاړ شي چې د یهودا له هېواد سره ئې کړي او بې ګناه خلك ئې وژلي!! خو یهودا او اورشلیم به تر ابده تلپاتې وي، زه به د خپل قوم د وینو انتقام واخلم او د هغه چا ګناه به ونه بخښم چې په دوی ئې ظلم کړی، زه به په اورشلیم کې له خپل قوم سره یو ځای مېشت شم!! دا ئې د قیامت، مکافات، مجازات، جنت او دوزخ په هکله د بایبل عقیده!! او دا په داسې حال کې چې بایبل په ټولو مخکنیو کتابونو کې د قیامت، الهي محاسبې، مکافات، مجازات، دوزخ او جنت په اړه دومره څه هم نه دي ویلي، دا لومړی ځل دی چې په ګونګو او لنډو الفاظو سره په دې اړه د څه ویلو جسارت کوي!!

قرآن د قیامت، بیا ژوندون او الهي محاسبې په اړه هومره ژور او مفصل بحث کوي چې د انسان هیڅ پوښتنه بې ځوابه نه پرېږدي او ټول شکوك او شبهات ئې له منځه وړي او دا د دې لپاره چې خلکو ته د دې خبرې منل تر بلې هرې خبرې ګران وو چې انسان به له مرګه وروسته بیا راژوندی کېږي، د الله تعالی په وړاندې به ودرېږي او د خپلو عملونو سزا او جزا به ګوري، په قرآن کې د قیامت ورځ په ګڼ شمېر نومونو یاده شوې چې هر نوم د دې ورځې یو اړخ انځوروي، لکه یوم القیامة، یوم الآخرة، یوم البعث، یوم الدین، یوم الحساب، الساعة، الطامة، الصاخة، القارعة، ... که هغه آیتونه وشمېرو چې قیامت او په دې ورځې پورې اړوند مسایل په کې څېړل شوي نو دومره به ئې ومومو چې د ټول قرآن نږدې لسمه برخه جوړوي، په دې آیتونو کې نه یوازې د دې ورځې کیفیت او څرنګوالی څېړل شوی بلکې د اثبات لپاره ئې ډېر مضبوط او قانع کوونکي دلایل ویل شوي، په یقین سره ویلی شو چې په اصلي تورات او انجیل کې به هم د قرآن په څېر په دې هکله تفصیلي بحث شوی وي خو یهودي ملایانو دا برخې عمداً او داسې حذف کړې چې اوس د دوی په سپېڅلي کتاب کې په دې هکله اجمالي اشارې هم نه تر سترګو کېږي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

عاموس

د دې کتاب په مقدمه کې راغلي: عاموس، د دې کتاب ليکونکی شپون وو، ... خدای وروبالو او يو رسالت ئې ورکړ... هغه په وعظ او وړاندوينو پيل وکړ...خلکو ته ئې ويل: ستاسو په دې قربانيو او مذهبي جشنونو خدای لازيات غصه کېږي، د دې په ځای له مسکينانو سره مرسته وکړئ...

د اسرائيليانو د مذهبي مراسمو او قربانيو په هکله به د هر خدای پال او ديندار انسان قضاوت همدا وي چې عاموس درلودو، مونږ هم تر دې د مخه د دې مراسمو په هکله همدا د عاموس خبره کړې ده، په دې مراسمو زمونږ اعتراض همدا وو چې د اسرائيليانو قربانۍ د مسکينانو په ځای ټګمارو مذهبي مشرانو ته ورکول کېدې.

بايبل ليکي: ...خدای عاموس ته د اسرائيليانو د مستقبل په هکله دا رؤيا وروښوده: ...خدای د صهيون له غره نه د زمري په څېر وغرېدو، د کرم د غره ښېرازه او سمسور څرځايونه وچ شي او شپانه وير کوي.. او خدای د اسرائيليانو د ګاونډيو په هکله فرمايي: زه به سوريه مجازات کړم، د سوريې د خلکو له ګناه څخه نه تېرېږم، زما په قوم ئې تېری وکړ... د غزې د خلکو ظلمونه هم نه هېروم، دوی زما قوم تبعيد کړ... د صور او سېدونکو ته هم عفو نه کوم، سزا ورکوم...په اسرائيليانو ئې بريد وکړ...د ادوم خلکو هم په وار وار ګناه وکړه...زه نه ترې تېرېږم... دوی په وار وار په خپلو اسرائيلي ورونو تېری کړی... عمون او موآب هم همداسې وکړل... سزا ورکوم... يهودا بتان ولمانځل... اسرائيل هم ګناهونه وکړل... سزا ورکوم... او بيا د دې سزا ورکولو دلايل په ګوته کوي... او د دوی د پرېشانه او دردونکي وضعيت په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړه يوه مرثيه وړاندې کوي او توبې ته ئې رابلي... بيا وايي چې خدای ما ته په رؤيا کې د هغو ملخانو سيلونه راوښودل چې د اسرائيليانو لپاره ئې تيار کړي وو خو ما خدای ته زاري وکړه او هغه ومنله او دا ملخان ئې ونه لېږل، بيا ئې اور راوښود... ما زاري ورته وکړه، خدای ومنله او د اور له لېږلو تېر شو، ... خو په پای کې ئې د اسرائيليانو د مجازات داسې پرېکنده فيصله وکړه او عاموس ته ئې وويل: نور نو دا پرېکړه نه بدلېږي، ... د خدای کور به رانسکور او چت به ئې پر خلکو راپرېوځي، هيڅوک به ترې ژوندی ونه وځي، څوك چې په تېښتي بريالی شي په لار کې به ووژل شي... خو خدای به اسرائيليان د نورو قومونو په واسطه تصفيه کړي، بدکاران به ترې لرې کړي... بيا به د داؤد سلطنت بېرته احياء کړي،.. بيا به سوکالي او پرېماني وي!! اسرائيليان به په هغې سيمې کې مېشت کړم چې ما ورکړې او دوی به بيا له منځه نه ځي!!

که دې مذهبي ناول ته ځير شئ او له مخکنيو سره ئې مقايسه کړئ نو په آسانۍ به درته جوته شي چې د محتوی له پلوه له مخکنيو سره خاص توپير نه لري، په دې ټولو کې يوه اساسي خبره شريکه ده او هغه دا چې يوازې له اسرائيليانو او د دوی له ګاونډيو بحث کوي، نوره نړۍ او قومونه ئې هېر کړي، په ټولو کې په دې خبرې تأکيد شوی چې د اسرائيليانو بد او سخت حالت به پای ته ورسېږي، خدای به ئې له ګناهونو تېر شي، د داؤد سلطنت به بيا احياء کړي او خدای به د اسرائيليانو له دښمنانو خامخا انتقام واخلي، د خدای دا پرېکړه بدلېدونکې نه ده، فلسطينيان، مصريان، د سوريې خلك او د خدای د نازولي قوم نور داخلي دښمنان به وځپي او اسرائيليانو ته به تلپاتې پاچايي ورپه برخه کړي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

عوبدیا

د دې کتاب په سريزه کې راغلي: دا د عهد قديم د کتاب تر ټولو ووړ کتاب دی، ليکونکی ئې عوبديا دی خو د ده په اړه ډېر لږ معلومات ترلاسه شوي، د دې کتاب يوويشت آيتونه د ادوم د قوم په اړه خبرې کوي، د ادوم قوم د عيسو له نسله دی، ... د اسرائيليانو او ادوميانو تر منځ به اکثراً نښتې کېدې او کله کله به ادوميانو له اسرائيليانو سره په جګړو کې له فلسطينانو نه مرسته غوښته، د عوبديا کتاب وايي چې خدای به د ادوم قوم له منځه يوسي، ځکه چې دوی د نورو قومونو په مرسته غوارې د خدای قوم له منځه يوسي، نو خدای د عوبديا له لارې د ادوم قوم ته وويل: که د عقاب په څېر د آسمان لوړو ته ولاړ شې او خپله ځاله په ستورو کې جوړه کړې، تا به له هغه ځايه ځمکې ته راکوز کړم....

د دې کتاب په اړه بايد ووايو چې په بايبل کې د ادوم د قوم او د دوی د جد عيسو په هکله چې څه ويل شوي، که دا د رؤيا او خوب په بڼې کې دي او که د وړاندوينو په بڼې کې، ټول له قومي تعصب نه نشأت کوي، په کوم خوب، رؤيا او وړاندوينې کې چې تاسو د ادوميانو په ضد څه واورئ نو پوه شئ چې دا خوب، رؤيا او وړاندوينه دروغجنه او جعلي ده او له قومي تعصب نه راولاړه شوې، عيسو د يعقوب عليه السلام مشر ورور دی او ادوميان د اسرائيليانو تربورونه دي، دوی ټول عمر له دغو تربورونو سره په نښتو کې تېر کړي، ځان د خدای ځامن ګڼي او ادوميان د خدای د نازولو زامنو دښمنان!! داسې دښمنان چې خدای ئې له ګناه هيڅکله نه تېرېږي او عفو ورته نه کوي، په داسې حال کې چې دواړه د يوه پلار اسحاق عليه السلام زامن دي او د بايبل په وينا اسحاق عليه السلام غوښتل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیسو ئې ځای ناستی وي، خو یعقوب په چل سره خپل پلار دوکه کړ او په داسې حال کې ئې له پلاره برکت ترلاسه کړ چې هغه د عیسو ګمان پرې کاوو!! خو دا دی ګورئ چې د اسرائیلیانو انبیا د دوی په ضد وړاندوینې کوي، کاهنان ئې خوبونه ګوري، شاعران ئې شعرونه وایي، شجره لیکونکي ئې دا هڅه کوي چې له عیسو نه مشروالی په یو نس ډوډۍ یعقوب ته ترلاسه کړي،... او لیکوالان ئې قیامت داسې انځور کړي چې ادومیان به د نورو قومونو په څېر له منځه ځي او په ټولې نړۍ به یوازې د اسرائیلیانو تلپاتې پاچایي قائمېږي!!!

همدا راز کله چې تاسو د بایبل په کوم کتاب کې د فلسطین، مصر، سوریې، بابل او د اسرائیلیانو د نورو ګاونډیو په اړه کومه وړاندوینه، رؤیا او خوب ګورئ، داسې چې په قومي او نژادي بنسټ د یوه د نابودۍ او ورکې خبر ورکوي او د بل د بریا زېری، نو پوه شئ چې دا حقیقت نه لري، جعلي دي او منشأ ئې قومي تعصب دی، الله تعالی هیڅکله یوه قوم ته په بل ترجیح نه ورکوي، ټول قومونه ورته برابر دي، ټول د یوه پلار زامن دي، خدای ته هغه انسان نږدې دی چې ایمان لري او عمل ئې صالح دی، کوم خوب چې وایي: اسرائیلیان تر ادومیانو ښه دي، خدای یهودان تر نورو قومونو خوښوي، دا رحماني نه بلکې شیطاني خوبونه دي!! دا د اولیاء الرحمان رؤیاګانې نه بلکې د اولیاء الشیطان رؤیاګانې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يونس

د دې کتاب په مقدمه کې راغلي: يونس نبي د خدای له لوري په دې وګمارلی شو چې د آشور پلازمېنې نينوا ته ولاړ شي، ...او خلك خدای ته راوبلي، خو يونس له دې نه ډډه کوي، دا ځکه چې د هغه ځای اوسېدونکي د اسرائيليانو دښمنان وو او د يونس هيله دا وه چې خدای دوی مجازات کړي!!! نو ځکه يونس نينوا ته د تلو په ځای ترشيش ته روان شو، ... خو د دې سفر په دوران کې خدای داسې څه وکړل چې دی نينوا ته په تلو مجبور شو!! د نينوا خلکو د خدای د کلام په اورېدو سره توبه وکړه او خدای ته ئې رجوع وکړه، يونس له دې کار نه خفه شو او خدای ته ئې شکايت وکړ، خو خدای ده ته وويل: بايد هغو خلکو ته ارزښت ورکړې چې ما پيدا کړي، ځکه خدای په خلکو کې توپير نه کوي!!!

دغه مقدمه کافي ده چې د دې کتاب په ماهيت پوه شو او ووايو چې له ځانه جوړ شوی جعلي کتاب دی، څنګه ممکن ده چې الله تعالی يو څوك د پيغمبر په توګه غوره کړي او يوه قوم ته ئې په تلو مأمور کړي، دی انکار وکړي او په بل لوري روان شي؟! د بايبل د وينا معنی دا ده چې د ده خدای په خپل انتخاب کې کمزوری دی، نه پوهېږي څوك د رسالت لپاره غوره کړي!! په داسې چا لاس ږدي چې د ده خبره نه مني او د رسالت وړتيا او اهليت په کې نه شته!! د بايبل له منونکو نه پوښتنه کوم: تاسو نن او د موسی او عيسی عليهما السلام له بعثت نه څو زره کاله وروسته د تورات او انجيل له احکامو په دې خاطر سرغړاوی نه کوئ چې دا احکام د خدای له لوري دي، نو هغه پيغمبر به څنګه د خدای له حکم نه سرغړاوی کوي چې خدای په خپله غوره کړی او وحي ئې ورته کړې؟!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

بایبل لیکي: خدای یونس ته دا پیغام ولېږو: د نینوا لوی ښار ته ولاړ شه او اوسېدونکو ته ئې ووایه چې خدای داسې فرمایي: زه ستاسو له شرارتونو غافل نه یم، ډېر ژر به مو هلاك کړم!!

که پر الله تعالی د ایمان په رڼا کې دې خبرو ته ځېر شو نو پوهېږو چې دا نه الهي پیغام کېدی شي او نه د یوه پیغمبر رسالت، داسې پیغامونه یوازې هغه څوك لېږي چې له یوه قوم سره د جنګ اراده لري، داسې پیغامونه د هیټلر او موسولیني په څېر جلادانو ته منسوبول صحیح دي خو الله تعالی ته ئې انتساب لوی ظلم او ستر جسارت دی، الله تعالی د خپل رحمت او پېرزوینې په سبب او د خلکو د هدایت لپاره پیغمبران لېږي، د عذاب پرېکړه هغه وخت کوي چې د خلکو د هدایت ټولې هڅې ناکامې شي، ولس خپل پیغمبر ته د رد ځواب ورکړي، اتمام حجت وشي، نه د زړه سواندو پیغمبرانو علیهم السلام مسلسل دعوت څه نتیجه ورکړي او نه ئې معجزې، په دې وخت کې خلك په الهي عذاب ګواښل هم معقول کار دی او هم عادلانه، خو له دې د مخه ګواښل له مهربان رب سره نه ښایي!! قرآن فرمایي:

$Br $Zï»ƒ#ä ÙÛÏŠ« {qè=ƒ ZwqßÙ‘ $gÏBé&þÎ]èŠö7tƒ 4Ó®Lym 3“tà)ø9$# 7Î=ôgãB 7/u‘ b%x. $Br

ÇÎÊÈ šcqßJÎ=»ß $ygè=÷dr&ur žwÎ) #”tà)ø9$# ’Å5Î=ôgãB $¨Zà2 القصص: ۵۹

او ستا رب تر هغه د کلیو هلاکوونکی نه دی چې په مرکزي برخې کې ئې یو پیغمبر ونه لېږي، چې زما آیتونه پرې ولولي او مونږ د کلیو هلاکونکي نه یو مګر دا چې اوسېدونکي ئې ظالمان وي.

ÇÌÌÈ brãÏÿøótGó¡o„ öNèdur öNåkz:Éjyèãª! $šc%x. $Br öNÍkŽÏù |MRr&ur öNåkz:Éjyèã‹Ï9 ª! $šc%Ÿ2 $Br

الانفال: ۳۳

او الله داسې نه دی چې دوی تعذیب کړي په داسې حال کې چې ته (اې پیغمبره!) لا په دوی کې یې او الله ئې په داسې حال کې تعذیبوونکی نه دی چې دوی د بخښنې غوښتونکي وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله تعالی دا ځواب هغه چا ته ورکړی چې په خپله خوله د عذاب نازلېدل غواړي او وايي: ولې په مونږ باندې له آسمانه ډبرې نه ورېږي؟ الله تعالی فرمايي: زما سنت دا دی چې د پيغمبر په شته والي کې او تر هغه چې په خلکو کې د توبې او استغفار امکان وي زه خپل عذاب نه نازلوم!!

تاسو ګورئ چې يهودان حتی دا نه خوښوي چې د دوی خدای نورو قومونو ته پيغمبران ولېږي، يونس عليه السلام داسې معرفي کوي چې بل قوم ته ئې د هدايت په ځای د هلاکت تلوسه درلوده، د خپل خدای له امره ئې په دې خاطر سرغړاوی وکړ چې غوښتل ئې بابل وران شي او په او سېدونکو ئې د خدای عذاب نازل شي، د خدای دا خبره ئې هم ونه منله چې زه د ټولو انسانانو خدای يم، په دوی کې توپير نه کوم، زما بندګانو ته ارزښت ورکړه!!

بايبل ورپسې ليکي: يونس چې نه ئې غوښتل نينوا ته ولاړ شي، فيصله ئې وکړه چې له خدای نه ترشيش ته وتښتي!!... په کشتۍ کې سور شو... طوفان راغی، نږدې وه کشتۍ غرقه شي... د دې لپاره پچه واچول شوه چې معلومه شي چا خدای غصه کړی... پچه د يونس په نامه وختله، يونس ئې سيند ته وغورځاوو... ماهي له کومې تېر کړ، درې ورځې د ماهي په نس کې پاتې شو، يونس اوږده دعا وکړه، خدای ماهي ته امر وکړ چې يونس په ساحل کې وغورځوه او ماهي همداسې وکړل!! خدای بيا يونس ته وويل: نينوا ته ولاړ شه او هغوی ته ووايه چې بد برخليك درته منتظر دی!! يونس اطاعت وکړ، نينوا ته ولاړ، چې لوی ښار وو، له يوه سر تر بل سر ئې رسېدل درې ورځې مزل غوښت، موعظه ئې پيل کړه، وئې ويل چې له څلوېښتو ورځو وروسته به ښار وران شي!! پاچا او ټول خلك وو ېرېدل، توبه ئې وکړه... خدای هم پر دوی رحم وکړ او هغه بلا ئې دفعه کړه!! خو يونس په دې کار سخت ناراضه او غصه شو!! ... خدای ته ئې وويل: ما ووژنه! تر دې ژوند مرګ راته غوره دی!! خدای ورته وويل: آيا دا سم کار دی چې ته د دې خلکو په ژغورنې غصه شوی يې؟ يونس له ښاره ووت چې وګوري څه پرې راځي، ناست وو چې ناڅاپي خدای يو بوټی راشين کړ، په ده ئې خپلې پاڼې وغوړولې، له سيوري ئې خوښ شو، خو سبا دا بوټی وچ شو، يونس په دې کار ډېر خفه شو...خدای ورته وويل: آيا د دې بوټي په

(c) ketabton.com: The Digital Library

وچېدو خفه شوې؟ ده ځواب ورکړ: هو!... خدای ورته وویل: ته د هغه بوټي لپاره خفه کېږې چې په یوه شپه کې راپیدا شو او په بله شپه کې له منځه ولاړ، سره له دې چې تا ئې په راپیدا کېدو کې هیڅ زحمت نه وو ایستلی، نو آیا زما زړه دې د نینوا لپاره ونه سوځېږي چې په هغه کې یوسل شل زره بې ګناه ماشومان او ډېر حیوانات اوسېږي؟!!

په دې هکله څو خبرو ته پام وکړې:

• د بایبل له لیکونکي پوښتنه کوم: دلته چې تا خدای ته کومه وینا منسوب کړې، یونس ته ئې ځواب ورکړی او هغه ته ئې ویلي: ته د هغه بوټي لپاره خفه کېږې چې په یوه شپه کې راپیدا شو او په بله شپه کې له منځه ولاړ، سره له دې چې تا ئې په راپیدا کېدو کې هیڅ زحمت نه وو ایستلی، نو آیا زما زړه دې د نینوا لپاره ونه سوځېږي چې په هغه کې یوسل شل زره بې ګناه ماشومان او ډېر حیوانات اوسېږي؟!! دا ولې دلته خدای د یونس غوښتنه نه مني، د بابل خلکو ته د سزا په ورکولو کې تلوار نه کوي، د دوی توبه ئې قبوله کړه او عذاب ئې تم کړ؟ سره له دې چې دوی اسرائیلیان نه دي او ستا په وینا د خدای زامن نه دي!! دا وینا ستا د ټولو مخکنیو ویناوو خلاف ده او په ټولو تېرو کتابونو کې دا لومړی او یوازنی وار دی چې ته خپل خدای ته دا صفت منسوبوې، تر دې د مخه خو تا خپل خدای داسې انځور کړی چې د عذابونو له نازلولو خوند اخلي، له اسرائیلیانو پرته د نورو قومونو په وژلو، شړلو او د دوی د کورونو په ورانولو خوشحاله کېږي، هغه پاچایان ئې نه دي بخښلي چې پر نورو قومونو ئې رحم کړی او د دوی د اسیرانو په وژلو کې ئې لټي کړې؟!! د الله تعالی په اړه ستا دا وینا سمه ده که مخکنۍ؟ دا ولې دلته خدای د یوه مهربان ذات په توګه معرفي کوې او نبي د یوه سخت زړي انسان په توګه، خو تر دې د مخه دې خدای سخت زړی او غضبناك معرفي کاوو او نبي زړه سواند؟ فقط یوه وجه په نظر راځي او هغه دا چې نبي باید داسې انځور شي چې د خپل قوم په اړه تعصب لري، که خدای د اسرائیلیانو په ضد د عذاب پرېکړه وکړي نو نبي ئې باید مخنیوی وکړي او که د اسرائیلیانو د دښمنانو په اړه د کومې پېرزوینې پرېکړه کوي نو نبي باید داسې شدید اعتراض وکړي چې خدای ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وواييي: د دې حالت تر ليدو خو دا راته غوره دی چې زه مړ شم!!

- که د بايبل دا کتاب د پيغمبر عليه السلام له بعثت نه وروسته ليکل شوی وي نو په يقين سره ويلی شو چې دا قصه ئې له قرآن نه اخستې او په هغې کې ئې کرکجن تصرف او تحريف کړی او که تر دې د مخه ليکل شوی وي نو قرآن د هغې تصحيح کوي او حقيقت ئې په ګوته کوي. د بايبل د تدوين او په اوسنۍ بڼې کې د هغه د خپرولو واضح او يقيني تاريخ نه دی معلوم، محققين وايي چې احتمالاً له شپاړسمې تر لسمې ميلادي پېړۍ کې دا کار شوی.
- قرآن فرمايي چې يونس عليه السلام په داسې سيمې کې مبعوث شوی وو چې د اوسېدونکو شمېر ئې سل زره يا څه زيات وو. دا يوازنی مورد دی چې قرآن د يوه قوم د شمېر خبره کوي او هغه هم په دې توګه چې سل زره او يا څه ترې زيات او دا د دې لپاره چې قرآن د تاريخ او احصايې کتاب نه دی، قانون او لارښود دی او ښايي دا هم د دې لپاره وي چې د بايبل د ادعا پوچ والی په ګوته کړي، د بايبل خبره له مبالغې ډکه ده، دومره ښار چې اوږدوالی يا سور ئې د درېو ورځو مزل په اندازه وي، يعني نږدې پنځوس کيلومتره، دا بايد د اوسني بغداد، تهران او حتی د کراچۍ په اندازه پراخ وي او نفوس به ئې هم نږدې لس مليونه او د ماشومانو شمېر به ئې يو سل شل زره نه بلکې نږدې څلور مليونه وو، په داسې ښار کې به د يوه مسافر خبره څنګه په يوه ورځ کې د ټولو ښاريانو حتی د پاچا غوږ ته رسېږي؟ هلته خو نه راډيو وه او نه تلويزيون!! څنګه به خلک د يوه ناآشنا مسافر دا خبره مني چې په څلوېښتو ورځو کې به دا ښار وران شي او بيا به ټول د پاچا په شمول توبه کوي؟!! عجيبه ده چې ځينو درنو مفسرينو د قرآن اسلوب او په دې هکله وضاحتونو ته پام نه دی کړی او د قوم د شمېر په اړه ئې ارقام ورکړي، چا يو لك شل زره، چا يولك دېرش زره او چا تر دې څه کم يا څه زيات ښودلی!! او ځينې بيا د بايبل تر اغېز لاندې تللي او نينوا ئې د يونس عليه السلام د دعوت سيمه ښودلې!! حال دا چې په کار ده د قرآن په الفاظو اکتفاء وکړو او داسې څه له خپل لوري ونه وايو چې قرآن نه دي ويلي او نه ئې خوښوي. قرآن دا نه خوښوي چې مخاطب ئې د شمېرو او ارقامو په بې ګټې بحثونو کې مصروف شي.

• قرآن فرمايي چې يونس عليه السلام په قوم کې مبشت وو، ډيره موده ئې خلك د الله تعالى لوري ته وبلل، هغوی پرې ايمان رانه وووړ، ستومانه او غصه شو، خپل مأموريت ئې نيمگړی پرېښود او له وخته مخکې له سنگر نه راکوز شو او د فرار لار ئې غوره کړه، الله تعالى د دغې تېښتې په سبب د سيند څپو ته وسپارو او د کب نس ته تېر شو، خو سيند ته د لوېدو په مهال ئې په خپلې غلطۍ اعتراف وکړ او په دې الفاظو سره ئې ندامت وښود:

Wĵ m»9ĵ W b‰ ÏM»Jè9$'Î3‹ Š$Yù hø㠑‰»R` ©b‰ £àù $6Ô»ó‰ |= d©Eĵ šqZ9$#Ür

Éó6$`Ï ¼çY»gŪr ¼çµ9 $Z6f GŸ$ ÇÑÐÈ šú üÏJÎ»à9$`Ï ‰MZà2 ’Îþ š• Y»s6ŠM |MR‰

الانبياء: ۸۷-۸۸ ÇÑÑÈ ûüZÏB÷sßJø9$#ÓÅgΩçš• Ï°‹ .r

او هغه کب وال در په ياد کړه چې کله په غصې روان شو او گمان ئې وکړ چې مونږ به هيڅکله پرې ونه توانېږو، نو په تيارو کې ئې غږ کړ: له تا پرته بل معبود نه شته، پاکي تا لره ده، يقيناً چې زه له ظالمانو څخه يم!! نو د ده دعا مو قبوله کړه او له غمه مو وژغورو او مؤمنان همداسې ژغورو.

يعني يوازنی معبود ته يې، زما په اړه ستا پرېکړه عادلانه ده، زه پرې قانع يم او اعتراض نه لرم، اعتراف کوم چې له ما نه تېرى شوی!!

الله تعالى ورته عفو وکړه، د کب له نسه روغ رمټ ووت، خپل قوم ته ستون شو، هغوی الهي عذاب د نازلېدو په حال کې ليدلی وو، ايمان ئې راووړ او الله تعالى هغه عذاب تم کړ او قرآن فرمايي چې دا يوازنی قوم دی چې د عذاب پرېکړه ئې معطل او مسترده شوه او دا ځکه چې پيغمبر خپل مأموريت نه وو بشپړ کړی او اتمام حجت نه وو شوی، که نه نو د الله تعالى پرېکړې نه بدلېږي، دا پرېکړې هغسې نه دي لکه چې بايبل ئې د ژر ژر بدلېدو ادعا کوي!!

Ǹ$ã $Zÿ±. {q2B#ä $£9 § qçã Pqö% žwĵ $kßJƒĵ $gèÿZù ÔMZB#ä pƒö% ÔMR%. Ÿwqn

يونس: ۹۸ ÇÑÈ Ûüïm 4<ĵ Làè»Ye6Br $‹R‰9$ÏÍq§ s$’Î Ä ¨Ï, $>#‹ã

د يونس له قوم نه پرته بل داسې کلی نه دی ليدل شوی چې د عذاب له پرېکړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته ئې ايمان راوړلو ګڼه وررسولې وي، خو کله چې دې قوم ايمان راووړ نو د سپکاوي عذاب مو په دنيوي ژوند کې ترې لرې کړ او تر يوه وخته مو له خپلو پېرزوينو برخمن کړل.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] الصٰفت:۱۳۹-۱۴۸

او يقيناً چې يونس هم له پيغمبرانو څخه وو. کله چې د ډکې کشتۍ په لور وتښتېدو. پچه ئې سره واچوله او دی پړ وخوت. نو کب په داسې حال کې تېر کړ چې ځان ئې پړ ګڼلو. که له تسبيح ويونکو څخه نه وی، نو تر هغې ورځې به د هغه په نس کې پاتې وو چې خلك بيا راژوندي کېږي. نو په داسې حال کې مو په لوڅ ډاګ وغورځاوو چې ناروغ وو، او د کدو بوټی مو پرې راشين کړ. او سلو زرو يا تر دې څه زياتو (خلکو) ته مو استازی لېږلی وو. نو ايمان ئې پرې راووړ او تر يوه وخته مو مهلت ورکړ.

ګورئ چې د يونس عليه السلام په قصې کې د الله د لارې مجاهدينو او دعوتګرانو ته يو ستر درس او لارښوونه پرته ده، دوی ته وايي: پام کوئ چې له ستونزو او کړاوونو سره د مخامخېدو په سبب خپله مبارزه نيمګړې پرې نهږدئ، د خلګو مخالفتونه بايد تاسو مأيوس نه کړي، د خپل دعوت له پايلو او نتايجو مه نااميده کېږئ، سنګر مه پرېږدئ، دا ګمان مه کوئ چې د سنګر په پرېښودو سره ستاسو ستونزې حل کېدی شي!! وګورئ يونس عليه السلام مخکې له وخته خپل سنګر پرېښود، له ولس نه مأيوس شو، بلې سيمې ته ئې د تلو پرېکړه وکړه، نتيجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې دا شوه چې د کب په کومې کې پرېوځي!! خو کله چې ده په خپلې اشتباه اعتراف وکړ، له هغه سخت مصیبت نه مو وژغورو، له مؤمنانو سره زمونږ معامله همداسې وي!!

ښايي بې مناسبته به نه وي که په قرآن کې د یونس علیه السلام د قصې اغېز د خپل ژوند په يوه ډېر نازك او حساس پړاو کې ستاسو مخې ته کېږدم: دا هغه پړاو وو چې د کابل په جنوب کې په چهار آسياب کې او له هغو جګړو سره مخامخ وو چې د شمال ائتلافي جبهې پيل کړې وې، د روسانو د وتلو پر مهال مسکو او واشنګټن په دې توافق وکړ چې روسي فوځونه دې ووځي، د مجاهدينو د حکومت د جوړېدو مخه په ګډه ونيسي، د نجيب حکومت پاتې شي، د امريکا پلوي ډلې له کمونستانو سره ائتلافي حکومت جوړ کړي، پاکستان او ايران د دې ائتلافي حکومت ملاتړ وکړي، ايران موافقه وکړه، شوراى نظار او شيعه ډلې ئې له نجيب سره روغې جوړې او ملګرتيا ته تيار کړل، په مشهد کې ئې نجيب ته ښه راغلاست ووايو، شيعه ډلو په باميان کې او شوراى نظار په پنجشير کې د مجاهدينو د تلو راتلو لارې بندې کړې او د دوى په کاروانونو ئې بريدونه پيل کړل، کله چې د نجيب حکومت په نسکورېدو شو، نو د ايران په وساطت د جبل السراج ائتلاف جوړ شو، دا ائتلافي جبهه د پرچم له مسکو پلوه ډلې، ايران پلوه شيعه ډلو او شوراى نظار نه جوړه شوې وه، غونډتل ئې نجيب لرې کړي او په ځاى ئې ائتلافي حکومت جوړ کړي، د دې ائتلافي حکومت د صدارت لپاره عبدالعلي مزاري غوره شوى وو، نجيب دې نتيجې ته رسېدلى وو چې قدرت يوه داسې موقت حکومت ته پرېږدي چې د ملګرو ملتونو په وساطت جوړ شي او د دولت مخالفينو ته هم د منلو وړ وي، خو د پرچم د ډلې نظامي اړخ چې د ببرك کارمل پلويان او د حکومت ټول مهم نظامي مناصب ئې په لاس کې وو، له دې طرحې سره موافق نه وو، د يوې سپينې کودتا په ترڅ کې ئې نجيب لرې کړ او قدرت ئې په خپل لاس کې ونيولو، د شوراى نظار او شيعه ډلو مسلح کسان ئې کابل ته راانتقال کړل او زمونږ په خلاف ئې جګړه پيل کړه، پاکستان د امريکا تر فشار لاندې له دې بدلون سره توافق وکړ، داسې موقت حکومت ئې په پېښور کې جوړ کړ چې ترکيب ئې دغې ائتلافي جبهې او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی بهرنیو حامیانو ته د منلو وړ وو، د آی اس آی جنرال د افغاني ډلو مشرانو ته ویل: که دا کار ونه کړو په کابل مسلط جنرالان مخالفت کوي!! مونږ یوازې پاتې وو، په یوازې سر مو د بریدونو په وړاندې مقاومت کاوو، پاکستان زمونږ دفترونه وتړل، ایران په خلاص او په پراخه پیمانه دې ائتلافي جبهې ته وسایل او مهمات لېږل، داسې وخت هم راورسېدو چې هره ورځ به له مشهد نه له شپږو تر لسو طیارو مهمات او وسایل بګرام او تخار ته انتقالېدل، مسکو ورته پیسې چاپولې او هره اونۍ به له پیسو ډك کانتیرونه له مسکو نه بګرام ته رارسېدل... که څه هم زمونږ مجاهدینو په مېړانه مقاومت کاوو او د دوی ټول بریدونه ئې په شا تمبول خو ما غوښتل له دې جګړې د وتلو کومه مناسبه لار پیدا کړو، په یوه موقت حکومت توافق وشي او بیا انتخابات ترسره شي، د جګړو دوام مې مضر ګاڼه، خو مقابل لوري او د دوی بهرنیو حامیانو خپلې ګټې د جګړو په دوام کې لټولې، زمونږ هره هڅه ئې له ناکامۍ سره مخامخ کوله، په دغه سخت دوران کې مې څو ځلې په فکر کې ګرځېدلي چې په یوه طرفه توګه د جګړې پای اعلان کړم، مجاهدینو ته ووایم چې له سنګرونو په شا شئ او څه موده د انتظار حالت غوره کړئ!! ښایي دا به د ډېرو له نظره یو غوره او مناسب تصمیم وو، خو زه هر ځل دوو خبرو له دې تصمیم نه په شا کړی یم:

- یو دا چې ګمان مې کاوو ائتلافي جبهه به له دې اعلان سره سره زمونږ په ضد خپله جګړه متوقف نه کړي، زمونږ سیاسي شته والی به هم ونه زغمي او له کابل نه لرې په ولایاتو کې به هم مونږ آرام پرې نه ږدي او د چهارآسیاب روانه جګړه به د هېواد نورو سیمو ته انتقال کړي.
- بل دا چې هر ځل مې د یونس علیه السلام دغه قصه مخې ته درېدلې او زه ئې له خپل تصمیم نه په شا کړی یم، احساس مې دا وو چې د ستړیا یا ستونزو په سبب خپل سنګرونه کمونستو جنرالانو ته پرېښودل ستره ګناه ده. که داسې څوك پیدا شوی وی چې دا سنګرونه ئې ساتلي وی او د کمونستانو په لاس کې ئې پرېوتو ته نه وی پرېښي نو ما به همغه وخت خپل هر څه هغه ته سپارلي وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

میکاه

د دې کتاب په سرېزې کې لولو: دا کتاب تر هغه لږ د مخه ليکل شوی‌چې په ۷۲۲ مخکې له میلاد نه د اسرائیلیانو شمالي حکومت نسکور شو، میکاه په دې کتاب کې د نورو انبیاوو په څېر د اسرائیلیانو د ګناهونو په ضد خبرې کوي خو په عین وخت کې د داسې راتلونکې په هکله زېری ورکوي چې په هغې کې به د خدای برکت د ده د قوم په برخه شي!! هغه ګناهونه چې خدای پرې غصه کېدو دا وو: شرك، د بتانو لمانځنه، د فقیرانو استثمار او د خدای له اوامرو سرغړونه، میکاه وړاندوینه کوله چې د اسرائیلیانو او یهودانو پلازمېنې سامره او اورشلیم به د دوی د دښمنانو په لاس وران شي،... بیا به موعود مسیح راشي او هغه منصوبه به عملي کړي چې خدای د انسانانو د ژغورنې لپاره جوړه کړې، میکاه یوازنی نبي دی چې د مسیح د زېږېدو ځای په ګوته کوي!! کتاب داسې پیل شوی: د یوتا، آحاز او حزقیا... د پاچاییـ په دوران کې خدای میکاه ته د سامره او اورشلیم په اړه دا پیغام په یوې رؤیا کې ورکړ: اې ټولو قومونو! واورئ، خدای له خپل سپېڅلي کور څخه ستاسو په ضد شهادت ورکوي، خدای په آسمانونو کې خپل تخت پرېږدي او د غرونو له لوړو ځمکې ته راکوزېږي، غرونه به د ده تر پښو لاندې د مومو په څېر ویلي شي او د سېل په څېر به له لوړو نه درو ته راوبهېږي!! دا ټول به د اسرائیلیانو او یهودانو د ګناهونو په سبب ترسره شي!! بیا د یهودانو او اسرائیلیانو د مختلفو سیمو، ښارونو او قبیلو نومونه اخلي او لیکي چې څه به ورسره وشي، څنګه به دا سیمې ورانې شي او خلك به له کوم برخلیك سره مخامخ شي!! بیا د اسرائیلیانو انبیاء او د قوم مشران ملامتوي او ورته وایي: ...تاسو له ښو کرکه لرئ او بد

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښوئ، تاسو زما قوم له پوسته کوئ، غوښه ئې په هډوکو نه پرېږدئ، هډوکي ئې ورماتوئ... نو خدای ستاسو دعا نه قبلوي او مخ درنه اړوي...خدای وايي: اې دروغجنو انبياوو چې زما قوم بې لارې کوئ! څوك چې اجوره درکوي په جګ غږ د هغه د سلامتۍ دعاګانې کوئ او څوك چې شکرانې نه درکوي ګواښئ ئې.. اې ظالمانو، اې رشوت خورو، اې اجيرو واعظانو! چې اجوره درنه کړي موعظه نه کوئ او په درواغو وايئ چې خدای له مونږ سره او سېږي نو ځکه به مونږ ته هيڅکله زيان نه رسېږي... ستاسو په سبب به اورشليم وران شي!! او په پای کې همغه وړاندوينې کوي چې الفاظ ئې د اشعيا له کتاب نه رانقل کړي: په راتلونکو ورځو کې به خلك هغه غره ته ځي چې د خدای کور پرې جوړ شوی او وايي به: راشئ د خدای هغه غره ته ولاړ شو چې د اسرائيليانو د خدای کور پرې جوړ شوی، د خدای اوامر واورو او اطاعت ئې وکړو، خدای به د قومونو تر منځ جګړې پای ته ورسوي، دوی به له خپلو تورو يوې او له خپلو نېزو ارې جوړې کړي...

د بايبل له منونکو پوښتنه کوو: خدای کله په آسمانونو کې خپل تخت پرېښود او د غرونو له لوړو ځمکې ته راکوز شو؟ کله غرونه د ده تر پښو لاندې د مومو په څېر ويلي شول او د سېل په څېر له لوړو نه درو ته راوبهېدل؟!! تاسو ولې بيا هم د هغو انبياوو وړاندوينې منئ چې ميکاه ئې په دغو الفاظو محکوموي: اې دروغجنو انبياوو چې زما قوم بې لارې کوئ! څوك چې اجوره درکوي په جګ غږ د هغه د سلامتۍ دعاګانې کوئ او څوك چې شکرانې نه درکوي ګواښئ ئې.. اې ظالمانو، اې رشوت خورو، اې اجيرو واعظانو! چې اجوره درنه کړي موعظه نه کوئ او په درواغو وايئ چې خدای له مونږ سره او سېږي نو ځکه به مونږ ته هيڅکله زيان نه رسېږي... ستاسو په سبب به اورشليم وران شي!!!

له بيت لحم نه د يوه پېشوا د ظهور وعده

د ميکاه ليکونکی تر دې سرليك لاندې ليکي: اې بيت لحم افراته! که څه هم په يهودا کې وړوکی کلی يې، خو له تا به داسې څوك ظهور وکړي چې له ازله وو او هغه به زما د قوم اسرائيل لارښوونه وکړي، خدای به خپل قوم تر هغه دښمن ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تسلیم نه کړي چې حامله ښځه خپل زوی وزېږوي، په دې وخت کې به د اسرائیلیانو پاتې شونې چې په اسارت کې ژوند کوي بېرته راستانه شي او له خپلو ورونو سره به یوځای شي... کله چې هغه د خدای، خپل خدای له قوت او جلال سره راشي، خپله رمه به وپيايي، د ده قوم به په امنیت کې ژوند کوي، دا ځکه چې د نړۍ ټول خلك به د ده په عظمت پوه شي!! کله چې آشوریان زمونږ په سیمې برید وکړي او زمونږ کلاګانو ته داخل شي، مونږ به خپل ځواکمن مشران مقابلې ته ورولېږو او دوی به آشور، دا د نمرود هېواد په خپلو ایستلو تورو فتح کړي!! او کله چې آشوریان پر مونږ برید وکړي، دی به مو له هغوی ژغوري!! په دې وخت کې به اسرائیلیان نورو خلکو ته د خدای له لوري د پرخې او باران په څېر وي، دوی به د نورو قومونو په منځ کې داسې وي لکه زمری د مېږو په رمو کې، چې د دوی له منځه د تېرېدو په وخت کې به ئې تر پښو لاندې کوي او څيرې به ئې خو څوك به ئې مخنیوی نه شي کولی... دښمنان به نابود کړي..

څو اساسي خبرو ته ستاسو پام رااړوم:

- د بايبل د وينا له مخې دا لومړی ځل دی چې د یوه ناجي د راتلو او د هغه د زېږېدو په اړه وړاندوینه کېږي، پوښتنه دا ده چې تر دې مخکې د بايبل په ټولو مهمو کتابونو کې ولې دا وړاندوینه نه ترسترګو کېږي؟ دا خو د مسیحیانو د مذهب تر ټولو ستره او اساسي خبره ده، له دې پرته خو مسیحیت هیڅ معنی نه لري، ولې دا موضوع د کتاب په پای کې، په لنډو او مجملو الفاظو راغلې؟! د یوه مذهب اساسي موضوع خو د کتاب په سر کې، په واضح الفاظو او په مکرره توګه راځي!!
- بايبل له یوې خوا وايي چې دا ناجي به له حاملې ښځې دنیا ته راشي او له بلې خوا ادعا کوي چې دی په ازل کې وو!! آیا کوم عاقل انسان به دا خبره ومني چې یو څوك هم ازلي وي او هم له مور پیدا شوی، ازلي خو هغه چا ته وايي چې د پیدا کېدو نېټه ونه لري او له حاملې ښځې پیدا شوی هغه چا ته وايي چې له زېږېدو مخکې نه وو!! دا معما هم د سامسون معما ته ورته ده، یوازې د بايبل لیکونکی پرې پوهېږي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- تبعید شوي اسرائیلیان خو له بابل نه هم او له نورو سیمو هم خپل هېواد ته ستانه او له خپلو ورونو سره یو ځای شول، خو مخکې له دې چې هغه ناجي را شي، دا ولې؟!! که دا وړاندوینه رښتیا وي نو هغه ماشوم خو به د دوی له ستنېدو مخکې پیدا شوی وي، تاسو ولې بل ته انتظار کوئ؟
- اوس خو نه د آشور په نامه کوم هېواد شته او نه آشوریان داسې ځواکمن قوم چې تاسو وګواښي، ستاسو په هېواد حمله وکړي او کلاګانو ته مو داخل شي، د دغې وړاندوینې معنی څه ده؟ له دې الفاظو خو معلومېږي چې دا د هغه وخت خبرې دي چې آشوریان ځواکمن وو او تاسو ئې ګواښلئ اوس به دا وړاندوینه څنګه تعبیروئ.
- آیا د هغه ناجي له راتلو وروسته به ستاسو معامله له نورو قومونو سره داسې وي لکه له رمو سره د هغو زمریانو معامله چې مېږې تر پښو لاندې کوي او څیري ئې خو څوك ئې مخنیوی نه شي کولی؟!!
- که تاسو موعود ناجي ته د انتظار د عقیدې جرړې ولټوئ درته ثابته به شي چې دا تر مسیحیت نه ډېر زوړ تاریخ لري، مسیحیانو او تر دوی وروسته نورو جاهلي او مشرکو مذاهبو له هغوی نه اقتباس کړې، د بودا په اړه د بودایانو عقیده دا ده چې: بودا د خدای زوی دی، له کړاوونو نه د خلکو ژغورونکی دی، د دوی د ګناهونو پېټی ئې په خپلو اوږو واخیست، روح القدس د (مایا) په جسد کې حلول وکړ او بودا دنیا ته راغی، کله چې وزېږېدو د آسمان لښکرو خوشحالي وکړه او فرشتو سندرې وویلې، حکیمانو بودا وپېژاندو چې په ده کې الهي روح ده، بودا یو ځل د بتانو ځای ته ننوت، ټول بتان ورته سجده شول، د ژوند په وروستیو کې یو نور پرې راکوز شو او د ده سر ئې احاطه کړ، له ده نه ستر نور خور شو، لیدونکو ئې وویل: دا انسان نه دی، حتماً ستر خدای دی، کله چې مړ شو پلویانو ئې وویل: له خپل جسد سره آسمان ته وخوت، له هغه وروسته چې خپل کار ئې په ځمکې کې بشپړ کړ، بېرته به ځمکې ته راګرځي چې صلح او برکت ورپه برخه کړي، بودا ازلي دی، له نوره جوړ شوی...
- د روم د بحیرې شاوخوا مېشت قومونو کې تر مسیحیت نه د مخه داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مذاهب راولاړ شول چې په يوه سري معبود ئې باور وو او دا ګمان ئې کاوو چې هغه د انسان په بڼې کې ژوند کړی، مړ شوی او بېرته راژوندی شوی، په دغو مذاهبو کې د متراس مذهب تر ټولو مشهور وو، پلويان ئې په دې عقيده وو چې متراس يو اتل ځوان او يو معبود وو، د بې وزلو خلکو مرسته به ئې کوله، آسمان ته لوړ کړی شو، اوس په هغه ځای کې د خپلو پلويانو ګټو ته پاملرنه کوي، له آسمانه به بيا ځمکې ته راشي!!

- بوداييان، د متراس پلويان او مسيحيان سره ورته دي، د دوی منتظر ناجي اول دنيا ته راغلی، ستر ستر کارونه ئې کړي، مړ شوی، بېرته ژوندی شوی، آسمان ته ختلی، بيا به راځي، د يهودانو منتظر ناجي لا نه دی پيدا شوی، په مناسب وخت کې به پيدا شي او يهودانو ته به ستر ستر کارونه وکړي، د شيعه ګانو منتظر ناجي پنځه کلن وو چې غائب شو، تر اوسه ژوندی دی، خدای د ټول عالم چارې ورسپارلې دي، د شيعه وو دعاګانې د ده له لارې او د ده په شفاعت او وساطت قبلوي، په مناسب وخت کې به راشي او د شيعه وو ټول دښمنان به ووژني!! تاسو په خپله قضاوت وکړئ چې په دغو ډلو کې د کومې ډلې عقيده تر ټولو زياته د عقل خلاف ده؟!!

قرآن فرمايي چې مسيحيانو او يهودانو د منتظر ناجي په اړه خپل شرکي عقايد له مخکنيو کافرانو ترلاسه کړي:

Oß߀ö‰ š• Ï¨Œ «!$ÚΞ Ï$ß&ŠÅJ$$ “•»|ÁΨ9$ÏM9$%r «!$ßΖö$t/$“ã ÷$ßqß‰ø$ÏM9$%r

šc qàé6 ùσãΑ4‾Τ&‾ ª!$ÞΟßγ=G»% ¨@ö6 `ÏΒ (ρãŸÿx2 ûïÏ%!$Αöθs% šc qä↔Îγ»ŸÒãƒ óΟßγÏδ≡uθøùr'Î

التوبة: ٣٠ ÇÌÉ

او يهودانو وويل: عزير د خدای زوی دی او مسيحيانو وويل: مسيح د خدای زوی دی، دا هسې د دوی د خولو خبرې دي، له هغو کافرانو سره خپله خبره ورته کوي چې (تر دوی) مخکې وو، الله دې دوی هلاک کړي، څنګه دوکه کېږي؟!!

د زمانې په هر پړاو کې چې خلکو د انسان په بڼې کې ځان ته معبود جوړ کړی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کاذب او دروغجن معبودان یا ټګمارو مذهبي مشرانو جوړ کړي، یا مکارو سیاسي مشرانو ؟! کاذب معبود هم د مذهبي مشر په لاس کې دام وي او هم د مکار سیاسي مشر په لاس کې د خپل حریف د ماتولو توره او ډال، او دا دواړه د انساني نړۍ عجیبې او حیرانوونکې کرشمې دي. یو داعي او مصلح به د ظلم خلاف قیام وکړي، د محکومو او مظلومو انسانانو لپاره به آزادي او عدالت وغواړي او په اوچت غږ به وواییې: انسانان ټول برابر پیدا شوي، ظلم او جهل دوی په خپلو کې ویشلي، له یوه ئې بادار او له بل نه مریی جوړ کړی، دا د ظلم نظام رنګ کړئ، دا د مظلومانو په لاس پښو کې پراته زنځیرونه مات کړئ، انسان باید له خپل رب نه پرته بل ته سر ټیټ نه کړي... مظلومان به ده او د ده دعوت ته د شك په سترګه وګوري، ظالمان به ئې خطرناك وګڼي، د امپراطور له نظام، دین او مذهب نه د بغاوت په جرم به متهم شي، مذهبي مشران به ئې د وژلو فتوی ورکړي، قاضي به ئې په قتل محکوم کړي، په دار به شي، جسد به ئې په اور کې واچولی شي، په صلیب به وځړولی شي، خو همدا باغي، مطرود ، محکوم او په صلیب خېژول شوی به پس له لنډې مودې د یوه نوي امپراطور لپاره د خپل مخکني رقیب په ضد یوه مؤثره وسیله شي، هغه به د ظلم قرباني وګڼي، مجسمې به ئې جوړې کړي، هماغه مخکني مذهبي مشران به ئي یوه سپیځلې هستي وګڼي، د ده د لمانځنې فتوی به ورکړي، له ده سره به هر مخالفت او د ده په ضد هره وینا او له عظمت نه ئې هر انکار به له خدای او له نوې نظام او له نوې دین او مذهب نه بغاوت وګڼي، هومره تبلیغات به ورته وکړي چې عوام به ئې خدای وګڼي، د هغه مجسمې به جوړې کړي، یو به ئې د مجسمو دکان جوړ کړي، دا به ئې حرفه شي، په خرڅولو به ئې ډېر څه ترلاسه کړي، بل به ئې د څه ترلاسه کولو لپاره مجسمې ته په سجده شي، هغه ته به خپل حاجتونه وړاندې کوي، مرستې ته به ئې رابولي، د خدای ځای ناستی به ئې کړي، په دې ترتیب به د نوې سیاسي نظام په څنګ کې نوی مذهب رامنځته شي، د زوړ نظام باغي به د نوي نظام (اله) شي، ټګمار مذهبي مشر به هم د (باغي) ګرځولو په فتوی سره خپله اجوره ترلاسه کړي او هم له هغه (باغي) نه د (اله) جوړولو په فتوی سره!! پرون د مخکني نظام د معبد مجاور وو او نن د هغه (باغي) د قبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجاور او متولي، دا د طاغوت په لاس د هر محرف مذهب د رامنځ ته کېدو قصه ده او دا د شخصيتونو، قبرونو او بتانو د لمانځونکو قصه ده. له بودا سره همداسې وشول، له عيسی عليه السلام سره همداسې وشول او له ډېرو نورو سره همداسې!!

آيا دې ته مو توجه کړې چې څنګه نن د هرې کليسا په هر دېوال د عيسی عليه السلام هغه مجسمه ترسترګو کېږي چې په صليب ئې ځوړند ښيي، په لاسونو او پښو ئې مېخونه ټک وهل شوي، وجود ئې تغمې تغمې، زخمي زخمي او په وينو سور؟ له مجاور نه پوښتنه وکړه چې دا څوک دی؟ ولې په داسې دردوونکې حالت کې ښودل شوی؟ ځواب ئې دا دی: دا مسيح، د خدای زوی او په خپله خدای دی، ځمکې ته راغلی وو، د خپلو بندګانو د ژغورنې لپاره!! پوښتنه وکړه: مګر څوک کولی شي چې خدای په دار کړي، په لاسونو ئې مېخونه ټک وهي، په درو ئې ووهي؟ ځواب ئې دا دی: هيڅکله نه، ده په خپله ځان قربانۍ ته وړاندې کړ، چې زمونږ د ګناهونو فديه ورکړي او د قيامت په ورځ د ده ټول منونکي له مؤاخذې او مجازات نه پرته مخامخ جنت ته ولاړ شي!! پوښتنه وکړه: دا نورې مجسمې د چا دي، دوی ولې په صليب ځوړند ښودل شوي، دوی هم هر يو بېل خدای وو که همغه يو خدای په بېلو بېلو څېرو کې؟ وايي به: دا د مسيح حواريون وو، د ده ملګرتيا ئې وکړه او په همدې جرم په صليب ځوړند او په اور کې وسوځول شول، پلار خدای او زوی مسيح همداسې غوره ګڼله!! پوښتنه وکړه: دا ولې د هغه صليب نښه نن د هر مسيحي په سينه ځوړنده ده؟ په دې صليب خو بايد د هغه امپراطور جسد ځوړند شوی وی او د هغه د قبر د پاسه نصب شوی وی چې دا ئې مسيح عليه السلام او د ده د حواريونو لپاره جوړ کړی وو!! ولې بايد د مسيحيانو د غاړو طوق وي؟ صليب خو د ماتولو دی نه د لمانځلو، دا خو د وحشت او ظلم نښه ده، سپکول او سوځول ئې پکار ده، نه په غاړه ځوړندول؟ پوښتنه وکړه: هغه خدای به ستا حاجتونه څنګه ترسره کړی شي چې ځان ئې ونه ژغورو، خپل ملګري ئې ونه ژغورل؟ څنګه ومنو چې د ځمکې او آسمانونو پيدا کوونکی خدای د مسيح د وړوکي جسد په اندازه وړوکی کېدی شي، پر خپل ځان داسې لوبې هم منلی شي؟ او دې ته ورته سلهاوو نورو پوښتنو ته هيڅ ځواب نه شي ترلاسه کولی، يو ځواب به واورې: کليسا ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه، د زېږو اوبو غسل وکړه، د کشیش د لاس مقدس خواړه وخوره، مسیح ته په خپل زړه کې ځای ورکړه، په تندي او د خپلې سینې په ښي او کیڼ لوري داسې لاس کېده چې د صلیب نښه ترې جوړه شي، حقیقت به درك کړې او د خپلو پوښتنو ځوابونه به ترلاسه کړې!!

حسین رضي الله عنه هم د ظالم او مفسد یزید په ضد غږ اوچت کړ، د کوفې خلکو د ملګرتیا ډاډ ورکړ، خو دی ئې د کربلا په میدان کې یوازې پرېښود، زړه ئې له ده سره خو توري ئې له یزید سره شوې، د خپلې کورنۍ له اویاوو کسانو سره په شهادت ورسېدل، خو کله چې د یزید واکمنې پای ته ورسېده، اقتدار د ده د کورنۍ د مخالفینو په لاس کې پرېووت، نو حسین رضي الله عنه نه یوازې په خپله له شهادت نه وروسته امام حسین شو، بلکه امارت د ده د اولادې الهي مسلم حق، نه یوازې د ده په قبر زیارت جوړ شو، بلکه د ده د پلار علي رضي الله عنه لپاره هم په دغه وخت کې قبر په ګوته شو او د وخت حاکم ورباندې زیارت جوړ کړ، قبر ئې هم د وخت حاکم د یوه (خوب او رؤیا) په ترځ کې وموندو، تر دې وخته ئې قبر هیچا ته نه وو معلوم، له دې نېټې وروسته نه یوازې په نجف کې بلکه په ډېرو نورو ځایونو کې هم د ده په نامه زیارتونه جوړ شول، په مزار شریف او د کابل په کارته سخي کې هم!! چا چې یزید ته د امام حسین رضي الله عنه د وژلو فتوی ورکوله د یزید له تلو وروسته د دې زیارتونو مجاور شو، د چا چې توري له یزید سره وې اوس د کربلا د پیښې په یاد خپلې سینې په زنځیرونو وهي، توري جامې اغوندي او ویر کوي!! همدا کسان د ده اولاده یوازني حقیقي امامان ګڼي او یو پنځه کلن لمسی ئې داسې امام زمان ګڼي چې خدای ته په خپلو دعاګانو کې وایي: خدایه! امام زمان له مونږ نه راضي کړه، خدایه! د قیامت په ورځ مو د امام زمان په وړاندې شرمنده نه کړې، خدایه! زمونږ دعا ګانې امام زمان ته ورسوه!! اوس نو خدای د امام زمان قاصد شو، خدای د امام زمان په دربار کې یو شفیع شو، له هغه نه دا غواړي چې د امام زمان په وړاندې د دوی شفاعت وکړي!! دا امام زمان پنځه کلن ماشوم وو چې له خپله کوره غایب شو، نه ئې تر دې وخته د شهادت کلمه زده وه، نه ئې یو رکعت لمونځ کړی، نه ئې روژه نیولې، نه په قرآن پوهېدو، ... خو سره له دې د خلکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لارښود او امام شو!! چا امام کړ؟ خدای، چا درته وویل چې خدای د خلکو لپاره یوه پنځه کلن ماشوم امام ټاکلی؟ فوراً درته وایي: داسې خبرې مه کوه چې کافر کېږې!! امام او لارښود خو هغه چا ته وایي چې د خلکو مخې ته روان، په لمانځه کې ورته مخکې او په ژوند کې ئې لارښود وي، غایب کس ته د امام لقب کارول یوه مغالطه ده، الله تعالی به څنګه د خلکو لپاره غایب امام ټاکي؟!!

چا چې له قصرونو او د قصرونو له واکمنانو نه کرکه درلوده، هر قصر ئې د ظلم ننبه ګڼله او په همدې جرم له مخالفتونو سره مخامخ کېدو او چا چې هر جګ قبر ړنګاوو، اوس د دوی له قبرونو نه داسې قصرونه جوړ شوي چې نه فرعون په خپل ژوند کې درلود، نه نمرود او نه یزید. عجیبه ده، عجیبه؛ د ژوندي لپاره قصر حرام دی او د مړي لپاره جائز او د ثواب کار!!

هو؛ په کربلا کې ستر جنایت وشو، دردوونکی او نه هېرېدونکی، خو کاش تا د کربلا د دردوونکې پېښې ترڅنګ هغه توره ورځ هم غندلی چې کربلا او نجف صلیبي ځواکونو اشغال کړل او په لسهاوو زره مظلوم عراقیان، د امام حسین د جد امتیان، په خپلو وینو کې ورغړېدل، خو دا دی برعکس ګورو چې د نجف مجاور په لندن کې معالجه کېږي او عراق ته له راستنېدو وروسته د نجف او کربلا کنجیانې امریکایانو ته سپاري!!

مسیحي د عیسی علیه السلام مذهب هېر کړ او د ده د مجسمې لمانځل ئې مذهب شو او ده د امام حسین د جد دین ته شا کړه، د امام حسین د قبر لمانځل ئې مذهب شو. ګورئ چې مسیحي د صلیب طوق په غاړه ګرځوي او دا د کربلا له خاورې نه د جوړ شوي مهر ټاپې په خپل تندي!!

دا دی ګورئ چې سیاست کله له پیغمبر نه د مذهب باغي جوړ کړي او کله له دینداره باغي نه خدای!! که د ټګمارو مذهبي مشرانو او د مکارو سیاستمدارانو مکرونه عجیب دي، نو تر دې د هغه چا سفاهت د لازیات حیرت او تعجب وړ دی چې د دوی د مکر په دام کې پرېوځي او (دروغ) د (مذهب) په نامه مني!! خو نه؛ ترڅو چې دنیا وي، ساده لوح او سفیه انسانان به هم وي او د ټګمارو په دام کې به د دوی پرېوتل هم!! که سامري له سخوندر نه معبود جوړولی شي او هندو له غوا نه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

که د یهودو ملایان د یوه واکمن په دربار کې مریم په زنا متهم کوي او زوی ئې ساحر ګڼي، خو د بل واکمن په دربار کې ئې دا د خدای مور ګڼي او زوی ئې د خدای زوی، نو له پنځه کلن غائب ماشوم نه امام زمان جوړول او خدای د ده قاصد ګڼل هم ډېره نادره خبره نه ده!! نو په دې هم ډېر تعجب مه کوئ چې څنګه یوه داسې کس ته له مرګ نه وروسته د امام لقب ورکوي چې له بل سره ئې بیعت کړی او د هغه تر امامت لاندې ئې په دولت کې کار کړی، وائې: دا د دې لپاره چې هغه (تقیه) کوله، (تقیه) خو د ثواب ستر کار دی، هومره چې ترشهادت نه ئې هم اجر زیات دی!! یعنې (مذهبي خدعه) نه یوازې جائزه ده بلکه د ثواب موجب!! په دې هم حیرت مه کوه چې ولې به هغه څوك په خپله د زهرو جام څښي چې په غیب پوهېږي، همغه کار چې وائې امام کاظم وکړ!! او عالم الغیب به ولې په داسې خلکو اعتبار کوي چې د اعتبار وړ نه دي او دی به په میدان کې یوازې پرېږدي او ولې به هغه څوك له خپل ملك نه شړل کېږي چې (متصرف الامور) ئې ګڼي او د (حاجتونو د تر سره کېدو مرجع) ئې بولي، څوك چې په خپل ژوند کې نه خپل مشکلات حل کولی شي او نه د خپلو ملګرو، نو له مرګ نه وروسته به څنګه د ژوندیو ستونزې حل کړي؟

مسیحیان د عیسی علیه السلام بیا راتلو ته منتظر دي، خو که هغه راغی نو تر هرچا د مخه به دوی د ده مخالفت کوي، د خپلو پلرونو په څېر به د هغه د وژلو لپاره ملا تړي، پلرونو ئې په دې خاطر د ده د وژلو هوډ وکړ چې دی یو انسان دی، نه له ځانه دفاع کولی شي او نه له خپلو ملګرو نه، د خدای پیغمبر خو باید داسې نه وي، باید فرشته وي او د سترګې په یوه رپ او د ګوتې په یوې اشارې سره باید ځمکه او آسمان وخوځولی شي او د دوی اوسني زامن به ئې هم دروغجن ګڼي ورته وائې به: ته هغه عیسی نه یې چې مونږ ورته منتظر وو، ته یو عادي انسان یې، عیسی خو د خدای زوی دی او په متو کې ئې د خدای زور. یهودان مسیح ته منتظر وو خو چې مسیح راغی منتظر مسیح ئې ونه ګاڼه او ایمان پرې رانه ووړ!!

که دا نن هغه امام زمان راشي چې ځینې ورته منتظر دي او ووائې: د زمانې د فرعون او د وخت د یزید په خلاف قیام وکړئ، له اسلام نه دفاع ته چمتو شئ، خپل هېواد د صلیبي ځواکونو له سلطې نه آزاد کړئ، نو وبه ګورئ چې تر هر چا د مخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې هغه څوك مخالفت وكړي چې نن وايي : عجل الله فرجه الشريف: خداى دې د ده راوتل رانږدې كړي!! دغه خلك به ورته وايي: ته خو هغه امام زمان نه يې چې مونږ ئې په انتظار كې وو ، ته خو له مونږ نه مرسته غواړې او له هغه نه خو به مونږ مرسته غوښته!! ته مونږ قيام او جهاد ته رابلې، حال دا چې امام زمان خو د يوې ګوتې په خوځولو سره ځمكه او آسمان خوځولى شي!!

مونږ هم د مسيح راتلو ته منتظر يو ، خو (انسان مسيح) ته، هغه چې د يوه انسان په څېر به ژوند كوي او لومړى كار به ئې د صليب ماتول وي. مونږ هم مهدي ته منتظر يو ، خو يوه (انسان او مجاهد) مهدي ته، نه د خداى ځاى ناستى مهدي ته، دا سې مهدي ته چې د توحيد او عدالت لپاره به جهاد كوي او لومړى جنګ به ئې له هغو آخوندانو سره وي چې مشرك شوي، د جهاد مخالفت كوي او له دين نه ئې دكان جوړ كړى. په دې حيرانوونكو خبرو تعجب مه كوه، دا ځكه چې سياست له پيغمبر نه د مذهب باغي جوړولى شي او له باغي نه خداى او معبود!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناحوم

د دې کتاب په مقدمه کې راغلي: ناحوم نبي د دې کتاب ليکونکی دی چې د ده په اړه دقيق معلومات په لاس کې نه شته، دومره پوهېږو چې دی د القوش په نامه د يوې سيمې اوسېدونکی وو!! ... ناحوم د آشوري امپراطورۍ د سقوط وړاندوينه کوي، نينوا ته د يونس له سفره يوه پېړۍ وروسته دا وړاندوينه شوې ده، ... او په ۲۱۲ مخکې له ميلاده او له دې وړاندوينې پنځوس کاله وروسته د آشور لويه امپراطوري د بابل په وړاندې په ګونډه شوه او نينوا داسې له خاورو سره برابر شو چې لرغون پوهانو ۲۵۰۰ کاله وروسته د هغه ځينې وران ويجاړ آثار او پاتې شونې وموندل!!

وړاندوينه ئې داسې ده لکه يو شاعر چې د خيال په عالم کې د خپل هېواد د دښمن د ماتې هيله کوي او دا تمنا په خپلو رنګينو الفاظو کې څرګندوي چې د دښمن په هېواد ناڅاپي بريد وشي، ښارونه ئې وران شي، خلك ئې ووژل شي، په کليو او کورونو ئې اور ګډ شي او هر څه ئې له خاورو سره برابر شي!! پوښتنه دا ده چې د بايبل ليکوال به څنګه دا ثابته کړي چې دا وړاندوينه د نينوا له سقوط نه مخکې شوې؟ دی خو د ليکوال په اړه دقيق معلومات هم نه لري، له دې خبر نه دی چې څه وخت پيدا شوی، څه وخت وفات شوی او دا کتاب ئې کله ليکلی!! آيا داسې ويناوو ته څوك د يوه نبي د وړاندوينې په سترګه کتلی شي چې نيمه پېړۍ وروسته ترسره کېږي؟ که څوك ووايي: دا لويه ونه به ړنګه شي، ټوټې ټوټې به شي، وبه سوځولی شي، آيا دا وړاندوينه ګڼلی شو؟ په داسې حال کې چې لنډه موده وروسته د دې سړي خبره رښتيا کېږي، که څوك ووايي: دا ستره ماڼۍ به رانسکوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي، دا لويه امپراطوري به په زوال محکومه شي، طبيعي ده چې دا دواړه کارونه کېږي، نه يوه مانۍ د تل لپاره پاتې کېږي او نه کومه ستره امپراطوري، که دا کارونه وشي آيا د دې سړي خبرې وړاندوينې ګڼلی شو؟ د روسانو په ضد د جهاد په دوران کې د افغانستان ډېرو مجاهدينو داسې ګمان کاوو چې شوروي اتحاد به د بريتانيا په برخليك اخته شي، همداسې وشول، له افغانستان نه ووتل او د شوروي اتحاد وېروونکې امپراطوري ټوټې ټوټې شوه، نن ډېر دا ګمان کوي چې امريکا به د شوروي اتحاد په برخليك اخته کېږي، که همداسې وشول دې ته به په کومه سترګه ګورې؟ آيا هغو کسانو ته به د نبي لقب ورکوې چې داسې وړاندوينې ئې سمې وختې؟!!

حبقوق

د دې کتاب په سريزې کې هم راغلي: حبقوق نبي احتمالاً دا کتاب د **۶۰۵** او **۵۸۲** ميلاد نه مخکې کلونو په منځ کې ليکلی، په خپل کتاب کې دا پوښتنه کوي چې ولې يهودان دومره پليت او ګناهګار دي او له دوی نه غواړي چې توبه وکړي او له شرارت نه لاس واخلي که نه نو خدای به د دوی شمالي دښمن، بابليان راولېږي چې د يهودانو هېواد له خاورو سره برابر کړي، ... حبقوق خدای ته شکايت کوي: اې خدايه! تر کله به له تا مرسته غواړم چې زما دعا قبوله کړې؟ هر څومره چې چيغې وهم ګټه نه لري ځکه ته مو له ظلمه نه ژغورې!! تر کله به د دغو بې عدالتيو شاهد وم؟ ولې څه نه کوې؟ ته زما چيغې نه اورې.... اې خدايه! تا بابليانو ته قدرت ورکړ چې مونږ مجازات کړي، صحيح ده چې مونږ ګناهګار يو، خو دوی تر مونږ زيات ګناهګار دي، .. ته تر دې ډېر عادل يې چې بې عدالتي تحمل کړې، نو ولې هغه وخت ساکت يې چې اشرار هغه خلك له کومې تېروي چې تر دوی ئې ګناه کمه ده؟ خدای ځواب ورکوي: دا درسره په ډېرې وليکه چې ... بدکاران به خامخا له منځه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځي او نېکان به ژوندي پاتې کېږي ځکه چې پر خدای ایمان لري. له دې وروسته د حبقوق دعا او هغه ډاډ بیانوي چې د دغه ځواب له اورېدو وروسته ورسره راپیدا شوی او په همدې سره کتاب پای ته رسوي!!

صفنیا

د دې کتاب په سریزه کې راغلي: ښايي صفنیا نبي دا کتاب په **۲۲۵** مخکې له میلاده لیکلی وي... صفنیا په دې کتاب کې وړاندوینه کوي چې خدای به حتماً له یهودانو او هغو قومونو سره محاسبه وکړي او مجازات به ئې کړي چې عدالت نه مراعاتوي... هغه اسرائیلیانو ته وايي: که خدای ته راوګرځئ او د ده اطاعت وکړئ نو له دې مجازات نه به وژغورل شئ... د کتاب آخري مبحث د اسرائیلیانو د هغه قدرت او عظمت په اړه دی چې خدای به ئې د دوی په برخه کړي...)

دا کتاب د بایبل د نورو کتابونو په څېر د خدای په سختو او له مبالغې ډکو ګواښونو داسې پیل کېږي: خدای فرمايي: د ځمکې له سر نه به هر څه له منځه یوسم، انسانان، حیوانات، د هوا مرغان او د اوبو ماهیان... دا شریر انسان به له ټولو هغو بتانو سره له منځه یوسم چې دی ئې لمانځي!! بیا یو په بل پسې ټول هغه خلك په ډېر تفصیل سره یادوي چې خدای ئې د هلاکولو پرېکړه کړې او خدای ته دا قول منسوبوي: هغه ورځ به له څراغ سره په اورشلیم کې ګرځم او هغه خلك به راپیدا او مجازات کړم چې ګمان کوي زه ئې له ګناهونو خبر نه یم او له دوی سره څه کار نه لرم... دا سخته ورځ ده، د خرابۍ او ورانۍ ورځ، د تیارې او ظلمت ورځ، د وريځو او تیارو ورځ، په شپېلۍ کې به پو شي، جګړه به پیل شي، کلاګانې او برجونه به رانسکور شي... د اسرائیلیانو د ګاونډیو ښارونه به ویجاړ شي، په خپل ژوند لوړه کوم چې موآب او عمون به د عموره او سدوم په څېر له منځه ولاړ شي... زما د قوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاتې شونې به دوی تالان کړي او سیمې به ئې ونیسي!!! نینوا به داسې وران شي چې د رمو څرځای به ترې جوړ شي!!!

ګورئ چې دلته هم د نورو کتابونو په څېر د اسرائیلیانو او د دوی د دښمنانو بحث دی او وړاندوینې په دې راڅرخي چې د خدای د قوم بهرني او کورني دښمنان به له منځه ولاړ شي، هرڅه به ئې د خدای د قوم په لاس غارت او سیمې به ئې د دوی په لاس تصرف شي!!! او داسې ورځ به راشي چې خدای دوی ته وایي: اې اورشلیمه! په خوښۍ سره سرود وایه، اې اسرائیل! د ښادۍ نعره اوچته کړه، ځکه چې خدای ستا مجازات تم کړ او ستا دښمنان ئې خواره واره کړل، په خپله خدای، د اسرائیلیانو پاچا په تاسو کې مېشت دی، نور به بلاګانې تا نه وېروي!!

د بایبل لیکونکی دې ته نه دی متوجه چې څو کرښې وړاندې خدای ته دا کلام منسوبوي: د ځمکې له سر نه به هر څه له منځه یوسم، انسانان، حیوانات، د هوا مرغان او د اوبو ماهیان ئې... دا شریر انسان به له ټولو هغو بتانو سره له منځه یوسم چې دی ئې لمانځي!! خو وروسته بیا د دې پرېکنده وینا خلاف د یهودانو د ژوندي پاتې کېدو خبره کوي!! آیا یهودان د ځمکې د هغو انسانانو په ضمن کې نه راځي چې خدای ئې د ختمولو خبره کړې؟!! په مخکني کلام کې خو د استثناء هیڅ مجال نه تر سترګو کېږي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حجي

بایبل دا کتاب داسې معرفي کوي: دا کتاب حجي نبي لیکلی، له میلاد نه مخکې د ۲۲۰ کال شاوخوا کې، په دې وخت کې یهودان په بابل کې له تبعید نه بېرته راستانه شوي وو او په اورشلیم کې ئې د خدای د کور په جوړولو لاس پورې کړی وو... خو هغه ئې نیمګړی پرېښود... په همدې سبب خدای له لوړې، فقر او وچکالۍ سره مخامخ کړل... په دې وخت کې حجي نبي راڅرګند شو او یهودان ئې تشویق کړل چې د خدای د کور رغونه پیل کړي.

حجي ته د خدای پیغام داسې ګڼي: خلکو ته ووایه: آیا دا صحیح ده چې تاسو په آبادو کورونو کې اوسېږئ او زما کور وران پاتې دی؟!! زه ناراض یم، نو ځکه ډېره دانه کرئ خو کمه غله ترلاسه کوئ، خورئ خو نه مړېږئ، څښئ خو نه خړوبه کېږئ، جامې اغوندئ خو نه تودېږئ، اجوره ترلاسه کوئ خو داسې ده لکه چې په سوریو جېبونو کې ئې اچوئ... د دې پیغام په اورېدو سره ووېرېدل او کار ئې پیل کړ، نو خدای په خوب کې دا پیغام ورته راولېږو: زه له تاسو سره یم.... ډېر ژر به آسمانونه، ځمکه، سیندونه او وچه ولړزوم، ټول قومونه به نسکور کړم، شتنمۍ به ئې دغه کور ته راشي... او حجي ته د خدای بل پیغام داسې ګڼي: زرو بابل د یهودا حاکم ته ووایه: ډېر ژر به آسمانونه، ځمکه ولړزوم او د واکمنانو تختونه به نسکور کړم او قدرت به ئې له منځه یوسم... خو کله چې دا کارونه ترسره شي، اې زروبابل! زما خدمتګاره! ته به ما ته داسې وې لکه د ګوتې غمی، ځکه چې ته مې غوره کړی یې!! خو زروبابل مړ شو او له ده وروسته ډېر نور هم راغلل ولاړل او د بایبل د خدای دا وعده ترسره نه شوه!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زکريا

بايبل د دې کتاب په مقدمه کې ليکي: د زکريا نبي کتاب د هغو زياتو وړاندوينو په سبب ډېر معروف دی چې د موعود مسيح په اړه ئې کړې دي، حجي او زکريا په يوه وخت کې اوسېدل، دواړو خلك د خدای د کور بياودانولو ته هڅول... زکريا به خلکو ته ويل: موعود مسيح راتلونکی دی، کله چې هغه راشي په ټولې دنيا به حکومت کوي، ... د زکريا ځينې وړاندوينې ۵۰۰ کاله وروسته د مسيح په راتلو سره ترسره شوې، نورې برخې به ئې د مسيح د بيا راتلو په وخت کې ترسره شي!! دا کتاب په اتو خوبونو مشتمل دی...

دا زکريا ته د خدای لومړی پيغام ګڼي: زه ستاسو له نيکونو ډېر ناراضه او پرې غصه وم، خو اوس تاسو ته وايم: که زما په لوري راوګرځئ زه ستاسو لوري ته درګرځم... بل پيغام دا رؤيا وه: د يو نهر په ژی، د ونو په منځ کې مې يوه فرشته په سره آس سوره وليده، تر شا ئې سره، ژېړ او سپين آسونه ولاړ وو، ومې پوښتل: زما سالاره! دا آسونه د څه لپاره هلته ولاړدي؟ راته وئې ويل: ...خدای رالېږلې دي چې د ځمکې حالت وڅېړي، بيا د دغو آسونو سورو فرشتې ته وويل: په ټولې نړۍ کې وګرځېدو هر ځای کې صلح او آرامي ده!! د خدای فرشتې چې دا خبره واورېده وئې ويل: اې خدايه! اويا کاله کېږي چې د يهودا پر ښارونو غصه وې، څومره وخت به نور تېرېږي چې بيا پرې رحم وکړې، د خدای ځواب فرشتې ته تسلي ورکوونکی وو!! بيا فرشتې ما ته وويل: زما لخوا دا پيغام اعلان کړه: زه په اورشليم او يهودا باندې ډېر غيرت کوم او په هغو قومونو غصه ناك يم چې په امنيت او آرامۍ کې دي.

د دې خبرو معنی دا ده: د خدای فرشته د نورو فرشتو د هغې وينا په اورېدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خفه شوه چې وئې ویل: په ټولې نړۍ کې آرامي ده!! خدای هم د دې خبرې په اورېدو خفه شو، غیرت ئې په جوش راغی او فیصله ئې وکړه چې له ډېر رحمت او پېرزوینو سره به د یهودانو خوا ته راځم !! اورشلیم ته به برکت ورکړم او په خپله به په کې مېشت شم!!

بل خوب ئې: د حیواناتو څلور ښکران مې ولیدل، له فرشتې مې پوښتنه وکړه: دا څه دي؟ هغې راته وویل: دا د نړۍ هغه څلور ځواکونه په ګوته کوي چې د یهودا، اسرائیل او اورشلیم خلك ئې خواره واره کړل، بیا فرشتې څلور پېښان راوښودول، پوښتنه مې وکړه: دا د څه لپاره راغلي؟ فرشتې وویل: دا راغلي چې دغه څلور ښکرونه ... ټوټې ټوټې کړي!!! ... بیا مې په یوه بل خوب کې یو سړی ولیدو چې د اندازه کولو لرګی ئې په لاس کې وو، ومې پوښتو: چېرې روان یې؟ هغه راته وویل: ځم چې اورشلیم اندازه کړم او وګورم چې د ټول قوم لپاره کافي پراخوالی لري که نه... بلې فرشتې وویل: ورته ووایه: یوه ورځ به اورشلیم داسې له خلکو ډك وي چې ډېر به له حصار نه بهر اوسېږي، خو خوندي به وي، ځکه په هغه ورځ به خدای په خپله د یوه اورین حصار په توګه د دوی حفاظت کوي!! اې یهودانو! د اورشلیم په لوري وتښتئ او هلته مېشت شئ، زه خدای غوره کړی یم او د هغو قومونو د مقابلې لپاره ئې لېږلی یم چې تاسو ئې ځورولي یئ، ستاسو ځورول د خدای ځورول دي، ځکه تاسو د خدای د سترګو تور یئ!! له دوی سره به وجنګېږم، ټول به ستاسو غلامان کړم... اې اورشلیمه! د خوښۍ سندرې ووایه چې خدای فرمایي: زه راځم چې په تاسو کې مېشت شم!!!

دا همغه خوبونه دي چې بایبل ئې په وار وار او د بېلابېلو انبیاوو په نامه راوړي، نه یوازې محتوی ئې یوه ده بلکې تر ډېره حده ئې الفاظ هم سره ورته دي!! دا خوبونه، وړاندوینې او زېرې داسې دي چې د ټولو محکومو او له کړاوونو، ستونزو او مصیبتونو سره لاس او ګرېوان ولسونو ته د دوی سیاسي، مذهبي او قومي مشرانو ویلې، هر یوه د خپل ولس د تشویق لپاره ویل: ډاډه اوسئ ډېر ژر به دا حالت پای ته ورسېږي، دا د غم او ویر توره شپه به تېره شي، د خوشحالۍ او آزادۍ سباوون به راشي، ستاسو دښمنان به ډېر ژر له ماتې سره مخامخ شي....

(c) ketabton.com: The Digital Library

تو پیر ئې یوازې په دې کې دی چې بایبل د رؤیا او خوب رنګ ورکړی!!

د زکریا بل خوب داسې رااخلي: ستر کاهن یهوشع مې ولید چې د خدای د فرشتې په وړاندې ولاړ دی، شیطان هم د فرشتې په ښي خوا کې ولاړ وو او په یهوشع ئې تورونه لګول، ... یهوشع له ګنده جامو سره ولاړ وو، ... د ده جامې ئې وربدلې کړې، بیا فرشتې ورته وویل: وګوره ستا ګناهونه مې درنه لرې کړل او دا ده نوې جامه دراغوندم!! ... اې یهوشع! او اې کاهنانو! ما ته غوږ شئ: تاسو د هغه څه لپاره یوه نښه یئ چې وروسته به واقع شي: زه خپل خدمتګار چې ښاخ (څانګه) نومېږي، راولم او په یوه ورځ به د دې سیمې ګناه رفع کړم، زه به دا پر هغې ډبرې ولیکم چې د یهوشع خوا کې ده!! کله چې هغه ورځ راشي نو ستاسو هر یو به خپل ګاونډی رابلي چې راشه د انګور او زیتون تر سیوري لاندې په ډاډه زړه او امنیت کې کښېنه!!

د بایبل په حاشیه کې لیکل شوي: دا خدمتګار چې نوم ئې ښاخ ښودل شوی مسیح دی!!! پوښتنه کوو: څنګه پوه شوې چې دا د مسیح په اړه وړاندوینه ده؟ هغه ډبره چېرې ده چې خدای دا وړاندوینه پرې لیکلې؟ مسیح خو په هیڅ کتاب کې د څانګې او ښاخ په نامه نه دی یاد شوی!! دا ستا خدای ولې صریح او سپینې خبرې نه شي کولی؟ ولې په صریح الفاظو نه وایي چې مسیح د مریمې زوی رالېږم؟ مجامله خو هغه څوك کوي چې د صریح خبرې کولو جرأت نه لري، وېرېږي او یا په خپلې خبرې باور نه لري او دا شك لري چې خپله خبره ترسره کولی شم که نه؟ تا خو ویلي چې زکریا له عیسی علیه السلام نه ۵۰۰ کاله مخکې تېر شوی!! که دا خبره رښتیا وي نو یهوشع او نور کاهنان څنګه د مسیح د راتلو نښه کېدی شي؟ کله چې مسیح دنیا ته راتلو نو د دوی هډوکې هم وراسته شوي او پنځه پېړۍ پرې تېرې شوې وې؟!! دوی ولې ونه توانېدل چې خپل ګاونډي ته ووایي: راشه! د انګور او زیتون تر سیوري لاندې خاطر جمع کښېنه؟!!

دې ته ورته ډېر نور ګډ وډ خوبونه رااخلي او د هر یوه تعبیر داسې وړاندې کوي چې له ده پرته ئې هیڅ معبر او هېڅ انسان نه شي منلی، او په پای کې د یهودانو د ستر او فاتح پاچا او په ټولې نړۍ د اسرائیلیانو د غلبې او برلاسي خبرې کوي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي: په دې وخت کې به د داؤد د کورنۍ او د اورشليم د خلکو لپاره داسې چينه وبهېږي چې دوی به له ټولو ناپاکيو او ګناهونو پاك کړي!!! د بتانو عبادت به پای ته ورسېږي، ځمکه به له دروغجنو انبياوو او فال نيونکو پاکه شي، انبياء به له نبوت (د جذبې نځا) نه شرمېږي او د خلکو د غولولو لپاره به د انبياوو جامه نه اغوندي!! هر يو به وايي: زه نبي نه يم، بزګر يم، له ځوانۍ نه تراوسه مې دنده بزګري ده!! او که پوښتنه ترې وکړې چې دا د بدن زخمونه دې څه وايي؟ ځواب به ورکړي: له دوستانو سره په نښتې کې زخمي شوم!!! (د بايبل په حاشيه کې د دې زخمونو په اړه راغلي: دروغجنو انبياوو به خپل بدن زخمي کاوو، د تفصيل لپاره ئې د لومړيو پاچايانو کتاب ته مراجعه وکړئ!!)

دا عجيب اعتراف دی، د بايبل د دروغجنو انبياوو حقيقت ئې په ډېره دقيقه توګه انځور کړی او ښيي چې دوی په خپلو جامو خلك غولوي، جذبه کېدل، نڅا او حتی ځان زخمي کول به ئې د اخلاص او خدای ته د قرب نښه ګڼله!! ډېر شرکي مذاهب په دې بيمارۍ اخته دي، شيعه وو هم د کربلا د پېښې په ياد ځان په زنځيرونو وهل او خپل سره پرهارونه خلکو ته ښودل له دوی نه زده کړي، د بايبل دا خبره صحيح ده چې د حق او الهي دين د غلبې په وخت کې د دغو دروغجنو انبياوو تګر ټولېږي، خلك ئې په ماهيت پوهېږي، نور نه شي کولی په خپلې سپېڅلې جامې!! او خپلو دروغجنو وړاندوينو خلك وغولوي، نور به (د جذبې نڅا)، د خدای د ذکر په نامه مستي کول، ساز سرود غږول، رقص او نڅا کول او دې ته د عبادت نوم ورکول نه وي، نه به د هندوانو رياضتونه وي، نه د مسيح د زخمونو په نامه ځان زخمي کول او نه د کربلا په نامه ځان په زنځيرونو وهل، چا چې دا غلطي کړې وه ځان به تبرئه کوي!!

د بايبل دې خبرې ته هم ځير شئ: متعال او قادر خدای فرمايي: اې تورې! پاڅه زما د شپون په ضد، هغه څوك چې زما مل او همکار دی، شپون ووهه چې مېږې خورې شي!! زه به خپل قوم ووهم، له دريو دوه برخې به ئې له منځه ولاړې شي، پاتې دريمه به له اوره تېره کړم او صفا به ئې کړم، داسې لکه سره زر چې په اور صفا کېږي!! ... زه به وايم دا زما قوم دی، دوی به وايي: خدای زمونږ خدای دی!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حاشیه کې لیکي چې دا د مسیح په اړه وړاندوینه ده!!

د بایبل له منونکو پوښتنه کوم:

- که د بایبل له لوستلو مخکې تاسو په کوم کتاب کې دا جملې لوستلې وی، آیا دا شپون به مو مسیح او دا به مو د ده په اړه وړاندوینه ګڼله؟ مخصوصاً که دا هم درته ویل شوي وی چې دا وړاندوینه د ده تر تولد نه پنځه سوه کاله مخکې شوې؟ آیا له تاسو پرته به داسې څوك پیدا شي چې له دغو الفاظو همدا انتباه واخلي؟ که دا د عیسی علیه السلام په هکله وړاندوینه وی ولې یهودانو ونه منله؟!!
- ولې به خدای توري ته وایي چې شپون ووهه؟ او ولې به خدای دا خبره پنځه سوه کاله مخکې کوي؟ د دې ګټه څه ده؟ که هدف دا وي چې خلك د مسیح راتلو ته ذهناً چمتو شي، باید دا خبره په واضح الفاظو شوې وی نه په داسې ګونګو الفاظو چې د بایبل له لیکونکي پرته هیڅوك دا معنی نه شي ترې اخیستلی؟
- مسیح خو نه شپون وو او نه په توره وهل شوی، نو د دې حکم معنی څه ده؟

د کتاب په پای کې د نورو کتابونو په څېر د اسرائیلیانو د لویې پاچایی د جوړېدو وړاندوینه شوې!! همغه چې د مسیح له راتلو وروسته هم جوړه نه شوه!!

قرآن د بایبل دا ادعا له بنسټه ردوي چې زکریا علیه السلام تر عیسی علیه السلام نه پنځه سوه کاله مخکې تېر شوی، یا ئې وړاندوینې کولې او یا په غیب پوهېدو، وایي چې زکریا علیه السلام د عیسی علیه السلام د مور مریم علیها السلام تربیت او روزنه په غاړه درلوده، د ده هغه زوی چې الله تعالی په زړښت کې ورکړ یحیی نومېدو چې د عیسی علیه السلام نږدې همزولی او موئید وو. قرآن وایي چې زکریا علیه السلام یوه ورځ د مریمې خوا ته بې موسمه مېوه ولیده، پوښتنه ئې وکړه: مریمې! دا له کومه راغلې؟ هغې ورته وویل: الله تعالی خپلو بندګانو ته له محاسبې پرته رزق ورکوي، زه ئې مستحقه نه یم، خو الله تعالی هسې پر ما پېرزوینه کړې او دا بې موسمه مېوه ئې راکړې!! د مریمې دې حالت او دې وینا په ده کې دا هیله راولاړه کړه چې کېدی شي الله تعالی ما ته هم بې موسمه اولاد راکړي، دعا ئې وکړه، الله تعالی ئې دعا قبوله کړه، یوه فرشته ئې د زوی د زېري لپاره ورولیږله، زکریا علیه السلام لمونځ کاوو چې فرشتې زېری ورکړ، ده په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب کې وويل: اې خدايه! ما ته به څنګه زوی راکوې، زه خو زوړ يم او ميرمن مې شنډه ده؟! د دې ننبه به څه وي؟ ورته وويل شول: ننبه ئې دا ده چې د زوی د تولد په مهال به دری ورځې خبرې ونشې کړی!! په دې سره قرآن مونږ ته وايي: د بايبل دا وينا چې زکريا او نور انبياء عليهم السلام په غيب پوهېدل او وړاندوينې ئې کولې غلطه او بې بنسټه ده، زکريا عليه السلام له دې خبر نه وو چې مريمې عليها السلام ته بې موسمه مېوه راځي، له دې خبر نه وو چې الله تعالی به ده ته زوی ورکړي، په دې نه پوهېدو چې کله به ئې زوی په برخه شي، په دا سې حال کې چې فرشتې د زوی زېری ورکړی وو له الله تعالی نه ئې ننبه غوښته!! حقيقت دا دی چې قرآن له ماسوی الله نه د علم غيب په نفي کولو سره د ټولو هغو ټګمارو مذهبي مشرانو، فال نيونکو او نجوميانو په سر سخت ګوزار ورکړی چې خلك غولوي او په دې نامه پيسې ترې شکوي چې له راتلونکو پېښنو دې خبروو، درته وايو چې له کومو ګواښونو سره مخامخ يې، چا درباندې کوډې کړې، څنګه به ترې وژغورلی شې، څنګه خپلو موخو ته رسېدی شې؟ څنګه به دې آرمانونه ترسره شي؟ کوم خنډونه دې په مخکې پراته دي؟.... او بايبل د دغو ټګمارو لپاره لار پرانيستې، خو بايبل هم کله کله دې ته مجبور شوی چې ووايي: دا وړاندوينې د رښتنو انبياوو کار نه بلکې د دروغجنو انبياوو دروغجنې وړاندوينې وې!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملاکي

دا د عهد قدیم وروستی کتاب دی، په سریزې کې ئې لولو: ملاکي نبي نږدې سل کاله له حجي او زکریا وروسته اوسېدو، ... په دې وخت کې د خدای د کور رغونه بشپړه شوې وه... په دې کتاب کې دا پوښتنې کوي: خدای ولې مونږ پرېښي یو؟ هغه له مونږ څه غواړي؟ په څه مو هغه له ځانه ناراضه کړی؟ کله چې هغه راځرګند شي څوك ژوندی پاتې کېدی شي؟ آیا څوك کولی شي خدای دوکه کړي؟ د کتاب په پای کې ملاکي د موعود مسیح د راتلو زېری ورکوي، کتاب په دې وینا پیل کېږي: خدای وایي: (ما تل له تاسو سره محبت کړی) او د مسیح د راتلو په دې وعدې پای ته رسي: (او ستاسو لپاره چې زما وېره په زړه کې لرئ، د عدالت لمر به له خپلو شفابخښونکو وړانګو سره طلوع وکړي او تاسو به داسې خوښ او خوشحاله ټوپکې وهئ لکه خوسکي چې بېدیا ته ببول کېږي!! د ملاکي په کتاب سره د عهد عتیق کتاب پای ته رسي او نړۍ به د مسیح راتلو ته څلور سوه کاله د انبیاوو له ویناوو پرته په انتظار کې پاتې کېږي ...

بایبل لیکي: خدای د ملاکي په لاس اسرائیلیانو ته دا پیغام ولېږو: ما تل له تاسو سره محبت او دوستي کړې، خو تاسو وایئ: له مونږ سره دې څنګه دوستي کړې؟ خدای فرمایي: ما ستاسو له جد یعقوب سره محبت او دوستي وکړه که څه هم د دې ورور نه وو!! او په دې توګه مې تاسو ته خپله دوستي دروښوده!! خو عیسو چې د ده ورور وو هغه مې وراټو او د ده غرنۍ سیمه مې ورانه کړه او د ګیدړو د اوسېدو ځای مې ترې جوړ کړ!! ښایي ادومیان، د عیسو اولاد، به ووایي: مونږ بېرته ځو چې خپله سیمه آباده کړو، خو خدای وایي: که ئې آباده کړئ زه به ئې بېرته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورانه کړم!! سیمه به د شرارت د سیمې په نامه او دوی به د هغه قوم په نامه یاد شي چې خدای ئې هیڅکله نه بخښي!!

د دې کتاب همدا څو جملې ښایي د دې لپاره کافي وي چې لرې ئې وغورځو او ووایو: دا د الله تعالی له لوري پیغام نه بلکې د یهودانو له قومي تعصب نه راخوټېدلي بې بنسټه او بېهوده افکار او عقاید دي، عادل خدای به څنګه د هغه یعقوب اولاد ته هیڅ په هیڅه او له کوم دلیل نه پرته د عیسو پر اولاد ترجیح ورکوي چې دی ئې ناااهله بولي؟! ولې به بې موجبه او یوازې په دې سبب د ادومیانو سیمه ورانوي چې د اسرائیلیانو تربرونه دي؟ د الله تعالی معامله له هر انسان سره د ده د عمل او عقیدې له مخې وي، نه د قومي او نژادي توپیرونو له مخې، کوم قاضي چې د چا په اړه د ده له عمل او کړو وړو نه پرته په بل بنسټ قضاوت وکړي، مونږ ئې ظالم او بې انصافه قاضي ګڼو، کوم نظام چې یوه قوم ته پر بل قوم ترجیح ورکړي هغه یو ظالمانه نظام شمېرو، په کوم قانون کې چې انسانان برابر ونه ګڼلی شي او قومي او نژادي توپیرونو ته ئې اعتبار ورکړی وي غلط او د عدالت خلاف قانون ګڼو، هغه حاکم چې د یوه نااهل پلار اولاد ته د اهل پلار پر اولاد ترجیح ورکړي!! بې انصافه او ظالم حاکم بولو، آیا الله تعالی ته د داسې بې عدالتۍ او بې انصافۍ نسبت کول ستر کفر نه دی؟ یهودان د قومي تعصب او په نورو د خپل قوم د غوره والي ثابتولو لپاره له دې هم ډډه نه کوي چې خپل خدای په بې عدالتۍ تورن کړي!! هیڅ عدل او عقل د بایبل دا خبره نه شي منلی، له یوه متعصب او ظالم انسان نه پرته بل څوك داسې غلطه خبره نه کوي!!

د بایبل دې خبرو ته هم غوږ شئ چې د خدای له لوري ئې کاهنانو ته کوي: ستاسو زامن به تنبیه کړم، د هغو حیواناتو خوشایې به ستاسو پر مخ وتپم چې زما لپاره ئې قرباني کوئ او تاسو به د خوشایو په څېر لرې وغورځوم!!

خدای خو پرېږده آیا یو شریف انسان داسې خبرې کوي؟ ولې به د پلار په ګناه زوی تنبیه کېږي؟ کوم عدالت دا جائز ګڼي؟ آیا دا الفاظ د الله تعالی د کلام الفاظ کېدی شي؟

دې الفاظو ته هم ځیر شي: آیا مونږ ټول د یوه پلار اولاد نه یو؟ آیا ټول یوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای نه یو پیدا کړي؟ نو ولې یو له بل سره خیانت کوو؟ ولې هغه ژمنه ماتوو چې خدای زمونږ له پلرونو سره کړې؟ خو دا خبرې د دې لپاره کوي چې ولې د یهودا د قبیلې ځینو خلکو له نورو قبایلو سره خپلوي کړې او د دوی له لوڼو سره ئې نکاح کړې!! ډېره عجیبه ده!! هغه دلیل چې د دوی د غلطې عقیدې د تردید لپاره وړاندې کېږي دوی ئې د ځان لپاره مستمسك ګڼي!! د دې خبرو معنی خو دا ده چې انسانان د یوه پلار اولاده دي، خدای او خالق ئې یو دی، نسل او نژاد ئې یو دی، قومي توپیرونه ارزښت نه لري، هیڅ قوم پر بل د ځان لوړ ګڼلو حق نه لري!! هغه مذهب چې د خلکو ترمنځ قومي او نژادي پولې راباسي، کوږ او شیطاني مذهب دی!! خو یهودان وایي: کوم یهودي چې له غیریهودي سره خپلوي وکړه له خدای سره ئې خیانت کړی او له خدای سره کړې ژمنه ئې ماته کړې!!

وروسته لیکي: قادر متعال خدای فرمایي: خپل قاصد به ولېږم چې ما ته لار پرانېزي!! بیا به هغه خدای ناڅاپي خپل کور ته راشي چې تاسو ئې انتظار کوئ!! هغه رسول به راشي چې تاسوئې لیدو ته لېوال یاست او زما عهد به درته اعلان کړي!! ... خو څوك د ده په وړاندې د ودرېدو توان لري؟ او څوك ئې راتګ زغملی شي؟ ځکه دی د هغه سوځوونکي اور په څېر دی چې فلزات تصفیه کوي، هغه صابون دی چې ناولې جامې پاکوي، ...کاهنان به داسې تصفیه او سره ښېل کړي لکه څوك چې سره او سپین زر په اور تصفیه کوي... هغه وخت به خدای د تل په څېر په هغو هدایاوو خوشحاله کېږي چې د یهودا او اورشلیم خلك به ئې ورته راوړي!!... نو ما ته راوګرځئ چې بخښنه درته وکړم، تاسو وایئ: مونږ څه کړي چې بېرته دروګرځو؟ ... خدای ورته وایي: تاسو له ما غلا کړې... مقصد مې عشر او هدیې دي!! اې د اسرائیل قومه! تاسو ټول ملعون یاست!! ځکه زما مال غلا کوئ... عشر زما کور ته نه راوړئ!! ... د قضاوت ورځ به داسې راشي لکه د اور له لمبو ډك تنور، مغرور او بدکار خلك به داسې وسوځوي لکه پروړه، ... او ستاسو لپاره چې زما وېره په زړه کې لرئ، د عدالت لمر به له خپلو شفابخښونکو وړانګو سره طلوع وکړي او تاسو به داسې خوښ او خوشحاله ټوپکې وهئ لکه خوسکي چې بېدیا ته ببول کېږي!! تاسو به هغه ورځ چې ما ټاکلې بدکاران تر خپلو پښو لاندې کړئ!! ... د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای د قضاوت د هغې سترې او هولناکې ورځې له رارسېدو مخکې به زه د ایلیا نبي په څېر یو رسول تاسو ته درولېږم، هغه به د پلرونو او زامنو زړونه سره نږدې کړي او دا به د دې سبب شي چې زه ستاسو سیمه ورانه نه کړم!!

په دې اړه ځو عرایض لرم:

- زه نه پوهېدم چې بایبل ولې دا تر ټولو کمزوری کتاب په پای کې رااخستی؟ لیکوالان خو اکثراً تر ټولو غوره، جالب او جاذب خبرې د خپل کتاب په پیل او پای کې راوړي، خو ده د پای لپاره داسې کتاب غوره کړی چې هم د محتوی له لحاظه ډېر ضعیف دی او هم د ادبي ترکیب له مخې!! له غور نه وروسته متوجه شوم چې بایبل د خپلو هغو دوو خبرو لپاره دا کار کړی چې تر هر څه زیات ورته اهمیت لري او هغه دا چې:

۱. یهودانو! د خدای کور ته عشر او هدیې راوړئ!!
۲. په ټولې نړۍ د یهودانو د پاچایۍ هغه لویه ورځ راتلونکې ده چې دوی به داسې خوښ او خوشحاله ټوپکې وهي لکه خوسکي چې بېدیا ته بېول کېږي!! په دې ورځ به دوی خپل دښمنان تر خپلو پښو لاندې کوي!!

د بایبل له منونکو څو پوښتنې لرم:

- دا وړاندوینه د چا په اړه ده؟ د مسیحیانو مسیح که د یهودانو مسیح؟ یو مسیح خو راغی او ولاړ، ولې دا وعدې ترسره نه شوې؟ په دې وړاندوینې کې خو دا نه دي ویل شوي چې د هغه په دوهم ځل راتلو سره به دا کارونه وشي!!
- آیا د مسیح د لومړي ځل راتلو په مهال خدای خپل کور ته راغی که نه؟ ولې مسیح ونه توانېدو چې خدای ته لار پرانېزي؟ او خدای ولې په خپلې وعدې وفا ونه کړه؟
- آیا دا الفاظ د عیسی علیه السلام په اړه صدق کوي چې (هغه د داسې سوځوونکي اور په څېر دی چې فلزات تصفیه کوي، هغه صابون دی چې ناولې جامې پاکوي؟ د ده په راتلو سره خو نه یوازې کاهنان پاك او تصفیه نه شول او لارې ته رانه غلل بلکې د ده د وژلو لپاره ئې ملاوتړله، د ده ګڼ شمېر یاران ئې په دار کړل او په اور کې ئې واچول!! په ټولو کاهنانو کې ولې داسې څوك پیدا نه شو چې په ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمان راوړي؟ ولې د کب نیونکو په څېر بې وزلو او کمزورو خلکو د ده ملګرتیا وکړه؟ ولې د ده په ژوند کې د هغو کسانو تعداد د ګوتو په شمېر وو چې په ده ئې ایمان راووړ؟

- که دا حقیقتاً د خدای خبره وي چې یهودانو ته ئې کړې: تاسو ټول ملعون یاست!! ځکه زما مال غلا کوئ... عشر زما کور ته نه راوړئ!! نو پوښتنه کوو: خدای ولې یو ملعون قوم خپل قوم او حتی خپل زامن ګڼي؟ آیا هغه څوك عادل ګڼلی شو چې یو ملعون قوم په نورو داسې مسلط کوي چې ترپښو ئې لاندې کړي؟!!

په دغو څو پوښتنو سره د عهد قدیم نقد پای ته رسوم او قضاوت لوستونکو ته پرېږدم، مطمئن یم چې د بایبل منونکي ټولو هغو پوښتنو ته له ځواب ویلو عاجز دي چې په دې کتاب کې د بایبل لیکونکي او منونکو ته راجع شوي.

تتمه

د قرآن په رڼا کې چې زه د بایبل په اړه کومې نتیجې ته رسېدلی یم، خلاصه ئې دا ده:

په بایبل کې له تحقیق نه وروسته ما ته نه یوازې د دې کتاب ماهیت څرګند شو، بلکې د قرآن د ډېرو برخو په هکله مزید بصیرت راپه برخه شو، په ځانګړې توګه د هغو برخو په اړه چې په بایبل کې هم پرې بحث شوی، زه اوس په ډېر اطمئنان او پوره ډاډ سره ویلی شم چې قرآن د بایبل په سلو کې نږدې پنځه نوي مطالب ناسم او غلط ګڼي او پاتې پنځه ئې تصحیح کوي، د قرآن په عظمت هغه وخت ښه پوهېدی شو چې د بایبل په خوا کې ئې کېږدو او وګورو چې د دې دواړو کتابونو ترمنځ څومره ژور توپیر شته، یو ئې هومره لوړ دی چې سر ئې آسمان ته رسي او بل ئې هومره ټیټ چې له ځمکې سره نښلي، یو ئې د الله تعالی کلام دی او بل ئې د یوه کمزوري انسان ضعیف کلام، د یوه حرف حرف او جمله جمله دقیق او په حقیقت مبتني او د بل په هرې پاڼې کې اشتباهات، تناقضات، د عقل او علم خلاف خبرې. زه هغو خلکو ته حیران یم چې بایبل د یوه سپېڅلې کتاب په توګه مني، ګمان نه کوم چې په ټولې نړۍ کې به بل داسې مذهبي کتاب پیدا شي چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

بایبل په څېر له دروغجنو قصو، تناقضاتو، د عقل او علم خلاف خبرو ... ډك وي!!

ما ته په بایبل کې له تحقیق نه وروسته دا هم معلومه شوه چې زمونږ شیعه وو د خپل مذهب هغه عقاید او مراسم له کوم ځای او کوم مذهب نه اقتباس کړې چې په قرآن او حدیث کې د هغه لپاره هیڅ مدرك او سند نه شته، ما ته اوس څرګنده شوې چې دوی له بایبل نه لاندې شیان اقتباس کړي:

- په غائب او منتظر امام باور او دا ګمان کول چې هغه به راځي، اقتدار به شیعه وو ته سپاري او د دوی ټول دښمنان به له منځه وړي!! همغسې لکه یهودان او مسیحیان چې خپل خپل مسیح ته منتظر دي.
- امام زمان د خدای نائب او په کون او عالم کې متصرف ګڼل او دا عقیده درلودل چې امامان په خپل ژوند کې هم او له مرګه وروسته هم د خدای او بندګانو ترمنځ واسطه دي، د دوی له لارې خدای ته د انسان دعاګانې رسي او خدای د دوی په شفاعت دعاګانې او عبادتونه قبلوي. دوی خبره هغه حد ته رسولې چې د خپلو مړو امامانو د قبرونو خوا ته خپلې لیکلې عریضې غورځوي او جواب ته ئې انتظار کوي!! د ایران یو جمهور رئیس د منبر په سر وایي: مونږ له امام زمان سره خطي رابطه لرو!!
- امامت موروثي ګڼل.
- په دوولسو امامانو عقیده درلودل، همغسې لکه مسیحیان چې د عیسی علیه السلام په دولسو حواریونو باور لري او یهودان دوولس قبیلې لري.
- خپل امامان عالم الغیب بلل او ډېرې وړاندوینې هغوی ته منسوبول.
- سادات د لاویانو په څېر خاصه مذهبي طبقه او مذهبي مشري د دوی دنده ګڼل، خمس او صدقات د دوی حق شمېرل. دوی او نورو مذهبي مشرانو ته د لاویانو په څېر خاصه مذهبي جامه ټاکل.
- د کربلا په یاد ویر کول او ځان په زنځیرونو زخمي کول، هغه هم د نورو په مخکې او د یوه مذهبي رقص په بڼې کې!!
- په فال نیولو باور ساتل، خبره ئې دې حد ته رسولې چې قرآن ئې په ځانګړې بڼې کې داسې چاپ کړی چې د یوې پاڼې په سر ئې لیکلي: خوب (ښه) او په بلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

(بد)، په پټو سترګو ئې د فال لپاره پرانېزي، که د (خوب) پاڼه راووتله بختور دی او کار ئې سم، باید ډاډه وي چې ترسره کېږي او که د (بد) پاڼه ئې مخې ته راغله نو بخت ورسره یاري نه کوي، له خپل هوډ نه دې لاس په سر شي!! حتی د حافظ شیرازي په کتاب همداسې فال نیسي!! دا په داسې حال کې چې پیغمبر علیه السلام فرمایي: چا چې د عراف، منجم او فال نیونکي په وینا باور وکړ، هغه قرآن ئې تکذیب کړی چې پر محمد نازل شوی.

عن أبي هريرة قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من أتى عرافا أو كاهنا فصدقه فيما يقول فقد كفر بما أنزل على محمد صلى الله عليه وسلم

۳۰رمضان ۱۴۲۷

۱۳۸۵۱۷۱۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

عهد جدید

عهد جدید د بایبل دوهمه برخه ده، دا د اناجیلو او د عیسی علیه السلام حواریونو ته د څو منسوب لیکونو او مکاشفو مجموعه ده، لویه برخه ئې د پولس خطونو احتوا کړې، مسلمانان چې کله د انجیل نوم اوري نو داسې ګمان کوي چې دا به همغه کتاب وي چې پر عیسی علیه السلام نازل شوی، خو حقیقت دا دی چې له هغه انجیل نه هیڅ څه نه دي پاتې، تاسو به په ټول بایبل کې داسې څه ونه ګورئ چې وښیي دا همغه انجیل یا د هغه یوه برخه ده، عیسی علیه السلام په داسې حالت کې دنیا پرېښوده چې یاران ئې یا ونیول شول، یا ووژل شول یا پټ او خواره واره شول، تر اوږدې مودې پورې د دې لپاره شرایط مساعد نه وو چې څوك ځان د عیسی علیه السلام پلوي وګڼي او د انجیل د لیکلو یا بیانولو جرأت وکړي، د بایبل د وینا له مخې موجود انجیلونه د عیسی علیه السلام له تلو نه نږدې یوه پېړۍ وروسته لیکل شوي. دا انجیلونه په حقیقت کې د عیسی علیه السلام د سیرت کتابونه دي چې تر ده ډېر وروسته لیکل شوي، دا نه د اصلي انجیل په اړه لیکل شوي کتابونه دي او نه ئې شرح او تفسیر. کله چې تاسو دا انجیلونه لولئ نو حیران به شئ چې د عیسی علیه السلام د سیرت کتاب ته ئې ولې د انجیل نوم ورکړی او ولې په دې کې د انجیل هیڅ برخه نه ترسترګو کېږي؟

ما ته د تحقیق په ترڅ کې معلومه شوه چې د عهد جدید ډېرې برخې د عیسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

علیه السلام له تلو نه څو پېړۍ وروسته لیکل شوي خو د یوه خاص غرض لپاره د ده شاګردانو ته منسوب شوي!! حقیقت دا دی چې د ده له تلو وروسته د اختناق او رعب داسې فضاء رامنځته شوې چې په هغه وخت کې د ده شاګردانو نه دا جرأت کولی شو چې د ده په ملاتړ کې څه ووایي، یا ئې ولیکي او یا ئې نشر کړي او نه اصلاً په داسې موقعیت کې وو چې ځان مسیحي وښیي!! خو وروسته شرایط بدل شوي، هم د روم په سیاسي نظام کې بدلون راغلی او هم د فلسطین شاوخوا سیمو کې، په دې وخت کې د عیسی علیه السلام په نسبت خواخوږي راڅرګنده شوې، د دې خواخوږيستره وجه هم سیاسي وه، له مخکني نظام نه د غچ اخیستو په غرض عنوان شوې، په همدې وخت کې د انجیل او د ده د سیرت په اړه د کتابونو د لیکلو لړۍ پیل شوې او شمېر ئې ورځ په ورځ زیات شوی، تر دې چې کنائس مجبور شوي دا کتابونه راغونډ کړي، وئې چڼې او یو کتاب ترې جوړ کړي.

په دربیمې مېلادي پېړۍ کې کنائسو څلور انجیلونه معتبر وګڼل:

د متٰی انجیل: بایبل ادعا کوي چې دا د متٰی لخوا لیکل شوی انجیل دی، متٰی د عیسی علیه السلام له دوولسو شاګردانو څخه وو. دا انجیل په عبري یا سریاني لیکل شوی او تر ټولو مخکنۍ نسخه ئې په یوناني ژبې کې ترلاسه شوې، په دې هکله نه یوازې په مسیحیانو کې اختلاف شته چې دا کتاب په اصل کې چا لیکلی، بلکې د همدې انجیل له متن نه معلومېږي چې لیکونکی ئې متٰی نه دی، ځکه په همدې کتاب کې د متٰی د ایمان راوړلو قصه په داسې توګه راغلې چې ښیي لیکونکی ئې بل څوك دی، ما ته له تحقیق نه وروسته معلومه شوه چې ښایي لیکونکی ئې کوم یوناني وي، دا په اصل کې د مرقس انجیل بله او مشرح نسخه ده، معلومېږي چې لیکونکي ئې د مرقس په انجیل کې څه له ځانه علاوه کړي او داسې ښه ئې ورکړې چې قصه خوښو او خرافات خوښوونکو عوامو ته لاجالب شي.

د مَرقُس انجیل: ویل کېږي چې لیکونکی ئې مرقس نومی دی چې د اویاوو کسانو په ډله کې غوره شوی وو او په ۷۲ میلادي کال کې ووژل شو.

د لوقا انجیل: لوقا یو یهودي طبیب او د پولس ملګری وو، دی د مسیح له ملګرو څخه نه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوحنا انجیل: د یوحنا په هکله دا خبره مشهوره شوې چې دی د عیسی له دوولسو حواریونو څخه وو، دی لومړنی کس دی چې د درې ګونو خدایانو او د مسیح د الوهیت عقیده ئې رامنځته کړه.

خو د دغو انجیلونو تر څنګ د برناپا په نامه یو بل انجیل هم شته چې برناپا لیکلی، دی د مرقص ماما وو، خو انجیل ئې له هغه سره ژور اختلاف لري، د اختلاف اصلي ټکي ئې دا دي: د ده له نظره الله همغه د عالمونو رب او خالق دی، عیسی علیه السلام فقط یو پیغمبر ګڼي او بس، د عیسی علیه السلام په دار کېدا نه مني بلکې وایي چې د ده په ځای بل څوك اشتباهاً په دار شو، په دې باور دی چې اسمعیل علیه السلام د قربانۍ لپاره غوره شوی وو نه اسحاق علیه السلام، هغه پیغمبر چې عیسی علیه السلام ئې د راتلو زیری ورکوي د محمد (علیه السلام) په نامه یادوي، د دغو خبرو په سبب دا کتاب د اناجیلو له فهرست نه وغورځولی شو.

د بایبل په عهد جدید کې د کتابونو ترتیب داسې دی چې ما د نقد لپاره هغه ترتیب مناسب او مفید ونه ګڼلو، دې ته مې ترجیح ورکړه چې لومړی ئې څلور معتبر انجیلونه وڅېړم او بیا ئې رسائل او مکاشفې. رسائل مې هم داسې ترتیب کړې چې د پولس ټولې رسالې مې یو ځای او د کتاب په پای کې راوستې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مَرقُس او متٰی انجیلونه

دا دواړه انجیلونه په اصل کې یو انجیل دی، لومړی مرقس لیکل شوی او بیا بل څوك راولاړ شوی په دې ئې څه علاوه کړي او متٰی ته ئې منسوب کړی او دا د دې لپاره چې لیکنه ئې اعتبار پیدا کړي، د بایبل د وینا له مخې مَرقُس لا تنکی ځوان وو چې د عیسی له شاګرد پطرس سره ملګری شو، وروسته ئې دا کتاب د عیسی د ژوند په اړه ولیکو. کتاب ئې د انجیل شرح یا تفسیر نه بلکې د عیسی علیه السلام د سیرت په اړه دی او د متٰی د کتاب په مقدمه کې راغلي: عیسی هغه وخت وزیږېدو چې اسرائیلیان د رومي امپراطورۍ تر سلطې لاندې او مجبور ول چې دوی ته باج ورکړي، د اسرائیلیانو له نظره تر ټولو کرکجن کار د هغه چا مأموریت وو چې د روم لپاره به ئې دغه باج راغونډاوو، متٰی د دغو باج راغونډوونکو څخه وو، کله چې عیسی دی ولیدو، دعوت ئې کړ، ده هم له هغه ګنده کار نه لاس واخیست او د عیسی له دوولسو شاګردانو څخه شو او دا انجیل ئې آسمان ته د خپل استاد له لوړېدو څو کاله وروسته ولیکو.... خو دا ادعا نه یوازې حقیقت نه لري بلکې دا کتاب په خپله هغه تکذیبوي، څو صفحې وروسته به تاسو ولولئ چې دا کتاب، تر دې عنوان لاندې (یو ګناهګار د عیسی شاګرد شي)، د متٰی د ایمان راوړلو قصه په دې صیغه کوي: عیسی د خپل سفر په دوران کې له یوه باج راغونډوونکي سره مخامخ شو، نوم ئې متٰی وو... عیسی ورته وویل: راشه زما اطاعت وکړه! هغه فوراً پاڅېدو او له ده سره روان شو!! له دې الفاظو په صراحت سره معلومېږي چې دا انجیل متٰی نه دی لیکلی!! او د مرقس انجیل تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدغه عنوان لاندې ليکي چې دا ګناهګار متٰی نه بلکه لاوي د حلفي زوی وو!!

د مرقس انجيل د اشعيا نبي په هغې وړاندوينې پيل شوی چې د مسيح د راتلو په اړه ئې کړې او ليکي: خدای د اشعيا نبي په ژبه خبر ورکړی وو چې خپل زوی مسيح به دنيا ته لېږم او تر ده مخکې به يو بل څوك لېږم چې خلك د ده راتلو ته چمتو کړي، خو د متٰی انجيل د عيسی عليه السلام په تفصيلي شجرې پيل کېږي، ابراهيم عليه السلام ئې ستر جد او يوسف د يعقوب زوی د مريمې مېړه معرفي کوي او مريم د عيسی عليه السلام مور او ورپسې ليکي: په دې توګه له ابراهيم نه تر داؤد پورې څوارلس پوښته، له داؤد نه بابل ته د يهودانو تر تبعيد څوارلس پوښته او د تبعيد له زمانې تر يوسف پورې څوارلس پوښته!!

په دې اړه څو خبرو ته ستاسو پام رااړوم:

- ګورئ چې دا انجيلونه د عيسی عليه السلام د سيرت کتابونه دي نه انجيل، د عيسی عليه السلام په شجرې پيل شوي!!
- يوسف د مريمې مېړه ګڼي او وروسته وايي چې عيسی عليه السلام د ده له نطفې څخه نه دی او له مريمې سره د ده له نږدېکت نه مخکې پيدا شوی!! که دا خبره رښتيا وي نو ولې عيسی عليه السلام د يوسف زوی او ابراهيم عليه السلام د ده ستر جد ګڼي؟!! دلته خو د يوسف شجره وړاندې شوې او يوسف د عيسی عليه السلام پلار نه دی!!
- د دوی اصلي ستونزه دا ده چې د وړاندوينو په بنسټ ګمان کوي چې موعود مسيح به د داؤد په اولاد کې راپيدا کېږي، دې ته اړ شوي چې له يوې خوا دا ثابته کړې چې مسيح د داؤد له اولاد څخه دی او له بلې خوا بايد وښيي چې مسيح د خدای زوی دی!! ځکه ئې يوسف ورته ناسکه پلار کړ او د دې پلار شجره ئې د ده شجره وګڼله!! که تاسو د عربي متن مقدمې ته لږ ځير شئ نو دا خبره به په ډېر وضاحت سره احساس کړئ، د عربي متن په مقدمه کې داسې راغلي: په لومړۍ ميلادي پېړۍ کې روح القدس وغوښتل چې څلورو کسانو ته وحي وکړي چې انجيل وليکي، چې دا د عالم د ژغورونکي مسيح زېری دی، نو هر يوه د مسيح د نادر شخصيت د ژوند په يوه ځانګړې اړخ باندې ترکيز وکړ، هغه انجيل چې متٰی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولیکلو په دې ترکیز کوي چې هغه موعود پاچا چې یهودان ئې راتلو ته منتظر ول همدا مسیح دی، خو کله چې هغه راغی نو تکذیب ئې کړ او په صلیب ئې وځړاوو، په داسې حال کې چې دی همغه د داؤد زوی دی چې د مخکنۍ زمانې نبوت پرې پای ته رسېدلی او دی د هغه ابراهیم زوی دی چې ټولو خلکو ته به برکتونه راوړي!!
د بایبل له وینا خو معلومېږي چې د یهودانو خبره سمه ده او عیسی علیه السلام همغه منتظر مسیح نه دی، ځکه چې دی نه د داؤد له اولاد څخه دی او نه ئې هغه لویه پاچایي جوړه کړی شوه چې د یهودانو انبیاوو ئې وړاندوینه کړې وه!!

• د شجرې بیانولو په لړ کې د متٰی انجیل د څوارلس (دوه وارې اووه)، رقم وړاندې کوي، دا د بایبل تکیه کلام دی، چېرې چې غلط ارقام وړاندې کوي او غواړي هغه ته سپېڅلي الهي بڼه ورکړي نو اووه ورته بنسټ کړي!! پوښتنه دا ده چې دلته د څوارلس څوارلس ذکر څه ګټه لري او ولې باید دا عدد ورکړی شي؟!! تاسو به په راتلونکو کتابونو کې وګورئ چې دا شجره تکذیبوي او د یوسف پلار او د ده اجداد په بلې بڼې کې معرفي کوي.

• بایبل به څنګه ثابتوي چې دا کتابونه متٰی او مرقس لیکلي؟!! ولې د دې اسناد او راویان نه په ګوته کوي؟ په کار خو دا وه چې د عیسی علیه السلام د شجرې په ځای ئې ټول هغه کسان معرفي کړي وی چې لړۍ ئې تر متٰی او مرقس پورې رسېږي، داسې لکه چې زمونږ محدثین د هر حدیث اسناد او راویان په ډېر دقت او تفصیل سره معرفي کوي!!

د عیسی تولد

دا د متی عنوان دی چې په مرقس کې نه دی راغلی، تر دې سرلیك لاندې لیکي: د عیسی مسیح د زېږېدو واقعه داسې وه: مریم، د عیسی مور، د یوسف په نکاح کې وه، خو له واده مخکې د روح القدس له لوري حامله شوه، یوسف چې اخلاقي اصولو ته سخت ژمن وو، وئې غوښتل چې له دې واده لاس په سر شي، خو دا ئې مناسبه ونګڼله چې دا کار په پټه او د خلکو له خبرولو پرته وکړي، ترڅو مریمه بې پتې نه شي، په دغو سوچونو کې غرق وو چې خوب پرې راغی او په خوب کې ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه فرشته ولیدله چې ده ته ئې وویل: یوسف، د داؤد زویه!! له مریمې سره د واده په اړه اندېښنه مه کوه، د دې په رحم کې ماشوم د روح القدس له لوري دی، هغه به یو زوی وزېږوي ته به ئې نوم عیسی (ژغورونکی) کېږدې، ځکه دی به خپل قوم له ګناهونو وژغوري. او دا همغه پیغام دی چې خدای څو پېړۍ مخکې د خپل نبي، اشعیاء په ژبه لېږلی وو چې: وګورئ! پېغله نجلۍ به حامله شي او زوی به وزېږوي او هغه به عمانوئیل ونومول شي، عمانوئیل یعني خدای له مونږ سره دی!! کله چې یوسف ویښ شو، د فرشتې له وینا سره سم ئې عمل وکړ او مریم ئې کور ته راوسته چې د ده مېرمن وي!! خو ده تر هغه وخته ورسره نږدېکت ونه کړ چې زوی ئې پیدا شو او عیسی ئې ونوماوو!!

په دې ارتباط څو پوښتنې لرو:

- که دا خبره رښتیا وی چې مریم علیها السلام د یوسف نومې په نکاح کې وه، نو خلکو به ولې د عیسی علیه السلام پیدا ښت خارق العاده ګڼلو او جاهلانو به دی د خدای زوی بالو؟ بیا خو به په نړۍ کې یو داسې احمق انسان نه وو پیدا شوی چې عیسی علیه السلام د خدای زوی وګڼي!! بیا به خلکو دی د عیسی بن مریم په نوم نه بلکې د عیسی بن یوسف په نامه یاداوو او د بایبل دا ادعا به ئې هیڅکله نه منله چې عیسی د خدای کلمه وه چې د روح القدس له لوري مریمې ته القاء شوه!! له نکاح وروسته او له واده مخکې ډېرو مېرمنو اولاد زېږولي!!
- فرشتې ولې یوسف ته د داؤد د زوی خطاب وکړ؟ ستا د وینا له مخې خو د ده پلار یعقوب نومېدو!! یوازې د یوسف په نامه به ئې یاداوو، ولې ئې له ستر جد نه پلار ورته جوړ کړ؟!! هر څوك پوهېږي چې د داؤد له یادولو څخه ستا هدف څه دی؟! ته په زور او لجاجت سره غواړې دا ثابته کړې چې عیسی علیه السلام د یوسف زوی او د داؤد له اولاد څخه دی!!
- مونږ ته ووایه: د مریمې د زوی نوم عیسی وو که عمانوئیل؟ د فرشتې خبره صحیح ده که د اشعیاء نبي؟ دواړه خو په یوه وخت نه شي صحیح کېدی، د دواړو نومونو معناوې هم سره ورته نه دي!!
- آیا دا خبره عقل مني چې مېرمن ئې راواده کړې، کور ته ئې راوستې، څو

(c) ketabton.com: The Digital Library

میاشتې ئې شپه ورځ په یوه کور کې ورسره تېرې کړې خو نږدې کت ئې نه دی ورسره کړی، یوسف خو نه پیغمبر وو، نه نبي او نه راهب!! زمونږ په مخکې خو ستاسو د راهبو او راهبانو تاریخ هم پروت دی، چې د کلیسا په سپېڅلو خونو کې ئې څه څه کارونه کړي!!

منجمان د عیسی په لټه کې

دا قصه هم د متی په انجیل کې علاوه شوې، په مرقس کې نه شته، متی تر دې عنوان لاندې لیکي: عیسی د هیرودیس د سلطنت په وخت کې په بیت لحم کې وزېږېدو، په دې وخت کې څو مجوس ستورپېژاندي له ختیځو سیمو اورشلیم ته راغلل او پوښتنه ئې وکړه: هغه ماشوم چېرې دی چې د یهودانو پاچا به وي؟ مونږ د ده ستوری د ختیځ په لرو سیمو کې لیدلی او راغلي یو چې د ده عبادت وکړو!! کله چې دا خبره د هیرودیس غوږونو ته ورسېده نو ډېر پرېشانه شو، ... هغه د یهودانو ټول مذهبي مشران راوغوښتل او ورته وئې ویل: د پیغمبرانو د وړاندوینو له مخې به مسیح د نړۍ په کوم ځای کې پیدا کېږي؟ هغوی ځواب ورکړ: باید په بیت لحم کې پیدا شي ځکه میکای نبي همداسې ویلي دي...بیا هیرودیس دغو مجوسیانو ته پټ پیغام ولېږو چې د ده ملاقات ته ورشي او ورته ووایي چې کله ئې د لومړي ځل لپاره دا ستوری لیدلی؟! .. بیا ئې دوی ته وویل چې بیت لحم ته ولاړ شئ او وئې لټوئ او ما ترې خبر کړئ...دوی وخوځېدل... ناڅاپه ئې یو ستوری ولید چې د دوی په مخ کې تر بیت لحم پورې درومي او د هغه کور پر سرودرېدو چې ماشوم په کې وو، له خوښۍ په جامو کې نه ځائېدل، کله چې هغه کور ته ننوتل چې مریم او زوی ئې په کې وو په سجده پرېوتل، د ماشوم لمانځنه ئې وکړه، بیا ئې د سرو او سپینو زرو او عطرو هدیې وړاندې کړې، خو د ستنېدو په وخت کې د اورشلیم له لارې نه ولاړل او هیرودیس ئې خبر نه کړ، ځکه خدای په خوب کې ورته ویلي وو چې له بلې لارې ستانه شئ!!

یوه هوښیار او په دین پوه انسان ته د بایبل دغه بې بنسټې او خرافي خبرې کافي دي چې ووایي دا له ځانه جوړه شوې جعلي قصه ده، چې هیڅ حقیقت نه لري،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر عاقل انسان به د بايبل له ليكونكي دا پوښتنې كوي:

- د ستورو ئې د انسان له پيدا ښت سره څه؟ ستوري خو د عيسى عليه السلام له پيدا ښت نه نږدې ۱۳,۷ مليارده كاله مخكې پيدا شوي!! هرالهي دين په ستورو باندې دا باور ساتل يوه خرافي عقيده ګڼي چې د ستورو او د انسان د پيدا ښت تر منځ څه تړاو شته او د دوى له مخې كېدى شي د انسان د مستقبل په اړه وړاند وينه وشي، هيڅ عاقل انسان به دا خبره ونه مني چې د ستورو او د انسانانو د پيدا ښت تر منځ څه رابطه شته.
- بايبل ولې نه وايي چې دا ستور پېژاندي مجوسان څوك وو؟ څو نفره وو؟ نومونه ئې څه وو؟ له كوم هېواده راغلي وو؟ آيا دوى په عيسى عليه السلام ايمان راوړ؟ له دوى نه كوم يو د عيسى د حواريونو او ملګرو په ډله كې شامل شو؟ بايبل خو د حواريونو په فهرست كې د هيڅ داسې مجوسي نوم نه دى ياد كړى چې ايمان ئې راوړى وي!! دا بې سنده هوايي خبره به كوم عقلمن انسان ومني؟!!
- طبيعي ده چې دې پلاوي به د ورځې سفر كاوو، په رڼا ورځ كې خو ستوري په آسمان كې نه ليدل كېږي، نو دې ستورې څنګه د دوى لارښوونه كوله؟
- دا څنګه د يهودو كاهنان، چې تاسو ئې په غيب پوه او وړاندوينې ئې رښتونې ګڼئ، د عيسى عليه السلام له زېږېدو خبر نه شول او څو مشرك مجوسان خبر شول؟!!

قرآن د متّى انجيل دا خبرې بې بنسټه او دروغجنې ګڼي او د عيسى عليه السلام د پيدا ښت قصه په خپلو جالبو او زړه راښكونكو الفاظو سره داسې وړاندې كوي:

MR& 7 Rĵ Ůĺï̱B @7-) Gù #YSs ÃÓḻ́ö/ 'Î $B š• 9 ßN ö‹R 'ĵ) É ' b°•ðä ßN &•ÞS$ÏM9$% Êĵ

ÊMè Ê r $JÎ Ð=æ& ª! $ Ó\RÉ$kçè Ê r 'ĵ) É ' ÊM9$% $kJè Ê r $Ð=ù ÇÌÎÈ ÐŠîè$$ßŠÉ¡ 9$

ÇÜæ 9$ `Ï $gGƒÍêr š• Î $däŠÃépĵr OƒëB $kçÐ™ 'ĵr Ó\RVÅ$ ã.©!$ § ðr

$J=ä $ƒÌ.– $g=ÿ.r $Y¡ m $?$6R $gF7R&r 9 ¡ m @çç)Î $gŠ‘ $g=6) Fù ÇÌÎÈ ÉŠÅS9$

(c) ketabton.com: The Digital Library

qèl ÕM9$% #‹»d Å9 4T& ãqöJ»ƒ A$% $]ßé $d‰Zã ‰`r >#•óÜ##$ƒì.– $gžã Ö zŠ

ÇÌÐÈ A$¡ïm Îöï ã$±„ `B äãöƒ ©$bÎ «!$‰Zã ôÏB آل عمران: ۳۵-۳۷

هغه وخت چې د عمران مېرمنې وویل: اې زما ربه! زما په رحم کې چې څه دي هغه مې ستا لپاره نذر کړي، آزاد (له بل هر کار نه) نو له ما نه ئې قبول کړه، بې شکه چې ته ښه پوه اورېدونکی یې. نو کله چې ئې وزېږوله، وئې ویل: اې زما ربه! ما خو نجلۍ وزېږوله او الله ښه پوهېږي چې څه ئې زېږولي او نارینه خو د ښځې په څېر نه وي او ما هغه مریم ونوموله او زه دا او اولاده ئې له رټل شوي شیطان نه ستا په پناه کې درکوم. نو خپل رب ئې په ښه توګه قبوله کړه او د دې ښه روزنه ئې وکړه او زکریا ئې د دې روزونکی او کفیل وګرځاوو، چې کله به هم زکریا د دې عبادت ځي ته ورننووت نو د دې په خوا کې به ئې خاص خوراك وموندو، وبه ئې ویل: اې مریمې! دا له کومه درته راغلي؟ وبه ئې ویل: دا د الله له لوري ده، بې شکه چې الله هر چا ته چې وغواړي بې حسابه روزي ورکوي.

د مریمې مور، د عمران مېرمن حامله وه، له الله سره ئې وعده وکړه چې خپل بچی به د ده په لار کې وقف کوي، انتظار ئې دا وو چې الله تعالی به زوی ورکړي او هغه به د الله د دین خدمت ته وړاندې کوي، خو الله تعالی ورته لور ورکړه، وئې ویل: زما ربه! دا خو لور ده، ما خو د زوی طمع وه، نارینه خو د ښځې په څېر نه وي، هغه محدودیتونه ئې نه وي چې ښځه عادتاً ورسره مخامخ وي، ما ئې نوم مریم (دالله بنده او خدائي خدمتګار) کېښود، زه ئې تا ته سپارم، دا او اولاد ئې له رټلي شیطان نه په خپل حفظ او امان کې وساته، الله تعالی ښه پوهېدو چې څه ئې زېږولی، الله تعالی د دې همدا نذر قبول کړ، د مریمې د ښې روزنې انتظام ئې وکړ، کله چې لږستره شوه نو مور ئې دا معبد ته وسپارله، د قرعې له مخې د دې روزنه د زکریا علیه السلام په ذمه شوه، هلته په معنوي لحاظ داسې لوړ مقام ته ورسېده چې د الله تعالی له لوري بې موسمه مېوه ورته راتله، د روزنې په دوران کې یو ځل زکریا علیه السلام په داسې حال کې د دې هستوګنځي ته ورغی چې د مریمې خوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته ئې بې موسمه مېوې ولیدې، له هغې نه ئې پوښتنه وکړه چې دا له کومه رااغلې، مریمې ځواب ورکړ: دا د الله له لوري دي، الله چې چا ته وغواړي له حسابه پرته روزي ورکوي، زه د داسې رزق مستحقه نه یم، دا د الله پېرزوینه ده، زما د کومې ځانګړتیا له مخې ئې نه راکوي، له محاسبې پرته ئې راکوي. زکریا علیه السلام اولاد نه درلود ، دی او مېرمن ئې د عمر هغه حد ته رسېدلي وو چې څوك هغه وخت د اولاد طمع نه شي کولی، خو چې وئې لیدل الله تعالی بې موسمه مېوه هم ورکوي، دا طمع پکې راپیدا شوه چې ما ته به هم بې موسمه اولاد راکړي.

مریم علیها السلام، یوه ورځ په داسې حال کې چې له خلکو ګوښه او یوازې وه، یوه فرشته د سړي په شکل کې ورته راڅرګنده شوه، هغې ورته وویل: زما خوا ته مه راځه، زه رحمان خدای ته له تا پناه وړم، هغې ورته وویل: زه د الله تعالی له لوري لېږل شوې یم چې تا ته هغه زوی درپه برخه کړم چې د الله د یوې کلمې (امر او حکم) په وجه به پیدا کېږي، نوم به ئې مسیح عیسی د مریمې زوی وي، هغې وویل: اې زما ربه! زه به څنګه اولاد زېږوم حال دا چې د هیڅ انسان لاس راباندې نه دی لګېدلی؟! په ځواب کې ورته وویل شو: ستا رب چې د کوم څه د پیدا کولو اراده وکړي نو یوازې دا کافي ده چې ووایي: وشه او هغه له ځنډه پرته وشي، ستا زوی به په وړکتوب او زړښت کې خبرې کولی شي، په انجیل او تورات به پوهېږي، پېس او له موره ړوند پیدا شوی به د الله تعالی په إذن روغولی شي، مړی به په دعا سره ژوندی کولی شي، خلکو ته به دا ویلی شي چې نن به ئې کوم خوراك په برخه کېږي او سبا ته به څه ذخیره کوي. قرآن د عیسی علیه السلام د زېږېدو په اړه فرمایي:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(c) ketabton.com: The Digital Library

[illegible]

مريم: ١٢-٣٦

د دې آيتونو خلاصه دا ده: ... کله چې د ماشوم د زېږېدو نېټه رانږدې شوه نو د معبد شرقي لوري ته د خلکو له سترګو پټه او د خرما د يوه نوي رسېدلي نيالګي لاندې کښېناسته او وئې ويل: اې زما ربه! کاش تر دې د مخه مړه شوې او هر څه هېره کړې وی! فرښتې ورته وويل: اندېښنه مه کوه، دا دی رب دې ستا تر پښو لاندې چينه راخوټولې، که وږې شوې ونه وخوځوه تازه خرما به درته راتوی شي، د زوی په پيدا کېدو به دې سترګې خوږې شي، که کوم انسان دې تر سترګو شو ورته ووايه: ما نن روژه نيولې ده، له هيچا سره خبرې نه کوم، ماشوم ئې وزېږېدو، په غېږ کې ئې واخيست او د خپل ټبر په لوري وخوځېده، خلك پرې راغونډ شول او ورته وئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل: مریمې! دا د څه بد کار کړی؟ اې د هارون خورې! نه خو ستا پلار بد سړی وو او نه دې مور بد لمنه وه!! دې ماشوم ته اشاره وکړه، چې له ده پوښتنه وکړئ!! دوی وویل: څنګه له وړوکي ماشوم سره چې د زانګو دی خبرې وکړو؟ ماشوم ځواب ورکړ: زه د الله تعالی بنده یم، کتاب ئې راکړی، پیغمبر ئې ګرځولی یم، برکت ئې راپه برخه کړی، د ژوند تر پایه ئې په لمانځه او زکات او له خپلې مور سره په ښه سلوك ګمارلی یم، مغرور او بدبخته ئې نه یم ګرځولی، الله زما او ستاسو رب دی، د هغه عبادت وکړئ چې مستقیمه لار همدا ده، دا د عیسی بن مریم حقیقت دی. دا همغه حقیقت دي چې دوی په کې شك کوي، الله تعالی له دې ډېر لوړ دی چې ځان ته زوی غوره کړي، د ده کار داسې دی چې د څه اراده وکړي ورته وایي: وشه، او هغه سملاسي ترسره شي.

ګورئ چې د قرآن او بایبل د ویناوو ترمنځ څومره ژور توپیر شته، بایبل د عیسی علیه السلام پیدا ښت د یوه داسې عادي انسان پیدا ښت ته ورته ګڼي چې په کورنۍ، کلي او سیمه کې ئې هیڅا د اهمیت په سترګه نه دي ورته کتلي، خاص توپیر ئې نه دی ترسترګو شوی، ډېره موده وروسته له نامعلوم مشرق نه، نامعلوم شمېر مجوسان راغلي، دی ئې لیدلی او سجده ئې ورته کړې!! دا نه وایي چې مریمه څوك او څنګه شخصیت خاونده وه، د عیسی علیه السلام ماشومتوب څنګه پیل شوی، د ده په معجزاتو کې دا نه رااخلي چې په وړکتوب کې او د پیدا ښت په لومړیو ورځو کې ئې هغه سترې سترې خبرې کړې دي چې د یوه پیغمبر د ټول دعوت خلاصه په کې راغلې، د هغه لومړۍ خبره دا وه چې زه د خدای بنده او د هغه پیغمبر یم، آیا د انسان عقل دا خبره مني چې په مشرق کې څوك د یوه (عجیب) زوی له پیدا کېدو خبر شي خو د ده کورنۍ او کلی هغه یو (عجیب) ماشوم ونه مومي؟!! او له نورو سره ئې هیڅ توپیر ترسترګو نه شي؟! دا په داسې حال کې چې مسیحیان دا ماشوم د خدای زوی ګڼي او پیدا ښت ئې هم خارق العاده!! خو مسلمانان د قرآن د لارښوونو په رڼا کې سره له دې چې عیسی علیه السلام ته دومره سترې سترې معجزې ثابتوي چې ډېرې ئې د مسیحیانو په مذهبي کتابونو کې نه تر سترګو کېږي، خو عیسی علیه السلام یو انسان او د نورو پیغمبرانو په څېر یو پیغمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼي!!

مصر ته تېښته

دا قصه هم متی له ځانه جوړه کړې او په مرقس کې نه شته، متی تر دې عنوان لاندې لیکي چې د خدای فرشته یوسف ته راڅرګنده شوه او ورته وئې ویل: پاڅه او ماشوم او مور ئې درسره روان کړه او مصر ته وتښته او تر هغه هلته پاتې شه چې زه خبر درکړم، ځکه هیرودیس پاچا غواړي ماشوم ووژني، یوسف مصر ته ولاړ او د هیرودیس تر مرګه هلته پاتې شو، یوه نبي څو پېړۍ مخکې په دې هکله وړاندوینه کړې وه چې (خپل زوی مې له مصره راوبالو)!! داسې معلومېږي چې د کتاب لیکونکي دا ټوله قصه د دې لپاره جوړه کړې چې د هغه نبي وړاندوینه رښتونې ثابته کړي او عیسی علیه السلام ئې مصداق وګڼي، د همدې لپاره ئې مریمې ته مېړه جوړ کړی، د هغه نوم ئې یوسف ایښی، یوسف ئې د یعقوب زوی ښودلی، عوام چې دا خبرې اوري ژر ئې یقین راځي او مني ئې چې یوسف د یعقوب زوی په مصر کې اوسېدلی!! حقیقت دا دی چې مریمې مېړه نه دی کړی، که د بایبل دا دروغجنه خبره ومنلی شي نو باید ټولې هغه وړاندوینې ئې دروغجنې وګڼو چې وایي: بې مېړه (پیغله) به ماشوم وزېږوي!! له دې دواړو خبرو څو یوازې یوه رښتونې کېدی شي!! همداراز د دغې څو پېړۍ مخکنۍ وړاندوینې الفاظ ښیي چې په تکلف سره د عیسی علیه السلام لپاره جوړه کړی شوې، د وړاندوینې الفاظ داسې دي چې (خدای څو پېړۍ مخکې ویلي چې خپل زوی مې له مصره راوبالو) د دې الفاظو معنی خو دا ده چې دا کار څو پېړۍ مخکې ترسره شوی، د کوم منطق له مخې د دې اطلاق له مصر نه د عیسی علیه السلام په راستنېدو کوي؟!!

د یحیی پیغمبر ظهور

د مرقس انجیل له دغه ځایه پیل شوی، متی دا موضوع او الفاظ ئې له مرقس نه اقتباس کړي او تر دې سرلیك لاندې لیکي: ... یحیی چې په (تعمید ورکوونکي) مشهور شوی وو، د یهودا په بېدیا کې ئې خپل رسالت پیل کړ... ده به د اوښ له

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړيو جوړه شوې جامه اغوسته او د څرمنې ملابند به ئې تاړو، خوراك ئې صحرايي شات او ملخان وو، ... خلك به ورته راتلل، د ده موعظو ته به ئې غوږ نيولو، په خپلو ګناهونو به ئې اعتراف كاوو او د ده په لاس به ئې د تعميد غسل په برخه كېدو، ... خلكو ته به ئې ويل: زه هغو خلكو ته چې توبه وكړي په اوبو سره تعميد وركوم، خو داسې څوك به راشي چې تر ما به ئې مقام ډېر لوړ وي، هومره چې زه به د ده پښو ته دكېيو ايښودو وړتيا هم نه لرم، هغه به تاسو ته په روح القدس او الهي اور سره تعميد دركوي، هغه به پروړه له غنمو بېله كړي او په تلپاتې اور كې به ئې وسوځوي، خو غنم به په ګودام كې غونډ كړي!! ... په دې وخت كې عيسى هم د تعميد لپاره يحيى ته راغى... مرقس دا نه وايي چې يحيى ورته وويل: دا مناسب كار نه دى، زه بايد ستا په لاس تعميد شم،خو متى دا خبرې له ځانه اضافه كړې دي، همداراز متى وايي: كله چې عيسى له اوبو راوتو نو يحيى يوه كوتره وليده چې له آسمانه راكوزه شوه او د عيسى پر سر كښېنسته او له آسمانه يو غږ واورېدى شو چې (دا زما ګران زوى دى چې ترې راضي يم) خو مرقس وايي چې عيسى په خپله دا كوتره وليده او دا غږ ئې واورېدو.

په دې اړه څو وضاحتونه ضروري برېښي:

- بايبل د خپلو نورو انبياوو په څېر يحيى عليه السلام هم داسې معرفي كړى چې د اردن سيند شاوخوا په كومې صحرا كې له خلكو لرې اوسېدو، خو د قرآن د وينا له مخې معلومېږي چې د ده محترم والد زكريا عليه السلام په يوه معبد كې مدرس او استاد وو او د مريمې عليها السلام روزنه او تربيت د ده په لاس ترسره شوې!
- عيسى عليه السلام او يحيى عليه السلام همزولي وو، په يو ځاى كې اوسېدل، د قرآن د وينا له مخې ده په عيسى عليه السلام ايمان راوړى، د ده په لاس د عيسى عليه السلام تعميد حقيقت نه لري.
- بايبل څو صفحې وروسته ليكي چې يحيى له زندانه دوه سړي عيسى ته ولېږل چې ترې وپوښتي: آيا په رښتيا ته همغه موعود مسيح يې؟ پوښتنه دا ده چې ته خو دلته ادعا كوې چې يحيى دى وپېژندو، نه ئې غوښتل دى تعميد كړي، يوه كوتره ئې هم وليده چې له آسمانه راكوزه شوه، د عيسى پر سر كښېنسته، آسماني غږ ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم واورېدو چې دا زما همغه ګران زوی دی، نو بیا ئې له زندانه دوه سرې د څه لپاره ورلېږل؟! متأسفانه سره له دې چې بایبل له داسې تناقضاتو ډك دی خو مسیحیان ئې د سپېڅلي کتاب په توګه مني!!

• د بایبل دا الفاظ ډېر کچه او بې معنا دي چې عیسی علیه السلام به په روح القدس او اور خلکو ته تعمید ورکوي!!

• بایبل دا ټوله جعلي قصه د دې لپاره جوړه کړه چې یوه بې بنسټه وړاندوینه رښتونې او د عیسی علیه السلام په اړه ثابته کړي، وړاندوینه دا ده: اشعیا نبي څو سوه کاله مخکې ویلي وو: له بېدیا یو غږ اورم چې وایي: د خدای لپاره لار پرانېزئ او لار ورته آواره کړئ.

د عیسی آزمېښت

دا عنوان متی علاوه کړی، په مرقس کې نه شته، مرقس په مختصره توګه لیکي چې د خدای روح عیسی بیدیا ته بوت، څلوېښت ورځې هلته پاتې شو، شیطان وسوسه کولو خو فرشتو د ده ساتنه کوله، خو متی ښه ډېرې خرافي خبرې پرې علاوه کړې او تر دې سرلیك لاندې لیکي: د خدای روح عیسی صحرا ته بوت، چې شیطان ئې وسوسه کړي او وئې آزمویي، عیسی څلوېښت شپې ورځې روژه ونیوله، په پای کې ډېر وږی شو، شیطان ورته راغی، وسوسه ئې کړ او ورته وئې ویل: که ته په رښتیا د خدای زوی یې نو دا ډبرې په ډوډۍ بدلې کړه! خو عیسی ورته وویل: نه زه داسې نه کوم، ځکه آسماني کتاب ویلي: انسان یوازې په ډوډۍ ژوندی نه پاتې کېږي، بلکې په هرې هغې کلمې چې د خدای له خولې وځي!!

د بایبل له لیکونکي څو پوښتنې لرو:

• ته خو عیسی علیه السلام د خدای زوی ګڼې، آیا د خدای زوی وږی کېږي؟ عقل خو وایي: هر زوی پلار ته ورته وي، که خدای زوی درلودی نو نه به کله ډوډۍ ته اړ کېدو او نه اوبو ته!! او که عیسی علیه السلام یو انسان وو نو ولې ئې څلوېښت ورځې روژه نیوله؟ الله تعالی خو انسان له خپل وس او طاقت نه په اوچت کار نه مکلف کوي، په هیڅ الهي شریعت کې د څلوېښتو شپو ورځو مسلسل روژه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شته، د بايبل په هيڅ کتاب کې هم داسې روژه نه ده راغلې، دا خو نه د ثواب کار دی او نه د معنوي ارتقاء لپاره ضروري او مفيد کار!!

- شيطان ولې هغه ته وويل: که ته په رښتيا د خدای زوی يې؟!! آيا ستا شيطان له دې خبر نه وو چې عيسی عليه السلام په خارق العاده توګه او د خدای له کلمې جوړ شوی؟ تا خو تر دې د مخه او د ايوب عليه السلام په قصې کې شيطان داسې معرفي کړی وو چې له فرشتو سره يو ځای د خدای دربار ته حاضرېدو، د ټولې نړۍ د ټولو خلکو له حالاتو نه په بشپړه توګه خبر وو، د ايوب په اړه ئې د خدای پوښتنې ته فوراً ځواب ووايو!! دلته ولې له دې نه دی خبر چې مسيح د خدای زوی دی؟ ولې ثبوت غواړي؟ او هغه هم داسې ثبوت: که دا ډبرې دې په ډوډيو بدلې کړې نو په رښتيا چې د خدای زوی يې؟!! که د يوه پيغمبر معجزه د خدای د زوی والي نښه وي نو بيا خو به د خدای د زامنو شمېر ډېر زيات وي، آيا د موسی او هارون عليهما السلام هغه معجزې چې بايبل ئې ادعا کړې د عيسی عليه السلام تر معجزو ډېرې حيرانوونکې نه وې؟!!
- آيا د عيسی په دې ځواب کې تا ته څه معقوليت په نظر درځي؟ انسان يوازې په ډوډۍ نه مړېږي يعني څه؟ الله تعالی خو انسان داسې پيدا کړی چې په ډوډۍ مړېږي، دلته خو د لوږې خبره مطرح ده، ته په خپله وايې چې څلوېښت شپې ورځې ئې څه نه وو خوړلي، دلته خو د روحي تغذيې خبره مطرح نه ده، نو عيسی عليه السلام به ولې داسې بې ربطه ځواب ورکوي؟ په دې کې شك نه شته چې د الله تعالی کلام د انسان د روحي تسکين لپاره داسې دی لکه د ده د وجود لپاره غذا، خو دلته دا ځواب له پوښتنې سره هيڅ ارتباط نه لري، هيڅ معقول انسان داسې ځواب نه ورکوي!!

د شيطان بله آزموينه داسې ګڼي: بيا شيطان اورشليم ته ورسولو او د خدای د کور پر بام ئې ودراوو او ورته وئې ويل: که د خدای زوی يې نو له دې ځايه ځان لاندې وغورځوه، ځکه آسماني کتاب وايي: خدای به خپلې فرشتې درولېږي او دی به له خطره وساتي... هغوی به پرې نه ږدي چې ستا پښه په تيږې ولګېږي!! عيسی ځواب ورکړ: هو؛ خو همدا کتاب وايي: خدای هسې بې سببه مه آزمويه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته هم څو پوښتنې لرو:

- آیا د خدای زوی دومره کمزوری دی چې شیطان ئې اورشلیم ته له ځان سره په زور بیایي؟
- په الهي شریعت کې خو د داسې شیطاني وسوسې ځواب دا نه دی، ځواب ئې دا دی چې الله تعالی دا کار حرام کړی، په اور کې ځان اچول، زهر خوړل، له لوړې ځان لاندې غورځول او هر هغه کار چې د انسان ژوند او بدن ته تاوان رسوي په الهي کتابونو کې حرام شوی.

بیا لیکي: شیطان د یوه جګ غره سر ته ورساوو، د ټولې نړۍ ملکونه او د هغوی شأن او شوکت ئې وروښود او ورته وئې ویل: که ما ته سجده وکړې نو دا ټول تا ته درکوم!! عیسی ورته وویل: لرې شه اې شیطانه! مقدس کتاب وایي: یوازې د خدای عبادت او اطاعت وکړه!

دلته هم څو پوښتنې راولاړېږي:

- آیا شیطان د خدای زوی ته داسې خبره کولی شي چې د نړۍ ټول ملکونه زما دي که ما ته سجده وکړې نو ټول تا ته درکوم؟ آیا د خدای زوی نه پوهېږي چې ځمکه او آسمان د ده د پلار دي او دی ورسره شریك دی او شیطان په دې کې هیڅ برخه نه لري، نه ئې چا ته ورکولی شي او نه ئې ترې اخیستلی شي؟
- تاسو ولې د سپیڅلې کتاب دا پرېکنده او صریح خبره له پامه غورځولې او له الله تعالی پرته د بل عبادت او اطاعت کوئ؟ د دې خبرې معنی خو دا ده چې په ځمکې او آسمان کې به له الله تعالی پرته نه بل چا ته د عبادت سر ټیټوئ او نه د دعا لاس اوږدوئ، تاسو ولې عیسی او روح القدس له خدای سره په عبادت کې شریك کړي؟!

د غونډۍ د سر موعظه

مرقس په دې اړه یوازې دومره لیکي چې عیسی یوې غونډۍ ته وخوت او خپل دولس شاګردان ئې هلته وروغوښتل، د موعظې په ارتباط هیڅ نه وایي خو متی تر دې سرلیك لاندې یو تفصیلي موعظه رااخلي، که څه هم په دې موعظې کې څو

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ښکلې خبرې عیسی علیه السلام ته منسوبوي چې د اصلي انجیل ښې په کې ترسترګو کېږي، خو معلومېږي چې دا هم له ځانه لیکل شوې، لیکي:

- هغه څوك بختور دی چې ځان خدای ته اړ او محتاج ګڼي...
- د هغه چا په حال خوشحالي په کار ده چې کبر نه کوي، ځکه دوی به د ټول جهان خاوندان شي.
- د عدالت وږو او تږو ته زېری دی چې ماړه به شي.
- خوښې ده هغو لره چې مهربان او عفو کوونکي دي، ځکه مهرباني او عفو به ئې په برخه شي.
- پاك زړو ته زېری دی چې له خدای سره به مخامخ شي.
- خوښې ده هغو لره چې د نورو تر منځ روغه جوړه کوي...ځکه دوی به د خدای زامن ونوموله شي.
- هغه دې خوښ وي چې د ښك عملۍ په وجه ځورول کېږي، ځکه د آسمان برکتونه به ئې په برخه شي.
- که زما لپاره خلك تاسو ته بد رد ووايي، ومو ځوروي، تورن مو کړي، خوښ اوسئ ځکه په آسمان کې لويه بدله درته انتظار کوي، پوه شئ چې له مخکنيو پیغمبرانو سره هم دې ته ورته معامله شوې.
- تاسو د نړۍ مالګه یئ، چې هغې ته خوند ورکوئ، خو که تاسو هم خپل خوند له لاسه ورکړئ نو د بې کاره او بې خونده مالګې په توګه به مو لرې غورځوي او تر پښو به مو لاندې کوئ.
- تاسو د نړۍ لپاره د نور په څېر یئ،... نو خپل نور له نورو مه پټوئ، پرېږدئ چې په نورو وځلېږي او ستاسو ښکو کارونو ته په پام سره ستاسو آسماني پلار ولمانځي.

په دې ښکلو خبرو کې څو د اعتراض وړ موارد ګورو:

- الله تعالی د آسماني پلار په نامه یاد شوی، که څه هم دا نوم له الله تعالی سره نه ښايي او مونږ په قرآن کې د الله تعالی لپاره داسې نوم او دې ته ورته نوم نه مومو، خو که احياناً دا نوم د مجاز په توګه کارول شوی وي، نو مسیحیان ولې دا د عیسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

علیه السلام په اړه په حقیقي معنی نیسي او د ده خاص پلار ئې ګڼي؟
• دلته د مصلحینو لپاره د خدای د زامنو نوم غوره شوی، که څه هم د الله تعالی بندګانو ته د خدای د زامنو نوم ورکول نامناسب کار دی او اشتباهات راولاړوي او مونږ په قرآن کې داسې نوم نه مومو، خو که احیاناً دا نوم د مجاز په توګه راغلی وي نو مسیحیان ولې یوازې د عیسی علیه السلام په اړه دا په حقیقي معنی نیسي او دی د خدای حقیقي زوی ګڼي او نور ترې مستثنی کوي؟!

د تورات احکام

بایبل تر دې سرلیك لاندې څو خبرې عیسی علیه السلام ته منسوبوي: ګمان مه کوئ چې زه د موسی د تورات او نورو انبیاوو د کتابونو منسوخولو ته راغلی یم، زه راغلی یم چې بشپړ او عملي ئې کړم، ... که تاسو د یهودانو تر علماوو او پېشوایانو غوره نه شئ د خدای ملکوت (جنت) ته به داخل نه شئ، ویل شوي: که څوك قتل وکړي باید ووژل شي، خو زه وایم: که ته پر خپل ورور غصه شې ... باید محاکمه شي او که خپل ورور ته ابله او کم عقله ووایې باید تا محکمې ته بوځو او که خپل دوست ته ښکنځلې وکړې سزا دې د جهنم اور ده، که د خدای لپاره دې نذر او قرباني وړاندې کوله او درپه یاد شو چې څوك دې ځورولی، نو قرباني په خپل ځای پرېږده او ولاړ شه لومړی خپل هغه دوست راضي کړه چې تا ځورولی، تر محاکمې مخکې خپل پور ادا کړه، ویل شوي چې زنا مه کوه، خو زه درته وایم: که یوې ښځې ته د شهوت په نظر وګوري نو په زړه کې دې زنا ورسره کړې، نو که هغه سترګه چې درباندې ګرانه ده، ستا د ګناه باعث کېږي ښه ده چې وئې باسې او لرې ئې وغورځوې، تر دې چې په دوزخ کې پرېوځې دا غوره ده چې یو غړی دې ناقص وي، ... ویل شوي: که څوك غواړي له خپلې مېرمنې خلاص شي نو کافي ده چې طلاق پاڼه ولیکي او هغې ته ئې ورکړي، خو زه تاسو ته وایم: که څوك خپله مېرمن پرته له دې چې کوم خیانت ئې ترې لیدلی وي طلاق کړي او هغه ښځه بل مېړه وکړي، دا سړی مقصر او ګناهګار دی، ځکه د دې باعث شوی چې دا ښځه زنا وکړي او هغه بل سړی چې له دې سره ازدواج کوي هم زناکار دی!! ویل شوي چې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروا‌غو لوړه مه کوه او که د خدای په نوم لوړه کوې وفا پرې وکړه، خو زه وایم: هیڅکله لوړه مه کوه، مه په آسمان چې تخت ئې دی، مه په ځمکه چې د پښو ځای ئې دی، مه په اورشلیم چې د هغه ستر پاچا ښار دی.. مه په خپل سر، ځکه نه شې کولی یو وېښته ئې تور یا سپین کړې... یوازې وو‌ایه: (هو) یا (نه)، ویل شوي: که چا د بل سترګه ورړنده کړه سترګه به ئې ورړندېږي،او که چا د بل غاښ مات کړ غاښ به ئې ماتېږي، خو زه وایم: که چا تیری درباندې وکړ مقابله ئې مه کوه، حتی که په ښي مخ ئې څپېړه درکړه کیڼ مخ هم ورواړوه، که چا غوښتل د دې لپاره دې محکمې ته بوځي چې کمیس دې درنه واخلي خپله عبا هم ورکړه، که یو رومي عسکر درته ووایي چې دا بار تر یوه میله یوسه ته ئې تر دوه میله ورسره یوسه، ... تاسو اورېدلي چې له دوستانو سره دوست اوسه او له دښمنانو سره دښمن، خو زه درته وایم: له خپلو دښمنانو سره مینه وکړئ ، که چا پرتاسو لعنت وایو تاسو د برکت دعا ورته وکړئ... که چا وځورولئ د خیر دعا ورته وکړئ، که دا کار وکړئ نو د آسماني پلار ربنتوني زامن به وئ، ځکه هغه په نېکانو او بدانو لمر راخېږوي او په دواړو باران وروي...

په دې وېناوو کې چې د یوې موعظې حیثیت لري نه د یوه قانون، هم ښې خبرې تر سترګو کېږي او هم کمزورې او د حقیقت او عدالت خلاف خبرې، لاندې خبرې ئې له الهي لارښوونو سره اړخ نه لګوي:

- طلاق حرام او له مطلقه ښځې سره نکاح زنا ګڼل شوې، دا دواړه خبرې نه له الهي لارښوونو سره اړخ لګوي او نه له عدل او عقل سره، ازدواج د نارینه او ښځې تر منځ د ګډ ژوند او د یوې کورنۍ د جوړولو لپاره د دوی ترمنځ ګډ توافق او تعهد دی، تر هغه ئې په دوام ټینګار ضروري دی چې د دواړو تر منځ مینه، اعتماد، اخلاص او پېرزوینه وي، کله چې کرکه، بې اعتمادي او ناخوالي رامنځته کېږي او په صبر او زغم سره هم لانجه نه شي حل کېدی نو طلاق ئې یوازنۍ چاره ده، طلاق ته د حرام په سترګه کتل او له مطلقه ښځې سره ازدواج زنا ګڼل هیڅ معقوله توجیه نه لري. داسې معلومېږي چې دلته د عیسی علیه السلام په قول کې عمداً یا سهواً تحریف شوی، اصلي الفاظ ښایي دا وو چې: که څوک بې موجبه خپله مېرمن طلاق

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي او دا طلاق د دې باعث شي چې هغه ښځه زنا ته مخه کړي، نو دا سړی مقصر او ګناهګار دی، ځکه د دې باعث شوی چې دا ښځه زنا وکړي!!

• ظلم ته تسلیمېدل او تېري ته غاړه اېښودل، نه یوازې له الهي لارښوونو سره سمون نه خوري، بلکې له هغو فطري غوښتنو سره هم اړخ نه لګوي چې الله تعالی د ټولو ژوو په خټه کې ایښې، له ځان نه دفاع او د تېري مقابله کول یو فطري او د ژوند د بقا لپاره یو ضروري عنصر دی، الله تعالی هیڅله انسان په داسې کار نه ګماري چې د ده د جبلت او فطرت خلاف وي، له دې نه علاوه هغه څوك چې ظلم ته غاړه ږدي او ظالم ته سر ټیټوي، نه یوازې په خپل ځان ظلم کوي او ظالم ته جسارت ورکوي، بلکې په نورو هم ظلم کوي، ده ظالم ته دا جرأت ورکړ چې په نورو هم تېری وکړي.

• آیا ستا عقل دا خبره مني چې د عیسی علیه السلام په څېر یو عظیم لارښود، مرشد، مصلح او د شرك، ظلم او بې عدالتۍ په ضد لېږل شوي ستر پیغمبر به خلکو ته ویلي وي چې د رومي بې رحمو عسکرو په وړاندې داسې منقاد او مطیع اوسئ چې که درته وئې ویل: دا بار تر یوه میله یوسه ته ئې تر دوه میله ورسره یوسه!! دا خبره خو له سرکاري مفتیانو او د ظالمانو په خدمت کې بوخت دین پلورونکو ملایانو سره ښایي نه له پیغمبرانو علیهم السلام سره!! راشئ وګورئ چې زمونږ ګران پیغمبر علیه السلام په دې هکله څه فرمایي:

عن أبي هريرة قال: جاء رجل إلى رسول الله صلى الله عليه وسلم فقال يا رسول الله أرأيت إن جاء رجل يريد أخذ مالي؟ قال فلا تعطه مالك، قال أرأيت إن قاتلني؟ قال قاتله، قال أرأيت إن قتلني؟ قال فأنت شهيد، قال أرأيت إن قتلته؟ قال هو في النار.

یو سړی رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغی او وئې ویل: یا رسول الله! د هغه چا په هکله څه مشوره راکوې چې راشي او زما مال رانه اخلي؟ وئې فرمایل: خپل مال مه ورکوه، وئې ویل: که جګړه ئې راسره کوله؟ وئې فرمایل: ورسره وجنګېږه، وئې ویل: که ئې ووژلم؟ وئې فرمایل: نو ته به شهید وې، وئې ویل: که مې هغه ووژلو؟ وئې فرمایل: هغه به په اور کې وي.

زمونږ ایمان او عقل خو دا خبره نه مني چې زمونږ د پیغمبر علیه السلام د ورور

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیسی علیه السلام خبره به دې ته ورته نه وه او له دې پرته به بل څه وه.

• دلته له دښمنانو سره دوستي او مینه کول په داسې عامه صیغه ذکر شوي چې لازم دقت نه دې په کې مراعات شوی، ټول دښمنان یو شانته نه دي، له ټولو سره ورته معامله نه شي کېدی، ځینې دښمنان داسې دي چې له هغوی سره دوستي کول له الله تعالی سره د دښمني کولو په معنی ده، د خدای او د هغه د دین له دښمنانو سره دوستي کول د ایمان منافي او د الله تعالی د غضب وړ کار دی، د منافق، مفسد او فاسق احترام کول او له هغوی سره دوستي پالل هغه کار دی چې هیڅ پیغمبر او هیڅ الهي کتاب ئې سپارښتنه نه کوي!!

له دې وروسته بایبل د عیسی علیه السلام ځینې توصیې رااخلي، لکه دا چې تظاهر او ریاکاري مه کوئ، د تظاهر اجر همغه دی چې له خلکو ئې د ستاینې په توګه ترلاسه کوئ، که له کوم فقیر سره مرسته کوئ په پټه ئې وکړئ، داسې لکه په ښي لاس چې څه ورکوئ او کیڼ لاس ترې خبر نه شي، د ریاکارانو په څېر د خلکو په مخ کې دعا او عبادت مه کوئ، له زړه نه دعا وکړئ نه دا چې الفاظ په ژبه تکراروئ، کله چې روژه نیسئ نو د هغو خلکو په څېر مه کېږئ چې ځان وچې شونډې او کمزوری ښیي چې خلك ګمان وکړي روژه ئې نیولې، دا خلك خپل اجر له لیدونکو ترلاسه کوي، ثروت په دنیا کې مه ذخیره کوه ځکه ښایي وروست شي، یا زنګ ئې ووهي یا ئې غل درنه غلا کړي، په آسمان کې ئې درته ذخیره کړه، سترګې له طمعې او ګناه خوندي وساته، په یوه وخت د دوو اربابانو خدمت نه شي کېدی، یا به د خدای بندګي کوئ یا د پیسو، د خوراك او پوښاك ډېره اندېښنه مه کوئ، خدای ئې ذمه وار دی، په بل اعتراضونه پرېږدئ ځان اصلاح کړئ، ... خدای ته د رسېدو لاره نری ده، خو جهنم ته د ننوتو لار پراخه ده، له دروغجنو انبیاوو ځان وساتئ، د مېږې په جامه کې درته راځي خو په باطن کې ځیرونکي لېوان وي، دوی له خپلو عملونو پېژندی شي، داسې لکه ونه چې له خپلې مېوې پېژندی شئ، دا هغه خبرې دي چې په قرآن او حدیث کې تر دې په ډېرو ښکلو او اغېزناکو الفاظو او په ډېر تفصیل سره راغلي.

ورپسې د عیسی علیه السلام د ډېرو معجزو یادونه کوي، خو داسې لکه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر څوك ورته راغلی، خپل حاجت ئې وړاندې کړی او ده ترسره کړی، ړوند ، پېس، جذامي، ګونګ، فلج، لېونی... د ده په لاس روغ شوي او بیا د متٰی د ایمان راوړو ذکر په دې الفاظو کوي: یو ګناهګار د عیسی شاګرد شي... عیسی د خپل سفر په دوران کې له یوه باج راغونډوونکي سره مخامخ شو، نوم ئې متٰی وو... عیسی ورته وویل: راشه زما اطاعت وکړه! هغه فوراً پاڅېدو او له ده سره روان شو!! له دې الفاظو په صراحت سره معلومېږي چې دا انجیل متٰی نه دی لیکلی!! ډېره عجیبه ده چې بایبل دا کتاب متٰی ته منسوبوي او هغه ئې لیکونکی ګڼي!!

د همدې متٰی په ارتباط لیکي: یوه ورځ عیسی او شاګردان ئې د متٰی کره مېلمانه وو، ځینې باج غونډوونکي او بدنام خلك هم په دسترخان ورسره ناست وو، ځینو روحانیونو اعتراض وکړ او د ده شاګردانو ته ئې وویل: ستاسو استاد ولې له داسې خلکو سره ناسته پاسته کوي؟! عیسی ورته وویل: د دې لپاره چې روغ سړي طبیب ته ضرورت نه لري، بیا ئې وویل: ولاړ شئ او د آسماني کتاب د دې آیت په اړه لږ فکر وکړئ چې فرمایي: زه له تاسو هدیه او قرباني نه غواړم، ترحم او زړه سوی غواړم.

خو د مرقس انجیل لیکي چې دا ګناهګار متٰی نه بلکه لاوي د حلفي زوی وو او د مېلمستیا قصه هم د ده په کور پورې مربوطوي!! نه پوهېږو چې بایبل به دې صریح تناقض ته څه توجیه لري؟!!

دا هم باید واضح کړو چې بایبل له معجزو نه ملنډې او ټوکې ټکالې جوړې کړې، بایبل نه یوازې د عیسی علیه السلام په هکله وایي چې هر کس او ناکس ته ئې معجزې ښودلې، بلکې ادعا کوي چې خپلو دوولسو شاګردانو ته ئې په مېراث پرېښودې، هغوی هم کولی شول همدا معجزې ترسره کړي، حتی هغه شاګرد ئې هم په دې ډلې کې ګڼي چې نوم ئې اسخریوطي وو، منافق شو او دی ئې دښمن ته په لاس ورکړ!! دا نه یوازې بې بنسټه ادعا ده بلکې د معجزې د حکمت او فلسفې خلاف خبره ده، معجزه د دې لپاره وي چې یو پیغمبر هغه معاندین او مخالفین قانع کړي چې د ده رسالت نه مني، دلایل غواړي، په عقلي دلایلو نه قانع کېږي او خارق العاده کارونه ترې غواړي، دا کار باید د ډېرو کسانو په وړاندې تر سره شي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

همغسې لکه د موسی علیه السلام او جادوګرانو مقابله چې د عید د ورځې په یوې لویې غونډې کې وشوه او هلته د ده عصا د جادوګرانو جادو مات کړ، همغسې لکه ابراهیم علیه السلام چې د ټولو خلکو په وړاندې له اور نه روغ رمټ ووتو!! بایبل په خپله د عیسی علیه السلام له قوله لیکي: د یهودو علماوو له عیسی نه معجزه وغوښته، هغه ورته وویل: یوازې بدکار او بې ایمانه خلك معجزې غواړي!! تاسو ته به د یونس له معجزې پرته بله معجزه درونه ښودی شي!! بایبل ادعا کوي چې عیسی په خپلې سیمې کې د دې لپاره خلکو ته معجزې نه دي ترسره کړې چې هغوی بې ایمانه وو، یعني دا چې معجزې به مؤمنانو ته ښودل کېږي نه بې ایمانو ته!! او دا د معجزو د حکمت او هدف خلاف خبره ده، معجزه باید د هغو خلکو په وړاندې ترسره شي چې ایمان ته رابلل کېږي، نه هغو ته چې ایمان ئې راوړی!! معجزه یعني هغه کار چې معارض او مخالف پرې پړ او عاجز کړی شي.

بایبل د معجزو په لړ کې دا هم وایي چې عیسی علیه السلام له څو بیمارانو هغه پلیته روح وایسته چې دوی ئې ناروغ کړي وو او حتی لیکي چې یو ځل ئې له څو لېونیانو پلیته روح وایسته او په خوګانو ئې کښېښوله، بیماران جوړ شول او خوګان لیوني شول او په دریاب کې ئې ځان وغورځاوو!! دا ټولې خبرې خرافي او بېهوده خبرې دي، نه پلیته روح شته، نه د انسان ناروغي د کومې پلیتې روح د کښېښستو په سبب راپیدا کېږي او نه دا روح له یوه نه بل ته انتقالېږي، دا د هغو ټګمارانو خبرې دي چې د مذهب په نامه خلك غولوي، کم عقلو خلکو ته وایي: ستا د بیمارۍ وجه هغه پلیته روح ده چې پر تا ناسته ده، مونږ کولی شو دا روح درنه وشړو خو د شکرانې په بدل کې!! خو شکرانه ئې د ډاکټر تر پیس او د دوا تر قیمت ډېره زیاته!! او چې روغ نه شي نو ورته وایي: مخکنۍ پلیته روح مې درنه لرې کړه خو اوس یوه بله دربانديې ناسته ده چې تر مخکنۍ اووه برابره زوروره ده!! همداسې لکه د بایبل دغه وینا چې عیسی علیه السلام ته ئې منسوبوي: دا بد کار قوم هغه چا ته ورته دی چې په پلیتې روح (پېري) اخته شوی وي، کله چې دا پلیته روح ترې ووځي نو یوې ښدیا ته ولاړه شي چې کوم آرام ځای ومومي، خو داسې ځای پیدا نه کړي او بېرته همغه سړي ته راستنه شي او د ده زړه پاك او تش ومومي، نو اووه تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان لازیاتې پلیتې ارواح له ځان سره ملګرې کړي او د دې شخص وجود ته ننوځي او په دې سره د هغه سړي وضعیت تر مخکې لازیات خراب کړي!!

بایبل د دغو معجزو په وړاندې د یهودي روحانیونو غبرګون داسې ګڼي: روحانیونو وویل: عیسی په دې خاطر کولی شي پلیته روح د خلکو له وجوده وباسي چې د پلیتو ارواحو رئیس یعني شیطان د ده په وجود کې دی!!

د روژې په اړه پوښتنه

تر دې عنوان لاندې لولو: یوه ورځ د یحیی شاګردان عیسی ته راغلل او ترې وئې پوښتل: ولې ستا شاګردان د فریسیانو په څېر روژه نه نیسي؟ عیسی ځواب ورکړ: آیا مېلمانه تر هغه پورې چې زوم ورسره وي کولی شي ویر وکړي او روژه ونیسي؟ (د واده د مراسمو او د زوم په شته والي کې خلك ویر نه کوي او روژه نه نیسي)، خو یوه ورځ به راشي چې زه له خپلو دوستانو ولاړ شم، د روژو نیولو وخت دغه دی!!

دا هم ډېره خوشې او بېهوده خبره ده، روژه د ویر او ماتم نښه نه ده او د دوستانو د بېلېدو په غم او ویر کې نه نیول کېږي، په ټولو الهي ادیانو کې فرض شوې، له عیسی علیه السلام نه مخکې ټولو پیغمبرانو علیهم السلام نیولې، په هغه تورات کې هم فرض وه چې عیسی علیه السلام پرې ایمان درلود او د هغه اطاعت ئې کاوو، عیسی علیه السلام به څنګه داسې غلطه خبره کوي، په خپل شته والي کې به شاګردان له روژې معاف ګڼي او وایي به: خو یوه ورځ به راشي چې زه له خپلو دوستانو ولاړ شم، د روژو نیولو وخت دغه دی!!

دوولس شاګردان

دلته لیکي: عیسی خپل دوولس شاګردان راوغوښتل، ټولو ته ئې دا قدرت ورکړ چې پلیتې ارواح وباسي او هر ډول بیمارانو ته شفا ورکړي، د شاګردانو نومونه اخلي او په پای کې د یهودا اسخریوطي نوم یادوي او لیکي: هغه څوك چې په پای کې ئې له عیسی سره خیانت وکړ!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې خبرې معنی خو دا ده چې عیسی علیه السلام په غیب نه پوهېدو، د خدای زوی نه وو، تر آخره ئې خپل خائن شاگرد ونه پېژندو، همدغه خائن او منافق شاگرد ته ئې هم خپل کرامات لېږدولي وو!! آیا په دې خبرو له اعتراف سره سره عیسی علیه السلام خدای یا د خدای زوی گڼل ډېره د حیرت خبره نه ده؟! له دې نه خو په وضاحت سره معلومېږي چې د کراماتو د انتقال ادعا دروغجنه او بې بنسټه ده، خائن او منافق به څنگه د کرامت خاوند کېږي؟!!

ورپسې لیکي: عیسی دوی د دعوت لپاره ولېږل او ورته وئې ویل: سامرانیانو او غیریهودانو ته مه ورځئ، یوازې اسرائیلیانو ته ورشئ چې د خدای ورکې شوې مېږې دي!! ... بیمارانو ته شفا ورکړئ، مړي راژوندي کړي، ... پلیتې ارواحې له خلکو وباسئ!! دا کار وړیا وکړئ... د تلو په وخت کې مه پیسې درسره اخلئ، مه اضافي جامې او مه توښه، ځکه هغه خلك چې تاسو ئې مرستې ته ورځئ ستاسو خوراك او پوښاك به درته تیار کړي!!

دلته څو اعتراضات لرو:

• د دې خبرې معنی دا ده چې عیسی علیه السلام یوازې د اسرائیلیانو پیغمبر دی او د نړۍ له نورو قومونو سره هیڅ کار نه لري!! دا خبره نه یوازې له یوه پیغمبر او مصلح سره نه ښایي بلکې د انساني ورورولۍ خلاف خبره ده، کېدی شي د یوه پیغمبر مأموریت تر یوه قوم پورې محدود وي او د نورو قومونو لپاره نور بندوبست شوی وي، خو خپلو شاگردانو او دعاتو ته دا ویل چې غیر یهودانو ته مه ورځئ د عیسی علیه السلام له شأن نه لرې خبره ده!! او که له بایبل سره دا خبره ومنو نو تاسو ولې اوس په نورو قومونو کې د مسیحیت د خورولو هڅه کوئ؟ ولې مسیحیت ته د جهاني مذهب بڼه ورکوئ؟ ولې د خپل پیغمبر له وینا سرغړاوی کوئ؟

• له یوې خوا وایي چې دا کار وړیا وکړئ، یعني له خلکو هیڅ معاوضه مه اخلئ... خو له بلې خوا وایي: د تلو په وخت کې مه پیسې درسره اخلئ، مه اضافي جامې او مه توښه، ځکه هغه خلك چې تاسو ئې مرستې ته ورځئ ستاسو خوراك او پوښاك به درته تیار کړي!! آیا دا خوراك او جامې بدله او معاوضه نه ده؟ آیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

تګمارو مذهبي مشرانو له خلکو نه تر دې زيات غوښتل؟
• زمونږ قرآن خو د بايبل د دې وينا خلاف لارښوونه کوي چې حج ته د تلو په دوران کې حتماً توښه درسره واخلئ او دا د دې لپاره چې د نورو د اوږو پېټی نه شئ او بل ته لاس اوږد نه کړئ!! او مونږ ته خو قرآن وايي: هغه څوك د لارښود په توګه غوره کړئ او متابعت ئې وکړئ چې له الله تعالی پرته له بل چا هيڅ اجر او معاوضه نه غواړي.

خپلو شاګردانو ته د لارښوونو په ضمن کې عيسی عليه السلام ته يوه ډېره عجيبه وينا منسوبوي او ليکي: ګمان مه کوئ چې زه راغلي يم ترڅو صلح او امنيت راولم، نه، زه راغلی يم چې توره راوړم، زه راغلی يم چې زوی له پلاره، لور له موره، نږور له خواښې بېل کړم، داسې چې د هر چا دښمنان به د ده خپله کورنۍ وي، که مور او پلار مو تر ما زيات درباندې ګران وي زما د ملګرتيا وړ نه يئ او که خپل زوی او لور تر ما غوره وګڼئ د دې وړ نه يئ!! او که خپل صليب درسره وانه خلئ او په ماپسې رانه شئ، د دې وړ نه يئ!!

دلته څو پوښتنې لرو:

• له دې نه خو معلومېږي چې عيسی عليه السلام د تورې پيغمبر دی نه د صلحې او امنيت، تاسو څنګه پر اسلام اعتراض کوئ او هغه د تورې دين ګڼئ؟!!
• دا وينا او هغه مخکنۍ وينا چې وايي: که چا تيری درباندې وکړ مقابله ئې مه کوه، حتی که په ښي مخ ئې څپېړه درکړه کيڼ مخ هم ورواړوه، که چا غوښتل د دې لپاره دې محکمې ته بوځي چې کميس دې درنه واخلي خپله عبا هم ورکړه، که يو رومي عسکر درته ووايي چې دا بار تر يوه ميله يوسه ته ئې تر دوه ميله ورسره يوسه... دا څنګه سره تلفيق کوې؟!! کومه يوه ئې د عيسی عليه السلام وينا ده؟! حقيقت دا دی چې عيسی عليه السلام خلکو ته هيڅکله نه دي ويلي چې ظلم ته غاړه کېږدئ، امنيت خوښې اوسئ او له حاکم نظام نه او په ټولنې مسلط دود دستور نه د بغاوت هڅه مه کوئ، بلکې هغوی ته ئې ويلي: قربانۍ ته تيار شئ، خپل صليب درسره راواخلئ، په صليب باندې ځړېدو ته چمتو شئ، د مور، پلار او نږدې دوستانو د شديد مخالفت انتظار وکړئ، بايد داسې فکر وکړئ چې تر ټولو سخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمنان به مو د خپلې کورنۍ غړي وي!! دوی به ستاسو مخالفت او ممانعت ته ملا تړي، يوازې دغه وينا له عيسی عليه السلام او هر پيغمبر او داعي سره ښايي.

د يحيی پوښتنه

دلته هم د مرقس او متی تر منځ اختلاف شته، مرقس دا خبره نه کوي چې يحيی له زندانه څوك عيسی ته لېږلی خو متی تر دې سر ليك لاندې څو متناقضې خبرې لري: کله چې يحيی پيغمبر په زندان کې د عيسی له معجزو خبر شو دوه شاګردان ئې ورولېږل چې ترې پوښتنه وکړي: آيا ته همغه موعود مسيح يې، که نه او د هغه د راتلو انتظار بايد وکړو؟ هغه ځواب ورکړ:.... زما معجزې ورته بيان کړئ او په پای کې ورته ووايئ: بختور دی هغه څوك چې زما په اړه شك ونه کړي!

بيا عيسی د يحيی په هکله خلکو ته وويل: يحيی تر يوه پيغمبر هم لوړ دی، تر ده په نړۍ کې ستر شخص نه دی پيدا شوی، که رښتيا خبره منئ نو يحيی همغه الياس پيغمبر دی چې آسماني کتاب ئې د راتلو زېری ورکوي!! خپل غوږونه خلاص کړئ او په غور سره واورئ چې څه درته وايم!!

- يحيی عليه السلام ته منسوب دا خبره هم د بايبل له مخکنيو خبرو سره تعارض لري او هم ئې قرآن ترديدوي، بايبل مخکې ليکلي وو چې يحيی عيسی ته د تعميد ورکولو په جريان کې دی وپېژندو، د ده په هکله ئې آسماني غږ واورېدو چې ويل ئې: دا زما هغه زوی دی چې ترې راضي يم او قرآن وايي چې يحيی عليه السلام له لومړۍ ورځې د عيسی عليه السلام مصدق او موئيد وو.
- دوهمه خبره ئې چې وايي يحيی همغه الياس دی چې سپېڅلې کتاب ئې وړاندوينه کړې، هم له بايبل سره تعارض لري او هم له قرآن سره، بايبل الياس عليه السلام هغه نبي ګڼي چې تر عيسی عليه السلام څو پېړۍ مخکې تېر شوی او قرآن ئې هم بېل پيغمبر بولي.

د يهودانو علماء د معجزې غوښتنه کوي

بايبل تر دې سرليك لاندې يوه بله بې بنسټه ادعا کوي او ليکي: د يهودو

(c) ketabton.com: The Digital Library

علماوو له عیسی نه معجزه وغوښته، هغه ورته وویل: یوازې بدکار او بې ایمانه خلك معجزې غواړي!! تاسو ته به د یونس له معجزې پرته بله معجزه درونه ښودی شي!! لکه څنګه چې یونس درې شپې ورځې د هغه ستر ماهي په نس کې پاتې شو زه به هم درې شپې ورځې تر خاورو لاندې پاتې شم!!

په دې اړه څو خبرو ته ستاسو توجه رااړوم:

• د ماهي په نس کې د یونس علیه السلام پاتې کېدل او بېرته ژوندی راوتل، نه د ده د قوم لپاره معجزه وه او نه له یونس علیه السلام نه پرته د بل چا لپاره، ځکه دا پېښه نه د ده قوم په خپلو سترګو لیدلې او نه بل چا، په حقیقت کې د یونس علیه السلام د قوم لپاره معجزه هغه عذاب وو چې یونس علیه السلام ئې د راتلو ګواښ کاوو خو خلکو نه منلو، کله چې هغه عذاب راڅرګند شو، خلکو ایمان راوړ او عذاب تم شو.

• که عیسی علیه السلام د یونس علیه السلام معجزې ته اشاره کړې وي نو مراد ئې یوازې دا کېدی شي چې له دې وروسته معجزو ته نه بلکې عذاب ته انتظار وکړئ!!

• له دې نه دا خبره راایستل هیڅ معقولیت نه لري چې ګواکې ده مخالفینو ته ویلي: زه به ووژل شم، په خاورو کې به ښخ شم، درې شپې ورځې وروسته به بېرته راژوندی شم او له قبره به راووځم!! وژل کېدل خو ئې معجزه نه ده او بېرته راژوندی کېدل ئې هیچا په خپلو سترګو نه دی لیدلی، نو دا څنګه معجزه شوه؟!!

• د عیسی علیه السلام د وژل کېدا او بېرته راژوندی کېدا ادعا نه یوازې د قرآن له وینا سره تعارض لري بلکې د مسیحیانو ډېرې ډلې ئې هم نه مني.

• په دې اړه د بایبل ادعا ډېره بې بنسټه ده، ځکه د عیسی علیه السلام د نیول کېدو او د صلیب خوا ته د راوستو صحنه نه د عیسی علیه السلام شاګردانو په خپلو سترګو لیدلې او نه ئې خپلوانو او د بایبل ادعا دا ده چې نن ووژل شو، له صلیب نه راکوز کړی شو، دفن شو، سبا نه بله ورځ یو مجهول کس (روایات متفق القول نه دي) ولیدل چې قبر چاودلی او تش پاتې دی!! او په دې حساب دوه شپې او څه باندې دوه ورځې په قبر کې پاتې شوی، نه هغه درې شپې او درې ورځې چې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړاندوينې کې ورته اشاره شوې!! ډېره عجيبه ده چې له دغې بې بنسټې او بې دليلې ادعا نه يوه مذهبي عقيده جوړه شوې!!

- دا هم بايد ووايو چې د ماهي په نس کې درې شپې ورځې د يونس عليه السلام پاتې کېدا د بايبل بې ثبوته ادعا ده!!

د هيروديس مضطرب وجدان

تر دې عنوان لاندې لولو: هيروديس د خپلې مېرمنې هيروديا د ټينګار په سبب يحيى زنداني کړ، دا ځکه چې يحيى ورته ويلې وو: د خپل ورور کونډه هيروديا په نکاح کول ګناه او غلطي ده، مرقس وايي هيروديس يحيى ته احترام درلود او د يحيى په هکله ئې د خپلې مېرمنې غوښتنه نه منله، خو متٰى ليکلي: هيروديس هم غوښتل چې يحيى ووژنی خو د خلکو له شورش او بغاوت نه وېرېدو، خو د ده د کليزې په جشن کې د هيروديا لور داسې رقص وکړ چې د هيروديس ډېر خوښ شو او لوړه ئې وکړه چې هر څه وغواړې وربه ئې کړي... دې د خپلې مور په وينا ورته وويل: د يحيى سر په يوه پطنوس کې غواړم... پاچا مجبور شو د هغې غوښتنه ئې ترسره او د يحيى د وژلو امر ئې وکړ او سر ئې په پطنوس کې ورته راوړ!! د يحيى شاګردان راغلل، د هغه جسد ئې ترلاسه او دفن کړ او بيا عيسى ته راغلل او له پېښې ئې خبر کړ، کله چې عيسى له پېښې خبر شو، په کښتۍ کې کښېناست او يوازې په نامعلوم لوري وخوځېدو!!

په دې وينا کې څو داسې اعترافات ګورو چې د بايبل ډېرې خبرې ردوي: عيسى عليه السلام د يحيى له شهادت نه خبر نه وو، نورو خبر کړ او له خبرېدو وروسته په دې خاطر په کښتۍ کې سور او په مجهول لوري وخوځېدو چې ګمان ئې کړی ښايي دی به هم ونيولی شي!! آيا داسې چا ته د خدای زوی ويل او وړاندوينې ورته منسوبول صريح تناقض نه دی؟!! عيسى عليه السلام نه يوازې ونه توانېدو چې د يحيى مرسته وکړي، له مرګه ئې وژغوري، بېرته ئې راژوندی کړي، بلکې د ځان له وېرې پټ شو!! آيا خدای او د خدای زوی دومره بې وسه وي؟ مونږ له دغو ټولو خبرو سره سره عيسى عليه السلام د الله تعالى يو ستر پيغمبر ګڼو!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په عیسی باندې د کنعاني ښځې ایمان

مرقس وايي چې دا مېرمن د سوريې له فنيقيه څخه وه، خو متی ادعا کوي چې دا د کنعان وه او تر پورتني سرليك لاندې همغه د مرقس الفاظ رانقلوي او ليکي: يوه کنعاني ښځه عيسی ته راغله او زاري ئې ورته وکړه چې زما لور پېريانو نيولې ده، سخته ئې ځوروي، پر ما رحم وکړه! خو ده هيڅ ځواب ورنه کړ، ترهغه چې شاګردانو ترې وغوښتل چې دې ته يو ځواب ورکړه، چيغو ئې زمونږ سر راپه درد کړ، عيسی وويل: زه خدای رالېږلی يم چې د يهودانو مرسته وکړم نه د غيريهودانو ځکه يهودان د خدای ورك شوي پسونه دي!! ښځه د ده پښو ته ولوېده او وئې ويل: باداره! زاري درته کوم چې زما مرسته وکړه، عيسی وفرمايل: دا سم کار نه دی چې زه د خپلو زامنو له لاسه ډوډۍ واخلم او سپي ته ئې واچوم!! ښځې ځواب ورکړ: ستا خبره سمه ده، خو سپي ته هم هغه اتامونه د خوراك لپاره په لاس ورځي چې د خاوند له دسترخانه ئې په ځمکې توئيږي!! عيسی ورته وويل: اې ښځې! ستا ايمان ډېر ستر دی، ځه ستا هيله ترسره شوه، همغه لحظه ئې لور روغه شوه!!

د بايبل منونکو ته د خپل خدای په نامه لوړه ورکوم چې، د عيسی عليه السلام په څېر يو ستر پيغمبر خو په ځای پرېږدئ آيا يو عادي شريف انسان به داسې ځواب چا ته ورکړي؟! آيا ممکن ده چې عيسی عليه السلام به هغې بې وزله او محتاجه ښځه له سپي سره تشبيه کړې وي؟! او هغه هم د دې لپاره چې يهودي نه بلکې کنعاني وه؟ آيا دا د يوه پيغمبر له شان سره ښايي چې غيريهودان له سپو سره تشبيه کړي او يهودان خپل زامن وګڼي؟!! آيا د دې انجيل د لرې غورځولو لپاره همدا ستر تور او کرکجن اتهام کافي نه دی؟

بايبل د يهودانو له مذهبي مشرانو نه د عيسی يوه پوښتنه په دې الفاظو رااخلي: د مسيح په هکله څه فکر کوئ؟ هغه د چا زوی دی؟ هغوی ځواب ورکړ: د داؤد پيغمبر زوی. عيسی پوښتنه وکړه: نو داؤد ولې د الهي الهام په رڼا کې مسيح ته د خدای خطاب کوي؟ ځکه ده په خپل کتاب زبور کې ليکلي: خدای زما خدای ته وويل: زما ښي لاس ته کښېنه، چې دښمنان دې ستا تر پښو لاندې کړم!! څنګه ممکن ده چې داؤد به خپل زوی ته خدای وايي؟ دوی څه ځواب نه درلود نو ځکه له

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې وروسته دوی هيڅ پوښتنه ونه کړه!!

دا د بايبل تر ټولو نورو خبرو ډېره بېهوده او ګنده خبره ده چې مونږ دا شديد اعتراضات پرې لرو:

- بايبل خو په مکرره توګه ويلي چې موعود مسيح به د داؤد له اولاد څخه وي، د عيسی عليه السلام په دروغجنې شجرې کې ئې هم د دې هڅه کړې چې دی د داؤد له اولاد څخه ثابت کړي، اوس ولې له هغې خبرې په شا شوی او عيسی عليه السلام ته دا خبره منسوبوي: (داؤد به څنګه خپل زوی خدای ګڼلو؟)، يعني موعود مسيح به د داؤد د وينا له مخې خدای وي نه د د ده له اولاد څخه يو انسان!! مونږ ته ووايئ: د بايبل دغه خبره سمه ده او که هغه چې ډېرو انبياو ته ئې منسوب کړې؟ موعود مسيح به خدای وي او که د داؤد له اولاد څخه يو انسان؟
- که د موعود مسيح په اړه د نورو ټولو هغو انبياوو وړاندوينې غلطې وي چې دی د داؤد له اولاد څخه ګڼي نو داؤد ته منسوب دا خبره به څنګه رښتيا وي چې وايي: يو خدای به بل خدای په خپلې خوا کې کښېنوي او ورته وبه وايي: ستا ټول دښمنان به ستا تر پښو لاندې کړم؟! بايبل داسې بې بنسټه خبرې د دې دليل ګڼلی چې عيسی عليه السلام د خدای زوی او يو له دريو خدايانو څخه دی!! په کار ده دلته د مسيحيانو د دغې عقيدې په اړه لږ مفصل بحث وکړو:
- دوی په دريو خدايانو باور لري، د دې عقيدې له مخې يو خدای له دريو خدايانو جوړ شوی، پلار، زوی (مسيح) او روح القدس، يعني خدای له دريو اقانيمو جوړ شوی، يعني پلار خدای دی، زوی خدای دی او روح القدس خدای دی، خو دا درې په ګډه يو خدای دی، د ځينو مسيحيانو له نظره پلار، زوی او مريم درې ګونې اقانيم دي!!
- يو درې او درې يو ګڼل يوه مغالطه ده، يا به هر يو مستقل ذات لري يا يو ذات، يا درې دي يا يو، په يو وخت کې دواړه خبرې نه عقل مني او نه علم، داسې عدد تراوسه نه دی پيدا شوی چې هم يو وي او هم درې، داسې شی نه شته چې هم يو وي او هم درې، که دا يو درې کړی شي نو هر يو به ئې درېيمه برخه وي نه بشپړ يو، يوازې ډېر احمق انسان به داسې ناپړته او بېهوده خبره په خوله راوړي چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای هم یو دی او هم دري!!

• دوی په دې نه پوهېږي چې که له یوه شي نه څه بېل شي نو دوه ناقص شیان ترې جوړ شي، که یو په دریو وویشو درې ناقص اعداد ترلاسه کوو، که د خدای له ذات، ځواك او صفاتو نه څه بیل او بل ته انتقال شي، نو دوه ناقص خدایان ترې جوړېږي، د بایبل د عقیدې له مخې هم د ده پلار خدای ناقص دی او هم ئې زوی خدای!! دې اشکال ته په پام سره دوی دې ته مجبور شوي چې د تقسیم په ځای د تجسیم نظریه وړاندې کړي او ووایي: پلار خدای د زوی خدای په بڼې کې تجسم کړی، خدای له آسمانه راکوز شو، د انسان بڼه ئې غوره کړه، له مور نه دنیا ته راغی، ستر شو، مصلوب شو، درې ورځې وروسته بېرته ژوندی شو او آسمان ته ولاړ!! حال دا چې په دې سره دوی تر مخکې نه په لازیات ژور ډنډ کې پرېوځي، د دې غلطې عقیدې معنی خو دا ده چې د بایبل خدای له هغه وخت نه چې د مور په رحم کې ځای په ځای شو تر هغې ورځې چې بېرته آسمان ته ختو، د عالم پالنه، ساتنه او اداره ئې شا ته پرېښې وه او په خپله نورو ته محتاج وو!! په دې نږدې دېرشو کلونو کې دی هغه خدای نه وو چې دا عالم اداره کوي بلکې د یوه انسان په څېر کمزوری او ضعیف خدای وو!! داسې خو هیڅکله نه شي کېدی چې په نوې بڼې کې له تجسم سره سره په مخکني حالت پاتې وي!!

• عجیبه دا ده چې دوی وایي: عیسی د خدای کلمه ده، کلمه د خدای صفت دی، صفت له خدای نه بېل نه دی، نو عیسی خدای دی!! دې جنابانو ته وایو: د خدای کلمه یوه نه بلکې دومره دي چې قرآن ئې داسې بیانوي: که بحر مداد (د قلم رنګ) شي، د ځمکې د سر ټولې ونې قلمونه شي، اووه بحرونه نور ورسره یو ځای شي او د الله تعالی کلمې ولیکي، نو رنګ به خلاص شي خو د خدای کلمې به لا پاتې وي!! دا د عالم هر شی د الله تعالی د یوې کلمې مظهر دی، الله تعالی د (کن) په امر سره راپیدا شوی!! نه هسې د الفاظو په چکر کې لوېدلی یې، یوازې عیسی د خدای کلمه ګڼې او کلمه یوه، په دې هم نه پوهېږې چې کلمه شی نه دی او په کلام سره له متکلم نه کوم شی نه بېلېږي، کلمه مستقل وجود نه لري، داسې نه چې عیسی علیه السلام یا د عالم دا ټول مخلوقات د الله تعالی له ذات نه رابېل شوي، بلکې دا هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه د الله تعالی په یوه فرمان (کلمې) له نشت نه راپیدا شوي.

- دوی روح القدس هم د الله تعالی د رحمت د صفت مظهر ګڼي او د کلمې په څېر دلته هم وايي چې رحمت د خدای صفت دی، صفت له خدای نه بېل نه دی، نو روح القدس هم خدای دی!! دا یوه کرکجنه مغالطه ده، دوی دې ته پام نه کوي چې د الله تعالی د رحمت د صفت مظاهر بې انتهاء دي، د عالم هر لوري ته چې مخ واړوو نو د الله تعالی د رحمت بې شمېره مظاهر مو تر سترګو کېږي، آیا کولی شو دې هر یوه ته د یوه مستقل خدای نوم ورکړو ؟!!
- دوی په دې هم نه پوهېږي چې د الله تعالی صفتونه یوازې دا دوه (کلام او رحمت) نه دي، هغه خدای چې یوازې دا دوه صفتونه ولري یو ناقص خدای دی، د خدای صفتونه بې انتهاء دي، کامل ذات هغه وي چې صفتونه ئې زیات وي، په دې خور وور عالم کې چې څه مونږ ته په نظر راځي او په هغه کې کوم صفت ګورو دا په حقیقت کې د الله تعالی یو صفت مونږ ته راپه ګوته کوي، دا په حقیقت کې د الله تعالی د یوه صفت مظهر دی، په دې عالم کې د اشیاوو په لیدو سره په حقیقت کې مونږ د الله تعالی د بې شمېرو صفتونو مظاهر ګورو، دغه عالم مونږ ته لارښوونه کوي چې خالق ئې په کومو کومو صفاتو متصف دی، مونږ په عالم کې مخلوقات ګورو نو ځکه وایو چې الله تعالی خالق دی، د علم نښې ګورو نو ځکه وایو چې الله تعالی علیم دی، د قدرت مظاهر ګورو نو ځکه وایو چې الله تعالی قدیر دی، ښایست او جمال ګورو نو ځکه وایو چې الله تعالی جمیل دی... بایبل د دې په ځای چې د عیسی علیه السلام بې پلاره پیدا کېدا د دې دلیل ونیسي چې الله تعالی له پلار نه پرته هم انسان پیدا کولی شي، له دې معکوسه نتیجه اخلي او دا خارق العاده پیداښت د دې نښه ګڼي چې عیسی علیه السلام د خدای یوه ځانګړې کلمه دی، داسې کلمه چې له خدای نه رابېله شوې، نو ځکه دی په خپل ذات کې له خدای سره ورته دی، خدای له خدای نه، نور له نور نه پیدا شوی!! د دې بېهوده خبرې معنی دا ده چې آدم علیه السلام هم باید خدای وګڼو او تر ده مخکې دا د ځمکې او آسمان هر څه چې په لومړي ځل او په خارق العاده توګه او د الله تعالی په فرمان او حکم پیدا شوي، د الله تعالی له ذات نه رابېل شوي او د عیسی علیه السلام په څېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مستقل خدایان وګڼو!! دا خبره به د بایبل له جاهل لیکونکي پرته کوم باشعوره انسان ومني؟!!

قرآن دا مطلب په څومره ښکلي او اغېزناکه توګه بیانوي، هلته چې فرمايي:

ÇÎÈ ãöqâ‹ù `ä¼çµ9 A$% Ó¢ê5 #•ê `Ï ¼çµ):z PŠ#ä È@sVJ. «! $‰ZÏã 4Ó¤Šïã Ÿ@sVB žcÎ)

ÇÏÉÈ ûïÎŽIJßJø9$# `Ï `ä3s? Ÿxù 7În‘ `Ï ‘,ysø9$# آل عمران: ۵۹-۶۰

د عیسی مثال خو د الله په نزد یقیناً د آدم د مثال په څېر دی، چې له خاورې ئې پیدا کړ، بیا ئې ورته وویل: وشه، نو هغه وشو. دا حق دی ستا د رب له لوري، نو له شك کوونکو څخه مه کېږه.

- ځوك چې د عیسی علیه السلام خارق العاده پیدا ښېنت د دې نښه ګڼي چې ده ته باید د انسان په سترګه ونه ګورو او مافوق انسان ئې وګڼو نو د آدم علیه السلام په هکله به څه وايي؟ د آدم علیه السلام پیدا ښېنت خو تر ده ډېر خارق العاده وو، دی خو مور لري او تاسو دا منئ چې هغه له مریمې رضي الله عنها پیدا شوی، خو هغه نه مور درلوده او نه پلار!! دا ولې هغه یو انسان ګڼئ او دا خدای؟! هر د عقل خاوند خو به یوازې دا وايي او له دې پرته به بله خبره نه کوي چې عیسی علیه السلام په دې دلیل یو انسان دی چې له انسان نه دنیا ته راغلی، له انسان نه پیدا شوی، یو له بل نه پیدا شوي شیان په خپل ذات کې سره ورته وي، که مریم رضي الله عنها انسان ګڼې نو زوی ته ئې له انسان نه پرته بل نوم نه شې ورکولی!! که ته عیسی او مریم علیهما السلام په خدایي کې شریکوې نو د مریمې ټول اجداد به خدایان ګڼې!! آیا د عقل او شعور خاوند انسان دا خبره منلی شي چې له انسان نه پیدا شوی داسې انسان چې د نورو انسانانو په څېر ئې خوراك او څښاك کاوو، لوږه او تنده ئې درلوده، یخني او ګرمي ئې کېده، ویښه او خوب ئې درلود، ژړا او خندا ئې درلوده، ماشوم وو ورو ورو ستر شوی او ځوانۍ ته رسېدلی، لږو کسانو د ده دعوت قبول کړی، د ټولني اکثریت د ده مخالفت ته ملا تړلې، مخالفینو ځورولی، یاران ئې وروژلي، په صلیب ئې ځړولي او په اور کې ئې اچولي او دی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه دی توانېدلی چې هغوی له دغو مصیبتونو وژغوري.... دا مافوق انسان هستي او حتی خدای وو؟!!

- تل په مسیحیانو کې داسې شخصیتونه راولاړ شوي چې مسیحیت او د هغه سپېڅلې کتابونه ئې د عقل خلاف او د یوه الهي دین له غوښتنو نه لرې ګڼلی، اعتراض ئې کړی، خپله لاره ئې بېله کړې او نوې ډله ئې جوړه کړې، په همدې سبب تراوسه په سلهاوو مذاهب په کې جوړ شوي او دا لړۍ تر ننه روانه ده، آریوس یو له دغو معترضینو څخه دی، د کلیسا له تثلیث سره ئې کلك مخالفت وښود، په توحید او د الله تعالی په یووالي ئې ټینګار وکړ، کلیسا د کشیشانو په سترې غونډې کې هغه په ارتداد محکوم کړ او د ده د افکارو د تردید لپاره ئې یو ګډ بیان صادر کړ چې ځینې برخې ئې دا دي: مونږ په واحد خدای، پلار، قادرمطلق او د ټولو مشهود او غایب شیانو خالق باندې ایمان لرو او په واحد خدای عیسی مسیح، د خدای زوی، له یوازني پلار نه پیدا شوی، هغه مولود چې د پلار له ذاته دی، خدای له خدای نه، نور له نور نه، حقیقي خدای له حقیقي خدای نه، مولود دی نه مخلوق، له پلار سره ئې ذات یو دی او د ده په سبب هر څه پیدا شول، څه چې په آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکې کې دي او دی زمونږ انسانانو لپاره او زمونږ د نجات لپاره ځمکې ته راکوز شو او مجسم شو، انسان شو، زحمتونه ئې وګالل، په دریېمه ورځ پاڅېدو او آسمان ته ولاړ، په هغه چا لعنت چې وایي: هغه نه وو او له نشت نه راپیدا شو او وایي چې دی له کوم بل ذات یا جنس څخه دی او یا دا چې د خدای زوی خلق شوی، یا تغیر او بدلون په کې راتلی شي....

په ریاکارۍ سره ځان دیندار ښودل

بایبل تر دې عنوان لاندې هم څو ښکلې خبرې لري او په یوې جاهلې ټولنې کې د ټګمارو مذهبي مشرانو حالت ډېر ښه انځوروي، لیکي: مذهبي مشران د موسی پر کرسۍ ناست دي او د ده احکام تفسیروي، نو کوم څه چې درښیي عمل پرې وکړئ، خو د دوی د عملونو تقلید مه کوئ، ځکه دوی هیڅکله په هغه څه عمل نه کوي چې نورو ته ئې ورښیي، دوی دیني احکام د درنو بارونو په څېر ستاسو پر اوږو ږدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو په خپله حاضر نه دي هغه ترسره کړي!! هر کار ئې د ریا لپاره وي، دعاګانې او د خدای د کتاب آیتونه لیکي او په خپل مټ ئې تړي، د خپل کمیس لمن عمداً اوږدوي چې د خلکو توجه ځان ته جلب کړي او متقي او دیندار ئې وګڼي، دا ئې څومره خوښېږي چې په مېلمستیاوو کې ئې په لوړ ځای کې کښېنوي او د عبادت په دوران کې په لومړي صف کې ځای ورکړی شي؟ له دې څومره خوند اخلي چې په لارو او کوڅو کې ئې خلك درناوی وکړي او هغه ته استاد ووايي!! خو تاسو داسې مه کېږئ، تاسو ټول سره وروڼه او برابر یئ، اې ریاکارو علماوو! نه په خپله د خدای پاچایی ته غاړه ږدي او نه نور ورته پرېږدئ، خپل لمونځ عمداً اوږدوئ چې خلك مو دیندار وګڼي خو د خلکو له سترګو پټ د بې وزلو کونډو مالونه خورئ!! ... ماشې په صافي چڼئ خو اوښان له خپل کومي تېروئ!! اې ریاکارانو! د لوښو مخ داسې پاکوئ چې وځلېږي خو منځ ئې د طمعې او ظلم په ګندګیو ناولی وي! د هغو سپین شوو قبرونو په څېر یئ چې ظاهر ئې ښایسته وي خو په منځ کې ئې د مړو وراسته هډوکي!! وای پر تاسو! د هغو پیغمبرانو لپاره چې ستاسو نیکونو وژلي ښایسته قبرونه جوړوئ او وايئ: که مونږ د خپلو پلرونو په ځای وی نو پیغمبران به مو نه وژل!! خو تاسو د انبیاوو د قاتلانو زامن یئ او ګام په ګام د هغوی متابعت کوئ!!

په آخري زمانې کې به زه بیا راستون شم

د متّی انجیل تر دې سرلیك لاندې لیکي: ... لمر به تك تور شي، سپوږمۍ به رڼا نه لري، ستوري به ورژېږي او هغه ځواکونه به ولړزېږي چې ځمکه ئې تم کړې... په پای کې به زما د راتلو نښه په آسمان کې څرګنده شي، ... د ټولې نړۍ خلك به ما وګوري چې د آسمان په ورېځو کې له شأن شوکت سره راځم او زه به خپلې فرشتې د شپېلۍ له جګ غږ سره ولېږم چې زما غوره شوي خلك د ځمکې او آسمان له کنارو راغونډ کړي!... مطمئن اوسئ چې دا نسل به پاتې شي او دا پېښې به په خپلو سترګو وګوري!! ځمکه او آسمان به له منځه ولاړ شي خو زما کلام به پاتې وي، هیڅوك نه پوهېږي چې دنیا به کله او په کومه ورځ پای ته رسي، فرشتې هم نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهېږي او د خدای زوی همترې خبر نه دی، یوازې خدای، زما پلار ترې خبر دی!!
دلته څو خبرو ته لږ ځیر شئ:

- کومې پېښې چې دلته ورته اشاره شوې، دا د قیامت پېښې دي، خو بایبل ئې د عیسی علیه السلام د راتلو نښې ګڼي!! او د عیسی علیه السلام راتګ هم داسې ښیي لکه د الله تعالی راتګ!! او دا یوه قبیح مغالطه ده.
- د دې پېښو په راتلو سره خو به هم آسمان له منځه ځي او هم ځمکه، داسې څوك به د ځمکې پر سر پاتې نه شي چې د عیسی علیه السلام راتګ په خپلو سترګو وګوري!! نو د دې خبرې معنی څه ده چې د ټولې نړۍ خلك به ما وګوري؟!!
- د دې خبرې معنی څه ده چې (مطمئن اوسئ چې دا نسل به پاتې شي او دا پېښې به په خپلو سترګو وګوري!!)، هغه نسل خو ولاړ او نږدې شل نسله نور هم راغلل او ولاړل، دا پېښې ولې تر سره نه شوې؟ ولې عیسی علیه السلام په خپلې کلکې ژمنې وفا ونه کړه؟ ده خو ویلي وو: ځمکه او آسمان به له منځه ولاړ شي خو زما کلام به پاتې وي!! د دې خبرې معنی خو دا ده چې زما خبرې نه بدلېدونکې دي، هیڅ حالت په کې تغیر نه شي راوستی، پوښتنه کوو چې دا کلام ولې رښتونی نه شو؟ آیا دا غلطه وړاندوینه کافي نه ده چې ووایو: د بایبل ټولې وړاندوینې دې ته ورته بې بنسټه او دروغجنې دي؟
- آیا دا وړاندوینه د دې خبرې ضد او نقیض نه ده چې وایي: هیڅوك نه پوهېږي چې دنیا به کله او په کومه ورځ پای ته رسي، فرشتې هم نه پوهېږي او د خدای زوی هم ترې خبر نه دی، یوازې خدای، زما پلار ترې خبر دی!! که داسې وي نو عیسی علیه السلام څنګه وویل: (مطمئن اوسئ چې دا نسل به پاتې شي او دا پېښې به په خپلو سترګو وګوري!!)
- بایبل خو تر دې د مخه په نورو ځایونو کې د موعود مسیح راتګ کاملاً په بلې بڼې کې ښودلی، داسې چې له دې ویناسره ژور توپیر لري، هلته خو د ځمکې او آسمان د ورانېدو خبره نه کوي، د نېکانو او بدکارانو د تفکیك، جنت ته د نېکانو د تلو او په دوزخ کې د بدکارانو د پرېوتو هیڅ یادونه نه کوي، بلکې وایي چې د اسرائیلیانو لویه پاچایي به جوړه شي او د دوی دښمنان به له منځه ولاړ شي، په دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړو کې کومه خبره رښتیا ده؟ او دا صریح او کرکجن تناقض د څه لپاره؟

• مونږ هم د عیسی علیه السلام په بیا راتلو باور لرو، خو تر قیامت نه مخکې او د یوه عادي انسان په توګه، د مسلمانانو په امام پسې به اقتدا کوي، په جهاد کې به برخه اخلي او په خپل طبیعي مرګ به مري او قیامت به تر دې وروسته هغه ورځ راځي چې له الله تعالی پرته هیچا ته معلومه نه ده.

په دنیا کې د عیسی د ژوند وروستۍ ورځې

تر دې عنوان لاندې یوه داسې دروغجنه او جعلي قصه لولو چې نه یوازې قرآن ئې تردید کوي بلکې د قصې له ډېرو برخو په وضاحت سره معلومېږي چې لیکونکي له ځانه جوړه کړې او هیڅ حقیقت نه لري، قصه داسې پیل شوې:... عیسی خپلو شاګردانو ته وویل: دوه ورځې وروسته د فصح عید پیل کېږي، په دې عید کې به ما ونیسي او په صلیب به مې ځوړند کړي..

دلته څو خبرې په پام کې ولرئ:

• د عیسی علیه السلام د ژوند په اړه هیڅ دقیق او د منلو وړ اسناد نه شته، د مسیحیانو محققین په خپله اعتراف کوي چې زمونږ په لاس کې موجود اسناد د مسیح د ژوند یوازې پنځوس ورځې احتوی کوي!!

• دا د الله تعالی سنت نه دی چې څوك د خپل مرګ له نېټې خبر کړي، هیڅوك د پیغمبرانو علیهم السلام په شمول په دې نه پوهېږي چې کله به مري.

• که عیسی علیه السلام له دې خبر وو چې دښمن د ده د نیولو په لټه کې دی او ده سره له دې د ځان ژغورلو لپاره هڅه نه وي کړې، دا کار هم د الهي دین له غوښتنو سره سمون نه خوري او هم له هغو فطري سننو سره چې الله تعالی د انسان په خټه کې ایښې، هر انسان ته ئې دا احساس ورکړی چې د خطر له ځایه ځان وباسي.

ورپسې لیکي: په همدې وخت کې د قوم روحانیون او مشایخ د ستر کاهن قیافا په کور کې راغونډ شوي وو او مشوره ئې وکړه چې عیسی په کومې بهانې ونیسو او وئې وژنو، خو پرېکړه ئې وکړه چې د عید په ورځو کې دا کار نه کوو، د دې لپاره چې خلك شورش ونه کړي.... په دې وخت کې یهودا اسخریوطي چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیسی له دوولسو شاګردانو څخه وو، سترو کاهنانو ته ورغی او ورته وئې ویل: څومره راکوئ چې عیسی په لاس درکړم؟! هغوی د سپینو زرو دېرش سکې ورکړې، له هغې ورځې وروسته دی د مناسب فرصت په لټه کې وو چې عیسی په لاس ورکړي... یوه شپه چې عیسی له خپلو دوولسو شاګردانو سره د یوه سږي په کور کې د ماښامني لپاره په دسترخان ناست وو، عیسی وویل: له تاسو نه به یو کس له ما سره خیانت وکړي!! ټول په اندېښنه کې ولوېدل او پوښتنه ئې وکړه: هغه به څوك وي؟ ده وویل: همغه چې له ما سره یو ځای ئې د خوراك لوښي ته لاس اوږد کړ!! ... یهودا هم پوښتنه وکړه: استاده! آیا هغه کس زه یم؟ عیسی جواب ورکړ: هو په خپله دې وویل،...

پوښتنه کوو: که عیسی علیه السلام دا خائن شاګرد پېژندو نو ولې ئې سره له دې هغه کور او بیا هغه ځنګله ته راغوښتی چې دی او نور شاګردان ئې په کې پټ وو؟ دا سې کار خو هیڅ هوښیار انسان نه کوي.

بیا لیکي: د خوراك په وخت کې عیسی یوه ټوټه ډوډۍ راواخیسته، شکر ئې وکړ او بیا ئې دا ډوډې ټوټې ټوټې کړه او شاګردانو ته ئې ورکړه او وئې فرمایل: واخلئ، وئې خورئ، دا زما بدن دی!! بیا ئې جام راواخیست، شکر ئې وکړ او وئې ویل: هر یو له دې جام څخه وڅښئ ځکه دا زما وینې دي، چې په دې سره دا نوی پیمان مهر کوم، زما وینې به توی شي چې د ډېرو ګناهونه وبخښلی شي!!...

پوښتنه کوو: ډوډۍ څنګه او د کوم منطق له مخې د عیسی غوښه او هغه شراب د ده وینې دي؟ ولې عیسی علیه السلام خپله غوښه او وینې په خلکو خوري؟ شاګردانو څنګه دا بې احترامي وکړه او د ده غوښه او وینې ئې وخوړې؟! او دا څنګه پیمان دی چې یو خائن شاګرد ئې په کې شریك دی، هغه هم دا غوښه او وینې وخوړې!! آیا ممکن ده یو جلیل القدره پیغمبر داسې غلطه او بېهوده خبره وکړي؟! د ده په وینو سره کوم پیمان مهر شوی؟ د کوم عدالت له مخې د یوه بې ګناه انسان د وینو توئېدل د ګناهګارانو د ګناهونو د بخښل کېدو سبب کېدی شي؟!! آیا د چا ایمان او عقل دا خبره منلی شي چې الهي عدالت به داسې وي؟!

ورپسې لیکي: بیا عیسی دوی ته وویل: نن شپه به تاسو ټول ما یوازې پرېږدئ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه په مقدس کتاب کې راغلي: خدای به شپون ووهي او د رمې پسونه به خواره شي، ... پطرس وويل: که ټول تا يوازې پرېږدي زه ستا له څنګه نه بېلېږم، عيسی ورته وويل: باور وکړه چې همدا نن شپه به له هغه مخکې چې چرګان آذان وکړي درې ځلې له ما انکار وکړې او وبه وايې: زه ئې نه پېژنم!! خو پطرس وويل: که لازم وي له تا سره يو ځای مرګ منم خو له تا انکار نه کوم!! نورو شاګردانو هم دغه خبره وکړه، بيا عيسی دوی يوه ځنګله ته راوستل او ورته وئې ويل: کښېنئ، منتظر اوسئ، زه ځم چې دعا وکړم، پطرس او د زيدي دوه زامن، يعقوب او يوحنا ئې له ځان سره روان کړل، .. او ورته وئې ويل: زه د ډېر غم او اندېښنې په وجه د مرګ په درشل کې يم، تاسو دلته پاتې شئ او له ما سره وېښ اوسئ، بيا لږ لرې ولاړ، پر ځمکه پرېوت او دا دعا ئې وکړه: پلاره (خدايه) ! که ممکن وي دا د کړاو او عذاب جام رانه لرې کړه، خو نه زما په غوښتنه بلکې ستا په غوښتنه! بيا دغو درېو کسانو ته راستون شو او وئې ليدل چې ويده دي، غږ ئې کړ: پطرسه! يو ساعت هم ونه توانېدې چې له ما سره وېښ پاتې شې او دعا وکړې... بيا ئې دوی پرېښودل او ولاړ داسې دعا ئې وکړه: که زما له مخې د دې جام لرې کول ممکن نه وي نو زه ئې څښم، څه چې ته غواړې همغسې دې وشي، چې راستون شو وئې ليدل چې دوی بيا ويده شوي، پيرته ولاړ او هغه دعا ئې تکرار کړه، ...

دلته څو پوښتنې راولاړېږي:

- کومه دعا چې عيسی عليه السلام ته منسوب شوې له دې خو معلومېږي چې هغه نه پوهېږي څه به ورسره کېږي؟ آيا دا د کړاو او عذاب جام به ترې لرې شي که نه؟ دا دعا خو په خپله مخکنۍ ادعا ردوي او ښيي چې دی له راتلونکې حالت نه خبر نه وو او نه پوهېدو چې الله تعالی به څه ورسره کوي، د دعا له الفاظو هم دا خبره معلومېږي او له مکرر دعا کولو هم.
- همداراز له دې نه خو معلومېږي چې هغه نه خدای وو، نه د خدای زوی او نه مافوق انسان ذات، بلکې ټول احساسات او مشاعر ئې يوه انسان ته ورته وو، د خطر په وخت کې د نورو انسانانو په څېر پرېشانه وو، خوب نه ورتو، پرله پسې ئې دعا کوله، ملګرو ته ئې ويل چې د ده خوا ته پهره وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورپسې لیکي: په دې وخت کې یهودا له ډېرو نورو سره چې توري، ډُرې او لرګي ئې په لاس کې وو راورسېدل، ... خائن شاګرد نورو ته ویلي وو: څوك چې مې ښکل کړ، همغه عیسی دی وئې نیسئ، نو یهودا مخامخ عیسی ته ورغی او وئې ویل: استاده! سلام او هغه ئې ښکل کړ، یوه شاګرد توره راوایسته د ستر کاهن د غلام غوږ ئې په یوه ګوزار ترې غوڅ کړ، خو عیسی ورته وویل: توره دې په تېکي کې کړه، څوك چې توره راوباسي په تورې وژل کېږي، زه کولی شم له خپل پلار نه وغواړم چې زر فرښتې مې مرستې ته راولېږي، خو که دا کار وکړم نو د آسماني کتاب خبره به څنګه رښتونې کېږي ... له راغلو سړو سره د خبرو په مهال ټول ملګري ترې وتښتېدل، ... دی ئې د ستر کاهن ځای ته ورووست، پطرس هم تر شا ورپسې روان وو او هغه ځای ته داخل شو، هلته درې ځلې ترې پوښتنه وشوه چې ته ئې هم ملګری یې، هغه درې ځلې انکار وکړ او وئې ویل: زه ئې اصلاً نه پېژنم!! ستر کاهن غوښتل چې څوك د عیسی په خلاف شهادت ورکړي، خو په دې موفق نه شو، بیا ئې ده ته وویل: د ژوندي خدای په نامه لوړه درکوم چې آیا ته مسیح د خدای زوی یې که نه؟ عیسی ځواب ورکړ: هو، یم، یوه ورځ به ما وګورئ چې د خدای په ښي خوا کې ناست یم او د آسمان په ورېځو کې ځمکې ته راکوزېږم!! ناڅاپه ستر کاهن خپل ګرېوان څيري کړ او وئې ویل: کافر شو، کافر شو، نور نو شاهد ته څه ضرورت لرو، ... فیصله مو څه ده؟ ټولو ورسره چیغې کړې، مرګ، مرګ!! چا ئې پر مخ لاړې ورتو کړې او چا په څپېړو وواهو... سبا ئې وپتېله چې د روم حکومتي مقاماتو ته ئې وسپاري، نو عیسی ئې لاس تړلی پیلاطوس ته وسپارو، خو خاین یهودا ... له خپل کار نه پښېمانه شو او هغه دېرش سکې ئې کاهنانو ته راوړې او ورته وئې ویل: ما ګناه کړې ځکه د یوه بې ګناه انسان د محکومولو باعث شوم، هغوی ځواب ورکړ: په مونږ ئې څه؟ نو ده هغه سکې د خدای په کور کې وشېندلې او ځان ئې په پړې پانسي کړ، کاهنانو سکې راغونډې کړې او وئې ویل: زمونږ شریعت اجازه نه ورکوي هغه پیسې د خدای د کور په بیت المال کې واچوو چې د چا د وژلو لپاره ورکړی شوې وي!!

قرآن د دغو خبرو تردید کوي او وایي چې عیسی علیه السلام نه وژل شوی او نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په صليب ځړول شوی، بلکې الله تعالی آسمان ته لوړ کړی، د ده د وژلو مدعیان په اشتباه کې لوېدلي، بل څوك ئې وژلی او په هغه ئې د عیسی ګمان کړی. په پورتنې بیان کې یو داسې اعتراف تر سترګو کېږي چې د قرآن د دغې وینا تصدیق کوي، دلته ویل شوي چې خائن شاګرد پښېمانه شو او ځان ئې په پړې غرغره کړ، دا هیڅ عقل نه مني چې د عیسی علیه السلام د نیول کېدو په شپه به دی پښیمانه شوی وي او ځان به ئې وژلی وي، عقل خو دا حکم کوي چې همدا اسخریوطي د کاهنانو په لاس اعدام شوی، په ده ئې د عیسی ګمان کړی، له بیان نه دا هم معلومېږي چې دوی عیسی نه پېژندو، ځکه نو اسخریوطي ورته وویل: څوك چې ما ښکل کړ همغه عیسی دی. د عیسی علیه السلام په هکله لاندې نورې خبرې حقیقت نه لري او له ځانه جوړې شوې دي:

عیسی د پیلاطوس په مخکې د کاهنانو تورونو ته ځواب نه ورکاوو، ... پیلاطوس خلك راغونډ کړل او ورته وئې ویل: له عیسی سره څه وکړم؟ دوی ورته وویل مصلوب ئې کړه، ده وویل: ولې؟ څه ګناه ئې کړې؟ خلکو بیا وویل: اعدام ئې کړه، اعدام ئې کړه! د خلکو د بغاوت له وېرې ئې د ده د وژلو پرېکړه وکړه خو وئې ویل: زه د ده د وینو له تویولو بریٔ یم، مسئولیت ئې ستاسو په غاړه، خلکو وویل: مسئولیت ئې زمونږ او زمونږ د اولاد په غاړه!! نو پیلاطوس عسکرو ته امر وکړ چې په درو ئې ووهئ او او په صلیب ئې ځوړند کړئ!! ... عسکرو جامې ترې وایستې، سره عبا ئې پر اوږو ورواچوله او د اغزو تاج ئې ورپه سر کړ او یو لرګی ئې د پاچاهۍ د نښې په توګه د ده په لاس کې ورکړ او په ملنډو ملنډو ئې د ده په وړاندې درناوی په ځای کړ، (داسې لکه څوك چې د یوه پاچا درناوی کوي) او په خندا خندا ئې ویل: درود د یهودانو پر پاچا!! بیا ئې پر مخ لاړې ورتو کړې، لرګی ئې ترې واخیست او په سر سر ئې پرې وواهو!! بیا ئې هغه سره عبا ترې لرې کړه او خپلې جامې ئې ورواغوستې او د اعدام لپاره ئې روان کړ، ... په صلیب له پورته کولو وروسته، ... عسکر تر هغه هلته ناست وو او تماشا ئې کوله چې د ده روح قبض شوه، دا لیکنه ئې هم د ده د سر له پاسه په صلیب نصب کړه: (دا دی عیسی، د یهودانو پاچا)، په همغه ورځ دوه غله هم د ده خوا ته په صلیب وځړول شول، ... هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوك چې د ده خوا ته تېرېدو نو بد و رد به ئې ورته ویل... چا به ویل: د خدای کور دې وراناوو دا دې سزا شوه، چا به ویل: ته څنګه د خدای زوی یې چې ستا مرسته نه کوي، ولې خدای ونه ژغورلې؟.... متی لیکي چې هغه ورځ له غرمې تر تېر ماسپښینه ټوله نړۍ تیاره شوه، خو مرقس دا خبره نه کوي، بیا لیکي: عیسی نارې کړې: ایلی ایلی، لما شبقتني (یعني اې زما خدایه! اې زما خدایه! ولې دې یوازې پرېښودم؟! ... یو ځل بیا ئې یوه ناره له خولې ووته او روح ئې ترې جلا شوه!! مرقس نه وایي چې په دې وخت کې کومه ناڅاپي پېښه ترسترګو شوې خو متی لیکي: په دې وخت کې د خدای د کور هغه پرده چې د قدس الاقداس مخې ته ځړېده په منځ کې څیرې شوه او داسې سخته زلزله وشوه چې ډبرې ماتې او قبرونه وچاودېدل او د خدای ډېر مقدسین چې مړه شوي وو راژوندي شول او اورشلیم ته ولاړل او خلکو ولیدل، عسکر له دغو پېښو وو ېرېدل او وئې ویل: دا سړی حتماً د خدای زوی دی!! د لمر لوېدو په وخت کې یو بډای سړی چې یوسف نومېدو او د عیسی له پلویانو څخه وو پیلاطوس ته راغی او د عیسی جسد ئې ترې وغوښت، ... جسد ئې ورکړ، په سپین کتان کې ئې ونغښت او په هغه قبر کې ئې دفن کړ چې نوی ئې د ځان لپاره جوړ کړی وو، بیا ئې یوه لویه ډبره د قبر دروازې ته ودروله او ترې ولاړ، دوه مېرمنې چې دواړه مریمې نومېدې، (یوه مریم مجدلیه چې وایي لېونۍ وه او د عیسی په دعا پیریان ترې لرې شول او بله مریم د یعقوب مور) هلته ولاړې وې او وئې لیدل چې عیسی ئې څېرې ښخ کړ، کاهنان پیلاطوس ته ورغلل او ترې وئې غوښتل چې څو ساتونکي د قبر په سر وګماري، داسې نه چې پلویان ئې وباسي او ادعا وکړي چې بېرته راژوندی شو... هغه ورته وویل: د خدای د کور له ساتونکو نه څوك ولېږئ، دوی ولاړل او د قبر ډبره ئې مهر کړه او ساتونکي ئې پرې وګمارل، شنبه تېره شوه، د یکشنبې په ورځ سهار وختي، دغه دوه ښځې چې د عیسی د وژل کېدو او ښخېدو صحنه ئې په سترګو لیدلې وه، هلته راغلې، مرقس وایي: کله چې دوی قبر ته رانږدې شوې نو هغه ئې پرانیستی وموند او د قبر خوا ته ئې یوه فرشته ولیدله چې جامې ئې سپینې وې او د قبر ښي اړخ ته ناسته وه، خو متی د خپل عادت په څېر دلته هم وایي چې دوی له آسمانه د یوې فرشتې راکوزېدا ولیده، چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په راتلو سره ئې ځمکه ولړزیده او قبر پرانستل شو او لیکي چې عیسی د یکشنبې سهار وختي ژوندی شو او لومړی کس چې د ده ژوندي کېدا ئې ولیده مریم مجدلیه وه او دا همغه مېرمن ده چې وایي داسې سخته لېونۍ او پېریانۍ وه چې عیسی اووه پلېتې ارواح ترې ایستلې وې!! آیا دا ډېره د حیرانتیا خبره نه ده چې یو مذهب داسې مېرمنې ته منسوب یوه بې بنسټه وینا د یوې عقیدې لپاره بنیاد ګرځوي؟!!

متی لیکي: ناڅاپه یوه سخته زلزله راغله، وجه ئې د هغې فرشتې راتګ وو چې راغله او د قبر ډبره ئې لرې وغورځوله او پرې کښېنستله، مخ ئې ځلېدو او د واورې په څېر سپینې جامې ئې وې، ساتونکي له وېرې بې خوده شول... فرشتې دغو ښځو ته وویل: مه وېرېږئ، پوهېږم چې په عیسی پسې ګرځئ، هغه دلته نه شته، لکه څنګه چې ده په خپله ویلي وو، بېرته راژوندی شو، راوړاندې شئ او هغه ځای وګورئ چې د ده جسد ئې په کې ایښی وو او ژر ولاړې شئ او شاګردانو ته ئې ووایئ چې هغه ژوندی شوی، جلیل ته درځي چې له تاسو سره وګوري!! ګورئ چې دا پیغام مو هېر نه شي!! ښځې په تلوار ووتلې... په لارې کې ئې عیسی مخې ته راغی، هغه وویل: سلام! ښځې ئې په پښو کې پرېوتې او د ده لمانځنه ئې وکړه!! هغه ورته وویل: مه وېرېږئ، ولاړې شئ او زما ورونو ته ووایئ چې ډېر ژر جلیل ته ولاړ شئ چې ما هلته وګورئ!! ښځې لا ښار ته نه وې رسېدلې چې ساتونکي کاهن ته ورغلل او له پېښې ئې خبر کړل، د یهودانو ټول مشران راغونډ شول چې ساتونکو ته د دې لپاره رشوت ورکړي چې ووایي: مونږ ویده وو چې د عیسی پلویان راغلل او د ده جسد ئې غلا کړ، ... ساتونکو رشوت واخیست او دا دروا غ ئې وویل، ... چې دا دی تر ننه یهودان دا دروغجنه قصه مني!! نو یولس شاګردان جلیل ته ولاړل او د همغه غره په سر راغونډ شول چې عیسی ورښودلی وو، کله چې ئې عیسی هلته ولیدو سجده ئې ورته وکړه!! خو ځینو ئې په دې خبري شك کاوو چې دا دې عیسی وي!! په دې وخت کې عیسی راوړاندې شو او وئې ویل: د آسمان او ځمکې ټول اختیارات ما ته راکړل شوي، ولاړ شئ او ټول قومونه زما شاګردان کړئ او دوی ته د پلار، زوی او روح القدس په نامه د تعمید غسل ورکړئ، ... ډاډه اوسئ د دنیا هر ځای ته چې ولاړ شئ زه به درسره وم!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته څو خبرو ته پام وکړئ: د عیسی علیه السلام په وړاندې د ده د شاګردانو او پلویانو سجده کول نه یوازې حقیقت نه لري بلکې دا هغه کار دی چې عیسی علیه السلام ئې مقابلې ته لېږل شوی وو، د ده لومړۍ وینا دا وه چې له الله تعالی پرته هیچا ته سجده مه کوئ. څو صفحې وروسته به تاسو وګورئ چې د مسیح شاګرانو خلك انسان ته له سجدې منع کول!! دا خبره هیڅ عقل نه مني چې ساتونکو ته رشوت ورکړی شوی او هغوی دروغ ویلي نو څکه تر نن پورې یهودان په شك کې پراته دي، د دوی شك دا وو چې که مونږ عیسی علیه السلام وژلی وي نو اسخریوطي څه شو؟! او که مو اسخریوطي وژلی وي نو عیسی څه شو؟ تاسو به په نورو انجیلونو کې او د بایبل په نورو کتابونو کې وګورئ چې د عیسی علیه السلام د وژل کېدو په اړه ضد او نقیض خبرې کوي، له دې ضد او نقیض خبرو نه په ډاګه معلومېږي چې ادعا ئې بې بنسټه او قصې ئې جعلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لوقا انجیل

د عیسی مسیح قصه

دا د بایبل بل کتاب دی چې وايي لوقا لیکلی او هغه یو طبیب او د پولس ملګری ګڼي، دا په حقیقت کې یو لیك دی چې تئوفیلوس ته لېږل شوی، که څه هم دې ته د انجیل نوم ورکړی شوی خو په دې کې د هغه انجیل یوه جمله هم نه شئ موندلی چې پر عیسی علیه السلام نازل شوی، دا د عیسی علیه السلام د سیرت په اړه یوه داسې ناقصه او کمزورې لیکنه ده چې حتی د هغه شخصیت، پیغام، رسالت او اخلاق هم نه دي په کې توضیح شوي. د محتوی، مطالبو او عنوانونو له مخې د متّی او مرقس انجیلونو ته ورته دی، خو د قصې په ډېرو برخو کې داسې څه وايي چې له نورو سره ژور توپیرونه لري، ویلی شو چې دا په حقیقت کې د مرقس بله نسخه ده خو له ډېرو لاسوهنو او تصرفاتو سره، زه دا کتاب په دې خاطر له متّی او مرقس نه وروسته راوړم چې د دوی تر منځ ژور توپیرونه په خپله وګورئ او درته واضح شي چې د بایبل په بېلابېلو کتابونو کې څومره ژور اختلافات او تناقضات شته، د لوقا کتاب داسې پیل شوی:

عالیجناب تئوفیلوس!

ډېرو هڅه کړې چې د عیسی مسیح د ژوند قصه ولیکي، د دې کار لپاره ئې له هغو مطالبو نه استفاده کړې ده چې د ده د شاګردانو او د پېښو دعیني شاهدانو له لارې ترلاسه شوي، ما دا مطالب په دقت سره څېړلي دي او غواړم جریان په بشپړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

توګه او د پېښو ترتيب ته په پام سره درته وليکم، چې په دې سره د هغه تعليم د حقانيت په اړه ډاډه شې چې ترلاسه کړی دې دی.

ماجرا له هغه يهودي کاهن نه پيل کوم چې زکريا نومېدو او د يهودانو د پاچا هيروديس په زمانه کې اوسېدو، دی د کليسا د خدمه وو د هغې ډلې غړی وو چې ابيا نومېده، د ده مېرمن اليزابت هم د کاهنانو له ډلې څخه وه، د موسی د ورور هارون له نسله څخه وه، دواړه د خدای له نظره نېکان ول او په صداقت او اخلاص سره ئې د خدای احکام په ځای کول. خو دوی اولاد نه درلود، اليزابت شنډه وه او دواړه ډېر عمرخوړلي ول، ... يو ځل چې زکريا د خدای په کور کې په خدمت بوخت وو، ناڅاپه يوه فرشته ورته راڅرګنده شوه... زکريا د فرشتې په ليدو سره حيران شو او ووېرېدو، فرشتې ورته وويل: اې زکريا! مه وېرېږه، زه راغلې يم چې زېری درکړم، خدای ستا دعا اورېدلې، اليزابت په زوی وزېږوي او ته به ئې يحيی ونوموې، ... هغه به د خدای په وړاندې يو ستر شخصيت وي، هيڅکله بايد شراب او مستوونکي څښاك ونه څښي، دا ځکه چې له زېږېدو د مخه به له روح القدس ډك وي... تر مسيح به مخکې راشي، چې خلك د ده ظهور ته چمتو کړي... زکريا وويل: دا کار خو ممکن نه دی، ځکه چې زه زوړ شوی يم او مېرمن مې عمر خوړلې ده، فرشتې ځواب ورکړ: زه جبرئيل يم... راغلم چې تا ته دا زېری درکړم، په دې خاطر چې زما په خبرې دې باور ونه کړ نو تر هغه به د خبرو کولو توان نه لرې چې زوی دې پيدا شي... خلك بهر منتظر وو چې زکريا راووځي، حيران وو چې ولې دومره ځنډ کوي، کله چې راووت او وئې ليدل چې خبرې نه شي کولی، د ده له اشارو پوه شول چې په سپېڅلې ځای کې ئې کومه رؤيا ليدلې!! ... اليزابت امېدواره شوه... په شپږمه مياشت خدای جبرئيل په جليل کې د ناصره ښار ته ولېږو چې د ده وحي هغې پېغلې ته ورسوي چې مريم نومېده، مريم د يوسف په نامه يوه کس ته چې د داؤد له نسله څخه وو، کوژده شوې وه خو واده ئې لا نه وو تر سره شوی، جبرئيل ورته وويل: سلام پر تا اې پېغلې! چې د خدای لطف دې په برخه شوی، خدای له تا سره دی!! مريمه ډېره پرېشانه او ووېرېده، نه پوهېده چې د فرشتې مقصد له دې خبرې څخه څه دی! فرشتې ورته وويل: اې مريمې ! مه وېرېږه، ... ډېر ژر به حامله شې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوی به وزېږوې، نوم به ئې عیسی کېږدې، هغه به ستر شخصیت وي، د خدای زوی به ورته ویل کېږي او خدای به د ده د جد داؤد د پاچایي تخت ده ته ورکړي چې د تل لپاره پر اسرائیلیانو حکومت وکړي، د ده سلطنت به هیڅکله پای نه مومي!! مریمې له فرشتې وپوښتل: دا کار څنګه ممکن دی، تر اوسه د هیڅ انسان لاس رابانديې نه دی لګېدلی، فرشتې ځواب ورکړ: روح القدس به پر تا نازله شي او د خدای قدرت به پرتا سیوری وغوړوي!!... پوه شه چې ستا خپلوانه الیزابت هم شپږ میاشتې مخکې حامله شوې او ژر به زوی وزېږوي، ... خدای ته هیڅ کار محال نه دی. مریمې وویل: زه د خدای خدمتګاره یم، څه چې د ده خوښه وي په اخلاص سره به ئې کوم، هیله منه یم هغه څه وشي چې تا وویل.

څو ورځې وروسته مریمې د سفر بند و بست وکړ، الیزابت ته ورغله... د دې په لیدو سره د الیزابت په رحم کې بچی وخوځېدو او الیزابت له روح القدسه ډکه شوه او وئې ویل: خدای تر ټولو نورو ښځو زیاته پېرزوینه په تا کړې، ستا زوی به هم د خلکو لپاره د برکتونو باعث وي، څومره د افتخار ځای دی چې زما د بادار مور زما لیدو ته راغلې... مریمه نږدې درې میاشتې د الیزابت خوا ته پاتې شوه، بیا خپل کور ته ستنه شوه.

الیزابت زوی وزېږاوو، د مبارکۍ لپاره راغلو ښځو ورته وویل چې د خپل پلار نوم پرې کېږده، خو دې ونه منله او یحیی ئې ونوماوو، دوی ورته وویل: ستا په کورنۍ کې دا نوم سابقه نه لري، بیا ئې په اشارو اشارو له زکریا وپوښتل چې څه نوم ورته غوره کوې، هغه د ټولو په وړاندې په یوې دړې ولیکل: نوم ئې یحیی دی!! په همدې وخت کې ئې ژبه خلاصه شوه او د خبرو کولو قدرت ئې ترلاسه کړ او د خدای شکر ئې په ځای کړ.

دلته ستاسو پام څو خبرو ته رااړوم:

- په دې اړه د قرآن وینا مې د متّی او مرقس انجیل په بحث کې وړاندې کړې امېد دی هلته مراجعه وکړئ. خو دومره ویل ضروري ګڼم چې د قرآن د وینا له مخې عیسی علیه السلام په هغه ځای کې زېږېدلی چې مور، د ده کورنۍ او قوم ئې په کې اوسېدل او دا د بایبل ادعا ردوي چې مریمه له خپل ټاټوبي بیت لحم ته تللې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

عیسی هلته زېږېدلی، بایبل دا خبره د دې لپاره کوي چې د مسیح د زېږېدو د ځای په اړه د دوی د سپېڅلي کتاب وړاندوینه رښتونې کړي. همدارازد قرآن د وینا له مخې زکریا علیه السلام فرشتې ته وویل: د دې نښه به څه وي چې الله تعالی به ما ته زوی راکوي؟ هغې ورته وویل: د یحیی (علیه السلام) د پیدا ښېت په مهال به درې ورځې له چا سره خبرې نه شي کولی او دا د بایبل ادعا ردوي چې وایي: زکریا ته په دې سبب دا سزا ورکړی شوه چې د فرشتې په خبرې ئې باور ونه کړ نو ځکه ئې له همدې ورځې نه د یحیی تر زېږېدو پورې خبرې نه شوی کولی، دا خبره په دې خاطر غلطه ده چې زکریا خو جبرائیل نه وو پېژندلی، ولې به ئې د خپلې پوښتنې په سبب مجازاتوي؟ دی څه خبر وو چې دا جبرائیل دی؟)

- د لوقا وینا د مرقس او متٰی له وینا سره توپیر لري.
- د لوقا دا وینا د بایبل د نورو کتابونو او په خپله د لوقا له دې خبرې سره تعارض لري چې یحیی د عیسی لپاره لار آواروله!! دا خبره خو په هغه صورت کې سمه وه چې یحیی تر عیسی ډېر مشر وی، حال دا چې د لوقا د دغې وینا له مخې د دوی تر منځ نږدې شپږ میاشتې توپیر وو، د بایبل منونکي دې مونږ ته ووایي چې دې صریح تعارض ته څه ځواب لرئ؟ بایبل خو په وار وار ویلي چې یحیی د عیسی د راتلو لپاره خلک چمتو کول او د ده د راتلو زېرې ئې خلکو ته ورکاوو!! حال دا چې لوقا وایي: یحیی د مور په رحم کې وو او کله چې مریمه د دوی کور ته راغله نو دی له خوشحالۍ وخوځېدو!!

د عیسی تولد

لوقا تر دې سرلیك لاندې لیکي: ... یوسف له مریمې سره یو ځای له جلیل نه بیت لحم ته لاړ، د مریمې د وضع حمل نېټه راورسېده، لومړی زوی ئې وزېږاوو، په یوې جامې کې ئې ونغاښتو، ښه ئې پټ کړ او د څارویو په آخور کې کېښود، دا ځکه چې د هغه ځای په مېلمستون کې د دوی لپاره ځای نه وو!! د هغه ښار په بېدیا کې ځیني شپانه وو چې خپلې رمې ئې پېولې، په دې شپه ناڅاپي یوه فرشته د دوی خوا ته راڅرگنده شوه او د خدای د جلال نور په دوی سیوری وغوړاوو او ووېرېدل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو فرشتې ورته وويل: مه وېرېږئ زه تاسو ته يو زېرى لرم، ټولو خلکو ته زېرى او هغه دا چې همدا نن مسيح، ستاسو بادار او ژغورونکى، د داؤد په ښار کې وزېږېدو، زما د خبرې د رښتياوالي نښه دا ده چې داسې ماشوم به وګورئ چې په جامه کې پېچل شوى او په آخور کې ئې څملولى. ناڅاپه ډېرې نورې فرشتې له دغې سره يوځاى شوې او د خداى ستاينه ئې کوله...

کله چې فرشتې آسمان ته ولاړې، شپنو وويل: راځئ چې بيت لحم ته ولاړ شو او دا عجيبه پېښه په خپلو سترګو وګورو!!... دوى هلته ولاړل، مريم، يوسف او ماشوم ئې وليدل او ټولو خلکو ته ئې دا قصه وکړه، (څنګه مخامخ د دوى د اوسېدو ځاى ته ورغلل؟ فرشتې خو نه ځاى ورښودلى وو او نه ئې مور او پلار)، هر چا چې به دا خبرې اورېدې نو حيران به شو، مريمې هم دا ټولې خبرې اورېدې او خپل زړه ته ئې تېرولې او په دې اړه به ئې فکر کاوو!! ... په اتمه ورځ ئې ختنه کړ او عيسى ئې ونوماوو، ... کله چې د ده والدينو، يوسف او مريمې، دى د خداى کور ته راوست چې د شريعت مطابق ئې د خداى کور ته وقف کړى، ځکه د شريعت د حکم له مخې د هرې کورنۍ مشر زوى بايد د خداى کور ته وقف شوى وى، هلته يو کس چې شمعون نومېدو او روح القدس ورته ويلي وو چې د خداى کور ته ولاړ شه او مسيح وګوره، ... ماشوم ئې په غېږ کې ونيولو او وئې ويل: خدايه! اوس کولى شم په ډاډه زړه له دنيا ولاړ شم!! ؛ هغه ژغورونکى چې نړۍ ته دې بخښلى ما په خپلو سترګو وليد، ... يوسف او مريم هك پك او حيران ورته کتل... شمعون دعا ورته وکړه او وئې ويل: اندېښنې او غمونه به ستا زړه د تورې په څېر زخمي کړي ځکه ډېر اسرائيليان به دى ونه مني او په دې سره به خپل ځان هلاك کړي!!... کله چې شمعون له دوى سره خبرې کولې، د آنا په نوم يوه کونډه ښځه چې تل د خداى په کور کې اوسېده، د دوى خوا ته راغله، د خداى شکر ئې په ځاى کړ او د اورشليم ټولو خلکو ته ئې خبر ورکړ چې موعود مسيح زېږېدلى!! له دې وروسته يوسف او مريم خپل ښار جليل ته ستانه شول، هلته عيسى ستر شو!!

حتماً به متوجه شوي يئ چې دا قصه په متى او مرقس کې نه ده راغلې، د دې په ځاى هلته ويل شوي چې له لرې ختيځ نه څو نجوميان د مسيح د ليدو لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلل، خو دلته ویل شوي چې شپنو فرشتې ولیدې او د مسیح د زېږېدو زېری ئې ورکړ، دغه تناقض او ګډې وډې خبرې کافي دي چې ووایو: دا قصې ټولې له ځانه جوړې شوې، نه مسیح په بیت لحم کې زېږېدلی، نه فرشتو د هغه ځای نوم ورکو او مجهولو شپنو ته زېری ورکړی او نه ناپېژاندو نجومیانو د نجوم په خرافي علم سره د هغه له زېږېدو خبر شوي او د ده لیدو ته راغلي، عیسی علیه السلام په خپلې سیمې کې، له پلار نه پرته، له هغې مریمې زېږېدلی چې پېغله وه، نه مېړوښه، په ماشومتوب کې ئې خبرې کړې.

لوقا دا خبره هم نه کوي چې یوسف مصر ته تللی خو د متٰی انجیل په دې ټینګار کوي چې هغه مصر ته تللی او هلته څه موده پاتې شوی!!

له دې وروسته لوقا د یحیی په اړه څه خبرې کوي ، وایي چې هغه په بیدیا کې په پیغمبرۍ مبعوث شو، هملته ئې خلکو ته د تعمید غسل ورکاوو، خلك ئې توبې او نیك عمل ته رابلل، ورته ویل ئې: که دوه کمیسونه لرئ یو ئې هغه چا ته ورکړئ چې نه ئې لري، همدا راز که اضافي خوراك لرئ بل ته ئې ورکړئ، د باج او خراج غونډوونکو ته ئې ویل: له هغه مقدار نه چې د روم حکومت ټاکلی له خلکو نه زیات باج او خراج مه اخلئ، عسکرو ته ئې ویل: په زور له خلکو پیسې مه اخلئ او خلك په ناحقه مه تورنوئ او په خپل معاش قناعت وکړئ!!! کله چې به خلکو ترې وپوښتل: آیا ته موعود مسیح یې؟ هغه به ځواب ورکړ: زه په اوبو سره تاسو ته د تعمید غسل درکوم، ډېر ژر به هغه څوك راشي چې په روح القدس او اور سره به تاسو ته د تعمید غسل درکوي، د هغه مقام تر ما ډېر لوړ دی، حتی زه د دې وړ نه یم چې د ده د څپلۍ بند وروتړم... او ورپسې د یحیی د زنداني کېدو او عیسی ته د تعمید د غسل ورکولو او له آسمانه د یوې کوترې د راتلو قصه هغمغسې کوي چې متٰی لیکلي...

د عیسی اجداد

لوقا تر دې عنوان لاندې د عیسی د شجرې یو اوږد فهرست وړاندې کوي، تر آدم علیه السلام پورې ئې رسوي، په دې شجرې کې دوه خبرې د خاصې پاملرنې وړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي: او هغه دا چې دی یوسف د عیسی پلار او هالي د ده نیکه ګڼي، خو بایبل تر دې د مخه لیکلي چې یوسف د یعقوب زوی وو، یعني د عیسی نیکه یعقوب نومېدو!! تاسو تر دې د مخه د متٰی په انجیل کې ولوستل چې ابراهیم علیه السلام ئې د عیسی ستر جد او یوسف د یعقوب زوی، د مریمې مېړه ئې د ده پلار معرفي کړی وو او لیکلي وو: په دې توګه له ابراهیم نه تر داؤد پورې څوارلس پوشته، له داؤد نه بابل ته د یهودانو تر تبعید پورې څوارلس پوشته او د تبعید له زمانې تر یوسف پورې څوارلس پوشته!! یعني تر داؤد پورې اته وېشت پوشته، خو لوقا له یوسف نه تر داؤد پورې څلوېښت پوشته او له یوسف نه تر آدم علیه السلام پورې جمعاً څلور اویا پوشته حسابوي!! چې د شجرو په اړه د بایبل په کتابونو کې دومره ژور اختلاف او تناقض وي نو له دې نه قیاس کولی شئ چې په نورو برخو کې به د دوی تر منځ څومره توپیر وي؟!! د بایبل منونکي دې مونږ ته ووایي: د عیسی علیه السلام پلار کوم یوسف وو؟ د یعقوب زوی که د هالي زوی؟ د متٰی انجیل خبره صحیح ده که د لوقا؟ او که دواړه دروغ وایي او عیسی اصلاً پلار نه درلود؟!!

وروستې په بېدیا کې د شیطان له لوري د عیسی د وسوسه کېدو هغه قصه رااخلي چې تر دې د مخه مرقس او متٰی په مختلفو الفاظو ذکر کړې، په دې هکله هم د دغو دریو اناجیلو خبرې سره ورته نه دي!!

عیسی خپل خدمات پیل کړل

لوقا تر دې عنوان لاندې څو خبرې لري: د ناصره په معبد کې ئې خلکو ته د اشعیاء د نبي له کتاب نه دا برخه ولوسته: د خدای روح پر ما ده، خدای زه غوره کړی یم چې د ده د رحمت زېرې بې وزلو ته ورسوم، هغه زه لېږلی یم چې ځورېدلو ته تسلي ورکړم، ړندو ته لیدل ورپه برخه کړم او مظلومان آزاد کړم او د هغه وخت د رارسېدو خبر ورکړم چې خدای به خپل لطف د انسان په برخه کړي. پانه ئې د معبد خدمتګار ته ورکړه او دی خلکو ته مخامخ کښېناست.. او وئې ویل: نن دا لیکنه ترسره شوه!... خلك حیران ول... عیسی ورته وویل:... ښایي ما ته ووایئ: په کفرناحوم کې دې ډېرې معجزې وښودې، دلته په خپل ټاټوبي کې ئې هم وښیه!! خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوه شئ چې هيڅ نبي ته په خپل قوم کې په درنه سترګه نه دي کتل شوي، نه الياس په خپل قوم کې معجزه وښوده او نه اليشع!! اوربېدونکي پرې غصه شول او له ښار نه ئې وايستو، غوښتل ئې له يوې لوړې ئې وغورځوي خو دی ترې ووت او لاړ!!

بيا ليکي چې په کفرناحوم کې ئې د خطبې پر مهال له يوه پېريانې نه ئې چې چيغې ئې وهلې پليته روح (پېريان) لرې کړل... خلك حيران وو چې د دې سړي په خبرو کې څومره اغېز دی چې حتی پليتې ارواح ئې هم اطاعت کوي!! بيا د شمعون مور ته د شفا ورکولو غوښتنه ترې وشوه او هغه ورغی او تبې ته ئې د ختمېدو وينا وکړه، همغه شېبه ئې تبه پرې شوه او پاڅېده... ماښام ټولو خلکو خپل ناروغان ورته راوستل او ده هر يوه ته شفا ورکړه، پليتې ارواح هم د ده په وينا له لېونو لرې کېدې!! او ويل به ئې: ته د خدای زوی يې، خو ده به پليتې ارواح خاموشولې او نور څه ويلو ته به ئې نه پرېښودې، ځکه هغه پوهېدې چې دی موعود مسيح دی!! ... پطرس او د ده ملګري يعقوب او يوحنا د زبدي زامن چې ټولو به ماهيان نيول، د عيسی دا معجزه وليده چې دوی ته ئې وويل: د سيند ژورې برخې ته ورشئ او ماهيان ونيسئ، دوی ورته وويل: هلته مو تورونه واچول خو څه په لاس رانه غلل، ستا په وينا به يو ځل بيا ورشو... په جال کې ئې دومره ماهيان راوتل چې په متې کې دوو کشتيو انتقال کړی شول، ... کله چې وچې ته راووتل، خپل کار ئې پرېښود او له ده سره ملګري شول!!

بيا د يوه جذامي او يوه مفلوج د روغولو خبره کوي، ورپسې د يوه باج ټولوونکي مامور د ايمان راوړلو او بيا د ده په کور کې د يوې مېلمستيا قصه همغسې کوي چې په مرقس کې راغلې او دا کس د لاوي په نامه يادوي، حال دا چې بايبل د متی په انجيل کې دا کس د متی په نامه ياد کړی!!

د روژې په اړه پوښتنه

لوقا تر دې سرليك لاندې په مخکنيو کتابونو کې راغلې هغه قصه تکراروي چې عيسی دې پوښتنې ته ځواب وايي چې ولې د ده ملګري د يحيی د شاګردانو او فريسيانو په څېر روژه نه نيسي او تل په خوراك څښاك لګيا وي، ځواب ئې همغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې تکرار شوی ځواب ګڼي چې عیسی ورته وویل: په واده کې تر څو زوم په مجلس کې حاضر وي آیا څوك کولی شي خلك په روژه نیولو مجبور کړي؟ خو داسې وخت به راشي چې زوم ووژنئ هغه وخت به دوی روژه نیسي!! په مخکنیو کتابونو کې دا الفاظ نه شته!! هلته داسې لیکل شوي: آیا مېلمانه تر هغه پورې چې زوم ورسره وي کولی شي ویر وکړي او روژه ونیسي؟ خو یوه ورځ به راشي چې زه له خپلو دوستانو ولاړ شم، د روژو نیولو وخت دغه دی!!

وروسته د دولسو شاګردانو د انتخاب په اړه او دا چې څه نومېدل بحث کوي او هغوی ته د عیسی علیه السلام څو سپارښتنې راوړي، دا سپارښتنې مخکې تکرار شوي خو په نورو مواردو کې، نه شاګردانو ته د سپارښتنو په ضمن کې!! بیا د یوه رومي افسر د غلام د روغولو خبره کوي، په مخکنیو کتابونو کې د غلام په ځای د افسر د زوی خبره شوې، بیا د یوه مړي د ژوندي کولو خبره داسې کوي: ... کله چې د ښار دروازې ته ورسېدو خلك ئې ولیدل چې د یوه داسې ځوان جنازه انتقالوي چې د مور یوازنی زوی وو، مور ئې ژړل، خلکو هم له دې سره ویر کاوو، کله چې عیسی هغه غمجنه مور ولیده، زړه ئې پرې وسوځېدو او هغې ته ئې وویل: ویر مه کوه، بیا تابوت ته ورغی، لاس ئې پرې کېښود... وئې ویل: اې ځوانه! پاڅه! هغه سملاسي پاڅېدو او له خلکو سره ئې خبرې پیل کړې!! تاسو تر دې د مخه د یوحنا په کتاب کې لوستلي وو چې عیسی یو ځلمی چې ایلعازر نومېدو، دوې خویندې ئې درلودې، د مریم او مرتا په نامه، مړ شو، دفن شو او څلور ورځې وروسته د عیسی په امر راژوندی شو!!

د عیسی پیغام یحیی ته

لوقا تر دې عنوان لاندې هم د مرقس او متی خبرې تکراروي، خو څو خبرې ئې د یادولو وړ دي، چې لیکي: عیسی د یحیی په هکله وویل: ... ټولو هغو خلکو چې د یحیی پیغام ئې اورېدلی، حتی د باج او خراج مأمورینو، ... په ده ایمان راوړی او د ده په لاس ئې د تعمید غسل کړی، خو فریسیانو او دیني علماوو د ده د خدای دعوت رد کړ او چمتو نه شول چې د ده په لاس د تعمید غسل وکړي... نو د دغو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو په اړه به څه وايو؟ له څه سره ئې تشبيه کړو، د ماشومانو په څېر دي چې په کوڅو کې د لوبو پر مهال په غصې سره خپلو همزولو ته وايي: نه زمونږ ساز ته ګډېږئ او نه زمونږ وېر ته ژاړئ، دوی به د يحيی په اړه ويل چې لېونی دی، هغه يحيی چې اکثراً به روژه وو او شراب ئې هم نه څښل او زما په اړه چې خورم او څښم، وايي: ډېر خوراك کوي، شراب څښي او له ګناهګارانو سره ناسته پاسته کوي!! که عقلمن وئ نو داسې به مو نه ويل او په دې به پوهېدئ چې ده ولې هغسې کول او زه ولې داسې کوم!!

د لوقا د خبرو معنی دا ده چې عيسی عليه السلام په عبادت کې تر يحيی وروسته وو، شراب ئې څښل او له ګناهګارانو سره ئې ناسته ولاړه وه!! او ګواکې د ده له نظره له يحيی سره هغه کار مناسب وو او له ده سره دا کار!! دا خبرې نه يوازې د عيسی عليه السلام په اړه کرکجن تورونه دی، بلکې د دې ننبه ده چې د دې کتاب ليکونکی يا هغه څوك دی چې پيغمبران نه پېژني او په دې نه پوهېږي چې ټول پيغمبران له فکري او اخلاقي لحاظه سره ورته دي او د ټولو فکري او عملي تګلاره يوه ده او يا هغه څوك دی چې د خپلو غلطو کړنلارو لپاره پيغمبرانو ته هغه څه منسوبوي چې خپل کړه وړه پرې توجيه کړي!!

يوه بد لمنه مېرمن وبخښل شوه

لوقا تر دې سرليك لاندې ليکي: يوه ورځ يوه فريسي عيسی ته د مېلمستيا بلنه ورکړه، ... د هغه کور ته ورغی... په دسترخان ناست وو چې يوه بدلمنه ښځه چې د عيسی له راتلو خبره شوې وه او يو بوتل ګران بيه عطر ئې له ځان سره اخيستي او دې کور ته راغله، ... د عيسی پښو ته کښېنسته او ژړا ئې پيل کړه، د اوښکو څاڅکې ئې د عيسی په پښو پرېوتل او دې په خپلو وېښتانو پاکولې، بيا ئې د عيسی پښې ښکل کړې او عطر ئې پرې توی کړل، د کور خاوند چې دا ښځه ئې پېژندله له ځان سره وويل: که دی پيغمبر وی نو حتماً به پوه شوی وو چې دا ښځه بدلمنه ده!! عيسی د ده د زړه په حالت پوه شو او ورته وئې ويل: يو چا په دوو کسانو پور درلود، په يوه پنځوس او په بل پنځه سوه، يوه هم نه شو کولی خپل پور

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرې کړي، دې مهربانه کس دواړو ته پورونه وروبخښل اوس ما ته ووایه: له دغو دواړو به کوم یو زیات ترې خوښ وي؟ شمعون ځواب ورکړ: هغه چې ډېر بوروړی وو، عیسی وویل: رښتیا دې وویل، ... کله چې ستا کور ته راغلم تا دا زحمت ونه ایست چې د پښو د وینځلو لپاره اوبه راته راوړې، خو دې ښځې زما پښې د خپلو سترګو په اوښکو ووینځلې او د خپل سر په وېښتانو ئې پاکې کړې، تا د معمول مطابق زما مخ ښکل نه کړ خو له هغه وخته چې دې کور ته داخل شوم دې ښځې زما د پښو له ښکلولو لاس وانه خیست، تا غفلت وکړ چې د درناوي لپاره دې زما سر راغوړ کړی وی، خو دې زما په پښو عطر توی کړل!! د دې محبت په دې خاطر زیات دی چې زیات ګناهونه ئې بخښل شوي، څوك چې لږ بخښل شوی وي محبت به ئې لږ وي!! بیا ئې دې ښځې ته مخ کړ او ورته وئې ویل: ستا ګناهونه بخښل شوي، څوك چې پر دسترخان ناست وو وئې ویل: دا سړی څوك دی چې د خلکو ګناهونه بخښي؟!! عیسی دې ښځې ته وویل: خپل ایمان وژغورلې!!

دلته څو خبرې د پام وړ دي:

- بیا هم عیسی علیه السلام ته داسې کار منسوب شوی چې د یوه پیغمبر له شأن نه ډېر لرې دی، یوې بدلمنې ښځې ته اجازه ورکول چې په پرله پسې توګه د ده پښې ښکل کړي، په خپلو وېښتانو ئې پاکې کړي او عطر پرې توی کړي دا له یوه پیغمبر سره نه ښايي، دا ځکه چې پیغمبر د خلکو لپاره اسوة او بېلګه وي، له وړو وړو ګناهونو نه هم ځان لرې ساتي او دا د دې لپاره چې که یو لاربښود وړه ګناه کوي نو د ده اتباع تر ده ډېر وړاندې درومي او ډېر ستر ستر ګناهونه هم جائز ګڼي!!
- دا قصه مخکې هم تېره شوې خو په بېلو بېلو الفاظو چې د لوقا له وینا سره ئې ژور توپیر شته، یوحنا لیکلي وو چې دا ښځه مریم نومېده او ورور ئې د عیسی په دعا بېرته راژوندی شو.
- قرآن فرمايي چې الله تعالی د ګناه د بخښلو اختیار هیچا ته نه دی سپارلی، پیغمبر علیه السلام ته فرمايي چې د خلکو توبه قبلول او یا د دوی د تعذیب پرېکړه کول، دا ستا کار نه دی. په آل عمران: ۱۲۸ راغلي:

ÇĦÈ šc qßÎ»ß ßg®ßfù ßg/Éèã« ßÏä > q§/ ã«ãó« ÌßR $`Ë š• 9 § ß

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې کار هيڅ څه په تا پورې اړه نلري، يا به ئې توبه قبلوي او يا به ئې د دې لپاره تعذيبوي چې ظالمان دي.

رسول الله صلي الله عليه وسلم ته فرمايي چې ته د هيڅ شي واك او اختيار نه لرې، دا په الله پورې اړه لري چې د چا توبه قبلوي او چا ته عذاب ورکوي، دا يوازې د الله کار دی، نه په تا پورې اړه لري او نه په بل چا پورې.

د خدای د کلام اغېز

لوقا تر دې عنوان لاندې عيسی عليه السلام ته يو ډېر ښکلی کلام منسوبوي او ليکي: (يوه ورځ يو بزګر خپلې کروندې ته ولاړ چې څه وکري، کله چې ئې دانې شيندلې نو ځينې د تلو راتلو په لارې توی شوې او ترپښو لاندې شوې او مرغان راغلل او هغه ئې وخوړې، ځينې په داسې ځمکې توی شوې چې ښګمنه وه او لړ خاوره پرې پرته وه، دانې شنې شوې خو د دې لپاره چې ځمکې کافي رطوبت نه درلود، له لنډې مودې وروسته ژېړ او وچ شول، ځينې په اغزو کې پرېوتې، دانې له اغزو سره يو ځای لوړ شول خو ځوان بوټي د زړو بوټو تر سيورې لاندې دپ او مړاوي شول، خو ځينې په شېرازې ځمکې کې پرېوتې، وټوکېدې او سل برابره ئې حاصل ورکړ)،... د دې مثال معنی دا ده: له دانو نه مراد د خدای کلام دی، د تلو راتلو له لارې نه مراد د هغو خلکو سخت زړونه دي چې د خدای کلام اوري خو شيطان راشي او دا کلام ترې هېر کړي، نه ئې پرېږدي چې ايمان راوړي، له شګمنې ځمکې نه د هغو خلکو زړونه مراد دي چې د خدای کلام اوري خو اغېز پرې نه کوي، که څه هم پوهېږي چې د خدای کلام حق دی، د لږ وخت لپاره ايمان راوړي خو کله چې د کړاوونو او ځورونو سيلۍ راشي خپل ايمان له لاسه ورکړي، له اغزنې ځمکې نه مراد هغه کسان دي چې د خدای کلام اوري او ايمان راوړي خو ماديات، د ژوندانه چارې او لذتونه ئې راګير کړي او حاصل ورکولو ته ئې پرې نه ږدي، خو شېرازه ځمکه هغه خلك په ګوته کوي چې په پراخ او صفا زړه د خدای کلام ته غوږ ږدي او په پوره جديت د هغه اطاعت کوي...

دا ښکلی مثال دی، که څه هم په الفاظو او ترکيب کې ئې څه رکاکتونه شته خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

قرآن چې په دې اړه کوم مثالونه لري هغه تر دې ډېر زړه راښکونکي، اغېزمن او ښکلې دي. چې ځینې ئې دا دي:

[illegible]

البقرة: ۲۶۱-۲۶۲

د هغو کسانو مثال چې خپل مالونه د الله په لار کې لګوي، هغې دانې ته ورته دی چې اووه وږي راوټوکوي، په هر وږي کې سل دانې او الله چې چا ته وغواړي ورته مضاعف کوي ئې او الله ښه پوه د وسعت خاوند دی. همغه چې خپل مالونه د الله په لار کې لګوي او بیا په خپلو انفاق کړو مالونو پسې نه کړول کوي او نه منت بارول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی ته د خپل رب په خوا کې خپل اجر دی، نه په دوی څه وېره شته او نه به غمجن شي. غوره وينا او بخښنه تر هغې صدقې ډېره غوره ده چې کړول ورپسې وي او الله حليم غني دی. اې مؤمنانو! خپل صدقات په منت او اذيت سره مه باطلوئ، د هغه چا په څېر چې خلکو ته د ځان ښودنې لپاره خپل مال انفاق کوي، په داسې حال کې چې پر الله او د آخرت پر ورځې ايمان نه لري. نو د ده مثال هغې ښويې تيږې ته ورته دی چې څه خاوره ورباندې پرته وي او داسې زورور باران ورباندې وشي چې صفا او ښويه ئې کړي، د خپلو لاس ته راوړنو د هيڅ څه په ترلاسه کولو به نه توانېږي او الله داسې کافر قوم نه هدايت کوي. او مثال د هغو چې خپل مالونه د الله د رضاء په لټه کې او د خپل نفسي ثبات په وجه انفاق کوي، د يوې لوړې ځمکې په سر يوه باغ ته ورته دی، چې که زورور باران ئې په برخه شي نو دوه برابره مېوه ورکړي او که زورور باران ورونه رسېږي نو پرخه، او الله ستاسو د کړنو ښه ليدونکی دی. آيا ستاسو کوم يو دا خوښوي چې د کجورو او انګورو داسې باغ دې وي چې ويالې ترې لاندې بهېږي او په هغه کې ده ته هر ډول (نورې) مېوې هم وي او ده ته زوړوالی رسېدلی وي او کمزوري زامن ئې وي، خو ناڅاپه ئې باغ ته داسې سخته سيلۍ ورسېږي چې پکې اور وي او باغ ئې وسوځي، الله دغسې آيتونه درته بيانوي ترڅو تفکر وکړئ.

په دې مثالونو کې لاندې لارښوونې ترسترګو کېږي:

- څوک چې خپل مال د الله په لار کې لګوي، دا کار د ده پر زړه، دماغ او شخصيت ژورې اغېزې او اثرات پرېږدي، ډېر ناوړه او خراب صفات او عادات ئې په غوره صفاتو او عاداتو بدلوي، حرص، بخل، له مال سره افراطي مينه، کبر، د مال په وجه په بل د لويي احساس، بې وزله او نادار انسان ته په سپکه سترګه کتل او ډېر نور اخلاقي رذائل له منځه وړي او په ځای ئې ترحم، زړه سوی، ايثار، قناعت، په حلال رزق اکتفاء او ډېرونورو انساني ارزښتونو او اخلاقو ته وده ورکوي، په پورتني آيت کې د انفاق دا اثرات هومره ژور او پراخ ګڼل شوي لکه يوه دانه چې اوه داسې وږي راشنه کړي چې په هر يوه کې ئې سل دانې وي او تر دې هم زيات، دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه چې الله ښه پوه د وسعت خاوند دی، په دې پوهېږي چې څوك د دې وړ دی چې په انفاق باندې ئې تر دې هم زياتې نتيجې مرتب کړي. خو په دې شرط چې له انفاق نه وروسته نه د هغو کسانو د کړولو او ځورولو باعث شي چې مرسته ئې ورسره کړې او نه منت ورباندې بار کړي، هغوی ته په سپکه سترګه ونه ګوري، تل خپله مرسته ورياد نه کړي، د دې انتظار ترې ونه لري چې د مرستو په وجه به د ده تراحسان لاندې وي او د ده لوېي به مني.

• تر هغې مرستې چې ځورول او منت ورپسې وي، يوه ښه وينا او د بل له اشتباهاتو تېرېدل ډېر غوره دی.

• د مال هغه انفاق کوونکی چې انفاق ئې پر الله او آخرت له ايمان نه نه دی راولاړ شوی، بلکې د ځان ښودنې لپاره انفاق کوي، له هغې ښويې سختې تيږې سره تشبيه شوی چې په سر ئې لږ غوندې خاوره پرته وي، ظاهر ئې داسې برېښي چې سمسوره ځمکه او د کښت لپاره جوګه وي، خو چې تېز باران ورباندې راشي، خاوره ئې له ځان سره يوسي او حقيقت ئې راڅرګند شي، دا رياکار منفق هم دغسې وي، له انفاق نه ئې خلك داسې انګېري چې په زړه کې به ئې ترحم او عاطفه وي، انفاق به ئې د ايمان او عقيدې په حکم وي، خو ډېر ژر ئې اصلي څېره بربنډه شي، د زړه اصلي کيفيت ئې په هغه کړولو او منت بارولو کې راڅرګند شي چې له انفاق نه وروسته ئې خلك د ده په چلند کې ګوري. داسې کافران له الهي هدايت نه محروم دي، له انفاق نه چې د څه ترلاسه کولو طمع لري هغه به هم ترلاسه نه کړي.

• هغه چې انفاق ئې د الله د رضاء ترلاسه کولو لپاره وي او پوخ ايمان ئې انفاق ته هڅوي، مثال ئې هغه باغ ته ورته دی چې په لوړې ځمکې راشين شوی وي، د ونو جرړې ئې د لوړې ځمکې په پربړی خاورې کې ژورې ننوتې وي، که تېز باران ئې په برخه شي نو دوه برابره حاصل ورکړي او که تېز باران نه وو نو نرم باران او پرخه هم ورته کافي وي.

• په خپل لاس، په ريا، منت او د مسکين په کړولو سره د خپلو نېکو عملونو او انفاق نه جوړ هغه باغ مه سوځوئ چې په سختې ورځې به ورته سخت اړ وئ، که نه مثال به مو دغه کس ته ورته وي چې د احتياج په ورځې ئې باغ په اورنۍ سيلۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وسوځېدو.

لوقا یو ځل بیا د معجزو په لور خوځي او یو شمېر نورې معجزې په ګوته کوي، لکه دا چې عیسی طوفاني څپو ته امر وکړ چې آرامه شي، څپې ودرېدې او د ده شاګردان له غرقېدو وژغورل شول، یوه پېریاني لېوني ته ئې شفا ورکړه، د یوې ناروغې ښځې روغول او د یایروس لور راژوندۍ کول او ورپسې لیکي چې خپل شاګردان ئې راغونډ کړل او دوی ته ئې دا قدرت ورکړ چې پلیتې ارواح له لیونو وشړي او ناروغانو ته شفا ورکړي او بیا د متّی او مرقس همغه خبره کوي چې دوی ته ئې وویل: په دې سفر کې هېڅ څه درسره مه اخلئ، نه عصاء، نه بستره، نه توښه، نه خوراك او نه اضافي جامې!! .... نو شاګردان ولاړل او ښار په ښار ګرځېدل، د انجیل پیغام ئې خلکو ته رساوو او ناروغان ئې روغول!! ... ورپسې یو ځل بیا یوه بله معجزه یادوي، په پنځو ډوډیو او دوو ماهیانو پنځه زره کسان مړول، داسې چې ټول ماړه شول او دولس ټوکرۍ اتامونه ترې پاتې شول، دا همغه قصه ده چې مخکې تېره شوې!!... له خپلو شاګردانو پوښتنه کوي چې خلك زما په اړه څه وايي؟ هغوی وویل: یا یحیی، یا الیاس او یا کوم بل تېر شوی پیغمبر چې بېرته راژوندی شوی، بیا ئې ترې پوښتنه وکړه: تاسو مې څوك ګڼئ؟ پطرس وویل: ته موعود مسیح یې، مسیح دوی ته په کلکه وویل چې دا خبره هیچا ته مه کوئ، بیا ئې د خپل مرګ وړاندوینه وکړه او وئې ویل: باید ډېر کړاوونه وګالم، د قوم مشران، ستر کاهنان او دیني علماء به ما محکوم کړي او زما د وژلو پرېکړه به وکړي، خو زه به درېیمه ورځ بېرته راژوندی شم، (دا لومړی ځل دی چې عیسی علیه السلام ته دا وړاندوینه په دومره صراحت سره منسوب کېږي، تر دې د مخه دا خبرې ورته منسوب شوې خو په مجمله او مبهمه توګه) بیا ئې وویل: څوك چې زما متابعت کوي باید له خپلې سوکالۍ تېر شي، هره ورځ باید کړاوونه د صلیب په څېر پر اوږه یوسي او په ماپسې راشي، (دا مطلب هم مخکې راغلی خو په دې الفاظو: که مور او پلار مو تر ما زیات درباندې ګران وي زما د ملګرتیا وړ نه یئ او که خپل زوی او لور تر ما غوره وګڼئ د دې وړ نه یئ!! او که خپل صلیب درسره وانه خلئ او په ماپسې رانه شئ، د دې وړ نه یئ!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا لیکي چې اته ورځې وروسته په داسې حال کې چې عیسی د یوې غونډۍ په سر په دعا بوخت وو ، پطرس، یعقوب او یوحنا ولیدو چې څېره ئې نوراني او جامې ئې داسې سپینې شوې چې سترګې ئې تیاره کولې، په دې وخت کې موسی او الیاس هم راڅرګند شول او د عیسی د مرګ په اړه ئې له ده سره خبرې کولې، ... کله چې موسی او الیاس له هغه ځایه تلل نو پطرس پرېشانه شو او عیسی ته ئې وویل: استاده! آیا خوښه دې نه ده چې دلته تاسو دریو ته څپرې ودروو ، د ده خبرې لا پای ته نه وې رسېدلې چې ناڅاپه وربځ راغله او پر ټولو ئې وزر وغوړاوو او دا غږ ترې واورېدی شو: دا زما محبوب زوی دی، د ده خبرو ته غوږ شئ، کله چې غږ خاموش شو ، وئې لیدل چې عیسی یوازې دی، دوی تر اوږدې مودې دا خبره چا ته ونه کړه!! ورپسې د یوه بیمار د روغولو معجزه یادوي او بیا د یوه کس قصه رااخلي چې عیسی ته ئې وویل: ما پرېږده چې درسره ملګری شم، هغه ورته وویل: ګېدړې د اوسېدو ځایونه لري او مرغان ځالې، خو زه د ودېدو لپاره ځای نه لرم، یو بل کس ته ده بلنه ورکړه چې ورسره ملګری شي، هغه ومنله خو دا ئې د خپل پلار له مړینې نه وروسته ته موکول کړه، عیسی ورته وویل: هغه خلك داسې اندېښنو ته پرېږده چې تلپاتې ژوند نه لري، ستا وظیفه دا ده چې د خدای ملکوت په هر ځای کې اعلان کړې!! (یعني پلار په خپل حال پرېږده)، یوه بل سړي ورته وویل: باداره! زه غواړم ستا متابعت وکړم، خو پرېږده چې له خپلې کورنۍ اجازه ترلاسه کړم، هغه ورته وویل: د چا چې ټول فکر او سوچ زما خدمت ته نه وي متوجه، د دې خدمت وړ نه دی!!

لوقا بیا د عیسی له لوري د اویاوو کسانو د انتخاب او مختلفو سیمو ته د ددوی د لېږلو خبره کوي، چې د خدای کلام خلکو ته ورسوي، خو دا نه وایي چې د خدای کلام یعني څه؟ له کوم پیغام سره خلکو ته تللي؟ مونږ خو په ټول عهد جدید کې د انجیل او د خدای د کلام په نامه څه ونه موندل، لوقا یو ځل بیا لیکي چې هغوی ته ئې وویل: هیڅ څه مه درسره اخلئ، نه توښه ، نه پیسې او نه اضافي څپلۍ (مخکې جامې راغلې)، خو دې ته مو پام وي چې زه تاسو د سېرلیو په څېر د لېوانو منځ ته لېږم!! دوی ته د توصیو او لارښوونو په ضمن کې ئې د خورزین، بیت صیدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

او کفرناحوم په اړه وویل چې بد عاقبت ورته منتظر دی... له څه موده وروسته دا اویا کسان راوګرځېدل او عیسی ته ئې وویل: باداره! ستا په نامه حتی پلیتې ارواح زمونږ اطاعت کوي!! هغه ورته وویل: هو؛ ما شیطان ولیدو چې د برېښنا په څېر له آسمانه لاندې راولوېدو، ما تاسو ته قدرت درکړی چې په ټولو شیطاني ځواکونو برلاسي شئ، د مارانو او لړمانو په منځ کې به تېرېږئ، تر پښو به ئې لاندې کړئ، خو هیڅ تاوان به نه دررسېږي!!

دا خبرې ټولې خوشې او بې بنسټه دي، دا ځکه چې نه شیطان په آسمان کې اوسېږي، نه له آسمانه راغورځېدلی او له منځه تللی او نه د عیسی ملګري د مارانو او لړمانو په منځ کې له چیچلو خوندي پاتې شوي، ډېر ئې ووژل شول، ډېر ئې په صلیب وځړول شول، زندانونو ته ولاړل او له راز راز کړاوونو سره مخامخ شول!!

د خدای تر ټولو ستر حکم

لوقا تر دې عنوان لاندې عیسی علیه السلام ته څو داسې ډېرې ښکلې خبرې منسوبوي چې په بایبل کې ئې شمېر ډېر لږ دی، لیکي:

یوه ورځ یوه دیني عالم چې غوښتل ئې د عیسی عقیده معلومه کړې ترې وپوښتل: استاده! انسان څه باید وکړي چې تلپاتې ژوند ئې په برخه شي؟ هغه ورته وویل: په تورات کې په دې اړه څه لیکل شوي؟ ځواب ئې ورکړ: لیکل شوي چې له خپل خدای سره په ټول بدن، په ټول قوت او په ټول فکر سره مینه او محبت لره، له ګاونډي سره محبت کوه، دومره لکه له خپل ځان سره!! عیسی وفرمایل: ډېر ښه، ته هم همداسې کوه، ... هغه وویل: زما ګاونډی څوك دی؟ عیسی په ځواب کې دا قصه ورته تېره کړه: یو یهودي له اورشلیم نه اریحا ته روان وو، په لار کې شوکمارانو ته په لاس ورغی، هر څه ئې ترې واخیستل، ډېر ئې وواهو، نیم ژواندی ئې د لارې خوا ته وغورځاوو او ولاړل، ناڅاپه یو یهودي کاهن له هغې لارې تېرېدو، کله چې ئې دا کس په لارې کې پروت ولیدو، خپله لاره ئې بدله کړه او په بلې لارې روان شو، بیا د خدای د کور له خادمانو نه څوك پرې برابر شو، دی ئې ولید، خو هغه هم په خپله مخه ولاړ، په دې وخت کې یو سامري راغی (د یهودانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او سامريانو ترمنځ زړه دښمني ده)، په ده ئې زړه وسوځېدو، خوا ته ئې ورغی، زخمونه ئې ورپرې وينځل، مرهم ئې پرې کېښودل او وئې تړل، بیا ئې پر خپل خره سور کړ او يوه ميلمستون ته ئې ورساوو او ښه پالنه ئې وکړه، سهار چې کله رخصتېدو نو د ميلمستون خاوند ته ئې څه پيسې ورکړې او ورته وئې ويل: د دې کس سمه پالنه وکړه، که تر دې زيات مصرف دې پرې وشو چې راستون شم زه به ئې درکړم، اوس ته راته ووايه چې له دغو دريو کسانو څخه کوم يو د دې بې وزلې انسان نږدې ګاونډی وو؟ هغه ځواب ورکړ: هغه چې له ده سره ئې مرسته وکړه، عيسی ورته وويل: ته هم دغسې کوه.

د خدای کلام ته د غوږ نيولو اهميت

لوقا تر دې سرليك لاندې د مريم او د دې د خور مرتا قصه کوي، د دوی نومونه او قصه مخکې هم راغلې، لوقا هغه خبرې نه کوي چې په مخکنيو کتابونو کې راغلې، يوازې دا وايي چې مريمه د عيسی د خبرو د اورېدو لپاره په غونډې کې پاتې شوه، خور ئې په کور کې په کار لګيا وه، ستومانه شوه، په مريمې پسې وګرځېده، هغه ئې په غونډې کې ومونده، عيسی ته ئې وويل: آيا دا له انصافه لرې نه ده چې خور مې دلته ناسته وي او ټول کارونه ئې ما ته پرېښي وي؟ .دې ته ووايه چې له ما سره مرسته وکړي.. عيسی ورته وويل: مرتا! ته هسې د هر څه لپاره ځان پرېشانه کوې، په داسې حال کې چې يوازې يو کار اهميت لري، مريمې همغه غوره کړی او زه نه غواړم چې دا له دې فيضه محرومه کړم!!

عيسی د دعا کولو ترتيب شاګردانو ته ښيي

... عيسی خپلو شاګردانو ته وويل چې داسې دعا کوئ: اې پلاره! ستا نوم دې لوړ وي! ستا ملکوت دې قائم وي! زمونږ د اړتيا وړ رزق! هره ورځ مونږ ته راکړه! زمونږ ګناهونه راوبخښه! همداسې لکه مونږ چې هغه خلك بخښو چې بد راسره کوي! د شيطان له وسوسو مو لرې وساتې!

په دې دعا کې څو ټکي د اعتراض وړ دي: الله تعالی د پلار په نامه ياد شوی. د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ځای چې وواییې: ستا نوم لوړ دی، ویل شوي چې ستا نوم دې لوړ وي، دا داسې ده لکه څوك چې د خدای د نوم لوړوالی له بل نه غواړي!! ورپسې دعا هم د مخکنۍ په څېر غلطه ده چې ویل شوي: ستا ملکوت او پاچايي دې قائمه وي!! د دې په ځای باید وویل شي: ستا ملکوت او پاچايي تلپاتې ده، همداسې لکه مونږ چې د لمانځه په پیل کې وایو:

سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ وتَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ° پاکې ده تالره ای بارئ ربه! او ستاینې دې تا لره او بابرکته دی نوم ستا او اوچت دی شأن ستا، له تا نه پرته بل معبود نه شته.

د دې جامع الفاظو معنی دا ده: اې زما ربه! ته په خپل ذات، صفاتو او افعالو کې له هر عیب او نقص نه منزه او پاك یې. تا چې څه پیدا کړي، ته چې څنګه د دې عالم پالنه، ساتنه او روزنه کوې، ستا په اراده او ستا د سننو مطابق چې په دې هستۍ کې څه کېږي، څه له نیست نه هست کېږي، څه د کمال په لوري درومي او څه په زوال محکومېږي...؟ په دې ټولو کې نه یوازې دا چې د عیب او نقص هېڅ نښه نه ګورو، بلکې په هرڅه کې خاص حکمت او مصلحت ګورو، په دې ټولو کې ته د هغو ستاینو وړ یې چې ستاله شأن سره ښايي، برکتونه ټول ستا له مبارك نامه سره تړلي او د خیر او برکت هره دره یوازې ستا په نامه خلاصېږي. ستا لویې او شان ډېر ډېر اوچت دی. له تا نه پرته بل داسې څوك په ټوله هستۍ کې نه ګورو چې د عبادت وړ وي.

دا هم صحیح نه ده چې ویل شوي: مونږ د خلکو له اشتباهاتو تېرېږو نو ته هم زمونږ ګناهونه راوبخښه!! که الله تعالی له مونږ سره داسې معامله وکړي چې مونږ ئې د ده له بندګانو سره کوو، نو له هلاکت او تباهۍ پرته باید د بل څه انتظار ونه کړو، د دې په ځای باید داسې وویل شي: زمونږ ګناهونه راوبخښه چې ته تر ټولو غوره بخښونکی یې!

لوقا ورپسې په دعا کې د ټینګار او اصرار په اړه عیسی علیه السلام ته دا وینا منسوبوي: فرض کړئ په نیمه شپه یو مېلمه ستاسو کور ته راغی، په کور کې د خوراك لپاره هم څه نه لرئ، د مجبوریت له مخې د یوه دوست دروازه ورټکوئ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

درې ډوډۍ په پور راته راکړه، ځکه چې زما يو ملګری سفر کې دی ... ته پور ترې غواړئ او هغه له خپلې بسترې درته وايي: له بچيانو سره پروت يم، نه شم کولی چې درپاڅم او ډوډۍ درکړم، خو که بيا بيا دروازه ورو ټکوئ نو که د دوستۍ له وجهې راپورته نه شي، له مجبوريته به راپاڅي او چه څه غواړئ در به ئې کړي، په دعا کې بايد همداسې وکړئ، دومره دعا وکړئ چې د دعا ځواب مو درکړی شي، دومره لټه وکړئ چې وئې مومئ، دومره دروازه وټکوئ چې پرانستل شي!! دا ځکه چې څوك چې غوښتنه وکړي ترلاسه کوي ئې، څوك چې لټه وکړي مومي ئې، څوك چې دروازه وټکوي ورته پرانستل کېږي!! ته چې پلار يې آيا که زامن درنه ډوډۍ وغواړي ډبرې ورکوې؟ او که کب درنه وغواړي مار ورکوې؟ او که د چرګې هګۍ درنه وغواړي لړم ورکوې؟ هيڅکله نه!!

دا ډېرې ښکلې خبرې دي، کاش بايبل عيسی عليه السلام ته د بې بنسټه معجزو په ځای داسې خبرې منسوب کړې وی، کاش په بايبل کې داسې خبرې تر سترګو کېدی!! دا همغه خبرې دي چې زمونږ ګران پيغمبر عليه السلام ئې کوي او فرمايي چې دعا په اصرار او جديت سره کوئ، داسې چې په قبلېدو ئې ډاډه او مطمئن وئ.

لوقا له دې وروسته د دغو عنوانونو لاندې همغه خبرې له تغير او تبديل سره راوړي چې په مخکنيو کتابونو کې راغلې: په عيسی باندې تهمت، د عيسی د زمانې بې ايمانه خلك، پر خدای توکل، له طمعې او ماديا تو لرې والی، تيار اوسئ او توبه يا هلاکت او په دې پسې يو ځل بيا يوه بله معجزه يادوي او وايي: يوه د شنبې ورځ عيسی په معبد کې د خدای کلام خلکو ته ښودو، هلته يوه داسې ښځه وه چې اتلس کاله پليتې روح ځوروله، کمزورې شوې او په ملا کوپه شوې وه ... کله چې عيسی وليدله ورته وئې ويل: اې ښځې ته روغه شوې يې، د دې خبرې د کولو په مهال ئې خپل لاس په دې کېښود، ښځه سملاسي روغه شوه او سمه ودرېده او د خدای ستاينه ئې په ځای کړه. د معبد مسئول په دې سبب غصه شو چې عيسی د شنبې په ورځ دا کار وکړ، نو خلکو ته ئې وويل: په اونۍ کې بايد شپږ ورځې کار وشي... په دغو شپږو ورځو کې راشئ او شفا ولټوئ، نه د شنبې په ورځ!! عيسی ورته وويل: اې دوه مخي! آيا ته د شنبې په ورځ خپل څاروي نه خوشې کوې او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خړوبولو لپاره ئې بهر نه بيايې؟ ولې پر ما اعتراض کوې چې د شنبې په ورځ مې دا ښځه له ناروغۍ وژغورله؟

د خدای د ملکوت په اړه يو مثال

لوقا تر دې عنوان لاندې يوه بې مفهومه خبره عيسى عليه السلام ته منسوبوي او ليکي: عيسى د خدای د ملکوت په اړه يو مثال راوړ او وئې فرمايل: د خدای ملکوت څه ته ورته دی؟ له څه سره ئې تشبيه کړم؟ د خردل د وړې دانې په څېر دی چې په يوه باغ کې وکرل شي او له څه مودې وروسته په داسې ستر بوټي بدله شي چې مرغان ئې په څانګو کې ځالې جوړوي او يا هغه خمېره چې په اوړو کې ئې ګډوي او ورو ورو ئې اغېز په ټولو اوړو کې راڅرګندېږي!!

او تر بل عنوان لاندې ليکي: ... يوه ورځ چا ترې پوښتنه وکړه: باداره! د ژغورل شوو شمېر به لږ وي؟ عيسى وفرمايل: د آسمان دروازه تنګه ده، هڅه وکړئ چې ورننوځئ، ډېر به هڅه کوي چې ورننوځي خو موفق به نه شي، داسې وخت به راشي چې د کور خاوند به دروازه وتړي، تاسو به بهر پاتې شئ، دروازه به ټکوئ، زاري به کوئ چې خدايه! خدايه! دروازه پرانېزه، ځواب به درکړي: زه تاسو نه پېژنم، تاسو به وايئ: مونږ درسره ډوډۍ خوړلې، تا زمونږ د ښار په کوڅو کې خلکو ته لارښوونه کوله، څنګه مونږ نه پېژنې؟ هغه به ځواب درکړي: زه قطعاً تاسو نه پېژنم، اې بدکارانو لرې شئ...

دلته عيسى عليه السلام د آسمان خاوند او د آسمان د دروازې متولي معرفي شوی او ادعا شوې چې د دروازې تړل او پرانيستل د ده په خوښه ترسره کېږي!! دا يقيناً چې د عيسى عليه السلام په اړه يو دروغجن تور او تهمت دی، هيڅ پيغمبر داسې غلطه خبره نه کوي!!

يو ځل بيا د شنبې په ورځ د يوه ناروغ د جوړولو خبره د مخکې په څېر کوي او ورپسې ليکي چې عيسى خلکو ته دا نصيحت وکړ: په مجلس کې د بر کښېنستو هڅه مه کوه، ځکه کېدی شي تر تا مهم مېلمه راشي او د کور خاوند تا ته ووايي: خپل ځای ده ته پرېږده، بيا به نو په شرمندګۍ سره پاڅېږې او د مجلس پای ته به

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځي، نو لومړی د مجلس په پای کې کښېنئ چې د کور خاوند راشي او تاسو د مجلس برنۍ برخې ته بوځي، په دې سره به د مېلمنو په وړاندې سرلوړي شئ، ځکه ځوك چې لوېي کوي سپك کېږي او ځوك چې خضوع کوي سرلوړی کېږي، بیا ئې د کور خاوند ته مخ کړ او وئې فرمایل: مېلمستیا ته خپل بډای دوستان، عزیزان او ګاونډیان مه رابله، ځکه دا خو د یوې راکړې ورکړې په څېر ده چې سبا به هغه تا خپلې مېلمستیا ته ورېلي، هغه خلك دروبله چې فقیر، ګوډ، فلج، ړوند او بې لاس پښو وي، په دې صورت کې به خدای د دې اجر درکوي...

د عیسی د متابعت بیه

لوقا تر دې عنوان لاندې همغه مخکنۍ خبره تکراروي او لیکي: ځوك چې غواړي زما متابعت وکړي باید زه تر مور، پلار، ښځې، زوی، خور، ورور او حتی تر خپل ځان زیات پرې ګران وم، ځوك چې خپل صلیب ورسره وانه خلي او په ما پسې رانه شي، نه شي کولی زما شاګرد وي!!

خدای د ورك شوو په لټه کې

لوقا تر دې سرلیك لاندې همغه مطالب چې تر دې د مخه تکرار شوي لیکلي: د یهودانو علماوو په عیسی باندې اعتراض کولو چې ولې له ګناهګارانو سره ناسته پاسته کوي، هغه په ځواب کې دوه مثالونه بیان کړل، یو دا چې یو کس سل مېږې لري، یوه ترې ورکه شي، نه نوي په خپل ځای پرېږدي او په یوې پسې لټه کوي، کله چې ئې پیدا کړي نو پرې خوشحاله شي او بل دا چې یوه مېرمن لس سکې لري، یوه ترې ورکه شي، ټول کور لټوي، چې کله ئې پیدا کړي نو دومره پرې خوشحاله شي چې ګاونډیان هم خبر کړي، همداسې د خدای فرشتې د یوه ګناهګار په توبې خوشحاله کېږي.

او ورپسې یو بل ښکلی مثال راخلي او وایي: یوه سړي دوه زامن درلودل: کشر زوی ورته وویل: پلاره! ښه به دا وي چې ما ته هغه برخه سر له اوسه رابېله کړې چې په مېراث کې ما ته رسېږي، پلار ورسره ومنله او خپله شتمني ئې د دواړو تر منځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووېشله، کشر زوی هر څه له ځان سره واخیستل، بل ښار ته ولاړ، په عیاشۍ بوخت شو، څه وخت وروسته ئې ټوله شتمني له لاسه ووته، قحطي شوه، دی له لوږې مجبور شو له بل سره مزدور شي، هغه خپلې ځمکې ته ولېږو چې د ده خوګان وپالي، له داسې سختو ورځو سره مخامخ شو چې ډېر ځله به ئې دا هیله کوله چې د خوګانو په خوراك خپل نس موړ کړي، ... یوه ورځ ئې فکر سر ته راغی او له ځان سره ئې وویل: زما د پلار کره خدمتګاران هم کافي خوراك او حتی تر ضرورت زیات لري، خو زه دلته له لوږې مرم، ښه ده چې پاڅم، خپل پلار ته ورشم او ورته ووایم: اې پلاره! ما ستا په حق کې او د خدای په حق کې ګناه کړې ده، نور د دې وړ نه یم چې ما خپل زوی وګڼې، هیله کوم ما په نوکرۍ ونیسه، نو پاڅېدو او د پلار د کور په لوري وخوځېدو، خو دی لا له کوره لرې وو چې پلار پرې خبر شو، مخې ته ئې ورغی، په غېږ کې ئې ونیولو او ښکل ئې کړ، زوی ورته وویل: پلاره! ما د خدای په حق کې او ستا په حق کې جفا کړې ده، د دې وړ نه یم چې ستا زوی وم!! خو پلار خدمتګارانو ته وویل: تلوار وکړئ، تر ټولو ښې جامې له کوره ورته راوړئ او ورواځې غوندئ، ګوتې ورپه ګوته کړئ او څپلۍ ورپښو کړئ او یو سورب سخوندر حلال کړئ چې جشن ونیسو او خوشحالي وکړو، ځکه چې زما دا زوی مړ شوی وو بېرته راژوندی شو، ورك وو بېرته راپیدا شو!! نو شانداره مېلمستیا ئې برابره کړه، په دې وخت کې مشر زوی په پټي کې په کار بوخت وو، کله چې کور ته راغی او دا حالت ئې ولیدو، له یوه خدمتګاره ئې وپوښتل: څه خبره ده؟ هغه ورته وویل: ستا ورور کورته راستون شوی او ستا پلار د ده د موندلو په خاطر دا جشن جوړ کړی، مشر ورور غصه شو او کور ته له ننوتلو ئې ډډه وکړه، پلار خبر شو، ورغی او زاري ئې ورته وکړه چې کور ته راشي، خو هغه ورته وویل: کلونه کلونه کېږي چې زه د یوه نوکر په څېر ستا خدمت کوم او یو ځل مې هم ستا له امره سرغړونه نه ده کړې، خو په دې ټولې مودې کې تا ما ته څه راکړي؟ حتی یو سېرلی دې هم رانه کړ چې حلال ئې کړم او خپل دوستان او ملګري مېلمانه کړم، خو ستا دې زوی ستا ټوله شتمني په فاحشو ولګوله، اوس چې بېرته راستون شوی تا زمونږ سورب سخوندر ورته حلال کړ او جشن دې ورته جوړ کړ!! پلار ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګرانه زویه! ته تل زما په خوا کې وې، زما هر څه ستا او ستا د میراث برخه ده، خو اوس باید د دې لپاره خوشحالي وکړو او جشن جوړ کړو چې ستا دا ورور مړ شوی وو، بېرته راژوندی شو، ورك وو بیارا پیدا شو!!

راشئ د داسې کس په هکله د اسلام د ګران پیغمبر وینا هم واورئ چې څومره اغېزناکه او جامع ده:

عن أَنَسُ بْنُ مَالك قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللّهِ صلی الله علیه وسلم : «للّهُ أَشَدُّ فَرَحاً بِتَوْبَة عَبْده، حينَ يَتُوبُ إِلَيْه، منْ أَحَدكُمْ كَانَ عَلَىٰ رَاحلَته بِأَرْض فَلاَة. فَانْفَلَتَتْ مِنْهُ. وَعَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ. فَأَيِسَ منْهَا. فَأَتَى شَجَرَةً. فَاضْطَجَعَ فِي ظلّهَا. قَدْ أَيِسَ منْ رَاحلَته. فَبَيْنَا هُوَ كَذَلكَ إِذَ هُوَ بِهَا، قَائمَةً عنْدَهُ. فَأَخَذَ بِخطَامهَا. ثُمّ قَالَ منْ شدّة الْفَرَحِ: اللّهُمّ أَنْتَ عَبْدِي وَأَنَا رَبُّكَ. أَخْطَأَ منْ شدّة الْفَرَحِ». رواه مسلم

له انس رضي الله عنه روایت دی چې رَسُولُ اللّهِ صلی الله علیه وسلم وفرمایل: یقیناً چې الله تعالی د خپل بنده په توبه، هغه وخت چې ده ته توبه کوي، ستاسو تر هغه چا هم زیات خوشحاله کېږي چې په یوې بیدیا کې په خپلې سورلۍ سور وو، خو ترې ورکه شوه، خوراك او څښاك ئې هم پرې بار وو، نو مأیوس او ناهیلی شو، یوې ونې ته راغی، په سیوري کې ئې ډډه ولګوله، له خپلې سورلۍ په قطعي توګه ناامېده شوی، دی په همدې حالت کې وو چې سترګې ئې وغړولې، سورلۍ ئې خوا ته ولاړه، تر واګې ئې ونیوله، بیا ئې له ډېرې خوشحالۍ وویل: بارئ ربه! ته مې بنده او زه دې رب یم!! له ډېرې خوشحالۍ ئې خبره غلطه کړه.

لوقا له دې وروسته د امانت په اړه د عیسی څو توصیې او مثالونه بیانوي، لکه دا: څوك چې په وړو کارونو کې سم چلندکوي په سترو کې ئې هم کوي، که د خلکو په مال کې خیانت وکړئ څنګه به خلك خپل مال تاسو ته په امانت درکړي، هیڅ خدمتګار نه شي کولی دوه اربابان ولري، څکه یا به له یوه سره مینه لري او له بل نه کرکه او یا به یو ښه ګڼي او بل بد، تاسو هم نه شئ کولی چې هم د خدای بنده وئ او هم د مال بنده!! فریسیانو په دې خبرې باندې ملنډې ووهلې، عیسی ورته وویل: تاسو په ظاهر کې د تقوی او دیانت جامه اغوستې خو خدای ستاسو له شریر

(c) ketabton.com: The Digital Library

باطن څخه ښه خبر دی.. څوك چې خپله مېرمن طلاق كړي او له بلې سره نكاح وكړي، زنا كوي او هر څوك چې له طلاق شوې ښځې سره نكاح وكړي په حقيقت كې زنا كوي!!

دا خبره مخكې تېره شوې او مونږ ورباندې بحث كړی!!

لوقا په دې پسې عيسى عليه السلام ته يوه قصه منسوبوي چې د يوه بډای او د ايلعازر په نامه د يوه داسې فقير قصه ده، چې تل به د دې بډای د كور په دروازې كې پروت وو چې د ده نه پاتې اتامونه ترلاسه كړي، دواړه مري، ايلعازر د ابراهيم عليه السلام خوا كې لوړ آسمان ته ځي او بل لاندې دوزخ ته، دا بډای هغه لوړ ګوري او هيله كوي چې كاش ايلعازر ورشي، خپله ګوته په اوبو لمده او د ده ژبه ورسړه كړي، خو منفي ځواب ترلاسه كوي او ورته ويل كېږي: نه د هغه ځای خلك دلته رارسېدی شي او نه د دې ځای خلك هلته، بيا هيله كوي چې څوك دنيا ته ولاړ شي او د ده پاتې پنځه ورونه له دې حقيقت نه خبر كړي خو ابراهيم عليه السلام ورته وايي: موسى او نورو انبياوو په وار وار خلك له دې حقيقت نه خبر كړي، ستا ورونه دې د دوی خبرو ته پام وكړي!!

د عيسى ځينې نورې خبرې

لوقا تر دې عنوان لاندې ليكي: عيسى خپلو شاګردانو ته وويل: د ګناه په لوري وسوسه به تل وي، افسوس د هغه چا په حال چې خلك ګناه ته وسوسه كوي، دې كس ته دا غوره ده چې د ژرندې لوی پل ئې په غاړه كې ولوېږي او د سيند تل كې ئې وغورځوي، تر دې چې د خدای د يوه ساده زړې او بې تجربې بنده د بې لارې كولو سبب شي، كه ستا ورور اشتباه وكړه، خپلې غلطۍ ته ئې متوجه كړه، كه پښېمانه شو نو وئې بخښه، حتى كه د ورځې اووه ځلې له تا سره بدي وكړي او هر ځل تا ته راشي او پښېماني څرګنده كړي وئې بخښه،... كه خپله دنده ترسره كړئ نو له چا نه د تعريف او ستاينې طمع مه كوئ، لوقا له دې وروسته بيا د لسو جذاميانو د روغېدا خبره كوي، چې په دوی كې يو ئې سامري وو ، كله چې پوه شو روغ شوی، له نيمې لارې بېرته راوګرځېدو او له عيسى نه ئې مننه وكړه، هغه ورته وويل: ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو لسو ناروغانو ته شفا ورکړه، ولې یوازې یو د مننې لپاره راغی؟ بیا ئې ده ته وویل: ځه خپل ایمان شفا درکړه!!

د عیسی وینا د قیامت په اړه

لوقا تر دې سرلیك لاندې لیکي: ... عیسی وویل: د قیامت ورځ به په ځانګړیو نښو سره نه پیل کېږي، داسې به نه ویل کېږي چې د ځمکې په دې یا هغې برخې کې پیل شوی، ځکه چې د خدای ملکوت ستاسو په منځ کې دی، ... کله چې زه بیا راشم تاسو به حتماً ترې خبر شئ، زما راتګ به د برېښنا په څېر وي چې په ټول آسمان کې به وځلېږي، خو تر دې د مخه باید ډېر زحمتونه وګالم او د دې قوم له لوري محکوم شم، زما د راتلو پر مهال به خلك داسې وي لکه د نوح او لوط په وخت کې چې خلك په ګناهونو او عیش عشرت کې غرق وو او ناڅاپي عذاب پرې نازل شو!!

باید په جدیت سره دعا وکړئ

لوقا یو ځل بیا دغه موضوع څېړي او لیکي: یوه ورځ د دعا په اړه عیسی خپلو شاګردانو ته دا مثال د دې لپاره تېر کړ چې تر هغه له دعا لاس وانه خلي چې دعا ئې قبوله شي، وئې ویل: په یوه ښار کې یو قاضي وو، نه له خدایه وېرېدو او نه ئې خلکو ته توجه کوله، یوه کونډه به تل ورته راتله او ترې غوښتل به ئې چې شکایت ئې د هغه چا په خلاف واوري چې دې ته ئې تاوان رسولی، قاضي تر یوې مودې د دې شکایت ته توجه ونه کړه، په پای کې ترې تنګ شو او له ځانه سره ئې وویل: که څه هم زه نه له خدایه وېرېږم او نه له خلکو، خو د دې لپاره چې د دې ښځې له تنګولو وژغورم ښه ده چې شکایت ئې واورم.. بیا عیسی وویل: که داسې بې انصافه قاضي د خلکو شکایت اوري نو خدای به څنګه د خپل قوم دعا نه اوري چې شپه ورځ ده ته دعا کوي؟! بیا ئې وویل: دوه نفره د خدای کور ته ولاړل چې دعا وکړي، یو ئې مغرور فریسي وو او بل ئې باج اخیستونکی مامور، مغرور فریسي په یوې ګوښې کې ودرېدو او داسې دعا ئې وکړه: خدایه شکر کوم چې زه د نورو خلکو مخصوصاً دغه باج اخیستونکي په څېر ګناهګار نه یم، نه څوك غولوم، نه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا ظلم کوم او نه زنا کوم، بلکې په اونۍ کې دوې ورځې روژه نیسم او څه چې ترلاسه کوم لسمه ئې ستا په لار کې لګوم، خو هغه باج اخیستونکي، د دعا په وخت کې د څه ویلو جرأت ونه کړ، له شرمه ئې سر ټیټ اچولی وو، له ډېره غمه ئې خپله سینه په سوك ووهله او وئې ویل: خدایه! پر ما ګناهګار رحم وکړه!! تاسو ته وایم چې دا ګناهګار باج اخیستونکی وبخښلی شو او خپل کور ته ولاړ خو دا مغرور فریسي د خدای له بخښنې او رحمت نه محروم شو.

د بایبل دا وینا ناقصه ده، ځکه چې په ښه عمل شکر کول او د بد انسان په لیدو سره دا ویل چې شکر دی الله تعالی زه د دې بدکار انسان په څېر نه یم ګرځولی، نه یوازې غلط کار نه دی او الله تعالی نه پرې غصه کېږي بلکې د ثواب کار دی، داسې لکه څوك چې یو بیمار وګوري او په خپل روغ صحت د خدای شکر ادا کړي، په دې اړه ، ډېره دقیقه او ښکلې خبره هغه ده چې پیغمبر علیه السلام کړې:

عن ضمضم بن جوس اليمامي قال: قال لي أبو هريرة يا يمامي لا تقولن لرجل والله لا يغفر الله لك أو لا يدخلك الجنة أبدا. فقلت يا أبا هريرة إن هذه لكلمة يقولها أحدنا لأخيه وصاحبه إذا غضب قال فلا تقلها فإني سمعت رسول الله صلى الله عليه وسلم يقول "كان في بني إسرائيل رجلان أحدهما مجتهد في العبادة وكان الآخر مسرفا على نفسه فكانا متآخيين فكان المجتهد لا يزال يرى الآخر على الذنب فيقول يا هذا أقصر فيقول خلني وربي أبعثت علي رقيبا؟ قال: إلى أن رآه يوما على ذنب استعظمه فقال له: ويحك أقصر قال خلني وربي أبعثت علي رقيبا؟ فقال والله لا يغفر الله لك أو لا يدخلك الجنة أبدا قال: فبعث الله إليهما ملكا فقبض أرواحهما واجتمعا عنده فقال للمذنب اذهب فادخل الجنة برحمتي وقال للآخر أكنت بي عالما أكنت على ما في يدي خازنا؟ اذهبوا به إلى النار ... رواه احمد

له ضمضم بن جوس اليمامي نه روایت دی چې ما ته ابو هریره رضي الله عنه وویل: یا یمامي! هیڅا ته داسې مه وایه چې په الله قسم چې الله به دې ونه بخښي او یا دا چې الله به دې هیڅکله جنت ته داخل نه کړي، ما ورته وویل: اې ابوهریره! مونږ خو هغه وخت دا خبره خپل ورور یا ملګري ته کوو چې پرې غصه شو، هغه وویل: دا خبره مه کوه، ځکه ما له رسول الله صلی الله علیه وسلم نه اورېدلي چې وئې فرمایل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بني اسرائيلو کې دوو کسانو په خپلو کې وروري کوله، يو ئې په عبادت کې ډېر زيارايستونکی وو او بل ئې مسرف او ګناهګار، عابد به هر کله چې دا بل په ګناه وليد نو ورته ويل به ئې: له ګناه راتم شه، هغه به ورته وويل: ما له خپل رب سره پرېږده، ته خو به زما څارونکی نه ئې ټاکل شوی؟ تر دې چې هغه يوه ورځ په داسې ګناه وليد چې ډېره ستره ورته معلومه شوه، نو ورته وئې ويل: افسوس په تا، راتم شه، هغه بيا هم ورته وويل: ما له خپل رب سره پرېږده، ته خو به زما څارونکی نه ئې ټاکل شوی؟ ده ورته وويل: په الله قسم چې نه به الله بخښنه درته وکړي او نه به دې هيڅکله جنت ته داخل کړي، وئې وويل: نو الله تعالی يوه ملائکه ورولېږله، د دواړو روح ئې قبض کړه، دواړه د ده خوا ته راغونډ شول، نو ګناهګار ته ئې وفرمايل: زما په رحمت سره جنت ته داخل شه او هغه بل ته ئې وويل: آيا ته په دې پوهېدې چې زه به څه کوم؟ آيا ته د هغه څه خازن وې چې زما په لاس کې دي؟ دوزخ ته ئې بوځئ، پېغمبر عليه السلام وفرمايل: په هغه ذات قسم چې د ابوالقاسم روح ئې په واك کې ده چې دې عابد داسې خبره کړې وه چې خپله دنيا او آخرت ئې پرې تباه کړ.

عيسی له ماشومانو سره محبت کوي

لوقا ليکي: يوه ورځ څو ښځو خپل ماشومان عيسی ته راوستل چې پر سر ئې لاس کښې کړي او برکت ورکړي، د عيسی شاګردانو ممانعت وکړ، عيسی ورته وويل: پرېږدئ چې واړه ماشومان زما خوا ته راشي ځکه يوازې هغه څوك د خدای د ملکوت له برکاتو برخمن کېدی شي چې د دغو ماشومانو په څېر پاك او ژر باور کوونکي زړونه لري او هغه به ترې محروم وي چې زړونه ئې د دوی په څېر نه وي.

د زيات ثروت خطر

لوقا تر دې عنوان لاندې ليکي: يوه ورځ يو بډای عيسی ته راغی او وئې ويل: استاده! انسان څه وکړي چې خدای ترې راضي شي؟ ... ده ورته وويل: ته ښه پوهېږې چې په لسو فرامينو کې (د تورات) راغلي: زنا مه کوه، قتل مه کوه، غلا مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوه، درواغ مه وایه، د مور او پلار احترام کوه او نور، هغه وویل: دا اوامر مې یو په یو له ماشومتوبه ترسره کړي، عیسی ورته وویل: یو کار لا پاتې دی، څه چې لرې هغه وپلوره، فقیرانو ته ئې ورکړه چې ستا د آخرت لپاره درته ذخیره شي، بیا راشه زما متابعت وکړه!! هغه کس د دې خبرې په اورېدو سره ډېر غمجن شو او ولاړ، ځکه ډېر شتمن وو، ... عیسی شاګردانو ته مخ کړ او وئې ویل: څومره ګرانه ده چې یو بډای د خدای ملکوت ته داخل شي، د ستنې له سپم نه د اوښ تېرېدل آسان دی خو د خدای ملکوت ته د یوه بډای ننوتل ګران!! ... بیا عیسی د شاګردانو په ځواب کې وویل: څوك چې ستاسو په څېر د خدای لپاره کور، ښځه، زامن، ورونه، خویندې، پلار او مور پرېږدي، څو برابره به ئې په دنیا کې عوض ورکړی شي او په بلې دنیا کې به ئې تلپاتې ژوند په برخه شي.

عجیبه دا چې بایبل له یوې خوا نجات ترلاسه کول دومره آسان کړی چې یوازې په عیسی مسیح باندې ایمان کافي ګڼي خو له بلې خوا ئې دومره ګران کړي چې د الله تعالی په ټولو اوامرو عمل کول، هغه هم له ماشومتوب نه تر زړښت پورې، کافي نه ګڼي او د دغه صالح بډای په اړه د عیسی علیه السلام وینا داسې ګڼي: د ستنې له سپم نه د اوښ تېرېدل آسان دی خو د خدای ملکوت ته د یوه بډای ننوتل ګران!! حقیقت دا دی چې نه حقیقي الهي دین هغه خبره کوي او نه دا، نه بډای په دې ګماري چې له خپلو ټولو شتمنیو به لاس اخلي او د یوه راهب په څېر به ژوند کوي او نه د پولس خبره کوي چې د نجات د لاس ته راوړو لپاره په دې مکلف نه یئ چې د شرعي احکامو متابعت به کوئ!!

عیسی د خپل مرګ او بیاژوندون وړاندوینه کوي

لوقا تر دې عنوان لاندې لیکي: عیسی خپلو شاګردانو ته وویل: ... مونږ اورشلیم ته ځو، هلته به ټول هغه څه ترسره شي چې مخکنیو انبیاوو زما په اړه وړاندوینې کړې دي، ما به غیر یهودانو ته وسپاري، زما سپکاوی به وکړي، زما مخ ته به لاړې راتو کړي، په متروکو به مې ووهي او په پای کې به ما ووژني، خو زه به له خپل مرګ نه درې ورځې وروسته بیا راژوندی شم، خو شاګردان د ده د خبرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په معنی او مفهوم پوه نه شول!! نه پوهېږو په دې خبرو کې څه ابهام شته چې شاګردان ئې پرې پوه نه شول؟!! دې ته مو باید پام وي چې د بایبل نور کتابونه دا خبره نه کوي.

لوقا تر دې وروسته بیا د معجزو لړۍ پیلوي، په سر کې د یوه ړانده د روغېدا قصه کوي او بیا د یوه ګناهګار شتمن باج اخیستونکي چې قد ئې ټیټ وو، کله چې عیسی د خلکو په ټولي کې روان وو ده نه شو لیدلی، نو ونې ته وخوت، کله چې عیسی د ونې لاندې راورسېدو دی ئې په خپل نامه یاد کړ او ورته وئې ویل: زکۍ! راکوز شه چې نن ستا کور ته درځو، خلکو چې دا خبره واورېده شکایت ئې وکړ چې ولې د یوه بدنام ګناهګار کره ځي؟ خو زکۍ د عیسی په وړاندې ودرېدو او وئې ویل: باداره! زه د خپلې شتمنۍ نیمايي فقیرانو ته سپارم، که له چا مې اضافي مالیه ترلاسه کړي وي څلور برابره ئې بېرته ورکوم، عیسی وویل: له دې نه معلومېږي چې نن نجات د دې کورنۍ په برخه شوی، دا سړی د ابراهیم له اولاد څخه وو چې بې لارې شوی وو، زه راغلم چې داسې خلك پیدا کړم او وئې ژغورم، بیا ئې دا مثال بیان کړ: د روم د امپراطورۍ په یوه ایالت کې یو معزز کس اوسېدو، یوه ورځ ئې د پلازمېنې په لوري اوږد سفر پیل کړ، چې د امپراطور له لوري د دې ایالت پاچا وټاکل شي، له سفر نه مخکې ئې لس کسان راوغوښتل، هر یوه ته ئې څه پیسې ورکړې چې تجارت پرې وکړي، ځینو خلکو امپراطور ته احوال ولېږو چې د دې کس په پاچايۍ راضي نه دي، خو دی په پاچايۍ وګمارلی شو، خپل ایالت ته راستون شو او له هغو کسانو ئې پوښتنه وکړه چې د ده له پیسو سره ئې څه کړي او څومره ګټه ئې ترلاسه کړې؟ لومړني وویل: لس برابره مې ګټه کړې ده، پاچا ورته وویل: آفرین پر تا اوس چې تا په یوه واړه کار کې خپل اهلیت ثابت کړ نو زه د لسو ښارونو واك تا ته سپارم، دوهم وویل چې ما پنځه برابره ګټه کړې ده، هغه ته ئې هم د پنځو ښارونو واك وسپارو، خو دریېم همغه مبلغ چې ورسپارل شوی وو بشپړ بېرته ورکړ او ورته وئې ویل: ما ستا له وېرې ستا پیسې په خوندي ځای کې وساتلې، ځکه پوهېدم چې ته په حساب اخیستو کې ډېر سخت يې... پاچا ورته وویل: اې نااهله خدمتګاره! ته په دې خبرو سره ما محکوموې!! که زه سختي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم نو په کار خو دا وه چې تا لږ تر لږه زما پیسې په ګټه چا ته ورکړې وی چې له راستنېدو وروسته مې هغه ترلاسه کړې وی، بیا ئې حاضرو کسانو ته وویل: له ده نه پیسې واخلئ او هغه چا ته ئې وسپارئ چې ډېره ګټه ئې کړې وه.

اورشلیم ته د عیسی ننوتل

لوقا تر دې سرلیك لاندې لیکي: ... عیسی اورشلیم ته د تلو په دوران کې دوه شاګردان مخکښي کلي ته ولېږل او ورته وئې ویل: هلته به یو کوچنی تړلی وموموئ چې تر اوسه څوك نه دی پرې سور شوی، هغه راخلاص کړئ او دلته ئې درسره راولئ،... هغوی لاړل او هغه ئې راوست، ... جامې ئې پرې واچولې، عیسی پرې سور شو، ... خلکو د ده په احترام خپلې جامې په لار کې غوړولې...خلکو د ده په استقبال کې ویل: مبارك دې وي هغه پاچا چې د خدای په نامه راځي، سوکالي دې په آسمان کې وي او جلال خدای لره... ځینو فریسیانو عیسی ته وویل: استاده ! شاګردانو ته دې ووایه چې پټه خوله شي، دا څه خبرې دي چې دوی ئې کوي؟!! عیسی وویل: که دوی خاموش شي د لارې خوا ته ډبرې به له خوشحالۍ همدا خبرې کوي... بیا د خدای کور ته داخل شو او هغه خلك ئې ترې وشړل چې هلته په پېر پلور بوخت وو، د دوی تغرونه ئې ورټول کړل او دوی ته ئې وویل: د خدای په کلام کې لیکل شوي چې زما کور به د عبادت ځای وي خو تاسو له هغه د غلو پناه ځی جوړ کړی...

د لوقا دا خبره د یوحنا له وینا سره توپیر لري، یوحنا لیکلي: ... عیسی په اورشلیم کې د خدای د کور خوا کې خلك ولیدل چې د قربانۍ لپاره د غوایو، پسونو او کوترو په اخستلو لګیا دي، ... عیسی له پړي متروکه جوړه کړه او ټول خلك ئې له هغه ځایه وشړل، څاروي ئې وشړل او د صرافانو پیسې ئې خورې ورې کړې، د کوترو پلورونکو ته ئې وویل چې دا له دې ځایه لرې کړئ او زما د خدای له کوره بازار مه جوړوئ!!

د ظالمو ملیارانو قصه

لوقا تر دې سرلیك لاندې لیکي: ... یوه کس خپل باغ څو ملیارانو (باغوانانو) ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اجاره ورکړ، دی لرې بل ځای ته ولاړ، د مېوو په وخت کې ئې څوک ورولېږو چې اجاره ئې ورکړي، هغوی وواهو او تش لاس ئې ستون کړ، د باغ خاوند بل او بل ورولېږل، هغوی ئې هم ووهل او تش لاس ئې ستانه کړل... په پای کې ئې خپل يوازنی زوی ورولېږو، مليارانو وويل: راځئ چې دا ووژنو، له پلاره وروسته به دی وارث وي، چې دی نه وي ټول باغ به زمونږ شي، هغه ئې ونيولو، له باغه ئې وايستلو او وئې وژلو... عيسی پوښتنه وکړه: نو اوس به د باغ خاوند څه کوي؟ زه به درته ووايم چې څه به کوي: هغه به ورشي او ټول ملياران به ووژني او باغ به بل چا ته په اجاره ورکړي، ... کله چې کاهنانو دا خبرې واورېدې پوه شول چې له ظالمو مليارانو نه د عيسی مراد مونږ يو، غوښتل ئې دی هملته ونيسي خو وېرېدل چې له دې به بلوا راولاړه شي... نو په بهانې پسې ګرځېدل... په پټه ئې دوه داسې کسان ورولېږل چې ځان د حق لټوونکي معرفي کړي، هغوی عيسی ته وويل.... ته خو تل د حق وينا کوي، پرته له دې چې د چا مراعات وکړې... مونږ ته ووايه چې د موسی د شريعت له مخې دا جائز ده چې مونږ د روم دولت ته باج او خراج ورکړو؟ عيسی چې د دوی مکر ته متوجه شوی وو، وئې ويل: يوه سکه راوښيئ چې د چا نوم او انځور پرې ليکل شوی؟ ځواب ئې ورکړ: د روم امپراطور، عيسی ورته وويل: د امپراطور مال امپراطور ته ورکړئ او د خدای مال خدای ته، هغوی خاموش پاتې شول او نور څه ئې ونه ويل، بيا ځينې صدوقيان چې په قيامت ئې باور نه درلود، ورته راغلل او ترې وئې پوښتل: ... اووه ورونه وو، مشر ئې بې اولاده مړ شو، کونډه ترې پاتې شوه، د تورات له حکم سره دوهم ورور په نکاح کړه، هغه هم مړ شو، درېيم په نکاح کړه، همداسې نور ئې مړه کېدل او په پای کې تر ټولو کشري ورور په نکاح کړه، هغه هم مړ شو او دا ښځه هم، مونږ ته ووايه چې د قيامت په ورځ به دا ښځه د کوم ورور ميرمن وي؟ عيسی ځواب ورکړ: ازدواج د دې دنيا د فاني خلکو لپاره دی، خو څوک چې د دې وړ وګڼل شي چې بيا راژوندي شي، کله چې هغه عالم ته ولاړ شي نه به نکاح کوي او نه به مري، له دې لحاظه به د فرشتو او د خدای د زامنو په څېر شي، ځکه چې له مرګه وروسته به يوه نوي ژوندون ته منتقل شي!!

دلته څو غلطې خبرې عيسی عليه السلام ته منسوب شوې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

• دا چې يوازې ځينې خلك به بيا راژوندي كېږي، حال دا چې ټول انسانان، كه ښه وي كه بد ، كه مؤمن وي كه كافر بيا راژوندي كېږي.

• دا چې په هغه عالم كې ازدواج نه شته، حال دا چې هلته به هم انسان انسان وي او ازدواجي ژوند به ئې وي، مېرمن به تر ټولو له غوره او له دې سره مناسب خاوند سره وي.

لوقا د قيامت په اړه د عيسى ځواب په ډېره ناقصه توګه وړاندې كوي او ليكي: ... اما ستاسو د اصلي پوښتنې په اړه چې آيا قيامت به راشي كه نه؟ موسى په ښرګنده توګه وښوده چې د مړو قيامت شته، ځكه چې موسى د خداى په ليدو سره هغه د ابراهيم خداى، د اسحاق خداى او د يعقوب د خداى په نامه ياد كړ، كله چې خداى د يو چا د خداى په نامه يادېږي معنى ئې دا ده چې هغه شخص ژوندى دى او نه دى مړ شوى، ځكه د خداى له نظره ټول ژوندي دي!!

دا ډېره بې معنى خبره ده او د قيامت د اثبات لپاره قطعاً د دليل په توګه نه شي ګڼل كېدى، امكان نه لري چې عيسى عليه السلام به د قيامت د اثبات لپاره داسې كمزورې، مبهمه او بې معنى خبره كړې وي.

لوقا ليكي چې بيا عيسى په خپله له دوى دا پوښتنه وكړه: ولې وايي چې موعود مسيح به د داؤد له نسله وي، حال دا چې داؤد په زبور كې په خپله ليكلي چې خداى زما بادار مسيح ته وويل: زما ښي خوا ته كښېنه چې دښمنان دې ستا پښو ته وغورځوم، څنګه ممكنه ده چې مسيح هم د داؤد زوى وي او هم ئې خداى؟!! له دې وينا دوه خبرې ترلاسه كولى شو: لومړى دا چې د عيسى عليه السلام په هكله د بايبل دا خبره چې دى به د داؤد له نسله څخه وي، غلطه او بې بنسټه ده او عيسى عليه السلام ئې په خپله ردوي. او دوهمه دا چې كه داؤد عليه السلام مسيح له خپل نسله څخه ګڼلى وي نو دا خبره غلطه ده چې دى ئې د خداى په نامه ياد كړى!! ځكه عيسى عليه السلام په خپله وايي چې دا دواړه خبرې په يوه وخت كې داؤد عليه السلام ته منسوبول غلطي ده!! بايبل دې مونږ ته د عيسى عليه السلام د دې پوښتنې ځواب راكړي!! خو متأسفانه بايبل دې پوښتنې ته ځواب نه وايي او همداسې ترې تېرېږي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوقا له دې وروسته د رياکارو علماوو په اړه همغه خبره کوي چې په متٰی کې تر دې عنوان لاندې راغلې (په رياکارۍ سره ځان ديندار ښودل)، بيا د يوې کونډې يادونه کوي چې دوه وړې سکې ئې د اعانو په صندوق کې وغورځولې، عيسی وويل: دې مېرمنې تر ټولو زياته صدقه ورکړه، ځکه بډايانو د خپلو اضافي شتمنيو لږ برخه د اعانې په توګه سپارلې خو دې خپله ټوله شتمني صدقه کړه، بيا ئې د خدای د کور د ورانېدو وړاندوينه وکړه او وروسته ئې د جګړو، زلزلو، قحطيو، مصيبتونو، ناروغيو د راتلو او دا چې د ده اتباع به له کړاوونو او ستونزو سره مخامخ شي، زندانونو ته به کښل شي، ځينې به ووژل شي، خپلوان به ورسره مخالفت وکړي او د دښمن په لاس به ئې ورکړي... وړاندوينه وکړه او وئې ويل: کله چې وګورئ اورشليم د دښمن له لوري محاصره شوی نو پوه شئ چې د خدای کور به وران شي، هغه مهال به يهودان غرونو ته وتښتي او د اورشليم اوسېدونکي به ترې فرار وکړي... د خدای غضب به پر دې قوم نازل شي، يا به د تورو خوراك شي، يا به اسير شي او يا به نورو ملكونو ته تبعيد شي، اورشليم به د پرديو په لاس کې پرېوځي... بيا به په آسمان، لمر او سپوږمۍ کې عجيبې پېښې تر سترګو شي، په ځمکې کې به د سيندونو د څپو له غږ نه ډېر خلك بې سده شي... په دې وخت کې به د نړۍ ټول خلك ما وګوري چې له آسمانه په وربځو سور، له پرتم او شأن سره راکوزېږم، کله چې دا پېښې تر سترګو شوې نو پوه شئ چې ستاسو د نجات شېبه رارسېدلې... وروسته ليکي چې د فصح عيد رانږدې شوی وو... شيطان د يهودا اسخريوطي چې له دولسو شاګردانو څخه وو، زړه ته ننوت، ... دی کاهنانو ته ورغی او ورته وئې ويل چې څنګه به عيسی دوی ته په لاس ورکوي، چې وئې وژني، دوی ومنله او د ښې جائزې وعده ئې ورسره وکړه، ... عيسی له خپلو دولسو ملګرو سره په اورشليم کې د يوه کس کره د ماښامني خوړلو لپاره ولاړل، په دسترخان ناست وو او دوی ته ئې وويل: په ډېر اشتياق سره دې ورځې ته منتظر وم، چې د خپلو کړاوونو له پيل نه مخکې د فصح دا ماښامنی له تاسو سره وخورم، ځکه تاسو ته وايم چې داسې ماښامنی به بيا تر هغه ونه خورم چې واقعي مفهوم ئې د خدای په ملکوت کې تحقق ومومي، بيا ئې يوه پياله ډکه کړه او شاګردانو ته ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړه او ورته وئې ویل: واخلئ او په خپلو کې ئې ووېشئ، ځکه چې د خدای د ملکوت تر قائمېدو پورې به بیا د انګورو دا محصول ونه ښښئ!! بیا ئې یوه ډوډۍ واخیسته، ټوټه ټوټه ئې کړه او په دوی ئې ووېشله او ورته وئې ویل: دا زما بدن دی چې ستاسو په لار کې فدا کېږي، دا کار زما په یاد ترسره کوئ!! له ماشامني وروسته ئې بله پیاله ورکړه او وئې ویل: دا د خدای د نوي پیمان نښه ده چې زما په وینو مُهر کېږي، هغه وینې چې ستاسو د ژغورنې لپاره به توی شي، خو دلته په دې دسترخان داسې څوك هم ناست دی چې ځان زمونږ دوست ګڼي خو له ما سره به خیانت وکړي....

دلته څو خبرې د توجه وړ دي: دا قصه له دې د مخه په متٰی کې هم تکرار شوي او د هغه الفاظ دا دي: یوه شپه چې عیسی له خپلو دوولسو شاګردانو سره د یوه سړي په کور کې د ماښامني لپاره په دسترخان ناست وو، عیسی وویل: له تاسو نه به یو کس له ما سره خیانت وکړي!! ټول په اندېښنه کې ولوېدل او پوښتنه ئې وکړه: هغه به څوك وي؟ ده وویل: همغه چې له ما سره یو ځای ئې د خوراك لوښي ته لاس اوږد کړ!! ... یهودا هم پوښتنه وکړه: استاده! آیا هغه کس زه یم؟ عیسی جواب ورکړ: هو په خپله دې وویل،...

تاسو ګورئ چې د دې دواړو ویناوو تر منځ کافي توپیر شته!!

مونږ له لوقا نه همغه پوښتنې کوو چې له متٰی مو کړې: پوښتنه کوو: ډوډۍ څنګه او د کوم منطق له مخې د عیسی غوښه او هغه شراب د ده وینې دي؟ ولې عیسی علیه السلام خپله غوښه او وینې په خلکو خوري؟ شاګردانو څنګه دا بې احترامي وکړه او د ده غوښه او وینې ئې وخوړې؟! آیا ممکن ده یو جلیل القدره پیغمبر داسې غلطه او بېهوده خبره وکړي؟! د ده په وینو سره کوم پیمان مُهر شوی؟ د کوم عدالت له مخې د یوه بې ګناه انسان د وینو توئېدل د ګناهګارانو د ګناهونو د بخښل کېدو سبب کېدی شي؟!! آیا د چا ایمان او عقل دا خبره منلی شي چې الهي عدالت به داسې وي؟!

له دې وروسته د زیتون غره ته تګ، هلته خدای ته دعا کول او دا چې دی ډېر پرېشانه او مضطرب وو، د ده د نیولو لپاره له یهودا سره د یوې ډلې راتګ، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوستۍ په توګه د عیسی ښکلول، د کاهن په خادم باندې د تورې وار، دې ډلې ته د عیسی وینا، د ده نیونه، د کاهن کور ته د ده بېول، د دوی تر شا د پطرس تګ، درې ځلې له دې انکار کول چې د عیسی ملګری دی یا دی پېژني، د ده محاکمه، رومي حاکم پیلاطوس ته د ده سپارل، د ده د اعدام او په صلیب د ځړولو مطالبه، د سپکاوي لپاره د پاچایي لباس وراغوستل، د ده تر څنګ د دوو جنایتکارانو اعدامول، له اعدامه وروسته د ده جامې د عسکرو ترمنځ وېشل کېدا، د ده د سر له پاسه دا لوحه ځوړندول چې: دا دی د یهودانو پاچا!! ... او نورې خبرې په همغه صیغه او ترتیب کوي چې په متّی کې راغلې. خو دی دلته وایي چې ماسپښین درې ساعته تیاره شوه، لمر له ځلېدو ودرېدو، د خدای د کور هغه پرده په منځ کې څیرې شوه چې په سپېڅلې ځای کې ځړېده، بیا د عیسی علیه السلام د تدفین په اړه همغه د متّی خبره کوي چې یوسف نومي کس په خپلې نوي هدېرې کې دفن کړ، خو دی دا کس له مذهبي مشرانو څخه ګڼي او وایي: دی د یهودانو د عالي شورې غړی وو، خو متّی ئې یو بډای بولي او وایي: د لمر لوېدو په وخت کې یو بډای سړی چې یوسف نومېدو او د عیسی له پلویانو څخه وو پیلاطوس ته راغی او د عیسی جسد ئې ترې وغوښت، ... جسد ئې ورکړ، په سپین کتان کې ئې ونغښت او په هغه قبر کې ئې دفن کړ چې نوی ئې د ځان لپاره جوړ کړی وو، لوقا لیکي چې له جلیل نه راغلې مېرمنې له یوسف سره هغه ځای ته ورغلې چې عیسی په کې دفن شو، بېرته ستنې شوې... د یکشنبې په سهار بیا هلته ولاړې، خو وئې لیدل چې د قبر د خولې ډبره یوې خوا ته غورځېدلې، قبر ته ننوتې خو د عیسی جسد ئې ونه موندو، حیرانې ولاړې وې چې ناڅاپي دوه سړي له ځلېدونکو جامو سره راڅرګند شول، ښځې ووېرېدې او هغوی ته ئې تعظیم په ځای کړ، سړو ورته وویل: ولې د مړو په منځ کې په ژوندي پسې ګرځئ؟ عیسی دلته نه شته، ژوندی شوی... په تلوار اورشلیم ته ولاړې چې یولس شاګردان او نور خبر کړئ، کومې ښځې چې د قبر خوا ته تللې وې، دا وې: مریم مجدلیه، یونا، د یعقوب مور مریم او څو نورې ښځې!! شاګردانو دا خبرې هسې خیالي قصه وګڼله او باور ئې پرې ونه کړ، خو پطرس په تلوار د قبر په لور وخوځېدو... هلته ئې تش کفن وموندو، په همغه ورځ د عیسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه منونکي د عموآس کلي ته تلل، په لارې کې ئې د دغو څو ورځو پېښې سره یادولې، ناڅاپه عیسی ورسره ملګری شو، دوی ونه پېژندو، عیسی ترې وپوښتل: په څه مو خبرې کولې؟ یوه ورته وویل: داسې معلومېږي چې ته یوازنی کس یې چې د دغو ورځو له پېښو خبر نه یې!! عیسی وپوښتل: کومې پېښې؟ ده ورته وویل: هغه څه چې له عیسی ناصري سره وشول... څو ښځو په خپلو خبرو سره مونږ حیران کړو، نن سهار د قبر خوا ته تللې وې، کله چې بېرته راستنې شوې وئې ویل چې مونږ جسد ونه موندو!! فرشتې ئې لیدلې وې چې دوی ته ئې ویلي وو چې عیسی ژوندی شوی، نو څو نفره د قبر سر ته ورغلل، وئې لیدل چې د دغو ښځو خبره رښتیا وه!! بیا عیسی دوی دواړو ته وویل:... ولې دومره ناپوه یئ، ولې د انبیاوو په خبرو باور کول درته دومره ګران دي؟!! عموآس ته ورسېدل... عیسی له دوی سره کورته ولاړ... د ماښامني په وخت کې ئې ډوډۍ ماته کړه او دوی ته ئې ورکړه، په همدې وخت کې د دوی سترګې پرانیستل شوې او عیسی ئې وپېژندو او همغه لحظه ترې غایب شو!! ... له ځنډه پرته اورشلیم ته راغلل، یولس شاګردان ئې وموندل چې د عیسی د بیاژوندي کېدو په اړه خبرې کوي او پطرس هم وایي چې ده په خپله لیدلی، دوی هم خپله قصه ورته وکړه، په همدې وخت کې چې دوی په خبرو بوخت وو، ناڅاپه عیسی د دوی په منځ کې ودرېدو، سلام ئې ووایو، ټول ووېرېدل، ګمان ئې وکړ چې روح ګوري، عیسی ورته وویل ولې ووېرېدئ، ولې په دې کې شك کوئ چې زه په خپله یم؟ زما لاسونو او پښو کې د مېخونو ځایونو ته ځیر شئ، ګورئ چې زه په خپله یم، زما په بدن باندې لاس ووهئ چې ډاډه شئ زه روح نه یم، دا ځکه چې روح بدن نه لري، ... عیسی ترې وپوښتل: آیا دلته د خوراك لپاره څه شته؟ هغوی لږ پوخ شوی کب ورکړ، ده هم د دوی د حیرت وهلو سترګو په وړاندې هغه وخوړ، بیا ئې ورته وویل: آیا په یاد مو ده چې ما درته ویل: څه چې د موسی په تورات، د انبیاوو په کتابونو او د داؤد په زبور کې زما په اړه لیکل شوي، ټول به ترسره شي، دا دی هر څه ترسره شول... اوس به زه هغه روح القدس تاسو ته راولېږم چې زما پلار د هغې ژمنه درسر ه کړې ده، مخکې له دې چې دا پیغام خلکو ته ورسوئ په اورشلیم کې ترهغه پاتې شئ چې روح القدس راشي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسو په الهي قدرت مجهز کړي!! بیا عیسی دوی تر بیت عنیا پورې بوتلل، هلته ئې خپل لاسونه د آسمان په لوري لوړ کړل، دوی ته ئې برکت ورکړ، له ځمکې بېل شو او د آسمان په لوري لوړ شو، شاګردانو د ده لمانځنه وکړه او په خوشحالۍ سره یورشلیم ته ستانه شول، ...

دلته څو خبرې ضروري ګڼم:

- د قرآن له مخې دا ټولې خبرې دروغجنې، بې بنسټه، جعلي او له ځانه جوړې شوې دي.
- د لوقا او نورو انجیلونو ترمنځ توپیرونه ښیي چې دا قصه حقیقت نه لري، متی او مرقس لیکلي وو: یو بډای سړی چې یوسف نومېدو او د عیسی له پلویانو څخه وو پیلاطوس ته راغی او د عیسی جسد ئې ترې وغوښت، ... جسد ئې ورکړ، په سپین کتان کې ئې ونغښت او په هغه قبر کې ئې دفن کړ چې نوی ئې د ځان لپاره جوړ کړی وو، بیا ئې یوه لویه ډبره د قبر دروازې ته ودروله او ترې ولاړ، دوه مېرمنې چې دواړه مریمې نومېدې، یوه مریم مجدلیه او بله مریم د یعقوب مور،) هلته ولاړې وې او وئې لیدل چې عیسی ئې چېرې ښخ کړ، خو لوقا لیکي چې یونا او نورې ښځې هم ورسره وې، متی لیکي چې د یکشنبې په ورځ سهار وختي، دغه دوه ښځې چې د عیسی د وژل کېدو او ښخېدو صحنه ئې په سترګو لیدلې وه، هلته راغلې، مرقس وایي: کله چې دوی قبر ته رانږدې شوې نو هغه ئې پرانیستی وموند او د قبر خوا ته ئې یوه فرشته ولیدله چې جامې ئې سپینې وې او د قبر ښي اړخ ته ناسته وه، خو متی د خپل عادت په څېر دلته هم وایي چې دوی له آسمانه د یوې فرشتې راکوزېدا ولیده، چې په راتلو سره ئې ځمکه ولړزیده او قبر پرانستل شو او لیکي چې عیسی د یکشنبې سهار وختي ژوندی شو او لومړی کس چې د ده ژوندي کېدا ئې ولیده مریم مجدلیه وه او دا همغه مېرمن ده چې وایي داسې سخته لېونۍ او پېریانۍ وه چې عیسی اووه پلېتې ارواح ترې ایستلې وې!!

متی لیکي: ناڅاپه یوه سخته زلزله راغله، وجه ئې د هغې فرشتې راتګ وو چې راغله او د قبر ډبره ئې لرې وغورځوله او پرې کښېنستله، مخ ئې ځلېدو او د واورې په څېر سپینې جامې ئې وې، ساتونکي له وېرې بې خوده شول... فرشتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغو ښځو ته وویل: مه وېرېږئ، پوهېږم چې په عیسی پسې ګرځئ، هغه دلته نه شته، لکه څنګه چې ده په خپله ویلي وو، بېرته راژوندی شو، راوړاندې شئ او هغه ځای وګورئ چې د ده جسد ئې په کې ایښی وو او ژر ولاړې شئ او شاګردانو ته ئې ووایئ چې هغه ژوندی شوی، جلیل ته درځي چې له تاسو سره وګوري!! ګورئ چې دا پیغام مو هېر نه شي!! ښځې په تلوار ووتلې... په لارې کې ئې عیسی مخې ته راغی، هغه وویل: سلام! ښځې ئې په پښو کې پرېوتې او د ده لمانځنه ئې وکړه!! هغه ورته وویل: مه وېرېږئ، ولاړې شئ او زما ورونو ته ووایئ چې ډېر ژر جلیل ته ولاړ شئ چې ما هلته وګورئ!! ښځې لا ښار ته نه وې رسېدلې چې ساتونکي کاهن ته ورغلل او له پېښې ئې خبر کړل، خو لوقا ادعا کوي چې دغو ښځو دوه سړي ولیدل!! متی وایي چې یولس شاګردان جلیل ته ولاړل او د همغه غره په سر راغونډ شول چې عیسی ورښودلی وو، کله چې ئې عیسی هلته ولیدو سجده ئې ورته وکړه!! خو ځینو ئې په دې خبرې کې شك کاوو چې دا دې عیسی وي!! خو تاسو ولیدل چې لوقا د دې په خلاف ادعا کوي چې عیسی دوی ته په اورشلیم کې او په یوه کور کې ځان وروښودو!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رسولانو اعمال

بايبل ليکي چې دا د لوقا له لوري ليکل شوى بل کتاب دى، په دې کې هغه پېښې ځېړل شوې چې آسمان ته د مسيح له تلو مخکې او په آخري ځل خپلو شاګردانو ته له راڅرګندېدو وروسته رامنځته شوې، په دې کتاب کې د مسيح د رسولانو هغه فعاليتونه موندلی شو چې د روح القدس په مرسته ئې ترسره کړي، کولی شو دې کتاب ته د يوه داسې تاريخي کتاب په سترګه وګورو چې د کليسا د پيدا ښت او ودې ځرنګوالی بيانوي او رسولانو دا کار د هغه حکم مطابق تر سره کړی چې په انجيل کې د خدای له لوري ورکړی شوی وو او هغه دا چې: (په اورشليم، د يهودانو په ټولې سيمې کې، په سامره او د ځمکې تر آخري سره انجيل نشر کړئ)!! سره له هغه شديد اختناق چې مسيحيان ورسره مخامخ وو، کليسا وده وکړه، پولس چې تر نورو زيات له کړاوونو سره مخامخ وو په داسې رسول بدل شو چې انجيل ئې د رومي امپراطورۍ مختلفو برخو ته ورساوو، په دې توګه مسيحيت د يهودانو له دائرې ووت او غيريهودانو ته ئې هم لمن خوره شوه.

د دې مقدمې څو ټکي د غور وړ دي:

• ما ته د تحقيق په ترڅ کې ثابته شوه چې دا کتاب لوقا نه بلکې په خپله پولس ليکلی او د يوه غرض لپاره ئې لوقا ته منسوب کړی، د کتاب له ډېرو برخو دا خبره معلومېږي چې ليکونکی ئې پولس دی، هم ئې محتوی په دې شهادت ورکوي، هم ئې الفاظ او هم ئې د ليکنې اسلوب، په دې کې هغه افکار او عقايد وړاندې شوي چې باني ئې پولس دی او تر ده د مخه هيچا نه دي وړاندې کړي، داسې قصې په کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلې چې له پولس نه پرته بل څوك ترې خبر نه وو، په دې کې پولس ته ډېرې جعلي معجزې منسوب شوې، حتى دا چې مړ شوی او بیا راژوندی شوی، د پولس زنداني کېدا، له يوې محکمې بلې ته او له يوې سيمې بلې ته د ده انتقال او هغه قصې چې يوازې پولس ترې خبر وو او د پولس بې انتهاء ستاينې ... ښيي چې پولس نه شو کولی دا کتاب په خپل نامه خپور کړي، نو ځکه ئې خپل ملګري ته منسوب کړی، خو د کتاب په ډېرو ځايونو کې داسې څه ترې ويل شوي چې ښيي ليکونکی ئې په خپله پولس دی، مخصوصاً هغه ځايونه ئې چې دی يوازې د ساتونکو او پوليسانو په واسطه روم ته انتقالېږي، نه لوقا ورسره شته او نه بل ملګری، خو د دې سفر قصه د متکلم په صيغه ليکل شوې او ويل شوي، مونږ هلته ورسېدو، مونږ دا وکړل او له مونږ سره دا وشول، طبيعي ده چې بل ليکونکی داسې کار نه کوي، داسې هم نه ده چې دا د ليکونکي يوه انشائي اشتباه وګڼلی شي او دوه درې ځايه ترې غلطي شوې وي، بلکې څو ځايه تکرار شوې.

- دلته د بايبل دا وينا چې مسيحيت له يهودانو پرته نورو قومونو ته هم ورانديې کېدی شي، د بايبل له مخکنيو خبرو سره تعارض لري، مخکې ئې ليکلي چې مسيح خپلو شاګردانو ته وويل: يوازې يهودانو ته ورشئ او بلنه ورکړئ، همداراز د عيسى له قوله ئې ليکلي: زه خدای رالېږلی يم چې د يهودانو مرسته وکړم نه د غيريهودانو، ځکه يهودان د خدای ورك شوي پسونه دي!! او حتى دا ئې هم ليکلي چې يوې غير يهودي مېرمنې د خپلې ناروغې لور لپاره د دعا هيله ترې وکړه او هغه ورته وويل: دا سم کار نه دی چې زه د خپلو زامنو له لاسه ډوډۍ واخلم او سپي ته ئې واچوم!!
- پولس په رومي امپراطورۍ کې د مسيحيت په خورېدو کې لويه ونډه درلوده، له دې خبرې معلومېږي چې د رومي امپراطورۍ چارواکو دې ته ترجيح ورکړې چې د يهودانو په ضد د پولس مذهب ته وده ورکړي، دې مذهب له يوې خوا خلکو ته د واکمنانو د اطاعت او له نظام سره د عدم مخالفت درس ورکاوو، له بلې خوا ئې د يهودانو ټول شريعت او مذهبي مراسم لغو کول او يوازې له مسيح سره مينه ئې د نجات لپاره کافي ګڼله!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتاب داسې پیل کېږي:

ګران دوست تئوفیلوس!

په لومړي کتاب کې مې د عیسی د ژوند بشپړه شرحه او لارښوونې بیان کړې او ومې لیکل چې هغه څنګه له هغه وروسته چې ډېر احکام ئې د روح القدس په واسطه خپلو غوره رسولانو ته ورکړل، آسمان ته ولاړ او په څلوېښتو ورځو کې په وار وار ورته راڅرګند شو او ورته ثابته ئې کړه چې دی واقعاً ژوندی دی... یو ځل ئې دوی ته وویل: د اورشلیم له ښاره بهر مه وځئ، بلکې د روح القدس راتلو ته انتظار وکړئ ... یحیی تاسو ته په اوبو سره د تعمید غسل درکاوو خو په څو راتلونکو ورځو کې به تاسو په روح القدس سره تعمید شئ!! بیا ورته راڅرګند شو او دوی ترې وپوښتل: خدایه! آیا د اسرائیلیانو له منځه تللې پاچایي به په همدې وخت کې جوړه کړې؟ ځواب ئې ورکړ: دا نېټې زما پلار خدای تعینوي، په دې پوهېدل ستاسو کار نه دی!! خو څه چې باید پرې پوه شئ دا ده چې کله روح القدس درباندې نازل شي نو تاسو به په اورشلیم، په ټول یهودیه، سامره او حتی د ځمکې تر لرو لرو برخو زما د مرګ او بیا ژوندي کېدو په هکله شهادت ورکوئ!! کله چې عیسی دا خبرې وکړې، د دوی په وړاندې آسمان ته لوړ شو او په ورېځو کې د دوی له نظره پټ شو!!

دلته څو پوښتنې راولاړېږي:

- دوی ته خو ویل شوي وو چې له اورشلیم نه مه وځئ، ولې ووتل؟ ولې ئې د اسرائیلیانو په ځای د رومیانو په منځ کې کار پیل کړ؟
- د شاګردانو له خبرې خو معلومېږي چې دوی د اسرائیلیانو د هغې پاچایۍ د بیا جوړېدو په انتظار کې وو چې له لاسه ئې وتلې وه!! په دې انتظار کې خو یهودان ورسره شریك وو، اختلاف ئې په دې کې وو چې یهودانو د خپل موعود مسیح نښې په عیسی علیه السلام کې ونه موندلې، ځکه ئې د ایمان په ځای د ده د وژلو لپاره ملا وتړله!! پولس او ملګرې ئې څنګه له دې انتظار نه د عیسی علیه السلام د بېرته راتلو قصه جوړوي؟
- د بایبل له ادعا نه خو معلومېږي چې دا وعده به په څو راتلونکو ورځو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترسره کېږي، هغه لويه پاچايي به جوړېږي او بيا به دوی په ټولې نړۍ کې د مسيح د بيا راژوندي کېدو شهادت ورکوي، خو په دې څو ورځو دا دی شل پېړۍ تېرې شوې، ولې هغه وعده ترسره نه شوه!!

• کوم عاقل انسان به دا خبره ومني چې د عيسی عليه السلام دعوت په دې کې راخلاصه شوی وو چې له مرګه وروسته به بيا راژوندی کېږي؟ آيا د انجيل خلاصه همدا وه؟

ورپسې ليکي:... شاګردان د زيتون له غره نه چې د اورشليم له ښار نه نږدې يو کيلومتر لرې پروت وو ښار ته کوز شول، د هغه کور په دوهم پوړ کې په دعا بوخت شول چې مخکې په کې اوسېدل، ... دې دعا څو ورځې دوام وکړ...په دې دوران کې يوه ورځ چې يو سل شل نفره حاضر ول، پطرس وويل: ورونو! د سپېڅلې کتاب خبره د يهودا په هکله بايد رښتيا شوې وی، چې مفسدينو ته ئې لارښوونه وکړه چې عيسی ونيسي، ... داؤد نبي ډېر د مخه دا وړاندوينه کړې وه!! يهودا زمونږ له ډلې څخه وو، عيسی غوره کړی وو چې زمونږ په څېر د ده رسول او استاځی وي، خو په هغو پېسو ئې چې د خپل خيانت په بدل کې ئې ترلاسه کړې وې يو پټی واخيست او په همغه پټي کې له لوړې نه پړمخې راپرېووت، دوه ټوټې شو او کولمې ئې راووتې!! د ده د مرګ خبر په ټول ښار کې خور شو او خلکو هغه ځمکه (د وينو پټی) ونوماوو!!

دلته هم تاسو د يوه قبيح تناقض شاهد يئ، بايبل له دې نه څو صفحې مخکې تر دې عنوان لاندې (په دنيا کې د عيسی د ژوند وروستۍ ورځې) داسې ليکي: يهودا له خپل کار نه پښېمانه شو او هغه دېرش سکې ئې کاهنانو ته راوړې او ورته وئې ويل: ما ګناه کړې ځکه د يوه بې ګناه انسان د محکومولو باعث شوم، هغوی ځواب ورکړ: په مونږ ئې څه؟ نو ده هغه سکې د خدای په کور کې وشېندلې او ځان ئې په پړي پانسۍ کړ... هلته نه د ځمکې د اخيستو خبره کوي او نه له لوړې د راپرېوتو او دوه ټوټې کېدو، بلکې د پښيمانه کېدو او په کليسا کې د ځان پانسۍ کولو خبره کوي!!

د پطرس د وينا په دوام کې ليکي: اوس بايد يو بل څوك انتخاب کړو چې د ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای ونیسي، چې له مونږ سره د عیسی د بیا ژوندي کېدو شاهد وي!! ... حاضرینو دوه کسان معرفي کړل... له دوی نه متیاس په قرعې سره غوره شو!!

دلته پوښتنې دا دي چې:

- ولې باید دا شمېر بشپړ شي؟ ولې ئې په خپل حال نه پرېږدي؟ یهودا اسخریوطي خو د هغو شاګردانو په ضمن کې نه وو چې آسمان ته د عیسی ختل ئې لیدلي وو، شاهدان خو هسې هم یولس وو؟ آیا دا د دولسو رقم په دې خاطر نه دی وضع شوی چې د اسرائیلیانو د دوولسو قبیلو له شمېر سره سمون وخوري؟
- آیا کېدی شي چا ته یو مذهبي مقام د قرعې له مخې ورکړی شي؟ هر حقیقي الهي دین خو د چا وړتیا او اهلیت، علم او تقوی، د مقام او منزلت لپاره معیار ګڼي، په قرعې سره د مقاماتو وېش یوازې په هغه مذهب کې موندلی شو چې بنسټ ئې په خرافاتو ایښودل شوی وي.

ورپسې لیکي: د مسیح د مرګ او بیا ژوندي کېدو نه اووه اونۍ وروسته.... د پنځوسمې عید راورسېدو (دا هغه عید دی چې د فصح له عید نه پنځوس ورځې وروسته لمانځل کېدو)، په دې ورځ کله چې مؤمنان راغونډ شول، ناڅاپه داسې غږ واورېدل شو چې د تندې سیلۍ غږ ته ورته وو او خونه ئې ډکه کړه، بیا د اور د لمبو په څېر یو شی د دوی په سر وځلېدو او په همدې وخت کې ټول له روح القدس نه ډك شول او په داسې پردیو ژبو ئې خبرې پیل کړې چې له دې مخکې نه پرې پوهېدل!! دا ځکه چې د خدای سپېڅلي روح دا قدرت دوی ته ورکړ!! ... په دې ورځ دیندار یهودان د عید د مراسمو لپاره له هرې سیمې اورشلیم ته راغلي وو، کله چې ئې له هغه کور نه دا غږ واورېدو یوه ډله په تلوار ورغله او وئې لیدل چې د عیسی شاګردان د دوی په ژبه خبرې کوي نو حیران پاتې شول او په حیرت سره ئې وپوښتل: دا څنګه ممکنه ده؟ دوی خو د جلیل اوسېدونکي دي، خو دا څنګه د مختلفو قومونو په ژبو خبرې کوي؟!! ځینو ملنډې پرې وهلې او ویل ئې: دا مست شوي!!

دا د بایبل د ډېرو نورو خبرو په څېر یوه مسخره خبره ده چې یوازې یو ټګمار او دوکه مار ئې د بې عقلو خلکو د غولو لپاره کوي، هیڅ باایمانه او باشعوره انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې نه مني!! د بايبل له ټګمار ليکونکي نه پوښتنه کوم: آيا عيسی عليه السلام داسې کار کړی؟ آيا له ټولو هغو پيغمبرانو نه چې تا ئې نومونه ياد کړي کوم يوه ئې داسې کار کړی؟ آيا کوم يو ئې مست شوی او د مستۍ په حالت کې ئې د نورو قومونو په ژبه خبرې کړې؟ که پيغمبرانو دا کار نه وي کړی د مسيح شاګردان به ئې څنګه کوي؟!! آيا د الله تعالی له لوري لېږل شوی لارښود دين داسې وي؟ د خلکو لپاره د يوه معقول پيغام او څرګندې لارښوونې په ځای د داسې خرافاتو نندارې وړاندې کوي؟ داسې دين به د انسان کوم درد دوا او کومه ستونزه حل کړي؟ تا خو له دين، دينداړانو او رسولانو نه د يوه مداري لوبه او د ده په خوا کې د راغونډ شوو کم عقلو خلکو ننداره جوړه کړې!! داسې صحنه به يوازې بې عقله کسان په حيرت کې اچوي او هر هوښيار انسان به دا ډله د ملنډو وړ ګڼي او وايي به: دا مست شوي!!

ورپسې ليکي: پطرس له يولسو نورو رسولانو سره راوړاندې شو او خلکو ته ئې وويل: اې د اورشليم خلکو! ... له تاسو نه ځينې وايي چې مونږ مست يو! مونږ مست نه وو، اوس خو غرمه ده او دا د شراب څښلو او مستۍ وخت نه دی!! ... دا هغه څه دي چې يوئيل نبي څو پېړۍ مخکې د هغه وړاندوينه کړې وه، خدای د ده له قوله ويلي وو: په آخرو ورځو کې به ټول خلك له خپلې روح ډك کړم، دومره چې ستاسو لونې او زامن به نبوت کوي، ځوانان به مو رؤياګانې ګوري او زاړه به مو خوبونه!! ... نبوت به کوي او زما له لوري به خبرې کوي!! په آسمان او ځمکې کې به عجيبې نښې راڅرګندې شي... په ځمکې به وينې وبهېږي او له آسمانه به اور ووربېږي، ... لمر به تك تور شي، سپوږمۍ به د وينو په څېر تکه سره شي، ... خدای د خپلې نقشې له مخې تاسو ته دا قدرت درکړ چې مسيح د رومي چارواکو په لاس مصلوب کړئ، خو خدای له هغه وحشتناك مرګ نه وژغورو او بېرته ئې راژوندی کړ، ځکه مرګ نه شو کولی داسې څوك په خپلو منګولو کې اسير کړي!! داؤد نبي د مسيح له قوله ويلي وو: ډاډه يم چې په مرګ کې هم د خدای په امان کې يم!! ته نه پرېږدې چې روح مې په قبر کې پاتې شي او ستا د سپېڅلي زوی بدن وروست شي!! ته به ما ته بيا ژوند او نوی عمر راپه برخه کړې او په خپل حضور کې به مې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوښيو برخمن کړي!!

بايبل ته دا خبرې ډېرې مهمې برېښي او ګمان کوي چې کولی شي په دې سره خپله غلطه ادعا سمه ثابته کړي!! خو هغه ته وايم:

- که د يوئيل وړاندوينه رښتيا وګڼو نو د دې وړاندوينې مصداق خو دا نه بلکې بل څه دی، هغه خو وايي چې: په آخرو ورځو کې به (ټول خلك) له خپلې روح ډك کړم، دومره چې ستاسو لوڼې او زامن به نبوت کوي، ځوانان به مو رؤياګانې ګوري او زاړه به مو خوبونه!! ... نبوت به کوي او زما له لوري به خبرې کوي!! ته خو د يوئيل د وينا خلاف وايي چې يوازې دومره کسانو نبوت کاوو چې په يوې خونې کې راغونډ شوي وو ، (ټول خلك) خو پرېږده له دوی پرته په ټولې نړۍ کې بل داسې څوك نه وو چې نبوت او مستي وکړي، بلکې ځينې ورته حيران ول او ځينو ملنډې پرې وهلې او دوی ئې مست شوي ګڼل!!
- ستا د ادعا له مخې خو يوئيل ويلي دي: د دې ورځې له رارسېدو نه مخکې به په ځمکې باندې وينې وبهېږي او له آسمانه به اور ووربېږي، لمر به تك تور شي، سپوږمۍ به د وينو په څېر تکه سره شي... له دې کارونو نه خو هيڅ يو ئې ونه شو!! دا ولې!!
- ته خو له يوې خوا وايې: خو خدای له هغه وحشتناك مرګ نه وژغورو او له بلې خوا وايې: او بېرته ئې راژوندی کړ، ځکه مرګ نه شي کولی داسې څوك په خپلو منګولو کې اسير کړي!! له تا پرته به آيا بل داسې څوك راوښيې چې د داسې متناقضو ويناوو جسارت وکړي؟ هم له وحشتناك مرګ نه ژغورل شوی او هم مړ شوی او له مرګ نه وروسته بيا راژوندی شوی!! مونږ خو د دې دواړو خبرو له تلفيق نه عاجز يو!!

جنابه! د داؤد هغه خبرې د مسيح خبرې نه بلکې په خپله د داؤد خبرې دي او يوازې دا معنی ترې اخيستلی شو چې د انسان روح نه بلکې يوازې د ده بدن په قبر کې پاتې کېږي او دا هم د تل لپاره د ورستو هډوکو په څېر په قبر کې نه پاتې کېږي بلکې بيا راژوندی کېږي، ته د دې وينا له کومې برخې د مسيح د مرګ او درې ورځې وروسته بيا راژوندي کېدو خبره راباسې؟ ما ته ووايه: د دې خبرې معنی څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده: ډاډه يم چې په مرګ کې هم د خدای په امان کې يم؟ که داسې ئې معنی کوې چې له مرګ نه په امان کې يم، نو بيا خو ستا ادعا سراسر غلطه شوه، ته خو وايې چې مسيح مړ شوی!! او که داسې ئې معنی کوې چې په مرګ کې هم د خدای په امان کې يم، نو دا خبره خو د ټولو انسانانو په اړه صدق کوي، ځکه الله تعالی هيڅ انسان له مرګه وروسته مهمل نه پرېږدي، بېرته ئې راژوندی کوي، ته ولې له دې د مسيح په اړه يوه ځانګړې خبره جوړوې؟!!

عجيبه دا ده چې بايبل د خپلې دروغجنې ادعا د اثبات لپاره وايي: داؤد دا خبرې د ځان په اړه نه دي کړې، ځکه هغه مړ شو، دفن شو او قبر ئې دا دی زمونږ په خوا کې دی!!! بلکې دا خبرې ئې د مسيح په اړه کړې دي، دی پوهېدو چې مسيح به د ده پر تخت کښېني، په دې سره ئې د مسيح د بيا راژوندي کېدو وړاند وينه کړې ده!! پوښتنه کوو: د دې وړاندوينې له کومې برخې او کوم لفظ نه د مسيح نوم او د ده د بياراژوندي کېدو خبره راباسې؟ مسيح خو د ده پر تخت نه دی کښېنستی او يهودانو هم د دې لپاره د موعود مسيح په توګه ونه مانو چې د داؤد پر تخت نه دی کښېنستلی او هغه لويه پاچايي ئې جوړه نه کړی شوه چې دوی ئې د مسيح نښه ګڼې، نو دا وړاندوينه خو د عيسی عليه السلام په هکله صدق نه کوي!! ته خو دا هم وايې چې د قيامت په ورځ او د عيسی د بيراتلو په وخت کې به دی د داؤد پر تخت نه بلکې د خدای په څنګ کې پر عرش ناست وي، نو مونږ ته ووايه چې ستا د خبرې معنی څه شوه؟

له دې وروسته بايبل د مسيح د شاګردانو داسې معجزې بيانوي چې د مسيح تر معجزو ئې هم اغېز زيات ښودلی!! ليکي چې يوه ورځ پطرس او يوحنا د خدای د کور په خوا کې داسې يو کس وليدو چې له موره شل پيدا شوی وو او څلوېښت کاله شل وو!! دوی ته ئې د سوال لپاره لاس اوږد کړ، پطرس ورته وويل: مونږ پېسې نه لرو چې درئې کړو، خو يو بل شی درکوو، د عيسی مسيح په نامه درته امر کوم چې پاڅه او روان شه!! له لاسه ئې ونيولو او اوچت ئې کړ او هغه روغ رمټ شو او ټوپکې ئې وهلې!! ... او په دغه ورځ پنځو زرو کسانو ايمان راوړ!!

پوښتنه دا ده چې ولې د عيسی عليه السلام په ټول ژوند کې له هغو ټولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

معجزو سره سره پنځو زرو کسانو ایمان نه وو راوړی او دلته په یوه ورځ دومره کسانو ایمان راوړ؟!! د شاګردانو معجزه تر ده اغېزمنه وه او که ته دروغ وايې؟!

ته خو له يوې خوا دوی ته داسې سترې سترې معجزې ثابتوې او له بلې خوا لیکې چې دوی دواړه ئې په درو ووهل، څوك چې له درو نه ځان نه شي ژغورلی، بل به څنګه له ناروغۍ وژغوري؟!! څوك چې د یوه هیبتناك خبر په اورېدو سره تښتي او سيمه پرېږدي او له دې نه عاجز وي چې د ځان په اړه د دښمن عزایم بدل کړي څنګه ومنو چې هغه کولی شي څلوېښت کلن ګوډ روغ کړي؟!!

بايبل ورپسې لیکي چې دا دواړه معجزه ښودونکي د کاهنانو لخوا کلیسا ته احضار او تهدید شول چې بیا به د عیسی په هکله خلکو ته څه نه وايي!! او دوی خدای ته شکایت وکړ چې ولې ټول خدای نه منونکي خلك او جاهل قومونه د خدای په ضد بغاوت کوي او د نړۍ پاچایان متحد شوي چې د خدای او مسیح په ضد وجنګېږي؟ نه پوهېږو دا دواړه متناقضې خبرې څنګه سره تلفیق کوي؟ له يوې خوا د خلکو له پراخ مخالفت نه شکایت او له بلې خوا داسې معجزه ښودل چې په یوه ورځ پنځه زره کسان ورسره ملګري کېږي!!

بايبل دلته په يوې داسې خبرې اعتراف کوي چې د ده د ډېرو کتابونو ماهیت په ډاګه کوي او ثابتوي چې دا کتابونه د عیسی علیه السلام د شاګردانو په نامه مجهولو لیکوالانو له ځانه لیکلي، هغه لیکي چې کاهنان له هغې معجزې خبر شول، جلسه ئې راوبلله چې په دې هکله تصمیم ونیسي، نه پوهېدل څه وکړي، دوی ته تر ټولو حیرانوونکې خبره دا وه چې لیدل ئې پطرس او یوحنا بې سواده او ډېر معمولي کسان دي!! د بايبل له منونکو پوښتنه کوم: دغو بې سواده کسانو څنګه هغه کتابونه ولیکل چې بايبل ئې ورته منسوبوي؟ که املاء د دوی له لوري وه او لیکل د بل چا له لوري، نو ولې بايبل دا حقیقت خلکو ته نه وايي؟ له دې خبرې خو په ډېر وضاحت سره معلومېږي چې دا کتابونه نورو د دوی په نامه لیکلي!!

بايبل دلته د برناپا یادونه کوي چې خپله ځمکه ئې وپلورله او ټولې پیسې ئې رسولانو ته ورکړې!! خو د ده تر څنګ د حنانیا او د ده د مېرمنې سفيره یادونه کوي چې خپل پټی ئې وپلورو خو نیمايي پیسې ئې دوی ته ورکړې او ورته وئې ویل چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټې مو په همدې بيه پلورلې... پطرس پوه شوو چې دروغ وايي... هغه سړی او مېرمن ئې د همدې درواغو په سبب ځای په ځای مړه شول!! ... کاهنانو دوی زندان ته واچول خو فرشتو وژغورل او سبا د زندان ساتونکو وليدل چې د زندان دروازې تړلې دي خو زندانيان نه شته... بيا ئې کليسا ته احضار کړل... کاهنانو غوښتل دوی ووژني خو يو کس ئې مخنيوی وکړ.. نو څو درې ئې ووهل او خوشې ئې کړل...

د بايبل ليکوال ته وايم: الله تعالی چا ته په سزا ورکولو کې عجله نه کوي، په داسې درواغو څوك نه وژني، که ئې وژلی نو ته خو به ئې په دغو سترو سترو درواغو سل ځلې وژلی وې، تا په بايبل کې د خدای، پيغمبرانو او د الله تعالی د کتابونو په اړه دومره درواغ ويلي چې د حنانيا او سفيرې دروغ ورته هيڅ دي، دوی يوازې پطرس ته دروغ ويلي او هغه هم داسې دروغ نه چې بل ته ئې څه تاوان ورسېږي، تا ټولې نړۍ ته درواغ ويلي، په لکونو انسانان دې دوکه کړي او د دوی دنيا او آخرت دې تباه کړی!!

له دې وروسته د استيفان په نامه د يوه چا قصه رااخلي او ليکي چې دی هم د کاهنانو لخوا احضار شو، په دې ئې تورن کړی وو چې ويلي ئې دي: عيسی به د خدای کور وران او د موسی شريعت به لغو کړي!! ستر کاهن ترې وپوښتل: آيا دا تور صحيح دی؟ بايبل دلته د استيفان له لوري يو داسې مفصل ځواب وړاندې کوي چې نه خو ستر کاهن د هغه د اورېدو فرصت درلود او نه ئې تاسې د لوستلو حوصله!! د استيفان خبرې د ابراهيم عليه السلام له هجرت نه شروع کوي، په حران کې د ده مېشتېدا، د اسحاق او بيا يعقوب تولد، مصر ته د يوسف رسېدل، قحطي، د يعقوب د کورنۍ تګ مصر ته (خو دلته د بايبل د مخکنيو ادعاوو په خلاف وايي چې مصر ته تلو په مهال د يعقوب د کورنۍ شمېر پنځه اويا کسان وو خو بايبل تر دې د مخه ليکلي وو چې په مصر کې د يعقوب عليه السلام د مېشتېدو په وخت کې د ده د کورنۍ د ټولو غړو شمېر اويا کسان وو)، په مصر کې د اسرائيليانو د ابتلاءاتو دور، (خو دلته هم د بايبل د مخکنيو ادعاوو په خلاف وايي چې په مصر کې داسې يو پاچا قدرت ته ورسېدو چې د يوسف خدماتو ته ئې اهميت نه ورکاوو، زمونږ د توکم دښمن وو، زمونږ پلرونه ئې په دې ګمارل چې خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

زامن په صحرا کې پربږدي تر څو ومري!! حال دا چې تر دې د مخه ئې ويلي وو چې فرعون د اسرائيليانو زامن وژل او دوی ته ئې اجازه نه ورکوله چې ېېديا ته ولاړ شي!!)، د موسی عليه السلام تولد، په ځلوېښت کلنۍ کې د يوه قبطي وژل، مديان ته تېښته، ځلوېښت کاله وروسته د سينا په بېديا کې د فرشتې ليدل او د خدای غږ اورېدل، مصر ته تګ، معجزې ښودل، له مصر نه د اسرائيليانو وتل، له بحر نه تېرېدل او ځلوېښت کاله په بېديا کې د قوم لارښوونه، د هارون په لاس قوم ته د سخوندر په څېر د يوه بت جوړېدل، د عبادت د خيمې تفصيلات، د يوشع او بيا د داؤد يادونه، د سليمان په لاس د خدای د کور جوړېدا ، (خو دلته د مخکنيو ادعاوو په خلاف ليکي چې خدای وويل: زه د انسان په لاس جوړ شوي کور کې نه اوسېږم، آسمان مې تخت او ځمکه مې ترپښو لاندې کرسۍ ده!! تاسو به څنګه ما ته کور جوړ کړی شئ؟ او څنګه به زه په دې کور کې اوسېږم؟ آيا دا آسمان او ځمکه ما نه دي پيدا کړي؟ خو مخکې ئې ليکلي وو چې خدای راغی او په دې کور کې مېشت شو او وئې ويل: له دې وروسته به تل ستاسو په منځ کې اوسېږم!!) او په پای کې دا اوږده قصه چې د استيفان دفاعيه ئې ګڼي داسې پای ته رسوي: ټولو پيغمبرانو د مسيح د راتلو وړاندوينه کوله، خو تاسو مسيح هم ونيولو او ومو وژلو، د قوم مشران له دې خبرو سخت غصه شول، په ده ئې يرغل راوړ، استيفان آسمان ته وکتل، خدای ئې وليد چې عيسی ئې ښي لاس ته ولاړ دی، دا خبره ئې هم خلکو ته وکړه، نو خلکو جامې ترې وايستلې او پولُس ته ئې ورکړې او بيا ئې دی رجم کړ او مړ شو، پولس د استيفان له وژلو سره موافق وو، له دې ورځې وروسته د مؤمنانو ځورول پيل شو، له رسولانو پرته نور ټول سامره او يهوديه ته وتښتېدل، پولس به د لېوانو په څېر د مسيحيانو کورونو ته ننوتو او هغوی به ئې نيول او زندان ته به ئې لېږل او د ده د مسيحي کيدو په اړه ليکي: ... پولس د مسيحيانو له ځورولو او وژلو ډډه نه کوله، د اورشليم ستر کاهن ته ورغی او د دمشق د کنايسو او معبدونو په نامه ئې يو ليك ترې واخيست چې د مسيحيانو، که نارينه وي او که ښځينه، په نيولو کې مرسته ورسره وکړي چې لاس تړلي ئې اورشليم ته راولي... د دمشق په لوري وخوځېدو، په لارې کې ناڅاپي له آسمانه يو نور پرې راکوز شو، دی بې سده

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو او پر ځمکه پرېوت او یو غږ ئې واورېدو چې ورته وایې: پولسه! پولسه! ولې مې دومره ځوروې؟!! هغه ورته وویل: باداره ته څوك یې؟ هغه غږ ځواب ورکړ: زه مسیح یم، هغه څوك چې ته ئې ځوروې!! اوس پاڅه، ښار ته ولاړ شه او زما امر ته انتظار وکړه!! د پولس ملګري حیران ول، ځکه غږ ئې اورېدو خو څوك ئې نه لیدو، کله چې پولس په سد شو، پاځېدو، خو متوجه شو چې سترګې ئې څه نه ویني، نو تر لاس ئې ونیولو او دمشق ته ئې ورسولو، هلته تر درېو ورځو ړوند وو، په دې موده کې ئې نه څه وخوړل او نه ئې څه وڅښل، ... په دمشق کې یو مسیحي د حنانیا په نامه اوسېدو، خدای په رؤیا کې هغه ته وویل: پاڅه! په ښې کوڅې کې د یهودا کور ته ورشه او د پولس طرسوسي پوښتنه وکړه، هغه اوس په دعا بوخت دی، ما په رؤیا کې ورته ویلي چې حنانیا به راشي، خپل لاس به ستا پر سر کېږدي او ستا سترګې به روغې شي، .... پولس مې غوره کړی چې زما پیغام قومونو، پاچایانو او اسرائیلیانو ته ورسوي، زه به هغه ته وښیم چې زما په لار کې باید څومره زیار وباسي!! حنانیا له دې کار سره موافق نه وو خو د خدای د مکرر امر په اورېدو سره ورغی، پولس روغ شو، د تعمید غسل ئې وکړ، د یهودانو معبدونو ته ورغی او خلکو ته ئې وویل: عیسی د خدای زوی دی!! د یهودانو مشرانو پرېکړه وکړه چې دی ووژني، پولس خبر شو، د خپلو پلویانو په مرسته له ښار نه ووت او اورشلیم ته ولاړ، مسیحیانو پرې باور نه کاوو، ویل ئې ښایي کومه دسیسه ئې جوړه کړې، خو برناپا ډاډه کړل او په دې توګه ئې دی په خپلې ډلې کې ومنلو، څو یوناني یهودانو وغوښتل چې دی ووژني، مسیحیان ترې خبر شول او دی ئې لومړی قیصریه او بیا خپل وطن طرسوس ته ولېږو.

دلته څو پوښتنې راولاړېږي:

- د استیفان دا تفصیلي وینا چا اورېدلې وه؟ او چا لوقا ته اورولې وه؟ لوقا خو نه په خپله په دې ځای کې حاضر وو او نه ئې دا ویلي چې دا خبرې ئې له چا اورېدلې دي. څنګه ومنو چې دا خبرې ربښتیا د استیفان دي؟ کوم عقلمن انسان به دا ومني چې استیفان په هغه حالت کې دومره اوږده بې ربطه وینا کړې او ستر کاهن موقع ورکړې چې خپله موعظه واوروي او ده هم په حوصلې سره اورېده؟!! او

(c) ketabton.com: The Digital Library

څنګه په دې باور وکړو چې دا کتاب لوقا لیکلی؟

• ستا له وینا خو دا سې معلومېږي چې پولس په دې غونډې کې حاضر وو، نو په کار خو دا ده چې دا لیکنه هم د ده وي او دا قصه هم ده جوړه کړې وي.

• پولس چې له مسیحیت سره کوم څه کړي، له دې نه خو معلومېږي چې دی له یوې خطرناکې منصوبې سره د مسیحیانو په لیکو کې ننوتی، ډېر ناپوه انسان به د ده ډرامه د یوه حقیقت په توګه ومني او په دې به باور وکړي چې ده د لارې په اوږدو کې ناڅاپي یوه رڼا ولیده، دومره زوروره رڼا چې دی ئې ړوند کړ، خو د ده ملګرو دا رڼا ونه لیده!!

• دا د مسیحیت خطرناك دښمن څنګه د مسیحیت ستر مبلغ شو؟ ده خو نه انجیل لوستلی، نه ئې څه وخت د مسیح له شاګردانو سره تېر کړی او دی په خپله وايي: ما خپل انجیل له انسانانو څخه نه بلکې د مکاشفې له لارې په خپله له مسیح نه ترلاسه کړی!! الله تعالی خو انسان ته د تعلیم او تعلم له لارې څه ورښیي، پیغمبرانو ته ئې هم د کتاب په لېږلو سره لارښوونه کړې، تورات او انجیل ئې د همدې لپاره لېږلي، آیا الله تعالی د مکاشفې له لارې پولس ته هغه څه ښودل چې هم د تورات خلاف وي او هم د انجیل؟!! د ده ویناوې ښیي چې د ده افکار شیطاني القاءات وو نه رحماني الهامات، شیطان ډېرو ټګمارانو ته دا وسوسه القاء کړې چې له یوه انسان نه خدای جوړ کړي، د داسې جعلي خدایانو شمېر ډېر زیات دی، شیطان د زمانې په هر پړاو کې د پولس په څېر یو څوك غوره کړی او له هغه ئې د نورو د غولولو لپاره کار اخیستی، تل ګورو چې د مکاشفې خبرې یوازې جاهل، له دین نه بې خبره ټګمار پیران کوي.

بایبل له دې وروسته د پطرس لپاره یوه قصه جوړه کړې او لیکي چې: په قیصریه کې یوه رومي افسر کرنیلیوس په رؤیا کې فرشته ولیده چې هغه ته ئې وویل: ... څوك ولېږه چې پطرس تا ته راولي، کله چې د ده استاځي د پطرس د اوسېدو ځای ته ورنږدې شول، هغه د رؤیا په عالم کې ولیدل چې آسمان پرانیستل شو او یو لوی دسترخان ځمکې ته ترې راکوز شو، په دسترخان کې ټول هغه حیوانات او حشرې تر سترګو کېدل چې یهودان ئې غوښه حرامه ګڼي، بیا ئې یو غږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

واورېدو چې ويل ئې: پطرسه! پاڅه! هر يو چې غواړې ذبح او وئې خوره!! پطرس وويل: خدايه! زه به هيڅکله دا کار ونه کړم، ما په خپل ټول عمر کې حرامه غوښه نه ده خوړلې!! بيا هغه غږ ورته وويل: د خدای امر مه ردوه، چې خدای څه حلال ګڼي ته ئې حرام مه ګڼه!! دا رؤيا درې ځلې تکرار شوه او بيا دا دسترخان آسمان ته لوړ شو... په همدې وخت کې د کرنيليوس استاځي راورسېدل... روح القدس پطرس ته اطلاع ورکړه چې درې کسان ستا ليدو ته راغلي، دوی ته ښه راغلاست ووايه او ورسره ولاړ شه... پطرس ورسره ولاړ... کله چې وروړسېدل کرنيلوس د ده په وړاندې سجده وکړه خو ده ورته وويل: پاڅه! زه ستا په څېر يو انسان يم، بيا ئې ورته وويل: ته پوهېږې چې د يهودانو شريعت ما ته د دې اجازه نه راکوي چې د يوه غيريهودي کور ته ننوځم، خو خدای ما ته په رؤيا کې وويل چې هيڅوك به نجس او ناولی نه ګڼم... اوس پوه شوم چې يوازې يهودان د خدای ګران او مجبوب بندګان نه دي بلکې هرڅوك له هر توکم او نسل نه چې د خدای عبادت او نېك کار وکړي خدای ورسره مينه کوي... ټولو پيغمبرانو زمونږ په آسماني کتاب کې ليکلي دي چې څوك پر ده ايمان راوړي ټول ګناهونه ئې بخښل کېږي... لا د پطرس خبرې پای ته نه وې رسېدلې چې روح القدس پر ټولو نازل شو، هغه يهودان چې له پطرس سره راغلي وو کله چې ئې په غيريهودانو د روح القدس نازلېدل وليدل حيران شول، خو د شك هيڅ مجال نه وو پاتې، ځکه ليدل ئې چې ټول په مختلفو ژبو خبرې کوي!! په دې وخت کې پطرس وويل: له دې وروسته هيڅوك پر ما اعتراض نه شي کولی چې ولې غيريهودانو ته د تعميد غسل ورکوم!! ... د غيريهودانو د ايمان راوړلو خبره په هر ځای کې خوره شوه، ټولو رسولانو ته هم ورسېده،... کله چې پطرس بېرته ستون شو نو يهودي توکمه مسيحيانو پرې اعتراض وکړ چې ولې ئې له غيريهودانو سره ناسته پاسته کړې او تر ټولو بده دا چې پر يوه دسترخان ئې له دوی سره ډوډۍ خوړلې!!

دلته څو خبرو ته ځير شئ:

- د پولس د ملګرو په مذهب کې ټول هغه حرام غوښې حيوانات او حشرې حلال ګڼلي شوي چې د يهودانو په شريعت کې حرام ول!! او دا هم د پطرس د رؤيا له

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخې!! ښايي دغې رؤيا ته په پام سره نن مسيحيان د خنزير غوښه هم حلاله ګڼي، په داسې حال کې چې د بايبل مخکني کتابونه په ډېر تأکيد او تکرار سره هغه حرام شمېري!!

- د بايبل له وينا داسې معلومېږي چې پطرس خپله پورتنۍ رؤيا داسې تعبير کړې ده: غير يهودان هغه حيوانات او حشرې دي چې يهودانو حرام او د دوی کور ته ننوتل ئې د شريعت خلاف عمل ګڼلو، خو پطرس ته د دغې رؤيا او بيا له کرنيليوس سره له ملاقات نه وروسته ثابته شوه چې کېدی شي نور خلك هم د خدای د محبوبانو په ډلې کې راشي، نه د دوی کور ته ننوتل څه شرعي مانع لري او نه د تعميد غسل ورکول!!!
- دا خبرې ثابتوي چې مسيحيت له دې نېټې مخکې په يهودانو کې راخلاصه شوی وو او دا لومړی ځل وو چې د مسيح يو شاګرد د غير يهودي کور ته ننوځي او هغه ته د تعميد غسل ورکوي.
- يوازې په مسيح باندې ايمان د ټولو ګناهونو د بخښنل کېدو لپاره کافي ګڼي!!
- دا ټولې خبرې د هغه مذهب خلاف دي چې بايبل ئې عيسی عليه السلام ته منسوبوي.

پطرس ليکي چې دا کار په ترکيه او يونان کې هم وشو او هلته هم ډېرو غيريهودانو په مسيح ايمان راوړ، په ترکيه کې دا کار د برناپا په لاس تر سره شو چې ډېر مهربان او له روح القدس نه ډك وو!! همدلته د لومړي ځل لپاره د عيسی پلويان د مسيحيانو په نامه ياد شول!!

بايبل د پولس لپاره هم څو معجزې ثابتوي، يوه ئې د مخکنيو په څېر د يو ګوډ روغول ښيي، خو په ضمن کې ئې يو عجيب اعتراف کوي او ليکي: کله چې خلکو دا صحنه وليدله نو وئې ويل: دا سړي خدايان دي چې د انسان په بڼې کې راغلي دي!! داسې ئې وانګېرله چې برناپا، زئوس دی او پولس هرمس، زئوس او هرمس د يونانيانو خدايان ول... د زئوس د معبد کاهن د ګلانو له هارونو سره راغی چې د پولس او پطرس په غاړو کې ئې واچوي، ... او غوښتل ئې د دوی لپاره غوايي قرباني کړي... خو دوی ورته وويل: مونږ ستاسو په څېر انسانان يو!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګورئ چې تر پولس مخکې داسې خلك تېر شوي چې په انسانانو ئې د خدای ګمان کاوو، د دوی په نامه ئې معبدونه او زیارتونه جوړ کړي وو، د معبد تېګمار مجاور تر نورو مخکې د داسې خدایانو په غاړه کې د ګلانو هارونه اچول!! پولس خپل مذهب له دغو زړو شرکي مذاهبو نه اقتباس کړی.

ورپسې لیکي چې پولس د یهودانو په تحریك دومره ووهل شو چې خلکو ګمان وکړ مړ شوی، تر پښو ئې ونیولو او په کشولو کشولو سره ئې له ښار نه بهر وغورځاوو، خو دی هملته د ټولو په مخ کې راژوندی شو!!! بیا لیکي چې مسیحي شوو غیریهودانو ته وویل شو چې دوی باید ختنه شي، خو پولس مخالفت وکړ او وئې ویل: ولې دوی په داسې څه ګمارئ چې مونږ عملي نه کړی شو؟!! اعتراض کوونکي د ده د ځواب په اورېدو ساکت شول!! ...او پرېکړه وشوه چې غیر یهودانو ته وویلی شي: یوازې د هغو حیواناتو غوښه به نه خورئ چې د بتانو په نامه ذبح شوي یا مردار شوي وي او وینه به نه خورئ او زنا به نه کوئ، بس همدا!!!

ګورئ چې پولس ټول مسیحیت په دغو څو خبرو کې راخلاصه کوي او د مخکني شریعت ټول نور احکام لغو کوي؛ یوازې د هغو حیواناتو غوښه به نه خورئ چې د بتانو په نامه ذبح شوي یا مردار شوي وي او وینه به نه خورئ او زنا به نه کوئ، بس همدا!!! یعني له دې پرته بل هر کار جایز دی او د ټولو حیواناتو غوښه درته حلال ده!!

په لږ دقت سره به دا درته معلومه شي چې د پولس د ستاینو او معجزو په اړه چې دلته او تر دې د مخه څه لیکل شوي ټول ده په خپله لیکلي، خو د دې لپاره چې خلك ئې ژر او له تأمل نه پرته ومني بل ته ئې منسوب کړي، راتلونکی عنوان تاسو ته دا خبره په ډاګه کوي.

د مسیح پیام اروپا ته رسېږي

تر دې سرلیك لاندې بایبل په لاشعوري توګه د پولس او د ده د ملګرو وینا د متکلم په صیغه رااخلي او ښیي چې په خپله دوی خبرې کوي او وایي: نو څکه په تروآس کې کشتۍ ته وختو او مخامخ ساموتراکي ته او له هغه ځایه یوه ورځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته نیاپولیس ته ولاړو او په پای کې فلیپي ته ورسېدو، .. څو ورځې هلته پاتې شوو، له دې وروسته د سفر ټول بهیر داسې لیکل شوی لکه چې د دوی له منځ نه چا لیکلی وي!!! پوښتنه دا ده چې د بایبل د ادعا له مخې دا کتاب لوقا لیکلی او لوقا په دې سفر کې له پولس سره نه وو او لوقا هم دلته نه وایي چې د پولس له ملګرو نه چا دا قصه ورته کړې ده او د هغه وینا ئې رانقل کړې، دا ولې؟ د څه لپاره د لیکنې بڼه بدله شوې او لیکونکي ځان د پولس له ملګرو څخه معرفي کړی؟ د بایبل لیکونکي دې پوښتنې ته د ځواب ویلو لپاره په حاشیه کې لیکلي دي چې له دې وروسته لوقا له دوی سره ملګری شوی!! خو دا هسې یوه له درواغو نه د ربښتیا جوړولو بې ځایه هڅه ده. ځکه له دې څو سطره وروسته لیکنه بیا خپله بڼه بدلوي او د متکلم په ځای د غایب په صیغه خبرې کوي او لیکي چې پولس او سیلاس په دې خاطر زنداني شول چې یوه پیریانۍ وینځه چې په دوی پسې به روانه وه او خلکو ته به ئې ویل: دا خدایي خدمتګاران دي او غواړي تاسو ته د نجات لار دروښیي، څو ورځې ئې همدا کار وکړ، پولس ترې تنګ شو او پلیته روح ئې ترې وایسته او روغه شوه، له دې وروسته بیا لیکي چې پولس او سیلاس ئې ونیول او په لښتو ئې ووهل او زندان ته ئې ولېږل... د زندان رئیس په زنځیرونو وتړل د زندان تر ټولو خوندي ځای ته ئې ولېږل... خو نیمه شپه چې پولس په دعا مشغول وو سخته زلزله وشوه، دېوالونه ولړزېدل او زنځیرونه مات شول، د زندان رئیس له وېرې راپاڅېدو، ګمان ئې وکړ چې زندانیان تښتېدلي، غوښتل ئې ځان ووژني خو پولس پرې غږ کړ، ځان ته تاوان مه رسوه، مونږ نه یو تښتېدلي، ... نو پولس ته ئې وویل: زه څه وکړم چې نجات مې په برخه شي؟ هغه ورته وویل: زمونږ پر خدای عیسی مسیح ایمان راوړه چې ته او ټوله کورنۍ دې وژغورل شئ، هغه هم ومنله ایمان ئې راوړ، د تعمید غسل ورکړی شو، ...او دوی ئې آزاد کړل!!

له دیارلسمې جملې وروسته یو ځل بیا په لاشعوري توګه همغه اشتباه کوي او بحث د متکلم په صیغه مخکې بیایي او په اورشلیم کې د پولس د نیونې تر عنوان لاندې لیکي: کله چې له دوی نه بېل شوو په کشتۍ کې کوس ته ولاړو.... په پای کې د اورشلیم په لوري وخوځېدو... هلته د مناسون کور ته ورغلو... د هغه ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسیحیانو پولس ته مشوره ورکړه چې باید یهودانو ته وښیي چې ته یهودي مذهب ته التزام لرې، ده هم ومنله، سبا د خدای کور ته ولاړ... خو هلته خلکو په ده برید وکړ، پولیسانو وژغورو... بیا ئې د افسر په اجازه هغه خلکو ته یوه تفصیلي وینا وکړه، خپل ځان ئې معرفي کړ، د مسیحي کېدو قصه ئې وکړه، .... او په پای کې ئې د غیریهودانو د ایمان راوړو خبره وکړه، خلك د دې خبرې په اورېدو سره سخت تحریك شول او د ده په ضد ئې شعارونه ورکړل او د ده د اعدام غوښتنه ئې وکړه، د پولیسانو افسر دی برج ته داخل کړ او د ده د وهلو امر ئې وکړ، خو کله چې پوه شو دی رومي دی له وهلو ئې منصرف شو، سبا ئې محکمې ته ولېږو... له یوې محمکې بلې ته د ده محول کېدا او ځو ځلې او په تفصیل سره د ده د ژوند او مسیحي کېدو قصه او تکراري دفاعیه رااخلي او په پای کې ئې لاس ترلی او د پولیسانو په منځ کې روم ته رسوي، خو عجیبه دا ده چې دا لیکونکی په دې ټول اوږد سفر کې، هم په زندان کې، هم په لاره او هم په کشتۍ کې ورسره دی!! په هغه ځای او وخت کې هم ورسره دی چې دی یوازې دی او له ملګرو څخه ئې هیڅوك ورسره نه شته!! خو د دې قصې مجهول او غایب لیکوال ئې په همدې صیغه لیکي چې مونږ داسې وکړل او له مونږ سره داسې وشول او پولس دا او دا وویل!! او دا دا معجزې ئې وښودلې، تر هغه چې روم ته رسېږي او همدلته قصه نا تمامه پرېږدي!!
زه په ډېر اطمئنان سره ویلی شم چې دا جعلي قصه یقیناً په خپله پولس لیکلې او لوقا ته ئې منسوب کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوحنا انجیل

بايبل ليکي: يوحنا؛ دا د مسيح شاگرد چې ټول وجود ئې د خداى له ميني ډك وو، د عيسى واقعي شخصيت په دې انجيل کې څرګندوي... يوحنا په دې انجيل کې د عيسى هغه تعلق چې له خداى سره ئې لري په عرفاني او سليسي ژبې بيانوي.

مسيح زمونږ دنيا ته راغى

دا د دغه انجيل لومړى عنوان دى چې ترې لاندې لولو: په ازل کې، مخکې له دې چې څه پيدا شي، (کلمه) وه او د خداى په خوا کې وه، هغه تل ژوندى وو او دى په خپله خداى دى، چې څه شته د ده په وسيله پيدا شوي، داسې څه نه شته چې ده نه وي پيدا کړي، دا تلپاتې ژوندى خلکو ته نور او رڼا بخښي، خداى يحيى پيغمبر راولېږو چې دا نور خلکو ته معرفي کړي او خلك پرې ايمان راوړي، ... که څه هم نړۍ ده پيدا کړې وه خو کله چې دنيا ته راغى هيچا ونه پېژاندو، حتى په خپل ټاټوبي کې او په خپل قوم يهودانو کې چا ونه منلو، يوازې څو کسانو پرې ايمان راوړ، خو ده ټولو هغو کسانو ته چې ايمان ئې پرې راوړ دا حق ورکړ چې د خداى زامن شي، هو؛ يوازې دا کافي ده چې پر ده ايمان راوړي او نجات ومومي... د خداى کلمه انسان شو او د دې ځمکې پر سر او زمونږ په منځ کې ئې ژوند وکړ!!

دلته څو خبرو ته توجه په کار ده:

- يوازې په مسيح ايمان د نجات لپاره کافي ګڼل شوى، حال دا چې تر دې په مخکنۍ رسالې کې ويل شوي چې د الله په احکامو له عمل کولو پرته د ايمان دعوا هيڅ ارزښت نه لري او د انسان د نجات سبب نه کېږي.

- که په مسیح د ایمان راوړو په نتیجه کې نور هم د خدای زامن ګرځي، نو د دې معنی خو دا ده چې د زوی لفظ هم د مسیح په اړه په مجازي معنی راغلی او هم د نورو په اړه، دا ولې تاسو دا لفظ د مسیح په اړه په یوه معنی نیسئ او د نورو په اړه په بلې معنی؟ دا خو داسې ده لکه یوحنا چې د مسیح په هکله وایي: مسیح نور وو، یحیی دا نور خلکو ته معرفي کړ! مسیح خو نور نه وو، نور خو په سترګو نه لیدل کېږي، د نور اغېز خو هر څوك په خپلو سترګو ګوري، د بل معرفي ته اړ نه وي، دلته خو نور په مجازي معنی راغلی، همداسې د زوی لفظ هم په مجازي معنی راغلی.
- دا څومره کرکجنه مبالغه ده چې د مسیح په اړه وایي: که څه هم نړۍ ده پیدا کړې وه خو کله چې دنیا ته راغی هیچا ونه پېژاندو، حتی په خپل ټاټوبي کې او په خپل قوم یهودانو کې چا ونه منلو، یوازې څو کسانو پرې ایمان راوړ!! د دې خبرې معنی خو دا ده چې مسیح علیه السلام د نورو انسانانو په څېر یو عادي انسان وو، خدای نه بلکې د خدای پیغمبر وو او له ده سره همغه څه شوي چې له نورو پیغمبرانو سره شوي!!
- یوحنا وایي چې مسیح د خدای په خوا کې یوه کلمه وه! انسان شو، ځمکې ته راغی او زمونږ په منځ کې ئې ژوند وکړ!! پوښتنه کوو: د دې خبرې معنی څه ده؟ دا خو یوه نامکمله او نامفهومه جمله ده، کلمه خو وجود نه لري، کلمه او لفظ خو (شی) نه دی چې د خدای په خوا کې ئې وګڼو، کلمه خو د متکلم د ارادې او فکر مظهر دی او د دې ښودنه کوي چې متکلم څه غواړي او څه وايي، د دې ناقصې جملې بشپړه بڼه دا ده چې ووایو: مسیح د الله تعالی د یوې داسې کلمې مظهر دی چې مریمې علیها السلام ته ئې القاء کړه، الله تعالی فیصله وکړه چې مسیح له پلار نه پرته او یوازې له مور نه په فوق العاده توګه پیدا شي، دا فرمان ئې صادر کړ، مسیح د هغې کلمې مظهر دی چې دا الهي فرمان ئې منعکس کړ، قرآن هم د مسیح علیه السلام په هکله د (کلمه) لفظ کاروي خو د یوه بشپړ، مکمل او واضح آیت په ترڅ کې او فرمایي:

ßŠÅJ$$JR) ¨, s$$ŽΫ) « $'?ã (q$q)? Ÿr N$6 Ï/Š 'Î (qè? Ÿ É »GÅ6 $$Ÿ@d'»7

(c) ketabton.com: The Digital Library

«Î $Î (qäB$«ù çzB ÿrâr NƒóB 4Î $g9)ã ÿçJÎŸ2 r«Î $Ú^ qÞ‘ NƒóB ßó$Ó¤Šã

b& ÿçY» s ØS Óm°r ¤9Î ª! $$JRÎ Nà6 ©#Žöz (qßFR$ ôW»=0 (qãq)? Ÿwr ¾ÏÎ!ßâr

ÇÊÐÊÈ WxŠÅ2 r«Î $Î 4".r ÇÚ öF$’Î $Br N°q»J¡ 9$’Î $B ¼ã©Ïr ¼ã šc qä3ƒ

النساء: ۱۷۱

اې اهل کتابو! په خپل دين کې غلو مه کوئ او د الله په هکله له حق نه پرته بل څه مه وایئ، بې شکه چې مسیح د مریمې زوی خو یوازې د الله رسول او د ده هغه کلمه وو چې مریمې ته ئې القاء کړې وه او د ده یوه روح، نو پر الله او پیغمبرانو ئې ایمان راوړئ او مه وایئ چې درې دي، ډډه وکړئ، چې دا درته غوره دی، الله خو یوازنی اله دی، له دې نه منزه دی چې کوم زوی ئې وي، څه چې په آسمانونو کې دي او څه چې په ځمکې کې دي ټول د ده دي او الله د وکیل په حیث کافي دی.

د بایبل منونکو ته وایو: یوازې مسیح نه بلکې د عالم هر (شی) د الله تعالی د یوې کلمې مظهر دی، یوحنا هم د الله تعالی د یوې کلمې مظهر دی، د الله تعالی له کلمې نه د یوحنا په څېر یو انسان جوړ شوی، یوحنا باید د الله تعالی د کلمو شمېر لږ تر لږه هومره وګڼي لکه د عالم د ټولو موجوداتو شمېر. جنابه! ته له یوې خوا وایې چې مسیح کلمه وو، له بلې خوا وایې هغه تل ژوندی وو او پر دې سربېره وایې چې هغه په خپله خدای وو!! دا درې خبرې هومره متناقضې دي چې یوازې ستر ناپوه او جاهل به په یوه وخت کې ټولې مني!! نه کلمه تلپاتې ژوندی (شی) ګڼلی شو، نه پر خدای د کلمې اطلاق کولی شو او نه د خدای په خوا کې بل شی په خپله خدای ګڼلی شو!!

له دې نه وروسته یوحنا د مسیح په اړه د یحیی د شهادت خبره کوي او وایي: ... یحیی کاهنانو ته وویل: زه مسیح نه یم، الیاس هم نه یم، زه هغه پیغمبر هم نه یم چې تاسو ورته منتظر یئ، کاهنانو ترې وپوښتل: نو ته څوك یې؟ هغه وویل: زه د اشعیا نبي د وړاندوینې سره سم هغه غږ کوونکی یم چې په بېدیا کې نعرې وهې: اې خلکو! د آقا د راتلو لپاره ځان تیار کړئ.... د هغه مقام دومره لوړ دی چې زه حتی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې ور نه یم چې څپلۍ ئې مخې ته کېږدم!! یوه ورځ وروسته ئې عیسی ولیدو چې د ده خوا ته راځي نو خلکو ته ئې وویل: وګورئ! دا همغه ورى دى چې خداى لیږلى تر څو د نړۍ د ټولو انسانانو د ژغورنې لپاره قرباني شي!! ....

دلته څو خبرې په پام کې ولرئ: د قرآن د وینا له مخې هم معلومېږي او د بایبل د ادعا له مخې هم چې عیسی علیه السلام او یحیی علیه السلام همزولي وو، دواړه یو ځاى، په یوې سیمې کې او حتی دواړه د هغه زکریا علیه السلام تر وصایت لاندې اوسېدل چې د یحیی علیه السلام پلار وو، د دې خبرې معنی دا ده چې د بایبل دا ادعا حقیقت نه لري چې یحیی علیه السلام تر عیسی علیه السلام نه هومره مشر او تر ده مخکې ګڼي چې ګواکې د هغه تر پیدا کېدو د مخه ئې خلکو ته د راتلو زېرى ورکاوو او لار ئې ورته آواروله، بایبل په دې اړه ډېرې متناقضې خبرې لري، کله لیکي چې دى ئې نه پېژاندو، له زندان نه ئې عیسی علیه السلام ته دوه کسان ورولېږل او دا پوښتنه ئې ترې وکړه چې آیا ته همغه موعود مسیح یې؟ کله لیکي چې دى ئې ولیدو او خلکو ته ئې وویل: وګورئ! دا همغه ورى دى چې خداى رالېږلى چې د نړۍ د ټولو خلکو د ګناهونو د بخښنې لپاره قرباني شي، دا همغه کس دى چې ویل مې له ما نه وروسته به راشي خو مقام به ئې تر ما لوړ وي!! ځکه چې تر ما نه مخکې موجود وو، ما هم نه پېژاندو!! خو خداى راته وویل: کله چې خلکو ته د تعمید غسل ورکوې او ودې لیدل چې خدایي روح له آسمانه راکوزېږي او د چا پر سر کښېني، نو پوه شه چې دا همغه کس دى چې ورته منتظر یئ، ما دا صحنه په خپلو سترګو ولیده نو ځکه شهادت ورکوم چې دى د خداى زوى دى!!

تاسو به د بایبل په ځاى ځاى کې وګورئ چې د انبیاوو او پیغمبرانو کار او ځانګړتیا د معجزو ښودل ګڼي، داسې لکه دلته چې د عیسی علیه السلام د پیغمبرۍ د اثبات نښه دا ګڼي چې له آسمانه کوتره راکوزه او پر سر ئې کښېنسته، یحیی علیه السلام له آسمانه غږ واورېدو او پوه شو چې عیسی علیه السلام پیغمبر دى، خو حقیقت دا دى چې پیغمبر د خپل پیغام، وینا، اخلاق او عملي ژوند له مخې پېژندل کېږي، لکه څنګه چې ونه له مېوې پېژندل کېږي شخصیتونه هم له خپل عمل او وینا پېژندل کېږي، مونږ محمد علیه السلام په خپلو سترګو نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی لیدلی، د ده معجزې مو هم نه دي مشاهده کړې، خو د هغه قرآن له مخې چې ده خلکو ته وړاندي کړ، مونږ په دې ایمان راوړی او د زړه سلول سلول مو په دې شهادت ورکوي چې دی یقیناً د خدای پیغمبر دی، د ده لوړ اخلاق، د ده هغه پیغام چې خلکو ته ئې درلود، هغه تبدیلي چې ده په نړۍ کې راوسته، هغه انسان چې ده ئې د جوړولو هڅه کوله، دا مونږ ته ثابتوي چې دی پیغمبر وو، مونږ چې د عیسی علیه السلام له میلاده دوه زره کاله وروسته په بایبل کې داسې کوم کلام وګورو چې د یوه پیغمبر له شأن سره ښايي نو وايو چې دا به حتماً د عیسی علیه السلام وینا وي، مونږ له بایبل سره په دې اړه موافق یو چې ناپوه انسانان او فاسقان به معجزې غواړي، عاقلان له معجزو پرته په دې پوهېږي چې څوك رښتوني پیغمبر دی او څوك د پیغمبرۍ دروغجن مدعي.

د یوحنا انجیل له دې وروسته په عیسی علیه السلام باندې د څو کسانو د ایمان راوړلو بهیر په داسې بڼې کې وړاندې کوي چې د واقعیتونو تر بیان یوې قصې ته ورته دی، لومړی دوه کسان د یحیی دوه شاګردان ګڼي چې یو ئې اندریاس نومېدو، هغه خپل ورور شمعون ته ورغی او روته وئې ویل: شمعونه! مونږ مسیح وموندو، هغه ئې له ځان سره راوست چې عیسی وګوري، عیسی څو شیبې ورته وکتل او بیا ئې ورته وویل: ته شمعون د یونا زوی ئې، خو له دې وروسته به پطرس یعني ډبره نومېږې، بله ورځ عیسی وغوښتل چې جلیل ته ولاړ شي، په لارې کې ئې فلیپ ولید او هغه ته ئې وویل: له ما سره راشه... فلیپ ولاړ او نتنائیل ئې وموندو او هغه ته ئې وویل: نتنائیله! مونږ مسیح موندلی! همغه چې موسی او د خدای نورو پیغمبرانو د ده په اړه خبر راکړی وو، نوم ئې عیسی دی، د یوسف زوی دی او د ناصره اوسېدونکی دی، ... کله چې عیسی ته نږدې ورسېدو عیسی وویل: وګورئ دا سړی یو شریف انسان او یو واقعي اسرائیلی دی!! نتنائیل وویل: له کومه وپوهېدې چې زه څوك یم؟ هغه ورته وویل: مخکې له دې چې فلیپ تا پیدا کړې ما د انځر تر ونې لاندې لیدلې!! نتنائیل په حیرت سره وویل: سالاره! ته د خدای زوی او د اسرائیلیانو پاچا یې!! ... دوه ورځې وروسته ئې په یوه واده کې چې دی او شاګردان ئې هم وربلل شوي وو، ناڅاپه شراب خلاص شول، د عیسی مور مریم

(c) ketabton.com: The Digital Library

(علیها السلام) ورته راغله او وئې وويل: شراب خلاص شوي، ده وويل له ما څه غواړې؟ لا د دې وخت نه دی چې زه معجزه وښيم، مور ئې خدمتګارانو ته وويل: څه خبره چې درته وکړي همغسې عمل وکړئ، هلته د اوبو شپږ ډبرين منګي وو چې په ودونو کې به ترې استفاده کېده او په هر يوه کې سل لېتره اوبه ځائېدې، عيسی خدمتګارانو ته وويل: دا منګي له اوبو ډك کړئ اوس له دې نه لږ واخلئ او د مجلس اداره کوونکي ته ئې ورورئ، کله چې هغه دا اوبه وڅښلې، نو زوم ته ئې وويل: څومره خوندور شراب!! داسې معلومېږي چې تاسو له نورو خلکو توپير لرئ چې ښه شراب د مجلس په پای کې خلکو ته ورکوئ!! او ورپسې ليکي: د قانا په کلي کې د عيسی دا معجزه د ده د بدلوونکي قدرت لومړی ننبه وه، شاګردانو ئې ايمان راوړ چې دی واقعاً همغه مسيح دی!!

تاسو به د بايبل په هيڅ ځای کې دا ونه مومئ چې د يوه پيغمبر د حقانيت ننبه او پر هغه د ايمان راوړلو وجه دا ښودل شوې وي چې هغه خپل قوم ته حقايق بيان کړي، د الله تعالی په لوري ئې دوی ته بلنه ورکړې، د بيا ژوندون په هکله ئې دوی ته قانع کوونکي دلايل وړاندې کړې، د سم انساني ژوند په اړه ئې دوی ته لارښوونه کړې، د خپل دعوت د حقانيت لپاره ئې مضبوط دلايل وړاندې کړي، د مظلومانو د ژغورنې غږ ئې اوچت کړی او خلکو د ده دعوت او دلايلو ته په پام سره په ده ايمان راوړی، دلته خو بايبل وايي چې عيسی عليه السلام د خپلې مور په وينا له اوبو ډك منګي په شرابو بدل کړل او د همدې لپاره د ده شاګردان په دې پوه شول چې دی واقعاً همغه مسيح دی چې دوی لټولو!! آيا دا خبره د يوه مؤمن انسان عقل مني چې د عيسی عليه السلام په څېر يوه ستر پيغمبر دې داسې کار کړی وي؟ دا د يوه پيغمبر په اړه د يوه شرابي قوم انګېرنه کېدی شي خو د يوه پيغمبر معجزه نه!!

قرآن مونږ ته د محمد عليه السلام د رسالت د اثبات لپاره دا نه وايي چې ده خلکو ته دا او هغه معجزې وښودې، بلکې وايي: دا له حکمته ډك قرآن، شهادت ورکوي چې دی پيغمبر دی!! د يٰس د سورې په لمړيو څلورو آيتونو کې راغلي: حکيم قرآن شهادت ورکوي چې بې شکه ته له پيغمبرانو څخه يې، په مستقيمې لارې برابر، د عزتمن رحيم خدای رالېږنه. په ګڼ شمېر آيتونو کې به دې ته ورته وينا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګورئ چې په ټولو کې قرآن د محمد علیه السلام د رسالت د حقانیت لپاره د شاهد په توګه وړاندې شوی، په دې آیتونو کې دا ویل شوي چې د قرآن عظمت او شأن، د قرآن حکیمانه لارښوونې، ذکر او پند ئې، په دې شهادت ورکوي چې محمد علیه السلام د نورو پیغمبرانو په څېر یو پیغمبر دی، د ده د پیغمبرۍ د اثبات لپاره قرآن کافي دی، د ده لار سمه ده او د عزیز رحیم خدای له لوري ښودل شوې لار ده. که څوك قرآن ته رجوع وکړي، په شفاف او صاف ذهن سره هغه مطالعه کړي، په هغه کې د ژور حکمت نه ډکو لارښوونو ته ځیر شي، حکیمانه دعوت ته ئې دقیقاً پام وکړي، علمي څېړني ئې او د طبیعت په اړه د هغه دقیق او عمیق علمي بحثونو ته ځیر شي او بیا دا کتاب د یوه ستر لیکوال، لوی عالم، معروف حکیم او نومیالي محقق له کتاب او لیکني سره مقایسه کړي، ډیر ژر او په آسانۍ به پوه شي چې د انسان لخوا د قرآن جوړیدا محال ده، خبرې ئې، لارښوونې ئې، مواعظ ئې، پریکړې او قضاوتونه ئې، احکام او قوانین ئې، استدلال ئې، د طبیعت او هستي په هکله دقیق علمي بحثونه ئې، دا ټول په څرګنده توګه ښیي چې دا یوه پیغمبر ته د الله له لوري ورکړی شوی کتاب کېدی شي نه د یوه انسان د ذهن زیږنده، که هرڅومره انسان پوه وي او د ډیر اوچت نبوغ خاوند، دا ورته ممکن نه ده چې داسې کتاب جوړ کړی شي.

همداراز قرآن د عیسی علیه السلام د معرفي لپاره تر دې د مخه چې د ده معجزاتو ته اشاره وکړي د ده ګڼ شمېر هغه صفتونه بیانوي چې د ده پر پیغمبرۍ دلالت کوي، فرمایي: هغه مخور، عزتمن او د وجاهت خاوند وو، د خدای مقرب بنده وو، صالح انسان وو، خلك ئې د الله تعالی بندګۍ ته رابلل، د تورات او انجیل علم ئې په برخه شوی وو، د پوهې او حکمت خاوند وو. د آل عمران د سورې له **۴۵** نه تر **۵۴** آیت پورې په دې هکله داسې راغلي:

هغه وخت چې ملائکو وویل: اې مریمې! بې شکه چې الله تا ته د یوې الهي کلمې زیرې درکوي، چې نوم به ئې مسیح عیسی د مریمې زوی وي، په دنیا او آخرت کې مخور او له مقربینو نه. او خلکو ته به په ماشومتوب او زوړوالي کې وینا کوي او له صالحینو څخه به وي. وئې ویل: اې زما ربه! څنګه به ما لره زوی وي؟! حال دا چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیڅ بشر لاسنه دی راباندې لګېدلی، وئې فرمايل: همدا سې الله چې څه وغواړي پیدا کوي ئې، چې کله د کوم کار پرېکړه وکړي ورته وایي: وشه نو هغه وشي. او کتاب، حکمت، تورات او انجیل به ورزده کړي. او د بني اسرائیلو په لوري یو رسول، په دې چې ستاسو د رب له لوري مې څرګنده نښه درته راوړې ده، هغه دا چې زه ستاسې لپاره له خټې نه د مرغه څېره جوړوم، بیا په هغه کې پو کوم، نو هغه به د الله په اذن سره ژوندی مرغه شي او د الله په حکم به له موره ړوند پیدا شوی او برګی روغوم او مړي به ژوندي کوم او په هغه څه به مو خبروم چې په خپلو کورونو کې ئې خورئ یا ئې ذخیره کوئ، بې شکه چې په دې کې تاسو ته څرګنده نښه ده که مؤمن یئ. او د هغه تورات تصدیقوونکی چې له ما نه مخکې وو او ترڅو ځینې هغه شیان درته حلال کړم چې پر تاسو حرام کړی شوي او ستاسو له رب نه مې څرګنده نښه درته راوړې، نو له الله نه ووېرېږئ او زما اطاعت وکړئ. بې شکه چې زما او ستاسې رب الله دی، نو عبادت ئې وکړئ، همدا نېغه لاره ده. نو کله چې عیسی د دوی کفر احساس کړ، وئې ویل: څوك مې د الله په لار کې ملګري دي؟ حواریونو وویل: مونږ د الله ملګري یو، په الله مو ایمان راوړی او ته دې شاهد وې چې مونږ مسلمانان یو. اې زمونږ ربه! په هغه څه مو ایمان راوړی چې تا رالېږلی، د پېغمبر متابعت مو وکړ، نو مونږ د شاهدانو په زمره کې ولیکه. او دوی پټ تدبیر ته لاس کړ او الله هم پټ تدبیر وکړ او الله خو تر ټولو غوره تدبیرکوونکی دی.

له دې نه په مخکني آیت کې د پېغمبر دا صفت بیان شوی چې په خپله علم غیب نلري خو الله تعالی ئې د وحي له لارې د غیب په ځینو خبرو خبروي او دلته د عیسی علیه السلام دا صفات ښودل شوي چې:

- په دنیا او آخرت کې به مخور او منلی وي او الله ته مقرب او نږدې.
- په ماشومتوب کې به هم له خلکو سره همغسې خبرې کولی شي چې په زړښت کې به ئې کوي.
- صالح بنده به وي.
- الله تعالی، عیسی علیه السلام په ځوانۍ کې خپلې خوا ته اوچت کړ، له قیامت

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مخکې به ئې ببرته رالېږي او خپل پاتې عمر به پوره کوي، په دې آيت کې دغه مطلب ته اشاره شوې.

دا آيتونه مونږ ته وايي چې مريم عليها السلام په دې نه پوهېږي چې الله تعالى به زوی ورکوي او په دې هم نه پوهېږي چې څنګه به ئې ورکوي، دا خو ئې په خيال کې هم نه ګرځېده چې له پلار نه پرته هم اولاد پيدا کېدی شي، ورته وويلی شو: الله چې څه وغواړي داسې ئې هم پيدا کولی شي، له پلار نه پرته هم، الله چې د کوم څه د کېدو پرېکړه وکړي نو يوازې امر ئې کافي دی، د ده له امر سره سم او له ځنډ نه پرته هغه کار ترسره کېږي.

عيسی عليه السلام ته د تورات او انجيل علم ورکړی شوی وو، د بني اسرائيلو په لوري پېغمبر لېږل شوی وو، ځرګندې معجزې ورکړې شوې وې، له ختې نه به ئې د مرغه شکل جوړ کړ او په هغه کې به ئې پو کړل او له هغه نه به ژوندی مرغه جوړ شو، له مور نه ړوند پيدا شوي او بره ګی به د ده په دعا روغ شو، مړی به د ده په دعا راژوندی شو، له دې به ئې خلك خبرولی شو چې څه به خوري او څه به په کور کې ذخيره کوي، د نن او سبا له خوراك نه ئې خبرولی شو، خو ده به په خپله خلکو ته ويل: دا زما ذاتي کار نه دی، د الله په إذن ئې ترسره کوم، دا زما د رسالت نښې دي، دا نښې شهادت ورکوي چې زه د الله پېغمبر يم. زما وينا همغه ده چې د موسی عليه السلام وينا وه، زه د تورات مصدق يم، تاسو له تورات نه عدول کړی، ستاسو مذهبي مشرانو په خپل سر او د تورات د حکم خلاف ډېر شيان په تاسو حرام کړي، زه راغلی يم چې دا اضافي پېټې ستاسو له اوږو راکوز کړم، په دې ټولو خبرو مې ستاسو د رب له لوري ځرګندې نښې درته راوړې، زما د پېغام خلاصه دا ده چې: له الله نه ووېرېږئ او زما اطاعت وکړئ، الله هم زما معبود دی او هم ستاسو معبود، د هغه عبادت وکړئ، سمه او مستقيمه لار همدا ده چې له الله نه پرته د بل چا عبادت ونه کړئ.

دا آيتونه مونږ ته لارښوونه کوي چې:

- د پېغمبرانو معجزې د دوی ذاتي کار نه دی، دا د الله کار او د دوی د رسالت نښې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د پېغمبرانو د دعوت خلاصه دا ده چې يوازې د يوه الله عبادت وشي، دوی يوازې دې ته مستقيمه لار واېي او همدې ته بلنه ورکوي.
- پېغمبران عليهم السلام يو د بل ملاتړ او تائيد کوي، موجود پېغمبر د مخکني تصديق کوي او د وروستني زېرى ورکوي، د بې لارې سياسي مشرانو په خبر نه وي چې واکمن مشر هم مخکني مشران محکوموي او هم د هغو د ختمولو هڅه کوي چې د ځان سيالان ئې ګڼي.
- د پېغمبرانو يوه اساسي دنده دا ده چې د خلکو له اوږو نه اضافي پېټي راکوز کړي او د دوی په لاس پښو کې اچول شوي زنځيرونه مات کړي، اضافي پېټي هغه څه دي چې ټګمارو مذهبي مشرانو له خپلې خوا په خلکو باندې لازم کړي او هغه ته ئې د دين او مذهب رنګ ورکړی او له زنځيرونو نه مراد هغه اضافي او جعلي قيود او حدود دي چې دوی له خپلې خوا وضع کړي خو هغوی ته ئې مذهبي بڼه ورکړې.

له دې نه معلومېږي چې په دين کې انحراف له همدې نه راولاړېږي چې په يوه او بل نامه د خلکو پېټي درانه کړی شي او د حلالو شيانو په حرامولو سره د دوی په لاس پښو کې زنځيرونه واچولی شي.

کله چې عيسی عليه السلام احساس کړه چې بني اسرائيلو د کفر لار غوره کړې او د دغو ټولو معجزو له ليدو سره سره ايمان نه راوړي، نو وئې ويل: زه د الله په لوري درومم، څوك مې په دې سفر کې ملګرتيا ته تيار دی؟ د ده مخلصو يارانو ورته وويل: مونږ د الله ملګرتيا ته چمتو يو، له تا سره د الله په لوري او د الله په لار کې سفر ته تيار يو، دا په اصل کې جهاد ته د تيارېدو په معنی وه او په دې سره الله تعالی له يوې خوا دا حقيقت بيانوي چې د عيسی عليه السلام په څېر پېغمبر له خپلو ټولو هغو بې ساري معجزو سره سره د انصار او ملاتړو په لټه کې دی، له هغو خاصو کارونو نه پرته نور کارونه په معجزو نه شي ترسره کولی، نور کارونه به د الله تعالی د عام او عادي سننو مطابق ترسره کوي، نه په خارق العاده توګه، له بلې خوا په پېغمبر باندې د ايمان راوړونکو مواصفات معرفي کوي، په پېغمبر واقعي او مخلص ايمان لرونکی داسې وي لکه د عيسی عليه السلام مخلص ملګري، د دوی څو خبرې رااخلي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ستا ملګرتيا په حقيقت کې د الله ملګرتيا ده، مونږ دې ملګرتيا ته چمتو يو.
- په کتاب ايمان لرو
- د پېغمبر متابعت کوو.
- تمنا مو دا ده چې زمونږ نومونه د شاهدانو په ډله کې وليکلی شي، د هغو کسانو په ډله کې چې د هدايت ډيوې ئې په لاس کې وي، د دوی د کړو وړو له مخې خلك په دې پوهېږي چې حقيقت څه ته ويل کېږي، حقيقي دين کوم دی، د الله په هکله مو عقيده څنګه وي او څنګه د ده عبادت وکړو او څنګه د يوه واقعي مخلص بنده په څېر ژوند وکړو، دوی، د دوی فکر او عقيده او د دوی عملي ژوند د نورو لپاره د شاهد حيثيت لري.

ګورئ چې قرآن عيسی عليه السلام او ياران ئې څنګه معرفي کوي او بايبل ئې څنګه معرفي کوي؟ بايبل هغه چا ته پيغمبر وايي چې شرابيانو ته اوبه شراب کړي، خو قرآن هغه څوك د پيغمبر په توګه معرفي کوي چې وينا ئې نورو پيغمبرانو ته ورته وي، د حلال او حرام په اړه ئې نظر همغسې وي لکه د نورو پيغمبرانو، د دوی په څېر ټول ګنده شيان د شرابو په شمول حرام وګڼي.

د بايبل له وينا معلومېږي چې خلکو پر عيسی عليه السلام د ده د معجزو له مخې ايمان نه دی راوړی، د ده د سيمې اوسېدونکو پر ده د ايمان په ځای د ده مخالفت ته ملا تړلې او د قرآن له وينا معلومېږي چې د ده نږدې ملګرو په الله تعالی ايمان او د عيسی عليه السلام متابعت او د الله په لار کې د ده مرسته او ملګرتيا خپله ځانګړتيا ګڼي، دوی د الله په لار کې کړاوونه وګالل، يهودانو د عيسی عليه السلام ډېر ياران ورته ووژل، په صليب ئې وځړول، په لاس پښو کې ئې ميخونه ټك وهل، په اور کې ئې وسوځول، دا پرېکړه وکړه چې عيسی عليه السلام په خپله ووژني او په صليب ئې وځړوي، الله تعالی په خاص تدبير سره هغه وژغورو، په ده او د ده په يارانو باندې دا بې رحمانه ظلمونه او د دوی صبر او زغم او پر خپل دين ټينګار د دې باعث شول چې خلك د دوی لار خپله کړي، د دوی دين حق دين وګڼي او له بې رحمو يهودانو نه ئې کرکه او نفرت په زړونو کې راپيدا شي، د يهودانو ټګمارو مذهبي مشرانو چې د کوم مقصد لپاره په عيسی عليه السلام او د ده پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملګرو کوم ظلمونه کول او دې ته ئې له مذهب نه د دفاع نوم ورکاوو، دا ټول ظلمونه ئې د مذهب تر نامه لاندې کول، خو اصلي موخه ئې خپل سيادت ساتل او خپلې ناروا ګټې وې، هغه ګټې چې د مذهب په نامه ئې ترلاسه کولې، دين د دوی دکان وو، غوښتل ئې خلك د عيسی عليه السلام دين ونه مني او په دې سره د دوی دکانونه ونه تړل شي، د تجارت هغه بازار ئې له کساد سره مخامخ نه شي چې دوی د مذهب سودا پکې کوله او دين ئې په دنيا خرڅولو، خو دوی له دې مکر او پټ تدبير نه برعکس نتيجه ترلاسه کړه، همدا د الله پټ تدبير وو د دوی د پټ تدبير په مقابل کې. وروستی آيت په څرګنده ښيي چې الهي تدبير همدا وو، عيسی عليه السلام او ملګري ئې د همدې لپاره له هغو امتحانونو سره مخامخ شول، همدغه ابتلاءات د دې لامل شو چې خلك په پراخه پيمانه مسيحيت ته مخه کړي او همغه څه وشي چې يهودانو د هغه د مخنيوي لپاره د دوی د کړولو لار غوره کړې وه!!

د يوحنا انجيل له دې وروسته ليکي: ... عيسی په اورشليم کې د خدای د کور خوا کې خلك وليدل چې د قربانۍ لپاره د غوايو، پسونو او کوترو په اخستلو لګيا دي، ... عيسی له پړي متروکه جوړه کړه او ټول خلك ئې له هغه ځايه وشړل، څاروي ئې وشړل او د صرافانو پيسې ئې خورې ورې کړې، د کوترو پلورونکو ته ئې وويل چې دا له دې ځايه لرې کړئ او زما د خدای له کوره بازار مه جوړوئ. شاګردانو ته ئې د دې حالت په ليدو سره د سپېڅلې کتاب دا وينا ورپه ياد شوه چې وايي: کومه مينه چې د خدای له کور سره لرم زما په زړه کې د دې مينې اور لمبې وهي، د يهودانو مشرانو ترې پوښتنه وکړه: ته په کوم حق دا کارونه کوې، که دا د خدای په امر سره وي نو په يوې معجزې سره ئې ثابته کړه، عيسی جواب ورکړ: ډېر ښه، کومه معجزه چې تاسو ته ئې درښيم هغه دا ده چې: د خدای دا کور وران کړئ چې زه ئې په دريو ورځو کې بېرته جوړ کړم!! هغوی ورته وويل: دا څه وايې؟ دا کور خو په شپږڅلوېښت کالونو کې جوړ شوی، ته غواړې په دريو ورځو کې ئې بېرته جوړ کړې؟... خو د خدای له کور نه د عيسی هدف د ده خپل ځان وو، کله چې عيسی له خپل مرګ نه وروسته بيا راژوندی شو، نو شاګردانو ته ئې د ده دا خبره ورپه ياد شوه او پوه شول چې له سپېڅلي کتاب نه د ده دا نقل قول د ده په اړه وو او حقيقت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې درلود.

د بايبل له ليکونکي پوښتنه کوو: عيسی عليه السلام ولې په دې وخت کې هغو خلکو ته يوه ښکاره معجزه ونه ښوده؟ د شرابو په محفل کې چې ځوك داسې خلکو ته معجزې ښيي چې مست دي او د بايبل په وينا سرونه پرې درانه شوي، نو د خدای په کور کې هغو خلکو ته ولې معجزه نه ښيي چې د معجزې غوښتنه ئې ترې کړې؟ په دريو ورځو کې د خدای د کور د بيا جوړولو خبره له دې سره څه تعلق لري چې عيسی عليه السلام ووژل شو او درې ورځې وروسته بيا راژوندی شو؟! مونږ خو د دې دواړو خبرو ترمنځ تړاو نه شو موندلی!! آيا کوم عاقل انسان به د چا پوښتنې ته داسې ځواب ورکړي چې نه يوازې سوال کوونکی پرې پوه نه شي بلکې د ده خپل شاګردان هم څو کاله وروسته پرې پوه شي؟ او شاګردان ئې هم داسې تعبير کړي چې د بايبل له ليکونکي پرته هيڅوك دا تعبير نه مني!! قرآن د اهل کتابو د بې لارې مذهبي مشرانو يوه لويه ځانګړتيا دا ګڼي چې د الله تعالی په کتاب کې لاسوهنې کوي او د کتاب د ويناوو موضع او ځای بدلوي، په بايبل کې له تحقيق نه وروسته زه پوه شوم چې د دې خبرې معنا څه ده، څنګه هغوی د کلام موضع بدلوي، د دې مثالونه ډېر زيات دي، چې يو ئې دا دی دلته ستاسو له نظره تېر شو، د خدای کور يعني د عيسی خپل بدن، د کور ورانول يعني د ده وژل، په دريو ورځو کې د کور بياجوړول يعني له وژل کېدو وروسته د عيسی بياراژوندي کېدا!!! او دا ټول د دې پوښتنې په ځواب کې چې ته ولې خلك د خدای په کور کې له پېر پلور څخه منعه کوې؟ که ته د خدای په امر دا کار کوې نو مونږ ته يوه معجزه وښيه!!

راشئ د دې يوه بله بېلګه هم وګورئ:

بايبل ليکي: يوه شپه د يهودانو يو ستر روحاني د خبرو آترو لپاره عيسی ته راغی، نوم ئې نيقوديموس او له فريسيانو څخه وو، عيسی ته ئې ويل: استاده! مونږ د دې ښار ټول روحانيون پوهېږو چې ته د خدای له لوري زمونږ د هدايت لپاره راغلی يې، دليل ئې هم ستا دغه معجزې دي، عيسی ورته وويل: که بيا ونه زېږېږې، هيڅکله د خدای ملکوت نه شې ليدلی!! څه چې وايم حقيقت همدا دی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیقودیموس په حیرت سره ورته وویل: له نوي پیدا ښښت نه ستا مقصد څه دی؟ زما په خبر یو سپین ږیری څنګه کولی شي بېرته د خپلې مور رحم ته داخل او بیا پیدا شي؟ عیسی ځواب ورکړ: تر څو چې څوك له اوبو او روح نه ونه زېږېږي د خدای ملکوت ته نه شي ننوتی!! جسماني ژوند انسان پیدا کوي خو روحاني ژوند د خدای روح له آسمانه د چا په برخه کوي!! ... داسې لکه چې د باد غږ اورې خو په دې نه پوهېږې چې دا له کومه راځي او چېرې ځي، د نوي پیدا ښښت په اړه هم څوك نه پوهېږي چې د خدای روح ئې څنګه وربخښي!!! نیقودیموس ترې وپوښتل: مقصد دې څه دی؟ زه ستا په خبرو پوه نه شوم! عیسی ځواب ورکړ: نیقودیموسه! ته د یهودانو له علماوو څخه یې، څنګه په دې خبرو نه پوهېږې؟ ... زه د خلکو د ژوند اړوند مسایلو په اړه درسره خبرې کوم او ته پرې باور نه کوې!! که د آسمان په اړه درسره خبرې وکړم څنګه به باور پرې وکړې؟!! ... لکه څنګه چې موسی په بېدیا کې مسي مار په یوه لرګي وځړاوو چې خلك ورته وګوري او له مرګه وژغورل شي، زه هم باید په صلیب وځړول شم تر څو خلك پر ما ایمان راوړي او له ګناه وژغورل شي او تلپاتی ژوند ئې په برخه شي!! ځکه خدای له خلکو سره دومره مینه لري چې یوازنی زوی ئې راولېږو، چې خلك پرې ایمان راوړي او د ده په وسیله خلك له دائمي مرګ نه وژغوري!!

که دغو خبرو ته لږ ځیر شئ نو ډېر ژر به پوه شئ چې دا بې ربطه، مبهمې او بې معنا خبرې هیڅکله د عیسی علیه السلام په څېر د یوه هوښیار داعي او پیغمبر خبرې نه شي کېدی، پیغمبران نه د هغو شاعرانو په څېر وي چې د شعر معنا ئې په خپل بطن کې وي او له ده پرته بل څوك نه پرې پوهېږي، نه د هغو فیلسوفانو په څېر چې خلك ئې د الفاظو په معنا او د استدلال په ماهیت نه پوهېږي، پیغمبر د (الناس) لارښود وي او خبرې ئې (عوامو) ته قابل فهم، نه په کې غموض او ابهام وي او نه د معما په څېر پوهېدل پرې ګران، د یو چا په خبرو چې د یهودانو ستر ستر مذهبي مشران او روحانیون نه پوهېږي نو عام خلك به څنګه پوه شي؟ زه د بایبل منونکو ته وایم: که تاسو دا پورتنۍ خبرې له بل چا واورئ، آیا یقین به مو راشي چې دا سړی یو هوښیار انسان دی؟ د یهودانو دې مذهبي مشر خو عیسی علیه السلام ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقیقت ویلی وو او د ده په پیغمبرۍ ئې اعتراف کړی وو، دغو بې ربطه او بې معنا خبرو ته څه ضرورت وو، ولې به عیسی علیه السلام د مننې په ځای داسې ځیږ، غامض او مبهم ځواب ورکاوو؟!! تاسو ته وایم: د بایبل د دغه ځواب له اورېدو وروسته ما ته ووایئ چې له بیا پیدا ښېښت او نوي زېږېدو څخه د عیسی علیه السلام مراد څه وو؟ په دې ځواب قانع شوي یئ؟ آیا په معنی ئې پوه شوي یئ؟

یوه بله بېلګه ئې هم وګورئ:

عیسی جلیل ته د تلو په لار کې د سوخار په کلي کې د یعقوب کوهي ته ورسېدو، د سفر له ستونزو ستومانه او د لمر له تودوخې تږی او د کوهي غاړې ته ناست وو، شاګردان ئې د خوراك اخیستلو لپاره کلي ته تللي وو، په دې وخت کې یوه سامري مېرمن راغله چې غوښتل ئې له کوهي اوبه راوباسي، عیسی اوبه تږې وغوښتې، مېرمنې تعجب وکړ چې څنګه یو یهودي له دې نه اوبه غواړي، یهودان خو له دوی نه هومره کرکه لري چې خبرې ورسره نه کوي څه دا چې د خوراك لپاره څه ترې وغواړي!! دې مېرمنې دا خبره هغه ته وکړه، عیسی ځواب ورکړ: که ته پوهېدی چې خدای څه لوړه هدیه تا ته درکوي او زه څوك یم نو له ما نه به دې ژوند بخښونکې اوبه غوښتې وې!! ښځې ورته وویل: ته خو نه سلواغه لرې او نه پړی او کوهی هم ډېر ژور، نو دا د حیات اوبه به له کومه راوړې؟ آیا ته زمونږ تر جد یعقوب نه لوړ او غوره یې؟ څنګه کولی شې چې د یعقوب د کوهي تر اوبو غوره اوبه مونږ ته راکړې؟ عیسی ځواب ورکړ: خلك د دغو اوبو له څښلو وروسته بیا هم تږي کېږي، خو هغه اوبه چې زه ئې ورکوم د دوی په بدن کې په داسې تل خوټېدونکې چینې بدلېږي چې تل دوی ته د حیات اوبه ورکوي او تلپاتې ژوند ورپه برخه کوي!! ښځې ورته وویل: باداره له دې اوبو نه لږ ما ته راکړه چې نور نو تږې نه شم او دې کوهي ته د بیا بیا راتلو له کړاوه وژغورل شم، عیسی ځواب ورکړ: ولاړه شه خپل مېړه راوله، هغې ورته وویل: مېړه نه لرم، هغه ورته وویل: رښتیا وایې، تر اوسه دې پنځه ځلې مېړه کړی او له چا سره چې اوس اوسېږې هغه ستا مېړه نه دی... ښځه هك پك حیرانه شوه او وئې ویل: داسې نه چې ته پیغمبر وې!! .... زه دومره پوهېږم چې مسیح راتلونکی دی، تاسو یهودان هم دا خبره منئ، کله چې هغه راشي ټولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې به څرګندې شي، عیسیورته وویل: زه همغه مسیح یم، په دې وخت کې شاګردان راورسېدل، که څه هم له دې حیران شول چې هغه له یوې ښځې سره خبرې کوي خو د څه ویلو جرأت ئې ونه کړ، هغې ښځې خپل منګی پرېښود، کلي ته ولاړه او خلکو ته ئې وویل: راشئ هغه څوك وګورئ چې ما ته ئې زما ټول مخکني کړي کارونه راپه ګوته کړل، آیا ګمان نه کوئ چې دی به همغه مسیح وي؟ خلك له کلي راووتل چې عیسی وګوري، په دې وخت کې شاګردانو اصرار کولو چې دی څه وخوري خو ده وویل: زه داسې خوراك لرم چې تاسو ترې خبر نه یئ، ... زما خوراك دا دی چې د خدای غوښتنې ترسره کړم او هغه کار وکړم چې ما ته ئې سپارلی دی!! آیا دا ګمان کوئ چې د فصلونو تر رېبلو لا څلور میاشتې پاتې دي، شا و خواته مو وګورئ چې د خلکو یو لوی پټی د رېبلو لپاره تیار دی، لوګرې به ډېره ښه بدله ترلاسه کړي که دا محصول په آسماني ګودامونو کې ذخیره کړي، څومره ستر برکت به د کرونکي او رېبونکي په برخه شي!! دا متل دلته هم صدق کوي چې نورو وکرل او مونږ ورېبل!!... ډېر خلك راغلل او ایمان ئې راوړ او له عیسی نه ئې وغوښتل چې له دوی سره کلي ته ولاړ شي، ورسره ولاړ او دوه ورځې ئې ورسره تېرې کړې!!

دلته هم ګورئ چې عیسی علیه السلام ته داسې خبرې منسوب شوې چې مخاطب ئې په مطلب نه پوهېږي، له ښځې اوبه غواړي، خو بیا همدې ښځې ته وایي: که زه دې پېژندلی وی نو له ما نه به دې د حیات اوبه غوښتې وې!!! په داسې حال کې چې هغې هیڅ څه نه وو ترې غوښتي!! ښځې ته نه وایي چې د حیات له اوبو نه د ده مراد څه دی؟ څنګه به ئې تلپاتې ژوند په برخه کېږي؟ څنګه به د تل لپاره له تندې ژغورل کېږي؟ داسې خبرې خو له هغه چا سره ښایي چې له خلکو او د دوی له عقل سره لوبې کوي نه له پیغمبر سره چې خلکو ته واضح پیغام او څرګنده لارښوونه لري، خلکو ته د نجات لار ښیي او الله تعالی ئې د همدې لپاره خلکو ته لېږي، ګورئ چې د بایبل د وینا له مخې هغه بدکاره ښځه چې له پردي سړي سره اوسېده په همدې سره له ژغورل شوو څخه وګڼل شوه چې مسیح ئې وپېژاندو، په داسې حال کې چې بایبل په خپله په نورو ځایونو کې وایي چې دا مهمه نه ده چې څوك په دې پوه شي چې دا کس پیغمبر دی، مهمه دا ده چې د پیغمبر متابعت

(c) ketabton.com: The Digital Library

وشي، که یوازې پېژندا کافي وی نو عیسی علیه السلام به د یهودو هغه مذهبي مشر ته نه ویل چې ته لا په دې نه پوهېږې چې جنت او د خدای ملکوت ته د داخلېدو لار کومه ده!! همداراز ګورئ چې خپلو شاګردانو ته د ده خبرې داسې ګڼي چې نه واضح معنا لري او نه هغوی پرې پوهېږي: زه داسې خوراك لرم چې تاسو ترې خبر نه یئ!! زما خوراك دا دی چې د خدای غوښتنې ترسره کړم او هغه کار وکړم چې ما ته ئې سپارلی دی!! ... دا متل دلته هم صدق کوي چې نورو وکرل او مونږ وربېل!!... مونږ نه پوهېږو چې دا متل دلته څنګه صدق کوي؟ که له کرلو او رېبلو نه مراد د کلیوالو لاربښوونه او هدایت وي نو دلته خو کرل او رېبل دواړه په خپله عیسی علیه السلام کړي، نه نورو!! عیسی علیه السلام خو وږی او تږی وو، خوراك او څښاك ئې کاوو، د دې معنی څه ده چې شاګردانو ته وایي: زه داسې خوراك لرم چې تاسو ترې خبر نه یئ؟!!

بایبل له دې وروسته عیسی علیه السلام ته څو معجزې منسوبوي او وایي: د یوه افسر بیمار زوی ئې روغ کړ، یوه داسې ناروغ ته ئې شفا ورکړه چې اته دېرش کاله د یوه حوض خوا ته په دې طمع پروت وو چې کله د حوض اوبه وخوځېږي نو دی به ورودانګي او روغ به شي، دا حوض د ښار د یوې دروازې خوا ته وو، چې د پسه دروازه نومېده، مشهوره شوې وه چې دې حوض ته په کال کې یو ځل فرشته راځي او په کې لامبي، د اوبو خوځېدا د فرشتې د لامبو نښه ګڼل کېده او د خلکو باور دا وو چې که له فرشتې وروسته هر څوك تر نورو مخکې په دې حوض کې ولمبېږي نو له هرې بیمارۍ روغېږي. دې بې وزلي ته دا فرصت په لاس نه وو ورغلی، مفلوج وو، نور به ترې مخکې شول، عیسی علیه السلام ولېدو او هغه ته ئې وویل: خپله بستره ونغاړه او خپل کور ته ولاړ شه چې نور نو ته روغ یې!! د بایبل لیکونکي ته وایم: څومره کسان به په دې طمع دې حوض ته راغلي وي؟ او له روغېدو پرته به تللي وي؟ خو د خلکو باور همغسې پاتې شوی او نور ورته راغلي او کلونه کلونه ئې د هغه خوا ته تېر کړي؟ ته چې عیسی علیه السلام او د ده شاګردانو ته کومې معجزې منسوبوې آیا د دغه حوض له کراماتو نه څه توپیر لري؟ ما ته خو داسې ښکاري چې د نړۍ په ګوټ ګوټ کې دې حوض ته ورته مقامات

(c) ketabton.com: The Digital Library

هومره دې چې شمېرل ئې ګران دي، که وواېو د هر کلي خوا ته خلکو او مخصوصاً ټګمارانو داسې ځايونه ټاکلي او هغوی ته ئې داسې کرامات او تر دې هم زيات منسوب کړي مبالغه مو نه کړې، ډېرو قبرونو او زيارتونو ته خلك په همدې طمع درومي او په داسې حال کې چې هيڅا ته ئې هيڅ ګټه نه رسي خو بيا هم د منونکو اعتقاد ئې نه يوازې نه کمزوری کېږي بلکې مريدان ئې تر مخکې زياتېږي!! د شيطان د مبلغينو شمېر او پر جاهلانو د دوی د تبليغ اغېز هومره دی چې کولی شي په داسې مقاماتو د باور لرونکو شمېر کمېدو ته پرې نه ږدي!! ته خو د حوض خوا ته د يوه مفلوج يادونه کوې، مشهد ته ولاړ شه داسې بيماران به وګورې چې د زيارت له ستنو سره ئې ځان په زنځېرونو تړلي او وايي: امام رضاء! زه دې سپی يم، زما مراد ترسره کړه!! آيا پوهېږې چې په دې زيارت څومره سره زر لګول شوي؟ او دا له کومه ترلاسه شوي؟ که پوه شې نو حيران به شې، دا ټول له هغو نه ترلاسه شوي چې د زيارت په کراماتو باور لري خو هيڅ کرامت ئې په خپلو سترګو نه دی ترې ليدلی!! او دا د هغه چا قبر دی چې له خپل کور کلي هجرت او له خپلو دښمنانو نه تېښتې ته مجبور شوی وو او ويل کېږي چې ډېره موده د وخت له حاکم سره ملګری وو، خو هغه وغوښتل چې دی ووژني، نو د شربت په نامه ئې په زهرو لړلی جام ورکړ چې وئې څښي او دی پوهېدو چې په دې کې زهر اچول شوي خو سره له دې ئې وڅښل او (شهيد!!) شو!! آيا پوهېږې چې دا خبرې ئې ولې په ده پسې جوړې کړې دي؟ دا د دې لپاره چې دی د خدای له لوري منصوصي امام ګڼي، د دوی د عقېدې او باور خلاف دغه منصوصي امام له بل سره بيعت کړی!! اوس نو دوی مجبور دي د دې لپاره څه توجيه جوړه کړي، نو ځکه غواړي وښيي چې ده په (ظاهر) کې بيعت کړی وو خو په په (باطن) کې مخالف وو، (تقيه) ئې کوله، د وخت حاکم پرې پوهېدو، نو ځکه ئې د ده د وژلو پرېکړه وکړه!! خو دغه بې بنسټه استدلال دوی له بلې ستونزې سره مخامخ کوي، دا پوښتنه ئې مخې ته ږدي چې دا امام خو بايد په غيب پوهېدو، ولې ئې د زهرو جام وڅښلو؟ ولې ئې ځان په خپل لاس ووژلو؟ ولې ئې له دې حالت نه ځان ونه شو ژغورلی؟ څوك چې په خپل ژوند کې له وېرې (تقيه) کوي، خپل (ظاهر) د (باطن) خلاف جوړوي او له مجبوريت او وېرې د زهرو جام په

سر اړوي، هغه به له مرګه وروسته څنګه د بل مرسته وکولی شي؟ دې پوښتنو ته هغوی یو ځواب لري: ستاسو عقیده خرابه ده!! که مو عقیده سمه وی دا پوښتنې به مو نه کولې!!! د بایبل منونکو ته وایو: ګورئ چې تاسو په خپلو شرکي عقایدو کې یوازې نه یئ، په دې کړه لار ډېر نور درسره روان دي.

مونږ د عیسی علیه السلام په معجزو ایمان او باور لرو، قرآن په ډېر وضاحت او تفصیل سره د ده معجزې بیانوي، خو قرآن وایي چې دا معجزې د الله تعالی په إذن او حکم ترسره کېدې، په کوم ځای او وخت کې چې الله تعالی د دغو معجزو څرګندېدا ضروري او مفید ګڼله همغه وخت ترسره کېدې، دا د عیسی علیه السلام ذاتي کار نه وو، د ده په خوښه او اختیار نه ترسره کېدې، (بایبل هم وایي چې عیسی خلکو ته وویل: زه په خپله خوښه او میل کوم کار نه کوم)، قرآن وایي چې دی لا د مور په غېږ کې ماشوم وو چې خلکو ته ئې همغه خبرې کولې چې په ځوانۍ کې ئې کولې، خو د ده لومړنۍ خبرې دا وې:

ÅMZà2 $B ûöä %º‘$7Ã ÓÍ=è_r ÇÌÈ $ŠÎ;R ÓÍ=è_r = »GÅ3ø9$# ÓÍ_9?#uä «! $#ß‰ö7tã ’ÎoTÎ) A$%

$ŠÎ©#Y$7_ ÓÍ_üèøgs† óOs9r ’ÎßÎ°qÎ/ #Ct/ur ÇÌÈ $‡m ÅMøBß $B Íoq4Ÿ2 “9$#ur Íoq4=¢Á9$$/ ÓÍ_»|¹ r&ur

ÇÌÈ مریم: ۳۰-۳۲

زه د خدای بنده یم، کتاب ئې راکړی، پیغمبر ئې ګرځولی یم او چې چېرې وم برکت ئې راپه برخه کړی او چې تر څو ژوندی وم په لمانځه او زکات ئې ګمارلی یم او په دې چې د مور په اړه به نېکي کوونکی وم او جابر او بد بخته سخت زړی به نه وم.

دا هغه اساسي خبرې دي چې بایبل د ټولو انبیاوو په اړه هېرې کړې دي، معجزې ئې له مبالغو په ډکو الفاظو سره بیانوي خو د دوی اصلي خبرې نه کوي!!

بایبل له دې وروسته لیکي چې عیسی پنځو زرو کسانو ته د یوې غونډۍ پر سر خوراك ورکړ، ټول ئې په پنځو ډوډیو او دوو ماهیانو ماړه کړل او په پای کې دوولس ټوکرۍ اتامونه ترې پاتې وو!! بیا لیکي چې عیسی خپل شاګردان هغه وخت له غرقېدو وژغورل چې په کشتۍ کې سواره ول، ناڅاپي طوفان راغی، نږدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو چې کشتۍ غرقه شي، هوا تیاره وه، ناڅاپه ئې عیسی ولیدو چې د اوبو پر سر راروان دی، دوی غوښتل هغه په کشتۍ کې له ځان سره سور کړي، خو متوجه شول چې کشتۍ ساحل ته رسېدلې... بیا لیکي چې سبا خلك د همغې غونډۍ خوا ته منتظر ول چې عیسی بیا وګوري، خو خبر شول چې هغه له سیند نه تېر شوی، پسې ورغلل، وئې موندو، پوښتنه ئې ترې وکړه: استاده! دلته څنګه راغلې؟ عیسی ځواب ورکړ: حقیقت دا دی چې تاسو د خوراك لپاره زما خوا ته راغلي یئ نه په ما د ایمان لپاره... دوی وپوښتل: څه وکړو چې خدای له مونږ راضي شي؟ عیسی وفرمایل: خدای له تاسو څخه غواړي چې په ما ایمان راوړئ، زه د ده له لوري لېږل شوی یم، هغوی وویل: که غواړې چې مونږ په دې خبرې ایمان راوړو چې ته مسیح یې نو باید تر دې زیاتې معجزې راوښیې، هره ورځ مونږ ته وریا ډوډۍ راکړه، همغسې لکه موسی چې زمونږ نیکونو ته په بېدیا کې ورکوله، عیسی وویل: دا ومنئ چې زما خدای دوی ته ډوډۍ ورکوله نه موسی او نن هم خدای له آسمانه حقیقي ډوډۍ تاسو ته درکړې!! دا حقیقي ډوډۍ خدای له آسمانه رالېږلې چې خلکو ته تلپاتې ژوند ورپه برخه کړي!! وئې ویل: باداره! له دغې ډوډۍ هره ورځ مونږ ته څه راکړه، عیسی ځواب ورکړ: دا حقیقي ډوډۍ زه په خپله یم، څوك چې زما خوا ته راشي هیڅکله نه وږی کېږي او څوك چې په ما ایمان راوړي هیڅکله به تږی نه شي!! ... یهودانو اعتراضونه پیل کړل چې ولې عیسی وایي زه له آسمانه راغلې ډوډۍ یم؟ مګر دی د یوسف زوی نه دی؟ مونږ ئې مور او پلار پېژنو... عیسی وویل: دا حقیقت دی چې له آسمانه نازل شوې ډوډۍ زه یم، چا چې دا ډوډۍ وخوړه تر ابده به ژوندی وي!! دا ډوډۍ په حقیقت کې زما بدن دی چې فدا کوم ئې ترڅو خلك وژغورل شي!! تر څو چې د مسیح بدن ونه خورئ او وینې ئې ونه څښئ هیڅکله نه شئ کولی چې ابدي ژوند ترلاسه کړئ!! زما بدن واقعي خوراك او زما وینې واقعي څښاك دي، څوك چې زما بدن وخوري او زما وینې وڅښي، زه به په ده کې پاتې شم او دی په ما کې!! بایبل ورپسې لیکي: د دې خبرو درك کول دومره ګران وو چې حتی د عیسی شاګردانو هم یوه بل ته ویل: ګرانه ده چې پوه شو دی څه ویل غواړي؟ څوك کولی شي د ده د خبرو په مراد او مقصد پوه شي؟!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهېږو دا څنګه معجزې او دا څنګه خبرې دي؟ وايي چې نن د يوې معجزې په ليدلو سره پنځو زرو کسانو ايمان راوړ، داسې ايمان چې سبا په مسيح پسې له هغه سيند نه تېر شول چې له کشتۍ پرته څوك نه شو ترې تېرېدی، خو سبا دغو ټولو کسانو مسيح يوازې پرېښود او ترې ولاړل، دا ځکه چې د ده خبرې ئې درك نه کړی شوې!! نه پوهېږو د بايبل ليکونکی عيسی عليه السلام ته د داسې خبرو له منسوبولو څخه څه مقصد لري؟ آيا مقصد ئې د ده ستاينه ده او غواړي په دې سره د ده مقام لوړ کړي؟ دا خو په حقيقت کې هغه ته يو لوی عيب منسوبول دی، څوك چې د خپل مخاطب له سويې لوړې خبرې کوي او اورېدونکي د ده د خبرو په مطلب نه پوهېږي، په حقيقت کې يو کمزوري او ضعيف مبلغ دی، هم خپل وقت ضايع کوي او هم د خپلو مخاطبينو، د عيسی عليه السلام په څېر يو حکيم پيغمبر به څنګه خلکو ته دا خلاف واقع، بې معنی او مبهمې خبرې کوي چې له آسمانه نازله شوې ډوډۍ زه يم!! زما بدن حقيقي خوراك دی!! او زما وينه حقيقي څښاك!! څوك چې زما بدن وخوري او زما وينې وڅښي ابدي ژوند به ئې په برخه شي!! زه به په ده کې پاتې شم او دی په ما کې!! بايبل په خپله ليکي چې له دې وينا وروسته ټول شاګردان ترې ولاړل، يوازې دولس کسان ورسره پاتې شول، دوی ته هم عيسی وويل چې تاسو چېرې ځئ؟ هغوی ورته وويل: له تا پرته چا ته ورشو؟ د دې معنی دا ده چې داسې خبرې نړدې ملګري او شاګردان هم ترې بېل کړل!! دا خبرې حقيقت نه لري، د مسيحيانو ټګمارو مذهبي مشرانو جوړې کړې دي، دوی د رحماني ماښامني په نامه يو مذهبي دود رايج کړ، د دې دود لپاره ئې دا خبرې عيسی عليه السلام ته منسوب کړې، په دې مراسمو کې مسيحيان په کليسا کې راغونډوي، خوراك او څښاك پرې وېشي او دې ته د مسيح د بدن او وينو نوم ورکوي او ورته وايي: دغه شراب چې تاسو په دې رحماني ماښامني کې څښئ په دې سره ستاسو وينه د مسيح په وينې بدلېږي او دا سپېڅلې ډوډۍ چې په دې ماښام ئې تاسو خورئ په دې سره ستاسو بدن د مسيح بدن ګرځي!! چې مسيح کېدا دومره آسانه ده نو ولې د کشيش خوا ته نه راځئ؟ ولې خپلې قرباني او خيراتونه کليسا ته نه سپارئ!!

ګورئ چې خلك له عيسی عليه السلام نه پوښتنه کوي چې مونږ څنګه د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای رضا ترلاسه کولی شو؟ بایبل د دې پوښتنې ځواب دا ګڼي چې عیسی ورته وویل: په ما ایمان راوړئ!! نور نو بایبل څه نه وايي چې د دې ایمان معنی څه ده؟ دوی باید په خپل عملي ژوند کې څه وکړي؟ عیسی له دې پرته بله خبره هغوی ته نه لري!! حال دا چې دې خلکو په عیسی ایمان راوړی وو، د ده معجزې ئې لیدلې وې، په دې ئې باور کړی وو چې دی مسیح او د خدای پیغمبر دی!! آیا بایبل دغه ایمان کافي نه ګڼي، دې ته د ایمان په سترګه نه ګوري؟ که دا ایمان نه وي او ایمان له دې علاوه نورې غوښتنې او مقتضیات هم لري نو بایبل ولې د هغوی له بیانولو ډډه کوي؟!!

بایبل لیکي چې حتی د عیسی وروڼو هم په ده ایمان نه وو راوړی، حتی په ملنډو ملنډو او د طعنې په توګه به ئې ده ته ویل: یهودیه ته ولاړ شه چې نور خلك هم ستا معجزې وګوري!! که څان داسې پټ کړې نو بیا خو شهرت ته نه شې رسېدلی، که په رښتیا ستر شخصیت يې نو دا نړېوالو ته ثابته کړه!! دا خبرې ئې څکه ورته کولې چې د یهودیه خلکو د ده د وژلو پرېکړه کړې وه او ده هلته له تلو ډډه کوله!!

د یوې بدلمنې ښځې محاکمه

یوحنا تر دې عنوان لاندې لیکي:... عیسی د خدای کور ته ولاړ، خلك ئې شاو خوا کې راغونډ شول، عیسی کښېناست او دوی ته ئې تعلیم ورکول پیل کړ، د قوم مشرانو او فریسیانو یوه بدلمنه ښځه چې په زنا ئې نیولې وه، ترلاس نیولې د خلکو مخې ته راوسته او عیسی ته ئې وویل: استاده! مونږ دا ښځه د زنا په حالت کې موندلې او نیولې ده، د موسی د قانون مطابق باید ووژل شي، خو ستا نظر څه دی؟ د دوی مقصد دا وو چې عیسی داسې څه ووايي چې د ده د محاکمې بهانه په لاس ورکړي، خو عیسی سر ټيټ واچاوو او په ځمکې ئې څه لیکل پیل کړل، د قوم مشرانو ټینګار وکړ چې دی څه ووايي، نو عیسی سر رااوچت کړ او وئې فرمایل: ډېر ښه! دومره ډېرې پرې وورو ئ چې ومري، خو لومړۍ ډبره به هغه څوك ولي چې ګناه ئې نه وي کړې!! بیا ئې خپل سر ټيټ واچاوو، د قوم مشران يو په بل پسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووتل، تر هغه چې د خلکو په وړاندې يوازې دا ښځه او عيسی پاتې شول، عيسی بيا سر رااوچت کړ او ښځې ته ئې وويل: هغه خلك چې ته ئې نيولې وې څه شول؟ حتی يو کس هم پاتې نه شو چې تا محکومه کړي؟ ښځې وويل: نه باداره، عيسی وفرمايل: زه هم تا نه محکوموم، ځه نور گناه مه کوه.

يوحنا له دې وروسته له يهودانو سره د عيسی عليه السلام ځينې خبرې رااخلي، داسې خبرې چې هغوی په ځواب کې ورته وويل: اوس معلومه شوه چې ته لېونی يې، ته يو پردی او سامري يې، ابراهيم او ټول نور پيغمبران مړه شول او ته مونږ ته وايې: څوك چې زما اطاعت وکړي، هغه نه مري، يعني ته له ابراهيم او له نورو پيغمبرانو هم لوړ يې، هغوی خو مړه شول!! ته ځان ته په کومه سترگه گوري؟ ... عيسی وويل: له دې د مخه چې ابراهيم دنيا ته راشي زه موجود وم، ... د قوم مشرانو چې نور ئې د ده د خبرې نه شوی زغملې، ډبرو ته ئې لاس کړ چې وئې وژني، خو عيسی د دوی له اړخه تېر شو او د خدای له کوره ووت او د دوی له نظره غايب شو!!

ورپسې د عيسی عليه السلام په لاس د يوه داسې ناروغ د روغېدا قصه رااخلي چې له موره ړوند پيدا شوی وو، د يهودانو مذهبي مشرانو ترې پوښتنه وکړه چې د چا په لاس روغ شوې؟ هغه ورته وويل: يو کس چې عيسی نومېږي، دوی په دې خبرې باور ونه کړ، د ړوند له مور او پلار نه ئې پوښتنه وکړه، هغوی ورته وويل: هو؛ دا زمونږ زوی دی، ړوند وو اوس روغ شوی، نه پوهېږو څنگه او د چا له لوري روغ شو!! دوی دا کس بيا راوغوښتو او ورته وئې ويل: د خدای شکر په ځای کړه، د عيسی نوم مه اخله، ځکه مونږ پوهېږو چې هغه شياد او شيطان کس دی، هغه ورته وويل: زه نه پوهېږم چې هغه ښه سړی دی که بد، دومره پوهېږم چې زما سترگې د ده په دعا روغې شوې، ... عجيبه ده چې تاسو د داسې چا په اړه معلومات نه لرئ چې ړوند ئې په دعا روغ شو!! هرڅوك پوهېږي چې خدای د بدو او شيطانو خلکو دعا نه اوري، د دنيا له پېدا ښته تر نن پورې داسې څوك نه دی پيدا شوی چې له موره ړوند پيدا شوی دې د ده په دعا روغ شي، که دی د خدای له لوري نه وي څنگه دا کار کولی شي؟ هغوی پرې چيغې کړې، اې حرامي! ته مونږ ته سبق

(c) ketabton.com: The Digital Library

راښيي؟ کله چې عيسی خبر شو ده ته ورغی او ورته وئې ويل: آيا ته په مسيح ايمان لرې؟ هغه ورته ويل: باداره! راته ووايه چې مسيح څوك دی؟ عيسی ورته وويل: تا هغه ليدلی او همدا اوس له تا سره خبرې کوي، هغه وويل: هو؛ خدايه! ما ايمان راوړی او د عيسی لمانځنه ئې په ځای کړه.

بايبل له دې وروسته عيسی عليه السلام ته يوه داسې غلطه خبره منسوبوي چې نه يوازې د ده بلکې د هر پيغمبر له لوړ شأن نه ډېره ډېره لرې ده، ليکي چې عيسی وويل: (څوك چې د پسونو غجل ته له دروازې داخل نه شي بلکې له دېواله ورواوړي نو يقيناً چې هغه غل دی، ځکه چې د مېږو شپون تل له دروازې ورننوځي او دروازه وال هم شپون ته دروازه پرانېزي، مېږې د ده غږ پېژني او په اورېدو سره ئې د هغه خوا ته ورشي، شپون د هرې يوې نوم اخلي او بهر ئې بيايي، هغه د مېږو په مخ کې درومي او دوی ورپسې خوځېږي، ځکه د ده غږ پېژني، مېږې په نابلد کس پسې نه ځي، بلکې له هغه تښتي، ځکه چې دوی ئې له غږ سره بلدې نه وي)، چا چې دا خبرې واورېدې د عيسی په مقصد پوه نه شول، نو عيسی په خپله ورته توضيح کړه او وئې ويل: د مېږو لپاره زه دروازه يم، څوك چې له ما نه مخکې راغلل ټول غله او لارې شکوونکي ول، د همدې لپاره واقعي مېږو د هغوی خبرو ته غوږ ونه نيولو، هو؛ زه دروازه يم!! څوك چې له دې دروازې ننوځي ژغورل کېږي، په داخل او بهر کې به ګرځي او سمسوره ورشه او څرځای به ئې په برخه کېږي، د غله کار دا دی چې غلا وکړي، ووژني او له منځه يوسي، خو زه راغلی يم چې تاسو ته واقعي او ابدي ژوند درپه برخه کړم، زه ښه او زړه سوانده شپون يم، ښه شپون له خپل ځان نه تېرېږي چې مېږې له لېوانو وژغوري، خو هغه څوك چې مزدور دی او شپون نه دی، کله چې وګوري لېوه په رمې بريد کوی نو مېږې پرېږدي او وتښتي، دا ځکه چې مېږې د ده نه دي او دی ئې شپون نه دی، ... زه ښه او مهربانه شپون يم، مېږې مې ما پېژني او زه دوی پېژنم، داسې لکه زما پلار چې ما پېژني او زه دی پېژنم، ... څوك نه شي کولی په خپل زور سره ما ووژني، زه په خپله ځان قربانۍ ته وړاندې کوم، ځکه د دې اختيار او قدرت لرم چې کله وغواړم خپله سا ورکړم او بېرته ئې ترلاسه کړم، زما پلار دا اختيار ما ته راکړی!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته څو خبرې د غور وړ دي:

- په دې مثال کې ویل شوي چې عیسی علیه السلام تر ځان د مخه نور پیغمبران غله او لاره شکوونکي ګڼلي!! دا په داسې حال کې چې د همدې بایبل په نورو برخو کې هغه د مخکنیو پیغمبرانو علیهم السلام ستاینه او تصدیق کړی او ویلي ئې دي چې زه د مخکنیو پیغمبرانو د شریعت د لغو کولو لپاره نه یم راغلی، بلکې د بشپړ کولو لپاره راغلی یم. څنګه ممکنه ده چې د عیسی علیه السلام له مبارکې خولې نه د ابراهیم علیه السلام، موسی علیه السلام او نورو پیغبرانو علیهم السلام په اړه داسې خبرې ووځي؟
- په دې مثال کې یو ځای عیسی علیه السلام له دروازې سره تشبیه شوی او په بل ځای کې له ښه او زړه سواند شپون سره، دا تشبیه په خپله ښیي چې پورتنۍ وینا د کوم کمزوري لیکونکي لخوا جوړه شوې او عیسی علیه السلام ته منسوب شوې!!
- الله تعالی د هیچا د مرګ او ژوند اختیار هغه ته نه دی سپارلی، د دې پرېکړه فقط الله تعالی کوي چې څوك کله پیدا شي او کله د مرګ داعي ته لبیك ووایي، که دا اختیار د عیسی علیه السلام په لاس کې وی نو نه به د ده کوم شاګرد وژل کېدو او نه به د بایبل په وینا دی په خپله په صلیب ځړول کېدو!! قرآن په دې اړه یوه ډېره ارزښتناکه لارښوونه لري او فرمایي: چا ته چې تاوان رسېږي او له کړاوونو او ستونزو سره مخامخ کېږي، دا ښیي چې د ده په واك کې نه د ګټې اختیار او واك شته او نه د تاوان او ضرر د دفع کولو قدرت او اختیار، پیغمبر علیه السلام ته فرمایي:

|= ǿ0$ ß-ã& ÀMZä ϕ9r ª! $ ä$© $B žw Î) #ŽŽ Ÿwr $ ÿ9R ÓÅ ÿZ Ï ä7 Î Bä& ŵ @è

ÇÑÑÈ bqZÏB ÷sã ÎQöq) Ï j ×Ï ± 0r ϕÉ R žw Î) $R& ÷b Î) âþ¡ 9$ ÓÍ_¡¡ B $Br Îö, ø$`Ï B N Ž ÿ ò6 GŠò]v

الاعراف: ۱۸۸

ووایه: نه د ځان لپاره د ګټې (رسولو) واك لرم او نه د ضرر او تاوان (دفع کولو)، مګر هغه څه چې الله ئې وغواړي او که په غیب پوهېدی نو ډېر خیر او ښېګړه به مې ترلاسه کړې وه او تاوان به نه رارسېدو، زه خو مؤمنانو ته د یوه خبرداری

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکوونکي او زېري ورکونکي نه پرته بل څه نه يم.

په يقين سره ويلی شو چې خپل قوم ته د عيسی عليه السلام وينا به همداسې وه لکه دلته چې قرآن فرمايلي او د بايبل خبره يو کرکجن تور او اتهام دی او عيسی عليه السلام د داسې غلطې خبرې له کولو ډېر برئ او لرې!

دلته به د بايبل له يوې بلې مغالطې سره مخامخ شئ، عيسی عليه السلام ته دا خبره منسوبوي چې وايي: زه او زما پلار خدای يو يو!! ليکي چې عيسی د خدای د کور په صحن کې ګرځېدو، د يهودو مشران د ده شاوخوا کې راغونډ شول او ورته وئې ويل: تر کله غواړې مونږ په شك او ترديد کې وساتې؟ که همغه مسيح يې نو مونږ ته په واضح توګه ووايه، عيسی ځواب ورکړ: ما مخکې تاسو ته ويلي دي خو تاسو باور ونه کړ، هغه معجزې چې زه ئې ښيم ثابتوي چې زه مسيح يم، خو تاسو ايمان رانه وړ، دا ځکه چې تاسو زما پسونه نه يئ، زما مېږې زما غږ پېژني، زه ئې هم پېژنم، هغوی په ما پسې راځي، زه هغوی ته تلپاتې ژوند وربخښم چې هيڅکله ونه مري، ځوك نه شي کولی هغوی له ما نه واخلي، ځکه زما پلار خدای ما ته راکړې دي، هغه تر هرچا زورور او قوي دی، هيڅوك نه شي کولی هغوی زما له پلاره واخلي، زه او زما پلار خدای يو يو!! د قوم مشرانو تېږو ته لاس کړ چې وئې وژني، عيسی وفرمايل: د خدای په امر او له خلکو سره د مرستې لپاره مې ډېرې معجزې وښودې، د کومې معجزې په سبب مې وژنئ؟ دوی ځواب ورکړ: مونږ د هغه کفر لپاره غواړو تا ووژنو چې ته ئې وايې، نه ستا د ښو کارونو په سبب، ځکه چې ته يو انسان يې خو د خدايي دعوا کوې!! عيسی ځواب ورکړ: آيا ستاسو په تورات کې نه دي ليکل شوي چې (تاسو خدايان يئ)؟ که په آسماني کتاب کې چې د غلطې خبرې راتګ په کې محال دی، هغه چا ته چې د خدای پيغام وررسېدلی وايي چې تاسو خدايان يئ، نو که هغه ځوك چې خدای په خپله سپېڅلی کړی او نړۍ ته ئې لېږلی، ووايي چې زه د خدای زوی يم، نو آيا دا کفر دی؟ که ما معجزې ونه ښودې په ما ايمان مه راوړئ او که مې وښودې نو که په ما ايمان نه راوړئ لږ تر لږه زما په معجزو ايمان راوړئ چې پوه شئ پلار مې زما په وجود کې دی او زه د ده په وجود

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې!! بیا ئې وغوښتل چې دی ونیسي خو دی ولاړ او ترې لرې شو!!

د دې برخې څو خبرو ته لږ ځیر شئ:

• عیسی علیه السلام ته له منسوب شوو خبرو نه معلومېږي چې په تورات کې د پیغمبرانو علیهم السلام او صالح او نېکو بندګانو لپاره داسې الفاظ په مجازي معنی راغلي چې د آقا، بادار، سالار او د خدای د زوی په معنی وو، د کږو زړونو خاوندانو دغه الفاظ په حقیقي معنی تعبیر کړي، د دې په ځای چې ووایي: د خدای د زوی معنی دا نه ده چې خدای ئې پلار دی او دی ترې پیدا شوی، بلکې مراد ئې دا دی چې الله تعالی ته دومره نازولی دی لکه زوی خپل پلار ته، خو مشرکو مذهبي مشرانو د دې الفاظو غلط تعبیر وړاندې کړی او له عیسی علیه السلام نه ئې د خدای حقیقي زوی جوړ کړی.

• د عیسی علیه السلام له ځوابه دا هم معلومېږي چې د ځان په اړه د خدای د زوی لفظ کارول داسې دی لکه په تورات کې چې هغو خلکو ته د (سالار، بادار یا خدای) نوم راغلی چې د الله تعالی پیغام وررسېدلی، دا لفظ به حتماً د انګریزي لارډ (**Lord**) ته ورته لفظ وو چې په پښتو کې په سالار او بادار سره تعبیر کېږي، په انګریزي کې دا لفظ د خدای په معنا هم راځي او د سالار او بادار په معنی هم، هغه ټګمار مذهبي مشران چې د خلکو له عقل سره لوبې کوي او د الهي کتابونو الفاظ د خپلو غلطو افکارو لپاره غلط تعبیروي، په هغه ځای کې هم دا الفاظ په حقیقي معنی تعبیروي چې په حقیقت کې په مجازي معنی راغلي.

• عجیبه لا دا ده چې د کومو الفاظو په کارولو سره چې یهودي مشرانو عیسی علیه السلام د کفر په ویلو تورنولو، د مسیحیانو ټګمارو مذهبي مشرانو له همدغو الفاظو دا کرکجنه شرکي عقیده راوایسته چې عیسی علیه السلام د خدای حقیقي زوی او یو له دریو خدایانو څخه دی او یا په خپله خدای د ده په شکل کې ځمکې ته راکوز شوی!! دا په داسې حال کې چې عیسی علیه السلام له خپلو دغو الفاظو نه هم د یهودي مشرانو تعبیر ردوي او هم هغه تعبیر چې مسحیان ئې ترې لري!! عیسی علیه السلام له دې خبرې نه چې زه او زما پلار خدای یو یو او زه د خدای زوی یم، د دغو دواړو ډلو تعبیر ردوي او د تورات له هغې خبرې سره ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته ګڼي چې د نورو پیغمبرانو او د دوی د اتباعو په اړه راغلي!!

یوحنا له دې وروسته عیسی علیه السلام ته د یوه مړي د راژوندي کولو معجزه منسوبوي او لیکي: د ایلعازر په نامه یو کس ناروغ شو، خویندو ئې چې مریم او مرتا نومېدې عیسی ته احوال ولېږو چې دوست دې ناروغ دی، مریم هغه ښځه ده چې د عیسی په پښو ئې ډېر ګران عطر توی کړل او بیا ئې په خپلو وېښتانو پاك کړل، کله چې عیسی دا خبر واورېدو وئې ویل: دا ناروغي به د ایلعازر د مرګ باعث نه شي بلکې د خدای د عظمت او جلال د زیاتوالي سبب به شي او زه د خدای زوی به هم له دې پېښې جلال او پرتم ترلاسه کړم!! ... کله چې عیسی د دوی سیمې بیت عینا ته راورسېدو نو خبر شو چې ایلعازر ئې څلور ورځې مخکې دفن کړی، ... مرتا ورته وویل: ... که له خدایه وغواړې زما ورور به بېرته راژوندی شي، هغه ورته وویل: ستا ورور به حتماً راژوندی شي، هغې وویل: البته چې هغه به له نورو سره یو ځای د قیامت په ورځ راژوندی شي، عیسی ورته وفرمایل: هغه څوك چې مړي راژوندي کوي هغه زه یم، څوك چې په ما ایمان ولري حتی که د نورو په څېر ومري بیا به راژوندی شي... مریم او د تسلیت لپاره راغلي یهودي مذهبي مشران هم هغه ځای ته راغلل، عیسی پوښتنه وکړه چې ایلعازر مو چېرې دفن کړئ؟... د قبر خوا ته راغلل، قبر ئې یوه سوري ته ورته وو چې په خوله کې ئې یوه ډبره ودرولې وه، عیسی وویل: ډبره لرې کړئ، مرتا وویل: څلور ورځې تېرې شوې دي جسد به ئې خراب او متعفن شوی وي، عیسی وویل: تا ته مې ونه ویل چې که ایمان راوړې نو د خدای له لوري به عجیب عجیب کارونه وګورې؟ عیسی آسمان ته وکتل او وئې ویل: خدایه! شکر چې زما دعا دې اورېدلې.... بیا ئې په لوړ غږ وویل: ایلعازره! بهر راووځه! ایعازر په داسې حال کې له قبره راووت چې کفن ئې ترې تاو وو، عیسی وویل: خلاص ئې کړې چې روان شي!! د قوم ځینو مشرانو ایمان راوړ، خو نور فریسیانو ته ورغلل او دا قصه ئې ورته وکړه، ستر کاهنان او فریسیان سره غونډ شول چې موضوع وڅېړي، پرېکړه ئې وکړه چې دا سړی ډېرې معجزې ښیي که خپلې مخې ته ئې پرېږدو ټول خلك به ورسره شي او رومیان به زمونږ په سیمې برید وکړي، هم به د خدای کور وران کړي او هم به قوم له منځه یوسي، ستر کاهن قیافا

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل: ښه دا ده چې یو کس فدا شي چې ټول قوم وژغورل شي، آیا دا غوره نه ده چې دا کس د ټول قوم لپاره فدا شي!! قیافا په حقیقت کې په دې خبرې سره وړاندوینه وکړه چې عیسی به د خلکو لپاره فدا شي!! دا ئې له خپله لوري ونه کړه بلکې د روحاني مقام په سبب ورته الهام شوه!!

په داسې حال کې چې مونږ په دې باور لرو چې عیسی علیه السلام ته د مړو د ژوندي کولو معجزه هم ورکړې شوې وه خو د بایبل په دې وینا کې څو د اعتراض وړ خبرې تر سترګو کېږي:

- د یوې نامحرمې ښځې په لاس د یوه پیغمبر په پښو عطر تویول او بیا ئې په خپلو وېښتانو پاکول، له یوه پیغمبر سره نه ښایي.
- عیسی ته منسوب دا خبره غلطه وخته چې دا ناروغي به د ایلعازر د مرګ باعث نه شي!! ځکه هغه مړ شو، بیا راژوندی کېدا ئې د ده له هغې خبرې سره اړخ نه لګوي، دا ځکه چې ده نه وو ویلي چې وبه مري خو بیا به راژوندی شي!!
- دا خبره هم د معنی له لحاظه غلطه ده او هم د الفاظو له لحاظه چې دا ناروغي به د ایلعازر د مرګ باعث نه شي بلکې د خدای د عظمت او جلال د زیاتوالي سبب به شي او زه د خدای زوی به هم له دې پېښې جلال او پرتم ترلاسه کړم!! د الله تعالی عظمت او جلال هیڅکله کم نه دی چې کومه پېښه ئې زیات کړي!! د عیسی علیه السلام په څېر یو پیغمبر هیڅکله داسې غلطه خبره نه کوي، که دلته عیسی علیه السلام ته دا خبره منسوب شوې وی چې: دا پېښه به د دې باعث شي چې خلك د خدای په عظمت او جلال اعتراف وکړي او ما د پیغمبر په توګه ومني، نو دا خبره هم د الفاظو له لحاظه صحیح ګڼل کېده او هم د معنی او محتوی له لحاظه.
- دا دوه خبرې هم بې بنسټه او غلطې دي چې ګواکې عیسی علیه السلام مرتا ته وویل: هغه څوك چې مړي راژوندي کوي هغه زه یم!! څوك چې په ما ایمان ولري حتی که د نورو په څېر ومري بیا به راژوندی شي!! دا ځکه چې مړي عیسی نه بلکې خدای ئې راژوندي کوي، د ایلعازر د ژوندي کېدو لپاره عیسی خدای ته دعا وکړه او په دې ئې شکر وکړ چې خدای د ده دعا قبوله کړه او دا ځکه چې مسیحیان نه د تل لپاره ژوندي پاتې کېږي او نه له مرګ نه ژغورل کېږي او د قیامت په ورځ خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوازې مسیحیان نه بلکې ټول انسانان، مسیحي او غیر مسیحي، مؤمن او کافر بیاراژوندي کېږي، عیسی علیه السلام به څنګه داسې غلطې خبرې کوي؟

• د قیافا دا خبره چې وئې ویل: (ښه دا ده چې یو کس فدا شي چې ټول قوم وژغورل شي، آیا دا غوره نه ده چې دا کس د ټول قوم لپاره فدا شي؟)، داسې تعبیرول چې دا د عیسی علیه السلام په اړه یوه وړاندوینه وه او دا خبره ده ته الهام شوې وه!! دا هغه کرکجن تحریف دی چې په بایبل کې ئې ډېرې بېلګې او مثالونه مومو!! عجیبه ده! قیافا نورو کاهنانو ته د عیسی علیه السلام د وژلو فتوی ورکوي خو یوحنا د ده فتوی یوه وړاندوینه او د خدای له لوري الهام ګڼي!!

یوحنا په دې پسې اورشلیم ته د عیسی علیه السلام د تلو قصه کوي او لیکي چې د سپېڅلي کتاب له وړاند وینې سره سم په خره سور ښار ته داخل شو، خلکو د ګلانو په ګېډیو او د خرما د څانګو په خوځولو سره ده ته ښه راغلاست وایو او ویل ئې: راتګ دې مبارك، ژوندی دې وي د اسرائیلیانو پاچا، درود پر تا اې د خدای پیغمبره!!... عیسی وویل: د دې وخت رارسېدلی چې زه په آسمان کې خپل مخکني جلال ته بېرته وګرځم،... آیا زه باید دا دعا وکړم چې اې پلاره! له هغه چې غواړي پر ما راشي ما وژغوره؟! خو زه د همدې کار لپاره دنیا ته راغلی یم!! نو وایم: اې پلاره! خپل نوم ته عزت او جلال ورکړه!! ناڅاپه له آسمانه یو غږ واورېدی شو چې وئې ویل: جلال مې ورکړی بیا به هم جلال ورکړم!! ځینو دا د تالندې غږ وګڼلو او ځینو وویل چې فرشتې ورسره خبرې وکړې!! خو عیسی وویل: دا غږ ستاسو لپاره وو اوس دا وخت رارسېدلی چې خدای د نړېوالو په اړه قضاوت وکړي او د نړۍ واکمن شیطان له قدرته عزل کړي، کله چې مسیح له ځمکې لوړ کړئ نو هغه به هم ټول خپل لوري ته لوړ کړي!! عیسی په دې خبرې سره په صلیب باندې د ده وژل کېدو ته اشاره کړې وه!!

دلته هم څو غلطې خبرې عیسی علیه السلام ته منسوب شوې: عیسی علیه السلام د نورو انسانانو په څېر په ځمکې کې او له خپلې مور مریمې نه پیدا شوی، دا خبره قطعاً غلطه ده چې ده ویلي: د دې وخت رارسېدلی چې زه په آسمان کې خپل مخکني جلال ته بېرته وګرځم. بایبل له دې مخکې لیکلي چې عیسی علیه السلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مکرره توګه دعا وکړه چې خدای ئې له دې کړاو نه وژغوري، خو دلته لیکي چې ده وویل: آیا زه باید دا دعا وکړم چې اې پلاره! له هغه چې غواړي پر ما راشي ما وژغوره؟! خو زه د همدې کار لپاره دنیا ته راغلی یم!! دا خبره هم غلطه ده چې عیسی علیه السلام په صلیب د ځړول کېدو لپاره دنیا ته راغلی وو، حقیقت دا دی چې عیسی علیه السلام د دې لپاره دنیا ته راغلی وو چې د الله تعالی پیغام خلکو ته ورسوي، دی د خدای پیغمبر وو، انجیل د خدای پیغام وو، د ده مأموریت دا وو چې دا الهي پیغام خلکو ته ورسوي، معجزې ئې د دې لپاره وې چې خلك ئې د خدای د پیغمبر په توګه ومني او انجیل د الله تعالی د پیغام په توګه قبول کړي.

- دا خبره هم ډېره رکیکه او بې معنا ده چې ګواکې عیسی علیه السلام وویل: اوس دا وخت رارسېدلی چې خدای د نړیوالو په اړه قضاوت وکړي او د نړۍ واکمن شیطان له قدرته عزل کړي، کله چې مسیح له ځمکې لوړ کړئ نو هغه به هم ټول خپل لوري ته لوړ کړي!! دا ځکه چې نه خو شیطان د نړۍ واکمن دی او نه هغه بر په آسمان کې اوسېږي او نه آسمان ته د عیسی علیه السلام له تلو وروسته شیطان پاتې خلك د ځان په لوري لوړ کړي!! د الله تعالی د وروستي قضاوت وخت هم لا تراوسه نه دی رارسېدلی!! د بایبل منونکي دې مونږ ته ووایي: آیا ممکنه ده عیسی علیه السلام داسې غلطې او خلاف واقع خبرې وکړي؟!!

یوحنا په دې پسې هغه آخري ماشامنی یادوي چې ګواکې عیسی علیه السلام له خپلو شاګردانو سره درلود، د ده خائن شاګرد اسخریوطي هم په کې شرکت کړی وو او همدلته ئې تصمیم ونیولو چې خپله خائنانه نقشه عملي کړي، عیسی اوبه، لوښی او تولیا راواخیستل او د خپلو شاګردانو پښې ئې ورووینځلې او بیا ئې وچې کړلې، کله چې شمعون پطرس ته راورسېدو، هغه وویل: استاده! ښه نه ده چې ته زمونږ پښې راووینځې! عیسی ورته وویل: اوس زما د دې کار په علت نه پوهېږې، یو وخت به پوه شې!! پطرس ټینګار وکړ، خو عیسی ورته وویل: که ما دې کار ته پرې نږدې نو زمونږ رابطه به سره قطع شي!! ... په پای کې عیسی دوی ته وویل: له دې کار نه مې مقصد دا وو چې تاسو همداسې د یوه بل پښې ووینځئ!! بیا ئې وویل: آسماني کتاب وایي: داسې یو کس چې له ما سره ئې ډوډۍ خوړلې له

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما سره به خیانت وکړي!! حقیقت دا دی چې له تاسو نه به یو کس له ما سره خیانت وکړي، ... زه (د دې کتاب لیکونکی یوحنا) د عیسی خوا ته ناست وم، ورنږدې شوم او ومې پوښتل: باداره! دا کس څوك دی؟ هغه ویل: دا هغه څوك دی چې زه به یوه ګوله مړۍ راواخلم او هغه ته به ئې ورکړم، په دې وخت کې ئې همدا کار وکړ او یهودا اسخریوطي ته ئې هغه ګوله مړۍ ورکړه، (په نورو ځایونو کې د دې خلاف بله خبره شوې، ویل شوي چې له ما سره به یو ځای لوښې ته لاس اوږد کړي!!)، څنګه چې دا مړۍ د ده له ستوني تېره شوه، شیطان ئې زړه ته ننوت، عیسی ورته وویل: تلوار وکړه او کار پای ته ورسوه! هیڅوك د دې خبرې په مقصد پوه نه شو، یهودا پورته شو او د شپې په تیاره کې ووت، عیسی د ده له وتلو سره سم وویل: زما وخت پای ته رسېدلی!! تاسو ته لارښوونه کوم چې یو له بل سره مینه او محبت کوئ، همداسې لکه زه چې له تاسو سره محبت لرم، ... شمعون پطرس وپوښتل: استاده! ته چېرې ځې؟ ... باقي قصه همغسې رانقلوي چې تر دې د مخه د متی او مرقس په کتابونو کې تر دې عنوان لاندې تېره شوې: (په دنیا کې د عیسی د ژوند وروستۍ ورځې)، خو څو ډېرې غلطې خبرې پرې علاوه کوي او لیکي: عیسی وویل: زه ځم چې د خدای په خوا کې تاسو ته ځای برابر کړم، کله چې هر څه تیار شي بېرته راځم او تاسو له ځان سره بیایم، که له دې پرته بله خبره وی نو حتماً مې تاسو ته کوله!!.. توما وویل: مونږ نه پوهېږو چې ته چېرې ځې نو څنګه به وکولی شو چې (هلته د درتلو) لار پیدا کړو؟ عیسی وویل: لار زه یم او ژوند زه یم، هیڅوك نه شي کولی خدای ته ورسېږي مګر زما په وسیله!! که پوهېدی چې زه څوك یم، نو هله به پوه شوي وئ چې زما پلار څوك دی، خو له دې وروسته هغه پېژنئ او هغه مو لیدلی!! فلیپ وویل: باداره! خدای مونږ ته راوښیه چې همدا زمونږ لپاره کافي ده!! عیسی ځواب ورکړ: فلیپه! آیا سره له دې اوږدې مودې چې له تاسو سره وم بیا هم نه پوهېږئ چې زه څوك یم؟ چا چې زه ولیدلم، نو پلار خدای ئې لیدلی، نو نور ولې غواړې چې هغه وګورې؟ آیا په دې ایمان نه لرې چې زه په پلار خدای کې یم او هغه په ما کې؟ کومې خبرې چې کوم دا زما خبرې نه دي د پلار خدای خبرې دي چې په ما کې ژوند کوي او دا دی دی چې دا کارونه کوي!! دا عین حقیقت دی... څوك چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ما ایمان راوړي همغه معجزې تر سره کولی شي چې ما ترسره کړې، حتی تر دې هم سترې، ځکه چې زه د پلار خدای لوري ته ځم، زما د نامه په یادولو سره هر څه چې له خدایه وغواړې نو زه ئې درکوم، ؛ زما نوم واخلئ او چې څه مو زړه غواړي هغه وغواړئ، زه ئې درکوم!! ... زه له خپل پلاره غواړم چې روح القدس ستاسو په برخه کړي... دې ته ورته ډېرې نورې ناپرتې او مسخره خبرې عیسی علیه السلام ته منسوبوي، دا هغه خبرې دي چې هیڅ عقلمن انسان به ئې نه ووايي او نه به ئې ومني، آیا ممکن ده چې عیسی علیه السلام دې خپلو شاګردانو ته ویلي وي:

- لار زه یم او ژوند زه یم!! پوښتنه کوو : د دې خبرو معنی څه ده؟ عیسی خو انسان دی نه لار!! او نه ژوندون!!
- هیڅوك نه شي کولی خدای ته ورسېږي مګر زما په وسیله!! پوښتنه کوو: دا تر ده مخکې په زرګونو تېر شوي پیغمبران او د الله تعالی صالح بندګان، چې عیسی علیه السلام ئې نه لیدلی او نه ئې پېژندلی، دوی خدای ته نه وو رسېدلي او الله تعالی نه وو ترې راضي شوی، که داسې وي نو بیا خو د بایبل ټولې هغه خبرې غلطې دي چې د دغو په اړه ئې کړې او لیکلي ئې دي چې ځېنو له خدای سره خبرې کړې، ځینو په خپلو سترګو لیدلی او ځینې ئې خپل نازولي زامن ګڼلي!!
- که پوهېدی چې زه څوك یم، نو هله به پوه شوي وئ چې زما پلار څوك دی، خو له دې وروسته هغه پېژنئ او هغه مو لیدلی!! چا چې زه ولیدلم، نو پلار خدای ئې لیدلی، نو نور ولې غواړې چې هغه وګورې؟ آیا په دې ایمان نه لرې چې زه په پلار خدای کې یم او هغه په ما کې؟... دا خبرې له یوې خوا بې معنی، خوشې او ناپرتې دي، یو لېونی به هم ونه وايي چې زه په خدای کې یم، خدای په ما کې دی او په ما کې ژوند کوي!! له بلې خوا د دې خبرو معنی خو دا ده چې عیسی ځان خدای ګڼي، د ده لیدل یعني د خدای لیدل، دا له دې پرته بله معنی نه شي درلودی چې عیسی په خپله خدای دی، که عیسی دا خبره کړې وي نو ولې خدای د بېل ذات په توګه یادوي، ولې هغه ته د پلار خدای نوم ورکوي، ولې دعا ورته کوي او ولې وايي چې زه د خدای په لوري ځم، د ده په خوا کې تاسو ته ځای برابروم؟ !! داسې متناقضې خبرې یوازې هغه څوك کوي چې یا د خپلو خبرو په معنی نه پوهېږي او یا غواړي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو له عقل سره لوبې وکړي... آیا ممکنه ده چې عیسی علیه السلام به ویلي وي چې: زه همغه خدای یم چې تاسو ئې د لیدو تلوسه کوئ؟!!

په اسلامي امت کې هم ځینې خرافات ځپلي متصوفین په دغې بیمارۍ اخته شول، تر مشرکو مسیحیانو هم مخکې ولاړل، د وحدت الوجود خرافي عقیده ئې راوایسته، که مسیحیانو یوازې د عیسی علیه السلام په هکله دا عقیده درلوده چې (خدای په ده کې دی او دی په خدای کې)، نو زمونږ جاهلو متصوفینو وویل: کله چې صوفي د عین الیقین مقام ته ورسېږي د خدای ذات په ده کې حلول کوي، دواړه سره یو شي، خدای په صوفي کې او صوفي په خدای کې شي!! په دې ګنده ډنډ کې مزید غرق شول او وئې ویل: صوفي د عالم هر څه ته د خدای په سترګه ګوري، د ده له نظره یو ذات په بېلابېلو بڼو کې راڅرګند شوی، ټول شیان له خدای نه رابېل شوي او بېرته په خدای منتهي کېږي، دا په داسې حال کې چې قرآن د اذلي او ابدي (خالق) او له هیڅ نه د پیدا شوي (مخلوق) خبره کوي، دواړه له یوه بل نه متباین، نه په ذات کې سره ورته او نه په صفاتو کې.

• ځوك چې په ما ایمان راوړي همغه معجزې تر سره کولی شي چې ما ترسره کړې، حتی تر دې هم سترې، ځکه چې زه د پلار خدای لوري ته ځم، زما د نامه په یادولو سره هر څه چې له خدایه وغواړئ نو زه ئې درکوم، ؛ زما نوم واخلئ او چې څه مو زړه غواړي هغه وغواړئ، زه ئې درکوم! پوښتنه کوو: د بایبل لیکونکی خو په عیسی علیه السلام ایمان لري، له هغو معجزو نه چې ده ته ئې منسوبوي یوه دې ترسره کړي، که دا کار نه دی کولی شي، نه پاپان او کشیشان، نو د عیسی علیه السلام د دغې پورتنۍ خبرې معنی څه ده؟ داسې ټګماران ډېر تېر شوي، ډېر اوس هم شته او ډېر به وروسته هم راشي چې خلکو ته وایي: مونږ ستاسو او د خدای تر منځ واسطه یو، زمونږ له لارې خدای ته رسېدی شئ، مونږ خدای ته واسطه کړئ چې څه غواړئ خدای ئې درکوي!! مونږ د خدای د کور دروازه وان یو، زمونږ له اجازې پرته نه ځوك دې کور ته ننوتی شي او نه ئې عرایض خدای ته وړاندې کېدی شي!! خو قرآن دغو مشرکینو، عوام غولونکو ټګمارانو ته په خوله کلك ګوزار ورکوي او فرمایي: خدای خپل بنده ته د غاړې تر رګ ورنږدې دی، د ده او بنده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترمنځ نه حجاب شته، نه خنډ او مانع، نه ئې کور دروازه لري او نه دروازه وان، نه الله تعالی د دنيا د حاکمانو په څېر دی چې د سفارش، واسطې او وسيلې له لارې د خلکو عرايض اوري او غوښتنو ته ئې ځواب وايي!!

يوحنا د عيسی د نيول کېدو په اړه داسې څه ليکي چې د متی او مرقس له وينا سره ژور توپير لري، دی وايي چې: يهودا له عسکرو او د خدای د کور له محافظينو سره هغه ځنګله ته راغلل چې عيسی له خپلو شاګردانو سره تللی وو، په داسې حال کې چې مشعلونه ئې په لاسونو کې او د عيسی لټه ئې کوله، که څه هم عيسی پوهېدو چې څه برخليك ئې په انتظار کې دی، خو وروړاندې شو او وئې وپوښتل: په چا پسې ګرځئ؟ جواب ئې ورکړ: په ناصري عيسی پسې.

عيسی وويل: دا دی زه په خپله يم.

د دې خبرې په اورېدو سره ټول ترشا شول او پر ځمکه پرېوتل!!

عيسی بيا ترې وپوښتل: څوك غواړئ؟

بيا ئې ځواب ورکړ: ناصري عيسی

وئې فرمايل: ما درته وويل چې زه په خپله يم. که په ما پسې راغلي يئ پرېږدئ چې نور ولاړ شي... په همدې وخت کې شمعون پطرس خپله توره راوايسته او د ستر کاهن د خدمتګار ملوك نبی غوږ ئې پرې کړ، عيسی پطرس ته وويل: توره دې په تېکي کې کړه، آيا هغه جام چې زما پلار راکړی بايد وئې نه څښم؟ په دې وخت کې عسکرو عيسی ونيولو او لاسونه ئې وروتړل، وررپسې همغه قصه تکراروي چې متی او مرقس کې هم تکرار شوې او ليکي چې پطرس درې ځلې له دې انکار وکړ چې عيسی پېژني او يا ئې ملګری دی!!

تاسو تر دې د مخه دا قصه په متیٰ او مرقس کې ولوسته، هلته ليکل شوي چې عسکرو عيسی نه پېژندو، يهودا اسخريوطي ورته ويلي وو چې څوك زه ښکل کړم هغه عيسی دی وئې نيسئ، نو يهودا مخامخ عيسی ته ورغی او وئې ويل: استاده! سلام او هغه ئې ښکل کړ، يوه شاګرد توره راوايسته د ستر کاهن د غلام غوږ ئې په يوه ګوزار ترې غوڅ کړ، خو عيسی ورته وويل: توره دې په تېکي کې کړه، څوك چې توره راوباسي په تورې وژل کېږي، زه کولی شم له خپل پلار نه وغواړم چې زر

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشتې مې مرستې ته راولېږي، خو که دا کار وکړم نو د آسماني کتاب خبره به څنګه رښتونې کېږي؟ ګورئ چې د دې دواړو ويناوو تر منځ څومره ژور توپير شته؟ د بايبل منونکي دې ووايي چې له دې دواړو متناقضو ويناوو څخه کومه يوه رښتيا ده؟!! تاسو څنګه له داسې کريه تناقضاتو نه ډك کتاب د يوه سپېڅلې کتاب په توګه منئ؟!!

د يوحنا وينا له متیٰ او مرقس سره په دې اړه هم توپير لري چې هغه ئې چېرې بوت، څنګه ئې د ښار رومي حاکم ته وسپارو، څه پوښتنې ترې وشوې، ده څه ځواب ورکړ، څه وخت ئې د اعدام پرېکړه صادره شوه، څنګه اعدام شو او په دې وخت کې له مسيحيانو نه څوك هلته حاضر وو، يوحنا ليکي چې په دې وخت کې د ده مور مريم، د ده توره، د کلوپا مېرمن مريم او مريم مجدليه حاضرې وې، خو مرقس ليکي: دوه مېرمنې چې دواړه مريمې نومېدې، يوه مريم مجدليه او بله مريم د يعقوب مور، هلته ولاړې وې او وئې ليدل چې عيسی ئې چېرې ښخ کړ!! همداراز د ده د بيا راژوندي کېدو او دا چې لومړی چا ولېدو، چېرې ئې وليدو، له شاګردانو سره ئې کله او چېرې وليدل، په دې ټولو کې د دوی په ويناوو کې پوره اختلافات شته، مرقس ليکي: د يکشنبې په ورځ سهار وختي، دغه دوه ښځې چې د عيسی د وژل کېدو او ښخېدو صحنه ئې په سترګو ليدلې وه، هلته راغلې، مرقس وايي: کله چې دوی قبر ته رانږدې شوې نو هغه ئې پرانيستی وموند او د قبر خوا ته ئې يوه فرشته وليدله چې جامې ئې سپينې وې او د قبر ښي اړخ ته ناسته وه، خو متیٰ وايي چې دوی له آسمانه د يوې فرشتې راکوزېدا وليده، چې په راتلو سره ئې ځمکه ولړزيده او قبر پرانستل شو او ليکي چې عيسی د يکشنبې سهار وختي ژوندی شو او لومړی کس چې د ده ژوندي کېدا ئې وليده مريم مجدليه وه، خو يوحنا وايي: د يکشنبې په سهار مريم مجدليه قبر ته ورغله، ناڅاپه ئې وليدل چې قبر پرانستلی شوی، نو په منډه زما (يوحنا) او شمعون پطرس خوا ته راغله، مونږ دواړو د قبر په لوري وځغاستل، زه مخکې ورسېدم، ومې ليدل چې خالي کفن پروت دی،... بيا پطرس راورسېدو او قبر ته ننوت او هغه هم تش کفن وليدو... بيا کور ته راغلو، خو مريم مجدليه هلته پاتې شوه او ژړل ئې، په همدې حالت کې ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

قبر ته وکتل او دوه فرشتې ئې په کې ولیدې، یوه ئې د قبر په یوه سر کې او بله ئې په بل سر کې ناستې وې!! فرشتو ترې وپوښتل ولې ژاړې؟ هغې وویل: د خدای جسد ئې وړی دی!! ناڅاپه ئې احساس کړه چې څوك ئې شا ته ولاړ دی، دې ونه پېژاندو خو هغه عیسی وو، عیسی ترې وپوښتل ولې ژاړې؟ ... په پای کې ئې هغه وپېژندو... عیسی ورته وویل: ولاړه شه او زما ورونو ته ووایه: زه د خپل خدای او ستاسو خدای او خپل پلار او ستاسو پلار خوا ته لوړ ځم!! مریم ولاړه او شاګردان ئې پیدا کړل او هغوی ته ئې وویل: خدای ژوندی شوی او ما په خپلو سترګو ولید!! دې ته مو باید پام وي چې دا مریم مجدلیه هغه مېرمن ده چې وایي داسې سخته لېونۍ او پېریانۍ وه چې عیسی اووه پلیتې ارواح ترې ایستلې وې!! متی لیکي: ناڅاپه یوه سخته زلزله راغله، وجه ئې د هغې فرشتې راتګ وو چې راغله او د قبر ډبره ئې لرې وغورځوله او پرې کښېنستله، مخ ئې ځلېدو او د واورې په څېر سپینې جامې ئې وې، ساتونکي له وېرې بې خوده شول... فرشتې دغو ښځو ته وویل: مه وېرېږئ، پوهېږم چې په عیسی پسې ګرځئ، هغه دلته نه شته، لکه څنګه چې ده په خپله ویلي وو، بېرته راژوندی شو، راوړاندې شئ او هغه ځای وګورئ چې د ده جسد ئې په کې اېښی وو او ژر ولاړې شئ او شاګردانو ته ئې ووایئ چې هغه ژوندی شوی، جلیل ته درځي چې له تاسو سره وګوري!! ګورئ چې دا پیغام مو هېر نه شي!! ښځې په تلوار ووتلې... په لارې کې ئې عیسی مخې ته راغی، هغه وویل: سلام! ښځې ئې په پښو کې پرېوتې او د ده لمانځنه ئې وکړه!! هغه ورته وویل: مه وېرېږئ، ولاړې شئ او زما ورونو ته ووایئ چې ډېر ژر جلیل ته ولاړ شئ چې ما هلته وګورئ!! د متی په وینا عیسی له دوی سره په جلیل کې وکتل خو یوحنا وایي چې د همدغې ورځ په ماښام شاګردان راغونډ شول او د یهودانو له وېرې ئې دروازې په ځان پسې وتړلې، خو ناڅاپه ئې عیسی په خپل منځ کې وموندو چې ولاړ دی او د خپلو لاسونو او اړخ زخمونه ئې دوی ته وروښودل!! ... یوه اونۍ وروسته بیا راغونډ شوي وو او دروازې ئې په ځان پسې تړلې وې، بیا ئې عیسی په خپلې خوا کې ولاړ وموندو، دریم ځل ئې د سیند په غاړه وموندو، دوی ته ئې ډوډۍ او کبان ورکړل او په پای کې لیکي: شاګردانو ډېرې معجزې ترې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وليدي، چې په دې کتاب کې نه دې ليکل شوې، خو ما همدومره وليکلې چې ايمان راوړئ، عيسی همغه مسيح د خدای زوی دی... او په ده باندې د ايمان په راوړو سره مو تلپاتې ژوند په برخه شي!!

د يوحنا دا وينا هم د متٰی له وينا سره ژور توپير لري، متٰی ليکلي کله چې شاګردان د عيسی له ژوندي کېدو خبر شول نو يوولس شاګردان جليل ته ولاړل او د همغه غره په سر راغونډ شول چې عيسی ورښودلی وو، کله چې ئې عيسی هلته وليدو سجده ئې ورته وکړه!! خو ځينو ئې په دې خبري کې شك کاوو چې دا دې عيسی وي!! خو يوحنا دا ليدنه د سيند په غاړې کې ښيي، په داسې حال کې چې متٰی په سيند کې د شاګردانو د ژغورنې پېښه د عيسی عليه السلام له غائبېدو ډېر د مخه پېښه ګڼي!!

له دغو ژورو توپيرونو نه په آسانۍ سره قضاوت کولی شئ چې د دغو قصو ماهيت څه دی؟ دې ته حيران يو چې د بايبل منونکي څنګه په يوه وخت په دې ټولو متناقضو قصو باور کوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مکاشفه

د آخري زمانې پېښې

بايبل د دې کتاب په سريزه کې ليکي: مکاشفه د عهد جديد وروستۍ برخه ده، دا برخه له ډېرو اړخونو له مخکنيو څخه توپير لري، د مکاشفې ډېرى برخې په رمزي او سمبوليك ژبه ليکل شوې او ژور مفاهيم لري، د نورو برخو په څېر ئې بايد تحت اللفظي معنى نه کړو، دا کتاب په داسې وخت کې ليکل شوى چې مسيحيان تر سختو ځورونو لاندې وو، نو ځکه يوحنا خپل مطالب په رمزي توګه بيانوي چې د مسيحيت دښمنان پرې پوه نه شي....

د مقدمې په اړه څو عرايض لرو: يوحنا نورې ليکنې هم لري چې بايبل رااخيستې دي، پوښتنه کوو چې هلته ئې ولې رمزي ژبه نه ده کارولې او په صريحو الفاظو ئې خبرې کړې دي؟!! داسې وينا چې دښمن پرې پوه نه شي، دوست هم نه شي پرې پوهېدى، ګټه ئې څه ده؟ مونږ خو په دې کتاب کې داسې څه ونه موندل چې ژور مطالب افاده کړي، ټولې خبرې ئې بې معنى، خوشې او بې بنسټه دي!!

کتاب داسې پيل شوى: دا کتاب له راتلونکو پېښو پرده اوچتوي، له هغو پېښو چې ډېر ژر به رامنځ ته شي، خداى مسيح ته اجازه ورکړه چې دا پېښې په يوې رؤيا کې خپل خادم يوحنا ته وښيي، هغه وخت يوه فرشته راغله او د دې رؤيا معنى ئې هغه ته واضح کړه، يوحنا هم د خداى او عيسى مسيح خبرې او ټول هغه څه چې ده ليدلي يا اورېدلي وو وليکل....

د يوحنا له لوري، د آسيا اوو کليساوو ته:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه خدای فیض دې ستاسو په برخه وي چې شته، وو او رابه شي!! او د خدای د اووه ګونو ارواحو له لوري چې د الهي تخت مخې ته دي!! او د عیسی مسیح له لوري چې ټول حقایق په بشپړه توګه مونږ ته واضح کوي!! مسیح لومړی کس دی چې له مرګه وروسته راژوندی شو او هیڅکله نه مري!! او د دې نړۍ تر ټولو پاچایانو لوړ دی، ده لره ستاینه ده چې له مونږ سره محبت لري او په خپلې وینې سره ئې مونږ ووینځلو او له ګناهونو نه ئې پاك كړو!!.... زه د انجیل د پیغام اعلانولو په وجه د پطموس جزیرې ته تبعید شوم.. د خدای په یوې ورځې کې د خدای روح ونیولم، ناڅاپه مې ترشا د شپیلۍ غږ ته ورته غږ تر غوږ شو چې ویل ئې: زه الف او یا یم، زه پیل او پای یم، څه چې وینې په یوه خط کې ئې ولیکه او اوو کلیساوو ته ئې ولېږه، یعنی د اَفَسُس، اِزمیر، پرغامه، طیاتیرا، سارد، فیلادلفیه او لائودیکیه کلیساوو ته، کله چې مې د غږ لوري ته مخ واړاوو د سروزرو د شمعو اووه فانوسونه مې ولیدل، د دوی په منځ کې مې عیسی مسیح ته ورته انسان ولید، چې اوږد څادر ئې اغوستی وو، د سرو زرو ملابند ئې تر سینې راتاو، سر او ویښتان ئې تك سپین لکه واوره او وړۍ، سترګې ئې د اور په څېر ځلېدې، پښې ئې داسې ځلېدې لکه مس چې په اور صیقل شوي وي، غږ ئې داسې وو لکه اوبه چې له بر نه راپربوځي، په ښي لاس کې ئې اووه ستوري وو او دوه مخې تېره توره ئې په خوله کې، مخ ئې د غرمې د لمر په څېر ځلېدو، کله چې زما سترګې پرې ولګېدې د مړي په څېر ئې پښو ته ولوېدم، خو هغه ښی لاس راباندې کېښود او راته وئې ویل: مه وېرېږه، زه پیل او پای یم، زه ژوندی وم، مړ شوم اوس به تر ابده ژوندی وم او د مرګ او د مړو د عالم کلیانې زما په لاس کې دي!! څه چې دې ولیدل او څه چې به دروښیم ټول ولیکه!! زما په ښي لاس کې اووه ستوري د اوو کلیساوو مشران دي او اووه فانوسونه په خپله کلیساوي!!

بې محبته کلیسا ته د مسیح پیغام

دا پیغام د افسس کلیسا ته ولیکه او هغه ته داسې ووایه: هغه چې د کلیساوو په منځ کې قدم وهي او د کلیساوو مشران په خپل ښي لاس کې ساتي، دا پیغام

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته لري: ستا له نېکو کارونو، زيارونو او صبر نه خبر يم، پوهېږم چې د خپلو همکارانو له هيڅ ګناه سترګې نه پټوې او د هغو کسانو ادعاء دې په دقت سره څېړلې چې وايي د خدای له لوري لېږل شوي، خو پوه شوی يې چې دوی درواغ وايي، تا زما لپاره کړاوونه ګاللي او مقاومت دې کړی. خو سره له دې په تا کې يوه ناخواله ګورم، ته د مخکې په څېر له ما سره محبت نه لرې، نو راياد کړه چې له کومه ځايه راپرېوتی يې، توبه وکړه او همغه ځای ته بېرته ستون شه چې لومړی په کې وې، که نه دربه شم او ستا فانوس به له کليساوو پورته کړم!!

څوك چې دا واوري بايد ښه پام ورته وکړي چې د خدای روح کليساوو ته څه پيغام لري: څوك چې بريالی شي هغه ته به اجازه ورکړم چې د خدای په باغ کې د حيات د ونې مېوه وخوري!!!

دلته څو خبرو ته ستاسو پام راړوم:

- دا همغه ونه ده چې د بايبل په وينا د آدم عليه السلام په جنت کې ولاړه وه، خدای غوښتل چې آدم د هغه مېوه ونه خوري، نو هغه ته د ننوتلو په لاري کې ئې د لوڅو تورو څرخ ودراوو چې آدم ترې تېر نه شي او مېوه ئې ونه خوري او د ده لپاره تلپاتې رقيب او حريف جوړ نه شي!!!
- د بايبل له ليکونکي پوښتنه کوو: په دې رموزو کې کوم مهم او ژور مطالب نغښتي وو چې يوحنا غوښتل دښمنان پرې پوه نه شي؟ که له دې نه د دښمن خبرېدل خطرناك وو ولې ئې توضيح کوي؟ ولې وايي چې له فانوس نه مراد کليسا ده او له ستورو نه مراد د کليسا مشران؟
- دا نور رموز ولې نه توضيح کوي؟ مونږ خو داسې انګېرو چې په خولې کې له تېرې تورې نه مراد تېره ژبه ده، له سپينو وېښتانو نه زوړوالی او د عمر او زمانې آخري پړاو، له ځلېدونکو سترګو نه مراد وقار او هيبت، له مسي پښو نه مراد دا چې د هغه مهال عسکر او فوځ به ئې په خدمت کې وي، دا ځکه چې د هغه مهال فوځيانو به د مسو خودونه او د پښو، لاسونو او سينو لپاره زغرې درلودې. که مونږ اوس د دې رموزو په معنی پوهېږو نو آيا د يوحنا دښمنان هغه وخت په دې نه پوهېدل؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- په دغه وخت کې خو ستاسو په وینا عیسی علیه السلام اعدام شو، شاګردان او پلویان ئې له سختو ابتلاءاتو سره مخامخ شول، ځینې ووژل شول او ځینې بندیان او ځینې د یوحنا په شمول تبعید شول، چا دا جرأت هم نه شو کولی چې ځان مسیحي وګڼي او له عیسی علیه السلام نه دفاع وکړي، په دې سختو شرایطو کې څنګه د مسیحیت لپاره اووه کلیساوې جوړې شوې؟ له دې نه خو په ډېر وضاحت سره معلومېږي چې دا کتاب د هغه مهال لیکنه نه ده، ډېر وروسته او هغه وخت چې مسیحیت په نړۍ کې خور شو، یو ځای بل ځای کلیساوې جوړې شوې، په دغه وخت کې چا دا کتاب د یوحنا په نامه لیکلی!!

ځوربېدلې کلیسا ته د مسیح پیغام

دا د هغه چا پیغام دی چې پیل او پای دی، مړ شو او بېرته راژوندی شو!! پوهېږم چې زما لپاره له څومره کړاوونو سره مخامخ شوې یې او څومره نېستمنه او فقیره یې، خو په عوض کې ئې له آسماني شتمنۍ برخه منه یې، له هغو کفري خبرو هم واقف یم چې ستا مخالفین ئې کوي، دوی وایي چې یهودان د خدای زامن دي خو نه دي، ځکه د شیطان پلویان دي، له ستونزو او کړاوونو مه وېرېږه، ډېر ژر به شیطان ځینې له تاسو نه زنداني کړي چې تاسو وآزمویي، لس ورځې به وځورول شي خو ترمرګه وفادار پاتې شئ چې د تلپاتې ژوند تاج درپه سر کړم.... څوك چې بریالی شي له دوهم مرګ نه به خوندي وي!!

د پرغامه کلیسا ته د مسیح پیغام

هغې کلیسا ته چې د غلط تعلیم په وړاندې جدي غبرګون ښیي، دا پیغام د هغه چا له لوري دی چې پوهېږي خپله دوه مخې تېره توره څنګه وکاروي، پوهېږم چې په هغه ښار کې یې چې د شیطان د حکومت مقر دی او خلك د شیطان عبادت کوي، خو سره له دې ما ته وفاداره پاتې شوې یې، حتی هغه وخت چې آنتیپاس زما وفادار شاهد د شیطان د پلویانو په لاس شهید شو، ته زما په نسبت وفاداره او امین پاتې شوې، خو په تا کې یو عیب شته او هغه دا چې ته د هغو خلکو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعاليمو تر اغېز لاندې ځې چې د بلعام په څېر دي، چې اسرائيليان ئې زنا او د هغو شيانو خوړلو ته وهڅول چې د بتانو په نامه به نذر کېدل... نو توبه وکړه او خپله لاره بدله کړه!! که نه نو رابه شم او د خپلې خولې په تورې به ورسره وجنګېږم!! ... څوك چې بريالی شي (من) يعني هغه آسماني ډوډۍ به وخوري!! او زه به هغه سپينه ډبره ورکړم چې نوی نوم به پرې ليکل شوی وي، داسې نوم چې هيڅوك ترې خبر نه وي، مګر هغه څوك چې دا ډبره ترلاس کړي!!

پوښتنه کوو:

- (من) خو ډوډۍ نه بلکې دانې وې!! اسرائيليانو د همدې لپاره په موسی عليه السلام اعتراض وکړ چې دا خو ډوډۍ نه ده او تا له مونږ سره د ډوډۍ ژمنه کړې!!
- له دې بې معنا خبرو څخه څه جوړېږي چې زه به سپينه ډبره ورکړم، داسې نوم به پرې ليکل شوی وي چې څوك به پرې نه پوهېږي؟!! محال ده چې عيسی عليه السلام به داسې ناپړتې او بې معنی خبرې کړې وي!!

د طياتيرا کليسا ته پيغام

دا پيغام د خدای د زوی لخوا دی، چې سترګې ئې تېزې او پښې ئې د صيقل شوو مسو په څېر ځلېدونکې دي، ستا له نېکو عملونو خبر يم.... خو يو عيب لرې، ته هغې ښځې ته چې ايزابل نومېږي او ادعا کوي چې نبيه ده، اجازه ورکوې چې غلط تعليمات خواره کړي... او خلك بې لارې کړي... زه به هغه له خپلو ټولو فاسدو مريدانو سره د ناروغۍ په بستر څملوم او په سخت مصيبت به ئې اخته کړم مګر دا چې زما خوا ته راستنه شي.... له غلطو تعليماتو څخه زما مراد هغه تعليمات دي چې نوم ئې (ژور حقايق) پرې ايښی، ... څوك چې بريالی شي ... (هغه ته به قدرت ورکړم چې په ټولو قومونو په اوسپنيزې عصا سره حکومت وکړي، همغسې لکه زما پلار چې دا قدرت ما ته راکړ چې پر دوی حکومت وکړم، يوه ورځ به ټول د خټنو کوزو په څېر ختم شي، همداراز زه به د سباوون ستوری ورکړم!!!

دلته هم څو پوښتنې لرو:

- آيا له دې ژورو حقايقو نه مراد د يوحنا مکاشفه ده، ځکه ته دې ته د ژورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقایقو نوم ورکوي؟

- عیسی علیه السلام خو په هیڅا حکومت ونه کړ، تلپاتې حکومت خو څه کوې د څو شېبو لپاره ئې هم حکومت ونه کړ، آیا دی به همداسې حکومت مسیحیانو ته ورکوي؟ ولې ئې دا حکومت ورنه کړ؟
- د دې خبرې معنی څه ده چې زه به د سباوون ستوری ورکړم؟!! هیڅ پیغمبر او مصلح داسې بې معنی خبره نه کوي!!

د مسیح پیغام د سارد بې روح کلیسا ته

دا پیغام د هغه چا لخوا دی چې د خدای اووه ګونې ارواح او اووه ستوري لري!! پوهېږم چې په ظاهر کې فعاله کلیسا یې خو په حقیقت کې مړه یې!! نو راویښه شه... مه پرېږده هغه څه چې پاتې دي له منځه ولاړ شي!! ... زما خوا ته راوګرځه، که نه نو د غله په څېر به راشم او ته به ناڅاپي ونیولی شې... څوك چې بریالی شي سپینه جامه به ئې په برخه شي او زه به هم د ده نوم د حیات له دفتره پاك نه کړم، بلکې د خدای په وړاندې به ووایم چې دی زما دی!!

دا هم عجیبې او د نه منلو خبرې دي چې عیسی علیه السلام ته منسوب شوې، څنګه به عیسی علیه السلام وایي چې زه به دغله په څېر درشم!! او څنګه به هغه وایي چې د حیات په کتاب کې د چا نوم لیکل یا حذفول زما کار دی؟!!

د فیلادلفیه مثالي کلیسا ته د مسیح پیغام

دا پیغام د هغه چا لخوا دی چې پاك او صادق دی او د داؤد کلي ورسره ده!! هغه دروازه چې دی ئې وتړي څوك ئې پرانیستلی نه شي او چې دی ئې پرانېزي څوك ئې تړلی نه شي!! تا ښه پېژنم، پوهېږم چې ډېر ځواکمن نه یې، خو بیا دې هم خپله هڅه کړې چې زما اطاعت وکړې.... نو زه هم داسې دروازه ستا پر مخ پرانېزم چې څوك ئې تړلی نه شي!! ... ستا مخالفین به ستا پښو ته وغورځوم.... له هغې بلا او مصیبت نه به دې وساتم چې ټوله نړۍ به پرې اخته شي!! ... څوك چې بریالی شي هغه به د خدای د کور مضبوطه ستنه کړم چې تل د خدای په وړاندې وي او هیڅکله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترې ونه وځې، د خپل خدای نوم به هم پرې کېږدم!! تر څو زما د خدای د ښار، هغه اورشلیم برخه شي چې له آسمانه راځي!!

دلته هم ډېرې بې معنی خبرې عیسی علیه السلام ته منسوب شوې؛ څنګه به عیسی علیه السلام وایي چې زه به د خدای نوم پرې ږدم، له هغه نه به د خدای د کور ستنه جوړوم، د خدای دا ښار به له آسمانه راځي؟!! له یوحنا نه پوښتنه کوو: که دا کلي د داؤد کلي یې، نو هغه ولې د داسې کلي د درلودو خبره نه ده کړې؟!! هغه خو له ډېرو سختو ورځو سره مخامخ شوی، ډېر ځلې ئې دروازې پر مخ تړل شوې او دی ئې له پرانیستلو عاجز وو!!

د لائودیکیه کلیسا ته د مسیح پیغام

دا پیغام د هغه چا لخوا دی چې تل حقیقت په امانت سره بیانوي او د ټول خلقت منشأ دی!! زه تا ښه پېژنم چې نه سوړ یې او نه تود، کاش یو له دغو څخه وی، ... نو ځکه به تا له خپلې خولې استفراغ کړم او لرې به دې وغورځوم!! ته ګمان کوې چې بډای یې او چې څه دې زړه وغواړي کولی ئې شې.... خو له دې غافل یې چې بدبخت، بې وزلی، ړوند او بربنډ یې!! نو نصیحت درته کوم چې له ما نه تصفیه شوي سره زر، سپینه جامه او درمل واخله... څوک چې پر ما ګران وي تنبیه کوم ئې، تا به هم تنبیه کړم... څوک چې بریالی شي زه اجازه ورکوم چې زما پر سلطنتي تخت زما خوا ته کښېني، همغسې لکه زه چې بریالی شوم او د خپل پلار خدای په څنګ کې د ده پر تخت کښېنستم!!

دلته هم ګورئ چې د یوحنا په دروغجنې او له ځانه جوړې شوې مکاشفې کې دا مسخره خبره عیسی علیه السلام ته منسوب شوې چې زه د خدای پر تخت د ده په څنګ کې ناست یم او څوک چې بریالی شي زما په څنګ کې به زما پر سلطنتي تخت کښېني!! نه عیسی یا بل انسان د خدای پر عرش کښېنستی شي، نه عیسی سلطان او پاچا وو او نه سلطنتي تخت لري، د هغه د پیغمبرۍ مقام تر دې ډېر لوړ دی چې د سلطان او پاچا نوم ورکړی شي او داسې غلطې خبرې د ځان او الله تعالی په هکله وکړي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو پوښتنې لرو:

- په دې اوو کليساوو کې څو ځېنې ښې او ځينې بدې وې، څنګه د يوحنا په مکاشفې کې ټولې د فانوس په توګه ښودل شوې او مشران ئې د ستورو په توګه؟!!
- يوحنا د مکاشفې دا خبرې د مکاشفې په حالت کې ليکلې دي که هغه وخت چې مکاشفه پای ته رسېدلې او دی خپل طبيعي حالت ته راګرځېدلی؟ ځواب به حتماً دا وي چې وروسته ئې ليکلي، نو پوښتنه دا ده چې دا خطونه ئې او ټول هغه مطالب چې تر دې وروسته راځي او يوحنا ئې د همدې مکاشفې پيغام ګڼي، څنګه په ياد پاتې شوي؟!! ولې صفا نه وايي چې دا کتاب يو ځا د يوحنا په نامه ليکلی او خپل افکار ئې د يوحنا د مکاشفې په بڼې کې وړاندې کړي؟!!

آسماني رؤيا

تر دې سرليک لاندې لولو: بيا همغسې چې آسمان ته مې کتل .. همغه غږ مې بيا واورېدو چې ما ته ئې ويل: بر راشه چې راتلونکې پېښې در وښيم، ناڅاپه د خدای روح احاطه کړم او ځان مې په آسمان کې وليد ؛ اوه؛ څومره پرتمين وو!! يو تخت مې وليد چې داسې څوک پرې ناست وو چې د الماس په څېر ځلېدو، د ده چاپېر د زمرد په څېر د بوډۍ ټال (قوس قزح) راتاو وو، د تخت چاپېر څلرويشت واړه تختونه پراته وو، پر هغوی څلرويشت روحاني مشران ناست وو، چې ټولو سپينې جامې درلودې او د سرو زرو تاجونه ئې پر سر، له لوی تخت نه برېښنا او تالنده پورته کېده او د تالندې غرا ترې اورېدل کېده، د تخت په وړاندې اووه ځراغونه هم روښانه وو، دا اووه ځراغونه همغه د خدای اووه ګونې ارواح دي!! د تخت په وړاندې د شيشې سيند تر سترګو کېدو، څلور ژوندي موجودات هم د تخت څلورو کونجونو کې ولاړ وو، چې مخکې او شا ته ئې سترګې درلودې، لومړی ئې د زمري په څېر وو، دوهم ئې د غوايي په څېر، درېيم ئې د انسان او څلورم ئې د الوتلو په حال کې عقاب ته ورته!! هر يوه شپږ وزرونه درلودل او تر وزرونو لاندې ډېرې سترګې، دوی شپه ورځ پر له پسې د خدای ذکر کاوو او ويل به ئې: قدوس، قدوس، قدوس دی خدای، قادر خدای چې وو، شته او رابه شي!! کله چې دغو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندیو موجوداتو هغه چا ته جلال، حرمت او ستاینه وړاندې کړه چې پر تخت ناست وو او د تل لپاره به ژوندی وي، نو هغه څلرویشت مشرانو ورته سجده وکړه، ... او خپل تاجونه ئې د ده د تخت په وړاندې وغورځول... او دا سرود ئې وواېو: خدایه! جلال، حرمت او قدرت له تا سره ښایي، ځکه ته د ټولو موجوداتو پیدا کوونکی یې.... بیا مې د همدغه پر تخت ناست کس ښي لاس ته لیك ولیدو چې په اوو مُهرونو مُهر شوی وو ، بیا مې یوه فرشته ولیده چې ویل ئې: څوك د دې وړ دی چې دا لیك پرانېزي او وئې لولي؟! .. په آسمان او ځمکې کې هیڅوك پیدا نه شو چې دا کار وکړي، ما له دې کبله وژړل چې ولې څوك پیدا نه شو!! خو له دغو څلرویشتو مشرانو نه یوه راته وویل: مه ژاړه، وګوره، د یهودا د قبیلې زمری چې د داؤد له نسله څخه دی، دا اووه مُهرونه او لیك پرانېزي، خو چې ومې کتل د زمري په ځای مې یو وری ولید چې د تخت په وړاندې د څلرویشتو مشرانو په منځ کې ولاړ دی، په بدن باندې ئې داسې زخمونه معلومېدل چې د ده د مرګ باعث شوي وو ، هغه اووه ښکران او اووه سترګې درلودې چې همغه د خدای اووه ګونې ارواح دي چې د نړۍ ټولو برخو ته لېږل کېږي!! ... لیك ئې ترې واخیست، څلرویشت مشران ورته سجده شول... دا نوی سرود ئې وواېو: ته د دې لیك د پرانیستلو او ویلو وړ یې ځکه چې ځان دې قرباني کړ... خلك دې د خدای لپاره وپېرل... سلطنت دې ورپه برخه کړ نو ځکه به پر ځمکه حکومت کوي!!! بیا مې په رؤیا کې په زرګونو فرشتې ولیدې چې د تخت او څلرویشتو مشرانو چاپېر راغونډې وې او دا سرود ئې وایو: د خدای وری، چې ځان ئې د خلکو د ژغورنې لپاره قرباني کړ؛ د دې وړ دی چې د قدرت، دولت، حکمت، قوت، حرمت، جلال او برکت خاوند وي!!! بیا مې د ځمکې او آسمان ټول موجودات لیدل چې همدا سرود وایي... وري لومړی مُهر پرانیستو... ناڅاپه مې یو کس ولیدو چې په سپین آس سور دی، لیندۍ ئې په لاس کې او تاج ئې پر سر، هغه اسپ زغلاوو چې په ډېرو جګړو کې بریالی شي!! بیا وري دوهم مُهر پرانیستو، دا ځل سور آس راڅرګند شو ، سور ته ئې توره ورکړې شوه چې وکولی شي صلح او آرامي له منځه یوسي او هرج و مرج راولاړ کړي، په نتیجه کې ئې په هر ځای کې جګړه پیل شوه، درېم مُهر ئې پرانیستو، تور آس مې ولید چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سور په لاس کې ئې تله وه، دا غږ اوچت شو چې: یوه د غنمو ډوډۍ او یوه کیلو د اوربشو اوړه دې د یوه کارګر ورځنۍ اجوره وي، خو د زیتون غوړو او شرابو ته تاوان مه رسوه!! څلورم ئې پرانیستو او رنګ الوتی آس راڅرګند شو چې د سور نوم ئې مرګ وو، تر شا ئې بل آس روان وو چې د سور نوم ئې د مړو نړۍ وو، دوی دواړو ته اختیار ورکړی شو چې د نړۍ څلورمه برخه خلك د جګړو، قحطي، مرضونو او وحشي ځناورو په وسیله له منځه یوسي، کله چې ئې پنځم مُهر پرانیستو نو د قربانۍ یو ځای راڅرګند شو، تر دې ځای لاندې مې د هغو خلکو روحونه ولیدل چې د خدای د کلام د تبلیغ او ربښتونې شهادت ورکولو په وجه شهیدان شوي وو، دوی په جګ غږ ویل: اې خدایه! ... تر کله به زمونږ انتقام نه اخلې؟ بیا هر یوه ته سپین څادر ورکړی شو او ورته وویلی شو: لږ نور دې استراحت وکړي چې د دوی نور ملګري هم ورسره یوځای شي، بیا ئې شپږم مُهر پرانیستو، ناڅاپه زلزله راغله، لمر تك تور شو او سپوږمۍ د وینو په څېر سره شوه، ستوري مې لیدل چې له آسمانه لاندې پر ځمکه توئېږې، داسې لکه خام انځر چې له ونې پر ځمکه پریوځي(له دې نه معلومېږي چې یوحنا د ستورو په هکله څه انګېرنه لري، ګمان کوي چې ستوري به د وړو وړو ګردو ګردو څراغونو په څېر وي او کله چې پر ځمکه راپرېوځي، د راپرېوتو انځرو په څېر به وي، په دې نه پوهېدو چې د آسمان اکثر ستوري تر ځمکې ستر دي، که یو ئې هم په ځمکه راپرېوځي نو ځمکه به داسې ټوټې ټوټې شي چې ګردونه به ئې په آسمان کې خواره شي)... آسمان له منځه ولاړ (خو دی لا په آسمان کې دی!!)، غرونه او سیندونه له خپل خپل ځایه بې ځایه شول، هر څوك، پاچا او ګدا او ... په غارونو کې پټېدل.. او دا هیله به ئې کوله چې ډبرې پرې راپرېوځي... بیا مې څلور فرشتې ولیدې چې د ځمکې په څلورو کونجونو کې ولاړې دي او نه پرېږدي چې څلور ګونې بادونه پر ځمکه راشي، چې نور نو نه پاڼه وخوځېږي او نه د سیندونو څپې...بیا مې بله فرشته ولیده چې له ختیځه راغله، د خدای لوی مُهر ئې په لاس کې او دې څلورو فرشتو ته ئې وویل: لاس درتم کړئ... پرېږدئ چې د خدای د بندګانو تندي مُهر کړم!! د هغو کسانو شمېر چې د یهودانو له قبیلو مُهر شول یو سل څلورڅلوېښت زره وو، له هرې قبیلې دولس زره، بیا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دولسو قبیلو نومونه اخلي (ټول یو اندازه په جنت کې د برخې وړ ګڼي، هغه قبیلې هم چې د بایبل نور کتابونه ئې د دوزخ سوند بولي)، بیا مې لویه ډله د مختلفو ملتونو ولیده چې شمېرل ئې ممکن نه وو، چې سپینې جامې ئې اغوستې وې او د خرما څانګې ئې په لاسونو کې وې... دوی په جګ غږ ویل: زمونږ ژغورنه د خدای او وري له لوري ده، ... یوه مشر له ما وپوښتل: آیا دا د سپینو جامو خلك پېژنې؟ ... راته وئې ویل: دا هغه کسان دي چې له عذابه راوتلي، خپلې جامې ئې د وري په وینو وینځلې او سپینې کړې دي!! ... اوس ... وري ورته خوراك ورکړی، له دې وروسته به نه وږې کېږي او نه تږې!! ... کله چې وري اووم مُهر پرانیستو په آسمان کې نږدې نیم ساعت سکوت او خاموشي شوه، بیا مې اووه فرشتې ولیدې چې د خدای په وړاندې ودرېدې او اووه شپېلۍ ورکړی شوې، یوه بله فرشته د قربانۍ له ځای سره ودرېده، عطرناك بوټې ورکړی شول چې د مؤمنانو له دعاګانو سره ئې یو ځای کړي او د خدای په وړاندې ځای کې ئې ودودوي، نو په دې وخت دا د عطرو بوی د مؤمنانو له دعاګانو سره یو ځای د خدای حضور ته لوړ شو، بیا دغې فرشتې د اور لوښی د ځمکې خوا ته وغورځاوو، چې ناڅابه رعد او برق او زلزله رامنځته شوه، په دې وخت هغه اووه فرشتې تیارې شوې چې شپېلۍ وغږوي، لومړۍ فرشتې خپله شپېلۍ وغږوله او ناڅاپه پر ځمکې ژلۍ، اور او وینې وورېدې، چې په دې سره د ځمکې دریېمه برخه او ونې او بوټي ئې وسوځېدل، د دوهمې فرشتې په شپېلۍ سره د غره په څېر یو شی سیند ته وغورځېدو، چې په دې سره دریېمه برخه کشتۍ غرقې شوې، او د سیند دریېمې برخې اور واخیست او دریېمه برخه کبان ئې مړه شول، (یعني ده ټول په دقیقه توګه شمېرل او ورته معلومېده چې دریېمه دریېمه برخه ئې له منځه ځي!!)، د دریېمې فرشتې په شپېلۍ سره د سور اور په څېر یو ستوری په سیندونو او چینو ولوېدو، نوم ئې تریخ ستوری وو، په دې سره د ځمکې د اوبو دریېمه برخه ترخې شوې او ډېر ترې مړه شول!! په څلورمې شپېلۍ سره د لمر، سپوږمۍ او ستورو په دریېمې برخې سخت ګوزار وشو چې دریېمه برخه ئې تکه توره شوه، په دې وخت کې مې یو عقاب ولید چې په لوړ غږ وایي: وای، وای، وای د ځمکې د اوسېدونکو په حال چې اوس به پاتې درې

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرشتې هم خپلې شپېلۍ وغږوي، د پنځمې فرشتې په شپېلۍ سره يو ستوری پر ځمکه پرېوت، د يوه بې انتهاء کوهي کلي ورکړی شوې وه، کله چې ئې په دې کلي سره دا کوهی خلاص کړ نو ستر دود ترې اوچت شو، دومره چې لمر او هوا ئې تياره کړه، بيا له دې دود نه ملخان راووتل، د ځمکې مخ ئې پټ کړ، د لړمانو په څېر نيشونه ورکړی شو، ورته وويلی شو چې له وابښو او بوټو سره به کار نه لرئ، يوازې هغه کسان وچيچئ چې د خدای مُهر ئې په تندي نه دی وهل شوی، دوی ته اجازه ورکړی شوه چې تر پنځو مياشتو خلك وځوروئ، ... خلك به د دوی له لاسه د مرګ هيله کوي خو نه به مري، ملخان د آسونو په څېر او پر سر ئې تاجونو ته ورته شيان ترسترګو کېدل، مخ ئې انسان ته ورته وو، د ښځو په څېر وېښتان ئې وو، .... په دې سره يوه بلا تېره شوه خو دوه لا پاتې وي!! د شپږمې فرشتې په شپېلۍ سره مې يو غږ واورېدو چې ويل ئې: هغه څلور فرشتې آزادې کړئ چې د فرات په سيند کې بنديانې دي!! دوی آزادې شوې او د خلکو دريمه برخه ئې ووژل، وامې ورېدل چې دوی دوه سوه مليونه جنګيالي په واك کې درلودل، د دوی آسونه او سواره مې وليدل .... ځينې په يوه رنګ او ځينې په بل رنګ... د آسونو لکۍ ئې د مار سر ته ورته وې... څوك چې له دې بلا روغ ووتل بيا هم حاضر نه شول چې د خدای عبادت وکړي او له ګناهونو لاس واخلي!! بيا مې يوه فرشته وليده چې له آسمانه راکوزه شوه (دلته داسې څه وايي چې ګواکې دی په ځمکه دی، خو د رؤيا له مخې دی د خدای خوا ته په آسمان کې دی)، شاوخوا ئې ورېځ تاو وه، .... په لاس کې ئې ووړ ليك باز ته ورته وو، يوه پښه ئې په سيند او بله پر ځمکه کېښوده، د تالندې په څېر غږ ترې اوچت شو او په ځواب کې ئې اوو رعدونو څه وويل، غوښتل مې د دوی خبرې وليکم، خو له آسمانه راته وويل شو: لاس دې تم کړه، د رعدونو خبرې بايد ونه ليکل شي!! (دلته هم داسې ښيي چې دی پر ځمکه دی او هر څه د مکاشفې په ترڅ کې ليکي!!)، دغې فرشتې لوړه وکړه چې نور به ځنډ نه کېږي!! بلکې د اوومې فرشتې له شپېلۍ سره سم به د خدای منصوبه عملي شي!! بل غږ مې واورېدو چې ويل ئې: ولاړ شه هغه ليك چې له فرشتې سره ده درواخله، نږدې ورغلم... ليك ئې راکړ او راته وئې ويل: واخله او وئې خوره،... لکه څنګه چې دې راته ويلي وو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله کې مې خوږ ولګېدو خو په نس کې تریخ، بیا ئې راته وویل: ته باید د قومونو، نسلونو، ژبو او پاچایانوپه اړه نورې وړاندوینې هم وکړې، ما ته ئې د لرګي ګز راکړ او راته وئې ویل: لاړ شه د قربانۍ د ځای او معبد د منځ اندازه معلومه کړه او په معبد کې عبادت کوونکي وشماره، خو غولی مه اندازه کوه، دا نورو قومونو ته پرېږده، دوی به دوه څلوېښت میاشتې سپېڅلی ښار تر پښو لاندې کړي!! خو زه به دوه شاهدان په خړو جامو کې ولېږم چې دوی به یو زر دوه سوه شپېته ورځې زما پیغام خلکو ته ورسوي!! دا دوه شاهدان د زیتون همغه دوه ونې او دوه د څراغ لوښي دي!! چې د ټولې ځمکې د خدای په وړاندې ودرېږي!! څوك چې وغواړي دوی وځوروي په هغه اور سره به له منځه ځي چې د دوی له خولو راوځي!! دوی به په دغو درې نیمو کلونو کې دا قدرت لري چې که وغواړي د باران د ورېدو مانع شي، چینې په وینو بدلې کړي او نړۍ په رنګ رنګ مصیبتونو اخته کړي!! د دوی د مأموریت په پای کې به له کوهي نه یو عجیب ځناور راووځي، د دوی په ضد به جګړه پیل کړي او دوی به ووژني!! د دوی جسدونه به درې نیمې ورځې په ستر ښار کې خلکو ته ښودل کېږي!! دا ښار به د فساد له مخې سدوم او مصر ته ورته وي او هغه ځای دی چې د دوی خدای هم په صلیب ووژل شو!! ... د دوی په مرګ به خلك خوشحالي کوي... خو خدای به ئې بیا راژوندي کړي... خلك به ووېرېږي، له آسمانه به غږ شي او دوی دواړه به لوړ ولاړ شي... سخته زلزله به راشي او د ښار لسمه برخه به له منځه ولاړه شي او اوه زره کسان به ووژل شي!! پاتې کسان به د خدای عبادت وکړي!! د اوومې فرشتې په شپېلۍ سره له آسمانه لوړ غږ تر غوږو شو چې ویل ئې: د نړۍ سلطنت زموږ د خدای او د ده د مسیح په برخه شو او هغه تر ابده سلطان دی!! څلرویشتو مشرانو سجده وکړه او وئې ویل: ... ستا ستاینه کوو چې خپل عظیم قدرت دې په خپل لاس کې ونیولو او سلطنت دې پیل کړ... اوس د خلکو تر منځ د قضاوت وخت دی... چې خپلو انبیاوو او خدمتګارانو ته اجر او بدله ورکړې!! او هغه خلك له منځه یوسې چې په نړۍ کې ئې فساد کاوو!! په دې وخت کې د خدای کور په آسمان کې پرانیستل شو او د عهد صندوق څرګند شو!! برېښنا او تالنده، ژلۍ او زلزله راغله!! بیا یوه عجیبه منظره ترسترګو شوه... داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه مې ولېده چې لمر ئې د جامې په توګه اغوستى وو، سپوږمۍ ئې ترپښو لاندې وه، په سر ئې د دولسو ستورو تاج وو، ښځه د زېږون په درد اخته او زېږولو ته سترګې په لار وه، ناڅاپه یو سور ښامار راڅرګند شو اووه تاجونه او لس ښکرونه ئې درلودل، په خپلې لکۍ سره ئې د ستورو درېیمه برخه پر ځمکه وغورځول (د آسمان یو ستورى په ځمکه نه ځایېږي خو ده د ټولو ستورو درېیمه برخه لیدلې چې پر ځمکې راپرېوتې!!)، د ښځې مخې ته ودرېدو چې زوى ئې له ستوني تېر کړي، ښځې زوى وزېږاوو، چې پر ټولو قومونو به حکومت کوي... له پیدا کېدو سره سم ئې هغه د خداى لوري ته لوړ یوور، خو مور ئې بېدیا ته وتښتېده، خداى هغه ځاى ورته برابر کړى وو چې یو زر دوه سوه شپېته ورځې هلته تېرې کړي، بیا په آسمان کې جګړه پیل شوه، میکائیل له خپلو فرشتو سره له دې ښامار او خبیثو فرشتو سره ئې وجنګېدو، ښاماراو ملګري ئې له آسمانه وشړل شوو، هو؛ دا ښامار همغه ابلیس دى چې ټول خلك ئې وغولول!!! (یعني د ابلیس لښکرې هم فرشتې دي خو خبیثې فرشتې او دوى هم تر همدې وخته په آسمان کې اوسېږي، د دې جګړې په نتیجه کې به له آسمانه وشړل شي!!!)، په دې وخت کې غږ شو چې د خداى د نجات، قدرت او سلطنت او د مسیح د حقیقي حکومت وخت راورسېدو... زمونږ ورونو د ورې په وینو سره مدعي ته ماتې ورکړه...کله چې ښامار ولیدو چې پر ځمکه راپرېوت (دا ښامار څو شېبې مخکې د ښځې مخې ته ولاړ وو، خو بیا د جګړې لپاره آسمان ته ورسېدو، له ماتې وروسته بېرته پر ځمکې راپریوت!!!)، د ښځې په لوري ئې برید وکړ خو هغې ته د عقاب دوه وزرونه ورکړى شول چې بېدیا ته والوزي او هلته درې نیم کاله له ښامار نه خوندي وي!! د ښامار له خولې اوبه د سېل په څېر ووتې چې ښځه غرقه کړي خو ځمکې خوله پرانیسته او دا اوبه ئې تېرې کړې، بیا ئې د دې زامنو ته مخه کړه... بیا مې له سیند نه د یوه عجیب ځناو راوتل ولیدل... اووه سرونه او لس ښکرونه ئې درلودل!!(یعني د ښامار په څېر!!)، .... ښامار خپل تخت، قدرت او اختیار ده ته وسپارو، ... د نړۍ ټولو خلکو د دې ځناور متابعت پیل کړ.... دوه څلوېښت میاشتې ئې ... د کفر خبرې کولې!!! ... ځینې خلك به زنداني شي، ځینې به ووژل شي!!... بل ځناور له ځمکې راووت... او د نړۍ له

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو خلکو ئې غوښتل چې د لومړي ځناور عبادت وکړي!! رنګ رنګ معجزې ئې خلکو ته ښودلې، له آسمانه به ئې اور راکوزاوو!... خلك ئې دې ته اړ کول چې پر ښي لاس او تندي يوه خاصه نښه ولګوي، هيڅوك نه توانېدو چې کوم کسب ترلاسه او خپل معيشت د هغه له لارې تأمين کړي، مګر دا چې د دې ځناور نوم يا عدد پر خپل ځان ولري!! د ده نوم د يوه انسان نوم دی او د نامه د حروفو عددې شمېره ئې ۶۶۶ ده (که همت لرئ نو د دې عدد مصداق معلوم کړئ، د يوحنا له خپل شيطان نه پرته بل څوك نه پرې پوهېږي!!)... بيا ليکي چې ورى مې له يوسل څلوېښت زرو هغو نفرو سره وليدو چې هيڅ ګناه ئې نه وه کړې او هيڅ دروغ ئې نه وو ويلي، په تنديو ئې د د ده او د ده د پلار نوم ليکل شوى وو، بيا مې د ورانۍ فرشته وليده چې د بابل د ورانېدو خبره ئې کوله، بله فرشته مې وليده چې ويل ئې چا چې د هغه ځناور عبادت وکړ د خدای غضب به پرې نازل شي... بيا مې له آسمانه شهداوو ته يو زېرى واورېدو!! ... بيا مې د ورېځو پر سر داسې څوك وليدو چې انسان ته ورته وو،... يوې فرشتې ورته وويل: ياڅه لور دې وکاروه د لو وخت دی!! بله فرشته هم له لور سره له آسمانه راغله... انګور ئې ورېبل او د خدای د غضب په لوی لوښي کې ئې واچول.. دومره ئې ترپښو لاندې کړل چې د وينو داسې رود ترې وبهېدو چې اوږدوالى ئې د ۱۶۰۰ د غښو د وېشتلو په اندازه او لوړوالى ئې دومره چې د يوه آس خولې ته رسېدو... بيا مې اووه فرشتې وليدې چې اووه بلاوې ئې له ځان سره درلودې چې پر ځمکه ئې رانازلې کړې چې په دې سره د خدای غضب سوړ شي... بيا مې د سيند غاړې ته يو بريالى ټولګى وليدو چې د موسى سرود ئې وايو... له مقدس ځای نه مې واورېدل چې دغو اوو فرشتو ته وايي: ولاړې شئ او د خدای د غضب جامونه پر ځمکه تش کړئ!! لومړى جام د زخم جام وو، دوهم جام ئې مرګ په سيند کې، په درېيم جام اوبه وينې شي، څلورم ئې د سوځوونکي حرارت جام وو، پنځم ئې د تيارې جام وو، په شپږم جام سره د سيند اوبه وچې شوې، اوومې فرشتې خپل جام په هوا کې تش کړ او له مقدس ځای نه دا غږ لوړ شو چې هر څه پای ته ورسېدل... داسې زلزله راغله چې مثال ئې چا نه وو ليدلی.. د بابل ښار درې برخې شو، نور ښارونه هم نسکور شول... جزېرې ختمې او غرونه نسکور شول... له دغو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوو فرشتو څخه یوه راغله او راته وئې ویل: له ما سره راشه او وګوره چې په هغې فاحشې به څه راځي چې د نړۍ د اوبو پر سر ناسته او پاچایانو ورسره زنا کړې او د نړۍ خلك د دوی د زنا له شرابه مست دي!! ... هغه مې د یوه سره ځناور د پاڅه ولیده... په تندي ئې لیکل شوي وو: لوی بابل د نړۍ د فاحشو او فساد مور. ... بیا مې بله فرشته ولیده چې له آسمانه راغله او وئې ویل: لوی بابل وران شو... (دلته یوحنا په خپلې مکاشفې کې د اسرائیلیانو پر ستر دښمن بابل باندې ښه زړه سړوي او ځو نور عنوانونه هم ورته ځانګړې کوي)... بیا وایي چې د (خدای کلمه) مې پر سپین آس ولیده... جامې ئې په وینو سرې وې... له خولې ئې تېره توره راووتله چې بې ایمانه قومونه پرې وځپي... په جامو او ورانه ئې لیکل شوي وو: د پاچایانو پاچا ... بیا مې فرشته ولیده چې هغه ښامار ئې په زنځیرونو وتاړو او د زرو کلونو لپاره ئې په کوهي کې واچاوو چې تر زرو کلونو پورې خلك ونه غولولی شي!!! بیا مې پر تختونو ناست هغه کسان ولیدل چې د قضاوت اختیار ورکړی شو او د هغو کسانو ځانونه مې ولیدل چې د عیسی د پیغام د رسولو په وجه شهیدان شوي وو، ... دوی نوی ژوندون پیل کړ او له مسیح سره ئې زر کاله حکومت وکړ (یعني دا چې یوحنا دا زر کاله هم په دې مکاشفه کې لیدلي!!)، دا لومړی قیامت دی، بل قیامت به د دغو زرو کلونو په پای کې راځي!! هغه وخت به نور مړي هم راژوندي کېږي!!، (خو د عیسی له تلو نه دا دی نږدې دوه زره کاله تېر شول خو هغه قیامت رانه غی او هغه زر کاله هم رانغلل چې دوی به د عیسی په څنګ کې حکومت کولو!!)، یوحنا یو ځل بیا وایي چې شیطان به د دغو زرو کلونو په پای کې آزاد شي، د جوج ماجوج فوځ به جوړ کړي، شمېر به ئې د شګو په اندازه وي، دوی به اورشلیم محاصره کړي خو له آسمانه به اور راشي او دوی به وسوځوي!! (دا کار هم د زرو کلونو په پای کې ونه شو!!)، بیا شیطان د اور په سیند کې واچول شو چې تر ابده هلته پاتې شي، (دا کار هم ونه شو، شیطان لاهمغسې د سابق په څېر ژوندی دی او لښکرې جوړوي)، بیا مې لوی سپین تخت ولیدو، داسې څوك پرې ناست وو چې په لیدو سره ئې ټول خلك خواره واره شول، بیا مې مړي ولیدل چې د خدای په وړاندې ولاړ دي... مړي محاکمه شول... بیا مړي او مرګ د همدې اور په سیند کې وغورځول شول او یوازې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه څوك ژوندي پاتې شول چې د ژوند په دفتر كې ئې نومونه ليكل شوي وو!!
(يعني يهودان چې نومونه ئې د خداى په كتاب كې ليكل شوي ژوندي پاتې شول او
نورو قومونه له مرګ سره يو ځاى په دائمي مرګ محكوم شول!!)، نوى آسمان او
نوې ځمكه مې وليده... ما يوحنا نوى اورشليم وليدو چې له آسمانه ځمكې ته
راغى... غږ شو او راته وئې ويل: له دې وروسته به د خداى كور د خلكو په منځ كې
وي، خداى به له دوى سره يو ځاى ژوند كوي!! بيا يوه فرشته راغله او ما ته ئې
وويل: راشه د ورې ناوې وګوره... د اورشليم ښار مې وليدو چې له آسمانه
راكوزېږي... د فرشتې په لاس كې د سرو زرو ګز وو چې ښار اندازه كړي... معلوم
شو چې ښار مربع دى، لوړ والى ئې هم د طول او عرض په اندازه وو (غلط شوى،
داسې ښار ته بايد مكعب ووايي، نه مربع، په مربع كې لوړوالى نه وي)، هره ضلع ئې
د دولس زرو غشو د ويشتلو په اندازه، (كه هر غشى دوه سوه متره وګڼو نو دوه لكه
څلوېښت زره ګزه، كه د نړۍ ټول ښارونه سره يو ځاى او سر به سر كړئ نو داسې
عجيب ښار نه شي ترې جوړېدى چې طول، عرض او لوړوالى ئې دوه سوه څلوېښت
كيلومتره وي)، د ښار دېوال هم يو سل څلوېښت ګزه وو، په خپله ښار له خالصو
سرو زرو جوړ شوى وو.... په خپله ځلېدو او رڼا ته ئې ضرورت نه وو، ... بيا ئې د
ژوند سيند راوښود چې د خداى او ورې تر تخت لاندې بهېدو... په ښار كې هيڅ بد
شى نه وو، دا ځكه چې د خداى او ورې تخت هلته وو، ... بيا فرشتې راته وويل: دا
خبرې ټولې رښتيا او د اعتماد وړ دي... عيسى وايي: زه ډېر ژر راځم... ما يوحنا دا
ټول شيان وليدل او په ګونډه شوم چې دغې فرشتې ته سجده وكړم، خو هغې يو ځل
بيا له دې نه منع كړم او راته وئې ويل: مونږ ټول د عيسى خدمتګاران يو، يوازې د
خداى عبادت وكړه(يعني عيسى خداى دى او مونږ ټول بايد د ده عبادت وكړ!!)...
بيا ئې ما ته امر وكړ چې د دې كتاب وړاندوينې ټولو خلكو ته وكړه... او د كتاب په
پاى كې ليكي: څوك چې په دې كتاب كې څه اضافه كړي يا څه ترې كم كړي، هغه
بلاګانې به پرې راشي چې په دې كتاب كې ليكل شوې!!!

دا د يوحنا د خبرو يوه لويه برخه وه، دې ته ورته ډېرې نورې خبرې ئې هم كړې
دي چې ما ونه غوښتل تر دې زيات ستاسو وخت پرې ضايع كړم، لومړنۍ برخه مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې لپاره په بشپړه توګه ترجمه کړه چې له دې نه نورې برخې قیاس کړئ .

که تاسو د دې مکاشفې ټولې هغه ورځې، میاشتې او کلونه حساب کړئ چې یوحنا ښودلې نو نه یوازې د یوحنا تر ټول عمر به ئې د کلونو شمیر زیات ومومئ بلکې وبه ګورئ چې څو پیړۍ نیسي، خو یوحنا وایي چې دا ټولې پېښې ئې د څو شپېو مکاشفې په دوران کې لیدلې!!

په دې مکاشفې کې هومره مسخره، د خندا وړ، خوشې، بې بنسټه او خرافي خبرې تر سترګو کېږي چې ښایي د نړۍ د هېڅ خرافي مذهب په کتابونو کې به ئې څوك بېلګې ونه مومي!!

زمونږ اعتراض په دې نه دی چې ولې دلته د رمز ژبه کارول شوې او ولې لیکوال خپلو افکارو او نظریاتو ته د مکاشفې بڼه ورکړې، ډېرو لیکونکو دا اسلوب کارولی، شکسپیر هم په خپلو ډرامو کې دې ته ورته اسلوب غوره کړی، علامه اقبال لاهوري هم د دوو سترو منافقینو د معرفې په اړه همدا طریقه کارولې، اعتراض مو د دې مکاشفې په محتوا او کیفیت دی، د محتوی او کیفیت له پلوه د یوه عادي ډرامه لیکونکي له ساده ډرامې سره هم نه شي مقایسه کېدلی، کاش د بایبل لیکونکي د دې بې محتوی او بېهوده مکاشفې په ځای د شکسپیر ډرامو ته ورته کومه لیکنه راوړې وی!! که تاسو دا مکاشفه د اقبال د یوه ډېر ښکلي شعر سره مقایسه کړئ چې د یوې مکاشفې یا رؤیا په بڼه کې ئې لیکلی او د انګریزانو د دوو منافقو جاسوسانو؛ میر جعفر او میر صادق د ناپاکو ارواحو حالت او برخلیك ئې په کې انځور کړی او ښودلې ئې ده چې د دوی ناپاکې روح ته د جهنم دروازه هم خلاصه نه شوه او ورته وئې ویل چې ستا لپاره دلته مناسب ځای نه شته!!! وبه ګورئ چې د یوحنا مکاشفه ډېره بې محتوا او پرېوتې ده، خو د علامه اقبال دا شعر ډېر ښکلی او اغېزناك!!

دا باید واضح کړم چې بایبل تر دې د مخه د حزقیال نبي د رؤیا تر نامه لاندې هم دې ته ورته رؤیا راوړې، خو هلته د خدای، عرش، فرشتو او نورو په اړه داسې څه ویل شوي چې د یوحنا له مکاشفې سره ژور توپیرونه لري، هلته داسې لیکل شوي:
په یوه خوب کې مې یو طوفان ولیدو چې له شماله زما په لور راروان دی، په

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخکې ئې د اور لوخړې خوځېدې، د نور يوه کرښه ترې راتاو وه او په منځ کې ئې د ځلانده فلز په څېر يو شی ځلېدو، بيا د لوخړو له منځه څلور عجيب موجودات چې انسان ته ورته ول راڅرګند شول، خو هر يوه څلور مخونه او دوه جوړې وزرونه درلودل، پښې ئې هم د انسان پښو ته ورته وې، خو ګوتې ئې د سخوندر نوك ته ورته وې او د ځلانده فلز په څېر ځلېدلې، د هر وزر لاندې مې انسان ته ورته لاسونه ليدل، د وزرونو پای ئې سره وصل وو، مخامخ به ئې تګ کاوو پرته له دې چې راوګرځي!! هر يوه څلور مخونه درلودل: مخکنی ئې د انسان د مخ په څېر، ښی ئې د زمري په څېر، کيڼ ئې د غوايي په څېر او شاتنی ئې د عقاب په څېر!! (يوحنا دا څلور بېل بېل موجودات ګڼي خو حزقيال ئې د څلورو مخونو يو موجود!!)، هر يوه دوه جوړې وزرونه درلودل، چې يوه جوړه ئې پرانستلې وه او د بل موجود د وزرونو څوکو ته به رسېدل او بلې جوړې د دوی بدن پوښلیوو، کوم ځای ته چې به د دوی روح تله په همغه لوري به تلل، له دې پرته چې بل لوري ته کاږه شي!! د دغو موجوداتو په منځ کې د بلو سکروټو په څېر شيان خوځېدل، چې له منځه ئې برېښنا راوته، دا ژوندي موجوات هم د برق په څېر تېز تېز مخکې شا ته خوځېدل، ... څلور څرخونه مې وليدل، تر هر يوه لاندې يو څرخ، د زبرجدو په څېر ځلېدل او يوه بل ته ورته ول، د هر څرخ منځ کې بل څرخ وو، د همدې لپاره په دې توانېدل چې په هر لوري وخوځېږي پرته له دې چې راوڅرخي، څرخونو داسې پرې درلودې چې له سترګو ډکې وې، (يوحنا دا سترګې تر وزرونو لاندې ښيي!!)... کله چې به دغه موجودات خوځېدل نو څرخونه به هم ورسره خوځېدل، چې له ځمکې به پورته کېدل نو څرخونه به ورسره پورته کېدل او چې ودرېدل به نو څرخونه به هم ودرېدل، دا ځکه چې د دغو څلورو موجوداتو روح په څرخونو کې هم وه، نو دا موجوات او څرخونه د خپلې روح تر حکم لاندې ول (يوحنا د څرخونو يادونه نه کوي)، ... د هر يوه د سر له پاسه صفحې ته ورته څه خور وو چې د شيشې په څېر به ځلېدو او انسان به ئې وېراوو، د دغې صفحې لاندې د دوی وزرونه داسې پرانيستي وو چې د يوه وزر به د بل وزر ته رسېدو، ... کله چې به الوتل نو غږ به ئې داسې وو لکه د ساحل د څپو غږ، يا د خدای غږ يا د يوه لوی لښکر چيغې (يعني ده د خدای غږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېژندو)، کله چې به ودرېدل نو وزرونه به ئې راټيټ کړل، له هر ودرېدو سره به د صفحې له سر نه يو غږ اورېدل کېدو، د صفحې په سر د يوه ښکلې پاچايې تخت په څېر يو شی تر سترګو کېدو، داسې لکه چې له شنو ياقوتو جوړ شوی وي او د دې تخت له پاسه داسې ذات ناست وو چې انسان ته ورته وو، له ملا پورته داسې برېښېدو لکه په اور کې سور شوی فلز او له ملا لاندې لکه د اور ځلاندې لمبې، شاوخوا ئې نور راتاو وو او په دې نور کې د بوډۍ د ټال (قوس قزح) ټول رنګونه تر سترګو کېدل، د خدای پرتمين حضور داسې ما ته راڅرګند شو....

دا په اصل کې نه خوب او رؤيا ده او نه مکاشفه، بلکې د خدای، عرش، قيامت او فرشتو په اړه د بايبل خرافي عقايد دي چې د خوب او مکاشفې بڼه ئې ورکړې او دا ښايي د دې لپاره چې له يوې خوا عوام د ويښې تر خبرو د خوب او مکاشفې په خبرو ژر باور کوي او له بلې خوا که څوك اعتراض کوي نو بايبل په آسانۍ ځواب ورکړي او ورته ووايي: دا خو د حزقيال رؤيا او د يوحنا مکاشفه ده!! نه بحث ته ضرورت لري او نه ځواب ويلو ته!! د يوحنا د مکاشفې تر نامه لاندې خو ئې د خرافاتو کچه هغه ځای ته رسولې چې د بايبل کتاب ئې له دې پلوه د نړۍ د ټولو خرافي کتابونو په سر کې راوستی.

- په دې خوبونو او مکاشفو کې بايبل د تل په څېر خدای له انسان سره تشبيه کړی، له انسان سره ئې توپير يوازې په دې کې دی چې (له ملا پورته داسې برېښېدو لکه په اور کې سور شوی فلز او له ملا لاندې لکه د اور ځلاندې لمبې، شاوخوا ئې نور راتاو وو...)، عرش ئې د پاچايانو ښکلې تخت ته ورته، د عرش حمله ئې داسې څلور فرشتې چې هر يو ئې څلور سرونه او څلور وزرونه لري، يو سر ئې انسان ته، بل ئې زمري ته، بل ئې غوايي ته او بل ئې عقاب ته ورته دی!!! خو يوحنا له څلورو مقربو فرشتو چې جبرائيل، ميکائيل، اسرافيل او عزرائيل دي، څلور ژوندي موجودات جوړ کړي.
- د قيامت په اړه هم د بايبل عقيده په دې مکاشفې کې انځور شوې.
- که بايبل د آسمان دا ستر ستر ستوري له وړو وړو اومو انځرو سره تشبيه کوي، نو په دې هم حيرت مه کوئ چې خپل خدای له اوسپنيز انسان سره، عيسی

(c) ketabton.com: The Digital Library

علیه السلام د قربانۍ له وري سره، څلور مقربې فرشتې له څلورو څلور سرو موجوداتو سره، يا يوه له انسان سره، بله له زمري سره، بله له غوايي سره او بله له عقاب سره، تشبيه کوي!! او عرش د پاچايانو له تخت سره او حمله ئې له باروړونکو حيواناتو سره!! او شيطان له ښکرور ښامار سره!! د يوه هوښيار انسان لپاره دغه مکاشفه کافي ده چې پوه شي بايبل له څومره خرافاتو ډک دی؟!!

- يو پيغمبر خو پرېږده هيڅ مؤمن انسان به د الله تعالی په هکله نه داسې خوب وګوري او نه داسې مکاشفه او نه به په خپل ذهن کې داسې غلط او ناقص انځور جوړ کړي!! دا يو شيطاني خوب او يوه ابليسي مکاشفه کېدی شي خو په هيڅ صورت کې يوه رحماني مکاشفه او خوب نه شي کېدی!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوحنا لیکونه

لومړی لیك

بایبل لیکي چې یوحنا د عیسی له نږدې شاګردانو څخه وو، دی او ورور ئې یعقوب د ځیږ او توندو اخلاقو خاوندان وو، د همدې لپاره مسیح دوی (د رعد زامن) ونومول، دا د ده لیك ګڼي چې په دې الفاظو پیل شوی: د خدای حیات بخښونکې (کلمه) په ابتداء کې موجوده وه، ما په خپلو سترګو لیدلې او د ده خبرې مې اورېدلې او په خپل لاس مې لمس کړې، دا کلمه د خدای له لوري راغله او مونږ ته ئې ځان راښکاره کړ او مونږ شهادت ورکوو چې هغه مو لیدلی، یعني عیسی مسیح مو لیدلی، هغه تلپاتې ژوند دی، هغه له پلار سره وو، خو وروسته ئې ځان مونږ ته راښکاره کړ!!!... دا دی هغه پیغام چې خدای مونږ ته راکړی چې تاسو ته ئې ورسوو: ... خدای نور دی او هیڅ تیاره په کې نه شته... که مونږ د مسیح په څېر د خدای د حضور په نور کې ژوند وکړو نو ... د خدای د زوی عیسی وینې به مونږ له ګناه پاك کړي... ځکه عیسی مسیح زمونږ د ګناهونو د پاکولو لپاره خپل ژوند فدا کړ... ګناه مه کوه، خو که ګناه درنه وشوه داسې څوك شته چې د خدای په وړاندې زمونږ واسطه شي او زمونږ لپاره معافي ترې وغواړي!! هغه زمونږ د ګناهونو تاوان ورکړی، .. هغه نه یوازې زمونږ د ګناهونو لپاره بلکې د ټولو انسانانو د ګناهونو لپاره فدا شو!! څنګه پوه شو چې خدای پېژنو؟ لار ئې دا ده چې ښپل زړه ته ځیر شو او وګورو چې آیا د خدای د احکامو عملي کولو ته چمتو یو که نه؟ څوك چې وایي خدای پېژنم خو د ده احکام نه په ځای کوي دروغ وایي!!... څوك چې وایي مسیحي یم باید د مسیح په څېر ژوند وکړي،... زامنو! د دنیا پای رانږدې شوی..د مسیح

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښمن، دجال د راتلو په اړه به مو حتماً څه اورېدلي وي، اوس هم د مسیح مخالفین هر ځای تر سترګو کېږي... له همدې نه پوهېږو چې د دنیا پای رانږدې شوی!! د مسیح دا مخالفین له مونږ سره وو... خو له مونږ نه بېل شول او دا ښیي چې دوی اصلاً له مونږ سره نه ول... څوك چې ووايي: عیسی همغه موعود مسیح نه دی، دروغجن دی، همدا دجال دی... تاسو پوهېږئ چې خدای په مطلقه توګه نېك او غوره دی، نو په دې هم پوه شئ: څوك چې نېکي کوي د خدای زوی دی!! وګورئ مونږ څومره پر خدای ګران یو، مونږ ئې خپل زامن ګڼلي یو؟ او مونږ حقیقتاً همداسې یو!! ... تاسو پوهېږئ چې مسیح انسان شو چې زمونږ ګناهونه پاك کړي!! ... څوك چې نېك کار کوي د خدای د کورنۍ غړی دی او څوك چې ګناه کوي د شیطان زوی دی... له دې لارې معلومولی شو چې څوك د خدای زوی دی او څوك د شیطان زوی!! ... رښتونی او دروغجن معلم او مبلغ له دې نه معلومولی شئ چې پوښتنه ترې وکړئ: آیا په دې ایمان لري چې عیسی مسیح د خدای زوی واقعاً انسان شو که نه؟ که ئې ایمان درلود نو پیغام ئې د خدای له لوري دی او که نه نو پیغام ئې د خدای له لوري نه دی بلکې د دجال له لوري دی!!! څوك چې په دې ایمان ولري او په ژبه ووايي چې عیسی د خدای زوی دی، نو خدای د ده په وجود کې مېشت دی او دی په خدای کې!!!... مونږ پوهېږو چې عیسی د خدای زوی دی، ځکه خدای دوه ځلې له آسمانه دا حقیقت اعلان کړ، یو ځل د ده د تعمید پر مهال او بل ځل د ده له مرګ نه لږ د مخه!!! خدايي روح چې د رښتونولۍ او صداقت مظهر دي هم دا تائیدوي چې مسیح د خدای زوی دی (یعني زمونږ زړه هم په دې شهادت ورکوي) ..

دا د یوحنا د لیك خلاصه ده، چې څو خبرې ئې د غور وړ دي:

- مسیح د خدای کلمه ګڼي او وايي چې په ابتداء یعني ازل کې وه، خو ورپسې مغالطه کوي او داسې ښیي چې ګواکې ده دا کلمه په ازل کې لیدلې، حال دا چې که دا لیکونکی واقعاً یوحنا د عیسی علیه السلام شاګرد وي نو دی ئې په خپلو سترګو لیدلی او خبرې ئې اورېدلې، نه هغه کلمه چې د عیسی بڼه ئې غوره کړه!!
- دا هم یوه مغالطه ده چې عیسی علیه السلام ته په دې خاطر د کلمې لفظ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاروي چې ثابته کړې دی په ازل کې له پلار سره یو ځای وو او تلپاتې ژوند دي یعني ازلي او ابدي دی!! عیسی علیه السلام ته د کلمې لفظ په دې خاطر نه دی کارول شوی چې هغه د انسان په بڼې کې د خدای کلمه ده او یا د خدای له ذات نه بېل شوی، دا غلطه خبره چې څوك کوي هغه باید د ټولو مخلوقاتو په باره کې همدا خبره وکړي، نور مخلوقات هم د الله تعالی په امر او یوې کلمې سره پیدا شوي، په کلمې سره د دوی پیدا ښت په دې معنی نه ده چې ټول د الله تعالی له ذات نه رابېل شوي او په ازل کې وو!! د عیسی علیه السلام په اړه دا خبره کول همدومره غلطه ده لکه د نورو مخلوقاتو په اړه. دا خبره یا ماترلیستان کوي یا هغه چې په وحدت الوجود باور لري او ټول مخلوقات د خدای له ذاته او ازلي او ابدي ګڼي، تاسو په خپله منئ چې عیسی علیه السلام له خپلې مور مریمې پیدا شوی، ماشوم وو ورو ورو ستر شوی او د انسان ټولې ځانګړتیاوې ئې درلودې!! عقل حکم کوي چې په څه کې بدلون راځي او له یوه حالت نه بل ته اوړي هغه نه ازلي کېدی شي او نه ابدي، حتماً پیل او پای لري، ډېر کم عقله انسان به بدلېدونکي شي ته د ازلي او ابدي ذات په سترګه ګوري. د تفصیل لپاره رجوع وکړئ په عیسی باندې د کنعاني ښځې ایمان سرلیك لاندې بحث ته.

• یوحنا له یوې خوا وایي: څوك چې نېکي کوي د خدای زوی دی!! څوك چې نېك کار کوي د خدای د کورنۍ غړی دی او څوك چې ګناه کوي د شیطان زوی دی... له دې لارې معلومولی شو چې څوك د خدای زوی دی او څوك د شیطان زوی!! یعني هر نېك انسان د خدای زوی دی او وایي: وګورئ مونږ څومره پر خدای ګران یو، مونږ ئې خپل زامن ګڼلي یو؟ خو له بلې خوا یوازې عیسی د خدای یوازنی زوی ګڼي!! دا هم یوه مغالطه ده، په یوه ځای کې زوی په مجازي معنی اخلي او په بل ځای کې په حقیقي معنی!! په پوره یقین سره ویلی شو چې د زوی لفظ په حقیقي معنی اخیستل یو له هغو کرکجنو تحریفونو څخه دی چې په بایبل کې ئې ډېر مثالونه مومو!! پوښتنه دا ده چې تاسو ولې دا د (زوی) لفظ په یو ځای کې په مجازي معنی اخلئ او په بل ځای کې په حقیقي معنی، که مسیح د خدای زوی وي نو بیا خو به داؤد، سلیمان او ټول اسرائیلیان د خدای همداسې زامن وي لکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسیح!! بیا خو به هر نېك بنده هم د خدای همداسې زوی وي لکه مسیح!! تاسو مونږ ته راوښیئ چې د بایبل خدای په کوم کتاب کې ویلي دي چې عیسی له ما نه پیدا شوی زوی دی؟ هغه دوه موارده چې یوحنا ورته ګوته نیسي په دواړو کې فقط دومره ویل شوي: دا مې هغه زوی دی چې پر ما ګران دی!! دا خبره خو یوحنا د ټولو مسیحیانو په ارتباط کوي او وایي: وګورئ مونږ څومره پر خدای ګران یو، مونږ ئې خپل زامن ګڼلي یو ؟!!

• یوحنا د رښتوني او دروغجن معلم او مبلغ د پېژندو لپاره همغه معیار کارولی چې پولس کارولی او وایي: چا چې مسیح د خدای زوی وګڼلو رښتونی دی او چا چې دا خبره ونه کړه دروغجن دی او پیغام ئې د دجال له لوري دی!! حال دا چې خبره د دې عکس ده، چا چې عیسی علیه السلام د خدای زوی وګڼلو شیطان دی او وینا ئې د دجال وینا!!

د یوحنا دوهم لیك

دا لیك چې یوازې یوه پاڼه ده، د یوې مېرمنې په نامه لیکل شوی، په لیك کې د دې وضاحت نه دی شوی چې دا مېرمن څوك ده، خو لوستونکي ته دا انتباه ورکوي چې ښایي د مریم علیها السلام په نامه لیکل شوی وي!! اما دا چې ولې د نامه له یادولو ډډه شوې، زما انتباه دا ده چې د یوحنا او د عیسی علیه السلام د شاګردانو په نامه لیکل شوي خطونه ټول جعلي دي، بل چا د عیسی علیه السلام د شاګردانو په نامه لیکلي، لیکونکي ئې هم بېل بېل نه دي، بلکې یو کس دی، الفاظ، د لیکنې اسلوب او محتوی ئې سره ورته ده، په ټولو کې په معینو خبرو ترکیز شوی، همغه خبرې چې د لومړي ځل لپاره پولس په مسیحیت کې اختراع کړې!!

لیك داسې پیل شوی: د کلیسا روحاني مشر یوحنا لخوا

درنې مېرمنې او اولاد ته ئې چې نه یوازې زه بلکې ټوله کلیسا د زړه له تل نه ورسره مینه لري، دا محبت د هغه په وجه دی چې زمونږ په بدن کې دی او د تل لپاره به په مونږ کې پاتې وي!! د پلار خدای او زوی ئې عیسی مسیح له لوري دې فیض او سوکالي ستاسو په برخه وي... ټګمارو معلمینو ته مو پام وي چې په دغو ورځو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې شمېر په زياتېدو دی، دوی دا نه مني چې عيسی مسيح د يوه انسان په توګه او زمونږ د بدن په څېر بدن سره دې عالم ته راغلی، هو؛ دوی د حقيقت او مسيح مخالف دي!!... په پای کې ليکي ډېرې خبرې راسره دي، نه غواړم په خط کې ئې درته وليکم، امېد دی هلته درشم او درسره وګورم او مخامخ سره وغږېږو!!

ګورئ چې د دې ليك هغه اساسي خبرې چې ليکوال پرې تأکيد کړی دا دي: خدای پلار، زوی خدای، مسيح د انسان په توګه له آسمانه ځمکې ته راغلی، څوك چې دا خبره نه مني تېګمار مبلغ دی!!

د يوحنا درېيم ليك

دا ليك د يوحنا لخوا غايوس نومې کس ته لېږل شوی، د يوحنا مخکني ليك ته ورته دی، خو تر هغه ډېر مختصر، يوازې يوه صفحه ده او د پام وړ او مهمه خبره په کې نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د يعقوب ليك

د بايبل دا مختصره رساله تر ټولو کتابونو او رسالو ئې غوره رساله ده، له څو محدودو برخو پرته ئې نور ټول داسې مطالب لري چې له الهي کتابونو نه اخيستل شوي. که د دې رسالې مطالب د قرآن او حديث په رڼا کې وڅېړو نو د هرې جملې لپاره به ئې يو آيت او حديث وموموو. دې ته ترجيح ورکوم چې د دې رسالې د ځينو برخو ژباړه وړاندې کړم.

بايبل تر دې سر ليك لاندې ليکي: په دې ليك کې د مسيح ورور يعقوب چې د اورشليم د کليسا اسقف وو، هغو کسانو ته چې مسيحي شوي وو ليکي: دا کافي نه ده چې څوك دعوا وکړي چې په خداى ايمان لري او مسيحي دى، بلکې بايد په خپلو عملونو سره دا خبره ثابته کړي، د يوه مسيحي عمل دا دى چې بايد د خداى اوامرو ته التزام ولري او رښتونى مسيحي هغه دى چې د خداى د اوامرو مطابق عمل کوي.

د دې رسالې مهم ټکي دا دي:

• کله چې ستونزې او آزموينې له هرې خوا درباندې بريد کوي، نو خوښ اوسئ، ځکه دا مشکلات او ستونزې دي چې ستاسو صبر زياتوي، نو پرېږدئ چې ستاسو صبر زيات شي او دا هڅه مه کوئ چې له مشکلاتو نه خپله اوږه سپکه کړئ، ځکه کله چې ستاسو صبر بشپړ شي نو کامل به شئ او هيڅ څه ته به محتاج نه وئ.

• که څوك له تاسو نه د خداى په ارادې او غوښتنې د پوهېدو حکمت او پوهه وغواړي، بايد په خپله خداى ته دعا وکړي او له خداى څخه ئې وغواړي، ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای هر هغه چا ته پوه او حکمت په پوره سخاوت سره ورکوي چې ترې وئې غواړي، پرته له دې چې هغه ملامت کړي، خو کله چې هغه ته دعا کوئ شك ته مجال مه پرېږدئ، بلکې یقین ولرئ چې خدای ستاسو دعا قبلوي... که په یقین او باور سره دعا ونه کړئ نو له خدای نه د ځواب انتظار هم مه کوئ.

- هغه مسیحیان چې د دنیا له مال نه فقیر دي د حقارت احساس دې نه کوي، بلکې باید په دې خوښ وي چې د خدای په وړاندې سرلوړي دي، شتمن مسیحیان دې هم ځان تر نورو لوړ نه ګڼي باید په دې خوښ وي چې د دې دنیا ثروت او شتمني د دوی واقعي شتمني نه ده، ځکه چې د دنیا شتمني هغه ګل ته ورته ده چې له لنډې مودې وروسته ... خپل ښاېست له لاسه ورکوي، شتمن هم داسې وي، له لنډې مودې وروسته ومري او ټولې هڅې ئې بې ثمره پاتې شي.
- کله چې څوك وسوسه شي او د ګناه لوري ته وهڅولی شي نو دا فکر دې نه کوي چې دا وسوسه د خدای له لوري ده، ځکه خدای له ګناه او بدو لرې دی او هیڅوك ګناه ته نه هڅوي، وسوسه یعني دا چې څوك د خپلو غلطو او ناولو افکارو او امیالو مجذوب شي، دغه ناولي افکار او امیال دی ګناه ته هڅوي... او همدا کارونه په الهي مجازات منتج کېږي.
- وروڼو! دې خبرې ته پام وکړئ: زیات واورئ، لږ خبرې وکړئ او ژر مه غصه کېږئ، ځکه ژر غصه کېدا مونږ نه پرېږدي چې همغسې ښه او رښتوني وو چې خدای پرې ګمارلي یو.
- د خدای کلام واورئ، یوازې اورېدل نه بلکې عمل پرې وکړئ، ... ځان مه غولوئ، څوك چې کلام اوري او عمل پرې نه کوي داسې دی لکه څوك چې خپله څېره په هینداړې کې ګوري خو له هینداړې نه له لرې کېدو سره سم خپله څېره هېروي...
- څوك چې ځان مسیحي ګڼي خو خپله ځېږه ژبه نه شي مهارولی، غولېدلی دی او مذهب ئې د یوه توت په اندازه ارزښت نه لري.
- د الله تعالی په وړاندې هغه مسیحي ارزښت لري چې د یتیمانو او کونډو مرستې ته دانګي، خدای ته وفادار وي او ځان د دنیا له ناولو کارونو ساتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

• دوستانو! تاسو څنګه ادعا کوئ چې مسيحي يئ، په داسې حال کې چې د شتمنو پلوي کوئ او نېستمن سپك ګڼئ؟!! ... که يوداسې کس ستاسو کليسا ته راشي چې قيمتي جامې ئې په تن دي او د سرو زرو ګوتې ئې په ګوتو او په همدې مهال يو فقير له خيرنو جاموسره راشي او تاسو هغه شتمن ته زيات پام کوئ او تر ټولو په ښه ځای کې د کښېناستو بلنه ورکوئ او هغه فقير ته وايئ: ولاړ شه هلته لرې ودرېږه او يا هلته پر ځمکه کښېنه، آيا دا نه ښيي چې تاسو د خلکو ارزښت د دوی د شتمنيو له مخې ټاکئ؟! وروڼو! خدای فقيران غوره کړي چې په ايمان کې شتمن وي او په الهي ملکوت کې ئې برکات په برخه وي... خو تاسو همدا د خدای دوستان سپك ګڼئ، آيا دا مو هېره کړې چې همدغه شتمن له يوې خوا ستاسو حقوق تر پښو لاندې کوي او له بلې خوا تاسو محکمې ته بيايي، اکثراً همدغه کسان په مسيح ملنډې وهي. څومره به ښه وو چې تاسو د خدای په دې حکم عمل کولی چې فرمايي: خپل ګاونډی داسې دوست ګڼه لکه ځان چې درباندې ګران دی.

• څوك چې د خدای په ټولو احکامو عمل وکړي خو په يوه واړه کار کې اشتباه وکړي، د هغه چا په اندازه مقصر دی چې په ټولو احکامو عمل نه کوي، ځکه هغه خدای چې ويلي ئې دي زنا مه کوئ دا ئې هم ويلي چې قتل مه کوئ، که تاسو زنا ونه کړئ خو د قتل مرتکب شئ، نو د خدای له حکم نه مو سرغړونه کړې او د هغه په وړاندې مقصر يئ....

• د خپلو افکارو او اعمالو مواظبت وکړئ، ځکه چا چې په دې دنيا کې رحم نه دی کړی په ده به هم رحم ونه شي، خو که د خلکو په نسبت رحيم او مهربان وئ نو د قضاوت په ورځ به ستاسو په هکله د خدای رحمت د ده پر قضاوت غالب شي.

• هغه ايمان چې په نېکو عملونو منتج نه شي، د خير له کارونو سره توأم نه وي اصلاً ايمان نه دی، بلکې يوه تشه او پوچه ادعا ده. دا کافي نه ده چې څوك ووايي خدای يو دی، ديوان هم په دې خبرې باور لري.

• دا نېك عمل وو چې ابراهيم ئې خدای ته مقرب کړ.

• خلك په خپلو اشتباهاتو ژر مه نيسئ، مونږ ټول خطاکار يو، مونږ ديني معلمين به د خپلو اشتباهاتو په سبب تر نورو زيات مجازات کېږو، ځکه چې په ديني

(c) ketabton.com: The Digital Library

احکامو پوهېږو.

• څوك چې خپله ژبه مهار کړی شي په نورو کارونو کې به هم ځان اداره کړی شي. ژبه که څه هم وړه عضوه ده خو لوی لوی تاوانونه ترې راولاړېږي، داسې لکه یو لوی ځنګل چې په بڅرکي اور وسوځي. انسانان ډېر وحشي حیوانات رامولی شي خو د خپلې ژبې له رامولو عاجز دی، کله پرې د خدای شکر ادا کوو او کله پرې پر انسانانو لعنت وایو، آیا کېدی شي له یوې چینې کله خوږې اوبه راووځي او کله تروې؟ آیا کېدی شي د انځر له ونې زیتون ټول کړو؟ نو له تریو کوهي نه خوږې او خوندورې اوبه نه شو څښلی.

• که ځان پوه ګڼئ نو تل باید مهربان او زړه سواند اوسئ. که ستاسو په ژوند کې کینه، کرکه او حسادت وي نو خوشې ځان عاقل او پوه مه ګڼئ چې دا له دروغو پرته بل څه نه دي، داسې خصلتونه د هغې روح ځانګړتیاوې نه دي چې خدای ئې انسان ته ورکوي، چېرې چې حسادت او ځان غوښتنه وي هلته به هرو مرو شخړې او لانجې وي. خو هغه حکمت او پوهه چې له آسمانه وي، نو پاکه او سپېڅلې وي، مؤدبه، ملایمه او صلح غوارې وي، له نورو سره خبروآترو او د دوی د نظریاتو منلو ته چمتو وي، له مهربانۍ او نېکو عملونو ډکه وي، صمیمي، بې ریا او واضح وي.

• ستاسو تر منځ د شخړو او نښتو لامل څه دی؟ آیا له هغو ناولو هیلو پرته بل لامل لري چې ستاسو په زړه کې ئې ځای نیولی؟ د هغه څه په حسرت کې سوځئ چې نه ئې لرئ، نو د هغه د لاس ته راوړو لپاره خپل لاسونه د نورو په وینو سره کوئ، د دې لامل چې ولې یو څه نه لرئ دا دی چې له خدای نه ئې نه غواړئ او کله چې ئې له خدای نه غواړئ نو هغه ستاسو غوښتنو ته په دې خاطر ځواب نه وایي چې ستاسو نیت ښه نه وي، تاسو یوازې د هغه څه د لاس ته راوړو هڅه کوئ چې تاسو ته لذت او خوښي در په برخه کړي. تاسو د هغو بې وفا مېرمنو په څېر یئ چې د خپلو مېړونو له دښمنانو سره مینه کوي. آیا دې ته متوجه نه یئ چې که د دنیا له ناولو لذتونو سره مینه کوئ نو په حقیقت کې د خدای له دښمنانو سره مینه کوئ.

• نو په عجز او انکسار سره ځان خدای ته وسپارئ او د شیطان په وړاندې مقاومت وکړئ، تر هغه چې له تاسو لرې شي، خدای ته نږدې شئ چې هغه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

درنږدې شي، اې ګناهګارانو! له ګناه نه لاس ووینځئ، د خپلو اشتباهاتو لپاره اوښکې توی کړئ او ویر وکړئ، د خندا په ځای وژاړئ، کله چې په دې پوه شوئ چې د خدای په وړاندې ډېر واړه او کمزوري یئ نو خدای به تاسو سرلوړي کړي او عزت به درپه برخه کړي.

- د یوه بل غیبت مه کوئ، په دې سره به تاسو د خدای د حکم متابعت کړی وي او که دا کار ونه کړئ معنی ئې دا ده چې د خدای حکم ناقص او غلط ګڼئ. ستاسو دنده دا نه ده چې د نورو په اړه قضاوت وکړئ، دا قضاوت خدای ته پرېږدئ.
- داسې مه وایئ چې نن یا سبا به کوم کار کوم، څه پوهېږئ چې سبا به څه کېږي؟ ستاسو عمر د سهارني غبار په څېر دی چې یوه شېبه ترسترګو کېږي او بله شېبه له منځه ځي، باید ووایئ: که خدای غوښتل او ژوندي پاتې شوو نو دا او دا کار به کوو.
- که په دې پوه شئ چې فلانی کار سم دی او وئې نه کړئ نو ګناه مو کړې ده.
- بډایانو! توبه وکړئ، چې هیبتناکې بلاګانې درته انتظار کوي، تاسو په دې دنیا کې سره او سپین زر ذخیره کوئ خو په دې نه پوهېږئ چې په دې سره د قیامت د ورځې مجازات درته ذخیره کوئ، د هغو کارګرانو ځګېروي ته غوږ شئ چې تاسو غولولي، تاسو ته ئې کار کړی خو تاسو ئې اجوره نه ده ورکړې، د دوی چیغې آسمان ته رسېدلې او خدای اورېدلې دي، تاسو خپل عمر په عیش او عشرت کې تېر کړی او د لاندي د پسونو په څېر سورب شوي او د ذبح کولو لپاره تیار شوي یئ، تاسو بې وزلي خلك چې له ځان نه ئې دفاع نه شوی کولی، محکوم کړي او وژلي دي.
- اې هغو عزیزانو چې د مسیح راتګ ته منتظر یئ! داسې صبر وکړئ لکه بزګر چې د خپل پټي رسېدو ته انتظار کوي، صبر او زغم له خپلو پیغمرانو زده کړئ، ټول هغه کسان بختور شوي چې صبر ئې کړی، ایوب یو له هغو کسانو څخه دی چې له ستونزو او کړاوونو سره سره ئې خپل ایمان او صبر له لاسه ورنه کړ او خدای هم دی په پای کې بریالی کړ، ځکه چې هغه ډېر مهربان دی.
- هیڅکله لوړه مه کوئ، که وایئ هو؛ نو باید خبره مو واقعاً هو وي او که وایئ نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو باید قصد مو واقعاً نه وي.

- که له تاسو نه څوك په ستونزو او کړاوونو اخته وي نو باید دعا وکړي، که بیمار وي خدای به ئې روغ کړي او که بیماري ئې د ګناه په سبب وي خدای به ئې ګناه هم ورته وبخښي، یو بل ته دعا وکړئ، د صادق او رښتوني انسان دعا عجیب قدرت او اغېز لري.
- که څوك له سمې لارې کوږ شي او خپل ایمان له لاسه ورکړي او بل ئې مرسته وکړي چې سمې لارې ته راوګرځي ، دغه کس چې د خدای لورې ته د ده د راګرځېدو سبب شوی، باید پوه شي چې یو انسان ئې له ابدي هلاکت نه ژغورلی او د ده د ډېرو ګناهونو د بخښل کېدو سبب شوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پطرس لیکونه

لومړی لیك

دا لیك پطرس ته منسوب شوی، پطرس همغه څوك دی چې بایبل د ده په هکله لیکلي دي: د عیسی علیه السلام د نیول کېدو په شپه ئې درې ځلې وویل چې زه عیسی نه پېژنم!! خو اوس ده ته داسې خط منسوبوي چې ګواکې له اورشلیم نه بهر ټولو مسیحیانو ته ئې لېږلی، که په ترکیه کې اوسي، یا پونتوس، غلاطیه، کپدوکیه، آسیا، یا بیطینیا کې!! د دې پروا هم نه کوي چې څوك به ئې وپوښتي: جنابه! په هغې زمانې کې چې تګ راتګ په پښو وو، دا یو خط څنګه دومره خورو ورو ملکونو ته لېږل شوی؟ چا وړی؟ او چا ته ئې سپارلی؟ آیا دا یو راډیویي او ټلوېزیوني پیغام وو؟! زه په پوره ډاډ او یقین سره ویلی شم چې دا خط نه یوازې د پطرس له لوري نه دی او هغه په داسې موقعیت کې نه وو چې داسې خطونه ولیکلی شي او د ده په وخت کې مسیحیان هم د ګوتو په شمېر وو او له اورشلیم نه بهر یو مسیحي هم نه وو، بلکې ډېر وروسته د ده په نامه جعل شوی او په همغو خبرو ترکیز کوي چې پولس په خپلو خطونو کې وربانديې ټینګار کوي، د استدلال اسلوب او الفاظ ئې هم د پولس خطونو ته ورته دي!!

د خط خلاصه دا ده: اې عزیزانو! پلار خدای له مخکې تاسو غوره کړې یئ، ځکه هغه پوهېدو چې تاسو به ایمان پرې راوړئ، د خدای روح هم تاسو د عیسی په وینو سره پاك کړئ، چې وکولی شئ د مسیح له غوښتنې سره سم ژوند وکړئ!! ... په مسیح باندې ستاسو ایمان به تاسو ته نجات درکړي... دا نجات هغه راز دی چې حتی انبیاء هم ترې سم خبر نه وو!! ... بالآخره هغه وخت راورسېدو چې مونږ په کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند کوو... او د انجیل دغه پیغام په ښکاره توګه په کې اعلان شو!! چا چې تاسو ته دا پیغام رسولی د روح القدس په واسطه ئې بیان کړی، همغه آسماني روح القدس چې له انبیاوو سره به ئې خبرې کولې!! دا پیغام دومره لوړ دی چې فرشتې هم غواړي پرې پوه شي!! ... خدای ستاسو د نجات لپاره لویه بیه ادا کړې،... دا بیه د مسیح وینې وې چې د بې ګناه وري په څېر قرباني شو!! ... خدای د عالم له پیدا ښتنه مخکې د همدې مقصد لپاره غوره کړی وو، خو وروسته ئې راولېږو چې تاسو وژغوري!! ... دا سمه ده چې تاسو له مذهبي بندیزونو آزاد شوي يئ، خو د دې معنی دا نه ده چې هر غلط او ناسم کار ته لاس کړئ!!! د خدای لپاره د هېواد له حکامو او چارواکو اطاعت وکړئ، که د هېواد مشر وي او که د دولت هغه مامورین چې د مشر له خوا ټاکل شوي، د خپلو اربابانو په وړاندې هم مطیع اوسئ، یوازې د ښو اربابانو په وړاندې نه بلکې د ځیږ او تند خوی ارباب په وړاندې هم!! ... د مسیح په څېر کړاوونه تحمل کړئ!! هغه د صلیب په سر زمونږ د ګناهونو پېټی په خپلو اوږو واخیست، د ده زخمونه هم زمونږ د دردونو دوا شوه!! ... مسیح اوس په آسمان کې د خدای ښي لاس ته ناست دی او ټولې فرشتې او آسماني ځواکونه ده ته تعظیم کوي او ورته مطیع دي!! د کلیسا له کشیشانو نه یوه غوښتنه لرم، زه هم کشیش یم، زه د صلیب په سر د مسیح د مرګ شاهد وم!! غوښتنه مې دا ده: دغې رمې ته چې خدای تاسو ته سپارلې ده خوراك ورکړئ...دا لیك مې په سیلاس درته ولیکلو ګمان کوم چې هغه د اعتماد وړ دی...په روم کې زمونږ د کلیسا غړي تاسو ته سلامونه لېږي، زما زوی مرقس هم سلام وړاندې کوي!!

دلته څو ټکیو ته توجه وکړئ:

• د پطرس له خولې ویل شوي چې زه د صلیب په سر د مسیح د مرګ شاهد وم!! حال دا چې بایبل مخکې لیکلي چې هغه مهال د مسیح له شاګردانو څخه هیڅوك هلته حاضر نه وو، یوازې څو مېرمنو هغه صحنه له لرې لیدلې! همدا راز بایبل لیکلي چې د ده ټول شاګردان ترې وتښتېدل او دی ئې یوازې پرېښود او پطرس په کلیسا کې درې ځلې وویل چې زه عیسی نه پېژنم او په همدې سره ئې ځان وژغورو!

• د عیسی علیه السلام د مصلوبېدو په ارتباط چې دلته او نورو ځایونو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بایبل څه لیکې داسې ترې معلومېږي چې غواړي د روم چارواکو ته برائت ورکړي او داخبرې د دې لپاره کوي چې خلك نه یوازې دا ستر ظلم هېر کړي بلکې دا د الله تعالی له لوري یوه لویه پېرزوینه وګڼي، کله چې تاسو د دې خبرو ترڅنګ دا هم اورئ چې وایي: د خدای لپاره د هېواد له حکامو او چارواکو اطاعت وکړئ، که د هېواد مشر وي او که د دولت هغه مامورین چې د مشر له خوا ټاکل شوي، د خپلو اربابانو په وړاندې هم مطیع اوسئ، یوازې د ښو اربابانو په وړاندې نه بلکې د بد ، ځیر او تند خوی ارباب په وړاندې هم!! ... د مسیح په څېر کړاوونه تحمل کړئ!! له دې خبرو نه هر څوك دا انتباه اخلي چې دوی خلك دوکه کوي، د ظالمو حکامو اطاعت ته ئې رابلي، د مسیح علیه السلام صبر او تحمل هم داسې ګڼي لکه څوك چې د ظالم حاکم په وړاندې اطاعت کوي!! داسې نه وایي چې ظلم ته مه تسلیمېږئ، د ظالمانو اطاعت مه کوئ، که په دې لار کې له کړاوونو سره مخامخ شوئ نو د مسیح په څېر صبر وکړئ!! د مسیح صبر او زغم غلط او د ظالمانو په ګټه تعبیروي!!

- دلته له مذهبي بندېزونو نه د آزادۍ خبره شوې او دا د پولس د مسلك یوه مهمه او اساسي برخه ده، له شریعت نه خلاصون او دا عقیده درلودل چې د عیسی علیه السلام په طفیل د شریعت له متابعت او مراعات نه خلاص شوي یو، نور نو مسیحیان په دې مکلف نه دي چې مخکني شرعي بندېزونه مراعات کړي، دا مسلك د پولس او د ده د ملګرو لخوا ابداع شو، دوی وایي: مسیح مونږ د شریعت له لعنت نه وژغورلو، دا ځکه چې دی په خپله زمونږ لپاره لعنت شو(مصلوب کړی شو)!! یعني شرعي احکام هغو خلکو ته متوجه دي چې د خدای د لعنت وړ دي، مونږ له دې لعنت نه مسیح وژغورلو او هغه هم داسې چې دی زمونږ په خاطر په لعنت اخته شو، په صلیب د ده ځړېدا یو الهي لعنت وو، چې ده زمونږ د ژغورنې لپاره قبول کړ!!

- دا یوازې مسیحیت نه دی چې له بدعت سره مخامخ شو او داسې ټګمار مذهبي مشران په کې راپیدا شول چې له شریعت نه د آزادۍ خبره کوي، د مسلمانانو د نکبت او ادبار په دوران کې هم داسې شیطان صفته ټګمار مذهبي مشران راپیدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شول چې د پولس خبره به ئې کوله او ویل به ئې: سالك د طریقت له منازلو نه داسې مقام ته ورسېږي چې د شریعت له التزام نه آزاد شي، په شرعي مکلفیتونومکلف نه وي، د وصل مقام ته ورسېږي، عبادت او شریعت ته التزام د هغه چا کار دی چې د وصل مقام ته لانه وي رسېدلي!! د قرآن په دې آیت به ئې استناد کاوو چې فرمایي:

ÇِÈ Úú üÉ«‎$7 ‹ÏÙ/ 4®m 7/‘ 6ôâ$r الحجر: ۹۹

او داسې ئې ترجمه کاوو: تر هغه د خپل رب عبادت کوه چې د یقین مقام دې په برخه شي!!

وایي: سالك د وصل په مقام کې یقین ترلاسه کوي نو ځکه په دې مقام کې له عبادت نه معاف شي، شریعت پوست دی او طریقت ئې مغز، مونږ د اسلام مغز ترلاسه کړی، پوست مو نورو ته پرېښی!!

مسلمانانو خو دې ټګمارانو ته په ډېره آسانۍ ځواب ورکولی شو او ورته ویل ئې: په دې آیت کې خو د یقین معنی مرګ دی نه بل څه، بل یقین خو د ایمان له لومړۍ ورځ د مسلمان په برخه شي. د طریقت په نامه خو نه په قرآن کې کوم لفظ شته او نه په احادیثو کې. قرآن خو مونږ ته د ژوند تر پایه په شریعت د التزام حکم کوي او راته وایي: مرګ مو باید په هغه حالت کې وي چې د خدای احکامو (شریعت) ته عملاً منقاد او تسلیم یئ. پیغمبر علیه السلام او صحابه وو خو د ژوند تر وروستۍ سیلګۍ عبادت کړی، د دوی په ټول ژوند کې داسې شبهه نه ده راغلې چې له عبادت نه ئې لاس اخیستی وي! په سنګر کې د سختو نښتو په دوران کې هم او د ځنکدن په حالت کې هم، آیا کېدی شي څوك تر پیغمبر علیه السلام او صحابه وو لوړ روحاني مقام ترلاسه کړي؟!

خو مسیحیانو نه حقیقي انجیل په لاس کې درلود او نه د عیسی علیه السلام د سیرت دقیق او حقیقي انځور، د پولس په څېر دوکه مارانو ته د دوی د غولولو ټول شرایط برابر وو، هر څه ئې د انجیل او عیسی په نامه ویلی شو.

د پطرس دوهم لیك

زما شمعون پطرس د عیسی مسیح خدمتګار او رسول لخوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو هغو ته چې مونږ ته ورته ایمان لري

دعا کوم چې د خدای او زمونږ د سالار مسیح د پېژندو په سبب پراخ رحمت او سوکالي درپه برخه شي... کله چې مونږ د خپل خدای عیسی مسیح د قوت او بیا راتلو په اړه تاسو ته څه وایو نو هسې جعلي قصې درته نه کوو، ځکه ما په خپلو سترګو د ده عظمت او جلال لیدلی، کله چې د هغه غره پر سر د پلار خدای جلال د ده په څېرې کې ځلېدو زه هلته وم، ما هغه آسماني غږ واورېدو چې ویل ئې: دا زما ګران زوی دی، ډېر ترې راضي یم!! لکه اوس چې دروغجن معلمین شته هغه وخت هم وو، دوی په خپلو غلطو خبرو سره غواړي ستاسو پېسې ترلاسه کړي...له زناوو نه مړېږي، بې اراده ښځې په لومې کې اچوي، دوی د بلعام باعور په څېر دي... وایي: څوك چې ژغورل شوی د هر څه کولو آزادي لري، پوه شئ چې مسیح د دې لپاره خپل راتګ ځنډولی چې مونږ نورو ته د ده د ژغورونکي پیغام د رسولو لپاره کافي فرصت ولرو، زمونږ ګران ورور پولس له خپل هغه حکمت سره چې خدای ورپه برخه کړی په خپلو ډېرو خطونو کې د دغه مطلب په اړه خبرې کړې دي، د ده په ځینو خطونو پوهېدل خو ګران کار دی او ځینې کسان چې له آسماني کتاب نه پوره اطلاع نه لري د دې خطونو غلط تفسیر او تعبیر کوي، همغه کار ورسره کوي چې د آسماني کتاب له نورو برخو سره ئې هم کوي، خو په دې کار سره په خپل لاس ځان تباه کوي!!

په دې لیك کې د پولس له تائید نه معلومېږي چې دا خط په خپله پولس لیکلی او پطرس ته ئې منسوب کړی، نه دا ثابته ده چې پولس له پطرس سره لیدلي او نه دا چې پطرس د پولس خطونه لوستلي، نو د دې خبرې معنا څه ده چې پطرس وایي: پولس هم په خپلو لیکونو کې په همدې مطلب خبرې کوي؟! دا مو هم په پام کې وي چې د بایبل د وینا له مخې پطرس بې سواده وو او په لیك لوست نه پوهېدو!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یهودا لیك

بایبل د دې لیك په مقدمه کې لیکي: په لومړۍ مېلادي پېړۍ کې مسیحیت د نړۍ په مختلفو ملکونو کې په چټکتیا خورېدو... خو په مسیح باندې د ربښتونو ایمان راوړونکو په لیکو کې داسې خلك ننوتل چې دروغجن او د حقیقت خلاف عقاید ئې درلودل، ځان ئې روحاني او مسیحي ښودو خو بدې موخې ئې درلودې، یهودا په دې لیك کې مسیحیان له دروغجنو روحانیونو نه احتیاط ته رابلي او د حق او حقیقت متابعت ته ئې هڅوي!!

لکه څنګه چې بایبل دلته اعتراف کوي حقیقت دا دی چې په مسیحیت کې د شرکي او انحرافي عقایدو لړۍ په همدغې لومړۍ پېړۍ کې پیل شوې، د عیسی علیه السلام د شخصیت په اړه کتابونه او رسالې په همدې وخت کې لیکل شوي، همدا وجه ده چې په دې کتابونو او رسالو کې د ده د دعوت او پیغام په هکله هیڅ څه نه مومو، یوازې د ده د شخصیت او معجزو په ارتباط له مبالغو، درواغو او تناقضاتو ډکې لیکنې مومو، دا رسالې او کتابونه په همدې وخت کې او د ټګمارو مذهبي مشرانو لخوا د ده د شاګردانو په نامه لیکل شوي.

دا رساله داسې پیل کېږي: د عیسی مسیح خدمتګار او د یعقوب د ورور یهودا له لوري، هغو مسیحیانو ته چې د پلار خدای محبوب او غوره بندګان دي او په عیسی مسیح کې خوندي دي!! د خدای له درباره تاسو ته د رحمت، سوکالي او زیاتېدونکي محبت غوښتونکی یم.

اې عزیزانو! ما غوښتل چې د هغه نجات په اړه څه درته ولیکم چې خدای پر مونږ پېرزو کړی خو اوس لازمه ګڼم چې د یوه بل مطلب په اړه تاسو ته څه ولیکم... ځکه چې ځینې خدای نه پېژندونکي په چل ول سره کلیسا ته ننوتي او خلکو ته د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې خبرې تعليم ورکوي چې له مسيحي کېدو وروسته هر څه چې مو زړه وغواړي کولی ئې شو، پرته له دې چې د خدای له مجازات نه څه وېره ولرو!! د دغو دروغجنو مبلغينو او معلمينو بد عاقبت له مخکې ټاکل شوی، ځکه دوی زمونږ له آقا مسيح سره د مخالفت لار غوره کړې!! ... تاسو پوهېږئ چې خدای هغه اسرائيليان هلاك کړل چې له مصر نه له وتلو وروسته بې ايمانه شول، هغه فرشتې ئې هم په تيارو کې محبوسې کړې چې ګناه ئې وکړه!! د سدوم او عموره ښارونه مو هم په ياد دي چې اوسېدونکو ئې فساد، جنسي انحراف او بدکارۍ ته مخه کړه او ټول نابود شول او زمونږ لپاره د پند او عبرت باعث، تر څو پوه شو چې جهنم شته او هلته ګناهګاران مجازات کېږي... دوی د قائن، بلعام او قورح په څېر دي، د خدای په لعنت به اخته شي، دوی کليسا ته د خپلو ګټو د ډکولو لپاره راځي، ....

اې عزيزانو! زمونږ د سالار عيسی د استاځو خبرې درپه ياد کړئ چې ويل ئې: په آخرې زمانې کې به داسې خلك راپيدا شي چې د خپلو ناولو نفساني غوښتنو په حکم به عمل کوي او په حقيقت به ملنډې وهي، همدا خلك دي چې په تاسو کې اختلاف او تفرقه اچوي، .... تاسو خپل ژوند د ايمان پر بنسټ ودروئ او د روح القدس په مرسته دعا وکړئ...

لکه چې ګورئ دا مختصره رساله يوازې په دې خبرې ټينګار کوي چې مفسدينو د مسيحيانو په ليکو کې نفوذ کړی، مسيحيانو ته په کار ده چې له دوی نه ځان وساتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پولس لیکونه

لومړی لیك د قرنتس مسیحیانو ته

دا د عهد جدید لومړی کتاب دی، بایبل د عهد جدید په سر او پای کې د پولس خطونه رااخیستي، چې دا په خپله د دې خبرې وضاحت کوي چې بایبل څومره د پولس نظریاتو ته اهمیت ورکوي، ما په دې څېړنې کې د بایبل د عهد جدید د کتابونو ترتیب مرعات نه کړ، د پولس ټول خطونه مې یو ځای په پای کې راوستل، دا ترتیب له لوستونکي سره مرسته کوي چې د پولس د ټولو خطونو له محتوی خبر شي او پوه شي چې د ده د خطونو اصلي بر خې کومې دي.

د پولس د لومړي خط په سرلیك کې داسې راغلي: پولس پیغمبر دا لیك د قرنتس کلیسا مؤمنانو ته ولېږو چې د مسیح د ایمان او ژوند په اړه د دوی پوښتنو ته ځواب ووایي، ... له دې لیك نه د پولس اصلي موخه دا وه چې په کلیسا کې د اختلاف، اخلاقي فساد، د کلیسا نظام، قیامت، ... په هکله بحث وکړي...

مخکې له دې چې د پولس د دې لیك په اړه څه ووایو د ده پېژندا ضروري ګڼو: پولس د یوناني مذهب او فلسفې معتقد وو، بهودانو ته واوښت، د مسیحیانو په ضد ئې پراخې هڅې وکړې، تل ئې دا هڅه کوله چې یهودي مشران او رومي چارواکي د عیسی علیه السلام د پلویانو په خلاف جدي، شدید او پراخ غبرګون ته چمتو کړي، له یهودي مشرانو نه ئې داسې احکام ترلاسه کول چې رومي چارواکې د مسیحیانو په نیولو، وژلو او تعذیبولو کې د ده مرسته وکړي، پولس د اورشلیم له مذهبي مشرانو او کاهنانو نه دا اجازه ترلاسه کړې وه چې دمشق ته ولاړ شي، تکړه تکړه مسیحیان ونیسي او دوی ته ئې راورسوي، د لارې په نیمایي کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې دا پرېکړه وکړه چې د دوست تر نامه لاندې او د یوه مسیحي په توګه د عیسی علیه السلام او د ده د دعوت ښه مقابله کولی شي، نو نه یوازې مسیحي شو بلکې د دې مذهب یو جدي مبلغ ترې جوړ شو او حتی د پیغمبرۍ دعوا ئې وکړه، په ډېرې زیرکۍ ئې انجیل مسخ کړ. دی وایي چې دمشق ته د تلو په لار کې مې یوه رڼا ترسترګو شوه چې ما ته ئې غږ کړ: اې سائول! اې سائول! ته ولې ما ځوروې؟!! بیا ئې وویل: زه هغه یسوع یم چې ته ئې ځوروې، همغه چې د (شاهد) په توګه ټاکل شوی!! بایبل لیکي چې د ده همسفر ملګرو دا غږ نه دی اورېدلی!! خو رڼا ئې تر سترګو شوې!!

که تاسو د پولس لیکنو او هغه ژور انحراف ته لږ ځیر شئ چې دی ئې باني وو او مسیحیت ئې د شرك او تثلیث په ډنډ کې وغورځاوو، نو یقیناً به ووایئ چې پولس له یوې خطرناکې او شیطاني منصوبې سره د مسیحیانو په صف کې داخل شوی او د دوستۍ تر پردې لاندې ئې له مسیحیت سره هغه څه کړي چې په دښمنۍ کې ئې نه شو کولی!! ده نه یوازې مسیحیت تحریف کړ او د توحید عقیده ئې مسخه کړه، بلکې له هغه ئې په خرافاتو ولاړ نوی مذهب جوړ کړ.

که څوك پوښتنه وکړي چې پولس خپل نظریات له کومه ترلاسه کړل؟ نو ځواب خو ئې باید دا وي چې له هغو روایاتو نه چې د عیسی علیه السلام له نږدې ملګرو او حواریونو ئې اورېدلي!! خو حقیقت داسې نه دی، دی په خپله وایي: ما خپل انجیل له انسانانو څخه نه بلکې د مکاشفې له لارې په خپله له مسیح نه ترلاسه کړی!! ده ټول مخکني روایات شا ته غورځولي او خپلو شیطاني افکارو ته ئې د مکاشفې نوم ورکړی!! او ادعا ئې کړې چې دا افکار ئې مخامخ له مسیح نه ترلاسه کړي!! زه د تحقیق په ترڅ کې دې نتیجې ته رسیدلی یم چې پولس له مسیحیت سره همغه څه کړي چې عبدالله بن سبا له اسلام سره کړي، دواړه یهودان وو او دواړو د دوستۍ په نامه د مسیحیت او اسلام مقابله کړې، توپیر ئې په دې کې دی چې عبدالله بن سبا د قرآن په څېر له یوه داسې څرګند کتاب سره مخامخ وو چې نه ئې تحریفولی شو، نه ئې مسخه کولی شو او نه ئې مقابله کولی شوه، خو پولس ته لار آواره وه او له داسې څنډ سره نه وو مخامخ، هر زهر او زقوم ئې د انجیل او

(c) ketabton.com: The Digital Library

مکاشفې په نامه خورولی شو.

دی خپل لیك داسې پیلوي:

زما (پولس) لخوا، چې د خدای په غوښتنه غوره شوی یم، چې د عیسی، رسول او استازی وم او همدارازی زمونږ د ورور سوستانیس استازی!! تاسو د قرنتیس مسیحیانو ته، چې د خدای له لوري بلل شوي يئ چې د ده قوم وئ او د عیسی په واسطه ومنلی شئ او ټولو مسیحیانو ته، هر ځای چې وي او د هغه مسیح په نامه دعا کوي، چې هم زمونږ خدای دی او هم د دوی خدای!!

د پولس دغه مقدمه، د ده د شیطاني افکارو ټول بنسټونه په دې توګه په ګوته کوي:

- دی ځان د خدای له لوري غوره شوی ګڼي!
- ځان د عیسی علیه السلام استازی معرفي کوي!
- د قرنتیس مسیحیانو ته وایي چې خدای غواړي تاسو په خپل خاص او ځانګړي قوم او ټبر کې داخل کړي.
- خو دا کار د عیسی په وساطت کوي!
- مسیح د ټولو مسیحیانو خدای ګڼي!

که تاسو هر شرکي مذهب وڅېړئ او د هر دروغجن نبي دعوی ته ځیر شئ نو وبه ګورئ چې بنسټ ئې په دغو پنځو ټکو ولاړ وي، خو د دې په مقابل کې به حقیقي دین او واقعي پیغمبر وګورئ چې وایي:

- خدای یو دی، شریك نه لري.
- ټول انسانان ئې یو شانته بندګان دي، په انسانانو کې خاص قوم او ټبر نه لري.
- د خدای پیغمبران هغه دي چې خلکو ته وایي: د یوازني خدای عبادت وکړئ، مه له الله تعالی پرته بل چا ته سر ټیټوئ او مه لاس او لمن اوږدوئ.
- د خدای او انسان تر منځ واسطې او وسیلې ته ضرورت نه شته، خدای له هر بنده سره د ده د عقیدې او عمل له مخې معامله کوي، دعا ئې مخامخ او له واسط نه پرته اوري، د غاړې تر رګ ورنږدې دی.
- هر څوك چې ځان خدای وګڼي او په خدایي کې ځان شریك، دروغ وایي، دجال

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی، خلك غولوي، څوك چې د چا په هكله ووايي: دا په خدايي كې له الله تعالى سره شريك دی، خدای د ده له لارې او د ده په وساطت او شفاعت دعا او عبادت قبلوي، يو خبيث ټګمار دی!!

پولس له دې وروسته ليكي: ... تاسو ته د مسيح په نامه سوال كوم چې اختلاف پرېږدئ،... ما ته ويل شوي چې له تاسو نه ځينې وايي: زه د پولس پلوي يم، ځينې وايي زه له پطرس سره يم، ځينې وايي زه له مسيح سره يم... تاسو په دې كار سره مسيح ټوټې ټوټې كوئ... آيا دا پولس وو چې ستاسو د ګناهونو د بخښنې لپاره په صليب وځړول شو؟ ما له دوو دريو كسانو پرته چا ته د تعميد غسل نه دی وركړی، د پولس په نامه مې كومه كليسا هم نه ده جوړه كړې!! زه مسيح د تعميد لپاره نه يم رالېږلی، د دې لپاره ئې لېږلی يم چې خلكو ته انجيل وښيم!! ... زه ښه پوهېږم چې ځينو خلكو ته دا څومره احمقانه او بېهوده خبره معلومېږي چې عيسى مسيح د صليب په سر خپل ځان قرباني كړ چې انسان ته نجات وركړي!! خو مونږ ته چې د نجات په لوري درومو دا د خدای د قدرت ننښه ده!! ... خدای دا غوره ونه ګڼله چې انسان ئې په عقل، علم او حكمت سره وپيژني، بلكې دی په خپله زمونږ منځ ته راغی او ټول هغه خلك ئې وژغورل چې د ده په پيغام ئې ايمان راوړ!! يعني همغه پيغام چې د نړۍ ټول خلك، كه يهودان دي او كه غير يهودان هغه پوچ او بېهوده ګڼي!! يهودان معجزه غواړي او يونانيان يوازې هغه خبرې مني چې د دوی له فلسفې او حكمت سره اړخ لګوي، خو زمونږ پيغام دا دی: مسيح د انسان د نجات لپاره مصلوب شو او ومړ!!... مسيح مونږ له خپلو ګناهونو پاك كړو او د خدای په وړاندې د منلو وړ ئې وګرځولو!! كه څه هم خدای دا نقشه د عالم له پيداښتنه مخكې زمونږ لپاره جوړه كړې وه خو په تېرو زمانو كې ئې هيچا ته ونه ښوده، حتى د دنيا مشرانو هم دا درك نه كړه، ځكه كه ئې درك كړې وی نو (د عظمت خدای) به ئې نه وو مصلوب كړی... خدای د خپلې هغې روح په واسطه مونږ ته دا حقايق راښيي چې مونږ ته ئې راپه برخه كړې، هيڅوك نه شي كولی پوه شي چې د بل په زړه كې څه افكار دي، خو په خپله پرې پوهېږي، همداسې هيڅوك د خدای په افكارو او نقشو نه پوهېږي، مګر د خدای روح!! خدای په حقيقت كې د همدې لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپله روح زمونږ په برخه کړه، چې په هغې سره مونږ ته راوښيي چې د خپل لطف او برکت څومره هدايا ئې زمونږ په برخه کړې دي!! طبيعي ده، هغه روح چې مونږ ترلاسه کړې د دنيا له روح نه فرق لري!! مونږ د روح القدس د کلماتو حقيقت په روح القدس سره درك کوو!! خو بې ايمانه کس هغه حقايق نه شي درك کولی چې روح القدس ئې مونږ ته راښيي، نور دا خبرې پوچ او بېهوده ګڼي دا ځکه چې د خدای په خبرو هغه څوك پوهېږي چې د خدای روح ئې په وجود کې وي!!

په پورتنيو خبرو کې له لږ غور او دقت نه وروسته هر انسان دې نتيجې رسېږي چې:

- داسې خبرې يوازې هغه څوك کولی شي چې لوی دجال، د انسان په جامه کې شيطان، د الله تعالی، د عيسی عليه السلام، د دين، توحيد او حق دښمن وي!! ډېره ګرانه ده چې د يوه خدای پال انسان په ژبه داسې کرکجنې خبرې راشي.
- پولس اعتراف کوي چې د ده خبرې ډېرو ته احمقانه برېښي، يهودان ئې نه مني، يونانيان ئې هم نه مني، په مخکنيو کتابونو کې نه دي راغلې، د عقل، علم او حکمت خلاف دي، همداراز وايي: خدای نه دي غوښتي چې انسان په علم او حکمت سره د دغو خبرو په حقيقت پوه شي، له مسيحيانو پرته ئې هيچا ته دا خبرې نه ده ښودلې، په مخکنيو الهي کتابونو کې ئې هم نه دي بيان کړې او دا ځکه چې که دا کار ئې کړی وی نو بيا خو عيسی په صليب نه ځړول کېدو او انسان به له نجات نه محروم پاتې کېدو!! د خدای خبرې هغه څوك درك کولی شي چې د خدای روح ئې په وجود کې وي، دا روح يوازې د مسيحيانو په برخه شوې، د مسيحيانو روح د نورو نړېوالو له روح نه تفاوت لري!!
- پولس د مسيحيانو له عقل سره لوبې کوي، هغوی ورته احمقان برېښي، دوی ته وايي چې د خدای اصلي خبرې همدا دي چې زه ئې تاسو ته کوم، مسيح د انسان د نجات لپاره مصلوب شو، له آدم عليه السلام نه تر عيسی عليه السلام پورې هيڅوك، نه کوم انسان او نه کوم پيغمبر، د خدای په خبرې نه دي پوه شوي، خدای نه دي غوښتي چې هغوی پوه کړي، يوازې پولس ئې پوه کړی!! آيا د هغه چا په عقل ژړا نه ده په کار چې داسې احمقانه خبرې مني؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- پولس الله تعالی ته داسې يو ستر تور او اتهام متوجه کوي چې هيڅ خدای پال انسان به ئې جسارت ونه کړي، خدای ته داسې کلام منسوبوي چې مخاطبين ئې نه پرې پوهېږي، انسانانو ته ئې پيغمبران لېږلي او د دوی په لاس ئې کتابونه لېږلي، خو نه ئې خبرې داسې کړې دي چې انسانان پرې پوه شي او نه ئې پيغمبران پوه کړي چې د خبرو مراد ئې څه دی؟ مونږ خو هغه څوک چې خبرې ئې غامض، مبهم او پيچلې وي، خپل مخاطب پوه نه کړی شي، اوربدونکی د هغه له خبرو نه د ده په مطلب پوه نه شي، يو ناموفق او ضعيف وياند ګڼو او خبرې ئې ناقصې او کمزورې، آيا الله تعالی ته دا عيب منسوبول لوي جسارت نه دی؟
- آيا ټولو مخکنيو الهي کتابونو او پيغمبرانو اشتباه کړې چې انسانانو ته ئې د نجات نورې لارې په ګوته کولې او ورته ويل ئې: ستاسو د نجات لار دا ده چې عقيده مو سمه او عمل مو صالح وي، په خدای او آخرت ايمان ولرئ او د الله تعالی د احکامو اطاعت وکړئ؟!!
- له پولس نه پرته هيچا، د عيسی عليه السلام په شمول، نه دي ويلي چې د مسيح په مصلوب کېدو سره د انسانانو ګناه بخښل کېږي او نجات ئې په برخه کېږي!! دا ولې د بايبل په عهد قديم کې هيڅ ځای دا خبره نه تر سترګو کېږي؟
- هغه قاضي چې يو د بل په ګناه نيسي او يو د بل لپاره له مجازات نه معافوي يو ظالم قاضي دی، يوازې يو جاهل انسان به خدای داسې يوه قاضي ته ورته ګڼي!!
- د مسيحيانو په وجود کې کومه روح ده چې په نورو انسانانو کې نه شته؟ د دوی او د نورو د روح تر منځ څه توپير شته؟ آيا ستا ادعا دا ده چې الله تعالی مسيحيانو ته يوه روح ورکړې او نورو ته بله، دا روح الهي ده او د نورو غير الهي؟! آيا په دې عالم کې، په انسانانو او نورو مخلوقاتو کې غير الهي روح، غير الهي وينه، يا بل څه پيدا کېږي؟ آيا پولس کولی شي مونږ ته داسې څه راوښيي چې خدای نه وي پيدا کړي؟ او آيا مونږ ته به داسې څه راوښيي چې د الله تعالی له ذات نه بېل شوی وي؟
- پولس د عقل مخالفت کوي او وايي چې د خدای خبرې په عقل سره نه بلکې په روح سره درک کېدی شي او په هغې انساني روح سره هم نه چې د ټولو انسانانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په برخه شوې بلکې په هغې روح سره چې دی ئې روح القدس ګڼي او وايي چې يوازې د مسيحيانو په برخه شوې!! دا يوازې پولس نه دی چې دا خبره کوي، هر هغه ټګمار انسان چې غواړي خلك تحميق کړي او د عقل خلاف خبرو منلو ته ئې چمتو کړي نو همدا د پولس خبره ورته کوي او ورته وايي: بس! دا خبره پرته له دې چې خپل عقل وجنګوې ومنه، زړه ته ئې واچوه، دا د عقل خبرې نه بلکې د روح او ايمان خبرې دي.

- هيڅ باشعوره انسان هغه خبره نه مني چې د عقل خلاف وي، انسان د هر څه حقيقت په خپل عقل سره درك کوي، عقل د ده د روح يوه ځانګړتيا ده، په هيڅ الهي کتاب کې به د عقل خلاف خبره ونه مومئ، الله تعالی د انسان عقل ته په پام سره هغه مخاطب کوي، نه هغه څه ورته وايي چې د ده عقل ئې نه شي درك کولی او نه هغه چې د ده د عقل خلاف وي، دا کار هغه څوك کوي چې ناپوه او بې حکمته وي، الله تعالی عليم او حکيم ذات دی.
- پولس په دې هم نه پوهېږي چې روح القدس د جبرئيل عليه السلام نوم دی، د جبرئيل په ذريعه د خدای په خبرو د پوهېدو معنی خو يوازې دا کېدی شي چې هغه به هر مسيحي ته راځي او ورته وايي به: د خدای د دې خبرې معنی او مراد دا دی!!
- پولس ته وايو: دا خبرې يهودانو هم کولې، ته خو يوازې مسيح د خدای زوی ګڼې هغوی خپل ټول قوم د خدای زامن ګڼي، ته وايې روح القدس له مونږ سره دی او د خدای د خبرو په مراد مو خبروي، هغوی ويل خدای په خپله په مونږ کې اوسېږي، زمونږ انبياء او کاهنان په غيب پوهېږي، لمر او سپوږمۍ ودرولی شي!! دوی نه يوازې عيسی عليه السلام د مسيح په توګه قبول نه کړ بلکې په دې نامه ئې د ده د وژلو پرېکړه وکړه چې ګواکې ده ويلې: زه به د خدای په ښي لاس کې ناست وم او له آسمانه به راکوز شم!! ما ته ووايه: ته خو يهودي وې او مسيحيت ته له راتلو وروسته هم هغه کتابونه منې چې يهودان هم پرې باور لري، د يهودانو او د دوی د کتابونو خبرې سمې دي که ستا؟!!

پولس ورپسې ليکي: ګرانو ورونو! زه تراوسه نه يم توانېدلی له تاسو سره هغسې خبرې وکړم چې له ځلميو سره کېږي، ځکه تاسو روحاني نه بلکې جسماني

(c) ketabton.com: The Digital Library

يئ، تر اوسه مو لا په مسيح کې رشد نه دی کړی، مجبور شوم د درانه او سخت خوراك په ځای شيدې درکړم، دا ځکه چې ماشومان يئ او سخت خوراك نه شئ هضمولی!! ... خدای پر ما پيرزوينه وکړه او دا ئې راوښوده چې څنګه يو ماهر معمار شم، ... داسې يو وخت به راشي چې مسيح به قضاوت کوي... هلته به معلومه شي چې د چا ماڼۍ سمه جوړه شوې، د هر چا کار به له اوره تير او وآزمويلی شي، ... که ځان هوښيار او عاقل شمېرئ غوره دا ده چې دا عقل او هوښياري لرې وغورځوئ او يو ناپوه شئ، ... دا ځکه چې د دې دنيا حکمت د خدای له نظره حماقت دی، همغسې لکه چې په مقدس کتاب کې راغلي: د انسان هوش او عقل څومره احمقانه دی!!... زه غواړم د خپلو زامنو په څېر تاسو ته نصيحت او لارښوونه وکړم، ځکه که څه هم په زرګونو روحاني معلمين ولرئ، خو يو پلار لرئ او هغه زه يم، ځکه دا زه وم چې د انجيل پيغام مې دررسااوو او تاسو مې د مسيح په لوري هدايت کړئ!! نو تاسو ته التماس کوم چې ما درته ښېلګه کړئ او په ما پسې اقتداء وکړئ!!

ګورئ چې پولس څنګه د مسيحيانو له عقل سره لوبې کوي، دوی ماشومان ګڼئ، ځان د دوی يوازنی پلار، ادعا کوي چې انجيل ده ورښودلی او د مسيح حقيقت ته ده هدايت کړي، نور روحاني معلمين نه د انجيل په اسرارو پوهېدل او نه د مسيح په حقيقت، خپلې خبرې د دوی تر فهم او عقل نه ډېرې لوړې بولي، داسې ښيي چې ډېر اسرار په زړه کې لري، په ډېرو شيانو پوه دی، د مجبوريت له مخې د اسرارو کڅوړه نه شي پرانيستلی، ځکه داسې څوك نه مومي چې د ده په خبرو پوه شي، دا يوازې د ده خبرې نه دي ټول ټګماران او دوکه ماران همداسې خبرې کوي!! تاسو د پولس ټول خطونه له نظره تېر کړئ، نه يوازې له دغو اسرارو او پټو خبرو څخه به هېڅ څه په کې ونه مومئ بلکې ټولې خبرې به ئې يوه ټګمار مداري ته ورته ومومئ!!

دی ادعا کوي چې يو وخت به مسيح د قضاوت په ګدۍ ناست وي او د ټولو خلکو د عملونو او کړو وړ په اړه به قضاوت کوي!! مراد ئې دا دی چې د قيامت د ورځې قاضي به مسيح وي!! دی نه يوازې د مسيح په اړه دا خبره کوي بلکې د ټولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسیحیانو په هکله لیکي: آیا نه پوهېږئ چې مونږ مسیحیان به یو وخت د ټولې نړۍ په اړه قضاوت کوو، حتی د فرشتو په اړه به هم قاضیان وو!! حال دا چې د قیامت د ورځې قاضي به فقط الله تعالی وي، عیسی علیه السلام به هم د نورو بندګانو په څنګ کې د الله تعالی د قضاوت په وړاندې ولاړ وي!! پولس د مسیحیت هغه عقیده چې وایي: د الله تعالی د مطلقه ملکوت ورځ به راځي، یعني هغه ورځ به راشي چې اقتدار او واك به په بشپړه توګه د الله تعالی په اختیار کې وي، یوازې هغه به د بندګانو د عملونو په هکله قضاوت کوي، دا خبره تحریفوي، د الله تعالی په ځای مسیح د دغه قضاوت او ټولواکۍ په ګدۍ کېنوي او ټول مسیحیان ورسره شریکوي!! خو که تاسو په همدې بایبل کې د قیامت په اړه د عیسی علیه السلام اقوال د دې خبرو خوا ته کېږدئ او قضاوت وکړئ نو ډېر ژر به درته جوته شي چې د قیامت په هکله د پولس نظریه د مسیح علیه السلام په دین کې یو څرګند تحریف دی!! د عیسی علیه السلام په لارښوونو او اقوالو کې په آخرت او اخروي ژوند تأکید شوی، په دنیا کې د هغې لویې پاچاهۍ جوړولو یادونه نه ترسترګو کېږي چې یهودان ورته منتظر وو او پولس ئې ادعا کوي!! د عیسی علیه السلام ځینې اقوال دا دي: د ښه حاصل ترلاسه کولو لپاره د ښې دانې کرل ضروري دي، هغه داسې یوه خزانه ده چې که څوك خپل هر څه وپلوري او هغه پرې وپېري تاوان ئې نه دی کړی، مونږ ته په کار ده چې د دنیا د لټولو په ځای د (خدای پاچاهي) یعني آخرت ولټوو، کله چې د آسمان پاچاهي راشي ښه او خراب ماهیان به سره بېل کړی شي، یعني فرشتې به راووځې اشرار به له ابرارو بېل کړي او د اور په بټۍ کې به ئې واچوي، هلته به ژړا وي او د غاښونو چیچل.

پولس ورپسې لیکي: که څوك د یهودانو له دود سره سم ختنه (سنت) شوی وي نو تشویش دې نه کوي او که نه وي ختنه شوی اوس دې ځان نه سنت کوي، ځکه د یوه مسیحي لپاره هیڅ پروا نه لري چې سنت شوی وي یا نه وي سنت شوی!!

پوښتنه دا ده چې عیسی علیه السلام خو وایي چې زه د تورات د منسوخولو لپاره نه یم راغلی او مسیحیان په هغه تورات د ایمان دعوی کوي چې ختنه تر ټولو نېکو کارونو ستر کار ګڼي او نه ختنه کېدل تر ټولو ګناهونو ستره ګناه، هومره چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګواکې خدای غوښتل موسی علیه السلام په دې خاطر هلاك کړي چې خپل زوی ئې نه وو سنت کړی!! پوښتنه دا ده چې پولس د تورات د منسوخولو صلاحیت له کومه ترلاسه کړی!!

د ازدواج په اړه نجونو او هلکانو ته مشوره ورکوي چې مجرد پاتې کېدل ورته غوره دي، خو که واده کوي اشکال نه لري!! دا هم یوه غلطه او د انساني فطرت خلاف مشوره ده، هیڅ عاقل او مؤمن انسان چې د الهي دین له حقیقته خبر وي داسې غلطه مشوره چا ته نه ورکوي، د الهي دین او انساني فطرت سره برابره مشوره دا ده چې ورته وویلی شي: هر ځوان او پېغله بلوغ ته له رسېدو وروسته باید ازدواج وکړي، مګر دا چې توان ئې ونه لري، ټول حیوانات او مرغان همداسې کوي.

پولس لیکي: ټول پوهېږو چې فقط یو خدای شته او بس، همغه زمونږ آسماني پلار، چې هر څه ئې پیدا کړي، ... همداراز پوهېږو چې یوازې یو آقا او سالار خدای شته چې عیسی مسیح دی، چې هر څه د ده په وسیله پیدا شوي او زمونږ ژوند د ده دی!! نو د بتانو په نامه د ذبح شوي حیوان غوښه خوړل یا نه خوړل برابر دي، په خوړلو کې ئې هیڅ اشکال نه شته!!

دا هم د تورات او د بایبل د ټولو هغو مخکنیو کتابونو خلاف حکم دی چې د بت په نامه د مذبوحې غوښه حرام ګڼي خو پولس دا حکم منسوخ کړی!!

د پولس یوه بل شطارت ته هم ځیر شئ چې لیکي: زه د خدای رسول او استازی یم، یوازې د خدای په وړاندې مسئولیت لرم، ما خپل خدای عیسی په خپلو سترګو لیدلی، ستاسو په ژوند کې دا بدلون زما د خدمتونو نتیجه ده، که نور مې پیغمبر نه ګڼي تاسو مې باید پیغمبر وګڼئ، ځکه ستاسو خپل وجود زما په پیغمبرۍ دلالت کوي، تاسو زما په وسیله په عیسی مسیح ایمان راوړ!!

دا ئې د خپل رسالت د اثبات لپاره د پولس استدلال!! ما عیسی په خپلو سترګو لیدلی او تاسو زما په وسیله په مسیح ایمان راوړی نو ځکه زه پیغمبر یم!! آیا هغه کسان ټول پیغمبران دي چې عیسی ئې په خپلو سترګو لیدلی او نور خلك د دوی په وسیله مسیحیت ته بلل شوي؟!! ته خو وایې چې ما یوه رڼا ولیده او یو غږ مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

واورېدو چي ويل ئې زه مسيح يم، نورو خو عيسى عليه السلام په وار وار په خپلو سترګو ليدلى او د ده خبرې ئې اورېدلې، پيغمبر خو هغه وي چې خداى لېږلى وي نه هغه چې مسيح ئې ليدلى وي!!

پولس د مخالفينو دا اعتراض چې ولې د كليسا له شتمنيو تغذيه كېږي او مصارف ئې د كليسا له لوري تأمين كېږي، داسې ځوابوي: ښوال، شپون، عسكر.... د خپل خدمت په مقابل كې اجوره ترلاسه كوي، آيا زه دا حق نه لرم؟!! خداى ويلي: كله چې په درمن ځپر تېروئ د خپل غوايي خوله مه ورتړئ، پرېږدئ چې څه وخوري، آيا دا حكم يوازې د غوايو لپاره دى؟ خداى دا حكم وركړى چې مسيحيان بايد د روحاني خدمتګارانو معاش تأمين كړي!!

پوښتنه كوو: آيا عيسى عليه السلام د كليسا له لوري تغذيه كېدو ؟ آيا په خپل دعوت ئې له چا اجوره ترلاسه كړې؟ آيا داسې پيغمبر به مونږ ته راوښيې چې د دعوت او تبليغ په مقابل كې ئې له خلكو معاوضه ترلاسه كړې وي؟ آيا د عيسى عليه السلام په لارښوونو، په تورات، انجيل، زبور او نورو الهي كتابونو كې به داسې څه راوښيې چې دا معاوضه اخيستل ئې جائز ګڼلې وي؟ قرآن خو مونږ ته وايي: د هر پيغمبر يوه مهمه او اساسي وينا خپلو مخاطبينو ته دا وه چې: مونږ خپل اجر يوازې او يوازې له رب العالمين نه غواړو، قرآن خو مونږ ته وايي: د رښتوني او صادق لارښود نښه دا ده چې هغه له خلكو نه اجر او معاوضه نه غواړي.

پولس د تعميد لپاره دا دروغجنه فلسفه راباسي: ... له مخكنيو پېښو بايد عبرت واخلو... خداى په صحرا كې وربځې راولېږلې چې زمونږ د قوم له پاسه سيورى جوړ كړي، دوى ئې له سيند نه روغ رمټ تېر كړل، په حقيقت كې دوى په وربځو او سيند كې د تعميد غسل وكړ!! ...

دا خو لا څه كوئ وايي: دوى هغه اوبه څښلې چې مسيح وركولې، مسيح په حقيقت كې همغه ډبره وه چې خداى په صحرا كې له هغې اوبه راوايستلې!! په خپله فكر وكړئ چې آيا زما خبرې صحيح نه دي؟ آيا هغه شراب چې مونږ ئې په رحماني ماښامني كې څښو په دې معنى نه ده چې په دې سره مونږ د مسيح د وينو په بركت كې شامليږو؟ او هغه ډوډۍ چې په هغه ماښام ئې سره وېشو او خورو ئې په دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

معنی نه ده چې مونږ د مسیح د بدن په برکاتو کې شاملېږو؟

حیران یم چې د مسیحیانو په سر کې ماغزه دي که بوس چې د داسې مداري خبرې د یوه پیغمبر خبرې ګڼي او د ده مسخره خطونه ئې په مقدس بایبل!! کې شامل کړي!! دا به کوم بې شعوره انسان ومني چې:

- مسیح همغه ډېره وو چې دوولس چینې ترې وبهېدې!!
- دوی هغه اوبه څښلې چې مسیح ورکولې!!
- په حقیقت کې دوی په وربځو او سیند کې د تعمید غسل وکړ!!
- هغه شراب چې مسیحیان ئې په رحماني ماښامني کې څښي په دې سره د دوی وینه د مسیح په وینې بدلېږي!! او هغه ډوډی چې په دې ماښام ئې خوري د دوی غوښه د مسیح په غوښه بدلوي!!
- آیا مسیح کېدل دومره آسانه دی؟ آیا د عیسی علیه السلام ملګرو اشتباه کوله چې زندانونه، شهادتونه، اعدامونه، صلیبونه او په اور کې لوېدل ئې زغمل؟ ولې ئې د مسیح مقام ته د رسېدو لپاره دغه د پولس نسخه نه کاروله؟

دا یوازې پولس نه دی چې دین ئې مسخه او په څو شکلي مسخره مراسمو کې ئې خلاصه کړی، ټول مکار او ټګمار مذهبي مشران همداسې وي، هغوی د دې لپاره چې په عوامو کې پلویان پیدا کړي نو د دین هغه بنیادي او اساسي کارونه چې ترسره کول ئې همت او قرباني غواړي، شا ته وغورځوي، په خپلو ویناوو کې هغه نه یادوي، د دې په ځای خلکو ته د پولس په څېر څو آسان کارونه وړپه ګوته کوي او ورته وایي: په دې سره تاسو هغه مقام ترلاسه کولی شئ چې نه ئې مجاهد په جهاد سره ترلاسه کولی شي او نه ئې شهید په شهادت سره!! په رحماني ماښامني کې مقدسه ډوډی او سپېڅلې شراب تاسو د مسیح مقام ته رسوي!!

دې مسخره خبرې ته ئې هم ځیر شئ:

څنګه کولی شو پوه شو چې څوك په خپلې دې ادعا کې دروغجن او دوکه مار دی او که رښتونی چې وایي ما ته د خدای له لوري الهام کېږي؟ وایي: په دې باندې پوهېدل ډېر آسان دی او هغه داسې: څوك چې د خدای د روح تر اغېز لاندې خبرې کوي هیڅکله نه شي کولی په مسیح باندې لعنت ووایي او هېڅوك هم نه شي کولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خپل ټول ځواك او توان سره مسيح خداى وګڼي مګر دا چې روح القدس دا حقيقت ورته څرګند کړي!!

يعني څوك چې مسيح ته د خداى نوم ورکوي او په پوره زور سره په دې خبرې ټينګار کوي چې هغه خداى دى، نو همدا ټينګار د دې ښبه ده چې هغه ته واقعاً د روح القدس له لوري الهام کېږي او دا روح القدس دى چې دا خبرې د ده په خوله ادا کوي او څوك چې دا کار نه شي کولى نو هغه دوکه مار دى !! دا شوه د ټګمار او رښتوني د پېژندو پولسي طريقه!! اوس نو که همت لرې نو په خپلو خطبو کې سل ځله ووايه چې مسيح خداى دى او همدا کار به مسيحيانو ته ثابته کړي چې تا ته د خداى له لوري الهام شوى او که دا خبره دې ونه کړه او هغه دى محض يو پيغمبر وګڼلو نو دروغجن يې!!

کليسا د مسيح بدن ګڼي او وايي: ځينې غړي چې خداى په کليسا يعني د عيسى په بدن کې ټاکلي دا دي:

رسولان يعني د مسيح استازي

انبياء يعني هغه چې په الهام سره د خداى له لوري پيغامونه راوړي.

معلمان يعني هغه کسان چې د خداى کلام نورو ته ورښيي.

هغه چې معجزې ښيي،

هغه چې بيمارانو ته شفا ورکوي

هغه چې له خلکو سره مرسته کوي

هغه چې د خلکو لارښوونه کوي

هغه چې په نامفهومو ژبو خبرې کوي، په داسې ژبو چې نه دوى تر دې د مخه پرې خبرې کړې او نه يې زده وې، ناڅاپي يې په خوله جاري شوې او هيڅوك هم نه پرې پوهېږي، دا يوازې د خبرې کوونکي او د خداى ترمنځ يو رمز وي!!

له دې نه معلومېږي چې دا هم د کليسا يوه مذهبي ننداره وه چې ځينې کسان به جذبې ونيول او د مستي په حالت کې به يې داسې خبرې له خولې وتلې چې هيڅوك به نه پرې پوهېدل!! د دغو مجذوبانو د خبرو ترجماني به خاصو کسانو کوله او خلکو ته به يې ويل چې خداى د ده په خوله کوم پيغامونه مونږ ته لېږلي دي!! ښايي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی ټګمارو مذهبي مشرانو دا چل او چم جوړ کړی وو، ځینې به ئې په دې وګمارل چې ځان جذبه کړي، په غونډې کې چیغې او نعرې پیل کړي، خوشې او ناپړتې خبرې تر خولې وباسي او دا مذهبي مشران د غونډې حیرت ځپلو خلکو ته ووایي: دوی له خدای سره د راز او نیاز په حالت کې دي، په خبرو ئې تاسو نه پوهېږئ، ترجمان به راشي او تاسو ته به ووایي چې خدای د دوی په خوله څه پیغام رالېږلی!!

پولس په دغو ژبو د خبرو کولو پلوي نه کوي مګر په هغه صورت کې چې څوك ئې ترجمه کړی شي، خو د نبوت یعني جذبه کیدا او روحاني مستي سپارښتنه کوي!! خو دی دعوی کوي او په دې شکر کوي چې کولی شي، په خفا کې، کله چې یوازې وي، په ډېرو ژبو خبرې وکړي، خو د خلکو په مخ کې دا خوښوي چې د خلکو په ژبه خبرې وکړي!! او د دې خبرو لپاره دا دلیل راوړي: خدای په آسماني کتاب کې لیکلي: خدای به له نورو سیمو داسې خلك راولي چې په پردیو ژبو به د خدای کلام د ده قوم ته وراوروي!!! خو سره له دې به ئې دوی وانه وري!... که یو بې ایمانه ستاسو غونډې ته داخل شي او وګوري چې تاسو په پردیو (نامفهومو) ژبو خبرې کوئ نو ګمان به ئې دا وي چې تاسو لېونیان یئ!!

دا هم په ډېر واضح کلام کې یو ډېر کرکجن تحریف دی، کلام دا دی: خدای به له نورو سیمو داسې خلك راولي چې په پردیو ژبو به د خدای کلام د ده قوم ته وراوروي!!! خو سره له دې به ئې دوی وانه وري! د دې کلام واضح معنی دا ده: که بني اسرائیل د الله دین ته شا کړي، نو الله تعالی به د بل قوم خلك راپیدا کړي چې ژبه به ئې هم له اسرائیلیانو او د دوی په ژبه د نازل شوي کتاب له ژبې بېله وي او هغوی به د الله تعالی دغه کلام چې اسرائیلیانو ورته شا کړې دوی ته وراوروي خو بیا به هم دوی ایمان نه راوړي، خو پولس شیطان له دې نه د کلیسا په غونډو کې د مجذوبو او مستو صوفیانو ناپړتې خبرې راایستلې، که ومنو چې په مقدس کتاب کې دا خبره راغلې نو په یقین سره ویلی شو چې دا به همغسې وې لکه په قرآن کې چې په دې ته ورته الفاظو عربو ته ګوابښ شوی:

Ẅr ðäŽöî $Bö% ’ĥ ß#î÷ Gó„r Öäö] ÿjhî ãMüÅöé$B /ãçjóü ß)ù (öiq? bÎù

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو که اعراض مو وکړ، یوه شئ چې ما په یقین سره هغه پیغام دررسولی چې تاسو ته ئې د رسولو لپاره لېږل شوی وم او زما رب به له تاسو پرته بل قوم راولي او تاسو هیڅ ضرر نه شئ وررسولی، بې شکه چې زما رب د هر څه ساتونکی دی.

دې ته مو پام وي چې په مسلمانانو کې هم داسې خرافي ډلې شته چې خپله عقیده ئې له مسیحیانو اخیستې او په خپلو غونډو کې مستي، جذبه او ناپرتې خبرې له خولې ایستل د وصل او راز و نیاز حالت ګڼي!!

پولس ورپسې لیکي: لکه څنګه چې د آدم د ګناه په سبب مرګ دې دنیا ته راغی، همداسې د مسیح د ژغورونکي کار په سبب له مرګ نه وروسته ژوند زمونږ په برخه شو!!... چېرې چې ګناه وي مرګ به هم وي، خو څوك چې د مسیح وي بیا به راژوندی شي...د ده د بیاراتلو په وخت کې به ټول راژوندي شي، بیا به آخرت راشي، مسیح به خپل ټول دښمنان له منځه یوسي...خدای ټول اقتدار ده ته سپارلی... البته په خپله خدای د ده د اقتدار تر سلطې لاندې نه دی... لومړی آدم له خاورې راپیدا شو خو دوهم آدم مسیح له آسمانه راغی!!

د پولس غولېدلو پلویانو ته وایو:

- د مرګ او ګناه تر منځ هیڅ تړاو نه شته، هر مخلوق د پیدا ښت او مرګ یوه ثابته نېټه لري چې د هغه په ګناه او نه ګناه پورې ارتباط نه لري، انسانان هم مري او حیوانات هم او د ابراهیم علیه السلام په څېر ستر له ګناه معصوم شخصیت هم!!
- یوازې د مسیح پلویان نه بلکې ټول انسانان به بیا راژوندي کېږي، کافر هم او مؤمن هم، دا د قیامت په اړه د پولس یو بل ستر تحریف دی چې وایي یوازې د مسیح پلویان به بیا راژوندي کېږي!! په دې سره خو د الله تعالی عدالت تر پوښتنې لاندې راځي، که ظالمان، کافران او ګناهګاران راژوندي نه شي او د خپلو عملونو سزا ونه ګوري، دا خو د بې عدالتۍ لویه نښه ده، د پولس دا خبره د تورات، انجیل او ټولو الهي کتابونو خلاف خبره ده. د قیامت په اړه د بایبل غامض، ګونګ او متناقض بیانات پولس او د ده په څېر نورو منحرفینو ته دا موقع په لاس ورکړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې داسې نظریات وړاندې کړي او مسیحیان دوکه کړي.

د پولس او د ده د ملګرو په لاس په مسیحیت کې د پراخو تحریفونو نه وروسته چې دوی وتوانېدل په ډېرې زېرکۍ سره د مسیحیت جرړې قطع کړي او د شرك او خرافاتو په ګندګیو ئې ولړي، په مسیحیانو کې لاندې مراسم او عقاید راولاړ شول:

- اصلي ګناه: دا یوه اصطلاح ده چې دوی رامنځته کړه او په هغې ګناه ئې اطلاق کوي چې د ممنوعه شجرې د مېوې په خوړلو سره حوا او آدم علیهما السلام ئې مرتکب شول، دا موروثي ګڼي او وایي چې له دوی نه اولاد ته انتقال شوې، د آدم ټول اولاد د پیدا ښت له ورځې په دې ګناه اخته ګڼي.
- کفاره: وایي چې د دې موروثي ګناه کفاره عیسی علیه السلام په خپلې قربانۍ سره ادا کړه، یعني د آدم او حوا د ګناه په سبب انسانان د خدای له رحمت نه لرې شول او د الله تعالی د کلام صفت (زوی) د دې لپاره د انسان په بڼې کې دنیا ته راغی او قرباني ئې ورکړه چې د دې کفارې په سبب بېرته د خدای په رحمت کې داخل شي!
- نجات: عیسی علیه السلام د ګناهونو کفاره ادا کړې، څوك چې په ده ایمان راوړي، نجات ئې په برخه کېږي.، له دې پرته د انسان د نجات لپاره بله لار نه شته!! د ده قرباني یوازې د هغه چا لپاره وه چې په ده ایمان راوړي. په مسیح باندې د ایمان راوړلو نښه دا ده چې تعمید کړی شي، څوك چې دا مراسم ترسره نه کړي ګناه به ئې په خپل حال پاتې وي او د دائمي عذاب مستحق به وي، هغه ماشوم هم په دې ډله کې ګڼل کېږي چې د دې مراسمو له ادا کولو مخکې ومري.
- بپتسمه (د تعمید غسل): دا هغه مراسم دي چې یو مسیحي ئې په اوبو کې د غوټه کېدو په ترڅ کې ترسره کوي او له دې نه ئې تعبیر دا وي چې دی په خپلې غوټې سره له عیسی علیه السلام سره دفن شو او په بېرته راوتو سره له ټولو ګناهونو پاك شو!!
- تصلیب: یعني مسیح علیه السلام په صلیب باندی وژل شوی او دفن شوی، خو درې ورځې وروسته بېرته راژوندی شوی.
- رباني ماښامنی: دا هغه ماښامنی دی چې په کلیسا کې د مسیح د تلین په ورځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترسره کېږي، روحاني پلار پتیره ډوډۍ او شراب د مسیحیانو په منځ کې وګرځوي، بیا څه اوراد او اذکار ووایي، وروسته دې ډوډۍ او شرابو ته سجده وکړي، په دې عقیده چې اوس دا ډوډۍ د مسیح جسد او دا شراب د ده په وینو بدل شوي، بیا ئې د مسیحیانو تر منځ وېشي او هر یو ئې په دې نیت خوري چې په دې کار سره د مسیح غوښه او وینه د ده بدن ته داخلېږي او دی هم د مسیح په څېر سپېڅلی کېږي!!

- د تجسم عقیده: یعني خدای د عیسی په څېره کې راڅرګند شوی، له موره زېږېدلی، ورو ورو ستر شوی، د انسان ټول ځانګړتیاوې ئې درلودلې، په صلیب ځړول شوی، مړ شوی، درې ورځې وروسته بېرته ژوندی شوی!!
- عیسی د خدای زوی ګڼل: دا عقیده چې خدای پلار دی او مسیح د خدای زوی دی، هم ئې ذات خدای ته ورته دی او هم ئې صفات! خدای له خدای نه او نور له نور نه پیدا شوی.
- بیا راتګ: یعني مسیح به بیا دنیا ته راځي!! خو ځیني ئې وایي چې دی به له قیامت نه وروسته راځي او د خلکو د عملونو په هکله به قضاوت کوي او ځینې وایي چې له قیامت نه مخکې به راځي، خپل دښمنان به له منځه یوسې او اقتدار به مسیحیانو ته وسپاري!!

په دې خرافي عقایدو او مراسمو چې د مسیح په دین کې ابداع شوي په لنډه توګه دا اعتراضات لرو: ولې باید د پلار د ګناه سزا اولاد ته ورکړی شي؟ دا عقیده له الهي عدالت سره جدي تعارض لري، حقیقي دین هغه دی چې وایي: هر ماشوم بې ګناه دی، سالم الفطرت او له ګناه پاك دنیا ته راځي، د ګناه لړۍ ئې هغه وخت پیل کېږي چې د ده عقل پوخ شي، ښه او بد تفکیك کړی شي او له دې وروسته په خپله خوښه د ګناه مرتکب شي. که دا ومنو چې آدم علیه السلام ته عفو نه ده شوې او له جنت نه وتل ئې د هغې غلطۍ په سبب وو، نو دا سزا یوازې په خپله ده ته ورکړی شوې، اولاد ئې نه په دې ګناه کې شامل دي او نه په سزا کې.

- کفاره خو دا ده چې څوك خپله ګناه جبران کړي، داسې څه وکړي چې کړې ګناه او غلطي ئې جبران شي، بایبل هم د عیسی علیه السلام دا قول رااخلي چې وایي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیرات د ګناه کفاره ده. د مسیحي مذهب په لومړیو پېړیو کې د کفارې دا عقیده چې وروسته ډېره خوره شوه له نشت سره برابر ده، تاسو د بایبل په عهد قدیم کې یوازې په وروستیو غیرمهمو کتابونو کې دوه درې ځلې په مجملو الفاظو د هغې یادونه موندلی شئ، په غالب ګمان دا هم وروسته پرې اضافه شوي، پوښتنه دا ده چې د عیسی علیه السلام قرباني او د بایبل په اصطلاح مصلوب کېدا به ولې د نورو انسانانو د ګناهونو کفاره ګڼل کېږي؟

• مسیحیانو د فدیې او کفارې دا عقیده له زړو شرکي مذاهبو څخه اخیستې ده!! په مخکنیو زمانو کې دا دود وو چې کله به یو ملك له ستر خطر او ګواښ سره مخامخ شو، دا خطر به ئې د دیوانو او پېریانو لخوا ګڼلو، د هغه هېواد پاچا به د خلکو له لوري خپل ګران زوی دغو غچ اخیستونکو پېریانو ته د فدیې په توګه وړاندې کاوو.

• آیا عقل او عدل دا خبره مني چې یوازې د تعمید په غسل سره، په اوبو کې له یوې غوټې سره انسان له ټولو ګناهونو پاك وګڼلی شي او هر ظلم، تېری او ګناه ئې ورته وبخښلی شي، نوی انسان ترې جوړ شي، د مسیح په څېر شي او د نجات مستحق شي؟!! د عدالت تقاضاء خو دا ده چې چا یوه ذره نیك یا بد عمل وکړ سزا ئې وګوري، هیڅ نېك عمل ئې ضایع نه شي او هیڅ بد عمل ئې بې پوښتنې پاتې نه شي، نه د بل د ګناهونو په سبب له خپل اجر نه محروم شي او نه د بل د نېکو عملونو په سبب له سزا معاف شي، له ده سره هره معامله د ده د عقیدې او عمل له مخې وي، همدا د اسلام او هر واقعي الهي دین پرېکړه ده.

• مسیحیانو د تجسم خرافي عقیده هم له شرکي مذاهبو اقتباس کړې، دا عقیده هغو کسانو له ځان سره مسیحیت ته راوړه چې د شرکي مذاهبو په غېږ کې ستر شوي او د دوی له افکارو او معتقداتو متأثره شوي وو، د تجسم عقیده په اصل کې د انسان دې پوښتنې ته د یوه ناقص او غلط ځواب په توګه رامنځته شوې چې وایي: ولې یو انسان ظلمونه او ګناهونه کوي، له دنیا ولاړ شي پرته له دې چې سزا وګوري او بل مظلوم او بې ګناه ومري څوك ئې پوښتنه ونه کړي؟!! د دې پوښتنې په ځواب کې دا عقیده وړاندې شوې چې: هم د ظالم انسان روح بېرته دنیا ته رالېږل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېږي او هم د مظلوم انسان، په دې دوهم ځل راتلو کې دواړه په داسې حالت کې دنیا ته راځي چې د خپل مخکني ژوند د عملونو سزا او جزا ئې هم په برخه کېږي، یوه ته ښه او غوره حالت ورپه برخه شي او بل ته بد حالت!! مسیحي بدعتیانو له دې عقیدې نه د تجسم دا مفکوره راوایسته چې خدای د انسان په بڼې کې دنیا ته راغی، د خدای روح د انسان په هیکل کې دنیا ته راغله، مسیح همغه خدای دی چې د انسان په بڼې کې راڅرګند شوی!! حال دا چې ټول الهي کتابونه په دې تأکید کوي چې الله تعالی ایکي یو دی، په هیڅ څه کې مخلوقاتو ته ورته نه دی، نه څه په خپل ذات کې ده ته ورته دی او نه په صفاتو کې، نه الله تعالی د انسان په بڼې کې مجسم کېږي او نه انسان د الله تعالی په څېر کېدی شي، څوك چې ومري یوازې د قیامت په ورځ به بیاراژوندی کېږي، د خپلو عملونو له مکافات او مجازات سره به هلته مخامخ کېږي.

د پولس لومړی لیك د تسالونیکي مسیحیانو ته

بایبل د دې لیك په مقدمه کې لیکي: تسالونیکي د یونان یو بندر دی چې اوس د سالونیك په نامه یادېږي، پولس په دې ښار کې له ګناه نه د انسان د آزادۍ پیغام اعلان کړ، که څه هم د یهودانو ځینې مشران د ده په ضد راپاڅېدل او دی ئې له ښاره وایست خو هغو چې پیغام ئې اورېدلی وو په مسیح ئې ایمان راوړ او له ډېرو ځورونو او کړاوونو سره سره ئې خپل ایمان له لاسه ورنه کړ!! لیك داسې پیل شوی:

د پولس، سیلاس او تیموتائوس لخوا، د تسالونیکي ښار مسیحیانو ته چې د خدای پلار او زمونږ د خدای عیسی مسیح یئ، د پلار خدای او زمونږ د خدای عیسی مسیح له دربار نه تاسو ته د رحمت او سوکالۍ غوښتونکي یو.....

د مؤمنانو وضعیت له مرګه وروسته

.... باید په دې یقین ولرو چې د مسیح د بیاراتلو په مهال به خدای ټول هغه مسیحیان چې مړه شوي له ده سره یو ځای دنیا ته راولي، دا زه د خدای له لوري تاسو ته وایم: که مونږ د مسیح د بیا راتلو په وخت کې ژوندي وو نو تر مړو مخکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسمان ته نه ځو، ... ناڅاپه به خدای په خپله ځمکې ته راکوز شي... ټول هغه مسیحیان به راژوندي شي چې مړه شوي، چې له خدای سره ملاقات وکړي او مونږ چې لا به ژوندي او د ځمکې پر سر به وو، له دوی سره به یو ځای په وریځو کې اوچت کړی شو چې ټول له خدای سره په هوا کې ملاقات وکړو او د تل لپاره له ده سره پاتې شو!!! نو په دې خبرې یو بل ته زړه او تسلي ورکړئ!!

دا باید هېر نه کړو چې خدای مونږ د دې لپاره نه یو پیدا کړي چې تر خپل غضب لاندې مو ونیسي، بلکې مونږ ئې غوره کړي یو چې د مسیح په وسیله مو وژغوري، هغه خپل ځان فدا کړ چې مونږ تر ابده ژوند وکړو... هیڅکله د خدای د روح د کارونو مخنیوی مه کوئ، نبوت یعني هغه پیغامونه چې خدای ئې مؤمنانو ته ورکوي سپك مه ګڼئ، بلکې په دقت سره ئې واورئ، که پوه شوئ چې د خدای له لوري دي وئې منئ!!!

د دې لیك څو ټکي د یادونې وړ دي:

- دلته هم پولس په څو خبرو تأکید کوي: خدای پلار، مسیح خدای، دواړو ته یو ځای د دعا لاسونه اوچتول او مرسته ترې غوښتل. مسیح به بیا راځي او د ده په راتلو سره به یوازې مسیحیان بیا راژوندي کېږي، زما خبرې ټولې د خدای خبرې دي، مسیح زمونږ لپاره ځان فدا کړ، خدای مونږ غوره کړي یو چې د مسیح په وسیله مو وژغوري!!
- قیامت به په داسې وخت کې راځي چې پولس او هغه خلك به لاژوندي وي چې ده دا خط ورته لیکلی او ورته ویلي ئې وو: او مونږ چې لا به ژوندي او د ځمکې پر سر به وو، له دوی سره به یو ځای په وریځو کې اوچت کړی شو چې ټول له خدای سره په هوا کې ملاقات وکړو او د تل لپاره له ده سره پاتې شو!!! خو پولس، د ده ټول مخاطبین او تر ده وروسته دا دی نږدې شل پوشته انسانان راغلل ولاړل خو د پولس قیامت رانه غی!!
- پولس په دې تأکید کوي چې د کاهنانو مذهبي رقصونو او وړاندوینو ته په سپکه سترګه مه ګورئ، خدای غواړي له دې لارې خپل پیغامونه مؤمنانو ته ولېږي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هغه ټکي دي چې پولس په خپلو ټولو ليکنو کې پرې ټينګار کوي.

د پولس لومړی ليك تيموتائوس ته

دا ليك هم د محتوی او الفاظو له مخې مخکني ته ورته دي، تيموتائوس ته ئې لومړۍ توصيه دا ده: د هغو غلطو تعاليمو مخنيوی وکړه چې ځينې ئې ورکوي، اجازه مه ورکوه چې خلك قصو او نکلونو ته مخه کړي او يا ځان په هغو اوږدو او پای نه منونکو شجرو باندې مشغول کړي، دا مسايل د بې ګټو بحثونو له رامنځته کولو نه پرته هيڅ ګټه نه لري!! دا پوچ عقايد او بحثونه د هغو الهي نقشو مانع کېږي چې په ايمان سره جوت کېږي!! ... که څه هم ما مخکې مسيح ته له کفره ډکې خبرې کولې، په مسيحيانو پسې ګرځېدم او دوی مې نيول او ځورول، خو خدای په ما رحم وکړ او راوئې ښوده چې څنګه پر مسيح ايمان راوړم!! ... زه اجازه نه ورکوم چې ښځې نارينه وو ته څه ورزده کړي، ... ښځې بايد د کليسا په غونډو کې ساکت وي، علت ئې دا دی چې خدای لومړی آدم پيدا کړ بيا ئې حوا!! او دا آدم نه وو چې د شيطان په لاس دوکه شو بلکې حوا وغولېده او ګناه ئې وکړه!! د همدې لپاره خدای ښځه د اولاد د زېږولو په درد اخته کړه!! کشيش بايد د يوې مېرمنې وفادار مېړه وي!! داسې کشيشان به هم راپيدا شي چې له ډېرو دروغو ويلو به داسې ځای ته ورسېږي چې نور به له درواغ ويلو څخه نه شرمېږي، مثلاً وايي به: واده کول او غوښه خوړل سم کار نه دی، ... ده ته توصيه کوي او ورته وايي: ښه ده چې کله کله د اوبو په ځای شراب وڅښې ځکه اکثراً ناروغ کېږي!! هغه مسيحيان چې غلامان دي بايد خپلو بادارانو ته ښه خدمت وکړي!! تر څو خلك ونه وايي چې مسيحيان سم کار نه کوي!! ... واحد او مقتدر خدای، د پاچايانو پاچا او د سالارانو سالار به مسيح په معين وخت کې راولېږي، خدای هغه ذات دی چې هيڅکله نه مري، په داسې نور کې اوسېږي چې هيڅوك نه شي کولی ورنږدې شي، هيڅ انسان تر اوسه نه ليدلی او نه به ئې وګوري!!

په دې ليك کې څو ټکي د پام وړ دي:

- له بې ګټو قصو او نکلونو او اوږدو پای نه منونکو شجرو نه د پولس مراد حتماً

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بايبل قصې او شجرې دي چې ټول کتاب ئې ترې ډك او لويه برخه ئې همدې ته مختص کړې، له دې نه هم معلومېږي چې پولس له بايبل نه د بغاوت لار غوره کړې، د احکامو او شريعت په ځېر ئې د دې کتاب له قصو او شجرو سره هم نه ده جوړه!! حقيقت دا دی چې د بايبل قصې او شجرې تر دې هم زياتې پوچې، بېهوده او بې ګټې دي چې پولس ورته اشاره کوي.

• پولس اعتراف کوي چې د عيسی او مسيحيانو سخت دښمن وو او ډېر مسيحيان ئې ځورولي، خو حقيقت دا دی چې ده په دښمنۍ کې مسيحيت ته دومره تاوان نه دی رسولی لکه په دوستۍ کې ئې چې رسولی.

• پولس چې په دې ليك کې د ښځو په اړه څه وايي په مسيحيت کې د ښځې حيثيت او مقام انځوروي، دی ښځه د لومړي ګناهګار په توګه معرفي کوي، له جنت نه د انسان د ايستلو عامل، په کليسا کې د خبرو کولو حق نه لري... عجيبه ده چې مسيحيان سره له دې د ښځو او نارينه وو تر منځ د مساوات خبره کوي او ځان ته د ښځو د حقوقو اتل مدافعين وايي!!

• دا هم ډېره عجيبه ده چې مسيحيان دا خبره هم د خدای خبره ګڼي چې: حوا وغولېده او ګناه ئې وکړه!! د همدې لپاره خدای ښځه د اولاد د زېږېدو په درد اخته کړه!! پوښتنه کوو: دا نور حيوانات چې د اولاد زېږولو پر مهال دردونه ګالي په کومې ګناه نيول شوي؟!!

• پولس د تورات او انجيل د صريح احکامو په خلاف خپل شاګرد ته کله کله د شراب څښلو سپارښتنه کوي!!

• پولس په دې کې هم له کليسا نه د بغاوت لار غوره کړې چې کشيش ته د واده کولو توصيه کوي، حال دا چې نور په دې ټينګار کوي چې کشيش بايد د مسيح په ځېر وي او له واده نه ډډه وکړي!!

• تر ټولو نادره خبره ئې چې له بايبل سره هم او د ده له خپلو ويناوو سره هم سخت ټکر کوي دا ده چې وايي: خدای هغه ذات دی چې هيڅکله نه مري، په داسې نور کې اوسېږي چې هيڅوك ورنږدې کېدی نه شي، هيڅ انسان تر اوسه نه ليدلی او نه به ئې وګوري!! که داسې وي چې په حقيقت کې همداسې ده، نو بايبل ولې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسهاوو ځله ویلي چې خدای ځمکې ته راکوز شوی، لیدل شوی، له یعقوب سره ئې غېږې نیولې، د ابراهیم پر دسترخان ئې ډوډۍ خوړلې، موسی علیه السلام لیدلی، د اسرائیلیانو مشرانو په یوه دسترخان ورسره ډوډۍ خوړلې!!!...

د پولس دوهم خط د قرنتیس مسیحیانو ته

د قرنتیس مسیحیانو ته د پولس دا لیك د لومړي لیك په څېر پیل شوی، څو نوې خبرې په کې تر سترګو کېږي:

- خدای مونږ ته دا توفیق راکړ چې خلکو ته دا پیغام اعلان کړو: خدای د انسان د نجات لپاره نوی عهد او پیمان برابر کړی، د دې پیمان پیغام او محتوی داسې نه ده چې که څوك د خدای ټول احکام په ځای نه کړي مري، بلکې پیغام دا دی چې: د خدای روح انسان ته ژوند وربخښي، د زوړ پیمان او طریقې له مخې باید د نجات لپاره د موسی د ټولو احکامو اطاعت شوی وی او له دې کبله چې هیڅوك نه توانېدو ټول احکام پلي کړي نو ټول په مرګ او دائمي مجازات محکوم وو، خو د دې نوي پیمان له مخې یوازې دا کافي ده چې څوك په مسیح ایمان راوړي تر څو د خدای روح ده ته واقعي ژوند ورپه برخه کړي!! خو سره له دې هغه زړه طریقه چې د انسان په تلپاتې مرګ او مجازات منتهي کېده له داسې جلال او پرتم سره توأم وه چې خلکو د موسی مخ ته نه شو کتلی، کله چې هغه د خدای له حضور نه تورات راوړ نو د خدای له جلال نه ئې مخ ځلېدو، خو دا ځلا ورو ورو محوه کېده، خو اوس چې د خدای روح انسان ته حیات او ژوند وربخښي آیا په کار نه ده چې تر مخکې زیات جلال ته منتظر وو؟ چې د هلاکت طریقه له داسې جلال سره توأم وه نو هغه طریقه خو باید له زیات جلال سره مل وي چې د انسان د نجات سبب ده!!! په حقیقت کې هغه جلال چې د موسی په څېرې کې ځلېدو د دې پیمان د جلال په پرتله داسې دی لکه یوه قطره د بحر په وړاندې!! ... نو مونږ د انجیل پیغام په جرأت سره اعلانوو، داسې نه کوو لکه موسی چې وکړل، چې نقاب ئې پر مخ راکښ کړ تر څو اسرائیلیان د ده له مخ نه د جلال محوه کېدا ونه ګوري، ... د ده د قوم پوهه او فهم هم په نقاب کې وو... حتی یهودان تر اوسه د موسی په وینا سم نه پوهېږي، ګمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي چې د نجات لار همغه د موسی د شریعت متابعت دی!! خو چېرې چې د خدای روح وي هلته آزادي وي، آزادي له هغو هڅو چې د مذهبي تشریفاتو له لارې سعادت ته د رسېدو په طمع ترسره کېږي!!

که لږ دقت وکړئ نو دا به درته په آسانۍ جوته شي چې د لیك په دې برخې کې پولس له شریعت او شرعي احکامو ته له التزام نه د آزادۍ خبره کوي، په دې تأکید کوي چې خدای د پولس په لاس مسیحیانو ته نوی پیغام لېږلی، دا پیغام له زړو پیغامونو نه ژور توپیر لري، په مخکنیو پیغامونو کې ویل شوي وو چې له شرعي احکامو نه سرغړاوی د انسان د هلاکت باعث کېږي، خو دا نوی پیغام وایي چې د خدای روح انسان ته ژوند وربخښي، د دې نوي پیمان له مخې یوازې دا کافي ده چې څوك په مسیح ایمان راوړي تر څو د خدای روح ده ته واقعي ژوند ورپه برخه کړي!! یعني د نوي پیغام له مخې خلك په دې نه دي مکلف چې شرعي احکام په ځای کړي، د انسان نجات په دې پورې نه دی تړل شوی چې دغو احکامو ته غاړه کېږدي، بلکې یوازې په مسیح باندې ایمان درلودل کفایت کوي!! دی وایي: یهودان تر اوسه د موسی په وینا سم نه پوهېږي، گمان کوي چې د نجات لار همغه د موسی د شریعت متابعت دی!! خو چېرې چې د خدای روح وي هلته آزادي وي، آزادي له هغو هڅو چې د مذهبي تشریفاتو له لارې سعادت ته د رسېدو په طمع ترسره کېږي!! بیا ادعا کوي: که څه هم زړه طریقه د انسان په مرگ او هلاکت منتهي کېده، ځکه چې هیڅوك په دې نه توانېدل دا احکام په ځای کړي، خو سره له دې له جلال او پرتم سره توأم وه، خو هغه جلال موقتي وو او ورو ورو ختمېدو، خو د نوې طریقې جلال تلپاتی دی!!

د پولس دغې خبرې په هغو خلکو کې د ده مسلك ته جذابیت ورپه برخه کړ چې غوښتل ئې له مذهبي احکامو نه د آزادۍ جواز ترلاسه کړي، څوك ئې په دې ملامت نه کړي چې ولې شرعي احکامو ته التزام نه لري؟ پولس جنت ته رسېدا ورته آسانه کړه، له دوزخ نه د نجات آسانه لار ئې ورپه گوته کړه، یوازې په مسیح باندې ایمان ئې کافي وگاڼو چې جنت ئې په برخه او له دوزخ نه وژغورل شي!!

عجیبه دا ده چې مسیحیان د موسی علیه السلام په تورات د ایمان دعوی هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي، د بايبل هغه برخې هم مني چې په ډېر تأکيد سره په شرعي احکامو التزام د نجات يوازنۍ لار ګڼي او وايي: هغه څوك د ايمان په دعوی کې رښتونی دی چې الهي احکامو ته غاړه ږدي، خو سره له دې د پولس هغه خبره هم مني چې د ټولو مخکنيو پيغمبرانو د ويناوو په ضد ئې کوي!!

پولس په ډېر شطارت او مهارت سره د ناپوهو مسيحيانو له عقل سره لوبې کوي او ورته وايي: مونږ نه غواړو څوك وغولوو... خدای شاهد دی چې دا له شرمه ډك کار نه کوو، بلکې له حقيقت نه پرته بل څه نه وايو!! ... مونږ د مسيح سفيران يو، خدای زمونږ له لارې له تاسو سره خبرې کوي!! مونږ چې له تاسو نه څه غواړو دا داسې ده لکه مسيح چې له تاسو څه غواړي!! خدای زمونږ د ګناهونو بار د بې ګناه مسيح پر اوږو کېښود، په خپل پاك ژوند او روحاني بصيرت سره او په خپل صبر او تحمل سره مو ثابته کړې ده چې زمونږ ادعا سمه ده، مهربانه او له روح القدس نه ډك يو!! د ځان د بې حده ستاينو په لړ کې ليکي: ګمان نه کوم دغه کسان چې ځان د خدای غوره رسولان ګڼي تر ما زيات څه ولري!! زه که ښه ويناند نه يم خو د روحاني حقايقو په پېژندو کې هيڅ کمی نه لرم... او دا خبره مې په وار وار درته ثابته کړې ده!! پرېږدئ زه هم لږ د ځان ستاينه وکړم، څوارلس کاله مخکې آسمان ته يوووړی شوم، دا پوښتنه رانه مه کوئ چې زما روح هلته تللې او که زما جسم، زه هم نه پوهېږم فقط خدای پوهېږي، په هر حال ځان مې په جنت کې وموند، هلته مې داسې څه واورېدل چې بيانول ئې ممکن نه دي او دا اجازه نه ده راکړی شوې چې په هکله ئې چا ته څه ووايم!! تاسو زه مجبور کړم چې د يوه ناپوه په څېر داسې د ځان ستاينه وکړم!! بايد تاسو زما ستاينه کولی، ځکه زه د خدای تر دغو غوره پيغمبرانو په هيڅ څه کې کم نه يم، ... خدای زما په لاس ډېرې معجزې ترسره کړې، دغه معجزې ثابتوي چې زه د خدای پيغمبر يم، يوازنی کار چې په نورو کليساوو کې مې کړی او له تاسو سره مې نه دی کړی هغه دا دی چې له تاسو څخه مې مالي مرسته نه ده غوښتې، هيله کوم چې زما دا تقصير راته وبخښئ!!

ګورئ چې پولس څنګه د يوه ماهر مداري په څېر د مسيحيانو له عقل سره لوبې کوي، ځان تر غوره پيغمبرانو په هيڅ څه کې کم نه ګڼي او خپله دا ادعا د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مضبوط دلیل!! په وړاندې کولو سره ثابتوي چې: څوارلس کاله مخکې آسمان ته یووړی شوم، دا پوښتنه رانه مه کوئ چې زما روح هلته تللې او که زما جسم، زه هم نه پوهېږم، فقط خدای پوهېږي، په هر حال ځان مې په جنت کې ومونډ، هلته مې داسې څه واورېدل چې بیانول ئې ممکن نه دي او دا اجازه نه ده راکړی شوې چې په هکله ئې چا ته څه ووایم!! یعنې مسیحیان باید دغه آسمان ته ختل چې هیچا په خپلو سترګو نه دی لیدلی، دی په خپله هم نه پوهېږي چې دا ختل څنګه وو، دا هم خلکو ته نه شي ویلی چې هلته ئې څه لیدلي!! دغه باید د ده د پېغمبری ننښه وګڼي!! او همداراز وایي: خدای زما په لاس ډېرې معجزې ترسره کړې، دغه معجزې ثابتوي چې زه د خدای پیغمبر یم!! خو دا نه وایي چې کومې معجزې؟! ادعا کوي چې زما په لاس د قرنتیس د خلکو ایمان راوړل زما معجزه ده او ثابتوي چې زه پیغمبر یم!!

تاسو به د پولس په لیک کې په ډېر وضاحت سره وګورئ چې اصلي موخه ئې دا ده چې د قرنتیس خلک د هدایاوو ورکولو ته وهڅوي، د لیك څو صفحې ئې همدې موضوع ته مختص کړې دي، په دې ډېر تأکید او اصرار کوي چې د قرنتیس مسیحیان باید تر نورو زیاته مرسته وکړي، په لیك کې وایي: زه په خپله درروان یم، خو څو کسان مې له دې لیك سره درولېږل چې خپلې هدایاوې زما له رسېدو مخکې تیارې کړئ!! خو په ضمن کې دا هم ورته لیکي: یوازنی کار چې په نورو کلیساوو کې مې کړی او له تاسو سره مې نه دی کړی هغه دا دی چې له تاسو څخه مې مالي مرسته نه ده غوښتې، هیله کوم چې زما دا تقصیر راته وبخښئ!!

د پولس دوهم لیك د تسالونیکي مسیحیانو ته

بایبل د دې لیك په مقدمه کې لیکي: د لومړي لیك په څېر په دې لیك کې هم پولس د مسیح د بیا راتګ په هکله خبرې کوي، د تسالونیکي ځینې مسیحیان دومره د دې خبرې تر اغېز لاندې راغلي وو چې له ورځني ژوند او کار وبار نه ئې لاس اخیستی وو او د عیسی د نامه لپاره د پېغور سبب شوي وو، نو ځکه پولس په دې لیك کې دوی په دې پوهوي چې داسې کار په مسیحیت کې ځای نه لري!!!

له دې مقدمې نه پوهېدی شئ چې د پولس زهرجنو افکارو په مسیحیانو باندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره ناوړه اغېز کړی، نه یوازې دا چې دوی ئې مذهبي مراسمو او شرعي احکامو ته له التزام او غاړه اېښودو لاس په سر کړي وو بلکې له ورځني ژوند او کار وبار نه ئې هم لاس اخیستو ته هڅولي وو!! او دا یو حقیقت دی، د دې افکارو پابله له دې پرته بل څه نه شي کېدی، ځوك چې داسې ګمان وکړي چې یوازې په مسیح باندې ایمان کافي دی چې د دنیا او آخرت سعادت ئې په برخه شي، ټول ګناهونه ئې معاف شي، مسیح د ده د ګناهونو فدیه ورکړې او خدای د ټولو انسانانو د ژغورنې لپاره خپل یوازنی نازولی زوی قربانۍ ته وړاندې کړی، مسیح به ډېر ژر بیا راځي او ده ته به تلپاتې بختور ژوند ورپه برخه کوي، داسې مسیحي به ولې له ټولو کارونو لاس نه اخلي؟!! حقیقتاً چې د پولس شیطاني افکار له انسان نه یو عاطل مسیحي جوړوي.

هغه لیکي: دا خبره اعلانوم چې کله عیسی خدای د اور په لمبو او د خپلو ځواکمنو آسماني فرشتو په منځ کې له آسمانه راڅرګند شي، خدای به مونږ او تاسو ته سوکالي او آرامي راپه برخه کړي او هغو ته به سزا ورکړي چې د خدای له پېژندو او د مسیح په واسطه د نجات او ژغورنې د الهي نقشې له منلو سرغړوي، دوی به له تلپاتې مجازات سره مخامخ کړي... ځینې وایي چې د مسیح د بیاراتلو ورځ رارسېدلې ده،... هیله کوم د دا راز خبرو په اورېدو سره ځان پرېشانه نه کړئ، په دې هکله د هیڅا خبره مه منئ،... تر څو دا دوه کارونه نه وي شوي هغه ورځ نه راځي: لومړی دا چې د خدای په ضد به یو بغاوت وشي او دوهم دا چې هغه جهنمي انسان به راڅرګند شي چې دا بغاوت ئې پیل کړی، دی به له هر هغه څه سره مخالفت وکړي چې په خدای او دین پورې مربوط وي، د خدای په کور کې به کښېني او وبه وایي: زه خدای یم!! ... خو هغه کارونه چې دا جهنمي باغي به ئې د ظهور په وخت کې ترسره کوي، سر له اوسه پیل شوي، خو دی به هغه وخت راڅرګند شي چې د ده په وړاندې مانع کس یوې خوا ته شي، خو زمونږ خدای مسیح به دی په خپلې یوې سا سره له منځه یوسي!! ... تاسو ته حکم کوم چې: له هر هغه مسیحي نه ځان لرې وساتئ چې لټ وي او هغسې کار نه کوي چې ما ویلي، ... د عیسی مسیح په نامه داسې خلکو ته نصیحت کوم چې کار وکړي او زیار وباسي او ځان ته ډوډۍ وګټي!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسو ځان ترې لرې وساتئ چې وشرمېږي، خو دښمن ئې مه ګڼئ، بلکې نصیحت ورته وکړئ!!

دلته پولس له یوې خوا هغو مسیحیانو ته نصیحت کوي چې د ده د افکارو په سبب لټ شوي، پرته له دې چې وواېي دوی د مذهبي مراسمو او عباداتو په تر سره کولو کې لټې کوي، ځکه له دې کارونو لاس اخیستل خو د ده د مذهب اساسي غوښتنه ده، دی خو ادعا کوي چې د خدای نوی پیغام له دغو عباداتو او مراسمو نه د آزادۍ پیغام دی، فقط دومره واېي چې دې مسیحیانو له ورځني کارو بار نه هم لاس اخیستی او مسیحیت ئې شرمولی!! له بلې خوا د یوه مجهول دښمن د راتلو او د ده له مخې د یوه مجهول دوست د لرې کېدو خبره کوي!! ادعا کوي چې د دې دښمن د راتلو نښې راڅرګندې شوې دي، خو دی په خپله په دې خاطر له څرګندېدو ډډه کوي چې یو څوك ئې په مخې کې خنډ دی!! پولس په ډېر شطارت سره داسې ښیي چې دامانع کس په خپله پولس دی، د ده هر پلوې به له دې خبرو نه له دې پرته بله انتباه نه اخلي چې دا مانع کس له پولس نه پرته بل څوك نه شي کېدی!!

د پولس دوهم لیك تیموتائوس ته

زما، پولس، لخوا چې د خدای په خوښه، د مسیح استاځی یم، په دې مأمور شوی چې په هر ځای کې دا اعلان وکړم: څوك چې پر مسیح ایمان راوړي تلپاتې ژوند به ئې په برخه شي. ګران زوی تیموتائوس ته

د خدای پلار او زمونږ د خدای عیسی مسیح له درباره تا ته د فیض، رحمت او سوکالي غوښتونکی یم.

پولس په دې لیك کې ځان د غیر یهودانو لپاره د عیسی مسیح پیغمبر معرفي کوي او لیکي: د انجیل د پیغام رسولو لپاره خدای زه غوره کړم چې په غیر یهودانو کې د ده پیغمبر وم. بیا لیکي: هیڅکله دا حقیقت مه هېروه چې عیسی مسیح په جسماني توګه د داؤد له نسله دنیا ته راغی او له مرګه وروسته بیا راژوندی شو، دا د انجیل هغه پیغام دی چې زه ئې اعلانوم!!

مسیح هغه وخت هم مونږ ته وفادار وي او زمونږ مرسته کوي چې مونږ ضعیف

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ایمان مو کمزوری شي، دا ځکه چې مونږ د ده له وجود څخه یو او نه شي کولی مونږ له ځانه بېل کړي!!

بیا د ځان ډېرې ستاینې کوي او په ضمن کې ئې خپل شاګرد ته لیکي: له ما سره یوازې لوقا پاتې دي، کله چې راتلې نو مرقس هم درسره راوله، ځکه چې د ده مرستې ته اړ یم... د محکمې په لومړۍ غونډې کې هیڅوك زما د مرستې لپاره حاضر نه شو، ټولو یوازې پرېښودم... خدای په خپله زما مرسته وکړه، ... زه ئې وژغورلم او پرې ئې نه ښودم چې د زمریانو مخې ته مې واچوي.

ګورئ چې پولس په دې لیك کې په څو خبرو تأکید کوي:

- الله تعالی د خدای پلار په نامه او عیسی علیه السلام د زوی خدای په نامه په مکرره توګه یادول.
- دا ادعا کول چې دی د خدای له لوري غوره شوی پیغمبر او د مسیح استاځی دی.
- په دې ټینګار کول چې عیسی مسیح په جسماني توګه د داؤد له نسله دنیا ته راغلی او له مرګه وروسته بیا راژوندی شوی، د ده له وینا معلومېږي چې دا خبره د لومړي ځل لپاره د ده له لوري اختراع شوې خو دی وایي: دا د انجیل هغه پیغام دی چې زه ئې اعلانوم!! خو جناب پولس دې ته نه دی متوجه چې انجیل د عیسی علیه السلام له تلو د مخه بشپړ شوی او په هغه کې عیسی علیه السلام ته د هغو حالاتو په اړه لارښوونې شوې چې دی ورسره مخامخ وو، نه د هغو پېښو په اړه وړاندوینې چې د ده له تلو وروسته رامنځته کېدې.
- د پولس دا خبره د ده د نورو خبرو ماهیت ښه په ډاګه کوي چې وایي: مونږ د عیسی مسیح له وجود څخه یو!! او هغه نه شي کولی مونږ له ځانه بېل کړي!! د دې بېهوده خبرې په معنی له ده پرته بل څوك نه پوهېږي!! دا خبره هم د حقیقت خلاف ده او هم د عقل خلاف، دا ځکه چې عیسی علیه السلام نه واده کړی او نه اولاد لري، یوازې حقیقي زوی د حقیقي پلار او مور له وجود څخه ګڼلی شو، دا ویلی شو چې عیسی علیه السلام د مریمې له وجود څخه وو، خو هیڅوك د عیسی علیه السلام له وجود څخه نه شو ګڼلی، ځکه چې دی اولاد نه لري. پولس دې مونږ ته وښیي چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نړۍ کې څوك په حقيقي معنی د مسيح له وجود څخه دی؟

- که دا ليك د اعتبار وړ وګڼو او په دې خبرې باور وکړو چې پولس له لوقا، مرقس او يوحنا سره ليدلې نو په يقين سره ويلی شم چې د دوی په نامه انجيلونه د پولس له لوري جعل شوي.

د پولس ليك د کولسي مسيحيانو ته

بايبل د دې ليك په مقدمه کې ليکي: د کولسي ښار په اوسنۍ ترکيه کې پروت وو، د دې ښار په کليسا کې د عيسی مسيح د شخصيت په اړه دا لانجه راولاړه شوې وه چې آيا دی يوازې يو انسان وو او که د خدای له ذات څخه وو؟ يو څوك ئې پولس ته ورولېږو چې له هغه نه پوښتنه وکړي، پولس د دوی د پوښتنې په ځواب کې دا ليك ورولېږو... ليك داسې پيل شوی:

زما پولس لخوا چې خدای د عيسی مسيح د خدمت لپاره غوره کړی
او زمونږ د ورور تيموتائوس لخوا
زمونږ د هغو مسيحي ورونو لپاره چې په کولسي کې اوسېږي
د پلار خدای او زمونږ د خدای عيسی مسيح له درباره تاسو ته د رحمت او هوسايۍ غوښتنه کوم.

کله چې تاسو ته دعا کوم نو لومړی د هغه خدای شکر په ځای کوم چې زمونږ د خدای عيسی مسيح پلار دی... تل د آسماني خدای ستاينه کوئ چې مونږ ئې د دې وړ کړو چې د هغو کسانو په برکتونو او امتيازاتو کې شامل شو چې د نور په عالم کې ژوند کوي، هغه مونږ د شيطان له تياري دنيا وژغورلو او د خپل ګران زوی ملکوت ته ئې منتقل کړو!! همغه زوی چې د خپلو وينو په برکت ئې مونږ آزاد کړو او زمونږ ګناهونه ئې راوبخښل!!

مسيح څوك وو او څه ئې وکړل؟

مسيح د نه ليدل شوي خدای ليدل شوې څېره وه، هغه د خدای زوی دی او تر ټولو موجوداتو غوره دی، په حقيقت کې ټول عالم د مسيح په واسطه پيدا شوی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

یعني هر هغه څه چې په آسمان او ځمکې کې دي، لیدل کېدونکي او نه لیدل کېدونکي، روحاني عالم له ټولو واکمنانو او مشرانو سره ئې او له تاج او تخت سره ئې، ټول د مسیح په وسیله او د ده د جلال لپاره پیدا شوي، مخکې له دې چې څه پیدا شي دی وو او دا د ده قدرت دی چې عالم ساتي، ... هغه لومړنی کس دی چې له مرګه وروسته راژوندی شو!! او ثابته ئې کړه چې په هر څه کې لومړی مقام لري!! ځکه خدای اراده وکړه چې خپل زوی ته بشپړ الوهیت ورپه برخه کړي!! د هغه کار په وجه چې مسیح زمونږ لپاره وکړ... د صلیب پر سر ځان قرباني کول او هغه وینه چې ده زمونږ لپاره ورکړه، له خدای سره د پخلاینې او صلح لامل شو، دا پخلاینه ستاسو هم په برخه شوه چې یو وخت ترې لرې او ورسره دښمن وئ... اوس د خدای په خوا کې یئ او هغه هیڅ داسې خطا او ګناه په تاسو کې نهویني چې د هغې په سبب مو مجازات کړي!! زه خدای لېږلی یم چې تاسو غیریهودانو ته د ده هغه راز څرګند کړم چې په پېړیو پېړیو ئې له هر چا پټ ساتلی وو او هغه راز دا دی: مسیح ستاسو په وجود کې ستاسو یوازنی امېد دی!! ... په مسیح کې د خدای ذات او صفات په بشپړه توګه د یوه انسان په بدن کې څرګند شوي!! نو تاسو چې مسیح لرئ هر څه لرئ، مسیح په حقیقت کې پر ټولو ریاستونو او قدرتونو حاکم او مسلط دی!!... کله چې تاسو د تعمید غسل وکړ نو زوړ او ګناهګار شخصیت مو له مسیح سره مړ او دفن شو او بیا بېرته له مسیح سره ژوندي شوئ او نوی ژوند مو پیل کړ!! ستاسو ګناهونه ئې له منځه یوړل او ستاسو د ګناهونو پاڼه ئې د صلیب پر سر مېخ کړه او د مسیح په نامه ئې حساب کړل، ... نو هیڅا ته اجازه مه ورکوئ چې په تاسو اعتراض وکړي چې ولې دا شی خورئ او دا شی څښئ او ولې د مذهبي عید فلانۍ ورځ نه لمانځئ او ولې د شنبه په ورځ کار کوئ!! دا ټول موقتي احکام وو چې د مسیح په راتلو سره بې اعتباره شول!!... اوس تاسو له مسیح سره یو ځای مړه شوي او د دنیا له عقایدو آزاد شوي یئ، له هغو عقایدو نه چې وایي د نجات لپاره باید نېك کارونه تر سره شي او د ځانګړو احکامو متابعت وشي، ... اوس چې له مسیح سره ژوندي شوي یئ، د آسمان برکتونو او خوښیو ته پام وکړئ او تل د هغه څه په فکر کې واوسېږئ چې په آسمان کې دي او د دې فاني دنیا چارو ته هیڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اند ښنه مه کوئ، له دې فاني دنیا سره دومره علاقه ولرئ لکه مړي چې ئې ورسره لري!! دا ځکه چې ستاسو واقعي ژوند په آسمان کې دی!!

د دې شیطاني لیك څو برخې د دقت وړ دي:

- یو ځل مسیح په خپله خدای ګڼي چې د انسان په بڼې کې څرګند شوي او لیکي: مسیح د نه لیدل شوي خدای لیدل شوې څېره وه، بیا د دې وینا کاملاً مخالفه خبره کوي او لیکي: هغه د خدای زوی دی!! داسې متعارضې او متناقضې خبرې هغه څوك کوي چې د خپلو خبرو په معنی نه پوهېږي. یا خو باید ووایي چې خدای د مسیح په څېرې کې مجسم شوی او یا دا چې مسیح د خدای زوی دی. او دا دواړه خبرې هم د عقل خلاف دي او هم د تورات او انجیل، او قرآن خو وایي: د الله تعالی په اړه دا خبره کول چې هغه زوی لري دومره ستره کرکجنه خبره ده چې آسمانونه او ځمکه ئې نه شي زغملی، فرمایي:

{ŧöãŠ b& ÇÌÈ #%d ã$6ŵå$"ïBr ÞÚ öF{$'‚ ±Y?r ç«B bÖöŷG ŊÂq»J¡¡ 9$Ŝ 6 ?

ÏNºq»J¡¡ 9$'Î `B @à2 bÎ ÇÌÈ #Ŧ!r ‹Ï, G ƒ b& Ç»H÷q§9Ï Ó÷ Ÿ^ƒ $Br ÇÌÈ #$!r Ç»H÷q§9Ï

ÇÌÈ #%ã Ç»H÷q§9$'Î#ä WÎ ÇÚ öF{$ مریم: ۹۰-۹۳

له دې خبرې نږدې ده آسمان ټوټې ټوټې شي، ځمکه وچوي او غرونه وران او رانسکور شي، چې رحمن خدای ته د زوی ادعا کوي، حال دا چې له رحمن خدای سره نه ښايي چې ځان ته کوم زوی غوره کړي ، د آسمانونو او ځمکې هر څه د ده په وړاندې د بنده په توګه رادرومي!!

- هر عاقل انسان په دې پوهېږي چې د تجسم معنا یوازې دا ده چې یو ذات خپل حالت بدل کړي او په نوې بڼې کې راڅرګند شي او د زوی معنی دا ده چې له یوه ذات نه بل مستقل ذات او هغه ته ورته ذات راپیدا شي، د پولس د لیك له مخې هم خدای یو دی او هم دوه، مسیح هم خدای دی او هم د خدای زوی!! نه پوهېږم آیا داسې انسان به هم پیدا شي چې په سر کې ئې ماغزه وي او هغه دا خبره وکړي یا ئې ومني؟!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

• پولس ادعا کوي: مخکې له دې چې څه پيدا شي مسيح موجود وو او دا د ده قدرت دی چې عالم ساتي، په حقيقت کې ټول عالم د مسيح په واسطه پيدا شوی، يعنې هر هغه څه چې په آسمان او ځمکې کې دي، ليدل کېدونکي او نه ليدل کېدونکي، روحاني عالم له ټولو واکمنانو او مشرانو سره ئې او له تاج او تخت سره ئې، ټول د مسيح په وسيله او د ده د جلال لپاره پيدا شوي!! پولس ته وايو: بايبل خو له دې مخکې ليکلي چې د ځمکې پر سر لومړی پيدا شوی انسان آدم وو او عيسی د داؤد له نسله څخه پيدا شوی، مونږ ته ووايه: له دې دواړو خبرو نه کومه ئې ربښتونې او سمه ده، ستا ادعا او که د بايبل مخکنۍ وينا؟! دا دواړه خبرې خو په خپلو کې شديد تعارض لري، په يوه وخت دواړه صحيح نه شي ګڼل کېدی!!

• د دې خبرې معنی څه ده چې د عالم هر څه د مسيح په وسيله پيدا شوي؟ ده پيدا کړي او که خدای د ده لپاره پيدا کړي؟! مونږ خو د بايبل په عهد قديم کې هيڅ ځای دا خبره ونه لوستله چې مسيح تر ټول عالم مخکې وو، يا مخکې پيدا شوی، يا عالم د ده په وسيله او يا د ده لپاره پيدا شوی، تا دا خبره له کومه ځايه ترلاسه کړې؟

دا يوازې پولس نه دی چې د يوه انسان په ستاينې کې تر دې حده غلو کوي، تر ده مخکې ډېرو دا کار کړی او تر ده وروسته هم ډېرو، په مسلمانانو کې هم داسې جاهل غلات راپيدا شول چې د پيغمبر عليه السلام په اړه همدا د پولس خبره کوي او وايي: لو لاك لو لاك لما خلقت الافلاك: که ته نه وی، که ته نه وی، نو ما به آسمانونه نه وو پيدا کړي، دا شعر د دې خرافي عقيدې يوه بېلګه ده:

که رښا د محمد نه وی پيدا — پيدا کړې به خدای نه وه دا دنيا
په صورت که آخرين دی پيدا شوی — په معنی کې اولين دی تر هر چا
خدای ئې مه ګڼه بې شکه چې بنده دی — نور ئې ټول واړه صفات دي په ربښتيا

پولس ليکي: ... خدای اراده وکړه چې خپل زوی ته بشپړ الوهيت ورپه برخه کړي!! يعنې دا چې مسيح بشپړ خدای دی، د الوهيت په ټولو صفاتو متصف دی او له ټول هغه واك او ځواك نه برخمن دی چې خدای ئې لري!! په دې وينا کې هم پولس

يوازې نه دی، ډېرو تر ده مخکې دې ته ورته خبره کړې او ډېرو هم تر ده وروسته، په مسلمانانو کې هم د ده په څېر ډېر ټگماران او جاهلان راپيدا شول چې همدا خبره ئې د خپلو پيرانو، امامانو او حتی پيغمبر عليه السلام په اړه کړې ده، قرآن د دې غلطې انگېرنې د ترديد لپاره يو ډېر عام فهم خو درونډ او مضبوط دليل وړاندې کوي او فرمايي: که په ځمکې او آسمان کې له يوه خدای نه پرته نور خدايان وی نو حتماً به د ځمکې او آسمان ټولې چارې مختل او هر څه به تباه شوي وو، دا ځکه چې په هغه صورت کې به هر خدای له خپلې خوښې سره سم د دې عالم اداره غوښتله، خپل واك او ځواك به ئې د خپلې خوښې مطابق کارولو، حتماً به د دوی تر منځ د آراوو اختلاف راولاړېدو، په اجراءاتو او تصرفاتو کې به د دوی بېلې بېلې ارادې حتماً په ټکر او تصادم منتج کېدې او دا به په کائناتو کې د لويې تباهۍ سبب جوړېدو. په هستي او کاينات کې دا حاکم نظم او نسق په دې دلالت کوي چې مخلوقاتو د امورو د تدبير واك او اختيار له يوه ذات سره دی.

ÇÈ bqãÃ ƒ $Bã Ä ë$É ‘ « $` » s ÿù $?% ¡ ÿ9 ª! $ŽÎ ôlÎ#ä $JÍŽÏ b%. öq9

الانبياء:۲۲

که په آسمان او ځمکې کې له الله پرته نور خدايان وی؛ دواړه حتماً تباه کېدل، نو د دوی له ستايلو نه د عرش پالونکي الله لره پاکي ده.

دا د توحيد د اثبات او د متعددو خدايانو د غلطې انگېرنې د ترديد دومره مضبوط دليل دی چې هيڅ عاقل انسان ترې انکار نه شي کولی.

د دجال پولس له پلويانو څو پوښتنې لرم:

۱. د دې خبرې معنی څه ده چې وايي: د صليب پر سر ځان قرباني کول او هغه وينه چې زمونږ لپاره ئې ورکړه، له خدای سره د پخلاينې او صلح لامل شو، دا پخلاينه ستاسو هم په برخه شوه چې يو وخت ترې لرې او ورسره دښمن وئ... اوس د خدای په خوا کې يئ او هغه هيڅ داسې خطا او گناه په تاسو کې نهويني چې د هغې په سبب مو مجازات کړي؟!!

۲. آيا تر دې قربانۍ مخکې د بايبل خدای له ټولو پيغمبرانو عليهم السلام او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی له امتونو سره د دښمنۍ په حال کې وو؟ که داسې وي نو بايبل ولې په ځای ځای کې ليکلي چې خدای له فلان فلان پيغمبر نه راضي شوی، له يحيی، الياس، زکريا، داؤد، موسی، يعقوب، اسحاق، ابراهيم، نوح او آدم عليهم السلام نه؟

۳. که له دې قربانۍ نه وروسته ټولو انسانانو يا يوازې مسيحيانو ته ټول ګناهونه بخښل شوي وي نو الله تعالی ولې دوی د خپلو ګناهونو په سبب مواخذه کوي او مصيبتونه پرې راولي؟

۴. کوم عقل او عدل به دا خبره معقوله او عادلانه وګڼي چې يوازې ځان ته مسيحي ويل او په اوبو کې يوه غوټه د ظلمونو، تېريو، فسادونو او ګناهونو د بخښل کېدو وسيله شي؟!!

• د پولس له غولېدلو پلويانو نه پوښتنه کوم: آيا تاسو د پولس دا مسخره خبره هم منئ چې وايي: زه خدای لېږلی يم چې تاسو غيريهودانو ته د ده هغه راز ښکاره کړم چې په پېړيو پېړيو ئې له هر چا پټ ساتلی وو او هغه راز دا دی: مسيح ستاسو په وجود کې ستاسو يوازنی امېد دی؟!! دا خبره خو هم د الفاظو له مخې يوه معما ده او هم د محتوی له مخې، د سامسون تر معما هم زياته پېچلې!! آيا خدای دا راز له پولس نه مخکې حتی هيڅ پيغمبر ته هم نه وو ښکاره کړی؟ له مسيح ئې هم پټ ساتلی وو؟ يوازې پولس ته ئې ښکاره کړ؟!! د دې خبرې معنی څه ده چې (مسيح ستاسو په وجود کې ستاسو يوازنی امېد دی؟!!) مسيح د دوی په وجود کې څه معنی لري؟ او بيا څنګه يوازنی امېد؟!! آيا دا بېهوده او بې معنی خبره همغه راز دی چې خدای له پولس نه مخکې له ټولو پټ ساتلی وو؟!! کوم بې عقله انسان به دې بې محتوی خبرې ته د راز په سترګه وګوري؟

• پولس په ډېرې بې باکۍ او جسارت سره ټول مخکني شرعي احکام لغو کوي او وايي: ... نو هيڅوک ته اجازه مه ورکوئ چې په تاسو اعتراض وکړي چې ولې دا شی خورئ او دا شی څښئ او ولې د مذهبي عيد فلانۍ ورځ نه لمانځئ او ولې د شنبه په ورځ کار کوئ!! دا ټول موقتي احکام وو چې د مسيح په راتلو سره بې اعتباره شول!!... اوس تاسو له مسيح سره يو ځای مړه شوي او د دنيا له عقايدو آزاد شوي يئ، له هغو عقايدو نه چې وايي د نجات لپاره بايد نېک کارونه تر سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي او د ځانګړو احکامو متابعت وشي... نه پوهېږو هغه څوك چې د پولس دا خبرې مني څنګه په بايبل، موسی او عيسی او نورو پيغمبرانو عليهم السلام د ايمان دعوا هم کوي؟ دا خو له ټولو اديانو نه د بغاوت او له ټولو پيغمبرانو سره د مخالفت په معنی ده!! لکه څنګه چې الله تعالی يو دی، دين ئې يو دی او انسانانو ته ئې لېږلي احکام ورته دي، هر پيغمبر عليه السلام همغه خبره کوي چې تر ده مخکې او وروسته پيغمبران ئې کوي، د دوی تر منځ توپير په حلال او حرام کې نه بلکې په هغو فرعي امورو کې دی چې د هر امت په خاص اجتماعي حالت پورې اړه لري، لکه دا چې د يوه امت لپاره بيت المقدس د قبلې په توګه ټاکل شوی او بل ته کعبه، يوه ته د شنبې ورځ د اجتماعي عبادت لپاره غوره شوې او بل ته د جمعې ورځ، د الله تعالی له لوري لېږل شوي پيغمبران د يوه بل د تګلارو ترديد او تکذيب نه بلکې تائيد او تصديق کوي، يوازې د پولس په څېر د شيطان استازي به د مخکنيو پيغمبرانو او د دوی د شريعت د لغو کولو جسارت کوي. نه يوازې يو بې دينه انسان به هر خوراك او څښاك جايز ګڼي بلکې ډېر جاهل او ناپوه انسان به د داسې خبرې کولو جسارت کوي، ټول حيوانات داسې پيدا شوي چې څه خوري او څه نه خوري، د حيوان بچی د پيدا کېدو له لومړۍ ورځې په دې پوهېږي چې کوم بوټی وخوري او له کوم نه ډډه وکړي، د دوی په فطرت کې دا پوهه اېښودل شوې، د دوی د دماغ په کمپيوټر کې دا سافټ وير اېښودل شوی چې مضر او مفيد خوراك تشخيص کړي، خو انسان ته يا بايد وويلی شي چې دا خوراك درته ګټور دی او دا مضر او يا له ډېرو تجربو وروسته مضر او ګټور شيان تشخيص کړي، پولس دې ته هم اعتناء نه کوي چې له جنت نه د آدم عليه السلام د وتلو وجه د ممنوعه خوراك خوړل وو او همدغه خوراك له خپلې ښکلې جنتي (طبيعې) جامې محروم او په خپل لاس د جامې جوړولو ته ئې اړ کړ.

- عجيبه ده چې بايبل د عيسی عليه السلام له قوله ليکي: ګمان مه کوئ چې زه د موسی د تورات او نورو انبياوو د کتابونو منسوخولو ته راغلی يم، زه راغلی يم چې بشپړ او عملي ئې کړم... خو د دې تر څنګ د پولس دا خبره هم رااخلي چې وايي: اوس تاسو له مسيح سره يو ځای مړه شوي او د دنيا له عقايدو آزاد شوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

يئ، له هغو عقايدو نه چې وايي د نجات لپاره بايد نېك كارونه تر سره شي او د ځانګړو احكامو متابعت وشي، ... آيا ډېره عجيبه نه ده چې مسيحيان په يوه وخت دا دواړه خبرې مني او د دوی تر منځ شديد تعارض ته نه ګوري، مسيح مخكني اديان بشپړ كوي او پولس ټول مخكني عقايد باطل ګڼي، د نجات لپاره نېك عمل ضروري نه بولي او د ټولو مخكنيو اديانو احكام لغو كوي، خو له دې سره سره ناپوه مسيحيان دی د مسيح رسول ګڼي!!

- د پولس دا وينا هم په ځانګړې توګه د پام وړ ده چې وايي: اوس چې له مسيح سره ژوندي شوي يئ، د آسمان بركتونو او خوښيو ته پام وكړئ او تل د هغه څه په فكر كې واوسېږئ چې په آسمان كې دي او د دې فاني دنيا چارو ته هيڅ اندېښنه مه كوئ، له دې فاني دنيا سره دومره علاقه ولرئ لكه مړي چې ئې ورسره لري!! دا ځكه چې ستاسو واقعي ژوند په آسمان كې دی!! دا په داسې حال كې چې هيڅ الهي دين دا خبره نه كوي، الله تعالی انسان ته نه وايي چې له دنيا نه لاس واخله، بلكې ورته وايي: په دنيا كې سم كار وكړه چې آخرت دې سم شي، جنت ستا د سمې عقيدې او نېك عمل بدله ده، كه دنيا دې سمه وه آخرت به دې سم وي او كه خرابه وه آخرت به دې خراب وي، په دنيا كې د ذلت، سپكاوي، فساد او ګناه ژوند د آخرت سپكاوی او د دوزخ عذاب ستا په برخه كوي، ته د ځمكې پر سر د خدای خليفه يې، كه د الله تعالی د لارښوونو مطابق دې په كې ژوند وكړ او په حقيقي معنی دې د ده نيابت وكړ، ښېرازه او آباده دې كړه، د اصلاح په چارو كې بوخت شوې، عدالت دې پلې كړ، نو زما رضا او جنت ترلاسه كوې. خو پولس له دنيا نه د لاس اخيستو درس وركوي.

زه په ډېر ډاډ او يقين سره ويلی شم چې له هر الهي دين سره د دين دښمنانو همدا كار كړی چې پولس له مسيحيت سره كړی، د دين دښمنانو د دينداراانو په صفوفو كې داسې كسان ګمارلي چې د پولس دغه عقيده په دوی كې خوره كړي، دا نن نن او په يوېشتمې پېړۍ كې امريكايان په ټول توان طاقت سره د دې هڅه كوي چې په اسلامي نړۍ كې داسې مسخه شوي تصوف ته وده وركړي چې د پولس له دغې مفكورې سره ورته خبرو ته بلنه وركوي، له ډېرو هغو ډلو سره مالي مرستې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي چې بنسټ ئې به دغسې عقایدو ولاړ دی، د اسلام په ضد جنګ کې د امریکایانو سیاست په دې ولاړ دی چې وايي: د رادیکال اسلام په ضد او د هغو ډلو په خلاف چې دین له سیاست سره ګډوي او د اسلامي نظام پلي کول غواړي، هغه ډلې استخدام کړئ چې دین او دنیا سره بېلوي!! دا خبره عادي مه ګڼئ چې نن بي بي سي او امریکا غږ د مثنوي تصوفي اشعار خپروي او په منظمه او پرله پسې توګه پرې بحثونه کوي، که تاسو د انګریزانو استعماري تاریخ ته ځیر شئ نو وبه ګورئ چې دوی په اسلامي نړۍ د تسلط په دوران کې څومره داسې ډلې جوړې کړې، څومره ټګمار او استخدام شوي پیران ئې له یوې سیمې بلې ته ولېږل چې همداسې تصوف ته بلنه ورکړې او د دوی د مستعمراتو محکومو ولسونو ته وواېي: له دنیا لاس واخلئ، آخرت ته مخه کړئ، کوم حالت چې خدای درباندې راوستی په دې راضي او قانع اوسئ، مه اعتراض کوئ او مه ئې د بدلولو هڅه!!

د اَفَسُس مسیحیانو ته د پولس لیک

زما پولس لخوا چې خدای د عیسی مسیح د خدمت لپاره غوره کړی یم

د افسس د ښار ګرانو مسیحیانو ته چې تل زمونږ خدای مسیح ته وفادار دي.

د پلار خدای او زمونږ د خدای عیسی مسیح له درباره تاسو ته د رحمت او هوسایۍ غوښتونکی یم

د خدای شکر.... چې د عالم له پیدا ښېته مخکې ئې مونږ غوره کړو... چې د مسیح د قربانۍ په سبب د ده شو!! او په همغه وخت کې ئې فیصله وکړه چې مونږ پاك کړي، د همدې لپاره ئې مسیح راولېږو... د ده لطف دومره دی چې حاضر شو د خپل زوی د وینو په بیه زمونږ ګناهونه وبخښي!! ... تاسو ټول د روح القدس په وسیله مُهر شوي یئ!! د خدای مُهر پر مونږ باندې د دې نښه ده چې خدای مونږ اخیستي یو!! په تېرو زمانو کې خدای دا راز خپل قوم ته نه وو ویلی، خو اوس ئې د روح القدس په وسیله خپلو رسولانو ته څرګند کړی، دا خبره ځکه تاسو ته لیکم چې درته واضح کړم خدای څنګه په دې راز پوه کړم!! هغه راز دا دی: غیریهودان هم د یهودانو په څېر په هغه میراث کې شریك دي چې د خدای د زامنو لپاره دی، دواړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلل شوي چې د مسيح د بدن يعني کليسا برخه وي!! خدای دا افتخار زما په برخه کړ چې دا راز څرګند کړم... د خط په پای کې د معمول مطابق توصيې او نصيحتونه کوي، خو دا نصيحتونه داسې دي لکه زهرجنه مړی په شاتو خوړول.

په دې ليک کې هم ګورئ چې پولس د يوه بل داسې راز په څرګندولو افتخار کوي چې تر ده د مخه خدای هيچا ته نه دی څرګند کړی!! او هغه راز دا دی: غيريهودان هم د يهودانو په څېر په هغه ميراث کې شريك دي چې د خدای د زامنو لپاره دی!! دا د پولس راز دی، د ده د ادعا له مخې له دې راز نه مسيح هم خبر نه وو!! هو؛ که خبر وی نو ده به هيڅکله نه ويل چې زه يوازې د يهودانو لپاره لېږل شوی يم ځکه چې يهودان د خدای د رمې ورك شوي پسونه دي!!

ښايي د پولس دې بېهوده خبرې ته به مو هم پام کړی وي چې وايي: تاسو ټول د روح القدس په وسيله مُهر شوي يئ!! د خدای مُهر پر مونږ باندې د دې ښه ده چې خدای مونږ اخيستي يو!! پوښتنه کوو: د دې خبرې معنی څه ده؟ روح القدس څنګه مسيحيان مُهر کړي او دا مهر څنګه د دې ښبه ده چې خدای مسيحيان اخيستي دي؟

د غلاطيه مسيحيانو ته د پولس ليك

زما پولس پيغمبر او ټولو هغو ورونړو لخوا چې له ما سره دي.

د غلاطيه کليساوو ته.

د پلار خدای او زمونږ د خدای عيسی مسيح له درباره تاسو ته د رحمت او هوسايۍ غوښتونکی يم

که زه ځان رسول ګڼم له دې نه مې قصد دا نه دی چې کومې مذهبي ډلې يا پلاوي زه د رسول په توګه ګمارلی يم، زما رسالت زمونږ د سالار عيسی مسيح او د پلار خدای له لوري دی... تعجب کوم چې تاسو د نجات نورې لارې لټوئ، غير له هغې لارې چې ما درښودلې... ځوك چې د نجات نورې لارې تاسو ته په ګوته کوي تاسو غولوي... په دغو کسانو دې د خدای لعنت وي، حتی که دا کس زه په خپله وم او حتی که له آسمانه کومه فرشته نازله شي او تاسو ته بله لار وښيي په هغې دې هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خدای لعنت وي!! له دې خبرو نه زما مقصد دا نه دی چې په غوره مالي سره ستاسو اعتماد ترلاسه کړم!! خدای شاهد دی چې دا خبره له ځانه نه کوم، په خپله مسیح ما ته راښودلې ده... ما دا له هیڅ انسان څخه نه ده زده کړې!!

یوه هوښیار لوستونکي ته د پولس دا الفاظ او مکرر لوړه کافي ده چې دی وپیژني او د ادعاگانو ماهیت ئې ورته جوت کړي!!

پولس له دې وروسته د نورو لیکونو په څېر خپله قصه لیکي چې یهودي وو، مسیحیان ئې ځورول، ناڅاپه په حقیقت پوه او مسیحي شو، بیا لوړه کوي او وایي خدای شاهد دی چې دا خبرې حقیقت لري، .... له پطرس سره خپل مخالفت ته گوته نیسي او وایي چې هغه له ما سره همفکره وو او مسیحیت ته د غیریهودانو له بللو سره موافق وو خو خپله رایه ئې بدله کړه،... وایي: د تورات په لوستلو سره پوه شوم چې د شریعت او مذهبي احکامو په مراعات سره نه شو کولی د خدای په حضور کې مقبولتیا ترلاسه کړو، یوازې په مسیح باندې د ایمان له لارې کولی شو د خدای په وړاندې بې گناه وگڼلی شو!!

پوښتنه کوو:

- د تورات په کومې برخې کې دې دا خبرې لوستلې دي؟ تورات خو په ډېر تأکید سره وایي چې د خدای رضا یوازې د شرعي احکامو په مراعات سره ترلاسه کولی شئ، له تورات نه خو چې له یهودانو سره څه پاتې وو نو هغه خو لس احکام وو نه بل څه، د تورات په هغو دوو لوحو کې خو یوازې همدا احکام ذکر شوي او د مسیح یادونه هم نه ده شوې!! بایبل خو ډېر ځلې په دې تأکید کړی چې: څوك چې وایي خدای پېژنم خو د ده احکام نه په ځای کوي دروغ وایي!! نو بایبل دې مونږ ته ووایي چې د پولس دا خبره څنگه توجیه کوي؟ مونږ ته خو د بایبل د نورو ویناوو له مخې د پولس ټولې اساسي خبرې دې ته ورته دروغجنې او د حقیقت خلاف برېښي.
- مسیح خو وایي: هیڅکله لوړه مه کوه، څوك چې لوړه کوي په زړه کې ئې حتماً څه خیره شته، نو دا ته ولې د مسیح د وینا مخالفت کوي او په مکرر لوړې سره غواړې خپل مخاطب قانع کړې، مسیحیانو ته وایم: آیا د پولس دا مکرره لوړه تاسو ته د مسیح دا قول نه در په یادوي، ولې نه وایئ چې د دې قسم خور په زړه کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خامخا څه خیره شته، باور وکړئ چې که تاسو په خلاصو سترګو د ده ویناوو ته ځېر شئ نو په ډېرې آسانۍ سره به پوه شئ چې د ده زړه او دماغ له خیرو نه بلکې له زهرو ډك دي

د ټګمار پولس دې خبرې ته هم لږ ځیر شئ چې وایي: همداراز ټوك چې غواړي د شرعي احکامو د مراعات له لارې نجات ترلاسه کړي د خدای تر لعنت لاندې دي، دا ځکه چې په تورات کې راغلي: په هغه چا دې لعنت وي چې حتی د شریعت د کتاب یو حکم هم ماتوي!! نو دا څرګنده ده چې هیڅوك نه شي کولی د شرعي احکامو د مراعات له لارې خدای راضي کړي!!

ګورئ چې پولس د تورات هغه وینا څنګه تحریفوي چې غرض او غایه ئې په شرعي احکامو په کلکه او په پوره احتیاط او دقت سره عمل کول دي، دومره چې د الله تعالی یو حکم هم باید شا ته ونه غورځولی شي، پولس له دې صریح او څرګند حکم نه غلطه معنی راباسي او هغه څه ترې جوړوي چې د ټول شریعت شا ته غورځول سم او صحیح کار ثابت کړي، د ده د استدلال معنی دا ده: له دې کبله چې تورات وایي: د یوه حکم د نه پلې کولو په صورت کې انسان د لعنت وړ ګرځي او هیڅوك نه شي کولی چې په ټولو احکامو عمل وکړي، نو ځکه د تورات له نظره هر څوك د لعنت وړ دی، له دې لعنت څخه د خلاصون لار دا ده چې ټول تورات شا ته وغورځوو او په دې عقیده وو چې د نجات لپاره یوازې په مسیح باندې ایمان کافي دی!! له شریعت نه د انکار په ارتباط د پولس ټول استدلالونه دې ته ورته مسخره او د خندا وړ دي!!

یهودي توکمه مسیحي عبرانیانو ته لیك

په تېرو زمانو کې خدای د پیغمبرانو په وسیله، خپله اراده او مشیت په تدریج سره زمونږ نیکونو ته ښودو، له مختلفو لارو، کله د خوب، کله د رؤیا او حتی مخامخ له پیغمبرانو سره د خبرو له لارې، خو په دې وروستیو وختونو کې ئې د خپل زوی له لارې له مونږ سره خبرې وکړې! خدای په حقیقت کې د هر څه اختیار خپل زوی ته سپارلی دی او عالم او ټول موجودات ئې د ده په وسیله پیدا کړي!! د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای زوی د ده د جلال منعکس کوونکی او د ده د وجود دقیق مظهر دی!! دی په خپل ځواکمن کلام سره عالم اداره کوي، دی دې دنیا ته راغی چې خپل ځان فدا کړي او مونږ پاك کړي او زمونږ ټول تېر ګناهونه محو کړي، له دې وروسته د افتخار تر ټولو لوړ مقام کې، د متعال خدای په ښي لاس کې کښېناست!! ... د ده نوم (د خدای زوی) دی، ... خدای د ده په اړه وفرمایل: زه د ده پلار او دی مې زوی دی!! کله چې له آسمانه راتلو خدای وفرمایل: ټولې فرشتې دې ده ته سجده وکړي!! الله تعالی دی د خدای په نامه یاد کړ او وئې فرمایل: خدایه! تا لومړی ځمکه پیدا کړه او آسمانونه ستا په لاسونو جوړ شوي، دوی به ټول له منځه ولاړ شي خو ته به تل پاتې وې!! یوه ورځ به دوی راونغاړې خو ته به هیڅکله تغیر ونه مومې!! خدای خپل زوی ته وویل: زما خوا کې کښېنه چې دښمنان دې په پښو کې درته واچوم!!

ګورئ چې پولس څومره په شطارت او شیطانت سره د مسیحیانو په عقل لوبې کوي، له عیسی علیه السلام نه داسې ذات جوړوي چې هم د خدای د وجود دقیق مظهر دی، یعني دقیقاً خدای دی او بیا ئې د خدای حقیقي زوی ګڼي!! خو داسې زوی چې د عالم د اداري ټول واك د ده په لاس کی دی، آسمانونه او ځمکه ده پیدا کړي او دی به ئې بېرته له منځه وړي!! وایي چې په آسماني کتاب کې خدای د ده په اړه فرمایلي دي: خدایه! تا لومړی ځمکه پیدا کړه او آسمانونه ستا په لاسونو جوړ شوي، دوی به ټول له منځه ولاړ شي خو ته به تل پاتې وې!! یوه ورځ به دوی راونغاړې خو ته به هیڅکله تغیر ونه مومې!! دا د الله تعالی له لوري مسیح ته د ده خطاب ګڼي نه په خپله د الله تعالی په اړه د آسماني کتاب وینا ، استدلال ئې دا دی چې خدای د بل خدای په اړه خبره کړې، داسې ئې نه دي ویلي چې ما آسمانونه پیدا کړل... بلکې ویلي ئې دي: خدایه! تا ځمکه او آسمانونه پیدا کړل، نو مراد ئې ځان نه بلکې مسیح دی!! ډېره عجیبه ده چې د مسیح علیه السلام په څېر یو مظلوم او په خپل ملك کې د دښمن تر تعقیب لاندې انسان، هغه چې د یحیی په څېر ملګري ئې نیول کېږي او وژل کېږي خو دی ئې مرسته نه شي کولی، ملګري ئې یوازې پرېږدي او د ده په هکله دا هم وایي چې په صلیب وځړول شو ، په قبر کې دفن شو ، خپلوان او ملګري ئې په دې ونه توانېدل چې د هغه جسد ترلاسه او په درناوي سره ئې دفن

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي، خو يوه پېړۍ وروسته داسې کسان راپيدا کېږي چې دا مظلوم او د خپل قوم له لوري مطرود انسان د خدای پر عرش کښېنوي، د ځمکې او آسمانونو پيدا کوونکی ئې ګڼي او وايي: د عالم د ادارې ټول واك د ده په لاس کې دی، آسمانونه او ځمکه ده پيدا کړي او دی به ئې بېرته له منځه وړي!!

او تر دې هم عجيبه لا دا ده چې دا ټول شرکي او خرافي عقايد د سپېڅلي کتاب په استناد ثابتوي!! کله سپېڅلي کتاب ته داسې الفاظ منسوبوي چې دغه خرافي او مسخره عقايد ترې راوباسي او کله ئې په الفاظو کې داسې تحريف او تأويل کوي چې خپله دروغجنه ادعا پرې سمه او صحيح ثابته کړي او بې خبره عوام پرې قانع کړي!! د پولس دغو څو خبرو ته لږ ځير شئ چې څنګه کم عقله مسيحيان د سپېڅلي کتاب په استناد غولوي او وايي: په آسماني کتاب کې خدای فرمايلي دي: خدايه! تا لومړۍ ځمکه پيدا کړه او آسمانونه ستا په لاسونو جوړ شوي، دوی به ټول له منځه ولاړ شي خو ته به تل پاتې وې!! يوه ورځ به دوی راونغاړې خو ته به هيڅکله تغير ونه مومې!! پولس ادعا کوي چې د سپېڅلي کتاب دا وينا مسيح ته متوجه ده نه الله تعالی ته!! همدا راز ليکي: په راتلونکې زمانې کې به فرشتې نه بلکې مسيح دا عالم اداره کوي، دا ځکه چې داؤد په خپل زبور کې خدای ته ويلي دي: (دا انسان څه دی چې ته دومره توجه او اعتناء ورته کوې؟ دا د انسان زوی څوك دی چې تا دومره سرلوړي ورپه برخه کړې؟ څه موده دې تر فرشتو لاندې ودراوو خو اوس دې د افتخار او جلال تاج پر سر ورايښی دی او هر څه دې د ده تر واکمنۍ لاندې راوستل)، پولس د داؤد په دې وينا استناد کوي او وايي: مونږ تر اوسه هيڅ انسان نه دی ليدلی‌چې هر څه د ده تر حکم لاندې راغلي وي خو مسيح ګورو چې څه موده ترفرشتو لاندې وو خو وروسته زمونږ په خاطر د خپل ځان په فدا کولو سره د افتخار تاج ورپه سر شو!!! پولس دلته هغه کلام چې د ټولو انسانانو په اړه ويل شوی، په تورات، انجيل او قرآن کې راغلي چې الله تعالی انسان ته پر ټولو مخلوقاتو فضيلت ورکړ، فرشتې ئې د ده په وړاندې په سجدې وګمارلې، د عالم هر څه ئې د ده په خدمت کې او د ده لپاره مسخر کړل، دا يوازې د مسيح په هکله ګڼي او وايي: مونږ تر اوسه له مسيح نه پرته هيڅ انسان نه دی ليدلی‌چې هر څه د ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر حکم لاندې راغلي وي... نو ځکه دا کلام يوازې مسيح ته متوجه دی!! پوښتنه کوو: آيا تا مسيح داسې ليدلی چې هر څه د ده تر واکمنۍ لاندې دي؟ تا خو مسيح په خپلو سترګو نه دی ليدلی، د ده له ځواك او قدرت نه هم خبر نه يې، د خپلې غلطې ادعا د ثبوت لپاره د داؤد عليه السلام له زبور نه په داسې خبرې استناد کوې چې له تا پرته هيچا دا معنی نه ده ترې اخيستې، چا چې عيسی عليه السلام په خپلو سترګو ليدلی وو هېڅکه يې هغه د عالم ټولواك نه ګڼلو، آيا د حيرت ځای نه دی چې کم عقله مسيحيان ستا دغه ناپرتې خبرې مني؟!!

پولس ورپسې ليکي: اوس چې مونږ د مسيح په وسيله سپېڅلي شوو نو د ده پلار زمونږ پلار هم ګڼل کېږي، له همدې امله مسيح له دې خبرې عار نه کوي چې مونږ خپل وروڼه وګڼي!! لکه چې په زبور کې راغلي: د خپل پلار خدای په هکله به له خپلو وروڼو سره خبرې وکړم او ټول به يو ځای د ده حمد او تسبيح وايو، په بل ځای کې هم راغلي: زه به له خپلو ورڼو سره په خدای توکل وکړم او په بل ځای کې راغلي: (وګورئ دا زه او دا هم هغه زامن چې خدای مونږ ته راپه برخه کړي)، له دې کبله چې د خدای دا زامن انسانان دي، غوښه او وينه لري، دی هم غوښه او وينه شو، د انسان په څېر شو، دا ځکه چې يوازې په انسان کېدو سره يې کولی شو ځان زمونږ لپاره فدا کړي او ومري!! او په خپل مرګ سره د هغه شيطان قدرت له منځه يوسي چې د مرګ اختيار يې په واك کې وو!!

دا يې د پولس استدلال!! د زبور په داسې جملو استناد کوي چې مفهوم يې سل په سلو کې د ده د غلطې ادعا خلاف، خو دی يې د خپلې مدعا د اثبات لپاره وړاندې کوي!! د زبور وينا د داؤد عليه السلام قول دی خو پولس يې د مسيح قول ګڼي، مسيح نورو خلکو ته ورور ويلي، د دې لپاره چې دی يو انسان دی او نور انسانان د ده همنوع وروڼه دي، خو پولس دا وينا داسې توجيه کوي چې مسيح خدای دی، هسې يې د انسانانو لپاره ځان انسان جوړ کړی، نو ځکه اوس دوی ته د وروڼو خطاب کوي، په کار خو دا وه چې پولس ويلي وی: د مسيح له دغې وينا معلومېږي چې هغه يو انسان وو، که خدای وی نو انسانان به يې خپل وروڼه نه ګڼل!! د پولس د وينا معنی دا ده چې خدای مجبور وو د انسان په بڼې کې راڅرګند

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي، ځان فدا کړي، ځکه له دې پرته ئې د انسان د ژغورنې لپاره بله چاره نه درلوده!! ډېره عجيبه ده چې کوم انسان داسې مسخره استدلال ومني، آيا الله تعالی ته د انسان د بخښلو او له عذاب او گناه نه د ژغورلو لپاره يوازې دا کافي نه ده چې ووايي: ما بخښلی دی؟ ولې به هغه له خپل عذاب نه د خپلو بندگانو د ژغورلو لپاره د انسان په بڼې کې دنيا ته راځي، عذابونه به گالي او وژل کېږي به؟ عجيبه ده! پولس شيطان د مرگ ټولواک گڼي او وايي چې خدای په خپل مرگ سره غوښتل د شيطان دغه قدرت ختم کړي!! پوښتنه کوو: ستا په وينا خو خدای مړ شو، خو مرگ لا په خپل حال پاتې دی او پر مرگ د شيطان واکمني پای ته ونه رسېده، دا ولې؟ پولس څو سطره وروسته تر دې هم يوه ډېره مسخره خبره کوي او ليکي: له دې کبله چې مسيح عذاب وڅکلو، وسوسه شو، نو ځکه اوس کولی شي د عذاب په وخت کې د انسان درد احساس کړي او مرسته ئې وکړي!! يعني مسيح، دا د انسان په بڼې کې خدای، د دې لپاره دا عذابونه وڅکل چې له دې وروسته د انسان درد احساس کړي او د همدې احساس په حکم د ده مرستې ته راوړاندې شي!! يعنی دا چې د پولس خدای يوې تجربې ته ضرورت درلود، بايد درد ئې په خپلو حواسو احساس کړی وی، له دې پرته د انسان په دردونو نه شو پوهېدی، په صليب له ځوړندېدو او په لاس پښو ئې د مېخونو له ټک وهلو وروسته پوه شو چې درد څه ته وايي!!

د ملك صادق لوړوالی پر ابراهيم

پولس تر دې سرليك لاندې ليکي چې ملك صادق نه پلار درلود او نه مور او نه ئې د پيدا ښت او مرگ نېټه، مقام ئې تر ابراهيم لوړ، ابراهيم ده ته عشر ورکړی، مسيح ته ورته دی!! او د دې ادعا د اثبات لپاره گن شمير مسخره دلايل وړاندې کوي چې ملك صادق تر ابراهيم نه ډېر لوړ وو!! د پولس د دې خبرې معنی خو دا ده چې ملك صادق هم د مسيح په څېر خدای يا د خدای زوی وو او مقام ئې تر عيسی هم لوړ، ځکه عيسی بې پلاره پيدا شوی او ملك صادق بې پلار او بې مور، ملك صادق ته ابراهيم هديه او عشر ورکاوو، خو مسيح د ابراهيم عليه السلام اولاد هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

قبول نه کړ او د ده د مرګ لپاره ئې ملا وتړله!!

خنوخ

پولس تر دې عنوان لاندې ليکي چې خنوخ په خدای ايمان درلود، د همدې لپاره خدای دی پرته له دې چې د مرګ خوند وڅکي خپلې خوا ته لوړ کړ، هغه ناڅاپي له سترګو پټ شو، ځکه خدای له دې دنيا بل عالم ته بوت، له دې نه مخکې خدای ويلي وو: له خنوخ راضي يم!!

پوښتنه کوو: ته خو مسيح په دې دليل کله خدای ګڼې او کله د خدای زوی چې آسمان ته ولاړ، د خدای په خواکې کښېناست، خدای ورته وويل: زه درنه راضي يم، دا ټولې خبرې خو ته دلته د خنوخ په اړه هم کوې، دی ولې په خدايي کې نه شريکوې؟ ولې ئې خدای او د خدای زوی نه ګڼې؟ ستا له دې وينا خو معلومېږي چې د خنوخ مقام تر مسيح هم لوړ وو!!

د پولس ليك فوليمون ته

د پولس .... او تيموتائوس لخوا

زمونږ ګران همکار فوليمون او هغو مسيحيانو ته چې ستا په کور کې راغونډېږي او .... د خدای او زمونږ د بادار عيسی مسيح له درباره تاسو ته د رحمت او سوکالي غوښتونکی يم.

ګران فليمونه! کله چې تا ته دعا کوم نو لومړی ستا لپاره د خدای شکر په ځای کوم، ځکه له نورو اورم چې په عيسی مسيح باندې څومره مضبوط ايمان لرې او له خپلو مسيحي ورونو سره څومره مينه لرې ... په ضمن کې له تا نه غواړم، که څه هم حق لرم د مسيح په نامه درته حکم وکړم، خو د هغه محبت په وجه چې له تاسره ئې لرم غوښتنه درنه کوم چې د انيسيموس په اړه مهربانه اوسه، دی مې په زندان کې له مسيح سره آشنا کړ... که څه هم د ده د نوم معنی مفيد دی، خو دی مخکې تر دې ستا لپاره مفيد نه وو خو امېد دی له دې وروسته هم تا او هم ما ته مفيد وي، اوس چې دی بېرته تا ته درلېږم داسې وګڼه لکه چې خپل زړه درلېږم... هغه د يوه غلام په

(c) ketabton.com: The Digital Library

توګه د لنډې مودې لپاره له تا وتښتېدو ، خو اوس به د يوه ورور په توګه تل ستا په خدمت کې وي، .. هغه اوس نه يوازې ستا خدمتګار دی بلکې ستا يو مسيحي ورور دی... که ئې څه درنه غلا کړي وي په ما پسې ئې وليکه!!... په ضمن کې ما ته يو اطاق هم تيار کړه، ځکه هيله من يم چې خدای ستاسو دعا قبوله کړي او اجازه راکړي چې ډېر ژر ستاسو خوا ته درشم!! ... ايافراس، مرقس، ارسترخوس، ديماس او لوقا هم سلامونه درلېږي

زمونږ د بادار عيسی مسيح فيض دې ستاسو د روح په برخه وي.

د پولس ليك فليپي مسيحيانو ته

د پولس .... او تيموتائوس لخوا

د کليسا کشيشانو او خدمتګارانو او د فليپي ټولو مسيحيانو ته

د خدای او زمونږ د بادار عيسی مسيح له درباره تاسو ته د رحمت او سوکالي غوښتونکی يم.

کله چې تاسو رايادوم نو ستاسو په وجه د خدای شکر کوم او کله چې تاسو ته دعا کوم زړه مې خوشحاله شي، دا ځکه چې تاسو له هغې ورځې چې د انجيل پيغام مو واورېدو تر اوسه مو د هغه د خورولو لپاره ډېرې مرستې کړې دي، ... يوازې خدای پوهېږي چې عيسی مسيح ستاسو څومره محبت زما په زړه کې اينبی... دعا کوم چې ستاسو ژوند داسې پاك وي چې د عيسی مسيح تر راتلو هيڅوك په تاسو کې کوم عيب ونه مومي.

ګرانو ورونو! غواړم په دې هم پوه شئ چې له دغو پېښو سره زما مخامخېدل د انجيل د پيغام د لازيات خورېدو سبب شو، اوس ټول حتی د ګارد سربازان هم پوهېږي چې زه د مسيحيت په جرم بندي شوی يم، پردې سربېره زما زنداني کېدل د دې باعث شو چې د دې ځای مسيحيان له زنداني کېدو ونه وېرېږي، البته ځينې له ما سره حسادت کوي او د همدې لپاره غواړي چې دوی هم د انجيل مواعظ وړاندې کړي، د دوی مقصد دا دی چې د نورو تشويق او توجه ئې په برخه شي... تاسو بايد داسې فکر ځان ته غوره کړئ چې مسيح درلود، هغه سره له دې چې خدايي ماهيت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ئې درلود، خو وئې نه غوښتل چې له خپل خدایي حق او اختیار نه کار واخلي، بلکې خپل خدایي قدرت او جلال ئې یوې خوا ته کېښود، د یوه بنده په څېر او انسانانو ته ورته شو!! او حتی تر دې ئې هم ځان ټيټ کړ، تر دې چې حاضر شو د یوه باغي او یاغي په توګه د صلیب پر سر اعدام شي!! د همدې لپاره خدای سر لوړی کړ او داسې نوم ئې ورکړ چې تر ټولو نومونو غوره دی، چې د عیسی نامه ته د آسمان او ځمکې هر څوك ګونډه ووهي!! ... او په خپله ژبه اعتراف وکړي چې عیسی مسیح خدای دی!! .... زه، تیموتائوس او اپافرودیتوس درلېږم... د دې خبرې له تکرار نه ډډه نه کوم چې دغو خطرناکو سپیانو ته مو پام وي، هغه چې وایي د نجات لپاره باید ختنه شو، مونږ د خپل بدن د یوې برخې په قطع کولو سره د خدای زامن نه شو ګرځېدی، بلکې په خدایي روح سره د خدای عبادت مونږ دې مقام ته رسوي، واقعي ختنه کېدا همدا ده!! ... زه یو اصیل یهودي یم، د بنیامین له نسله، په اتمه ورځ ختنه شوی یم، د فریسیانو له ډلې څخه وم چې د دیني احکامو په مراعات کې ترټولو مخکې دي او زیات پرې عمل کوي، په یهودیت کې زما تعصب دومره وو چې مسیحیان به مې ځورول... خو اوس مې دا ټول امتیازات لرې غورځولي، چې د مسیح په نسبت خپل ایمان او امېد وترم،... په دې هیله چې مسیح زما وي او ورسره یو شم او نور نو د نجات لپاره په خپلو ښو کارونو او له احکامو اطاعت باندې تکیه ونه کړم، دا ځکه چې په مسیح باندې ایمان سره خدای مونږ بې ګناه ګڼي... منظور مې دا نه دی چې زه کمال ته رسېدلی او کامل شوی یم، لا ډېر شیان باید زده کړم...

ګرانو ورونړو! ما ځان ته د بېلګې په توګه غوره کړئ او هغه چا ته پام کوئ چې زمونږ د بېلګې په طریقه عمل کوي... زمونږ اصلي سرمنزل آسمان دی، زمونږ ژغورونکی عیسی مسیح خدای هم هلته دی، د ده بیاراتلو ته سترګې په لار یو، کله چې هغه راشي زمونږ دا فاني بدنونه به د خپل پرتمین بدن په څېر کړي... په پای کې د دوی له هدایاوو مننه کوي او لیکي ټولو مسیحیانو ته زما سلامونه ورسوئ، د دې ځای ټول مسیحیان مخصوصاً د امپراطور د دربار مسیحیان تاسو ته سلامونه لېږي... زمونږ د خدای عیسی مسیح فیض دې ستاسو په برخه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پولس په دې لیک کې هم د نورو په څېر په څو غلطو خبرو تأکید کړی:
- مسیح د خدای په توګه معرفي کوي او وايي چې خدايي قدرت او جلال ئې یوې خوا ته کېښود او د انسان په بڼې کې دنیا ته راغی!!
- د ديني احکامو مراعات د نجات ضامن نه دی، یوازې په مسیح باندې ایمان کافي دی چې انسان وژغورل شي!!
- په مسیح ایمان مونږ د هغو خلکو په ډلې کې راولي چې خدای ئې بې ګناه ګڼي!!

د پولس لیک د روم مسیحیانو ته

زه پولس د عیسی غلام، تاسو ته دا خط لیکم، خدای زه غوره کړی یم چې د ده د انجیل زېری ټولو ته ورسوم... دا زېری د خدای د زوی، یعني زمونږ بادار عیسی په اړه دی!! چې د یوه ماشوم په توګه د داؤد له نسله دنیا ته راغی او په خپل بیا ژوندي کېدو سره ئې ثابته کړه چې د خدای ځواکمن زوی دی او سپېڅلی خدايي ذات لري!!

دا د پولس همغه مخکني شیطاني افکار دي چې په هر لیک کې پرې ټینګار کوي، عیسی د خدای زوی ګڼي، د خدايي ذات څښتن او انجیل په همدې کې راخلاصه کوي، تاسو به د ده هیڅ لیک نه وي لوستي چې دی انجیل او د انجیل پیغام توضیح کړي، بس همدومره وايي چې د انجیل پیغام او زېری یعني دا چې عیسی د خدای زوی دی!!

اې عزیزانو! ... تاسو هم د عیسی په وسیله بلل شوي یئ چې د خدای سپېڅلی قوم وئ، ... د خدای او زمونږ څښتن عیسی مسیح له دربار نه تاسو ته د رحمت او سوکالي غوښتونکی یم. (د پولس دا خبره غلطه او د بایبل د نورو ویناوو خلاف ده چې عیسی رومیان هم بللي چې د خدای سپېڅلی قوم وي، بایبل د عیسی له قوله مکرر لیکلي چې دی یوازې د اسرائیلیانو لپاره لېږل شوی!!)

... خدای شاهد دی چې زه تل تاسو ته دعا کوم، د هغه خدای حضور ته چې په ټول توان سره د ده خدمت کوم او د ده د انجیل زېری چې د ده د زوی عیسی مسیح

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اړه دی خلکو ته رسوم، بله دعا مې دا ده چې ډېر ژر تاسو وګورم او خدایي برکت درپه برخه کړم!! ... د انجیل پیغام په لومړي سر کې یوازې یهودانو ته وړاندې کېدو خو اوس ټول کولی شي په هغه د ایمان راوړلو له لارې د خدای حضور ته لار پیدا کړي!! دا پیغام دا دی: خدای په یوه صورت کې زمونږ له ګناهونو تېرېږي او هغه دا چې په عیسی مسیح ایمان راوړو، یوازې او یوازې ایمان کافي دی!!! خلکو هغه څه لیدلي چې خدای پیدا کړي نو ځکه د بې ایمانۍ لپاره هیڅ عذر او بهانه نه لري!! ... خو سره له دې د خدای د عبادت په ځای له لرګي او ډبرې نه د فاني انسان، مرغانو، حیواناتو او خزنده وو په څېر بت جوړ کړي او د هغه عبادت کوي!! اصلي خدای پرېږدي او د ده په ځای د مخلوقاتو عبادت کوي!! (د پولس دا خبرې حیرانوونکې دي، دی په خپله له مخلوق نه خالق جوړوي، خو په نورو د همدې خبرې اعتراض کوي، پوښتنه کوو: تا خو تر دغو بت لمانځونکو هم خبره آخوا اړولې، ته خو عیسی کله اصلي خدای او کله د ده زوی ګڼې!! ستا او د دوی تر منځ توپیر په څه کې دی؟!! بت لمانځونکي خو وایي چې مونږ د دغو بتانو له لارې خدای لمانځو، دا زمونږ او د خدای تر منځ واسطه او وسیله دي، د دوی له لارې زمونږ دعاګانې خدای ته رسي!! او ته له یوه زېږېدلي انسان نه خدای او د خدای زوی جوړوي!!)

پولس د آسماني کتاب په استناد وایي: هیڅوك نېك نه دی!! په ټول عالم کې یو بې ګناه هم نه پیدا کېږي!! هیڅوك د خدای په لار نه دی تللی!! هیڅوك د ده واقعي غوښتونکی نه دی، ټول په خطا لار تللي. یو کس هم نه شته چې نېك وي، خبرې ئې ناولې او متعفنې دي، ... ژبه د غولولو لپاره کاروي، ... پښې ئې د وینو تویولو لپاره تلوار کوي!! نو ځکه به خدای یهودان تر نورو زیات تعذیب کړي!!!

نو ګورئ چې د شریعت په پلې کولو سره څوك د خدای رضا نه شي ترلاسه کولی، په حقیقت کې څومره چې په شریعت پوه شو همدومره به ئې زیات تر پښو لاندې کوو!! خو اوس خدای مونږ ته د نجات لار ښودلې، مونږ تراوسه غوښتل په شریعت د عمل کولو له لارې نجات ترلاسه کړو خو اوس داسې نه ده... اوس خدای داسې پتېلې چې څوك په عیسی ایمان راوړي له ګناهونو نه ئې تېرېږي!!! او هغه په بشپړه توګه بې ګناه ګڼي!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هم د خبیث پولس زړه شیطاني نظریه ده چې په هر لیك كې ئې تکراروي، له شریعت نه بغاوت ته خلك رابلي او یوازې په مسیح ایمان د نجات لپاره کافي گڼي!! د ده احمقانه استدلال ته به مو حتماً پام شوی وي چې د یهودانو گناهونه او بد عملونه د دې نښه گڼي او د خپلې ادعا لپاره ئې د دلیل په توگه وړاندې کوي، حال دا چې د یهودانو دا گناهونه په شریعت د عمل کولو په وجه نه بلکې له شریعت نه د بغاوت په سبب دي!! آسماني کتاب ځکه پر دوی نیوکې کوي چې دوی په شریعت عمل نه دی کړی!!

پولس لیکي: خدای مسیح راولېږو چې زمونږ د گناهونو پېټی په خپلو اوږو واخلي!! د ده وینې زمونږ د نجات لپاره وسیله کړې!! پولس دې پوښتنې ته چې آیا دا بې انصافي نه ده چې خدای گناهگاران بې گناه وگڼي؟ دا ځواب ورکوي: نه؛ ځکه خدای دا کار په عیسی باندې د دوی د ایمان په سبب کوي!! یعني په هغه چا ایمان چې په خپلې وینې سره ئې دوی پاك کړل!!

دا ئې هم د پولس استدلال او دې پوښتنې ته د ده ځواب!! گناه یوه کړې، سزا بل گالې، خو سره له دې بې انصافي نه ده شوې!! د پولس ټول استدلالونه دې ته ورته دي!! همداراز وایي مونږ د خپلو نېکو کارونو په سبب د خدای رضا نه شو ترلاسه کولی، بلکې دا مقام یوازې له هغو کارونو ترلاسه کوو چې مسیح زمونږ لپاره وکړل!! د پولس دا استدلال د مخکني په څېر دی، ښه کار مسیح کوي او د ده د کارونو په سبب خدای له مونږ راضي کېږي، زمونږ ښه کارونه هیڅ ارزښت نه لري!!

دې بل استدلال ته ئې هم ځیر شئ: وایي: حقیقت دا دی چې که هڅه وکړو چې په شریعت د عمل کولو له لارې نجات ترلاسه کړو، نو تل به ئې نتیجه دا وي چې د خدای د غضب وړ وو، دا ځکه چې هیڅکله نه شو کولی په بشپړه توگه په شریعت عمل وکړو، یوازې هغه وخت کولی شو قانون مات نه کړو چې اصلاً قانون نه وي!!

د حیرانۍ ځای دی چې څوك داسې ټگمار انسان د پیغمبر په توگه مني، پولس خلك د خدای د قانون تر پښو لاندې کولو او لرې غورځولو ته رابلي، له شریعت او الهي دین نه د بغاوت بلنه ورکووي خو دوی ئې رسول گڼي!! د ده استدلال دا دی چې په قانون باور مه لره نو هیڅ قانون به دې نه وي مات کړی!! یعني شریعت مه منه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هیڅ کار به دې د شریعت خلاف نه وي!!

د آدم ګناه او د عیسی مسیح بخښنه

پولس تر دې عنوان لاندې لیکي: کله چې آدم ګناه وکړه، د ده ګناه ټول انسانان ناولې کړل او په نړۍ کې د مرګ د خورېدو سبب شوه، ... څومره توپیر دی د آدم او موعود مسیح تر منځ!! آدم د خپلې ګناه په سبب د ډېرو د مرګ باعث شو او عیسی د خدای د لطف له مخې د ډېرو د ګناهونو د بخښنې کېدو باعث!!... نو د موسی لس فرمانه د انسان په نجات کې څه ونډه لري؟!!

ګورئ چې پولس له شریعت سره په مخالفت کې دومره مخکې تللی چې د تورات لس احکام هم د انسان د ژغورنې لپاره ضروري نه ګڼي او وايي چې د انسان په ژغورنې کې هیڅ ونډه نه لري، په داسې حال کې چې عیسی علیه السلام په خپله وايي چې زه د تورات د عملي کولو لپاره راغلی یم، نه د منسوخولو لپاره!! همدا راز ګورئ چې دی آدم علیه السلام ته داسې ګناه منسوبوي چې د ټولو انسانانو د مرګ سبب شوې، خو دا نه وايي چې څنګه؟ څوك د دې ګناه په سبب مړ شوی؟ مرګ خو یوه طبیعي الهي پېښه ده، ښه او بد پرې اخته کېږي، د بایبل په وینا عیسی علیه السلام هم مړ شوی!!

د پولس پلویانو ته باید ووایو: هیڅوك د بل په خاطر نه بخښل کېږي، نه د عیسی علیه السلام په خاطر او نه د بل انسان په خاطر، هغه څوك چې یو د بل په ګناه نیسي او یو د بل په خاطر بخښي یو بې انصافه قاضي دی، الله تعالی له دې عیبه ډېر لوړ دی.

بیا لیکي: کله چې مونږ په عیسی ایمان راوړ او د تعمید غسل مو وکړ، له دې وروسته د ده د سپېڅلې وجود برخه شوو، زمونږ هغه طبیعت هم مړ شو چې په ګناه لړلی وو!... کله چې مسیح بیا راژوندی شي مونږ به هم په هغه پرتمین ژوند کې ورسره شریك وو!! په حقیقت کې کله چې مسیح د صلیب پر سر مړ شو مونږ هم ورسره مړه شوو او کله چې بېرته راژوندی شو مونږ په دې ژوندون کې ورسره شریك یو!!...

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خدای واقعي قوم

پولس تر دې سرلیك لاندې هم ځينې داسې خبرې لري چې څېړل ئې ضروري ګڼم: هغه يهودان د خدای خاص قوم ګڼي او ورته وايي چې ډېره مينه ورسره لري، دومره چې حتی د دوی لپاره دې ته تيار دی چې په خپله له نجاته محروم شي چې دوی وژغورل شي!! او په دې خبرې عيسی مسيح او فرشتې شاهد نيسي!!... خدای له تاسو سره خپلې وعدې رښتونې کړې، دا وعدې له واقعي يهودانو سره شوې وې.. دا کافي نه ده چې څوك د ابراهيم له نسله څخه وي، ټول هغه خلك چې د ابراهيم له نسله څخه دي د خدای حقيقي زامن نه دي... خدای ابراهيم ته زوی ورکړ... دې زوی له ربکا سره نکاح وکړه.. د دوه ګونو زامنو له زېږولو مخکې خدای ورته وويل: ما اراده کړې چې يعقوب ته برکت ورکړم، نه عيسو ته، دا خبره ئې د دوی له زېږېدو مخکې وکړه، مخکې له دې چې دوی ښه يا بد عمل وکړي، دا ښيي چې د خدای کار د ده د مخکني تصميم له مخې وو... نو آيا خدای بې انصافي کوله؟ نه؛ هغه موسی ته ويلي وو: که وغواړم په چا رحم وکړم نو رحم پرې کوم ... نو د خدای برکت د خلکو د هڅو او غوښتنو له مخې نه ورکول کېږي بلکې هغه چا ته ورکول کېږي چې خدای ئې په خپله غوره کړي!! خو دا پوښتنه چې که خبره داسې وي نو ولې خدای انسان په خپلو کړو وړو محاکمه او مجازات کوي؟ ځواب دا دی چې ته انسان د دې څه حق لرې چې پر خدای اعتراض وکړې؟!! آيا دوی کولی شي د خدای د ارادې نه پرته کوم کار تر سره کړي؟! آيا صحيح ده چې مخلوق خالق ته ووايي: زه دې ولې داسې پيدا کړی يم؟ آيا کولال حق نه لري له يوې خټې ښه لوښی جوړ کړي او له بلې عادي لوښی؟!!

پولس په دې اړه هم مغالطه کړې، دوې بېلې بېلې خبرې ئې سره خلط کړې، دا خبره چې خالق کوم مخلوق له کومو ځانګړتياوو سره پيدا کوي، بېله موضوع ده او دا چې الله تعالی له خپل بنده سره څنګه او د څه له مخې معامله کوي بېله موضوع ده، پولس د دې په ځای چې مخکنۍ پوښتنې ته صحيح ځواب ووايي، مغالطه کوي او داسې څه وايي چې له پوښتنې سره هيڅ تعلق نه لري!! پوښتنه دا نه ده چې خدای ولې ځينې مخلوقات يو رنګ او ځينې بل رنګ پيدا کړي؟ بلکې پوښتنه دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده چې که د خدای برکت د خلکو د هڅو او غوښتنو له مخې نه ورکول کېږي بلکې هغه چا ته ورکول کېږي چې خدای ئې په خپله غوره کړي!! نو ولې خدای انسان په خپلو کړو وړو محاکمه او مجازات کوي؟ د پولس یو ځواب دا دی: انسان څه حق لري چې پر خدای اعتراض وکړي؟ بل ځواب ئې دا دی: آیا کولال حق نه لري له یوې خټې ښه لوښی جوړ کړي او له بلې عادي لوښی؟!! دا ځواب خو هغه چا ته باید ورکړی شي چې وایي: زه خدای ولې داسې پیدا کړی او هغه بل هغسې؟ ولې ئې ځینې د انسانانو په بڼې کې پیدا کړي او ځینې د حیواناتو، نباتاتو او مرغانو په بڼې کې؟

که څوک نېك انسان مجازات کړي او بد انسان ته مکافات ورکړي نو یقیناً چې ظلم ئې کړی، الله تعالی ظلم نه کوي، که څوك یو انسان ګناه کولو ته اړ کړي او بیا ئې مجازات کړي یقیناً چې ظلم ئې کړی، الله تعالی دا ظلم نه کوي، که څوك یو انسان ښه کار ته اړ کړي او بیا مکافات ورکړي بې انصافي ئې کړې، الله تعالی بې انصافي نه کوي، الله تعالی انسان داسې پیدا کړی چې هم ښه کار په خپله خوښه کولی شي او هم بد، انسان ته ئې د ښه او بد تر منځ د یوه د انتخاب قدرت او اختیار ورکړی، د همدغه اختیار او قدرت په وجه ئې په خپل غلط انتخاب او غلط عمل مجازات کوي او د ښه انتخاب او نېك عمل نېکه بدله ورکوي.

پولس ته وایو: ستا بایبل د یعقوب په هکله لیکلي چې د برکت اصلي مستحق دی نه بلکې عیسو وو، عیسو تر ده مشر وو، اسحاق علیه السلام غوښتل عیسو ته برکت ورکړي، خو یعقوب له پلار سره دوکه وکړه، هغه ئې غلط کړ، ځان ئې عیسو وښود، په خپل لاس او غاړې ئې د سېرلي پوستکی ونښلاوو او پلار ته ئې داسې وښوده چې دی په خپله عیسو دی، پلار پرې غلط شو او د عیسو په ځای ئې ده ته برکت ورکړ، د بایبل د وینا له مخې دا برکت ده ته خدای نه دی ورکړی، بلکې ده په دوکې سره ترلاسه کړی، د خدای پرېکړه خو دا وه چې عیسو ته برکت ورکړی شي، د همدې لپاره ئې هغه مشر پیدا کړی وو!! مونږ ته ووایه: څنګه په دغې مسخره، دروغجنې او بې بنسټې قصې استناد کوې او دا غلطه خبره پرې ثابتوې چې د خدای معامله له خپل بنده سره د ده د عمل او عقیدې له مخې نه بلکې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې مخکنۍ پرېکړې له مخې وي؟!!

پیغمبر علیه السلام فرمایي چې انسان له روغ او سالم فطرت سره دنیا ته راځي، د ده مور او پلار ئې یهودي، نصراني او مجوسي کړي، لکه څنګه چې له څاروي څاروی پیدا کېږي او تاسو په دوی کې غوږ پرې شوی نه ګورئ، بلکې تاسو ئې غوږ ورپرې کوئ:

عن أبي هريرة رضي الله قال: قال النبي صلى الله عليه وسلم (كل مولود يولد على الفطرة فأبواه يهودانه أو ينصرانه أو يمجسانه كمثل البهيمة تنتج البهيمة هل ترى فيها جدعاء...) رواه البخاري

قرآن فرمايي:

ûüÏÎ»©=Ï $R÷GãÏ& $R̂ ÏΘ¯=à=Ù=Ï9 $tΡô‰tGôãr& !$¯ΡÎ) 4 öàõ3uŠù=sù u!$x© tΒuρ `ÏΒ÷σã‹ù=sù u!$x© yϑsù (óΟä3În/§‘ ÏΒ ‘,ysø9$# È≅è%uρ

š [ø‹Ï%s?öãΒ ôNu!$y™uρ Ü>#u¤±9$# }§ø♥Î/ 4 oνθã_âθø9$# “Èθô±o„ È≅ôγßϑø9$%x. &!$yϑÎ/ (#θèO$tóãƒ (#θèVŠÉótGó¡o„ βÎ)uρ 4 $ygè%ÏŠ#uŽß öΝÍκÍ5 xÞ%tnr& #‘$tR

الکهف: ۲۹ ـ ۳۰ ÇËÒÈ ¸ξyϑtã z|¡ômr& ôtΒ tô_r& ßì‹ÅÒçΡ Ÿω $¯ΡÎ) ÏM≈ysÎ=≈¢Á9$# (#θè=ÏΗxåuρ (#θãΨtΒ#u tÏ%©!$# ¨βÎ)

او ووایه: دا ستاسو د رب له لوري یو حقیقت دی، نو څوك چې غواړي ایمان دې راوړي او د چا چې خوښه وي کافر دې شي، بې شکه چې مونږ د ظالمانو لپاره داسې اور تیار کړی چې دیوالونه به ئې پرې راتاو وي او چې کله د مرستې لپاره غږ کړي نو په داسې اوبو به ئې غږ ته ځواب ویلی شي چې خوټېدونکې، تورې او بویناکې دي او مخونه وریتوي، څومره بد څښاك او څومره بد ټاټوبی او بې شکه هغو چې ایمان ئې راوړی او صالح عملونه ئې کړي، مونږ د هغه چا اجر نه ضایع کوو چې د عمل له مخې ښه وي.

له دې مبارك آیت نه په ډېر صراحت او وضاحت سره معلومېږي چې انسان ته دا اختیار او واك ورکړ شوی چې په خپله خوښه یا د ایمان او صالح عمل لار غوره کړي او یا د کفر او ظلم لار، د همدغه واك او اختیار په وجه او د خپل انتخاب د څرنګوالي له مخې به سزا ګوري.

ګورئ چې قرآن د (ایمان) او (کفر) انتخاب په خپله د انسان کار ګڼي او دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوښتنې ته ځواب وايي چې آيا انسان (آزاد) او (مختار) پيدا شوی که (مجبور) او (محکوم)؟ آيا په خپلو کړو وړو کې له استقلال او خپلواکۍ برخمن دی که د هغو مقدراتو په وړاندې محکوم دی چې دی ئې په خپلو منګولو کې نيولی او د هر راز مخالفت او سرغړاوي امکان ئې ترې سلب کړی؟! قرآن وايي چې الله تعالی (ظالم) ته سزا ورکوي او د (نېك عمله مؤمن) اجر نه ضايع کوي. د دې معنی دا ده چې (دوزخ) او (جنت)، (مکافات) او (مجازات) د انسان د (عقيدې) او (عمل) له مخې ورکول کېږي. خو بايبل وايي چې يو قوم د جنت لپاره پيدا شوی او نور قومونه د دوزخ لپاره، د دواړو په هکله له مخکې پرېکړه شوې!!

واقعيت دا دی چې بايبل د قضاء او قدر په اړه لکه د نورو اساسي مسايلو په څېر ناقصه او غلطه انګېرنه لري او له دې ډېر عاجز دی چې د خلکو پوښتنو ته ځواب ووايي!! په مقابل کې ئې قرآن دا موضوع په ډېره دقيقه توګه څېړلې او ټولو پوښتنو ته ئې ځواب ويلی، قرآن مونږ ته وايي چې انسان نه مجبور مطلق دی او نه مختار مطلق، بلکې په يوې محدودې کې د اختيار خاوند دی، د ده مکافات او مجازات د همدغه اختيار له مخې ترسره کېږي. د انسان په اړه دا عقيده درلودل چې هغه په مطلقه توګه محکوم او مجبور دی هم د واقع خلاف خبره ده، هم له څرګندو نصوصو سره متصادم او هم د الهي عدالت خلاف، عملاً ګورو چې انسان نه د جماداتو په څېر بې واکه او محکوم دی او نه داسې فعال مايشاء چې هر څه ئې زړه وغواړي وئې کړی شي، بلکې د ځينو کارونو د کولو واك او اختيار لري او د ځينو له کولو عاجز او ناتوانه، د همدغه واك او اختيار په وجه له هغه سره محاسبه کېږي، ده ته چې د کومو کارونو کول ممکن دي د هغوی له منځه د يوه انتخاب کولی شي، خو د ده په دې انتخاب چې کوم نتايج مرتب کېږي، دی ئې په خپله نه بلکې الله تعالی ئې پرې مرتب کوي، په دې لار کې چې دی له کومو لوړو ژورو سره مخامخ کېږي دا ټول د ده له واکه بهر شيان دي، که هغه مجبور او بې اختياره وی نو نه محاسبه ورسره صحيح وه او نه ئې مجازات، دا ځکه چې د هغه چا مجازات او تعذيبول د عدالت خلاف کار دی چې د اختيار او واك خاوند نه وي او د هر کار په کولو اړ شوی وي، الله تعالی په خپلو بندګانو ظلم نه کوي، څنګه به هغه څوك

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعذيبوي چې بل ګناه ته اړ کړی وي، الله تعالی خو د مجبوريت او اضطرار په وخت کې حرام کار هم انسان ته روا کړي.

که وغواړو د قرآن لارښوونه د يوه مثال په ترڅ کې توضيح کړو نو داسې وګڼئ لکه چې تاسو د يوه داسې باغ خاوند يئ چې جګ جګ ديوالونه او دنګه مضبوطه دروازه لري، ښه ساتنه او حفاظت ئې کېږي، هيڅوك نه شي کولی ستاسو له اجازې پرته دې باغ ته ننوځي، خپل يوه دوست ته اجازه ورکوئ چې باغ ته ننوځي او مېوه ئې وخوري، د دروازې کلي ورکوئ او ورته وايئ: دې باغ ته له دې کلي نه په استفادې سره ننوتی او هره مېوه ئې خوړلی شې، له دې وروسته د دې باغ اختيار ستا په لاس کې دی، خو دې ته دې پام وي چې د باغ کيڼ لوري ته داسې ونې ولاړې دي چې د مېوو رنګ ئې ښاېسته او جالب، خوند ئې ښه، خو خوړل ئې د ګتې په ځای تاوان درته لري، ستا صحت او سلامتيا ته تاوان رسوي، که دغو ونو ته ورنږدې نه شې او مېوه ئې ونه خورې نو دا به ستا په ګټه او زما د رضايت باعث شي، زما خوښه دا ده او دا مې پرتا پېرزو کېږي چې دا نورې هغه مېوې وخورې چې هم تا ته ګټورې دي او هم ئې زه درته خوشوم او پرې راضي کېږم او په دې سره به روغ رمټ له باغه ووځې. ستا دا دوست ستا په اجازه باغ ته ننوځي، هر څه چې په دې باغ کې کوي او هره مېوه چې خوري نو ستا په اجازه او له هغه اختياره په استفادې سره ئې خوري، چې تا ورکړی، په حقيقت کې هغه ستا په اراده، إذن او اجازه او له هغه اختيار او صلاحيت نه په استفادې سره عمل کوي چې تا ورکړی، که مضر او د ده روغتيا او سلامتيا ته تاواني او ستا د خوښې خلاف مېوه خوري او ستا د رضايت خلاف کار کوي او يا ګټوره مېوه خوري او هغه څه کوي چې ستا د رضايت باعث کېږي، دواړه کاره ئې ستا په إذن، اجازه، اراده او توفيق کړي، تا دا موقع، توان، توفيق او اجازه ورکړه چې باغ ته ننوځي او د خپلې خوښې مېوه وخوري، که تا دا اجازه نه وی ورکړې نه باغ ته ننوتی شو، نه ئې سم او بد کار کولی شو او نه ئې تاواني او ګټوره مېوه خوړلی شوه، غلطي ئې ستا په اجازه کړې خو مسئوليت ئې پر خپله غاړه دی، د دې لپاره چې په خپل انتخاب کې ئې اشتباه کړې، له اختيار او صلاحيته ئې غلطه استفاده کړې، هغو ونو ته نږدې شوی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

مېوه ئې خوړلې چې د ده لپاره تاواني او د باغ د خاوند د خفګان باعث. باغ ته له ننوتو وروسته چې نوموړی کس هرڅه کوي مسئولیت ئې د ده په خپله غاړه دی، هم مفیده مېوه خوړی شي او هم مضره، دا ځکه چې د انتخاب واك ورکړی شوی، د خپل انتخاب نتائج به ګالي، ښه انتخاب ئې ښه نتائج لری او بد انتخاب ئې بد. د ځمکې په سر د انسان خلافت او د قضاء او قدر په وړاندې د هغه محکومیت او ده ته د (اختیار) او (انتخاب) صلاحیت او واك ورکولو معنا همداسې ده.

پولس له دې وروسته ځینې داسې خبرې لري چې غواړې په دې سره زهر په ګوړې وپوښي، خپلې زهرجنې خبرې په خوږو خبرو کې ونغاړي ...

د مسیحیانو وظیفه د دولت په وړاندې

پولس تر دې عنوان لاندې لیکي: د دولت او د قوانینو په وړاندې ئې مطیع اوسئ، ځکه چې دا خدای قائم کړی!! په ټولې نړۍ کې ټول دولتونه خدای قدرت ته رسولي، نو څوك چې د دولت له قوانینو سرغړاوی وکړي په حقیقت کې له خدای نه سرغړونه کوي!!! البته چې مجازات به شي (د خدای له لوري)، د چا چې عمل سم وي د حکومت له چارواکو نه وېرېږي، خو خطاکاران او ناسم خلك ترې وېرېږي!!! که غواړې په وېره کې نه وې نو د قوانینو اطاعت وکړه، د دولت مامورین د خدای له لوري ګمارل شوي چې ستا مرسته وکړي!! او که غلط کار وکړې نو ووېرېږه چې هغه به دې مجازات کړي، خدای دوی د همدې لپاره ګمارلي!! نو په دوه دلایلو د قانون اطاعت کوه: لومړی د دې لپاره چې مجازات نه شې او دوهم د دې لپاره چې اطاعت کول ستا وجیبه ده!! د همدغو دلایلو له مخې باید خپل مالیات دولت ته وسپارئ چې د دولت د مامورینو حقوق تأمین شي او دولت د خدای په کار یعني تاسو ته په خدمت باندې موفق شي.... دلته څو خبرې د پام وړ دي:

• د پولس دا خبرې د ده اصلي څېره بربنډوي او ښیي چې ده په اصل کې د رومي دولت لپاره کار کاوو، له یهودانو سره ئې د مخالفت وجه هم دغه وه، د روم امپراطوري غوښتل د یهودانو په خلاف داسې څوك راوړاندې کړي چې د دوی د مذهب مقابله وکړي، د یهودانو په لوري د خلکو د تلو مخنیوي وکړي، د همدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره ګورئ چې د پولس محرف مسیحیت د یهودانو د سیمو په ځای په هغو سیمو کې وده وکړه چې د روم د امپراطورۍ تر بشپړې واکمنۍ لاندې وې، ښايي له ځینو سره دا پوښتنه راولاړه شي چې نو پولس د څه لپاره په روم کې بندي وو؟ ځواب ئې ډېر څرګند دی، پولس په فلسطین کې او د یهودي مذهبي مشرانو لخوا ونیول شو، کله چې د فلسطین رومي واکمن ته معلومه شوه چې دی د روم اوسېدونکی دی نو د ساتونکو په لاس ئې روم ته ولېږو، پولس فليپي مسیحیانو ته په خپل خط کې لیکلي: غواړم په دې هم پوه شئ چې له دغو پېښو سره زما مخامخېدل د انجیل د پیغام د لازیات خورېدو سبب شو اوس ټول حتی د ګارد سربازان هم پوهېږي چې زه د مسیحیت په جرم بندي شوی یم... د دې خبرې معنا دا ده چې د روم دولتي چارواکو ته د دې خبرې معلومېدل له ده سره مرسته کوي او د ده د خوشې کېدو سبب کېږي چې دی د مسیحیت په جرم بندي شوی، یعني رومي چارواکي له مسیحیانو سره خواخوږي لري او که ورته ثابته شي چې پولس مسیحي دی نو له زندان نه ئې خوشې کوي!!!

- د دولتونو په اړه د پولس دا وینا د ټولو الهي ادیانو خلاف وینا ده، هیڅ پیغمبر خلکو ته نه دي ویلي چې د حاکم نظام اطاعت وکړئ، دا نظام د الله تعالی د رضا او ارادې مظهر دی، د دې نظام د قوانینو اطاعت د خدای د اطاعت په معنی دی او بغاوت ئې د له الله تعالی نه د بغاوت په معنی!!! داسې خبرې یوازې سرکاري مفتیان او د ولت مزدور مبلغین کوي، پیغمبران علیهم السلام د دې لپاره لېږل شوي چې دغه نظامونه رانسکور کړي، خلك د دې نظامونو په ضد بغاوت ته راوبلي او ورته ووايي: له الله تعالی پرته بل چا ته سر مه ټیټوئ، د الله تعالی له قانون نه پرته بل قانون مه منئ، که داسې نه وی نو تل به واکمنانو د پیغمبرانو علیهم السلام مقابله نه کوله، موسی علیه السلام به د فرعون او ابراهیم علیه السلام به د نمرود مقابله نه کوله، هغه څوك چې خلکو ته د دغو طاغوتي نظامونو د اطاعت او منلو او هغوی ته د مالیې ورکولو خبره کوي، پیغمبر نه دی یو سرکاري مبلغ دی!!
- د پولس دا وینا د دین په هکله د بایبل تصور او انګېرنه په ګوته کوي، دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګمان کوي چې دين هسې څو مذهبي مراسم دي، چې د انسان له اجتماعي ژوند، سياسي او اقتصادي نظام سره هيڅ تعلق نه لري، يو مسيحي کولی شي مسيحي هم وي او د روم د امپراطور مطيع رعيت هم!!

• همداراز ښيي چې دوی د ټولنې هر حاکم حالت د الله تعالی د رضا مطابق حالت ګڼي چې يو مسيحي بايد د هغه د بدلولو هڅه ونه کړي، دولت د خدای له لوري مسلط شوی، مأموريت ئې دا دی چې د خلکو خدمت وکړي، د مسيحيانو شرعي او ديني دنده دا ده چې د دولت د مامورينو اطاعت وکړي او ماليه ورکړي!! حاشا و کلا چې د عيسی عليه السلام په څېر يو اولوالعزم پيغمبر به خلکو ته داسې غلطه خبره وکړي!! که هغه داسې وی نو د بايبل په وينا به د رومي چارواکو په لاس په صليب نه ځړول کېدو!! دا د پولس په څېر د رومي امپراطور په خدمت کې مزدور مبلغين دي چې وايي: رومي چارواکو نه غوښتل عيسی عليه السلام اعدام کړي، خو يهودي مشرانو دې ته اړ کړل!! دغه مبلغين وتوانېدل چې د خلکو پام له دغې پېښې بلې خوا ته واړوي او د عيسی عليه السلام اعدام د الله تعالی د رضاء، د انسانانو د ژغورنې وسيله او د مخکنيو سپېڅلو کتابونو د وړاندوينو مطابق وښيي!!

• راشئ د بايبل دا وينا د قرآن له هغې وينا سره مقايسه کړو چې فرمايي:

brß/ìã 7 î6‰ `Ë AìƒR‰é$Br 7 øÎ AìƒR‰é$JÎ (qãß#ä ÷bqãã‹/ šú ïÏ%©!$’<Î •? Ns9&

Ns9&Ô ãb& ß»Üøó¤9$ß/ìãr ¾ÏnÎ (rãã¤õ3/ b& (#ÿrâÉ‰%r ÏNqäó»©Ü9$ ’<Î (þqßJ.$ÛFƒ b&

ÇÏÉÈ #Y‰‹Ïè/ Kx»=|Ê النساء: ٦٠

آيا هغه دې ونه ليدل چې ګومان کوي هم پر هغه څه ايمان لري چې پر تا نازل شوي او هم پر هغه څه چې له تا نه مخکې نازل شوي، خو غواړي چې د تحاکم لپاره طاغوت ته ورشي، حال دا چې ورته امر شوی چې له هغه نه به انکار کوئ او شيطان غواړي چې په ژورې تېروتنې سره ئې تېرباسي.

د دې آيت له مخې د هغه چا د ايمان دعوی د منلو نه ده چې د طاغوت حکومت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته غاړه ږدي او خپلې شخړې طاغوت ته راجع کوي، ځوك چې د طاغوت واکمنۍ ته غاړه ږدي او د خپلو مشاجراتو په هکله د هغه پرېکړې مني، د ایمان دعوا ئې د اعتبار وړ نه ده، که څه هم په ځان د مؤمن ګمان وکړي، حتی که په ځان ئې دا ګومان وي چې هم پر قرآن ایمان لري او هم پر مخکنیو کتابونو، په حقیقت کې هغه سخت تېروتی، شیطان دوکه کړی. تر څو چې ته له طاغوت نه انکار ونه کړې الله تعالی ستا ایمان نه قبلوي.

دا آیت نه یوازې د ایمان حقیقت مونږ ته راښیي بلکې د طاغوت معنی هم راښیي، طاغوت هغه دی چې خلك د خپلو شخړو د حل وفصل لپاره ورته رجوع کوي، حاکم او قاضي دی خو پرېکړې ئې د الله د دین مطابق نه دي او په ماانزل الله حکم نه کوي، طاغوت شیطان نه بلکې شیطان ته منقاد حاکم دی.

ګورئ چې قرآن د هغه چا ایمان هسې یوه تېروتنه ګڼي چې ظالمو او باغي حاکمانو ته غاړه ږدي او پرېکړې ئې مني، فرمایي چې نه یوازې د ده د ایمان دعوا باطله ده، بلکې شیطان سخت دوکه کړی، خو بایبل د روم امپراطور ته غاړه ایښودل، اطاعت ئې کول، مالیه ورکول... د مسیحیانو دیني وجیبه ګڼي!!

پولس دا هم وایي چې یو په بل اعتراض مه کوئ، حتی که یو هغه څه خوري چې د بت په نامه نذر شوي او بل د غوښې له خوراك نه هم ځان ساتي، پرېږدئ چې خدای په خپله خلك خپلو غلطیو ته متوجه کړي!!! دا هم یو بل شیطاني درس دی چې پولس ئې خپلو شاګردانو ته ورکوي!! په داسې حال کې چې ټول پیغمبران راغلي له غلطو او ناروا کارونو نه خلك منع کړي، که الله تعالی په خپله خلك خپلو غلطیو ته متوجه کولی نو پیغمبران به ئې نه رالېږل!!!

د پولس منشي ترتیوس چې دا لیك ئې د ده په وینا لیکلی، په پای کې د ډېرو کسانو نومونه اخلي او هغوی ته د پولس ځانګړې سلامونو رسوي!!

د پولس لیك تیطوس ته

زما؛ پولس، د خدای خدمتګار او د عیسی مسیح رسول لخوا
زما حقیقي زوی تیطوس ته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمونږ د پلار خدای او زمونږ د ژغورونکي عیسی مسیح له درباره تا ته د فیض، رحمت او سوکالۍ غوښتونکی یم

خدای زه لیږلی یم چې د ده د غوره شوو ایمان تقویه کړم او الهي حقایق وروښیم، هغه حقایق چې د انسان په ژوند کې بدلون راولي او د تلپاتې ژوند په لوري ئې هدایت کوي!! ... خدای د نجات وعده اوس په انجیل کې څرګنده کړه او زه ئې په دې وګمارلم چې دا پیغام ټولو ته ورسوم!!

د پولس د دې خبرې معنی دا ده چې د نجات دا پیغام تر ده د مخه هیچا ته نه وو ښودل شوی، د لومړي ځل لپاره د ده په لاس خلکو ته ښودل شوی!! حقیقت دا دی چې د ده دا مسخره خبرې او د انجیل په اړه د ده وینا نه تر ده د مخه کوم پیغمبر کړې او نه په خپله عیسی علیه السلام چې انجیل پرې نازل شوی!! دا خبرې د شیطان مریدانو هم تر ده د مخه کړې او هم تر ده وروسته!!

ته مې د دې لپاره د کریت په جزیرې کې پرېښودې چې د هغه ځای کلیساګانې تقویه کړې او په هر ښار کې داسې کشیشان وټاکې چې زما له لارښوونو سره سم کار وکړي، پام کوه چې ښه کشیشان غوره کړې... غلط مبلغین هم پیدا شوي، یوه ئې د پیغمبرۍ دعوا کړې او د کریت د خلکو په اړه ئې ویل: دوی دروغجن او د حیواناتو په څېر تنبل دي او یوازې د خپلې ګېډې په غم کې دي!! د ده خبره سمه ده، نو د کریت مسیحیانو ته ووایه چې په خپل ایمان او اعتقاد کې مضبوط وي!! او اجازه مه ورکوه چې د یهودانو قصو او د هغو خلکو خبرو ته توجه وکړي چې بې لارې شوي!! ... غلامانو ته ووایه چې په اخلاص سره د خپلو بادارانو خدمت وکړي... مسیحیانو ته ووایه چې د دولتي مقاماتو اطاعت وکړي... ورته ووایه چې د هیچا په اړه بده وینا او تبلیغات ونه کړي (له دې نه هم د ده مقصد دا دی چې د دولت په ضد له تبلیغاتو ځان وساتئ!!)... مونږ هم یو وخت ناپوه، یاغي او بې لارې وو... مونږ له خلکو متنفر وو او خلك له مونږ نه، خو زمونږ ژغورونکی راڅرګند شو او مونږ ئې وژغورلو، له ګناهونو نه ئې پاك کړو او د روح القدس په ذریعه ئې نوی ژوند راپه برخه کړ، چې د عیسی مسیح په لطف سره بې ګناه وګڼلی شو!! ... د مذهبي عقایدو او احکامو په اړه له چا سره جر او بحث مه کوه، ځکه چې دا بحثونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه یوازې کوم درد نه شي دوا کولی بلکې دواړو خواوو ته تاوان رسوي... غواړم آرتیماس یا تیخیکوس درولېږم، هر یو چې درغی ژر زما خوا ته راشه، غواړم ژمی په نیکوکې تېر کړم... زما ټول دوستان تا ته سلام وايي، ته هم زمونږ مسیحي دوستانو ته سلام ورسوه، د خدای فیض دې له تاسو ټولو سره وي!!

دا د بایبل وروستۍ رساله وه، په دې کې هم د پولس همغه ځو تکراري خبرې بیا راغلې چې په خپلو نورو خطونو کې هم پرې ټینګار کوي. دلته ځو خبرې ضروري ګڼم:

- د بایبل لیکونکي ولې د پولس دا رساله د خپل کتاب په پای کې راوړې؟ معمولاً هر لیکونکی خپلې اساسي خبرې د کتاب په پیل او پای، مقدمه او تتمه کې کوي، خو د بایبل لیکونکي یوه داسې رساله د خپل کتاب په پای کې راوړې چې له یوې خوا تکراري ده او له بلې خوا د محتوی له پلوه ډېره کمزورې!!
- تاسو به حتماً متوجه شوي وئ چې د پولس خطونه د محتوی له لحاظه کاملاً سره ورته دي، پوښتنه دا ده چې د بایبل لیکونکي د څه لپاره دا تکراري خطونه په خپل کتاب کې راااخیستي؟! آیا غوښتل ئې د کتاب ضخامت او پرېړوالي زیات کړي؟ او که غوښتل ئې د پولس دا ځو غلطې خبرې په وار وار د خلکو مخې ته کېږدي او ورته وښیي چې د بایبل اصلي خبرې همدا دي؟!! په داسې حال کې چې د پولس مذهب له یوه کرکجن بدعت او د تورات او انجیل په ضد له یوه بربنډ بغاوت نه پرته بل څه نه دی!!

تتمه

مسیحیان د بایبل عهد جدید ته د انجیل په سترګه ګوري، خو تاسو ولیدل چې د دې برخې له سر نه تر پای پورې د هغه انجیل ځو کرښې هم نه شو موندلی چې پر عیسی علیه السلام نازل شوی، په عهد جدید کې یا د عیسی علیه السلام د سیرت او معجزو په اړه داسې ناقصې او کمزورې لیکنې ګورو چې د ده شاګردانو ته منسوب شوې او یا د پولس هغه بې محتوی او تکراري خطونه چې له دین او مذهب نه بغاوت ته بلنه ورکوي. انجیل خو د هغو الهي لارښوونو مجموعه وه چې د الله

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعالی له لوري عیسی علیه السلام ته ورکړی شوې وې، خلکو ته د رسولو په غرض او د دوی د هدایت او لاربنوونې لپاره، پر عیسی علیه السلام نازل شوی انجیل خو باید د مسیحیانو تر منځ داسې روغ او له هر راز تغیر او بدلونه پرته ساتل شوی وی لکه قرآن چې نن د یو نیم ملیارد مسلمانانو تر منځ د داسې متفق علیه او سپېڅلي کتاب په توګه پاتې دی چې څوك ئې په یوه حرف کې هم د تغیر او بدلون جسارت نه شي کولی، دا دی په تېرو څوارلسو پېړیو کې قرآن په بشپړه توګه له هر راز بدلون او تغیر نه خوندي پاتې شوی، پوښتنه دا ده چې ولې په عهد جدید کې د داسې ګڼ شمېر انجیلونو شاهد یو چې نه په خپلو کې سره ورته دي او نه د اصلي انجیل یوه وړه برخه په کې موندلی شو؟ ولې په انجیل کې د عیسی علیه السلام د شاګردانو لیکونه رااخیستل شوي؟ ولې د پولس په څېر د داسې خلکو شخصي لیکونه هم پرې علاوه شوي چې نه ئې عیسی علیه السلام په خپلو سترګو لیدلی، نه ئې د هغه غږ اورېدلی او نه ئې د ده له شاګردانو نه څه اورېدلي؟ دا ولې څوك د قرآن په کلماتو کې خو پرېږده حتی په زور او زیر کې ئې لاسوهنه نه شي کولی؟ دا ځکه چې قرآن د الله تعالی له لوري نازل شوی کتاب دی، الله تعالی د هغه د حفاظت داسې انتظام کړی چې هیچا ته په هغه کې د لاسوهنې مجال پاتې نه شي، خو بایبل د ګڼ شمېر داسې مجهول الهویه لیکوالانو د لیکنو مجموعه ده چې نه د مسایلو په اړه واحد نظر لري او نه ئې د لیکنو اسلوب سره ورته دی. حقیقت دا دی چې د عیسی علیه السلام له تلو سره سم اصلي انجیل هم غائب شوی، مسیحیان له داسې سختو ورځو سره مخامخ شوي چې د اصلي انجیل ساتل او راتلونکو نسلونو ته ئې انتقالول ورته ممکن نه وو، د عیسی علیه السلام له تلو وروسته د ده د دعوت اغېز په یوې محدودې ساحې کې تر لنډې مودې پاتې شوي، او ډېر ژر د پولس په څېر د داسې خلکو په لاس د هغه د تحریف او مسخه کېدو لړۍ پیل شوې چې دې دین ته د وفادارۍ تر نامه لاندې ئې د هغه د جرړو ایستلو لپاره ملا تړلې وه، رومي واکمنانو هم د دې لپاره دوی ته د کار مجال ورکاوو چې د یهودانو په ضد ترې استفاده وکړي. د عیسی علیه السلام په ځای د یوه بل پیغمبر بعثت او د انجیل په ځای د یوه بل الهي لاربنود کتاب نزول یو داسې ضرورت وو چې هیڅ خدای پال

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان ترې انکار نه شي کولی. دا تشه د محمد علیه السلام د مبارك بعثت او د قرآن په نزول سره ډکه شوه، هر باضمیره او منصف انسان له دې پرته بله خبره نه شي کولی چې نن د ځمکې پر سر له قرآن نه پرته بل داسې کتاب نشته چې د انسان لارښوونه وکړي او د ده پوښتنو ته ځواب ووایي.

سُبْحَانَكَ اللّهُمّ وَبِحَمْدِكَ، أشهد أن لاَ إِلٰهَ إلاّ أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وأَتُوبُ إِلَيْكَ

۱۸ذي الحجة ۱۴۲۷
۱۳۸۵\۱۰\۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library